సంగ్రహ
ఆంధ్ర విజ్ఞాన కోశము

విజ్ఞానం బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్

సంగ్రహ

ఆంధ్ర విజ్ఞాన కోశము

మొదటి సంపుటము

అ - ఆర్ష

మామిడిపూడి వేంకటరంగయ్య, ఎం. ఏ.

అధ్యక్షులు - సంపాదకీయవర్గము

ప్రకాశకులు

సంగ్రహ ఆంధ్ర విజ్ఞానకోశ సమితి

హైదరాబాదు

1958

మూల్యము రు 20 లు

ప్రకాశకు
కార్యదర్శి
సంగ్రహ ఆంధ్ర విజ్ఞానకోశ సమితి
విద్యానగరు - హైదరాబాదు-7
టెలిఫోను నెం 5023

ముద్రణము
అజంతా ప్రింటర్సు
మహాకాళి వీథి
సికందరాబాదు

విషయసూచిక

౧

౨

౩

✱

ప్రముఖ చిత్రములు

* గుర్తు గలవి వర్ణచిత్రములు

★

తొలిపలుకులు

సంగ్రహాంధ్ర విజ్ఞానకోశము మొదటి సంపుటమును ఆంధ్రప్రజానీకమున
కర్పించుట సంతోషదాయకమైన కర్తవ్యముగా భావించుచున్నాను ఈ విజ్ఞానకోశ
ప్రచురణ విషయము 1958 ప్రాంతములందు ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయ మహా
భవనమున నొకమూల చిన్న గదిలో తళుక్కుమని మెరసినది ఐదు సంవత్సరము
లలో నీ విధముగా నవతరించినది దీని ధ్యేయమును ప్రకాశకు లొకచోట ఈ
విధముగ చెప్పినారు "విశ్వ విజ్ఞానమును సంక్షేపరూపములో ఆంధ్రకుటీరప్రాంగ
ణములకు గొని వచ్చుటే ఈ కోశముయొక్క లక్ష్యము" కనుక గ్రంథపఠనము
వంటి నిర్మాణ కార్యములకు అవకాశము చాలని ఈ దినములలో విజ్ఞాన సారమును
సంగ్రహముగా తెలుపుటకూడ గొప్ప సేవగనే భావింపవలెను ఇట్టి లక్ష్యముతో
ఆరంభింపబడిన ఉద్యమము ఆంధ్రమహా జను లందరకును ఆదరణీయమే కాగలదు
ఇంకొకవిధముగాకూడ ఈ యుద్యమము సంభావ్య మగుచున్నది ఈ శతాబ్దా
రంభము నుండియు తెలంగాణములో విద్య, భాష, సంస్కృతి విషయములందు
నవచైతన్యము కలిగి ఒకప్పుడు మందముగను, మరొకప్పుడు వేగముగను పురోగ
మించుట మేమందరము గమనించి సంతోషపడుచుంటిమి ఆంధ్రభాషలో సంపూర్ణ
విజ్ఞానసర్వస్వము లేని లోపమును పూరించవలె నని తెలంగాణ సాహిత్యకులు
కోరుటయు, నడుము కట్టుటయు, కొంత విజయమును సాధించుటయు యావ
దాంధ్రమునకును మోదకారణము

ఈ యుద్యమమును ప్రథమమున హైదరాబాద్ ప్రభుత్వమువారును,
ప్రస్తుతము ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వమువారును ప్రోత్సహించి ఆర్థికముగా సహాయ
పడుట అభినందింపదగిన విషయము

విజ్ఞానకోశ లక్ష్యములను, కార్యవిధానమును మొదటి సంపుటము విశేషము లను సమితి కార్యదర్శిగారు తమ విపుల పీఠికలో చక్కగా వివరించి యున్నారు. సంపుటములో 328 పుటలాంధ్రదేశ ప్రశస్తి కంకితమగుట నాదృష్టిని ముఖ్యముగా నాకర్షించిన విషయము. ప్రాచీనార్వాచీన విజ్ఞాన జలములను ఆంధ్రులు నిరంతరము చేదుకొనుట కుపకరించు తరుగని మోటబావిగ ఈ కోశము వర్ధిల్లవలెనని కోరుచు ఆంధ్రావళి దీనిని హార్దికముగా నాదరించి ఆర్థికముగా పోషింపగలరని ఆశించుచున్నాను.

హైదరాబాద్
విలంబి అధిక శ్రావణ బహుళ ౭ గురువారం
7 ఆగస్టు 1958

బెజవాడ గోపాలరెడ్డి
అధ్యక్షుడు,
సంగ్రహాంధ్ర విజ్ఞానకోశ సమితి

★

నివేదన వాక్యములు

భారతీ కుల గళన్తి వయంబుల తేజరిల్లు నో ఆంధ్ర మహాజనులారా!

సంగ్రహాంధ్ర విజ్ఞానకోశ ప్రథమ సంపుటమును తమ కరకమలయ రంజితముగ సమర్పించుచు సమితి పక్షమున మేముచేయు నివేదనమును ఆలింపుడు మేము తెచ్చిన ఉలుపాను సాదరముగ స్వీకరించి సావధానము వెంట, సానుభూతితో పరికింపుడు కానుకలు రెండు విధములు కానుకను స్వీకరించు వ్యక్తి మహాత్వమున కది అనురూపముగ ఉండవలెను లేదా సమర్పించువాని సామర్థ్యమును బట్టియు అది వలయుతము కావచ్చును శ్రీకృష్ణునకు కుచేలుడు అటుకులు మాత్రమే మూటగట్టి తెగలిగివాడు మనసు చలువయే ప్రధానముకాని వస్తువు విలువ కాదుగదా!

"కానుకయే సమర్పింప దలచినచో సృజనాత్మకమైన పద్య కావ్యమో, గద్య కావ్యమో నవలయో, నాటకమో, ప్రహసనమో, ఏకాంకికయో, కథానికయో, గల్పికయో, స్కెచ్చియో, ఏదేనొక యపూర్వ కథానిబంధనముగ వ్రాసికొని రాలేదేమి? నీరసమై వ్యుత్పత్తిమాత్ర పర్యవసాయియై, చాలవరకు సంకలనాత్మకమైన ఈ ప్రయత్నమేమి? దీని ప్రయోజనమేమి?" అని మీరు పెదవి విరువబోకుడు ప్రతి భాషయందును సృజనాత్మక సాహిత్యమును, ప్రయోజనాత్మక సాహిత్యమును – రెండును ప్రాణాధారములే జీవితపు పరమ ప్రయోజనమైన నిస్స్వార్థానందమును సమకూర్చునది సృజనాత్మకమైన సాహిత్యము అది ఆధేయము ఆధారము లేక ఆధేయము నిలుచుట యరుదు నిస్స్వార్థానందమునకు ఆధారమేమి? సుసమృద్ధమై, సుసంపుష్టమైన జీవితము మానుషానందమును నిరూపించుచు ఉపనిషన్మహర్షు లేమనుచున్నారు? "యువా స్యాత్సాధు యువాధ్యాయకః। ఆశిష్ఠో ద్రఢిష్ఠో బలిష్ఠః। తస్యేయం పృథివీ సర్వా విత్తస్య పూర్ణాస్యాత్। సఏకో మానుష ఆనందః" మానుషానందమునకు మానదండ మెవడు? రూపసియైన యువకుడు అధ్యయనపరుడు, కార్యములందు చురుకైనవాడు, మనోదార్ఢ్యముగలవాడు, బలిష్ఠుడు అయిన ఎవని కొరకు ఈ భూమి అంతయు విత్తపూర్ణమై యుండునో అట్టి యువజనుడు మానుషానందమునకు గజముబద్ద ఏవం విధమైన ఆనందమునకు ఆధేయముగా ఒక వ్యక్తినిగాని, ఒక జాతినిగాని చేయు సాహిత్యమేది? ప్రయోజనాత్మక సాహిత్యమే అని మనవిచేయ సాహసించుచున్నాము సృజనాత్మకమైన వాఙ్మయమందు దీనినిగూడ నేను వ్యంగ్య మర్యాదగా సాధించుచునే యున్నానుగదా, అని యొక కవికుమారుడు సవాలు చేయవచ్చును నాయనా! నిజమే అంతవరకును సాహిత్యముయొక్క ప్రయోజనాత్మక అవశ్యకమును నీవు గుర్తించుచున్నావుగదా! సుకుమార బుద్ధులకు కావ్యము జనసామాన్యమునకు అది చాలదు వారికి విశదముగను, సుస్పష్టముగను, అసందిగ్ధముగను తెలియచెప్ప వలెను ప్రయోజనాత్మక సాహిత్యమే ఇచ్చట మనకు ఆశ్రయణీయము కవులకును మాకును గతిభేదమే కాని గమ్యభేదము లేదు

ప్రయోజనాత్మక సాహిత్యమునందు "విజ్ఞాన సర్వస్వము" మూర్ధన్యమైనది ఆంగ్లమునందు **Encyclopaedia** అను పదముచే నిది చెప్పబడుచున్నది **Enkyklios** (చక్రరూపమైన) **paideia** (విద్య) అను గ్రీకుభాషాపదముల కూడికచే నిది యేర్పడినదని తెలియవచ్చుచున్నది అనగా విద్యాచక్రము లేక జ్ఞానచక్రము అని దీని యర్థము, కళాశాస్త్రములు, విజ్ఞానశాస్త్రములు – వీటి అవృత్తియే విజ్ఞానవలయము దీనికే మనవారు విజ్ఞాన సర్వస్వమని చక్కగా పేరిడినారు దీనినే కొందరు 'కోశ' శబ్దాంతముగా పఠించుచున్నారు మహారాష్ట్రభాష యందలి ఈతెగ గ్రంథము 'జ్ఞానకోశము' అని వ్యవహరింపబడినది విజ్ఞాన సర్వస్వమును ఒకవిధముగా కోశమే నిఘంటు రూపములో నుండుటచే కూడ దీనికీపేరు వచ్చియుండవచ్చును నిఘంటువునందు పదముల వాచ్యార్థ

ములు, పర్యాయ పదములు మాత్రము కూర్పబడును ఉదాహరణమునకు వాయువు అనగా గాలి యను అర్థమీయబడును నిఘంటువు పని ఇంతటితో ముగిసినది విజ్ఞానకోశము యొక్క పని ఇక్కడనుండి యారంభించును వాయువు లేక గాలి అను పదార్థమెట్టిది? దాని స్వరూపమేమి? అది ఘనపదార్థమా? ద్రవపదార్థమా? మరొక పదార్థమా? అది ఏక పదార్థమా? లేక ద్రవ్యాంతర సంయోగముచే ఏర్పడినదా? దాని గుణము లెవ్వి? శబ్ద గుణకత్వము, గంధవాహిత్వము దీనిని ద్రవ్యాంతరముగా మార్పనగునా? దీనిని సర్వనాశము చేయవచ్చునా? ద్రవ్యాంతరరూప స్వీకృతిని మాత్రము పొందింపగలమా? ఇత్యాది అసంఖ్యాక ప్రశ్నములకు విజ్ఞానకోశమే సమాధానమీయగలదు ఈ ప్రమేయమున నిఘంటువు మూకీభావము వహించుచున్నది

ప్రజల జీవితమును సుఖవంతముగను ఆనందతుందిలముగను చేయుటకు, వారికి జ్ఞానచక్రపరిచయము కావించుట అవసరమని తేలుచున్నది ఎట్టి విజ్ఞానమును మన ప్రజల కందించవలెను? పూర్వ విజ్ఞానమా? ఆధునిక విజ్ఞానమా? పూర్వ విజ్ఞానము విస్తారముగా తర్కమూలము, దార్శనికము అని భావింపవలసి యున్నది అణిమాది సిద్ధులు కలవనియు, పూర్వ మహర్షుల కవి కరతలామలకములై యుండెననియు, పురాణములలో చదువుదుము కళాపూర్ణోదయములోని మణిస్తంభు డను సిద్ధుడు దూరశ్రవణము, దూరదర్శనము, కామ గమనము మొదలగు అపూర్వ శక్తులను సాధించె నని కవి వర్ణించెను వీటిలో మొదటిశక్తి ఇప్పటి 'టెలివిజన్' వంటి దను కొందము ఈ శక్తుల నాత డెట్లు సాధించెను? తపస్సుచే సాధించె నని సులభముగ సమాధానము చెప్పుదురు. ఈ సమాధానముచే ఆధునిక దృష్టికి, హేతువాదరతబుద్ధికి, సంతృప్తి కలుగుట లేదు మీకు ఆస్తికబుద్ధి లోపించుటవలన తపోమహత్త్వమును నమ్మలేకున్నారు, మీరు హేతుకులు, అని పెద్దలు గదమాయింతురు ఎట్లయినను ఫలితము శూన్యము పోనిండు కృచ్ఛ్ర చాంద్రాయణాదులచేతను, పవన పర్ణాంబు భక్షణముచేతను కొన్ని సిద్ధులను సాధించగలమే యనుకొందు ఆ శక్తులు సాధకులకు మాత్రమే పరిమితములై యుండును కాని ఇతరులకు సంక్రమింపచేయుటకు వీలు కానివి పూర్ణోదయ సిద్ధుడు దూరమునుండియే మణికంధరుని నైతిక పతనమున్నగునవి వీక్షించి నవ్వుకొనగల్గెను కాని తహతహ పడుచున్న కలభాషిణికి ఆ దృశ్యములను చక్షుర్గోచరము చేయించగలిగెనా? లేదు నేటి కాలమందన్ననో, ప్రపంచపు మారుమూలలలో దృశ్యములను, శబ్దములను ఎప్పటికప్పుడు నిరుపేదకూడ చూచి, వినగలుగు చున్నాడు పూర్వ విజ్ఞానమునకును, ఆధునిక విజ్ఞానమునకును భేదము సుస్పష్టమగుటలేదా? భారతీయ ప్రాచీన విజ్ఞానమును మనము అవిశ్వాసముతో చూడనక్కరలేదు పరిహసించుట మరియు అవివేకము కాని దాని సంబంధమైన పరంపరాజ్ఞానము, ప్రయోగ కౌశల్యము, అనుభవ సుఖము దూరదూరగతములై పోయినవి పోటిలో లేని పటిక బెల్లమును చప్పరించి మాత్రము లాభమేమి? మహత్త్వపూర్ణమై యుండునని విశ్వసించుచు ఒక నమస్కారముచేసి మనదారి మనము చూచుకొనవలసి యున్నది దానిని పునః ప్రతిష్ఠింపగోరుట కుందేటి కొమ్ము సాధించుటకై తిరుగుటవంటిదే యగునేమో!

ఇక మిగిలినది ఆధునిక విజ్ఞానము ఇది యంతయు తెల్లవాని మాయ అన్నను ఇది మనలను వదలుట లేదు దీని సంబంధమైన పరంపరాజ్ఞానము, ప్రయోగ కౌశల్యము, అనుభవ సుఖము మనకు ప్రత్యక్ష ప్రతీతిలో ఉన్నవి దీనిని కాదనుట యెట్లు? ఉపాసింపకుండుట యెట్లు? కావున ఆధునిక విజ్ఞానమే సర్వదా ప్రతిపాద్యమగుచున్నది పూర్వ విజ్ఞానము విశ్వాసముపై నాధారపడి యున్నది ఆధునిక విజ్ఞానము ప్రయోగమూలమై యున్నది ప్రయోగసాధనములు, కౌశలము అలవడినచో ఎల్లవారును దీనిని పరీక్షింపవచ్చును హేతువాదము, సంభావ్యత దీనికి పునాదిరాళ్లు పూర్వయుగము విశ్వాసయుగము ప్రస్తుతయుగము వివేచనా యుగము వివేచనకు ప్రయోగము మూలము కావున విజ్ఞానసర్వస్వములో కళాశాస్త్రములతోపాటు విజ్ఞానశాస్త్రములు కూడ ప్రాధాన్యము వహింపదగి యున్నవి

నిద్రాణమైన జాతియందు నవచైతన్యమును నూత్న జీవితమును ప్రబోధించుటలో విజ్ఞానకోశమే అనితర సాధనమని ఫ్రెంచి విజ్ఞాన సర్వస్వచరిత్రవలన తెలియుచున్నది రూసో, వాల్టేరు, డిడిరో మున్నగు ఫ్రెంచి మహాశాస్త్రీకుల – విప్లవవాదుల – రచనలచే జ్వలితాంగారకుండ సన్నిభమైనది ఫ్రెంచి ఎన్‌సైక్లోపీడియా

ఫ్రాన్సు విప్లవనినాదములు – స్వాతంత్ర్యము, సమానత్వము సౌభ్రాతృత్వము – అను మంత్రత్రయ మీ గ్రంథము మూలముననే ఉద్ఘోషింపబడెనని తజ్ఞులు చెప్పుదురు విజ్ఞానసర్వస్వ ప్రయోజనమును గూర్చి ఫ్రెంచి విజ్ఞాన సర్వస్వ సంపాదకులలో ప్రముఖుడైన డెనిస్ డిడిరో మహాశయు డిట్లు వ్రాసెను "ప్రపంచ వీథులలో వికీర్ణమై పడియున్న విజ్ఞానమును రాశిచేసి సమకాలికులకు పరిచయము చేయుటయే విజ్ఞానసర్వస్వపు టాదర్శము అనంతర తరముల వారికి ఈ జ్ఞానభాండారము నందిచ్చుటయు దీని లక్ష్యమే ఇట్లు చేయుటవలన పూర్వ పూర్వ తరముల విజ్ఞానము ఉత్తరోత్తరతరములవారికి అందుబాటులోనికి వచ్చుచున్నది లేకున్నచో అది నష్టమగు ప్రమాదముగలదు మనసంతతివారు ఈ విజ్ఞానావలోడనముచే జ్ఞానవంతులు, సుఖవంతులు కాగలుగుట మన లక్ష్యము ఇక మనము నిరర్థకముగ జీవించి మరణించినవారము కాకుందుముగాక యనియు, లోకము మనలను కృతజ్ఞతతో స్మరించవలెననియు ఆశించి విజ్ఞాన సర్వస్వరచన సాగింతము "

అయినచో రూసో, వాల్టేరు, డిడిరోవంటి మహా రచయితలు సంగ్రహాంధ్ర విజ్ఞానకోశమును తమ రచనలచే ప్రకాశింపచేసిరాయని మీ రడుగవచ్చును ఉన్నారు కాని కొంత పరమభేదమును గుర్తించవలెను శ్రీ మామిడిపూడి వేంకటరంగయ్య, పద్మభూషణ, డాక్టరు పి టి రాజు, ఉప్పులూరి గణపతిశాస్త్రి, ఖులుసు అప్పన్నశాస్త్రి, వేలూరి శివరామశాస్త్రి, డాక్టరు పుట్టపర్తి శ్రీనివాసాచార్యులు, కురుగంటి సీతారామయ్య దూపాటి వేంకటరమణాచార్యులు, ఆదిరాజు వీరభద్రరావు మున్నగు పలువురు పలితకేశులు, ఏకదంతులు, గళిత దంతులు వారివారి అభిమాన విషయములలో దుర్దాంతులు అయినవా రెందరో సంగ్రహ ఆంధ్ర విజ్ఞాన కోశములో వ్యాస చంద్రికలను వెదజల్లినారు "పాశ్చాత్య విజ్ఞాన మదదంతావళములైన రూసో, వాల్టేరు మున్నగువా రెక్కడ ? దేవుడని, సత్యమని, శాంతియని, అహింసయని ప్రసన్నారావములు చేయుచు హరిణశాబక సదృశులైన వేంకట రంగయ్య, గణపతి శాస్త్రివంటి వా రెక్కడ ? హాస్యాస్పదమైనది" అని అట్టహాసము చేయుదురు నేటి యువకులు మేమందుము గదా, తొందరపడవలదు వారికిని వీరికిని భేదము గుర్తించుడు పాశ్చాత్య చింతకులు కృశాను సదృశులు భారతీయ చింతకులు వరుణసదృశులు సప్తార్చిస్సుని చూచి శిశువులు కూడ దూరదూరముగ పారిపోవుదురు శీతల జలపూర్ణ కుంభమును చూచి ఆ శిశువులే అల్లరిచేయుచు ఆలింగనము చేసి కొందురు భారతీయులది పూర్ణకుంభ సంస్కృతి పాశ్చాత్యులది విద్యుద్ఘట నాగరకత ఏది లేకున్నను లోకము భావన్మాత్ర దరిద్రమగును సంగ్రహాంధ్ర విజ్ఞానకోశమునందు పూర్ణకుంభ – విద్యుద్ఘట – సమ్మేళనమును సాధింప యత్నించుచున్నాము లక్ష్యసాధనమున మావి దుర్బల హస్తములు కావచ్చును లక్ష్యమునే అభినందింపుడు

ఈ విచిత్ర సమ్మేళనమును కాటిపండ్లు ఆవగింజలు కలబోసినట్లు - మీ రెట్లు సాధింప బూనుకొన్నారని మీరడుగుదురు 1 ప్రతి శాస్త్రమునందును ప్రాచీన భారతీయులు సాధించిన విజయములు సమీక్షించుటకు తగినట్లు శీర్షికలను ఏర్పాటు చేయుట 2 ప్రాచీన భారతీయ మహావ్యక్తుల చరిత్రములను యథా సంభవముగ వ్రాయించుట ఉదా ఆపస్తంబుడు, అన్నంభట్టు, 3 ఇంతటితో తృప్తిపడక "భారతదేశపు ప్రాచీన విద్యలు - కళలు" అను క్రొత్త విభాగమునే ఈ కోశమునందు చేర్చితిమి 4 అట్లే ఆయుర్వేదము అను ప్రత్యేక శాఖను గూడ ప్రవేశపెట్టితిమి పాశ్చాత్య వైద్యపద్ధతినే కాక ఆయుర్వేద మహత్త్వమును గూడ దీనిముఖమున లోకమునకు ప్రకటింప యత్నించితిమి వీటిలో మూడవదగు "భారతదేశపు ప్రాచీన విద్యలు - కళలు" అను విభాగము మాకు మిక్కిలి ఆప్యాయమైనది అయినను ఇందలి శీర్షికలపై వ్యాసములు వ్రాయువారు మిక్కిలి అరుదుగా లభించినారు ప్రాచీనవిద్య లెరిగిన పండితవరేణ్యులు ఈ శాఖను విజయవంతముగా నిర్వహించుటకు తోడ్పడ ప్రార్థితులు లేనిచో ప్రాచీన భారత విజ్ఞానము ఆర్భాటము కలదే కాని సత్తాలేనిది యని విమర్శకులు మమ్ముల దుయ్యబట్టగలరు ఈ సంపుటమునందు 'అభ్యవహారము – ఆర్షపద్ధతి' 'ఆర్షగణితము' 'ఆర్షభూగోళము' మొదలగు విద్వత్తాపూర్ణములైన వ్యాసములు వ్రాసిన పండితులు మా కృతజ్ఞతలకు పాత్రులు ఈ విధముగ ప్రాచీన విజ్ఞానమునకును, ఆధునిక విజ్ఞానమునకును ఈ విజ్ఞానకోశము సేతువుగా నుండగలదని మా ఆశయము

మరియు భారతీయులు శాంతిప్రియులు అహింసావాదులైనను వీరు నిరస్త్రులు, నిరాయుధులు, నిస్తేజస్కులు కారు, కారాదు, అని చాటుట మా ఆశయము శ్రీరామచంద్రుని గూర్చి వాల్మీకి చెప్పినట్లు "కస్య బిభ్యతి దేవాశ్చ, జాతరోషస్య సంయుగే" అనునదియే భారతీయులకు సమీచీనమైన ఆదర్శము దీనిని మనసునం దుంచుకొని సంగ్రామ శాస్త్రమను విభాగము నొకదాని నిందు చేర్చితిమి కాని దీని నిర్వహణము మాకొక సమస్య యైనది చిరకాలము పారతంత్ర్యమునందు పడియుండుటచే భారతీయులకు-తత్రాపి ఆంధ్రులకు యుద్ధ విజ్ఞానమే కొరవడినది ఆంగ్ల విజ్ఞానసర్వస్వమువంటి ఉద్గ్రంథములలో సంగ్రామ శాస్త్రము దక్షతతో చర్చింపబడినది చాటి ననుకరించుట సాధ్యమే యైనను కేవల గ్రంథ జ్ఞానము అనుభవ జ్ఞానమునకు సాటిరాదు కదా యని సంకోచించుచున్నాము

సంగ్రహ విజ్ఞానకోశ నిర్మాణమునందు మాకు గల్గిన మరియొక సౌభాగ్యము స్మరింపదగియున్నది దీని సంపాదకులలో పలువురు, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయపు ఆచార్యులుగనో, దాని అనుబంధ సంస్థలతో సంబంధము కలవారుగనో ఉండుట ఏర్పడినది నిజమునకు ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయమునకు ఈ యుద్యమముతో ప్రత్యక్షసంబంధ మేమియును లేదు కాని సమర్థులైన పారగుల నెందరినో అయాచితముగ ప్రసాదించిన ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము పరోక్షమిత్రమనుటలో సందేహములేదు నిర్వహింపబడునది విజ్ఞానకోశము నిర్వాహకులు చాలవరకు విశ్వవిజ్ఞాన ప్రతిబింబమైన విశ్వవిద్యాలయమునందలి అధ్యాపకులు వారి శాస్త్ర్యతలను గూర్చి వేరే మనవిచేయనేల ? ప్రశంసింపనేల ? మరియొక అంశము పేర్కొనదగియున్నది హైదరాబాదు నగరము పెక్కు భాషలకును సంస్కృతులకును కూడలిగ నుండినది ఈ భాషాసంస్కృతుల ప్రతినిధులయొక్క ఆదరసహాయములు సంగ్రహ విజ్ఞానకోశమునకు లభించుట ముదావహము అందును మన మునస్తాము సోదరులలో విజ్ఞులు విద్యాధికులు అయిన పలువురు విజ్ఞానకోశముతో సన్నిహితసంబంధము కలిగి మాకు చేదోడు వాదోడుగానుండుట సంతోషదాయకము వీరిలో డాక్టరు వహీదుద్దీను, ప్రొఫెసరు హారూన్‌ఖాన్ షేర్వానీ, డాక్టరు యూసుఫ్ హుస్సేన్‌ఖాన్, జనాబ్ అబ్దుల్ మజీద్ సిద్దికి, డాక్టరు అబ్దుల్ మొయీద్‌ఖాన్, డాక్టరు సయీదుద్దీన్ మున్నగు ప్రముఖు లెందరో ఉన్నారనుట మాకు గర్వకారణముగనున్నది సోదర భాషా భాషీయులలో కన్నడ శాఖాధ్యక్షులు ఆచార్య డి కె భీమసేనరావు, కవిలె భాండార శాఖాధిపతి శ్రీ ఆర్ యం జోషి మున్నగువారు పెక్కుమందిగలరు విజ్ఞాన బాంధవ్యమునకు దగ్గర ఏమి ? దూరమేమి ? కటక్ విశ్వవిద్యాలయాచార్యులు శ్రీ గోపాలచంద్ర మిశ్రా గౌహతి విశ్వవిద్యాలయాచార్యులు డాక్టరు మహేశ్వర నియోగ్ అనువారు చక్కని వ్యాసములను వెలయించినారు ఇక్కెందరిని పేర్కొనగలము ? మాది కామరకొలమువంటి సంస్థ నీటి కొలది తామర సుమ్మీ !

సంగ్రహ విజ్ఞానకోశ నిర్మాణయత్న మెట్లు పొటమరించినది ? ఎందుకు తలయెత్తినది ? "కారణంబులు ఉద్బోధకములు" ఏవి అని తెలిసికొనుటకు మీకు కుతూహలము ఉండవచ్చును లేకున్నను మేము వినిపింతుము రెండు ప్రోద్యమానుడగు కవికుమారుడు తన కావ్యములు వినుమని నిర్బంధించినట్లు విజ్ఞానకోశము ఊర్ధ్వ మూలము, అధశ్శాఖము అయిన వింత అశ్వత్థ వృక్షమా ! లేక నేలనుండి వ్రేళ్లు తన్నుకొనివచ్చిన వృక్షమా ? ఇది భూజమే గాని ఆకాశజము కాదని మనవి చేయుచున్నాము ఎట్లన ప్రభుత్వము ఒక ఉద్యమము అవసరమని భావించి, స్థాపించి, నిరంతర ధనజలసేచనముచే పెంపొందించిన వృక్షము ఊర్ధ్వమూలము ఒక ఉద్యమము అవసరమని భావించిన ప్రజలచే ఏర్పాటు కావింపబడి, నిర్ధనతాగ్రీష్మమున మలమల మాడుచు, ఏ పుణ్యవంతులో పోసిన ఉద్ధరణి నీళ్లతో తలయెత్తుచు, ఎన్నటికైన వర్షాగమము కాకుండునా యని నీరసపు బలముతో లేచిన వృక్షమే అధోమూలమైన వృక్షము సంగ్రహాంధ్ర విజ్ఞానకోశమట్టి అధోమూలమైన వృక్షమని సవినయముగనే చాటుచున్నాము

"ఏవీ-దీని వ్రేళ్లెచ్చట నున్నవి ?" అందురా - ఓపికతో, ఉపాయముతో త్రవ్వి చూతురు లేదా మా గ్రంథమందు ప్రకటింపబడిన వ్యాసము 'ఆంధ్రోద్యమము - (తెలంగాణములో)' అను దానిని చిత్తగింపుడు

అసఫ్‌జాహి పరిపాలనము తెలంగాణపు భాషా సంస్కృతులకు సుదీర్ఘ విఘాతమైనది. అనన్య వర్షమైన కాలమున వేసగి మరింత చెలరేగును. ఈ శతాబ్దారంభమున ఆంధ్రభాషను, సంస్కృతిని రక్షించుకొనవలెనను మహత్తరాశయముతో హైదరాబాదు నగరమునందు శ్రీకృష్ణదేవరాయాంధ్రభాషానిలయ మను మట్టి విత్తనమును శ్రీయుతులు రాజా నాయని వేంకట రంగారావు, కొమర్రాజు వేంకట లక్ష్మణరావు, రావిచెట్టు రంగారావు, ఆదిపూడి సోమనాథరావు, మైలవరపు నరసింహశాస్త్రి మున్నగు మహనీయులు నాటిరి. ఐదుగురుకూడి ఒక గింజను మొలవేయుటయా? కొమ్మండుగురు వడ్రంగులు కలిసి డోలు చేయబోయి రోలచేసినట్లున్నదీ వృత్తాంతమందురేమో. కాని వారి సంకల్పబలమెట్టిదో అనోలయే తవ్వ అయి, మాన అయి, అడ్డ అయి, కుంచ మయి, పుట్టి అయి, గరిసె అయి, రోదసీ కుహరమంత కొలపాత్రయైనది. ఇంతలో ఏమూలనుండియో శ్రీ మాడపాటి హనుమంతరావను తోటమాలివచ్చి పూర్వోక్తులైన మహనీయులు వేసిన బీజమును చీమ ఒపికతో పెంచి, పెద్దదిచేసెను. అదియొక పెద్ద కథ. రెండు ఈ చిన్న విత్తన మాధారముగా ఎన్నియో రాజకీయ వృక్షములు, సారస్వత తరువులు తెలంగాణపు ఉద్యానము నలంకరించినవి.

సమగ్ర విజ్ఞానసర్వస్వ ప్రచురణమునకు ఆంధ్రదేశము నోచుకొనక పోయెనే అను చింత తెలంగాణపు సారస్వత వ్యవసాయకులను పెక్కు దినములనుండి వెన్నంటు చుండెను. కీ. శే. కొమర్రాజు లక్ష్మణరావు పంతులుగారు ఆంధ్ర విజ్ఞానసర్వస్వమును ఆరంభింపగాచూచి, తమ భాషలో అట్టి యుద్యమము లేకపోయెనే యని మథనపడి మహారాష్ట్ర విద్వాంసు లయిన కేత్కరుగారు మహారాష్ట్ర జ్ఞానకోశము నారంభించి, 28 సంపుటములుగల యుద్గ్రంథమును ప్రకటించి పెట్టిరి. ఆంధ్రమునందు విజ్ఞాన సర్వస్వ ప్రచురణము నాటికిని నేటికిని సమగ్రతను చెందకుండుట ఏ సాహిత్యకునకు చింతాకారణముగ నుండదు? కుందేలు - తాబేలు కథ ఆవృత్తి యగుచున్నదా? దేవిశ్రీ ఋమీంచారు శ్రీ ప్రసాద భూపాలు డొక్కడు తానుద్దేశించిన విజ్ఞానసర్వస్వ గ్రంథమును సమాప్తికి గొనిరాగలుగుట ప్రశంసనీయము. అది ఆధునిక విజ్ఞానమునకు సరియగు పద్దమగునా, కాదా, యను ప్రశ్నలు ఒరకు పెట్టుదము. అది సాహిత్య విపణిలో నుంచబడిన విర్వృత్తవస్తువు. సమగ్రమైన విజ్ఞానసర్వస్వమును ఆంధ్రు లేల సృజింపరైరి, అను ప్రశ్నకు సూటిగ సమాధానము చెప్పవలయు నన్న వ్యష్టికృషియందు ఆంధ్రులెంత ప్రగల్భులో సమష్టికృషియం దంత అప్రగల్భులని చెప్పదగియున్నది. తెలంగాణమునందు సాహిత్యజాగృతి యేర్పడినప్పటినుండియు ఒక మహా కార్యమును నిర్వర్తించి చూపవలెనను యోగ్యతృష్ణ సాహితీపరులను త్వరపెట్టుచుండెను. విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమండలియొక్క ఆదర్శములను కొనసాగించుటకై ఆంధ్ర చంద్రికా గ్రంథమండలి కొంత కృషి చేసెను. ఆంధ్ర సారస్వతపరిషత్తు కృషి ఇప్పటికిని సాగుచునే యున్నది. ఉద్యమములను సంస్థలను, ఉపాయముతో లేవదీయుట, ఓర్పుతో నిర్వహించుట తెలంగాణీయులకు. శ్రీ మాడపాటి హనుమంతరావు పంతులు, రాజాబహద్దరు వేంకటరామరెడ్డి మహాశయులవంటివారు నేర్పిన విద్య. ఆంధ్ర విజ్ఞానసర్వస్వమును తెలంగాణమునుండి సంసిద్ధము చేయవలయునను ప్రయత్నములు క్రీ. శ. 1946 ప్రాంతమున జరిగియుండెను. ప్రణాళికపై ప్రణాళిక చర్చింపబడుచుండెను. కాని కాల మింకను అనుకూలింపలేదు.

పోలీసుచర్య అనంతరమేర్పడిన గొప్ప సాహిత్య ప్రభాతమునందు దాశరథి, కాళోజీ ప్రభృతి కవి శకుంతారావముల నడుమ విజ్ఞానసర్వస్వ నిర్మాణముపై కొందరికి తిరిగి అభిలాష తలయెత్తెను. ఈ సన్నివేశమును గూర్చి మేము ఇదివరలో ప్రకటించిన కొన్ని వాక్యములనే తిరిగి ఉద్ధరించుచున్నాము. "1958 వ సంవత్సరమునందు, ఒకనాడు ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయ గణితశాస్త్ర శాఖాచార్యుడయిన డాక్టరు బేతవభట విశ్వనాథముగారు తెలుగుశాఖకు చెందిన శ్రీ లక్ష్మీరంజనంగారి దగ్గరకు హఠాత్తుగా వచ్చి యిట్లు ప్రసంగించిరి -

విశ్వ: వెనుక మనము విడిచిపెట్టిన విజ్ఞానసర్వస్వ నిర్మాణ తంతువులను మరల చేపట్టవలెను.

లక్ష్మీ: అమ్మయ్యో, అంతభారమును వహించుటకు మనకు శక్తిచాలదు. అదియుమగాక తెలుగు భాషాసమితి వారు విజ్ఞానసర్వస్వమును వ్రాయించుచున్నారని వినుచున్నాముగదా!

విశ్వ॥ కావచ్చును దాని తీరు తియ్యములు మనకు తెలియవు. మన ప్రణాళిక భిన్నముగ నుండగలదు ఆంగ్లము వంటి గొప్ప భాషలలో ఎన్ని తీరుల విజ్ఞానసర్వస్వములు లేవు?

లక్ష్మి. "కర్మణ్యే వాధికారస్తే మా ఫలేషు కదాచన" మీరు నాయకత్వము వహింపుడు నేనే అనుసరించి వత్తును కనీసము మనస్పష్టమైన ప్రణాళికనైనను మనము సిద్ధము చేయగల్గినచో అది భావి సాహిత్యకులకు ముడిసరకుగ ఉపయోగపడవచ్చును"

అట్లే అంకురార్పణలతో 1958 సం 15 అక్టోబరు ప్రాంతమున ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము తెలుగుమందిరమునందు పై ఇరువురును సమావేశమై గణాధిపతిని స్తుతించి, సంగ్రహ ఆంధ్ర విజ్ఞానకోశ నిర్మాణ యత్నమును ఆరంభించిరి కోశమునందు చెప్పవలసిన ప్రధాన విషయములకు విశ్వవిద్యాలయమే ఒరవడిగా చేకొనబడెను ప్రతి శాస్త్రమునకు సంబంధించిన ముఖ్య విజ్ఞానమును సంగ్రహరీతిలో జనుల కందజేయుట లక్ష్యముగా గ్రహింపబడెను విజ్ఞానము అనంతమైనది దానిని ఒక్క గ్రుక్కలో ఆపోశనము పట్టలేము కావున ప్రతి శాస్త్రమును గూర్చియు పరిమిత సంఖ్యగల శీర్షికలు ఏర్పాటుచేయ నిశ్చయము జరిగెను

ప్రణాళికానిర్మాణము చాలవరకు పూర్తియయినతర్వాత అప్పటి హైదరాబాదు ముఖ్యమంత్రులును, బహుభాషావేత్తలును, సహృదయులును అయిన డాక్టరు బూర్గుల రామకృష్ణారావుగారికి ప్రణాళికను సమర్పించుటయు దీని నిర్వహణభారము వహించు సమితికి అధ్యక్ష పదవిని స్వీకరింపగోరుటయు జరిగినవి శ్రీవారిట్లు హెచ్చరించిరి

ముఖ్యమంత్రి విజ్ఞానసర్వస్వ నిర్మాణమా! సుసంపన్నమైన తెలుగు భాషాసమితి నిర్వాహకులే దీనితో పెనగులాడుచున్నారు మీకు విజయమెట్లు కలుగును?

లక్ష్మి ఇది సంగ్రహకోశము మన సాహిత్యకులు దీనిని నిర్వహించుటకై ఉత్సాహవంతులై యున్నారు

ముఖ్యమంత్రి సంగ్రహ కోశమైనచో అది వేరుమాట నిదానముగా నడిపింపుడు ప్రభుత్వమునుండి ధనసహాయము జరుగునని పెద్ద ఆశ పెట్టుకొనవలదు

తెలంగాణములో అన్ని సదుద్యమములకును పితామహులయిన ఆంధ్రపితామహ మాడపాటి హనుమంతరావు పంతులుగారు "జాగ్రత్తతో, అచంచల దీక్షతో దీనిని కొనసాగించు"డని హృదయ [illegible]రముతో మమ్ముల నాశీర్వదించిరి

అక్టోబరు 2, 1958 సంవత్సరము మహాత్మాగాంధి పవిత్ర జన్మదినోత్సవ సందర్భమున విజ్ఞానకోశ ప్రథమ సంపుట ముద్రణమునకు ప్రారంభోత్సవము జరిగెను అప్పటినుండి ఇప్పటికి రెండు సంవత్సరములు దళములు రాల్చుకొన్నవి ఒక్క సంపుటమును ముద్రించుటకు 20 మాసములు దీర్ఘకాలమే కాని ఈనడుమ కార్యనిర్వాహకుల నెదుర్కొన్న ఆర్థిక సమస్యలు, గ్రంథనిర్మాణ సమస్యలు, జాగునకు కారణమయ్యెను

అన్యభాషలలో ప్రకటింపబడిన విజ్ఞానసర్వస్వముల సంఖ్యను, విషయ సంపదను చూచినచో తెలుగువారు నిక్కముగ ముగ్ధులగుదురు సాధారణ విజ్ఞానసర్వస్వములే కాక, ఒక్కొక్క శాస్త్రశాఖకే ఒక ప్రత్యేక విజ్ఞానకోశము, వయోభేదమునుబట్టి ఆయా వర్గములవారికి, బాలకులకు, యువకులకు, ప్రౌఢులకు వేర్వేరు విజ్ఞానకోశములు – ఇట్లసంఖ్యాకముగా ఈశాఖ వ్యాపించినది ఆంగ్లభాషయందు ప్రశస్తికెక్కిన విజ్ఞానసర్వస్వములు (1) New Popular Encyclopaedia (2) New Century Encyclopaedia of Names (3) The New Encyclopaedia of Sports (4) Pears Encyclopaedia (5) Children's Encyclopaedia (6) Neunes' Pictorial-Knowledge (7) Encyclopaedia Britannica (8) The New Encyclopaedia (9) Encyclopaedia of Religion and Ethics (10) The Encyclopaedia and Dictionary of Education (11) Cyclopaedia of Education (12) Children's Dictionary (13) Encyclopaedia of social sciences (14) The New Educator Encyclopaedia (15) Harmsworth's universal Encyclopaedia (16) The Modern Encyclopaedia ఇట్లింకెన్ని కలవో తెలియదు పులగముమీద నప్పువలె ఆంగ్లములోనున్న విజ్ఞానసర్వస్వములు చాలవన్నట్లు అమెరికా

సంయుక్త రాష్ట్రీయులు 'Encyclopaedia Americana' అను పేర 30 సంపుటములు వ్యాపించిన ప్రశస్త మహా గ్రంథమును ఆంగ్లభాషలో నిర్మించిరి. ఈ విజ్ఞానరాశితో పోల్చినప్పుడు మద్రాసు తెలుగుభాషాసమితివారును, హైదరాబాదు సంగ్రహ ఆంధ్ర విజ్ఞానకోశ సమితివారును సేకరింపగల జ్ఞానసంచయము – ఇసుకతో పిల్లలు కట్టుకొను పిచ్చిక గూడును మించదేమో యను వెరపు జనించును. ఇంక పునరుక్తి, చర్విత చర్వణము అను భయమేల?

విజ్ఞానసర్వస్వములు మొదటి దశయందు వ్యక్తి ప్రజ్ఞాధీనములుగనే యుండినట్లు తెలియుచున్నది. అవి సమష్టికృషి ఫలితములుగాలేవు. ఒక వైజ్ఞానికుడు వివిధ శాస్త్రములపై వ్రాసిన వేర్వేరు లఘు గ్రంథముల సంపుటి విజ్ఞానసర్వస్వనామమున వరగుచుండెను. అట్టివి ముఖ్యముగ అధ్యయన గ్రంథములుగ ఉపయోగపడుచుండెనేకాని పరామర్శ (Reference) గ్రంథములుగ ఉద్దేశింపబడినట్లు కానిపించదు. ప్రపంచమునందు మొట్టమొదటి విజ్ఞానసర్వస్వ గ్రంథము ప్రాచీన గ్రీకుదేశమున వెలువడెనని తలచుచున్నారు. అరిస్టాటిలు (క్రీ. పూ. 384-322) దీని కర్తయని కొందరును, స్పూస్యిప్పను అను నాతడు కర్తయని కొందరును భావించుచున్నారు. వీరిద్దరును మహాతత్త్వ చింతకులైన ప్లేటోకు శిష్యులని తెలియుచున్నది. ప్రాచీన రోము దేశమున మార్కస్ టెరెన్షియస్‌వారో (క్రీ. పూ. 116-27) అను నాతడొక విజ్ఞానసర్వస్వమును కూర్చెను. ఈతడు ప్రసిద్ధ విజేతయైన జూలియస్ సీజరునకు సమకాలికుడు. దీనియందు కావ్యశాస్త్రము, గణితము, జ్యోతిశ్శాస్త్రము, వైద్యము, సంగీతము, వాస్తుశాస్త్రము మున్నగునవి చర్చింపబడెను. వర్తమానకాలపు విజ్ఞానసర్వస్వములను పోలిన గ్రంథమును మొట్టమొదట కూర్చినవాడు 'ప్లినీ' యనువాడు. ఈతని 'నాచురల్ హిస్టరీ' అను గ్రంథము 37 సంపుటములుగా నున్నది. ఇప్పటి విజ్ఞానసర్వస్వముల వలెనే ఇది బహుకర్తృకమైన రచనా విశేషము. దీనిలో భూగోళశాస్త్రము, మానవజాతి శాస్త్రము, జంతుశాస్త్రము, వృక్షశాస్త్రము, వృక్షాయుర్వేదము, ఖనిజశాస్త్రము వంటి వివిధ విషయములు సమకూర్పబడెను. ఇందు అసంఖ్యాక విషయములపై అసంఖ్యాకులు అయిన రచయితలు కృతులు రచియించిరి.

మధ్య యుగములందును యూరపు ఖండమున విజ్ఞానసర్వస్వ నిర్మాణము సాగెను. ఫ్రాన్సుదేశపు పాదిరీ బ్యూవే నగరమునకు చెందిన విన్సెంటు అనునాతడు (క్రీ. శ. 1190-1264) 'స్పెక్యులమ్ మాజస్' అను గొప్ప గ్రంథమును సమకూర్చెను. మధ్యయుగ విజ్ఞానమున కిది అద్దమువంటి గ్రంథమని చాలకాలము ప్రశస్తి వహించెను. జర్మనీ దేశమునందు క్రీ. శ. 16వ శతాబ్దాంతమున ప్రకటింపబడిన లాటిను భాషాగ్రంథము విజ్ఞానసర్వస్వ నిర్మాణములో నూతన దశను ప్రారంభించినది. పూర్వ గ్రంథములు, ఆయా శాస్త్రములు వర్గీకరింపబడి, వానిపై వ్రాయబడిన లఘు కృతుల సముచ్చయ సంగ్రహముగ నుండెనని చెప్పనైనది. ఆల్‌స్టెడ్ అను ఈ జర్మను పండితుడు కూర్చిన గ్రంథమునకు మొట్టమొదటిసారిగా 'ఎన్‌సైక్లోపీడియా' అను పేరు వాడబడెను. ఇది అకారాది క్రమమున కూర్పబడుట విశేషము. ఈ కాలమున ఆంగ్లభాషలో కూడ అకారాది వర్ణక్రమమున విజ్ఞానసర్వస్వ రచన సాగ మొదలిడెను. జాన్ హారిస్ అను నాతడు (క్రీ. శ. 1667-1719) 'An universal English Dictionary of Arts and Sciences" (ముఖ్యముగ ప్రకృతిశాస్త్రములను గూర్చిన ఆంగ్ల విశ్వకోశము) అను గ్రంథమును ప్రకటించెను. సమకాలికులైన వం[illegible]ఆంగ్ల రచయితలు పలువురు దీనిలో రచన సాగించుట విశేషము. సుప్రసిద్ధ వైజ్ఞానికుడు సర్ ఐజక్ న్యూటను మహాశయుడు 'ఆమ్లములు' అను నంశముపై దీనిలో వ్యాసము వ్రాసెను. పట్టిక మరియు ఆధార గ్రంథముల పట్టిక ఇందు చేర్చబడినవి. ఈ సంకలనమందలి విశిష్టత. జగద్విఖ్యాతమైన ఫ్రెంచి విజ్ఞానసర్వస్వమును గూర్చి ఇదివరకే కొంత ముచ్చటింపనైనది. విశ్వకోశ నిర్మాణ చరిత్రయందు ఇది యొక ఉజ్జ్వల ఘట్టమని భావింపబడుచున్నది. విప్లవాత్మక చింతకులైన ఆ కాలపు ఫ్రెంచి శాస్త్రజ్ఞులు అందరును దీనిలో రచన సాగించిరి. ఇది ప్రభుత్వాగ్రహమునకు గురియై, వెలుతురు చూచుట సందేహాస్పదమయ్యెను. 35 సంపుటముల ఈ మహాగ్రంథము 1751 లో ఆరంభింపబడి 1780 నాటికి సమాప్తి చెందెను.

భారతీయులకు చిరపరిచితమైన ఆంగ్లవిజ్ఞానసర్వస్వము 'Encyclopaedia Britannica' ఒక నాటిలో కాని, ఒక తరములో కాని నిర్మింపబడిన ఉద్గ్రంథము కాదు. దీనికిముందే ఆంగ్లమునందు విజ్ఞానసర్వస్వరచన

సాగెను మధ్యయుగములో విలియమ్ కాక్స్టను అనునాతడు (క్రీ శ 1481 ప్రాంతము) "ప్రపంచమునకు అద్దము" అను గ్రంథమును కూర్చెను క్రీ శ 1728 ప్రాంతమున ఛేంబర్సు అను పండితుడు మరియొక ఆంగ్ల విజ్ఞానసర్వస్వమును సేకరించెను ఇదియే ఫ్రెంచి విజ్ఞానకోశమునకు మూర్గదర్శక మైనదని చెప్పుచున్నారు ఇప్పుడు మనకు పరిచితమగు ఆంగ్ల విజ్ఞానసర్వస్వము 1768 లో ఆరంభింపబడి 1771 లో మొదటిమారు ప్రకటింపబడెనట! మొదటి ముద్రణములో అందు మూడు సంపుటములు, 2670 పుటలుమాత్ర ముండెనట! ఇప్పుడు మనము చూచుచున్నది ఆంగ్ల విజ్ఞానసర్వస్వముయొక్క పదునాల్గవ ముద్రణము సదీర్ఘములు, పాండిత్య స్ఫోరకములు అగు వ్యాసముల రచనాపద్ధతికి స్వస్తిచెప్పి సర్వజన సుబోధకమైన సులభ సంగ్రహ వ్యాసరచనాపద్ధతి ఈ పదునాల్గవ ముద్రణమునందు అవలంబింపబడెనని చెప్పుచున్నారు అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములందును 1829 వ సంవత్సర ప్రాంతమునుండి విజ్ఞానసర్వస్వ ప్రకటనము సాగెను వీని పరిణామమే ఇప్పుడు మనము చూచు సుందరతరమును, వైశద్యగుణ భూషితమును అగు "ఎన్సైక్లోపీడియా అమెరికానా" అను గ్రంథరాజము జర్మని దేశస్థులు విద్వత్తునందును పరిశ్రమ సహిష్ణుతయందును యూరపు ఖండమునం దగ్రేసరులు కదా! సువిస్తృతములైన గొప్ప విజ్ఞానసర్వస్వములు పౌరికను లైనవి ఎన్నియో జర్మను భాష యందు కలవని తెలియవచ్చుచున్నది ఇటలీ భాషయందును, స్పానిషు భాషయందును కూడ సమగ్ర విజ్ఞానకోశ ములు కలవట రష్యన్ భాషయందు సోవియట్ ప్రభుత్వ - ఆధ్వర్యవమున 82 సంపుటముల విజ్ఞాన సర్వస్వము ప్రకటితమైనది

భారతదేశమునందలి ముఖ్యభాషలలో విజ్ఞాన సర్వస్వ ప్రచురణోద్యమము సాగి కొన్ని భాషలలో విజయము సాధింపబడినట్లు తెలియుచున్నది ముఖ్యముగ ఆంధ్రులకు సన్నిహిత భాషయైన మహారాష్ట్రి భాష యందు పలురకముల విజ్ఞాన కోశములు వెలువడినవి ప్రసిద్ధ మహారాష్ట్రి జ్ఞానకోశము గాక, వ్యాయామ జ్ఞానకోశము, సులభ విశ్వకోశము, వ్యావహారిక జ్ఞానకోశము, చరిత్ర కోశము, స్థల నామకోశము, ములాంచా జ్ఞానకోశ్ (బాల విజ్ఞానకోశము) మున్నగునవి నిర్మింపబడినవి మహారాష్ట్రి సోదరుల విజ్ఞాన ప్రీతికిని, కార్యదీక్ష కును ఇవి స్థిరోదాహరణములు కన్నడ భాషయందు 'బాల ప్రపంచము' అను పేరుతో మూడు చిన్న సంపు టముల సుందరమైన విజ్ఞానకోశము నిర్మింపబడినది

సంగ్రహ విజ్ఞానకోశ నిర్మాణములో మమ్మెదుర్కొన్న కష్టసుఖములను సోదరాంధ్రులకు నివేదించుట పుట్టినింటి గుట్టు వెలిబుచ్చినట్లు కాకపోవచ్చును ఆంధ్రభాషను అధునాతన వాహికగ చేయుటకు మనమెంత పురోగమింపవలసి యున్నదో ఉదాహరించుట మాత్రమే దీని ప్రయోజనము (1) పద్యరచనకైగల మోజు గద్య రచనపై మనవారియం దింకను పర్యాప్తముగా వ్యాప్తి కాలేదని [illegible] ఆధునిక విజ్ఞాన విషయములను గూర్చి వ్రాయవలెనన్నచో బహుగ్రంథ పరిశీలనముచేసి సమన్వయము [illegible]ధించుకొనుటకు శ్రమించవలెను తిక్కన సోమయాజి వలె "కుదమట్టన్" శ్రమియించుట ఇంకను మనవారు [illegible]వింపవలసియే యున్నది (2) వైజ్ఞా నిక విషయములపై వ్రాయవలెనను ఉత్సాహము గలవారికి ఆం[illegible] పాటవము చాలుట లేదు ఈ తరము వారును, వెనుకటి తరమువారును చాలవరకు ఆంగ్లము నందే [illegible]వ్యాసంగము చేసినవారు ఆంధ్రమునందు భావప్రకటనము చేయుట కంతగా అలవడినవారు కారు ఆ[illegible]క చేయవలెనని ఉత్సాహము కలిగియు వీరు సంకోచించు చున్నారు మైత్రీ నిర్బంధముచే వ్రాయవలసి [illegible]చో ఆంగ్లభాషయందే వ్యాసములువ్రాసి పంపుచున్నారు దీనినే గొప్ప సేవగ మేము భావించుచున్నాము. (3) ఆంగ్ల వ్యాసముల మూలమున అనువాద కార్యక్రమము మేము మొదట ఊహించిన దానికన్న విపులతరమై కాలహరణమునకు మూలమైనది అనువాదము స్వతంత్రరచనవలె ప్రసన్న భావిభూషితమై యుండుట కష్టము మరియు పారిభాషికపదజాలము మన భాషయందు స్థిరపడలేదు స్థిరపరచుటకు జరిగిన సుస్థిరప్రయత్నమును లేదు ఇవి యన్నియు దీర్ఘకాలిక ప్రణాళికమీద భూదేవి ఓర్పువంటి ఓర్పుతో నిర్వహించవలసిన పనులు తెలుగు భాషాసమితివారు 'అకారాదిక్రమమున గాక శాస్త్రకథా కథనపద్ధతిని అవలంబించుటకు హేతువును పద్మశ్రీ మోటూరి సత్యనారాయణగారు చక్కగా వివరించిరి "ఆంధ్ర

భాషలో పారిభాషిక పదజాలము స్థిరపడలేదు. అట్టి అవ్యవస్థిత పదములను శీర్షికగా పెట్టుకొన్నచో నిశ్చయజ్ఞానము కలుగదు. పలువురు పలువిధముల ఈపదములను వాడుచున్నారు. కావున మేము శాస్త్రకథా కథన పద్ధతికే ప్రాధాన్య మిచ్చి యున్నాము. అకారాది పద్ధతికి రెండవస్థాన మిచ్చియున్నాము" అని సెలవిచ్చియుండిరి. ఈవాదమునందు గురుతరమైన సత్యము ఇమిడి యుండకపోలేదు. కాని ఎప్పటికైనను మనము దీనిని ఎదుర్కొనవలసియేయుండును. కావున ఈ గ్రంథమునందు మేము పారిభాషిక పదములను సృష్టించుకొని వాటినే అకారాది క్రమములో కూర్చితిమి. ప్రయుక్తమైన శాస్త్రపదము వెంటనే ఆంగ్లపదమునుకూడ ఒకటి రెండుసార్లు వాడుటకు రచయితలను కోరియుంటిమి. అట్లు చేయుటవలన ఏవిషయము ఉపన్యస్తమగుచున్నదో సుబోధము కాగలదు. మా సంపాదక బృందమునందును పారిభాషిక పదప్రయోగము విషయమై ఏకవాక్యత సాధింపబడలేదు. ఆధునిక రసాయన శాస్త్రమువంటి గహన వ్యాప్తిగల శాస్త్రమునందు దేశీయ పదజాలమును ప్రయోగించుట కొంతవరకు మాత్రమే సాధ్యమనియు, లోతు లోతులకు దిగినకొలదియు రచన సాగక వెనుకకు రావలసినవార మగుదుమనియు మా సంపాదకులు భావించుచున్నారు. అంతర్జాతీయ పదజాలమునే ఆశ్రయించుట కార్యకారియని వీరి తలంపు. ఇందును బలము లేకపోలేదు. రసాయన శాస్త్రమునందలి సంయోగ పదార్థములను గూర్చి చెప్పునప్పుడు సంస్కృతభాష కొంత ఉపయోగించును. కాని కేవలాంధ్రపదములు మరియు కార్యకారులుగ నుండుటలేదు. కావున కొన్ని శాస్త్రముల సందర్భమున అంతర్జాతీయ పదములను తప్పనిసరిగ వాడవలసిన అవశ్యక మేర్పడినది. ఇచ్చట తెలుగుతనము బలియయిపోలేదా అని ఆక్షేపకు లనవచ్చును. విషయ ప్రతిపాదనము సులభార్థబోధకత్వము మా లక్ష్యములు. పిడివాదమునకు తావులేదు. ఆధునిక విజ్ఞాన సందర్భమున మన భాష చెందిన వ్యక్తావ్యక్తపుష్టినిబట్టి రచన సాగించవలసిన వారమైతిమి. ఈ గ్రంథమునందు వాడబడిన అంతర్జాతీయ పదములు ఆంగ్ల పదములు వాటికి కల్పింపబడిన పర్యాయపదములు తెలుపుటకై సాంకేతిక పదముల పట్టికనుకూడ చేర్పించినాము. భాషా విషయమున సులభ గ్రాంథికమునే తెలంగాణా రచయితలు అభిమానించినట్లు తోచినది. దీనిని శిష్టవ్యావహారికమునకు వీలయినంత దగ్గరగ ఉండునట్లు నిర్వహింపవలెనని మా సంపాదకీయ వర్గమువారు ఆదేశించిరి. ఇట్టి ప్రయత్నమే కొనసాగింపబడెను.

ఈ సంపుటమునందు 174 వ్యాసములు కలవు. వీటిలో అనువాదక వ్యాసములు 44 కలవు. రచయితలు 128 మంది, అనువాదకులు 19 మంది. "అ"కారమందలి వ్యాసములు 109 దీని పుటల పరిమితి 422. "ఆ"కారమందలి వ్యాసములు 65 వీటి పుటలపరిమితి 378. విషయ వర్ణనాత్మక పటములసంఖ్య 228 ఇవిగాక, ప్రముఖ చిత్రములు కొన్ని రంగులలోను, ఆర్టుపేపరుమీదను ముద్రింపబడినవి. 174 వ్యాసములలోను 89 చరిత్ర–సంస్కృతులకు సంబంధించినవి, 78 విజ్ఞాన శాస్త్రాదులకు సంబంధించినవి, 12 ఇతరములు. మొత్తము మీద ఈ సంపుటములో ఆంధ్రులకు, ఆంధ్రభాషకు, ఆంధ్రదేశమునకు సంబంధించిన వ్యాసములసంఖ్య 65. ఆంధ్ర సంబంధ వ్యాసముల పుటలసంఖ్య 328.

సంగ్రహ విజ్ఞానకోశము యొక్క ఆర్థికపు సమస్యలను కూడ ఒకింత తెలుపుటకు ఈ యుద్యమమును ప్రజా మూలమని కదా మేము భావించితిమి. ఎట్లన మా సంపాదకులందరు గౌరవ కార్యకర్తలే. వారి విద్వత్కృషికై ధన్యవాదములను తప్ప సమితి ఎట్టి పారితోషికమును వారికిచ్చుటలేదు. వ్యాస రచయితలకు మాత్రము అచ్చు పుటకు రు 5 వంతునను, అనువాదకులకు అచ్చుపుటకు రు 2-50 వసైవంతునను పారితోషికము ఈయనగు చున్నది. దీనిని కూడ స్వీకరించని పెద్దలు కొందరు కలరు. ఈ గ్రంథము ఐదు సంపుటములని మొదట భావించి మొత్తము గ్రంథము వెల నూరు రూప్యములని మదింపబడెను. ప్రణాళికా రచనానంతరము ఇది ఆరు సంపుటముల గ్రంథమగునని తెల్లమాయెను. అయినను ఆరంభమునందే విరాళ రూపమున రు 100 ఇచ్చువారికి ఆరు సంపుటములును ఇయ్యవలెనని నిర్ణయించి ప్రకటనము జరిగెను. మొదటి సంపుటమునందు 'అ' నుండి 'క' వరకు కల వ్యాసములు ప్రకటించుటకు ఉద్దేశించియుంటిమి. కాని వ్యాసములు నిర్దిష్టపరిమితిని మించి సుదీర్ఘములుగ నుండుటచే "అ" వర్ణము పూర్తికాకుండగనే సంపుటము ముగిసినది. ఈ యనుభవమును బట్టి విజ్ఞానకోశము

6 సంపుటములు మించిపోవునట్లు సూచనలు కాన్పించుచున్నవి ఒక్కొక్క సంపుటము యొక్క నిర్మాణ వ్యయము రు 40,000 చొప్పున పూర్తి గ్రంథమునకు దాదాపు రు 2,50,000 వ్యయము కాగలదని అంచనా వేయబడినది ప్రతి సంపుటము వెల రు 20 ఏర్పాటు చేయనైనది

కార్యకర్తల ఉత్సాహము సంపాదకుల త్యాగనిరతి మాత్రమే ఈ యుద్యమమునకు మూలధనముగా నుండెను ఉద్యమ స్థాపకులైన డాక్టరు బి విశ్వనాథముగారి రు 100 విరాళముతో దీనికి శ్రీకారము చుట్టబడెను. ఉద్యమరేఖ లింకను సుస్పష్టము కానిదినములలోనే, అప్పుడు ఆదిలాబాదు జిల్లా బోథ్ గ్రామములో తహసిల్దారుగా నుండిన మా మిత్రులు శ్రీ వి బి నరసారెడ్డిగారు విజ్ఞానకోశమునకు రు 100 మొట్టమొదటి మనియార్డరు పంపి చెక్కు వ్రాయించుకొనిరి వెనువెంటనే శ్రీ టి వి సుధాకరరావుగారును, శ్రీ ఇ వి రామిరెడ్డిగారును రోజుకొనుచు వచ్చి చిన్న దెబ్బలను అందుకొని మురిసిపోయిరి శ్రీ రాజా వేంకట మురళీమనోహరరావుగారిచ్చిన రు 800 లతో సమితి కార్యాలయము ఒక సైప్రు లేఖినితో ఆరంభింపబడెను ఇట్టిది చీమ గంగా యాత్రగా సాగజొచ్చెను ప్రారంభ సంవత్సరము లందే మాకు ఆదిలాబాదు జిల్లానుండియు, వరంగలు జిల్లానుండియు, సభ్యత్వ రుసుములు కొన్నివచ్చి కాలు నిలువదొక్కుకొనుటకు తోడ్పడినవి అప్పటి హైదరాబాదు ప్రభుత్వములో వ్యవసాయశాఖా మంత్రులును సమితికి ఇప్పుడును ఉపాధ్యక్షులునునయిన మర్రి చెన్నారెడ్డిగారు మాకు గొప్ప చేయూత నిచ్చిరి అట్లే అప్పటి హైదరాబాదు శాసనసభా సభ్యులు కొందరు మా యుద్యమమును ఆదరించి తమ నైతిక సహాయము మా కొసంగి అండనై నిలిచిరి శ్రీమతి ఆరుట్ల కమలాదేవిగారును శ్రీయుతులు కే వి నారాయణరెడ్డి, కె పెదవెంకట్రామారావుగార్లును శాసనసభా వర్గమునందు మా కొఱకు చేసిన సేవ ప్రశంసనీయము

ఈ తొలిదినములందే వనపర్తి రాజా రామదేవరావు బహద్దరుగారు రు 500 విరాళమునిచ్చి తోడ్పడిరి, సికింద్రాబాదు పురపాలక సంఘమువారు 1955 లో రు 1000 ల విరాళమును మంజూరుచేసి స్థానిక పరిపాలనా సంస్థలకు మార్గదర్శకులైరి ఈ సంవత్సరాంతమున అప్పటి హైద్రాబాదు ప్రభుత్వమువారు రు 10,000 లు సహాయముగా ప్రసాదించి సమితికి వెన్నెముక ఏర్పడునట్లు చేసిరి వెనువెంటనే హైదరాబాదు పురపాలక సంఘమువారు రు 2000 లును, మరికొంత కాలమునకు నల్లగొండ జిల్లాబోర్డువారును, మహబూబు నగర్ జిల్లాబోర్డువారును చెరియొక రు 2500 ల విరాళము లంపిరి సామాన్య గృహస్థులు పలువురు సభ్యత్వ రుసుముల పంపుచునే యుండిరి యాదగిరి నరసింహస్వామి దేవాలయమునుండి రు 500 ల విరాళము లభించెను మొదటి సంపుటము ముద్రణమునకై కావలసిన కాగితమునంతను సిర్పూరు కాగిత కర్మాలయాధిపతులు శ్రీ బిర్లా సోదరులు మాకు మూడవవంతు ధరకు మాత్రమే ఇచ్చి గొప్ప ఉపకారము చేసిరి దీని వలన సమితికి దాదాపు రు 6000 లు కిఫాయతు ఏర్పడెను.

ఇంతలో ఆంధ్రప్రదేశపు శుభావతరణ మయ్యెను గౌ శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణారావుగారు తమ అధ్యక్ష కవచమును ఆంధ్రప్రదేశ ముఖ్య మంత్రులు గౌ డాక్టరు నీలం సంజీవరెడ్డిగారికి అర్పించి తాము కేరళ రాజ్యపాలకులుగా వెడలిరి ఇట్టి ప్రజోపయోగమైన కార్యమునకు ప్రభుత్వమే చేయూత ఈయదగునని శ్రీ సంజీవరెడ్డిగారు ఆరంభముననే సంకల్పించి మాకు ధైర్యోత్సాహములు కలిగించిరి రాజ్యకార్య బాహుళ్యముచే తమకు సమితి కార్యజాతమును నడిపించుటకు సమయము చాలక అప్పుడు ఆర్థిక శాఖామాత్యులుగ నుండిన గౌ డాక్టరు బెజవాడ గోపాలరెడ్డిగారిని అధ్యక్షులునుగ చేసికొండని ఆదేశించిరి సాహిత్య పోషణమునందును కళాభిరుచి యందును శ్రీ గోపాలరెడ్డిగారు ఆంధ్రదేశమునందు ముఖ్యజ్యోతిగ ఉన్నారనుట అతిశయోక్తి కానేరదు సమితి ఉపాధ్యక్షులు ఆంధ్రప్రదేశ్ విద్యాశాఖామాత్యులు గౌ యస్ బి పి పట్టాభిరామారావుగారును, డాక్టరు గోపాలరెడ్డిగారును సంప్రదించుకొని సంగ్రహ విజ్ఞానకోశ సమితికి సుస్థిరమైన ఆర్థిక వ్యవస్థ ఏర్పడు ప్రణాళికను రచించిరి దీనికి ఆంధ్రప్రదేశ ప్రభుత్వామోదము లభించుట ముదావహము ఈ పథకము ప్రకారము ఆంధ్ర ప్రభుత్వమువారు సమితికి సంవత్సరమునకు రు 25,000 చొప్పున నాలుగు సంవత్సరములు ధనసహాయము

చేయుదురు. దీనికొక పరతు కలదు సమితివారు ప్రజలమండియు ప్రజాహిత సంస్థలమండియు సంవత్సరమునకు రు. 12,500 లు విరాళములు సంపాదించుకొని ప్రభుత్వమునకు చూపవలెను ఈ ప్రణాళిక క్రింద ఆంధ్రప్రదేశ ప్రభుత్వమువారు తొలిసారిగా రు 15,000 ధనసహాయము చేయించుటచే మొదటి సంపుటము ముద్రణము జయప్రదముగ సాగినది ఈలోగడ వ్యాపార సంస్థలును మాకు చక్కగా తోడ్పడినవి సింగరేణి బొగ్గుగనుల నిర్వాహకులు రు 1,500 లును, నిజాం చక్కెర కర్మాగారమువారు రు 500 లును విరాళము లిచ్చిరి

ఇంతవరకును విజ్ఞానకోశ సమితికి లభించిన ఆర్థిక సహాయము తెలంగాణము నుండియే లభించెను మొదటి సంపుటమైనను ముద్రణమయిన తరువాత ఆంధ్రప్రాంత సోదరులను సహాయ మభ్యర్థింప వచ్చుననియు అది మాకు కొంగు బంగార మనియు వేచియున్నాము ఇట్లుండ మా కార్యవర్గ సభ్యులును సింహాచల శ్రీ లక్ష్మీ నృసింహస్వామి ఆలయ ధర్మకర్తలును అగు శ్రీ పి వి జి రాజుగారి సంకల్పముచే స్వామి భాండారమునుండి సమితికి రు 5,000 లు ధన సహాయము వాగ్దానము చేయబడి యున్నది అది ఇంతలో రాగలదు వడ్డికాసుల దైవమగుటచే కాబోలు శ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వరస్వామి వెనుకముం దాడుచున్నారు కాని ఆయన తలచు కొన్నచో కొదువ ఏమి? వేములవాడ శ్రీ రాజరాజేశ్వర స్వామివారు ఉపేక్ష వహింతురా! భారత ప్రభుత్వము వారుకూడ మున్ముందు విజ్ఞానకోశ సమితి కార్యక్రమమును గుర్తించి సాదర సహాయము చేయగలరని విశ్వసించు చున్నాము ఆంధ్ర భాషాభిమానులును, గ్రంథాలయములు, కళాశాలలు, పాఠశాలలు, మున్నగు సంస్థలును ధర్మనిధులు కల పారిశ్రామిక వ్యాపార సంస్థలును సంగ్రహాంధ్ర విజ్ఞానకోశ సమితికి భూరి విరాళము లిచ్చి తోడ్పడగలరని విన్నవించుచున్నాము

సమితి సమకూర్ప గలిగిన సాధన సామగ్రియు, ఇతర సౌకర్యములును తక్కువయైనను, భాషాభిమాన ముతో కృషిచేసి యీ సంపుట ప్రకటనమునకు ముఖ్య కారకులైన మా సంపాదకులకును, వారికి చేదోడువాదో డుగానుండిన శాఖా సంపాదకీయ వర్గసభ్యులకును మా కృతజ్ఞతలు తెల్పుచున్నాము అల్ప వేతనములపై పనిచేయు చుండియు కార్యసిద్ధినే అశించి ప్రశంసనీయమైన కృషి చేసిన కార్యాలయోద్యోగు లందరికిని, ముఖ్యముగ దీనికి మెదడుగా వ్యవహరించిన పెద్దలు శ్రీ ఆదిరాజు వీరభద్రరావు, ఆచార్య గరికపాటి లక్ష్మీకాంతయ్య గార్లకును మేము కృతజ్ఞులము ఆరంభము నుండియు నీ యుద్యమమునకు చేయూత నిచ్చియు, ఉచిత విరా ళముల నిచ్చియు, గ్రంథ ముద్రణ కార్యమును విజయవంతముగ సాగించిన ముద్రాపకులు శ్రీ అజంతా ప్రింటర్సు వారికి సమితి ఋణపడి యున్నది ఇంత పెద్ద యెత్తున ముద్రణకార్యము నిర్వహించుటకు శక్తియు, యుక్తియు, రక్తియు గల అచ్చు కార్యాలయములు తెలంగాణములో కలవని అజంతావారు నిరూపించి కీర్తి సంపాదించుకొన్నారు సికింద్రాబాదు దుర్గా బ్లాక్ మేకింగు కంపెనీవారు బ్లాకులను సత్వరముగను, ముచ్చటగను సిద్ధముచేసి మాకు తోడ్పడి యున్నారు

ఎందరో మిత్రులు, హితైషులు - వారందరకును మా కృతజ్ఞతా నమోవాకములు

హెచ్ జి వెల్సు మహాశయుని "ప్రపంచ విజ్ఞాన సర్వస్వ" భావనతో నీ పీఠికను సమాప్తి చేయు దుము ఆదర్శప్రాయమైన ప్రపంచ విజ్ఞాన సర్వస్వ మిట్లుండవలెనని అతడు భావించెను "ఈ గ్రంథ మెన్నియో సంపుటముల వరుస నాక్రమించును విషయములు ఎక్కువగ వెదకుకొన నక్కరలేకయే దీనియందు లభించును భాష సులభమై, సుగ్రాహ్యమై యుండగలదు ఆధునిక సాంఘిక వ్యవస్థయొక్క మూల భావములును, విజ్ఞాన మును అన్ని రంగములకు సంబంధించిన ఆకార సూత్రములును ముఖ్యాంశములును, మనము నివసించు విశ్వ మునుగూర్చి నిర్దుష్టమయి సాధ్యమైనంతగా వివరణాత్మకమగు జ్ఞానమును, ప్రపంచ దేశముల సామాన్య చరిత్ర మును, విజ్ఞానముయొక్క మూలాధారములైన ప్రాతిపదిక సామగ్రియు, పరామర్శ గ్రంథముల విశ్వసనీయమైన క్రోడీకరణమును ప్రపంచ విజ్ఞాన సర్వస్వములో చూడగలము"

"మరియు ఈ విశ్వ విజ్ఞానకోశము భూమండలము నందలి ప్రతి వివేకశాలియైన వ్యక్తికిని మానసిక భూమికగా నుండదగును ప్రపంచమునందలి విజ్ఞానవేత్తల చేతులలో ఇది తరచు పునర్నవీకృత రూపమును

పొందుచు, సజీవమై పెరుగుచు, నిత్యప్రవర్ధమానమై చైతన్యవంతమై యుండును ప్రతి విశ్వవిద్యాలయమును ప్రతి పరిశోధనసంస్థయు దీనికి బలసంధాయక మార్గముగ నుండవలెను నూత్న దిశాలులలో ప్రతియొక్కనికిని ఏతత్కోశ స్థాయి సంపాదకవర్గముతో సంబంధము కల్పింపబడవలెను. ఇట్టి విశ్వ విజ్ఞానకోశము ప్రపంచ సంస్కృతికి మూఢ దీక్షా ప్రతిబంధకములేని బైబిలు గ్రంథము కాగలదు విద్యారంగమునందు దీని ప్రాముఖ్య మపారము పాఠశాలల యందును, కళాశాలల యందును విద్యాబోధనమున కిది సహాయకమై, ప్రామాణికమై ప్రాతిపదిక జ్ఞాన విషయముల నిధిగా నుండగలదు వేద్యాంశముల పరామర్శమునకును, వక్కాణముల పరిశీలనమునకును ఇది మూలాధారము కాగలదు వేయేల, ఈ నాటి మన శాబ్దిక సంస్థలు — చెల్లాచెదరై పెడదారి త్రొక్కియున్న ఈ సంస్థలు — సాధింపలేని మహత్తర ప్రయోజనమును ఈ ప్రపంచ విజ్ఞాన సర్వస్వము సాధింపగలదు ప్రపంచము నంతను మానసిక బాంధవ్య సూత్రములచే సంహితపరచుటయే ఆ మహత్తర లక్ష్యము ”

ఇదిగో! ఒక దళము విరిసిన షట్పత్రకమలము దీనిని సాదరముగ పరిశీలింపుడు “అలినీగరుదనీక మలినీకృతము” చేయుడు

విలంబి - అధిక శ్రావణ బహుళ ౩ - గురువారం
7 ఆగస్టు 1958
విద్యానగరం, హైదరాబాదు

బుధవిధేయుడు
ఖండవల్లి లక్ష్మీరంజనం
కార్యదర్శి

కార్యనిర్వాహక వర్గము

1 అధ్యక్షులు — గౌ. డాక్టరు బెజవాడ గోపాలరెడ్డి
మంత్రి, రివెన్యూ - పౌర వ్యయము - భారతప్రభుత్వము, క్రొత్తఢిల్లీ

2 ఉపాధ్యక్షులు : డాక్టరు యం చెన్నారెడ్డి ఎం ఎల్ ఏ
మాజీ వ్యవసాయశాఖామాత్యులు, హైదరాబాదు,

3 ,, శ్రీ యస్ బి పి పట్టాభిరామారావు
విద్యాశాఖామాత్యులు, ఆంధ్రప్రదేశ్

4 ,, శ్రీ సి సదాశివరెడ్డి
ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయోపాధ్యాయులు, హైదరాబాదు

5 కార్యదర్శి — శ్రీ ఖండవల్లి లక్ష్మీరంజనం
ఆంధ్రశాఖాధ్యక్షులు, ఉ వి

6 సంయుక్త కార్యదర్శి — డా బేతవల్లి విశ్వనాథం
గణితశాస్త్రశాఖ, ఉ వి

7 సహాయ కార్యదర్శి : డా వి రామిరాజు
ఇంగ్లీషుశాఖ, ఉ వి

8 కోశాధిపతి — డా రావాడ సత్యనారాయణ
భౌతికశాస్త్రశాఖాధ్యక్షులు, ఉ వి

9 సభ్యులు : శ్రీ పి వి జి రాజు
విజయనగరం రాజావారు

10 ,, డా వి యస్ కృష్ణ
ఉపాధ్యక్షులు, ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయము, వాల్తేరు

11 ,, శ్రీ జటప్రోలు రాజావారు
హైదరాబాదు

12 ,, పద్మశ్రీ మోటూరి సత్యనారాయణ
పార్లమెంటు సభ్యులు - మద్రాసు

13 ,, శ్రీ కల్వ సూర్యనారాయణ గుప్త
వర్తకులు, హైదరాబాదు

14 ,, శ్రీ శెట్టి జగదీశ్వరయ్య గుప్త
వర్తకులు, హైదరాబాదు

15 ,, డా యస్ వేంకటేశ్వరరావు
ఆనరరీ ఫిజిషియన్, ఉస్మానియా ఆసుపత్రి, హైదరాబాదు

16 ,, డా పుట్టపర్తి శ్రీనివాసాచారి
డైరెక్టరు, పురావస్తుశాఖ, హైదరాబాదు

17	సభ్యులు	శ్రీ వల్లూరి సుబ్బరాజా అగ్రికల్చరల్ ఇంజనీరు, ఇండియన్ ఇన్‌స్టిట్యూటు ఆఫ్ టెక్నాలజీ, ఖరగ్‌పూరు
18		శ్రీ జి వి సుధాకరరావు అధ్యక్షులు, పరిపాలన విధానశాస్త్రశాఖ, ఉ వి
19	,,	శ్రీ కాముగంటి రాజేశ్వరరావు అడ్వకేటు, హనుమకొండ
20	,,	శ్రీ కంచెవేవల్లి పెదవెంకట్రామారావు అడ్వకేటు, నల్లగొండ
21	,,	శ్రీ యం ఆర్ అప్పారావు, ఎం ఎల్ ఏ నూజివీడు, కృష్ణాజిల్లా
22	,	శ్రీ కె నరసింహాచారి సభ్యులు- హైదరాబాదు మునిసిపల్ కార్పొరేషను

సంపాదకీయ వర్గము

శ్రీ మామిడిపూడి వేంకట రంగయ్య, ఎం ఏ.,

అధ్యక్షులు, సంపాదకీయవర్గము

విషయము	సంపాదకులు
1 భాష, పారవశ్యతము, లిపి	శ్రీ ఖండవల్లి లక్ష్మీరంజనం, ఎం ఏ., ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము
2 చరిత్ర	శ్రీ ఖండవల్లి బాలేందుశేఖరం, ఎం ఏ., నిజాం కళాశాల, హైదరాబాదు
3 తత్త్వశాస్త్రము	డా వహీదుద్దీను, తత్త్వశాస్త్రశాఖ, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము & డా శ్రీమతి శ్రీదేవి, ఎం ఏ పిహెచ్ డి ప్రిన్సిపాలు, ప్రభుత్వ మహిళా కళాశాల, హైదరాబాదు
4 భూగోళశాస్త్రము	శ్రీ వైద్యనాథ్ ఎం ఏ., ప్రొఫెసరు భూగోళశాస్త్రశాఖ ఉస్మానియా వి & శ్రీ వి యస్ చతుర్వేది భూగోళశాస్త్రశాఖ, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము
5 అర్థశాస్త్రము	డా రాంపల్లి విశ్వేశ్వరరావు, ఎం ఏ పిహెచ్ డి జాయింటు డైరెక్టరు, వాణిజ్య పరిశ్రమలశాఖ, ఆంధ్రప్రదేశ్
6 మానవశాస్త్రము, సాంఘికశాస్త్రము	శ్రీ జి వి సుధాకరరావు పరిపాలన విధానశాస్త్రశాఖ, ఉస్మానియా వి హైదరాబాదు
7 రాజనీతిశాస్త్రము	ఆచార్య మామిడిపూడి వేంకటరంగయ్య, ఎం ఏ., మాజీ ప్రొఫెసరు, ఆంధ్ర-బొంబాయి విశ్వవిద్యాలయములు
8 మతములు	ఆచార్య కురుగంటి సీతారామయ్య, ఎం ఏ., సంస్కృత అకాడమీ ఉ వి
9 సంగ్రామశాస్త్రము	శ్రీ ఖండవల్లి లక్ష్మీరంజనం, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము
10 క్రీడలు	శ్రీ బి అనంతరావు, సికింద్రాబాదు కళాశాల
11 వార్తాశాస్త్రము	శ్రీ యస్ నరోత్తమరెడ్డి, ఎం ఏ సంపాదకులు, గోలకొండ పత్రిక, హైద్రాబాదు

12	న్యాయశాస్త్రము	శ్రీ వల్లూరి వెంకటేశ్వర్లు, సుప్రీంకోర్టు అడ్వకేటు, హైద్రాబాదు
13	వాణిజ్యశాస్త్రము	శ్రీ బి రాఘవేంద్రరావు, వాణిజ్య శాఖాధ్యక్షులు, ఉ వి
14	వినోదములు	శ్రీ కె వేంకటాచారి, ఆంగ్లోపన్యాసకులు, నిజాం కళాశాల
15	యాత్రలు, అన్వేషణము	శ్రీ దేవులపల్లి రామానుజరావు, బి ఏ, ఎల్ ఎల్ బి, హైదరాబాదు
16	కళ	డా పుట్టపర్తి శ్రీనివాసాచారి, డైరెక్టరు, పురావస్తుశాఖ, హైదరాబాదు
17	గానశాస్త్రము	శ్రీ పుద్మా వేంకట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి, సంగీత పరిశోధక విద్వాంసులు హైదరాబాదు
18	చిత్రకళ	శ్రీ కె శేషగిరిరావు ఉపన్యాసకులు, లలితకళల కళాశాల, హైదరాబాదు
19	నృత్యకళ	శ్రీ నటరాజ రామకృష్ణ, డైరెక్టరు, నృత్య నికేతనము, హైదరాబాదు
20	వాస్తు విద్య	డా పుట్టపర్తి శ్రీనివాసాచారి, హైదరాబాదు
21	గణితశాస్త్రము	శ్రీ రాఘవేంద్రరావు, అధ్యక్షులు గణితశాస్త్రశాఖ, ఉ వి
22	భౌతికశాస్త్రము	డా రావాడ సత్యనారాయణ అధ్యక్షులు, భౌతికశాస్త్రశాఖ, ఉ వి
23	రసాయనశాస్త్రము	డా వండూరి వేంకట సుబ్బారావు, అధ్యక్షులు, రసాయనశాస్త్రశాఖ, ఉ. వి
24	వృక్షశాస్త్రము	శ్రీ బి వి రమణారావు, ఎం ఎస్ సి వ్యవసాయ కళాశాల, ఉ వి
25	జంతుశాస్త్రము	డా బాపురెడ్డి, వ్యవసాయ పరిశోధన సంస్థ, హైదరాబాదు & శ్రీ వి జగన్నాథరావు ఎం ఏ లెక్చరర్, సైన్సు కాలేజి హైదరాబాదు
26	భూగర్భశాస్త్రము	డా కె వి రావు భారతదేశ భూగర్భశాస్త్ర, సర్వేశాఖ, హైదరాబాదు & డా ఎస్ బాలకృష్ణ భూగర్భశాస్త్రాచార్యులు, ఉ వి
27	ఖగోళశాస్త్రము	డా వేలవల్లి విశ్వనాథం గణితశాస్త్రశాఖ, ఉ వి

28 వైద్యశాఖ — డా ఎస్ వేంకటేశ్వరరావు
ఆనరరీ ఫిజీషియను, ఉస్మానియా ఆసుపత్రి, హైదరాబాదు

29 స్థాపత్యము — శ్రీ వల్లూరి సుబ్బరాజు
అగ్రికల్చరల్ ఇంజనీరు, ఇండియన్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఆఫ్ టెక్నాలజీ - ఖరగ్‌పూరు

30 వ్యవసాయశాస్త్రము — శ్రీ కంఠంపాటి భాస్కరము
వ్యవసాయ కళాశాల ఉ వి

31 సంఖ్యాశాస్త్రము — శ్రీ డి వి ఎస్ ద్వారక
గణితశాస్త్రశాఖ, ఉ వి

32 మానసికశాస్త్రము — శ్రీ కె వేదాంతాచారి
బోధనాభ్యాసన కళాశాల, ఉ వి

33 విద్యాశాస్త్రము — శ్రీ పత్తిరాజు కృష్ణారావు
ప్రభుత్వ బోధనాభ్యాసన కళాశాల, హైదరాబాదు

34 వాతావరణశాస్త్రము — డా యస్ రాజేశ్వరరావు
భౌతికశాస్త్రశాఖ, నిజాం కళాశాల హైదరాబాదు

35 వివిధములు — డా టి సత్యనరసింహమూర్తి
నిజాంకళాశాల, హైదరాబాదు

36 ఆంధ్రదేశము - విశేషకీర్తికలు — శ్రీ ఆదిరాజు - వీరభద్రరావు
కార్యదర్శి లక్ష్మణరాయ పరిశోధక మండలి, హైదరాబాదు

37 ఆయుర్వేదము — పండిత శతావధాని శ్రీ వేదాల తిరుమల రామానుజస్వామి
ఆయుర్వేదాచార్య అధ్యక్షులు, ఆయుర్వేద మహామండలి, హైదరాబాదు

38 ప్రాచీన విద్యలు - కళలు — శ్రీ శిరోమణి చెలమచర్ల రంగాచార్యులు
ఆంధ్రోపన్యాసకులు, ఉ వి

39 పశువైద్యశాస్త్రము — డా పి వేంకటేశ్వరరావు
వెటర్నరీ కాలేజీ, ఉ వి

ర చ యి త లు

వ సం	పొడి అక్షరములు	వ్యాసకర్త	వ్యాసములు
1	అ వై	శ్రీమతి అల్లాడి వైదేహి, ఎం ఏ చరిత్రోపన్యాసకురాలు, మహిళా కళాశాల హైదరాబాదు (ద)	అశోకుడు
2	అ హు	శ్రీ అఖ్తరు హుస్సేన్, ఎం ఎస్ సి, బి ఎస్ ఎల్ (యు ఎస్ ఎ) బి ఎస్ మెక్ (యు ఎస్ ఎ) ఉపన్యాసకుడు ఎలెక్ట్రికల్ ఇంజనీరింగ్ డిపార్టుమెంటు, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము, హైదరాబాదు	అంతర్విద్యుత్ప్రతిష్ఠ
3	ఆర్ ఎస్ ఎస్	శ్రీ ఆర్ ఎస్ శర్మ, ఎం ఏ బి ఎల్ హైదరాబాదు	ఆంధ్ర వాణిజ్యసంఘము
4	ఆర్ న రావు	డా ఆర్ నరసింహారావు, ఎం ఏ పి హెచ్ డి చరిత్రోపన్యాసకుడు నిజాం కళాశాల, హైదరాబాదు	1 అబ్రహాం లింకను 2 అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు (చరిత్ర) 3 అమ్మరాజ విజయాదిత్యుడు
5	ఆర్ వా పి	శ్రీ ఆర్ వాసుదేవ పిళ్ళె, బి ఏ, ఎల్. ఎల్ ఎమ్ అడ్వకేటు, ఉపన్యాసకుడు ఇంటర్ నేషనల్ లా, లా కళాశాల, హైదరాబాదు	అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రము (సార్వజనికము)
6	ఆర్ వేం స్వా	శ్రీ ఆర్ వేంకటస్వామి మేనేజరు, భాగ్యనగర్ డైయర్స్, అండ్ ప్రింటర్స్ ఇండస్ట్రియల్ కో-ఆపరేటివ్ వర్క్సు సెంటరు, హైదరాబాదు (ద)	అద్దకము - రంగువేత
7	ఆ వీ	శ్రీ ఆదిరాజు వీరభద్రరావు రిటైర్డు తెలుగు పండితుడు ప్రభుత్వోన్నత పాఠశాల చాదర్ ఘాట్, హైదరాబాదు	1 అనంతపురము జిల్లా - అనంతపుర పట్టణము 2 అల్లూరి సీతారామరాజు
8	ఉ గ శా	వేదభాష్య విశారద శ్రీ ఉప్పులూరి గణపతిశాస్త్రి, కాకినాడ	1 అథర్వ వేదము 2 అభ్యవహారము

వ సం పొడి అక్షరములు	వ్యాసకర్త	వ్యాసములు
9 ఉ రా	శ్రీ ఉదవుటూరి రాఘవాచార్యులు బి ఏ, బి ఇ డి ఉపాధ్యాయుడు, ప్రభుత్వ పాఠశాల, చంచల్ గూడ, హైదరాబాదు	1 అబిసీనియా (వ) 2 అల్జీరియా
10 ఎం ఎల్ ఎన్	శ్రీ ఎం ఎల్ నారాయణరావు, ఎం ఏ లెక్చరరు, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము హైదరాబాదు	అంకములు
11 ఎం కు.	శ్రీ మడుపు కులశేఖరరావు ఎం ఏ ఆంధ్రోపన్యాసకుడు, సికింద్రాబాదు కళాశాల, సికింద్రాబాదు	ఆదిలాబాదు
12 ఎం. జి కృష్ణ	డా ఎం జి కృష్ణ సైన్టిఫిక్ ఆఫీసరు, సెంట్రలు లేబరేటరీస్, హైదరాబాదు	అగ్గిపుల్లలు
13 ఎన్ వి బి ఎస్ డి	శ్రీ నటింపల్లి వి బి ఎస్ దత్తు ఎం ఎస్ సి జియొలాజికల్ సర్వే ఆఫ్ ఇండియా, హైదరాబాదు	ఆంధ్రదేశపు ఖనిజసంపద
14 ఏ యం జ	శ్రీ ఏ యం జయరావు, ఉపన్యాసకుడు, ఫిజిక్సు డిపార్టుమెంటు, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము, హైదరాబాదు	అయస్కాంతము
15 ఓ స మూ	శ్రీ ఓరుగంటి సత్యనారాయణమూర్తి, ఎం ఏ చరిత్ర, అర్థిక రాజకీయ శాస్త్రముల శాఖాధ్యక్షుడు, హిందూకాలేజి, గుంటూరు	1 అధికార వరావృత్తి - అధికార విభజనము 2 అధికారవర్గము
16 క రా మా	శ్రీ కస్తూరి రాజమాణిక్యం, ఎం ఏ, బి ఇ డి ప్రధానోపాధ్యాయుడు, ఎల్లెందు, ఖమ్మం జిల్లా	1 అండమానుదీవులు 2 అఫ్రికాఖండపు భాషలు
17 క ల శా	శ్రీ శిరోమణి కప్పగంతుల లక్ష్మణశాస్త్రి అసిస్టెంటు డైరెక్టరు ప్రభుత్వ సమాచార శాఖ, హైదరాబాదు	అలంకారశాస్త్ర చరిత్ర
18 కు సీ	శ్రీ కురుగంటి సీతారామ భట్టాచార్యులు, ఎం ఏ రిటైర్డ్ సంస్కృతాంధ్రోపన్యాసకులు, నిజాం కళాశాల, హైదరాబాదు	అద్వైతానంద తీర్థులు
19 కె గో	శ్రీ కె గోపాల కృష్ణరావు, ఎం ఏ ఆంధ్రోపన్యాసకులు, నిజాం కాలేజి, హైదరాబాదు	ఆంధ్ర విప్లవ
20 కే పు	శ్రీ కే పురుషోత్తం, బి ఏ (ఆనర్సు) వేంసూరు	అపేక్ష - వరపరా

వ సం	పొడి అక్షరములు	వ్యాసకర్త	వ్యాసములు
21	కే వి యస్	శ్రీ కే వి శ్రీనివాసరావు, ఎక్సెక్యూటివ్ ఇంజనీరు, కాలువల నిర్మాణ శాఖ, తుంగభద్రా ప్రాజెక్టు, మునీరాబాదు	ఆనకట్టలు
22	కే వి రె	శ్రీ కే విఠలరెడ్డి ఎం ఏ బి ఎ. హైదరాబాదు	అంగోలా
23	కే స	శ్రీ కే సన్యాసయ్య, బి కాం (ఆనర్సు) కామర్సు శాఖాధ్యక్షులు డబ్లియు. జి బి కాలేజి, భీమవరం	అంతర్జాతీయ వ్యాపారము (ఒడంబడికలు)
24,	కే స శా	శిరోమణి శ్రీ కేశవపంతుల నరసింహశాస్త్రి, హైదరాబాదు	ఆంధ్ర లక్షణ గ్రంథములు
25	కొం శే	శ్రీ కొండపల్లి శేషగిరిరావు, ఉపన్యాసకులు ప్రభుత్వ ఫైన్ ఆర్ట్సు కళాశాల హైదరాబాదు	1 అమృత షేర్గిల్ 2 అలంకరణ కళ
26	కొ భూ రా	శ్రీ కొమరగిరి భూపాలరావు ఎం ఏ తహసీల్ దార్, ఎల్లెందు, ఖమ్మముజిల్లా	1 అక్కన్న - మాదన్న 2 అబుల్ హసన్ తానాషా 3 ఆనెగొంది
27	కొ వీ	డాక్టరు కొత్తపల్లి వీరభద్రరావు, ఎం ఏ, పి హెచ్ డి ప్రాచ్యభాషా శాఖాధ్యక్షులు, మహారాజా కళాశాల, విజయనగరం	ఆనంద గజపతి
28	ఖం న శా	సాహిత్య వ్యాకరణ శిరోమణి శ్రీ ఖండవల్లి నరసింహశాస్త్రి, పండితులు, వేదాంతవర్ధనీ సంస్కృత కళాశాల, హైదరాబాదు	అపస్తంబుడు
29	ఖం బా శే	శ్రీ ఖండవల్లి బాలేందుశేఖరం, ఎం ఏ ఆంగ్లోపన్యాసకులు నిజాంకాలేజి, హైదరాబాదు	1 అబ్దుర్ రజాకు 2 అరేబియా చరిత్ర 3 అస్సీరియా
30	గం జో,	ప్రొఫెసర్ గంటి జోగి సోమయాజి ఎం ఏ, ఎల్ టి (విద్వాన్) ఆంధ్ర శాఖాధ్యక్షులు, ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయము, వాల్తేరు	ఆంధ్ర భాషా చరిత్రము
31	గ రా శ	పండిత శ్రీ గడియారం రామకృష్ణశర్మ, అలంపురము	అలంపురము

వ సం	పొడి అక్షరములు	వ్యాసకర్త	వ్యాసములు
32	గ ల కాం	విద్వాన్ శ్రీ గరికపాటి లక్ష్మీకాంతయ్య, ఎం ఏ రిటైర్డు సంస్కృతాంధ్రోపన్యాసకుడు, నిజాం కాలేజి, హైదరాబాదు (ద)	అన్నంభట్టు
33	గ శి శా	శ్రీ గరికపాటి శివరామశాస్త్రి ఎం ఎస్ సి లెక్చరరు, ఫిజికల్ లేబొరేటరీస్, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము, హైదరాబాదు	1 అచ్చు యంత్రముల నిర్మాతలు 1 అచ్చుయంత్రములు ముద్రణకళ •
34	చ స శా	శిరోమణి ఉభయభాషా ప్రవీణ శ్రీ చతుర్వేదుల సత్యనారాయణశాస్త్రి, ఎం ఏ రిటైర్డు సంస్కృతాంధ్రోపన్యాసకులు ప్రభుత్వకళాశాల, కాకినాడ	ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్తు
35	చె రం	శిరోమణి శ్రీ చెలమచర్ల రంగాచార్యులు, (విద్వాన్) సంస్కృతాంధ్రోపన్యాసకులు, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము, హైదరాబాదు	1 అశ్వశాస్త్రము 2 ఆనందవర్ధనాచార్యులు
36	జి ఎన్ ఎస్	శ్రీ జి నాగభూషణశర్మ, ఎం ఏ చరిత్రాచార్యుడు, డి ఎ వి కాలేజి, షోలాపూరు	1 అక్వినాస్ థామస్ 2 అరిస్టాటిల్ (రాజకీయములు)
37	జి ల	శ్రీ జి లక్ష్మీనారాయణ, ఎం ఏ లెక్చరరు, గణితశాఖ, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము, హైదరాబాదు	అనువర్తిత గణితశాస్త్రము
38	జి స	శ్రీ జి సత్యమూర్తి, ఎం ఎస్. సి సికిందరాబాదు	1 అడవులు 2 అమెరికా ఖండము (ఉ ద) 3 ఆంధ్రప్రదేశము II 4 ఆఫ్రికా
39	జి జి కె ఎస్	శ్రీ జి జి కె శాస్త్రి జియాలజిస్టు, జియొలాజికల్ సర్వే ఆఫ్ ఇండియా, కలకత్తా	అభ్రకము
40	జె జో	శ్రీ జయంతి జోగారావు, ఎం ఎస్ సి లెక్చరరు, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము హైదరాబాదు	ఆర్కీనియన్
41	జె చి కా రా	డా జయంతి చినకామేశ్వరరావు డి యస్ సి., ప్రిన్సిపాలు, నాగార్జున కళాశాల, నల్లగొండ	అణుబాంబు

వ. సం	పొడి అక్షరములు	వ్యాసకర్త	వ్యాసములు
42	శ్రో ల	శ్రీ శ్రో లక్ష్మీకాంతం ఎం ఎస్ సి ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము, హైదరాబాదు	అష్టబంధి
43	టి కె వి ఎస్ సు	శిరోమణి శ్రీ టి కె వి యస్ సుదర్శనాచార్యులు, పండితులు, శ్రీ వేంకటేశ్వర ఓరియంటల్ రిసర్చి ఇన్స్టిట్యూట్, తిరుపతి	1 అభినవ గుప్తుడు 2 ఆగమశాస్త్రము
44	టి శే రా	డాక్టరు టి శేషగిరిరావు, ఫిజిక్సు లెక్చరరు ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము, హైదరాబాదు	అతి శ్రుతి ధ్వనిశాస్త్రము
45	డా ఆర్ వి రా	డాక్టరు ఆర్ వి రావు ఎం ఏ పి హెచ్ డి జాయంట్ డైరెక్టరు, ఇండస్ట్రీస్ & కామర్సు హైదరాబాదు	1 అర్థశాస్త్ర ప్రమేయము 2 ఆంధ్రబ్యాంకు చరిత్ర 3 ఆర్థిక వ్యవసాయ ప్రణాళిక
46	డా ఎం అ ఎం	డాక్టరు అబ్దుల్ మొయీదుఖాను అరబ్బీభాషా శాఖాధ్యక్షులు, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము, హైదరాబాదు	అరబ్బీభాషా సాహిత్యములు
47	డా ఓడెల్	డాక్టరు టి ఫారెస్టు ఓడెల్ జర్నలిజము శాఖాధ్యక్షులు, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము, హైదరాబాదు	అమెరికన్ సాహిత్యము
48	డా జి రా రెడ్డి	డాక్టరు జి రామకృష్ణారెడ్డి ఎం ఏ పి హెచ్ డి, ప్రొఫెసరు ఆఫ్ ఎకనామిక్సు మహారాజా కాలేజి, మైసూరు	1 అంతర్జాతీయ వాణిజ్యము 2 అర్థశాస్త్ర సిద్ధాంతముల చరిత్ర
49	డా బా రె	డాక్టరు బాపురెడ్డి ప్రొఫెసర్ జూఆలజి, అగ్రికల్చరల్ రిసర్చి ఇన్స్టిట్యూటు హిమాయత్ నగరు హైదరాబాదు	1 అంతర్గుహాకములు 2 అరిస్టాటిల్ (జం)
50	డా పు శ్రీ	డాక్టరు పుట్టపర్తి శ్రీనివాసాచారి, ఎం ఏ పి హెచ్ డి (లండన్) డైరెక్టరు, పురాతత్త్వశాఖ, ఆంధ్రప్రదేశ్, హైదరాబాదు	అజంతా
51	డా మ ని	డాక్టరు మహేశ్వర నియోగ్ ఎం ఏ, డి ఫిల్ ప్రొఫెసరు, గౌహతి విశ్వవిద్యాలయము గౌహతి, అస్సాము	అస్సామీ భాషా సాహిత్యములు
52	డా యస్ బా	డాక్టరు యస్ బాలకృష్ణ భూగర్భశాస్త్ర శాఖాధ్యక్షుడు, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము, హైదరాబాదు	1 అంతర్జలము 2 అగ్ని పర్వతములు

వ సం పొడి అక్షరములు	వ్యాసకర్త	వ్యాసములు
53 డా యూ హు ఖా	డాక్టరు యూసుఫ్ హుస్సేన్ ఖాన్ ఎం ఏ., చరిత్ర శాఖాధ్యక్షుడు, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము, హైదరాబాదు	అబుల్ ఫజల్
54 డా వ	డాక్టరు వహీదుద్దీన్ రీడరు, ఫిలాసఫీశాఖ, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము, హైదరాబాదు	అరిస్టాటిల్ (తత్వ)
55 డా వి య	డాక్టరు వి యశోదాదేవి, ఎం ఏ., ఎం లిట్ డి లిట్ మదరాసు	1 అలెగ్జాండరు 2 ఆంధ్రదేశ చరిత్రము III 1323-1675 3 ఆఫ్ఘనిస్థానము
56, డా ఎస్ వేం రా	డాక్టరు ఎస్ వేంకటేశ్వరరావు, ఎం డి (ఆంధ్ర) ఆనరరీ ఫిజిషియన్, ఉస్మానియా జనరల్ హాస్పిటలు హైదరాబాదు	1 అంటువ్యాధులు (ఎల్లోపతి) 2 అన్నజీవ పరివర్తన వ్యాధులు 3 అవిసెన్నా 4 ఆంద్రియాస్ వెసేలియస్
57 డా సి రా	డాక్టరు సి రాధాకృష్ణరావు ఎం ఏ పి హెచ్ డి థియొరెటికల్ రీసర్చి ప్రొఫెసరు, ట్రెయినింగ్ డివిజన్ అధ్యక్షులు ఇండియన్ స్టాటిస్టికల్ ఇన్స్టిట్యూట్ కలకత్తా	అనువర్తిత సంఖ్యాశాస్త్రము
58 డి డి బి	శ్రీ డి దినకరబిందు బి డి (ఆర్కిటెక్చరు) ఎ ఆర్ ఐ బి ఎ., క్రొత్తఢిల్లీ	1 ఆకృతి రచన - ఆధునిక నిర్మాణ ద్రవ్యములు 2 ఆకృతి రచనాసూత్రములు 3 ఆధునిక వాస్తువాదములు
59 డి వి కె	శ్రీ డి వి కృష్ణయ్య, ఎం కాం (ఆనర్సు) ప్రిన్సిపాలు, ఎస్ ఆ ఆర్ అండ్ సి వి ఆర్ కాలేజి, విజయవాడ	1 అంటార్కిటికా 2 అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు (భూగో) 3 అర్జంటైనా 4 ఆంధ్ర ప్రదేశము I 5 ఆంధ్రులు - వాణిజ్యము 6 ఆఫ్ఘనిస్థానము (భూగో)
60 డి హ	శ్రీ డి హనుమంతరావు రసాయనశాస్త్రశాఖ ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము, హైదరాబాదు	అల్యూమినియం
61 త స న	డాక్టరు తమ్మా సత్య నరసింహమూర్తి, ఎం ఏ పి హెచ్ డి లెక్చరరు, నిజాం కళాశాల, హైదరాబాదు	ఆర్కిమెడీసు

వ సం పొడి అక్షరములు	వ్యాసకర్త	వ్యాసములు
62 తి కో రా	శ్రీ తిమ్మావజ్ఝల కోదండరామయ్య, బి ఓ ఎల్ (ఆనర్సు) తెలుగుశాఖాధ్యక్షులు, శ్రీ త్యాగరాయ కళాశాల మద్రాసు	అన్నమాచార్యులు - తాళ్లపాక
63 తి రా	శ్రీ తిరుమల రామచంద్ర, సంపాదకుడు, 'పరిశోధన'- మద్రాసు	అడివి బాపిరాజు
64 దం వే సు	శ్రీ దంతివల్లి వేంకటసుబ్బాశాస్త్రి, ఆంధ్రోపన్యాసకులు కళాశాల, కర్నూలు	అహోబిలము
65 ది పి	శ్రీ దిగంబర పిళ్ళె లెక్చరరు, కాలేజి ఆఫ్ ఫైన్ ఆర్ట్సు, హైదరాబాదు	అద్దకము
66 ది రా	శ్రీ దివాకర్ల రామమూర్తి ఎం ఏ, తెలుగు శాఖాధ్యక్షులు, ఎ వి ఎన్ కాలేజి విశాఖపట్టణము	అరసవెల్లి
67 ది వి ర	శ్రీ దూపాటి వేంకట రమణాచార్యులు శతావధానులు రిటైర్డు తెలుగు పండితులు, అనుమకొండ	1 అనపోతనాయకుడు 2 అనుమకొండ
68 ది వేం అ	డాక్టరు దివాకర్ల వేంకటావధాని ఎం ఏ, పి హెచ్ డి రీడరు ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము, హైదరాబాదు	1 ఆంధ్ర వాఙ్మయ చరిత్రము I (1508 వరకు) 2 ఆంధ్ర వాఙ్మయ చరిత్రము II (1509-1800)
69 ది వేం శి	శ్రీ దిగవల్లి వేంకటశివరావు బి ఏ, బి ఎల్, అడ్వొకేట్ విజయవాడ	1 ఆంధ్రదేశ చరిత్రము IV (1675-1800) 2 ఆంధ్రదేశ చరిత్రము V (1800 - నేటివరకు)
70 దే రా	శ్రీ దేవులపల్లి రామానుజరావు బి ఏ, ఎల్ ఎల్ బి కార్యదర్శి, ఆంధ్రప్రదేశ సాహిత్య అకాడమి, హైదరాబాదు	1 ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు 2 ఆంధ్రోద్యమము (తెలం)
71 న రా	శ్రీ నటరాజ రామకృష్ణ, బి ఏ డైరెక్టరు-నృత్య నికేతనము, హైదరాబాదు	1 ఆంధ్రులు - నృత్యకళ 2 ఆటవిక నృత్యములు
72 ని వేం	శ్రీ నిడదవోలు వేంకటరావు ఎం ఏ, ఆంధ్ర శాఖాధ్యక్షులు, మదరాసు విశ్వవిద్యాలయము, మదరాసు	ఆంధ్రలిపి పరిణామము

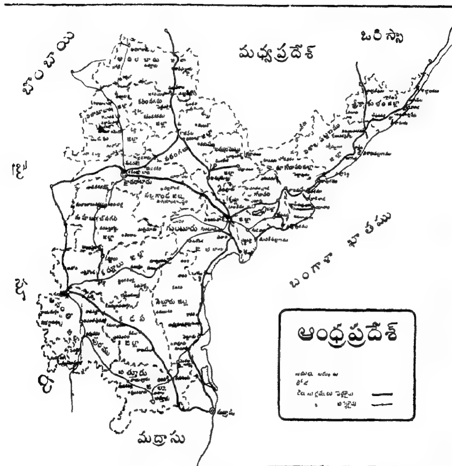
వ సం పొడి అక్షరములు	వ్యాసకర్త	వ్యాసములు
73 నో నా	కళానిధి, సంగీతరత్న శ్రీ నోరి నాగభూషణం, జంత్రగాత్ర గాన విశారద, గవర్నమెంటు స్కూల్ ఆఫ్ మ్యూజిక్ అండ్ డాన్సు. హైదరాబాదు	అహోబిలుడు
74 నో రా. శా	ఆయుర్వేద భూషణ పండిత శ్రీ నోరి రామశాస్త్రి ఎ కె ఎ పి. విజయవాడ	ఆయుర్వేద గ్రంథములు
75 పం గో	శ్రీ పండిత గోపదేవు, హైదరాబాదు	ఆర్యసమాజము
76 వ దు.	శ్రీ వల్లా దుర్గయ్య ఎం ఏ ఆంధ్రోపన్యాసకులు, నిజాం కాలేజి, హైద్రాబాదు	అల్లసాని పెద్దన
77 పి ఎల్ ఎన్.శర్మ	శ్రీ పేరి లక్ష్మీనరసింహ శర్మ ఎం ఎ. ప్రిన్సిపాలు గిరిరాజ కాలేజి, నిజామాబాదు	ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయము
78 పి. టి ఆర్	శ్రీ పి తిరుమలరెడ్డి హైదరాబాదు	ఆధునిక పాశ్చాత్య చిత్రకళ
79 పి టి రా	పద్మభూషణ డా పి తిరుపతిరాజు, ప్రొఫెసరు ఫిలాసఫీ- సైకాలజీశాఖ రాజస్థాన విశ్వవిద్యాలయము జోధ్‌పూరు	అతిభౌతిక శాస్త్రము
80 పి బి వి యస్	శ్రీ పి బి వేంకటసుబ్రహ్మణ్యం, ఎం ఏ. ఎం లిట్ బి ఏ ఎల్. అడ్వకేట్, హైదరాబాదు	అంతర్జాతీయ న్యాయము (వైయక్తికము)
81 పి య రె	శ్రీమతి పి యశోదారెడ్డి, ఎం ఏ. ఆంధ్రోపన్యాసకురాలు, మహిళా కళాశాల, హైదరాబాదు	1 అనపోతారెడ్డి 2 అనవేమారెడ్డి 3 అనితల్లి 4 అమరావతి
82 పి. వేం	శ్రీ పి. వేంకటేశ్వరరావు, జియలజిస్టు జియాలాజికల్ సర్వే ఆఫ్ ఇండియా, హైదరాబాదు	ఆర్థిక ఖనిజములు - వాని సేకరణ సమస్యలు
83 పు నా	సరస్వతీపుత్ర శ్రీ పుట్టపర్తి నారాయణాచార్యులు, లైబ్రేరియన్, సాహిత్యఅకాడమి, న్యూఢిల్లీ	అపభ్రంశము

వ సం పొడి అక్షరములు	వ్యాసకర్త	వ్యాసములు
84 పు వ శా	శ్రీ పుచ్చా వరబ్రహ్మశాస్త్రి ఎం ఏ. ఉపాధ్యాయులు, కేశవ మెమోరియల్ హైస్కూలు, హైదరాబాదు	ఆర్యభటుడు ఆర్షగణితము
85 పెం స	శ్రీమతి పెండేల సత్యభామ, పిఠాపురము	అతివయము
86 పె రా	శ్రీ పెద్దాత రామస్వామి ఎం ఏ. ప్రిన్సిపాలు కావలి కాలేజి, కావలి	ఆంగ్లభాషా సాహిత్యములు
87 పె లిం శా	భాషాప్రవీణ శ్రీ పెరవలి లింగయ్యశాస్త్రి, ప్రధమాంధ్రోపాధ్యాయుడు, ప్రభుత్వోన్నత పాఠశాల చాదర్ ఘాట్, హైదరాబాదు	అహోబిల పండితుడు
88 పో రా	శ్రీ పోలవరపు రామచంద్రరావు బి ఏ బి ఎల్. అడ్వకేటు, విజయవాడ	ఆధునిక సంగీతము
89 పో శ్రీ రా	శ్రీ పోలంగి శ్రీరామ అప్పారావు ఎం ఏ ఇండియా ప్రభుత్వపు రిసెర్చి స్కాలరు, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము హైదరాబాదు	అరిస్టాటిల్ (సాహి)
90 పో సు	ప్రొఫెసర్ పోతుకూచి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి ఎం ఏ ఎం లిట్ పి హెచ్ డి. ఇంగ్లీషు ప్రొఫెసరు సాగర్ యూనివర్సిటీ, సాగరు	అప్పయ దీక్షితులు
91 వి ము	ప్రొఫెసర్ విశ్వనాథ ముఖర్జీ. ఎఫ్ ఆర్ ఎస్ ఏ. (లండన్) ప్రిన్సిపాల్, కాలేజి ఆఫ్ ఫైన్ ఆర్ట్సు, హైదరాబాదు	1 అవనీంద్రనాథ టాగోరు 2 ఆధునిక భారతీయ చిత్రకళా రీతులు
92 బి యస్ చ	శ్రీ బి యస్ చతుర్వేది, ఎం ఏ. ఎస్ ఆ ఆ ఎస్ (లండన్) సాహిత్యరత్న అలహాబాద్ ప్రొఫెసర్, జాగ్రఫీ డిపార్టుమెంటు ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము, హైదరాబాదు	1 అరేబియా (భూగో) 2 అలాస్కా 3 ఆర్థిక భూగోళశాస్త్రము
93 బి యస్ ఎల్ హ గా	శ్రీ బి. యస్ ఎల్ హనుమంతరావు ఎమ్. ఏ. హిస్టరీ లెక్చరర్, హిందూ కాలేజి, గుంటూరు	1 అక్బరు 2 అళియ రామరాజు
94 బి రా	డా బి రామరాజు, ఎం ఏ పి హెచ్ డి రీడరు, తెలుగుశాఖ, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము, హైదరాబాదు	ఆంధ్ర జానపద గేయ వాఙ్మయము

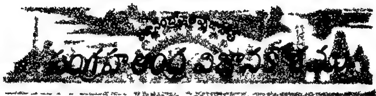
వ సం	పొడి అక్షరములు	వ్యాసకర్త	వ్యాసములు
95	బి రా రా	శ్రీ బారు రాఘవేంద్రరావు ఎం ఏ (కామర్సు) కామర్సు శాఖాధ్యక్షులు, ఉస్మానియా విశ్వ విద్యాలయము హైదరాబాదు	అబిసీనియా (భూగోళము)
96	బి వి ఎస్ ఎ	శ్రీ బి వి. ఎస్ ఆచార్య శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ ఫిల్ముకంపెనీ, మద్రాసు	ఆంధ్ర సినిమా పరిశ్రమ
97	బి వి. రా	శ్రీ బి వి రామనర్సు ఎం ఏ ప్రిన్సిపాలు, ప్రభుత్వ కళాశాల, వరంగల్లు	అద్దె
98	బి వేం శే	శ్రీ బిదురు వేంకటశేషయ్య బి ఏ ప్రధానాంధ్రోపాధ్యాయుడు, మహబూబు కాలేజి హైస్కూలు, సికిందరాబాదు	అభినయ దర్పణము
99	బు అ శా	తర్కరత్న, న్యాయ వేదాంతవిద్యాప్రవీణ శ్రీ పండిత బులుసు అప్పన్నశాస్త్రి భట్నవెల్లి, తూర్పుగోదావరిజిల్లా	అద్వైతము
100	బు వేం	శ్రీ బులుసు వేంకటేశ్వర్లు ఎం ఏ ఆంధ్రోపన్యాసకుడు పి ఆర్ కాలేజి, కాకినాడ	అనుభవ మూలవాదము
101	బు సు	శ్రీ బుర్రా సుబ్బారాయుడు బి ఏ., ఎల్ ఎల్ బి., అడ్వకేటు, హైదరాబాదు	ఆపత్ప్రతి చట్ట నిర్మాణము
102	బే వి	డా బేతనభట్ల విశ్వనాథం, ఎం ఏ., పి హెచ్ డి., రీడరు, గణితశాస్త్రశాఖ, ఉస్మానియా విశ్వ విద్యాలయము, హైదరాబాదు	ఆయ్‌లర్
103	భో ప	డా భోగరాజు పట్టాభిసీతారామయ్య, గవర్నరు మధ్యప్రదేశ్, నాగపూరు	ఆంధ్ర జాతీయ కళాశాల
104	మ జ రా	శ్రీ మహీధర జగన్మోహనరావు, 4147 వైగ్రాంరోడ్డు, రాజమహేంద్రవరము	అఫనాసి నికితిన్
105	మ సూ శా	'అభినవ వాగనుశాసన' శ్రీ మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రి, ఆంధ్రాచార్యులు (రిటైర్డు), ఆంధ్ర విశ్వ విద్యాలయము, ధవళేశ్వరము	ఆరణ్యకములు
106	మా వేం రం.	శ్రీ మామిడిపూడి వేంకటరంగయ్య, ఎం. ఏ. రిటైర్డుప్రొఫెసరు ఆఫ్ పాలిటిక్సు, బొంబాయి యూనివర్సిటీ, హైదరాబాదు	అంతర్జాతీయ సంస్థలు
107	మొ కృ	శ్రీ మొక్కపాటి కృష్ణమూర్తి, చిత్రకారులు, ఏలూరు	ఆంధ్రులు - చిత్రకళ
108	రా ప్ర	శ్రీ రామచంద్ర ప్రసాదు, ఎం ఏ., లెక్చరరు, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము హైదరాబాదు	1 అమెరికను ఇండియనులు 2 ఆదిమజనుల సంస్కృతులు

స సం పొడి అక్షరములు	వ్యాసకర్త	వ్యాసములు
109. రా సు	ప్రొఫెసర్ రాళ్ళబండి సుబ్బారావు. ఎం ఏ ఎల్ టి. గౌరవ కార్యదర్శి, ఆంధ్ర హిస్టారికల్ రీసర్చి సొసైటీ, రాజమహేంద్రవరము	1 ఆంధ్రదేశ చరిత్రము II (625-1323) 2 ఆంధ్రేతిహాస పరిశోధకమండలి
110 స బ్ర	శ్రీ సనంతరావు బ్రహ్మాజీరావు, అడ్వకేటు, విజయనగరము	ఆదిభట్ల నారాయణదాసు
111 వా రా బ్ర.	శ్రీ వారణాసి రామబ్రహ్మం, ఎం ఏ లెక్చరరు, కాలేజి, అమలాపురము	అంతర్వేది
112 వి ఎల్ కె	శ్రీ వంగీపురం లక్ష్మీకాంతం, ఎం ఏ లెక్చరరు, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము హైదరాబాదు	1 అంక గణితము 2 అంకములు
113 వి జ	శ్రీ వి జగన్నాథరావు, ఎం ఎస్ సి. జూఆలజీ లెక్చరరు, సైన్సుకాలేజి, హైదరాబాదు	అనువంశికము
114 వి శ	డా విశ్వేశ్వరభట్టు, ఎం ఏ. లెక్చరరు ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము హైదరాబాదు	అరవిందుడు
115 వి వ న	శ్రీ వింజమూరి వరాహ నరసింహాచార్యులు సంగీత విద్వాన్, కాకినాడ	అష్టోత్తర శతతాళములు
116 వే చం	శ్రీ వేలూరి చంద్రశేఖరం, బి ఏ, చిరివాడ	అరవిందుడు
117 వే తి వేం రా స్వా	పండిత కళాపతి శ్రీ వేదాల తిరుమల వేంకటరామానుజస్వామి ఆయుర్వేదాచార్య, ఆయుర్వేద కళా పరిషత్తు హైదరాబాదు	1 అంటువ్యాధులు (ఆయుర్వేదము) 2 ఆయుర్వేద ధర్మములు
118 వే శి శా	కళాపతి శ్రీ వేలూరి శివరామశాస్త్రి చిరివాడ	ఆర్ష భూగోళము
119 వై వి ఆర్	శ్రీ వై విఠలరావు ఎం ఏ, బి ఇడి, హిస్టరీ లెక్చరరు డబ్లియు, జి బి కాలేజి, భీమవరము	ఆంధ్రదేశ చరిత్రము I (క్రీ శ 625 వరకు)
120 శ్రీ శ్రీదేవి	డా శ్రీపతి శ్రీదేవి ఎం. ఏ. పి హెచ్ డి ప్రిన్సిపాలు, మహిళాకళాశాల, హైదరాబాదు	1 అఖిలేశ్వరవాదము 2 అశ్వవన మనస్తత్వము
121 సి ఎస్ ఆర్	శ్రీ సి శ్రీనివాసరావు, శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ ఫిల్ముకంపెని, మద్రాసు	ఆంధ్ర సినిమా పరిశ్రమ
122 సో రా	శ్రీ సోమరాజు రామదాసు, బి ఏ ఎం ఇ డి, ఇన్స్పెక్టర్ ఆఫ్ స్కూల్సు, నల్లగొండ	అరిస్టాటిల్ (జీ)
123 హెచ్ కె షె	శ్రీ హరూన్ ఖాన్ షెర్వాణీ ఎం. ఏ (అక్సను) ఎఫ్ ఆర్ హెచ్ ఎస్ బార్ ఎట్ లా, రిటైర్డు ప్రిన్సిపలు, నిజాం కాలేజి, హైదరాబాదు	అల్బెరూని

★

బొంబాయి
మధ్యప్రదేశ్
ఒరిస్సా
బంగాళా ఖాతము
మద్రాసు
ఆంధ్రప్రదేశ్

అంకగణితము — గణితశాస్త్రములలో నెల్ల అంకగణితము మిక్కిలి పురాతనమైనది పూర్వ మిది సాంఖ్యసిద్ధాంతముగా పరిగణింపబడుచుండెడిది కాల క్రమమున సాంఖ్యసిద్ధాంత మొక ప్రత్యేకశాఖ యైనం దున నేడు అంకగణితము, గణనక్రియకు దాని అను ప్రయోగములకు సంబంధించినదిగా గుర్తించబడుచున్నది

సంఖ్యాక్రమ విధానము ప్రాచీనజాతులవా రందరును ముట్టమొదట వేళ్ళతోనే లెక్కపెట్టెడివారు సంఖ్యలను మాటలవలన తెలిపెడివారు అంకములకు, సంఖ్యలకు ప్రత్యేక గుర్తులు లేకుండ పదములలోనే వ్రాయుచుండి రచో, గణితశాస్త్రమే సంకుచితమై యుండెడిది కనుకనే అంకములకు చిహ్నముల నేర్పరచు అవశ్యకము గల్గినది చరిత్రకు తెలిసినంతవరకు సంఖ్యలను వ్రాయుటలో "ఫినీషియను" పద్ధతి మిక్కిలి పురాతనమయినది వారు తొమ్మిదివరకు అంకెలన్ను నిలువు గీతలచే తెలిపెడివారు మన మిప్పటికిని కొన్ని నిర్దిష్ట కార్యములకై వాడు రోమను సంఖ్యలు, రోమనులు సంఖ్యాక్రమ నిరూపణ మున గ్రీకులమార్గము నవలంబింపక వేరొకత్రోవ త్రొక్కిరి అని తెలుపును రోమనుల సంఖ్యాసంకేతము లివి

I, II, III IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, L, C, D, M

1, 2, 3 4 5, 6, 7, 8, 9, 10 50 100 500 1000

హిందువుల సంఖ్యాస్వరూపము (System of Notation) తదితర జాతులవారిదానికంటె భిన్నము అంకగణిత మున హిందువులు అత్యంతపురాతనకాలముననే మిక్కిలి పరిశ్రమ చేసిరి క్రీ శ 12 వ శతాబ్దినాటికే హిందువులు నవీన అంకగణితసారము నంతయు గ్రహించిరి సంఖ్యా వళియందు స్థానభేదమును, సంఖ్యలేనిచోట సున్న పెట్టు టయు, సంఖ్యాతత్వ నిరూపణమునందు ధన ఋణ సంఖ్యాభేదములును, కరణి, వికరణ్యంక (Irrational and rational quantities) వివక్షయు, మొట్టమొదట కను గొన్నవారు హిందువులే 11 వ శతాబ్ది అరంభమున అల్బెరూని యను మహమ్మదీయ చరిత్రకారుడు హిందు వుల సంఖ్యావిధానమునుగురించి వ్రాయుచు, హిందూ దేశమున సంఖ్యావళిలో 9 అంకెలును, ఒక సున్నయు నుండి, స్థానమునుబట్టి యేదేని యొక సంఖ్యయొక్క మొత్తము పదిరెట్లు హెచ్చుటగాని, తగ్గుటగాని కలదని వ్రాసియుండెను మన దేశమున క్రీ శ 876 లో సున్న వాడుకలో నున్నట్లు నిదర్శనములు గలవు సంఖ్యాక్రమ మున మనము వాడు అంకెలను గురించి, క్రీ శ 662 లోనే సిరియా దేశస్థుడగు సెవెరస్ సెబోఖ్త అను నతడు ఇతరదేశములకు వెల్లడిచేసి యుండుట గమనింపదగినది

సంఖ్యావళియందున్న అంకెలకు రెండర్థములుగలవు మొదటిది అంకెలయొక్క గుర్తునుబట్టి కలుగుచున్నది అనగా "4" అను సంకేతమునకు, 'నాలుగు" అను అర్థము గుర్తువలన దెలియుట ఇయ్యది సాంకేతికార్థము ఇక రెండవ అర్థము ఈ యంకెలకే, స్థానభేదమువలన గలుగుచున్నది

ఉదా '5' గుర్తునకు ఐదని సాంకేతికార్థము కాని '52' అను అంకములో, 'ఐదు' నకు స్థానమును బట్టి యేబది యను అర్థము కలుగుచున్నది ఇట్లొక్కొక్క స్థానము హెచ్చినకొలది, అంకెయొక్క విలువ పదిరెట్లు చొప్పున హెచ్చుచుండును మన సంఖ్యాక్రమమునందు

ఇట్టి స్థానములు 36 ఉండుటవలన పూర్వులెంత పెద్ద సంఖ్యల నూహించి యుండిరో తెలియనగును ఈ ముప్పది యారు స్థానభేదములు దిగువ వివరింపబడినవి

1 ఏకము, 2 దశము, 3 శతము, 4 సహస్రము, 5 అయుతము (దశసహస్రము), 6 లక్ష, 7 దశలక్ష, 8 కోటి, 9 దశకోటి, 10 శతకోటి, 11 అర్బుదము, 12 న్యర్బుదము, 13 ఖర్వము, 14 మహాఖర్వము, 15 పద్మము, 16 మహాపద్మము, 17 క్షోణి, 18 మహాక్షోణి, 19 శంఖము, 20 మహాశంఖము, 21 క్షితి, 22 మహాక్షితి 23 క్షోభము, 24 మహాక్షోభము, 25 నిధి, 26 మహానిధి, 27 పర్వతము, 28 అత్యంతము, 29 పరార్ధము, 30 అనంతము, 31 సాగరము, 32 అవ్యయము, 33 అచింత్యము, 34 అమేయము, 35 భూరి, 36 మహాభూరి

ఉదా మహాభూరి సంఖ్యయందు ఒకటి అను అంకె వెనుక (35) ముప్పదియైదు సున్నలుండును

లలితవిస్తరమను బౌద్ధగ్రంథమునందు శతకోటి మొదలుకొని, నూరు నూరు రెట్లధికముగ ఈ క్రింది సంఖ్యలు చెప్పబడినవి

శతకోటి, అయుతము, నియుతము, కంకరము, వివరము, అక్షోభ్యము, వివాహము, ఉత్సంగము, బహులము, నాగబలము, తటలంబము, వ్యవస్థాన ప్రజ్ఞప్తి, హేతుహిల, కరహు, హేత్వింద్రియము, సమాప్తలంబము గణనాగతి, నిరవద్యము, ముద్రాబలము, సర్వబలము, విసంజ్ఞగతి, సర్వసంజ్ఞ, విభూతంగమ, తల్లక్షణ, ధ్వజాగ్రవతి, ధ్వజాగ్రనిషామణి, వాహన ప్రజ్ఞప్తి, కురుత, సర్వనిక్షేపము, అగ్రసారము, పరమాణువు, రజఃప్రవేశానుగతము

కల్పనాతీతమగు అంకెలకు పేర్లు పెట్టిన వారి గణిత జ్ఞానము మన మించుక యూహించవలసి యుండును

పురాతన బౌద్ధ గ్రంథములయందింతకంటె నెక్కుడు సంఖ్యలు గూడ చెప్పబడినవి ఇట్టి సంఖ్యలను లెక్కించుటకు 'కోటి' యను సంఖ్యను మూలము (Radix) గా తీసికొనవలయును కోటి, కోటి^{2}, కోటి^{4}, కోటి^{8}, కోటి$^{2(128)}$ అన్న సంఖ్యలకు వేరువేరు పేర్లు పెట్టబడినవి కోటి$^{2(128)}$ అను సంఖ్య కల్పనాతీతము ఇది వ్రాయుటకు ఒకటి అను అంకె వెనుక ఎన్ని సున్నలు పెట్టవలయునో చెప్పుటకు గావలసిన సంఖ్యలోనే 40 సున్న లుండ వలయును.

అర్జున డను గణితశాస్త్రజ్ఞుడు గౌతమ బుద్ధుని పరీక్షించెననియు, అప్పు డాతడీ పైన చెప్పిన పేర్లు చెప్పెననియు లలిత విస్తర గ్రంథమునం దున్నది అనగా ప్రాచీన కాలమునందే మన పూర్వులు లెక్కపెట్టుట యందు అసమాన ప్రావీణ్యము గలవారని స్పష్టమగుచున్నది అంకెగాక మన సంఖ్యాపద్ధతియే, నాగరిక ప్రపంచమునం దంతటను వ్యాపించి, గణితశాస్త్రాభివృద్ధికి కారణమైనది ఇట్టి అసమాన ప్రతిభా విశేషమును వెలిబుచ్చు సంఖ్యాక్రమ విధానమును గనిపెట్టిన గౌరవము మన పూర్వులకే దక్కినది

పూర్ణ సంఖ్యలు సంఖ్యలు రెండు భాగములుగా విభజింప బడినవి

1 గణన సంఖ్యలు (Cardinal numbers)

2 క్రమసూచక సంఖ్యలు (Ordinal numbers)

ఒక సముదాయమును (class) లెక్కపెట్టగా వచ్చిన ఫలితమును తెలుపుటకు ఉపయోగింపబడు సంఖ్యను 'గణనసంఖ్య' యందుము

ఉదా ధృతరాష్ట్రునకు 'నూర్గురు' పుత్రులు ఇచట 'నూర్గురు' గణన సంఖ్య

అనుక్రమము (Sequence) లోని స్థానమును తెల్పు సంఖ్యను 'క్రమసూచక సంఖ్య' యందురు

ఉదా సహదేవుడు పాండవులలో 'ఐదవ' వీరుడు ఇచట 'ఐదవ' క్రమసూచక సంఖ్య

పూర్ణసంఖ్యలయందు, అవిభాజ్య సంఖ్యలు (Prime Numbers) అనియు, విభాజ్యసంఖ్యలు (Composite Numbers) అనియు మరొక విభజనముగలదు ఈ భేదము సాంఖ్య సిద్ధాంతమున చూడనగును

సంఖ్యలను, ధనాంకము (Positive Numbers) అనియు, ఋణాంకము (Negative Numbers) అనియు, మరి రెండు విధములుగా భాగింప నగును సంఖ్యలలో మొట్టమొదట ఈ భేదమును గనిపెట్టినవారు హిందువులే

భిన్నములు (Fractions) భిన్నములను గురించి ప్రాచీనుల భావనలు, వాటిని వ్రాయుటకై ఏర్పరచిన సంకేత

ములు, వాని ప్రయోగ విధానములు (Operations) అంకగణితమున తెలియనగును

అన్నిటికంటె పురాతనమైన భిన్నాంకములు ఈజిప్టు దేశీయులవి మన ప్రాచీనుల భిన్నాంకవిధానము బక్షాలి పురమున దొరకిన తాళపత్రములవలన తెలియగలదు ఇవి క్రీ శ 3, 4 శతాబ్దములనాటివి అని నిర్ణయింప బడినది ఇందు భిన్నాంకములను వ్రాయునపుడు లవమున కును, హారమునకును మధ్యగీటు వదలివేయబడియున్నది

సాధారణ భిన్నములను (Common Fractions) మూడు భాగములుగ విభజించిరి

1 లవముకంటె హారము హెచ్చుగనున్న భిన్నాంకములు సవ్యభిన్నములు (Proper Fractions)

2 లవముకంటె హారము తక్కువగలవి అపసవ్య భిన్నములు (Improper Fractions)

3 పూర్ణాంకములతోగలసియున్న భిన్నములు మిశ్ర భిన్నములు (Mixed Fractions).

సాధారణ భిన్నములుగాక మరి రెండు భాగములుగా భిన్నములు విభజింపబడినవి

1 షష్ట్యంక గుణిత భిన్నములు (Sexagesimal Fractions)

2 దశాంశ భిన్నములు (Decimal Fractions)

పదునారవ శతాబ్ది ప్రాంతమున దశాంశభిన్నములు వాడుకలోనికి వచ్చినట్లు గన్పట్టుచున్నది వీని రాకవలన భిన్నములపై క్రియలప్రయోగము సులభసాధ్యమైనది

అంక గణిత వ్యవహారములు (Arithmetical Operations) మన ప్రాచీనులు అంకగణిత వ్యవహారములను క్రింద వ్రాసిన 8 భాగములుగా విభజించిరి

(1) సంకలనము (Addition), (2) వ్యవకలనము (Subtraction), (3) గుణకారము (Multiplication), (4) భాగహారము (Division), (5) వర్గము (Squaring), (6) వర్గమూలము (Square root), (7) ఘనము (Cube), (8) ఘనమూలము (Cube root) వీనికి 'పరికర్మాష్టకము' అని పేరు

భాస్కరాచార్యుని కాలము నాటికి పై క్రియలు నాలుగైనవి అవి సంకలన వ్యవకలన, గుణకార, భాగహారములు క్రియలన్నిటికి మూలాధారము సంకలన, వ్యవకలనములే అనియు, తక్కిన క్రియలు వీటి రూపాంతరము అనియు ఆయనయే స్పష్టపరచినాడు అనగా అంకగణితమున క్రియలు రెండే.

భాస్కరుని తరువాత సంకలనక్రియ గమనింపదగిన మార్పులను పొందలేదు బహుశః నాటి హిందువులుగాని, రోమనులుగాని ప్రస్తుత శతాబ్దములయందు ఉండిరేని, పెక్కు మార్పులను చేసియుండెడి వారేమో !

వ్యవకలన క్రియమాత్రము అనేక ప్రయోగములకు గురియైనది 428 నుండి 46 ను తీసివేయవలయువనిన 428 ను 300+100+28 గా మార్చి, తరువాత వ్యవకలన క్రియను ఉపయోగించుట పూర్వుల సులభ మార్గము మరికొన్ని యుక్తులు హిందువుల అంకెల రాక వలన ప్రసిద్ధికి వచ్చినవి మన దేశమున 12 వ శతాబ్దమున వెలసిన, కోటిపూరక పద్ధతి వానిలో నొకటి ఇది క్రింది సర్వసమాన సమీకరణముపై ఆధారపడి యున్నది

$$a-b\equiv a+(10-b)-10$$

ఉదా $12-7\equiv 12+(10-7)-10=12+3-10=5$

అంటె 7 కు కోటి పూరకసంఖ్య (Complement number) $=10-7$ అనుట స్పష్టము నేటి లెక్కలు చేయు యంత్రము (Calculating machine) నందు ఈ కోటి పూరక పద్ధతి అర్థమగు ఉపయోగమును పొందినది ఇందులో కోటి పూరక సంఖ్యను కలిపి, వ్యవకలనమును సాధింతురు

గుణకారమును సాధించుటలో పెక్కు మార్గములు గలవు మన ప్రాచీన గణిత శాస్త్రజ్ఞులు గుణకారమును అనేక విధములుగాచేసినట్లు కనిపించుచున్నది భాస్కరుని 'లీలావతీ గణితము' నందు గుణకారమునకు 'ఆరు' మార్గములు చెప్పబడినవి వాటిలో (1) ఖండగుణన విధానపద్ధతి, (2) విలోమ విధానపద్ధతి ఉదాహరింప బడుచున్నవి -

(1) *ఖండగుణన పద్ధతి* :- 625×15

15 గుణకమును ఇష్టభాగములు చేయుము అవి 7, 8 అనుకొనుము

తరువాత $625\times 7=4,375$

$625\times 8=\underline{5,000}$

$625\times 15=\underline{9,375}$ లబ్ధము

(2) విలోమ విధానము :- ఇందు పై లెక్కనే మూడు విధములుగా చూపవచ్చును

(i)

```
   625    గుణ్యము
    15    గుణకము
  ----
   625
  3125
  ----
 9,375    లబ్ధము
```

(ii)

1×6	6			
1×2		2		
1×5			5	
5×6	3	0		
5×2		1	0	
5×5			2	5
లబ్ధము—	9	3	7	5

(iii)

625
15

	6	2	5
1	6	2	5
5	3 / 0	1 / 0	2 / 5

9 3 7 5

ఇట్టి లబ్ధమునందలి తప్పొప్పులను కనుగొనుటకు ఒక సూత్రము చాలకాలముక్రిందనే మన పూర్వులు ఉపయోగించెడివారు నేటి గణితశాస్త్రజ్ఞులును దానినే వాడుచున్నారు అది ఎట్లన

గుణ్యమునందును గుణకమునందును గల అంకెల మొత్తములను, 9 చే భాగించగా లభించు శేషముల లబ్ధమునుగూడ 9 చే భాగించిన వచ్చు శేషమును, గుణ్య గుణకముల లబ్ధములోగల అంకెల మొత్తమును 9 చే భాగించగావచ్చు శేషమును, సమానములైనచో లభించిన లబ్ధము ఒప్పు

ఉదా $625 \times 15 = 9375$

6+2+5ను 9 చే భాగించిన మిగులుశేషము				=4
1+5	,,	,,	,,	=6
6×4ను ,,	,,	,,	,,	=6
మరియు, 9+3+7+5 ,,	,,	,,	,,	=6

రెండు సమానములు కావున వచ్చిన లబ్ధము ఒప్పు

పేసియోలి (Pacioli క్రీ శ 1494) అను గణిత శాస్త్రజ్ఞుడు గుణకారమున ఎనిమిది మార్గములు చూపెనట

వ్యవకలనమును పెక్కుసారులు ఉపయోగించుటచే భాగహారమును సాధించుట మన ౼ గ్రీకులనుండి సంక్రమించిన పద్ధతి సగము చేయుట (Mediation), రెట్టించుట (Duplication) మనకు పూర్వీకులనుండి లభించిన పద్ధతులే

ఏదైన ఒక రాశిని సున్నచే భాగించినపుడు లబ్ధము అనంతమగు నని భాస్కరుడు స్పష్టముగ వచించియుండుట మనము గమనింపదగిన విషయము పాశ్చాత్య సిద్ధాంతముల ప్రకారము, బీజగణిత వ్యవహారములను బట్టియే అనగా సమీకరణములతోనే చేయదగిన లెక్కలు, కొన్ని అంకగణిత సూత్రముల సహాయముచేత మాత్రమే, భాస్కరాచార్యుని లీలావతీ గణితమున, చేయబడియుండుట, అంకగణితమున మన పూర్వులకుగల ప్రజ్ఞను తెలుపును

నిత్యకృత్యములయందు అంకగణితమువలె ఉపయోగపడు శాస్త్రము వేరొక్కటిలేదు లోక వ్యవహారమునకు ప్రతి మానవునకును కొంచెమో, గొప్పయో అంకగణిత జ్ఞాన మవసరము వడ్డీ లెక్కలు, హుండీల మారకము, వినిమయము (Exchange), ఉమ్మడి వ్యాపారము, లాభ నష్టములు- ఇవి నిత్యవ్యవహారములందు ఉపయోగించు లెక్కలు కేవలము శాస్త్రజ్ఞానమును బట్టియేగాక యుక్తిచేతను, ప్రపంచజ్ఞానము మొదలగువాటివలన చేయదగిన లెక్కలు గూడ గలవు ఇటి యుక్తిలెక్కల నిచ్చి చేయు మనుట ప్రాచీనులనుండి వచ్చిన యలవాటు

లెక్కలు చేయు యంత్రములు మానవుని బుద్ధిబలము వలన చేయవలసిన అంకగణిత క్రియల నన్నిటిని లెక్కలు చేయుయంత్రము సులభముగాచేయును ఇచ్చిన అంకెలను

దశకోట్ల స్థానము వరకును కూడిపెట్టుట వ్యవకలనము, గుణకారము, భాగహారము, వర్గమూలము మొదలగు క్రియలన్నిటిని మానవుడు చేయగలకాలముకంటె తక్కువ కాలములో చేసియిచ్చును ఈ యంత్రములవల్ల మానవుని మానసిక పరిశ్రమ తగ్గినదనియే చెప్పవచ్చును

వం ల

అంకములు — ఉన్నతమగు అంకగణితమునే అంకశాస్త్రమని నవీనులు నిర్వచింతురు పూర్ణసంఖ్యల సంబంధ బాంధవ్య శోధనమే అంకశాస్త్ర మనికూడ నిర్వచింపవచ్చును పూర్ణసంఖ్యలు ధన, ఋణ సంఖ్యలుగ వచ్చును "అంకశాస్త్రమున అతి సుందర సత్యములు కలవు అవి విడివిడిగానుండుటవిగాక ఒకదానికొకటి సన్నిహితములు" అని గౌసు అను పాశ్చాత్య గణిత శాస్త్రజ్ఞుడు చెప్పిన మాటలు సత్యము

అంకశాస్త్రమును గూర్చి తెలిసికొనుటకు పూర్వము సంఖ్యను గురించి చర్చించుట అవసరము సాధారణముగా 'సంఖ్య' అను పదము పూర్ణ సంఖ్యలకును, భిన్నములకును, కరణీయాంకములకును(Irrational numbers) వాడబడుచున్నది అయినను, సంఖ్యా నిర్వచనము నిగూఢము సంఖ్యను నిర్వచించుటకు పూర్వము సముదాయమును (Class) నిర్వచింప వలయును కాంటర్ శాస్త్రజ్ఞుని ప్రకారము 'మన సహజ జ్ఞానముచే నిర్దుష్టముగా ప్రత్యేకపరచబడి ఒకే సమూహమున చేర్చబడిన గుంపునకు సముదాయమని పేరు' బెర్ట్రాండు రసెలు యొక్క సంఖ్యా నిర్వచనము ఈ విధముగ నున్నది 'ఒక సముదాయము యొక్క సంఖ్య, ఆ సముదాయమునకు అనురూపమగు అన్ని సముదాయముల సముదాయము ' ఈనిర్వచనమును వ్యాఖ్యానించుట కష్టము దీని భావమును ఎవరికివారే గ్రహింపయత్నించుట ఉచితము

అంకశాస్త్రమున సంఖ్యను పూర్ణ సంఖ్య అను అర్థములో వాడుదురు పూర్ణ సంఖ్యలను ప్రధాన సంఖ్యలనియు (Prime numbers), మిశ్రమ సంఖ్యలనియు (Composite numbers) రెండు విధములుగా భాగింపనగును. ప్రతి సంఖ్యకు 'ఒకటి' అను సంఖ్య కారణాంకమగును అందుచే 'ఒకటి'అను సంఖ్యను ప్రధాన సంఖ్యగా నెంతురు ఇదిగాక, ప్రతి సంఖ్యయు తనకు తాను కారణాంకమగును ఈ రెండును గాక, ఇతర కారణాంకము లేని సంఖ్యను ప్రధాన సంఖ్య అందురు రెండు సంఖ్యల 'గరిష్ఠ సామాన్య భాజకము'(G C F) ఒకటి అయినచో ఆ సంఖ్యలు ఒకదాని కొకటి ప్రధానములని అందుము

ఫర్మా సిద్ధాంతము(Fermar 1601—1665) 'P ప్రధాన సంఖ్యయై, N మరియు P ఒకదానికొకటి ప్రధాన సంఖ్యలైనచో ($N^{P-1}-1$) ను P నిశ్శేషముగా భాగించును' ఈ సిద్ధాంత ఫలితమును సర్వసమత్వమున (Congruence) ఈ క్రింది విధమున వ్రాయవచ్చును

$$N^{P-1}-1 \equiv O \pmod P$$

ఇపుడు సర్వ సమత్వములను గూర్చి కొంత వివరింపబడును $a \equiv b \pmod c$ అనగా, a అను సంఖ్యను, b అను సంఖ్యను, c అను సంఖ్యచే భాగించిన వచ్చు శేషములు సమములని అర్థము

ఫర్మాసిద్ధాంతమునకు ఉదాహరణము 5 ప్రధానసంఖ్య గావున 5, 3 ఒకదాని కొకటి ప్రధానములు గాబట్టి, $3^{5-1}-1=80 \equiv 0 \pmod 5$

ఇట్లే $5^{3-1}-1=24 \equiv 0 \pmod 3$

ఫర్మాసిద్ధాంతసాధారణీకరణమును (Generalisation) ఆయిలరు (1707–1783) 1760 లో ఈక్రింది విధముగా ప్రకటించెను .

"m, n అను రెండు సంఖ్యలు ఒకదాని కొకటి ప్రధానములైనచో $n^{\phi(m)}-1 \equiv 0 \pmod m$"

ఇచట $\phi(m)$ అనగా m కంటె చిన్నవియు, m కు ప్రధానములును అగు ధనాంకముల సంఖ్యయని తెలియనగును P ప్రధాన సంఖ్యయైన $\phi(P)=P-1$ అగును

ఉదా $m=12$ అయిన $\phi(m)=4$ ఎందుకన 1,5,7,11 మాత్రమే పై ధర్మమును కలిగియున్నవి అనగా 12 కంటె చిన్నవియు, 12 కు ప్రధానములును అగు అంకములు నాలుగు మాత్రమే కావున, $5^{\phi(12)}-1=5^4-1=624$ ఇది 12 చే నిశ్శేషముగా విభాజ్యమనుట స్పష్టము

విల్సన్ (Wilson 1741–1798) సిద్ధాంతము అంకశాస్త్రమున మరొక ముఖ్యమగు సిద్ధాంతము దానిని ఈ క్రింది విధమున వివరించవచ్చును .

"P ప్రధానసంఖ్యయైన $1+1\times2\times3\times \quad \times(P-1) \equiv 0 (mod\ P)$ " ఈ సిద్ధాంతముయొక్క విలోమము (Converse) గూడ నిజమని రుజువుచేయబడినది అనగా ప్రధానసంఖ్యలను కనుగొనుటకు ఈ విలోమసిద్ధాంత మొకమార్గము దీని నిట్లు నిర్వచింపగలము :

"ఒక వేళ $1+1\times2\times3\times \quad \times(P-1) \equiv 0 (mod\ P)$ అయినచో P అనునది ప్రధానసంఖ్య కావలయును "

ఉదా : $n=7$ అయిన $1+1\times2\times3\times4\times5\times6 = 1+720=721$ దీనిని 7 నిశ్శేషముగా భాగించును కారణము 7 ప్రధానసంఖ్య యగుటయే ఇట్లే 6 ప్రధాన సంఖ్య కాదు కావున

$1+1\times2\times3\times4\times5=121$ ఇది 6 చే భాగింపబడదు చిన్నచిన్న సంఖ్యలను పరీక్షించుటకేగాని పెద్ద సంఖ్యకు ఈ సిద్ధాంతము అనువైనదికాదు ఎందుకన, పెద్ద సంఖ్యల వితతలబ్ధము (Factorial) ను కనుగొనుటలో చాల శ్రమయగును.

ఇంతవరకు మనకు తెలిసిన ప్రధాన సంఖ్యలను గురించి కొంత తెలిసికొనుట అవసరము అవి 2, 3, 5, 7, 11 13, 17, 19 .101 257 .65,537

1950 సంవత్సరము వరకు మనకు తెలిసిన పెద్ద ప్రధాన సంఖ్య క్రింద వ్రాయబడినది 170, 141, 183, 460, 469, 231, 731, 687, 303, 715, 884, 105 727

ప్రధానసంఖ్య లెన్ని గలవు ? వీటిసంఖ్య పరిమితమా ? అనంతమా ? ప్రధాన సంఖ్యల సంఖ్య అనంతమని తేలికగా రుజువుచేయగలము

ప్రధాన సంఖ్యలను గురించి డిరిష్లె (Dirichlet 1805–1859) వివరించినసూత్రము మరొకటి ఇట్లున్నది -

"a , b లు ఒకదానికొకటి ప్రధానములైనచో $an+b$, $n=$ 0, 1, 2, లో అనంతముగా ప్రధాన సంఖ్యలు గలవు "

n చాలపెద్దసంఖ్యయైనపుడు, దానికంటె చిన్నవి అగు ప్రధానాంకముల సంఖ్య రమారమి $\frac{n}{\log n}$ అగునని హడమార్డ్ (Hadamard), డిలవెల్లపౌస్సిన్ (Dela Vella Poussin) అను గణిత శాస్త్రజ్ఞులు కనుగొనిరి

వర్గావశిష్ట, వర్గావశిష్టేతరములు (Quadratic residues and Quadratic non-residues) ఏదైన సహజ సంఖ్య యొక్క వర్గమును ఒక ప్రధానాంకముచే భాగించగా మిగులు శేషమును ఆ ప్రధానాంకము యొక్క వర్గావశిష్టమందురు వర్గావశిష్టములు కాని అంకెలను వర్గావశిష్టేతరములందురు

$1^2, 2^2, 3^2$ లను 7 చే భాగించగా వచ్చు శేషములు వరుసగా 1, 4, 2 అట్లే $4^2, 5^2, 6^2$ ను 7 చే భాగించినను వచ్చు శేషములు 2, 4, 1 మాత్రమే యని గమనించుట సులభము ఇదే విధముగా $8^2, 9^2, 10^2$ లను 7 చే భాగించినను వచ్చు శేషము 1, 4, 2 అంకెలు మాత్రమే (సున్నను శేషముగా పరిగణించము) అనగా, సహజ సంఖ్యల వర్గములను 7 చే విభజించగా మిగులు శేష మెప్పటికిని 1, 2, 4 అంకెలలో నొకటి మాత్రమే యగును 1, 2, 4 అంకెలను 7 యొక్క వర్గావశిష్టము లనియు మిగిలిన 3, 5, 6 అంకెలను 7 యొక్క వర్గావశిష్టేతరము లనియు పేర్కొందురు

వర్గావశిష్ట, వర్గావశిష్టేతర లబ్ధ ధర్మములు

1 రెండు వర్గావశిష్టముల లబ్ధము వర్గావశిష్ట మగును

2 వర్గావశిష్టేతరముల లబ్ధము వర్గావశిష్టమేయగును

3 వర్గావశిష్ట, వర్గావశిష్టేతరముల లబ్ధము వర్గావశిష్టేతరమగును

ఇంతవరకు వివరించిన ఉదాహరణము యొక్క సాధారణీకరణమును ఇట్లు వివరింపవచ్చును -

"m, n అను అంకెలు ఒకదాని కొక్కటి ప్రధానములై, $x^2 \equiv r (mod\ n)$ సర్వసమత్వము సరియగునట్లు x విలువను పూర్ణసంఖ్యలలో సాధించగలిగిన, r అను అంకె m అను అంకెయొక్క వర్గావశిష్టమనియు, అటుల సాధింపజాలకున్న r అను అంకె, m యొక్క వర్గావశిష్టేతరమనియు అందురు "

పై సర్వసమత్వమును సాధించగలుగుటకు ఆవశ్యకము, సమర్థము ఐననిబంధన (Necessary and sufficient condition) $r^{\frac{\phi(m)}{e}} \equiv 1 (mod\ m)$ అని రుజువుచేయబడినది ఇందులో $\phi(m)$ గురుతు మనకు తెలిసినదే e అను అంకె $\phi(m)$, 2 ల యొక్క గరిష్ఠసామాన్యభాజకము.

పై అంకె m, బేసి ప్రధానసంఖ్యయైన, వలయు నిజం ధన $r^{\frac{m-1}{2}} \equiv 1 (mod\ m)$ గా మారును ఎందుకన $\phi(m)=m-1$ అని మనము ముందే గమనించితిమి ఇచట $d=2$ కారణము $(m-1)$, 2 అంకెల గ సా భా $=2$

లెజండర్ సంకేతము (Legendre's Symbol) P అను సంఖ్య 2 కంటె భిన్నమైన ప్రధానసంఖ్యయై, P, S అను అంకెలు ఒకదానికొకటి ప్రధానములైన, లెజండర్ సంకేతము $\left(\frac{S}{P}\right)$ ని క్రిందివిధమున వివరించవగును -

S అను అంకె P యొక్క వర్గావశిష్టమైన $\left(\frac{S}{P}\right)=1$

S అను అంకె P యొక్క వర్గావశిష్టేతరమయిన $\left(\frac{S}{P}\right)=-1$

మనము పైన వ్యాఖ్యానించిన ఉదాహరణమును (అనగా 1, 2, 4 అంకెలు 7 యొక్క వర్గావశిష్టములు, 3, 5, 6 అంకెలు 7 యొక్క వర్గావశిష్టేతరములు అనుటను) లెజండర్ సంకేతముద్వారా ఈ క్రింది విధమున వ్రాయవచ్చును -

$\left(\frac{1}{7}\right)=\left(\frac{2}{7}\right)=\left(\frac{4}{7}\right)=+1$

$\left(\frac{3}{7}\right)=\left(\frac{5}{7}\right)=\left(\frac{6}{7}\right)=-1$

సాధారణముగా నుపయోగించు ముఖ్యసూత్రములు

(1) $\left(\frac{S.t}{P}\right)=\left(\frac{S}{P}\right)\left(\frac{t}{P}\right)$

(2) $\left(\frac{-1}{P}\right)=(-1)^{\left(\frac{P-1}{2}\right)}$

(3) $\left(\frac{2}{P}\right)=(-1)^{\left(\frac{P^2-1}{8}\right)}$

పై మూడు సూత్రములలో P బేసి ప్రధాన సంఖ్య (2 తప్ప తక్కిన ప్రధానాంకము లన్నియు బేసి సంఖ్యలే యగుట గమనింప నగును)

4 **వర్గ పారస్పర్య సిద్ధాంతము (Quadratic Reciprocity Law)** "q, p" లు బేసి ప్రధాన సంఖ్యలైనచో

$$\left(\frac{q}{p}\right)\left(\frac{p}{q}\right)=(-1)^{\left(\frac{p-1}{2}\right)\left(\frac{q-1}{2}\right)}$$

పై సూత్రములను ఉపయోగించి ఏదయిన ఒక సంఖ్య P అను బేసి ప్రధాన సంఖ్య యొక్క వర్గావశిష్టమో, వర్గావశిష్టేతరమో సులభముగా కనుగొనవచ్చును ఒక ఉదాహరణముతో అట్టి పద్ధతిని విశదీకరింతము

ఉదా 51 అను సంఖ్య 73 అను ప్రధాన సంఖ్య యొక్క వర్గావశిష్టమా ? వర్గావశిష్టేతరమా ?

లెజండర్ సంకేతమున $\left(\frac{51}{73}\right)$ అని వ్రాసి విలువ కనుగొందము $(73-22) \equiv -22\ (mod\ 73)$ కావున

$\left(\frac{51}{73}\right)=\left(\frac{-22}{73}\right)$

$\left(\frac{-22}{73}\right)=\left(\frac{-1}{73}\right)\left(\frac{2}{73}\right)\left(\frac{11}{73}\right)$ అని 1 వ సూత్రము సహాయమున వ్రాయగలము కుడివైపునగల మూడు లెజండర్ సంకేతముల విలువలు వేరువేరుగా కనుగొందము

(a) $\left(\frac{-1}{73}\right)=(-1)^{\frac{73-1}{2}}=+1$ ఇచట రెండవసూత్రము నుపయోగించితిమి

(b) $\left(\frac{2}{73}\right)=(-1)^{\frac{73^2-1}{8}}=+1$ ఇచట మూడవ సూత్రము ఉపయోగింప బడినది

(c) $\left(\frac{11}{73}\right)\left(\frac{73}{11}\right)=(-1)^{\frac{73-1}{2}\cdot\frac{11-1}{2}}=+1$

వర్గ పరస్పర సిద్ధాంతము చూడవలెను

కావున $\left(\frac{11}{73}\right)=\left(\frac{73}{11}\right)=\left(\frac{7}{11}\right)$

మరియు $\left(\frac{7}{11}\right)=\left(\frac{-11}{17}\right)$ మరొకమారు వర్గపారస్పర్య సిద్ధాంతమును ఉపయోగించితిమి

$\left(\frac{-11}{7}\right)=\left(\frac{-4}{7}\right)=-\left(\frac{2}{7}\right)\left(\frac{2}{7}\right)=-1$

కాబట్టి $\left(\frac{-22}{73}\right)=(+1)(+1)(-1)=-1$

అనగా (-22) లేక 51, 73 ప్రధాన సంఖ్య యొక్క వర్గావశిష్టేతరము అనగా—

$x^2 \equiv -22\ (mod\ 73)$ ని సాధించలేము

జాకోబి సంకేతము (Jacobi's symbol) ఈ సంకేతము లెజండర్ సంకేతముకంటె సాధారణ ధర్మ సంకేతము దీనినిట్లు వివరించనగును -

"P యేదేని బేసిసంఖ్య యనుకొనుము $P=1$ అయిన $\left(\frac{S}{P}\right)=\left(\frac{S}{1}\right)=+1$ ఇచట S, P లు ఒకదానికొకటి ప్రధానములు $P=P_1 \times P_2 \times P_3 \times \quad \times P_r$ కావచ్చును

$P_1, P_2 \ldots P_r$ లు ప్రధాన సంఖ్యలు, P యొక్క ప్రధాన కారణాంకములు $\left(\frac{S}{P}\right)=\left(\frac{S}{P_1}\right)\left(\frac{S}{P_2}\right)\ldots\left(\frac{S}{P_r}\right)$"

ఈ సంకేత వివరణము లెజెండర్ సంకేతమునకు భిన్నమయినను, ఈ సంకేతమునకుగూడ (1), (2), (3), (4) లే వర్తించును

బీజసంఖ్యా క్షేత్రము (Algebraic number field) కొన్ని ధర్మములు గల సంఖ్యాసమూహమును సంఖ్యాక్షేత్ర మందురు అట్టి సంఖ్యాక్షేత్రములోని $a_0, a_1, a_2 \ldots a_n$ సంఖ్యలచే $a_0x^n+a_1x^{n-1}+\ldots a_nx^0=0$ అను బహుపద సమీకరణము నేర్పరించినచో, అట్టి సమీకరణము యొక్క మూలమును "ఆ క్షేత్రముపై బీజసంఖ్య" అందురు ఈ బీజసంఖ్య ఆ క్షేత్రములోని సంఖ్యలలో నొకటిగా ఉండవలసిన నిర్బంధము లేదు వికరణ్యాంక క్షేత్రములోని అంకెలతో $x^2-2=0$ అను సమీకరణమును నిర్మించిన, దాని మూలము $\sqrt{2}$ వికరణ్యాంకము కాదుగదా!

దీనికి విలోమముగా ϕ అనునది F అను క్షేత్రముపై బీజసంఖ్యయైనచో, ఆ క్షేత్రములోని సంఖ్యలతో నిర్మింపబడిన ఒకానొక సమీకరణమునకది మూలమగును అని సులభముగా రుజువు చేయవచ్చును అట్టి బీజ సంఖ్యలసముదాయము కూడ ఒక క్షేత్రమగును

క్షేత్ర వ్యాపనము (Extension of a field) F ఒక క్షేత్రమైన, F అంతర్భాగము గాగల మరి యేక్షేత్రమునైనను F యొక్క క్షేత్రవ్యాపన మందుము

ఉదా ప్రతి సంఖ్యా క్షేత్రమును, వికరణ్యాంక క్షేత్రము యొక్క క్షేత్ర వ్యాపనమే

ϕ, F పై బీజసంఖ్య యగుచో $K=F(\phi)$ ను F, ϕ రెంటిని అంతర్భాగముగాగల సూక్ష్మతమ క్షేత్రముగా నిర్వచింతుము అట్టిచో ϕ, F బీజసంఖ్య యగుచో, $F(\phi)$ యొక్క ప్రతిమూలమును F పై బీజసంఖ్య యగును

బీజ పూర్ణాంకములు (Algebraic integers) ఒక బీజ సంఖ్య యొక్క సూక్ష్మతమ బహుపద సమీకరణమునకు వికరణ్యాంక గుణకము లుండినచో అట్టి బీజ సంఖ్యను బీజపూర్ణాంక మందురు

బీజపూర్ణాంక సమస్తము ఒక వలయము (Ring) అగును

వి ఎల్ కె,
ఎం ఎల్ ఎన్

అంగోలా— అఫ్రికాదేశమందు నైరృతి భాగమున ఉన్న పోర్చుగీసు వారి వలసదేశము అంగోలా దీనికి ఉత్తరమున, బెల్జియన్ కాంగోయును, తూర్పున ఉత్తర రొడీషియాయును, దక్షిణమున నైరృతి అఫ్రికా భాగమును, పశ్చిమమున అట్లాంటిక్ మహాసముద్రమును ఎల్లలు

దీని సముద్ర తీరపు పొడవు 920 మైళ్లు దీని మొత్తము వైశాల్యము 4,80 000 చదరపు మైళ్ళు ఈ సముద్ర తీరము ఎక్కువ చదునుగా నున్నది అందు అచ్చటచ్చట ఎఱ్ఱ ఇసుక రాశితో కూడిన చిన్న గుట్టలును, ఎత్తైన పెద్ద కొండలును ఉన్నవి

సముద్రతీరపు మైదానము దేశములోనికి 30 మైళ్లు మొదలుకొని 100 మైళ్ళవరకు చొచ్చుకొని యున్నది మధ్య పీఠభూమి హెచ్చుతగ్గులుగల ఉపరితలములతో సరాసరి 5,100 అడుగుల ఎత్తు ఉండును తూర్పున, ఉత్తరము నుండి దక్షిణము వైపునకు వ్యాపించిన పర్వతశ్రేణులు కనిపించును ఈ రాష్ట్రమునందలి అత్యున్నతమైన శిఖ

రము పేరు "లోవిటి" దీని ఎత్తు 7,780 అడుగులు మధ్యగతమైన పర్వతపంక్తి పుష్కలముగా పెరిగిన తరు గుల్మములతో నిండియుండును తూర్పున ఈ పీఠభూమి కాంగో, జాంబెజీల నిమ్నభాగములవైపు ఒరిగియున్నది దక్షిణమున ఇది చెట్లు చేమలు లేని ఇసుక ఎడారిలో కలిసిపోవును

అంగోలా దేశములో పశ్చిమ ముఖముగా సముద్రమునకు పెక్కునదులు ప్రవహించుచున్నవి అవి అన్నియు చాలవరకు పైపర్వతమండలములోనే జన్మించినవి అచ్చటి ముఖ్యమైన నదులు కాంగో, క్వాంగో అనునవి లుంగ్వే, బుంగు అనునవి జాంబెజీనది యొక్క ముఖ్యమైన ఉపనదులు అమితమైన వేడిమి, అమితమైన తేమ ఇచ్చట గల శీతోష్ణ పరిస్థితులు ఇచ్చటి సామాన్యమైన శీతోష్ణ పరిమాణము 75° ఫా గా నున్నది సముద్రతీరమునందలి మైదాన ప్రదేశములు యూరోపియనుల నివాసమునకు అనుకూలముగా లేవు పీఠభూమియందలి శీతోష్ణస్థితి మిక్కిలి ఆరోగ్యకరముగాను, పుష్టికరముగాను ఉండును అచ్చటి శీతోష్ణస్థితి, అచ్చటి వ్యాపారపవనముల ప్రభావమునకు లోనగుచుండును ఏప్రిల్ నెలలో అచ్చట వానలు మెండు ఉగ్రమైన తుపానులుకూడ చెలరేగును ఈ మండలపు ఉత్తరభాగమందు అంతటను దట్టమైన ఉష్ణమండల అరణ్యములు కలవు దక్షిణభాగమున చిట్టడవులు వ్యాపించియున్నవి అచ్చట రేక్యులా, దేవదారువు, టేకు, నూకమ్రాను మున్నగు కలపకు పనికివచ్చు చెట్లు విరివిగాకలవు మ్యూసెంబా యొక్క బెరడును, తోళ్ళను పదను చేయుటకు ఎక్కువగా ఉపయోగింతురు

అంగోలా యందలి ముఖ్యమైన పంటలు వరి, జొన్న, చోళ్ళు, చెరకు, దుంపలు, కాఫీ, పొగాకు, వేరుసెనగ మొదలగునవి ఇవిగాక పామ్ అయిలు, కొబ్బరి, కోకో మొదలగునవియు, తిరుతీరులపండ్లును లభించును అంగోలా ఈశాన్యభాగమునందు వజ్రములు దొరకును ఇచ్చట మాంగనము, బొగ్గు, రాగి ఇనుము మొదలగు ఖనిజములుకూడ దొరకును ఇచ్చట చక్కెర కర్మాగారములు కలవు వీటియందు రమ్ (rum) అను సారాయి, తదితర అనుబంధ వస్తువులు కూడ తయారగును ఈ రాష్ట్రము యొక్క అభ్యుదయము అంతయు అడవులకు, తోటలకు సంబంధించిన వస్తువుల ఉత్పత్తిపై ఆధారపడియుండును 1950 సంవత్సరములో ఇచ్చటిజనాభా 41,25,266 ఇచ్చట నివసించు వారిలో పెక్కుమంది బంటూ, నీగ్రో జాతులవారు దక్షిణమున అనేక రకముల జాతుల అటవికులు (బుష్‌మెన్) కలరు ఉన్నత ప్రదేశములందును, సముద్రతీరపు మైదానప్రదేశములందును పోర్చుగీసువారు నివసించుదురు

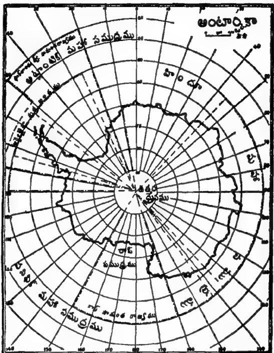
అంగోలా యొక్క ముఖ్యపట్టణము సెయింట్‌పాల్ డిలోయాండా అనునది దీనిని సాధారణముగ లోయాండా అందురు లోయాండానుండి అంబకా, మలాంజే వరకు వేయబడిన రైలుమార్గమును రాయల్ ట్రాన్సు ఆఫ్రికను రైలుమార్గ మందురు ఇదిగాక, సముద్రతీరపు రేవులను, అందలి ఎగుమతులకు వలసిన వస్తువుల నుత్పత్తిచేయు పరగణాలతో, అనేక చిన్న రైలుమార్గములు కలుపుచున్నవి రైలుమార్గము యొక్క మొత్తము పొడవు 1,442 మై 22 708 మైళ్ళ పొడవుకల రహదారులును, దేశదేశాంతర విమానమార్గములును కలవు

ఈ దేశమందు యంత్రములును, నేత వస్త్రములును ముఖ్యమైన దిగుమతులు ఎగుమతులలో ముఖ్యమైనవి కాఫీ, జొన్న, వజ్రములు, రాగి, చక్కెర ప్రత్తి రమ్ అను సారాయి, వేరుసెనగ కొబ్బరి, కోకో, పొగాకు మొదలగునవి బెంగో అఖాతమునందు బెంగ్వేలా అనునది గొప్పరేవు వర్తకము విశేషముగా పోర్చుగీసు దేశముతోనే జరుగుచుండును

కె వి రె

అంటార్క్‌టికా— అంటార్క్‌టికా దక్షిణధ్రువము మీద నున్న అరణ్యఖండము దీనిని మూడవ ప్రపంచము అని పేర్కొనుచున్నారు అంటార్క్‌టికు మండలమును మొట్టమొదట తరించినవాడు ఆంగ్లనావికుడు జేమ్సుకుక్ (1778) అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్ర వాని పామరు అను వాడును, రష్యానావికుడు బెర్లింగ్ షాసెన అనువాడును (1820) అంటార్క్‌టికాను కనిపెట్టిరి క్రీ శ 1840 ప్రాంతమున అమెరికాదేశీయు డగు విల్క్సు అను నాతడు ఈ ఖండమును పరిశోధించెను 1933-1935 లో జరిగిన బిర్డ్ సంచారము చాల ముఖ్యమైనది ఈనాటివరకు పెక్కుమంది దానిని

పూర్తిగా కనుగొని విషయసేకరణకు తయారగు చున్నారు కాని 1,500 మైళ్ళమేర మంచుకట్టిన ప్రదేశముమీద ప్రయాణము చేసి విషయాలు తెలిసికొన వలసియున్నది ఈ ఖండము 60°దక్షిణ అక్షాంశములో నుండుట వలన దీని ప్రాముఖ్యము ఇనుమడించినది మిక్కిలి విలువగల అడవులు 60° అక్షాంశము దాటిన భూమిలో ఉన్నవి ఇందు 10,00 000 మంది మానవులు కూడ ఉన్నారు ఇక్కడ చెట్లు లేవు చేపల పరిశ్రమకు అవకాశ మున్నది తిమింగిలములు అను పెద్దరకపు జలజంతువుల పరిశ్రమకు ఈ ప్రదేశము చాల అనుకూలముగా ఉండగలదు అంటార్కిటికా యొక్క ప్రత్యేకత అది భూభాగాలన్నిటికీ దూరముగాను, సంబంధము లేనిదిగాను ఉండుటయే 55°—65°ల మధ్య భూమి లేదు లోతులేని సముద్రముగుండ ప్రయాణముచేసి ఈ ఖండమును చేరవచ్చును ఈ ఖండములోకూడ కొన్ని ప్రదేశములు మంచులేకుండ నుండును దక్షిణధ్రువము 10 వేల అడుగుల ఎత్తున నున్నది ఇక్కడ మనుష్యులకుకాని, జంతువులకుకాని, తగిన ఆకర్షణకాని, అవకాశముకాని లేదు రాస్ అను పరిశోధకుడు నీళ్ళలో తేలుచున్న మంచుగడ్డలగుండ వెళ్ళ వలసి వచ్చినది దీనిని "రాస్ ప్రతిబంధకము" అని అందురు దీనిమందము 500 అ మొదలు 15,00 అడుగులవరకు ఉండును ఇంకను ఇటువంటిప్రతిబంధకాలు ఎన్నోసముద్ర గర్భములో ఉండి తీరువని భావించబడుచున్నది ఒక్కొక్కచోట ఈ ప్రతిబంధకము 80 మైళ్ళ వరకు ఉండ వచ్చును కాబట్టి ఈవిధమైన సముద్రము అడుగున పర్వతమయ మైన భూఖండము ఉండు వలననే దానిని అంటార్కిటికా ఖండము అనెడు పేరుతో పిలువవలసి వచ్చినది 66° దక్షిణ అక్షాంశములో ఉన్న విక్టోరియా ప్రదేశమునుగురించి అనేక వివరాలను సేకరించినారు ఇందులో పర్వత శ్రేణలున్నట్లు తెలియుచున్నది 8,000, 10 000, 15,000 అడుగుల ఎత్తుగల శిఖరాలు మంచుతో కప్పబడి ఉన్నవి ఎరిబ్రస్ శిఖరము చాలపెద్దది ఈ శిఖరాలు న్యూజీలాండు పర్వతాలను పోలియున్నవి శీతోష్ణస్థితి చాల విపరీతముగా నుండును 77° ఫా ఉండవచ్చును గాలి ఒత్తిడిలోకూడ మార్పులు ఉండి తరచుగుణముగా ఈ ప్రదేశములో పెను గాలివీచుచుండును భూమిమీద వచ్చని ప్రదేశము తక్కువ సముద్రములో జంతు, వృక్ష జీవనము అధికముగా ఉన్నది ఇక్కడ సీళ్ళు, అనేకరకాల పక్షులు ఎక్కువగా నున్నవి 80,00,000 పౌండ్ల విలువగల తిమింగిలములను, చేపలను, సీళ్ళను వేటాడి పట్టుకొనుచున్నారు. రాస్

ప్రదేశము, ఫాక్‌లాండ్ దీవుల ప్రదేశము ఇందులోనున్న ముఖ్యభాగాలు

డి వి శే

అంటువ్యాధులు (ఆయుర్వేదము)— ఒకరినొకరు కలిసికొని తిరుగుటచే ఒకరినుండి మరియొకరికి కలుగు వ్యాధులకు "అంటువ్యాధులు" అని లోకమున వ్యవహారము వ్యాధికలవారితో కలిసిమెలిసి తిరుగుటచే మంచి వారికి ఆ వ్యాధులు అంటుకొనును గనుక "అంటుడు వ్యాధులు" అని పిలువబడుచు అనాటవానాట "డు" అను నక్షరము లోపించి "అంటుడువ్యాధులు" అను పదము "అంటువ్యాధులు 'గామాత్రమే వాడుకయందు నిలిచినది

ఈ అంటువ్యాధులకు సంస్కృతమున "సాంక్రామిక వ్యాధులు" అని వాడుక ఇట్లు అంటువ్యాధులుగా చెప్పబడినట్టియు, చెప్పతగినట్టియు రోగములెట్టివి? అట్టివ్యాధులంటుకొనుటకు గల కారణములేమి? అనుటలో భారతీయ ఆరోగ్య తత్వ దర్శనమగు ఆయుర్వేదమున ప్రాధాన్యముగల శస్త్రచికిత్సా గ్రంథమందు రాజర్షియగు సుశ్రుతు డిట్లు వర్ణించెను

ప్రసఙ్గా ద్గాత్ర సంస్పర్శా
న్నిశ్వాసా త్సహ భోజనాత్
సహ శయ్యాసనాచ్చాఽ పి
వస్త్రమాల్యానులేపనాత్
కుష్ఠం జ్వర శ్చ శోష శ్చ
నేత్రాభిష్యంద ఏవ చ
ఔపసర్గికరోగా శ్చ
సంక్రామంతి నరా న్నరమ్

సు ని అ 5—33

రోగగ్రస్తులగువారితో అతిగా కలిసియుండుటచేతను, పదేపదే రోగుల శరీరమును ముట్టుకొనుచుండుటచేతను, రోగులతో కలిసి భుజియించుటచేతను, రోగులతో కూడి పండుకొనుట చేతను, రోగులకడ కూర్చుండుట చేతను, రోగులు కట్టుకొను బట్టలను, రోగులు ధరించిన పూవులను, రోగులు వాడి మిగిల్చిన చందనాది అనులేపనములను ఉపయోగించుటచేతను, వ్యాధిగ్రస్తులనుండి ఆరోగ్యవంతులగువారికి ఆవ్యాధులు సంభవించును అట్లు కలుగునట్లుగా నిర్దేశింపబడిన వ్యాధు లివి

1 కుష్ఠము, 2 జ్వరము, 3 క్షయ, 4 నేత్రరోగములు, 5 స్త్రీపురుషుల సంయోగమువలన కలుగు "బట్టంటు" "కొరుకు" మొదలగు జననేంద్రియ సంబంధము లైన రోగములు

ఇది అంటువ్యాధులకును, అంటువ్యాధులు కలుగుటకును గల సామాన్య వివరణము ఏ విషయమునైనను ఆయుర్వేద శాస్త్రమునందు మొదలు సంగ్రహముగా చెప్పి తిరిగి దానిని మిక్కిలి విపులముగను, తేలికగను, నిస్సంశయముగను, అర్థమగునట్లుచెప్పుట సంప్రదాయమై యున్నది ఇందువలన రోగములను నిర్ణయించుటయందును, చికిత్స చేయుటయందును సులభత యేర్పడుట జరుగును

ఇట్లొకరినుండి మరియొకరికి సంక్రమించునట్లు చెప్పబడిన యీయైదు విధములగు వ్యాధులును, ఈ వ్యాధులు కలుగుటకు కారణములుగా చెప్పబడిన తొమ్మిది విధములగు మార్గములును, సవిమర్శనముగ, సూక్ష్మాతిసూక్ష్మములుగా విభజింపబడి రోగములును, కారణములును, వేరువేర రెండువందలతొమ్మిది మార్గములు కలవిగ పరికల్పన చేయబడినవి ఈ పరికల్పనకంతకును వాత పిత్త కఫములను త్రిదోషములను, త్వగ్రక్తమాంసాదు లను, సప్తధాతువులును ఆధారముగ చేయబడును సప్తధాతువులలో అంశాంశకల్పనయందు రసమును విడిచి చర్మమును గ్రహింపవలసి యుండుట శాస్త్ర నిర్దేశ్యము ఇవిగాక యీ విభజనయందు చేర్పతగిన మరికొన్ని అంటువ్యాధులు "జనపదోద్ధ్వంసకములు" అను పేర నాలుగు తెగలుగను, పదుమూడు విభాగములుగను బ్రహ్మర్షియగు చరకుని మతమును అనుసరించి ప్రత్యేకముగ కలవు (మనుష్యులు నివసించుపల్లెలు, పట్టణములు పాడగునట్లుచేయు రోగములకు జనపదోద్ధ్వంసకములని వాడుక) చరకుని మతమున ప్రత్యేకింపబడిన నాలుగు విధములగు ఈ వ్యాధులు కలుగుటకును గల కారణము గాలియు, నీరును దూషితము లగుట సకల జీవ జీవం జీవనము లగు జలవాయువులు దూషితము లగుటకు ప్రజలయందు అధర్మవర్తనమును, ప్రభుత్వస్థాయియందుగల ప్రజారోగ్యశాఖాధికారుల అధికార దుర్వినియోగవర్తనము కారణములు ఈ జనపదోద్ధ్వంసకములగు పదుమూడురోగములను పైసంఖ్య

యందు చేర్చిన మొత్తము అంటువ్యాధులు రెండువందల యిరువదిరెండుగా లెక్కకు తేలును ఈ వ్యాధుల యొక్కయు కారణముల యొక్కయు వివరము లిట్లు తెలియనగును

మొదట ఈ యంటువ్యాధులు కలుగుటకు చెప్పబడిన కారణములు తొమ్మిదియు, పదునెనిమిది భాగములుగా విభజింపబడును ఆవివర మీవిధముగ తెలియగలదు

(1) ప్రసఙ్గము విశేషముగ కలిసియుండుట ఈకలిసి యుండుట యనునది మూడువిధములు

1 కౌగిలించుకొనుట

2 మిథునధర్మమున రమించుట

3 క్రీడించుట (వనవిహారము, ఆటలాడుట, జలక్రీడ) (ప్రసఙ్గమాలింగన రతిజలక్రీడాదిని) స్మరదీపనము ప్ర-౪-మ 12

(2) గాత్రసంస్పర్శనము పదేపదే శరీరమును తాకు చుండుట ఇది మూడువిధములు

1 ముద్దులాడుట

2 ఒకరినొకరు కలిసికొని తిరుగులాడుట

3 మాటిమాటికి రహస్యావయవములను ముట్టు కొనుచుండుట దీనివలన రక్తమునందు ఉష్ణ తయు, శుక్రశోణితములయందు శైథిలతయు, అవయవములయందు ఉద్రేకతయు కలుగును

(3) నిశ్వాసము రోగినోటితో విడుచుగాలిని పీల్చుట (నిశ్వాసమనగా పనివలన శ్రమచెందిగాని, లేక వ్యాధివలన అలసటచెందిగాని నోటివెంట విడుచు శ్వాసమునకు పేరు.)

(4) సహభోజనము కలిసి భుజించుట, ఇది నాలుగు విధములు

1 రోగితోకలిసి ఒకేపాత్రయందు భుజించుట

2 రోగి తినివిడిచినఆహారమును భుజియించుట

3 రోగిచేపెట్టబడిన ఆహారమును భుజియించుట

4 రోగితో సరసన పంక్తియందు భుజించుట

(5) సహశయ్య ఒకేపడక నుపయోగించుట ఇది రెండు విధములు

1 రోగి పండుకొనుచున్న పక్కయందు పండు కొనుట

2 రోగితో కలిసి పండుకొనుట

(6) సహాసనము : ఒకే వేదిక నుపయోగించుట ఇది రెండువిధములు

1 రోగి కూర్చుండుట కుపయోగింపబడుచున్న పీట, చాప, అరుగు వీటిపై కూర్చుండుట

2 రోగితోకలిసి ఒకేయాసనమున కూర్చుండుట

(7) వస్త్రమ్ము : రోగి ఉపయోగించిన బట్టలను తాల్లే ఉపయోగించుట

(8) మాల్యము : రోగిధరించిన పూవులను, మాలలను, ధరియించుట

(9) అనులేపనము : రోగి ఉపయోగింపగా మిగిలిన గంధము, సున్నిపిండి మొదలగు మైపూతలను వాడుకచేయుట

ఈ పదునెనిమిది కారణములను ఆధారముగాచేసికొని శరీరమున గల వాతపిత్తకఫము లనబడు త్రిదోషములు ఎగుడు దిగుడులై పెడత్రోవలను బట్టి, అనులోమవిలోమ గతులచే (అనులోమగతి—వాతాదిదోషము లొకదానియం దొకటి కలిసి లీనమై పుష్టినొందించుకొనుచు తిరుగుట విలోమగతి—ఒకదానినొకటి నెట్టివేసి ఉన్మార్గగాములై సంబంధములేక చరించుట దోషములకు అనులోమగతి యనునది ఆరోగ్యమునకు కారణము విలోమగతి యను నది అనారోగ్యమునకు కారణము) త్వగ్రక్తమాంస మేదోస్థిమజ్జాశుక్రము లను సప్తధాతువులను చెడగొట్టి రెండు వందల తొమ్మిది గతులు గలవిగా అంటురోగముల వ్యాప్తికి కావాకము లగును వీటి విభజన మిట్లు గలదు దీనికి అంశాంశకల్పన మని పేరు

ధాతువికల్పము

1	కేవల వాతాంతర్గతములు	105
2	కేవల పిత్తాంతర్గతములు	40
3	కేవల కఫాంతర్గతములు	20
4	సప్త ధాతుపరిణామాంతర్గతములు	42
5	దేశభేదాంతర్గతములు	2
	మొత్తము	209

వ్యాధివికల్పము

1	కుష్ఠములు	18

మహాకుష్ఠములు	7	18
క్షుద్రకుష్ఠములు	11	
2 జ్వరములు		8
3 క్షయలు		20
4 నేత్రవ్యాధులు		96
5 ఔపసర్గికములు		67
మొత్తము		209

ఈ సంఖ్యయందుగల ఔపసర్గికరోగముల వివరము కొంతవివులముగ తెలిసికొనవలసి యున్నది స్త్రీపురుష సంసర్గములవలన కలుగు సంతానమార్గికములగు వ్యాధులకు ఔపసర్గికము అని శాస్త్రపరిభాషయందు వాడుక ఇవి సుఖసంకటములని తెలుగువారప్రసిద్ధములు కొరుకు, సవాయి, (శ్వవాయుసమనది సవాయిగామారి యీవాడు వాడుక కలిగినది ఈవ్యాధి కుక్కల సంసర్గత వలన వ్యాప్తికి వచ్చినది దీని ఈపేరు కలిగినది) బిట్టంటు అనునవి ఇవియే ఈకులమునందు అనేకభేదములతో చీలవలు పలవలుగా ప్రాకిపోవు స్వభావముగల వ్యాధులు నానా నామరూపభేదములతో బహుముఖములుగ గలవు ఇదివరకు అరువదియేడుగా చెప్పబడిన యీ వ్యాధుల పరికల్పన మిట్లు చికిత్సాసౌకర్యమునకై చేయనైనది

ఔపసర్గిక వ్యాధులు

1	శుక్రదోషమువలన కలుగునవి	8
2	రక్తదోషమువలన కలుగునవి	8
3	యోనివ్యాపత్తులవలన కలుగునవి	20
4	అయోనిసంపర్కమువలన (తొరు, గుదము, హస్తము, మంచము) కలుగు వ్యాధులు	5
5	విజాతియోని (ఆవు, గేదె, గుఱ్ఱము, గాడిద, మేక, కుక్క) సంపర్కము వలన కలుగువ్యాధులు	5
6	దుష్టయోని సంపర్కమువలన కలుగు వ్యాధులు	21
	మొత్తము	67

సాధారణముగ నీ యంటువ్యాధులన్నియు భయంకర పరిణతి చెందునవియే ఇవి యన్నియు విరూపంకరణములును, బాధాకరములును, కాలాంతరప్రాణహరములును, వంశక్షయకరములును అయియున్నవి అనగా ఈ వ్యాధులు తమ కాశ్రయ మొసంగినవారిని విడువక ఆ జీవితమును బాధించుచు కొన్ని తరములవరకును వారి కుటుంబములయందు నిలిచి అల్పాయుష్కము, దుర్బలేంద్రియము, అజన్మ రోగపీడితము, విరూపము, కురూపమును అగు సంతానమును కలిగించుచు తుదకు వంశనిర్మూలన మొనరించి యంతరించును కావుననే శుక్రమును చెడగొట్టుకొనరా దని ఆయుర్వేదమున హితము ఉపదేశింపబడి యున్నది

"న చా సంజాయతే గర్భః పతతి ప్రస్రవ త్యపి
శుక్రం హి దుష్టం సాపత్యం సదారం బాధతే నరం"

"గర్భమే కాకపోవచ్చును గర్భము నిలిచినచో స్రావమగుటుగాని లేక పిండము జారిపోవుటగాని సంభవించును అందువలన చెడునడతలచే శుక్రము చెడగొట్టుకొనిన పురుషుడు స్వయముగ రోగపీడితు డగుటయేకాక భార్యను సంతానమునుగూడ సదారోగపీడితులనుగా చేయును" అని భారతీయఆరోగ్యశాస్త్రము సిద్ధాంతముగూడచేసెను.

ఇందుకనియే స్త్రీపురుషసంయోగములందు వయసు, కాలము, ఆహారము, వంశశుద్ధి (ఇచట వంశశుద్ధి యనగ వివాహమునకుముందు వధూవరుల కుటుంబములయందు తల్లిపక్షమున అయిదుతరములనుండియు తండ్రి పక్షమున అయిదు తరములనుండియు ఏవిధమగు చెడువ్యాధులును లేకుండునట్లు చూచుకొనవలయుననుట ఇట్లయిన మాతృపితృపక్షములుకలిసి దశపురుషాంతరములగును ఇది వంశశుద్ధియనబడును వివాహ నిర్ణయము సందు మను, వామదేవ, గౌతమ, వసిష్ఠ, అగస్త్య, పులస్త్యాదులగు పదునెనమండుగురు ఈ సిద్ధాంతమును చేసిరి ఈ విషయములను శౌనక సూత్రములందును నృసింహపారిజాత ప్రయోగమునందును చూడనగును) మొదలగు విధినిషేధము లనేకములు చెప్పి నీరోగము, వీర్యవంతము, తేజోవంతము, మేధావంతమును అగు సత్సంతానముతో విశుద్ధమగు జాతిని నిర్మించుటకై భారతధర్మరక్షాధికారు లగు పరిపాలకులు మంచి కట్టుదిట్టములు చేసిరి మచ్చున కీప్రమాణములు చూడనగును.

స్త్రీసంబంధే దశైతాని
సుతరాం పరివర్జయేత్
హీనక్రియం నిష్పురుషం
నిశ్చందో రోమశా ర్శసం

క్షయామయా వ్యవస్మారి
శ్విత్రి కుష్ఠి కులాని చ
చతుర్దశకులా నీమా
వ్యపి శాహ్యాని నిర్దిశేత్
అత్యుచ్చక మతిహ్రస్వం
అతివర్ణం చ వర్జయేత్
హీనాంగ మతిరిక్తాంగ
మామయాని కులాని చ
సదా శామకులం వర్జ్యం
రోమశానాం చ యత్కులం
అపస్మారకులం య చ్చ
పాండురోగకులం భవేత్

"కులామరూపాః ప్రజాః సంభవంతీతి హారీతవచనాత్ హీనక్రియం విహితక్రియారహితం నిష్పురుషం, స్త్రీమాత్రపరిశేషం, నిశ్ఛందః, విద్యాహీనం, రోమశం, సర్వావయవసంరూఢరోమకం, అర్శసమ్, అర్శోరోగపీడితం" అని ధర్మనిర్ణయాధికారియగు యముడుకూడ ఇట్లే చెప్పెను ఇట్టి ప్రమాదభరితము లగు కొన్ని వ్యాధులుగల స్త్రీ పురుషులకు మరణదండన నయితము విధించి తుదకీ వ్యాధుల యొక్క వ్యాప్తి దేశమునం దరికట్టవలసినదిగా ప్రభుత్వ స్థాయియందు దండనాధికారముగా శాసించిరి ఈ అంటు వ్యాధులను గురించి యింతవరకు జరిగిన చర్చ యంతయు సుశ్రుతుని మతము ననుసరించి చేయబడినది

ఇక బ్రహ్మర్షి యగు చరకునిమతము ననుసరించి అంటు వ్యాధులుగా, జనపదోద్ధ్వంసకములుగా వాడుకకలిగి తీవ్ర వేదనాత్మకములును, సద్యః ప్రాణహారములునగు విషూచి, మశూచి, విసర్పి, విస్ఫోటము లను నాలుగు విధములగు వ్యాధులను అంశాంశకల్పనమున వదుమూడు భేదములుగా విస్తరించి సద్యః ఫలప్రదములగు చికిత్సా సహితముగ తెలియచేయబడును ఆ కల్పనవిధ మిది

1 *విషూచి* ఇది ఒకేవిధముకలది త్రిదోషజనితము (కలరా యని వాడుకయందు ప్రసిద్ధి కలదు)

2 *మశూచి* ఇది రెండు విధములు

(1) శీతల ఇది మందకఫము, క్షీణవాతముగల పిత్తాధిక్యతచే జనించును శరీరము నిండుగా ఎఱ్ఱని, పచ్చని పొక్కులు కలుగును దీనికి చేపపూత, ఆటలమ్మ, చిన్నమ్మవారు అని తెలుగునాట వాడుక కలదు

(2) మహాశీతల ఇది క్షీణపిత్తము, కఫోల్బణముగల వాతాధిక్యతచే జనించును. తీవ్రవేదనాత్మకము, పెనగలవలె బొబ్బలు పెద్దవిగా లేచును సద్యఃప్రాణహారముగాగాని, విరూపకురూపములను కలుగచేయునదిగా గాని పరిణమించును దీనిని పెద్దమ్మవారందురు.

3. *విసర్పము :* ప్రాకి వ్యాపించు స్వభావము కలది "సర్పి" యని వాడుక మహా తీవ్రవేదనలు కలిగించును స్థానభేదములచే సద్యః ప్రాణహారము ఇది ఏడువిధములు—

(1) వాలవిసర్పము కేవలవాతజనితము చంకలు, కణతలు, గజ్జలు, రొమ్ము వీపు, మోచేతి మడతలు, వీటియందు పక్షికలవలె వాలినట్లు చిన్నచిన్న బొబ్బలు లేచును రసి కారుటయు, లేకుండుటయు కలుగును

(2) రక్తవిసర్పము : పై వాతజమువలెనే తక్కిన లక్షణములు కలిగి బొబ్బలు ఎరుపురంగు కలిగియుండును

(3) జలవిసర్పము కేవల కఫజనితము వాతపిత్తజములవలెనే తక్కిన లక్షణములు కలిగి, బొబ్బలు తెలుపుగను, నీరు నిండియున్నట్లు నిగారింపుగను కనబడుచుండును ఇందలి రసియు తేలికగా నీరువలె నుండును

(4) విషవిసర్పము త్రిదోషజనితము పై లక్షణము లన్నియు నుండును కందిన కంచురంగు కలిగియుండు బొబ్బలు కలుగును

(5) అగ్నివిసర్పము : వాతపిత్తజము లక్షణములు పూర్వోక్తములే బొబ్బలు చిక్కటి మంటలు కలిగియుండును.

(6) గ్రంథివిసర్పము వాతకఫజనితము సంధులయందు మాత్రమే గ్రంథులు కలుగును మనుష్యుని ధనువువలె ముందునకు వంచివేయును.

(7) కర్దమవిసర్పము : కఫపిత్తజనితము కోటి యందును అంగుటినుండి గొంతునందును కలుగును దీనిని "డిప్తీరియా" యని పాశ్చాత్యులనిరి ఇది గొంతునుండి పెద్ద పేగుద్వారా హృదయము, ఆమాశయమువరకు వ్యాపించుటయు ప్రత్యేకముగ ఆమాశయమునందే జనించి గొంతు మూసికొనిపోవుటయు, ఆమాశయమునందును, గొంతునందును తీవ్రవేదన కలిగించుటయు గలదు మహా భయంకరమగు వ్యాధి

4 విస్ఫోటము : ఇది మూడు విధములు

(1) శాలస్ఫోటము వాతోత్తరముగా కలది శరీరమంతయు వేదనాత్మకముగ ఉసిరిక కాయల వలె పెద్ద బొబ్బలు లేచును

(2) గళస్ఫోటము వాతకఫోద్భవము పైలక్షణములు కలిగి కంఠమునందు మాత్రమే బహిః ప్రదేశమున కలుగును

(3) విషస్ఫోటము త్రిదోషజనితము వీపునందును, వక్షస్థలమునందునుకలుగును దుశ్చికిత్సితము

ఇట్లే మొత్తము	13
పూర్వోక్తములు	209
ఉభయము ఏకరాశిగా ధ్రువాంకము	222

ఇట్లు రెండువందల ఇరవై రెండుగా పరిగణనకు తేలిన ఈ అంటువ్యాధులలో రెండువందలతొమ్మిది వ్యాధులు తీవ్రవేదనాత్మకములుగాని, సద్యః ప్రాణహరములుగాని కావు ఇవి తెలియనిబాధలను కలిగించుచు కాలాంతర ప్రాణహరణములుగా నుండును జనపదోద్ధ్వంసకములగు పదుమూడు వ్యాధులును అతిచికిత్సావశ్యకత కలవి, తీవ్రవేదనాత్మకములును, సద్యఃప్రాణహరణములును అయియున్నవి ఈవ్యాధులకు "క్షుద్రవ్యాధు"లనియువాదుక ఇందొక "మసూచికము" తప్ప మిగిలిన "విస్ఫోట, విషూచి, విసర్పములు" మహాత్వరితముగ ప్రాణములు తీయును "మసూచికము" కొలది దినములు బాధించి చంపుటగాని, మనుజుని సౌందర్యహీనునిగా చేయుటగాని, చేయి, కాలు, కన్ను, ముక్కు, చెవి మొదలగు అవయవములయందేదేని చెడగొట్టుటగాని చేసి విడుచును

మిగిలిన విస్ఫోట, విసర్పములు, నాలుగైదు దినములనుండి ఒకవారమువరకు మనుష్యుని చంపుటకు గడువిచ్చును. "విషూచి" మాత్ర మీచంపుటయందు నిర్దాక్షిణ్యముగ కొన్నిగంటలకన్న ఎక్కువకాల మవకాశమీయదు భయంకరములగు ఈవ్యాధులనిదానచికిత్సలన్నియుచరక, సుశ్రుత, వాగ్భట, బృందమాధవ, మాధవనిదాన, బసవరాజీయ, యోగరత్నాకరములందును, దైవవ్యపాశ్రయ చికిత్సాధారముగ కర్మవిపాకమునందును చూడనగును.

జనపదోద్ధ్వంసకములగు ఈ వ్యాధులు పుష్యమాసాంతము వరకుగల వర్షాశరద్ధేమంత కాలములయందు తరచు కలుగుచుండుటయు, ప్రతిపల్లెపట్టులను, విశేషముగా పట్టణములను, సంకులసమరమువలె అల్లకల్లోలముగ చేయుటయు జరుగుచుండును ఫాల్గున చైత్రము లాదిగా గల శిశిర వసంత గ్రీష్మములందు విషూచి మహాభయంకరముగ వ్యాపించి తాండవ మాడుచుండును. శీఘ్రముగ జలమగు చికిత్స లభించనిచో ఈ విషూచి నూటికి నూర్గురను చంపివేయు తీరును

శాస్త్రీయులీజనపదోద్ధ్వంసకములగు వ్యాధులు దేవతా మహత్వము కారణముగా కలుగు నని దేవీతంత్రములయందు వర్ణించిరి

దేవీభాగవత, త్రిపురాసిద్ధాంతశేఖర, విన్దులక్షణము లిందుకు ప్రమాణము అందివ్యాధులకు గ్రామదేవతారాధనము, జంతుబలి, జపహోమాదికములు, శాంతికరములుగా చెప్పబడినవి కొలువులనియు, జాతరలనియు ఈ విశ్వాసమున జనబాహుళ్యమునం దీనాడును వాడుకగ జరుపబడుచునే యున్నవి అందుచేత వ్యాధులు దేశవ్యాప్తములు గాకుండుటయు, శాంతిచెందుచుండుటయు చూడబడుచున్నది సత్యమేమైనను దేవతారాధనమును, ఈ జపహోమాది శాంతికర్మముల నాచరించుటయు ఆయుర్వేద మంగీకరించినది ఇందు చరకప్రమాణ మిట్లు కలదు విమానస్థానము, 3 వ అధ్యాయము, పదుమూడవ శ్లోకమునుండి 21½ శ్లోకమువరకునుగల అభిప్రాయమిచట సూచింపబడినది ప్రమాణమును కాంక్షించువారు మూలమును చూడనగును. ఆ అభిప్రాయమిది

వికృతిచెందిన వాయు, జల, దేశ, కాలములు స్వభావముగ ఒకదానికంటె నొకటి బలమైనవిగా నుండును గాలి

కన్న జలము, జలముకన్న దేశము, దేశముకన్న కాలము ఎక్కువ శక్తిమంతము అని నిశ్చయింపబడినది గాలి, నీళ్లు, దేశము, కాలము, దూషితమైన యపుడు అందుకు తగిన యౌషధములను జాగ్రత్తచేసి వాడుకొనినయెడల అందు కనుబంధము అగు వ్యాధులు సోకనేరవు సోకినను బాధింపనేరవు

ఇదియుగాక ఉపద్రవకరములగు అట్టివ్యాధులు సంభవించు సమయమందు సత్యము, భూతదయ, త్యాగము బలి, దేవతారాధనము, మంచినడవడిక (శుచిత్వము) ఇతరులకు మేలుచేయుట పుణ్యకర్మలనుచేయుట, బ్రహ్మచర్యనియతి, బ్రహ్మజ్ఞులు, జితేంద్రియులు నగు మహర్షులయొక్క ధర్మబోధనలను వినుట జ్ఞానవయోవృద్ధులను సేవించుటచే ధార్మికమైన నడవడికయు, సాత్వికమైన మనఃప్రవృత్తియు అలవడినవారితో కలిసియుండుట ఆయుష్యరక్షణకు చికిత్సగా చెప్పబడియున్నది

ఈ వ్యాధులనుండి రక్షింపబడుటకు శీఘ్రఫలప్రదములు సకల జనోపయోగములు నగు ఒకటి, రెండు, మూడు యోగములు ఇట ఉదాహరింపబడును అందు 'విషూచి' యందీయోగము వాడుకొనవలయును

ప్రాణప్రదవటి -

1	కాలింతబోలు	తు	3
2	మృద్దారు శృంగి	తు	1
3	ఇంగిలీకము	తు	1
4	రససిందూరము	తు	1

కల్పన ఈ ద్రవ్యములు శుద్ధి అక్కరలేకయే ఒక్కచో కలిపి, కల్వమున బాగా మంచినీటితో నూరి, గురిగింజలంత మాత్రలుచేసి యుంచుకొనవలయును

ప్రయోగవిధి - ఒకమాత్రను ఇచ్చి, ఒక గిద్దెడు పులిచల్లను త్రాగించవలయును ఇట్లు ఆరారు గంటల కొక పర్యాయము వ్యాధిపూర్తిగా నిలిచిపోవువరకు ఒక్కొక్క మాత్రను ఇచ్చి తగినట్లు చల్ల త్రాగించుచుండవలయును విషూచి(కలరా) దీనివలన నిలిచిపోయి రోగి బాగుపడును

ఒకవేళ వ్యాధి ఉద్ధృతముగా నున్నయెడల వ్యాధి నిలచి నెమ్మదించువరకు గంట కొక మాత్ర ఇచ్చుచు, నాలుగైదు తులములు మజ్జిగ త్రాగించుచుండ వలయును ఇది వ్యర్థముకాని ఔషధము ఈ వ్యాధి చుట్టుప్రక్కల వ్యాపించియున్నపుడు ఈదిగువ యోగమును సేవించినచో విషూచి వారిదరికి చేరదు

యోగము -

1	పాలు	తు	10
2	నీళ్లు	తు.	5
3	నల్లని తెడిగింజ		1

తెడిగింజను కత్తిరించి పాలలోవేసి నీళ్ళు ఇగురువరకు సన్నని మంటపై కాచి ఆ పాలలోని తెడిగింజను తీసివేసి పాలకు తగినట్లు పంచదార కలిపి, ఉదయము పరగడుపుననే త్రాగవలయును

ఇది ఒక మనుష్యునకు కావలసిన ప్రమాణము ఇట్టి కాచినపాలు పిల్లల వయసునుబట్టి ఒక తులమునుండి హెచ్చించుచు, తగ్గించుచు త్రాగించవలయును ఇది ఒకే రోజు తీసికొనిన చాలును ఆ కారణ కా వ్యాధి తగులదు అనగా అరుమాసముల కీ యౌషధబలము శరీరమున నిలిచియుండి యీ వ్యాధిని దరిచేరనీయదు ఇందుకు పథ్యపాన నియమములు అనుసరింప పనిలేదు

మశూచి, విసర్పి, విస్ఫోటములవిషయములో వైద్యముగల చికిత్సకులు వెంటనంటి చికిత్స నీయవలసియుండును ఈ వ్యాధు లన్నియు అసలు బాధింపకుండునట్లు ఎవరికివారు వసంతారంభమగు చైత్రమాసమునందుగాని, వైశాఖమాసమునందుగాని ప్రతి సంవత్సరము ఈ దిగువ కల్పమును సేవించుచుండవలయును ఆ సంవత్సరమంతయు, ఎట్టి దుష్ట వ్యాధులును వారిని బాధింపజాలవు

నింబకల్పము -

1	వేప ఈనెలు	తు	5
2	జీలకర్ర	తు	$\frac{1}{2}$
3	పటికబెల్లపుపొడి (దీనిని కలకండ, మిశ్రి, వాలోకు అని వాడుదురు)	తు	1
		తు	$6\frac{1}{2}$

కల్పన వేప యీనెలు పచ్చివి రోటిలో గాని, కల్వములో గాని బాగా దంచి తగినట్లుగా నీళ్ళుపోసి కేటగా నీళ్ళు పిండుకొనవలయును వడియబోసికొనవలయును.

ఈ కల్కము రెండు తులాలకన్న ఎక్కువ ఉండరాదు జీలకర్ర వేయించి పొడుము చేయవలయును ఇచట

మామూలుగా వంటలయందు ఉపయోగించు తీంకత్రనే ఉపయోగించవలయును. తీంకత్ర మాత్రమును, పటిక బెల్లపు పొడియు, ఈ కల్కమునందు కలిపి త్రాగవల యును ఇది ఉదయము పరగడుపుననే సేవించవలసి యున్నది ఇట్లు మూడు దివసములు, మూడు ఉదయ కాలములయందు త్రాగవలయును

సేవనవిధి.— ఈ కల్కము త్రాగిన వెంటనే దిగువ చెప్పబడిన విధిప్రకారము సిద్ధము చేయబడిన "సిరా"ను అయిదునుండి పదునైదు తులముల వరకు తినవలయును ఆ దినమంతయు ఉప్పు, కారము, పులుపుగల పదార్థము లను తినరాదు పాలు, పంచదారలతోగాని, తియ్యని చల్లతోగాని వరియన్నము భుజింపవచ్చును సేవనమునై నేతి, పండునిమ్మలనై కాల్చిన గోధుమ రొట్టెలను ఈ "సిరా"తోగాని పాలు పంచదారలతోగాని యథేచ్ఛగా తృప్తియగువరకు భుజింపవచ్చును మధుర పదార్థమే యెక్కువగా తినికొనుట మంచిది ఈ ఔషధసేవా కాల మున ఆహారవిధి యిట్లే యుండవలయును నాలుగవ దినము మొదలు పులుపు, ఉప్పు, కారములను కొంచెము కొంచెముగా వాడుకొనుచు నేయి, పాలు, పంచదార లను తృప్తిగా తినికొనుచు ఏడు దివసముల వరకు క్రమాభివృద్ధితో ఈ విధి ననుసరించవలయును.

ఏడు దివసముల పిమ్మట స్వేచ్ఛాహార విహారములతో మెలగవచ్చును ఆ ఏడు దివసములయందును పులుపు ఎంత తక్కువగ వాడిన అంత మంచిది. అట్లే ఔషధ సేవ వలన ఆ సంవత్సర మంతయు ఎట్టి భయంకరమైన వ్యాధు లును దరిచేరవు మరియొక విశేషము ఈ ఔషధసేవనము వలన శరీరమునగల ఔపసర్గిక రోగములన్నియు పోవును. బలము, వర్చస్సు కలుగును ఆరోగ్యము సరిగానుండును. శుక్రరక్త దోషములు పోయి సంతానము కలుగును గర్భిణీస్త్రీలకు మూడవమాసమునందును, ఏడవమాసము నందును ఇచ్చు ఆచారము గలదు దీనివలన సంతానమున కెట్టి మేహవ్యాధులును కలుగవు తల్లి దండ్రులకుగల యే యితర వ్యాధులైనను సరే గర్భస్థ శిశువునకు అంట జాలవు

సిరాచేయువిధానము:—

1	గోధుమరవ	తు.	20
2	నేయి	తు	10
3	పంచదార	తు	30

కల్పన.— గోధుమ రవను ఈ నేతియందు దోరగా వేయించి యుంచుకొనవలయును పంచదారకు తగినట్లు పాకమునకు నీళ్ళుపోసి ఉడికించి, తీగపాకములోనే ఈ పాకును వడియగట్టి అందీ రవ కలిపి మందాగ్నియందు తిరిగి పక్వము చేయవలయును ఇక్కడికి సిర సిద్ధమైనది ఈ పరికల్పననే భాగములను పెంచుకొని, యెంత ఎక్కు వగానైనను సిద్ధము చేసికొనవచ్చును దీని యందు పచ్చ కర్పూరము (ముద్దకర్పూరము), కుంకుమపువ్వు, ఏల కులు, జాజికాయ, జాపత్రి చేర్చిన సుగంధముగను, పౌష్టికముగను ఉండును ఇందు సీమబాదము పప్పు చేర్చ వచ్చునుగాని అది యీ చెప్పిన భాగము ననుసరించి గోధుమ రవతో నాలుగవ భాగము చేర్చవలయును అట్లు చేర్చునెడల బాదము పలుకులను తగినంత నేతితో దోరగా వేయించి, మెత్తగానూరి పై పాకమునందు బాగుగా కలియునట్లు పొయిమీదనే వేసి దింపవలయును మిగతా చెప్పబడిన సుగంధ ద్రవ్యము లన్నియు పొయి మీద నుంచి దించిన పిమ్మట వేసి, కలిపి, మూత మూయ వలయును ఇది యే దివసమున కాదినము చేసికొనిన మం చిది అది రుచ్యము, బలవర్ధనము అగుటయేగాక ఔషధ సేవనానంతరము వెంటనే తినికొనుటవలన పైత్యోద్రేక మును కలుగనీయదు పై ఒకటి, రెండు, మూడు యోగములును మచ్చున కీయబడినవి

ఇది గాక ఆయా ఋతువులందుగల కాలదోషముచే వాతోదకములు దూషితములై వ్యాపింపగల దుష్టము లైన క్షుద్రవ్యాధు లంకురింప కుండునట్లు నిరోధించుటకై ఆయుర్వేద చికిత్సా సిద్ధాంతమునందు సంగ్రహింపబడిన అనేక దివ్యౌషధీ కల్పములు, సిద్ధ యోగములు కలవు. నీటిని, వాయువును శుభ్రముచేయుటకు అనేక ఉపాయ ములు చెప్పబడినవి నీటిని బావులందుగాని, చెరువులందు గాని శుభ్రముచేయవలయునన్న కొన్ని ప్రత్యేక ద్రవ్యము లను అందు వేయవలసి యున్నది వాయువును శుభ్రము చేయుటకై ధూపములు, అగదభేరీ నినాదములు, ఔషధ లేపములతో కూడిన ధ్వజపతాకారోహణములు కలవు. అవి చరక సుశ్రుతములందును, అగ్ని, గరుడ పురాణము

అందును, వరాహ సంహిత, మానసోల్లాసము, అభిలషితార్థ చింతామణి, కౌటిల్య అర్థశాస్త్రములందును చూడవలయును

కాలధర్మము ననుసరించి ప్రతుఋతువు అందును భిన్న భిన్నములగు అయా వ్యాధులు కలుగుచున్నను, విశేషముగ విసర్గ ఆదాన కాలములయందు మధ్య ఋతువులగు శరద్వసంతములు మిగుల భయంకరములగు వ్యాధుల కునికిపట్టు లని వర్ణింపబడినవి విసర్గకాలము వర్షా శరద్ధేమంత ఋతువులు ఈ ఋతువులందు సూర్యుడు తన కిరణ ప్రసారమున భూమికిని, అందలి పదార్థములకును బలమొసంగును ఆదానకాలము శిశిర, వసంత, గ్రీష్మ ఋతువులు ఈ ఋతువులందు సూర్యుడు తీవ్రమగు తన కిరణ ప్రసారముచే భూమి నుండియు, అందలి పదార్థములనుండియు సారవంతమగు బలమును లాగుకొనును ఇది ఆయుర్వేద సిద్ధాంత పరిచయము

దీని నిట్లుంచి విజ్ఞాన విషయ విశేషాత్మకములగు పురాణేతిహాసములయందు సహితము అయా ధర్మములుపదేశించు సందర్భములలో శరద్వసంతములు వ్యాధులకు ఆకరము లని చెప్పబడినది కొమ్మనామాత్య పుత్రుడగు సోమయాజి తిక్కనామాత్యుడు తన ఆంధ్రీకృత మహాభారతమునం దిట్లు వర్ణించెను –

అరయన్ సర్వజనౌఘ నాశనములై
యత్యంత ఘోరమ్ములై
పరమవ్యాధి శరమ్ములయ్యు గడు శో
భా స్ఫూర్తి నొప్పారి శాం
కరికిం బ్రీతి కరమ్ములై మిగుల వే
డ్కల్ చేయు లోకాళి కీ
శరదారంభ వసంతముల్ శమన దం
ష్ట్రా ప్రాయముల్ భూవరా!

ఇందు శరద్వసంతములు యముని కోరలవలె మహా అపాయకరము లని బోధింపబడినది శరద్ధేమంతఋతువులందలి కార్తీక మార్గశీర్ష కృష్ణ శుక్ల పక్షములు యమదంష్ట్రిలుగా వర్ణించి "స్వల్ప భుక్తోహి జీవతి" కొద్దిగా ఆహారము చేయువాడే సుఖముగ జీవించునని ఆయుర్వేదమున చెప్పబడెను అందుకనియే ఏ ఋతువులందైనను నరే ఏ రోగములచేతను చిక్కకుండునట్లు మంచి నడవడిక కలిగియుండ వలయునని ఆయుర్వేద మాదేశించినది

నరో హితాహార విహార సేవీ
సమీక్ష్యకారీ విషయే ష్వసక్తః
దాతా సమః సత్యపరః క్షమావాన్
ఆప్తోపసేవీ చ భవ త్యరోగః

చ శా 2—46

దేశకాలములకును, శరీరమునకును హితములగు ఆహారవిహారముల నుపయోగించుటయు, మంచి చెడుల నాలోచించి పనుల జేయుటయు, ఇంద్రియ నిగ్రహము, త్యాగ శీలతయు, సమత్వబుద్ధి, సత్యనిష్ఠ, ఓరుపు కలిగి జ్ఞానానుభవములు గల వారిని సేవించు నాతడు రోగముల పాల్పడక సుఖముగా నుండును

మతి ర్వచః కర్మసుఖానుబంధం
సత్వం విధేయం విశదా చ బుద్ధిః
జ్ఞానం తపః తత్పరతా చ యోగే
యస్యాస్తి తం నానుతపన్తి రోగాః

చ శా 2—47

భవిష్యదారోగ్యోదయమును గోరు మనోవాక్కర్మములు కలిగి సాత్వికత, వినయము, వినిర్మలబుద్ధి, ఆత్మ వివేకము, తపోభిరతి, యోగతత్పరత ఎవరికి కలిగి యుండునో అట్టివారిని క్రూరములగు రోగములు వేధింపజాలవు.

మానవ ధర్మతత్వ బోధన మగు ఈ ఆయుర్వేద సిద్ధాంతాదేశమును అనుసరించి నడచినచో భయంకరము లగు అంటు రోగముల పాల్పడక వంశవర్ధనులై, శతాయుష్మంతులై, వీర్యవంతము, మేధాయుష్మంతము లగు సత్సంతాన సౌభాగ్య సంపదలు కలిగి, మనుజులు మనుజులుగా మనుష్యావంశము సంపూర్ణముగా ననుభవించి దేవతాత్ములగుదురు.

వే శి వెం రా. స్వా

అంటువ్యాధులు-ఎల్లోపతి——

ఘటసర్పి (డిఫ్తీరియా) - ఇది ఘటసర్పి సూక్ష్మ క్రిములవలన సంభవించును. ఇది తుంపరల వలన కలిగిన సంపర్క దోషమువలనను, రోగి ఉపయోగించిన గ్లాసులు,

శెంబాలు మొదలగు పరికరముల ద్వారమునను వ్యాపించును కొందరు ఘటసర్పి వాహకులు వారిలో క్రిము లున్నను తామిందులకు గురికాకుండుటయు కలదు ఇది గొంతుకవద్ద ప్రారంభించి, పిమ్మట ముక్కులోనికిని, గొంతులోపలి ఊపిరిగొట్టములోనికిని వ్యాపించవచ్చును చెవి, కంటిగ్రుడ్డు పైపొర, భగరంధ్రము, చర్మమునందలి గాయములు మున్నగు తావులందుకూడ ఘటసర్పి రావచ్చును ఉపరితలముపై ఈ క్రిములు వృద్ధిచెంది సన్నని పొరను ఉత్పత్తి చేయును శరీరజన్య విషము (టాక్సిన్)కూడ క్రిముల మూలముననే ఉత్పత్తియగును అవి శరీరములోనికి ఇంకి హృదయ కండరములను నరిదిద్దు వాడులకు హానిచేయును పిల్లలయొక్క స్వరపేటికా మార్గములందు ఊపిరి పీల్చకుండా అడ్డు కలుగుట తీవ్ర ఫలితములకు కారణమగును అంకురించు కాలము 2 మొదలు 4 దినములవర కుండును ప్రతి పిల్లకు ఆల్మ ప్రెసిపిటేటెడ్ టాక్సాయిడ్ మూడు టీకాల నిచ్చుటయు, బిడ్డ మొదటిసారిగా బడికి పోవునపుడు మరియొక అదనపు మోతాదును ఇచ్చుటయు ఇందులకు తీసికొనవలసిన నిరోధక చర్య విదేశములలో ఈ పద్ధతిని అవలంబించి వ్యాధిని కనీస సంఖ్యకు తగ్గింపజాలిరి ఈ వ్యాధి వచ్చిన పిల్లలను వేరుగ నుంచవలెను వారికి శరీరజన్య విషవ్యతిరేకమయిన ఔషధములను (అంటి టాక్సిన్ సీరం) అవసరమైన మోతాదులో ఉదయము, సాయంకాలము వ్యాధి నిర్మూలింపబడువరకు ఇవ్వవలెను కనీసము మూడు వారముల విశ్రాంతి అవసరము స్వరపేటికా మార్గమునకు అడ్డు కలిగినయెడల శస్త్రచికిత్స అవసరము పెన్సిలిన్, ఘటసర్పి క్రిములపై పనిచేయగలదు కావున దానిని ఇవ్వవచ్చును శరీరజన్య విష వ్యతిరేకౌషధము ఉపయోగించుట వలన ఈ వ్యాధిచే చనిపోవువారి సంఖ్యను మాటికి 25 మొదలు 50 వరకు ఉన్నదానిని మాటికి 2 5నకు తగ్గింపజాలిరి

విష శైత్యజ్వరము (ఇన్ఫ్లుయంజా) - ఇది రసి వలన కలుగును తుంపురులచే సంపర్కదోషము వలన వ్యాపించును శీతకాలములో విది దేశప్రాధాన్యముకల వ్యాధి. అంటువ్యాధుల కాలములో ఇది వ్యాపించుట కవకాశము కలదు అంకురించు కాలము 1 మొదలు 3 దినముల వరకు ఉండును పొడిదగ్గుతో 5 దినములపాటు జ్వరము ఉండుట దీనియొక్క లక్షణము శ్వాస ప్రాంతపు పైభాగమునకు చిక్కు కలుగుటయే పొడిదగ్గు వచ్చుటకు కారణము జ్వరము తగ్గిన కొన్ని దినముల వరకు రోగికి బలహీనత పొడిదగ్గు ఉండును ముక్కున కిరుప్రక్కల నున్న ఎముకలలో వాపు, చీము ఏర్పడుట (సైనొసైటిస్), శ్లేష్మాధిక్య జ్వరము (న్యూమోనియా) వచ్చుట మున్నగు క్లిష్ట పరిస్థితులు ఇందు ఏర్పడవచ్చును ఈ వ్యాధిని క్రిమి వ్యతిరేక ఔషధముల ద్వారా తగ్గింప వీలు కలుగును

కోరింతదగ్గు (హూపింగ్ కాఫ్) - ఇది బహు తీవ్రమైన సంపర్కదోషము వలన సంభవించు వ్యాధి క్రిములచే కల్గి, తుంపురుల వలన సంపర్కదోషముచే వ్యాపించును అంకురించుకాలము 7 మొదలు 14 దినముల వరకు ఉండును ప్రారంభదశలో పడిసెము, దగ్గు ఉండును ఒక వారము దినముల తర్వాత తీవ్రమైన దగ్గు, బాధ, బొబ్బరించుట ప్రారంభమగను రక్తములో (సహజముగా 20 శాతమునకు బదులు) 70-80 శాతము లింఫొసైట్సు ఉండుట కానవగును సంవత్సరము లోపు వయస్సుగల పిల్లలకు ఇది వచ్చినయెడల మరణించు ప్రమాదము ఎక్కువగా నుండును శ్వాసనాళ శ్లేష్మాధిక్య జ్వరము, లోపలనున్న క్షయవ్యాధి బైటపడుట, చంటిబిడ్డగుణము మొదలగునవి కలుగవచ్చును ఈ వ్యాధి 6 మొదలు 8 వారముల వరకు ఉండును ఉపశమనౌషధములను, ఆరోమైసిన్ వంటి బ్రాడ్ స్పెక్ట్రం క్రిమి వ్యతిరేకౌషధములను ఇచ్చుట ఇందులకు చేయవలసిన చికిత్స ఇందుమూలమున వ్యాధి తీవ్రత తగ్గి, దగ్గుబాధ రోజునకు పెక్కు పర్యాయములు రాకుండ ఉపశాంతి కలుగును ఇందులకు తీసికొనవలసిన నిరోధక చర్యలు– 1 నిరోధక సూదిమందు ఇచ్చుట, 2 ఆ వ్యాధిగల పిల్లలను వేరుగా నుంచుట

గవదబిళ్లలు (మంప్సు) - ఈ వ్యాధి రసి (వైరస్) వలన కలుగును అంకురించు కాలము 17 మొదలు 18 దినముల వరకు ఉండును కొద్ది జ్వరము, బుగ్గలయొద్ద ఖాంసగ్రంథుల వాపు ఉండును ఇందు వచ్చు క్లిష్ట పరిస్థితులు– 1 వృషణములు వాచుట, 2 కీళ్ళ నొప్పులు,

3 స్వాదుపిండము(పాంక్రియాస్)వాయుట, 4 మెదడు వాపు వ్యాధి లక్షణానుసారముగా చికిత్సచేయవలెను

గ్లాండులరు జ్వరము - ఇది పిల్లలలోను పెద్దల లోను ఒక రకపు రసివలన వ్యాపించు వ్యాధి అంకురించు కాలము 5 దినములు మొదలు 10 దినముల వరకు ఉండును. ఈ క్రింది రకములుగా ఈ జ్వరము వ్యాప్తిలో నున్నది 1 మెడలగ్రంధులు వాచి, పెద్దవై, జ్వరము వచ్చుట, 2 గొంతు నొప్పి యుండుట రక్తములో తెల్ల కణములు హెచ్చుగా నుండును సహజముగ 4 శాతము నకు బదులు మానోసైటులు 60–75 శాతము ఉండును వ్యాధి లక్షణానుసారముగ చికిత్స చేయవలెను

స్కార్లెటు జ్వరము - ఇది ఇంగ్లండు మొదలగు శీతలదేశములలో మాత్రమే వచ్చును ఇది సంపర్కదోషమువలన సంచలించెడు జ్వరము స్ట్రెప్టోకాకస్‌హిమలిటికస్ అను ప్రత్యేక క్రిముల వలన కలుగును గొంతు కంఠయు మంటతో వాచుట, చర్మముమీద పొక్కులు లేచుట ఉండును నాలుకయొక్క కొనలు ఎఱ్ఱబడి మధ్యభాగము తెలుపెక్కును జ్వరముండును విషజన్య రక్తదోషము కలిగినచో వ్యాధి తీవ్రరూపములు ధరించును రోగిని తక్కినవారి నుండి వేరుచేయుట, స్ట్రెప్టొకోకల్ ద్రవమును సూదిమందుద్వారా ఇచ్చుట, పెన్సిలిన్ మొదలగు గూళికనుండు లిచ్చుట- ఇందులకు జరుగవలసిన చికిత్సలు

విషసర్పి రోగము (ఎరిసెపెలస్)- తీవ్రమగు ఈ అంటురోగము హిమొలైటిక్ స్ట్రెప్టొకోకస్‌తో స్థానిక సంపర్కదోషము వలన సంభవించును జ్వరము, చర్మముమీద ఎఱ్ఱటి వాపు ఉండును ఇది సాధారణముగా ముఖముమీద, పిల్లలకు నాభిస్థానము ప్రక్కన కలుగును పెన్సిలిన్ ఇచ్చుట ఇందుకు తగిన చికిత్స

దొమ్మరోగము (ఆంథ్రాక్సు) - జంతువులకును, లేక వాటి చర్మములకును, రోమములకును సమీపమున నుండు వారికి సంపర్కదోషముచే క్రిములవలన వచ్చు వ్యాధి రోగపీడితమైన జంతువుల రోమములచే చేయబడిన కుంచెలను క్షురకర్మకు ఉపయోగించి దీనికి గురియగుదురు అంకురించుకాలము 24 మొదలు 72 గంటల వరకుండును, చర్మముమీద ఒక పొక్కు లేచి అందు చీము కలిగి దాని చుట్టును ఉబ్బును. జ్వరము వచ్చును. ఒకప్పుడు ఊపిరితిత్తులుకూడ దీనికి గురిఅగు చున్నవి పెన్సిలిన్ మరియు ఆంథ్రాక్సు సీరం ఇచ్చుట ఇందులకు సరియగు చికిత్స

సెంటారోగము (గ్లాండర్సు) - ఇది ఒక అంటు రోగము ముక్కునుండి కారుట, ఒకప్పుడు చర్మముపై పొక్కులు లేచుట, ఎముకలందు, కీళ్లయందు నొప్పులు ఉండును జబ్బుగల గుఱ్ఱములను కాచువారికి సూక్ష్మ క్రిములు లోన ప్రవేశించుట వలన కలుగును ఇది చాల ప్రమాదకరమయిన రోగము

టులరీమియా - గుఱ్ఱపు ఈగ కాటువలన కలుగు ఈ రోగము క్రిములచే అంకురించును అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు, రష్యా, జపాన్ దేశములలో ఈ వ్యాధి విస్తారముగా కన్పడును మెడ క్రింది మాంస గ్రంధులు పెరుగుట, టైఫాయిడ్‌ను పోలిన జ్వరము వచ్చుట దీని లక్షణములు ఒక రకపు అంటిసీరము మరియు స్ట్రెప్టొమైసిన్ ఈ రోగమును అరికట్టుటలో మంచి ప్రయోజనకారులుగ నున్నవి

సిటాకోసిస్ - ఇది రామచిలుకలకు ఒక రసి వలన వచ్చు వ్యాధి ఈ వ్యాధిగల పక్షులు విసర్జించిన పదార్థపు గాలిని పీల్చుట వలన ఆ వ్యాధితో సంపర్కదోషము వాటిల్లును అంకురించుకాలము 7 మొదలు 12 దినముల వరకు ఉండును పిమ్మట రోగికి టైఫాయిడ్‌ను పోలిన ఒక రకపు జ్వరము వచ్చును ఊపిరి తిత్తులకు వ్యాధి సోకిన చిహ్నములు కానవచ్చును దీనినుండి కోలు కొనుటకు రెండు మూడు వారములు పట్టును ఇందు వలన సంభవించు మరణముల శాతము 16–35 వరకు ఉండును రోగ లక్షణానుసారముగా చికిత్సచేయవలెను

బోర్నహోంవ్యాధి :- ఛాతిలో తీవ్రమగు నొప్పి, జ్వరము ఉండును. ఇందులకు గురియైన కండరములను నొక్కినచో నొప్పి కలుగును ఈ వ్యాధి రెండు మూడు దినములలో తగ్గిపోవును వ్యాధి లక్షణానుసారముగా చికిత్స చేయవలెను

రొంప (Common Cold) :- ఇది సాధారణముగ వచ్చు వ్యాధి ఇది రసి వలన వచ్చును. జనవిమ్ము

ర్ధముగల ప్రదేశములలో ఎక్కువమంది ఈ వ్యాధికి గురి యగుట జరుగును తుంపురుల వలన, సంపర్కదోషము ద్వారా ఇది వ్యాపించును మొదట తలనొప్పి, ముక్కులో తేమ లేకుండుట– వీనితో ప్రారంభమై తర్వాత ముక్కునుండి కారుట మొదలిడును దీని వలన చెవి నొప్పి, దగ్గు కలుగవచ్చును ఇందులకు వ్యాధి లక్షణాను సారముగ చికిత్సయు, ఒకటి రెండు రోజుల విశ్రాంతియు అవసరము

సంపర్కదోషజన్యమైన కాలేయరోగము (Infective Hepatitis) — ఇది రసివలన కలుగును అంకురించు కాలము 17 మొదలు 35 దినముల వరకు ఉండును ఈ వ్యాధి అంతర్గతముగా నున్నవారికి కామెరల బాధ కలుగదు అవియే సంపర్కదోషమును వ్యాపింపజేయు ముఖ్యసాధనములు కాకి రసి వలన, తుంపురుల వలనను, మలమూత్రముల వలనను, ఈ వ్యాధి వ్యాపించును ఈ వ్యాధి మొదటి వారములో ఆకలి లేకుండుట, తలనొప్పి, జ్వరము, వాంతులు ఉండును తర్వాత కామెర్లు వచ్చును మూత్రములో పైత్యరసముండుటచే మూత్రము ఎఱ్ఱగా నుండును ఒడలు దురదపెట్టును ఇది 6 లేక 8 వారము లలో తగ్గిపోవును కాలేయము పూర్తిగా చెడి, మరణము సంభవించుట అరుదు సూదులను సంపూర్ణముగా శుభ్రము చేయకుండ సూదిమందు ఇచ్చినయెడల కూడ ఇది ఒకరి నుండి మరియొకరికి వ్యాపించుటకు అవకాశము గలదు ఇది అంకురించుకాలము 56–289 రోజులు (సగటు 101 రోజులు) దీనికి జరుగవలసిన చికిత్స యందలి ముఖ్య విషయములు 1 విశ్రాంతి, 2 గ్లూకోసు నీళ్ళు త్రాగుట, 3 వ్యాధి లక్షణానుసారముగ చికిత్స ఆరోగ్యము చక్కబడువరకు రోగి పనిలో ప్రవేశింపరాదు

మెనింజైటిస్ (Meningitis) :– మెదడు చుట్టునుగల పొరలలో మెనింగోకోకస్ అను క్రిముల వలనను, లేక రసి వలనను వాపు వచ్చును

సెరిబ్రోస్పైనల్ జ్వరము (Serebro Spinal fever) — దగ్గు తుమ్ముల మూలకముగ, తుంపురులు చిందుట వలన ఇది ఒకరినుండి మరియొకరికి ప్రాకును. మెనింగోకాకై దీని యుత్పత్తికి కారణము శరీరమందంతటను వ్రేళ్ళ యందును నొప్పులతోను, జ్వరముతోను భరించరాని తల నొప్పితోను ప్రారంభమయి శరీర మంతయు ఒకప్పుడు వివర్ణమగును. మెడ బిగువుగా నగును. మడమ పట్టుకొని కాలు పైకెత్తిన, తొడలో నొప్పి కలుగును తల నొప్పి, వాంతులు ఉండును. ఒకప్పుడు అసాధారణముగ రోగి శరీరము చల్లబడును సూదిని వెన్నెముకల మధ్యనున్న సందులోనికి పోనిచ్చి పొరలలోపలి ద్రవమును (సెరిబ్రో స్పయినల్ ద్రవము) తీసినయెడల దానిలో చీము, క్రిములు ఉండును

ఇందుకు జరుగవలసిన చికిత్స -1 ప్రతిదినము పెన్సిలిన్ సూదిమందు వెన్నెముకద్వారా మజ్జపైనుండు పొరలలోనికి ఇచ్చుట, 2 సల్ఫా ఔషధములను నోటి ద్వారా ఇచ్చుట, 3 శరీరము చల్లబడిన యెడల ఎడ్రినల్ కార్టికల్ ఎక్స్ట్రాక్టును ఇవ్వవలెను ఇతర రకముల మెనంజైటిస్ వ్యాధులను గూర్చి వ్యాధి నిరూపణ చేయుటకు మార్గములు –

1 వెన్నెముక మధ్యనుండి ద్రవమును తీసి క్రిములను పరీక్షించవలెను న్యూమోకాకై, స్టెఫిలో కాకై, స్ట్రెప్టో కాకై వలన కలిగిన ఎడల పై చికిత్స చేయవలెను

2 క్షయవలనకలిగిన మెనంజైటిస్ అగుచో, వెన్నెముకనుండి తీసిన ద్రవము స్వచ్ఛముగా నుండును కాని పరీక్షించిన, క్షయవ్యాధి క్రిములుండవచ్చును ప్రతిదినము స్ట్రెప్టొమైసిన్ సూదిమందు ద్వారమునను, నికొటినిక్ ఆసిడ్ హైడ్రజైడ్ గోలీలను ఇచ్చుటవలనను చాలమంది ఇందుండి విముక్తులై బ్రతికిరి ఈ వ్యాధికి 6 నెలలనుండి 2 వండ్ల వరకు చికిత్స చేయవలెను

బినైన్ లింఫసైటిక్ మెనింజైటిస్:– ఇది రసివలన సంభవించు రోగము వెన్నెముకల మధ్యనుండి తీసిన ద్రవము నందు లింఫోసైటిస్ ఉండును రోగి త్వరలోనే స్వస్థత పొందును

మెనంజిజం – అనగా వైద్యశాస్త్రరీత్యా మెనంజైటిస్ వ్యాధియొక్క లక్షణములు గోచరించెడు పరిస్థితి వెన్నెముకమధ్య ద్రవమును తీసి చూచిన అది నిర్మలముగా నుండును ఈ పరిస్థితి తనంతట తానే చక్కబడును.

మెదడువాపు (Encaphalitis Lethargica) – నాడీ మండలమునకు ఒక విధమైన రసివలన సంపర్క దోషము

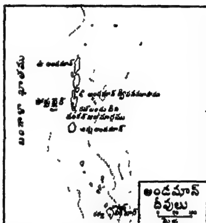
వాటిల్లును ఇది తీవ్రముగను దీర్ఘముగను ఉండు లక్షణముగల వ్యాధి ఈ వ్యాధి తీవ్రమైన పరిస్థితిలో— నిద్ర, మత్తు, కనురెప్పవాలియుట, మెల్ల, ఒకేవస్తువు రెండుగ కనబడుట, జ్వరము, అధికనిద్ర ఉండును ఇది అంటు వ్యాధిగ వ్యాపించినచో పెక్కుమంది మృతికి కారణమగును కాని సాధారణముగ ప్రారంభమునుండియు సాధువుగనేయుండి కష్టనష్టములు లేకుండగనే గడచిపోవును తర్వాత రోగియందు వణుకు రోగము (పార్కింసన్ వ్యాధి) లక్షణములు కనుపించును. రోగలక్షణానుసారముగ ఇందుకు చికిత్స చేయవలెను

పొంగు, మసూచి, గవదబిళ్ళలు, రసులుకూడ మెదడువాపు వ్యాధికి కారణములు కావచ్చును ప్రాథమికమైన టీకాలు వేసిన 6 మొదలు 14 దినముల తరువాత రోగి మెదడు వాపు వ్యాధికి గురియై చనిపోవుటగాని, శారీరకమైన లేక మానసికమైన స్వస్థతను కోల్పోవుట కాని జరుగవచ్చును ఇందు సాధారణముగ క్లిష్టపరిస్థితులు రావు ప్రాథమికమైన టీకాలను అలస్యముగా వేయించుట ఇట్టి పరిస్థితుల రాకకు దారితీయును శిశువునకు మొదటి సంవత్సరములోనే టీకాలు వేయించుట ఇందులకు తీసికొనవలసిన నిరోధక చర్య

(ఇతర అంటువ్యాధులు ఉష్ణమండల వ్యాధులు అను వ్యాసములో వర్ణింపబడినవి)

డా. వెం రా

అండమాన్ దీవులు— ఈ దీవులగుంపు బంగాళాఖాతపు తూర్పుభాగమున నున్నది అగ్నిపర్వత సంబంధములగు నీదీవులు హుగ్లీ ముఖద్వారమునకు 590 మైళ్ళ లోను, ఆసియా భూభాగమున మిక్కిలి సమీప స్థలమగు బర్మాలోని నెగ్రెయిస్ అగ్రము (Cape Negrais) నకు 120 మైళ్ళలోను కలవు 1955 భారత ప్రభుత్వపు లెక్కల ననుసరించి, వీని వైశాల్యము 3,143 చదరపు మైళ్లు బ్రిటిష్ ప్రభుత్వకాలములో 1858 నుండి యావజ్జీవ దేశాంతరవాస శిక్షితుల కిది నిర్బంధ ప్రదేశముగా (Penal settlement) నుపయోగింప బడెను ఈనాడు భారత ప్రభుత్వ రాష్ట్రములలో నొకటియై, ఇవి దక్షిణముననున్న నికోబార్ దీవులతో కలసి "అండమాన్ మరియు నికోబారు దీవులు" అను పేరుతో, కేంద్రవిభాగ రాష్ట్రములకు చెంది, "చీఫ్ కమిషనర్" అను అధికారిచే పాలింపబడు చున్నవి భారత జాతీయ పరాకాష్ఠాయ క్రింద చేరిచ్చుట 30,948 మంది ప్రజలు నివసించు చున్నారు (1951)

పెద్దవియు చిన్నవియును కలసి, ఇందు మొత్తము 204 దీవులు కలవు

వీనిలో దగ్గరగా చేరియున్న ఐదు పెద్దదీవులు కలసి మహా–అండమాన్ (Great Andaman) అని పిలువబడు చున్నవి వీటిలో ముఖ్యములైనవి.— (1) ఉత్తర–అండమాన్ (2) మధ్య–అండమాన్ (3) దక్షిణ–అండమాన్

చిన్నదీవులు దాదాపు 200 కలవు వీనిలో ముఖ్యములైనవి (1) అండమాన్ ద్వీప సమూహము (Andaman Archipelago) (2) లేబిరింత్ ద్వీపము (Labyrinth Island)

మహా–అండమాన్ 219 మై పొడవును, 32 మై వెడల్పును గలిగియున్నది వాలుగు ఇరుకైన జలసంధులు ఈ దీవులను విడదీయు చున్నవి.

చిన్న అండమాన్ (Little Andaman) ఈ దీవుల సమూహములో దక్షిణపుకొన నున్నది. దీని పరిమాణము దాదాపు 26 మైళ్ళ పొడవును, 16 మైళ్ళ వెడల్పును నైయున్నది ఇది రట్లండ్ దీవికి (Rutland Island)

31 మైళ్ళదూరములో నున్నది దీనికి సమీపమున (రట్ లండ్ దీవికి) నున్న మేనర్సుజలసంధి (Manners Strait) మద్రాసు తీరప్రాంతమునకును, అండమాన్ దీవులకును మధ్య ప్రధానమైన వర్తకపు రహదారి (Commercial Highway) గా నున్నది

పేరు.—అండమాన్ అను పేరు మలయాభాషలో "హన్ దుమాన్" (హనుమాన్ సం) నుండి ఏర్పడియుండుట సంభవమని చెప్పబడుచున్నది

వర్ణన (Topography); భౌతికలక్షణములు - మహా- అండమాన్ దీవులు కొండల పరంపరలచే నిండియున్నవి వీటి మధ్య మిక్కిలి ఇరుకైన లోయలున్నవి మిక్కిలి దట్టములైన ఉష్ణమండలారణ్యములచే ఈ భాగము లన్నియు ఆవరింపబడి శ్యామవర్ణము (Lush green) గా కనబడు చుండును తూర్పు తీరమున ఈ కొండలు ఎక్కువ ఎత్తుగలవిగా నున్నవి వీటిలో "సేడిల్ శిఖరము" (Saddle Peak) ఎత్తు 2,400 అడుగులు ఇది ఉత్తర అండమానులో నున్నది

"చిన్న అండమాన్" (Little Andaman) దాదాపు చదునుగా నున్నది సెలయేరులుగాని, ఎడతెగకపారు నదులుగాని ఈ దీవులలో లేవు

ఎల్ల తావులయందును ప్రకృతి దృశ్యము హృదయాకర్షకమైన సౌందర్యముగలిగి, వైవిధ్యముతో గూడి యుండును నౌకాశ్రయముల చావువగల అఖాతము అందు పగడపు తలములు రంగు రంగులతో సమ్మోహన కరములై యుండును

తీరరేఖ చీలియుండుటచే చక్కని నౌకాశ్రయము లేర్పడి యున్నవి వీటిలో పోర్టు బ్లెయిర్ (Port Blair), పోర్టు కారన్ వాలిస్, బోలింగ్టన్ అనునవి ప్రసిద్ధికెక్కినవి వీనిలో పోర్టు బ్లెయిర్ (దక్షిణ అండమాన్) దక్షిణ ఆసియాలోని ఉత్తమ నౌకాశ్రయములలో నొకటియై ఈ దీవులకు రాజధానియై యున్నది

బర్మాలోని అరకాన్ యోమా (Arakan yoma) పర్వత పంక్తులలోనున్న నెగ్రెయిస్ అగ్రము (Cape Negrais) నుండి సుమత్రా దీవిలోని అచిన్ హెడ్ (Achin Head) వరకు 700 మై పొడవుగల ఎత్తైన పర్వత పంక్తులు సముద్రములోనుండి అర్ధముగా వ్యాపించి యున్నవి, అండమాన్ దీవులు ఈ పర్వత శ్రేణిలో ఒక భాగమై యున్నవి 'నూతన జాతి' శిలానిర్మాణములు (Newer Rocks) అండమాన్ ద్వీపసమూహములోను, నికోబార్, సుమత్రా దీవులయందును కనబడుచున్నవి,

శీతోష్ణస్థితి - అండమాను దీవులు ఉష్ణమండలములో చేరి, ఎప్పుడును వెచ్చదనము గలిగియున్నను, చక్కని సముద్ర వాయువుల ప్రభావముచే, ఆరోగ్యవంతముగా నున్నవి ఉత్తరాయణ కాలములో ఇచట అధికమైన వేడిమి యుండును వర్షపాతము క్రమము లేక హెచ్చు తగ్గులతో గూడి యుండును నైరృతి ఋతుపవన కాలములో అత్యధికములైన వర్షములు కురియుచుండును తుపాను అంతగా ఈ ప్రాంతమునకు తగులవు కాని బంగాళాఖాతములో వీచెడి ప్రతి తుపానుయొక్క ప్రభావమును ఇక్కడ కనబడు చుండును వీచెడి తుపానుల దిక్కును, తీవ్రతయును తెలిసికొని, బంగాళాఖాతములో తిరిగెడి అనేకములైన ఓడలకు తెలియజేయుటకు మిక్కిలి అనుకూలమైన స్థానములో నీ దీవులున్నవి అందుచే 1868 సం॥ నుండి, పోర్టు బ్లెయిర్ లో నొక చక్కని వాతావరణ పరిశీలనా కేంద్రము నెలకొల్పబడి యున్నది

సహజవృక్షసంపద, జంతుజాలము - 1883 సంవత్సరములో అటవీశాఖా కార్యాలయ మొకటి ఇక్కడ నెలకొల్పబడినది పోర్టు బ్లెయిర్ చుట్టును 156 చ మై అటవీ పరిశోధన కార్యకలాపమునకు ప్రత్యేకింప బడినది ఖైదీలను కూలీలుగా నుపయోగించి, ఈ పని సాగింపబడెను "పేడాక్" (Padouk) (pterocarpus dalbergioides) అను ఒక జాతివృక్షము ఇచ్చట పెరుగుచున్నది ఇది కేవల మీ ప్రాంతజన్యమైనట్టిది ఇండ్లు, పడవలు, కఱ్ఱసామగ్రి మొదలగు వానికి టేకు, మెహాగనీలవలెనే ఇది ఉపయుక్తమగుటచే, ఇది యూరపులోని వర్తక కేంద్రములకు విరివిగా ఎగుమతి చేయబడు చున్నది

కోకో (koko), 'సేటిన్ ఉడ్' మొదలగు మేలిజాతి కలప ఇచ్చట లభ్యమగు చున్నది.

తేయాకు, లైబీరియాకాఫీ, కోకో, మేనిలాజనుము, టేకు, కొబ్బరి, పూలజాతులు, పండ్లచెట్లు, కూరగాయలు మొదలగువవి ఫలసాయము చేయుటకయి ఇచ్చట ప్రవేశ పెట్టబడినవి కొబ్బరి ఇచటి ప్రజల ముఖ్యాహారము

సంవత్సరమునకు 1,50,00,000 కొబ్బరికాయలు ఎగుమతి అగుచున్నవి అడవులు బర్మా అడవులజాతికి చెంది, కొన్ని మలయాజాతులనుగూడ కలిగినవై యున్నవి చిత్తడినేలలో పెరుగు రావిచెట్లవంటి చెట్లు (Mangrove swamps) నుండి ప్రశస్తమగు వంటచెరకు దొరకుచున్నది రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామము తరువాత 'షార్క్ లివర్ ఆయిల్' పరిశ్రమ అభివృద్ధి చెందసాగినది జంతుజాలము విషయములో విచటఅడవులు కొరవడి యున్నవి చిన్నరకపు పంది (Sus andenesis) ఒకటి ఇచటి ఆదిమవాసుల ఆహారమునకు ఉపయోగ పడుచున్నది ఒక మాంసాహార జంతువు (Paradoxurus tytleri) కూడ కనబడు చున్నది మొత్తము 19 రకముల జంతుభేదము లిచ్చట కలవు గబ్బిలములును, ఎలుకలును జంతువులలో 75 శాతముగానున్నవి ఇట్లు జంతుజాలము తక్కువగా నుండుటను బట్టి ఈ దీవు లొకానొకప్పుడు ఆసియా భూభాగముతో కలిసియుండెడివన్న సిద్ధాంతము సంశయాస్పద మగుచున్నది డేగ, బుల్ బుల్ మొదలగు అనేక పక్షిజాతులు కనబడుచున్నవి కాని ఇవే నికోబార్ దీవులలో వేరురకముగా నున్నవి చేపలలో ప్రత్యేక జాతులు లభ్యమగు చున్నవి తాబేళ్లు (Turtles) సమృద్ధిగా దొరకుచు, కలకత్తా మార్కెటుకు ఎగుమతి చేయబడుచున్నవి

ప్రజలు - నీగ్రోజాతి భేదమునకు చెందిన ఆదిమనివాసులు ఇచట కలరు మగవారి సగటు ఎత్తు 4అ 10½అం ఆడువారి సగటు ఎత్తు 4అ 6అం మరుగుజ్జువారైనను సమపరిమాణములైన శరీరములు కలిగియుందురు వీరు కారు నలుపు రంగు, కొంచెము గుండ్రముగా నుండు తల, చిన్నదియై, వెడల్పుగల ముఖము, వెడల్పు ముక్కు ఆకారముగలవారు పొట్టిగా నల్లగా నుండు వీరి జుట్టు ఉంగరములు తిరిగి, మిరియపు గింజలవలె కనబడును

తీరవాసులు, దేశాంతర్భాగవాసులు అని ప్రజలు రెండు తెగలుగా నున్నారు తిరిగి వీరు 12 ప్రత్యేక వర్గములు (Tribes) గా కనబడుచున్నారు మలయాలోని సెమాంగ్ (Semangs) లకును, న్యూగినీలోని 'పాపువాను' (Papuans) లకును వీరు పోలిక కలిగి యున్నారు వీరిలో ప్రభుత్వ వ్యవస్థ లేదు కాని కొందరి నాయకులను (Heads) వీరు అనుసరించుచుందురు కలదు సంగీతము, నాట్యము సాధన చేయబడుచున్నవి విండ్లు, బాణములు వీరి ఆయుధములు తాళ్ళు నేయుటలో, తట్టలు, చాపలు అల్లుటలో వీరికి నేర్పుగలదు నిప్పు రగుల్చుట వీరికి తెలియదు కాన, వీరు దానిని పదిలపరచుకొని, కుండలు చేయుటకును, వంటకును ఉపయోగింతురు తీరప్రదేశము లను దాటి, వారు సముద్రపు దూరప్రదేశములలోనికి పోరు. చనిపోయినవారిని చెట్టు తొఱ్ఱలలో భద్రపరచుట, మృతులయెడగల ప్రత్యేక గౌరవమును సూచించు ఆచారము

భాషాశాస్త్రదృష్టితో, వీరి భాషలు మిక్కిలి గమనింపదగినవిగా నున్నవి సంధి ప్రధానములై ఇవి వ్యాకరణ సంబంధమగు వికాసములేనివై యున్నవి వ్యుత్పత్తితో గూడిన వృద్ధిమాత్రము కనబడుచున్నది ధాతువులు, ప్రత్యయములును భాషనునిర్మించు అంగములై యున్నవి సామాన్య ధాతువులు తరచు నామవాచకములై యున్నవి మిక్కిలి సామాన్య భావములను వెల్లడించుచు, మాట్లాడుటకు మాత్రమే ఉపకరించుచు, ఈ భాషలు వ్రాతకు కావలసిన సవరణల విషయములో కొరవడి యున్నవి ముఖవైఖరిని బట్టియు, సంజ్ఞలను బట్టియు దానివరకు వారి భావములు వెల్లడియగుచుండును

"ఇచటి ప్రజలు ఉత్సాహవంతులుగాను, ఆనందశీలురుగాను, ఆటపాటలయందు ఆసక్తి గలవారుగాను ఉన్నారు వీరు అమాయాపరులును, మోసకాండ్రును, పగబట్టువారును అయియున్నారు కోపము వచ్చినచో ఎంతటి ఘోరమునకయినను తలపడెదరు అభిమానముతో చూడదగినవారేకాని, నమ్మదగినవారు కారు" అని బ్రిటీషువారు తమ అనుభవముల ననుసరించి ఆదిమవాసులను గూర్చి అభిప్రాయము వెల్లడించియున్నారు

కొన్ని చారిత్రక విషయములు - 1858 నుండియు బ్రిటీషు వారిచే నీ దీవులు ప్రభుత్వ శిక్షితుల ఆవాస భూములుగా వాడబడెను ఫిబ్రవరి 8, 1872లో రాజప్రతినిధియగు మేయోప్రభువు ఈ దీవులకుపోగా, అప్పుడు ఆయనను ఒక ఖైదీ చంపెను 1942నుండి, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధము ముగియువరకును ఇవి జపాను వారిచే ఆక్రమింపబడియుండెను

చేరిని భారతరాష్ట్రములో కేంద్రపాలిత ప్రాంతముగా పరిగణింపబడి యున్నవి.

నవభారత వ్యవస్థలో అండమాన్ దీవులు:- "అండమాన్ మరియు నికోబార్ దీవులు" అని పిలువబడు నీ భారత రాష్ట్రమునకు సంబంధించిన యీనాటి కొన్ని వివరములు ఈ దిగువ నీయబడుచున్నవి

(1956 భారత ప్రభుత్వ ప్రచురణ ననుసరించి) మత ముల ననుసరించి జనాభా.-

హిందువులు: 9,294, సిక్కులు 126, జైనులు 1 బౌద్ధులు 1,604, జోరాష్ట్రియన్లు 2, మహమ్మదీయులు 4,788, క్రైస్తవులు 9,494, ఆదిమ వాసులలో వర్గములకు (Tribals) చెందినవారు 20, వర్గములకు చెందనివారు (Non-tribals) 5,646

అక్షరాస్యత - పురుషులు 34.2 శాతము స్త్రీలు 12.8 శాతము మొత్తము 25.8 శాతము.

ఆర్థికము:- (కోట్ల రూపాయలలో)

సంవత్సరము	ఆదాయము	ఖర్చు	మిగులు లేక తగులు (+ లేక —)
1953–54	1 36	2 38	—1 02
1954–55	1 30	2 91	—1 61

పరిశ్రమలు - కలపపని ముఖ్యము పోర్టు బ్లెయిర్‌లో రంపపు మిల్లు అరణ్యశాఖచే నడపబడుచున్నది ఇచ్చటనే ఒక అగ్గిపెట్టెల కర్మాగారము "వెస్టర్న్ ఇండియా మేచ్ ఫ్యాక్టరీ" అను కంపెనీచే నడుపబడుచున్నది చేనేత మగ్గములతో బట్టలు నేయబడుచున్నవి కొబ్బరిపీచుతో చేయబడు పరిశ్రమలు గలవు

విద్య.- ఇచ్చట వేరు 1 ఉన్నత పాఠశాల, 2 మాధ్యమిక పాఠశాలలు, 22 ప్రాథమిక పాఠశాలలు కలవు. ప్రాథమిక పాఠశాలలు బేసిక్ పాఠశాలలుగా మార్పబడుచున్నవి 1955లో విద్యార్థులసంఖ్య 200

ఆరోగ్యశాఖ - 5 హాస్పిటళ్ళు, 12 చిన్న వైద్యశాలలు కలవు పోర్టు బ్లెయిర్‌లో మంచి "సివిల్ హాస్పిటల్" కలదు

సహకారోద్యమము:- 29 సహకారసంఘములు పని చేయుచున్నవి వీనిలో 14 అమ్మకము-కొనుగోలు సంఘములై యున్నవి

భవిష్యము:- ప్రస్తుతపు భారత ప్రభుత్వమువారు అండమాను దీవుల అభ్యుదయమును గూర్చి ఆలోచించి పథకములు వేయుచున్నారు అండమాన్ దీవులకు బ్రిటిషువారి కాలములో నేరస్థుల నివాస భూమిగా ఏర్పడిన అపఖ్యాతిని ప్రజలు విస్మరించి, అచ్చటికి కొందరు వలస పోవలయును. వ్యవసాయ రంగమున, పారిశ్రామిక రంగమున అభివృద్ధికర కార్యకలాపములను ప్రవేశపెట్టి స్వయంపోషక రాష్ట్రముగా చేయవలయును నౌకాశిక్షణ కేంద్రముగా దీనిని చేయవలయును. ఈ సుందర భూములు విహార యాత్రాపరులకు దర్శనీయ క్షేత్రముగా వాసికెక్కునట్లు తగు చర్యలు గైకొనవలయును ఇట్లు కృషిచేసినయెడల అండమాను దీవుల భావికి ప్రకాశవంతముగా నుండుటకు అవకాశములు గలవు

కే. రా. మూ.

అంతర్విద్యుత్ప్రతిష్ఠ— విద్యుత్ప్రవాహము (Electric current) యొక్క సంపూర్ణ మార్గమును విద్యుద్వలయమని (Electric Circuit) యందురు ముఖ్యముగా విద్యుద్వలయము మూడు భాగములు కలిగి యుండును

1 విద్యుద్వలయమునకు శక్తిని (energy) అందించు విద్యుత్ప్రభవము (Source of Electricity) - అంతర్విద్యుత్ప్రతిష్ఠాపనములకు సాధారణముగా ఈ క్రింది జాతులు పనికివచ్చును

(అ) ఏకముఖ వికల్ప విద్యుత్ప్రవాహము (Single phase A C.) అనగా ద్వితంత్రీ ప్రేషణము (2 wire supply)

(ఆ) త్రిముఖ వికల్ప విద్యుత్ప్రవాహము (Three phase A.C.) అనగా త్రితంత్రీ ప్రేషణము (3 wire supply) ఏ రెండు దశల మధ్యనైనను వోల్టేజి (Voltage) సమానము

(ఇ) త్రిదశా వికల్ప విద్యుత్ప్రవాహము (Three phase A C.), అనగా చతుస్తంత్రీ ప్రేషణము (4 wire supply) దశ (Phase) కును తటస్థ

మునకును (neutral) మధ్యమున్న వోల్టేజి, ఏ రెండు దశల మధ్యమున్న వోల్టేజిలో $\frac{1}{\sqrt{3}}$ రెట్లుండును

(ఈ) ఋజు విద్యుత్ప్రవాహ ద్వితంత్రి ప్రేషణము (two wire D.C. Supply)

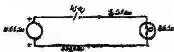
(ఉ) ఋజు విద్యుత్ప్రవాహ త్రితంత్రి ప్రేషణము (Three wire D C. Supply)- బహిర్గత అంతములు (outers) మధ్యమున్న వోల్టేజి బహిర్గత మధ్యమములు మధ్యనున్న వోల్టేజికి రెండు రెట్లుండును

2 విద్యుచ్ఛక్తిని (Electrical energy) వాంఛిత రూపములుగా మార్చు వినియోగ సాధనములు (consuming devices) [దీపములు (lamps), బల్బులు, పంకాలు, గంటలు, ఇస్త్రీ పెట్టెలు, ఉష్ణోత్పాదకములు (Heaters), రిఫ్రిజిరేటర్లు (Refrigerators) మున్నగునవి]

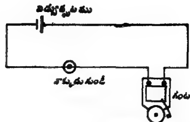
3 జనకము (Generator) నుండి వినియోగ సాధనములకు అవసరానుగుణముగా శక్తి నందిచ్చు తంత్రులు, మరియు వశీకరణ యంత్రసాధనము (control gear), ఈ భాగమునే విద్యుత్ప్రతిష్ఠాపకులు (Electricians) విద్యుద్వలయ (Electric circuit) మని సాధారణముగా చెప్పుదురు

సరళ విద్యుద్వలయము — (Simple circuit) (చూ ప 1 మరియు ప 2) మూడు తంత్రులను కలిగి యుండును వాటిలో ఒక తంత్రి జనకమును దీపముతో గాని, గంటతోగాని కలుపునది రెండవ తంత్రి జనకము యొక్క ఇంకొక ముఖమును స్విచ్చితో కలుపునది. మూడవది స్విచ్చిని దీపముతో కలుపునది

అన్ని అంతర్విద్యుద్వలయములను ఈ సరళ విద్యుద్వలయము నాధారముగా గైకొని నిర్మింప వచ్చును

ప.1 సరళ విద్యుద్వలయము

ప 2 మరియొక సరళ విద్యుద్వలయము

వివిధ విద్యుద్వలయములను నిర్మింపవలసి వచ్చినపుడు, వలయములు సమాంతర (Parallel) పద్ధతిలో (చూ ప 3) జనకముతో కలుప బడును

ప 3, సమానవోల్టేజికల సమాంతర విభాగపు విద్యుద్వలయము

అనగా స్విచ్చితంత్రుల నన్నిటిని ఒక కేంద్రమునకు (main), దీపపు తంత్రుల నన్నిటిని ఇంకొక కేంద్రమునకు కలుపుట ఈ విధముగా విద్యుత్ప్రవాహము యొక్క సంపూర్ణ పీడనము (Pressure) ప్రతి వలయమునకు ఇతర వలయములచే వినియోగింపబడు బలము (Power) విషయమున సంబంధము లేకయే సంపిణీ చేయబడును ఈ వలయముల ప్రేషణ అగ్రములను (Supply ends) భవనమునందలి ఒకానొక అనుకూల ప్రదేశమునకు తెచ్చి సమాంతరవిధానమున (Parallel) సంపిణీపెట్టెపై (distributing board) కలుపవలెను. ప్రతి వలయమునందలి తంత్రులను ఫ్యూజు తీగలచే (Fuse wires) సంరక్షింపబడవలెను పెద్ద విద్యుత్ప్రతిష్ఠాపనము కలిగిన (large electrical installation) ఒకానొక భవనమునందలి వేరువేరు అంత

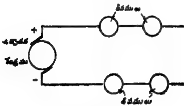
స్థలములకు, భాగములకును సరఫరా చేయుటకై వివిధ సంపిణీ పెట్టెలుండును. అంతర్విద్యుత్ప్రతిష్ఠాపన కవసర మగు విద్యుత్ప్రవాహమును గ్రహించ సమర్థములగు రెండు ప్రధాన తంత్రులు (cables) సంపిణీ పెట్టెకు ప్రేషణ చేయును.

ప్రధాన స్విచ్చి (main switch), మరియు ఫ్యూజు తీగల ద్వారా ప్రధాన తంత్రులు సంపిణీ పెట్టెకు కలుప బడును దీని సహాయమున అంతర్విద్యుత్ప్రతిష్ఠాపనము నంతను నిర్జీవముగ ('dead') చేయవచ్చును

తంత్రులను సమాంతర విధానములో సమర్చుటలోగల ముఖ్య ప్రయోజనములు:— 1 విద్యుత్ప్రతిష్ఠాపనములో నొక భాగములో నేదేని మరమ్మతు చేయవలసి వచ్చిన ప్పుడుగాని, మార్పులను చేయవలసి వచ్చినప్పుడుగాని, ఇతరభాగములతో సంబంధము లేకయే ప్రతి ప్రమాణ మును (each unit) ప్రత్యేకింపబడును (isolated)

2 మొత్తము విద్యుద్భారము (Load) వివిధ వలయ ములలోనికి సర్దుబాటు చేయవచ్చును దీనివలన ప్రతి వలయములో ఏకరీతిదైన పీడనముయొక్క పత నము (Pressure drop) సాధ్యపడును

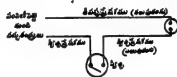
ప్రేషకపు వోల్టేజి (Supply voltage) వినియోగ సాధనముల కవసరమగు వోల్టేజికంటె అధికమగుచో, మరిరెండు కాని, అంతకంటె అధికముగ కాని వినియోగ సాధనములను శ్రేణి విధానమున (In series) సమర్చ వచ్చును (చూ ప 4)

ప 4 శ్రేణి విధానపు వలయము.

శ్రేణి విధానమున ఒకే విద్యుత్ప్రవాహము ప్రతి దీపములోనికి ప్రవహించును కనుక వలయము నందలి ప్రతిదీపమును ఒకే బలమును (Power) కలిగి యుండ వలెను. కాని ఈ శ్రేణి విధానమున ఒక అననుకూలత యున్నది అది ఏమన, ఏదేని ఒక దీపము చెడిపోయినచో వలయము ఖండింపబడి, అన్ని దీపములును నిష్ప్రయోజ కము అగును. మరియు మనకు ఇచ్చవచ్చిన దీపము నొక దానినే వాడుట కవకాశ ముండదు

విద్యుత్ప్రతిష్ఠాపనములందు తంత్రులకు రంగుల నుప యోగించుట యొకానొక సాంకేతిక పద్ధతి ఇట్లు చేయుటవలన ప్రతిష్ఠాపన సమయమున పొరపాట్లకు (స్థాలిత్యములకు) తావుండదు సులభతరమునుగూడ అగును సాధారణముగ, వినియోగ ప్రేషక మార్గము లకు నలుపురంగును, స్విచ్చి ప్రేషకమార్గములకు ఎరుపు రంగును ఉపయోగింతురు స్విచ్చిని దీపముతో కలుపు తంత్రులు ఎరుపు రంగుతోగాని, కొన్ని ప్రత్యేక పరిస్థితు లలో నారింజ (orange) రంగుతోగాని గుర్తింప బడును. (చూ ప 5)

ప 5 ఒకటే దీపము గల వలయము

సంపిణీ పెట్టెనుండి సరఫరా చేయబడి ఏకధ్రువ స్విచ్చి (Single pole switch) చే వశీకరింపబడిన వలయము .

దీపపు పాయింటు (Point) నిర్జీవముగ (Dead) నుండ వలెను అనగా స్విచ్చి తెరువబడినప్పుడు (When switch is open) పాయింటును ప్రధాన తంత్రుల భూసంబంధము వైపు (Earthed side) కలుపవలెను ఇట్లు చేయుటవలన ప్రధానతంత్రులకు విద్యుదాయాస ముండదు (Electrical strain)మరియు దీపములను మార్చునప్పుడు విద్యుత్తు యొక్క తెమతాకుడు వలని (Electric shock) అపాయ ముండదు

వలయాత్మక పటములు (Wiring Diagrams):—ఇట్టి పటములను చిత్రించునపుడు సామాన్య వలయము నందలి ధాతువులను (Elements) ఈక్రింది పద్ధతిలో సాంకేతించవలెను

1 ఒక ధ్రువముగల స్విచ్చి

2 ఫ్యూజు తీగ

3 ద్విమార్గపు స్విచ్చి

4 నొక్కుడు స్విచ్చి

5 రెండు ధ్రువములుగల స్విచ్చి

6 దీపము లేక బల్బు

7—8 మధ్యస్థపు స్విచ్చి యొక్క రెండు రీతులు

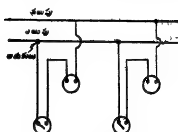

9 రెండు మార్గముల ప్రసారము ఒక మార్గమున అపసారమును కలుగజేయు స్విచ్చి

'ట్రీ' మరియు 'లూప్' తంత్రీవిధానములు:—('Tree' and 'Loop' system of wiring)

క్రింది పటములను పరికించగా ఈ విషయములు వ్యక్తమగును:—

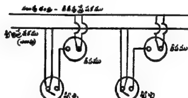
'ట్రీ' విధానమందు అతుకులు (Joints) దాగి యుండును. ఒక్కొక్కప్పుడు వాటిని గుర్తించుటకూడ కష్టము

ట్రీ విధానము

పటము 7

'లూప్' విధానమందు విస్తారముగా రాగితో చేయబడిన తంత్రులను వాడుటవలన అతుకులు ఉండవు మరియు ప్రతిష్ఠాపనములో పొరపాట్లనవరించుటకూడ మలభము

'లూప్' విధానము

పటము 8

ఈ క్రింది 'లూప్' విధానపు వలయాత్మక పటములు అంతర్విద్యుచ్ఛక్తిస్థాపనములలో సాధారణముగా ఉపయోగింపబడును.

పటము 9

వీధిలోనున్న తంత్రులనుండి మాపకమునకు పేరు తంత్రులు మాపకము వద్దనున్న రెండు కంపెనీవారి ఫ్యూజులచేత సంరక్షింపబడును ఈ ఫ్యూజులు "మీటరు" (లేక మాపకము) అమర్చబడిన పెట్టెకే అమర్చబడును రెండు పీడర్లు పంపిణీ పెట్టెను పోషించుచుండును ఇవి ఒక ద్విధ్రువ ప్రధాన స్విచ్చిచేతను, ఫ్యూజులచేతను సంరక్షింపబడుచు అధీనములో నుంచబడు చుండును

ప 10 త్రిమార్గపు పంపిణీ పెట్టె

3 వ సంఖ్యగల విద్యుద్వలయపు తంత్రీవిధానము సంపూర్ణముగా నున్నది. పంపిణీ పెట్టె రెండు కేబుల్సు ద్వార పోషింపబడు చున్నది ఇది ప్రధానస్విచ్చి (ప. 9)తో కలుపబడి యున్నది. ఈ స్విచ్చి పెట్టెకు కలుపబడిన తంత్రీవిధానము సంతము అధీనములో నుంచుచున్నది.

ప 11 ద్విమార్గపు స్విచ్ లతో అధీనములో నుంచబడు దీపము

'అ' వద్దగాని, 'ఆ' వద్దగాని స్విచ్చిని ఉపయోగించి దీపమును ఉపయుక్తముగను, అనుపయుక్తముగను చేయవచ్చును ద్విమార్గపు స్విచ్ యొక్క ఏకాంతర స్థానములు చుక్కలతో చూపబడి యున్నవి

పటము 12

పటమున చూపబడిన వలయమును 'అ' వద్ద 'ఆ' వద్ద, 'ఇ' వద్దనున్న ఏదేని ఒక స్విచ్చిచే వశీకరింప వచ్చును కొన స్థానము లందున్న అ, ఇ అవద్ద ద్విమార్గపు స్విచ్చులు ఉపయోగింప బడుచున్నవి. మధ్యనున్న వశీకరణ స్థానమువద్ద ఒక మధ్య స్విచ్చి అమర్చబడినది. స్విచ్ ల ఏకాంతర స్థానములు చుక్కలతో చూపబడి యున్నవి.

ప. 13 సూచకము మరియు గంటను కలిగిన వలయము

రెండు ఘటములు (Cell) చే ప్రేరేపింపబడి, 3 వేరు వేరు నొక్కుడు స్విచ్చులచే వశీకరింప బడిన గంటయు, సూచకమును గల వలయము.

ప 14 చతుస్తంత్రి - త్రిదశా వికల్ప విద్యుత్ప్రతిష్ఠాపనము

ప్రతిష్ఠాపనమునందు కాంతి భారము (Lighting load) మరియు శక్తి భారము (Power load) మున్నవి. కాంతిభారము మూడు భాగములుగా విభాగింపబడినది. ప్రతి భాగమును తటస్థ తంత్రిని (Neutral), జీవన తంత్రులతో నొకదానిని (Live wire) కలుపబడి దానిచే పోషింపబడినది. శక్తి భారము మూడు జీవన తంత్రులచే పోషింపబడినది. చతుర్ధ్రువస్విచ్చిచే ప్రతిష్ఠాపన మంతయు వశీకరింపబడినది. 1, 2, 3 జీవన తంత్రులు ప్రత్యేకముగా ప్యూజుతీగలచే సంరక్షింపబడి ప్రతి స్థానమున కంతకును రక్షణ నిచ్చుచున్నవి.

ప 15 ద్విమార్గపు గంటవలయము

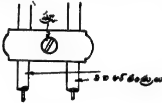
గంట నెం. 1 గంట నెం. 2 ——— ఈ రెండును ద్విమార్గపు స్విచ్చితో వలయములో కలుపబడినవి. నొక్కుడు స్విచ్చిని, ద్విమార్గపు స్విచ్చిని ఆధారముగా తీసికొని మనకు కావలసిన గంటలను ఉపయోగములోనికి తెచ్చుకొన వచ్చును.

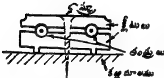
గృహాంతర్విద్యుచ్ఛక్తిప్రతిష్ఠాపనములలో, తంత్రుల ప్రతిష్ఠాపనా పద్ధతులు (House wiring systems) ప్రధానముగా మూడు రీతులుగ నున్నవి

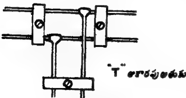
1 క్లీటు పద్ధతి (Cleat system)
2 దారుపేటికా విధానము (Wood casing system)
3 సీసపు తొడుగు పద్ధతి (Lead covered system)
4 సి టి. యస్ పద్ధతి (C T. S. system)
5. నాళ విధానము (Conduit system)

విద్యుచ్ఛక్తిప్రతిష్ఠాపనము యొక్క ప్రకృతి (Nature), రక్షణ (Protection), ఖర్చుల (Expenditure) ననుసరించి, ఈ పైనుదహరించబడిన పద్ధతులలో వేరొక దానిని ఉపయోగింపవచ్చును

క్లీటు పద్ధతి — (Cleat system) ఈ పద్ధతిలో, రెండు పోర్సిలీను క్లీటు (బిళ్ళ) లుండును (Porcelain cleats). ఈ రెండు క్లీటుల నడుమ వి ఐ ఆర్ తంత్రులు

చి. 16 క్లీటువిధానము

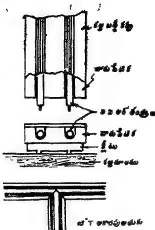
(Volcanised India Rubber) తొడుగు నీలుండును రెండు క్లీటులును స్క్రూలతో కఱ్ఱదూలమునకు (Wooden beam)గాని, కఱ్ఱదిమ్మెలకుగాని బిగింపబడును. కాంక్రీటుతో గాని, ఇటుకలతోగాని చేయబడిన గోడలకు ఈ పోర్సిలీను క్లీటులను స్క్రూలతో బిగింపలేము. అందుచే గోడలోనికి ముందుగ కఱ్ఱబిళ్ళలను (Wooden plugs) దింపి, సిమెంటుతో వాటిని గోడలో నదికి, ఆ కఱ్ఱబిళ్ళలకు పై పోర్సిలీను క్లీటులను బిగింతురు (చూ. చి 16)

తంత్రులు తేమకుగాని, రసాయనిక ధూమములకు (Chemical fumes) గాని, తదితర విధ్వంసక శక్తులకు గాని గురికాకూడదు గోడలలో నుండిగాని, ఇంటికప్పులో నుండిగాని తంత్రులు పోవలసి వచ్చినప్పుడు, వాటిని పోర్సిలీను గొట్టముల ద్వారాగాని (Porcelain tubes), దిట్టమైన లోహపు నాళముల (Metallic conduit) ద్వారాగాని గొంపోవలెను

క్లీటు పద్ధతి ననుసరించిన ప్రతిష్ఠాపనము చాల సులువు మరియు మార్పులనుగాని, వ్యాప్తిని (Extensions) గాని చాల సులభతరముగ చేయవచ్చును కాని ప్రస్తుతకాలమున ఈ పద్ధతి ననుసరించిన ప్రతిష్ఠాపనము వాడుకలో లేదు ఇది శీఘ్రకాలములో విధ్వంసక శక్తులకు గురియై చెడిపోవునుగాన తాత్కాలికమైన (Temporary) ప్రతిష్ఠాపనములకు మాత్రము ఈ పద్ధతి ననుసరింతురు

దారుపేటికా విధానము (Wood casing system) — వి ఐ ఆర్ తంత్రులు, గాడిలుగల పేటికగుండా గొంపోబడును దీనికి కఱ్ఱ బద్దీ కప్పు (లేక మూత) ఉండును ఈ ఏర్పాటువలన, తంత్రులకు విధ్వంసక శక్తులవలన అపాయము ఉండదు పేటికను (Casing) సమాన దూరములలో స్థాపింపబడిన పోర్సిలీను బిళ్ళల సహాయమున గాని, లేక క్లీటు పద్ధతియందుదాహరింపబడిన కఱ్ఱబిళ్ళల సహాయమునగాని, గోడకుగాని, సీలింగుకుగాని స్క్రూ సహాయముతో బిగింపవచ్చును. (చూ చి 17)

పేటికయును, పైకప్పును రెండు మారులు షెల్లాక్ వార్నిష్‌తో పూతపూయబడవలెను లోపలను, వెనుక భాగమునను ఒక మారును ప్రతిష్ఠాపన తరువాత రెండవ మారు బయట నుండియును ఈ వార్నిషు వేయవలెను బయటి వార్నీషుకు బదులు రంగు వేయవచ్చును. (ఈ

ప 17 వాహకపేటికా విధానము

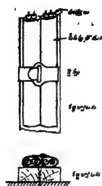
వార్నిషు స్వచ్ఛమైన షెల్లాకును స్పిరిట్‌లో కలుపుట వలన తయారు చేయవచ్చును)

పాళ్ళు.— 8 ఔన్ల షెల్లాకునకు ఒక గాలన్ స్పిరిట్ కలుపవలెను.

విజాతి ధ్రువత్వముగల (Opposite polarity) తంత్రులు వేరువేరు గాడిల గుండా (Separate grooves) గొంపో బడవలెను మరియు తంత్రులపైనున్న విద్యుద్బంధనము (Insulation) న కపాయము కలుగకుండ అతుకుల వద్దనున్న వాడియైన కొనలను సరిగా (సాపుగ) చేయవలెను

ఈ ఏర్పాటునంతను తేమ ప్రదేశములందు గాని, అగ్నివలని అపాయమున్న ప్రదేశములందుగాని ఉపయోగింపరాదు ఈ విధానములోని నదుపాయమేమన- గదిలోని లేక భవనములోని అలంకారమునకిది తగియుండును.

సీసపుతొడుగు పద్ధతి (Lead Covered System).— రబ్బరుగాని, కాగితముగాని కప్పుగాగల విద్యుద్వాహకములపై (Conductors) అతుకులేని సీసపు తొడుగు వలన వాహకములకు తేమనుండియు, వాతావరణమునందలి తినివేయు స్వభావముగల (Corrosive) విధ్వంసకశక్తుల నుండియు రక్షణ సమకూరును క్లిప్పులచే సమాన

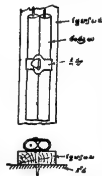

ప 18 సీసపు తొడుగుపద్ధతి

దూరములలో కఱ్ఱదూలములకుగాని, కఱ్ఱబ్యాటెను లకుగాని (Battens), కప్రములు కాంక్రీటు, ఇటుక గోడలపై నమర్చుటకు ముందుగా బిగించబడును కఱ్ఱబ్యాటెనులు గోడలకు స్క్రూలు లేక రాల్ ప్లగ్గుల (Rawl plugs) చే బిగింపబడును (చూ ప 18)

ఈ పద్ధతిని అధుప్రతిష్ఠాపనములకు ఉపయోగింతురు ఈ పద్ధతి ఎడతెగని బంధమును (Continuous bond), శ్రేష్ఠమైన భూసంబంధమును (Efficient earthing) కలిగియుండవలెను

సి టి యస్ పద్ధతి(Cab tyre sheathed system) -

ప 19 సి టి యస్ పద్ధతి

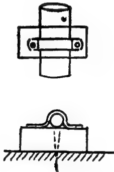
ఈ పద్ధతిలో వి ఐ ఆర్ తంత్రులకు పైన దృఢమైన రబ్బరు తొడుగుండును ఈ రబ్బరు తొడుగు క్యాబ్ టైర్లకుపయోగించు రబ్బరుతో తయారు చేయబడినది ఈ రబ్బరు తొడుగు తేమనుండియు, తదితర రసాయనికధూమములనుండియు, పూత (Paint) నుండియు రక్షణ నీయగలదు

తంత్రులు కఱ్ఱ దూలములకుగాని, కఱ్ఱ బ్యాటనులకుగాని క్లిప్పులచే బిగింపబడును బ్యాటన్లు ప్లగ్గులతో గోడలలో బిగింపబడును (చూ ప 16)

ఈ పద్ధతి ననుసరించిన ప్రతిష్ఠాపనము ఇతర పద్ధతుల ననుసరించు దానికన్న చవుక ఇట్టి ప్రతిష్ఠాపనమును అతి

త్వరితముగను, సులభతరముగను ఏర్పాటు చేయవచ్చును. అందుచే ఈ పద్ధతి విస్తృతముగా వాడుకలో నున్నది కాని ఇట్టి ప్రతిష్ఠాపనమును తంత్రులకు మార్పు రక్షణ పోయుచోట్ల ఉపయోగించరాదు

వాహక విధానము (Conduit system) — ఇందు వి ఐ ఆర్ తంత్రులు ఉక్కుతోగాని, ఇనుముతోగాని చేయబడిన గొట్టములగుండా గొనిపోబడును ఈ గొట్టములు దృఢముగ నుండుటవలన, అగ్నిప్రమాదముల వలనగాని, యాంత్రిక సంబంధమైన దెబ్బల వలనగాని (Mechanical injury) గొట్టములోనున్న తంత్రులకు (చూ వ 20) రక్షణ కలుగు చున్నది.

వాహకవిధానము

పటము 20

కాన్‌డ్యూట్లు (వాహకములు) రెండు రకములు

1 స్క్రూడ్ వాహకము (Screwed conduit)

2 చీలికతో కూడిన కాన్‌డ్యూట్ (Solid conduit)

1. స్క్రూడ్ వాహక విధానము — స్క్రూతో గూడిన కాండ్యూట్‌లు మధ్యరకపు పీడనము (medium pressure) గల (250—600 వోల్టులు) విద్యుద్వలయముల కుపయోగింతురు విద్యుద్వలయములను తేమ నుండియు, ఇతర అఘాతములనుండియు సంరక్షించుటకు ఈ కాండ్యూట్లను వాడుదురు కాండ్యూట్లకొనలను ప్రత్యేకమైన చుట్లుచాడి (Threads) ప్రతిష్ఠాపనములలో బిగింతురు. (చూ.వ 21)

పరిశ్రమలలోను, వివిధ ప్రజాసంబంధికములలోను చీలిక కాండ్యూట్లు (Split conduits) అత్యంతోపయోగకరములుగా నుండును తేమగానుండు స్థలములలోను వాతావరణ విధ్వంసక శక్తులకు గురియగు చోట్లలోను ఈ చీలిక కాన్‌డ్యూట్ల నుపయోగింపరాదు రాపిడిపై ఆధారపడు జారుడు బంధములను (Friction type slip fittings) కాండ్యూట్ల కొనలను కలుపుట కుపయోగింతురు కాండ్యూట్లను గోడలపై మోపుల (Saddles) సహాయమున బిగింతురు. మోపులను గోడలలో పతుక బడిన కఱ్ఱబిళ్ళలపై బిగింతురు తేమగానుండు స్థలములలో, ఈ కాండ్యూట్లను తేమ నుండి రక్షించుటకై గోడకును, వాహకమునకును మధ్య కఱ్ఱ దిమ్మలు సరియైన విరామముతో స్థాపింతురు

పటము 21

కాండ్యూట్లు ముందుగ ప్రతిష్ఠింతురు. పిమ్మట తంత్రులను వాటిలోనికి లాగుదురు కావున చాల జాగరూకతతో కాండ్యూట్లు ముందుగ ప్రతిష్ఠాపింప వలెను మధ్య మధ్య కొన్ని పరిశీలనపు బిగింపుల (Inspection fittings) నుంచుట వలన వాహకవిధానము ననుసరించిన ప్రతిష్ఠాపనమును సుప్రతిష్ఠితముగ చేయవచ్చును తీగలతో చేసిన వాహకములను (Stranded conductors) కాండ్యూట్ గుండా లాగుదురు తంత్రులు సులభముగ వాహకములోనికి జారుటకొఱకు ఫ్రెంచి సుద్ద (French-Chalk) నుపయోగింతురు

మంచి బంధము చేర్పరచుట (Proper bonding) వలనను, శ్రేష్ఠమైన భూసంబంధమును కల్పించుట (efficient earthing) వలనను, కాండ్యూట్ సంతను భూపీడనము (earth potential) నం దుంచుదురు.

బంధము చేర్పరచుట మరియు భూసంబంధమును కల్పించుట (Bonding and earthing):— విద్యుచ్ఛక్తివా

హము స్ఖలనము (Leakage) నొందినపుడు, తంత్రులపై నున్న లోహపు తొడుగులుకూడ విద్యుద్వాహకములుగ పనిచేసి, తీవ్రమైన అపాయములకు హేతువులగును కాని తొడుగు అతుకులవద్ద (Joints) శక్తిమంతమైన బంధనము చేర్పరచి స్ఖలనమువలన కాండ్యూట్‌లోని విద్యుత్ప్రవాహము నంత్రెంపులేనిదిగాచేసి, ఏదో ఒక స్థలమునుండి భూసంబంధమును కల్పింపవలెను దీనివలన లోహపు తొడుగు భూపీడనమునం దుంచబడి (Earth potential) విద్యుత్తుయొక్క ఘాతమునుండి (Electric shock) రక్షణ సమకూరును లోహపు తొడుగునకు లేక కాండ్యూటునకు విద్యుత్ప్రేషకముయొక్క ఉత్పాదన స్థానమువద్ద (Entry of the supply) భూసంబంధమును కల్పింతురు ఒక కొనకు రాగి వాహకముతో బిగింపబడిన భూసంబంధమును కల్పించు క్లిప్పును (Earthing clip) (చూ. ప 22)

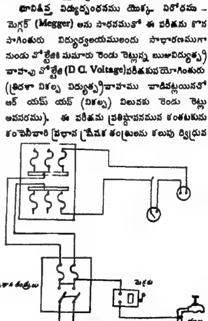
పటము 22
భూసంబంధమును కల్పించు క్లిప్పు

మరియొక కొనకు జలవాహకమును (Water supply mains)గాని, భూమినిగాని భూసంబంధమును కల్పించు పళ్ళెమును గాని (Earthing plate) కలిపి, భూసంబంధమును కల్పింతురు భూసంబంధమును కల్పించు వాహకముయొక్క ఛేదన విస్తృతి (Cross sectional area) 0 0045 చ అం (7/0 029 లేక 14 యస్ డబ్ల్యు జి లకు తక్కువ కాకుండ లేక రక్షణమును పొం ు వాహకముల మంద ములోసగము మందమునకు తక్కువ కాకుండ గాని యుండవలెను భూసంబంధమును కల్పించు పళ్ళెము యొక్క వైశాల్యము 1 నుండి 2 చ అంగుళముల వరకును ఉండవలెను ఇది కనీసము భూమిలో 6 అడుగుల లోతున తడియైన లేసుతో (Damp lace) బంధింప బడవలెను విస్తృత ప్రతిష్ఠాపనములలో ఒకటికన్న ఎక్కువగ భూసంబంధమును కల్పించు పళ్ళెములు ఉపయోగింపబడును మరల ఈపళ్ళెముల నన్నిటిని అంతర సంబంధులుగ చేసెదరు.

నియమముల ననుసరించి లోహపుతొడుగు లేక కాండ్యూట్ యొక్క విరోధమును, భూమియొక్క విద్యుద్ద్వారము (Earth electrode) తో సంబంధ ప్రదేశము నుండి సంపూర్ణమైన ప్రతిష్ఠాపనలోని ఏ స్థలమునకుగాని మధ్యగల భూసంబంధమును కల్పించు సీసపు ప్రమాణము యొక్క విరోధమునుకలిపి ఒక ఓము కంటె మించరాదు

ప్రతిష్ఠాపనములను పరీక్షించుట (Testing electrical Installations) — నియమముల ననుసరించి ప్రతిష్ఠాపనమును పరీక్షించుట అత్యవసరము ప్రతిష్ఠాపనయొక్క సామాన్య స్థితిని తెలిసికొనుట కొఱకు విద్యుద్బంధనము యొక్క నిరోధమును (Insulation resistance), భూసంబంధము యొక్క వాహకత్వమును (conductance), విద్యుద్వాహకము స్విచ్చిల సంబంధములను పరీక్షించుట అవసరము దీనికై ఈక్రింది పరీక్షలు చేయబడుచుండును

భూనిక్షిప్త విద్యుద్బంధనము యొక్క విరోధము — మెగ్గర్ (Megger) అను సాధనముతో ఈ పరీక్షను కొనసాగింతురు విద్యుద్వలయములందు సాధారణముగా నుండు వోల్టేజికి సుమారు రెండు రెట్లున్న ఋజువిద్యుత్ప్రవాహపు వోల్టేజి (D C. Voltage)పరీక్షకుపయోగింతురు (త్రిదశా వికల్ప విద్యుత్ప్రవాహము వాడినట్లయినచో ఆర్ యమ్ యస్ (వికల్ప) విలువకు రెండు రెట్లు అవసరము). ఈ పరీక్షను ప్రతిష్ఠాపనమున కంతటకును కంపెనీవారి ప్రధాన ప్రేషక తంత్రులను కలుపు ద్విధ్రువ

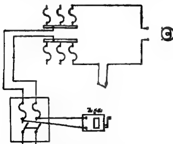
ప. 23 భూమికిని, సర్వవాహకములకును మధ్య పరీక్ష
(దీపములు తీసివేయవలెను స్విచ్చిలు తెరచియుండవలెను)

స్విచ్చి వద్ద కొనసాగింపవలెను. 'మెగ్గరు' యొక్క భూసంధి కొన (Earth terminal) జలవాహకమునకో

లేక మంచి భూసంబంధమునకో కలుపవలెను. 'మెగ్గరు' యొక్క విద్యుద్వాహిని యొక్క కొనను (Line terminal) ప్రధాన తంత్రులలో (Main leads) నేదో యొకదానికి కలుపవలెను ఈ పరీక్ష నొనరించునపుడు ప్రతిష్ఠాపనమునందలి స్విచ్చిల నన్నిటిని మూసివేయవలెను ఫ్యూజు తీగలు వాటి వాటి స్థలములలో నుండవలెను. దీపములన్నియు వాటి వాటి స్థలములలో నుండవలెను ఇట్టి స్థితిలో విద్యుద్బంధనము యొక్క నిరోధము ($\frac{50}{\text{పాయింట్ల సంఖ్య}}$) మెగోముల (Megohms) కన్న తక్కువగ నుండరాదు కాని ప్రతిష్ఠాపనమున కంతకును నిరోధము మెగోము కన్న అధికముగ నుండరాదు (చూ చి 23)

విద్యుద్వాహకముల మధ్య విద్యుద్బంధనము యొక్క నిరోధము (Insulation resistance between conductors)— వాహకములను పరస్పరాచేయు కంపెనీవారు వాహకముల నిరోధము విషయమున పట్టుదల వహింపరు. కాన ఈ పరీక్ష సాధ్యపడినచో మాత్రమే చేయవచ్చును.

ఈ పరీక్షలో, బిగింపుల (Fittings) యొక్క రెండు విద్యుద్వాహకముల మధ్య విద్యుద్బంధనపు నిరోధమును కనుగొన వచ్చును. ఈ పరీక్షను కొనసాగించు నపుడు ప్రతిష్ఠాపనమునందలి ఫ్యూజు తీగలు వాటి వాటి స్థానములలో నుండవలెను స్విచ్చిలు తెరచియుంచవలెను (On) దీపములను తీసివేయవలెను (Out) (చూ చి 24)

చి. 24 విద్యుద్వాహకముల మధ్య పరీక్ష

విద్యుద్బంధనము యొక్క నిరోధము($\frac{50}{\text{పాయింట్ల సంఖ్య}}$) (Megohms) మెగోముల కంటె తక్కువగ ఉండరాదు

విద్యుద్బంధనము యొక్క అత్యల్ప (Minimum) నిరోధమును "అత్యధిక (Maximum) స్ఖలనపు విద్యుత్తు (Leakage current) విద్యుదాలయములోని విద్యుత్తులో $\frac{1}{5000}$ కంటె అధికముగ నుండరాదు" అను సూత్రమును బట్టి కూడ కనుగొనవచ్చును

ఒక ధ్రువముతోకూడిన స్విచ్చిల వద్దనుండు తంత్రుల కలయికను పరీక్షించుట - ప్రతిష్ఠాపనమునకు సాధారణముగా రెండు వాహకము లుండును ఒక వాహకము భూపీడనమం దుంచబడవలెను ఇంకొకటి ప్రేషణము (Supply) యొక్క నిర్ణీతమయిన వోల్టేజి (Rated Voltage) వద్ద ఉంచబడవలెను విద్యుత్ప్రవాహమును అపునపుడెల్ల ఎలక్ట్రిక్ ఫాన్ (Electric fan), ఇస్త్రీపెట్టె (Electric iron), మొదలగు విద్యుత్పరికరములను నిర్జీవముగా (అనగా విద్యుత్ జీవతంత్రినుండి విడిపడుట) చేయుట భద్రత కొరకు అవసరము ఈ పరీక్షను చేయునప్పుడు స్విచ్చి యొక్క ఏదేని ఒక కొనను భూమితో (ఉ॥ నీటి గొట్టముతో) కలుపుచు, ఒక పరీక్షా దీపమునుంచి స్విచ్చిని తెరచినట్లయిన స్విచ్చి వద్ద కలియు తంత్రులు సరియైన విధానమున స్థాపించినచో దీపము వెలుగును, లేనిచో వెలుగదు

భూసంబంధి యొక్క అవిచ్ఛిన్నతను (Continuity) పరీక్షించుట - తంత్రి చుట్టునున్న లోహపు తొడుగు పైని ఏ చోటనైనను భూమితో సంబంధమును కల్పించు విద్యుత్ద్వారమునకును (earth electrode)మధ్య నున్న విద్యున్నిరోధమును కనుగొనుటకీ పరీక్ష చేయవలెను

తంత్రుల పైనున్న లోహపు తొడుగును, ఎమ్మీటరు (Ammeter) ను మార్పదగు విద్యున్నిరోధకమును (Adjustable Resistance) సుమారు ఆరు (6) వోల్టుల విద్యుద్ఘటమును శ్రేణివిధానమున అమర్చుట వలన పీడనము యొక్క పతనమును (Drop in the potential) కనుగొన వచ్చును

ప్రధాన స్విచ్చినుండి తంత్రుల కొట్టకొనవున్న దీపము వరకుగల వోల్టేజి పతనమును కనుగొనుట- నియమమును

ఇట్టి, ప్రేషక విద్యుత్తులో సుమారు మూడు (3) శాతమునకు మించి వోల్టేజి పతనముండరాదు. అనగా 230 వోల్టుల ప్రేషక విద్యుత్తునకు దాదాపు 8 వోల్టులకన్న అధికముగ వోల్టేజి పతన ముండరాదు. ఈ పరీక్షను చేయుటకు ప్రేషకమువద్ద వోల్టు మీటరుతో వోల్టేజి కనుగొనవలెను. తరువాత ప్రధాన స్విచ్చినుండి అతి దూరముననున్న దీపము వద్ద వోల్టేజి కన్గొనవలెను. ఈ రెండు విలువల తేడా పై చెప్పబడిన నియమమును మించి యుండరాదు. ఈ పరీక్షను చేయునపుడు అన్నిదీపములు, తదితర విద్యుత్పరికరములు పనిచేయు చుండవలెను ('On')

ఒక్కొక్కప్పుడు పై చెప్పబడిన నియమములను శాస్త్ర ప్రకారము పాటించుట కవకాశముండదు. వ్యక్తుల యిండ్లలోను,దుకాణములలోను మనము ప్రతిష్ఠాపనమును చేయుటకగు ఖర్చును తగ్గించుట కొఱకు కొంత వస్తుగుణ ప్రమాణమును (Quality) త్యాగము చేయవలసి యుండును

ప్రతిష్ఠాపనమును ఏర్పాటు చేయుటకు ముందు ఈ దిగువ అంశములను మొదట నిర్ధారణ చేయవలెను

1 వినియోగింపబడు వస్తువుల (Material) రకమును, నాణ్యమును (Quality).

2 తంత్రుల ప్రతిష్ఠాపనా విధానము

3 ప్రతిష్ఠాపన పని సాగుచుండగా, నియమముల నుద్దేశించుట

4 వివిధ అంగముల యొక్క (మీటరు, ప్రధానమగు స్విచ్చి మొదలగు వాటి) స్థాననిర్దేశము, వివిధ అంగములను, పాయింట్లను చూపుపటము (Plan), కావలసిన పరికరములు, వస్తువుల జాబితా

5 అవసరమైన విద్యుద్వలయముల సంఖ్య అయిదు (5) ఏంపియర్లకు మించని శక్తితోగూడిన ఒక ఉపవిద్యుద్వలయము 40 వాట్లు, 220 వోల్టులు, ప్రమాణము గల 20 పాయింట్లకు సరఫరా చేయగలదు

6 భూసంబంధమును కలుగచేయుట

7 ప్రతిష్ఠాపనములను పరీక్షించుట ఎంత జాగరూకతతో ప్రతిష్ఠాపనమును ఏర్పరచినను కొన్ని ప్రమాదములకు దారి తీయగల పొరపాట్లు సంభవించు చుండును. ప్రతిష్ఠాపనములో విద్యుత్తు ప్రవహింపచేయుటకు ముందు (Switch on) విరిగిన తంత్రులు, తప్పుడు కలయికలును లేకుండ సరిచూచినచో, ఇట్లు ప్రమాదముల నారినుండి రక్షణలు పొందవచ్చును

అ. హ.

అంతర్గుహాకములు - (Celenterata) అంతర్గుహాకములు, సీలెంటరేటా (Celenterata) లేక 'కొనిడేరియా' అనునవి నిర్దిష్టమగు (సీలెంటరేటా) కణజాలమును కలిగిన హీనజాతిహీనమగు ఒక తరగతి జంతువులు (ఇది గ్రీకుభాషనుండి వచ్చినది (Koilos = Hollow) గుల్లగా నుండు (Enteron = Intestine) ప్రేగు, అంత్రము) ఈ వర్గమునందలి అతి సామాన్యమగు రూపములు అతి సామాన్యమైనస్పాంజిలకన్న ఎక్కువ తరగతిలో నుండవు. అయినప్పటికిని ఈ తరగతికి చెందిన జాతులు ఎక్కువ అభివృద్ధిలో నున్నవి. ఈ జాతియందలి పెక్కుజీవులు సుస్పష్టమైన ధాతుమండలము (Tissue) యొక్కయు, అంగముల యొక్కయు, ప్రారంభదశను వ్యక్తము చేయును. అంతర్గుహాకజాతిలో అనేక రకముల అంగవర్తులత్వ సౌష్ఠవము (Radial symmetry) కన్పించును. మరి కొన్ని పార్శ్వ (Lateral part) సౌష్ఠవోపేతములై యుండును. పెక్కు అంతర్గుహాకములు ఉత్పత్తికి తోడ్పడునవి, అట్లేర్పడిన చిన్నచిన్న గుంపులు అన్యోన్య సహకారమునకును, శ్రమవిభాగమునకును చక్కని ఉదాహరణములు

అంతర్గుహాకములందు విచిత్రములు, సుందరములును అయిన రూపములు అధిక సంఖ్యాకముగా నున్నవి. సముద్రపు పోటు పాటు గల ప్రదేశములలోను, వాటికి దూరముగా ఉండు ప్రదేశములలోను ముత్యపుచిప్పలను, రాళ్ళను జాలరు కట్టునట్లుగా కటు 'జూఫైట్సు' అనబడు అందమైన కణజీవులును, గుంటలలో తేలుచు, పారదర్శకములైన (Transparent) చిరుగంటల వంటి జీవులును, రాళ్ళసందులలో గుంపులు కటు 'సముద్రపు అనిమోన్సు' అనబడు గాలిపువ్వులును, అలలపై అతిచురుకుగా ఈదగల జెల్లిచేపలును, అంతర్గుహాక జాతికి చెందిన అలప స్వభావము కల పోలిపాయిడ్ (పుర్వగకములు) లకును, చురుకైన స్వభావముగల మెడుసాయిడ్ (ఛత్రికలు) లకును కొన్ని నిదర్శనములు. టినోఫోరా ప్రత్యేక జాతికి చెందినటువంటి

'గ్లోబ్సు' అను జీవులు మృదువులును, చిత్రవర్ణములు కలవియు అయి, మిక్కిలి చురుకుగా ఉండును.

అంతర్గుహాకములలో హైడ్రావంటి మూడు నాలుగు రకములే మంచినీటిలో నుండునవి, మిగిలినవన్నియు సముద్రవాసులు. లోతులేని వెచ్చని సముద్రములలో అంతర్గుహాకములు అన్ని విధములయిన సుందరాకారములను సాధారణముగా ప్రదర్శించవు. ఎత్తుగా పెరిగిన పుర్వగకముల ('పాలిప్సు' Polypes) గుంపులు, గట్లవలె దట్టముగా పెరిగిన పగడపు గుట్టలు సముద్రపు అడుగు భాగమున నుండును. వీటి ప్రభావము వెన్నెముక లేని ఇతర జంతువుల పైనను, చేపల పైనను కూడ ఉండును.

సామాన్య లక్షణములు - చాలవరకు అంతర్గుహాకములు ఎల్లప్పుడును, అంగవర్తులపు సౌష్ఠవముగల జంతువులు. జీర్ణకోశ కుహరము, దాని శాఖలు తప్ప వేరొక శరీర కుహరము వాటికి లేదు. సామాన్యమైన రూపములలో ఈ కుహరము యొక్క ప్రధానద్వారము ఎదిగిన జీవులలో నోరుగామారును. కొన్ని ప్రత్యేక రూపములలో శరీరపు పై భాగమునకు చెందినదియో లేక ముఖసంబంధమయినదియో అగు కోశము ఉండును. ఇదియే గొంతు గొట్టముగా ఏర్పడును.

శరీర కుడ్యపు అంతశ్చర్మమునకును బహిశ్చర్మమునకు నడుమ వాటిని బలపరచుచు, జిగురువంటి పొర యొకటి ఉండును. 'టినోఫోరా' జాతిలో జీవి పెరుగుదల యొక్క ప్రాథమిక దశయందే స్పష్టమగు మధ్యచర్మ మేర్పడును. ఈ జీవులలో అధిక భాగమునందు గుచ్చుకొనునట్టి కణము లున్నను, టినోఫోరాలో వాటి స్థానమున అతుకుకొనునట్టి కణము లుండును. అంతర్గుహాకములలో 'పుర్వగక,' 'ఛత్రిక' అను నిర్మాణాత్మకములగు రెండు వర్గములు కలవు. ఒకే ప్రాణి యొక్క జీవ చరిత్రయందీ రెండు వర్గ లక్షణములును ఒక్కొక్కప్పుడు కన్పించును. ప్రాణులలో ఒక తరము విడిచి, మరొక తరమునందు కొన్ని లక్షణములు కన్పట్టు దృశ్యమున కిది నిదర్శనము. ఒక్కొక్క తరమునందు లింగ సహితోత్పత్తి, మరొక తరమున లింగరహితోత్పత్తి కలుగు దృశ్యమునకు కూడ ఇది నిదర్శనము. పుర్వగకములచే ఏర్పడు ఘటిక పంజరము పగడముల ఉత్పత్తికి దారి తీయును. 'మొగ్గల' మూలమున సంఖ్యాభివృద్ధి సామాన్యముగా అవి గుంపులుగా ఏర్పడి, వాటియందు శ్రమ విభాగము చేసికొనుట చూపట్టుచుండును.

జీవిత చరిత్ర - అంతర్గుహాకములలో వ్యతిరేకములైన రెండు జీవితవిధానము లుండుటచే అవి దృష్టి నాకర్షించునవి. పుర్వగకము, ఛత్రిక అనునవి ఆ రెండు విధములకు సంబంధించినవి. పుర్వగకము కదలక స్థిరముగా నుండును. ఛత్రిక శారీరకమగు పెరుగుదలను విస్తారమగు కార్యక్రమమును, నిర్మాణమును, గనబరచుచు ఒక ప్రదేశమునుండి వేరొక ప్రదేశమునకు పోవుటయందు మిక్కిలి చురుకుగా నుండును. పెక్కు అంతర్గుహాకములలో 'పుర్వగకజాతి' మాత్రమే కనిపించును. తక్కిన వాటిలో రెండు రకములు ఒకే జీవియందు గాని, ఆ జీవులతో నేర్పడిన సమూహమునందుగాని కనబడును.

ఛత్రిక స్వేచ్ఛగా జీవించుచు, వెడల్పు గల శరీరమును కలిగియుండును. ప్రధానమగు జఠర కుహరము ఏర్పడి, ఆ జఠర కుహరమునుండి వ్యాపించు నాళికా మండలము దగ్గర అంతశ్చర్మ వలయము ఏర్పడును.

పుర్వగకము యొక్క ఆదిమమైన మీసములను వహించు ఈ అంచు నోటినుండి వేరుచేయబడి ఘంటాకారముగా క్రిందివైపునకు వంగియుండును. తరచుగా మూతిపై మీసముల యొక్క రెండవజత (Manubrium) అధోభాగముపై పెరుగును. పుర్వగకమునందున్న అంగవర్తుల సౌష్ఠవము ఛత్రికలో వ్యాసార్ధగామిగా అభివృద్ధి చెందిన నాళికామండలముద్వారా మరింత అధికముగా స్ఫుటము చేయబడుచున్నది.

అంతర్గుహాకములలో కనుపించు ఉత్పాదక జీవ కణములు జంతుకోటియందు అంతటను సామాన్యముగా అగపడును. అండములు, శుక్రాణువులు వేరు వేరు జీవులచేగాని లేక సమూహములచేగాని వహింపబడును. ఫలదీకరణము నొందిన అండము సమానముగా విభజనము నొంది మొదటి పొర అయిన బహిశ్చర్మము ఒక ఏక బత్తిక (Blastulla) అను ఒక మధ్య కుహరమును చుట్టుకొని ఉండును. ఈ కుహరము అంతశ్చర్మకణసంహతిచే నిండియుండును. బహిశ్చర్మమునకు మూగు ఏర్పడును. ఇట్టి డింభమును "చిపిటకము" (Planula) అందురు. అది

పటము-1 హైడ్రా

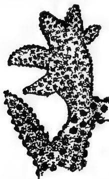
పటము-4 సీ అనిమూన్
(Sea Anemoon)

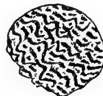
పటము-2 ఫైసేలియా

పటము-5 సెస్టస
(Cestus)

పటము-3 మాడ్రిపోరా
(Stone Coral)

పటము-6 మస్తిష్క-ప్రవాళకము
(Brain's Coral)

ప్రవాహముతో కదలుచుండును "అప్లైటిస్" (Aplitis) అను బహిష్కర్ణమును, జీర్ణాశయబిలమును తరువాత కనుపించును ఆ డింభము నీటి అడుగుభాగమునకు మునిగి ఒక కొనతో అంటుకొనియుండును ఇంకొక చివర నోరు, మీసములు ఏర్పడి ఆ జీవి "పూర్వగకము"గా మారును. పై రీతిగా గాక అండము వేరుగా మెడూసాగా పెరుగగల జీవులును కొన్ని గలవు

ఉదా – జలియకము (Hydra), ఒబీలియా (Obelia), మోనోసొసిస్ట్ (Monosocyst),

పునరుత్పత్తి - వీటిలో పునరుత్పత్తి రెండు రకము లుగా జరుగును ఒక జీవియొక్క దేహకుడ్యముపై తొలుత పార్శ్వములయందు మొటిమలవంటి 'మొగ్గలు' బయలుదేరును ఈ మొటిమలవంటి మొగ్గ తనకు కారణ భూతమైన తల్లి జీవివంటి రూపమును పొందువరకు పెరుగు దల నొందును దానిచుట్టును మూలమందు ఒక విధమగు నొక్కు ఏర్పడిన తర్వాత ఈ క్రొత్తజీవి, స్వతంత్రముగా జీవించుటకు తల్లినుండి వేరువడుటగాని, లేక ఆ జీవ సమూహ నిర్మాణమున రెండవజీవిగా కలిసి వుండుట గాని జరుగును ఇదేవిధముగా ఆ సంఘమునందలి మిగి లిన జీవులు ఉత్పత్తి అగుచుండును చాలరకముల అంత ర్గుహాకములలో లైంగిక పునరుత్పత్తి మరియొక విధా నము ఈ విధానమున స్త్రీబీజములు (Ovum), శుక్ల బీజములు ఉత్పత్తియగును శుక్లకణ మొకటి స్త్రీ బీజ ముతో కలియుటవలన పిండము తయారగును ఈ పిండము మొదట క్రిమిగా ఏర్పడి తరువాత క్రొత్త జీవిగా రూపొందును కొన్ని రకములలో కణవిభజనము లేక నిలువున విభజనము నొందుట సంభవించును కొన్ని రూపములలో పునరుత్పత్తి (ఖండిలనము) (Strobilation) అడ్డముగ విభజనము నొందుటచే జరుగును.

వికల్ప ఉత్పత్తి విధానము (Alternation of Generation) - అంతర్గుహాకములలో వికల్ప ఉత్పత్తివిధానము ఒక విశేషలక్షణము మొగ్గల రూపమున పునరుత్పత్తి జరుగు లింగరహితదశయును, ఫలదీకరణమును చెందిన అండముద్వారా పునరుత్పత్తి జరుగు లింగసహిత దశ యును, ఒకటి విడిచి ఇంకొకటి సంభవించుచుండును. లింగరహితదశ హైడ్రా (మంచినీటి పూర్వగకముల)వలెను, లింగసహితదశ మెడూసా (ఛత్రిక)వలెను ఉండుటచే ఈ మార్పు ఇంకను క్లిష్టముగా నుండును ఈ జీవులలో ఒకదానినుండి మరియొకదానికి ఒక చక్కని క్రమము కనిపెట్టబడినది మొదట హైడ్రా అను ప్రాణియు, దాని నుండి పెర్టులేరియా వంటి రూపములద్వారా 'ఒబీలియా' ప్రాణులకును, జిరియోన్ వంటి ప్రాణులకును, ఔరిమో నియా రూపములకును ఈ క్రమము వ్యాపించుచున్నది హైడ్రా (జలియకము) ప్రాణియందు 'ఛత్రిక' కాన బడదు పెర్టులేరియాయందు ఛత్రికరూపము తక్కువగను, అప్రధానముగను కనబడును ఒబీలియాలో జలియకము, ఛత్రిక సమప్రాధాన్యములో నుండును జిరియోన్ యందు జలియకరూపము తగ్గుదలనొంది ఉండును ఔరిమోని యాలో జలియకరూపము మృగ్యమై యుండును

బహురూపత (Polymorphism) - బహురూపతతో కూడిన సమూహరూపముల అభివృద్ధి అంతర్గుహాక జాతి యొక్క చక్కని లక్షణము కొన్నిటిలో సమూహము ఒకేపోలికగల జలియక రూపములను కలిగియుండును ఛత్రికలు ఫలదీకరణమునొందిన అండములను తయారు చేయును ఈ అండములనుండి తగిన పరిసరములో ఒక్కొక్కటి ఒక క్రొత్త సమూహరూపముగా రూపొంద గల క్రిములు ఏర్పడును కొన్ని సమూహరూపములలో ఆహారమును పట్టుకొనుటకు కొన్నియు, ఆహారమును జీర్ణించుకొనుటకు కొన్నియు వ్యక్తులు ఏర్పడియుండును అత్యుత్తమమగు బహురూపత గొట్టములవలె నుండు జెల్లి చేపలలో (సైఫనోఫోరో) ఏర్పడును ఒక సమూహమున కొన్ని వ్యక్తులు చలనమునకును, కొన్ని నీటిలో తేలి యుండుటకును, కొన్ని ఆహారమును జీర్ణించుకొనుటకును, కొన్ని బలముగా గ్రుచ్చుకొను పొడుగైన దారములతో కూడిన మీసములవంటి అవయవములుగా ఏర్పడుటకును ప్రత్యేకింపబడి యుండును ఇవి ఆ సమూహమును రక్షించుటకును, శత్రువును బలహీన పరచుటకును ఉపయోగింప బడుచుండును కొన్ని పొలుసులవంటి రక్షణాంగములను గలిగి సమూహమందున్న కడుమన్నితమగు జీవులను కప్పియుండును కొన్ని ప్రాణులు సమూహముయొక్క పునరుత్పత్తి కొరకు లింగసంబంధమగు కణములను మాత్రమే ఉత్పత్తిచేయును.

పునఃసృష్టి (Regeneration) - అంతర్గుహాకములలో పునరుత్పత్తిచేయు శక్తి గమనించ దగినది తెగిపోయిన భాగములను తిరిగి సృష్టించుకొనుటలోను, ఆ జీవి యొక్క ఒకానొక శరీరభాగము సంపూర్ణమైన జీవిగా పెరుగుటయందు గూడ, వానికిగల పునరుత్పాదక శక్తిచే జరుగుచుండును ఉదా॥ ఒబీలియకము యొక్క మీసములలో నొకటి తెగిపోయినచో, దానిస్థానమున క్రొత్త మీసమొకటి బయలుదేరును లేక ఒబీలియకము కొన్ని ముక్కలుగా తెగిపోయినచో ప్రతిముక్కయును సంపూర్ణమైన క్రొత్తజీవిగా వృద్ధిచెందును

పగడము:- సమూహములుగా జీవించు అంతర్గుహాకములయొక్క అటిక (కాల్షియ) పంజరమే పగడము పగడములు ఒకప్పుడు మొక్కలవలె శాఖోపశాఖలుగను, మరియొకప్పుడు పళ్ళెకవలెను, ఇంకొకప్పుడు మెదడువలె గట్టి ఉపరితలములు గలిగిన అర్ధగోళము లేక పూర్ణగోళము వలెను, వివిధరూపములతో నుండును పగడములు అందమైన రంగులతోనుండును ప్రత్యేకముగా విలువగల పగడములు అనబడునవి సామాన్యముగా కొంత ఎరుపురంగును కలిగియుండును అవి ఆభరణములలో ఎక్కువగా ఉపయోగింపబడుచున్నవి ఎక్కువవిలువైన పగడపు రాళ్ళు, మధ్యధరా సముద్రము నుండి లభించుచున్నవి

పగడములు, మహాసముద్రములలో వెచ్చని భాగములయందు పగడపు దీవులుగా నేర్పడును ఉదా॥ బహామియాదీవులు, ఫిజీదీవులు, బెర్ముడా, ఆస్ట్రేలియా, క్యూబా, హవాయి, ఫ్లోరిడా, యుకటాను మొదలగునవి ఇట్టివి నీటిముంపులో నుండు గట్టులపై పగడపుదీవులు నిర్మితమగును అవి భూమిదగ్గర సన్నని రాతి గట్టువలె ఏర్పడును పగడపు గట్టులు చేపలు, ఎండ్రకాయలు మొదలగు సముద్రపు జీవులు దాగి యుండుటకు అనుకూలముగా నుండును

కంకతినములు (టెనోఫోరా) - టెనోఫోరాను, అప్పుడప్పుడు అంతర్గుహాకములలో ఒక తరగతిగా పరిగణింతురు కాని కొన్ని ప్రధానమగు వ్యత్యాసములను చూపుచుండుట వలన ఇది మరియొక ప్రసృష్టిగా వ్యవహరింప బడుచున్నది కంకతినములకు (టెనోఫోరా) శరీరముపై దువ్వెనలవంటి పలకలను కలిగియుండుట వలన దువ్వెన ఛత్రికలు అనియు (Jelleys), నిడివిపైపున కట్లు కట్లుగా నుండుటవలన సముద్ర అక్షోటములు (Sea-walnuts) అనియు అందురు. ఛత్రికలు మున్నితమైన శరీరము కలిగి పారదర్శకములై యుండును. వాటి శరీరములు కొన్నిటిలో స్తంభాకారముగాను, కొన్నిటిలో గోళాకారముగాను, కొన్నిటిలో రిబ్బనువలె చదునుగాను ఉండును వీటిలో కొన్ని రకములు అధిక సంఖ్యలలో మహాసముద్రములయందు నివసించుచు, తరుచుగా అందమైన వర్ణములను కలిగియుండును వీటి శరీరమున ఒక చివర నోటిని, రెండవ చివర జ్ఞానప్రదమైన స్థితికోష్ఠము (Statocyst) అను దానిని కలిగియుండు రెండు కొన లగపడును కొన్ని కంకతినములు లోనికి ముడుచుకొనిపోవు రెండు మీసములను కలిగియుండును ఈ మీసములు 'లాసో' కణములతో కప్పబడి యుండును లాసోకణము లందలి దారమువంటి పదార్థము ఆహార కీటకములను పట్టుకొని బంధించుటకు ఉపయోగపడును వీటి శరీరముపై నాగుతో ఏర్పడిన ఎనిమిది కట్లు తలనుండి తోక వరకును (Meridional) వ్యాపించియుండును అవి చలనమునకు ఉపయోగించును కంకతినములకు సంబంధించిన కొన్ని సామాన్య ఉదాహరణములు – 'సముద్రపు గోళీ' అనబడు ప్లూరోబ్రేకియా:- దీని శరీరము మున్నితమై, పారదర్శకమై యుండును దేహవర్ణము గులాబిరంగు. దీనికి నాగు కలిగిన పొడవైన రెండు మీసము లుండును ఇది గోళీకాయ పరిమాణములో నుండును ఇది న్యూ ఇంగ్లాండు సముద్ర తీరము పొడుగునను విస్తారముగా నుండును

సముద్ర అక్షోటములు (Sea-walnuts):- ఉదా॥ బొలినాప్సిస్, నెమియాప్సిస్ - వీటికి మీసము లుండవు ఇవి స్తంభాకారముగాగాని, కంఠాకారముగాగాని ఉండును ఇవి పారదర్శకమైన శరీరముగల జీవులు అవి అధికసంఖ్యలలో గుంపులు గుంపులుగా నుండును వానిలో కొన్ని రకములు రాత్రులయందు భాస్వరపు కాంతులను ప్రసరించుచు వింతగా ప్రవర్తించుచుండును 'సెస్టస్ వెనెరిస్' (Cestus veneris) అను జీవులు ఒకటి రెండు అంగుళముల వెడల్పుతో పొడుగైన చదునైన

చేపువలెనుండు జీవులు శరీరము ప్రకాశవంతమగు వర్ణములతో పారదర్శకముగా నుండును

ఆహారము:- జెల్లి చేపలును, సముద్రపు 'అనిమోన్సు' అనబడు గాలిపువ్వులవంటి పెద్ద జీవులును పెద్ద పరిమాణముగల ఎరను మ్రింగివేయగల శక్తిని కలిగియున్నవి చురుకుగా నుండు చేపిఫోకాలు ఒకదానితో మరియొకటిగాని, చిన్న జంతువులకు గాని కణ సహాయముచే అతుకుకొనియుండి మాంసాహారులుగా నుండును అంతర్గుహాకములలో ఎక్కువ రకములు అతి సూక్ష్మజీవులను ఆహారముగా చేసికొనును అవి వాని ఎరను పట్టుకొనుటకును, చంపుటకును 'దంశఘటములు' (Cnidoblasts) అను (కుట్టుటచే నొప్పి కలుగజేయు) కణములను, మీసములను ఉపయోగించుకొనును సూచ్యంగములు (Endoblasts) అనబడు గ్రుచ్చుకొను కణములను కలిగియుండుట అంతర్గుహాకజాతియొక్క సహజ లక్షణము కంకతినముల (టినోఫోరా) తరగతియందు తప్ప మిగిలిన అన్నిజాతులకును సూచ్యంగములు కలవు ప్రతి దంశఘటమునకును సూచ్యంగము అనబడు నొక గుల్ల యుండును ఆ గుల్లలో విషసంబంధమగు జిగురు పదార్థముండును ఆ పదార్థమున సున్నితమై బోలుగా నుండు సూత్రమొక్కటి చుట్టలుగా నుండును ఈ సూచ్యంగము కణమునందలి ఎక్కువభాగమును ఆక్రమించును ఈ కణముయొక్క చివర (Cnidocil) అను మీటుగాని, ముళ్లగానుండు వెంట్రుకల కుచ్చుగాని యుండును దంశఘటము ముడుచుకొనుట వలన కలిగిన ఒత్తిడిచే సూచ్యంగము బ్రద్దలగును దారము రాసాయనికముగను యంత్రమువలెను పనిచేయును ఈ కటారులు ఆహార కీటకము యొక్క శరీరమునందు నాటబడి, అప్పుడు వెడలు స్రావము గాయమును విషపూరితముగా చేయును ఈ విధముగా చిన్నచిన్న జంతువులు కదలకుండ చేయబడి చంపబడును అప్పుడప్పుడు ఆ స్రావము కరిగించు ద్రావకము (Solvent) గా కూడా పనిచేయును ఏది ఎట్లున్నను, 'సూచ్యంగములను' (నిమాటోసిస్టు Nematocysts) ఆయుధములనుటకన్న పట్టుకొనుటకు తగిన పాశములు వల వలె వ్యాపించి యుండు నాడీమండలము శరీరమం దంతటను సరిసమానముగా వ్యాపించి యుండును అనుట ఎక్కువ తగియుండును

నాడీమండలము - అంతర్గుహాకముల నాడీమండలము అతిప్రాచీన దశకు చెందినది కేంద్ర నాడీమండలము వానికి లేదు మేధస్సుకూడా లేదు ఎట్టిదను త్వరితముగ ప్రేరణములను నిర్దిష్టమైన దిక్కునకు తీసికొనిపోవు నాడీ మార్గము వీనిలో కలదు అది ఉన్నత జీవులందు స్థానికముగాను, స్థిరముగను ఉండు నాడీ పద్ధతిని సూచించును

పారస్థిక విషయములు - ఇంచుమించు అంతర్గుహాకము లన్నియు సముద్రజీవులు సామాన్యమగు జలీయకము (హైడ్రా) మీసములేని సూక్ష్మాతిసూక్ష్మమైన జలీయకము (మైక్రోహైడ్రా) ప్రారంభదశయందు మత్స్య-అండములపై పరాన్నభుక్కుగా నుండిన 'పాలిపోడియుం', (Poly Podium) సంయోగ జీవులుగా నుండు 'కార్డిలోఫోరా' (Cardylophora) మంచినీటి యందుండు ఛత్రికలు మొదలగునవి, మంచినీటి అంతర్గుహాకములకు ఉదాహరణములు వీటిలో మిక్కిలి చురుకుగా ఈదు పెక్కుజీవులు లోతులేని నీటిలో నుండును కొన్ని లోతైన నీటిలోకూడ కనబడును చాలరకముల పుర్వగకములు ఇతరజంతువుల శరీరపుచిప్పలను ఆధారముచేసికొని పెరుగుచుండును అప్పుడప్పుడు అవి ఆ చిప్పలనుపూర్తిగా కప్పివేయుచుండును 'మునీశ్వరపీత'కును, సముద్ర 'కుసుమాళముల'కును ఎడతెగని భాగస్వామ్యము అంతర్గుహాకములయందు విచిత్రమైనదృశ్యము మునీశ్వరపీతసముద్ర కుసుమాళముచే కప్పబడి, దానిగ్రుచ్చుశక్తిచే రక్షింపబడుచుండును సముద్ర కుసుమాళమును మునీశ్వరపీత మోసికొని తిరుగుచుండును ఇట్టి పరస్పర లాభకరమగు భాగస్వామ్యమునే 'సహభోజనము' (Commensalism) అందురు 'సహజీవనము' (Symbiosis) అను మారిరక భాగస్వామ్యము చాలరకములగు 'కుసుమాళము'లయందును, 'అల్సియొనేరియన్సు' (Alcyonarians) యందును కలదు అతిసూక్ష్మమైన ఏకకణశైవలములు ఈ జంతువుల యొక్క శరీరకణములలో నివసించును అంతర్గుహాకముల ప్రసృష్టిలో దాదాపు 9,000 జాతులు గలవు వాటిని మూడు తరగతులుగా విభజించిరి

1 జలీయకవర్గము (హైడ్రోజోవా Hydrozoa) . మంచినీటియందుండు పుర్వగకములు చాలా చిన్నవిగా

నుండు జెల్లి చేపలు, రాతివంటి కొన్ని పగడములు ఈ తరగతిలో చేరును వీటికి అన్నకోశము ప్రత్యేకముగ లేదు జీర్ణాశయబిలమునందు విభాగములును, సూచ్యంగములును లేవు మెడూసా సామాన్యముగా సన్నని పొరతో చిన్నదిగా నుండును ఇవి ముఖ్యముగా లోతు లేని ఉప్పునీటిలో గుంపులుగాగాని, లేక ఒంటరిగాగాని, జీవించును

2 ఛత్రికవర్గము (స్కైఫోజోవా Scyphozoa) - పెద్ద జెల్లి చేపలు ముఖ్యముగా చతుర్భాగ అంగవత్తు లక్ష్య సౌష్ఠవము గలిగి, ఘంటాకారముగనో, ఛత్రాకారముగనో ఉండి స్వేచ్ఛగా ఈదగల ఛత్రికలు ఈ జాతిలో చేరును వీటిలో ప్రత్యేకమగు అన్నకోశములేదు జఠరసంబంధమగు మీసము లుండును లింగసంబంధమగు పుర్వ్యగకములు ఉత్పత్తిచేయు ఛత్రికలు అన్ని సముద్ర జీవరూపములను ఉత్పత్తిచేయుచున్నవి

3 పుష్పజీవములు (ఆంథోజోవా Antho Zoa) - ఈ తరగతిలో పగడములు కుసుమాకములు మొదలగునవి గలవు అన్నియు పుర్వ్యగకములు మాత్రమే ఛత్రికలు ఉండవు ఏదైన ఆధారమును అంటిపెట్టుకొని యుండును గుల్లగానుండు మీసములతో మౌఖికవలయము చదునుగా నుండును జీర్ణాశయబిలము అరలుగా నుండును సూచ్యంగములు ఉండును ఈ జీవులు ఒంటరిగను, సమూహాములుగను ఉండును ఇవి అన్నియు సముద్ర జీవులు

డా కి వా రె

అంతర్జలము - భూమిమీద పడెడు వర్షపునీరు కొంతభాగము ఆవిరిగా మారుట, కొంతభాగము సెలయేరులద్వార సముద్రములకు ప్రవహించుట, మరి కొంతభాగము భూమిలోనికి ఇంకుట అందరికి తెలిసిన విషయమే ఇట్లు భూమిలోనికి ఇంకుచున్న నీరు, ఇంక ఇతర కారణములవలన కూడ భూమి ఉపరిభాగమున కొంతవరకు వ్యాపించియుండిననీరు అంతర్జల మనదును నూతులు, నీటిబుగ్గలు (Springs) మొదలయినవి, ఈ అంతర్జలపు ఉనికిని కొంతవరకు తెలియచేయును అనాదినుండియు నీరు రాళ్ళలోనికి పీల్చబడుచు, వాటిలోనుండు పగుళ్ళను (Cracks) చీలికలను(Fissures) ఇంక పనేక భాగప్రదేశములను నింపుచున్నది ఇందులో కొంతభాగము నీటిబుగ్గలుగాను, మరికొంత భాగము రాళ్ళలో నుండెడు సూక్ష్మరంధ్రముల ద్వారాను (Pores) అనేక వృక్షముల ద్వారాను, తిరిగి భూమి ఉపరిభాగమును చేరుచుండును వర్షము, మంచు, చెరువులు, నదులు, మొదలయినవాటినుండి ఇంకుటవలన ఏర్పడిన అంతర్జలమును వర్షపాతజలము (Meteoric) అనియు, నీటిలో ఏర్పడిన ఒండ్రుమట్టి పొరల (Sediments) మధ్య ఉండిపోయిన నీటిని కాన్నేటు జలము (Connate Water) అనియు అందురు.

భూమి ఉపరిభాగమునుండి లోతుగ పోయినపుడు కొంత దిగువున మన్ను రాళ్ళు మొదలయినవన్నియు తడిగానుండి సంపృక్తత (Saturation) చెంది ఉండును ఈ మండలమును సంపృక్త మండలము (Zone of saturation) అందురు. దీని ఉపరిభాగము సంపృక్త జలమట్టము (Water table) అని పిలువబడును ఇది తేమగా ఉండెడు ప్రదేశములలో తక్కువ లోతులోను, ఎడారివంటి ప్రదేశములలో వందలకొలది అడుగులు లోతుగాను ఉండును ఈ మట్టము వర్షకాలములో పైకివచ్చుచు, ఇతరకాలములో క్రిందికి దిగుచుండును ఈ సంపృక్త జలమట్టము వివిధ ప్రదేశములలో మారుచుండును ఇది ఆయా ప్రదేశములలో లభ్యమగు అంతర్జల పరిమాణముపై నాధారపడి యుండును ఈ పరిమాణము, తిరిగి శీతోష్ణస్థితి శిలల స్వభావములు (Character of rocks) వీనిపై ఆధారపడి యుండును శీతోష్ణస్థితి, ఆవిరియగుట (Evaporation), వర్షపాతము అను రెండు క్రియలద్వారా భూమిమీద జల పరిమాణమును అదుపులో నుంచును సచ్ఛిద్రత (Porosity), భేద్యత (Permeability) అను శిలాస్వభావములు, రాళ్ళు పీల్చుకొను నీటి పరిమాణమును అదుపులో నుంచును

అంతర్జలము ఉపరిభాగమునకు ఊటలుగా(Seepages) గాని లేక నీటిబుగ్గలు (Springs) గా గాని వచ్చును నీటిబుగ్గలు సాధారణముగా సంపృక్తజలమట్టము భూమి ఉపరిభాగమును దాటి అతిక్రమించునపుడును, భేద్యమైన శిలలు (Permeable rocks) అభేద్యమైన శిలలను (Impermeable rocks) తాకు చోటున సంభవించ గలవు

అంతర్జలచలనము (Ground water movement) ఆయా చోటులనుండు రాళ్ళయొక్క లక్షణములపై ఆధారపడి యుండును బాగా తెరపుకలిగిన బీటికలు (Fissures) అతిఛిద్రత కలిగిన రాతిపొరలవలెనే పనిచేయును ఈ నీటి ప్రవాహము తిరిగి వివిధములైన రాతిపొరల భేద్యత లోని వ్యత్యాసములపై కూడను ఆధారపడియుండును

సాధారణపు బుగ్గలుగాక, కొన్ని చోట్లలో వేడి నీటి బుగ్గలుకూడ ఉండును. ఇవి చాల ఉష్ణోగ్రత కలిగి ఉండును. ఈ ఉష్ణోగ్రత వివిధప్రదేశములలో వేరువేరుగ నుండును దీనికి రెండు ముఖ్యకారణము లున్నవని చెప్ప వచ్చును అందులో మొదటిది నీరు అగ్నిపర్వతములున్న ప్రదేశములగుండ ప్రవహించుటవలన వేడెక్కుట, రెండవది— నీరు చాల లోతైన ప్రదేశములగుండ ప్రవహించు నపుడు, అక్కడ నుండెడు అధిక ఉష్ణోగ్రత (Thermal gradient) వలన వేడెక్కుట, రసాయనక్రియ (Chemical action), సంఘర్షణ (Friction) కూడ ఉష్ణమునకు ఆధారములు అమెరికాలోని ఎల్లో స్టోనుపార్కు, న్యూజిలాండు, ఐస్‌లాండులలోని కొన్ని ప్రదేశములలో అంతర్జలము వేడినీటి ధారలుగాను లేక ఉష్ణోదక ప్రోత స్సులు (Geysers) గాను ఇవి బహిర్గతమగుచున్నవి ఇవి చాలభాగము అగ్నిపర్వత ప్రదేశములలోనే కన్పడు చున్నవి ఈ బుగ్గలు ఏర్పడుటకు అంతర్భాగములో అత్య ధిక ఉష్ణోగ్రత, చాల పొడవైన బీటికలు భూమిలోనికి వ్యాపించియుండుట చాల ముఖ్యమగు పరిస్థితులు ఈ నీటిబుగ్గలు ఎల్లప్పుడును బహిర్గతమగుచునే యుండక మధ్యమధ్య విరామము చెందుచుండుట కద్దు ఎల్లోస్టోన్ పార్కులోనున్న "ఓల్డుఫెయిత్‌ఫుల్" అను వేడి నీటి బుగ్గ చాల ఆశ్చర్యకరమైనది ఇది చాల సంవత్సరములనుండి సమాన విరామ కాలములతో వేడినీటిని బహిర్గతము చేయుచున్నది ప్రతి 70 నిమిషములకు వేలకు వేల గాలనుల నీరు అతి తీవ్రమైన శక్తితో 2,800 అడుగులు ఎత్తువరకు పోవుచుండును

వేడి నీటిబుగ్గలే కాక, ఖనిజ పూరితమగు నీటి బుగ్గలు (Mineral springs) కూడ ఉన్నవి వాటినుండి వివిధ పరిమాణములలో ఖనిజములు వెలువడును వీటిలో కొన్నింటిని ఔషధములకు కూడ ఉపయోగించుదురు.

నీటి బుగ్గల తరువాత చెప్పదగినవి నూతులు ఇవి మట్టిలోను, ఇసుకలోను, లేక అంతర్జలముతో నిండిన భేద్యమైన రాతి పొరలలోగాని, బీటికలతో నిండిన స్ఫటికమయ శిలలో గాని త్రవ్వుటవలన ఏర్పడును అంతర్జలము నూతి అడుగు భాగములోనికి రంధ్రముల ద్వారా చొచ్చుకొని కొంత మట్టము వరకు వచ్చును ఈ మట్టము క్రింద ఉండెడు జలపీడనముపై ఆధారపడి యుండును

మరొకరకము నూతులు ఆర్టీసియన్ నూతులు (Artesian wells) వీటిని పాతాళగంగ అనవచ్చును వీటి నుండి నీరు ఎడతెరిపిలేని ధారలుగా నేల పైభాగమున కొంత ఎత్తువరకు, చాలపీడనశక్తితో చిమ్ముచుండును అంతర్జలము అత్యధిక జలపీడనశక్తి కలిగి ఉండుటయే దీనికి కారణము ఈ విధముగ, అంతర్జలము వివిధ రీతులలో, భూమి ఉపరిభాగము చేరి, మేఘములుగాను, వర్షముగాను, మార్పుచెంది, తిరిగి భూగర్భములోనికి ఇంకిపోవుచున్నది

అంతర్జలము గురుత్వాకర్షణశక్తి ప్రాబల్యమున (Influence of gravity) సంపృక్త జలమట్టపు వాలులను అనుసరించుచు ప్రవహించును నీరు భూతలముయొక్క స్వరూపమును ఏర్పరచుటయేగాక, భూమిలోపల కూడ పెక్కు మార్పులను కలిగించుటలో చాల ప్రముఖపాత్ర వహించును ఇది సున్నపురాయి మొదలయిన పెక్కు రాళ్ళగుండ ప్రవహించు నపుడు వాటి పొరలమధ్యను, అతుకులలోను రాతిని కరగించుచు అంతర్మార్గములను విస్తరింప చేయును ఆ మార్గములు కొన్నిచోట్ల భూమిపై ప్రవహించు నీటిచే మరింత పెద్దవై గరాటిని పోలిన పెద్ద సొరంగ మార్గములుగా తయారగును వీటినే మ్రింగు సొరంగములు (Swallow holes) అందురు ఇటువంటి మ్రింగు సొరంగములు ప్రసిద్ధికెక్కిన మేమత్ గుహా ఉన్న కెంటకీ పీఠభూమిలో 60,000 పైగా ఉన్నవి ఇట్లు రాళ్ళను కరగించుటవలన ఏర్పడిన ద్రవము పెద్ద పెద్ద కీలులు (Master points) అతుకులు, రాతి పొరలు మొదలయిన వాటిగుండా ప్రవహించి పెక్కు సొరంగ మార్గములను (Caverns) గుహలను కూడ నిర్మించును ఇటువంటి గుహలు, మెక్సికోలోని కారల్స

కాడ్‌లో ఉన్నవి అక్కడ ఉన్నవాటన్నింటిలోను పెద్దదగు ఒక గుహ 4000 అ॥ పొడవు, 625 అ॥ వెడల్పు, 850 అ॥ ఎత్తుకలిగి ఉన్నది ఇట్లు ఏర్పడిన గుహలు అగాధములైన (Chasms) సొరంగ మార్గములతో అన్నియు కూడ ఒకదానినుండి మరియొకదానికి మార్గము కలిగి ఉండును వీటినుండి, అంతర్జలము నదులవలె ప్రవహించును ఇట్లు పెక్కు సెలయేరులై ప్రవహించెడు నీరు, కొంత దిగువున, ఒక పెద్ద నదీప్రవాహమువలె బయల్వెగలును సున్నపురాతిగుండ ప్రవహించెడి నీరు కొంత కర్బని ద్విఆమ్లజని (Corbondioxide) కలిగియున్నందున, దానిని కరగించును ఈ ద్రవము కొంత కర్బని ద్విఆమ్లజని ఆవిరిరూపమున కోల్పోయిన, కరగియున్న కొంత కార్బనేటు (Carbonate) కాల్సైటుగా నిక్షేపించబడును భూమిలోని గుహలలో పైభాగమునుండి వ్రేళ్ళాడునట్లుండు కాల్సైటును "స్టాలక్టైట్సు" అనియు, క్రిందిభాగమున స్తంభములవలె నిలువబడియుండు కాల్సైటును "స్టాలగ్మైట్లు" అనియు అందురు అంతర్జలములలో నుండెడు పదార్థము ఘటిక కర్బనితము (Calcium carbonate) ఒక్కటేకాదు ఇసుక పదార్థము కూడ తరుచుగా నుండును ఉదాహరణకు, చెకుముకిరాయి (Flint concussion) సులభముగ కరుగని రాళ్ళచుట్టును ఏర్పడుట, చెప్పవచ్చును ఐంద్రైట్సు అనునవి యినుము, మాంగనీసు యొక్క ఆమ్లజనిదముల ఉత్పాదనీయమైన అవిక్షేపరూపములు (Secretionary forms)

ఇంక ఎడారులలో ఒయాసిస్ లనబడెడు ఫలవంతమైన ప్రదేశములు చాల ఎన్నతగినవి ఇవి అంతర్జలము ఉపరిభాగమును చేరుటవలన ఏర్పడును ఇట్లు అంతర్జలము పైకి ఉబుకుటవలన, ఆ ప్రదేశములు సారవంతముగా మారుచుండును అచ్చట చెట్టు చేమ లుండుటవలన, అంతవరకు ఇసుకసంద్రగా ఉండెడు ప్రదేశముల మధ్య అవి స్వర్గతుల్యముగా కన్పడును

అంతర్జలపు ఉనికి, కొన్నిచోట్ల భూతత్వశాస్త్రరీత్యా కనిపెట్టవచ్చును ఇటీవల భౌతికశాస్త్రపద్ధతుల ద్వార (Geographical Methods) కనుగొనుట కూడ జరుగుచున్నది విద్యుత్పరిశోధనల ద్వారా (Electrical prospecting methods) అంతర్జలపు ఉనికి కనిపెట్టుటకు, శిలల నిరోధకతలోని వ్యత్యాసము (Variation of resistance in rocks) కొంతవరకు తోడ్పడుచున్నది.

డా యస్ బా

అంతర్జాతీయ న్యాయము (వైయక్తికము)

న్యాయ (విధి) వైరుధ్యము :- ఒక విదేశాంశ ప్రసక్తి కలిగిన అభియోగములను నిర్ణయించుటకు ఉపకరించు నిబంధనలతోగూడిన న్యాయ సూత్ర సముదాయమునకు 'న్యాయ వైరుధ్యము' (Conflict of Laws) అను పేరు ఒసగబడుచున్నది స్వీయవిచారణాధి కారమునకు లోబడిన ప్రదేశములో ఈ దిగువ సందర్భములలో బయలుదేరు వివాదములను గుర్తించి విచారణ లోనికి తీసికొనుటకై ఒక దేశములోని న్యాయ విచారణ సభలు స్థాపింపబడియున్నవి, అవాడు సభల విచారణాధికారమునకు లోబడిన ప్రదేశములలో నివసించుచున్న లేక వ్యాపారము చేయుచున్న వ్యక్తులమధ్య ఘటిల్లిన వివాదములు, లేక, వాటి విచారణాధికారము గల ప్రదేశములోని అభియోగ విషయములు, లేక పూర్తిగాగాని, కొంతవరకుగాని వాటి విచారణాధికార ప్రదేశములలో నున్న వివాద విషయములును – ఇట్టి న్యాయసభలు విచారణలోనికి తీసికొని పరిష్కరింపవగును అట్టి అభియోగములలో నుపయోగింపబడు న్యాయము, ఆ న్యాయవిచారణ సభకుచెందిన న్యాయమై యుండును దానికి "లాఫోరి" (Lex Fori) అని పేరు.

వాది ప్రతివాదులు ఆ న్యాయ విచారణాధికారము గల ప్రదేశములో నివసింపనివారయినను, అన్య జాతీయు లయినను, వివాదకారణము దేశాంతరములో బయలుదేరినదైనను, ఆ వివాదకారణము రెండుగాని, అంతకెక్కువగాని న్యాయశాస్త్ర విధానములతో సంబంధించియున్నయెడలను పై పరిస్థితులలో న్యాయ విచారణ సభలు ఆ అభియోగమును పరిష్కరింపవలసి వచ్చినను లేదా పరిహారములు (Relief) ప్రసాదింపవలసి వచ్చినను, రెండు ప్రాథమిక సమస్యలు అట్టి అభియోగముల విషయమున బయలుదేరును:- (1) ఆ న్యాయ సభ యొక్క విచారణాధికారము (2) ఆ వాద విషయమునకు ఉపయోగింపదగు న్యాయశాస్త్ర విధానము

ఉదా :- ఒక ఆంగ్లేయుడు, ఒక ఫ్రాన్సు దేశీయుడును ఇటలీ దేశములో అమలుపరుపదగిన ఒక ఒడంబడికను జర్మనీలో చేసికొన్నారు. వారిలో నొకరు ఆ ఒడంబడికను భంగముగా ప్రవర్తించుటచే, ఒక ఇంగ్లండు దేశపు కోర్టును ఆ వివాద విషయమును పరిష్కరించవలసినదిగా కోరినచో అట్టి పరిస్థితిలో మొదట నిర్ణయింపవలసిన సమస్య ఆ అభియోగమును స్వీకరించుటకు ఇంగ్లీషు కోర్టుకు అధికారమున్నదా, లేదా అనునది (2) ఈ మొదటి విషయమున ఇంగ్లండుదేశపు కోర్టున కధికారమున్నట్లుగా నిర్ణయమైనయెడల, ఆటుతరువాత ఏ న్యాయ విధానము అవ్విషయమున ఉపయోగింపవలసి యుండు నను ప్రశ్న బయలుదేరును.

పై పరిస్థితిలో ఉపయోగింపవలసిన న్యాయమేది? ఒడంబడిక జరిగిన ప్రదేశపు న్యాయమా, అనగా జర్మనీ దేశపు న్యాయమా? లేక, ఒడంబడిక అమలు జరుగవలసి యున్న ప్రదేశపు న్యాయమా, అనగా ఇటలీదేశపు న్యాయమా? అట్లుగాక, అభియోగము తీసికొనిరాబడిన ప్రదేశపు న్యాయమా, అనగా ఇంగ్లండు దేశపు న్యాయమా? అనునవి కొన్ని ప్రశ్నలు

పై ప్రాథమిక సమస్యలను నిర్ణయించుటకు వేర్వేరు దేశములు అనుసరింపవలసిన నిబంధనావళికి ప్రైవేటు (Private) అంతర్జాతీయ న్యాయము లేక "న్యాయ వైరుధ్యము" అని పేరు.

ప్రపంచములో ఒకదానితో నొకటి పరస్పరముగా భిన్నముగానున్న న్యాయశాస్త్ర విధానములుండుటచేత, న్యాయశాస్త్ర విధానములో ఈ నియమములుండుట అవశ్యకమైనది

వ. వేం

అంతర్జాతీయ న్యాయము (సార్వజనికము)

[Public International Law] - అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్ర మనగా నేమి? పరిణామము యొక్కయు చారిత్రికావసరముల యొక్కయు మందప్రవృత్తిచేత సార్వజనికమయిన(Public)అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రము యొక్క నియమములు అంతర్జాతీయ సమాజములో పెంపుగాంచి యున్నవి. సార్వజనికమగు (Public) అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రము వైయక్తికమగు అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రముకంటె భిన్నమయినది. ఇందు సాధారణముగా రాజ్య సముదాయములు పరస్పరముగా ప్రదర్శింపదగిన నడవడిని నిర్ణయించెడి నియమము లుండును. వైయక్తికమగు (Private) అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రము విశదముగా వ్యక్తులతో సంబంధము కలిగియున్నది. సార్వజనికమగు అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రసూత్రములు అట్లుగాక, ఒకటి అంతకంటె ఎక్కువసంఖ్యాగాగల రాజ్యముల మధ్యగల సంబంధమును వివరించుచు సాధారణముగా రాజ్యములు పరస్పరము అవశ్యకర్తవ్యముగా గుర్తింపదగిన నడవడిని నిర్ణయించును. కాని అధునిక కాలపుపరిణామము నుబట్టి చూచినచో, అంతర్జాతీయ న్యాయము రాజ్యములకుమాత్రమే సంబంధించినదని శాసించిచెప్పుటతప్పు. వివిధ రాజ్యముల మధ్య క్రమమును న్యాయబద్ధమునైన జీవనమును, సహజమైన మైత్రిని స్థాపించుటలో ఈ సూత్రములును నియమములును విశేషముగా కారకములయ్యెనను టలో సందేహములేదు. గడచిన రెండు ప్రపంచ యుద్ధములు, తరువాతి సంఘటనలును కలిగించిన ఫలితముగా, జటిలములును,సుసంఘటితమును అయిన అనేకసంస్థలును, అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్ర సమ్మత వ్యక్తిత్వముగల అంతర్జాతీయ జనసంఘములును బయలుదేరినవి. వాటికి అంతర్జాతీయ న్యాయసూత్రములు వర్తింపచేయబడినవి. అంతర్జాతీయ సంస్థల యొక్క ప్రత్యేక నిర్వహణమునకు సంబంధించిన నియమములకును, ఆ సంస్థలలో ఒకదానితో మరియొకదానికి గల భిన్నసంబంధములు, భిన్న రాష్ట్రములతో వాటికి గల సంబంధములకును సార్వజనికమయిన (Public)అంతర్జాతీయశాస్త్రన్యాయములో స్థానమొసంగబడినదని గమనించుట ముఖ్యవిషయము. అంతేకాక, రెండవ ప్రపంచయుద్ధము ముగిసిన తర్వాత అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రములో కొన్ని క్రొత్తసూత్రములు బయలువెడలినవి. అవి ముఖ్యముగా కొన్ని తరగతుల వ్యక్తులకు మాత్రమే సంబంధించినవి. న్యూరెంబర్గు, టోకియోలలో అంతర్జాతీయ సైనిక న్యాయసభలచే విచారింపబడిన యుద్ధాపరాధుల విషయము దీనికి ఉదాహరణము. అంతర్జాతీయ న్యాయము భిన్న రాష్ట్రముల మధ్యమందు నియమములకు మాత్రమే ముఖ్యముగా వర్తించును అను న్యాయశాస్త్రజ్ఞుల పూర్వాభిప్రాయమును ఈ పరిణా

షము పూర్తిగా రద్దుచేసినది ప్రత్యేక వ్యక్తులు కూడ అంతర్జాతీయ న్యాయము ననుసరించి నిర్వర్తింపవలసిన కొన్ని హక్కులును, అవశ్యక కార్యములును కలవను విశ్వాసమును యుద్ధాపరాధములను గూర్చిన భావన కలిగించినది ఐక్యరాజ్య సమితిచే ఆమోదింపబడిన రీతిగా మానవుని హక్కుల యొక్క ప్రతిపాదనము ఈ విశ్వాసమును ఇంకను ఎక్కువగా బలపరచినది అందుచే ఈ ఆధునిక పరిణామములనుబట్టి అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రము తిరిగి యిట్లు నిర్వచింప బడవలసియున్నది ఎట్లనగా - నాగరిక రాష్ట్రజనులు మనస్ఫూర్తిగా తమకు అవశ్యాచరణీయము అని భావించునట్టియు, పరస్పర అలవాటు ప్రకారము ఒక రాష్ట్రమువారు అన్య రాష్ట్రీయుల వట్ల అనుసరించునట్టియు న్యాయసూత్రముల యొక్క సముదాయమే అంతర్జాతీయ న్యాయము అయినను దానియందు అంతర్జాతీయ సంస్థల యొక్కయు లేక వ్యవస్థల యొక్కయు ప్రవృత్తులకును, వాటి అన్యోన్య సంబంధములకును చెందిన నియమములుగూడ ఇందులో చేరియున్నవి మరియు ప్రత్యేకవ్యక్తులకును ఇతరరాష్ట్రీయులకును సంబంధించి, వారికి కొన్ని హక్కులను, ధర్మములను విధించెడి న్యాయశాస్త్ర నియమములు గూడ ఇందులో చేరియున్నవి

అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రముయొక్క ఉద్దేశము - శాంతి కాలములోగాని, యుద్ధకాలములోగాని, అంతర్జాతీయ సమాజములోని న్యాయపరిపాలన (Rule of Law) సూత్రమును వర్తింపచేయుట "సార్వజనికమగు అంతర్జాతీయ న్యాయము" యొక్క ప్రధానోద్దేశమై యున్నది సార్వజనికమగు అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రము యొక్క నియమములు తరచుగా శాంతి సమయమందే గాక, యుద్ధమువంటి అసాధారణ పరిస్థితులయందును తటస్థ స్థితియందునుగూడ అలవాటును బట్టి అనుసరింపబడుచున్నవి

అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రముయొక్క ఉత్పత్తి వికాసములు - అంతర్జాతీయ న్యాయము యొక్క నియమములు మానవ నాగరికత యొక్క ఉదయకాలమునుండి ఉద్భవించియున్నవి రాయబారి, లేక రాయబారులను రక్షించు నియమములు, యుద్ధధర్మములు, ప్రాదేశిక అధికార్య నియమములు మున్నగు సూత్రములు ప్రాచీన గ్రీసునందలి రోమన్ విజయమునకు పూర్వయుగముల నుండియును, ప్రాచీన భారతము నందలి పురాణ యుగము నుండియును అనుసరింపబడుచున్నట్లు తెలియుచున్నది అతి ప్రాచీనకాలపునాటి అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రముకంటె భిన్నమైన ఆధునికకాలపు అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రము గడచిన నాలుగు, ఐదు శతాబ్దముల నుండిమాత్రమే క్రమపరిణామమును పొందినది దీనికి నేటి యూరపుదేశము నందలి క్రైస్తవ నాగరికతతో గాఢమైన అనుబంధము కలదు అందుచేత అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్ర నియమములలో పెక్కులు పాశ్చాత్య దేశముల యొక్క జాతీయ సర్వాధిపత్యము, ప్రాదేశిక పూర్ణత, రాష్ట్రస్వాతంత్ర్యము మున్నగు భావముల ప్రభావమునకు లోనైయుండుటలో ఆశ్చర్యములేదు

రోమన్ సామ్రాజ్యము విచ్ఛిన్నమై, యూరపులో స్వతంత్ర రాష్ట్రములు బయలుదేరిన కాలమునుండియు నేటి అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రము యొక్క చరిత్ర ప్రారంభమగుచున్నది అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రమునకు రోమనులు గావించిన పుష్టి మిక్కిలి స్వల్పమైనది ఏమనగా రోము సామ్రాజ్యరాష్ట్రము గనుక, దానితో సమానప్రతిపత్తిగల ఎట్టిసంబంధము వృద్ధిపొందుటకు అవకాశములేదు అనను, చాలకాలముతర్వాత, అంతర్జాతీయ వ్యవహారముల యొక్కయు, వాగ్యకలాపముల యొక్కయు విషమ సమస్యలతో గూడిన పరిస్థితులను మాయోపాయముచే దాటుటకు అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రజ్ఞులు రోమను న్యాయముయొక్క సూత్రముల సహాయము నర్థించి వాటిని స్వేచ్ఛగా ఉపయోగించుచుండెడివారు

మధ్య యూరపులోను, అంతకంటె ఎక్కువగా ఇటలీలోను, చిన్నచిన్న స్వతంత్ర రాజ్యములు పెంపుగాంచుటతో, ఒకదానితో నొకటి రాజ్యతంత్ర సంబంధము లేర్పరచుకొనుటకు రాష్ట్రములకు అవసరము కలిగెను అందుచే రాయబారులను పరస్పరము మార్చుకొనుట, వారిని నియోగించుట, వారిని స్వీకరించుట, వారికి తగు మర్యాద నొసగుట, వారికి రక్షణమొసగుట మున్నగు నియమములును, న్యాయశాస్త్రోక్తమయిన యుద్ధమునకును శాంతస్థ్యమునకును సంబంధించిన మరికొన్ని

నియమములను నెమ్మదిగా అంకురింపజేయదొడగెను. ఈ కాలముననే కొందరు తొలి రచయితలు న్యాయశాస్త్ర విషయమున ఎన్నదగిన కృషిని సల్పియుండిరి. వీరిలో ఈ క్రిందివారు ముఖ్యులు :-

విటోరియా (1482-1546) - ఇతడు సాలమాంకా విశ్వవిద్యాలయము నందలి ఆచార్యుడు, అయలా (1548-1584) - ఇతడొక స్పెయిన్ న్యాయశాస్త్రజ్ఞుడు, సూరెస్ (1548-1617), గెంటిలిస్ (1552-1608)- ఇటలీ దేశీయుడగు నితడు తర్వాత ఆక్సుఫర్డులో "సివిల్" న్యాయాచార్యుడయ్యెను. కాని ప్రాథమిక రచయితలలో మిక్కిలి గొప్పవాడు హ్యూగోవాన్ గ్రూటు అనువాతడు. ఇతడు అంతర్జాతీయ న్యాయ రచయిత గ్రోషియస్ (1583-1645) అను పేరుతో ఇతడు ప్రసిద్ధికెక్కెను. ఇతడు "జాతీయ న్యాయపిత" అని ప్రశంసింపబడి, ఆరాధింపబడుచున్నాడు. "డిజూర్ బెల్లి ఎక్ పేసిస్ (Dejure belli acpacis) (అనగా యుద్ధము యొక్కయు, శాంతి యొక్కయు న్యాయము) అను నితని సమగ్రమైన గ్రంథము 1625 లో మొదట ప్రచురింపబడినది. ఇది అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రమును గూర్చి వ్రాయబడిన మొదటి గ్రంథము. ఇది అన్ని న్యాయశాస్త్ర గ్రంథములలో నెల్ల విశిష్టమైనదిగాను, ప్రామాణికమైనదిగాను అంగీకరింపబడినది. అయినను ఇతనిని అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రమునకు "స్థాపకుడుగా" పేర్కొనుట అత్యుక్తి కాగలదు. ఇత డొనర్చిన కార్యమిది: చరిత్రలో తొలిసారిగా ఇతడు విషయజ్ఞానమునకు పనికివచ్చు కొన్ని అంశములను, కొంత సామగ్రిని ప్రోగుచేసి, రాష్ట్రనిర్వహణమునకు సంబంధించిన కొన్ని ప్రాతిపదిక సిద్ధాంతములను చేసి వాటినిబట్టి రాష్ట్రములు అనుసరింపవలసిన అన్యోన్య ప్రవర్తనమునకు చెందిన నియమములను తర్కించి, రాష్ట్రములమధ్య ప్రవర్తిల్లుచున్న వ్యవహారములు, ఆచారములు, అలవాట్లు - మున్నగువాని యొక్క శిక్షణమును క్రమబద్ధ మొనర్చెను.

గ్రోషియసునకు తరువాత వచ్చిన రెండు శతాబ్దుల యందును, అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రము యొక్క పరిశీలనమునకు ఆక్సుఫర్డులో ఆచార్యుడగు జౌచ్ (Zouche) (1592-1660), జర్మన్ ఆచార్యుడగు పూఫెన్‌డార్ఫు (Pufendorf) (1632-1694); బైన్ కర్ షాక్ (Bynkershock) (1673-1743), ఊల్ఫు అను డచ్చి న్యాయశాస్త్రజ్ఞుడు (1679-1754), వేటల్ (Vattel) (1714-1767) మున్నగువారు ఎంతో దోహదము కలిగించిరి.

1815 లో జరిగిన వియన్నా కాంగ్రెసు సమయమందే అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రము యొక్క నియమములు నెమ్మదిగా సుస్పష్టమైన వాక్యములలో ప్రతిపాదింపబడుటకు మొదలయ్యెను. అంతకు పూర్వము అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్ర నియమములు వివిధన్యాయశాస్త్రజ్ఞుల పరస్పర విరుద్ధాభిప్రాయము లనెడు విషమ వ్యూహమున చిక్కుపడియుండెను. 19 వ శతాబ్ది ఉదయించినతోడనే ప్రకృతము అస్పష్టముగ వ్యవహరింపబడుచున్న అంతర్జాతీయ శాసన నిర్మాణ విధానము పెంపొంద నారంభించెను. ఈ శతాబ్దియందే అంతర్జాతీయ సంబంధముల యొక్క ఆచార వ్యవహారములు నిశ్చయ ప్రమాణమును అందుకొని స్పష్టరూపస్థితిని వహించెను. అనేకములయిన అంతర్జాతీయ పరిషత్తులచేత సుస్పష్టముగ నియమములు నిర్వచింపబడెను. 1899, 1907 సంవత్సరములలో హేగ్‌నందు పరిషత్తులు ఏర్పాటు చేయుటతోడను, వివాద పరిష్కారమునకై శాశ్వతమైన న్యాయసభ స్థాపింపబడుటతోడను నానాజాతి సమితి (League of Nations) ఉద్భవించుటతోడను, అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రము యొక్క ఉద్దేశపరిధి విశాలమయ్యెను. ఇంతే కాక "పారిస్ ప్రకటనము" (1856) "జెనీవా సమావేశము" (1864), "లండన్ నావిక ప్రకటన" (1910) వంటి అనేక ప్రకటనములు "ఒడంబడికల ప్రాథమిక పత్రములు (Protocols) మొదలగు వాని వలన అంతవరకును కేవలము అనిశ్చితములుగాను, కేవలము అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రజ్ఞుల అభిప్రాయములుగాను, వివిధ రాష్ట్రముల విశ్వాసము మీదనే విశేషముగా ఆధారపడునవి గాను ఉన్న అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రము యొక్క నియమములకు స్పష్టత, నిశ్చయత సిద్ధించెను.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధమునకు సంబంధించిన ద్వేషములు ఉపశమించినపిదప, హేగుపట్టణము (హాలెండు)లో

శాశ్వతముగా అంతర్జాతీయ న్యాయసభ స్థాపించబడెను ఆ స్థాపనచే అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్ర చరిత్రములో "న్యాయ విచారణ శాసన నిర్మాణము" నకు చెందిన ఒక నూతన యుగము ప్రారంభమయ్యెను ఈ "శాశ్వత న్యాయసభ" చే గావింపబడిన న్యాయనిర్ణయముమూలమున శాశ్వతమయిన లాభము కలిగెను ఎందుచేతననగా అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రమునందలి సందిగ్ధములును వివాదగ్రస్తములును అగు యంశములు న్యాయసభచే పరిష్కరింపబడును అట్లు పరిష్కరించుటలో న్యాయసభ ఇంకను నవీనములైన న్యాయశాస్త్రవిధులను ప్రవచించి ప్రతిపాదించెను శాశ్వత న్యాయసభ యొక్క స్థానములో నేడు "అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్ర విచారణ సభ" పని చేయుచున్నది ఇదికూడ అంతర్జాతీయన్యాయశాస్త్రము యొక్క నియమములను వ్యాఖ్యానించుట యందును, అన్వయించుటయందును నిమగ్నమైయున్నది

మొదట ప్రపంచయుద్ధమునందు పాల్గొనిన జాతుల వారు తాము నూతనముగా కనిపెట్టియున్న అపాయకరములగు యుద్ధాయుధములను అందు ఉపయోగించిరి ఇట్టి యుద్ధానంతరము అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రము యొక్క సామాన్య సూత్రములందు పెక్కు మార్పులు ఘటిల్లెను

1899, 1907 సంవత్సరములలో జరిగిన హేగ్ పరిషత్తులు నిర్ణయించిన భూయుద్ధ - సముద్రయుద్ధ నియమముల నన్నింటిని యుద్ధానుభవము ననుసరించి సవరించి, యుద్ధము ముగిసినతోడనే ఉదయింప దొడగిన అంతర్జాతీయ సంబంధముల విషయమున మార్పు నొందుచున్న ఆశయములకు అనుగుణముగా క్రొత్తనియమము లేర్పరుపవలసిన అవసరము కలిగెను యుద్ధములో విమానముల యొక్కయు, జలాంతర్గాముల యొక్కయు ఉపయోగము అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రము నందు విచ్ఛేదమును కల్పించెను ఇంతకుమునుపు ఊహించుటకు కూడ సాధ్యపడని పరిస్థితుల నెదుర్కొనుటకై క్రొత్త నియమములను ఏర్పరుపవలసి వచ్చెను ఆధునికములైన యుద్ధావసరములను ఎదుర్కొనుటకయి 1919 లో విమాన యాత్రాపరిషత్తును, 1925 లో బాష్పప్రయోగముతోను,క్రిమిప్రయోగముతోను కూడిన యుద్ధమునకు సంబంధించిన జెనీవా ఒడంబడికను, 1929 లో జెనీవా సమావేశమును, 1936 లో లండన్ జలాంతర్గామి నియమములకు సంబంధించిన ఒడంబడికను ఏర్పరచ వలసివచ్చెను అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రము యొక్క నియమములను విశేషసంఖ్యగల రాష్ట్రములు బద్ధము లగుటకు అంగీకరించిన నియమములను దోషరహితము లయిన పదములచే నిర్వచించుటకును నానాజాతి సమితి కూడ ప్రయత్నించెను అట్లే, రెండవ ప్రపంచయుద్ధము ముగియుటతోడనే, క్రొత్త నియమములను ఏర్పరచి, ప్రాత నియమములను సమంజసముగా కాలానుకూలముగా మార్పవలసివచ్చెను అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రమును కాలానుగుణముగా సవరించి ప్రగతియుక్తముగా స్మృతి బద్ధము చేయు (codify) నవకాశములను అన్వేషించుటకై ఐక్యరాజ్యసమితి ఒక నిపుణుల సంఘమును నియమించెను

సభ్యత్వము (membership) గల రాష్ట్రముల అంగీకారముతో అంతర్జాతీయ శాస్త్రము యొక్క నియమములను స్పష్టమును, శక్తియుతములైన పదములతో నిర్వచించునట్టి దుర్వహమైన కార్యమునందు 1948 లో ఐక్యరాజ్య సమితి యొక్క సాధారణ సమితిచే నియుక్తమయిన అంతర్జాతీయన్యాయశాస్త్రసంఘము నిమగ్నమైయున్నది అణుసంబంధములగు అస్త్రములను, బహిష్కరించు విషయము నేటి వివాదగ్రస్తములును చర్చనీయములునైన అంశములలో నొకటి ఇది సర్వప్రపంచము లోని, రాజ్యతంత్రజ్ఞుల యొక్కయు, న్యాయశాస్త్రజ్ఞుల యొక్కయు దృష్టిని సమానముగా నాకర్షించుచున్నది

ఇట్లు న్యాయశాస్త్రజ్ఞులు అంతర్జాతీయ న్యాయమును స్మృతిబద్ధము (codify) చేయుటకు యత్నించుచున్నారు కాని ఇది యింకను వృద్ధి పొందుచు, ఎడతెగక పరిణామము పొందుచున్న న్యాయముగానున్నది అంతర్జాతీయ సంబంధముల పై బరిమీదను, జాతుల యొక్క ఔదార్యము మీదను అంతర్జాతీయసంస్థల నిర్మాణము మీదను ఇది చాలవరకు ఆధారపడియున్నది అందుచేత, శిక్షా విషయకములును, విధి విషయకములును లేక వ్యక్తి విషయకములును అగు న్యాయశాస్త్ర స్మృతులు మున్నగు నగరపరిపాలనా న్యాయస్మృతులవలె సమగ్ర

మైన రూపములో న్యాయశాస్త్ర స్మృతిగా అంతర్జాతీయ న్యాయము రచింపబడుటకు సాధ్యపడ లేదు

అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రము వెనుకనున్న అనుమతి (sanction) కచ్చితముగా ఏది ? అను ముఖ్య ప్రశ్నము నిర్ణయింపదగియున్నది ఇట్టిస్థితిలో ఏ న్యాయశాస్త్రమునుగూర్చియు చేయబడు తుది విమర్శనమైనను బాహ్యముగాను, ఆంతరముగాను అది విధించెడి విధులకు బద్ధు లగు ప్రజలు దానివిషయమున చూపునట్టి విధేయతా ప్రమాణముపై నాధారపడియుండును

అంతర్జాతీయ సమాజములో ఒక రాష్ట్రములోవలె, నిర్బంధశక్తి లేదు, అందుచే, న్యాయశాస్త్రములో ఆజ్ఞా సిద్ధాంతమును ప్రబలముగా సమర్థించువాడగు సర్ జాన్ ఆస్టిన్ వంటి ప్రసిద్ధ న్యాయశాస్త్రజ్ఞుడు అంతర్జాతీయ న్యాయము, యథార్థము చెప్పవలసినచో అది ఒక న్యాయశాస్త్రమే కాదని చెప్పియున్నాడు ఆస్టిన్ యొక్క దృష్టిలో, ఒక న్యాయశాస్త్రము నిజముగా న్యాయశాస్త్రము కావలయునన్నచో దాని వెనుక ఆధారభూతముగానున్న శక్తి లేక నిర్బంధమునట్టి దానిని నిర్ణయింపవలసి యుండును ఒక సంఘమునందలి మానవ బృందముచేత కొన్ని సూత్రములు లేక నియమములు అలవాటు చొప్పున అనుసరింపబడుచు వచ్చి, అవి స్పష్టతను, నియతత్వమును, సామాన్యతను పొందినచో, అట్టి సూత్రములు లేక నియమములు ఒక సర్వాధికారములు గల ప్రభువుయొక్క ఆజ్ఞతోగూడిన న్యాయశాస్త్రమునకు ఎట్టి శక్తిగాని, ఎట్టి న్యాయాధికారముగాని గలదో అట్టి శక్తినే, అట్టి అధికారబలమునే పొందును ఆచారము పూర్వోదాహరణము, అభ్యాసక్రమము, అవగతి మున్నగునవి ఆధారముగా ఇంగ్లండునందలి న్యాయశాస్త్రము ఏర్పడియున్నది అంతర్జాతీయ నియమములు ఇంగ్లండునందలి అట్టి సామాన్య న్యాయశాస్త్రముయొక్క దృష్టిచేతనే పరిశీలించబడవలయునన్న అంశము అందరు ఎరిగి [illegible] అందుచేత రాష్ట్రములును అందలి ప్రజలును తప్పక అనుసరింపవలసిన ఇతర ఆచారగతములగు న్యాయముల వంటిదే అంతర్జాతీయ న్యాయమగుచున్నది ఎందుచేతననగ, దాని సూత్రములు అభ్యాసవశమున ఆచరింపబడి, అనుసరింపబడి, అమలులో పెట్టబడుచున్నవి న్యాయమూర్తియైన గ్రే అను నతడు ఒకమారు ఇట్లు చెప్పియున్నాడు "అది (అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రము) మన న్యాయములో ఒక భాగమై యున్నది దానిమీద ఆధారపడియున్న హక్కులతో సంబంధముగల ప్రశ్నలు నిర్ణయముకొరకు క్రమముగా దాఖలు చేయబడినపుడెల్ల తగిన న్యాయాధికారము గల న్యాయవిచారణ సభలచే అవి విచారింపబడి, శాసింపబడుచుండవలెను

ఏన్యాయముగాని ఉల్లంఘింపబడినంత మాత్రముచేత అది అసలే లేకుండనున్నదానితో సమానము కాజాలదు తరచుగా చేయబడిన న్యాయభంగములు, ఉల్లంఘనములు లేక గొప్ప నిరాకరణములు, చేయబడినంతమాత్రమున అంతర్జాతీయ న్యాయము అంతర్జాతీయ సమాజములో రూపుమాసిపోయినదని ఊహింపరాదు నవరింప సాధ్యము గాని దగు జాతీయ అధిరాజ్యము అను సిద్ధాంతము ఒక్కటిమాత్రమే అంతర్జాతీయ సంబంధములలో ముఖ్య లోపముగానుండి, అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రము యొక్క నియమములను బలహీనము కావించుచున్నది కాని శాంతికాలములో వలెనే యుద్ధకాలములోగూడ, అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్ర నియమములు సాధారణముగా అనుసరింపబడి దృఢముగా ఆచరింపబడుచున్నవి, అను విషయమును న్యాయశాస్త్రజ్ఞుడుగాని సాధారణ మనుష్యుడుగాని సరిగా తరచు గ్రహింపజాలకున్నాడు "ఒకే ప్రపంచము" అనెడు భావన క్రమక్రమముగా అవి కార్యమైన సత్యముగా రూపొందుచున్నది అందుచేత, "సర్వగతమగు అంతర్జాతీయ న్యాయము," కాలక్రమమున, భావి ప్రపంచరాష్ట్రముయొక్క సార్వజనికమైన న్యాయముగా పరిణమింపగలదని నిశ్చయించుట కేవలము ఊహాజనితము కాజాలదు

ఆర్ వా పి

అంతర్జాతీయ వాణిజ్యము - వివిధములు, ఉన్నతములు, అనేకములు అగు మానవావసరము లన్నియు శ్రమ విభజనసుని మనము వర్ణించు సిద్ధాంతము ననుసరించియే తీర్పబడుచున్నవి ఒక ఆర్థికవ్యవస్థయందలి సభ్యులు ఒక ప్రత్యేక వస్తువును ఉత్పత్తి చేయుటయందే శ్రద్ధ వహించి తమసుస్థితికవసరమైనశక్తి నవస్తువుల నితరులతో మార్పిడి చేసికొందురనుటయే ఈ సిద్ధాంతముయొక్క

తాత్పర్యము శ్రమవిభజన మను సిద్ధాంతముపై ఆధార పడి సరకుల ఉత్పత్తి మార్పిడి సాగించు ఆర్థికవ్యవస్థ నాగరిక ప్రపంచము నంతను ఆవరించియున్నదను విష యము ఒక్కనిముస మాలోచించినచో మనము గ్రహింప గలము. ఇట్టిపద్ధతి ననుసరించి ప్రపంచమునందలి అన్ని ప్రాంతముల జనులు ఒండొరుల అవసరములను తీర్చు కొనుటకై పరస్పరము సహకరించుచున్నారు. అర్థిక ముగా మిక్కిలి ఉన్నతిని బడసిన జాతులును తమ లాభ మునకై అంతర్జాతీయ వాణిజ్యముపై హెచ్చువగా ఆధార పడుచున్నవి

శ్రమ విభజనము, పరిశ్రమల కేంద్రీకరణము అను సూత్రముల వెనుకనున్న సత్యములే అంతర్జాతీయ వాణి జ్యాభివృద్ధికిని కారణములు జాతుల ఉత్పత్తిని, సామర్థ్య మును అభివృద్ధిచేసి ప్రతిజాతి ప్రపంచమునందలి సరకుల వినియోగమును పొందగల లాభమును అధికముచేయునది అంతర్జాతీయ వాణిజ్యమే కాను వారింజల పండింప జాలదు కావున ఇంగ్లండు, స్పెయినునుండి ఆ పండ్లను దిగుమతి చేసికొనును స్పెయినుకు యంత్రములను నిర్మిం చుటకు తగినంత శక్తి లేదు, కావున ఆదేశము బ్రిటనునుండి యంత్రములను దిగుమతి చేసికొనును ఒకవస్తువును తయారుచేయుటయందు ఏదైన దేశమునకు ఒక నిర్దిష్ట సౌకర్యముండుటయే అంతర్జాతీయ వ్యాపార మారంభ మగుటకు కారణ మగును

ఒకదేశమునందు కొన్నిసరకులను ఉత్పత్తి చేయుటకు వీలుండవచ్చును కాని అందులకు దారుణమగు వ్యయము అవసరము కావచ్చును ఇటీవల జర్మనీ కృత్రిమమైన సిల్కు పెట్రోలు, విపరీతమగు ఖర్చుతో ఉత్పత్తి చేయ జాలినది జర్మనీ యిట్టివనికి పూనుకొనుటకు కారణములు రాజకీయమైనవి కాని ఆర్థికమైనవి కావు ఇట్టి సంఘట నలు అరుదు ప్రతిదేశము ఇతరదేశములకంటె, తాను ఏయే సరకులు తక్కువధరకు ఉత్పత్తి చేయగలదో ఆయా సరకులనే ఉత్పత్తి చేసి, తానే ఉత్పత్తి చేయుటవలన ఎక్కువ వ్యయమగు వస్తువులను వానితో మార్పిడి చేసికొనును

విదేశములలో అగు ఖర్చుకన్న తక్కువ ఖర్చుకే తాను సరకులను ఉత్పత్తిచేయగలిగినపరిస్థితులలోకూడ ఆ సరకు లను విదేశములనుండి దిగుమతి చేసికొనుటయే ఒక్కొ క్కప్పుడు ఒకదేశమునకు లాభకరము కావచ్చును అంత కన్నను ఎక్కువ లాభసాటియగు వస్తువులను తయారు చేయుటయందే దిగుమతిచేసికొను దేశము ప్రత్యేక నైపుణ్యము కలిగియుండుటయే దీనికి కారణము దీనినే తారతమ్యవ్యయ సిద్ధాంతము (థియరీ ఆఫ్ కంపేరిటివ్ కాస్ట్సు) అని యందురు

అంతర్జాతీయ వాణిజ్యముయొక్క లక్ష్యము ఒక వస్తువును ఇంకొక వస్తువుతో మార్పిడి చేసికొనుటద్వార వీలయినంత ఎక్కువ లాభము పొందవలెననుటయే అంతర్జాతీయ వాణిజ్య సిద్ధాంతమునకు దేశాంతర్గత వాణిజ్యసిద్ధాంతమునకు మధ్య భేదములెదు దేశాంతర్గత వ్యాపారమునందు ఉత్పత్తిసాధనములు తమకు అధిక ప్రతిఫలము లభించు ప్రాంతములకు వృత్తులకు మారు చుండును ఉత్పత్తిసాధనముల మార్పు వివిధదేశముల మధ్య అంత స్వేచ్ఛగా జరుగదు ఒకదేశమునుండి కార్మికులు మరియొకదేశము వలసపోవుటకు విశేషమైన ఖర్చులు భాష, భావ భేదములు అడ్డంకు లగుచున్నవి పెట్టుబడిని ఇచ్చిపుచ్చుకొనుట అంతకష్టమైనది కాకపోయి నను, పెట్టుబడిదారుల అజ్ఞానము విదేశములలో పెట్టుబడి పెట్టుటలోగల అపాయములు ఇందుకును కొంతవరకు అడ్డంకు లగుచున్నవి

వివిధ రాజకీయప్రాంతముల నడుమ కార్మికులు పెట్టుబడి, సులభముగా రాకపోకలు సాగించలేకపోవుటకు భాష, చట్టములు, ద్రవ్యమానము, మత, సాంఘిక విష యములందుగల తారతమ్యములు, భయము, అజ్ఞానము, పేదతనము, భావభేదములు కారణము లగుచున్నవి పెట్టుబడివిషయములందుకంటె కార్మికవిషయములలోనే ఈ అడ్డంకులు ఎక్కువగా వర్తించును పెట్టుబడిదారులు కూడ కార్మికులవలెనే సాధ్యమైనంతవరకు స్వదేశమందే తమధనమును పెట్టుబడి పెట్టుటకు ఇష్టపడుదురు

అంతర్జాతీయ దేశాంతర్గత వ్యాపారముల మధ్యగల మరియొక ముఖ్యభేదము రెండుదేశములలోను వేరు వేరు ప్రత్యేకములుండుటవలనసరకులరాకపోకలు సులభముగా జరుగుటకు రాజకీయపు ఆటంకము లేర్పడుట

పోటీవిధానము ఈకారణములవలన ఒకదేశమునందు వలె ఒకేవిధమైన వస్తువుల ఉత్పత్తికగు ఖర్చులు సరి

సమానముచేయలేదు అనేకములగు వస్తువులను తయారు చేయుటయందు వివిధదేశములకు ఈవిధముగా అసమానములుకాని లాభములు వచ్చుట ఈ విధముగా సంభవించును. ఈ కారణముచే వివిధదేశముల కూటములు ఒకదానితో నొకటి పోటీచేయు అవకాశము సన్నగిలుచున్నది ఇంతేగాక శీతోష్ణస్థితి మొదలగు ప్రకృతి కారణములు అవకాశములందు వ్యత్యాసములుకూడ సంభవించుచుండును ప్రాంతీయ శ్రమవిభజనము, పరిశ్రమల కేంద్రీకరణము ఈ విధముగా సంభవించుచున్నవి ఉదాహరణమునకు జనసంపద ఒకదేశమునందు ఎక్కువగా ఉండవచ్చును. బెంగాలువంటి కొన్ని ప్రదేశములు జనుము మాదిరి పంటలను పండించుటకు అనుకూలమైన శీతోష్ణస్థితి, సారవంతమైన భూమి కలిగియుండవచ్చును ఇట్టి సౌకర్యములను ఒకదేశమునుండి మరియొక దేశమునకు మార్చుట అసాధ్యము కావచ్చును లేదా అట్టిది సాధ్యమైనను మిగుల వ్యయకరము కావచ్చును

అంతర్జాతీయ వాణిజ్యము - తారతమ్యవ్యయ సిద్ధాంతము - అంతర్జాతీయ వ్యాపారము, అందు పాల్గొనువార లెల్లరకు లాభకారియను విషయము ఇటీవలనే గుర్తింపబడినది అంతర్జాతీయశ్రమ విభజన మను సిద్ధాంతమును డేవిడ్ హ్యూం, ఆడమ్‌స్మిత్ అను అధునిక అర్థశాస్త్రప్రవక్తలు 18 వ శతాబ్దపు అంత్యభాగమున ప్రవచించిరి వివిధ దేశములమధ్య సరకుల మార్పిడియు దేశాంతర్గత వ్యాపారమునందువలెనే శ్రమ విభజనము, పరిశ్రమల కేంద్రీకరణము అను సూత్రములపై ఆధారపడి నడుచు ననుటయే ఈ ప్రవచనముయొక్క అర్థము ప్రతివారును తమకు ఏ వస్తువుల ఉత్పత్తి చేయుటయందు ఎక్కువలాభములున్నవో ఆవస్తువులనే ఉత్పత్తిచేసి తమకు ఆర్థికముగా క్షేమకరములైన ఇతర వస్తువులను మార్పిడిచేసికొనవలెను ఏదేని విదేశము మనకన్న తక్కువధరలకు ఒక వస్తువును తయారుచేసి ఈయగలిగిన యెడల ఆదేశమునుండియే ఆ వస్తువును మనకు అధిక ప్రావీణ్యముగల వస్తువులను ఉత్పత్తిచేసి అమ్మగా వచ్చిన ధనముతో కొనికొనవలెను

రాగి, బట్టలు, అను రెండు సరకులలో బ్రిటను, అమెరికాలమధ్య వ్యాపారము జరుగుచున్నదనుకొందము అంతేగాక ఆ రెండు సరకుల తయారుచేయుటయందు అమెరికాకు బ్రిటనుకన్న అనుకూలమగు పరిస్థితులు గలవనియు, కాని బట్టలు తయారుచేయుటకన్న రాగి నుత్పత్తి చేయుటయందు ఇంకను ఎక్కువ లాభములు గలవనియు అనుకొందము అట్టి పరిస్థితులలో సరకుల మార్పిడి జరుగును ఫలితమేమన అమెరికా, రాగిని ఉత్పత్తి చేయుటయందు ప్రత్యేకతవహించి, బట్టలు ఉత్పత్తిని బ్రిటనుకు వదలివేయును అమెరికన్ రాగి బ్రిటిష్ బట్టలకు మార్పిడియగును. ఏవస్తువులు తయారుచేయుటయందు అమెరికాకు మిక్కిలి ఎక్కువ ఆధిక్యము గలదో ఆ వస్తువులు తయారు చేయుటయందే తన యుత్పత్తి సాధనములను వినియోగించుటయే ఇందుకుగల కారణము ఈ మాదిరి పరిస్థితులలో రెండుదేశముల మధ్య వ్యాపారము జరుగుట తథ్యము

పై ఉదాహరణమునందు రెండు దేశములమధ్య జరుగు అంతర్జాతీయవ్యాపారములను నిర్దిష్టవ్యయమునకు మారుగా తారతమ్య వ్యయముపై ఆధారపడియున్నది "అర్థిక శాస్త్ర సిద్ధాంతములు మరియు పన్నులవిధానము" అను గ్రంథమునందు రికార్డో అను రచయిత ప్రవచించిన తారతమ్యవ్యయ సిద్ధాంతములోని అంతరార్థమిదియే ఒకదేశమందు వివిధవృత్తులనడుమ కాలక్రమేణ లాభములు సరిసమానములగుట జరుగును కాని వివిధదేశముల మధ్య అట్టిది అసంభవమని రికార్డో తెలిపెను అంకెలతో కూడిన ఒక ఉదాహరణము నిచ్చుచు అతడు పోర్చుగలు దేశము బట్టలను, ద్రాక్షసారాయిని ఇంగ్లండుకంటె తక్కువ ఖరీదుకు ఉత్పత్తి చేయగలిగినను ద్రాక్షసారాయిని తయారుచేయుటయందు ఎక్కువలాభసాటి అవకాశములు కలిగినయెడల పోర్చుగలు ద్రాక్షసారాయమునే తయారుచేసి బట్టలను ఇంగ్లండునుండి దిగుమతిచేసికొనుట మంచిదని నిరూపించెను రాగిని ఉత్పత్తిచేయుటకన్న బట్టలను తయారుచేయుటయందే ఇంగ్లండు తనశ్రమను పెట్టుబడిని వినియోగించినచో ఇంగ్లండుకు ఎక్కువ ధనసంపద సమకూడును ఇదే కారణమువలన అమెరికా ఇంగ్లండుకు రాగిని ఎగుమతిచేసి బట్టలను ఇంగ్లండునుండి కొనును. దీర్ఘకాల ప్రయోజనదృష్ట్యా ఈవిధానము రెండుదేశములకు లాభకరమగును

తారతమ్య వ్యయ మాత్రము విదేశవ్యాపారమునకు మాత్రమే వర్తించుననుట పొరపాటు. ఒకేదేశమందు వివిధజిల్లాలయొక్క ప్రత్యేక అధిక్యములననుసరించి ఆ జిల్లాలనడుమ వస్తువులమార్పిడి జరుగుచుండును, ఉత్పత్తియొక్క అన్నిశాఖలయందును ఏదైనా జిల్లా తక్కిన జిల్లాలకన్న ఎక్కువ అధిక్యమును కలిగియున్నయెడల, కార్మికులు పెట్టుబడి తక్కువ జిల్లాలనుండి ఈజిల్లాకు వలసపోయి ఉత్పత్తిలో పాల్గొని లాభమును పొందుట జరుగును. ఒకదేశమందైనను, ఒక స్థిరనిశ్చల పరిస్థితి పొందునటుల శ్రమ, పెట్టుబడిపోకడ సాగింపజాలవు. రెండుజిల్లాలనడుమ అట్టి స్థిరనిశ్చలత్వము ఏర్పడనంతవరకు సరకులమార్పిడి జరుగుచునే యుండును.

దేశాంతర్గత వ్యాపారములలోకూడ శ్రమ, పెట్టుబడుల గమనము అడ్డంకులతోకూడిన విషయమే. విదేశ వ్యాపార విషయములో ఈ గమనము మరింత బాధాకరము. జె. ఇ. కైర్న్ మహాశయుడు పేర్కొనినట్లు పెట్టుబడిని, కార్మికులను పోటీలేని వర్గములమధ్య మార్పు చేయుట అంతర్జాతీయవాణిజ్యమందు మనము యోచించవలసిన విషయము. ఈ యుత్పత్తిసాధనములు అంతర్జాతీయ సరిహద్దులగుండ ప్రయాణించుటకు అనుకూలమైనవికావు. రికార్డో ప్రథమమున తారతమ్య వ్యయ సిద్ధాంతమును ప్రవచించినవాటినుండి అంతర్జాతీయముగా ఉత్పత్తిసాధనముల స్వేచ్ఛాగమనము ఎంతయో సులభమాయెను. కాని దేశాంతర్గత గమన మంతగా కాదు. సిద్ధాంతమునే తలక్రిందుచేయునటుల అంతకన్నను కాదు. సరకుల దిగుమతిచేసికొన్న దేశములు ఎగుమతిచేయు ప్రాంతముల అంతకన్న తక్కువ శ్రమ. పెట్టుబడులతో ఆయా సరకులు తయారుచేసికొనగలిగినను అంతర్జాతీయ వ్యాపార మార్గములద్వార అనేకములగు సరకులు గమించుచున్నవి. ఆ సరకులు దిగుమతిచేసికొనుటకు కారణము దిగుమతిచేసికొనుచు దేశములకు ఇతర వస్తువులను తయారుచేయుటయందు ఇంకను హెచ్చుగు అధిక్యముండుటయే. ప్రతిదేశము ఒక సరకును ఏదేని ఒక విదేశముకన్న తక్కువ ఖరీదుకు ఉత్పత్తిచేయగలిగినంత మాత్రమున దానిని తప్పక తయారుచేయుననుట కాక, మిక్కిలి హెచ్చుగు లాభసాటి అవకాశములకు మిక్కిలి తక్కువయగు లాభసాటి ఖర్చులకు తయారుచేయుగల సరకులనుమాత్రమే ఉత్పత్తిచేయుననుటయే అంతర్జాతీయ వాణిజ్యమునకు సంబంధించినంతవరకు తారతమ్య వ్యయ సిద్ధాంతము. ఏ ఏ సరకులను ఉత్పత్తిచేయుటయందు తన అధిక్యము సుస్పష్టములేక ఏయే సరకులను ఉత్పత్తి చేయుటయందు తన అసామర్థ్యము హెచ్చుగా కానరాదో అట్టి సరకులనే ప్రతిదేశము తయారుచేయును. ఈ సూత్రము కాని పునాదులయిన శ్రమవిభజనము, పరిశ్రమల కేంద్రీకరణము అను ఆర్థిక సిద్ధాంతములు అమలు జరిగినకొలది ప్రపంచమందంతటను ఉత్పత్తి ఆర్థిక సామర్థ్యము వృద్ధిపొందదు. ప్రతి వ్యక్తిని సంక్రమించు భాగముకూడ హెచ్చగును.

పరిమితులు - సరకులు ఉత్పత్తియందు తారతమ్య వ్యయభేదములున్నంతవరకే రెండు దేశముల మధ్య వ్యాపారము సాగునను రికార్డో సిద్ధాంతము సత్యమే. కాని రికార్డో ప్రవచించిన రూపమున అది పెక్కు అంశములలో అసంపూర్ణము. తారతమ్య వ్యయములు అంతర్జాతీయ వ్యాపారములోనికి వచ్చుసరకుల జాబితాను మాత్రమే నిర్ణయింపగలవుకాని మార్పిడి సరకులను అనగా ఎన్నిసరకులు దిగుమతి చేసికొనబడునో ఎన్నిసరకులు ఎగుమతి చేసికొనబడునో మార్పిడి అగునది ఎన్నిసరకులు అను విషయమును నిశ్చయింపవు. 'క'అనుదేశమునకు నూలుబట్టలు తయారుచేయుటయందు ఎక్కువ లాభసాటియగు అవకాశములు కలవు. కావున దానిని ఉత్పత్తి చేయుచున్నచో "చ" అను దేశము అట్లే ఉన్నిబట్టలను తయారుచేయుచున్నచో ఏమాత్రము ననుసరించి ఆ రెండుదేశములు తారతమ్యవ్యయ సిద్ధాంతమును అమలుజరుపుట వలన వచ్చినలాభములను పంచుకొనును అను ప్రశ్నఉదయింపగలదు. అది మారకపురేటుపై ఆధారపడియుండును. ఈమారకపురేటు ఎట్లునిర్ణయించబడును? వివణియందలి బేరముచేసికొను పద్ధతివిలట్టి అని ఆడమ్‌స్మిత్ ఉద్దేశానుసారముగా రికార్డో అనుచరులిచ్చినసమాధానము సంతృప్తికరముగా లేదు. ఆధునిక ఆర్థిక సిద్ధాంతము ననుసరించి కేరోకదేశముయొక్క సరకులవట్ల ఒక దేశమునకుగల "అపేక్ష విస్తరణశక్తి" (ఇలాస్టిసిటీ ఆఫ్ డిమాండు) పై ఆధారపడి మార్పిడి నిష్పత్తియుండును.

పై ఉదాహరణమునందు చూపబడినట్లుల "క" మాలుబట్టల నుత్పత్తి చేయుటయందును, "చ" ఉన్నిబట్టలు తయారు చేయుటయందును శ్రద్ధవహించుచుండగా 'క' 'చ' యను రెండుదేశములవడుమ లాభకరమగు వ్యాపారము సాగు చుండినచో, "క" దేశమునకు ఉన్నిబట్టలయెడల "చ" దేశమునకు మాలుబట్టలయెడలగల అపేక్ష విస్తరణశక్తుల ననుసరించి మార్పిడిరేటు ఉండును "చ" దేశమునకు మాలుబట్టలయెడలగల అపేక్ష విస్తరణశక్తికన్న 'క' దేశమునకు ఉన్నిబట్టలయెడగల అపేక్షవిస్తరణశక్తి ఎక్కువైన మార్పిడిపరతులు "క" దేశమునకనుకూలముగనుండును కొన్నిమాలుబట్టలకుబదులు అంతకన్న యెక్కువ ఉన్నిబట్టలు "క" పొందును ఇదియే "చ"కును వర్తించును

పరాతన (క్లాసికల్) అర్థికశాస్త్రజ్ఞులు వ్యయమును, శ్రమించినదినములను బట్టియే నిర్ణయించుట వారి యొక్క తారతమ్య వ్యయసిద్ధాంతమునందలి మరియొక లోపము శ్రమాధార మూల్యసిద్ధాంతమందు వారికిగల నమ్మికయే దీనికి కారణము అధునిక వాదులు ఉత్పత్తికగు వ్యయమును, శ్రమను బట్టి నిర్ణయించుటలేదు ఉత్పత్తి సాధనముల యొక్కువ తక్కువ కొలతలను స్ఫురింపచేయునట్టుల అదనపువ్యయము (మార్జినల్ కాస్టు అఫ్ ప్రొడక్షను) సిద్ధాంతపు పరిభాషలో వారే సిద్ధాంతీకరింతురు. దీని ననుసరించి ఒకదేశము సమృద్ధిగాయైన ఉత్పత్తి సాధనముల ఫలితముగ తయారైన సరకులను ఎగుమతి చేసి కొరతగానున్న యుత్పత్తి సాధనములచే తయారు కావలసిన సరకులను దిగుమతి చేసికొనును

అంతర్జాతీయ వాణిజ్యార్థమై సరకుయొక్క అవశ్యకత పెరిగి తత్ఫలితముగ కలుగు ఉత్పత్తి పెంపుదల స్థిర ఫలిత సూత్రమునకు లోబడి వర్తించునని రికార్డో భావించెను కాని అంతర్జాతీయ పారిశ్రామిక ప్రత్యేకతల వలన ఉత్పత్తి పెరుగుదల ఎల్లప్పుడు స్థిరపరిస్థితిలోనే జరుగదు ఉత్పత్తి అధికమగుకొలది ఖర్చుతగ్గుచుండినచో తారతమ్య సౌకర్యము హెచ్చుచుండును కాని ఉత్పత్తి ఎక్కువగుకొలది వ్యయముకూడ హెచ్చుచుండినయెడల తారతమ్య సౌకర్యము తగ్గిపోవును. కొన్ని సందర్భములలో అది అంతరించుటయు జరుగును. అట్టి సరకులవల్ల అంతర్జాతీయ వాణిజ్యము ఆగిపోవును.

రెండుదేశములనడుమ ఉత్పత్తికగు వ్యయములో తేడా కనుపించినచో అది ఆయాప్రాంతములలోనున్న ఉత్పత్తిసాధనములకొలతను తెలియచేయునను అంశమును మనమ్మనం దుంచుకొనినచో రికార్డో పరిశీలనములను అధునికసిద్ధాంతములతో అన్వయింపగలము ఫలితమేమన, ప్రతిదేశము తన ఉత్పత్తిసంపద కీసరకులను తయారు చేయుటకు హెచ్చు పుష్కలముగా అవకాశమున్నదో ఆసరకులనే తయారుచేయును. ఏ ఉత్పత్తి సంపదయందు కొరతగలదో ఆ ఉత్పత్తి సంపద నుపయోగించి తయారు చేయు వస్తువుల ఉత్పత్తిని తగ్గించివేయును

అంతర్జాతీయ ఉత్పత్తి ప్రత్యేకతల విషయములో నిది చాల ప్రాముఖ్యముగల అంశము

తారతమ్యవ్యయ సిద్ధాంతముయొక్క విమర్శనాత్మకపరిశీలన -

వ్యయము అనుమాటకు అర్థములు అనేకములు తారతమ్యవ్యయ సిద్ధాంతమునకు అర్థము చెప్పునప్పుడు ధనరూపకమైన వ్యయమునే మనము సూచించితిమి వివిధ ప్రాంతముల నడుమ ఉత్పత్తికగు ధనవ్యయములో తారతమ్యములే అంతర్జాతీయ వ్యాపారగమనమును నిర్ణయించునను విషయము యథార్థమే కాని ధనరూపవ్యయమున సరకుమార్పిడి సంబంధములే ప్రతిబింబించును ఏమైనను వ్యయము కొంతవరకు అంతర్జాతీయ వ్యాపార ఫలితమే ఏలయన అంతర్జాతీయ వ్యాపారము లేనిచో కొన్నిదేశములందు ధనరూపవ్యయము వేరుగానుండును

రికార్డో దృష్టిలో నిజమైన వ్యయము శ్రమవ్యయమే శ్రమ విభిన్నతలేని ఒకే ఉత్పత్తిసాధనగా పరిణమించుటపై అతని సిద్ధాంతము ఆధారపడియున్నది ఉత్పత్తి వ్యయము వివిధ తెగలకు స్థాయీలకు చెందిన పెక్కు విషయములపై ఆధారపడును ఇందు కొన్ని యంశములు నిర్దుష్టమైనవి తక్కినవి బహుళ ఉపయోగములు గలవి వాస్తవమైన సిద్ధాంతము ఈ అంశములన్నిటినీ గమనించవలెను

మార్పిడి సంబంధముల నిశ్చయించునవి తరతమ భేదములు, తెలియచేయు వ్యయములు లేక అవకాశ వ్యయములు ఈ ఖర్చులకు, కారణము ఉత్పత్తి కవసరమగు సంపద దానిపైగల అపేక్షతో పోల్చినపుడు ఏ దేశమందయినను కొరతగా నుండుటయే కావున ఆ కొలది

ఈ విధముగనే వ్యాపారము సందలి ఒడంబడికలవలన కూడా అంతర్జాతీయ వ్యాపారము క్షీణించినది. కామన్వెల్తు దేశములతో ఒడంబడికల ద్వారమున బ్రిటను తన విదేశ వ్యాపారమును పెంపొందించుకొనుటకు చేసిన ప్రయత్నములను ఇతర దేశములు చూచుచు మూరకుండ లేదు. ఆ దేశములు కూడ ఇతర దేశములతో సంప్రదింపులు జరిపి పరస్పర నిర్ణయములు (Bilateral-Agreements) చేసికొనుట ప్రారంభించినవి. ఆ కారణమున అంతర్జాతీయ వ్యాపారము సహజమార్గమున గాక పరస్పర నిర్ణయఫలితమగు కృత్రిమ మార్గమున నడిచినది. అన్ని దేశములును కలిసి, అన్యోన్య సహకారముతో, ఆర్థికమాంద్యమును ఎదుర్కొనియుండినచో అంతర్జాతీయ వ్యాపారము అంతగా తగ్గియుండెడిదికాదు. అట్టి అంతర్జాతీయ సహకారములేని కారణమున ఏదేశమున కాదేశము తన యార్థికస్థితిని చక్కబెట్టుకొనుటకును, ఎగుమతి దిగుమతులకు పొత్తు కల్పించుటకును విడివిడిగా ప్రయత్నించినందున, కరెన్సీ విలువలలో స్థయిర్యము నశించుట, రెండు రెండు దేశములకు వ్యాపారపు టొడంబడికలు జరుగుట, సామాన్యములయినవి. ఈ విధముగ అంతర్జాతీయ వ్యాపారము తగ్గిపోవుటకు ఈ పద్ధతులను ప్రథమ పర్యాయముగ అవలంబించిన బ్రిటనుదే బాధ్యతయని చెప్పకతప్పదు.

జర్మనీదేశము - ఆర్థికమాంద్యమును ఎదుర్కొనుటకును, ఎగుమతి దిగుమతులకు పొత్తుకల్పించుటకును జర్మనీ అవలంబించిన పద్ధతులు అపూర్వములు. ఆర్థికమాంద్యమువలన కలిగిన నిరుద్యోగ సమస్యను యుద్ధపరికరముల నుత్పత్తిచేయు వ్యాజమున పరిష్కరించినది. ఆదివిషయాంతరము. విదేశవ్యాపారములో దిగుమతుల అనుమతి విధానము (Import licensing) ను, ఎక్ఛేంజి కంట్రోలును ప్రవేశపెట్టినది. అనగా జర్మనీలోనికి విదేశ వస్తువులను దిగుమతి చేసికొనుటకు వ్యాపారస్థులకు ప్రభుత్వానుమతి (License) యుండవలెను. ఎక్ఛేంజికంట్రోలు అనగా విదేశములకు ఎగుమతిచేసిన సరకులవలన సంపాదించిన 'విదేశకరెన్సీ' ని, ఎగుమతి వ్యాపారస్థులు ప్రభుత్వాధీనముచేసి, తత్ప్రతిఫలముగ 'జర్మనుకరెన్సీ' ని తీసికొనవలెను. ఇట్లు విదేశవ్యాపారమును క్రమబద్ధముచేయు నధికారము ప్రభుత్వపరమయ్యెను. ఈ అధికారమును పురస్కరించుకొని జర్మనుప్రభుత్వము ఆగ్నేయ-ఐరోపాదేశములతోను, లాటిన్ - అమెరికా దేశములతోను అనేక వ్యాపారపు టొడంబడికలను గావించుకొనినది. ఆ ఒడంబడికలలోని ముఖ్యసూత్రమేమన-ఒకదేశము జర్మనీనుండి ఎంతవిలువగల సరకును దిగుమతిచేసికొనునో అంతే విలువగలసరకును జర్మనీ ఆదేశమునుండి దిగుమతి చేసికొనును. జర్మనీ దేశమునకు తమ సరకులను ఎగుమతిచేయుదేశములన్నియు తమకుకావలసిన సరకులను జర్మనీదేశమునుండి దిగుమతి చేసికొనవలసివచ్చినది. ఈపద్ధతులను ఇతర పారిశ్రామికదేశములు తీవ్రముగ విమర్శించినవి. కాని చేయునదిలేక యుద్ధము పరిసమాప్తి యగునంతదనుక వేచి యుండక తప్పినదికాదు.

అమెరికాదేశము - ఆర్థికమాంద్యము నెదుర్కొనుటకు ప్రెసిడెంటు రూజ్‌వెల్టు అధ్యక్షుడుగా అమెరికా అవలంబించిన విధానమునకు 'న్యూడీల్' (New Deal) అని పేరు. ఈవిధానము అమెరికా ఆర్థికవ్యవస్థకు తిరిగి స్వస్థత చేకూర్చినది. విదేశవ్యాపార విషయమున ఇతరదేశములతో వ్యాపారపుటొడంబడికలుచేసికొనుటకు అధ్యక్షునకు అధికార మీయబడినది. ఇది వ్యాపారపు టొడంబడికల చట్టము (Trade Agreements Act, 1934) గా రూపొందినది.

అమెరికాదేశమున దిగుమతిసుంకముల ద్వారమున దేశపరిశ్రమలకు, వ్యవసాయమునకు రక్షణకల్పించుట చిరకాలసంప్రదాయముగనున్నది. ఈదిగుమతిసుంకములు ఇతరదేశములతో వర్తకపు టొడంబడికలు చేసికొనుటయందు ఆదేశమునకు లాభదాయకమగు నియమములను పొందుపరచుటకు ఉపయోగింపబడినవి. అంతర్జాతీయ వ్యాపారముయొక్క పునర్జీవనమే 1934 లోని వ్యాపారపు టొడంబడికల చట్టము (Trade Agreements Act, 1934) యొక్క ముఖ్యోద్దేశము. ఆ చట్టము ననుసరించి అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రముల అధ్యక్షునకు అనాటికున్న దిగుమతిసుంకములను సగమువరకు తగ్గించుటకు అధికార మీయబడినది. అట్లు దిగుమతి సుంకములను తగ్గించవలెను. ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామమునాటి కీవిధముగ నిరువదియొక్క వర్తకపు టొడంబడికలుజరిగి అమె

రికా దిగుమతులపై గల దిగుమతి సుంకములు 48 శాతము నుండి 23 శాతమునకు తగ్గినవి ఈ వర్తకపు ఒడంబడికలవలన కాలవరకు ముందుగానూహించిన యుద్ధోద్యమములు ఫలవంతములైనవి దిగుమతి సుంకములు పెరుగుటమాని తరుగుట ప్రారంభించినవి. ఈ పునాది పైననే యుద్ధానంతర కాలమున ఈ సమస్యను పరిష్కరించుటకు తలపెట్టిన ప్రయత్నములు జరిగినవి

అంతర్జాతీయ వ్యాపారపు ఒడంబడికల చట్టము ఆమోదించిన కాలము నుండియు (1934) అమెరికా దేశము అంతర్జాతీయ వ్యాపారమును పెంపుచేయు పద్ధతుల నవలంబించుచు వచ్చినది అమెరికా 1934 నుండి 1939 వరకు గడచిన కాలములో ఇరువదియొక్క దేశములతో వ్యాపారపు ఒడంబడికలను గావించుకొని అంతర్జాతీయ వ్యాపార విస్తరణమునకుగల అంతరాయములను నిర్మూలించుటకు గట్టిప్రయత్న మొనర్చినది యుద్ధకాలమునందే జరిగిన 'అట్లాంటిక్ ఛార్టరు' అను బ్రిటను అమెరికాల సంయుక్త ప్రకటనమునందు అన్ని దేశములకు వ్యాపారమునందును, ముడిసరకుల సేకరణయందును సమానావకాశములను కల్పించుటకు అనువుగ తీర్మాన మున్నది

అంతర్జాతీయ వ్యాపార విస్తరణమునకు యుద్ధానంతర కాలములోని ప్రయత్నములు - 1943-45 మధ్యకాలమున బ్రిటను, అమెరికా, కెనడా దేశముల ప్రతినిధులు అనేక పర్యాయములు సమావేశమై సమాలోచనములను జరిపిరి 1946లో అమెరికాదేశము అంతర్జాతీయ వ్యాపార విస్తరణమునకును, సర్వ దేశములయందును నియుద్యోగ నిర్మూలనము (Full Employment Policy) నకును కొన్ని సూచనలు గావించెను ఈ సూచనలను అనేక దేశముల ప్రభుత్వములు పరిశీలించి 1947 సంవత్సరాంతమున 'హవానా' యందు జరిపిన సమావేశమున చర్చించినవి ఈ సమావేశమున 53 దేశముల ప్రతినిధులు పాల్గొనిరి 1948 వ సంవత్సరము మార్చినెలనాటికి "అంతర్జాతీయ వ్యాపార సభక నియమావళి" (International Trade organization charter) 53 దేశములు ఆమోదించినవి ఈ నియమావళి ననుసరించి అంతర్జాతీయ వ్యాపారపు ఒడంబడికలు రెండు రెండు దేశములమధ్యగాక అన్నిదేశములును పాల్గొనుటకు అవకాశము కలిగిన ఒడంబడికల మూలమున అంతర్జాతీయ వ్యాపారవిస్తరణమే, ప్రధానాంశమయినది అంతియేకాక 'అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి' (International Monetary Fund) సక్రమముగసాగి, వివిధదేశములమధ్య ఋణపరిష్కారము నిర్విరోధముగ జరుగవలయుననిన ఇట్టి ఒడంబడికలు అవసరమని గుర్తింపబడినది

వ్యాపారమును, దిగుమతి సుంకములనుగురించిన సాధారణసమ్మతి (General Agreement on Trade and Tariff లేక Gatt) పై ప్రయత్నములతోపాటు వాణిజ్యసమ్మతుల చట్టము (Trade Agreements Act) క్రింద అమెరికా, 1947లోనే, 15 దేశములతో సంప్రదింపులు ప్రారంభించెను తరువాత మరి 8 దేశములుకూడా ఈ 'జెనీవా' సంప్రదింపులలో పాల్గొనినవి ఈసంప్రదింపులలో ఒక ముఖ్యవిశేషముగలదు సంప్రదింపులు రెండుదేశముల మధ్య జరుగును అందు ఒకదేశము తాను రెండవదేశమునుండి దిగుమతి చేసికొను సరకులపైగల నిర్బంధములను తొలగించుటకు గల అవకాశములను పరిశీలించి, తన అంగీకారమును తెలుపును అట్లు తాను తొలగించిన నిర్బంధముల వలన కలుగులాభము, సంప్రదింపులుజరిపిన రెండవదేశమే కాక, సమావేశములో పాల్గొనిన అన్నిదేశములకును గలుగును అట్లు 1947 వ సంవత్సరము అక్టోబరు మాసాంతమునకు 123 సంప్రదింపులుజరిగి 50,000 సరకులపైగలనిర్బంధములుకొంతవరకు తొలగింపబడినవి ఈ సమావేశముల ఫలితములు, వ్యాపారమును దిగుమతి సుంకములను గురించిన సాధారణ సమ్మతులలో (General Agreement on Trade and Tariff, 1947) పొందుపరుపబడినవి

రెండు సంవత్సరముల తరువాత 1949 లో 'అన్నెసీ' (Annecy) లో 31 దేశముల ప్రతినిధులు సమావేశమయిరి ఆ సమావేశమువలన కలిగిన ఫలితములుకూడ ఆ తరువాత Gatt లో పొందుపరుపబడినవి

ఈ Gatt వలన ప్రపంచ వ్యాపారములో సగము భాగమునకు లాభము కలిగినది ఈ సమాలోచనములు ఇంకను కొంతకాలమువరకు అప్పుడప్పుడు జరుగుచునే యుండును ఈ సమాలోచనముల ఫలితముగ అంత

జాతీయ వ్యాపారమునకు ప్రస్తుతముండిన నిరోధములు, అంతరాయములు, తగ్గి అంతర్జాతీయ వ్యాపార విస్తరణమునకు దారి ఏర్పడు నని అనేకుల అభిప్రాయము ఆర్థికముగ వెనుకబడియున్న దేశముల ప్రత్యేకావసరము లను గుర్తించి ఆ దేశముల పరిస్థితుల కనుగుణముగ ఆయా దేశములు వ్యవహరించుటకు అవకాశములు కల్పించుట ఈ వ్యాపార సంస్థలోని విశేషము ఈ కారణమువలన ఆర్థిక పురోభివృద్ధిని సాధించిన దేశములును, వెనుకబడిన దేశములును, సమానముగ ఈ సంప్రదింపులలో పాల్గొను టకు వీలైనది కాని రష్యా చైనా దేశము లీవ్యాపార సంస్థలలో పాల్గొనకుండుట గమనార్హము

అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి (International Monetary Fund) – అంతర్జాతీయ వ్యాపారమునకు అంతరాయము కల్పించిన కారణములలో ఏ దేశమున కాదేశము ఇతర దేశముల ప్రమేయము లేకయే, తన దేశపు కరెన్సీ మారకపు విలువలను నిర్ణయించుకొనుట అని ఇదివరకు సూచింపబడినదికదా ! కరెన్సీ విలువలలో స్థైర్యము లేనంతకాలమును అంతర్జాతీయ వ్యాపారము ఒడుదుడు కులపాలు కాక తప్పదు అట్టి స్థిరత్వమును సాధించుటకై అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి(International Monetary Fund) 1947 వ సంవత్సరము మార్చి నెల మొదటి తేదీనుండి ప్రారంభింపబడి పనిచేయుచున్నది ఈ ద్రవ్యనిధి చేర్పర చిన సభ్యదేశములు తామాటాటికి నిర్ణయించిన తమతమ కరెన్సీ విలువలను పరస్పరామతిలేక మార్పకూడ దనుట నిర్ణయము ఎగుమతి దిగుమతులకు తాత్కా లికముగా పొత్తు కుదురని కారణమున, ఏ దేశమయి నను ఇతరదేశములు చెల్లింపవలసినంత విదేశపు కరెన్సీ లను సేకరింపలేనియెడల, నిధినుండి ఋణము తీసి కొనవచ్చును ఈ ఏర్పాటువలన తమకష్టము తొలగనిచో ఎగుమతి దిగుమతులకు పొత్తుకల్పించుటకు తమదేశపు కరెన్సీ విలువలను తగ్గించుట (Devaluation) మొదలగు చర్యలను తీసికొనవచ్చును

ఈనిధి నియమములు వివిధదేశముల ప్రత్యేకావసర ములను దృష్టిలోనుంచుకొని నిర్ణయింపబడినవి కరెన్సీ విలువలలో మాటిమాటికి మార్పులు జరుగకుండ చేయు టయే దీని ప్రధానాశయము ఇది వ్యాపారపు ఒడం బడిక కాక, కరెన్సీవిలువల విషయమై చేసికొన్న నిర్ణయ మైనను అంతర్జాతీయ వ్యాపారవిస్తరణమునకు దోహద మిచ్చు ప్రయత్నమగుటచే, ఒకదృష్టితో చూచినయెడల అది అంతర్జాతీయ వ్యాపారపు ఒడంబడికయే యగును.

ఆర్థికమాంద్యము ప్రారంభమయిన అనంతరమున తక్కు, రబ్బరు, టీ, పంచదార మున్నగు సరకుల 'గిరాకీ' తగ్గిపోయినది ఉత్పత్తి యథాపూర్వకముగ సాగుచుండిన కారణమున ధరలు విపరీతముగ తగ్గిపోయినవి ఉత్పత్తిని తగ్గించి తక్కువసరకును అమ్ముటవలన వచ్చు ఆదాయము కంటె, ఎక్కువసరకును ఉత్పత్తిచేసి విక్రయించుటవలన వచ్చు ఆదాయము తక్కువ ఆ కారణమున ఆయా సరకుల నుత్పత్తిచేయు దేశములు తమతమ ఉత్పత్తి పరి మితులను నిర్ణయించుటకు తీర్మానించినవి అట్టి నిర్ణ యములు తక్కు, రబ్బరు, టీ, పంచదార పరిశ్రమల విషయమున జరిగినవి ఈ నిర్ణయములు చేసికొనిన సభ్య దేశముల ప్రభుత్వములు ఈ సంప్రదింపులు, నిర్ణయములు జరుపుట ఇందలి వైశిష్ట్యము

అంతర్జాతీయ వ్యాపారపు ఒడంబడికలవలన వ్యాపా రము సహజమార్గమునగాక కృత్రిమమార్గముల జరుగును తత్ఫలితముగ అంతర్జాతీయ వ్యాపారము క్షీణించును అనుటలో వివాదములేదు ఈ వాదు సుదూరమునసున్న దేశములందే ఉత్పత్తియగు వస్తుసంచయమును మనము అనుభవింపగలుగుట, అంతర్జాతీయ వ్యాపార మూలము ననే ఈ వ్యాపారమెంతగా వృద్ధినొందిన ప్రపంచదేశము లందలి ప్రజల జీవితసౌభాగ్యము అంతగా విలసిల్లును అంతర్జాతీయ వ్యాపార నిరోధకము లగు వర్తకపు ఒడంబడికలు అట్టి అవకాశములను తగ్గించునని వేరుగ చెప్పనక్కరలేదు అన్ని దేశములందలి ప్రజలు ప్రపంచ మందలి వస్తుసంపదను వీలైనంత అనుభవించుటకు చేయ తగిన మార్గములలో ముఖ్యమయినది ఈ వర్తకపు ఒడంబడికలను సాధ్యమయినంతవరకు నిర్మూలించు టయే యగును ఈ యుద్దేశముతోనే నేడు అంతర్జాతీయ వ్యాపారరంగమున తీవ్రకృషి జరుగుచున్నది సర్వమానవ ఆర్థికాభ్యుదయమునకు అట్టి కృషి విజయవంతమగుట శ్రేయస్కరము

కె స

అంతర్జాతీయ సంస్థలు :- ప్రపంచమందు ప్రస్తుతము షుమారు ఎనుబది స్వతంత్ర రాజ్యములున్నవి ఇవి తమ ఆశయములను సార్థకపరచుకొనుటకు ఏర్పరచుకొనిన సంస్థలు జాతీయము లని, అంతర్జాతీయము లని రెండురకములుగ నున్నవి ప్రత్యేకముగ ఏ రాజ్యమునకారాజ్యము— ఇతర రాజ్యముల ప్రసక్తి లేనట్టి దిలేక— ఏర్పరచుకొనిన జాతీయ సంస్థలు, ప్రతిరాజ్యమందుండు శాసనసభలు, మంత్రుల సభలు, న్యాయస్థానములు మొదలైనవి ఈ లాటివి ఇట్లుగాక, ఇతరరాజ్యము లనేకములతో కలసి ఏర్పరచుకొనిన సంస్థలు మరికొన్ని కలవు అనేక రాజ్యములు కలసి ఏర్పరచుకొనిన కారణమున వీనికి అంతర్జాతీయసంస్థ లను పేరు చెల్లుచున్నది

అంతర్జాతీయ సంస్థలు సాధింపదలచు ప్రయోజనములు తాత్కాలికములుగాక దీర్ఘకాలికములుగను, శాశ్వతములుగను ఉన్నవి వీనినిగురించి గుర్తింపతగ్గ విశేషములలో ఇదియొకటి ఈ ప్రయోజనములుకూడ అన్నిరంగములకు— రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంఘిక రంగములన్నిటికి—చెందిన సాధారణ ప్రయోజనములుగగాని, లేక ఏదో ఒక ప్రత్యేక రంగమునకు చెందినవిగగాని ఉండవచ్చును ఈ విభేదమునుబట్టి అంతర్జాతీయ సంస్థలను సాధారణ **(General)** సంస్థలని, ప్రత్యేక సంస్థలని **(Specialized)** రెండువర్గములుగ విభాగము చేయనగును మానవుల అభ్యుదయమునకై సర్వవిధముల పాటుపడుటకును, యుద్ధముల నివారించుటకును స్థాపింపబడిన "ఐక్యరాజ్యసమితి" యు **(United Nations)** దాని అంగములును, శాఖలును మొదటివర్గములో చేరినవి, అటాగుగాక ఉత్తరములను, వస్తువులను ప్రపంచములో ఒక ప్రాంతమునుండి మరియొక ప్రాంతమునకు సుకరముగ పంపుటకై ఏర్పాటు చేయబడిన యూనివర్సల్ పోస్టల్ యూనియన్ **(Universal Postal Union)** రెండవవర్గములో చేరినది అంతర్జాతీయ కార్మికసంఘము **(International Labour Organisation)**, ప్రపంచ ఆరోగ్య సంఘము **(World Health Organisation)**, ఆహార,వ్యవసాయిక సంఘము **(Food and Agricultural Organisation)**, అంతర్జాతీయ విద్యా వైజ్ఞానిక, సాంస్కృతిక సంఘము **(United Nations Educational, Scientific, Cultural Organisation)** మొదలైనవికూడ ఏదియో ఒక ప్రత్యేక ప్రయోజనమును మాత్రమే సాధించునవి గనుక రెండవవర్గములో చేర్పదగియున్నవి

దీనితోపాటు మరియొక విభేదముకూడ గమనింప తగియున్నది ప్రస్తుతము ప్రపంచములో పనిచేయుచుండు అంతర్జాతీయ సంస్థలలో కొన్ని ప్రభుత్వములచే స్థాపింపబడి నిర్వహింపబడుచుండునవి , ఐక్యరాజ్యసమితి, యూనివర్సల్ పోస్టల్ యూనియన్ మొదలైనవి ఈలాటివి వీనిసంఖ్య షుమారు ఎనుబదియని, చెప్పవచ్చును మరికొన్ని ప్రభుత్వములతో సంబంధములేని అనధికారులచే స్థాపింపబడి నిర్వహింపబడునట్టివి వివిధరాజ్యములలోని వర్తకులు, కార్మికులు, వ్యవసాయదారులు, మతప్రచారకులు, శాస్త్రపరిశోధకులు, గ్రంథకర్తలు మొదలైనవారు వారివారి ప్రత్యేకోద్దేశములను నెరవేర్చుకొనుటకై ఏర్పరచుకొన్న సంఘములు వందలకొలదిగ నున్నవి అంతర్జాతీయ వర్తకసంఘము **(International Chamber of Commerce)**, అంతర్జాతీయ కార్మికసంఘముల సమాఖ్య **(International Federation of Trade Unions)**, దివ్యజ్ఞాన సమాజము **(Theosophical Society)**, అంతర్జాతీయ రాజ్యాంగవేత్తల సంఘము **(International Political Science Association)** మొదలైనవి ఇట్టివి దీనినిబట్టి అంతర్జాతీయ సంస్థలను అధికార **(Governmental)** సంస్థలనియు, అనధికార **(Non-governmental)** సంస్థలనియు విభాగము చేయవచ్చునని స్పష్టమగుచున్నది

ఇటీవలికాలమున అంతర్జాతీయ సంస్థల సంఖ్య విస్తారముగ పెరుగజొచ్చెను ప్రకృతిశాస్త్ర జ్ఞానము విపరీతముగ వృద్ధిగాంచి దాని ఫలితముగ ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంఘిక, వైజ్ఞానిక రంగము లన్నిటియందును రాజ్యము లన్నియు పరస్పరాశ్రయములగుట దీనికి మూలకారణము రవాణా సౌకర్యములు పెరుగుట , ఆర్థిక స్వయంపోషకత్వము సాధ్యముకాకపోవుట, పారిశ్రామిక వృద్ధిగాంచిన రాజ్యములు ముడి పదార్థములను ఉత్పత్తిచేయు దేశములపై ఆధారపడవలసివచ్చుట ఈలాటి మార్పుల మూలమున అనేక విషయములలో అనేక రాజ్యములవారు కలసి పనిచేయవలసిన అవసరమధికమయ్యెను యూనివర్సల్ పోస్టల్ యూనియన్,

అంతర్జాతీయ కార్మిక సంఘము, అంతర్జాతీయ వర్తక సంఘము మొదలైనవి స్థాపింపబడుటకు ఇట్టి పరిణామమే ప్రధాన కారణము

ప్రకృతిశాస్త్ర పరిశోధనాభివృద్ధి యుద్ధముల స్వరూపమును మార్చి ఐక్యరాజ్యసమితివంటి అంతర్జాతీయ సంస్థల అవసరమును కల్పించెను

రాజ్యములమధ్య వివాదములు తప్పవు వివాదములను పరిష్కరించుకొనుటలో సామ దాన భేదోపాయములేగాక యుద్ధము (దండము - బలప్రయోగము) కూడ న్యాయమైన సాధన మన్న భావము ప్రపంచమందనాదిగ వ్యాపించియున్నది అందుచేత వివాదము లనేకములు యుద్ధముల మూలమున పరిష్కృతము లగుట సర్వసాధారణమయ్యెను ప్రపంచచరిత్రలో చాలభాగము యుద్ధముల చరిత్రయే కాని ఇటీవలికాలమున యుద్ధముల స్వరూపము పూర్తిగ మారిపోయెను వానిలో పాల్గొను సైనికుల సంఖ్య కొన్ని వేలమంది కొన్ని కోట్లవరకు పెరిగెను ఆధునిక యుద్ధములన్నిటికి మూలస్థానమని చెప్పతగ్గ యూరపు ఖండమందు పదునారవ శతాబ్దపు యుద్ధములలో ముప్పదివేలకు మించిన సైన్యములు పాల్గొనియుండలేదు పందొమ్మిదవ శతాబ్ది ప్రారంభమున నెపోలియన్ నాయకత్వముక్రింద జరిగిన యుద్ధములలో పది లక్షల సైనికులు పాల్గొనిరి ఇరువదవ శతాబ్దములో జరిగిన మొదటి ప్రపంచయుద్ధమందు ఆరుకోట్ల సైనికులును, రెండవదానియందు సుమారు ఎనిమిదికోట్ల సైనికులును పాల్గొనిరి పదునెనిమిదవ శతాబ్దిమందు జరిగిన యుద్ధము లన్నిటియందును హతులైనట్టియు గాయపడినట్టియు సైనికులసంఖ్య నలుబదిరైదు లక్షలు, రెండవ ప్రపంచయుద్ధమందు హతులసంఖ్య 220 లక్షలు, వికలాంగులసంఖ్య 840 లక్షలు, హిరోషిమాలో అటంబాంబు ప్రేలుడువలన ప్రాణములగోల్పోయినవారిసంఖ్య 78,000 ఈకాలపు యుద్ధముల మూలమున సైనికులేగాక - విమానములనుండి ప్రేలు బాంబుల కారణమున - సామాన్యజనులు కూడా హతులగుటయు, వికలాంగులగుటయు సంభవించుచున్నది పట్టణములు, పల్లెలు లెక్కలేనన్ని నేలమట్టము లగుచున్నవి ఆస్తినష్టమునకు మితిమేరలు లేవు రెండవ ప్రపంచయుద్ధములో ఒకయూరపు ఖండమునందు కలిగిన నష్టము 1,500,000,000,000 రూపాయలకు మించియుండునని అంచనా వేసియున్నారు యుద్ధము ముగిసిన తర్వాతకూడ అగ్రరాజ్యములమధ్య పెరిగిన విరోధముల కారణమున, మరియొక ప్రపంచయుద్ధము రానున్నదను భయముచేత, అట్టి ప్రమాదమునుండి తప్పించుకొనుటకు ప్రతిరాజ్యము దాని ఆదాయములో అర్ధభాగమును సైనిక, నావిక, విమాన బలములను చేకూర్చుకొనుటకై ఖర్చుపెట్టుచున్నది రెండవ ప్రపంచయుద్ధములో అటంబాంబు నొక్కదానినే ప్రయోగించిరి కాని ఇప్పుడు అటంబాంబులేగాక హైడ్రోజన్ బాంబులుకూడ తయారగుచున్నవి ఇవి బ్రహ్మాస్త్రమునకంటె నెక్కుడుశక్తి గలవి వీనిప్రయోగము మూలమున దేశములకు దేశములే తుడుచుకొని పోవుననుటలో అతిశయోక్తి లేదు

యుద్ధస్వరూపమందు ఇట్టి విపరీతమైన మార్పులు కలుగుటచేత రాజ్యములమధ్య సంభవించు వివాదములను సర్వనాశకరమగు యుద్ధసాధనమున పరిష్కరించుకొనుట ఆత్మహత్యవంటి దన్న అభిప్రాయము మొదటి ప్రపంచయుద్ధకాలమందే వ్యాపించెను సాధనాంతర మొకటియున్నగాని వివాదపడు రాజ్యములు యుద్ధమును మానుట జరగదన్న హేతువున అట్టి సాధన మొకదానిని కల్పించు ఉద్దేశముతో 1919 లో నానాజాతిసమితి (League of Nations) ని స్థాపించిరి అది కొన్నిసంవత్సరములపాటు పనిచేసెను దాని నిర్మాణములో కొన్ని లోపములున్నట్లు అనుభవముమూలమున తెలియవచ్చుటచేత, వాటినన్నిటిని సవరించి రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరము విజేతలైన రాజ్యములన్నియు కలసి 1945లో ఐక్యరాజ్యసమితిని స్థాపించినవి అంతర్జాతీయ సంస్థలన్నిటిలో దీనిదే అగ్రస్థానము దీనినిగురించిన వివరములను కొన్నిటిని తెలిసికొనుట అవసరము

ప్రపంచమందంతటను శాంతి భద్రతలను స్థాపించుట, రాజ్యములమధ్య సంభవించు వివాదములను అంతర్జాతీయ న్యాయసూత్రముల ననుసరించి శాంతిమార్గమున పరిష్కరించుట, దురాక్రమణోద్దేశముతో యుద్ధములకు ఉపక్రమించు రాజ్యములను శిక్షించుట, రాజ్యముల మధ్య వివాదములు సంభవించకుండ చేయగల సాధనములు సృష్టించుట. ప్రపంచమందలి ఉత్పత్తిని,

సంఘర్షణ జరుగుటకు కారణములైన దారిద్ర్యము, జాత్యహంకారము, మొదలగువానిని తొలగించుట, ఎట్టి వివక్షతలేక మానవులందరకు— స్త్రీలకు, పురుషులకు— ప్రాథమిక హక్కులను సమకూర్చుట, మానవకల్యాణమునకు పను వ్రవిధముల తోడ్పడుట — ఇవియే సమితియొక్క ఆశయములు

ఇవి నెరవేరుటకు ప్రపంచములోని రాజ్యములన్నిటియొక్క సహకార మవసరము దీనిని గ్రహించి 1945 లో 51 రాజ్యములు కలిసి సమితిని స్థాపించెను ప్రపంచములోని తక్కిన రాజ్యములకుకూడ సభ్యత్వమును లభింపచేయుటకు సమితి మూలశాసనములో (Charter) కొన్నిసూత్రములు చేర్చబడెను శాంతిని కాంక్షించునట్టియు సమితి సభ్యత్వ విధులను నిర్వహించుట కిష్టపడునట్టియు, సమర్థత కలిగినట్టియు రాజ్యములు సభ్యత్వము పొందవచ్చును దరఖాస్తు పెట్టుకొనిన రాజ్యమునకు ఇట్టి అర్హతలు ఉండునదీ లేనిదీ మొదలు భద్రతా సంఘము పరిశీలించును అర్హతయున్నట్లు అది అభిప్రాయపడినయెడల దాని నాధారముచేసికొని మహాసభ (General Assembly) దరఖాస్తును మంజూరుచేయును భద్రతాసంఘముయొక్క అమోదములేక మహాసభ ఏరాజ్యమునకుగాని సభ్యత్వము కల్పించుటకు వీలులేదు 1945 తర్వాత ఇరువదియైదు రాజ్యములు సమితిలో క్రొత్తగ చేరగలిగెను

సమితి వ్యవహారములను జరుపుటకు (1) మహాసభ (General Assembly), (2) భద్రతాసంఘము (Security Council), (3) ఆర్థిక సాంఘిక సంఘము (Economic and Social Council), (4) ధర్మకర్తృత్వ సంఘము (Trustee-ship Council), (5) ఉద్యోగవర్గము (Secretariat), (6) అంతర్జాతీయ న్యాయస్థానము అను ఆరు అంగము లున్నవి

1 మహాసభ - సమితిలో సభ్యత్వముగల ఒక్కొక్క రాజ్యము మహాసభకు అయిదుగురు ప్రతినిధులను పంపవచ్చును కాని ఒక్కొక్క రాజ్యమునకు ఓటు (Vote) ఒకటే కార్యనిర్వహణమునకై మహాసభ ఏటేట ఒక అధ్యక్షుని, ఏడుగురు ఉపాధ్యక్షులను, ఆరు కమిటీలను తప్పక ఎన్నుకొనును ఇవిగాక మరికొన్ని కమిటీలుకూడ ఉన్నవి మహాసభ అధమపక్షము సంవత్సరమునకొక పర్యాయమైన సమావేశము కావలసియున్నది అంతర్జాతీయములగు రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంఘిక విషయముల నన్నిటినిగురించి (కొన్ని స్వల్పమినహాయింపులతో తప్ప) మహాసభ ఆలోచించి, సిఫార్సురూపములైన తీర్మానముల గావింపవచ్చును భద్రతాసంఘముతో భాగస్వామియై ఇది సమితిప్రధానకార్యదర్శిని, అంతర్జాతీయన్యాయస్థాన న్యాయాధీశులను ఎన్నుకొనుచున్నది ఇదిగాక భద్రతా సంఘపు తాత్కాలిక సభ్యులను, ఆర్థిక సాంఘిక సంఘ సభ్యులను, ధర్మకర్తృత్వ సంఘములోని సభ్యులలో కొందరిని ఇది ఎన్నుకొనును సమితి జమాఖర్చుల నిర్ణయము దీనిదే సమితియొక్క తక్కిన అంగములు సమర్పించు నివేదికలను విమర్శించి సూచనలుచేయు అధికారము దీని కున్నది ఇందులో జరుగు ప్రధానమైన తీర్మానములు హాజరై ఓటింగు చేయువారిలో మూడింట రెండువంతుల సభ్యుల అమోదమును పొందవలెను మహాసభ ఒకవిధమైన సర్వదేశజనసంఘ మని చెప్ప తగియున్నది

2. భద్రతాసంఘము - భద్రతాసంఘము సమితియొక్క కార్యనిర్వాహకశాఖ ఇందులో ఐదుగురు శాశ్వత సభ్యులు, ఆరుగురు తాత్కాలిక సభ్యులు-మొత్తము పదునొకండుగురు సభ్యులు - ఉన్నారు అగ్రరాజ్యములని పేరుగాంచిన సోవియట్ రష్యా, యునైటెడ్ స్టేట్సు, బ్రిటన్, ఫ్రాన్సు, చైనాలకు శాశ్వత సభ్యత్వము తాత్కాలిక సభ్యులను రెండేండ్ల కాలపరిమితితో మహాసభ ఎన్నుకొనుచున్నది భద్రతాసంఘమును గురించి గుర్తించదగిన గొప్ప విశేషము అగ్రరాజ్యములకుగల అడ్డుపెట్టు (Veto- వీటో) అధికారము కార్యక్రమమునకు సంబంధించిన (Procedural) విషయములుగాక తక్కిన విషయములను గురించిన తీర్మానము లన్నిటికి అధమపక్షము మొత్తము సభ్యులలో ఏడ్గురి అమోదమును, ఆ ఏడ్గురిలో శాశ్వత సభ్యు లందరి అమోదమును ఉండవలెను తీర్మానమును పదిమంది సభ్యు లంగీకరించినను అగ్రరాజ్య సభ్యుడొక్కడు అమోదించక అడ్డుతగిలినయెడల అది వీగిపోవలసినదే. సమితివ్యవహారములను నడుపుటలో అగ్రరాజ్యములను కాదని ఏదని చేయుటకు వీలులేదని

ఇది స్పష్టము చేయుచున్నది ఇదిగాక అగ్రరాజ్యము లైదును ఏకమత్యముగలవై ఒక త్రాటిమీద నడిచినప్పుడే భద్రతాసంఘము ఏపనినైనను చేయగలదనికూడ దీని నుండి స్పష్టమగుచున్నది అట్టి ఏకమత్యము కుదిరిన వను అను మాత్రమే తలపెట్టుట యుక్తమను భావముతో ఈ సంఘనిర్మాణము జరిగెను. రాజ్యములమధ్య సంభవించు వివాదములను గుర్తించుట, వివాదములు యుద్ధములకు దారితీయకుండ చూచుట, యుద్ధములు సంభవించినపుడు ఉభయ పక్షములవారితో సంప్రదించి శాంతినిస్థాపించుట దురాక్రమణ యుద్ధములో దిగిన రాజ్యములను శిక్షించుట, ఇదంతయు భద్రతా సంఘము చేయవలసిన పనులు కాని గత పది సంవత్సరములనుండి సోవియట్ రషియా యునైటెడ్ స్టేట్సులమధ్య విపరీతమగు వైరుధ్యమేర్పడిన కారణమున భద్రతాసంఘము కార్యనిర్వాహణసంఘ మగుటకు బదులు, గొప్ప వాద ప్రతివాద రంగముగ మారిపోయెను

3. ఆర్థికసాంఘిక సంఘము - ప్రపంచమందు కొన్ని రాజ్యములు ఆర్థిక సాంఘిక రంగములందు వృద్ధిగాంచు నట్టివిగను, కొన్ని వెనుకబడినట్టివిగను ఉన్నవి ఈ తరతమ భేదములు తగ్గుటకుకావలసిన చర్యలను సంస్కరణములను సూచించుటకును, వెనుకబడినదేశములలోనిదారిద్ర్యమును తొలగించుటకును, అన్నిరంగములలో పురోభివృద్ధి మార్గములను సూచించుటకును ఆర్థికసాంఘికసంఘము స్థాపింపబడెను ఇందు పదునెనిమిదిరాజ్యములకు సభ్యత్వమున్నది సమితిలో సభ్యత్వముగలరాజ్యములన్నియు ఈసంఘమున కెన్నుకొనబడుటకు అర్హులు ఏ పదునెనిమిది రాజ్యములను ఎన్నుకొనవలెనో నిర్ణయించు అధికారము మహాసభది సభ్యత్వ కాలపరిమితి మూడుసంవత్సరములు ఆర్థికాభివృద్ధి, నిరుద్యోగనిర్మూలనము, రవాణా సౌకర్యములు, మానవుల ప్రాథమిక హక్కులు, సంఘమందు స్త్రీలకుండవలసిన గౌరవము, మత్తుపదార్థముల నిషేధము, జనసంఖ్యాసమస్యలు మొదలగు వివిధవిషయములనుగురించి ఈ ఆర్థిక సాంఘిక సంఘము అనేకపరిశోధనలనుగావించి, అభ్యుదయకరము లగు సూచనలను చేయుచున్నది

4. ధర్మకర్తృత్వ సంఘము - ఇదివరకు వలసలుగ (Colonies) నుండిన ప్రాంతము లనేకములు రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరము స్వతంత్రరాజ్యములుగ మారినను ఇప్పటికికూడ పరాయిప్రభుత్వమునకు లోబడిన ప్రాంతము లనేకము లున్నవి ఆప్రాంతములలోని ప్రజలు రాజకీయముగ వెనుకబడినవారనియు ఇప్పటికిప్పుడే స్వరాజ్యము ననుభవించుట కర్హులు కారనియు అందుచేత కొంతకాలమువరకు ఆ ప్రాంతములలో పరాయి ప్రభుత్వము ఉండుట తప్పదన్న అభిప్రాయమొకటి ఉన్నది కాని వానిని పాలించు పరాయి ప్రభుత్వములవారు స్వలాభపరులుగాక పాలితుల శ్రేయస్సునకై పాటుపడునట్లు చేయుట ఐక్యరాజ్యసమితి కర్తవ్యములలో నొకటి యని సమితి నిర్మాతలు అంగీకరించి, ఆ ఉద్దేశము నెరవేరుటకుగాను ధర్మకర్తృత్వసంఘమును స్థాపించిరి ఇందు భద్రతాసంఘములోని శాశ్వత సభ్యులు, వలస ప్రాంతముల పాలించు రాజ్యముల ప్రతినిధులు, సమితిమహాసభ ఎన్నుకొన్న మరికొందరు ప్రతినిధులు ఉన్నారు. సభ్యులలో సగముభాగము వలసలను పాలించు రాజ్యముల ప్రతినిధులుగను, తక్కిన సగము ఇతరులుగను ఉండవలెనను ప్రాతిపదికపై ధర్మకర్తృత్వ సంఘ నిర్మాణము గావింపబడెను ఇది ఏటేట రెండు పర్యాయములు సమావేశమై, వలసల పరిపాలనముగురించి పరిపాలకులు సమర్పించిన నివేదికలను చర్చించి, ప్రజలకు అన్యాయము జరుగకుండుటకును, శీఘ్రకాలమున వారికి స్వరాజ్యార్హత లభించుటకును కావలసిన సూచనలను చేయుచుండును

5 ఉద్యోగవర్గము - ప్రతిరాజ్యముయొక్క పరిపాలనమునకు నిపుణులతో కూడిన ఉద్యోగవర్గమున్నట్లు సమితి వ్యవహారములను నెరవేర్చుటకుకూడ ఒక ఉద్యోగ వర్గము (Secretariat) ఉన్నది వీరందరిపై పెత్తనము వహించువాడు సమితి ప్రధాన కార్యదర్శి (Secretary General). ఉద్యోగులు సమితిలో సభ్యత్వముగల వివిధ రాజ్యముల పౌరులు, ఏ ఒక్క రాజ్యమునకు సంబంధించినవారు కారు

6 అంతర్జాతీయన్యాయస్థానము - అంతర్జాతీయన్యాయస్థానమందు పదునైదుగురు న్యాయాధీశులున్నారు వీరిని భద్రతాసంఘము, మహాసభ కలిసి నియమించుచున్నవి - వీరి ఉద్యోగకాలము తొమ్మిది సంవత్సరములు. వివాద

పడు రాజ్యము న్యాయస్థానముయొక్క మధ్యవర్తిత్వము నపేక్షించినయెడల న్యాయాధీశులు తమ అభిప్రాయములను వ్యక్తపరచుచుందురు. అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రమునుగురించి సమితికిసంబంధించిన అంగములు సలహాలను కోరినయెడల అట్టి సలహాల నొసగుటకిది సంసిద్ధముగనున్నది

ఐక్యరాజ్యసమితి కార్యములన్నియు మూడు ప్రధాన సూత్రములతో సమన్వయము కావలసియున్నది అది తలపెట్టు కార్యమేదియు రాజ్యముల సర్వస్వామ్యమును (Sovereignty) నిరోధించునదిగ నుండరాదనునది మొదటి సూత్రము ఎట్టి పరిస్థితులలోకూడ సభ్యరాజ్యముయొక్క అంతరంగిక (Domestic) వ్యవహారములలోను సమితి జోక్యము కలిగించుకొనరాదనుట రెండవసూత్రము అగ్రరాజ్యములైదింటియొక్క అంగీకారమును పొందిన గాని శాంతిభద్రతలస్థాపించుటకు కావలసిన కార్యములను సమితి కార్యనిర్వాహకసభ యగు భద్రతాసంఘము చేయరాదనుట మూడవసూత్రము ఇట్టి సమన్వయము కుదురుట సులభసాధ్యముగా కనబడుటలేదు అయినను, సమితి ఆదర్శసిద్ధికై అందరు చిత్తశుద్ధితో కృషిసలుపుట ప్రపంచక్షేమమున కవసరము

మా వెం రం

అంతర్వేది.- ఆంధ్రదేశమును పవిత్రముగావించు గోదావరినది రాజమహేంద్రవరమునుండి, కాశ్యప (తుల్యభాగ), అత్రి (కోరింగనది), గౌతమి, భరద్వాజ, కౌశిక, జమదగ్ని, వశిష్ఠ అను ఏడుపాయలుగా చీలి సముద్రముతో సంగమించుచున్నది వీటిలో భరద్వాజ జమదగ్నిపాయ లంతరించినవి కౌశిక, తుల్యభాగలు చిన్నకాలువలవలెనున్నవి యాత్రికులీసప్తసంగమస్థలము లందును స్నానముచేయుటకు "సప్తసాగర యాత్ర" చేయుదురు వీటిలో మిక్కిలి పడమటిది వసిష్ఠాసాగర సంగమము ఇచ్చట వసిష్ఠపాయకు ఎడమఒడ్డున అంతర్వేది క్షేత్రమున్నది ఇది నరసాపురమను ప్రాచీనచారిత్రక పట్టణమునకు పదుమైళ్ళ దూరములోనున్నది క్రీ శ 1808 వ సంవత్సరమున హాలెండుదేశస్థులగు డచ్చివారు ఈప్రాంతమునకు ఓడవర్తకముకొరకు వచ్చిరి మన దేశస్థులు హాలెండువారిని వలందువారు అనుచుండిరి. సముద్రములోనిల్చిన వలందుల ఓడలనుండి గొప్పపడవలు అంతర్వేదిమీదుగా నరసాపురమునకు చేరుచుండెను. ఓడలకు మార్గసూచనకొరకు డచ్చివారు అంతర్వేదిదగ్గర ఒక గొప్ప స్తంభమును కట్టిరి ఇది దీపమున్న స్తంభము కాదు పెద్దఓడలు ఒడ్డునకు రాకూడదని హెచ్చరిక తెల్పుటకీ స్తంభముపయోగించెడిది ఈప్రాంతమును పిమ్మట ఆక్రమించుకొన్న ఆంగ్లేయులీ స్తంభమును బాగుచేయించిరి 1951 వ సంవత్సరమున ఆగస్టులోవచ్చిన ఉప్పెనలో ఈ స్తంభపు పైభాగము పడిపోయినది. అప్పుడు సముద్ర మించుమించుగ నొకమైలుదూరము భూమిమీదికి చొచ్చుకొనివచ్చినది పూర్వము సముద్రజలమున కరమైలు దూరమునసుండెడి యీ స్తంభమిప్పుడు సముద్రములో నున్నది దీనికి కొంతదూరములోనుండెడి ఆంజనేయ స్వామి ఆలయమునుగూడ సముద్రుడు మ్రింగివేసినాడు ఆలయము కూలిపోయినది ఆంజనేయవిగ్రహము అంతర్వేది చెరువుగట్టున నొక ఇటుకగుడిలో భద్రపరుపబడినది

ఈప్రదేశమున కృతయుగమున బ్రహ్మ నూరేండ్లు యాగముచేసి యజ్ఞశాలలో అంతర్వేదికాస్థలమున నీలకంఠేశ్వరుని ప్రతిష్ఠించి క్షేత్రపాలకునిగావించెను. పిమ్మట వసిష్ఠమహర్షి యిట నాశ్రమమేర్పరచుకొని గోదావరినుండి వసిష్ఠపాయను తీసికొనివచ్చెనట హిరణ్యాక్ష పుత్రుడగు రక్తలోచనుడు ఈశ్వరవరగర్వమున కన్నుగానక, విశ్వామిత్రప్రేరితుడై వసిష్ఠపుత్రులను చంపగా, వసిష్ఠుడు విష్ణువును ప్రార్థించెను హరి, లక్ష్మీనృసింహరూపమున మునికి ప్రత్యక్షమై, మాయాశక్తియు తన సోదరియునగు అశ్వారూఢాంబ (గుఱ్ఱాలక్క) రాక్షసుని రక్తము భూమిమీదపడకుండ దనవాల్కతో పీల్చివేసి తోడ్పడుటవలన, రక్తలోచనుని సంహరించెను పిమ్మట రాక్షసరక్తమును గుఱ్ఱాలక్క విడిచివేయగా నది రక్తకుల్యయను పేరున ప్రవహించెను వసిష్ఠుని ప్రార్థనచే లక్ష్మీనృసింహస్వామి అర్చారూపమున నట నిల్చిపోయెను వసిష్ఠుడు లక్ష్మీనృసింహ విగ్రహమును ప్రతిష్ఠించి అర్చాదులుగావించెను ఈస్థలమునకు కొంతదూరమున రక్షణగా ఆంజనేయస్వామినిగూడ వసిష్ఠుడు ప్రతిష్ఠించెను ఆస్వామి ఆలయమే 1951 లో సముద్ర గర్భమునపడెను.

వసిష్ఠుని యనంతరము నృసింహ విగ్రహమొక పుట్టలో నడగియుండెను. కలియుగమున కేశవదాసను గొల్లవాడు తన కపిలగోవు ప్రతిదినము పుట్టమీద తనపొదుగు పాలు విడుచుచుండుటచూచి అటు త్రవ్వింపగా స్వామి విగ్రహము దొరికెను. దానికతడు దారువులతో ఆలయము నిర్మించి పూజాదికము లారంభించెను. స్వామి పెక్కు మహిమలు చూపెను స్వామివారి అర్చాదులు నిర్వహించుటకు కేశవదాసు కొన్ని భూములను దానముచేసెను కేశవదాసు నిర్మించిన కొయ్య గుడిస్తంభములు చక్కని శిల్పపు చెక్కడపుపనితనముతో నొప్పును, ఈ కొయ్యస్తంభములింకను గట్టిగనున్నవి ఈ దార్వాలయపు స్తంభములను ప్రస్తుతపు శివాలయము ప్రక్కను భద్రపరచబడి స్వామివారి పాకశాలగా నేర్పడియున్నది కేశవదాసు పాలెమను గ్రామము నేటికిని అంతర్వేదికి సమీపమున నున్నది. కేశవదాస నిర్మిత దార్వాలయము శిథిలావస్థకు రాగా బెండమూర్లంక కాపురస్థులును, అగ్నికుల క్షత్రియులును అగు కొపనాతి ఆదినారాయణగారు జీర్ణాలయోద్ధరణమునకు పూనుకొనిరి అనుకన్న వీరాయియు దొరకని యీ దూరసముద్ర ప్రాంతమునకు మహాలయ నిర్మాణమునకు గావలసిన శిలాస్తంభములును, రాళ్లును గొనితెచ్చుట వింత ఆదినారాయణ కొడుకు కృష్ణమ్మ వీరు ఓడవర్తకము చేయుచుండిరి అవాడు బెండమూర్లంక నుండి ఓడల మూలమున, ఇట్టుక మొదలగునవి వరకుల వర్తకము విశేషముగా జరుగుచుండెను పోయినవను కొన్న ఓడలు నృసింహస్వామియనుగ్రహమున విశేష ధన సంపదతో తిరిగిరాగా కృష్ణమ్మగారు, తండ్రిసంకల్పించిన ఆలయమండపాదుల నిర్మాణము పూర్తిగావించిరి ఈపని శాలివాహనశకము 1745 వ సంవత్సరమునకు సరియయిన క్రీ శ 1823 న ముగిసినట్లు ఆలయపు గోడ మీద నొక శిలాశాసనమున్నది

గర్భాలయమునందున్న స్వామి విగ్రహము పశ్చిమ ముఖముగానుండును గర్భాలయమునకెదుట నాలుగు పెద్దవైన మండపములున్నవి నృసింహాలయమునకు కుడిప్రక్కను రామాలయమున్నది ఈయాలయ మండపముల యందు గాఢాంధకారము నెలకొనియున్నను సాయంకాలమున పడమటవస్తమించు సూర్యుని కిరణములు స్వామి విగ్రహ వక్షస్థలమున ప్రసరించి బంగరుకాంతులతో వెల్గుచునుట రమ్యముగ నుండును ఆ సొగసు ఆలయనిర్మాణమునందేగలదు స్వామి ఆలయమున కెదురు వైపున కల్యాణ మండపమున్నది దీనికిచుట్టును నాల్గు వైపులను మండపమున్నది పశ్చిమ ద్వారముమీద గోపురము కాక, పది చుట్టుకొలతల యున్నది నృసింహస్వామి చుట్టును రాజలక్ష్మి తాయారు, వెంకటేశ్వరస్వామి, భూదేవి తాయారు, శ్రీరంగనాయకస్వామి, సంతాన గోపాలస్వామి, కేశవస్వామి, సన్నిధ్దరాళ్వారులు, ఆంజనేయస్వామి, శ్రీరాములవారు, గోపాలస్వామియు గలరు వీరందరును సన్నిధి దేవతలు మండపములమీద విమానములు కొన్ని గుండ్రముగను, కొన్ని కూచిగను నుండును నీలకంఠేశ్వరస్వామివారి కొక రెడ్డి ప్రభువు ఆలయము కట్టించెను. అది శిథిలము కాగా, మద్దు బాలయ్యగారను పేరూరు వాస్తవ్యులును, అద్దూరి చినకాశయ్య యను నరసాపురపు ఓడ వర్తకులును జీర్ణాలయోద్ధారము గావించిరి ఈ యాలయము నేడు శిథిలమగుచున్నది

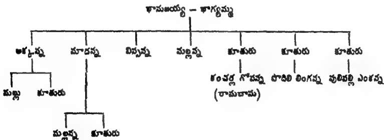
ప్రతి సంవత్సరమున మాఘ శుద్ధ దశమినాడు నృసింహస్వామి కల్యాణము జరుగును ఏకాదశినాడు రథోత్సవమున స్వామి రథము గుడ్లాలక్క గుడివరకు పోవును వేలకొలది యాత్రికులు భీష్మైకాదశి మొదలు పూర్ణిమ వరకును ఉదయమునందు సాగర సంగమ స్నానము గావించి పావనత్వము నొందుదురు ద్వాదశితోకూడిన ఆదివారమున సముద్ర స్నానము పుణ్యప్రదము త్రయోదశినాటి రక్తకుల్యాస్నానము పీడాహరము చతుర్దశినాడు చోరోత్సవము పూర్ణిమనాడు స్వామి చక్రతీర్థస్నానముకొరకు సముద్రమున కేగును. ఆ స్థలమున స్వామివారు నిలుచుటకు కట్టబడిన మండపము చక్కగనున్నది పూర్వ మీప్రాంతము గోల్కొండ నవాబు పాలనలో నుండగా క్రీ శ 1582 సంవత్సరమున స్వామివారి చక్రము సముద్రములో కొట్టుకొని పోయెనట ఎంత వెదకించినను చక్రము దొరకలేదు. అంత పేరూరు ద్రావిడ బ్రాహ్మణు లగు అంతర్వేది చయనులుగారు పదునొకం దహోరాత్రములు మంత్రజపము చేయగా సముద్రుడు చక్రమును బ్రాహ్మణుని పాదములకడ జేర్చెనట నాటినుండియు పేరూరి

బ్రాహ్మణులకు స్వామి కల్యాణమున ప్రముఖస్థానమేర్పడి నది. వారు వచ్చి స్వామి రథముమీద మరటులుచేసినగాని రథము కదలదట. స్వామికి నిత్యోత్సవ, వారోత్సవ, పక్షోత్సవాదులు జరుగును

ఈ సముద్రతీర ప్రాంతమును మొదట ఫరాసు వారాక్రమించగా 1768 వ సంవత్సరమున ఫరాసుల నోడించి ఆంగ్లేయు లాక్రమించుకొనిరి. దేశమంతయు నొక నిర్దిష్ట ప్రభుత్వముక్రింద లేదు. పెద్దాపురము సంస్థానపు రాజులగు వత్సవాయి వారి ప్రదేశమునకు ప్రభువు లయిరి. పెద్దాపురపు రాజులు సుమారు వేయి ఎకరముల భూమి నృసింహస్వామివారికిచ్చిరి. స్వామి వారికి లక్షయు ముప్పదివేల రూపాయల విలువగల జవాహరీ నిర్మింప బడెను. సంస్థానపు మర్యాదలనుబట్టి స్వామి వారికి నగారావాద్యములు, పవళింపు సేవలు మొదలయినవి జరుగుచుండెడివి. 1844 లో పెద్దాపురపు కోట ఆంగ్లేయుల వశమాయెను. అందుచే నాటినుండి ఆ రాజ్యపు సామంతులగు మొగలితుఱ్ఱు సంస్థానపు రాజులు, కలిదిండి వంశస్థులు, ఈ ఆలయములకు ధర్మకర్తలై కల్యాణోత్సవాదులు జరిపించుచున్నారు. నేడీ ఆలయ పరిపాలన ప్రభుత్వపు ధర్మాదాయ దేవాదాయసంస్థచేతిలో నున్నది.

వా. రా. బ్ర.

అక్కన్న మాదన్నలు.—అక్కన్నమాదన్న లిద్దరు అచ్చపుటాంధ్రపుత్రులు అయినను వీరు నేదంకాపురస్థులగు కులకర్ణి వంశపు కన్నడ బ్రాహ్మణులనియును, మహారాష్ట్రులనియును, శివాజీ ప్రధాని యగు మోరోపంతు పింగళే యొక్క దాయాదులనియును కొంత ప్రచార మున్నది. ఈ వాదమును సమకాలికులగు ఏ యితర చారిత్రకులచేతను చెప్పబడలేదు. చారిత్రక నిదర్శనములు గాని, స్థల పురాణములు గాని ఈ వాదమునకు బల మొసంగుటలేదు. వీరి పింగళివంశము, ఆ పింగళేవంశము వేరు ఋషులు వేరు. వీరు ఆంధ్రులనుట చారిత్రక సత్యము అయితే, ఎప్పటివారో నిష్కర్షగా చెప్పుటకు వీలుపడదు. ప్రస్తుతము అందుబాటులోనున్న చారిత్రక సాధనములను బట్టి వీరు భానుజయ్య, భాగ్యమ్మల సంతానము. భానుజయ్య హనుమకొండలో 'అమిలు' కొద్ది పనిచేయు ప్రభుత్వోద్యోగి. ఈ దంపతులకు నలుగురు కుమారులు, ముగ్గురు కుమార్తెలు కలిగినారు. కొడుకుల పేర్లు వరుసగా అక్కన్న, మాదన్న, విశ్వన్న (విశ్వనాథుడు), మల్లన్న (మృత్యుంజయుడు). ఆడపిల్లల పేర్లు తెలియుటలేదు. అయినను వీరి సంతానముగ కంచర్ల గోపన్న (రామదాసు), పొదిలి లింగన్న, పులివల్లి ఎంకన్న (రుస్తుంరావు) అనువారు కలరు. అక్కన్నకు "మల్లు" అను కొడుకును, పేరు తెలియని ఒక కూతురును ఉండిరి. మాదన్నకు మల్లన్న యను కుమారుడును, పేరు తెలియని ఒక కుమార్తెయు ఉండిరి. మూడుతరముల వంశవృక్షము క్రింద ఈయబడినది.

భానుజయ్యవంతులు తనకొమరులకు యుక్తవయస్సున ఉపనయనములు చేసెను ఆ దినములలో అవసరములుగా

అక్కన్న

నుండిన పారసీ, హిందీ, సంస్కృతము, ఆంధ్రము మున్నగు భాషలను వారికి చెప్పించెను వివాహానంతరము అక్కన్న మాదన్నలు ఉద్యోగము కొరకు రాజధానియగు హైదరాబాదునకు పయనించిరి అప్పుడు వీరి వయస్సు ఇరువదిరెండు, ఇరువది సంవత్సరములు ఉండవచ్చును కొంత ప్రయత్న ఫలితముగా మీర్జామహమ్మదు సయీదు మీర్జుమ్లా నొద్ద స్వల్ప వేతనములపై ఇద్దరును ఉద్యోగములలో కుదిరిరి(1650) వీరు క్రమముగా తమ ధీ విశేషముచేతను, అవిరళ పరిశ్రమ వలనను ఒక్కొక్క మెట్టెక్కుచు పైకివచ్చిరి

క్రీ శ 1656 లో మీర్జుమ్లా చేసిన తిరుగుబాటులో ఈ అన్నదమ్ములు పాల్గొనలేదు అందుచే భూమ్యాదాయ శాఖలోని వారి పదవులట్లే యుండెను తరువాత మరి పది సంవత్సరములు కష్టించి పనిచేయుచురాగా వీరియ పురిలో ఎక్కుడు ధీశాలియగు మాదన్న గోలకొండ సర్వసైన్యాధ్యక్షుడగు "జుమ్లత్ - ఉల్ ముల్క్" కడ పేష్కారుగ ప్రతిష్ఠితు డయ్యెను (1666) అప్పటినుండి భూమ్యాదాయశాఖ క్రీ శ 1672 వరకు ఈ అన్నదమ్ముల పర్యవేక్షణలోనే ఉండెను ఉద్యోగములో ప్రవేశించినప్పటినుండి క్రీ శ 1672 తుదివరకు రమారమి 25 సంవత్సరములు గోలకొండ భూమ్యాదాయ శాఖ వీరి అధీనములో నుండెను

క్రీ శ 1674 వ సంవత్సరపు విప్లవానంతరము మీర్జుమ్లా యగు సయ్యదు ముజఫ్ఫరు పతనమొందెను. 1674 జూన్‌లో మాదన్న గోలకొండ ప్రధాని (మీర్జుమ్లా)గ నియుక్తుడయ్యెను సుల్తాన్ అబుల్ హసన్ తానాషా అతనికి "సూర్యప్రకాశరావు" అను బిరుదు, ఏనుగు, గుఱ్ఱము, కత్తి, నగారా, రాజాంబరములు ప్రసాదించెను అక్కన్న పేష్కారు పదవియందు ప్రతిష్ఠితుడయ్యెను మాదన్న తమ్ముడగు విశ్వనాథుడు హనుమకొండ "అమిలు" గను, మేనల్లుండ్రలో నొకడగు ఎంకన్న దండనాయకుడుగను నియమితులైరి

మాదన్నను ప్రధానిగ నెన్నుకొనుటలో సుల్తాను 3 మాత్రములను దృష్టియందుంచుకొనినట్లు అగపడుచున్నది

(1) మాదన్న బుద్ధివిశేషము అతనికి తనయెడ గల భక్తివిశ్వాసములు

(2) తన వంశ్యులగు ఉమ్రావులకు, సర్దారులకు మంత్రిత్వ మొసగినచో వారు తనయెడ భక్తి వినయ విశ్వాసములను జూపరు.

(3) మతోన్మాదముగల ఔరంగజేబునకు ముస్లిములు వశ్యులగుదురు

మాదన్న ప్రధానియగునప్పటికి గోలకొండ రాజ్యము కోస్తా శ్రీకాకుళమునుండి చెంగల్పట్టువరకు 480 మైళ్ళు వ్యాపించి యుండెను ప్రధానియైన తదుపరి మాదన్న దేశములో శాంతిభద్రతలు నెలకొల్పుటలో నాలుగు నెలలు గడిపెను ఆపై నవంబరునుండి డిసెంబరు తుది వరకు రెండు నెలలు రాజుతోగూడి రాజ్యమంతయు తిరిగి 1675 జనవరిలో రాజధానికి మరలవచ్చెను గోలకొండ చరిత్రలో ఈ విధముగ రాజును, ప్రధానియు, ఊరూరు తిరిగి ప్రజల బాగోగులు విచారించుట అపూర్వమగు విశేషము ప్రతిస్థలము నందును, ముఖ్యముగ మచిలీపట్టణ మందును వీరికి ఘనమగు సత్కారము జరిగెను ప్రధాని యగునాటికి మాదన్న వయస్సు రమారమి 52 సంవత్సరములు ఉండియుండును

మాదన్న

మాదన్న పరిపాలనమును కొన్ని ముఖ్యశాఖలుగ విభజింపవచ్చును 1 అంతరంగికశాఖ, 2 దేశీయశాఖ, 3 అంతర్జాతీయశాఖ, 4 రక్షణశాఖ, 5 సైన్యసంస్కరణశాఖ, 6 భూసంస్కరణశాఖ

1 అంతరంగిక విధానము :- పెక్కు సంస్కరణలు ప్రవేశపెట్టి పరిపాలనా యంత్రమును నిర్దుష్టమొనరించి, వివిధశాఖలుగ విభజించెను కేంద్ర, ప్రాంతీయ, గ్రామ పరిపాలనములను వేర్వేరు చేసెను.

కేంద్రములో రాజు, ప్రధాని, విదేశీయాంగ మంత్రి, దేశీయమంత్రి, ముజ్మాలేదారు, ఐనుల్ మూమిలిక్, సరే ఖేల్, దారోగాయే అజం, సదరుఖాజీ, దబీరు, మహల్దారు మంత్రివర్గముగ నేర్పడెను

ప్రాంతీయ పరిపాలనా వర్గమున తరఫ్దారు, దివాను, సరేఖేల్, ఖాజీ, పండితులు ఉండిరి

సర్కారు, సిమ్తు, పరగణా, మహల్, పాలకవర్గము గూడ దాదాపు ఈ విధముగనే యుండెను కాని అచ్చటి పై న్యాయాధిపతులు వరుసగ కొత్వాలులనియు, హవల్దారులనియును, న్యాయాధికారులు "ఖాజీలు" అనియు పిలువబడెడువారు మాదన్నకు ముందు వీరికి జాగీరు లుండెను వీరికి జీతములు నేర్పాటుచేసి మాదన్న వారలను విధేయులుగను, రాజభక్త్యధికులుగను కావించి, నీరసులుగ నొనర్చెను

గ్రామపరిపాలన :- పట్వారి, మాలిపటేలు, కొత్వాలి పటేలు, శేఖు సనదు, పురోహితుడు, వీరు పాలకవర్గముగా నేర్పడిరి వీరికి జీతములుగాక మాన్యము లుండెను

పరిపాలన :- మాదన్నకు పూర్వము దేశమున కొక రాజ్యాంగము, ప్రజలకు భద్రత లేకుండెను దేశము సారవంతమయ్యును, సుభిక్షము గాకుండెను మీర్జుమ్లా మొదలు బంట్రోతువరకు అందరును బాహాటముగనే లంచములు అడిగి పుచ్చుకొనెడివారు మిర్జామహ్మదు సయీదు, మహమ్మదు అమీను, సయ్యదు ముజఫరు అనువారలు మీర్జుమ్లాలుగా నున్నపుడు సైతము ప్రజలకు ఈ గోడు తప్పలేదు

మాదన్నకు పూర్వము దేశములోని "తరఫు" లు మొదలుకొని గ్రామముల వరకు అన్నియు వార్షికములకు వేలము వేయబడుచుండినవి అందుచేత అస్థిరత, అవిశ్వాసము దారిద్ర్యము బాగుగ పాదుకొనిపోయినవి జాగీరాదారుల దౌర్జన్య క్రౌర్యములకు కాలకాలక గ్రామములకు గ్రామములే మనుష్యరహితములైనవి ముల్లాలకు, బ్రాహ్మణులకు అనేక గ్రామములు మాన్యములుగ నీయబడుచుండెడివి ఈ కారణముల వలన ప్రభుత్వము భూమ్యాదాయ విషయమున విపరీతముగ నష్టపడినది అడవులు నరికి క్రొత్త గ్రామములు నిర్మించుట, పాడుపడిన గ్రామముల పునరావాస మొనర్చుట, అగ్రహారములు, మాన్యములు మున్నగువాటి నుండియు స్వల్ప మొత్తములు శిస్తుల రూపమున రాబట్టుట అను మూడు పద్ధతులను అవలంబించి మాదన్న గొడ్డుబోయిన భూమ్యాదాయమును కామధేనువుగ నొనర్చెను వ్యవసాయము, తోటలు అభివృద్ధిపరచి వాటి ఫలసాయమును సరసమగు ధరలకు విక్రయించు వ్యవస్థ చేసెను ఈస్టిండియా కంపెనీతో జరిగిన సుదీర్ఘ సంఘర్షణము ఇందులకొక నిదర్శనము గ్రామములను వేలము వేయు పద్ధతులను మాన్పించి గ్రామాధికారులను మాదన్న నియమించెను. దేవాలయ పోషణము కొరకును, పురోహితుడు, వడ్రంగి, కురుమ, కమ్మరి, కుమ్మరి, మంగలి, చాకలి, దాసరి, తంబళి, సరాఫ్, పట్వారి, పటేలు, షేఖుసనది, వెట్టి, మాదిగ మున్నగు పనివారల జీవనము కొరకును మాన్యము లీయబడెను చోరుల బాధలు అరికట్టబడెను శాంతిభద్రతలు నెలకొల్పబడెను.

ప్రభుత్వపు అయోమయ స్థితివలన మూసివేయబడిన విఖ్యాతములగు వజ్రపుగనులను మాదన్న మరల తెరపించెను భూసముద్ర వ్యాపారములను అభివృద్ధిపరచెను రేవు సుంకముల ద్వారమునను విశేషాదాయము వచ్చునట్లు చేసెను సయాంతో జరిగిన నౌకా యుద్ధము సముద్ర వ్యాపార రక్షణకు జరిగినదే మందుగుండు, నేత, అద్దకము, శిల్పము, చిత్రలేఖనము మున్నగు సనేక ముఖ్యపరిశ్రమలను అభివృద్ధిపరచెను

నాణెముల ముద్రణాధికారము ఇంతవరకు ఇతరులకీయబడియుండెను మాదన్న ఆ పద్ధతిని రద్దుపరచి ప్రభుత్వపు టంకసాలలో నాణెములు ముద్రించు నేర్పాటు చేసెను. ఈ క్రింద తెల్పబడిన నాణెములు సిద్ధమగు

యుండెను 1 వరహా, 2 ధనము, 3 వీసము, 4 కాను, 5 కాగ, 6 గవ్వ. వరహా ½ అంగుళముల వెడల్పును, 52½ గురిగింజల బరువును, 21½ క్యారెట్ల వన్నెను కలిగియుండెను ఇది విజయనగరపు నాణెము

మాదన్న చట్టబద్ధమొనర్చిన కొలతమానములో గజము, మూర ఉండెను తులామానములో తులము, సేరు, వీసె, పుట్టి, ఉండెను

మంత్రిపదవి వహించినప్పుడే మాదన్న రాజ్యమున పర్యటనము చేసియుండెనుగదా! ఆ పర్యటనమువలన పరిపాలనా యంత్రమందలి దోషములు మాదన్నకు బాగుగ బోధపడెను. ఠీకులు, భోగలాలసులు, స్వార్థులు, అసమర్థులును అగు ఉన్నతోద్యోగులను తొలగించి, వారి స్థానములలో సమర్థులగు యువకులను నియమించెను. ఇంతవరకు ఉన్నతాధికారులు తమస్థానము లకు దూరమైన పట్టణములందే యుండెడివారు. మాదన్న యీపద్ధతిని మాన్పించి అధికారులు తమతమ ప్రాంతము లందు వసించునట్లు కట్టడిచేసెను. అంతియేగాక, ప్రతి రెండు, మూడు సంవత్సరములకొకసారి అధికారులను మార్పుచేయు నాచారమును ప్రవేశపెట్టెను. దీనివలన పరిపాలనా యంత్రాంగము పరిపుష్టమై, చైతన్యవంత మైనది

సీమ్మలను (రాష్ట్రములను), తరఫులను (మండలము లను) మరలనిర్మించి, వాటిపై విశ్వాసపాత్రులు, సమర్థులును అగు యువకోద్యోగులను నియమించెను. వాపీ, కూపతటాకములు, రహదారులు అన్నసత్రములు, ఉచిత విద్యా వైద్య ప్రసూతిశాలలు, ఏర్పాటు చేసెను క్రొత్తగ జయింపబడిన కర్ణాటకమందు శాంతి నెల కొల్పెను. ఆ ప్రాంతమును "అల్లాపట్టి" యనియును, అచ్చటి నాయకులను అహోం అనియును పేర్కొనెడు వారు. ఈ క్రొత్తపద్ధతులపై రెండు సంవత్సరములు పరిపాలన జరిగినమీదట తన సంస్కరణ ఫలితములను పరిశీలించుటకై మాదన్న 1676 జనవరిలో మరల రాజయుక్తముగ మూడు నెలలు దేశసంచారముచేసి మార్పితుడకు గోలకొండకు ఏతెంచెను

ఉద్యోగములు, మన్నలులు, ఇతర ప్రత్యేకతలు కోలు పోయిన ఉన్నతాధికారులు, ఉమ్రావులు ముఖ్యగువారు 1676 మధ్యలో తిరుగుబాటు చేసిరి. వీరికి గజపతి కుమారుడు నాయకత్వము వహించెను. అయితే రాజ వంశీయుడగు అప్పలరాజును మాదన్న తనకు వశంచదుని చేసికొని అతని సాయమున తిరుగుబాటుదారుల నడచి, శ్రీకాకుళము వరకు దేశమును మరల స్వాధీనపరచు కొనెను అప్పలరాజునకు "అప్పలపాయక రావు బహద్దరు" అను బిరుదును, అనేక జాగీరులను ఒసగెను (పాయక రావనగా యుద్ధమున ముందుండు వాడని యర్థము)

ఆర్థికనీతి – దేశములో శాంతినెలకొల్పుట యందును, బీజాపురముతో, మొగలులతో జరిగిన ఒప్పందమును నెర వేర్చుటయందును, పాడుపడిన దుర్గములను బాగుచేయుట యందును, సైన్యమును బలిష్ఠము చేయుటయందును, పశ్చిమోత్తర సరిహద్దులను సురక్షిత మొనర్చుటయందును మాదన్న ధనము విశేషముగా వ్యయము చేసెను. ఆదా యము సరిపడునదిగాకుండెను. అందుచే మాదన్న వ్యయము తగ్గించియు, పెద్ద జీతములు మన్నలులు తగ్గించియు, ఆయవ్యయములను సరిపుచ్చుటకు ప్రయ త్నించెను. ఈ మార్పులు జన సామాన్యపు శాంతజీవనము నకు ఎంతో దోహదము కలిగించెను. ప్రజలకు అగ్రహారి కులమందియు, అధికారులమందియు ఎట్టి అలజడి కలుగ కుండ కట్టుదిట్టములు చేసెను. దేశము సస్యశ్యామల మయ్యెను. ప్రజలు సిరిసంపదలతో హాయిగ నుండిరి ప్రభుత్వాదాయము వృద్ధిచెందెను. ఇట్టి ఘనవిజయము నకు సుల్తాను మిక్కిలి సంతోషించి మాదన్నకు "అలంపనా" అను బిరుదును ప్రసాదించెను

క్రీ. శ. 1667 నాటి మీర్జుమ్లా తిరుగుబాటు వలనను, మొగలాయీల యుద్ధములవలనను రాజ్యములో అశాంతి ఏర్పడెను. ఆ కారణమున రాజ్యములోని వజ్రపు గనులు మూసివేయబడెను. 1660 నుండి 1674 వరకు వజ్రాల గనులలో పనులు జరుగలేదు. మాదన్న గనులను తెరపించి సక్రమముగా పనిచేయునట్లు ఏర్పాటుచేసెను. గనులలోపనిచేయు కూలివారికి అనుకూలమ్ముగనుండునట్లు కృతినిర్ణయములు గావించెను. తిరిగి గోలకొండ రాజ్యము యథాప్రకారము "రత్నకోశము" గా ప్రసిద్ధిచెందెను

దేశీయ విధానము :– ఆంగ్లేయులు జర్దస్త్రీగా వ్యవహ రించ మొదలిడిరి. తమ గిడ్డంగులను సైనిక స్థావరములుగా

మార్చిరి. దేశీయ వర్తకులను పీడింపసాగిరి ప్రభుత్వ శాసనాలను నిర్లక్ష్యము చేయసాగిరి. స్వంత నాణెములను చలామణి చేయసాగిరి న్యాయస్థానములను ఏర్పాటుచేసి ప్రభుత్వము నెరపసాగిరి ఆంగ్లేయుల విధానము గోలకొండ ప్రభుత్వ వ్యాపారముపై దెబ్బతీయునదిగా నుండెను. అంత ప్రధాని మాదన్న ఆంగ్లేయుల అధికార విజృంభణమును అధికార దర్పముతో అణచివేయుటకు కడగెను కర్ణాటకములోని పరిస్థితులను చక్కదిద్దుటకు సమర్థులగు పాలకులు నియమింపబడిరి వీరితో అక్కన్న, లింగన్న లిద్దరు ఆంగ్లేయులకు కొరకరాని కొయ్యలయిరి ఆంగ్లేయుల ఆటలు సాగవయ్యెను మాదన్నను తమ కనుకూలునిగా చేసికొనుటకు ఆంగ్లేయులు పడరానిపాట్లు పడిరి వారి ప్రయత్నము లన్నియు వ్యర్థమయ్యెను దేశీయ ప్రభుత్వమునకు, దేశీయ వ్యాపారులకు ప్రాబల్యమునుచేకూర్చునట్టి మాదన్నయొక్క రాజనీతి ప్రయోగ విధానమునకు తట్టుకొనలేక ఆంగ్లేయులు గోలకొండ రాజ్యమందున్న తమ గిడ్డంగులను, నిర్మాణశాలలను ఎత్తివేసి, తంజీకి ప్రయాణమయిరి దేశభద్రత, ఆర్థిక బలము, గౌరవము, వర్తకము, దేశీయవర్తకుల మర్యాదలు వృద్ధినొందెను.

విదేశీయ విధానము - మొగలులు దక్షిణ రాజ్యములను జయించుటకు కడగి కొంతవరకు జయముపొందిరి బీజాపూరు గోలకొండ రాజ్యములకు ప్రమాదము కనుచూపుమేరలోనికి వచ్చెను బీజాపూరునందు రాజగు రెండవ ఆలీ ఆదిల్‌షా మరణించెను (1672) అతని కుమారుడు పంచవర్షప్రాయుడు సికిందరు రాజయ్యెను. రాజ్యములో అంతఃకలహములు ప్రబలసాగెను మాదన్న కల్పించుకొని నాయకప్రతినాయకుల మధ్య సంధిచేసెను ఈ సంధి మార్గముల ప్రకారము బీజాపూరు రాజ్యమును గోలకొండ రాజ్యము రక్షించునట్లును, గోలకొండ రాజ్యపు విదేశాంగ నీతి ననుసరించి బీజాపూరు వర్తించునట్లును, మాదన్న నిబంధించెను బీజాపురము దర్బారునందు గోలకొండ ప్రతినిధి నియుక్తుడయ్యెను కాని సర్దారులు నాయకుడు "వకీల్-ఉల్-ముత్లను" అగు సిద్దీమసూదు ఈ సంధిషరతులకు విరుద్ధముగ ప్రవర్తించెను. మాదన్న విధానమునకు విఘాతము కలిగినది.

అయినను అతడు నిష్ప్రపాదెండక బీజాపురమందు గోలకొండ ప్రతినిధిగనున్న అక్కన్నను వాపసుపిలిపించుకొనెను. అయినను మొగలులు బీజాపూరుపై దండెత్తి వచ్చుడు సికందరుయొక్క అభ్యర్థనమును పాటించి మాదన్న ప్రచండసైన్యమును పంపెను ఈ సైనిక సహాయమువలన ఔరంగజేబు మాదన్న మీద క్రుద్ధుడయ్యెను మహారాష్ట్రశక్తి ప్రళయ తాండవమునకు బలిగాకుండ గోలకొండ రాజ్యమును సంరక్షించుటకును, మొగలుల ఉపద్రవమునుండి కాపాడుటకును, దూరమాలోచించి మాదన్న అబుల్ హసన్ తానాషాకును, శివాజీకిని మైత్రి కుదిర్చెను శివాజీ హైదరాబాదునకు విచ్చేసి ఒక సంధి పత్రముపై సంతకము చేసెను ఈ సంధి షరతులప్రకారము మొగలులకు వ్యతిరేకముగ పరస్పరము సహాయముచేసికొనుటకు నిశ్చయింపబడెను మరి ఇతులయి అసంఖ్యాకులగు మహారాష్ట్ర సైనికులు గోలకొండ రక్షణమునకు లభించిరి ఈ సంధికారణముగా గోలకొండరాజ్యమునకు శాంతిభద్రతలు చేకూరెను. ఇది మాదన్నమంత్రి రాజనీతి చతురతకు పరాకాష్ఠయని చెప్పవచ్చును అయితే దీనివలన ఆలంఘీరునకు కోపము హెచ్చినది మునల్మానులిది దేశద్రోహముగా భావించిరి విద్వేషపూరిత ప్రచారములు సాగెను మాదన్న యున్నంతవరకు గోలకొండమీద తనయాటలు సాగవని ఔరంగజేబునకు తోచెను గోలకొండ సైన్యము సదాసంసిద్ధమై బలోపేతమై యుండెను మొగలు సేనలు 1677 లో మాళ్ఖేడుకొద్ద గోలకొండ సేనల పరాక్రమమును చవిచూచెను ఆ యుద్ధమున సామ్రాజ్య సేనలు ఘోర పరాజయము పాలయ్యెను ఇరువది మైళ్ళలో నున్న గుల్బర్గాను చేరుటకు మొగలుసేనలకు 12 దినములు పట్టెను!

తానాషా

మాదన్న ప్రతిభ అట్టిదిగా నుండెను ఇదంతయు అక్క రక్షణకొరకు మాదన్న చేయవలసివచ్చెను. కాని సార్వభౌమ ప్రభుత్వమునకు కట్టవలసిన కప్పము యథాప్రకారము మాదన్నచెల్లింపసాగెను అంతియేగాదు 1682 లో చక్రవర్తి దక్షిణాపథమునకు రాగా, మాదన్న పదునైదు ఏనుగులను, కొన్ని మణుగుల బంగారమును, కప్పమును బురహానుపురములోనున్న యాతనికి సత్కారపూర్వకముగా బంపెను అయినను అక్కన్న మాదన్నలయెడ క్రోధము విడవాడక ఔరంగజేబు "జన్నారుదారావె దక్కన్ ఖాలిశె గర్దఐదవ్" (దక్షిణపు యజ్ఞోపవీతధారులు అక్కన్న - మాదన్న - వధార్హులు) అని శాహాపా ప్రభువునకు వ్రాయుచుండెడివాడు

మాదన్న పరిశ్రమలకు, వాణిజ్యములకు ఎక్కుడు ప్రోత్సాహమిచ్చెను గోలకొండ వణిజులు ఓడలనిండ సరకుల నింపుకొని తూర్పు, పడమరలనున్న దూరదేశములకు పోయి, వ్యాపారము చేయుచుండిరి ఆంగ్లేయులు, పరాసువారు, సయాం చక్రవర్తిని ప్రోత్సహించి గోలకొండ వర్తక నౌకలను దోపిడి చేయించుచుండిరి రెండుమూడు పర్యాయములు మాదన్న ఉపేక్షించెను అయితే అది మాదన్న నిరసతగ నెంచి గోలకొండ వర్తకనావలను తరుచు కొల్లగొట్టసాగిరి అందుచే మాదన్న తన నౌకాబల సహాయముచే సయాం, ఆంగ్ల, పరాసుల సంయుక్త నౌకాబలమును 1685 ఉత్తరార్ధమున నోడించి, తన వ్యాపారమును సురక్షితము చేసెను మాదన్న భూసైన్యములనేగాక, సముద్ర సైన్యములను సహితము సంస్కరించి, సత్వసంపన్నములనుగా నొనర్చి యుంచెనని తెలియుచున్నది

దేశరక్షణ వ్యవస్థ - దేశరక్షణ విషయములో మాదన్న అత్యంతము జాగరూకతను వహించి సువ్యవస్థగావించెను భువనగిరి, ఓరుగల్లు, ఖమ్మముమెట్టు, కొండపల్లి, కొండవీడు మొదలగు దుర్గములను వృద్ధిపరచెను ప్రతి దుర్గము నందును ఉండు పండ్రెండువందల సైనికుల సంఖ్యను రెండువేలకు పెంచెను (1682) మన్సబుదారి పద్ధతి పైన జాగీరుదారులు కొంత సైన్యమును రాజునకు సహాయార్థము సిద్ధముచేసి యుంచెడివారు కాని జాగీరుదారులతోనే యుద్ధము సంభవించినచో జాగీరు సైన్యము జాగీరువారి పక్షముననే యుండునుగదా అందుకే మాదన్న ఈ విధానమును మార్చివైచెను సైనిక నిర్మాణ వ్యవస్థయంతయు రాజాధీనముననే యుండునట్లేర్పరచెను దేశీయ, విదేశీయ సైనికుల జీతములందు గల హెచ్చుతగ్గులను మాదన్న సవరించెను అశ్విక దళమును, శతఘ్ని దళమును విస్తృతపరచెను. సామ్రాజ్యపు ప్రబలసైన్యములను ఎనిమిదినెలల పదిరెండు దినములు కాలూననీక అదలించిన దీ శతఘ్ని దళమే

రాజ్య వ్యవస్థ - భూమ్యాదాయ, పరిపాలనాశాఖల సౌలభ్యముకొరకు మాదన్న దేశమును ఖండములుగను, ఖండములను సర్కారులుగను, సర్కారులను పరగణాలుగను విభజించెను తెలంగాణ ఖండములో ఇరువది సర్కారులును, రెండువందల ఇరువదినాలుగు పరగణాలును, కర్ణాటక ఖండములో ఇరువదిరెండు సర్కారులును, మున్నూట పదునాలుగు పరగణాలును, ఆర్కాటు (తమిళ) ఖండమునందు పదునారు సర్కారులును, నూట పదునారు పరగణాలును ఉండెను గోలకొండ రాజ్యము మూడు ఖండములు, ఏబది ఎనిమిది సర్కారులు, ఆరువందల ఏబదినాలుగు పరగణాలు కలదిగా నుండెను

అక్కన్న మాదన్నల హత్య - క్రీ శ 1685 అక్టోబరు నాటి సంధి ననుసరించి ఈ యన్నదమ్ములు పదభ్రష్టులయి, కారాగారవాసులయి యుండవలసి యుండెను సుల్తాను దాని నమలుపరచలేదు కాని ఆ సంధి నియమముల వలన మాదన్న విరోధులకు ధైర్యమెక్కువయినది రాజాంతఃపురమునందును, వెలుపలను ఈ యన్నదమ్ములను హత్యచేయుటకు కుట్రలు ప్రబలెను 1686 మార్చి నెల తుదిభాగమున ఒకనాటి రాత్రి మొదటి యామమున రాచకార్యములు ముగించుకొని, రాజాజ్ఞ గైకొని అక్కన్న మాదన్నలు ఇంటికి పోవుచున్న సమయమున కుట్రదారులు తటాలున వారిపైబడి కనుమూసి తెరచునంతలో వారిని హత్య చేసిరి విశేషముగ అంచముల కావరకే అంగరక్షకులు పొంచియుండుటచే ఈ హత్యాకాండ సునాయాసముగ జరిగిపోయినది తరువాత హంతకులు నగరముపైబడి రుస్తుంరావును (పులివర్తి ఎంకన్న) రెండువేల బ్రాహ్మణ కుటుంబములను సమూలముగా హత్యగావించిరి వారి యిండ్లను దగ్ధమొనర్చిరి

అసంఖ్యాకములగు శాస్త్ర గ్రంథములను అగ్నిలో పడవైచిరి.

అక్కన్న మాదన్నల శిరములను రోహీరులోనున్న పాలకులునకు పంపిరి. అతడు వాటిని బోలాపురములో నున్న చక్రవర్తి కడకు పంపెను. అతడు గోలకొండ తనకు వశమయినట్లు తలంచి సంతసించెను. ఆ శిరములను ఏనుగులచేత త్రొక్కించెను. వీరి మరణమునకు సుల్తాను అబుల్ హసన్ తానాషా మిక్కిలి దుఃఖించెను.

అక్కన్న మాదన్నలు పలుభాషలయందు అసమాన పాండిత్యము కలవారు. సనాతన ధర్మావలంబకులయి సమపురోగాములు, రాజకీయశాస్త్రకోవిదులు, అర్థశాస్త్ర ప్రవీణులు, కార్యదక్షులు, రాజభక్తి పరాయణులు, శిష్ట జన సంరక్షకులు, దుష్టజన భయంకరులు. మాదన్న ప్రపంచములోని మహామంత్రులతో సమానముగా చెప్ప దగినవాడు. జ్యేష్ఠుడగు అక్కన్నయు అసామాన్యప్రతిభా శాలిగా పేరొందెను. అక్కన్న పేష్కారుగను, దేశీయాంగ, రక్షణ, వాణిజ్య, నౌకా మంత్రిగను, సైన్యాధ్యక్షుడుగను, రాయబారిగను, పెక్కు బాధ్యతాయుతములయిన పదవులను అత్యంత సామర్థ్యముతో నిర్వహించెను. అక్కన్న సాహసికుడు, యథార్థవాది, అరిభయంకరుడు, తమ్మునిలోనున్న సౌమ్యత ఈతనియందు కొంత లోపించి నట్లు కనపడును.

కౌ భూ రా

అక్బరు - అక్బరు భారతదేశ సామ్రాజ్యము నేలిన మొగలాయి పాదుషాలలో నగ్రగణ్యుడు. విశ్వవిఖ్యాత కీర్తి నార్జించిన చక్రవర్తులలో నొకడు. అక్బరు తండ్రి హుమాయూను. తల్లి హమీదాబానుబేగం. అక్బరు అమర్ కోటలో క్రీ శ 1542 నవంబరు 23వ తారీకున జన్మించెను.

హుమాయూను మరణించినపుడు అక్బరు తన సంరక్షకుడగు బైరంఖానుతో పంజాబునందుండెను. నాటి కతనికి పదుమూడేండ్ల ప్రాయము. ఐనను, వెంటనే బైరంఖాను అక్బరును చక్రవర్తిగా ప్రకటించెను. కాని దేశమున మొగలుల అధికారము నామమాత్రమై యుండెను. పలువైపులను సర్దారులు విజృంభించి స్వతంత్రులగు చుండిరి. ఇది ఇట్లుండ హేము అను హైందవ వీరుడు ఢిల్లీ ఆగ్రాలను ఆక్రమించెను.

ఈ క్లిష్ట పరిస్థితులలో అక్బరు బైరంఖానుతో హేముపై నడచెను. పానిపట్టు క్షేత్రమున క్రీ శ 1556 లో జరిగిన ఘోరసంగ్రామమున హేము పరాజితుడయి వధింపబడెను. ఢిల్లీ, ఆగ్రాల నాక్రమించి అక్బరు సింహాసన మధిష్ఠించెను.

అక్బరు బాలుడగుటచే పరిపాలనాభారమును బైరంఖాను వహించెను. బైరంఖాను సమర్థుడు, విశ్వాస పాత్రుడు, ప్రభుభక్తి పరాయణుడు. కాని దురహంకారి అగుటచే సర్దారులకు ఈతనిపై ద్వేషము జనించుట గమనించి క్రీ శ 1564 లో అక్బరు స్వయముగ పరిపాలనము సాగించుటకు నిర్ణయము చేసెను. అధికార వ్యామోహముతో బైరంఖాను ఒనర్చిన తిరుగుబాటు నణచి అక్బరాతనిని సగౌరవముగ మక్కాయాత్ర కంపెను.

అక్బరు మహావీరుడు. గొప్పవిశాల భారతదేశమున నేకచ్ఛత్రాధిపత్యము నెలకొల్పుట అతని మహాశయము. సింహాసన మెక్కినది మొదలు 25 సంవత్సరములు నిర్విరామముగ విజయయాత్ర లొనర్చి అతడు నిర్మించిన మహాసామ్రాజ్యమునకు సాటిరాగలది సమకాలిక ప్రపంచమున లేదు.

సింహాసన మధిష్ఠించిన తరువాత కొలదికాలముననే అజ్మీరు, గ్వాలియరు, జేన్పూరు, మాళవము, గోండు వనముల నాక్రమించి ఢిల్లీ పరిసరముల తన యధికారము నెదిరింపగల శత్రువర్గమును అక్బరు నిర్మూలించెను.

రాజనీతి విశారదుడగు అక్బరు రజపుత్రుల మైత్రి మొగలాయి సామ్రాజ్య విస్తరణకును, సుస్థిరత్వమునకును అత్యవసరమని గుర్తించెను. వాటికి రాజపుత్రుల బలము కూడ కీలించినది. అందుచే సాధ్యమైనంతవరకు శాంతి యుతముగ తన సార్వభౌమత్వము వారిపయి విస్తరింప చేయుటయే అక్బరు సంకల్పము. 1562 లో జయపురాధీశ్వరుడగు బీహారీమల్లు తన కుమార్తెను అక్బరున కిచ్చి వివాహమొనర్చెను. అతని కుమారుడగు భగవాన్ దాసును, మనుమడగు మానసింహుడును మొగలుల కొలువునందు ఉన్నత పదవులను బడసిరి. కాని, మీవార్ రాజవంశము మాత్రము అక్బరును ప్రతిఘటించినది. క్రీ శ 1567 లో అక్బరు వారిపయి యుద్ధమును

ప్రకటించి వారి రాజధానియగు చిత్తూరును ఆక్రమించెను మీవాడ్ రాణా ఉదయసింహుడు అక్బరునకు లొంగక ఉదయపూరునందు స్వతంత్ర ప్రభుత్వమును స్థాపించెను. అతని కుమారుడగు ప్రతాపసింహుడును, అనంతర మాతని కుమారుడగు అమరసింహుడును మీవాడ్ స్వాతంత్ర్య పోరాటమును సాగించిరి అక్బరుకూడ వారి స్వాతంత్ర్య దీక్ష నభినందించి వారియందు ఉదారత వహించెను రత్నభోరు, బికనీరు, జైసల్మీరు, కలంజరు మున్నగు రసపుత్ర సంస్థాన ప్రభువులు అక్బరునకు సామంతులయిరి

ఈ లోగా గుజరాతు, బెంగాలు, ఒరిస్సాలుకూడ అక్బరు సామ్రాజ్యమున చేర్చబడినవి అక్బరు రసపుత్రుల తోడి యుద్ధములందు నిమగ్నుడయి యున్న సమయమున కాబూలును పాలించుచున్న అక్బరు సవతి తమ్ముడు మీర్జాహకీము ఢిల్లీ సింహాసన మాక్రమింపవలెనను దుర్బు ద్ధితో పంజాబుపై దండెత్తి వచ్చెను హకీము యుద్ధమున నోడి పాదాక్రాంతుడగుటచే జాలిదలచి అక్బరాతని రాజ్య మును ఇచ్చివేసెను క్రీ శ 1585 లో హకీము మరణా నంతరము కాబూలు మొగలు సామ్రాజ్యమున కలుప బడెను తరువాత నీ చక్రవర్తి కాశ్మీరము, బెలూచి స్థానము, సింధురాష్ట్రిమును స్వాధీనపరచుకొని వాయవ్య సరిహద్దుల నివసించు అనాగరక కొండజాతులను తన యేలుబడిలోనికి తెచ్చి, వారు మొగలు సామ్రాజ్య శాంతి భద్రతలకు భంగము కలిగించకుండ కట్టుదిట్టములు చేసెను

ఉత్తర హిందూస్థానమును ఆక్రమించినపిమ్మట అక్బరు దక్షిణాపథముపై దృష్టిని మరలించెను. క్రీ శ 1596 లో చాందుబీబీనుండి అహమదునగరరాజ్యమును, 1601 లో ఖాందేషునుజయించి వశపరచుకొనెను 1601లో ఖాందేషు నందు దుర్భేద్యమగు ఆసీర్ ఘరు దుర్గమును ముట్టడించు చుండ, సలీము రాకుమారుడు తిరుగుబాటొనర్చి రాజ కుటుంబమునందు అశాంతికి కారకుడయ్యెను ఈ అశాం తియే అక్బరు ఆశయ పూర్తికి ఆటంకమాయెను

పైన వివరించిన విజయపరంపరలతో హిమాలయముల నుండి అహమదునగరము వరకును, హిందూ కుష్‌పర్వత ములనుండి బెంగాలు వరకును వ్యాపించిన సామ్రాజ్య మును అక్బరు పదునెన్మిది సుబాలుగా విభజించి సుస్థిర మగు రాజ్యాంగ విధానమును ఏర్పరచెను. తోడరుమల్లు సహాయమున పంట పొలములను సహాయిషీ చేయించి పంట ననుసరించి మధ్యవర్తుల ప్రమేయము లేకుండ ప్రభుత్వోద్యోగుల ద్వారమున పన్నులు వసూలుచేయు పద్ధతిని అమలు జరిపెను రైతులవయి పన్నుల భారము తగ్గించి వారి కనేక సౌకర్యములు కలుగచేసెను జెల తీతములవయిన ఆధారపడిన మన్సబుదారుల ద్వారమున సైన్యమును బలపరచెను

అక్బరు రైవచింత గలవాడు బాల్యమునుండియు హిందూ మహమ్మదీయ మత వైషమ్యములు అతనిని కలవరపెట్టుచుండెను. మతసమన్వయము పరిష్కరించుటయు, హిందూ మహమ్మదీయులనుండి సమైక్య భారతజాతిని రూపొందించుటయును అక్బరు జీవితలక్ష్యములైనవి ఈ లక్ష్య సాధనకయి ఫతేపూరు సిక్రీలో అక్బరు మత చర్చలు జరిపెను నిరక్షరాస్యుడయిన అక్బరు వివిధ మతాచార్యుల వాదములను శ్రద్ధతో నాలకించి తుదకు అన్ని మతములందును సత్యము గలదను నిర్ణయమునకు వచ్చెను పిదప సర్వమత సారమగు "దీన్ ఇ ఇలాహి" అను క్రొత్త మతమునకు ప్రవక్తయయ్యెను వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యము, పరమత సహనము ఈ మతమునందలి మూలసూత్రములు మతసహన విషయమున అక్బరు చిత్తశుద్ధి కిది చక్కని నిదర్శనము

అక్బరనేక సంస్కరణములను ప్రవేశపెట్టెను. తన సామ్రాజ్యమున ముస్లిము మతగురువుల ప్రత్యేకాధికార ములను తొలగించెను బానిసములవయి గల ఇస్లాముచిహ్న ములను మాన్పించెను మహమ్మదీయులలో గోమాంస భక్షణము, బహుభార్యాత్వము, బహిరంగ ప్రార్థనా సమావేశములను మాన్పించెను హిందువులపై జిజియా మున్నగు పన్నులను తొలగించి వారికి ప్రభుత్వమున సమానహక్కుల నొసగెను బాల్యవివాహము, సహగమ నము, నిర్బంధ వైధవ్యము మున్నగు హిందూ దురాచార ములను మాన్పుటకు ప్రయత్నించెను.

అక్బరు నిరక్షరాస్యుడు. కాని, కవిత్వమునందును, వేదాంత చర్చలతోను సంగీత చిత్రలేఖనములయందును అతనికి గొప్పఅభిమానము అతడు కవి పండిత గాయక కల్పతరువు. కవి, చరిత్రకారుడు, వేదాంతి అక్బరునకు గురువులు దీన్ఇలాహికి వ్యాఖ్యానకారుడు అగు అబుల్

ఫజల్ అను వాడు అక్బరు ఆస్థానమునకు మణిదీపము అక్బరునామా, ఐనీ అక్బరీ అనునవి అబుల్ ఫజల్ యొక్క సుప్రసిద్ధ రచనలు. అతని తమ్ముడు ఫైజీకూడ గొప్పకవి హిందువులలో, అక్బరుచే "కవిప్రియ" బిరుదమును పడసిన బీహారీమల్లు ముఖ్యుడు తాన్‌సేన్ అను వాడు అక్బరు ఆస్థాన గాయకుడు ప్రశస్త హిందూ గ్రంథములగు రామాయణము, భారతము, అథర్వణ వేదము, లీలావతీ గణితము, అక్బరు ప్రేరణచే పారశీక భాషలోనికి తర్జుమా చేయబడెను. అక్బరు స్వయముగ చిత్రకారుడు భారతీయ, పారశీక శిల్పులు, చిత్రకారులు అనేకులు ఇతని ఆస్థానమందుండిరి అక్బరు సేకరించిన 24,000 సంపుటములు గల గ్రంథాలయము అతని విద్యాభిమానమునకు నిదర్శనము

ఈ సార్వభౌముని చివరిరోజులు కష్టములమధ్య గడచెను అక్బరు కుమారులు ముగ్గురును దుర్వ్యసనపరులు అందిద్దరు అక్బరునకు పూర్వమే గతించిరి పెద్ద కుమారుడగు సలీము అధికారలోభముతో తండ్రిమీదనే కత్తి గట్టెను 1601 లో సలీము అలహాబాదులో స్వతంత్రుడగుటయే గాక అక్బరునకు ప్రాణమిత్రుడగు అబుల్ ఫజల్‌ను హత్య చేయించెను ఈ సంఘటనలు అక్బరునకు తీవ్రసంతాపకారణములయి ఆరోగ్యమును పాడుచేసెను సలీము దురాకృతములను అవకాశముగా గ్రహించి, కొలువుకూటమునందలి సర్దారులు కొందరు అక్బరు మరణానంతరము సలీము కుమారు డగు ఖుస్రూను సింహాసనమెక్కించ కుట్రలు పన్నుచుండిరి ఇట్టి విషాద సంఘటనల మధ్య, పుత్రవత్సలుడగు అక్బరు సలీమునే తన యనంతరము చక్రవర్తిగా ప్రకటించి క్రీ శ 1605 అక్టోబరు 17 వ తారీఖున మరణించెను

అక్బరు ఆజానుబాహువు. ప్రత్యణువునను రాజఠీవితో నిండిన విగ్రహ మాతనిది శౌర్యసాహసములం దాతడు అసమానుడు. శరణాగతుడయినచో గర్భశత్రువు నైనను రక్షించు దయాస్వరూపుడు కపటమెరుగని గంభీరస్వభావముగలవాడు విద్యావిహీనుడయినను ఉత్తమ సంస్కారమును పొందినవాడు ప్రజాక్షేమమే ఇతని పరిపాలనకు ఆశయము ఇతనివలె ప్రజాభిమానమును పడసిన మహమ్మదీయ చక్రవర్తి మరియొకడు లేడు. జహాంగీరు చెప్పినట్లు "అక్బరు మానవమాత్రుడు కాడు అతని ప్రతిచర్యలోను భగవంతుని అంశము ప్రత్యక్షమగుచుండెను"

బి. ఎస్. ఎల్. హ. రా

అఖిలేశ్వర వాదము.- అఖిలేశ్వరవాదమన నేమి:- అఖిలేశ్వర వాదమను పదము యొక్క నిర్వచనము మిక్కిలి సందిగ్ధముగ నున్నది. ఆ పదమును భిన్నభిన్న రచయితలు వివిధ రీతులలో ప్రయోగించిరి వాటిలో పెక్కులు స్పష్టముగ లేవు కాని విజ్ఞానకోశములకు, నిఘంటువులకు ఆపద నిర్వచన విషయమున అభేదత కనిపించుచున్నది అఖిలేశ్వరవాదము అనునది ఒక సిద్ధాంతము అందు దేవునకును, విశ్వమునకును అభేదత నిరూపింపబడును

అందుగూడ స్వల్పభేదమున్నది దీనికి కారణము రెండు భిన్నములయిన పక్షముల ఉనికియే ఒకపక్షమువారు "దేవుడన్నను, ప్రకృతి యన్నను ఒకటే దేవుడే కర్త దేవుడే ఉపాదానము అతడే కులాలుడు అతడే మృత్తు" అందురు ఇదియే క్రమమైన అఖిలేశ్వరవాదము రెండవ పక్షమునకు చెందినవారు ఈ విషయమును విశ్వసింతురు కాని వారు భగవంతుడు కేవలము స్రష్ట అని కాని, స్రష్టయు సృష్టియు గూడ అని కాని దేవునిగూర్చి తమ ఆశయమును తెలుపుటకు నిరాకరింతురు 'ప్రకృతి విషయకమయిన యథార్థజ్ఞానమే భగవద్విషయకమయిన యథార్థజ్ఞానము' అను విషయమున మాత్రము వీరు అఖిలేశ్వరవాదులతో ఏకీభవింతురు ఇంక వీరిట్లు వాదింతురు "ఒకవేళ దేవుడు స్రష్టయు, సృష్టియునై యున్నచో, ప్రకృతియందలి భిన్నభిన్న దృశ్యములు ప్రతిభాస-ఆధారమగు భగవంతుని యొక్క ఆవిర్భావములే యైయున్నచో, ప్రకృతియందలి భిన్నభిన్న సౌందర్యముల యొక్కయు, అందలి అపూర్వవస్తువుల యొక్కయు దృఢమైన పరిచయమే భగవంతుని యొక్క సంపూర్ణతా వైవిధ్యము యొక్క పూర్ణమయిన పరిచయము అనునర్థము సిద్ధించుచున్నది అట్లుగాక దేవుడు కేవలము సృష్టికర్తయే యైయుండి, ప్రకృతి అతని చేతిపనియే యైయున్న యెడల, అతని కృత్యములను, భక్తిపూర్వకముగ మీమాంస యొనర్చుటయే అతనినిగూర్చి జ్ఞానమును, భక్తిని సంపాదించుటకు అనన్యమార్గము"

ఇట్లు రెండు పక్షములవారిచే నిరూపింపబడిన అఖిలేశ్వర సిద్ధాంతము యొక్క ప్రాథమికావస్థ యందైనను మృణ్మయములు, శిలామయములు చిత్రమయములు, సాంప్రదాయికములు నగు విగ్రహముల యొక్క ఆరాధనకు తావు లభించియుండలేదు అఖిలేశ్వర వాదు లిట్లు వాదింతురు "దేవుడు తన కృత్యముల ద్వారముననే స్వాత్మను ఆవిష్కరించుకొనెను భగవంతుని కృత్యములను తెలిసికొనుటచేతనే మానవునకు భగవంతుని గూర్చి జ్ఞానము లభించును" దీనిని బట్టి అఖిలేశ్వర సిద్ధాంతమునందు భగవంతుని సాకారునిగ నిరూపించుట గాని, ప్రకృతి యందలి వస్తువులందు చైతన్యము నారోపించుట గాని జరిగియుండలేదని తెలియును ఇదియే ఈ సిద్ధాంతము నందలి ప్రత్యేకత

దేవ విషయకమయిన ఇట్టి భావన, మనుష్యాత్వారోపము నొక వైపునను, అనాత్మ వాదమును మరియొక వైపునను నిరాకరించుచున్నది "దేవుడు శక్తివిశిష్టుడు శాశ్వతుడు, అనంతుడు ప్రకృతి యందలి ప్రతిరూపము యొక్కయు, సంఘటన యొక్కయు ద్వారమున అతడు స్వాత్మను ప్రకటించుకొనును. భగవంతుడు సర్వ పదార్థము కంటె భిన్నుడు ఆత్మకు శరీరమునకు గల సంబంధము వంటిదే భగవంతునకును ద్రవ్యమునకును గల సంబంధము ఒక సుప్రసిద్ధ తత్త్వజ్ఞుడు వచించినట్లు మహాసముద్రము ప్రకృతమునకు తార్కాణము సముద్రము అనంతము, శాశ్వతము అట్టిదాని యందు సంఖ్యాతీతములయిన రూప భేదములతో పెక్కు బుద్బుదములు, చిన్న తరంగములు, గొప్ప తరంగములు పుట్టును అవి అందే భాసించి, అందే లయించి, దాని రూపమునే పొందుచున్నవి ఆ బుద్బుదాదులన్నియు జలము కంటె భిన్నమయినవి కావు ఎప్పుడును జలరూపమున నుండునవే శరీరము యొక్క ఆకృతులు నశ్యములు ఆత్మ శాశ్వతమైనది అది ఏకము, అద్వితీయము, సార్వకాలికము" అని ఈ సిద్ధాంతము కావున అఖిలేశ్వరవాదము ద్వైతమును గాక అద్వైతమునే ప్రతిపాదించుచున్నది

అఖిలేశ్వర వాదము యొక్క సంగ్రహ చరిత్ర - మత చరిత మెంత పురాతనమైనదో, అఖిలేశ్వర వాదముకూడ అంత ప్రాచీనమయినది అన్ని యుగములందును అఖిలేశ్వర వాదమునందు అభిరుచిగలవా రుండిరి అది ప్రపంచమున ప్రాచీనతములయిన నాగరకులలో వ్యాప్తి నొందెను అన్ని దేశములలో, అన్ని కాలములలో అది ఆదరమును గాంచెను ప్రాక్పశ్చిమ దేశములలో అందరికి దీని యందు అభిముఖ్య మేర్పడెను హిందువుల అఖిలేశ్వర వాదమును వేదములు, ఉపనిషత్తులు, భగవద్గీత బోధించెను గ్రీకు అఖిలేశ్వర వాదమును ప్రబోధించినవారు ఐయోనియన్స్, ఎలియాటిక్సు, అర్వాచీనమయిన ప్లేటో మతమును అనుసరించినవారు మధ్య యుగములలో దేవాలయాధికారుల యొక్క నిర్బంధ పర్యవేక్షణము కారణముగ మత మీమాంసకు అవకాశము లేదయ్యె జానుస్కోటను ఎంతెన అను వేదాంతి యొక్కరే మత మీమాంసకు డుండెను అతడు ప్రాచీన, అర్వాచీనములయిన అఖిలేశ్వర వాదముల మధ్య ఒక గొలుసువలె భావింపబడెను పశ్చిమ దేశములలో గయార్డానోబ్రూనో బెనెడిక్టు, స్పినోజా, ఫిక్టే, హెగెల్ అనువారు అర్వాచీనమయిన అఖిలేశ్వర వాదమునకు ప్రతినిధులు హిందూదేశమున దివ్యజ్ఞాన సమాజములలో రాజా రామమోహన రాయ, కేశవ చంద్రసేనులు మొదలుకొని స్వామి వివేకానంద, రవీంద్రనాథ ఠాకూరుల వరకు దానికి ప్రతినిధులు పలువురున్నారు

హిందూ - అఖిలేశ్వర వాదము - వేదములయందు విగ్రహారాధనకు ప్రసక్తి లేకుండెను హిందూదేశమున మూర్తిపూజ అనునది మిక్కిలి అనంతరీయమయిన కాలమున ఏర్పడిన వ్యవస్థ అది సామాన్యముగ పెక్కురు గ్రహించిన బహుదేవతావాదమునకు ఎంతమాత్రము సంబంధించినది కాదు వేదములందు సూర్యుడు, అగ్ని, ఉషస్సు మున్నగు దేవతలనుగూర్చి ప్రార్థనలున్నవనుట సత్యమే. అయితే ఆ దేవతలలో ఏయొక్క దేవత ప్రత్యేకముగ ప్రార్థింపబడినను, ఆ దేవత, శేషించిన దేవతల అధికారమునకు లోబడినదిగాగాని ఇతర దేవతలకంటె గౌరవ ప్రతిపత్తులలో న్యూనతాధిక్యములు కలదిగాగాని భావింపబడలేదు మహత్త్వవిషయమున ప్రతి దేవతకు ఇతర దేవతలతో సమత కల్పింపబడెను ఆరాధ్య దేవత యొక్క దేవతాత్మత, ప్రాధాన్యము, పరమాత్మత, మున్నగు గుణములను గూర్చి ఆరాధకుని మనమున ఎట్టిశంకయును

గావే లేకుండెను బహుదేవతాత్మ భావనచే మన మనస్సునందు జనింపదగిన పరిచ్ఛిన్నతాబుద్ధి, ఆరాధ్యదేవతా విషయమున భక్తుని మనమున పొడమలేదు ఇది బహు దేవతావాద మనుకొనబడినది గాని, బహుజను లనుకొనునట్టి ఏకేశ్వరవాదముకాని కాదు ఒక్కడును, అద్వితీయుడు నగు పరమాత్మయొక్క స్వరూపమే సర్వదేవతాగణము ఆ పరమాత్మ ఒక్కడే భిన్నభిన్నములయిన ఆకృతులతో కనిపించును దేవతలు, మనుజులు, ప్రకృతికృత్యములు, ఈ సర్వమును ఒక్కడు, సర్వవ్యాపి, సత్య స్వరూపుడు నగు పరమాత్మయొక్క ఉనికి ప్రతిభాసమై యున్నది అను జ్ఞానమే హిందూ - అఖిలేశ్వరవాద హృదయము

వేదములందలి హిందువు ప్రజ్ఞాసంస్కృతి విశేషము నపేక్షించు సమస్యలలో వ్యాపృతుడై యుండెను అవి సత్యస్వరూపము నెరుంగు శక్తి నొసంగజాలియుండెను మోక్షముల్లరు మడిచినట్లు, అతడు (హిందువు) ఈ ప్రపంచ సమస్యా పరిష్కార విషయమున మగ్నుడై యుండెను అద్యమానవునందువలె అతనియందును వాంఛలు లోపములు కన్పట్టెను అహారమును, ధనమును, అధిపత్యమును, పెద్దకుటుంబమును, దీర్ఘాయువును తన దైనందిన ప్రార్థనలలో అత దర్థించెను విశ్వమునగల సర్వభూతములకు అతడు నామకరణమొనర్చెను వాటిని ప్రార్థించెను, స్తుతించెను, పూజించెను, తన హృదయాంతరమందు -ఒకశక్తిని అతడు గుర్తించెను ఆ శక్తి తనయందుండి ప్రార్థనను బోధించినట్లు, ఆ ప్రార్థనల నాలకించినట్లు, తన పరిసరముల నున్నవారికి తోడ్పడినట్లు అతనికి గోచరించెను.

దీనినే అతడు 'బ్రహ్మము' అనెను. ఆ దైయక్తిక మయిన ఈ 'బ్రహ్మము' కూడ కాలక్రమమున ఒక చిత్రము దివ్యమునైన వస్తువుగా మారెను తుదకది నేటికిని పూజింపబడుచున్న త్రిమూర్తులలో నొకడుగా పేర్పడెను జన నాతని హృదయమునందలి భావనకు నిజమైనపేరు లేకుండెను అనన్యమును, సర్వదేవతలకు, సర్వలోకమునకు, సర్వమునకు ఆధారభూతమునయిన శక్తివిశేష మొకటి వాచ్యముగాక, భావితమై అతని మనము నెదుట ప్లవమానమై గోచరించెను తుదకాతడు దానిని 'ఆత్మ' యనెను ఆదియందు, ఆత్మశబ్దమునకు ప్రాణము, లేక, చైతన్యము అను నర్థము లుండెను ఆ శబ్దము పిదప 'ఆత్మ' యను అర్థముననే స్థిరపడెను

భిన్నభిన్న దేవతలను గూర్చి, లౌకపున్యముగ, సర్వత్ర ప్రార్థనలు జరుగుచున్నంతలో, చాల స్వల్పసంఖ్యగల దేశములందలి జనులుమాత్రమే, సర్వవ్యాపి, విశ్వాత్ముడు నగు దేవుడొక్కడే కలడను విషయమును నొక్కి వక్కాణింపగల్గిరి యథార్థముగ దేవుడొక్కడే అతడే సర్వాత్మ, అతడే పరమాత్మ, ఈ విశ్వ మాతనికృతి ఇతర దేవతలు వేరువేరు నామములచే వ్యవహరింపబడుదురుగాక ! విశ్వమును, మనుజులను, దేవతలనుగూడ వ్యాపించి "పరమాత్మ ఒక్కడే ఉన్నాడు ' అనుసత్యము విస్మృతము కాదగదు

బ్రాహ్మణముల కాలమున యాగాది కర్మ కలాపముల వలన మతము క్రమముగా నన్నగిల్లెను. అందుచేత శుద్ధమును, ఆధ్యాత్మికమును, వైదికము నగు ఈశ్వర విషయక మయిన భావము నందలి ఉన్నతికి భంగము వాటిల్లెను పురోహిత వర్గముయొక్క అధికారము, నీచ ప్రమాణమునకును దుర్వినీతికిని దారితీసెను

ఈ పరిస్థితులు బౌద్ధ ధర్మము, సాంఖ్యము మున్నగు హిందూ మతమునందలి సంస్కారాత్మక దర్శనములకు మార్గదర్శకము లయ్యెను ఇవి పురోహిత వర్గముపైని, భగవద్విషయక భావనపైని, సవాలు చేసెను అయితే ఈ దర్శనములు పూర్వోక్త విధమున అఖిలేశ్వరవాదము నందలి రెండవ పక్షమునకు చెందినవై యున్నవి

ఉపనిషత్తుల యందుగూడ అఖిలేశ్వరవాద తాత్పర్యము కలదు ఒక పాశ్చాత్య వేదాంతి దాని నిట్లు సంగ్రహించెను ' జగత్తునకు భగవంతుడు సర్వజ్ఞతాయుతము, సర్వశక్తి విశిష్టము నైన కారణము, ఇచ్ఛా మాత్రమున అతడు సృష్టి నొనర్చును అతడు విశ్వమునకు సమర్థకారణము, ఉపాదాన కారణము - ఉభయమునై యున్నాడు అతడు స్రష్ట, సృష్టి, నిర్మాత, నిర్మితి, కర్త, కృత్యము ప్రళయకాలమున సర్వము అతనియందే లీనమగును పరమాత్మ ఒక్కడు, అద్వితీయుడు, అఖండుడు, నిరవయవుడు, అనంతుడు, వాచామగోచరుడు అతడు సర్వజీవులకు ఉత్తరప్రవృత్తికి, వివేకమునకు, బుద్ధికి, సుఖమునకు అధీశుడు అతనినుండి పుట్టిన వ్యక్తిగతజీవులు ప్రజ్వలించు వహ్నినుండి జనించిన అనం

ధ్యాకము అయిన అగ్నికణములవంటివారు జీవులు భగవంతుని అంశములు అందుచే వారు ఆతనియందే జనించి, ఆతనిచే చేరుదురు జీవాత్మ, శరీరమును, దాని అవయవములను నియమించును అతనికి ఉత్పత్తి నాశ ములు లేవు. జీవాత్మ దివ్య వస్తువు (పరబ్రహ్మము) యొక్క అంశము అందుచేత అతడు అనంతుడు, అమరుడు, ప్రాజ్ఞుడు, చేతనుడు, వా స్తవికుడు దేహాంతర ప్రాప్తికి లోనగుచు, జీవుడు, లోకాంతర ప్రవిష్టుడయి, అచ్చట తనయొక్క సుకృత దుష్కృతముల ఫలము లను అనుభవించును

శిక్షను అనుభవించు నిమిత్తమై పాపులు వేరు వేరు లోకముల కేగుదురు సుకృతవంతులు చంద్రలోకము నకు అరుగుదురు. అరిగి, అచట నిజ సుకృతఫలము ననుభవింతురు పుణ్యము క్షీణింపగా, వారు మర్త్యలోక మున నిజ కర్మానుగుణము అయిన దేహముల నొంది, విధివశమున ప్రవర్తింతురు. జ్ఞానవంతులు ప్రాపంచిక బంధములనుండి ముక్తులయి, ఉన్నతతర మయిన బ్రహ్మ లోకమున ప్రవేశింతురు, జ్ఞాన పరిపూర్ణు లగు జీవులు వెంటనే బ్రహ్మైక్యము నొందుదురు

గ్రీకుల అఖిలేశ్వర వాదము - హిందువుల వేదాంతము నందువలె గ్రీకుల వేదాంతమునందు కూడ అఖిలేశ్వర వాద సూచనలు పెక్కు లుండెను థేల్సు, గ్రీకు వేదాం తులలో ఆద్యుడు అతడు సర్వవస్తువులకు మూలము ఉదక మని నిరూపించెను అత డిట్లు వాదించెను, "మనుజుడు ప్రథమ సృష్టి యనుట పొసగదు. ఎందుచేత నన- అతడు తనకంటె ముందు పుట్టిన నీటిపై ఆధార పడెను దేవతల సృష్టికూడ మొదటిది అనుటకు వీలులేదు దేవతలుకూడ మనుజులవలె నీటి అవసరము కలవారే వారు ఆకసములో నివసింతురని భావింప బడుచున్నది ఆకసమునుండియే వాన పడును నీరు లేనియెడల ప్రాణి వర్గము నశించును నీరులేక ఏ వస్తువు పుట్టియుండదు అందుచేత నీరే అన్ని వస్తువులలో మొదటి సృష్టి "

థేల్సు పుట్టిన తరువాత, ముప్పది సంవత్సరములకు, క్రీ. పూ 610 ప్రాంతమున జన్మించినవాడు అనాగ్జి మాండరు. అతడు భూమియే ఆద్యసృష్టి యని నిరూపించి నట్లు ప్రసిద్ధికలదు అతడు భూగోళశాస్త్రజ్ఞుడు. అతడు భూగోళశాస్త్ర సాధనములను కనిపెట్టినట్లు ఆ శాస్త్ర విషయమున తన ప్రజ్ఞను వినియోగించినట్లు తెలియు చున్నది పిదప చెప్పదగినవాడు ఎనాగ్జిమీనను అతడు థేల్సు పుట్టినపిదప, నూరు సంవత్సరములకు జన్మించెను. ఐయోనియను వేదాంతులలో అతడు తృతీయ స్థానమును ఆక్రమించెను అతడు పూర్వులగు వేదాంతు లొనర్చిన సిద్ధాంతములతో తృప్తినొందడయ్యె "వాయువు ఆద్య తత్త్వము జలము, భూమి, గుణమునందు పరిమితములు వాతావరణము సర్వత్ర వ్యాపించునది దానికి దేవునితో తాదాత్మ్యము కలదు' అని ఆతని సిద్ధాంతము హిరా క్లిటసు అను వేదాంతి అగ్నిని ప్రథమ తత్త్వముగా నిరూ పించెను అతడు క్రీ పూ 6 వ శతాబ్దివాడు "అగ్ని సర్వముగాను, సర్వము అగ్నిగాను మార్చుటకుశక్యము " అనునది ఆతని సిద్ధాంతము — కాగా పై సిద్ధాంతము లన్నియు సృష్టికెల్ల మూలబీజము ప్రకృతి యను విషయ మున పైకమత్యము కలిగియున్నవి అనగా నివన్నియు అనాత్మవాదమును ప్రతిపాదించునవే పై భాగరసు, ఈ లియాటిక్సు అను వేదాంతులు అనంతరీయులు వారిరు వురు అయోనియను వేదాంతమును పెంపొందించిరి పై భాగరసు విశ్వైక్యమును స్పష్టముగ దర్శించెను. "ఏకమునుండి సర్వము పుట్టుచున్నది దేవుడు సర్వ వ్యాపి సర్వ ప్రేరకుడయ్యు, అతడొక్కడే సర్వావస్థలు గళితములుకాగా, పరమాత్ముడొక్కడే అద్వితీయుడును, సంపూర్ణుడునై శేషించుచున్నాడు " అని అతడు వాదించెను హిందూ వేదాంతుల వేదాంతమునందలి అత్యంతనిర్గుణత అధ్యాత్మికత, అను సంశములను ఈ లియాటిక్సు అంగీకరించెను పిదప పేర్కొనదగినవారు అర్వాచీనమయిన ప్లేటో మతమునకుచెందిన గూఢతత్త్వ ద్రష్టలు తదనంతరీయులు అరేబియను సూఫీమతస్థులు వారు భగవదైకాగ్ర్యమును సర్వజనులకు ప్రీతి పాత్రము కావించిరి వారు దూరస్థుడగు నీశ్వరుని భజింపరు ఈశ్వరుడు వారి హృదయమునం దుండవలయును "అత్యున్నత సత్యములను స్వాధ్యాయమువలన అందు కొనజాలము ఆనంద పారవశ్యమునందలి ఆత్మపరివర్త నముచేతనే వాటిని పొందగలుగుదుము " అని వారు వక్కాణించిరి

అర్వాచీనమయిన అఖిలేశ్వరవాదము :—దీనికి అనుయాయులు పెక్కురు గలరు. దీనిని ప్రకాశింపజేసిన ప్రముఖులలో పెర్మెనిడను, బ్రూనో, వానిని (vanini), స్పినోజా, ఫిక్టే, హెగెల్—షెల్లింగ్ ఎన్నదగుదురు. బ్రూనో ప్రతిపాదించిన వాదములు రెండు వాటిని అఖిలేశ్వరవాదముయొక్క ముఖ్యలక్షణములు అనవచ్చును దేవతలు లోనుండి వ్యవహరింతురు, బహిఃస్థితులయి వ్యవహరింపరు విశ్వము ఏకము అనంతము, అనునవి అవాదములు విశ్వైక్యమును చింతించుచు బ్రూనో ఇట్లు వచించెను. "కాలమయిన వస్తు వెట్టిదైనను మార్పునొందును నిత్యవస్తువు మాత్రము మారునదికాదు ఆ వస్తువు ఏకము, దివ్యము, శాశ్వతము వస్తుజాతము విశ్వమునందున్నది, విశ్వము వస్తుజాతమున గలదు మనము 'తత్' అనుదానియందున్నాము 'తత్' అనునది మనయందున్నది. అందరము పరిపూర్ణ-అద్వైతమున సమాగమము నొందుదుము "

ఆధునిక వేదాంతులలో స్పినోజా ప్రముఖుడు అతడు అఖిలేశ్వరవాదమునకు ప్రవక్తగ పరిగణింపబడెను సృష్టియందు తర్కకౌశలమునందు అతని వాదము అద్వితీయము "దేవుడుసర్వము కానవాడైయున్నాడు అతనికంటె భిన్న మెుండు లేదు అతనిలో నీ విశ్వము ఇమిడియున్నది దేవుడు అనంతుడు ప్రపంచమునకు అంతముకలదు అనంతవస్తువునకును, నశ్యవస్తువునకును పొత్తుకుదరదు

నశ్యములగు వస్తువులు యథార్థముగలేనివే వికారరహితమయిన పదార్థముయొక్క భావనములు లేక ఆకృతులుగా తెలియబడునంతవరకు అవి సత్యములు ఆధ్యాత్మిక పరిభాషలో అవి సత్యవస్తువుయొక్క ప్రతిరూపములు. అన్యవస్తువునందున్నదానికే ప్రతిరూపమని పేరు, ఆ అన్యవస్తువుచేతనే దాని స్వరూపము గోచరించును. సర్వము భగవంతునియందే కలదు. భగవంతునియందు లేనిది లేనేలేదు సముద్రమునకును, తరంగములకును గల సంబంధము వంటిదే సద్వస్తువునకును, ప్రతిరూపములకునుగల సంబంధము అవి సత్యవస్తువుయొక్క భిన్నభిన్నములయిన అభివ్యాపనములు ఆ వస్తువుకంటె నవి అభిన్నములు దానియందే అవి లయించును " అని అతడు ప్రవచించెను. ఇట్లు సర్వమునకు అంతర్గతమయిన కారణముగా, సర్వపారముగా విశ్వమునందలి సర్వవస్తుజాతముపైని విశేషముగ మానవుని హృదయముపైని ప్రభావముతోగూడిన ఆత్మజ్ఞత, సంకల్పము, ప్రజ్ఞ, వ్యక్తిత్వము కలవాడుగా భగవంతుడు స్పినోజాకు గోచరించెను. శాశ్వతమును సర్వగతమునగు కారణమగుటచే భగవంతునకు ఆంగ్లేయములో 'నాచురనాచురన్స్' అని వ్యవహారము సృష్టియందు ఆవిష్కృతుడగుటచే అతనికి "నాచురనాచురట" అని పేరు ప్రకృతి అనగా, విశ్వము భగవంతుని ముఖ్యాపారము అందుచే నది అతని శక్తి. కాగా భగవంతుడు, అతనియందలి ప్రకృతి, అద్యము, అనౌపాధికమునగు కారణము ప్రకృతికార్యము అనగా, అతనిశక్తియొక్క ఔపాధికమయిన అభివ్యాపనము భగవంతునికంటెవ్యతిరిక్తమయినది ఏదియులేదు "

ఫిక్టే, మరియొక అర్వాచీనుడగు అఖిలేశ్వరవాది అతడు దేవుని, విశ్వమును గూర్చి గాఢముగ విమర్శనమొనర్చెను ప్రతిరూపభేదమునకు వెనుక నున్నవాడు దేవుడే యైనను అతనిని గూర్చి స్వల్పముగానే మనము తెలిసికొనగల్గుచున్నాము అతనిని రాయిగా, మొక్కగా, ప్రాణిగా లేదా ప్రకృతిసూత్రముగా, నైతికసూత్రముగా మాత్రమే మనము తెలిసికొనుచున్నాము ఇవియన్నియు అతనికంటె భిన్నములు ఆకృతియే సత్యవస్తువును మన దృష్టి నుండి మరుగుపరచుచున్నది ఈ పరిదృశ్యమానమే అసత్యవస్తువును దాచుచున్నది మన దృష్టి ఇంకకంటె విశేషమును గుర్తింపజాలకున్నది" అని ఫిక్టే వచించెను

అర్వాచీనులయిన హిందూ వేదాంతులలో, రాజా రామమోహనరాయలు మొదలుకొని రవీంద్రనాథ ఠాకూరు వరకు పెక్కురు కలరు మహర్షి దేవేంద్రనాథ ఠాకూరు, కేశవచంద్రసేన మొదలగు మతోపదేశకులున్నారు బ్రహ్మజ్ఞాన సమాజములో ప్రముఖులుకలరు వివేకానందస్వామి యొకడున్నాడు వీరి మత-వేదాంత విషయకములయిన ఆశయములు అఖిలేశ్వరవాదమునకు అనుకూలములైనవి వీరి వేదాంతము పరేశ్వరుని ప్రతిపాదించు ఉపనిషత్తత్త్వమే ఇది అధ్యాత్మిక గూఢతత్త్వము కంటె అభిన్నము

అఖిలేశ్వర వాద సిద్ధాంతములు - " సత్య వస్తు వొకటి కలదు అది సర్వవ్యాపి పరిదృశ్యమానమగు సర్వప్రపంచమున కది మూలతత్త్వము అదిఏకము, అవిది

తము, అవేద్యము బాహ్యప్రకృతి దాని అవిర్భావమే " అనునది సంగ్రహముగ అఖిలేశ్వరవాదము యొక్క ముఖ్య సిద్ధాంతము అఖిలేశ్వరవాదము యుక్తిసిద్ధము దీనికి స్పెన్సరు వేదాంత మొక ఉత్తమోదాహరణము స్పెన్సరు యొక్క అవేద్య విషయక భక్తియు విగ్ధ దాత్మకమయిన అఖిలేశ్వరవాదమే వేదకాలపు ద్రష్టల నుండి ఆధునికులగు తత్త్వజ్ఞుల వరకు భగవంతునియందలి విశ్వాసము పెంపొందుచున్నదని నిరూపింపబడినది " దేవుడు ఒక్కడు అద్వితీయుడు, సర్వవ్యాపి, పరిదృశ్య మానమగు విశ్వమెల్ల అతని బాహ్యస్వరూపము "అనునదే ఆ దృఢవిశ్వాసము నేటికి ప్రకృతిశాస్త్రము దీనిని సరి చూచుటకు ఉపక్రమించుచున్నది 'సత్త' పూర్వమందు ఉన్నట్టిది ముందు అది పరిమాణమునందును, తత్త్వ మందును మార్పునొందనిది ఆకృతియందే దానికి మార్పు ఘటిల్లును - అను విషయమును ప్రకృతి యొక్క అనశ్వ రత్వము, శక్తి యొక్క సంరక్షణము - అనువాటిని గూర్చిన సిద్ధాంతములు నిరూపించుచున్నవి ఈ ప్రకటన ముల పరిణామమే అఖిలేశ్వర వాదముగ దోచును అది జ్ఞాత (వస్తువు) ము లేకయే జ్ఞాతమును గూర్చి ఆలోచింప జాలనట్లు ప్రతిభాస- ఆధారముగ సంగీకరింపకయే, ప్రతి భాసములను అంగీకరింపజాలము వీటిలో ఒకటి, రెండవ దాని పూర్వభావనయే మనుజుడు ప్రతిభాస- ఆధార స్వరూపమును తెలిసికొనుశక్తి తనకు లేదని యంగీకరించి నను, దాని యొక్క సత్తను మాత్రము, తర్క ప్రాబల్య మునకు లోనై, అంగీకరింపవలసినవా డగుచున్నాడు అతడు తన శక్త్యభావమును సవినయముగ అంగీకరించు టయే అతని వివేకమునకు లక్షణము ప్రతిభాస- ఆధారము యొక్క రూపములు అనంతములుగా అవి వ్యక్తములు అని సంకల్పము, బుద్ధివైభవము ప్రష్ట, సృష్టి, సత్యము - మున్నగునవి ఈ నామములు, నామ మాత్రములుగా (చిహ్నములుగా) అంగీకరింపబడువరకు అవి యున్నవనుకున్నను బాధయుండదు ఈ నామము లన్నియు అనిర్వాచ్యమగు సత్యపదార్థము యొక్క స్వరూప నిరూపణమున అసమర్థములు- అను భావము ఉత్పుకుల హృదయ కుహరమున లక్షితమగుచున్నది పి. ఇన్లింపుత్రీ అనువాతడు హూకరును ఇట్లనువదించు చున్నాడు "భగవంతుని యథార్థస్థితిగూర్చి మనకేమియు తెలియదని గుర్తించుటయే అతని గూర్చి మనకు గల సంపూర్ణ జ్ఞానమగుచున్నది అతడు అవేద్యుడు అతనిని గూర్చి మనము ప్రదర్శింపగల వాగ్వైభవము మౌనము వహించుటయే "

ఇందలి ముఖ్యమైన లోపములు (Limitations) - అఖి లేశ్వర వాదమున బుద్ధివైభవము మెండు అందలి లక్షణ ములు చిత్తావర్జకములు కనుక అది మతస్థాయిని అందుకొనలేక పోయినది ఎందుచేతనన అది పాపము, తదుత్పత్తి మున్నగు సమస్యలను వివరించియుండలేదు సర్వము దేవుడేయైనచో, లోపములు కూడ దివ్యములే యగును ఆ పక్షమున దేవుడు అసంపూర్ణుడగుట గాని, పాపమనునది లేనేలేకుండుట గాని సంభవించును కాని ఇది మన ప్రత్యక్షానుభవమునకు విరుద్ధమైనది దేవుడు ప్రతి సంఘటనకు(దృశ్యము)ప్రతిభాస- ఆధారమయినచో అతడు ప్రపంచమునందలి పాపముల కెల్ల ప్రతిభాస- ఆధారమగునని అంగీకరింపవలసియుండును అట్లంగీకరిం చుట నాస్తికతను ప్రతిపాదించుటయే యగును లేకను వచించినట్లు దేవునిగూర్చి అసత్యమయిన అభిప్రాయమును ప్రకటించుట కంటె, ఊరకుండుటయే మేలు ఎందుచేత నన-ఒకటి అవిశ్వాసముగా, రెండవది అవజ్ఞగా పరిగణింప బడును అఖిలేశ్వర వాదమున గల లోప మొక్కటే పాపమును గూర్చి వివరణ మిందు లేకుండుటయే ఆ దోషము ఈ వాదమునకు మత గౌరవము చేకూర కుండుటకు గల ప్రతిబంధక మిదియే అన్ని మతములకు గల నిక్కమయిన ప్రతిబంధక మిదియే

అఖిలేశ్వరవాదము ప్రగతికి సాధనము కాదను వాదమును ఇందలి రెండవ లోపము కారణములు- అనంతవస్తువునకును, సత్యమయిన వస్తువునకును భేదా భావమే ఇందలి సారాంశమగుట, తన్మూలమున సత్య వస్తువు అసత్య వస్తువును పెక్కుటితుల పోలియుండుట, అందుచేత సత్య వస్తుసముదాయము అనంత వస్తువనలె పరిపూర్ణతను చెందవలసివచ్చుట - ఇందలి యుక్తి ఇది, సత్య వస్తుసముదాయము సంపూర్ణమే యైనచో, పురో గతికై, లేదా ఆదర్శ సంపాదనమునకై ప్రయత్నము అనవసరమగును. పూర్వస్థితియే చాలును. కాబట్టి ఈ

కారణమున నైతికముగా లేదా అధ్యాత్మికముగా అభి వృద్ధికి అవకాశమే లేదు

ఇది మరల వ్యక్తిత్వ నిరసనమునకు మార్గదర్శక మగును అనంత వస్తువికాసము నశ్వర వస్తువును కల్పిం చుచో; 'సర్వము దేవుడే' అను అఖిలేశ్వర వాదమును బట్టి, నశ్వరవస్తువు అనంతవస్తువునకు సమాన మయినచో, ఈ రెండింటికిని భేదము శూన్య మగును అట్లు, దేవుని ప్రతిచ్ఛాయాంశ మగుటచే, పరిచ్ఛిన్నాత్మలకు విశ్వాత్మ గుణాధిరోహణము సాధ్యమా అను విషయమున కొంచా సీన్య మేర్పడును కావ మేమన- శాస్త్రీయముగా మాత్రము ఆత్మ విశ్వాత్మతో స్వీయమైన వ్యక్తిత్వమును కోల్పోవు వంతగా లీనమగును పూర్వోక్తము అయిన కారణములను పురస్కరించుకొని ఈశ్వరవాదులు అన్యుల తోపాటు అఖిలేశ్వర వాదమొక వేదాంతమనియు అది తృప్తికరమగు మతస్థాయిని అందుకొనజాలక పోయిన దనియు భావించుచున్నారు

శ్రీ శ్రీ దేవి

అగ్గిపుల్లలు - నిప్పును తయారుచేసికొనుట మాన వుడు తన నిత్యజీవితమందు ఎదుర్కొనిన తొలి సమస్య ఎండుకట్టెల రాపిడిచే అగ్నిని రగుల్కొల్పు పురాతన విధానము నేటికిని భారతదేశ గ్రామములలో గాన వచ్చుచున్నది రాతి యుగములోను, కంచు యుగము లోను రెండు రాళ్ళను ఇందుకొరకై ఉపయోగించెడి వారు. వీనిలో నొకటి పైరైటు్స రూపమున ఇను మును కలిగియుండును క్రమేణ. ఈ పద్ధతి ఉక్కు శకు ముకిరాయి నుపయోగించు టిండరు బాక్సు (Tinder Box) విధానముగా మార్పుచెందెను "టిండర్" పెట్టె నుండి వెలువడు నిప్పు రవ్వలను దూదిపైగాని, మాడిన నారపైగాని, గంధకపు పూతగల్గిన పుల్లలపైగాని పట్టి, నిప్పు తయారుచేసెడివారు. రసాయనిక పదార్థముల సహాయముచే, తయారుచేయబడు అగ్గిపుల్లలకిది నాంది అని చెప్పవచ్చును.

1678 లో 'హాంబర్గు' నివాసియగు 'బ్రాండు' అను శాస్త్రజ్ఞుడు భాస్వరమును కనుగొనినప్పటి నుండియు, దాని నుపయోగించి కృత్రిమముగా నిప్పు తయారు చేయుటకై చేయబడిన ప్రయత్నములన్నియు వ్యర్థ మాయెను. తరువాత 'బెర్థెలాట్' అను శాస్త్రజ్ఞుడు, దహ్యపదార్థములను గాఢామ్లముల సమక్షమున హరిత ములతో అమ్లజనీకరణము చేయుట కనుగొనెను ఈ పద్ధతి హరిదామ్లపు అగ్గిపుల్లలను (Exmuriated Matches) తయారుచేయుటకు దారితీసెను దీని ప్రకారము గంధ కము, పొటాషియ హరితము, చక్కెర, జిగురు, రంగు పదార్థములు కలిపి తయారుచేసిన ముద్దను సన్నని పుల్లల కొనలకు పట్టించి, ఆ కొనలను గాఢగంధకి కామ్లములో ముంచినచో పుల్లలు మండెడివి కాని ఎల్లప్పుడును గాఢ గంధకి కామ్లము నొక సీసాలో తీసికొనిపోవలసి వచ్చు టచే, ఈ పద్ధతి చాల అసౌకర్యమనిపించెను 1809 లో 'పారిస్' నగరవాసియైన 'డెరిసాన్'వకు, భాస్వరము నుపయోగించి కృత్రిమముగా నిప్పును కల్పించు విధా నమునకై పేటెంటు (Patent) ఇయ్యబడెను

1827 వ సంవత్సరములో 'రాపిడి అగ్గిపుల్లల'ను ఇంగ్లాండు దేశీయుడగు జాన్‌వాకరు మొదటిసారి జయ ప్రదముగా తయారుచేసెను ఈ పుల్లల కొనలు ఆంటి మొనిగంధకిదము, పొటాషియ హరితము, జిమ్మజిగురు కల్గినముద్దచే పూయబడినవి ఈ కొనలను గాజుపొడుము కలిగిన గరుకు కాగితముపై రాచినప్పుడు మంట కలుగును

భాస్వరము నుపయోగించి తృప్తికరమైన రాపిడి అగ్గిపుల్లలను 1881 లో తొలిసారిగా ఫ్రాన్సు దేశీయు డైన 'ఛార్లస్ సొరియా' అను నతడు తయారు చేసెను అతడు పొటాషియం హరితమును అమ్లజనీకరణ సాధన ముగా నుపయోగించుటచే, మందులోనికి కావలసిన పచ్చభాస్వరము నూటికి 50% నుండి 5% వరకు తగ్గి పోయెను. కాని ఇంతవరకు భాస్వరము నుపయోగించి చేయబడిన అగ్గిపుల్ల లన్నింటిలోను, పచ్చభాస్వరము వాడుటచే కార్మికులకు 'ఫాసీజా' (Phossy jaw) అను ప్రమాదమైన రోగజాడ్యము సంభవించు చుండెను 1864 లో 'లెమాయిన్' కనుగొనిన 'భాస్వరత్రిగంధ కిదము'ను పచ్చభాస్వరము (Sesquisulphide of Phosphorus) నకు బదులుగా నుపయోగించి, ఫ్రాన్సు దేశ ములో 'సెవీన్' మరియు 'కహెన్' అను వారలు 1898 లో మొదటిసారి, అగ్గిపుల్లల మందును తయారు

చేసిరి 20 వ శతాబ్ది ప్రారంభమునకు ప్రపంచమంతటను అగ్గిపుల్లలమందు చేయుటకై భాస్వరత్రిగంధకిదము వాడుకలోనికి వచ్చెను

అగ్గిపుల్లలలో, ఇష్టమువచ్చినచోట గీయతగినవి (strike-anywhere), పెట్టె మీద గీయతగినవి (strike-on-box or safety) అనునవి రెండు ముఖ్యమైనరకములు వీటిలో మొదటిరకపు పుల్లలను, ఏ ప్రదేశముమీద గీచినప్పటికి మంట బయలుదేరును రెండవరకపు 'క్షేమ' అగ్గిపుల్లలను స్వీడనుదేశీయుడైన 'లాండ్‌స్ట్రోమ్' 1855 లో తయారుచేసెను ఇవి ప్రత్యేకతలములపై గీచినప్పుడు మాత్రమే మండును కావున వీటిని మరక్షితముగ నుపయోగింపవచ్చును పుస్తకరూపమునుండు పెట్టెలలో దొరుకు మరియొకరకపు పుల్లలు కూడ క్షేమకరమైనవి ఇవిగాక 'మైనపు అగ్గిపుల్లలు' 'రెండుకొనల అగ్గిపుల్లలు' రంగుపుల్లలు, ఫ్యూజీ, గాలిలో మండునవి ('Fuzee', 'Wind flamer') మొదలగు వివిధరకములు గలవు ఇవి ప్రత్యేకావసరములకు వాడబడును

అగ్గిపుల్లలను తయారుచేయుటకు కావలసిన ముడిపదార్థములు కఱ్ఱ, రసాయనిక పదార్థములు, జిగురుపదార్థములు, పైన చుట్టు కాగితమువట్టీలు మొదలగునవి పుల్లలను తయారుచేయుట కుపయోగించు ముడిపదార్థములలో కఱ్ఱ ముఖ్యమైనది అగ్గిపుల్లలవ్యాపారము చాలవరకు దీనిపై ఆధారపడియుండును ఈ కఱ్ఱ మెత్తగను, చదునుగను, శుభ్రముగను, పగుళ్ళు, బొడిపెలు లేకుండగను ఉండవలెను అగ్గిపుల్లలను తయారుచేయుటకు చాలరకముల కలపల నుపయోగించెదరు 'ఆస్పెన్,' 'పోప్లార్,' 'బర్చ్,' మున్నగు రకములను పాశ్చాత్యదేశములలో తరచు వాడుచున్నారు భారతదేశములో, 'పైనస్‌లాంగిఫోలియా' (Pinus longifolia) 'పైనస్ ఎక్సెల్సా' (Pinus excelsa), 'విల్లో' (Willow), 'పాప్యులస్ సిలియాటా' (Populus ciliata) అడవిమామిడి, మునిమోదుగ, పెద్దమాను, అడవిగుమ్మడి, గుగ్గిలము, బూరుగ మున్నగు వృక్షముల కలపలను ఈ పరిశ్రమలో వాడుచున్నారు

అగ్గిపుల్ల మందు తయారుచేయుట కుపయోగించు రసాయనిక పదార్థములలో పొటాసియ హరితము, పొటాసియ ద్విక్రోమితము, గంధకము, మాంగనద్విఆమ్లజనిదము, కాల్షియగంధకితము, ఫెర్రిక్ ఆక్సైడ్, సీసియం గంధకితము మున్నగునవి ముఖ్యమైనవి అగ్గిపెట్టె ప్రక్కల నుపయోగించు 'రాపిడి' మందులో, ఎఱ్ఱభాస్వరము, భాస్వర త్రిగంధకిదము, అంటిమొని గంధకిదము, మద్ద మున్నగువాటిని వాడెదరు బంక, 'జెలటిన్,' తుమ్మ జిగురు, కేసిన్ (casein) పిండిపదార్థము మున్నగువాటి నుండి జిగురు పదార్థములను తయారుచేసి మందులలో వాడెదరు క్రొవ్వొత్తుల మైనము, అమ్మోనియా భాస్వరితము, గాజుపొడి మున్నగు ఇతర పదార్థములను కూడ అగ్గిపుల్లల పరిశ్రమలో వాడెదరు

అగ్గిపుల్లలను తయారుచేయుపద్ధతి చాలాకాలమునుండి వృద్ధిచెందుచు అత్యుచ్చదశకు వచ్చినది పురాతన పద్ధతులకును నవీన పద్ధతులకును గల భేదము, ఉపయోగించెడు స్వయం చాలక యంత్రములయందును, ప్రమాదరహితమైన క్షేమమగు అగ్గిపుల్లలకు కావలసిన మందుసామగ్రుల యందును, సరియైన మంటను కల్గించు లక్షణముల యందును, ముడిపదార్థముల నాణ్యమునందును గలదు కాని పరిశ్రమయందలిమూలసూత్రములలో మార్పులేదు 'క్షేమ' మగు అగ్గిపుల్లలను తయారుచేయు నూతనపద్ధతి సూక్ష్మముగ ఈ దిగువ వర్ణింపబడినది

అడవులనుండి తేబడిన దూలములను సుమారు రెండడుగుల పొడవుగల స్తంభాకారపు ముక్కలుగా కోయుదురు వాటిపై బెరడు యంత్రసహాయముచే తీసివేయబడును తరువాత ఈ ముక్కలను కడిగి నీటిలో ఉడకబెట్టుటయో, ఆవిరిలో వేడిచేయుటయో జరుగును ముక్కలు మెత్తబడిన తరువాత వాటిని చీలికలుచేయు యంత్రములవద్దకో, పైన పూతపూయు యంత్రముల దగ్గరకో పంపుదురు ఇక్కడ ఈ ముక్కలనుండి, జాగ్రతగా నమర్పబడిన కత్తితో, ఒకే మందముగల పొరను విడదీయుదురు. ఈ పొర ఒక పొడపైన రేకువలె వచ్చును దీని వెడల్పు స్తంభాకారపు ముక్కల పొడవునకు సమానము దీని మందము, అగ్గిపెట్టెలకొరకు [illegible] అంగుళము, పుల్లలకొరకు [illegible] అంగుళము ఉండును ఈ రేకులను దొంతరలుగా చేసి, పెట్టెలకు పనికివచ్చునట్లు ముక్కలుగను, పుల్లలుగను కోసెదరు. వీటిని మందులను పట్టించుటకై వేర్వేరు విభాగములకు పంపెదరు

పుల్లలను తయారుచేయు విభాగములో, కడ్డీపుల్లలను ముందుగా వేడిదైన 'మోనో అమ్మోనియం' ఫాస్ఫేటను ద్రావణములో నానబెట్టి ఎండబెట్టెదరు. ఇది పుల్లలను అంటించినతర్వాత మంట ఆరిపోయిన వెంటనే పూర్తిగా నిప్పు ఆరిపోవుటకై అవసరము. పూతపూసి యుండిన పుల్లలను ఒక యంత్రములో మెరుగుపెట్టి, మరియొక యంత్రములో సమర్చబడిన పళ్లెములలో వరుసలుగా పేర్చెదరు. తరువాత ఈ పళ్లెములు అగ్గిపుల్లలను తయారుచేయు స్వయంచాలకయంత్రముల వద్దకు తీసికొనిపోబడును. ఈ యంత్రములు సింప్లెక్సు, ఆటోమాట్, ఆదర్శ ('Simplex', 'Automat', 'Ideal') మొదలగు పేర్లతో పిలువబడుచున్నవి. ఇవి వేరు వేరు యంత్ర నిర్మాతలచే తయారు చేయబడినవి. ఈ యంత్రములు పనియంతయు స్వయముగానే మనుష్య సహాయము లేకుండా చేయగలవు. ఆగకుండా విద్యుచ్ఛక్తి సహాయముచే పనిచేయును. మొదట, పళ్లెములలోనున్న పుల్లలు, ఒక పట్టాపైనుండు సన్నని రంధ్రములలో నిలువుగా వరుసలలో అమర్చబడును. ఈ పట్టా, వేడిచేయబడిన లోహపు పట్టీమీద కొంతదూరము ప్రయాణముచేయును. ఈ ప్రక్రియవలన, పట్టాపై అమర్చబడిన పుల్లలు వేడెక్కును. తరువాత ఈ పట్టా, 220° ఫా ఉష్ణోగ్రత వద్ద ఉంచబడిన మైనముపై పోవును. అప్పుడు పుల్లల కొనలకు ¼ సెం॥ మీ॥ పొడుగున మైనపు పూత పూయబడును. అదనముగా అంటిన మైనమును కరగించి తీసివేయుటకై పుల్లలను తిరిగి ఒక వేడిపట్టాపై పంపుదురు. తరువాత పుల్లలు చల్లార్చబడును. పిమ్మట పుల్లలతో నున్న పట్టాను, తిరుగుచున్న ఒక పాత్రముపై పంపెదరు. ఈ పాత్రము అగ్గిపుల్ల మందుంచిన ఒక తొట్టెలో తిరుగుచుండును. కావున పట్టా పాత్రముపై పోయినప్పుడు ప్రతి పుల్ల కొనకును కొంచెము మందు పట్టించబడును. పుల్లల చివర మందును ఎండబెట్టి చల్లార్చెదరు. అంతట తయారైన పుల్లలను పెట్టెల సొరుగులలో యంత్ర సహాయమున నింపెదరు. ఒక్కొక పెట్టెలో సుమారు 60 పుల్లల చొప్పున సమానముగా నింపబడును. సొరుగులను యంత్ర సహాయమున పెట్టెలలోనికి అతికించెదరు.

అగ్గిపెట్టెలను తయారుచేయుటకు కఱ్ఱనుండి తయారుచేసిన చదునైన ముక్కలను వాడెదరు. ఈ ముక్కలపై పెట్టెకు సరిపోవునట్లు కొంచెము లోతు కల్గిన గాడులు గీయబడును. ఈ గాడుల వెంబడి ముక్కలను వంచి కావలసినట్లు సొరుగులను, పెట్టెలను తయారుచేయుదురు. సొరుగుల పైనను, పెట్టెల పైనను రంగుకాగితము అంటించబడును. ఈ పనియంతయు యంత్రముల చేతనే చేయబడును. పుల్లలతో నింపిన పెట్టెలు రెండు గుండ్రని కుంచెల మధ్య ప్రయాణముచేయును. ఈ సమయములో పెట్టెల కిరువైపులను 'రాపిడి' మందు సమానమందముతో పూయబడును. తరువాత పెట్టెలను ఎండబెట్టి, రవాణా కొరకు వీలగునట్లు డజనుల చొప్పున, గ్రోసుల చొప్పున కట్టలుగా కట్టెదరు. కట్టలు కట్టుటగూడ యంత్ర సహాయముననే జరుగును.

అగ్గిపుల్లలను కుటీరపరిశ్రమలలో తయారుచేయునపుడు పై వివరించిన పనులలో చాలవరకు యంత్రములచే గాక మనుష్యులచే చేయబడును. ఇట్టి పనులలో దుంగలను కోయుట, పళ్ళెములలో నింపుట, పుల్లలకు మందు పూయుట, పెట్టెలలో నింపి కట్టలు కట్టుట, సామగ్రులను ఒకచోటి నుండి మరియొకచోటికి కొంపోవుట మొదలగు పని ముఖ్యమైనవి.

ఇష్టమువచ్చినచోట గీయు రకపు అగ్గిపుల్లలను మంచి తెల్లని 'పైన్' కఱ్ఱనుండి తయారుచేయుదురు. వీటిలో మండెడు పదార్థములతోను, ఆమ్లజనీకరణ పదార్థములతోను పుల్లల కొనలకు రెండు పూతలు ఒకదానిపై నొకటి పూయబడును. ఈ రకపు పుల్లలను మండించుటకు వేరే 'రాపిడి మందు' అనవసరము. ఏ గరుకు ప్రదేశము మీద నైనను గీచినచో ఈ పుల్లలు మండును. సామాన్యమైన వాడుకకును, ప్రత్యేకావసరములకును పనికివచ్చు అగ్గిపుల్లల రకములలో చిన్న పుస్తకరూపమున కుట్టబడి తయారగునవియు, సైనికావసరములకుపయోగపడు 'విండ్ ఫ్లేమర్' (గాలిలో మండునవి), 'ఫూజీ' అను నవియు, రంగుమంట నిచ్చెడు పుల్లలును ముఖ్యమైనవి. రంగుమంట నిచ్చుటకై 'స్ట్రాన్షియం', 'బేరియం' లవణములు కల్గిన మందులతో మొదట పూతపూసి, దానిపై మంట కల్గించెడు పదార్థములతో పూతనిచ్చెదరు.

'సేఫ్టీ' అగ్గిపుల్లల నుపయోగించెడు మందుల పాళ్లు ఉదాహరణకై ఈ దిగువ నీయబడినవి (పాళ్ళు బరువు లలో సూచింపబడినవి)

'పుల్లల మందు' - పొటాసియ హరితము 86, ఎఱ్ఱ మాంగనము 6, పొటాసియ ద్విక్రోమితము 1, యశద అమ్లజనిదము ½, పారిస్‌గార (ప్లాస్టర్ ఆఫ్ పారిస్) ½, గంగ సింధూరము 1, Caput Mortuum ¼, గాజు పొడి 8, రాడు(infusional earth) ½,గుగ్గిలము(Rosin) ½, గంధకము 8, బంక 8, నీరు 85

'ప్రక్కలకు పూయు రాపిడిమందు' - ఎఱ్ఱభాస్వరము 400, అంటిమొని గంధకిదము 880, సుద్ద 52, గాజుపొడి 48, బంక 18, తుమ్మబంక 186, రాదము బంక (gum tragacanth) 7, డెక్‌స్ట్రైను (Dextrine) 24. నీరు 750

భారతదేశములో అగ్గిపుల్లలు చేయు మొదటి కర్మాగారము భారతీయుల యాజమాన్యమున 1898 లో అహమ్మదాబాదు నగరములో స్థాపింపబడెను అయినప్పటికీ, మొదటి ప్రపంచ సంగ్రామమువరకు పూర్వము మన దేశములో అగ్గిపుల్లలు తయారుకాలేదనియేచెప్పవచ్చును 1922 లో దిగుమతి సరకులపై పన్నులు విధించిన తరువాతను 1928 లో రక్షణ సుంకములను విధించిన తరువాతను, మనదేశపు అగ్గిపుల్లల పరిశ్రమ త్వరితముగా అభివృద్ధిచెందెను 1926 నాటికి మనకు కావలసిన అగ్గిపుల్లలు చాలవరకు భారతీయ పరిశ్రమయే తయారుచేయగలిగెను దేశములో అమలులో నున్న రక్షణసుంకము లను చెల్లించుకొనలేక పాశ్చాత్య ఎగుమతిదారులు భారత దేశములోనే అగ్గిపుల్లల కర్మాగారములను నెలకొల్పుటకు నిశ్చయించిరి ఈ విధముగ పశ్చిమఇండియా అగ్గిపెట్టెల పరిశ్రమ కంపెనీ (Western India Match Co, Ltd Wimco) అను పేరుతో స్వీడనుదేశపు సంస్థ యొకటి మన దేశములో బరైలీ, అంబరనాథ్, కలకత్తా, మద్రాస్ పట్టణముల యందు కర్మాగారములను స్థాపించెను ఈ విమ్‌కో సంస్థ మనదేశములో ప్రస్తుతము కావలసిన అగ్గిపుల్లలలో మూటికి ఎనుబదివంతులు సరఫరాచేయుచున్నది అయినప్పటికీ, అనేకచోట్ల మనదేశములో భారతీయ కర్మాగారములు పనిచేయుచున్నవి ప్రస్తుతము దేశమంతటను 150 అగ్గిపుల్లల కర్మాగారము లున్నవి వీటిలో మొత్తము 16,000మంది కార్మికులు పనిచేయుచున్నారు ఇవి కాక, అనేక పల్లెలలోను, పట్టణముల లోను, కుటీరపరిశ్రమల ద్వారా కొంతవరకు అగ్గిపుల్లలు తయారగుచున్నవి

1950-1951నాటికి మొత్తము కర్మాగారములలో 858లక్షల గ్రోసుల పెట్టెలు తయారుచేయు శక్తియున్నదని అంచనా వేయబడినది కాని ఆ సంవత్సరములో 291 లక్షల గ్రోసులు మాత్రమే తయారుచేయబడినవి. అదే సంవత్సరములో కుటీరపరిశ్రమ ద్వారా ఆరులక్షల గ్రోసులు తయారయినట్లు అంచనావేయబడెను ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళిక ప్రకారము 1955 - 56 నాటికి దేశములోని కర్మాగారములు 888 లక్షల గ్రోసులు తయారుచేయు శక్తి కల్గియుండవలెననియు, అందులో 858 లక్షల గ్రోసులు తయారుచేయవలెననియు నిశ్చయింపబడినది కుటీర పరిశ్రమలలో 1955-56 నాటికి 18 లక్షల గ్రోసులు తయారుకావలెనని ప్రణాళిక నిశ్చయించెను భారతదేశపు కర్మాగారములలో వాస్తవముగా తయారయిన అగ్గిపుల్లల పెట్టెలు- 1946 లో 206 లక్షల గ్రోసులు, 1950 లో 262 లక్షల గ్రోసులు, 1952 లో 804 లక్షల గ్రోసులు, 1954 లో 270 లక్షల గ్రోసులు

ఎమ్. శి. కృష్ణ

అగ్నిపర్వతములు — అగ్నిపర్వతముల యొక్క ముఖ్యాంశములు - ప్రకృతిలో అనేకనదులు, పర్వతములు, ఎడారులు ఉన్నట్టుగానే అగ్నిపర్వతములుకూడ పెక్కుచోట్లలో నున్నవి సాధారణముగ అగ్ని పర్వతములు ఎక్కువ వటువాలులేని శంఖాకారమును (cone-shaped) కలిగియుండును దీనిశిఖరమునుండి మధ్యగా భూగర్భములోనికి గొట్టమువలెనుండు ఒక సొరంగమార్గముండును దీనినే అగ్నిపర్వతపు కంఠనాళమందురు. దీనిపైభాగమున నుండు బిలము 'క్రేటరు' (crater) అనబడును ఈ క్రేటరు ద్వారా కొన్ని సమయములలో అనేక వాయువులు, రాళ్ళు, శిలాద్రవము(Lava), "లావాగుండ్లు"(Volcanic bombs.) వెలువడుచుండును కనుక అగ్నిపర్వత మనునది ఒక జ్వాలా ముఖద్వారమనియు, దానిచుట్టును శిలా

ద్రవము ఘనీభవించుటచే ఏర్పడిన శంఖాకారపు రాతిగుట్ట గలిగియున్న పర్వతమనియు చెప్పవచ్చును క్రేటరు అగ్ని పర్వతపు ముఖ్యాంగము ఇది అగ్నిపర్వత శిఖరములనే కాకుండ ఒకటిరెండు ప్రక్కలయందుకూడ ఉండవచ్చును.

అగ్నిపర్వతభేదములు - ఇటలీలోనుండెడు "వెసూవియస్" (Vesuvious) అనునది అగ్నిపర్వతము లన్నింటిలోనికి చాల ప్రఖ్యాతిచెందినది దీని ఆకారము, లక్షణములు మొదలైనవి సిసలైన అగ్నిపర్వతములకు ఉండవలసినవిగా ఎంచబడినవి కాని ప్రపంచములో నుండెడు అగ్నిపర్వతములను పరిశీలించినచో ఈలక్షణములు అన్నిటియందును కన్పించకపోవచ్చును సరియైన అంచనాలు ఇంతవరకును వేయబడనప్పటికిని భూమిమీదనుండెడు అగ్ని పర్వతముల సంఖ్య వేనవేలుండునని చెప్ప వచ్చును వీటన్నిటిలోనికి సుమారు నాలుగయిదు వందలుమాత్రమే చైతన్యము కలిగి యున్నవి (Active Volcanoes) భూమిపై మానవజాతి ఉద్భవించిన పిదప ఏర్పడిన అగ్ని పర్వతములు చైతన్యము కలవిగాను, మిగతా వన్నియు చల్లారి జడమైనవిగాను (Extinct Volcanoes) విభజించుట పరిపాటి కాని ఈవిభజనము అంతసమంజసమైనదికాదు ఎందువల్లననగా ఒకే అగ్నిపర్వతము కొన్ని కాలముల పాటు చైతన్య రహితముగా కనబడుచు మందగొడిగానుండి తిరిగి చైతన్యము పొందవచ్చును ఒకప్పుడు స్తబ్ధతతోకూడిన విరామకాలము, మరొకప్పుడు భీకర సంఘటనలతో నిండియుండవచ్చును

అగ్నిపర్వతములనుండి అనేక పదార్థములు వెలువడుటను ప్రేలుడు, లేక బ్రద్దలగుట (Eruption) అందురు అగ్నిపర్వతము ప్రేలుచున్నప్పుడు బయల్వెడలెడుశక్తులు, వాటివలన సంభవించెడు దాయణ ఫలితములు మిగుల భయంకరమైనవి పరిమాణములో అగ్నిపర్వతములు చాల మార్పుకలిగి కేవలట్టంత చిన్న శంఖాకృతులు మొదలు బ్రహ్మాండమైన ఎత్తుకలిగినవికూడ ఉండును ఇటువంటి అగ్నిపర్వతములు దక్షిణఅమెరికాలోని ఆండీసు (Andes) పర్వతాలలో నున్నవి అక్కడి పర్వత శిఖరాలు చాలవరకు అగ్నిపర్వతాలే - ఉదాహరణకు ఈక్విడారులోని "కోటోపాక్సి" (cotopaxi) ప్రపంచములోని అగ్నిపర్వతాలన్నిటిలోను చాల ఎత్తయినది దీని ఎత్తు 19,600 అడుగులు; క్రేటరు వెడల్పు అరమైలు; లోతు 1500 అడుగులు ఇంత విపరీత పరిమాణము కలిగినవి హవాయిదీవులలో కూడ ఉన్నవి అక్కడ ఉండెడు పర్వతములు సముద్రమట్టమునకు 4 మొదలు 15 వేల అడుగుల దిగువనుండి పైన 14,000 ఎత్తు వరకు వ్యాపించి, మొత్తము సుమారు ముప్పది వేల అడుగులకు వ్యాపించియున్నవి

"లావా" - భూగర్భమునుండి వెలువడెడు కాయు, ఘన పదార్థముల బహిర్గతక్రియకు సంబంధించిన శాస్త్రవిషయములన్నిటిని అగ్నిపర్వతశాస్త్రమందురు (Volcanology) ఈ మహోన్నత కార్యము భూనిర్మాణమునకు సంబంధించిన క్రియలలో నొకటిగా (Earth's Building Activity) ఎంచబడినది బహిర్గతమయ్యెడు పదార్థము ఒకప్పుడు పూర్తిగా శిలాద్రవమే కావచ్చును, అట్లు కానిచో ఘనములతో పూర్తిగాగాని, అసంపూర్తిగాగాని ఘనీభవించిన కాల్పనముదాయముగనే యుండవచ్చును ఇవికాక నీటిఆవిరి, అనేకవాయువులు వివిధపరిమాణములలో వెలువడును అందువల్లనే అగ్నిపర్వతము ప్రేలినపుడు దట్టమైన మేఘములు ఆకాశమును ఆవరించును అట్టి సమయములయందు భీకరపరిస్థితుల మూలమునను, వెలువడిన వాయువులు పైనున్న గాలిలో అత్యంత త్వరితముతో కలిసిపోవుట వలనను, వాటియొక్క సమ్మేళనము (composition) సరిగా తెలిసికొనుట సాధ్యముకాదు కాని ఈ వాయువులు చాలవరకు నీటిఆవిరి అని చెప్పుటకు ఆధారములున్నవి ఒక్కొక్క అగ్నిపర్వతమునుండి వంద రోజులలో సుమారు 46 కోట్ల గాలనుల నీరు వెలువడునని అంచనా వేసిరి నీటిఆవిరితోపాటు మరికొన్ని ఇతరపదార్థములు—ముఖ్యముగా కర్బనద్విఆమ్లజనిదము (Carbon-Dioxide), ఉదజహరికామ్లము (Hydrochloric acid), గంధకమిశ్రమ ద్రవ్యములు (Sulphur compounds), ఉదజని (Hydrogen) మొదలైనవి వెలువడును. ఇవికాక అగ్నిపర్వతమునుండి వెలువడు రాతిముక్కల సముదాయమును పైరోక్లాస్టికు పదార్థము (Pyroclastic material) అందురు ఈ వెదజిమ్మబడెడు శిలాఖండములు కొంతభాగము గట్టిగాను, మరికొంత భాగము అనేక సూక్ష్మరంధ్రములుకలిగి స్పాంజివలెను

అల్లికవలెనుండు ముద్రణయంత్రములను (వీటిపై కాగిత ముయొక్క రెండుపైపులను ఒకేసారి అచ్చు వేయుటకు వీలగునట్లు) నిర్మించెను. అచ్చువడిన కాగితములను మడత పెట్టుటకు ముక్కోణాకారపు సాధనమును కల్పనచేసెను.

3. గూటెన్‌బెర్గ్ జోహాన్నెస్, లేక, హెన్నె:- జోహా న్నిస్ గూటెన్‌బెర్గ్ అనువాడు కదలించుటకు వీలైన ముద్రాక్షరములతో ముద్రణ విధానమును కల్పించిన జర్మను కల్పకుడు. ఇతడు క్రీ శ 1400 సంవత్సర ప్రాంతమున మెయింజ్ అనుచోట జన్మించి, క్రీ. శ 1468 వ సంవత్సరమున ఫిబ్రవరి నెల 28 వ తేదిని అచటనే చనిపోయెను. అతని బాల్యాదశనుగూర్చి మన కేమియు తెలియదు. 1434 వ సంవత్సరమున అతడు స్ట్రాస్‌బర్గులో నివసించుచుండెను. రహస్యమైనవియును, అద్భుతమైనవియు నగు తనకళలన్నిటిని వారికి బోధించు నట్లును, వాటిని వారి ఉమ్మడి ప్రయోజనము కొరకు వినియోగించునట్లును 1438 వ సంవత్సరమున అతడు ఆండ్రియాస్ డ్రైట్జెన్ మున్నగు వారితో ఒడంబడికచేసి కొనెను. 1438 వ సంవత్సరాంతమున డ్రైట్జెన్ చనిపోవుటచే ఆకంపెనీ ఒడంబడికకు భగ్నముకలిగెను. తరువాత 1448 వ సంవత్సర ప్రాంతమున అతడు మెయింజ్‌కు తిరిగివచ్చి, వెంటనే ధనికస్వర్ణకారుడగు జోహాన్ ఫాస్టుతో భాగస్వామిగాచేరెను. ఫాస్టు ఒకముద్ర ణాలయమును స్థాపించుటకు వలయుధనము సమకూ ర్చెను. ఆముద్రణాలయమునందు లాటిన్ భాషలోనున్న బైబిలు గ్రంథము మొదట అచ్చువేయబడెను. 1450 వ సంవత్సరమున ముద్రణము ప్రారంభింపబడి 1455 వ సంవత్సరమున పూర్తిచేయబడిన 'మజారిన్ బైబిలు' అను గ్రంథము చలనాత్మక ముద్రాక్షరములతో ముద్రింప బడిన ప్రథమగ్రంథముగా తెలియుచున్నది. కొన్నియేండ్ల తరువాత ఈసంబంధము విడిపోయినది. ఫాస్టు ముందుగా పెద్దమొత్తములను పెట్టుబడిపెట్టెను. వాటిని తీర్చవలసిన దని అతడు గూటెన్‌బెర్గును నిర్బంధించెను. గూటెన్‌బెర్గ్ వాటిని తీర్చుటకు శక్తి లేకయో, ఇష్టము లేకయో ఉరకుండుటచే, ఈ విషయము న్యాయస్థానమునకు పోవ లసి వచ్చెను. దానిఫలితముగా ముద్రణాలయము ఫాస్టునకు అధీనమయ్యెను. అతడు దానిని అభివృద్ధిచేసి, తెరాఫీమ్ వాస్తవ్యుడగు పీటర్ షోఫర్ అనువానితో చేరి ఉపయోగించుచుండెను.

మెయింజ్ వాస్తవ్యుడగు కోన్రాడ్ హమ్మర్ అను నొక వకీలు పోషకత్వముచే అమరువాటి సంవత్సరము గూటెన్ బెర్గు మరలనొక ముద్రణాలయమును స్థాపింపగలిగెను. ఆముద్రణాలయమునుండి 1460 వ సంవత్సరములో ఒకచక్కని "కాథోలికన్", 1454, 55 వ సంవ త్సరములలో "లెటర్సు ఆఫ్ ఇండల్జెన్స్" అను గ్రంథములు వెలువడినవి. అతని ముద్రణాలయమునుండి వెలువడిన ఏగ్రంథముపైనను గూటెన్‌బెర్గ్ యొక్క పేరు కనిపిం చదు. అతనిస్నేహితులుగాని, పోషకులుగాని ముద్రణ విషయమగుకల్పనల సందర్భమున గూటెన్‌బెర్గ్ నామము పేర్కొనరు.

గ. శి శా.

అచ్చు యంత్రములు - ముద్రణకళ (1)ముద్రా క్షరములనుగాని ముద్రాక్షరముల అచ్చుముక్కలనుగాని కూర్చి వాటిని ముద్రణము కొరకు పంక్తులలోను వరుస లలోను (columns) ఏర్పరచు అన్నితరగతుల యంత్ర ములను సాధారణముగా అచ్చుకూర్పు యంత్రములు అని వర్గీకరింపవచ్చును. ఈ యంత్రములలో 'పంక్తి ముద్రణము' (Linotype), 'ఏక ముద్రణము' (Monotype) అనునవి ప్రధానమయినవి.

చారిత్రకముగా చూచినచో కానెక్టికట్ వాస్తవ్యు డగు విలియం చర్చ్ అను వాతడు కనిపెట్టిన ముద్రాక్షర యంత్రము మొట్టమొదటిది. ఇంగ్లాండులో 1822 వ సంవత్సరమున దాని కల్పనాధికారము పొందబడినది. అది యొక 'మీటల బల్ల' (Key Board) ను వినియోగించి ముద్రాక్షరములను కాలువలలో (Channels) చేర్చి యుంచెను. 1842-1872 వ సంవత్సరము వరకును అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములలో 57 అచ్చుకూర్పు యంత్రములకు కల్పన రక్షణాధికారములు (Patents) ఒసగబడెను. గ్రేటు బ్రిటనులో కూడ సుమారు ఆ సంఖ్య లోనే కల్పన రక్షణాధికారములు పొందబడినవి.

1. పంక్తిముద్రణయంత్రము:- అచ్చును కూర్చుట, పోత పోయుట అను రెండు పనులను చేయునట్లు ఇది కల్పింప బడినది. విడివిడిగా నున్న అక్షరములను పంక్తులనుగా

కూర్చుటకు బదులుగా ఇందు లోహపు పళ్ళెముమీదగాని, లోహ్టకముల మీదగాని అక్షర పంక్తులు అమర్చబడును. ఈ పళ్ళెలు పేజీగా అమర్చినపుడు విడిముద్రాక్షరములతో కూర్చిన పేజీవలెనే కనబడును ఇవి నేరుగా అచ్చువేయుటకుగాని, మామూలు పద్ధతిలో విడదీయుటకు వీలు లేకుండ కూర్చి గట్టిచేసి వేయబడిన ముద్రాక్షరములు గల దిమ్మలను లేక విద్యున్ముద్రాక్షరముల దిమ్మెలను తయారుచేయుటకుగాని ఉపయోగించును ఈయంత్రము మనకు కావలసిన వివిధ రీతులుగల అచ్చు అక్షరములను తయారుచేయును. ముద్రాక్షరశాలలలో చేతికూర్పుమీద అయిదుగురు లేక ఆరుగురు వ్యక్తులు చేయగల పనిని ఒక్క వ్యక్తియే ఈ యంత్రసహాయ్యమున చేయగల్గును

1886 వ సంవత్సరములో బాల్టిమోర్ వాస్తవ్యుడగు ఒట్మర్ మెర్గెన్‌థాలర్ అను వాడు పంక్తి ముద్రణమును కనిపెట్టెను అతడు పుట్టుకచే జర్మనీ దేశస్థుడు ప్రప్రథమమున 1886 వ సంవత్సరమున న్యూయార్కు 'ట్రిబ్యూను' అను పత్రికను ప్రచురించుటయందు ఇది ఉపయోగపడెను అది మొదలు వార్తా పత్రికల కార్యాలయముల యందును, ప్రపంచమందలి ముద్రణాలయముల యందును సాధారణముగా ఈ రకపు యంత్రములు ఉపయోగింపబడుచు వచ్చెను

ఈ యంత్రమున పందలకొలది ఇత్తడి అచ్చుముక్కలు (Matrices) కలవు. ప్రతిఅచ్చుముక్కలోను ఒక చదునైన రేకుపై ఒక్కొక్క సంజ్ఞ చెక్కబడియుండును ఆ అచ్చు ముక్కల యొక్క పై భాగమున పండ్లు (Teeth) కలవు యంత్ర - ఆధారఫలకములో అచ్చుముక్కలు వాటి యొక్క స్థానములకు చేరుటకు ఆ పండ్లు ఉపయోగపడును. అచ్చుముక్కలు రెండురకముల సంజ్ఞలతో తయారగును.

ఉదా :- రోమను అక్షరములు, ఏటవాలు (Italics) అక్షరములు వీటిలో మనకు కావలసిన రకపు అక్షరములను ఉపయోగించుకొనవచ్చును. యంత్రములో ప్రతి యక్షరమునకును పెక్కు అచ్చుముక్కలుండును. ప్రత్యేక సంజ్ఞల కొరకును, మాటమాటకు నడుమ ఎడము కల్పించుట (space) కొరకును కూడ అచ్చుముక్కలుండును.

ఇందులో యంత్రము యొక్క సామాన్య నిర్మాణము సంగ్రహముగా వివరింపబడినది 'ఎ' అనునది ఏటవాలుగా నున్న ఒక స్థిరమైన యంత్ర - ఆధారఫలకము అయియున్నది దానిలో కాలువ లుండును ఆ కాలువలలో క్రమపద్ధతిలో అచ్చుముక్కలు పేర్చబడియుండును ఆ కాలువలలోని అచ్చుముక్కలు ఒక్కొక్కటి రొప్పున పై కొననుండి జారుచు ప్రవేశించి, క్రింది కొన గుండా బయటికి వచ్చుచుండును. యంత్ర - ఆధార ఫలకములో నున్న ప్రతి కాలువకును క్రిందికొన వద్ద 'బి' అను నిష్క్రమణ ద్వారముండును అది 'సి' అను కడ్డీ మూలమున 'డి' అను ప్రేలిమీటకు కలుపబడియుండును. ఆ ప్రేలిమీట, కాలువలలో నున్న అచ్చుముక్కల అక్షరములను గాని, సంజ్ఞలను గాని తెలియచేయుచుండును ప్రతి సంజ్ఞకును ఒక మీట యుండును. అక్షరముల నడుమ ఎడము కొరకు ఉంచుకణికలకును, మధ్యమధ్య స్థలములను కల్పించుటకై దిగగొట్టబడిన ముక్కలకును మీట లుండును

కావలసిన అచ్చుముక్కలును, ఖాళీస్థలములను ఏర్పరచు వస్తువులును, వివిధములగు మీటలను ఉపయోగించుటచే 'ఇ' అను అచ్చు చట్రములోనికి వచ్చి చేరును ఈ విధముగ అచ్చులో ఒక పంక్తిలో నుండవలసిన సంజ్ఞలన్నియు దానిలో చేరిన తరువాత, కూర్చబడిన ఆ పంక్తి, రెండవ బొమ్మలో చుక్కలతో చూపిన దారి గుండా, యంత్ర సహాయముచే తీసికొనిపోబడి, 'ఫ' అను చక్రము గుండా దాని ముందు వైపునుండి వెనుక వైపునకు వ్యాపించియున్న మూసకట్టు లేక నిడుపైన కన్నమునకు ముందు ఒక స్థానమున నిల్చును మాటకును మాటకును మధ్య ఎడములను సర్దుటకై చీలలు మూసకట్టునకు ఎదురుగానున్న ముద్రణ పంక్తిలో చేర్చబడును అవి ఆ ముద్రణ పంక్తిని సరియైన ప్రమాణమునకు తెచ్చును

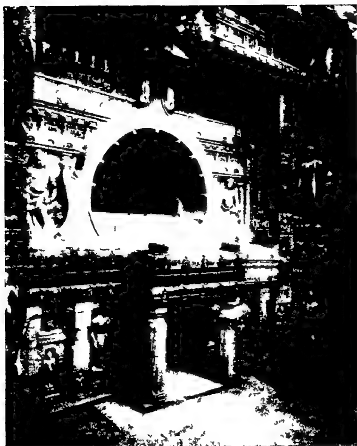
మూసకట్టునకు (mould) వెనుకభాగమున 'ఎమ్'అను కరుగు పాత్ర యొకటి కలదు అది వాయువుచే గాని, గాసొలీనుచే గాని, విద్యుత్ తాపకముచే గాని, వేడిచేయబడును. (రెండవ బొమ్మలో చూపబడినట్లు) పోతపోయబడిన అచ్చుముక్కల పంక్తి, మూసకు ముందుభాగమునన్నపిదప కరగిన లోహద్రవము కరుగుపాత్ర

నుండి ఒక వంపుయొక్క సహాయమున అచ్చుమూస లోనికి పోయబడును ఆ లోహద్రవము ఆ సంజ్ఞలలో పడినవెంటనే ఘనీభవించును. ఆవిధముగ తయారయిన లోష్టకముయొక్క పై భాగమున అచ్చుముక్కలచే నేర్పడి యెత్తైన సంజ్ఞలయొక్క ముద్రలు ఏర్పడును. సరియయినపొడవు మందము ఉండునట్లుగా ఆ లోష్టకము కోయబడి, స్వతస్సిద్ధముచే (automatically) అచ్చునుండి తొలగిపోవును. తరువాత ఆ పంక్తి మూసకట్టునుండి ఎత్తబడి ప్రక్కకు జరపబడును. అప్పుడు అచ్చుముక్కలకు పై భాగమునయున్న పండ్లు (teeth) లొమ్ములో 'ఆర్' అనుచోట గల కడ్డీయొక్క కొక్కెములను పట్టుకొనును. దీని ఫలితముగా యంత్రముయొక్క ఉపరిభాగమున నున్న విభాగమునకు (Distributor) ఆ అచ్చుముక్కలు పైకి లేపబడి చేరుకొనును. ఆ అచ్చుముక్కలు యంత్రాధార ఫలకముయొక్క అడుగుభాగమునుండి బయలుదేరి అక్షరపంక్తిలోచేరి అక్కడనుండి మూసకట్టు ద్వారమున ఆధార ఫలకముయొక్క పైభాగమునకు తిరిగిచేరును. ఈ ప్రదక్షిణ క్రమమువలన ముద్రణకార్యము అతివేగముగా జరుగును. అది పైపు వేగమును ఎన్నో రెట్లు మించును. ప్రస్తుతము భిన్నభిన్న ముద్రణ కార్యములను నిర్వహించుటకు అనువైన వేరువేరు రకముల పంక్తి ముద్రణములు అమలులోనున్నవి. ఆధునిక యంత్రములు, ప్రకటనములకు, ప్రదర్శనములకు సంబంధించిన విషయములనే కాక పఠనవిషయములను గూడ అచ్చుకూర్చగలవు. లోహమును కరగించుటకు విద్యుచ్ఛక్తిచే వేడిచేయబడు లోహపాత్రమును ఉపయోగించుట, ఇటీవల జరిగిన అభివృద్ధియైయున్నది. దీనివలన సీసపుఆవిరులచే గలుగు బాధతగ్గుటయేగాక లోహముయొక్క ఉష్ణోగ్రతను మిక్కిలి సూక్ష్మముగా క్రమపరుచుటకు కూడా వీలుకలుగుచున్నది. 1928వ సంవత్సరమున ప్రపంచమందంతటను 60,000 పంక్తిముద్రణ యంత్రములు ఉపయోగమునందుండెను.

2 ఏకముద్రణ యంత్రము (Monotype) - ఈ యంత్రమునందు ప్రతి సంజ్ఞయు విడిగా అచ్చుపోయబడి అక్షరపంక్తులయందు స్వయముగా కూర్పబడుటచే దీనికి ఏకముద్రణ యంత్రము అను పేరు సార్థకమగుచున్నది. దీనిలో మీటలబల్ల, పోతపోయు యంత్రము అను రెండు వేరువేరు యంత్రభాగములుండును. దీనిని తరచుగా ఒకే పనివాడు నడిపించుచుండును. మీటలబల్లయు పోతపోయు సాధనమును ఒకేపనిని ఎడతెగక చేయుచుండుట వలన, వీటిలో ఏదైన తాత్కాలికముగ ఆగినయెడల, రెండవదానికి ఆటంకములేకుండ, ముద్రణకార్యము జరుగునట్లు ఈ సామగ్రి అమర్చబడియున్నది. మీటలబల్లపై కూర్చబడుగును అది పోతయంత్రము కొరకు కాగితమును స్వాధీనమునందుంచు రిబ్బనుపై రంధ్రములు చేయును. ఈ మీటలబల్లపై 225 మీటలుండును. టైపుకొట్టు అన్ని ప్రమాణపు (standard) టైపుయంత్రములలో ఉండునట్లు గానే ఇందు ప్రతి అక్షరమునకును సంజ్ఞాక్రమము ఒకే విధముగా నుండును. ఆ మీటలు మీట కడ్డీల మూలమున పిధాన (Volves) ములతో చేర్చబడియుండును. ఆ పిధానములు చిన్నముసలకముల (Pistons) క్రిందినుండి గాలిని ప్రవేశపెట్టును. కార్యకర్త (Operator) మీటనొక్కగానే పిధానముల ద్వారా ప్రవేశించిన గాలి కాగితపు రిబ్బనునందు సంజ్ఞానుకూలములైన రంధ్రములను చేయును. మీటను వదలినతోడనే కాగితమును స్వాధీనమునందుంచు కొను రిబ్బను ముందునకు జరిగి తరువాతి సంజ్ఞను గ్రహించుటకు సిద్ధముగనుండును. కాగితపురిబ్బనునందు ఏర్పడిన రంధ్రసముదాయము పోతపోయు యంత్రమువద్ద మూసపైనున్న వలసిన సంజ్ఞను గ్రహించుటకు వీలుగా అచ్చుముక్కను అమర్చునట్లుగా రంధ్రములుచేయు ఇనుప సాధనములు ఏర్పాటు చేయబడినవి. రంధ్రములు చేయు యంత్రసామగ్రి, వీటితోపాటు లెక్కించుటకును, సరిచూచుటకును కావలసిన పరికరములు మీటలబల్లపై నుండును. లెక్కించు సాధనము, పంక్తిలో కొట్టబడిన ప్రతిసంజ్ఞయు ఎంత వెడల్పుగానున్నదో లెక్కించి, పంక్తిలో ఇదివరకు కొట్టబడిన సంజ్ఞలయొక్క వెడల్పునకు కలుపును. దానినిబట్టి ఒక్కసారిచూడగానే, పంక్తిలో ఇంక ఎంతస్థలము మిగిలియున్నదో కార్యకర్త తెలిసికొనగలడు. సరిచూచుయంత్రమునందు ఒకసూచికయుండును. ఎడమును సూచించు పట్టెని (space-bar) నొక్కినవెంటనే ఆ సూచిక ఒక్కొకసారి ఒక్కొక్క గంటును పైకి లేవనెత్తుచుండును. అప్పుడు పదములమధ్య సరియైన ఎడము

బుద్ధ ధర్మచక్రప్రవర్తన ముద్ర - అజంతా గుహ 19

అజంతా - 19 వ గుహ

ఏర్పడును. సరిచూపు యంత్రమునందు కొలతబద్ద కల ఒక స్తూపము కూడ కలదు కార్యకర్త కావలసిన సంఖ్యలను, ఎడములను పంక్తిలో అమర్చినతరువాత, ఆ స్తూపము పంక్తిని సరిచేయుటకై స్వతశ్చలనముచే గిరగిర తిరుగును కొలతబద్ద యొక్క పైభాగము చిన్న సమకోణ చతురస్రములుగా (Rectangles) విభజింపబడి యుండును. ఒక్కొక్క చతురస్రములో మీటలిట్లపై నున్న మీటలతో సంబంధమును చూపు సంఖ్యలుండును పంక్తిలో కావలసిన సంఖ్యలు తేర్పబడినపిదప సూచిక సూచించిన ఈ రెండు సంఖ్యలకు అనుగుణముగా ముందు మీటలను కార్యకర్త నొక్కుచుండును మీటల వలన ఏర్పడిన రంధ్రములు, ఎడములను ఏర్పరచుటకును, పంక్తి యొక్క ఎడమును సరిచేయుటకును చీలలను పోతయంత్రమువద్ద అమర్చును పోతయంత్రము సంపూర్ణముగా స్వతశ్చలనముచే పని చేయును అది మీటలపై రంధ్రములు చేయబడిన రిబ్బను ఆధీనములో నుండును అచ్చుపెట్టెలో 225 అచ్చు ముక్కలుండును వివిధ సమ్మేళనములకు ప్రత్యామ్నాయముగా వివిధ సంఖ్యల నుంచవచ్చును లేదా ప్రాత అచ్చుముక్కల పెట్టెను తీసివైచి, క్రొత్తపెట్టెను యంత్రములో సమర్పవచ్చును అచ్చుముక్కలపై ముద్రాక్షర ముల స్వరూపము పోతపోయబడును అచ్చు అక్షరము యొక్క క్రింది భాగము మూసకట్టులో పోతపోయ బడును. ఇదివరకే వర్ణించిన విధమున పోతయంత్రముపై ముద్రాక్షరములు (అక్షర) పంక్తిగా ఏర్పడును అచ్చు అక్షరములను కూర్చి అమర్చిపెట్టు సాధారణ చట్రములో ఈ పంక్తులన్నియు కూడుకొని సిద్ధముగా నుండును. ఇట్లు పలు విధముల ఉపయోగకరమయిన ఏక ముద్రణయంత్రము వార్తాపత్రికలు, గ్రంథములు, చిల్లర విషయములు ముద్రించు ననేక కార్యస్థానములలో ముద్రణమునకు కలసిన వివిధ కార్యములను ఒకేచోట జరుగుటకు వీలును కలిగించునదై యున్నది ఒకసారి ఉప యోగించిన అన్ని అచ్చు అక్షరములను తిరిగి కరగించి, క్రొత్త సంఖ్యలను తయారుచేయుటకు ఈ యంత్రము తోడ్పడును. అందుచే ఈ క్రొత్తపద్ధతి అధిక సౌలభ్యమును చేకూర్చినది. ఏకముద్రణ యంత్రము ఈ విధముగా ఒక అచ్చుకూర్పు యంత్రముగానే కాక అచ్చువేయు కార్య స్థానమునకు కావలసిన వస్తువులలో చెక్కించబడి పను కూర్పు గల ముద్రాక్షర సంభారిగా కూడ ఉపయోగ పడుచున్నది

కా. గ. శ గా

అజంతా :- అజంతా హిందూదేశమునందు మిక్కిలి ప్రాచీనమయిన కళాక్షేత్రముగా విఖ్యాతమైయున్నది ఇది వాస్తుశాస్త్ర శిల్పశాస్త్రములను సరసముగా సమీక రించి రచింపబడిన ప్రాచీన హైందవ భిత్తి చిత్రలేఖనము లకు ఒక అనర్ఘకమును, అద్వితీయమును అగు మదా హరణము

1. ప్రవేశిక

స్థలము :- అజంతా అను గ్రామము సుప్రసిద్ధిచెందిన గుహా మందిరములకు ఏడుమైళ్ళ దూరములో నున్నది (20-30 ఉ. 75-45 తూ) ఈ గుహలు ప్రస్తుతపు బొంబాయి రాష్ట్రమున ఔరంగాబాదు జిల్లాయందలి ఫరద్‌పూరు అను గ్రామమునకు మిక్కిలి సమీపమున గలవు ప్రకృతి సౌందర్య రసజ్ఞులగు ఒకానొక కళా నిష్ణాతులిదే ఈస్థలము వరించబడినది హరిత తృణాది సౌందర్యముతో ఇరుదరుల శోభయుచు పారు సెల యేటిలో లోయ అత్యుత్తమముగా భాసించు తరుణమున భిక్షువులకు ఏకాంత నివాసావాసముగా ఉపయోగపడుట కయి ఈ అజంతా గుహలు తొలుచబడినవి

ఈరీతిగా గుహలు సుందరసుందర పరిసరములలో నిర్మితములయినవి ఇచ్చటి సహజశోభయు, నివిక్తతయు, భిక్షువులు ప్రశాంతముగా ధ్యానము చేసికొనుటకును, కళాభిజ్ఞులను, వాస్తుశాస్త్ర పండితులను ఆవేశపూరితులగుటకును తోడ్పడెను.

భూగర్భశాస్త్ర విషయము :- వాఘోరా (waghora) నది వాముకొనియున్న చరియ పొడుగునను, దాని మధ్య భాగమునందును ఈ గుహలు త్రవ్వబడినవి ఈ చరియ అర్ధచంద్రాకారమును కలిగియున్నది మొదటి గుహ మొదలుకొని చివరగుహవరకు చరియయొక్క ముఖ తలము సాపేక్షముగా క్రమముగాను, కిమ్మట అకస్మి కముగా మిక్కిలి నిలువుగాను పరిణమించుచున్నది వస్తుతః ఈగుహలలో వగసాల గుహలు పశ్చిమాభిముఖ ముగాను, తక్కు వగసాల గుహలు ప్రాఙ్ముఖముగాను

కనిపించును మొదటి గుహ మొదలుకొని పదవ గుహ వరకు పైనున్న కొండలవరుస కత్తిరాయివలెను, ఆగుహ లన్నిటిని దాటి జలపాతమునకు చేరువరకు క్రమముగా విస్తృతమగుచు కనిపించును జలపాతముయొక్క ఎత్తు మొత్తముమీద 178 అడుగులు అందు ఏడు కత్యలు కలవు అంత్య కత్యకు "సత్కుండు" అనిపేరు సత్కుం డము నుండి వాఘోరానది తిరిగి ప్రవాహరూపమున బయలుదేరును

ఈ గుహాలయములు ప్రచండ శిలాఖండముల నుండి నిర్మితములై యున్నవి వీటి పొడవు 600 గజములకు పైగా నున్నది అసంపూర్తిగా నున్నవాటితో కలుపుకొని ఈ గుహాలన్నియు ముప్పదిరెండు యున్నవి వీటి అడుగు తలము సమముగాలేదు ఎనిమిదవ గుహ అన్నింటికంటె మిక్కిలి తగ్గుగాను, నీటిదరికి విశేషముగా దగ్గరగాను ఉన్నది 29 వ గుహ అన్నిగుహలకంటె ఎత్తయినది ఈ గుహలను నదితోను, ఈగుహల నొండొంటితోను కలుపుచున్నట్టి ప్రాచీన సోపానములు ఇప్పటికిని అచ్చట చ్చట కానవగును మిక్కిలి ప్రాచీనములయిన గుహలకు సామీప్యము నందును, ఎదుటనున్న కొండల యొక్క ఉన్నత ప్రదేశములందును కొన్ని ఇటుక కట్టడముల అవశేషములు అచ్చటచ్చట కనుపించుచున్నవి

ఈముప్పది గుహలలో 9, 10, 19, 26 29 సంఖ్యలుకల గుహలు చైత్యశాలలు (లేక సామూహిక ఆరాధనశాలలు). శేషించిన గుహలు సంఘారామములు లేక విహారములు (అనగా భిక్షువులకు నివాసస్థానములు)

త్రవ్వుపద్ధతి - అసంపూర్తిగా త్రవ్వబడి నేటికిని ప్రాథమిక స్థితియందు నిలచియున్న (కొన్ని) గుహలను బట్టి ఈ గుహలను త్రవ్వుటయందు అనుసరింపబడిన పద్ధతిని మనము సులభముగా ఊహింపవచ్చును ముమ్ముందుగా వాస్తు శాస్త్రనిపుణ సార్వభౌము డొకడు సమగ్రముగా ఈ గుహానిర్మాణ విధానమును పరికల్పించి యుండు నమటు స్పష్టము అందరకు శాస్త్రశాస్త్రము, అలంకర ణము, ధ్వనిశిల్పము, శకటాలంకరణము (అది ప్రతిం శిల్ప పట్టికా రూపమునగాని జ్యామితి రీతులలోగాని ఉండవచ్చును) మున్నగు వాటి వివరములను, సమృద్ధిగా తెలుపురు కల్పించుటకును, చూపరులకు మనోహరమగు దృశ్యములభించుటకును వలసిన ఏర్పాట్లను చిత్రణముల విస్తీర్ణమును, సన్నివేశములనుకూడ అతడు తొలుదొల్తనే పథకము వేసి యుండును

దేశీయమైన చిన్న ఉలిచేతను, సుత్తెచేతను, ఒకప్పుడు శిలయందు లోతైన సందులు కల్పింపగల బరువైనట్టి మొనగల ఒకరీతి గునపము చేతను, గుహలను తొలుచు పని పాతాళ్తుగా జరిగినట్లు కనిపించును మొట్టమొదట కఱ్ఱబొగ్గుతో గాని, రంగుల బలపపు రాతితో గాని రూప రేఖను గీచి, వితానమునుండి క్రిందిభాగమునకు తొలుచు పని ఆరంభింపబడెను రాతిలో రెండు మూడు అడుగుల లోతుగల సందులను కొట్టిన మీదట, మధ్యనున్న రాతి కట్టలను పగులగొట్టి తీసివైచి, అవసరమయిన తావులలో స్థూలశిలాఖండములను వదలిపెట్టుచు, వాటిని పిమ్మట స్తంభములుగా గాని, విగ్రహ శిల్పములుగా గాని, ఇతర వాస్తుశాస్త్ర - శిల్పశాస్త్ర ఉత్తలక్షణములు గలవాటినిగా గాని నిర్దిష్ట విధానానుసారముగాగాని మలచుచుండిరి ఈ విధముగా నేలమట్టము తగులువరకు ఖనన కృత్యము సాగెను అయితే గండశిలను తొలుచుట, మలుచుట, తీర్చిదిద్దుట- ఈ పనులన్నియు తోడ్తోడనే జరిగెననుటను అసంపూర్తిగ నిర్మాణములయిన గుహలు తెలివిడిచేయు చున్నవి

వర్ణచిత్ర విధానము - రంగువేయుటకు ఆధారముగా భిత్తితలమును, వితానమును సిద్ధముచేయు విధానమును, వర్ణచిత్ర విధానమునందు సాంకేతిక విద్యా ప్రగల్భతను చూచినచో చిత్రకారునకు గొప్ప కౌశల్యము, ఊహా సమృద్ధి గలదని స్పష్టమగుచున్నది రాతిపొడిగాని, ఇసుక మట్టిగాని, బంకమట్టి, ఆవుపేడ తరుచుగా పొట్టుతోనో, ఊకతోనో, వనస్పతి పీచుతోనో కలిపి, పిదప కషాయ ముతో గాని, బెల్లపు నీటితో గాని, జిగురుపదార్థముగా మారి ఆ పదార్థమును కఠినముగాను, గరుకుగాను ఉన్న శిలాతలముపై గట్టిగాను, సమముగాను లేపనపట్టిగా మెత్తుదురు ఆ లేపన పట్టిక విషమ శిలాతలమును గట్టిగా పట్టుకొనును అట్లు గట్టిగా పట్టుకొన్న ఆ లేపన పట్టిక, తడిగా నుండగనే దాని నొక కర్ణికతో చదునుగాను, నునుపుగాను చేయుదురు దానిపై చక్కగా సున్నము కొట్టగా, ఆ లేపన పట్టిక ఆ సున్నము నాకర్షించును.

ఆ స్థలమంతయు ఎండినమీదగాని దానిపై రంగు వేయరు. రంగు వేయబడునపుడు శ్రీ కుమారస్వామిగారు తలంచినటుల ఆ ప్రదేశమంతయు తడిగా నుంచబడుననుమాట అనుమానాస్పదము.

మొదట రూపరేఖలు గీచి, వాటిలో రంగులతో చిత్రలేఖనము జరుపబడును. ఆ రూపరేఖలు సర్వదా మొట్టమొదట ధాతురాగముచే గాని, ఎఱ్ఱమట్టిచే గాని స్పష్టముగా గీయబడును. ఆ రేఖాకృతులలో ఎరుపు రంగు నింపబడును. దాని మీద మిక్కిలి పలుచనై అచ్ఛమైన పచ్చనిమట్టి పూయబడును. అపుడు దానిగుండా ఎఱ్ఱదనము కనిపించుచుండును. స్థానికముగా లభించు రంగులు భిన్నచ్ఛాయలతో పూయబడుచుండగా కపిశవర్ణముచే గాని, గాఢమైన ఎఱుపు లేక నలుపు రంగుచే గాని, స్థూల సూక్ష్మములైన ఛాయలచే గాని, బిందువులచే గాని, వక్రరేఖలచే గాని రూపరేఖయు సవిశృత మొనర్పబడును. దీనిచే రూపరేఖకు సంపూర్ణముగా ప్రమాణ భూతమును, వలయితమునగు ఘనపరిమాణగుణము ఘటిల్లును.

ఇందు ఉపయోగింపబడిన రంగులలో ధాతురాగము, కుంకుమ లేక సిందూరము, హరిదళము, నీలిమందురంగు, నీలి మైలుతుత్తము (Lapis lazuli blue), కజ్జలము, ఖడిమట్టి, జేగురుమట్టి, ఆకుపచ్చరంగు మున్నగునవి పేర్కొనదగినవి. రంగులన్నియు స్థానికముగ లభించియుండును. నీలి మైలుతుత్తము (Lapis lazuli blue) మాత్రము జయపూరు నుండి గాని, దేశపు బహిర్భాగమునుండి గాని తెప్పింపబడియుండును. మిశ్రవర్ణములు కూడ అపురూపముగా ఉపయోగింపబడెను. లేత - ముదిర వర్ణము వర్ణములన్నియు సమసాంద్రతతో ఉపయోగింపబడలేదు. అది విషయమును బట్టియు, స్థానిక వాతావరణమును బట్టియు నిర్ణయింపబడెను.

అజంతా చిత్రలేఖనమునందు సాధారణముగా ప్రాచీన హైందవ చిత్రలేఖనము నందువలె వర్ణ సాంకర్యవైలక్షణ్యము ప్రధానలక్ష్యము కాదు. భిత్తి తలమును ప్రధానముగా బాజమన్న, పచ్చనున్న మున్నగు సాంద్రమును, గాటునయినవన్నెలతో అమేయములయిన భావములతో, ఛాయలతో నింపుటకై యత్నించుటయే ప్రధానలక్ష్యము. ఇట్లు పరిపూర్ణ రచనతో, గాటయిన రంగులతో భిత్తితలమును నింపుట ప్రాచీన చిత్రలేఖన గౌరవమును అతిశయింపజేయును.

కాల గణనము - పదవ గుహ ఒక చైత్యశాల. అందు రెండు శాసనములు కలవు. అవి ఆ గుహా నిర్మాణకాలమును నిర్ణయించుటకు తోడ్పడుచున్నవి. ఆ శాసనములలో నొకటి ఆ గుహా ముఖతలమున చెక్కబడియున్నది. రెండవది దాని యెడమ పసారాగోడమీద చిత్రింపబడియున్నది. ప్రాచ్య పాశ్చాత్య శాసన పరిశోధకులలో ప్రముఖుడయిన ప్రొఫెసరు లైడర్సు (Liders) యొక్క అభిప్రాయము ప్రకారము ఆ రెండు శాసనములలో చిత్రింపబడిన శాసనము క్రీ. శ. రెండవ శతాబ్ది మధ్యభాగమునకు చెందియున్నది. గుహా ముఖతలమున చెక్కబడిన శాసనము అంతకంటె ప్రాచీనమయినది. ఇట్లనుటకు కారణము అందలి కొన్ని వర్ణములు అశోకుని శాసనములందలి వర్ణాకృతులను కలిగియుండుటయే. ఈ శాసనమునందు ఈ గుహా పురోభాగమును "వాసిష్ఠీ పుత్రకటహాది" అనువాడు మలిపించి, దానమొసగినట్లు వ్రాయబడియున్నది. ఈ శాసనము మహాచైత్య వాతాయనమునకు కుడివైపున ఎదుట చెక్కబడియున్నది. ఆ కాలమున దక్షిణాపథమునందు అత్యంత విస్తృతమయిన రాజ్యమును ఆంధ్ర శాతవాహనులు పరిపాలించుచుండిరి. దక్షిణాపథము నందును ప్రస్తుతము ఆంధ్రప్రదేశముగా ఏర్పడియున్న ప్రాచ్య ప్రదేశము నందును, ప్రస్తుతము బొంబాయి రాష్ట్రములో ఒక భాగముగా ఏర్పడియున్న పశ్చిమప్రదేశమందును బౌద్ధశిల్పము యొక్కయు, వాస్తుశాస్త్రము యొక్కయు అభివృద్ధిని కల్పించి, శాతవాహనులు విఖ్యాతులయిరి. దక్షిణాపథము నందలి స్మృతిచిహ్నములు. అవి కొండనే, బేడ్సా, కార్లే మున్నగు స్థలములందలి ప్రస్తరములను తొలిచి నిర్మించిన గుహా మందిరములు వంటివైనను సరే, (లేక) భట్టిప్రోలు, అమరావతి, జగ్గయ్యపేట మొదలగు తావులందు గల నిర్మాణాత్మక నిదర్శనముల వంటివైనను సరే. నిర్మాణ విధానము, సాంకేతిక రచన, సన్నివేశములయందలి సామ్యము మున్నగువానిచే పూర్వోక్తమయిన అజంతా యొక్క పూర్వకాలికతను ధ్రువపరచుచున్నవి. పదవగుహ యొక్క ఎడమగోడ యందలి చిత్రలేఖనమునకును, దీనికి సమకా

శిరము, రెండవ శతాబ్దికి చెందిన కొండగో, కార్లేవద్దను గల శిల్ప విన్యాసమునకును, వస్త్రాభరణము వందును అభరణములు, పైతిక లక్షణములు మానవ విగ్రహము అందు ప్రదర్శించుటయందు సన్నిహితమయిన సామ్యము కలదు.

తొమ్మిదవ గుహకూడా ఒకచైత్యాలయమై యున్నది. కానికిని పదవ గుహకును నిర్మాణ రచనా విషయమున పోలిక కలదు. ఈ రెండును దాదాపుగ సమకాలికములు తొమ్మిదవ గుహ 10 వ గుహకంటె కొంచెము పూర్వ కాలికమని కొందరు వాదించుచున్నారు. కొందరది 10వ గుహకంటె కొంచెము అనంతరకాలికమని వాదించు చున్నారు. 12 వ గుహ ఒకవిహారము అందు కుడి మూలనున్న ఒక కొట్టునకు ఎడమవైపున వెనుకనున్న గోడపై ఒక శాసనము కలదు అందు దీనిని (గుహను) ఘనమదదుడను వణిజుడు కట్టించి యిచ్చెనని వ్రాయబడి యున్నది ఈ శాసనము 10 వ గుహయందలి వాశిష్ఠీ పుత్రశతకర్ణి శాసనలిఖితముకంటె అనంతరకాలికమనుట స్పష్టము

13 వ గుహ ఒక చిన్న విహారము దీని ముఖభాగము పడిపోయినది 12వ గుహయందువలె ఇందొక స్తంభరహిత శాల (Astylar) కలదు అందు మూడుప్రక్కలందు కొట్టు డీలు ఉన్నవి ఒక్కొక్క కొట్టడిలో రెండేసి రాతిపెజ్జలు కలవు. ఒక కొట్టడీలో ఎత్తైన రాతి దిండ్లుగూడ నున్నవి ఎనిమిదవ గుహాలయముకూడ ఒకవిహారము అది అత్యం తము విమ్నతలమునమున్నది ఆ గుహాలయము విశేష ముగా శాశనము కావింపబడియున్నది అందలి తలము విద్యుద్దీపములను సమకూర్చు విద్యుదుత్పాదక యంత్ర ములను స్థాపించుటకు అనుకూల ప్రదేశముగా ఉపయోగ పడుచున్నది.

8, 9, 10, 12, 13 సంఖ్యలుకల అయిదుగుహలు క్రీస్తుశకముకంటె పూర్వకాలమునకు చెందినవిగా కనిపిం చుచున్నవి

ఇయ్యాద్య గుహాఖనన కార్య సంరంభానంతరము వాకాటక రాజుల అధిపత్యకాలము వచ్చువరకు ఈ వృజ నాత్మక కార్యమునందు ఒక విధమగు స్తబ్ధత యేర్పడి నట్లు కనిపించును. వాకాటక రాజుల కాలమున శిల్పకళా సము అత్యధికముగా ఖాశించుత్తున అరంభింపబడెను వాకాటక రాజులును, ఉత్తర హిందూస్థానమునందు సామ్రాజ్యాధిపత్యమును వహించిన గుప్తరాజులును సమ కాలికులై యున్నారు. ఈ రెండు రాజకుటుంబములును వైవాహిక సంబంధమును కలిగియుండెను పూర్వమందు నిర్మింపబడిన గుహాలయములయొక్క అదర్శము, కాటి యందలి చిత్రలేఖన సంపదకారణములుగానో - కళాత్మక మును, వృజనాత్మకమునగు నీ కార్యమునందు గుప్త చక్రవర్తులను మించవలెనను సమంచిత స్పర్ధాభావమే కారణముగానో ఈ పునరుజ్జీవన విషయకమయిన ప్రతో దక శక్తి ఎద్దిదైనమునకే ఈ కాలమునందు మనకు రమణీయములయిన గుహాలయములు లభించినవి ఇవి ఈకాలమున ప్రవర్తిల్లిన వాస్తువిద్య, మూర్తి నిర్మా ణము, చిత్రలేఖనము మున్నగువాటికి అత్యుత్తమ నిదర్శనములు వీటిలో కొన్నింటి ఉత్పత్త్యభివృద్ధులకు కారణము ఉద్యోగులయొక్కయు, వత్సగుల్మము సందలి (నేటి బాసిమ్, అకోలా జిల్లా, బెరారు) వాకాటక రాజుల సామంతులయొక్కయు, ఔదార్యమే వాకాటక రాజగు హరిసేనుని (క్రీ శ 475-500) మంత్రి వరాహదేవుడు, 16 వ గుహాలయమును బౌద్ధ సంఘము నకు సమర్పించెను 17 వ గుహాలయమును హరిసేనుని సామంతుడు అశ్మకు డను రాజకుమారుడు దాన మొన ర్చెను

1, 2, 16, 17 సంఖ్యలుకల గుహాలయముల కాలానుక్రమమును గూర్చి విమర్శించినచో, 1, 16 సంఖ్యలుకల గుహాలయములు సమకాలికము లనియు, 17 వ గుహ, వాటికి అత్యంత సన్నిహితోత్తర కాలిక మనియు, 2 వ గుహ ఆ గుహాలయ శ్రేణిలో కట్ట కడకు నిర్మితమయినదనియు, విద్వాంసు లందరును అంగీకరించిన విషయమే కాబట్టి ఈ నాలుగు గుహాలయ ములును క్రీ శ 5 వ శతాబ్దికి చెందినవనియు, క్రీ. శ 5 వ శతాబ్ది మధ్యభాగమున నిర్మాణ కార్యకర్తికి సంబంధించి నట్టియు, అత్యంతోగ్రమును, ఫలప్రదమునగు కాలము ఘటిల్లిన దనియు తేలవడుచున్నది

26 వ గుహ కొంచెము అనంతరకాలమునకుచెందినది కుడివైపు దర్వాజా పైభాగమున వరండాకు వెనుకనున్న

నాగరాజు - అజంతా, 19 వ గుహ

అప్సరస - అజంతా గుహ 17

గోడపై శాసనమొకటి చెక్కబడియున్నది. అందు సుగతాలయము (బుద్ధాలయము)ను బుద్ధభద్రుడను బౌద్ధభిక్షువు ధర్మముచేసినట్లు వ్రాయబడినది. ఇతడు భవ్వి రాజునకు స్నేహితుడు భవ్వి రాజు అశ్మకుడను రాజునకు మంత్రి. ఇతడు 17వ గుహాలయమును కట్టించి యిచ్చినవాడుగాని, అతని ఉత్తరాధికారిగాని అయియుండవచ్చును లేఖన శాస్త్రానుసారముగ, ఈశాసనము క్రీ శ 450-525 సంవత్సరముల మధ్యకాలమునకు చెందినదిగా నిర్ణయింపబడినది. కావున క్రీ శ 6 వ శతాబ్ది ప్రథమార్ధ భాగమునందు శిల్పవిద్యా విషయకమును, కళాత్మకమునగు క్రియా సంరంభము ప్రవర్తిల్లినట్లును ఏడవ శతాబ్దిలో ఎట్టిప్రయత్నము లేనట్లును తలంచుట సవకాశముగలదు అయినను, 26 వ గుహాకోణమునకు ఎడమవైపునగల సమతలమునకు సంబంధించిన కుడిగోడపై వ్రాయబడిన ఒకానొక రాష్ట్రకూట శాసన ఖండము ఈగుహాలయములు క్రీ శ 8, 9 శతాబ్దులలో ఉపయోగమున నుండెనని రుజువు చేయుచున్నది

2 వాస్తువు

అజంతా యందలి ముప్పది గుహలలో రెండు గుహలు (9, 10 సంఖ్య గలవి) హీనయాన బౌద్ధమత శాఖకు చెందిన చైత్యాలయములని తెలిసికొనియున్నాము ఇవి క్రీస్తు పూర్వయుగమునకు చెందినవి మరి మూడు గుహలు (19, 26, 29 సంఖ్య గలవి మహాయాన బౌద్ధశాఖకు చెందిన చైత్యాలయములు ఇవి హీనయాన చైత్యముల కన్న చాల అర్వాచీనములు క్రీ శ 5, 6 శతాబ్దుల కివి చెందియుండవచ్చును మిగిలినవి గుహా విహారములు ఇక్కడకూడ రెండు స్థూల విభాగములను మనము గుర్తింపవచ్చును. నాలుగు గుహలు (8, 12, 13, 30 సంఖ్య గలవి) క్రీస్తు పూర్వపు హీనయాన బౌద్ధశాఖకు సంబంధించినవి మిగిలినవి అర్వాచీన కాలమున విలసిల్లిన మహాయాన బౌద్ధశాఖకు సంబంధించియున్నవి ఈ విహారములు పైన పేర్కొన్న మహాయాన చైత్యములతో సమకాలికములై యుండియుండును.

చైత్యాలయము లన్నిటికిని సామాన్యమగు ముఖ్య లక్షణములు కొన్ని కలవు వీటి పైకప్పు గుమ్మటము లేక కమానుయాకృతితో నుండును. చైత్యము వెలుపలి ముఖభాగము (facade) నందు ద్వారముపైన గుఱ్ఱపు డెక్క ఆకారముతో నున్న ఒక పెద్ద వాతాయనము కొట్టవచ్చినట్లుండుట మరియొక విశేష లక్షణము చైత్యాంతర్భాగము స్తూపాకృతి స్తంభములతో వేరు చేయబడి, గర్భగుడి (నడిబొడ్డు), విశ్రాంతి మండపము (apse)చుట్టివచ్చు నడవాలు కలిగియుండును. నడవాలే విశ్రాంతిమండపము వెనుక భాగముమగూడ చుట్టియుండి, ప్రదక్షిణ పథముగా ఉపయోగపడును విశ్రాంతిప్రదేశపు నట్టనడుమ పూజాస్థానముండును. అది చైత్యాకారమును గాని, లఘు స్తూపాకారమును గాని, దగోబా (ధాతు గర్భము) ఆకారమునుగాని కలిగియుండును ఇవియు పర్వతగర్భమున తొలువబడినవియే

మొదటి దశ చైత్యములు :- క్రీస్తుపూర్వము వెలసినవియు, హీనయాన బౌద్ధుల నిర్మాణములును అయిన ప్రాచీన చైత్యములలో బుద్ధవిగ్రహములు కాన్పించవు బుద్ధభగవానుని భౌతికరూపమును యథాతథముగ ప్రదర్శించుట వారి సంప్రదాయమునకు విరుద్ధము దీనిని వారు పట్టుదలతో పాటించిరి శతాబ్దములు గడచి మహాయాన బౌద్ధము మహోన్నత స్థితికి వచ్చినప్పుడు ఈ లోపమును పూరించుటకై ప్రయత్నములు సాగెను 9వ సంఖ్యగల గుహా బహిర్భాగమునందు బుద్ధుని సమున్నత విగ్రహములు ముందున్న చెక్కడములపై తిరిగి చెక్కబడెను. అయినను పూర్వచైత్యాలయములందలి వాస్తువు నిరాడంబరమై, అర్వాచీన చైత్యముల వాస్తు నిర్మాణముతో అత్యంతము భిన్నించుచున్నది

9వ సంఖ్య గుహ - ఈ గుహయొక్క వాస్తు లక్షణములను సంగ్రహముగ వీక్షించినచో పై అంశము విశదమగును ఈ గుహ చతురస్రాకారములో నున్నది దాని వెనుక కొనను దగోబాయు, దాని చుట్టివచ్చుచు, వర్తుల స్తంభపరంపరయు గలవు ఇది విశ్రాంతి మందిరస్థానము దగోబా మీది యండము అర్ధవర్తులముగా నుండి, విషమ వృత్తాకారమైన దిమ్మపై నిలచినది ఈ దిమ్మ ఎత్తుగా నుండి నిరలంకృతముగా నున్నది దాని చుట్టును కంచె కట్టు ఉన్నది మీదికి పోయినకొలదియు ఇది తలక్రిందైన పిరమిడు రూపముతో నున్నది శిఖరభాగమునందు రెండు దారునిర్మిత ఛత్రము లుండినట్లూహింపదగియు

న్నది ఛత్రదండములను నిలువుటకు పైభాగమున కల్పింపబడిన గుంటలు దీనికి నిదర్శనములు ఈ గుహాయందలి స్తంభములు సాధారణాలంకారము మాత్రము కలవియై అష్టకోణాకృతి కలిగి క్రింది దిమ్మకాని, మీది దిమ్మకాని లేకుండనున్నవి విశ్రాంతి మందిర భాగముల పైకప్పు చదునుగా నుండి రెండు చిన్న కిటికీల గుండ వెలుతురు లోనికి ప్రసరించుచున్నది.

ఈ కాలపు చైత్యముల ప్రధానలక్షణ మేమన, అవి దారు నిర్మాణములను అంధప్రాయముగ నమకరించుచున్నవి వాటి పూర్ణాకృతులును ముఖ్య వివరములును గూడ దారు నిర్మాణముల యనుకృతులే వాటి శిలాశిల్పులు వీటిలో కట్టె దూలములను, కాసములను గూడ నిష్ప్రయోజనముగనే చొప్పించుటకు సిద్ధపడిరి.

అర్వాచీన చైత్య సభలు - అనంతర కాలమున వెలసిన మహాయాన చైత్య సభలు మూడింటిలో ఒక్కటైన 29 వ సంఖ్య గుహ అసంపూర్తి నిర్మాణము మిగిలిన రెండును అనగా 19, 26 సంఖ్యల గుహలు ప్రాచీన చైత్యముల కెమరవడివే ఆకృతిగా గలిగియున్నవి అత్యంత ముఖ్యమైన భేద మేమన, వీటిమీది యలంకరణము సువిపులమై, అణువణువునకు శ్రద్ధతో చేయబడియున్నది దగోబామీదనే గూళ్ళలో బుద్ధ విగ్రహములు చెక్కుట జరిగినది. బుద్ధుడు సింహాసనముపై కూర్చున్నయట్లును, నిలుచున్నట్లును, వివిధరీతులలో బుద్ధ విగ్రహములు లోపలి పైభాగపు కుడ్యముల మీదను, విశ్రాంతి మందిరపు వెనుక గోడలమీదను చెక్కబడియున్నవి బుద్ధాకృతులు కుప్పలు తిప్పలుగా వీథి సరదున (Fracade) మలచబడియున్నవి వాస్తవమునకు గుహాంతర్బహిర్భాగము లన్నియు సమానముగ శిల్ప కౌశలముచే అలంకృతములై యున్నవి ప్రాచీన చైత్యములందలి ప్రశాంత గంభీర వాతావరణము తొలగి దానిస్థానే ప్రభూతాద్భుత శిల్ప సంపద వెలుగారుచున్నది అర్వాచీన చైత్యములలో వడికప్పునకును, చైత్యవాతాయనముల గవ్వ పనికి గూడ కట్టెవాడకములను వారు ఆచారము త్యజించవలెను. సభాభవనమునందలి స్తంభములు నిట్టనిలువుగా తొలవబడినవి సిరమిడు ఆకృతిలోని పిట్టగోడ వీటియందు కాన్పించదు స్తంభములు వర్తులములై చక్రాకృతిలో నున్న వలయపు గుంటలుగల్గి, లతాలంకరణములు, అక్షరాకృతులు వీటిపై చెక్కబడి యున్నవి

19 వ సంఖ్య గుహ బౌద్ధుల గుహా నిర్మాణ వాస్తువకు సమగ్ర ప్రతినిధియైన మచ్చుతునకగా పరిగణింపబడుచున్నది గుహాంతర్భాగము నందలి స్తంభము లన్నిటికిని స్తంభపు పైదిమ్మమీద మధ్యభాగమున జీవిత బుద్ధుని విగ్రహములు చెక్కబడియున్నవి దూలముల తన్నులు (Brackets) ముందుకు చొచ్చుకొని వచ్చిన ట్లుండును. ఇవి మావటీలతోగూడిన ఏనుగులు, శార్దూలములు, ఎగురుచున్న మిథునములు, నర్తకులు, గాయకులు మున్నగు రూపములలో చెక్కబడినవి అగ్రభాగమునందున్న రెండు స్తంభములపైని తన్నులు సాలభంజికల రూపమున నున్నవి లోపలిమీది కుడ్యముపైన బుద్ధ విగ్రహములు జీవిత స్థితిలోను చిహ్నాకారములోను, గదులు గదులుగ చెక్కబడినవి వీటికి నడుమ నడుమ అంతు మనుష్య విగ్రహములలో అల్లుకొనిన తీగెలుగూడ కూర్పబడినవి

ఈ గుహ వీథివరకు అత్యద్భుతమైన చిత్రములతో నలంకరింపబడి యున్నది ద్వారమంటపము చిన్నదయ్యు, అందలి స్తంభములు లలితలలితములై యున్నవి ముంజూరుపైన చైత్య వాతాయనము గంభీరముగా కానవచ్చును దీనికిరుప్రక్కలను స్థూలాకృతి యక్షవిగ్రహములు చెక్కబడియున్నవి వీటికి శిరోభాగమున నున్నతమైన స్తంభపు అంచుకట్టు పనితనము గలదు ఈ భాగమంతయు చిత్రభావన యందును, పనితనమునందును, శిఖరముల నందుకొన్నది చిత్రవివరణములయందు నిష్తుల సంపదయు, చిత్రముల పరిమాణములయందు లాలిత్యమును ముఖ్యముగ గమనింపదగినవి

26 వ సంఖ్యగల గుహకూడ మహాయాన చైత్య సభా మంటపమే అయినను అది 19 వ గుహకన్న పెద్దది కాని గుహానిర్మాణము నందును, అలంకరణము నందును ఇది 19 వ గుహకు తీసికట్టు అని చెప్పవచ్చును ఇచ్చటి చిత్రాలంకరణము కడుశ్రద్ధను చూపెట్టుచున్నను, చిత్రకారుడు అతిగాపోయి శిల్పించినాడను భావము తోచును చిత్రపరిమాణములలో సమత్వలాలిత్యములు కొరవడి లయ సమన్వయము చెడినట్లనిపించును.

మొదటిదశ : విహారములు :- క్రీస్తుపూర్వపువిహారములు నిరలంకృతములై, ఆకృతినిష్ఠురములై కాన్పించును. వీనిలో మధ్య గది యొకటి యుండును దీని చుట్టును మూడు ప్రక్కలను అరలు (cells) ఉండును ఈ యరలు చిన్న పరిమాణములలో నుండును ప్రధాన మందిరముతో కలుపుటకు వీటికి ఇరుకుద్వారములు కలవు అరలలో నిడుపు బల్లలరీతిగ చెక్కి, ఒకభాగము తలగడవలె నుండుటకై కొంచెము ఎత్తుగ నిర్మింపబడి యున్నది. ఇది బౌద్ధ సన్యాసుల శయన సౌకర్యములు

12 వ గుహ మిక్కిలి ప్రాచీనమైన విహారముల విభాగమునకు చెందును కాని 13 సంఖ్య గుహ ప్రాచీన విహారములకు చక్కని యుదాహరణము కాగలదు దీని నడిమిగది 18½ అడుగుల వెడల్పు, 16½ అడుగులలోతు, 7 అడుగుల ఎత్తు కలిగియున్నది మధ్య మందిరమునుండి వెలువడు అరలు సప్తసంఖ్యలోనున్నవి ఇందు మూడు అరలు ఎడమభాగమునను, కుడిభాగమునను వెనుకవైపునను రెండేసి యరలును గలవు బౌద్ధ భిక్షువులందుకూడ అలంకరణ ప్రీతినిషిద్ధమగుటచే, వారు తొలికాలమునుండియు ఈయరలమీద బుద్ధ పవిత్రచిహ్నములను, దగోబా, పవిత్రమైన కటకటాలు, రాతితెరలు మున్నగువాటిని చెక్కుచుండిరి ఈయంశమున అజంతా విహారములు సమకాలికములైన భాజా, బేడ్సా, జున్నారు, నాసికు మొదలగు ప్రదేశములందలి గుహా విహారములను బోలియున్నవి ఇవియన్నియు క్రీ పూ రెండవ లేక ఒకటవ శతాబ్దమునకు చెందినవి

అర్వాచీన విహారములు - క్రమముగ బౌద్ధమతము జనాదరణమునందు బలీయమగుచు వచ్చిన కొలదియు, భిక్షుకుల సంఖ్య హెచ్చుచుండగను విహారముల విస్తీర్ణతా పరిమాణములు పెద్దవయ్యెను మహాయాన మత విజృంభణముతో విహారములు దేవాలయములుగ మారజొచ్చెను పూజావిధానమునకై బుద్ధుని మనుష్యాకార విగ్రహములను నిర్మించుటకు మహాయానము అనుమతించెను ఈకాలపు విహారములందు విహారమునకు వెనుకభాగమున విగ్రహస్థానమైన మందిర ముండుట ఆచారమయ్యెను 4 వ సంఖ్య గుహలో మొట్టమొదటిసారిగా పూజావిగ్రహమును, పూర్వమందిరమును ప్రవేశపెట్టుట చూడనగును. ఇది అత్యంత ప్రాచీనమైన మహాయాన విహారము దీనిలో 87 చదరపు అడుగుల విస్తీర్ణముగల చావడికలదు వెనుకభాగమున పూర్వ మందిరమును, పూజావిగ్రహమును ఉన్నవి బౌద్ధజీవితము యొక్క ఉత్తమలక్షణములు దీనియందు ప్రతిబింబించు చున్నవి గుహ మిక్కిలి విస్తీర్ణము కలిగియున్నది దీనివాస్తులక్షణములు బృహదాకార సంపన్నములై యున్నవి. అలంకార చిత్రము మితిమీరిలేక పొదుపరితనము కలిగియున్నది ఈలక్షణములు బౌద్ధమతము యొక్క సంయమనశీలమును, అధ్యాత్మిక జీవితము యొక్క విరతిశయ వైపుల్యమును సూచించుచున్నవి ఈ విహారము క్రీ శ మూడవ శతాబ్దిలోకాని అంతకుపూర్వముకాని తొలువబడియుండునని తోచును ద్వారబంధముమీదను, వాతాయనములమీదను కనబడు చెక్కడపుపని అనంతరకాలములో జరిగియుండును

11 వ సంఖ్య గల గుహ నిర్వివాదముగ మహాయాన గుహలలో పూర్వపూర్వతర కాలమునకు చెందినదని చెప్పవచ్చును నాసికు నందలి శ్రీయజ్ఞ గుహతో దీనిని పోల్చుట వలన ఇది క్రీ శ నాల్గవ శతాబ్ది నిర్మాణముగా భావింపబడుచున్నది ఈ గుహయందలి హాలు (చావడి) మధ్యమమున నాలుగు స్తంభములున్నవి 7 వ సంఖ్య గుహలో ఈ స్తంభములు ఒకదాని సరసన మరొకటిగా రెండు వరుసలలో నున్నవి 6 వ సంఖ్య గుహలో మధ్య స్తంభములు చతుస్సంఖ్యలో నున్నను అన్నివైపుల చుట్టువారుగ మరొక వరుస స్తంభములు కలవు అజంతా యందు రెండు అంతస్తుల గుహానిర్మాణమునకు 6 వ గుహయే ప్రథమోదాహరణము ఈరీతి స్తంభ కల్పన సంతృప్తినీయజాలకపోయెననుట తెల్లము చావడి చతుర ప్రాకారముతో వలయాకార స్తంభములకు పొత్తు కుదరకున్నది మరొక లోపమేమన, రెండువరుసల స్తంభములుండుటచేత చావడి క్రిక్కిరిసినట్లగుచున్నది దీని పర్యవసానమే చావడిచుట్టును సుసంగతములై, సమైక్యమైన ఆకృతిగల స్తంభయుగళ నిర్మాణము (colonnade) ఇట్టి రచన 1, 2, 16, 17 సంఖ్యల గుహలలోను, 6వ గుహపై యంతస్తులోను కాన్పించును సమతా లక్షణముగల స్తంభయుగళ నిర్మాణమును, సుసమృద్ధమైన అలంకరణ

చిత్ర సంపదయు ఈ గుహాలకొక యద్భుత సౌందర్యము నాపాదించుచున్నవి ఈ సౌందర్యము కొన్ని గుహాలలో విస్తారమైన వర్ణచిత్ర కల్పనముచే ద్విగుణీకృతమైనది

శేషించిన అజంతా విహారములలో 16, 17, 1, 2 సంఖ్యల గుహాలు మిక్కిలి ప్రాముఖ్యము వహించినవి మొదటి రెండును క్రీ శ 6వ శతాబ్ది చరమపాద నిర్మాణములని నిశ్చయించుటకు వీలగు శాసనలేఖనములు కలిగియున్నవి 16 వ గుహాలో 65 అడుగుల చదరము చావడియున్నది చుట్టును 20 స్తంభయుగళము తీర్పబడినవి. దీని వెనుక భాగమున ప్రలంబ పాదాసనమున చెక్కబడిన బుద్ధుని విగ్రహముగల పూజామందిరమున్నది. ముందరి భాగమున ఐదు స్తంభములపై నిలిపిన కప్పుగల వసారా కలదు వసారాకును చావడికిని రెండు ప్రక్కల 14 అరల వరుస యున్నది. మరి రెండు అరలు పూజామందిరము రెండు ప్రక్కలను చావడి లోపలి భాగమున కానవచ్చును చావడియందు 20 స్తంభములు కలవు

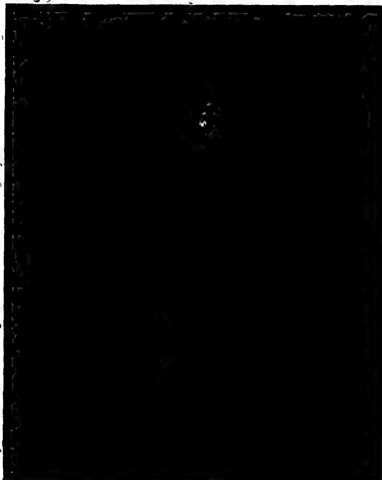
17 వ సంఖ్య గుహ - ఇది పై గుహతో సమానమైన యాకృతి రచన కలిగియున్నది దాని స్తంభములుకూడ పై గుహా స్తంభముల వలె అలంకార సంపద వహించి యున్నవి అవి శిఖరప్రదేశము నందును అడుగుభాగము నందును చతురస్రముగా నున్నవి వీనికి మధ్యభాగమున మాత్రము అంచుకట్టుపని కలదు వసారాయందలి స్తంభములకు క్రింద చెక్కుడు దిమ్మలును, పైన చెక్కడపు తమ్ములును గలవు విగ్రహమున్న మందిరపు ద్వారముపై పని స్తరమైన శిల్పము కలదు. దీనిపై లతాగుల్మాకృతులు, బుద్ధవిగ్రహములు, ద్వారపాలికలు, రింగులు రింగులు, చెనచేయబడిన మోకు నమోవాలు, గోడలో నాటిన చదరపు స్తంభములు, కమల పత్రములు మున్నగునవి చెక్కబడియున్నవి మూలలందలి ఉబ్బు ప్రదేశములలో మకరములపై నిలిచియున్నట్లు చెక్కబడిన నారీ విగ్రహములు నేత్రానందకరముగ నున్నవి పూర్వమందిరము నందలి స్తంభములు, చతుష్కోణ స్తంభములు ప్రశస్తాలంకరణమునకు నెలవులై యున్నవి

1 వ సంఖ్య గుహ - స్తంభముల యందు సొంపుల తోను, ఇతర వాస్తు అంగ ప్రత్యంగముల కళా ప్రభావము నందును, 16, 17 సంఖ్యల గుహాలు, 1 వ గుహ కన్న మిన్నగా నున్నది మొత్తముమీద పరిశీలించినచో ఆకృతి రమ్యతయందు ఈ గుహ వాటిని అధిగమించుచున్నది ఈ నాల్గు విహారములలోను ఇదియే విశాలతమమైనది. దీనిలో ద్వారమంటపము, వసారా, నాల్గు వైపుల సన్నక్రోవలుగల చావడి, పూర్వ మందిరము (Ante-chamber), బుద్ధభగవానుని అంజర చూలిదైన విగ్రహము చెక్కబడియున్నవి విహారముయొక్క అంతర్భాగమునందు 14 అరలున్నవి వసారాకు రెండు ప్రక్కలను మరిరెండు చిన్నగదులు గలవు వసారా 64 అడుగుల నిడివియు, 9 అడుగుల వెడల్పును, 12 అడుగుల 6 అంగుళముల ఎత్తును కలిగియున్నది దీనిమధ్యలో ఒక పెద్దద్వార మున్నది ద్వారబంధము, స్తంభోపరి భాగములు మిక్కిలి సుందరముగ చెక్కబడినవి. ద్వారము 64 అడుగుల చదరమైన పెద్ద చావడిలోనికి తెరచు కొనును దీని కప్పు భారమును 20 స్తంభయుగళములు మోయుచున్నవి చుట్టును 9 అడుగుల 6 అంగుళముల వెడల్పు వసారా యున్నది చావడి వెనుక భాగమున ఉన్న పూర్వమందిరము 10×9 అడుగుల కొలతలతో నున్నది దీనినుండి పూజామందిరమునకు పోవు ద్వారము కలదు. ఇది యద్భుత శిల్పములతో కూడియున్నది పూజామందిరము దాదాపు 20 అడుగుల చదరముగా తీర్పబడినది

ఈ గుహాంతర్భాగము నందలి స్తంభములు ఆకృతి యందలి వైవిధ్యముతోను, అలంకార శిల్పము నందలి చమత్కృతితోను, వాటిని శిల్పించిన విశ్వకర్మల బుద్ధి వైశద్యమును నిరూపించుచున్నవి ఈ గుణములతోపాటు గుహావిస్తీర్ణతవలన నిరవధిక భావము కలిగి భారతదేశము నందలి సుందరతమమగు గుహావిహారములలో నొక్కటిగా ఇది పరిగణింపబడుచున్నది ద్వార మంటపము విధ్వంస మొనర్పబడుటచే ఈ గుహావిహారము యొక్క వెలుపలి భాగము కొంత సొంపు చెడియున్నది. బుద్ధభగవానుని జీవిత సన్నివేశములును, గజయుద్ధములు, వేట చిత్రములు ఇక్కడ అద్భుత కౌశల్యముతో చెక్కబడి యున్నవి. ఇది శిల్పముయొక్క అగ్రశిఖరము నందు కొన్నది. గుహయొక్క [illegible] వరకు అలంకార శిల్పము సంతత నిత్తులమై అత్యంత సుందరమై విపులమై యున్నది.

అజంతా - 19 వ గుహ లోపలి దృశ్యము

బోధిసత్త్వ పద్మపాణి - అజంతా గుహ 1

దివ్యసుందరముగ శిల్పించిన స్తంభములును, స్తంభోపరి శిల్పపు విన్యాసము మొత్తమయి విహారముయొక్క అద్భుత రామణీయకతను, గాంభీర్యమును పెంపొందించు చున్నవి

2 వ సంఖ్య గుహ, 1 వ సంఖ్య గుహకు చాలా వరకు అనుకరణమని చెప్పవచ్చును. దాని చావడి మొదటి గుహకన్న చిన్నదిగా నున్నది స్తంభములును వాటి కాలములో కొంత భేదించుచున్నవి కాని ఈ గుహయొక్క ఆకృతిరచన యందలి క్రమసంపదయు, సమైక్యతయు కలిసి ఒకటవ సంఖ్య గుహకన్న యిది భావనాసీమ యందు విశిష్టతరమైనదిగా భాసించుచున్నది

ఈ కాలమున వాస్తుశాస్త్రము మహోన్నతస్థితి నందె ననియు, ఉత్తమ వాస్తు సంప్రదాయములు క్రమ పరిణామ దశయం దుండెననియు నిరూపించుటకు మరియొకటి రెండు గుహలనుగూర్చి ప్రసంగింపవచ్చును దీని తరువాత ఏ కారణముననో కాని అజంతాయందు స్వతంత్రాత్మకమైన చైతన్యము ఒక్కసారిగా అంతర్ధానమొందెను ఉదాహరణమునకు 24 వ సంఖ్య గుహను చెప్పవచ్చును దీనియందలి చావడి 75 అడుగుల చదరమై 20 స్తంభములు కలదిగా కల్పింపబడినది కాని యిది అసంపూర్ణముగ విడువబడినది వసారాయు, వీథి వరకు స్తంభములు మాత్రము శిల్ప సమగ్రతను పొందినవి ఇచ్చటి స్తంభములన్నియు ఒక్కటిమాత్రము పెత్తిగా విధ్వంసక మగుట దురదృష్టము కాని గుహ - ఆకృతి రచనా సౌందర్యమును, సైకప్పునందలి ముఖ్య దూలమునకు సంబంధించిన స్తంభోపరిభాగములను మలచుట యందు ప్రదర్శింపబడిన శిల్పాచార్యకమును బట్టి ఇచ్చటి విహారము అన్నిటిలోని కిది తలమానికముగాను, అద్భుత నిర్మాణముగల గుహగాను సిద్ధముచేయుట కుద్దేశించిరని తోచును. 21 సంఖ్య గుహ యందు అజంతా గుహా స్తంభముల సామాన్య లక్షణమగు 'పెర' రూపమయిన స్తంభ శిరస్సు అదృశ్యమగుట గణింపదగిన విషయము ఇచ్చటనుండియు 'కలశము - పల్లవాళి' రూపమైన స్తంభ శీర్షము శిల్పరంగమున ప్రవేశించినది. భారతదేశపు అనంతర వాస్తువునం దిది సర్వజనాదరణము పొందినది. 24వ గుహలో ఈ వస్తువే కొంతగా అభివృద్ధినొందిన దశక ముతో గాన్పించుచున్నది. ఈ గుహ మూడవ సంఖ్య గుహకన్న అనంతర కాలమునకు చెందినది కావచ్చును

3. శిల్పము

అజంతాశిల్ప మంతయు చాలామట్టుకు మహాయాన సంప్రదాయమునకు చెందినదై యున్నది క్రీస్తుపూర్వపు నాటి ప్రాచీన గుహలలో శిల్పమేమియు లేదనవచ్చును. వాటిలో గోడలమీద వర్ణచిత్రలేఖనము, కలాద్యోతకము లగు అలంకరణములు మాత్రము కలవు. నిజమునకు 'భాజ' మొదలుకొని చాంపర కన్ని గుహాలయములలో నిదియేస్థితి కలదు శిల్పము క్రీస్తుతరువాత రెండవశతాబ్ది నుండి మాత్రమే కానవగును.

శిల్పప్రారంభమునకు చెప్పబడిన ఈ కాలమును బట్టి భారతీయ శిల్పకళకూడ కొయ్య చెక్కడపు పనులనుండి ఉత్పన్నమైనదని వాదింపబడుచున్నది కాని భారతశిల్పకారుడు అంతకుపూర్వము కొన్ని శతాబ్దులనుండియు రాతిచెక్కడమునందును తొలుచుటయందును అభ్యాసము కలిగియుండెనని స్పష్టముగా తెలియ వచ్చుచున్నది మౌర్యుల రాజధానులును, భార్హుత్ శిల్పములును గొప్పనేర్పుతో కూడిన హస్తలాఘవముతో రాతిచెక్కడ మందు శిక్షితులైన శిల్పకారులచే నిర్మింపబడెను

శిల్పమందలి సాంకేతికత :- భారత శిల్పకారుని చే అనుసరింపబడిన సాంకేతిక విధానము మిక్కిలి కాలముతోకూడినదై వంశపరంపరాగతమును, సాంప్రదాయకమును అగు శిల్పవిజ్ఞానముయొక్క అనేక శతాబ్దముల అనుభవమును నిరూపించు చున్నది స్థూలాకారమును తయారుచేయుటకు వెడల్పగు ఉలియు, సున్నితమైన వివరములను చెక్కుటకు సన్నని ఉలియు వాడబడెడివి బొమ్మలపై ఉలిచెక్కడముల చిహ్నములేమియు కనుపించకుండ నుండునట్లు చెక్కబడెడివి ముఖములు, చేతులు నునుపుగా రుద్దబడెడివి ఈపని అన్నియెడలను అత్యంత నిర్దుష్టముగ చేయబడినది ఈ ప్రాచీన శిల్పము లలో చాలాభాగము సవ్యహస్త శిల్పులచే చెక్కబడెను శిల్పముల వామభాగములను చెక్కుటయందు ఆకృతి రచనలోను, నునుపుదనమునందును స్వల్పలోపములు కనబడుచున్నవి

అజంతా శిల్పము సంప్రదాయగతమైన సాంకేతిక చిహ్నములకును, బుద్ధుని మానవాకారములో చిత్రించగూడదను నిషేధమునకును అతీతమైన దగుచు పలువిధములగు రీతులలో కాన్పించును బుద్ధుని యొక్కయు, బోధిసత్త్వుల యొక్కయు, ఇంకను ఇతరమైన బొమ్మల యొక్కయు పూర్ణ చిత్రణము చేయుటయందు అప్పటికి సాధింపబడిన శిల్పప్రాశస్త్యమును ఇది ప్రదర్శించును ప్రాచీనమగు అమరావతి, నాగార్జునకొండ లందు వలెనే ఇచ్చటను ఉబ్బెత్తుబొమ్మలశిల్పము (Bas-relief) తన విశిష్ట జీవచైతన్యమును నిలుపుకొన్నది వర్ణచిత్రలేఖన మభివృద్ధిగాంచిన పిదప కథనాత్మకమగు దృశ్యముల చిత్రణమునందు ఉబ్బెత్తు చిత్ర శిల్పము ప్రాచీన కాలమందువలె ప్రత్యేకతను ఎక్కువకాలము నిలుపుకొనలేక పోయెను అయినను వర్ణ చిత్రలేఖనముగాని కేవలవాస్తువివరణముగాని ప్రత్యామ్నాయముగా వినియోగపడని పరిస్థితులలో అలంకరణ ప్రభావముకొరకై ఉబ్బెత్తు చిత్రముల శిల్పమే యింకను ప్రత్యేకమైన విలువను కలిగియుండెడిది నిజమునకు వర్ణ చిత్రలేఖనము అత్యున్నతదశనందిన యీకాలములో ఉబ్బెత్తు చిత్రముల శిల్పము వాస్తువుతో సమైక్యత పొందినది విగ్రహనిర్మాణ సమస్యలు శిల్పవిద్యకు పదిలిపెట్టబడెను ఈనాటి విగ్రహశిల్పులు భక్తులను, కళాభిజ్ఞులనుకూడ సంతోషపెట్టగల అపురూపమైన శిల్పవరాకాష్ఠను సాధించిరి

స్తంభఫలక చిత్రణశిల్పము (Pillar Medallion) అమరావతియందు అసమానమగు పరిపూర్ణతను పొందెను అజంతాశిల్పి ఈ అమరావతీ కళాకౌశలమును వారసత్వముగా గైకొనుచు ఉబ్బెత్తు చిత్రముల అలంకరణమందు తన అసమాన ప్రజ్ఞను వెలిబుచ్చెను పత్రసంపద పుష్పసమృద్ధి, వీటి నిర్మాణములోని చాతుర్యము, కమల సౌందర్యమును, తు, చ, తప్పకుండ శిల్పించుట - "స్తంభ ఫలకముల మధ్యభాగమున చిత్రితములై, విచ్ఛిన్నమై తీగెచుట్టలుగా పరిణమించు జలముల చిన్న సుడులలో తేలియాడు శతపత్రముల శిల్పము - వేయేల, ఆకృతిరచనయందలి నిరతిశయానందము, దాని సజీవచైతన్యశక్తియు అజంతాశిల్పమునందు నిస్సందేహముగాపొడగట్టుచున్నవి అజంతా పనితనము అమరావతీ శిల్పమునుండి ఆవిర్భవించి పరిణామమును నొందిన శిల్పమని యిది నిదర్శించుచున్నది

శిల్పము వాస్తువు యొక్క సమన్వితాంగముగా అజంతాలో స్పష్టముగా కనిపించును ఇచట కొన్ని దృష్టాంతములు చెప్పవచ్చును, మొదటి గుహాలోపలను, వసారాలోను, స్తంభముల అమలకములు (capitals) శిల్పము - వాస్తువు - వీని సౌందర్య సమ్మేళనమును చక్కగా నిరూపించుచున్నవి నాలుగుమూలలందు ఉన్న మరుగుజ్జు బొమ్మలు, ఆధార - అమలకముల (bracket-capitals) సవిస్తరాలంకరణము, రెండు మధ్య స్తంభముల నడిమి నిడుపాటి దూలముల మీది మిక్కిలి సున్నితమై అద్భుత సౌందర్యము వెలార్చు శిలాలంకార రీతులును, అమలకముల మధ్య కూర్చొనియున్న మరుగుజ్జుబొమ్మలు, కప్పుచూరువంటి భాగము మీద పూలమాలలు పట్టుకొని యెగురుచున్నట్లు చిత్రింపబడిన బొమ్మ జంటలును, సున్నితమగు మకరముల చెక్కడములు కలిగి, మరుగుజ్జులచే వహింపబడుచున్న అమలకముల క్రింది చదరపు ఫలకములును, కాండముల మధ్య సంపీడితమైన మెత్తవంటి అమలకమును, వసారాలోని గోడలో కలిసిన రెండు స్తంభములమీద చెక్కబడిన అర్ధకమలములు, పూర్ణకమలములు గల ఫలకములును, ముత్యపు సరులను వెడలగ్రక్కుచుండిన కీర్తిముఖమును, మరియు దాని చివరభాగములను పట్టుకొని యెగురుచున్నట్లు బయటి స్తంభముల పైది అమలకముల క్రింది చతురస్ర ఫలకముల మీద చెక్కబడిన రెండు బొమ్మలును, కొన్ని పెద్ద స్తంభములమధ్య ఫలకముల మీద చెక్కబడిన ఉపదేశ బుద్ధుని ప్రతిమలును, కుడివైపున పూర్తిగా బయటనున్న స్తంభము యొక్క మధ్య ఫలకము మీద చిత్రింపబడిన మన్మథ చైత్రయాత్ర, బుద్ధుని ప్రలోభనము- ఇవి అన్నియు శిల్పమునకు వాస్తువునకు గల సమైక్యత యొక్క పరిపూర్ణతను నిస్సందేహముగా వెల్లడించు దృష్టాంతములు

16 వ, 17 వ గుహాలు శిల్పదృష్టిలో సెట్లు ముఖ్యమైనవో అట్లే వర్ణచిత్ర లేఖనమందును, వాస్తు సంపదయందును అంతముఖ్యములై యున్నవి 16 వ గుహాలోని ఆధారప్రతిమలు, ముఖ్యముగా ఎగురుచున్న జంటలు, ప్రశంసనీయమగు సౌందర్యమందును, ఆకృతులయందును

పాటిలేనివై యున్నవి. చావడిలో వెనుకవరుసలోని అతి రమణీయమగు అలంకరణములుగల రెండు మధ్యస్తంభముల అడుగుభాగమున నాలుగుకాళ్లతో మోయు సింహముల రెండునిలువబొమ్మలు చెక్కబడినవై యున్నవి ఈ సింహములు ఒకదాని వెన్నును మరియొకటి ఆనుకొని కూర్చున్నట్లు చెక్కబడినవి ఈ గుహాలోని గర్భాలయ ద్వారము, దానిమీద అనేక భాగములలో తొలువబడిన పుష్పసంబంధమగు విపులచిత్రములతోను, బుద్ధ విగ్రహములతోను, ద్వారపాలికలతోను, వలయాలంకారములతోను, త్రాటిమెలికలతోను, కుడ్యస్తంభములతోను, పద్మదళములతోను, అత్యాశ్చర్యజనకముగానుండును మూలలందలి చూరులమీది మకరములపై నిలిచియున్న స్త్రీ ప్రతిమలు, ముందుగదిలోని స్తంభములు, కుడ్యస్తంభముల మీది అలంకరణములు కూడ విశేషముగా మనోరంజకములై యుండును

సంగ్రహముగా చెప్పదలచినచో, ఉపాశితమైన అల్లిక పనితనమునకును, శిల్పగతమైన వాస్తువిన్యాసములకును, అజంతా ఒక గొప్ప చిత్రప్రదర్శనశాల యని నుడువవచ్చును ప్రాచీనమైన భారతదేశపు ఏ కళాక్షేత్రమునకు గాని పురాతనవనమునకుగాని యిది తీసిపోదు వాస్తు నిర్మాతలైన యీ ప్రాచీన కళావిదుల శక్తిని గూర్చియు, వారికిగల ఉపధీపరిజ్ఞానమునుగూర్చియు గ్రిఫిత్సు చెప్పినది అతిశయోక్తి కాదు

వర్ణచిత్రలేఖనము మాసిపోయిన అన్నిగుహాలలోను ఉబ్బెత్తు చిత్రములందు కనబడు అలంకరణాత్మకమగుపని నిజముగా ఆకర్షణీయమై యున్నది పౌరాణిక వృత్తాంతములను, రేఖాగణితాకృతులను, పుష్పవిన్యాసములను, పక్షుల యొక్కయు, జంతువుల యొక్కయు బొమ్మలను కలిగియున్నదై యీ అలంకరణము విన్యాసముల యొక్క అనంత వైవిధ్యమును చూపును పక్షి జంతు చిత్రములలో ముఖ్యముగా మకరముల యొక్కయు నాగుల యొక్కయు చిత్రణము శిల్పి యొక్క కల్పనాచమత్కృతి ననుసరించి అపురూపమగు అలంకరణములతో కూడి చిత్రవిచిత్రమగు ఆకారములు కలదై యున్నది ఇచట బుద్ధుని యొక్క వ్యక్తిత్వమును సంపూర్ణముగా శిల్పమందును చిత్రమందును ప్రకటించుటకు తగిన ఆదర్శపూర్వరంగమును సృష్టించుటలో శిల్పి యొక్క అద్భుతకల్పనాశక్తియు, పరిపూర్ణకౌశలమును తోడ్పడినవి

జంతువులు : అజంతాలోని బుద్ధ విగ్రహమునకు సంబంధించిన గొప్ప చెక్కడములను పరిశీలించుటకు ముందు వాటికి ఏ విధముగను తీసిపోక శిల్పిచే గైకొనబడిన మరికొన్ని యితివృత్తములనుగూర్చి సంగ్రహముగా చెప్పవలసియున్నది ఉదాహరణముగా అజంతాలో చెక్కబడిన జంతువుల బొమ్మలు వాటి అలవాట్లను, వాస్తవికత ఉట్టిపడునట్లు ప్రకటించగల సామర్థ్యమును వెల్లడించు చున్నవి ఏనుగు, ఆ జంతువునకు స్వభావసిద్ధమగు అనేకమైన తీరులలో చూపబడెను, అట్లే యితర జంతువుల శిల్పములు కూడ శిల్పియొక్క సూక్ష్మ పరిశీలనను నిరూపించుచు జీవ ముట్టిపడు చున్నది అజంతాలో అనేక స్థలములందు కనబడు లేడి, సింహము, తుదకు పొట్టేలు (రెండవ సంఖ్య గుహలో పొట్టేళ్ళ పోరాటము చిత్రితమైనది) మొదలగు జంతువులు వాటి అవయవ నిర్మాణము నిర్దుష్టముగను, కళాత్మకముగను ఉండురీతిని వాటి వాటి ఉచితమగు పరిసరములలో నున్నట్లు శిల్పింపబడినవి

ఒక స్తంభము యొక్క ఆమలకముపై ఒకే శిరస్సు కలిగిన నాలుగులేళ్ళు చెక్కబడిన ఫలకము ముఖ్యముగా పేర్కొనదగియున్నది ఈ ఆమలక విషయమునందు శిల్పియొక్క ప్రతిభ, నాలుగు శరీరముల నొకశిరస్సుతో కలుపుటయందలి 'కొంటె'తన మందుగాక, వాటిలో ప్రతిబొమ్మ యందు నిజమగు లేడియొక్క జీవకళతో కూడిన తీరును చూపుటయందు గలదు క్రిందియొడమలేడి నేలమీద కూర్చుండి అపాయమును శంకించినట్లు తల యెత్తి ముందునకు చూచుచున్నది అదేశిరస్సు వేరొక తీరులో కుడిప్రక్కనున్న దాని సహచర మృగమునకు వెనుకతోచిన అపాయమును పసిపట్టుటకు మెడవంచి జాగరూకతతో నున్నట్టి భంగిని కల్పించుచున్నది అదే శిరస్సుతోకూడిన పైభాగమందలి లేళ్ళజంటలో ఎడమలేడి శత్రువుయొక్క ఉపసరణమును పరికించు చున్నట్లు మెడనుక్రిందికివంచి ముట్టెను ముందుకు చాచినట్లును, కుడివైపుది కాలిగిట్టతో ముట్టెను గోకుకొనుటకు మెడను

వెనుకకు త్రిప్పియున్నట్లును అత్యద్భుతరీతి కనుపించును. ఈ నాలుగు బొమ్మలలోని శిల్ప శరీరములును ఘనాకారమునకు తగిన సరియగు కొలతలతో సరి యాకృతులతో మలువఁబడెను.

అజంతాలో మానవాకృతులు సంఖ్యాధిక్యతలోను భంగిమలలోను ఆశ్చర్యకరముగా చెక్కఁబడెను. వీనిని మనము నాగరాజుగను, నాగినిగను, గంధర్వునిగను, యక్షునిగను, హారితి లేక పంచికగను, ద్వారపాలుడు లేక ద్వారపాలికగను, అప్పుడప్పుడు భగవత్ప్రార్థనలు సలుపు భక్తుని రూపములోను చూడగలము. ఒకే ఒకచోట చేతియందు బెత్తము కలిగి, కొంతమంది బడిపిల్లలతో ఒక బడిపంతులు కానవచ్చును. ఆ పిల్లలలో కొందరు పాఠము నందు నిమగ్నులై యుందురు. మరికొందరు పొట్టేళ్ళ పందెమును చూచి వినోదముగా ముచ్చటించుకొనుచుందురు. ఎచ్చటను మానవుని యొక్క అంతరంగిక గాంభీర్యమును, వీనిని వెలిబుచ్చుటలో శిల్పి యే విధముగను పొరపడలేదు.

అసంఖ్యాకములగు నాగరాజ ప్రతిమలలో రెండు, కళాదృష్టితో సర్వోత్కృష్టమగు ప్రాశస్త్యమును కలిగి పేర్కొనదగియున్నవి. 19 వ గుహ యొక్క ఎడమ వైపు చిట్టచివర కొలువబడిన ఫలకమందు నాగరాజు, నాగినియు ఒక సింహాసనము మీద కూర్చుండియున్నట్లు చూపబడెను. మరొక నాగిని తన కుడిచేతియం దొక చామరముతో సింహాసనము ప్రక్కన పరిచారిక వలె చూపబడెను. ఈ ఇద్దరు నాగస్త్రీల భంగిమములలో ఎంతో వినాశము సంభవించినను ఆ మూడు విగ్రహముల ముఖ వైఖరులలోని అంతరంగిక ప్రశాంతతను బట్టి, బౌద్ధ శిల్పములలో ఆధ్యాత్మిక ప్రభావ ప్రకటనమునకు ఎట్టి ప్రముఖ స్థానము కలదో వెల్లడియగుచున్నది

ఇద్దరు నాగరాజులు 22 వ గుహ ద్వారమున కిరు వైపుల ద్వారపాలకులుగా కొలువబడిన మరొక ఉదాహరణము కలదు. ఆ బొమ్మలు ఎక్కువ పెద్దవిగా లేవు. కాని వాటి శిరస్సుల ఆకార నిర్మాణము శిల్పి యొక్క పరిణతములోని ఉత్కృష్టతను వెలిబుచ్చుచున్నది. ఆ యాకృతులు సుకుమారములు ముఖవైఖరులు గాంభీర్యమును, మనః ప్రశాంతతను స్ఫురింపజేయును

కథనాత్మక శిల్పము - శిల్పమందు గాథలు కూర్పు అనగా బుద్ధుని కథలను లేక జాతకములను (పూర్వ జన్మలు) లేక జీవిత విశేషములను తెలుపు శిల్పము అజంతా యందు చాలవరకు లేదనవచ్చును. కాని వర్ణ చిత్రలేఖనము ఇట్టి యితివృత్తమును గూర్చియే ప్రవర్తించినది. ఉద్భృత్త శిల్పమునకు అమరావతి, నాగార్జున కొండ, సాంచి, భార్హూత్ వంటి స్థలములందు చూపబడిన అత్యంత శ్రద్ధ అజంతాలో చాలమట్టుకు సన్నగిలినది. ఇది వాస్తువునకు అంగమై, సహాయక కృత్యములను పూర్తి చేయుచు అప్రధానమైయున్నది

ఇవన్నిటికిని మొదటిగుహ యొక్క పీఠినదరు (Facade) మీది నాలుగు దృశ్యములను చెప్పు నాలుగు రంగములును, 26 వ గుహలోని ప్రలోభన దృశ్యము, మహాపరినిర్యాణ దృశ్యము మొదలగునవి అజంతాలో ఉద్భృత్త చిత్ర శిల్ప సంప్రదాయ మింకను నశింపలే దనియు, అమరావతి మున్నగు ప్రాచీన స్థలములందు ఈ రీతి శిల్పమున విశ్వకర్మలు సాధించిన పరిపక్వతత్వమును అజంతా శిల్పి కోల్పోవలేదనియు, కథనాత్మక శిల్ప విన్యాసము పరాకాష్ఠను పొందినదనియు ఈ దృశ్యములు వ్యక్తము చేయుచున్నవి. విపత్కరమైన నాలుగు దృశ్యములు అనగా గౌతముడు తన విహార సమయములందు చూచినట్టియు, చివరకు అతని సన్యాస నిర్ణయమునకు కారణమైనట్టి దృశ్యములు - వ్యాధిగ్రస్తుడు, వృద్ధుడు శవము, (నాలుగవది శిథిలము) - అమరావతి శిల్పి యొక్క అశేష నైపుణ్యముతో చెక్కఁబడెను.

ప్రలోభన దృశ్యము (మొదటి గుహ) జనరంజకమును, అనాటి కళావేత్త యొక్క అభిమాన విషయమును అయియున్నది. అజంతాలోని అత్యుత్తమ వర్ణ చిత్రములలో నొకటి దానికై వినియోగింపఁబడెను. కాని 26 వ గుహలోని శిల్పము "బహుశః, ఈ రెంటిలో, దృశ్య ప్రకటనలో అత్యుత్తమమైనది" బుద్ధునికి ఎడమ వైపున మారుడు చేతిలో ధనుర్బాణములతో నిలిచి యుండును, మారుని ముందు ఒక గొడుగు లాంఛనముగనో లేక బుద్ధుని దివ్యశక్తి నుండి తన రక్షణ కగు చిహ్నముగనో పట్టియుంచఁబడెను. మారుని ముందు భాగమున కొందరు స్త్రీలు ఆసీనలై, మరికొందరు

బుద్ధుడు - అజంతా, 19 వ గుహ

ప్రసాధనము - అజంతా గుహ 17

నాట్యమాడుచు ఉన్నారు. వారిలో తన్హా, రతి రంగ అను వారని ముగ్గురు కుమార్తెలు వారి అపూర్వ శిరో భూషణములచే గుర్తింపదగియున్నారు. మారుడు తాను జైత్రయాత్రకై పోవుచున్నట్లు చూపబడినపుడును, తరువాత శృంగభంగమునొంది బుద్ధునిచే పరాజయమును అంగీకరించుచున్నట్లు చూపబడినపుడును చక్కని యోధ వేషములో కనబడును. కాని మధ్యనున్న బుద్ధ విగ్రహము శిల్పియొక్క అభీష్టముననుసరించి మొత్తము దృశ్యముపై అధికార ముద్ర వహించుచున్నది ఈ చిత్రము దానిలోని కథాసన్నివేశములట్టి కథనాత్మక చిత్రముగా నుండవలసియుండును ప్రకృతచిత్ర మట్లు గాక బుద్ధుని మాహాత్మ్యమును అలౌకిక ప్రభావమును మాత్రము ప్రదర్శించు చిత్రగుళికవలె నున్నది

అదే గుహలో తొలుపబడిన బుద్ధ నిర్వాణ దృశ్యము మూర్తి నిర్మాణమాత్రముల కనుగుణముగనే చెక్కబడి, విషయ సంపత్తి అధికముగా నున్నను కథనాత్మకత యందు మిక్కిలి కొరవడియున్నది ఇందు అనేకములగు ప్రతిమలును, జాతీయ విశేషములును కలవు బుద్ధ భగవానుడు శిరస్సును తలగడపైనుంచి కన్నులు మూసి కొని శయ్యపై పరుండియున్నట్లు చూపబడెను అతని కుడిచేయి గడ్డముక్రింద ఉంచబడినది బుద్ధుని ప్రతిమలు కాళవృత పరిమాణము (23 అ ల 4 అం ల పొడవు) లో నున్నను వాస్తవికతకు కొంచెమైనను భంగముకాకుండ చెక్కబడినవి ఇట్టి స్వాభావికతయే దుస్తులయొక్కయు, తలగడలయొక్కయు ముడుతలలోకూడ కానవగును అతని ముఖము గాఢనిద్రలో నున్నట్లు నిశ్చింతమును, ప్రశాంతతను వెలిబుచ్చుచున్నది శయ్యయొక్క కోళ్ల మీది శిల్పపు తీరులో నిప్పటికి పదునాలుగు, పదునేను వందల సంవత్సరములు గడచినను ఎక్కువ మార్పులు రాలేదు అట్టి మాదిరి చెక్కడపు కోళ్లుగల మంచములు నేటికిని భారతదేశపు నగరములందు కానవచ్చును నీటి కూజా నుంచుట కేర్పరుపబడిన ముక్కాలి పీట కూడ ఒక మనోహర శిల్పముగల గృహోపకరణము ఆ శయ్య ప్రక్కన సుమారు ఇరువది మంది భిక్షుకుల యొక్కయు, భిక్షుణుల యొక్కయు విగ్రహములు, తమ గురుదేవుని నిర్వాణమునకై పరితపించుచున్నట్టి భావమును స్పష్టముగా ముఖములమీద వ్యక్తము చేయుచున్నవి శయ్యపైని గుహాకుడ్యముమీద ఎత్తుగా ఇంద్రాది దేవతలు, దేవదూతలు, గంధర్వులు, ఈ మహామహుని (బుద్ధుని) యొక్క స్వర్గ భువనాగమనమును ఆహ్వానించుటకై క్రిందికి దిగి వచ్చుచున్నట్లు చూపబడినది. శయ్య ప్రక్కనున్న ప్రతిమలందు (మొదట) చూపబడిన విషాదముతో పోల్చిచూచినచో తరువాత దృశ్యభాగములో సమ్మోదభావము గోచరించును ఈ శిల్పము మొత్తముపై కలుగుభావము సామూహికతయందు కన్న కరుణరసాత్మకతయందు పరాకాష్ఠ నందుకొన్నది ఈ దృశ్యమునందలి శోకచ్ఛాయయే నేత్రములను, మనస్సును అధికముగా ఆకర్షించును

గుహాలయములలోని బ్రహ్మాండమగు బుద్ధ విగ్రహములు చైత్యముల సమున్నత ముఖభాగములు భావ గాంభీర్యమును, అదర్శమహత్త్వమును చాటుచున్నవి సారనాథయందలి శిల్పములందుకూడ, అవి యెంత మనోరంజకముగను, రమణీయముగను ఉన్నను ఇట్టి విశేష స్ఫూర్తి కలుగదు ఇట్టి పరిణామము అనివార్యమై తోచును ఏలయన, ఇతర విగ్రహములు బుద్ధుని జీవితముతో సంబంధించినవైనను పరిమాణమునందును, ప్రాముఖ్యమునందును హ్రస్వీకృతములై యున్నవి బుద్ధ భగవానుని విగ్రహమునకు ప్రత్యేక సమున్నత స్థానమొసంగబడజొచ్చెను ప్రాచీన బౌద్ధులు బుద్ధునియొక్క విగ్రహ కల్పనమును నిషేధించియుండగా, తరువాతిదగు అజంతా శిల్పము అట్టి నియమమును వివర్జించి, అతని విగ్రహములను అసంఖ్యాకముగా అనేక ఆకృతులలో తొలుచుటయందు స్వేచ్ఛను వహించెను బుద్ధ ప్రతిమలు విహారములందును, చైత్యములందును మాత్రమే గాక ద్వారమంటపముల మీదను, గోడ గూళ్లలోను, చూరుల మీదను అలంకరణ వస్తువుగా తొలుపబడి యున్నవి

బుద్ధవిగ్రహముల - బుద్ధమూర్తుల శిల్పకళా ప్రాశస్త్యమును నిరూపించుటకు ఈ ఒక్క ఉదాహరణము చెప్పవచ్చును మొదటి గుహలోని పూజామందిర మందలి బుద్ధవిగ్రహము ధర్మచక్ర ముద్రతో ధర్మోపదేశము చేయుచున్నట్టి వైఖరిలో అట్టి ప్రతిమలకు ఒరవడి శిల్పముగా నున్నది అతడు సింహాసనముమీద పాదతలములు

కనబడునట్లు పద్మాసనాసీనుడై యుండెను. అతడొక పారదర్శకమగు దుస్తును ధరించి యుండెను. ఆ దుస్తు యొక్క క్రింది అంచు చీలమండలకు కొంచెముపైగా ఒక రేఖచే గుర్తింపబడెను. కేశ సముదాయమును సాంప్రదాయకమగు రీతిలో మెలివేయబడి పడిపెత్తిన ఉష్ణీషమువలె ముడి అమర్చబడెను. శిరస్సునకు వెనుక వైపున ఒక చిత్రితమగు చక్రాకార ఫలకము కలదు. ఇది ప్రభాపరివేషమును సూచించును. ఇద్దరు మత్త గంధర్వులు స్వర్గధామమునుండి పుష్పోపహారములను తెచ్చుచున్నారు. సింహాసనమునకు వెనుక, బుద్ధుని కిరు వైపుల గొప్ప కిరీటమును ధరించిన ఒక్కొక్క రాజ భృత్యుడు కలడు. సింహాసనమునకు ముందు మధ్యభాగములో ధర్మచక్రము చెక్కబడెను. ఆ చక్రమున కిరు వైపుల లేళ్ల బొమ్మలుకూడ కలవు. లేళ్ల వెనుకభాగమందు కొందరు భక్తుల ప్రతిమలుకూడ కానవగును. ఆ భక్తులు పలురకములగు భంగిమలలో చూపబడిరి, కొందరు నేలమీద ఆసీనులై యుండిరి, కొందరు మోకాళ్ళమీద నిలుచుండిరి, మరికొందరు కాళ్ళను చేర్చి, ఒకటి భూమిని తాకునట్లును, మరొకటి పైకెత్తబడినట్లును కూర్చుండి యుండిరి. ఆ సింహాసనముపై తొలుపబడిన విషయము సారనాథమందలి మృగదావములోని బుద్ధుని ధర్మోపదేశమును స్పష్టముగా వ్యక్తపరచుచున్నది. ఆ బుద్ధప్రతిమ మామూలు మానవ పరిమాణమునకు పూర్తిగా మూడురెట్లు కలదు. సింహాసనాధిష్ఠితమైన యీ విగ్రహము 10 అడుగుల 8 అంగుళముల యెత్తున ఉన్నది.* ఆ మూర్తి ఒక సంప్రదాయకమగు రీతిలో మలుచబడినను దాని ముఖపై భరి అంతర్గత ప్రశాంతతను, ఉదాత్తతను వెల్లడించుచు అత్యద్భుతమై యున్నది. ఆ మూర్తియొక్క ఆధ్యాత్మిక ప్రభావము ఆ కాలమున అహర్నిశలు వెలుగుచుండు దీపముల సువర్ణకాంతిచే అనల్పాధిక్యము పొందింపబడినది. ఆ దీపముల కాంతిలో ఆ మహావ్యక్తి యొక్క పెదవులమీది అతని దయాళు స్వభావమును సూచించు చిరునగవుకూడ వ్యక్తమగుచుండును.

గుప్తయుగము నాటి సారనాథ క్షేత్రము నిస్సందేహముగా బౌద్ధ శిల్పము యొక్క అభివృద్ధికి అపారమగు దోహదమిచ్చినను, గుప్తయుగము అవశ్యముగా హిందూ మతము యొక్క పునరుద్ధరణకు, బౌద్ధమతము యొక్క క్షీణదశకును చెందిన కాలమని మరువకూడదు. ఇట్టి పునరుద్ధరణాత్మకమగు మతోద్రేకముచే స్పృశింపబడనట్టియు విదేశీయ కళా సంపర్కముచే మిశ్రితము కానట్టియు ఏకైక బౌద్ధ కేంద్రము క్రీ శ అయిదవ, ఆరవ శతాబ్దముల నాటి అజంతాయే అయియున్నది. కనుక అజంతా యందలి శిల్పము, వర్ణచిత్రలేఖనము నాటి మతవిషయక, ఆధ్యాత్మిక ప్రభావములందొక విశిష్ట స్థానమును అలంకరించియున్నవి. అత్యున్నత కళాప్రమాణములతో పరిశీలించిన అజంతా శిల్పము ఆధ్యాత్మికకృషి యొక్క అత్యంత పరిపూర్ణ సాధనముగను, ఆధ్యాత్మిక భావములను, అభిలాషలను, ఉద్రేకములను, అనుభవములను ప్రకటించుట యందు ఆదర్శసాధనముగను తోర్పడుచున్నది. ఆశిల్పము బహుశః తరువాత హిందూ ప్రతిమలందు సాధింపబడిన నిగూఢ ఆధ్యాత్మిక భావములందును, విశ్వాత్మకత యందును కొరవడియుండవచ్చును. కానిఇది అనివార్యము కావచ్చును. ఏలయన బౌద్ధులు భగవంతు డొకడు కలడని యంగీకరింపలేదు. అట్టి సర్వాంతర్యామియైన భగవంతుని అశ్వారూపమైన విగ్రహ కల్పనమును గూడ వారు సమర్థింపలేదు. బౌద్ధమతము దాని సిద్ధాంతమువనుసరించి అవశ్యముగా భౌతికవాద మతమైయున్నది, కాని అది నేడు మనము గాంచు తర్కప్రభేదము లందలి ప్రాపంచక భౌతిక వాదము వంటిది కాదు. అది యొక ఉదాత్తమగు భౌతిక వాదము. అనంతుడును, సర్వశక్తిమంతుడును అయిన భగవంతుని అధికారమును గాని, అతని నిశ్వసితములై మార్పురానివైన ఆధ్యాత్మిక గ్రంథముల ప్రభావమునుగాని బౌద్ధు లంగీకరింపరు. వీరి భౌతికవాదమునందు ఈశ్వరుని చేతను, వేదము చేతను నిబద్ధము కాని ఆధ్యాత్మిక సాధనకు స్వేచ్ఛ యొసంగబడినది. సాధారణముగా బుద్ధ ప్రతిమయొక్క ఆధ్యాత్మికతయు, అలౌకిక మహత్త్వమును నటరాజ విగ్రహమువంటి హైందవ ప్రతిమల

*ఆ ప్రతిమయొక్క పెదవ్పు దాని శుభముతో గూడ ముందు 6 అడుగుల 8 అంగుళములు మరియు పొకాలిమండి పొకాలి వరకు సింహాసనముమీద 6 అడుగుల 11 అంగుళములు

ప్రభావముకంటె అత్యంత విలక్షణమై యున్నవి కాని బౌద్ధ సత్యాముల కళాద్భుత ఆధ్యాత్మికానుభవమును, అట్టి అనుభవ ప్రకటనమునకై కల్పింపబడిన కళాత్మక చిహ్నాములను, మానవోద్యమ పూర్ణ పరిధిలో మహోన్నత స్థానము నలంకరించుచున్న వనుటకు వెనుదీయనక్కరలేదు

4 చిత్రలేఖనము

పదవగుహలో ఇప్పటికిని నిల్చియున్న కొన్ని చిత్రలేఖనములు క్రీ పూ 2 శతాబ్దికి చెందినవని నిస్సంశయముగా చెప్పవచ్చును పడమటి భారతదేశము నందలి కొన్ని గుహలలోని చిత్రలేఖన చిహ్నములను కాలము నిర్ణయించుటకు వీలులేక సాధారణముగా శిలాయుగమునకు సంబంధించినవిగా తలపబడుచున్న శిలాచిత్రలేఖనములను, రామఘర్ కొండలలోని జోగిమర గుహ యందలి అస్పష్టములును, సందేహాస్పదములునైన చిత్రలేఖన ఖండములను విడిచినచో నివియే ప్రాచీన చిత్రలేఖనమున నిప్పటికిని నిల్చియున్న నిదర్శనములని చెప్పవచ్చును కాని క్రీ పూ 2 వ శతాబ్దికి చెందిన పదవ గుహ యందలి చిత్రములలోని అతి పరిణతమైన కౌశలమును చూచినచో అవి ఆ స్థితిని చెందుటకు ఒకటో, రెండో, ఇంకను ఎక్కువో సహస్రాబ్దులు పట్టియుండునని వ్యక్తమగును ప్రాచీన భారతదేశమున చిత్రలేఖన కళ మిక్కిలి పరిపక్వమైన స్థితిని చెందియుండెనని సారస్వత నిదర్శనముల వలన తెలియుచున్నది క్రీస్తు పూర్వపు శతాబ్దులలో ఇతర లలితకళలు, ముఖ్యముగా శిల్పకళ, పొందిన అభ్యుదయము భారతదేశ చిత్రలేఖన కళాప్రాచీనతనుగూర్చిన ఈ అభిప్రాయమును బలపరచుచున్నది

చిత్రలేఖనకళ యొక్క దేశీయ స్వభావమునుగూర్చి కూడ ఎక్కువగా వాదోపవాదములు చేయనక్కరలేదు అతి ప్రాచీనకాలమున చిత్రలేఖనములో అంత మహాభ్యుదయము సాధించిన ఏ విదేశమును భారతదేశముపై సాంస్కృతిక ప్రభావమును ముద్రించెనని నిరూపించుటకు వీలులేదు ప్రాచీనకాల మందలి శిల్ప వాస్తు శాస్త్రములను నిష్పాక్షికముగా పరిశీలించినచో నెవ్వరైనను దక్షిణాపథమునందలి గుహా దేవాలయములు, పుట్టుక యందును పరిణామమందును దేశీయములే యను నిర్ణయమునకు వత్తురు అప్పటి శిల్పము సమకాలమునందో అంతకుముందో ఉద్భవించిన దారు, ఇష్టక శిలానిర్మాణముల నుండి అనుకరింపబడినను ఆ మూలప్రకృతులుకూడ నిశ్చయముగా దక్కనుకు సంబంధించినవే అవి లలితకళలు దక్కనులో స్వతంత్రముగా నభివృద్ధియుండుటయేకాక ఉత్తరహిందూస్థానము నందుకంటె ప్రాచీనతరములై ఉండెనని నిరూపించుచున్నవి

క్రీ పూ రెండవ శతాబ్దిలోని చిత్రలేఖనము - పదవ గుహలోను, మరూ రెండిటో, వందరెండో సంవత్సరము అంతకంటె అర్వాచీనమైన తొమ్మిదవ గుహలోను గల ప్రాచీన చిత్రలేఖనములందు చిత్రితములైన మానవ రూపములు ప్రత్యేకమైన రూపురేఖలు, వేషభూషణములు కల దేశీయప్రజలవేయై యున్నవి చిత్రకారుడు వానిని చిత్రించునపుడు తన జాతికే చెందిన అప్పటి ప్రజలను దృష్టిపథమున నుంచుకొని యుండెననుట స్పష్టము వారు అండాకార ముఖములును, పొట్టి ముక్కులును, దళమైన పెదవులును, సామాన్యమైన ఉన్నతియుగల దక్కనునందలి నేటి దేశీయప్రజలను పోలియుందురు పురుషులు నడుములందంతగా వెడల్పులేని వస్త్రములు ధరింతురు స్త్రీ లధోభాగమున పట్టి వస్త్రాచ్ఛాదనమే కలిగియుందురు కాని పైనొక చోళీయు, తలపై ఆధునిక భారతీయ పద్ధతి నొక సోడికూడ ధరింతురు వారు దీర్ఘములైన తమ కేశములను సర్పముల పడగల ఆకారమున తమ యౌదలలపై రిబ్బనులతో కట్టి యుంచుకొందురు వారికి వివిధములైన భూషణములు కలవు అందు చక్రాకారములైన పెద్ద కర్ణాలంకారములును వలయాదిరులుగల లోహ నిర్మిత కంఠహారములును, ముఖ్యములైనవి

వారు యోధజాతికి చెందిన ప్రజలనుట స్పష్టము యోధులకు బల్లెములు, గదలు, ధనుర్బాణములు, ఖడ్గములు, కొడవలివంటి వంకరకత్తులు కలవు వారు పొట్టి చేతుల చొక్కాలు ధరింతురు. వారిలో నొకని శిరాగ్రమున తలపాగ రూపముగల యొక పెద్ద శిరస్త్రాణముకలదు కర్ణ సంరక్షణమునకై దానినుండి ఇరువంకల రెక్కలవంటి వస్త్రఖండములు వ్రేలాడుచుండును అట్లే ఆ శిరస్త్రాణమును తలపై సుస్థిరముగా నుంచుటకు చాలోలుగడ్డము క్రిందినుండి వచ్చునట్లుగా ఒక పట్టీకట్టబడి యున్నది

సంగీత నాట్యము లీ ప్రజలకు సాంప్రదాయిక అభిరుచులుగా ఉండెను. మత ఆలయములకు సంబంధించిన సాంప్రదాయిక సంస్థలలో పరిణతములైన వాద్య పరికరములును, మరిచితములైన నర్తకుల మేళములును నెలకొని యుండెను. గాయక నర్తకులతో కూడిన ఈ మేళమున పదునైదుగు రుందురు. అందరు స్త్రీలే. అం దిద్దరికి పొడుగైన బాకాలు కలవు. మిగిలినవారు చేతులతో తాళము వేయుచునో, నాట్యము చేయుచునో కనిపించుచున్నారు. కాలమును సూచించుటకో సంగీతమునందు లయా పరాకాష్ఠను కలిగించుటకో కరతాళపద్ధతి ఇంకను అవలంబింపబడుచునే యున్నది. నర్తకులలో పవిత్ర వృత్తమునకు మిక్కిలి సమీపమున నున్న ఆమె శరీరమునకు సర్పాకారమున మెలికలతో కూడిన చలనము కలిగించుటకో యన చేతులను పైకెత్తి వింతగా త్రిప్పియున్నది. మిగిలిన యిరువురు నర్తకుల విన్యాసములును, అడుగులును ప్రత్యేక భారతీయ సంప్రదాయమునకు చెందియున్నవి. అధునిక నాట్యములలో కూడ వట్టివానిని మనము చూడవచ్చును.

కొందరు గాయకులును, నర్తకులును అందమైన అల్లికలతో కూడిన బల్లల(Stools)పై కూర్చుండియున్నారు. వారి వేషములును, భూషణములును ఈ దృశ్యమునందలి రాజాంతఃపుర వనితల వానికంటె భిన్నములుగా లేవు. ఈ వివరములను బట్టి దేవాలయములకు సంబంధించిన ఈ గాయకులును, నర్తకులును జీవితమున గౌరవార్హమైన స్థితిని పొందియుండిరే కాని, ఏ విధముగను నిరసింపబడుచుండలేదని తెలియుచున్నది.

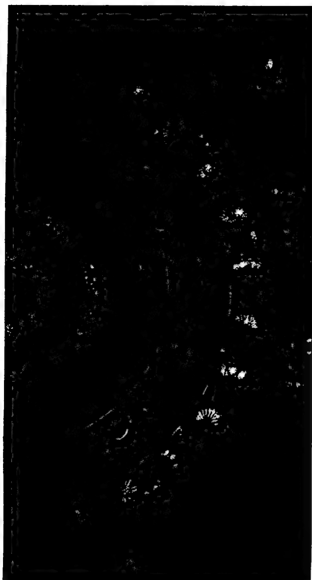
నర్తకుల కేశాలంకరణ విధానములు రాజాంతఃపుర స్త్రీలవానివలెనే వివిధ విన్యాసములు కలిగి యున్నవి. అందు కొన్ని మిక్కిలి విస్తృతములై యుండగా కొన్ని తల ఎడమవైపున పాశ్చాత్యీయ పద్ధతితో కూడి మిక్కిలి సరళములుగా నున్నవి.

అంతఃపుర కాంతల కేశ భూషణములు నర్తకుల కేశభూషణముల వలెనే యున్నవి. వారు ధరించు నగలలో కర్ణభూషణములును, కంఠహారములును, దండకడియములును, గాజులును కలవు. గాజు లా కాలమున దక్కనులో ప్రచారమం దుండినవానివలెనే శంఖద్రవ్యము ([illegible]) తోడనో, దంతముతోడనో చేయబడినట్లు కనబడుచున్నవి. మాన్కి, సైకము, గొండాపురము మున్నగుచోట్ల జరిగిన ఖననములలో నట్టివి కుప్పలుకుప్పలుగా కనిపించినవి. ముంజేయి అంతయు ఆచ్ఛాదిత మగునట్లుగా అట్టివి పెక్కు ధరింప బడుచుండెడివి. దక్కనునందలి లంబాడీల వంటి ఆదిమ జాతులవారిలో అట్టి ఆచార మిప్పటికిని నిల్చియున్నది. కొందరు స్త్రీలకు తలలను, వీపులను ఆచ్ఛాదించు పెద్ద ముసుగులో, అవకుంఠనములో కలవు. ఇవి ఈ గచ్చు చిత్రము (Fresco) నందేకాని తరువాతి అజంతా చిత్రలేఖనములలో కానవచ్చుటలేదు.

ఈ దృశ్య మెప్పటిదో ఇంకను పూర్తిగా గుర్తింపబడలేదు. ఇది యొక రాజు తన పరివారముతో బోధివృక్షమును పూజించుటకై వచ్చు సన్నివేశమును సూచించుచున్నది. బహుశః ఆ చెట్టునకు సమీపముగా నిలబడియున్న బాలుని విషయమైన మ్రొక్కు చెల్లించుటకై అతడు వచ్చి యుండును. అతడేదో ప్రార్థనను పఠించుచున్నారు. అంతఃపురకాంత లందరును ఆ కర్మకలాపమున పాల్గొనుచున్నారు. ఒక కాంత శిరస్సు మూడు నెమలి ఈకలచే నలంకరింపబడి యున్నది. రాజు కిరీటమేదియు ధరింపలేదు. కాని జుట్టుముడిచుట్టును పాము పడగ ఆకారమున అమర్చబడిన కొన్ని భూషణములను ధరించి యున్నారు.

ఈ చిత్రముల చిత్రణము భావనయందును, నిర్వహణమందును కూడ సుపరిపక్వమైన శిల్పమును సూచించుచున్నది. ఈ శిల్ప మిట్టి స్థితిని పొందుటకు పెక్కు శతాబ్దులు పట్టియుండును. ఈ గచ్చు చిత్రమునందు చిత్రింపబడిన బొమ్మలకును కొండనే, బెడ్సా, కార్లేలయందలి చైత్యములలోని శరణాంగణము లందును, గోడలపైని, స్తంభములపైని చెక్కబడిన శిల్పములందలి బొమ్మలకును ఆలంకారిక వివరముల విషయమున సన్నిహితమైన సాదృశ్యము కనవచ్చుచున్నది.

ఈ చిత్రలేఖకుడు మానవజీవితమును మత ప్రాపంచిక రంగములు రెంటను నిరూపించుటకు యత్నించినాడు. ఈ గచ్చుచిత్రము నందలి బొమ్మల చిత్రణము శాస్త్రీయ భావములకేకాక ప్రపంచ సుందర సన్నివేశములందును గల సానంద దృక్పథమునుగూడ వ్యక్తముచేయుచున్నది.

పైకప్పుమీది చిత్రము - అజంతా

మహాజనకజాతకములోని ఒక దృశ్యము - అజంతా గుహ 1

ఈ చిత్రలేఖన మహోత్తమ వైశిష్ట్య లక్షణములను కలిగి యుండుటే కాక మార్దవ సౌందర్య చిహ్నితమైన పనితన మునుగూడ ప్రదర్శించుచున్నది. ఈ గచ్చు చిత్రమున పసుపుపచ్చమన్ను, తెల్లని మన్ను, ఆకుపచ్చ మన్ను (Terra Verta), దీపపు మసి మున్నగువాని రంగు లుపయోగింప బడినవి. అధరోష్ఠములకును, కంటి కొలుకులకును చిత్రకారు లెఱ్ఱమట్టిమండి (Red-ochre) తయారు చేయబడిన ఒకరకమైన కెంపు వన్నెను వాడియున్నారు. వెలుతురు నీడలను సూచించుటకు ఒకటవ రెండవ గుహలందలి తరువాతి గచ్చు బొమ్మలలో కనవచ్చు లేత ముదురురంగు లుపయోగింపబడియుండలేదు. దేహముల బాహ్యరేఖలు ముదురు కెంపులోకాని, నలుపులోకాని వ్రాయబడినవి. చిత్రణము స్థిరమును లలితమునై యున్నది. శరీరములు నిశ్చల మృతవిన్యాసములతో కాక జీవకళతో నుట్టిపడుచున్నట్లుగా చిత్రింపబడియున్నవి.

క్రీ. పూ. మొదటి శతాబ్ది యందలి చిత్రలేఖనము తొమ్మిదవ గుహయందు ఎడమభాగమున గల స్తంభములపై నున్న చిత్రములలో నొక్క చిత్రము మాత్రమే క్రీ. పూ. మొదటి శతాబ్దిలో చిత్రింపబడినట్లు తలపబడుచున్నది.

ఈ గచ్చుబొమ్మ భిక్షులకైన ఒక పౌరాణిక గోపాలుని కథను సూచించుచున్నది. అతడు కంతములను, కోకలను పట్టుకొని క్రూరములైన వన్యమృగముల చలనములను గూడ అరికట్ట గలడు. ఆ గోపాలుడు మిక్కిలి సుందరాకారుడు. అతని విలాస ప్రవృత్తిలో మధురా బృందావన శాద్వలములందు గోవులను కాచిన గోపాలకృష్ణుని సాదృశ్యము కొంతవరకు కనవచ్చుచున్నది. ఈ సన్నివేశమే కుద (Kuda) వానికి మున్నగు ఇతర స్థలములందుకూడ చెక్కబడి యుండుటచే ఆకాలపు బౌద్ధ చిత్రకారులయందు అది బహుళ ప్రచారము నంది యున్నట్లు కానబడుచున్నది.

ఈ గచ్చుబొమ్మ చైత్యనిర్మాణముతో సమకాలికమై యుండుననుట స్పష్టము. క్రీ. పూ. మొదటి శతాబ్దిలో కూడ అజంతా చిత్రకారులు తమ కళాప్రతిభ భాసింప జాలిన ఏ విన్యాసములతోనైనను బొమ్మలను చిత్రింప గలిగి యుండుటయు, శారీరక చలనమును, సంఘర్షణమును సహాయానముగా సూచింప గలిగియుండుటయు వింత కలిగించును.

వ్యవధానము :– క్రీ. పూ. మొదటి శతాబ్దిమండి క్రీ. శ. 5వ శతాబ్ది వరకు భారతదేశ చిత్రకళా చరిత్రలో కొంత వ్యవధానమున్నది. తొమ్మిదవ, పదవ గుహల లోని కొన్ని చిత్రములకు ఆధార రహితముగనే కొంత ప్రాచీనత నాపాదించుచు, కొందరు గ్రంథకర్తలీ వ్యవధానము లేదని చెప్పుటకు యత్నించినారు. శిల్ప శాస్త్ర కళా చరిత్రములందు సైతము అట్టి వ్యవధాన ముండుటను పరిశీలించి చూచినచో, అజంతాలో సుమారు నాలుగు శతాబ్దుల కాలము సృజనశక్తి లోపించియుండెనని నిశ్చయించుట యుచితముగా నుండును. శాతవాహన సామ్రాజ్యము యొక్క కేంద్రము అమరావతికిని, ఆ సామ్రాజ్యమునకు సంబంధించిన ప్రాగ్భాగమునకును, మారుటయో క్షాత్రపులకును, ఆంధ్ర శాతవాహనులకును నిరంతర యుద్ధములు జరుగుచుండుటచే శాతవాహను లా భాగమున శ్రద్ధవహింపకపోవుటయో, క్షాత్రపులు సైతము స్థిరపడి లలితకళాదులను పోషించుటకు తగిన అధికారమును సంపాదింపజాలకపోవుటయో దానికి కారణమై యుండును.

క్రీ. శ. మూడవ శతాబ్దిలోని చిత్రలేఖనము – పదవ గుహలోని కుడిగోడ మీద చిత్రింపబడిన షడ్దంత జాతకములో ఒక శాసనము కూడ చిత్రితమై యున్నది. అది బహుశః మూడవ శతాబ్దిదని నిశ్చయింపబడిన ఆ చిత్రముతో సంబంధించినదై ఉండును. అందుచే ఈచిత్రము భారతీయ చిత్రలేఖన చరిత్రలో తరువాతి గొప్ప ఘట్టముగా కానబడుచున్నది. దాని నిచ్చట కొంత సవివరముగా పరిశీలన చేయవచ్చును.

చిత్రకారుడు షడ్దంత జాతకములోని సర్వ సన్నివేశములను చిత్రించినాడు కాని వాని క్రమము కొంత మార్చినాడు. అతడు వృక్షములతోను, అజగరములతోను (Pythons) గూడిన బురద నేలలు గల దుర్గమమైన అడవిలోని గజముల వన్యజీవితముతో ఆరంభించి, మానవ మూర్తులతో నిండిన ప్రాసాద దృశ్యములతోను, ఒక స్నానము తోడను, విహారముల తోడను గూడిన పవిత్ర క్షేత్రమునకు పోవుచున్న రాజాంతఃపుర పరివారము

తోడను దానిని ముగించినాడు. మధ్యభాగమున అతడా గజరాజు పద్మసరస్సున స్నానమాడుటయు, ఒక పెద్ద మఱ్ఱిచెట్టు క్రింద గల దాని ప్రియమైన ఆశ్రయ స్థలమును చిత్రించియున్నాడు. ఈ విధముగా జంతుజీవితమునకును, ప్రకృతి సౌందర్యమునకును సంబంధించిన దృశ్యములు దుఃఖక్లేశ తమస్సు శక్తి విశ్వాసాతిశయములచే ప్రకాశింప చేయబడు మానవ భావములను చిత్రించు దృశ్యముల నుండి వేరుగా ఉంచబడినవి.

అడవియందలి జంతు జీవితమునకు సంబంధించిన దృశ్యములలో ఒక ఏనుగునకును మొసలికిని జరిగిన పోరాటమును వర్ణించు దృశ్యమును చిత్రకారుడు మిక్కిలి నేర్పుతో చిత్రించియున్నాడు. అంతే మను తన శత్రువును వెలికిలబడనైచి, దానిపొట్టపై తన ముంగాలొకటి పెట్టి, దానిని తుత్తునియలు చేయుటకై తొండముతో గట్టిగా నొక్కుచున్నట్లు చిత్రితమైయున్నది. దానికి సమీపముననే భీకరమైన మహోన్నాగము ఏనుగు కాలి నొకదానిని పట్టుకొనగా అది దురంతరమైన వేదననొందుచు తన తోడి ఏనుగుల సాయమును వర్ధించుటకై ఉత్తేజకర మొనరించుటలో అన తొండమును పైకెత్తినట్లుగా చిత్రింపబడి యున్నది. గజయూథమొకటి పద్మసరోవరమున స్నానము చేయుచు తొండముల నెత్తి వివిధ ప్యాకావికవిన్యాసములతో వానిని వంకరగా త్రిప్పుచు జలక్రీడోత్సాహమున ఉప్పొంగు దృశ్యమొకటి మిక్కిలి మనోజ్ఞముగా ఉన్నది.

రాణి గజదంతములను చూచి మూర్ఛాక్రాంతురాలైన ఆస్థానదృశ్యము నాటకీయ ప్రభావముతో కడు మనోహరముగా ఉన్నది. ఆ షడ్దంతనాగము పూర్వము ఒక అవతారములో ఆమెకు ప్రియతముడై యుండెను. తనపై కంటె అప్పుడింకొక భార్యపై అతడెక్కువ ప్రీతి కలిగియుండినట్లామె భావించుటచే కోపావేశమున దాని దంతములను కొనిరమ్మని ఆమె వేటకాండ్రను పంపి యుండెను. వర్తమాన జన్మమున ఆమెకు భర్తయైన కాశీరాజు ఆమెకు దగ్గరగా కూర్చుండి, తన చేతులలో నొకదాని నామె వీపు వెనుక నుంచియు, రెండవదానితో నామె కుడిభుజమును పట్టుకొనియు ఆమెకు ఊతమొసంగుచున్నాడు. పరిచారిక ఒకతె రాణికి విసనకఱ్ఱతో విసరుచున్నది. తలపై పోయుటకో, ముఖముపై చల్లుటకో నీరొకతె ఒక జలము తెచ్చియున్నది. మూడవయామె రాణి కేదో పానీయము నొసగుచున్నది. దృశ్యమునకు కుడివైపున నున్న వాఙ్గ్మయామె భారతీయులకు సహజమైన విధమున విచారభావముల వహించుటకై తనచేతిని ముఖముపై పెట్టుకొనియున్నది. ఛత్రధారిణియైన పరిచారిక ఆస్థానము నంతను భయకంపిత మొనరించిన ఆ దంతములనంక చూచుచున్నది. భావలాసితమైయున్న తనిత రొకతె భావిని తెల్పెల్ల చేయుటకై ఆమె అతరాశ్రను రాయుచున్నది. దృశ్యమునంతను ఆవరించియున్న సామూహ్య కరుణ కాతావరణముమాట అటుండ, వ్యక్తుల వర్గీకరణమును, మనోహరములైన విన్యాసములును స్త్రీల భూషణ కేశాలంకరణ విధానములును, అల్పమయ్యు కళా సంపన్నమైన వివిధ వ్యక్తుల వస్త్రధారణ ప్రకారమును, చిత్రకారుని సజీవమైన భావనాశక్తిని, నవనవమైన అభిరుచిని మాత్రమేగాక సునిశితమైన అతని సాంకేతిక కళాకౌశలమును తప్పక పాఠకుల కనువరించి ఏ వస్తువునైనను పరిశీలనతోనైనను యథాతథ్యముగా చిత్రింపగల అతని సామర్థ్యమును ప్రదర్శించుచున్నది.

క్రీస్తుపూర్వ యుగమునందలి చిత్రలేఖనములవలె ఈ చిత్రమున చిత్రింపబడిన వ్యక్తు లందరుమకూడ ఆర్యాద్యులు గనే కానవచ్చుచున్నారు. చిత్రణమునందలి సాంకేతిక విధానమును, వస్తుసామగ్రియు కేవలం దేశీయములై యున్నవి. అందు వరిశీలనకు సంబంధించినదేకాక మిక్కిలి సమీపమునందున్న ఉత్తర హిందూస్థానమునకు సంబంధించినదియు ప్రభావ మిసుమంతయు గోచరించుట లేదు. కాని దృశ్య సౌందర్యమును కల్పించుటలో చిత్రకారుడు చూపిన ఉత్సాహమును, అతడు మృగ జీవితమును గూర్చి కావించిన సునిశిత పరిశీలనమును, శుభ ముద్రతో కూడిన కరుణరస భావముల చిత్రించుటలో ప్రదర్శించిన నైపుణ్యమును, సూక్ష్మ వివరములతో కూడిన అలంకరణ విధానమందలి ప్రీతియు, ఎడమునకు కోడమైన చిత్రములను చిత్రించుటలో కలిగిన నాలుగు శతాబ్దుల వ్యవధానమున చిత్రలేఖన కళ వైజ్ఞానికముగను, సాంకేతికముగను కూడ మిక్కిలి అభివృద్ధిని పొందెనని సూచించుచున్నవి.

క్రీ. శ. నాలుగవ శతాబ్దిలోని చిత్రలేఖనము ౧౦ వ నెం. గుహలో వర్ణింపబడిన షడ్దంత జాతకమునకు ఎడమునైపునగల

శ్యామజాతకమును, పదవ గుహలో గోడలమీదను, స్తంభములపైనను గల ఇతర చిత్రములును సహా రా స్తంభములందలి బుద్ధుని చిత్రములును కావున నివి నిదర్శనమునుబట్టి కాని, సాంకేతిక పరిణామమునుబట్టి కాని క్రీ. శ. రెండవ శతాబ్దికి చెందినవిగా తలంపవచ్చును

ఈ కథ శ్రావణకుమారక కథకేక కాక వృత్తాంతములకు బౌద్ధులు కల్పించిన రూపాంతరము గచ్చుబొమ్మలో పోషింపబడిన మనుష్య జన్మ నేరుపుల పెక్కు జింకలను లతో జాతకమున చెప్పబడినదానితో పరిపోషించునది సమగ్ర వేషధారులయిన పరిచారకులు వెదుగుచున్నారు, అల్ప వేషధారులయిన పరిచారకులు వెదుగుచున్న (వీరు బహుశః పాదుకలు పాయించుచున్నారు, వేటకాండ్రుండు కావచ్చును) క్షత్రియ సన్నద్ధులై రాజు వనమునరించి యున్నారు రాజు (అస్పష్ట చిత్రితమైన) గుల్మముమరుగున దాగి తాను జంతువని శంకించిన యొక అదృశ్యవస్తువుపై ధ్వనినిబట్టి, లక్ష్యముంచి, విల్లెక్కు పెట్టుచున్నాడు ఆ వస్తు వాకి దమ్మోనివాట్లు కాక పొదల వెనుకనున్న నదీ ప్రవాహములో కమండలువును ముంచుచున్న బ్రాహ్మణ కుమారుడగుట సంభవించినది వనదేవత యొక్కతో రాజును మందలింప యత్నించెను కాని లాభము లేక పోయెను రాజు తన్ను తప్పుతై శ్యాముని అంధ పితరులను సేవింప ప్రతినబట్టెను వనదేవతా ప్రభావముచే శ్యాముడు రక్షింపబడును, అతని అంధ పితరులకు దృష్టి సంపద కలుగును, రాజు శ్యామునినుండి "ధర్మ"బోధ గ్రహించును.

జాతక కథలో కథన సౌందర్యముతోపాటు కొన్ని దృశ్యకావ్య లక్షణములుకూడ ఉన్నవి చిత్రకారుడు దానిని గచ్చుబొమ్మలో అత్యద్భుతముగా అనుకరించినాడు శ్యాము తమురుడా సోగుడా అని రా తెలియంగ కోమలు, శ్యాముని మన స్థైర్యము, అతని తల్లి దండ్రుల దీనాక్రందనములు, వేగముతో కూడిన వేట చలనములు, అన్నిటికన్న మిన్నగా జంతువులను మానవులతో కలుపు అనురాగ బంధములు మున్నగునవి యెందును నిదర్శనములు జింకమందలుపైన పోయుచున్న శ్యాముని చిత్రమున గ్రీకు శిల్పుల వేట్టాం విగ్రహములలో చూసిన లాలిత్యమును కానవచ్చుచున్నది అట్లే శ్యాముని తండ్రి తల నవజీవన యుగమునందలి (Renaissance) ఇటలీ దేశపు చిత్రములలో ముఖ్యముగా ఏసుక్రీస్తు చిత్రములలో కనవచ్చు కరుణరసమును పోలియుండు వీరి చిత్రములు జంతు పరిశీలనమునకు చక్కని నిదర్శనములు

క్రీ. శ. 5 వ శతాబ్ది యందలి చిత్రలేఖనము : క్రీ శ 5 వ శతాబ్దిలో ఇతర కళాశాఖలందువలెనే అజంతా యందలి చిత్రలేఖన కళలోకూడ అమితమైన ఉత్సాహము గోచరించుచున్నది దానిలో పెక్కు 1, 2, 16, 17 వ గుహలలో ఇప్పటికిని నిల్చియున్నవి ఈ గుహలందు చిత్రితములును, శిలాలిఖితములును, అగు శాసనములు వలన ఇవన్నియు క్రీ శ 5వ శతాబ్దికి చెందినవని నిరూపింపవచ్చును కళా సంకేతములనుబట్టి చూచినచో 1, 16 గుహలు సమకాలికములనియు 17 వ గుహ దాని తరువాతను, రెండవగుహ అన్నిటికంటె చివరను వచ్చును. గుహల పౌర్వాపర్యమును నిర్ణయించునప్పు డీ విషయ మిదివరకే చెప్పబడినది మొదటి గుహలో బుద్ధుని మహాభినిష్క్రమణ వృత్తాంతమునకును, 16 గుహలో అతని జనన కార్యములకు సంబంధించిన కథలకును, పశ్చాత్ జీవితమునకు సంబంధించిన ఇతర గాథలకును ప్రాధాన్య మొసంగబడినది 17 వ గుహ యందు బుద్ధుడు తొల్లింటి అవతారములలో - ఉదారులైన రాకుమారుడుగనో గజము, వానరము లేడి, దాకు, మత్స్యము, నాగము మున్నగు ఉత్తమమైన జంతువులుగనో వివిధ రూపములలో ఉద్భవించిన కథలు చిత్రింపబడినవి రెండవ గుహలో బుద్ధుడు సిద్ధార్థుడుగా నున్నప్పటి కథలును, పూర్వజన్మలలో మతిమంతులైన బ్రాహ్మణుడు, విధుర పండితుడు, క్షాంతివాది, సర్వాంగ మున్నగు రూపములను పొందిన కథలును వర్ణింపబడినవి

అలంకారిక రచనారీతులు - వర్ణచిత్రములందలి వస్తువు బహువిధములుగా నుండును - అలంకరణ విధానము, రూపకల్పనము, కథనము అలంకార రచనా రీతులలో పత్రావళులు (Scrolls) జంతువులయు, వృక్ష లతాపుష్పములయు బొమ్మలు ఇమిడి యున్నవి ఇప్పటి పై విధ్య మనంతముగా ఉన్నదనియు, మాన్యాతిమాన్య వివరములు కూడ ప్రదర్శింపబడి ఉన్నవనియు, ఎచ్చటను

పునరుక్తి గోచరింపదనియు గ్రిఫిత్సు చెప్పుచున్నారు సువర్ణులు (పక్షిశరీరము మానవ పూర్వకాయముతో కూడి యుండువు) గరుడులు, యక్షులు, గంధర్వులు, అప్సరసలు మున్నగు కల్పిత కథాపాత్రలయు, పౌరాణిక వ్యక్తులయు బొమ్మలు స్థలమును నింపుటకై ఉపయోగింపబడి ఉన్నవి అవి బాణకవి కాదంబరిలో వర్ణించిన ఉజ్జయిని యందలి చిత్రిత మందిరములను స్మరణకు తెచ్చుచున్నవి

అజంతా చిత్రములందలి ప్రకృతి - చిత్రకారునికి గల ప్రకృతి ప్రీతియు, వివిధ ప్రకృతి దృశ్యముల సౌందర్య వైభవములతో వర్ణించుటయం దాతడు చూపు నేర్పును ఇక్కడ వేరుగా నొక్కి చెప్పనక్కరలేదు 17 వ గుహలో చిత్రింపబడిన పెక్కు జాతకకథలలో ఉత్తమ శ్రేణికి చెందిన కథనాత్మక చిత్రములకు అసంఖ్యాకములైన నిదర్శనములు ఉన్నవి ఇతర గుహలలో కూడ ఇట్టివి కొన్ని కలవు ఈ గుహలో చిత్రింపబడిన షడ్దంత, మహాకపి, హస్తి, హంస, శరభంగ, మత్స్య, మహిష, రురు, శిబి, నిగ్రోధ, మిగ జాతకములను గూర్చి సంగ్రహముగ సూచించుటకు కూడ ఇచ్చట తావు చాలదు వెస్సంతర, సుతసోమ, మాతుపోషక జాతకములనుగూర్చి సంగ్రహముగా చెప్పవలసియున్నది వెస్సంతర జాతకము గోడతో కలిసిపోయినట్లు కట్టబడిన రెండు స్తంభముల నడుమ గల ఎడమప్రక్క గోడనంతను ఆవరించియున్నది అది ఎడమప్రక్కనుండి ఆరంభించును అచ్చట వెస్సంతర రాజకుమారుడు తన నిష్కాసన వృత్తాంతమును భార్యయైన మద్ది(Maddi)కెరిగించును అతని యందలి లోపము అతిమాత్రమైన ఔదార్యగుణము వర్షమును కలిగింప జాలు శక్తిగల ఒక దివ్యదంతావళము నాతడు దానము చేసివైచినప్పుడు, ప్రజలు గగ్గోలుచేసి రాజైన అతని తండ్రిని అతనిని దేశ బహిష్కృతుని చేయుమని బలవంతపెట్టిరి అతడు తన తల్లిదండ్రులకు వీడ్కోలు చెప్పుట, నాలుగు గుఱ్ఱములను పూన్చిన రథముపై అతడు తన కుటుంబముతో కూడ నివసిపీథిని పోవుట, అక్రమమున అతని జీవితము, వన్య మృగములచే ఆక్రమము నకు రాకుండ ఆపివేయబడిన మద్ది పరోక్షమున అతడు తన బిడ్డలను జూజకున కిచ్చుట, బంధవిమోచన ధనముగా వారి తాత ఆ బిడ్డలను తిరిగి యిచ్చుట, మద్దియు, వెస్సంతరుడును తిరిగి రాజధాని కరుదెంచుట మొదలగు సన్నివేశము లీ మనోహరమైన కథలో అతి సుందరముగా చిత్రింపబడినవి

వివిధ దృశ్యముల క్రమము కొంత క్లిష్టముగా ఉన్న మాట నిజమేయైనను ముందరి గది కెడమవైపున గల వెనుక గోడపై నున్న చిత్రములో సుతసోమ జాతకము కూడ మిక్కిలి చక్కగా చిత్రింపబడినది సుదాసు దశ్వారూఢుడై తన పరివారముతో కూడ మృగయార్థమై పురద్వారమునుండి బయల్వెడలుటతో ఈ కథ ఆరంభించుచున్నది ఆ పరివారములో కొన్ని వేటకుక్కలు కూడ ఉన్నవి అవి ఒక లేడిని తరుముచున్నట్లు కనబడుచున్నవి తరువాతి దృశ్యములో వన్యమృగసంకులమైన అడవియందొంటరిగా అశ్వారూఢుడైయున్న రాజు చిత్రింపబడి ఉన్నాడు ఇంకను కొంతపైని ఈ రాజు నిద్రించుచుండగా ఒక సింహి అతని పాదములను నాకుచున్నట్లున్నది తరువాత అత డొక రాతిపై కూర్చుండియుండును సింహి అతనిముందుండును సింహి గర్భిణియై ఒక మానవ శిశువును- రాజునకు ప్రియకుమారుడు- కనుట మొదలగు సన్నివేశములు తొలగింపబడినవి తరువాత చూపరులు ఆశ్చర్యచకితులై చూచుచుండ ఆ సింహి బజారువీథిని ప్రాసాద ద్వారము వంక కరుగుచున్న సుందరమైన దృశ్యము కానబడును కుడిప్రక్క ఆ సింహి రాజసన్నిధికి ప్రవేశపెట్టబడిన దృశ్యమున్నది రాజు కుమారుని గ్రహించి తన తొడపై కూర్చుండబెట్టుకొనును దీనిక్రింద సుదాస రాజకుమారుని విద్యాభ్యాసము చిత్రింపబడినది కుడిప్రక్క అత డొక బల్లపై వ్రాయుచున్నాడు ఎడమప్రక్క అతడు బాణములువేయుట అభ్యసించుచున్నాడు దాని కెడమవైపున సుదాసుని పట్టాభిషేకము చూపబడినది, అతని తల్లి సింహి అగుటచే అతడు నరమాంసభక్షకుడగును తరువాత నున్న మూడు దృశ్యములలో తొలుత వేయబడిన మనుష్యుని దేహమునుండి మాంసము కోయుట, అట్లు తెచ్చిన మాంసమును వండుట, దానిని రాజునకు వడ్డించుట మున్నగువానిచే అది సూచింపబడినది తరువాత సుదాసుడు వేట కరుగుచున్నట్లు చిత్రింపబడిన చట్రమునకు వెనువెంటనే పైని అంతఃపుర

సౌదకుని కాడినుండి ఒకడు తప్పించుకొని పారిపోవుచుండుట వర్ణింపబడినది. దీనికి పైని విషాదకరమైన ఈ ఆఖ్యానమును వర్ణింపుమని ప్రజలు సుదాసుని వేడుకొనుచున్నట్లు కనవచ్చుచున్నది. [illegible]మును సూచించు దృశ్యమునకు క్రింద సుదాసుడు తనపై దండెత్తివచ్చిన సేనలతో స్థిరముగా నిల్చి పోరాడుట వర్ణింపబడినది. ఈ చిత్రరచన కెడమవైపున విహారప్రవేశానంతర మందలి జరిగిన వృత్తాంతములను సూచించుచున్న చిత్రములన్నియు శిథిలములైపోయినవి. సర్వావయవ సౌష్ఠవమువకై సుదాసుడు పట్టుకొన్న ఏకశత రాజకుమారులలో ఒకడును, కడకు అతని పరివర్తనమునకు కారణభూతుడైన వాడును అగు బోధిసత్త్వమగు సోముడు పద్మాకరమున తాను పట్టుకొనబడిన సమయమున సుదాసుని భుజముపై ఉన్నట్లు కానిపించును.

చిత్రరూపమున చెప్పబడిన సుందరములైన కథలలో మాతృపోషకజాతక మొకటి. అది మాతృదేవోభవ అను వేదసూక్తికి నిదర్శనమైనట్టిది. బోధిసత్త్వు డొకప్పు డేనుగుగా జన్మించి ఒక వనేచరునిచే వంచింపబడెను. అడవిలో దారి తప్పియున్న సమయమున ఇంటికిపోవు త్రోవచూపి అది వనేచరుని కంతకుముందు ఉపకార మొనరించియుండెను. ఆ గజము పట్టుకొనబడి రాజ గజ శాలకు కొనిరాబడెను. తనకు మిక్కిలి ప్రేమపాత్రురాలయిన చీకుముసలితల్లి దీనావస్థను తలంచుకొని అది అచ్చట ఎట్టి ఆహారమును గ్రహింప నొల్లకుండెను. రాజు జాలిపడి దానిని విడిచిపెట్టెను. అన్ని దృశ్యములును చక్కగా అమర్చబడినవి. రాజపరివారక పరివృతమై అది తన ప్రియజననీజనకుల కలిసికొనుటకై ఉత్సాహమున ఇంటికి పరుగెత్తుటయు, పితాపుత్ర సమాగమమును సూచించు చివర దృశ్యములు మిక్కిలి సుందరముగా చిత్రింపబడినవి.

కుడిగోడమీద చిత్రింపబడిన సింహళావదానమును గూడ ఇట పేర్కొనవలసియున్నది. ఇందలి కథ దివ్యావదానము నుండి గ్రహింపబడి వలాహస్సజాతకములోని కొన్ని వివరములచే పుష్టినొందినది.

చిత్రముయొక్క కుడిచివర అడుగున సింహళుని సముద్రప్రయాణమున జరిగిన నౌకాభంగముతో కథ ఆరంభించుచున్నది. అతడును తనసుచరులైన 500 మంది వర్తకులును రాక్షసాంగనలతో కూడిన ఒక ద్వీపమునకు త్రోయబడిరి. అచ్చటి రాక్షస స్త్రీలు సుందరాకారమును వహించి సగౌరవముగా వారికి ఆతిథ్యమొసంగిరి. సింహళుడు మాత్రము వారిచే వంచితుడు కాలేదు. అతడు గుఱ్ఱముగా జన్మించిన బోధిసత్త్వుని ఆతిథ్యము గ్రహించెను. ఆ గుఱ్ఱము అతనిని కొందరనుచరులను తిరిగి వెనుకకు కొనిపోయెను. ఈ చిత్రము రాక్షసాంగనల వినోదోత్సాహములను సూచించు దృశ్యమున కించుక పైని రమణీయముగా చిత్రింపబడినది. కొంతసేపైన తరువాత ఆ రాక్షస స్త్రీలు చిత్రములో కనబడునట్లుగా తమ యథార్థ రూపములు గ్రహించి మూర్ఖులై అచ్చట ఉండిపోయిన సింహళుని అనుచరులను కబళించిరి. తన్ను తప్పించినందుకు సింహళుడా గుఱ్ఱమునకు కృతజ్ఞతా వందనము లర్పించును. అతడొక ద్వారముకడ ఆ గుఱ్ఱము ముందు కృతజ్ఞతతో మోకరిల్లియున్నట్లు చిత్రింపబడియున్నది. కాని వెంటనే ఒక రాక్షసి సుందరవనితాకారమున ఒక బిడ్డ నెత్తుకొనివచ్చి అతడే నా నిజమైన భర్తయని పల్కును. ఆస్థానదృశ్యమున గల మంత్రి విజ్ఞరూప మాతడు ప్రయత్నించియు రాజు నా సాహస కృత్యమునుండి మాన్పలేకపోయెనని సూచించుచున్నది. దాని ఫలితము ఎడమచివర చూపబడినది. ఆ రాక్షసి రాజును చంపి తినివేయును. ఆమె అనుచారిణులు అంతఃపురమున నున్నవారి నందరిని సంహరింతురు. సంవృతమైన ప్రాసాదద్వారముపై రాబందులెగురుట చూచి ప్రజలు భీతులైరి. కాని సింహళు డొక నిశ్శ్రేణిసాయమున ప్రాసాదకుడ్యము నెక్కి లోని రాక్షసాంగనల నందరిని బయటికి తరిమెను. సింహళుని సేనలు సముద్రమును దాటుట, గజములు చదునైన అధోభాగముగల పడవలపై ఎక్కుట, మున్నగు తుది దృశ్యములు మిక్కిలి సహజముగా చిత్రింపబడినవి. సముద్రతీరమున సింహళుని సేనలకును శస్త్రాస్త్రసన్నద్ధులైన రాక్షసస్త్రీలకును జరిగిన యుద్ధమును విజేతయైన సింహళుని పట్టాభిషేకమును మిక్కిలి ఉత్తమతరగతికి చెందిన దృశ్యములు.

16వ గుహ యందలి చిత్రములు చిత్రించిన చిత్రకారుడు సంస్కృతమున అశ్వఘోషునిచే రచింపబడిన

మిక్కిలి రమణీయమైన కావ్యమునందలి నందుని కథను వస్తువుగా గ్రహించినట్లు తోచుచున్నది కాని ఒకటి రెండు దృశ్యములు తప్ప మిగిలిన చిత్రమంతయు పూర్తిగా పాడైపోయినది నందుని శిరోముండనము, బలవత్సన్న్యాస స్వీకారముచే అతడు పొందిన విచారము, వాయుమండల ప్రయాణముల దృశ్యములను మాత్రము కొంచెము గుర్తు పట్టవచ్చును "మరణించుచున్న రాకుమారి" అని పేరుపొందిన తుది దృశ్యము మిక్కిలి ప్రసిద్ధమైనది నందుని ప్రియురాలైన సుందరి అతనికై విరహవేదన పొందుచు, పరిచారకు డొకడు పైకెత్తి పట్టుకొన్న అతని కిరీటమువంక అశ్రములతో చూచు చుండుట అందు వర్ణితమైనది

కృతహస్తులైన చిత్రకారులచే అత్యంత నిపుణముగా చిత్రింపబడిన మరి రెండు ముఖ్య జాతకకథ లున్నవి అందొకటి మొదటి గుహాలోని మహాజనక జాతకము, రెండవది రెండవ గుహయందలి విధుర పండిత జాతకము "ధమ్మ" వైభవమును ప్రత్యక్షముగా ప్రదర్శించు మొదటి జాతకమునందలి కథలందు ముఖ్యములును, నాటకోచితములు నైన అంశములందే దృష్టి కేంద్రీకృత మగునట్లుగా ఎన్నుకొని అమర్చబడియున్నవి ఇరువురు సోదరుల నడుమ యుద్ధము జరుగుట, అందొకడు రెండవవానిని చంపుట, గర్భవతియైన రాణి మరొక రాజ్యమునకు పారిపోవుట మున్నగు నీరస విషయములతో కూడిన కథయందలి తొలి సన్నివేశములు విడిచి వేయబడినవి నిజమునకు అసలైన కథ తరువాత ఆరంభించును గర్భిణియైన రాణికి ఉదయించిన కుమారుడు మహాజనకుడను పేరుతో పెరిగి, యువకుడై పర్యాప్త వస్తుసముదాయముతో సముద్రముపై సువర్ణ భూమికి పయనించును రూపకోచితమైన నౌకాభంగ దృశ్యమును, తిమినక్ర సంకులమైన సముద్రమున మునిగి పోవుచున్న మనుష్యుని ముఖమునందలి దారుణమైన భయాధిక్యమును, మిక్కిలి సహజముగా చిత్రింపబడినవి అత డొక దేవతచే రక్షింపబడి మిథిలానగరము చేరు కొనును తరువాత కొన్ని దృశ్యములు మరల విడిచివేయ బడినవి కారణ మేమన ఇవి అంతకుముందే మరణించిన రాజ్యాపహర్త కుమార్తెను మహాజనకుడు వివాహము చేసికొన్న విషయములకు సంబంధించినవి వైరాగ్య ప్రధానమైన ఈ కథా నిర్మాణములో ఇట్టిదాని కంతగా ప్రాధాన్యము కనుపించదు. కాని భోగములయెడ వైముఖ్యము వహించిన మహాజనకుని నిర్వేదప్రవృత్తియు, గీత నృత్యాదులచే రాణి అతని మనస్సు నాకర్షింప యత్నించుటయు మిక్కిలి విస్తృతముగా వర్ణింపబడినవి పరిచారిక పాద సంవాహన మొనరించుచుండగా రాణి రాజున కానుకొని శిబిరమున కూర్చున్న దృశ్య మొకటి కలదు కుడిప్రక్క గానముతో కూడిన దృశ్యము సాగు చున్నది నర్తకి చిత్రము మిక్కిలి కోమలమును, మనోజ్ఞమునై యున్నది శిబిరమునకు క్రిందుగా స్త్రీ యొకతె గుడిసెలో లేప నౌషధమును తయారుచేయుచున్నది రాజు ముఖరేఖలనుబట్టి అత డీ వినోదమునం దేమియు ఉత్సాహము చూపుటలేదని తెలియుచున్నది తరువాత శిలా గుహాలోనున్న ఒక సన్న్యాసిచేయు మత బోధలు వినుటకై రాజు గజారూఢుడై పురద్వారము వెలువడి వచ్చుచున్నట్లును, గుహ ముందు కూడియున్న జనసమూహము నడుమ అతడు ముకుళిత హస్తుడై నిలబడినట్లును చిత్రింపబడినది పిమ్మట ప్రాసాదమున మహాజనకుడు తాను ప్రపంచమును పరిత్యజింప నిశ్చయముచేసికొన్నట్లు రాణికి తెలిగించుట సూచితమైనది అనంతరము రాజు గుఱ్ఱమునెక్కి రాజధాని విడిచి వెళ్ళును దీనిక్రింద భర్త ననుసరించి ఏగుచున్న రాణి 'సివలి' దీనమైన చిత్రము కనిపించును దురదృష్ట వశమున ఇచ్చటి చిత్రమంతయు పూర్తిగా శిథిలమయిపోయినది దేవాలయమువంటి ఒక కట్టడముదగ్గర ఉన్న బొమ్మల ఊర్ధ్వభాగములు మాత్రమే దృశ్యము లగుచున్నవి ఆ జనసమూహమున రాజు చిత్రము మిక్కిలి ప్రాధాన్యము వహించియున్నది

విధుర పండిత జాతకమును సూచించు చిత్రము పైదానికంటె మేలుగా రక్షితమైనది అది రెండవ గుహ లోని కుడి కుడ్యమునందు చాల భాగమును ఆక్రమించి యున్నది. దానిక్రింద ఉన్న స్వల్ప వైశాల్యముగల స్థలములో దివ్యావదానమునుండి గ్రహింపబడిన పూర్ణావదాన మను మరొక కథ చిత్రింపబడినది

విధుర పండితుడు ఇంద్రప్రస్థ రాజునకు మంత్రిగా ఉదయించిన బోధిసత్త్వుడు. అతడు సుప్రసిద్ధు డగుటచే

విమల అను నాగరాజ తనవి బోధలు వినుట కుతూహలపడు చుండెను. కాని అతనిని తన రాజ్యమునకు రప్పించుట కెట్టి అవకాశమును లేకపోయెను. ఇరందాతి అను ఆమె ముద్దుకూతురు తన ప్రియుడైన పుష్కరునకు యక్షదండ నాయకునిపై ఆ కార్యభారము మోపెను. అతడు ద్యూత క్రీడయందు ఇంద్రప్రస్థ రాజును జయించి విధుర పండితుని గొనిపోయెను. ఇరందాతి భూగృహయుద్యానములో ఊగు చుండుట, పుష్కరుడు ఇరందాతిని కలిసికొనుట, నాగ రాజు తన కూతును పుష్కరుడు వివాహ మాడదలచిన విషయమునుగూర్చి తన చుట్టములతో ఆలోచించుట, ఇంద్రప్రస్థరాజు కొలువుకూటము, ద్యూతక్రీడ, పుష్కరునితో కూడ విధుర పండితుడు పయనించుట, నాగరాజు ప్రాసా దమున అతడు మతబోధ గావించుట, సంతోషకరమైన వివాహము మున్నగు దృశ్యము లన్నియు కథ విచ్ఛి న్నము కాకుండ మిక్కిలి మెలకువతో చిత్రింపబడినవి

మొదటిగుహ యందలి గంధపాల శిలాజాతకములు, రెండవగుహ యందలి హంసజాతకము, 16 వ గుహ యందలి హస్తి, మహాఉగ్గజాతకములు మున్నగు పెక్కు తర జాతకములు అనాటి నిరుపమానమైన చిత్రరూప కథగ కళకు నిదర్శనములుగా నున్నవి శిథిలప్రాయములై పోయినను బుద్ధుని జీవితమునుండి గ్రహింపబడిన పెక్కు చిత్రములు రూపకోచితరామణీయకములతో అప్రతిమాన ములై ఒప్పారు చున్నవి

డా వు శ్రీ

అడవులు ,–1 ఉపోద్ఘాతము - సాంకేతికముగా 'అడవి' అనగా అతి సూక్ష్మమగు ఉద్భిజ్జము మొదలుకొని అత్యున్నతమగు వృక్షములవరకు వివిధ పరిమాణ భేద ములతో కూడికొనియున్న జీవ ప్రపంచపు సంఘము అని వర్ణింపబడుచున్నది కాని దానికిగల సామాన్యభావమునకే ఈ దిగువ వ్యాసమునందు ప్రాధాన్య మీయబడుచున్నది

"అడవి" "అరణ్యము" అనబడుచున్న వృక్షసంఘముల పెరుగుదల పరిణామములు ఒక ప్రదేశముయొక్క శీతోష్ణములమీదను, భూగర్భ సంబంధములమీదను, నేల యొక్కయు స్థితిగతులమీదను ఆధారపడి యుండును ఉష్ణోగ్రత, వర్షపాతము, నేలలు - వీనిలోని భేదముల ద్వారా స్థితిగతులలో కలుగు మార్పుల ఫలితముగ ఉద్భిజ్జ జాతితో మార్పు లేర్పడును పై కారణములు మార్పు లేక ఒక స్థితియం దున్నపుడు ఆ ఉద్భిజ్జ జాతిలో సామ రస్య మేర్పడును. బాహ్యకారణములు, ముఖ్యముగా మానవుడు జోక్యము కలుగజేసికొన్నచో దానికి భంగము కలుగును

నేటి ఉద్భిజ్జ జాతి అతి ప్రాచీన యుగములలో (Geological ages) నున్న ఉద్భిజ్జముల సంతానమే యని శిలారూప జీవపరిశీలన వలన తెలిసినది ఊర్ధ్వ మధ్య యుగపు శిలారూప జీవముల (Upper Domain Fossils) వలన అప్పటి ఉద్భిజ్జ జాతికిని నేటి ఉద్భిజ్జ జాతికిని చాల వ్యత్యాసమున్నట్లు తెలియుచున్నది తక్కినవానితోపాటు దేవదారు (Coniferous) జాతి మొక్కలలో మొదటి తరములు అంగారయుగము (Carboniferous period)లో చక్కగా పెరిగినవి గట్టి దారువుగల మొక్కలు ఖటీ యుగము (Cretaceous period) లో నున్నవి కాని, నేటి జాతులను బోలిన మొక్కలు తృతీయ యుగము (Tertiary period) లో నున్నవి

జంతుజాతివలెనే ఉద్భిజ్జజాతికూడ మొదట ఉత్పత్తియై, తరువాత అభివృద్ధిచెంది, అటుతరువాత కాలము గడచిన కొలది పరిణామమున వివిధ రూపములను పొందును. ఉద్భిజ్జములలోను, వాని జాతులలోను గల ఈ వివిధ భేద ములనుబట్టి వివిధ మండలము లగుపడుచున్నవి ఉష్ణో గ్రత, వర్షపాతము, గాలి, తడి, నేలలు, అక్షాంశములు, ఎత్తు అనువానిపై ఆధారపడి ఆయా మండలములలో వేరు వేరు పారస్థిక (Ecological conditions), వాహ్య స్థితిగతులు ఏర్పడుచున్నవి

2 ప్రపంచవ్యాప్తి - వివిధశీతోష్ణ పరిస్థితులు, వానితో గూడిన వర్షపాతములు ఎట్లు వ్యాప్తిచెందియున్నవో దానికి అనుగుణముగా వివిధ తరగతుల అరణ్యముల వ్యాప్తియుండును అనగా ఒక్కొక్క రకపు శీతోష్ణ పరిస్థితులలో ఒక్కొక్క లక్షణముగల అరణ్యముండును ఇట్టి అరణ్యములు సహజమగు ఉద్భిజ్జజాతి మానవుని జోక్యముగాని, మార్పుగాని లేకున్నచో ఆ ఉద్భిజ్జములు ఉష్ణోగ్రత, వర్షము, నేల వీనియొక్క పరస్పర క్రియల ఫలితముగా పెరుగను. అరణ్యముల స్థూలవర్గీకరణము, వ్యాప్తి ఈ దిగువ నియమింపబడెను -

(అ) 'సెల్వాలు' అనబడు భూమధ్య రేఖాప్రాంతపు సదాహరితారణ్యములు భూమధ్యరేఖ పొడవున నున్న వర్షపాతమండలములో నున్నవి. సంవత్సరమునకు 80 అంగుళములకు మించి వర్షపాతముగల ఋతుపవన ప్రదేశములలోగూడ అవి యుండును. అచట సంవత్సరము పొడుగునను సూర్యరశ్మి బాగుగానుండును. గాలి, నేల ఎప్పుడును తడిగానుండును. ఆ అరణ్యములు పొడవైనవి, పొట్టివియగు వేలకొలది రకముల మొక్కలతో దట్టముగా, వేపుగా పెరుగును. అవి భూమధ్య రేఖాప్రాంతమందంతటను ఉన్నను అమెజాన్, కాంగోనదీవాహ ప్రదేశములలోను, భారతదేశము, సింహళము, మలయా, ఈస్టు ఇండీస్, బర్మాలోను ఉన్న అడవులు అత్యుత్తమమైనవి. రబ్బరుచెట్లు, సింకోనా, కోకో, మానిహోక్, కొబ్బరి చెట్లను కలిగియుండుటచే నివి చాలముఖ్యమైనవి. భారతదేశపు ఋతుపవనారణ్యములనుండి వర్తకమునకు వనికివచ్చు కలప, ముఖ్యముగా టేకు సాలవృక్షములనుండి లభించును. 40 అంగుళములకు తక్కువ వర్షపాతమున్నచోట్ల అడవులు కొంచెము పలుచగను, కొట్టివేయుటకు సులభముగను పెరుగును. వీటియందు కలపనిచ్చు వృక్షములు, వెదురు కాడి, తృణధాన్యములు, వరి, ప్రత్తి, కొన్ని పర్వతపు వంపులందు తేయాకు, కాఫీ లభించును. ఆహారధాన్యపు పైరులను పెంచుటకు ఈ ప్రాంతము చాల అనుకూలముగ నుండును. అందువలన అచట జనసంఖ్య ఎక్కువగానుండును.

(ఆ) వెచ్చని సమశీతలారణ్యములు ఋతుపవనారణ్యములను ఇంచుమించు పోలియుండును. కాని వేరురకముల వృక్షములు కలిగియుండును. ఆహారసంబంధమగు పైరులను సేద్యముచేయుటకొరకు పెక్కుప్రదేశములలో నున్న అరణ్యములు చాలాకాలముక్రిందటనే కొట్టివేయబడినవి. వీటిలో 5 ముఖ్యమగు ప్రదేశము లున్నవి - (1) రొంపినేలలో మాత్రమే అరణ్యములు గల ప్రాంతములు, విశాలమగు ప్రత్తినేలలు, మొక్కజొన్న నేలలు కల అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములోని ఆగ్నేయ భాగము (2) విలువైన కలపనిచ్చు అరణ్యములుగల బ్రెజిల్ లోని దక్షిణ భాగము (3) చెరకు, మొక్కజొన్న పైరు చేయుటకు అరణ్యములను నరకివేసిన దక్షిణాఫ్రికాలోని కోస్తాలు (4) మధ్య చైనా, ఉత్తర చైనా (5) యూకలిప్టసు అరణ్యములకు ప్రాముఖ్యమొందిన ఆస్ట్రేలియాలోని తూర్పుభాగము

(ఇ) చల్లగానుండి, ఆకురాలు సమశీతలారణ్యములు :- చల్లగా సమశీతలముగానున్న ప్రదేశములలో చలినుండి రక్షించుకొనుటకై శీతకాలమున వృక్షములఆకురాలును. అందుచే వాటికి ఆకురాలు వృక్షములని పేరు. ఓక్, ఎల్మ్, బీచ్, బర్చ్, మేపుల్ అను వృక్షములు విలువైన కలపనిచ్చును. ఇట్టి వృక్షములుగల అరణ్యములు ఉత్తర యూరప్‌లో, అమెరికా ఈశాన్య భాగములో, మంచూరియాలో కలవు. గోధుమ, బార్లీ, రై, మొదలగు ఆహారధాన్యపు పైరులను పెంచుటకొరకు ఈ ప్రదేశములలో మొదటనున్న ఉద్భిజ్జజాతి నరకివేయబడినదను విషయము గమనించతగినది

(ఈ) చల్లని సమశీతల కోనిఫరు అరణ్యములు :- కోనిఫరు వృక్షములు ఎక్కువ చలిప్రదేశములలో పెరుగును. అందుచే, మంచునుండి కాపాడుకొనుటకును, బాష్పోత్సేకమును తగ్గించుకొనుటకును, వాటిపత్రములు సూదులవలెనుండును. ఆవృక్షములు మెత్తని దారువు కలిగి, కాగితపు పరిశ్రమలకు చాల ఉపయోగపడును. ఉత్తరార్ధగోళముయొక్క ఉత్తరపు సరిహద్దులయందును, మధ్య యూరప్ (జర్మనీ, స్విట్జర్లాండు, కార్పేథియన్సు) పర్వతములలోగల ఉన్నత ప్రదేశములయందును, న్యూజిలాండు, టాస్మేనియా, ఆస్ట్రేలియాలలో ఆగ్నేయ భాగములందుగల పర్వత ప్రదేశములయందును కోనిఫరు అరణ్యములు విస్తృతముగానున్న భాగములు వరుసగా గలవు. ఈ ప్రదేశములలో నివసించు ప్రజల కార్యకలాపములు అరణ్యములతో సంబంధించియుండును

(ఉ) మిక్కిలి ఎత్తయిన (ఆల్పైన్) ఉద్భిజ్జజాతి - భూమధ్య రేఖనుండి గల దూరమునుబట్టి ఉష్ణోగ్రతలు, వర్షపాతము నేలలు ఎట్లు మార్పుచెందునో, అట్లే అవి పర్వతపార్శ్వములందు భూమట్టము నుండి గల ఎత్తునుబట్టి కూడ మారుచుండును. అందుచే ఉన్నత పర్వతశ్రేణులలో క్రిందినుండి శిఖరమువరకును పైన చెప్పిన తరగతుల అరణ్యములన్నియు ఉండవచ్చును. పర్వతపార్శ్వములందు అరణ్యము లిట్లు మాండలికముగ

వ్యాప్తిచెందుట 'ఆల్పైన్ వ్యాప్తి' అనబడును ఇది హిమాలయ పర్వతములను ఆరోహించినచో స్పష్టముగ చూడనగును.

3 భారతదేశ మందలి అరణ్యముల రకములు :- శీతోష్ణ స్థితులకు కారకములగు ఉష్ణోగ్రత, ఆర్ద్రత అనునవి నేలల అభివృద్ధికిని, తత్ఫలితమగు ఉద్భిజ్జ నివాసమునకును ముఖ్యమగు కారణములు ఈ దేశములో నున్న వివిధ ఉద్భిజ్జ జాతులు, వృక్షశాస్త్ర దృష్ట్యా ఈ దిగువ ప్రత్యేక లక్షణములు గల ప్రదేశములుగా విభజింపబడినవి-

1 తూర్పు హిమాలయము, 2 పశ్చిమ హిమాలయ ప్రదేశము, 3 సింధు మైదానము, 4 గంగా మైదానము, 5 పశ్చిమ సముద్రతీరము, 6 దక్కను

ఈ ప్రదేశములలో నున్న అరణ్యముల రకములు, వాటి వ్యాప్తి ఈ దిగువ నీయబడినవి -

(1) ఉష్ణమండలపు సదాహరితార్ద్రారణ్యము - ఇది ఛత్రాకారముగ విజృంభించిన సదాహరితములగు మధ్యోద్భిదములతో (Mesophytes) ఎత్తుగా, దట్టముగా నున్న అరణ్యము పడమటి కనుమల యొక్క పశ్చిమ ముఖమునను, అస్సాంలో ఊర్ధ్వభాగమున నైరృతిమూల నుండి కాచార్ గుండా దక్షిణమున చిట్టగాంగు పర్వత ప్రదేశముల గుండా వ్యాపించిన పీలిక యందును ఇట్టిది కలదు

(2) ఉష్ణమండల సదా అర్ధహరితారణ్యము - ఇది ఆకురాలు జాతులు, స్వల్పకాలము పత్రరహితముగనుండు సదా హరితములును కలిసియున్నది పడమటి కనుమలలో నున్న ఉష్ణమండల సదాహరితారణ్యమునకు ప్రక్కను, తూర్పుహిమాలయముల క్రింది వాలులందును ఇట్టి అరణ్యముగనబడును

(3) ఉష్ణమండలపు చెమ్మగల ఆకురాలు అరణ్యము - (ఇది ఆకురాలు వృక్షములే ప్రముఖముగను, సదాహరితములు స్వల్పముగను గలది) దీనికి ఋతుపవన మండలారణ్యమని కూడ పేరు ఇది భారతదేశపు టరణ్యలక్షణములకు చక్కని ఉదాహరణము హిమాలయ పాద ప్రదేశమందును, పడమటి కనుమలలో తూర్పు దిక్కునను, ఛోటా నాగపూర్ లో కొన్ని భాగములందును ఖాశీ పర్వతములలో గాలి మరుగుదిక్కునను, ఇట్టి అరణ్యము కలదు.

(4) ఉష్ణమండలపు పొడియైన ఆకురాలు అరణ్యము:- (ఇది ఇంచు మించు సంపూర్ణముగా ఆకురాలు ఎత్తుగాని వృక్షములు గల అరణ్యము) ఇది భారతదేశము యొక్క మధ్యభాగమున ఉత్తర దక్షిణముగా హిమాలయ పాద ప్రదేశమునుండి కన్యాకుమారి అగ్రమువరకును వ్యాపించి యున్నది ఇచట 40 అం లు మొదలు 50 అం ల వరకు వర్షము పడుటయు, 6 నెలలు వానలు లేకుండుటయు ప్రత్యేక లక్షణములు

(5) ఉష్ణమండలపు కంటకారణ్యము:- ఇందు తక్కువ ఎత్తుగల చెట్లుండును. ఇది దట్టముగా నుండదు. ఇందలి వృక్షములు వేడిమిని కానలేమిని తట్టుకొనగలిగి యుండును. ఇందుగల వృక్షములు ముండ్లుగలిగి ప్రధానముగా కాయధాన్యముల జాతికి చెందినవై యుండును ఇట్టి అరణ్యము దక్షిణపంజాబులో సింధు పరివాహప్రదేశమందును, రాజపుత్రస్థానములోను, సింధులోను 10 అం మొదలు 30 అం ల వరకు వర్షపాతము కలిగియుండును ఊర్ధ్వ గంగా మైదానమందును, దక్కను పీఠభూమి యందును ఇట్టి అరణ్యము కలదు

(6) తడిలేని ఉష్ణమండల సదాహరితారణ్యము:-(ఇందు చిన్న ఆకులు, ముండ్లు కల ఉద్భిజ్జములు ఎక్కువగా నుండును) ఇట్టి అరణ్యము కర్నాటక సముద్ర తీరమున కనబడును.

(7) ఉప-ఉష్ణమండలపు ఆర్ద్ర పర్వతారణ్యము - (ఇది ఎత్తుగా, బాగుగా పెరిగిన సదాహరితవృక్షములతో కూడిన అరణ్యము) హిమాలయముల క్రిందివాళ్ల యందును బెంగాలు నందును, అస్సాములోను, ఖాశీ, ఉదకమండల, మహాబలేశ్వర పర్వతపంక్తులపైని ఇట్టి అరణ్యముగనబడును.

(8) ఉప-ఉష్ణమండలపు 'పైను' చెట్ల అరణ్యము - (ఇది సదాహరితములయినట్టి గాని, హరితములు కానట్టి గాని ముఖ్యముగా కాలునట్టి వృక్షములతో పలుచగానుండును) ఇట్టి అరణ్యము, మధ్య, పశ్చిమ హిమాలయములలో, ఖాశీపర్వతములలో 3000 అడుగుల ఎత్తునుండి 6000 అడుగుల ఎత్తువరకు ఉండును

(9) పొడిదైన ఉప-ఉష్ణమండలపు సతతహరితారణ్యము - (ఎండ వేడిమిని, వానలేమిని తట్టుకొనగల (xerophytic) ముండ్లజాతులు, చిన్నచిన్న ఆకులుగల 'ఆలివ్' వంటి సతత

హరితములు ఇది కలిగి ఉండును) ఇది భారతదేశమున వాయవ్య భాగమున నున్నది

(10) ఆర్ద్ర సమశీతలారణ్యము -(ఇది క్రిందిభాగమున దట్టముగా పెరిగిన ఉద్భిజ్జములతో సదాహరితము, అర్ధ సదాహరితములు గల మిశ్రారణ్యము) తూర్పు హిమాలయములలో 6,000 అడుగుల నుండి 9,500 అడుగుల వరకు గల భాగమందును. దక్షిణ భారతదేశములో పర్వత శిఖరములపై నను ఇట్టి అరణ్యము లగపడును

(11) వెచ్చగల సమశీతలారణ్యము - (మాచీముఖ వృక్షజాతి (కోనిఫరు) మరియు ఓక్ వృక్షములతో సదాహరితములు, క్రింది భాగమున ఆకురాల్పు ఉద్భిజ్జము లుండును) మధ్య హిమాలయములు, పశ్చిమ హిమాలయములందు 40 అంగుళములకు మించి వర్షపాత మున్న ప్రదేశములలో ఇట్టి అరణ్యము లుండును

(12) తడిలేని సమశీతలారణ్యములు -దేవదారు,పైన్, జ్యూనిపెర్ వృక్షములును, విశాలమగు ఆకులుగల వేడిమిని వానలేమిని తట్టుకోగల (xerophytic) వృక్షములును ఉండును) హిమాలయ పర్వతముల లోపలి పంక్తులలో నిట్టి అరణ్యముండును

(13) "ఆల్పైన్" (alpine) అరణ్యము - సదాహరితములగు 'కోనిఫరు' వృక్షములు, ఎత్తు తక్కువ, విశాలమగు ఆకులు గల వృక్షములు ఉండును) 10,000 అడుగులకు మించిన ఎత్తులో 'కలపహద్దు' వరకు హిమాలయములందంతటను ఇట్టి అరణ్యమగుపడును

14 ఆంధ్రదేశములోని అడవులు - ఈ రాష్ట్రము ఉష్ణమండలములో నున్నది ఈశాన్య ఋతుపవనముల వలన ఇచట కొన్ని తావులలో వర్షము కురియును తూర్పు కనుమలలో ఇంచుమించు 40 అంగుళముల వర్షము కురియును పడమట తెలంగాణాయందు 20 మొదలు 30 అంగుళముల వరకు వర్షపాతముండును చిల్డాంపియన్ వర్గీకరణమున ఆంధ్రరాష్ట్రపు టడవులు ఋతుపవనారణ్యముల తరగతికి చెందును అవి ఆకురాలు లక్షణముగలవి పశ్చిమ భాగములలో ఆకురాలునట్టివి, ఉష్ణమండలపు ముండ్లతో గూడినట్టివి మిశ్రారణ్యములుగా నుండును సముద్ర తీరమున నున్న రొంపినేలలో, ముఖ్యముగా గోదావరీ, కృష్ణా ముఖద్వారములందు గొప్ప సముద్రపు పోటులకు, ఉప్పునీటికి తగియున్న వాయుశిఫలు (mangroves) పెరుగును.

ఆంధ్రరాష్ట్రమున నున్న అడవులను భౌగోళికముగా ఈ క్రింది తరగతులుగా విభజింపవచ్చును

(అ) గోదావరి లోయలోనున్న అడవులు చక్కని మురుగుపారుదల గలదియు, సారవంతమైనదియు, చాల లోతువరకు మెత్తని మట్టిగలదియు నగు నేలలో పెరుగును. అచటి వృక్షములలో టేకు ముఖ్యమైనది అది 60 అడుగులు మొదలు 100 అడుగుల ఎత్తు వరకు పెరుగును కొంచెము మరియొక రకపు అడవి తడిలేని, లోతులేని యిసుక నేలలలో పెరుగును అచటి టేకు వృక్షములు 25 మొదలు 50 అడుగుల వరకు పెరుగును

(ఆ) కృష్ణానది లోయలోని అడవులలో వసి చిరుమాను, అల్బనస్ (Abnus), నల్లమద్ది వృక్షములు ముఖ్యమైనవి ఈ అడవులు విడివిడిగా లోతులేని ట్రాపియన్ (Trappean) ప్రదేశముల యందు పెరుగును కాని ఇసుకరాతి ప్రదేశములలో విస్తారముగా వ్యాప్తిచెందును

(ఇ) తూర్పు కనుమలలో నున్న అడవులలో పలు రకముల వృక్షము లుండును వానిలో టేకు, వెదురు, కాగితపు గుజ్జుకొరకు పనికివచ్చు ఇతరమైన రకములు ఉండును

(ఈ) డెల్టాలలో రొంపిగానుండు సముద్ర తీరములలో 'వాయుశిఫలు' అను జాతి (Mangrove) అడవులు పెరుగును వృక్షములు చాలవరకు వంటచెరుకుగా ఉపయోగపడును

15 అరణ్య సంబంధమగు పదార్థములు అరణ్య ప్రదేశములలో దొరకు అన్ని రకముల జంతు, వృక్ష, ఖనిజ పదార్థములు ఉప అరణ్య పదార్థములు, ఇందు దొరకును కలప, వంటచెరుకు, ముఖ్య పదార్థము భారతదేశపు ఉప - అరణ్య పదార్థములను ఈ క్రింది తరగతులుగా విభజింపవచ్చును

1 నార పీచు చేవగల చాల జాతులయొక్క నార బెరడునుండి నారలు లభించును వానిలో కొన్నిటినుండి త్రాళ్ళు పేనుటకు వీలుగా పొడవుగల బలమైన నార లభించును కొన్నిటినుండి నేతపనుల కుపయోగించు పట్టు మాదిరి సన్నని పోగులు దొరకును ఆయా జాతులను

బట్ట నారను తయారుచేయు పద్ధతులు చాలవరకు వేరుగా నుండును. నార పోగులను ఒకదాని నుండి మరియొక దానిని వేరుచేయు పద్ధతి "రెట్టింగు" అనబడును ఉపయోగకరమగు నారనిచ్చు మొక్కలు స్టెర్క్యులియేసి, టిలియేసి, లెగూమినోసీ, అస్క్లిపియడేసి, అర్టికేసి అను కుటుంబములకు చెందినవి అనగా జనుపనార మొక్కలు 'లినెన్' అను నారమొక్కలు 'హెంప్', 'మానిల్లా హెంప్' ముఖ్యముగా లభించు అరణ్యపదార్థములు

పీచు, కపోక్, ఇండియన్ కపోక్ అనునవి అరణ్య వృక్షములయొక్క ముదుక పట్టువలెనుండు రకములు

2 గడ్డిరకములు వెదురు, పేములు - సన్నబట్ట నేతకు పనికివచ్చు ప్రోగులను (Fibres) ఇచ్చు గడ్డి జాతులు భారతదేశములో లేవుకాని, పకులకు, చాపలకు, కాగితపు గుజ్జుకు పనికివచ్చురకములు చాల ఉన్నవి కాగితపుగుజ్జు తయారుచేయుటకు ఎంతయోఉపయోగపడుచు బీహార్, ఒరిస్సా, బెంగాల్, మధ్యప్రదేశ్, తూర్పు పంజాబు రాష్ట్రములందున్న 'సైబ్' అనుగడ్డి అన్నిటికంటెను ముఖ్యమైనది 'ముంజ్' గడ్డి ప్రఖ్యాతి చెందిన ఢిల్లీచాపలు తయారుచేయుటకు విస్తారముగా నుపయోగపడును వట్టివేళ్ళు సువాసననిచ్చు చాపలు తయారుచేయుటకు ప్రసిద్ధి చెందినది

వేర్వేరురకముల వెదురు భారతదేశ మందంతటను లభించును. దాని ఉపయోగములు అందరకు బాగుగ తెలిసినవే పేము లేక రటన్ అనునది 'పామ్' కుటుంబములో పెక్కుగణములకు చెందిన ఎగ్రాకు మొక్కల యొక్క కాండములు వాటిలో క్లామస్ (Calamus) అను గణము అన్నింటికంటె ముఖ్యమైనది వీటిని త్రాళ్ళుబదులుగా నుపయోగింతురు ఒక్కొక్కప్పుడు 300 - 400 అడుగుల పొడవుగల పేము బెత్తములను వ్రేలాడు వంతెనలకు ఆధారముగా నుపయోగింతురు కుర్చీలు, కర్రసామాను, పిల్లల తిరుగుడు బండ్లు, బుట్టలు, జల్లెడలు, చాపలు, త్రాళ్ళుమొదలైనవి తయారుచేయుటకు కూడ దానిని ఉపయోగింతురు

3 స్వేదనమువలన, కషాయము తీయుటవలన లభించు ద్రవ్యములు :- అడవిగడ్డిజాతులనుండి స్వేదన క్రియవలన లభించు పరిమళతైలములు 5 ముఖ్యమైనవి భారతదేశమున గలవు - పామరోజా లేక జెరేనియంతైలము, నిమ్మగడ్డినూనె, నింబతైలము, అల్లపుగడ్డినూనె, వట్టివేరు తైలము, చందన తైలము, అగరు నూనె, దేవదారు తైలము, ఆయావృక్షముల దారువులనుండి లభించును

కర్పూరతైలము, యూకలిప్టసు తైలము, దాల్చిన తైలము, వింటర్‌గ్రీన్ తైలము అనునవి ఆయాపత్రములనుండి లభించువానిలో ముఖ్యమైనవి వింటర్‌గ్రీన్ తైలము తక్క మిగిలినవి చాలప్రసిద్ధములైనవి వింటర్‌గ్రీన్ తైలమునుండి సాలిసిలికామ్లము కార్బాలికామ్లము తయారుచేయవచ్చును 'ఆస్పిరిన్' అనుదానిని సాలిసిలిక్ ఆమ్లము నుండి తయారుచేయవచ్చును

4 నూనెగింజలు - ఆవిసె, నువ్వులు ఆవ, రేప్ (Rape) వంటి నూనెగింజలు చాలవరకిప్పుడు క్షేత్రసస్యములుగా పైరుచేయబడుచున్నవి అమెరికా, యూరప్ బజారులలో భారతదేశపు అరణ్యలబ్ధమగు చౌల్‌మూగ్ర తైలము కుష్ఠు చర్మవ్యాధులకు ముఖ్యమైన ఔషధముగా అమ్మబడుచున్నది 'సేపియం సాలిఫెరమ్' అను వృక్షమునుండి లభించు తెల్లనిమైనము సైనాలో సబ్బులు, క్రొవ్వు వత్తులు చేయుటకు ఉపయోగ పడుచున్నది 'జపానుమైనము' అనునది దీనిలో మరియొక రకము

5 రంగులు, అద్దకములు తుమ్మ, తంగేడు, సాల వృక్షములయొక్క పట్టనుండి రంగులు తయారు చేయుదురు వీనిలో తుమ్మపట్టరంగు అన్నిటికంటె ముఖ్యమైనది భారతదేశ మందంతటను ఇది ఉపయోగములో నున్నది మిగిలినవి పండ్లరంగులు ఆకురంగులు అని రెండు విధములుగా విభజింపబడినవి కరక్కాయలు, తుమ్మకాయలు, డివిడివికాయలు వీనినుండి లభించురంగులు పండ్లరంగులు. ఇతరవృక్షములనుండి లభించునవి ఆకురంగులు

కొన్ని తరగతులకు చెందిన మొక్కల చెక్కలు, పట్టలు, పువ్వులు, పండ్లు, వ్రేళ్ళు, రంగులు తయారు చేయుట కుపయోగ పడును ఎనిలైన్ సంబంధమగు రంగులు వచ్చినప్పటినుండి శాకసంబంధమగు రంగుల ప్రాముఖ్యము తగ్గినది

6 జిగురులు, రజనములు - జిగురులు చెట్లనుండి పట్టలనుండి, బయటికి స్రవించు పదార్థములు అవి

సంపూర్ణముగనో, కొంతవరకో నీటిలో కరగును రజనములు (Resins) నీటిలో కరగవు. సాధారణముగ మధుసారము (alcohol) లో కరగును అరబిక్ జిగురు, తుమ్మజిగురు, బెంగాల్ కినో అనునవి భారతదేశపు అరణ్య వృక్షములనుండి లభించు కొన్ని ముఖ్యములైన జిగురులు పైనస్‌లాంజిఫోలియస్, ఎక్సెల్సా, ఖాసిల్ మెర్కుసై అను నాలుగుజాతుల పైనువృక్షములు వ్యాపారరీత్యా విలువైన రజనములను ఇచ్చును ఉద్భిజ్జ ద్రవములు సహజముగ ఇగిరిపోవుటవలనగాని, ప్రత్యేకమగు గ్రంధుల వలనగాని తయారై, సహజముగా వృక్షమునుండి బయటికి వచ్చును లేదా గంటుపెట్టిన యెడల పట్టలోనికి, దారువులోనికి వచ్చును ఈ సందర్భమున చిర్‌పైన్‌రజనము, టర్పెంటైన్ పరిశ్రమ చెప్పదగినవి,

7 వాసన ద్రవ్యములు విషపదార్థములు, ఓషధులు - భారతదేశమున హిమాలయములందును, ఇతర పర్వత శ్రేణులందును ఉన్న అరణ్యములలో అనేకములగు ఓషధులున్నవి వానిని తీయు ఉద్భిజ్జభాగములనుబట్టి ఓషధులు వర్గీకరింప బడినవి వేరు ఓషధులు, పట్ట ఓషధులు, (ఉదా - క్వినైన్) పండు, గింజ ఓషధులు (ఉదా - స్ట్రిక్నైన్) పత్ర-ఓషధులు (ఉదా - గంజాయి మొక్కనుండి తీయు గంజాయి)

ఏలకులు, మిరియాలు, దాల్చినచెక్క చాలా ప్రసిద్ధమైన సువాసన ద్రవ్యములు

8 జంతు అధిజాతి సంబంధమగు ద్రవ్యములు - అరణ్యములనుండి లభించు మైనము, తేనె, కొమ్ములు గోళ్ళు, దంతము, సీకాయ, కుంకుడు వంటి చాల దినుసులు తక్కువ ప్రాముఖ్యము కలవి

అరణ్య లభ్యమగు పదార్థములలో మిక్కిలి ముఖ్యమైనవి లక్క, షెల్లాక్. వీటివిషయమున ప్రపంచములో భారతదేశము ఒకటే ఉత్పత్తిస్థానముగా నున్నది అచ్చులు పోయుటకును, గ్రామఫోను పరిశ్రమలకును, చక్కని వార్నీసులు, మెరుగులు, లక్క, టోపీలు, కురువింద కూపములు (emery wells) మందుగుండు సామాగ్రిని, విద్యుత్పరికరములను, విద్యుత్తంత్రుల కప్పులు మొదలగువానిని చేయుటకును ఉపయోగపడును.

రజనము తయారుచేయుటలో భారతదేశము క్రమముగా అభివృద్ధి గనబరచు చున్నది లైనోలియం, లక్క, మూసెగుడ్డలు, కందెన సమ్మేళన ద్రవ్యములు (lubricating compounds,) సిరాలు తయారు చేయుటకును, లోహములను అతుకుట, రంగులు, వార్నీసులు ఆరబెట్టుట, యంత్రముల పట్టాలను కప్పుట మొదలగు పనులకును రజనము ఉపయోగపడును.

భారతదేశమున మంచిరకము టర్పెన్‌టైన్ తయారగును. అది చాలవరకు రంగులు, వార్నీసులు, ఔషధములు తయారు చేయుటకు ఉపయోగపడుచున్నది

(9) కాగితము, కాగితపుగుజ్జు - భారతదేశమున అరణ్యలబ్ధ పదార్థములలో కాగితపుగుజ్జు తయారుచేయుటకు గడ్డిజాతి కుటుంబమునకు చెందినవి మంచివి హిమాలయములయందున్న 'కోనిఫరు'లు, కొన్ని ఆకురాలు వృక్షములు కాగితపు పరిశ్రమకు మంచి పదార్థములు హిమాలయ పాదపర్వతములపైని, బీహారు, ఒరిస్సా, మధ్యభారతములలో కొన్ని భాగములయందును ఎల్లప్పుడు పెరుగుచుండు సబాయ్‌గడ్డి ఈ పరిశ్రమకు ముఖ్యమైన ముడిపదార్థము

గడ్డిజాతి కుటుంబమునకు చెందిన వెదుళ్ళు, మద్రాస్ బెంగాల్, బీహారు, ఒరిస్సా, బొంబాయి, తిరువాన్కూరు రాష్ట్రములలో విస్తారముగా దొరకును అవి కాగితపు పరిశ్రమకు పనికివచ్చును

(10) భూసార విశేషమును పదిలపరచుట (Soil Conservation) : మధ్య శతాబ్దములలో జరిగిన విస్తారమగు ఆక్రమణ కార్యక్రమములలో అరణ్య నిర్మూలనమువలన కలిగిన నష్టములు గత శతాబ్దాంతమున తెలిసినవి సహజమగు ఉద్భిజ్జ లోకగల అరణ్యములు ఎంత ముఖ్యమైనవో దట్టమగు వర్షమేఘములు (Cukulo-nimbus Clouds) ఏర్పడుటకు అవి ఎట్లు తోడ్పడునో, పూర్వమునుండియు గుర్తింపబడినది ఈ మేఘములు ఏర్పడుటకు అవసరమైన చల్లదనము, ఆర్ద్రత, విస్తృతమగు అరణ్యముల వలన కలుగును అరణ్యములు, వానియందున్న దట్టమగు ఉద్భిజ్జజాతి భూమిపైపడు వర్షపాతమును అదుపులో నుంచును భూమిని చల్లగా నుంచుటయందును, అధికముగ నీటిని పీల్చుకొనుటకును అరణ్యవృక్షసమూహములు తమ

ఛత్రాకార వస్త్ర సమూహముతో కోర్పడును అంతే గాక, ఉష్ణోగ్రతావరోధము వలన భూసార విశేషము (soil) కొట్టుకొనిపోక నిలిచియుండును

వ్యవసాయము కొరకు నిర్మూలనము చేయుటవలన పూర్వము దట్టమగు అరణ్యములతో నిండియున్న పెద్ద భూభాగములు (దక్కను పీఠభూమిపై నున్న దండాకారణ్యము) ఇప్పుడు బయళ్లుగా నున్నవి అందుచే ప్రపంచమందన్ని దేశముల యందును భూసార విశేషమును పదిలపరచియుంచుట ఒక పెద్ద సమస్యయైనది నాగరక దేశములన్నిటి యందును ఇప్పుడు క్రమపద్ధతిని మొక్కలు నాటుట, అరణ్యములు పెంచుట అను కార్యక్రమములు విరామములేకుండ జరుపబడుచున్నవి అడవులను పెంచుట (ఇది భారత దేశమున 'వనమహోత్సవము' అనబడుచున్నది) ఒక ప్రత్యేకమగు శాస్త్రజ్ఞానము దానిని పరిశీలించి, వ్యవసాయ, ఆర్థికసంబంధమగు లాభములకే గాక ఆయా ప్రదేశ సౌందర్యము కొరకును ఆచరణలో పెట్టవలెను.

బంజరుభూములకు తగిన ప్రత్యేక జాతుల మొక్కలను నాటుట, క్రమక్రమముగా వాని స్థానమున ఎక్కువ శ్రేణికి చెందిన వృక్షజాతులను పెంచుట, వర్షజలము యొక్క వేగమును తగ్గించుట కొరకు వంకర టింకర కాలువల నేర్పరచుట భూసారపు క్షేమము పదిలపరచు పెద్ద కార్యక్రమములతో జరుగుచున్న కొన్ని పద్ధతులు

ప్రకృతి శాస్త్రజ్ఞులు, వ్యవసాయదారులు, ఇంజనీయర్లు కల ప్రత్యేక సంఘములు ఎడతెగని పరిశోధన చేయుటకును, ప్రస్తుతము ఉన్న అరణ్యములను సంరక్షించుటకును, దూరదృష్టి లేక వెనుక కాలమున నాశనము చేయుటచే లోపించిన విశాలారణ్య ప్రదేశములను పునరుద్ధరించుటకును సంస్థాపితములయినవి

వ. శి

అడవి బాపిరాజు - కళలోనే పుట్టి, కళలోనే పెరిగి, కళలకు జీవిత మంకితముచేసి, కళాసేవలోనే కాలధర్మముచెందిన కళాతపస్వి శ్రీ అడవి బాపిరాజుగారు

ఆయన జననము 1895 అక్టోబరు 8 వ తేది శ్రీ కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులు, ధర్మవరం రామకృష్ణమాచార్యులు, గురుజాడ అప్పారావుగార్ల ఆధునిక సాహిత్య సౌధ నిర్మాణమునకు పునాదులు వేసిన కాలమది

కళామయుడైన శ్రీ బాపిరాజుగారు ఆ సౌధమున కొక స్తంభము, అశోక విజయ స్తంభము హంపీ బజార రామాలయ స్తంభములవలె ఎంతటి స్పందనములకైనను చెమ్మగిలనట్టిది, నిలలాలయ శిలా స్తంభము వలె రాగ రంజితలు చిలకరించునట్టిది, కష్టాలు పైకొన్నప్పుడు మందరమువలె మథించునట్టిది

కళకుడు కవి యగుట, కవి నవలారచయిత యగుట, నవలారచయిత చిత్రకారు డగుట - వీటన్నిటను నిష్ణాతుడు, నాట్యకోవిదుడు అగుట అరుదు. కాని శ్రీ బాపిరాజుగారు కళకుడు, కవి, నవలారచయిత, చిత్రకారుడు, నాట్యాచార్యుడు "ఒకరికి చేయునిచ్చి, ఒకరికి కాలునిచ్చి, ఒకరికి నడుమునిచ్చి కూరుచున్నానోయ్" అని ఆయన అభినయించుచు పాడుచున్న పాటవలె, తనచేతిని, కాలును యావచ్ఛరీరమును కళలకు అంకితము చేసినాడు

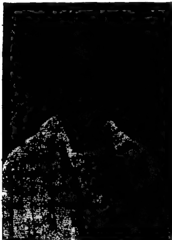
ఇంతటి కళామయుడు మధురమూర్తి యగుటలో ఆశ్చర్యమేమున్నది ? అమలిన హృదయము, అజాతశత్రుత్వము, బహుముఖ ప్రజ్ఞాప్రాభవము - ఈ మూడు త్రివేణుల సంగమము ఆయన సహృదయత, సరసత, సదయత పెనవేసికొన్న మానవు డాయన

" శ్వేత మేవా బ్రతుకుమార్గం
వేద మేవా సత్యరూపం
మోన మేనా నిత్యకర్మం
మూర్తి మంతులకూ "

అని వాపోయి, వ్యత్యాసాలెరుగని సుందర సమాజము నెలకొనవలెనని అంగలార్చిన ఆదర్శ జీవి

బాపిరాజుగారు జన్మించినది గోదావరి తీరమున భీమవరము సమీపములోని సరిపల్లెలో ఈ గోదావరి "గద్గద పదగ్గోదావరి కాదు " అన్నిటిని గుండెలో పెట్టుకొని, విస్తృత గంభీరముగా ప్రవహించెడి గోదావరి ఆ గోదావరి గంభీరత బాపిరాజుగారి గుండెల లోతులలోనికి, గోదావరి విస్తృతి ఆయన దృక్పథములోనికి తొంగి చూచుటలో వింతయేమున్నది ? ఆయన తండ్రి శ్రీ కృష్ణయ్యగారు. రసవత్తరమయిన కథలను అకువుగా అల్లి వీనులవిందుగా వినిపించుటలో ప్రజ్ఞాశాలి తల్లి

శ్రీమతి సుబ్బమ్మగారు. అమలిన హృదయ, ఉదార స్వభావ ఈ లక్షణాలు బాపిరాజుగారికి ఉగ్గుపాలతో అలవడినవి. కనుకనే శ్రీ రాయప్రోలు సుబ్బారావుగారు—

"మీయమ్మ యే తార రాయతో విముగాంచె
ఏ యోషధులసార పాయసంబిడి పెంచె
లేకున్న నీశిల్ప లీలాభిరుచి రాదు
కాకున్న నీస్వాదు కంఠమబ్బగ బోదు
అడవోరి చిన్నవాడ
అమృత ధారలవాడ"

అని ఆశ్చర్యము ప్రకటించినారు.

బాపిరాజుగారి విద్యార్థిదశ రాజమహేంద్రవరములో ఓస్వాల్డ్ కూల్డ్రేగారి అంతేవాసిత్వములో గడచినది. కూల్డ్రేగారి ఒజ్జరికము బాపిరాజుగారిలో చిత్రాంకమైన కవితను, కళను మేల్కొల్పినది. దీనితోడు పాల్, లాల్, బాల్ అనెడు త్రిమూర్తులలో ఒకరైన బిపినచంద్రపాల్ ఆవేశపూరిత ప్రసంగములు బాపిరాజుగారి హృదయములో దేశభక్తి నాటుకుపోయినవి. దాని ఫలితమే ఆయన 1921 లో సత్యాగ్రహోద్యమములో పాల్గొని కారాగారవాసము అనుభవించుట. తర్వాత ఆయన బి ఎల్ పట్టముపొంది, కొన్నాళ్ళు న్యాయవాదివృత్తి సాగించినను, నాలుగేళ్ళపాటు బందరు జాతీయ కళాశాల ప్రిన్సిపాలుగా పనిచేసినను, పిదప చలనచిత్రరంగంలో కళాదర్శకుడుగా పనిచేసినను, గుంటూరులో కళాపీఠము స్థాపించి "కులపతి" అయినను, పదపడి హైదరాబాదులో 1948 నుంచి నాలుగేండ్లపాటు "మీజాన్" తెలుగు దినపత్రిక సంపాదకత్వము నిర్వహించినను, అనంతరము 1952 సెప్టెంబరు 22 వ తేదిన చెన్నపురిలో "సాహి మృత్యుంజయా - సాహి మృత్యుంజయా" అని సంస్మరించుచు, తుదిసారిగా కన్నుమూసెడు వరకు ఆయన హృదయ నైర్మల్యము చెక్కుచెదరలేదు ఆయన కళాతృష్ణ కలకబారలేదు సాహిత్యారాధన సడలలేదు పది నవలలు, పది కథా సంపుటాలు, వంద చిత్రాలు, వందపాటలు పూర్తిచేయవలెనని ఆయన కోరిక

శ్రీ బాపిరాజుగారివలె అన్ని కళలలో, కావ్యరూపాలలో కలం నడిపినవారు చాల అరుదు కలము నడపిన ప్రతి రంగములోను ఆయనవలె కన్నాకు అగుట అంతకన్న అరుదు. ఏకకాలములోనే అన్నింటిని ప్రారంభించి, ఇంద్రజాలికునివలె నిర్వహించెడువారు మరీ అరుదు ఇంతటి బహుముఖ ప్రజ్ఞాశాలి కనుకనే ఆయన తన కోరికకు అనుగుణముగా పది నవలలు (పదవది "మధురవాణి" అసంపూర్ణము), ఏబదింటికి పైగా కథలు, శతాధికముగా గేయాలు వ్రాసినారు పెక్కు చిత్రాలు గీసినారు

తెలుగు నవలా సాహిత్యములో బాపిరాజు గారిది తొట్టతొలిబంతిలో మొట్టమొదటిపీట ఆయన హిమబిందు, గోన గన్నా రెడ్డి, అడవి శాంతిశ్రీ, అంశుమతి, మధురవాణి (అసమగ్రము) ఆంధ్రుల ఇతిహాసము ఇతివృత్తముగా గలవి "హిమబిందు"లోని ఇతివృత్తము ప్రథమాంధ్ర సామ్రాజ్య స్థాపకులయిన శాతవాహనులనాటిది. అడవి శాంతిశ్రీ ఇక్ష్వాకులనాటి కథ అంశుమతిలోనిది ఆంధ్రచాళుక్య సామ్రాజ్యస్థాపన కథ "గోన గన్నా రెడ్డి" కాకతి రుద్రమదేవినాటి గాథ "మధురవాణి" తంజావూరాంధ్ర రాజులనాటి సంగతి ప్రాచీనాంధ్ర చరిత్రను ప్రామాణికముగా గ్రహించి జాతి జీవనమును చిత్రించుటకు నవలలు రచించినవారిలో ప్రథముడు, ప్రధానుడు బాపిరాజుగారే

ఆయన తక్కిన నవలలు నారాయణరావు, కోనంగి, తుఫాను, జాజిమల్లి, నరుడు సాంఘికమైనవి

బాపిరాజు గారి నవలలోని ప్రత్యేక లక్షణాలివి

1. చరిత్రాత్మకమైన నవలలో, చరిత్రానుసరణ విషయములో, ఆయనది అనితరసాధ్యమైన కథాగమనము కోవమో, చమత్కారము కోవమో చరిత్రను మార్పుచేయుట ససేమిరా పనికిరాదు. ఏ రాజుల కాలపు కథ తీసికొని నవల వ్రాయదలచినా, మొదట ఆ కాలపు శాసనాలు మొదలు కవిలెకట్టలదాక క్షుణ్ణముగా చదివి, చరిత్రకారులతో తర్క వితర్కాలు జరిపి, సమన్వయించుకొని, అప్పటి ఆచార వ్యవహారాలకు, సంప్రదాయాలకు లోటు రాకుండ రచన సాగించేవారు. కనుక రాజుల బిరుదానకులను కూడ వదలెడువారు కారు. ఇందులకు "గోన గన్నారెడ్డి"ని ప్రత్యేకముగా ఉదహరించవచ్చును

2. సాంఘికమయిన నవలలలో తన దృష్టిని కేవలము పాత్రల మీదనే కేంద్రీకరించక పరిసర పరిస్థితులను, దేశములోని ఘటనల్లో ప్రధాన పాత్ర వహించిన వ్యక్తులను కలిపివేసి, వాస్తవికతను మరింత స్పష్టముగా తోచ చేసెడువారు. కనుకనే "నారాయణరావు" లోని జమీందారీ పద్ధతి నిర్మూలనము గాని, తుఫానులోని శర్వరీ భూషణుని కళాతృష్ణ గాని, "నరుడు"లోని నారాయణ-ఆంగ్లో ఇండియను వనిత వివాహము గాని, నిర్భూరమనిపించవు సరిగదా, పాఠకునికి సన్నిహితముగాను, వాస్తవికముగాను కనుపించును "నారాయణరావు" ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయము మన్ననపొందినది

3. దేనికి తగినభాష దానికి అనేది బాపిరాజుగారి రచనలోని మొదటి కిటుకు "హిమబిందు"లో భాష ప్రాచీన ప్రబంధ ధోరణిలో కదం తొక్కును 'కోనంగి', 'నరుడు' వంటి సాంఘికాలలో వ్యవహార భాషలో వశ్లేరుపై ఐండి వలె సాగును. భాష యేదయినా ఆ శైలిలో కవిత్వము తొంగిచూచుచుండును.

4. చరిత్ర విషయములో వలెనే భూగోళ విషయములోను ఆయనకు పట్టుదల యెక్కువ. ఆయన ఏ నవల చదివినను (ఏ కథ చదివినా) ఆయా ప్రాంతాలలో విహరించినట్లు పాఠకులు తన్మయులయ్యెదరు. తనరేఖ పర్యటనానుభవాలను యుక్తాయుక్త విచక్షణతో క్రోడీకరించి, అక్కడక్కడ చొప్పించుట ఆయనకు పరిపాటి "తుఫాను" లో ఆయనది విధశాస్త్రాల ప్రజల జీవితాలకు సంబంధించిన సూక్ష్మాతి సూక్ష్మవిషయాలను అద్భుతముగా చర్చించుట చూడవచ్చు

5. ఆయనపాత్రలలోని ఉదాత్తత నిరుపమానము సంఘములోని ఎగుడు దిగుళ్ళను సరిచేసే ఆవేశము పాత్రలలో కొట్టివసలాడుచు ఉండును ఆయన నిజమైన గాంధీవాది. తనకు నచ్చని విధానాలను, సిద్ధాంతాలను వికారముగా చూడక సానుభూతితో పరిశీలించేసహనముగలవాడు రచయితకు అవసరమయిన తునిజాయితీ గలవాడు-కనుక ఆయన పాత్రలుకూడ ఉదాత్తతను పోతపోసికొన్నవి ప్రతిపక్షుల వాదాలను ఎంతఉదాత్తతతో తర్కించునది "తుఫాను" సాక్ష్యమియ్యగలదు

కథలు :- బాపిరాజుగారి కథలు కళా మూర్తులు, రసగుళికలు అతి సామాన్యవిషయముతో అసాధారణ కథ అల్లగల మొనగాడాయన బాపిరాజుగారితో తెనుగు కథారంగములో నూతన కళాత్మకాధ్యాయము ప్రారంభమై, మహోన్నతిని పొందిన దనుట నిస్సందేహము ఆయన కథలలో "శైలబాల, భోగీరలోయ, వీణ"- దివ్యసారిజాతాలు ఆయనకథలుకొన్ని, "రాగమాలిక, తరంగిణి, అంజలి" అనే మూడు సంపుటాలుగా వెలువడినవి. కొన్ని కథలు శైలబాలవంటివి, ఆంగ్ల, కన్నడ, హిందీభాషలలోకి అనువదింపబడినవికూడ

బాపిరాజుగారి కథలలో ధగధగలు, తుగతుగలు కనుపించవు, వినిపించవు నిస్పృహ, దౌర్బల్యము అగుపించవు "ఆయనకాళ్ళు నేలమీదనే యున్నను ఆయన చూపు నింగిమీదే ఉండుటచేత, ఆయన కథలు ఇతరుల కథలవలె కన్పట్టవు. అవి ఆయన దివ్యస్వప్నాలుగా ఉండును ఆయన కనెకు కలలనే కథలుగా చెప్పినాడు ఆయన తన కల్పనద్వారా హృదయస్పందన లెన్నింటినో కళాత్మకముగా చేసినాడు."

ఇంతమాత్రాన ఆయన కాల్పనిక జగములోనే విహరించినవారనికాదు. వాస్తవికజగత్తుకూడ ఆయన విహార భూమియే "వాన, సెలతల్లి, గాలివాన" వంటి కథలలో ఆయన భూమిబిడ్డల వంగతులు వ్రాసి పేదలపెద్దతనమును పెద్దలమీ ధనికుల కొల్లనత్వమును ఇంచించినారు.

ఆయన కథలలో 'శైలబాల' శిల్పమునకు, "వేంకట్లు" సంఘపు ఆవేదనకు, "భోగీరలోయ" చిత్రలేఖనమునకు ప్రతీకమని గ్రహించవచ్చును "రజాకార్" కథలో ఆయన మూడు ముక్కచెక్కలయిన తెనుగువారు ఏకము కావలయునని ఆవేదనపడినారు.

" గణపతిదేశం - రాయలసీమా
కళింగరాజ్యం - కాకతిభూమి
ఆంధ్రులందరూ - ఒక కౌగారని
ఏకకంఠమున - పాటనిండునని
మోగింపవమ్మా - జయజయధంకా "

అని ఏనాడో గొంతెత్తిపాడిన విశాలాంధ్రవాది ఆయన

కన్ను తెరచినది మొదలు కన్నుమూయునంత దనుక సమకాలిక విషయాలను వస్తువుగా తీసికొని దేశమును బాగుపరచు భావముతో అతినన్ని హితత్వముగల పదునైన కలముగలవారాయన

పాటలు

" అతడుగీసినగీత బొమ్మయి
అతడు పలికిన పలుకు పాటై
అతని హృదయములోని మెత్తన
అర్థవత్కృతికైయ'

అన్న (శ్రీ) విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారి మాటపూర్తిగా అర్థవంతమైనది ఇట్టి బాపిరాజుగారు కళాదేవిని "శశికళా" మూర్తిగా భావించుకొని తన్మయులై ఆరాధించెడువారు తమ గీతాలన్నింటికిని ఆ "శశికళే" అధిష్ఠానదేవి యని భావించి పాడినారు ఆ మోహినీరూప సాక్షాత్కారము కోసము అంగలార్చినారు ఆవేదన పడ్డారు.

" నీకు ఇవతల
నాకు అవతల
తెర ఉన్నది బాలా!
తెర ఉన్నదే!
కన్నులు కానని రూపం పిలిచీ
కౌగిలి కందని భావం తలచీ
తెరనై పున నాచేతులు మోడ్చి
అరమూతలువా తీరని కలతై
చీల్చిన చిరగని తెర ఇవతలనే
చేరగరానీ నీ వవతలనే
తెర ఉన్నది బాలా!
తెర ఉన్నదే! "

ఉపాస్య దేవీదర్శనము లభించనప్పుడు పడే ఆవేదన, తెలిసే పదాలు, కల్పన ఇంతకన్నను ఉండదను కొందును

" ఒక్కక్షణే! ఇముక ఆయలు
ఒక్కక్షణే! నీరు దెసలు
కదలిపోవు దూరాలు
చెదరిపోవు మేఘాలు
మరచి పోవకే "

ఒంటరిబ్రతుకు చూపుచు కదలిపోయే దూరాలు, చెదరిపోయే మేఘాలు మనకు మరపురావు మధురాదర్శాల కోసము ప్రాకులాడే "శశికళ" తన హృదయమునకు, కళాహృదయమునకు ప్రతిబింబము "అల్పభావము లెట్లు శిల్పవిషయము లౌను ?" అను మతము ఆయనది

" ఉప్పొంగి పోయింది గోదావరీ-తాను
తెప్పున్న ఎగసింది గోదావరీ!

అనే గేయము గోదావరి వరదలను మన కనులకు కట్టినట్లు చేయును

పట్టిసములోని శివాలయము పూజా పురస్కారాలకు నోచుకోలేదన్న విషయమును ఆయన చమత్కారముగా చెప్పిన పద్ధతి అపూర్వము

" గోదారి మధ్యేన కొండొకటి వెలసింది
కొండపయి జంగమయ కొలువు వేంచేశాడు
గోదావరి పడులలో కూడె తీర్థాలన్ని
కొండపై జంగమయ కోటి అభిషేకాలు
గోదావరి వరదలో కోటిపూవులపత్రి
కొండపై జంగమయ వెండిపూవులపూజ
గోదారి కెరటాల కొండతో గుసగుసలు
కొండపై జంగమయ కునుకు జంగరుడోలి"

ఆయన కవిహృదయము బెంగాలు, పంజాబులలో జరిగిన దురాగతాలకు వికలమయి పోయినది. వెంటనే

" ఏమైనారు నా వాళ్లంతా
ఏమైపోయిరి ఈ ఊళ్ళో
కళకళలాడే గల్లీలన్నీ
కంమోత్తరుగా కలిగి పోయినవి "

అని ఆరాటు పడినది.

లేపాక్షి బసవన్నను ఎన్నికోట్లమంది చూచుచుండుట లేదు! కాని బాపిరాజుగారివలె ఎవరు దానిని చూచి, ముగ్ధులై

"లేపాక్షి బసవయ్యా లేచిరావయ్యా!
కైలాస శిఖరిపై కదలిరావయ్యా!"

అని ఆంధ్రదేశమునంతను కదిపించ గలిగినారు?

బాపిరాజుగారు వివిధ భావనలతో కల్పనలతో రూపొందించిన, ఆలపించిన గీతాలలో కొన్ని "గోధూళి, తొలకరి, శశికళ" అనే సంపుటాలుగా వెలసినవి.

చిత్రాలు "కవి చిత్రకారుడు కాలేడు చిత్రకారుడు కవి కాజాలడు" అని సుప్రసిద్ధాంగ్లకవి జార్జి బెర్నార్డుషా అన్నారు. కాని, బాపిరాజుగారు దీనికపవాదము. చిత్రకళలోను విశిష్టస్థానము సంపాదించుకొన్నారాయన. పాశ్చాత్య చిత్రకళకు వెలుగునీడలు ముఖ్యమైనవి. భారతీయ చిత్రలేఖనములో రేఖ ప్రధానము. దీనిలో బాపిరాజుగారు అందెవేసినచేయి. ఆయన కవులలో చిత్రకారుడు, చిత్రకారులలో కవి. ఆయన శ్రీ ప్రమోదకుమార చటర్జీవద్ద చిత్రకళ అభ్యసించినప్పటికిని అజంతా రేఖలతో, అమరావతి వంపులతో, మేళవించి తెనుగుచిత్ర సంప్రదాయమునకు క్రొత్తవన్నెలు కూర్చినారు.

ఆయన చిత్రాలలో "శబ్దబ్రహ్మ" డెన్మార్కు ప్రదర్శనశాలను, "భాగవతపురుషుడు" తిరువాన్కూరు రాజ సౌధమును, "సూర్యదేవ" కూచ్ బిహారును, "సముద్రగుప్త" అల్లాడి కృష్ణస్వామయ్యగారింటిని, "తిక్కన" "మృత్యుంజయ" మున్నగునవి మిత్రుల మందిరాలను అలంకరించినవి. మద్రాసు ప్రభుత్వపు పనుపుపై లంకలోని "సిగిరియా" గుహాచిత్రాలకు ఆయన ప్రతికృతులు సిద్ధపరచి తెచ్చినారు. ఇవి నేడు మద్రాసు మ్యూజియంలో ఉన్నవి. ప్రతికృతికల్పనములో వీరికి శ్రీ రాంభట్ల కృష్ణమూర్తి, పిలకా నరసింహమూర్తి, కోడూరు రామమూర్తి, శ్రీనివాసులుగార్లు తోడ్పడ్డారు.

ఇంతటి చిత్రకళాచార్యుడు వెండితెరపయి కళాదర్శకుడుగా విలసిల్లుటలో ఆశ్చర్యమేమున్నది? ఆంధ్రులలో ప్రథమ కళాదర్శకుడు కాగల ఘనత పొందినవాడుకూడ ఆయనే. "సతీ అనసూయ", "ధ్రువ విజయము", "మీరాబాయి" చిత్రములలో ఆయన తన చిత్రలేఖనములో వలెనే ఉత్తమాదర్శాలు రచించుకొన్నారు.

కళలలోనేకాక వైద్యశాస్త్రములో, సాముద్రిక జ్యోతిష శాస్త్రాలలో, భరతశాస్త్రములో ఆయనకు అపారమయిన పాండిత్యము ఉండెడిది. ఒక్క మాటలో ఆయన ఒక విజ్ఞాన సర్వస్వము. ఆధునికాంధ్ర కళా సాహిత్య వైభవమును దిగంతములకు వెలార్చిన మహనీయుడు.

తి. రా.

అణుబాంబు :- రసాయన శాస్త్రజ్ఞులు పృథివిలో నున్న భౌతిక పదార్థమంతయు 92 మూలపదార్థముల సంయోగవియోగములవలన కలిగినదని నిర్ధారణచేసిరి. ఈ మూలపదార్థములను తిరిగి పరమాణువులనుగా విభజింపవచ్చుననియు, అంతకంటె చిన్నవి ఉండవనియు, ఒక మూలపదార్థమునకు చెందిన పరమాణువుల గుణములు సమానములనియు వారు కనుగొనిరి.

1896 సంవత్సరములో బెకెరెల్ అను పేరుగల ఫ్రెంచి శాస్త్రజ్ఞుడు యురేనియం అను మూలపదార్థము, α β λ (ఆల్ఫా, బీటా, గామా) అనుకొన్ని కిరణములను తనంతటతానే వెలిబుచ్చునని కనుగొనెను. ఇంకను ఇటువంటి పదార్థములు పొలోనియం, రేడియం మొదలైనవి కలవని శ్రీమతి క్యూరి మొదలైన శాస్త్రజ్ఞులు కనుగొనిరి. ఈ మూలపదార్థముల (Elements) విశేషమేమనగా, వాటి పరమాణువులు వాటంతట అవే అన్య పరమాణువులుగా మారుచు ఈ కిరణములను వెలిబుచ్చుచుండుటయే. కొన్ని సంవత్సరముల తరువాత 1919లో రుథర్‌ఫర్డు మహాశయుడు నత్రజని (నైట్రొజను) పరమాణువులమీద 'ఆల్ఫా' కిరణములను ప్రయోగించి, వాటిని ఆమ్లజని (oxygen) పరమాణువులనుగా మార్చగలిగెను. శక్తిమంతములైన కణములవలన మూలపదార్థములను మార్చవచ్చునని దీనివలన స్థిరపడినది.

పరమాణువులను భేదించుటకు సిద్ధముగా దొరకిన 'ఆల్ఫా' కిరణములే 1932 వరకు మొదట ఉపయోగపడెను. క్రమముగా అన్ని పదార్థముల పరమాణువులను భేదించుటకు వాటిశక్తి చాలదని తెలియవచ్చెను. ఎందుకనగా ప్రతి అణువుగర్భమందున్న బీజము (Nucleus)

మహత్తరమైన ధనవిద్యుత్తును కలిగియుండును. ఆల్ఫా కిరణములుకూడ ధనవిద్యుత్తును కలిగియుండుటవలన వాటిశక్తి ఎంతో ఎక్కువగా ఉండినగాని బీజముచుట్టును ఉండు విద్యుత్ - మండలమునుదాటి బీజమును ఛేదింప లేదు. అందుకు ఆల్ఫాకిరణశక్తి చాలదు.

1932 లో ఛాడ్విక్ అను బ్రిటిష్ శాస్త్రజ్ఞుడు బెరిలియం అను పదార్థమును ఆల్ఫాకిరణములచే ఛేదించి న్యూట్రాను (Neutron) అనుకొత్తకణము (particle)ను కనిపెట్టెను. ఈ కణములు విద్యుత్ రహితములుగా నుండి, శక్తిమంత ములగుటవలన తటిమ్మా అణువులచుట్టును ఉండు విద్యుత్ మండలము ప్రవేశించుటకు ఏ మాత్రము అడ్డులేకుండెను. అందువలన క్లీబాణువులు (న్యూట్రానులు) ఏ అణువులను పగులగొట్టుటకయిన మిక్కిలి ఉపయోగకారులుగా నుండు నని తెలియవచ్చెను. 1938లో రెండవ ప్రపంచయుద్ధపు ప్రారంభములో ఒటోహాన్ అను జర్మను రసాయన శాస్త్రజ్ఞుడు యురేనియంఅణువులను క్లీబాణువుల (న్యూట్రాన్) వలన పగులగొట్టగలిగెను. హాన్ విజ్ఞాని, యురేనియం పరమాణువు పగిలి బేరియం, లాంథనం పరమాణువుల క్రింద మారినట్లును, అవి అతిశక్తిమంతములై యున్న ట్లును కనుగొనెను. అదియునుగాక ఈ క్రియయందు రెండు క్రొత్త క్లీబాణువులు (న్యూట్రానులు) ఉత్పత్తి అయినట్టు తెలిసినది. ఇదే గొప్ప విషయము. ఈ క్లీబాణువులు తిరిగి యురేనియం అణువులను బ్రద్దలుచేయుటకు పనికివచ్చును. బ్రద్దలు అయిన తునుకలు కూడ బహుశక్తి మంతములుగా నుండును. ఆ శక్తి అంతయు వేడిగా మారును. ఇట్లు గొలుసుకట్టుగామార్పుచెంది యురేనియం అంతయు భిన్న భిన్న అణువులుగా మారి బ్రహ్మాండమైన వేడిమిని ఉత్పత్తిచేయును. ఇదియే అటంబాంబు యొక్క మూలసూత్రము.

ఈసందర్భములో ద్రవ్యరాశి (Mass), శక్తి (Energy). వీటిని గురించి కొంచెము తెలిసికొనవలసియున్నది. బహు కాలము వరకు ద్రవ్యరాశి నిత్యత్వము, శక్తి నిత్యత్వము (Conservation of Mass and Energy) అను రెండు ప్రత్యేక సిద్ధాంతము లుండెడివి. కాని ఐన్‌స్టయిన్ అను మహాతత్త్వవేత్త ఆ రెంటిని మేళవించి ఒక సిద్ధాంత మును చేసెను. ఆ సిద్ధాంతము ప్రకారము ద్రవ్యరాశి $E=mc^2$ ప్రకారము శక్తిగా మారవచ్చును. దీని ప్రకారము ఒక గ్రాముపదార్థములో రెండున్నరకోట్ల కిలో వాట్ గంటలకు సమానమైన శక్తి యిమిడి ఉన్నదని తెలుసు (విద్యుత్ ఉన్న ఇండ్లలో ఉన్న మీటర్ కొలువు ప్రమాణము కిలోవాట్ గంట) దీనివిలట్టి రసాయనికము అయిన మార్పుల వలన కలిగిన శక్తి కంటె అణువుల మార్పు వలన కలిగెడు శక్తి పదిలక్షల రెట్లు అధికముగా ఉండునని విశదము కాగలదు. రెండు పరమాణువులు కలిసి వేరొక పరమాణువుగ మారి, దీని రాశి ఆ రెండు పరమాణువుల రాశికంటె తక్కువ అయినచో, ఈ తక్కువయిన రాశి శక్తిగా మారును. ఉదా - హీలియం పర మాణువును గాని, ఆల్ఫాకిరణమును గాని పరిశీలించినచో అందులో రెండు ప్రాణువులు (ప్రోటానులు) రెండు క్లీబాణువులు (న్యూట్రానులు) ఉండును లేక నాలుగు ఉదజని (హైడ్రోజన్) పరమాణువులైనను ఉండవచ్చును. వాటి రాశికి హీలియం (యూనాశి) రాశికిని భేదము కలదు. అందువలన ప్రతి హీలియం అణువు నాలుగు హైడ్రోజన్ అణువుల నుండి ఉత్పత్తిఅగునపుడు ఇంత విపరీతపు శక్తి ఉద్భవించును. మన సూర్యునిలో వేడిమిశక్తి ఈ రీతిగానే ఉత్పత్తి అగుచున్నట్లు శాస్త్రజ్ఞుల నమ్మకము.

అణువులలో కెల్లను యురేనియం అణువు మిగుల బరువు కలది. ఆ అణువుమీద న్యూట్రాన్ ప్రయోగించి నచో అది రెండు తునుకలుగా పగులును. ఆ తునుకల రాశి అసలు అణువురాశికంటె తక్కువ. అది శక్తిగా మారును. అయితే ఇంత శక్తి ఉద్భవించుటకు కొన్ని షరతులున్నవి. న్యూట్రాన్ వేగము మందముగా నుండ వలెను. ఇంకొక సంగతి! కిరణాతువు (యురేనియం)లో రెండు తరగతుల అణువులున్నవి 1 యురేనియం 238 రాశి అనియు, 2 యురేనియం 235 రాశి అనియును. రెండవది సాధారణపు యురేనియంలో 140_వ భాగము మాత్రమే. ఈ తేలిక యురేనియమే మందగతి క్లీబాణువుల(న్యూట్రానుల)వల్ల ఛేదింపబడును. కాని యురేనియం 238 అంతసులభముగా ఛేదింపబడదు. రెంటికిగల ఈ భేదము బోర్ మహాశయుడు మొదట నిరూపించెను. అయితే యురేనియంతో నున్న ఈ రెండు తరగతుల అణువులను వేరుచేయుట మిక్కిలి కష్టసాధ్యమైన పని.

దానికి రెండు మూడు మార్గములున్నవి కాని ప్రతి మార్గము గొప్ప వ్యయప్రయాసములమీద ఆధారపడి యున్నది. విస్తార ధనవ్యయముతో కూడిన పని అయినను అత్యంతమైన అవసరము వలన గత యుద్ధమందు ఆ పని నెరవేర్పబడినది ఇంకొక సంగతి - యురేనియం 238 యందు వేగముగల న్యూట్రానులను ప్రయోగించినచో, అది పోషానక్రమముగా చతుర్నివాతువు(ప్లూటోనియం) అను ఇంకొక క్రొత్త అణువుక్రింద మారును ఈ ప్లూటోనియం కూడా న్యూట్రానులవలన సులభముగా భేదింపబడి గొప్ప శక్తినిచ్చును అందువలన యురేనియం 235 తోపాటు ప్లూటోనియం కూడ అణుబాంబునకు మిక్కిలి అవసరమైన పదార్థము ఈ రెండు పదార్థములు మంద గతి న్యూట్రానుల వలన భేదింపబడగలవు భేదింపబడుట యేకాక ఆ పగులుడు (Fission) లో న్యూట్రానుల వరకు కూడ ఉత్పత్తి అగును కాని ఇట్లుత్పత్తియగు న్యూట్రానుల వేగము చాలా ఎక్కువగా నుండును

సాధారణపు మందుగుండు బాంబువలెగాక యీ అణు బాంబు ప్రేలుడుకు వ్యవధి మిక్కిలి తక్కువ కాలము సెకండులో పదిలక్షల వంతు సామాన్యపు బాంబుకు సెకండులో వెయ్యి వంతు ఇంత త్వరితముగా జరుగుటకు న్యూట్రానులు అత్యధికముగా ఉత్పత్తి కావలెను. పైనచెప్పిన ప్రకారము యూరేనియం 235 పగిలినచో రెండు న్యూట్రానులు బయలుదేరవచ్చును ఆ రెండును మరినాల్గింటిని ఉత్పత్తిచేయును ఇటుల డెబ్బది పురుషాంతరాలకు పదివేలకోటికోట్లు న్యూట్రానులు సృష్టి అగును వీటివలన తయారగుశక్తి పదిటన్నుల T N T మందుగుండునకు సమానము కాని ఒక ఆటంబాంబుశక్తి యిరవై వేల T N T తో సమానము అందుకుగాను ఇంకొక పదిపురుషాంతరాలు అవసరము ఇంతతొందరగా హెచ్చుచున్న న్యూట్రానులు ఇంత అధికమగుటకు పలసిన కాలము సెకండులో పైనిచెప్పినట్లు పదిలక్షలవంతు మాత్రమే ఇంత తక్కువకాలములో ప్రేలుడు జరుగవలయును కాని నిజమునకు న్యూట్రానులు ఇంతత్వరితముగా అధికముకావు. ఎందుచేతననగా అందులో కొన్ని తక్కువ అణువులవలన పీల్చుకొన (absorb)బడును కొన్ని పదార్థమును విడిచి పైకిపోవును అయితే ఇన్నివిధములుగా నష్టపడినను అణువు పగులుడు (Fission) వలన ఒక న్యూట్రానుకు ఎక్కువమొత్తముపైన ఉత్పత్తి అయిన యెడల ఈ పరంపరా సంఘటనము (chain reaction) జరుగుటకు పూర్తి అవకాశము కలదు

పైనచెప్పిన విషయములమట్టి కొన్ని సంగతులు విశదమైనవి యూరేనియం 235, ప్లుటోనియం, న్యూట్రానులవలన భేదింపబడి అత్యల్పకాలములో గొప్పశక్తినియ్యగలవని నిరూపింపబడినది అయితే యీప్రేలుడుకు యురేనియంముద్ద కొంత అవధిపరిమాణము ఉండవలెను ఆ ముద్దను రెండుతునకలుచేసి ఆ రెంటిని దగ్గరకు తీసుకొని వచ్చుటలో న్యూట్రానులు ఉత్పత్తిఅయి పైని చెప్పినట్లు అతిస్వల్పకాలములో ప్రేలును ఆముద్ద కొన్ని పౌనులుండవచ్చునని అంచనా వేయబడినది ' ఆ రెండు ముక్కలను ఎట్లు దగ్గరకు తీసుకొనివచ్చుట అనునది ఇంకను రహస్యముగానున్నది ఈ సందర్భములో కొన్ని ఆర్థిక పరిస్థితులను గమనించుటయుక్తము. మొదటి ఆటం బాంబుకు రెండువందలకోట్ల డాలర్లు వ్యయమైనట్లు తెలిసినది అనగా అదిమన ఇండియా కేంద్ర, రాష్ట్రముల రెండుసంవత్సరముల ఆదాయము ఆబాంబు తయారు అగుటకు ముఖ్యకారణము యుద్ధపు ఒత్తిడి అనగా జర్మనులు ముందుతయారు చేయుదురేమోఅని భయము శాంతిసమయములో ఐతే ఆ బాంబును తయారుచేయుటకు ఏ పదునైదు సంవత్సరాలకాలమో పట్టియుండెడిది కాని యుద్ధసమయము అగుటవలన అది మూడు నాలుగు సంవత్సరములలోనే సాధింపబడెను సర్వశక్తులు దీని క్రింద వినియోగింపబడెను అటువంటి పని ధనముతో తులతూగుచున్న అమెరికాలో మాత్రమే సాధ్యము తరువాత రమారమి అటువంటి పరిస్థితు లుండుటచేతనే రష్యాలో కూడ ఆ పని సాధ్యమయ్యెను

ఈ బాంబునకు గల నాశనశక్తికి హిరోషిమా, నాగసాకి పట్టణములు నిదర్శనము బాంబు ప్రేలుడువలన కలిగెడు వేడియొక్క ఉగ్రత కోటి డిగ్రీలు అనగా సూర్యునిలోనున్న ఉష్ణోగ్రతకు దగ్గరదగ్గరగా సమానమన్నమాట ప్రేలుడు వలన ఉత్పత్తి అయ్యెడు అగ్నిగోళము మూరు అడుగులుండును. అది మేఘమువలె పైకిలేచి కుక్కగొడుగు యొక్క రూపమును దాల్చును

మిక్కిలి తక్కువ వికాసముకలవాటిని జడములని, ఎక్కువ వికాసములుకలవాటిని మానసములని మనము తెలిసికొందుము ఈశ్వరుడుకూడ ఒక మొనాడుమాత్రమే అతడు మొనాడులన్నిటిని సృజించినపుడు పరస్పరసంగతి (harmony) దృష్టితో సృజించెను గడియారము చేయువాడు అన్ని గడియారములు ఒకే సమయమును చూపునట్లు ఏలాగుచేయునో, అలాగే ఈశ్వరుడుగూడ ఒకే విధమైన ప్రపంచజ్ఞానమును, పొందునట్లు మొనాడులను సృజించెను. వీరందరు హేతు ప్రాధాన్యవాదులు (rationalists) అని పిలువబడుదురు. సత్యము వస్త్వపేక్షితముగాని, బుద్ధ్యపేక్షితము గాదని ఇంగ్లాండులో లాకను తన సిద్ధాంతమును వెల్లడించెను ప్రపంచమున ఏ ఏ సత్తలు కలవు? అవి ఎన్ని విధములు? ఏ స్వరూపములు కలవి? అను విషయము బుద్ధియొక్క స్వరూపమును, స్వభావమును పరిశీలించినంతమాత్రమున తెలియదు అది ప్రత్యక్షానుభవమువలననే తెలియగలదు ప్రపంచములో అయిదు మహాభూతములు కలవా? అరువది భూతములు కలవా? అరువదికంటె హెచ్చుగా నున్నవా? అను విషయము బుద్ధిని పరిశీలించిన మాత్రమున ఎట్లు తెలిసికొనగలుగుదుము? అందుచేత ఇంద్రియ జ్ఞానాధారమే సర్వజ్ఞానము ఈ మతమునకు అనుభవ మూలవాదము (empiricism) అని పేరు లాకను గొప్ప దార్శనికుడు కాడు అయినను అతడు ఈ వాదమునకు పునాది వేసినవాడు దీనిని పురస్కరించుకొని లాకు, బెర్కిలీ, హ్యూము అనువారు తమ దర్శనములను నిర్మించిరి ప్రత్యక్షానుభవమే ప్రధానమైనచో లైబ్నిట్జు చెప్పిన ప్రకారము అంతరంగముగా బుద్ధివికాసమే సత్యమును వస్తును జ్ఞాతము చేయజాలదు అదియునుగాక జాతిజ్ఞానము (knowledge of the universal) ప్రత్యక్షోద్భూతమేగాని ప్రత్యక్షకారకము కాదు, బుద్ధ్యంతరంగోద్భూతము కాదు. మనము పెక్కుమంది మనుష్యులనుచూచి, వారి సామాన్య గుణములను సంగ్రహించి, ఆ గుణసంపుటికి మనుష్యజాతి పదము వాడుదుము. మనుష్యజాతికి మనుష్య వ్యక్తి వ్యతిభిన్నమైన వేరొక సత్తలేదు. వేరుగా మనము జాతి నన్నపుడు అది నామమాత్రము, బుద్ధ్యాకృతి మాత్రము, మనోవృత్తి మాత్రము అని లాకు వాదము

లాకు ప్రారంభించిన వాదమును బెర్కిలీ విస్తరించెను అనుభవైకవేద్యమే సత్త అయినచో జడద్రవ్యము యొక్క సత్త ఏ అనుభవముయొక్క గోచరము? నారింజకాయ ఆకుపచ్చగాను, పుల్లగాను ఉన్నదని, రంగు యొక్కయు రుచి యొక్కయు సత్త నారింజకాయయందు ఉన్నదని, నారింజకాయ ఈ రంగుకు రుచికి ఆధారమని భావింతుము కాని నా కన్ను రంగు గ్రుడ్డి అయినచో రంగు కనిపించదు పైత్య భూయిష్ఠమైనచో సర్వము పసుపుగా కనిపించును అందుచేత రంగు నా మానసిక వృత్తిగాని, విషయవృత్తి గాదు అలాగుననే పులుపు గూడ మానసిక వృత్తియే ఈ గుణము లన్నిటికి భిన్నమైన నారింజయను జడద్రవ్యమును చూచినవారెవ్వరు? జడద్రవ్యము గుణాధారమని అందురు గుణములుమాత్రమే ప్రత్యక్షములు తదాధారము ఎవ్వరికి గోచరము కాదు తదుపరి గుణములు మానసికములు అందుచేత జడద్రవ్యము అసత్య పదార్థము దానికి సత్తలేదు సత్త సర్వదా మానసికద్రవ్యమే

బెర్కిలీ జడద్రవ్యమును నిరాకరించినరీతినే హ్యూము మానసద్రవ్యమును కూడ నిరాకరించెను జడద్రవ్యము ప్రత్యక్షవేద్యము కానిచో మానసద్రవ్యము మాత్రము ప్రత్యక్షవేద్యమా? పంచజ్ఞానేంద్రియములలో దేనికిని మానసము ప్రత్యక్షముకాదు నేను నా అంతరంగమున చూచినప్పుడు కొన్ని భావములు, సుఖదుఃఖములు, జ్ఞానములు, కల్పనలు మొదలగునవి ప్రత్యక్షమగును గాని మనస్సు మాత్రము ప్రత్యక్షము కాదు అందుచేత మనోద్రవ్యమనునదిఉన్నదని రూఢిచేయలేము అటులనే జాతిపద విషయములకు (universals) వ్యాప్తులకు (universal - judgments) సత్త ఉన్నదని నిర్ధారణ చేయలేము లేని సత్త అయినను, ఇంద్రియ విషయము అయినగాని, తత్సంబద్ధము అయిన గాని ఒప్పుకొనబడదు.

అయినచో ఈశ్వరునికి సత్తలేదా? ఆత్మకు సత్తలేదా? కార్యకారణభావము అసత్యమా? కార్యకారణభావమే అసత్యమయినచో శాస్త్రజ్ఞానమే అసంభవమగును శాస్త్రములు నిర్వచనములన్నియు దానిమీదనే ఆధారపడియున్నవి లేనిచో ప్రపంచకమంతయు యాదృచ్ఛికమగును. కార్యకారణద్యోతకము నా ప్తివాక్యము,

అనగా సామాన్య వాక్యము. ధూమమునుండి అగ్నిని అనుమానము చేసినప్పుడు అగ్ని ధూమమునకు సర్వత్ర సర్వదా కారణమని ఒప్పుకొనిరేని అనుమానము చేయుదుము కాని ఎవడు సర్వాగ్నులను సర్వత్ర సర్వదా చూచినవాడు? లేనప్పుడు, మన జ్ఞానము సర్వము సంశయాస్పదమగును తత్ఫలితము సంశయవాదసిద్ధాంతము (skepticism) ఈ ఫలితమును తొలగించుటకు కాంటు పూనుకొని ప్రపంచానుభవమునకు కారణములు రెండని, అవి అంతఃకరణము వస్తుస్వసత్త (thing in itself) అని చూపెను కాంటు అంతఃకరణమునకు మూడుభాగములు అని చెప్పెను. అవి ఇంద్రియవేదన (sensation) (వేదన అను పారిభాషిక పదమును బౌద్ధులు వాడుదురు), మనోవృత్తి, బుద్ధివృత్తి, ఈ త్రయాంతఃకరణముల సంయోగము వలన సర్వ ప్రపంచము ఉద్భవించును. కేవలము వస్తువు గాని, కేవలము అంతఃకరణముగాని ప్రపంచమును సృజింపనేరదు "ఆత్మా మనసా సంయుజ్యతే మన ఇంద్రియేణ। ఇంద్రియ మర్థేన తతః ప్రత్యక్షం" అన్నట్లు వస్తుస్వసత్త ఇంద్రియముల ద్వారా అంతఃకరణముతో సంబంధమైనప్పుడు ఇంద్రియచేతన ఉద్భవించును ఇంద్రియచేతనచే దృశ్య ప్రపంచముయొక్క ద్రవ్యసామగ్రి కాని మైనము ముద్రలను స్వీకరించునట్లు అంతఃకరణము ఇంద్రియవేదన లను స్వీకరింపదు వాటిని తన ద్వారముల ద్వారా తీసికొనుచు వాటికి తన రూపములను ఇచ్చును అట్లు చేయని ఇంద్రియచేతనలు ఈ రూపములు. ఈ రూపములు మూడు విధములు ఇంద్రియచైతన్యరూపములు, మానసచైతన్య రూపములు, బుద్ధిచైతన్య రూపములు (forms of sensation, understanding and reason) మొదటివి దిక్కాలములు (space and time) ప్రతి ఇంద్రియచేతనము అంతఃకరణము దిక్కాలములద్వారా లోపలికి ప్రవేశపెట్టుకొనును. అందుచేత ప్రతివస్తువు దిక్కాలనియమితమైనట్లు మన అనుభవము దిక్కాలరూపితములైన ఇంద్రియచేతనలకు అంతఃకరణము మనస్సుద్వారా ద్రవ్యగుణ, కార్యకారణాది రూపములను ఇచ్చును. అందుచేత మనము ప్రతివస్తువును కార్యముగను, కారణముగను, ద్రవ్యముగను, గుణముగను, అనుభవగోచరము చేసికొందుము. అనుభవ విషయములన్నింటిని బుద్ధి సంచితముచేసి, పరస్పర సంబంధములు కల్పించి, ఏకీకృతముచేసి, ఏకతత్త్వాంగములుగా నిరూపించును ప్రపంచములోని నియామక సూత్రములన్నింటికి అంతఃకరణమే మూలము సద్ధసిద్ధమైన ప్రపంచము అంతఃకరణ సృష్టము అందుచేత అంతఃకరణము, ఆ నియామక సూత్రములను తదాధారములైన వ్యాప్తులను తెలిసికొనగలదు తత్కారణముగా శాస్త్రజ్ఞానము అసంభవము కానేరాదు

ప్రపంచకము యాదృచ్ఛికముగాక, సూత్రబద్ధమైనది ఈ సూత్రములు బుద్ధినిర్మితములగుటచేత ప్రపంచముగూడ బుద్ధినిర్మితమే బుద్ధికిగోచరము కానిది, ఇంద్రియ చేతనలకు కారణమైనది, వస్తుస్వసత్త (Thing in itself) అనునది వేరొకటిలేదు దృశ్య ప్రపంచము వెనుక అదృశ్య ప్రపంచము వేరొకటి ఒప్పుకొనము వ్యావహారికసత్త అని, పారమార్థికసత్త అని, రెండుసత్తలులేవు. సత్త అన్నది బుద్ధిగ్రాహ్యము, బుద్ధినిర్మితము స్వార్థాయత్తసత్తాకమైన వస్తువు ఒకటి ఉన్నదని కాంటు పొరపాటు బడెనని హెగెలు వాదించెను బుద్ధినిరూప్యమే సత్త, సత్తయే బుద్ధినిరూప్యము (The rational is real, and the real is rational) బుద్ధియొక్క అంతరంగ తత్త్వములను (Categories) తెలిసికొనినచో ప్రపంచస్వభావమును తెలిసికొనగలము, బుద్ధికి ఏకసత్తాన్వేషణయే పరమగతి ఏకసత్తావాదమే సత్యము (Monism) పరమాత్మస్వరూపమే (Absolute consciousness) ఏకసత్త హెగెలు ప్రపంచపు దార్శనికులలో మొదటితరగతిలోనివాడు ఆయన ప్రభావము రమారమి నూటఏబదిసంవత్సరములు ప్రపంచము మీద వ్యాపించెను మార్క్సు కూడ ఆయన సిద్ధాంతమును మార్చి స్వీకరించెను

కాని యీ హెగెలువాదము ప్రత్యక్ష ప్రాధాన్యవాదులకు నచ్చలేదు. బుద్ధి స్వభావమును గ్రహించినను ప్రపంచ స్వభావమును గ్రహింపలేము ప్రత్యక్షము, ప్రత్యక్షాధారమయిన అనుమానము అవసరములు జడద్రవ్య స్వభావము భౌతికవిజ్ఞానము వలనను, జంతు స్వభావము జంతుశాస్త్రము వలనను, మనఃస్వభావము మనశ్శాస్త్రమువలనను. ప్రత్యక్షమును, అనుమానమును, యంత్రములను (instruments of knowledge) ఉపయోగించియు తెలిసికొనవలెను బుద్ధిమీద మాత్రము ఆధార

వడుట వ్యర్థము అందుచేత సత్యాన్వేషణకు సత్యాన్వేషణకు వేరువేరు విధానములను కలుగజేసికొనవలెను ఈశ్వరాన్వేషణ కూడ అట్టి విధానములనే ఉపయోగించి సాగించవలెను విజ్ఞానశాస్త్రములను (sciences) ఇందు కొరకు ఉపయోగించుకొనవలెను ఇట్లు ప్రస్తుతపు దార్శనికులలో ఎక్కువమంది అభిప్రాయపడుచున్నారు

కాని ప్రకృతిశాస్త్రములకు (Natural Sciences) కూడ సత్యాన్వేషణ అవశ్యకము కార్యకారణవిధానము అసత్యమైనచో ఏ శాస్త్రము పనిచేయలేదని ఇదివరకే సూచింపబడినది ప్రతి శాస్త్రము తాను పరిశోధించు వస్తువునకు కారణము కనిపెట్టును ఇదియే దాని నిర్వచన పద్ధతి (method of explanation). నిజముగా కార్యకారణ భావమునకు సత్త లేనిచో శాస్త్రము నిష్ప్రయోజనమగును ఉన్నచో దానిని సమర్థించుట ఎట్లు? శాస్త్రజ్ఞులు ఈ సమర్థనము చేయకపోయినను సత్యమని స్వీకరించియే తమ పని చేయుదురు కాని సత్తాశాస్త్రము, కార్యకారణ భావము సత్యమా అసత్యమా అనుదానిని రూఢిచేయును అటులనే కర్మ సత్యమా అసత్యమా? అసత్యమైనచో ధర్మశాస్త్రము నిర్మూలమగును అటులనే మానవజనహుత్వము సత్యమా అసత్యమా? అసత్యమైనచో సంఘశాస్త్రములు (Social Sciences) నిర్మూలములగును సత్యమైనచో నేను చూచు వాడు నా సజాతీయుడని నేను ఎట్లు గ్రహింపగలను? ప్రత్యక్షముగా అతని ప్రాణముమగాని, మనస్సుమగాని చూడలేను నాకు కనుపించునవి అతని రంగు, ఆకృతి అనుమానమును పురస్కరించుకొని అతడు పురుషు డనుటకు వీలులేదు ఏలన అనుమానమునకు ప్రత్యక్షము ఆధారము ప్రత్యక్షముగా ఎక్కడైన ఇతరుల మనస్సు నేను చూచియుండవలెను. కాని ఎక్కడను ఇది అసంభవము నిరాధారమైన అనుమానము ఇతర మానవసత్తను ఎట్లు స్థాపింపగలదు? విజ్ఞానశాస్త్రములకు మూలభూతములైన యీ ప్రశ్నలన్నియు తత్త్వశాస్త్రము విమర్శింపవలయును.

వర్తమాన యుగమున జడద్రవ్యము నిశ్చలము కాదని స్థిరీకరింపబడినది మూలసత్త జడము కాదని, అది చైతన్యోపేతము, ఉత్తేజస్సంకలితము అయిన ప్రాణరూపమని (life), అదియే కాలము (time) అని, బెర్గ్‌సను బోధించెను. దానిస్వరూపము పరిణామిత్వము కాదు, పరిణామమే అనగా, పరిణమించే వస్తువు ఒకటి, దాని పరిణామము వేరొకటి బెర్గ్‌సను మతానుసారము మూలసత్త ఒక వస్తువుయొక్క పరిణామము కాదు పరిణామ స్వరూపమే దానిస్వరూపము స్వభావముకూడ పరిణామమే అది ఏదైనా ఒక ఆకృతి (pattern) స్వీకరించి నప్పుడు, ఆ యాకృతికి మనము ఒక పేరుపెట్టి ద్రవ్యము (substance) అని అందుము

బెర్గ్‌సను వాదములోని ఈ పరిణామమాత్ర భాగమునే వైజ్ఞానిక తత్త్వజ్ఞులు (Scientific Philosophers) స్వీకరించిరి ఐన్‌స్టైను అను భౌతిక గణితశాస్త్రవేత్త, కాలము దిక్కు వేరువేరు తత్త్వములు కావనియు, దిక్కాలమనునది space-time ఒకటే తత్త్వమనియు, నిరూపించెను దానినుండియే ప్రపంచము ఉద్భవించినదని అలెగ్జాండరు వాదించెను దిక్కాలము నుండి జడద్రవ్యము, జడద్రవ్యము నుండి ప్రాణికోటి, ప్రాణికోటినుండి చిత్తవంతములను (mental-beings) చిత్తవంతములనుండి సర్వేశ్వరుడు ఉద్భవించుట - ఇది దిక్కాలముయొక్క పరిణామకృత్యమని ఆయన మతము లాయడ్ మార్గము కొంచము అదేవిధముగా బోధించెను ఈయన జడద్రవ్యముతో ప్రారంభించును ఈశ్వరుని కూడ మొదటనే పెట్టి, అతనిని జడద్రవ్యపరిణామమునకు ప్రేరకునిగా భావించును వైటుహెడ్డు కూడ కొంచము ఈ మోస్తరు పరిణామమునే స్వీకరించెను ఈయన అధునాతన సత్తాశాస్త్రజ్ఞులలో అగ్రగణ్యుడు. గొప్ప గణితశాస్త్రవేత్త మూలసత్త అనునది ఘటనా సమూహము (events) అది మానవదృగ్గోచరము కాదు, అనుమేయము ఈ ఘటనలు (events) ఒక సంప్రదాయమును, ఒక ఆకృతిని అనుసరించినచో స్థాయి ద్రవ్యము ఉద్భవించును. మన పూర్వశాస్త్రికులు చెప్పిన పరమాణువులు ఘటనాసమూహములు అవి అవిభాజ్యములు కావు. అవి భేద్యములు కావు; అవి భాజ్యములు; అవి భేద్యములు, క్షణికములగు ఘటనలు మాత్రమే ఈశ్వరుడు వీటిని సంఘములుగాను, సంప్రదాయములుగాను ప్రవాహాకృతిని పొందుటకు ప్రేరేపించును

ఈ ప్రేరణవల్ల దృశ్య జడపదార్థములు, ప్రాణులు, చైతన్యములు ఉద్భవించును. ఇవి అన్నియు ఈ ఘటనాప్రవాహములు ధరించిన ఆకృతి రూపములు. ఘటనలు అన్నియు అనేక విధములుగా పరస్పర సంబద్ధములు ఈ ఆకృతులు కూడ అనంతవిధములు ఘటనలకు ఆకృతికారకుడు ఈశ్వరుడు ఆకృతులన్నియు నిత్యవస్తువులు (external objects), ఈశ్వరుని బుద్ధిరూపములు (conceptual forms), ఆయన బుద్ధిస్వభావసంఘటితములు ఘటనలు నిరాకారములు అయినప్పుడు ఈశ్వరుడు కేవలము బుద్ధి స్వరూపమున ఉండును ఆకృతులకు అప్పుడు సత్త ఉండదు ఘటనలకు మాత్రమే సత్త ఉండును ఘటనలు ఆకృతులను స్వీకరించినప్పుడు, ఆకృతులకు కూడ సత్త చెందును మనము ద్రవ్యము అని పిలుచునది ఘటనల యొక్క ఒక ఆకృతి ఈ ఆకృతులకు సత్త కలిగినప్పుడు ఈశ్వరునికి కూడ సత్త కలుగును అందుచేత ఈశ్వరునికి రెండు భావములు కేవల బుద్ధిభావము, సత్తాభావము (conceptual and actual) అని

పాశ్చాత్య దర్శనములందు సత్త పరిపరివిధముల నిర్వచింపబడినది కొందరిచే కేవలము ఈశ్వరసత్తతో ప్రారంభించి మానవసత్త జడసత్త నిర్వచింపబడినవి అధునాతనులచే జడసత్తతో ప్రారంభించి, మానవసత్త ఈశ్వరసత్త నిర్వచింపబడినవి ఈ రెండు రీతులయందు మానవసత్త తన ప్రాముఖ్యమును కోల్పోయినది అందుచేత ధర్మశాస్త్రమునకు హానికలిగినది ఈశ్వరసత్తను స్వీకరించుటగాని, నిరాకరించుటగాని మానవుడే తన బుద్ధివలన చేయవలెను అటులనే జడసత్తను స్వీకరించుటగాని, నిరాకరించుటగాని మానవునిదే కనుక ధర్మశాస్త్ర ప్రారంభమునకు మానవుడు మూలమని, కేంద్రమని, చెప్పవచ్చును ఈశ్వరసత్తను స్వీకరించి, తత్సాక్షాత్కారమునకు ప్రయత్నము చేయునది మానవుడు ఈశ్వరుడు నిత్య సంపూర్ణ స్వరూపుడైనందున అతనికి ప్రయత్నా ప్రయత్నములు, కోరికలు, మనోరథముల యొక్క సఫలత్వ విఫలత్వములు లేవు కనుక ధర్మశాస్త్రములు, విజ్ఞానశాస్త్రములు మానవునికొరకు ఉద్దిష్టములు మానవుడే అప్రధానుడైనచో ఈ శాస్త్రములన్నియు నిరర్థకములు జడసత్త మానవునకు అనుకూలముగా నున్నను, ప్రతికూలముగా నున్నను ఉదాసీనతయే ప్రపంచకము సార్థకమైనచో దాని సార్థకత మానవాపేక్షచేతనే కలుగును ఈశ్వర దృష్టిచే ప్రపంచమునకు సార్థకత నిరర్థకత అనునవి లేవు జడదృష్టిచే కూడ అవి లేవు అందుచేత ఏ సత్తాశాస్త్రమైనను ప్రథమమున మానవుని జీవనమును, కర్మమును పదపడిని, ధర్మమును, వీటి సార్థకతను చూపవలెను ఈ అభిప్రాయమువలనే ఇప్పుడు ప్రపంచమున ప్రాధాన్యము లభించుచున్నది.

డెకార్టు చెప్పినట్లు మానవుడు సర్వమును సంశయింపగలడు కాని తన సత్తను సంశయింపలేడు తాను అనిత్యుడు మర్త్యుడు అయినను అతని సత్తయే ప్రథమమున నిశ్చయవేద్యము, అనిరాకరణీయము బుద్ధిని ఉపయోగించినకొలది తన సత్త, తన దేహపరిమితమే గాక తనను అతిక్రమించి ఉన్నట్లు మానవుడు తెలిసికొనును ఇది సంకుచితముగాని ప్రతిబుద్ధికి వేద్యము ఈ అతిక్రమణ (Transcendence) విధాన మెట్టిదో తెలిసికొనుట సత్తాశాస్త్రము యొక్క ఒక ముఖ్య విషయము ఈ అతిక్రమణమును అంతఃక్రమణముగా చేయు విధానమే ధర్మము తదనుకూల ప్రవర్తనమే ధర్మ ప్రవర్తనము తదనుకూల జీవనమే జీవన వికాసము ఈ వికాసమునకు ఈశ్వర సాక్షాత్కారము అంతిమకోటి ఇట్లు మానవ జీవనమునకు, ధర్మమునకు, కర్మకు ప్రాధాన్యము ఇచ్చిన సత్తాశాస్త్రమే సత్యము కాగలదు తక్కినవాటి సత్యాసత్యములు నిరూపించుట వ్యర్థప్రయత్నము సత్తాశాస్త్రములలో పరస్పర వైరుధ్య ముండుటచే అన్నియు సత్యములు కాజాలవు అయినచో ఒక్కటియే సత్యము కాగలదు సత్యము ఏక స్వరూపము అసత్యములు అనంతములు రెండు రెండు కలిసిన ఎంతవచ్చును? అను ప్రశ్నకు నిజమైన ఉత్తరము ఒక్కటియే తప్పులు అనంతములు నాలుగుసంఖ్య తప్ప తక్కిన సంఖ్యలు అన్నియు తప్పు జవాబులు అటులనే ధర్మశాస్త్రములు, సత్తాశాస్త్రములు వాటిలో సత్యము లెవ్వియో సత్యేతరము లెవ్వియో భగవంతునకే ఎరుక మానవుడు తనబుద్ధిని ఉపయోగించి సత్యమును తెలిసికొనుటకు సర్వప్రయత్నములు అనేక శతాబ్దులనుండి చేయుచున్నాడు కొంచెముకొంచెముగా అతని ప్రయత్నములు సఫలములు

కూడ అయినవి అయినను పరసత్త ఎట్టి స్వభావము కలదియో నిర్ణయింపగలుగుదాక తన జీవితమునుగాని, కర్మమగాని, అతడు అపలేడు కావున ఈ రెండింటిని ప్రథమమున స్వీకరించి దర్శనశాస్త్రము నిర్మింపవలసి యుండును

సత్తాశాస్త్రమును ప్రస్తుతకాలమున దర్శనశాస్త్రమునకు పర్యాయముగా కూడ వాడుట కలదు పర్య ప్రపంచమునకు సామాన్య సత్తాస్వరూపము ఎట్టిదో తెలిసికొనుటకంటె వేర్వేరు సత్తల స్వరూపము తెలిసికొనుట సులభము కనుక తత్త్వశాస్త్రము ప్రపంచశాస్త్రము (cosmology) సత్తాశాస్త్రము (ontology) పురుషార్థశాస్త్రము (philosophy of values) మతవిజ్ఞానము (philosophy of religion) మొదలగు శాఖలుగా విభజింపబడినది అన్నిటియందును సత్తా విషయక ప్రశ్నలు ఎత్తుకొనబడును

పి టి రా

అతి శ్రుతి ధ్వని శాస్త్రము - (Ultrasonics) మానవకర్ణమునకు సెకండునకు 20 నుండి 20 000 పరివర్తనముల (cycles) మధ్యనుండు కంపన ప్రమాణము (frequency) గల ధ్వని తరంగములనుమాత్రమే గ్రహింపగల శక్తికలదు 20,000 పరివర్తనములకంటె ఎక్కువ కంపనప్రమాణము గల ధ్వనితరంగములు మానవ కర్ణముపై ఎట్టి ప్రభావమును కలుగచేయలేవు ఇట్టి ధ్వని తరంగములను అతి శ్రుతి ధ్వని తరంగములు (Ultrasonic Waves) అందురు ఈతరంగములయొక్క ఉనికి 1888వ సంవత్సరమునుండి తెలియవచ్చినదని చెప్పవచ్చును

అతి శ్రుతి ధ్వని తరంగముల పుట్టుక అతి శ్రుతి ధ్వని తరంగముల ఉత్పత్తిచేయు విధానములను స్థూలముగా నాలుగు విభాగములు చేయవచ్చును

1 యాంత్రిక ఉత్పాదకములు (Mechanical generators)

2 ఉష్ణతా ఉత్పాదకములు (Thermal generators)

3 మేగ్నెటోస్ట్రిక్షను ఉత్పాదకము (Magneto-striction generator)

4 పీడనజనిత విద్యుత్తు ఉత్పాదకము(Piezoelectric generator)

1 యాంత్రిక ఉత్పాదకములు : 1899వ సంవత్సరములో కోనిగ్ అను శాస్త్రజ్ఞుడు కొలది మిల్లిమీటర్లపొడవు గల చిన్న శ్రుతిదండము (Tuning fork) ల సహాయమున గాలిలో దాదాపు సెకండునకు 90,000 పరివర్తనముల వరకు కంపన ప్రమాణముగల అతి శ్రుతి ధ్వనులను ఉత్పత్తి చేసెను ఈవిధముగా ఉత్పత్తికాబడిన తరంగములు అధికముగా మాంద్యముపొంది (Heavily damped) త్వరలో నశించిపోవుటచేత ప్రయోగమునకు పనికిరావు దాదాపు సెకండునకు 1,00,000 పరివర్తనముల వరకు కంపన ప్రమాణముగల తరంగములను గాల్టను ఈల (Galtan whistle) సహాయమున పొందవచ్చును ఇందు, ఒక దీర్ఘ ఛిద్రము (narrow slit) నుండి వెలువడు గాలిప్రవాహము పదునైన అంచునకు తగిలి, ఆ అంచునకు సంబంధించియుండు గొట్టములోని గాలిని కంపింప చేయును ఇట్లు గాలి కంపించుటలో ఒక సంగీత ధ్వని వెలువడును ఈ కంపనములు స్థిరమైన కంపన ప్రమాణమును, విస్తృతి (amplitude) ని కలిగియుండుటచే ప్రయోగములలో ఎక్కువ ఉపయోగకరములుగా ఉండును ఈ పద్ధతిని అనుసరించియే హార్ట్మను, హోల్ట్జ్మను అనువారు సెకండునకు 1,20,000 పరివర్తనముల వరకు కంపన ప్రమాణముగల ధ్వని తరంగములను ఉత్పత్తిచేయు రెండు ఉత్పాదకములను (Hartmann's gas current genenator and Holtzmann's ultrasonic generator) కనుగొనిరి

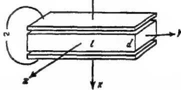
2 ఉష్ణతా ఉత్పాదకములు : మాంద్యమునొందిన (damped) డోలకపు (osciallitory) పరిపథము (circuit) వలన ఏర్పడిన విద్యుత్ విస్ఫులింగము (Spark) యొక్క సహాయమున అల్టుబెర్గ్ అను శాస్త్రజ్ఞుడు సెకండునకు 3,00,000 పరివర్తనములవరకు కంపనప్రమాణముగల అతి శ్రుతి ధ్వని తరంగములను ఉత్పత్తి చేసెను వికల్ప విద్యుత్ప్రవాహము (Alternating current) చే కప్పబడిన ఏకముఖ ప్రవాహ (Direct current) చాపము సహాయమున సెకండునకు దాదాపు 30 లక్షల పరివర్తనములవరకు కంపన ప్రమాణముగల అతి శ్రుతి ధ్వని తరంగములను ఉత్పత్తి చేయవచ్చును నేటికాలమున ఈ ఉష్ణతా ఉత్పాదకములు అంత ఎక్కువగా ఉపయోగింపబడుటలేదు

3. మేగ్నెటోస్ట్రిక్షను ఉత్పాదకము (The Magnetostriction generator) నికెలు మున్నగు అయస్కాంత లోహసంబంధమగు కడ్డీగాని గొట్టముగాని పరివర్తిత అయస్కాంతక్షేత్రము (Alternating magnetic field) లోనికి తేబడినపుడు అయస్కాంతీకరణము వలన కడ్డీ లేక గొట్టముయొక్క పొడవు నియమిత కాలములో మారును. ఇట్టి సంఘటనను "మేగ్నెటోస్ట్రిక్షను ఉత్పాదకము" అందురు. వికల్ప విద్యుత్ప్రవాహము యొక్క కంపనప్రమాణము, నికెలు కడ్డీయొక్క స్వాభావిక కంపనప్రమాణము సమానముగా నున్నపుడు, అనునాదము (resonance) పుట్టి, కంపనవిస్తృతి గరిష్ఠముగా నుండి, కడ్డీ చివరనుండి అదే కంపనప్రమాణము గల ధ్వని తరంగములు వెలువడును.

4. పీడన జనిత విద్యుత్ ఉత్పాదకము నేడు అతిశ్రుతిధ్వని తరంగములను ఉత్పత్తి చేయుటకు ఈ విధానమే విరివిగా నుపయోగింప బడుచున్నది. ఈ పద్ధతిని ఉపయోగించి సెకండునకు దాదాపు 8,000 లక్షల పరివర్తనముల వరకు కంపన ప్రమాణముగల ధ్వనితరంగములు ఉత్పత్తి చేయబడినవి. ఇంతకంటె హెచ్చు కంపన ప్రమాణము గల ధ్వనితరంగములు నేటివరకును ఉత్పత్తి కాలేదు.

శిలా స్ఫటికములను ఒత్తిడిగాని వ్యాకోచపు శక్తి (tension) గాని గురిచేసినప్పుడు, ఆ స్ఫటికములయొక్క నిర్దిష్ట ఉపరితలములపై విద్యుత్తు పుట్టునని 1880 వ సంవత్సరములో క్యూరీ దంపతులు కనుగొనిరి. ఈ సంఘటనను పీడనజనిత విద్యుత్ప్రభావము అందురు. ఈ ప్రభావము క్రింది స్ఫటికములలో కూడ కానవగును: టూరుమలైను (Tourmaline) యశదగంధకిదము (Zinc blende), సోడియ హరితము (Sodium chlorate) తింత్రిణామ్లకము (Tartaric acid), కండచక్కెర (Cane sugar), రాకెలి లవణము (Rochelle salt) పొటాసియ ద్వి ఉదజ భాస్వరితము (Potassium dihydrogen Phosphate), అమ్మోనియా ద్వి ఉదజ భాస్వరితము (Ammonium dihydrogen Phosphate), ఎథిలీన్ డైఎమైన్-టార్ట్రేటు (Ethylene diamine tartrate మొదలగునవి.

తరువాత కొలదికాలములోనే పీడనజనితవిద్యుత్ప్రభావమునకు విరుద్ధమైన ప్రభావమును కూడ క్యూరీ దంపతులు కనుగొనిరి. ఒక శిలాస్ఫటికమును నిర్దిష్టదిశలో వికల్ప విద్యుత్ క్షేత్రమునందు ఉంచినచో ఆ శిలా స్ఫటికము నిర్దిష్ట దిశలలో సంకోచించుట (Contract) గాని వ్యాకోచించుట (expand) గాని జరుగును. శిలా స్ఫటికము యొక్క పీడనజనిత విద్యుత్తు అక్షము (Piezoelectric axis) విద్యుత్ క్షేత్రపు అక్షముతో ఏకీభవించవలెను. ఇట్లు ఉంచినచో ఆ శిలాస్ఫటికము విద్యుత్ క్షేత్రపు మొదటి అర్ధ పరివర్తనములో పొట్టిదిగా నొక్కబడి రెండవ అర్ధ పరివర్తనములో అప్రమాణము గానే సాగును. ఈ విధముగా శిలాస్ఫటికము స్థితిస్థాపకత్వముగల డోలనములను (Elastic oscillations) పొందును. ఈ డోలనముల ఆవర్తన కాలము (Period) వికల్ప విద్యుత్ క్షేత్రపు ఆవర్తనకాలమునకు సమానముగా నుండును. శిలాస్ఫటిక ఫలకము యొక్క స్వాభావికమగు యాంత్రిక కంపన ప్రమాణముతో విద్యుత్కంపన ప్రమాణము అనునాదము జరిపినపుడు, కంపనముల విస్తృతి గరిష్ఠముగా నుండును. ఈ విధముగా అనునాదమునందు శిలాస్ఫటిక ఫలకము అతిశ్రుతి ధ్వనులను పుట్టించును. స్వాభావిక కంపన ప్రమాణమునకు సంబంధించిన ఏ రేపి అనుస్వరమువద్దనైనను ఆ శిలా స్ఫటికము అనునాదపు కంపనములను పొందునట్లుగా చేయవచ్చును. అందువలన సెకండునకు 20,000 పరివర్తనములనుండి కొన్ని వేల లక్షల పరివర్తనముల వరకు కంపన ప్రమాణముగల అతిశ్రుతి ధ్వనులను విద్యుత్పీడన జనకముచే పొందగలము. అనునాదమునందు శిలాస్ఫటి

ప్రేరక విద్యుత్ వాహకముల నడుమ శిలాస్ఫటిక ఫలక విన్యాసము
l, d = శిలా ఫలకము x, y, z = సంకోచ వ్యాకోచ దిశలు
E = వికల్ప విద్యుత్ క్షేత్రము

కవు ప్రకంపనములు అధిక తీక్ష్ణముగా (sharp) నుండును అందువలన స్థిరమైన కంపన ప్రమాణములు గాను, ప్రేషణ యంత్రముల నడుపుటలోను, డోలన వలయము లను (Oscillating circuits) స్థిరీకరించుట యందును అనునాదమువద్ద ప్రకంపించు శిలాస్ఫటిక ఫలకములను ఉపయోగించెదరు కొంతకాలమునుండియే స్వాభావిక ముగా లభించు విద్యుత్పీడన స్ఫటికములకు బదులుగా మట్టి సంబంధమగు ద్రవ్యముల (Ceramic materials) నుండి రాసాయనికముగా తయారు చేయబడిన బేరియం టిటానేట్ (Barium titanate) మొదలగు వాటిని అతి శ్రుతి ధ్వని జనకములుగా ఉపయోగించుచున్నారు ఇట్టి అతిశ్రుతిధ్వని జనకములు ఎక్కువ పరిమాణమును (Large size) కలిగి యుండుటచే ఎక్కువ వెడల్పుగు తరంగజాలమును ఇచ్చును

అతి శ్రుతి ధ్వనుల పరిశోధనము (Detection) - సామాన్యముగా శబ్దతరంగముల పరిశోధనకు ఉపయోగ పడు విధానము లన్నియు అతిశ్రుతి ధ్వనులను గుర్తించు టకు వినియోగింపవచ్చును చెవిని మాత్రము ఉపయో గించుటకు వీలుపడదు అతిశ్రుతి ధ్వనులను గుర్తించుటకు ఉపయోగపడు వేరువేరు గ్రాహకులను మూడు రక ములుగా విభజింపవచ్చును

1 యాంత్రిక గ్రాహకులు (Mechaincal detectors) పొగ, ధూళి, బిందుకణములు, పటలములు (Films), జ్వాలలు, వికిరణమానములు (Radiometers)

2 విద్యుత్ గ్రాహకులు (Electrical detectors) ప్రతిరోధకములు (Resistors), వేడి తీగెలు (Hot wires)

3 దృగ్విధానము (Optical methods) ఛాయా రేఖలు (Shadowgraphs), ష్లీరెన్ (Schlieren) విధానము వివర్తన విధానము (Diffraction method)

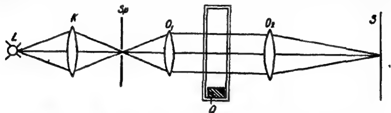
యాంత్రిక, విద్యుత్ గ్రాహకులు ప్రవద్రవ్యముల (Fluids) లోను, దృగ్విధానములు ద్రవములలోను సంపూర్ణకిరణ భేద్యమగు (Transparent) ఘనపదార్థము లలోను ఉపయోగింపబడు చున్నవి

1 యాంత్రిక గ్రాహకులు తేలికయగు ఘనపదార్థపు కణములనుగాని ద్రవపు బిందువులనుగాని (ఉదాహరణకు చుట్టపొగలో నుండు వట్టివి) వాయువుతోకూడిన ధ్వని క్షేత్రములోనికి ప్రవేశపెట్టబడినపుడు, ఆ కణములు వాయుకణముల చలనమును అనుసరించుటచే ధ్వనితరంగముల చిత్రమును ఇచ్చును ధ్వనితరంగముయొక్క నిష్పంద బిందువుల (Nodes) వద్ద ఇంతగలు ఏర్పడునట్లు చేయుటచే ఆ తరంగముయొక్క రూపము కనుపించునట్లు చేయవచ్చును పురిగల దారమే (Torsion fibre) వ్రేలాడ తీయబడిన గుండ్రని బిళ్ళపై (disc) అతిశ్రుతిధ్వని తరంగజాలమును పడునట్లు చేసినచో, ఆ పురి పై భాగమున ఏర్పడు మెలిక (Twist)యే తరంగజాలపు తీవ్రత (Intensity) కు ప్రమాణమగును అతిశ్రుతిధ్వనిజాలమును గుర్తించుటకు ఉపయోగపడు వికిరణమానమునందు ఈ సూత్రమే ఉపయోగింపబడు చున్నది అతిశ్రుతిధ్వనిజాలమును గుర్తించుటకు సబ్బు పటలము (Soap film)ను గాని సునిశితమగు జ్వాలను (Sensitive flame) గాని ఉపయోగింపవచ్చును

2 విద్యుత్ గ్రాహకులు ఒక ప్రవద్రవ్యముయొక్క ఉష్ణోగ్రతలో, దానియందు జరుగు సంపీడన విరళీకరణ ముల (Compressions and rarefactions) మూలమున, కొద్దిమార్పులు జరుగును దాని ఉష్ణోగ్రత అతికొంచె ముగా మారుటచే అతి సున్నితమగు ఉష్ణోగ్రతా మాపక ములు మాత్రమే ఆ మార్పును గుర్తింప గల్గును ధ్వని తరంగమార్గములో ఒక వేడితీగెను (Hot wire) ఉంచి నచో అది చల్లబడును ఈ చల్లబడుటను (అనగా ఉష్ణో గ్రతలో మార్పును) తరంగముయొక్క వేగమునకును విస్తృతికిని ప్రమాణముగా తీసికొనవచ్చును ధ్వనిక్షేత్ర మును అన్వేషించుటకు ఉపయోగించు హాట్ వైర్ మైక్రోఫోను (Hot wire microphone) వందలి మూల సూత్రము ఇదియే దీనియందు ఒక సన్నని ప్లాటినము లేక నికెలు తీగను ఉపయోగింతురు ఈ తీగను ధ్వని క్షేత్రములో ఉంచినపుడు దాని ఉష్ణోగ్రత మారును దీని ఫలితముగా ఆ తీగయొక్క నిరోధకత్వము నందును మార్పు కల్గును నిరోధకత్వమునందలి మార్పు ధ్వనితరంగముల విస్తృతికి ప్రమాణమగును

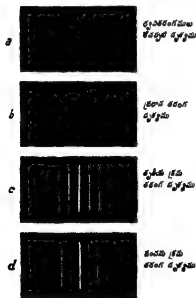
దృగ్విధానములు ఒక ప్రవద్రవ్యమునందు ధ్వనితరంగ జాలమును పంపినపుడు, తరంగముఖరంగము (Wave-front) వ సంపీడనము, విరళీకరణములు జరుగును అందు

వలన తరంగముఖమార్గమున వేరువేరు ప్రదేశములలో ద్రవద్రవ్యముయొక్క సాంద్రత మారును దీనివలన వక్రీభవన గుణాంకము (Refractive index) నందును మార్పు సంభవించును ధ్వనిక్షేత్రము (Q) నకు సమకోణ మార్గములో కాంతిజాలమును పంపినచో, అతిశ్రుతి ధ్వని తరంగముల ఛాయను ఒక తెరపైగాని లేక కొద్దిదూరమున నందుంచు ఛాయాగ్రహణ చిత్రఫలకము (S) పైగాని పడు నట్లు చేయవచ్చును ఆ ఛాయయొక్క రూపము, తరంగముఖముయొక్క ఆకారముపై ఆధారపడి యుండును తరంగముఖము గోళాకారముగా నున్నచో ఛాయ గుండ్రముగాను, సమతలము కలదిగా నున్నచో, సరళ రేఖాకారముతోను ఉండును దృగ్విధానము

అతి శ్రుతి ధ్వని తరంగముల మూలమున కలుగు కాంతి వమనము యొక్క పరిశీలనార్థమై సాధనముల కూర్పు

అన్నింటిలో ఇదియే మూలసూత్రము ఒక ద్రవద్రవ్యము నందు ధ్వని తరంగమును పంపినపుడు ఆ ద్రవద్రవ్యము యొక్క వక్రీభవన గుణాంకము నిశ్చయముగా హెచ్చుటయు, తగ్గుటయు జరుగును అందుచే ధ్వనిక్షేత్రము ఒక దృక్ - రేఖాఫలకము (Optical grating) గా పని చేయును ఒక దీర్ఘ ఛిద్రమునుండి వచ్చు కాంతికిరణ జాలమును ధ్వనిక్షేత్రమునకు సమకోణమార్గములో పంపినచో ఆ కాంతికిరణజాలము వమనము పొందును ధ్వనిక్షేత్రము లేనపుడు తెరపై దీర్ఘ ఛిద్రము యొక్క ప్రతిబింబము ఒక్కటే కనుపించును (a) ధ్వనిక్షేత్రము వున్నపుడు, కాంతి కిరణజాలము వమనము పొందును గాన దీర్ఘ ఛిద్రముయొక్క మధ్య ప్రతిబింబమునకు ఇరు వైపుల అనేక ప్రతిబింబములు కనుపించును (b, c, d)

* జైలాలులో (Xylol) ధ్వనితరంగములవలన కలుగు వమన విచ్ఛిన్న కిరణములు

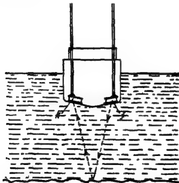
లేజిలోనుండు సమస్యా స్వభావముపై ఆధారపడి వేరువేరు సమలకు వేరువేరు గ్రహణ ఉపాయములు ఉపయోగింపబడుచున్నవి ద్రవద్రవ్యములలోని శోషణము (absorption) ను, వేగమును నిర్ణయించుటకు గల పద్ధతులలో కాంతి వమన విధానము ఎక్కువ వాడుకలో నున్నది దీనికి కారణములు కొంతవరకు దాని క్రొత్తదనము, అది ప్రదర్శించు దృశ్యము అయి ఉండ వచ్చును

అతిశ్రుతి ధ్వని శాస్త్రముయొక్క ప్రయోజనములు (Applications) అతిశ్రుతి ధ్వని శాస్త్రము ఒక మాదిరిగా క్రొత్త శాస్త్రమనియే చెప్పవచ్చును భౌతిక శాస్త్రజ్ఞుల యొక్కయు భౌతిక రసాయనిక శాస్త్రజ్ఞుల యొక్కయు హస్తములలో ఈ శాస్త్రము సునిశితమైన ఉపకరణము అయినది. ద్రవపదార్థములను వాయు పదార్థములను పరిశోధించుటయందు అతిశ్రుతి ధ్వని తరంగములు విస్తారముగా ఉపయోగింపబడినవి వివిధ ద్రవ ద్రవ్యములందు ఈ తరంగముల వేగమును, శోషణమును నిర్ణయించుటచే ఆ ద్రవద్రవ్యముల అణునిర్మాణము (Molecular structure) ను గూర్చి తెలిసికొనవచ్చును తక్కువ కంపన ప్రమాణముగల (అనగా చెవికి వినబడునట్టి) శబ్ద తరంగములను ఉపయోగించి ద్రవద్రవ్యములందు వేగము, శోషణము నిర్ణయించుటలో పెక్కు చిక్కులు కలవు ఎక్కువ కంపన ప్రమాణముగల అతిశ్రుతి ధ్వని తరంగములను ఉపయోగించుటచే ఈచిక్కులు మాయమగును అందుచే అతిశ్రుతి ధ్వని తరంగములను ఉపయోగించి వేగమును, శోషణమును వివిధ ద్రవ ద్రవ్యములందు నిర్ణయించుటకు అనేక సునిశితమైన పనిముట్లు (Highly accurate instruments) కనుగొనబడినవి వీనిలో అల్ట్రాసానిక ఇన్‌టర్‌ఫెరోమీటర్ (Ultrasonic interferometer) అతి సునిశితమైనది దీనిని దృశ్యశాస్త్రమందు దీని ప్రతిరూపమయిన రేఖా ఫలకపు కిరణ పృథక్కరణమానము (Grating spectrometer)తో పోల్చవచ్చును ద్రవద్రవ్యములనేకాక ఘనపదార్థములను కూడ పరిశోధించుటయందు అతిశ్రుతి ధ్వనితరంగములు ఎక్కువగా ఉపయోగింపబడినవి ఘనపదార్థములలో కొన్ని ఏక స్ఫటికములు (Single crystals) గాను మరికొన్ని స్ఫటిక సముదాయములు (Polycrystalline aggregates) గాను ఉండును వీని స్థితి స్థాపక ధర్మములను సమగ్రముగా పరిశోధించుటయందు అతిశ్రుతి ధ్వని తరంగములు విరివిగా ఉపయోగింపబడుచున్నవి ఇట్టి పరిశోధన కొరకు అనేక పద్ధతులు కనుగొనబడినవి నేటికాలమున ఘనపదార్థములందును ద్రవపదార్థములందును ధ్వని తరంగవేగమును, శోషణమును కనుగొనుటకు ఒక నూతనపద్ధతి ఉపయోగింపబడుచున్నది దీనిని పల్సు టెక్నిక్ (Pulse Technique) అందురు అల్ట్రాసానిక్ ఇన్‌టర్‌ఫెరోమీటరు కంటె ఇది ఎక్కువ సునిశితమైనది ఇందు అతిశ్రుతి ధ్వని తరంగములకు బదులు పల్సులను (Pulses) వాడుదురు ఈ అల్ట్రాసానిక్ పల్సులను ఆయా పదార్థములలో పంపించి, అవి ఒక నిర్ణీత దూరము ప్రయాణము చేయుటకుపట్టు కాల వ్యవధిని సునిశితమైన పద్ధతులచే నిర్ణయింతురు దీనివలన ఆయా పదార్థములలో పల్సుల వేగమును కనుగొనవచ్చును పల్సుల నుపయోగించి మరికొన్ని సాధనముల ద్వారా శోషణమునుగూడ నిర్ణయింప వచ్చును ఇట్టి పరిశోధనముల మూలమున దశాశ్రయమునందుండు పదార్థముల అణునిర్మాణమును నిరూపింప వచ్చును

రసాయన శాలలో శాస్త్ర పరిశోధనములకే గాక అతిశ్రుతి తరంగములు సాంకేతికముగా కూడ అనేక విధములుగా ఉపయోగింపబడుచున్నవి లోహశోధన కార్యము (Metallurgy) వాయు పృథక్కరణము (Gas analysis) పీడన మాపకములు (Pressure gauges) పింగాణి సంబంధమగు మట్టి పరిశోధనలు (Ceramic research) ద్రవిస్ఫటిక పరిశోధనము (Colloid research) ఔషధపు పరిశోధనములు, జీవశాస్త్రపు పరిశోధనములు లోహపుపూత (అనగా మాలామా చేయుట), ధ్వని సాంకేతిక కార్యములు (Sound signalling) - వీనియందు అతిశ్రుతి ధ్వని తరంగముల సాంకేతిక ప్రయోగములు కానవగును

అతిశ్రుతి ధ్వని తరంగముల ప్రథమ సాంకేతిక ప్రయోగములలో ధ్వని సాంకేతిక కార్యము ఒకటి అధిక కంపన ప్రమాణముగల ధ్వని తరంగములను ఉపయోగించుటవలన కలుగు గొప్ప లాభమేమన, ఈతరంగములను అతిసులభముగా ఒక పుంజము (beam) గా ఏర్పడునట్లు చేయవచ్చును ఇట్లేర్పడుటచే నిర్దిష్టమైన దిశయందు సంకేతముచే సమాచారమును పంపుటకు వీలగుచున్నది 1914 నుండి 1918 వరకు జరిగిన ప్రథమ ప్రపంచ సంగ్రామ సందర్భమున నీటియందు మునిగి యుండు శత్రువుల జలాంతర్గాముల ఆచూకీను తెలిసికొనుటకు లాంజెవాన్ (Langevin) అనుశాస్త్రజ్ఞుడు అతిశ్రుతి ధ్వని తరంగములను మొట్టమొదట ఉపయో-

గించెను. అతి శ్రుతి ధ్వని తరంగ సాంకేతికములు అపు అంతరములలో (Short intervals) ఒక ప్రేషణ యంత్రమునుండి (Transmitter) సముద్రము అడుగు భాగమునకు పంపబడును, ఇట్లు పంపబడిన ధ్వని కిరణము నీటి అడుగున ఉన్న వస్తువు (Object) నకు తగిలి పరావర్తనము చెందును. పరావర్తనము చెంది తిరిగి వచ్చు ధ్వనికిరణము ప్రేషణయంత్రము చేతనే గ్రహింపబడును. పరావర్తనము చెందిన ధ్వనికిరణముయొక్క తీక్ష్ణతను (Intensity) బట్టి పరావర్తనమునకు కారణభూతమైన వస్తువుయొక్క స్వభావమును తెలిసికొనవచ్చును. వస్తువు వద్దకుపోయి తిరిగి వచ్చుటకు ధ్వనితరంగములకు పట్టిన కాలమును కొలుచుటవలన, తరంగవేగము తెలియును గాన, వస్తువుయొక్క దూరమును కనుకొనవచ్చును. ఈ ప్రతిధ్వని సూత్రమువలన సముద్రముయొక్క లోతును నిర్ణయింపవచ్చును. దీనివలన సముద్రగర్భముయొక్క స్వభావము (అనగా బురద, ఇసుక బంకమన్ను-వీనిలో ఏది సముద్ర గర్భములో నున్నదో) ను కూడ గ్రహింప వీలగును

ప్రతిధ్వని సహాయమున
సముద్రముయొక్క లోతును కనుగొను పద్ధతి

ఈ ప్రతిధ్వనిసూత్రము ఇటీవల సముద్రపు అడుగుభాగమునుండు చేపలను పట్టుటకు మిక్కిలి ఉపయోగపడుచున్నది. బెస్తలు చేపలను పట్టుటకు అనువయినలోతును, చేపల గుంపుల ఉనికిని కనిపెట్టుటకు ఈ సూత్రము ఉపయోగించును

అతిశ్రుతి ధ్వని తరంగములచే లోహములందలి లోపములను పరిశోధించు విధానము ఇప్పటికే భారీ యెత్తున యంత్రాగారములలో ఉపయోగింపబడుచున్నది. పల్సు టెక్నిక్ ను ఉపయోగించి లోహములయొక్క పరీక్ష జరుపబడుచున్నది. ఈ విధానములో సెకండునకు సుమారు 50 లక్షల పరివర్తనముల కంపనప్రమాణముగల ధ్వని పల్సును పరిశోధింపవలసిన నమూనాద్వార పంపింతురు. ధ్వని పల్సు పోవుమార్గములో నమూనాయందు బీటుగాని, పగులుగాని ఉండినచో ఆ పల్సుయొక్క శక్తి నలువైపులకు వెదజల్లబడుటగాని (Scattered), ఉత్పాదకమునకు (Transducer) పరావర్తనముచే తిరిగి పంపబడుట గాని సంభవించును. ఇట్లు తిరిగివచ్చు సాంకేతికము (received signal) స్వాంకితమైన (Calibrated) విద్యుత్కణ డోలన లేఖకము (Cathode-ray oscillograph) పై చూపబడును. దీనినిబట్టి లోహములందు లోపము లున్నదీ లేనిదీ తెలిసికొనవగును. లోపములు లేని లోహములయొక్క స్థితిస్థాపక ధర్మములను తెలిసికొనుటకు అతిశ్రుతి ధ్వనిని ఉపయోగింతురు. ద్రవీభూత లోహములనుండి వాయువును తీసివేయుటకు అనగా రాసాయనిక విక్రియ (Chemical reaction) వలన ఏర్పడిన బుడగలను తీసివేయుటకుకూడ అతిశ్రుతి ధ్వని తరంగములు ఉపయోగింపబడుచున్నవి. ఇట్లు వాయువు తీసివేయబడనిచో, ఆ బుడగలు లోహమునందే దాగియుండి లోహముయొక్క అవిచ్ఛిన్నతను (Continuity) పాడు చేయును

1927వ సంవత్సరమునాటికే వుడ్ (Wood) మరియు లూమిస్ (Loomis) అను శాస్త్రజ్ఞులు ఒకదానితో నొకటి కలియని, నీరు, నూనె, నీరు, పాదరసము వంటి ద్రవపదార్థములను తీక్ష్ణమైన అతిశ్రుతి ధ్వని తరంగముల సాయమున సుస్థిరమైన రసాయనము (Stable emulsion) గా మార్చవచ్చునని చూపిరి. తక్కువ ద్రవీభవన స్థానము (low melting point) కలిగిన లోహములను గాని మిశ్రలోహములను (alloys) గాని ఎక్కువ ద్రవీభవన స్థానముగల నీటితో లేక నూనెతో ద్రవస్థితియందు కలిపి, హద్దు ఉపరితలము (boundary surface) పై అతి

క్రుతి ధ్వని వికిరణము (radiation) పోకునట్లు చేయ బడెను. ఈ విధముగా మారినెస్కో (Marinesco) అను శాస్త్రజ్ఞుడు సోడియము, పొటాసియము, పాదరసము, సీసము మున్నగు లోహములను అతిక్రుతి ధ్వని తరంగముల చర్యవలన పారాయి, నూనె, నీరు మున్నగు ద్రవములలో చెదరగొట్టెను (dispersed). అధిక కంపన ప్రమాణముగల ప్రకంపనముల సహాయమున ఛాయాగ్రహణమునందు ఉపయోగించు రసాయనమును అభివృద్ధి పరచవచ్చునని కనుగొనబడినది. ఉక్కును నత్రజని సహాయమున వేగముగా గట్టిపరచుటకును, అభివృద్ధి చేయుటకును అతిక్రుతిధ్వని తరంగములను ఉపయోగింప వచ్చును.

ఒక ద్రవములో అతిక్రుతి, ధ్వనిక్షేత్రము ఉన్నపుడు ఉష్ణోగ్రత అధికమగును. ఈ ప్రభావము వలన అతిక్రుతి ధ్వని తరంగములు వైద్య శాస్త్రములో ఉపయోగింప వచ్చునని తెలియుచున్నది. ఎముకకు ఎట్టి హానియు కలుగకుండ ఎముక యొక్క మధ్య భాగమునందుండు గుజ్జును వేడిచేయ వచ్చును. కీళ్ళగుండ ధ్వని శక్తిని ప్రవహింపచేయుటకు కూడ వీలుకలదు. ఇప్పటివరకును శరీరమునందలి ఒక భాగమును వెచ్చచేయుటకు ఉపయోగింపబడు విద్యుదుష్ణ విధానము (Electrical diathermy) స్థానే అతిక్రుతి ధ్వనిని ఉపయోగింప వీలు కలదో లేదో ఇంకను తెలియదు. అతిక్రుతి ధ్వని తరంగముల ప్రభావము జీవ జంతువులపై కూడ చూడవచ్చును. అతిక్రుతి ధ్వని తరంగములు పోకుటచేత కప్పలు, చేపలు మొదలగు అల్పజంతువులు కుంటివగుటయు, ఒక్కొక్కప్పుడు చనిపోవుటయుగూడ సంభవించును. ఈ తరంగములకు సృష్టిలోని ఏకకణ జీవులను (Protozoa) నశింపచేయు ప్రభావము కలదు. పొడవైన వృక్ష జీవకణములు ఆల్గే (Algae) మున్నగువని అతిక్రుతి ధ్వని తరంగముల వలన చిన్న చిన్న ముక్కలుగా చేయబడును. అతిక్రుతి ధ్వని తరంగముల ప్రభావము చల్లని రక్తము కలిగిన జంతువుల హృదయములపై కూడ కన్పించును. వీనివలన హృదయస్పందనముల విస్తృతి తగ్గి, గుండె కొట్టుకొను ప్రమాణము ఎక్కువగును. అతిక్రుతి ధ్వని తరంగములు పోకుటచే మధుశిలీంధ్ర కణముల (Yeast cells) యొక్క ప్రత్యుత్పత్తి శక్తి నశించును. ప్రకాశముగల బాక్టీరియా (Luminous Bacteria) తమ ప్రకాశమును పోగొట్టు కొనును. అతిక్రుతి ధ్వని తరంగముల సహాయమున పాలయందలి అతి సూక్ష్మ క్రిములను నాశనము చేయ వచ్చును. ఇటీవల అతిక్రుతి ధ్వని తరంగములు వస్త్రములను శుభ్రపరచుటయందు కూడ ఉపయోగపడు చున్నట్లు తెలియుచున్నది. అధిక కంపన ప్రమాణముగల ప్రకంపనముల సహాయమున బట్టలను ఎడతెగక కదలునట్లు చేయుటచే వానినుండి మురికి తొలగి పోవును.

ఈ విధముగా వివిధ క్షేత్రములలో అతిక్రుతి ధ్వని తరంగములు అత్యంత ప్రయోగోపయోగములై యున్నవి. పైన ఉదహరింపబడిన వాటిలో చెక్కు విషయములు ఇంకను ప్రయోగశాల ఆవరణమును దాటి రాలేదు. దీనికి కారణము ఏమన అతిక్రుతి తరంగముల ఉత్పాదకములలో ఉత్పత్తిస్థానము యొక్క ఉపరితలము సాధారణముగా చిన్నదిగా నుండుటచే ఈ అధిక కంపన ప్రమాణముకల వికిరణమును ఘన పదార్థముల యొక్కగాని ద్రవపదార్థముల యొక్కగాని అధిక పరిమాణముకల ఉపరితలముపై పడునట్లు చేయుట సులభ సాధ్యము కాదు. అయినను ఇప్పటికంటె భవిష్యత్తునందు, అతిక్రుతి ధ్వని శాస్త్రము పారిశ్రామిక విషయములలో విశేషముగా ఉపయోగింప బడునని మనము గట్టిగా విశ్వసింప వచ్చును.

ఓ. శే. రా.

అర్ధకము - అను పదము ప్రత్యేకముగా బట్టల పరిశ్రమకు సంబంధించినదై యున్నది. బట్టల ఉత్పత్తిలో విస్తారముగా ఉపయోగింపబడు ముఖ్యములగు దారములు మూడు గణములు. అవి ప్రత్తి, సిల్కు, ఉన్ని అను వాటిచే నిర్మితములు. దారపు పోగులను మూడు ముఖ్యరకములుగా విభజింపవచ్చును. (1) వృక్షజన్యములు, ఉదా: ప్రత్తి, జనుము, లినిన్, (2) జంతుజన్యములు, ఉదా: ఉన్ని, సిల్కు; (3) కృత్రిమ జన్యములు, ఉదా: రేయాన్సు, లోహ లవణ జన్యములగు బంగారము, వెండి, టిన్ టెట్రాఫ్‌వంటి వాటికి అర్ధకము విషయములో ప్రాముఖ్యము తక్కువ.

రంగువేయుట : ఒక దారపు పోగుపైగాని, బట్టపై గాని, రంగును కనబరచు విధానమును రంగువేయుట అందురు దారపు పోగులపై కేవలము రంగు కనబడు నట్లు చేయుటకంటె గూఢమైన అర్థము ఈ పదమునకు గలదు దారపు పోగులందు అంతటను సమానముగా రంగు విస్తరించి యుండుటయే అద్దకపు పని అవలక్షుమ పైభాగమున కేవలము పైపూతగా రంగు పూయుట అద్దకము కానేరదు, అట్టిపని చిత్రలేఖన మనిపించు కొనును దారపు పోగు, లేక బట్ట రంగు వేయబడినదని చెప్పబడుటకు అట్టి దారపుపోగు, లేక బట్ట ఈ క్రింది విశిష్ట ధర్మములను కలిగియుండవలెను

1 రంగు సరిసమానముగా అంతటను విస్తరించి యుండవలెను రంగు అంటని భాగములు ఉండ రాదు

2 ఉపయోగింపబడిన రంగు కేవలము పైభాగమున అంటినదిగా నుండరాదు

3 రంగు వేయబడిన వస్తువు ఉతుకును, వెలుగును, చెమటను నిరోధించునంత మన్నిక కలిగియుండవలెను

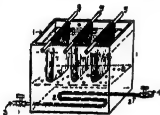
రంగువేయు విధానమునందు ముఖ్య విషయములు రెండు (1) దారపుపోగు (2) రంగు పదార్థము రంగువేయు విధానము ఈ రెండింటిపైగాని, వీటిలో నొకదానిపైగాని ఆధారపడియుండును రంగువేయు విధానము దారపు పోగులనుగాని, రంగు పదార్థమును గాని అనుసరించి మారుచుండును ఈ విధానమును నిర్ణ యించు మూడవ అంశ మొకటి కూడ కలదు అది "సహా యక ద్రవ్యము" (Mordant) అని పిలువబడును సహా యక ద్రవ్య మనగా దారపుపోగునకు రంగు పదార్థ ముతో సన్నిహిత సంబంధమును పొందుటకు సహాయ పడు నొక వస్తువు "సహాయక ద్రవ్యము" (Mordant) యొక్క సహాయము లేనిచో కొన్ని రంగుపదార్థములు కొన్నిరకముల దారపుపోగులకు రంగు వేయుటకు శక్తి గలిగియుండవు సహాయక ద్రవ్యములే దారపుపోగు రంగు పదార్థమును తనలోనికి గ్రహించుకొను గుణమును పొందును అప్పుడు దానికి రంగు పట్టుకొనును "సహా యక ద్రవ్యము" వేరు ఎక్కువగా నుపయోగింప బడుట లేదు. పూర్వకాలములో 'ఎలిజరైన్' అను రంగు పదార్థ ములు దొరకని దినములలో సహాయక ద్రవ్యములు వాడబడుచుండెడివి ఆ దినములలో ప్రకృతినుండి తీయ బడిన రంగు పదార్థములచే రంగులు వేయబడు చుండె డివి "సహాయక ద్రవ్యములు" దారపు పోగులయొక్క సూక్ష్మ రంధ్రములను పెద్దవిగా చేయుననియు, ఇట్లవి రంగుపదార్థములతో సన్నిహిత సంబంధమును గూర్చు టకు సహాయ పడుననియు నమ్మబడు చుండెను దీని పని ఇంతమాత్రమే కాదని తరువాత తెల్పబడినది "సహాయక ద్రవ్యము" ప్రత్యక్షముగా రంగుపదార్థములతో రాసా యనిక సంయోగమునుపొంది, కరగని ఒక అవక్షేపము (precipitate) గా నేర్పడునని ఇప్పుడు రుజువు చేయబడి నది ఈ అవక్షేపము "సరస్సు" (Lake) అని పిలవ బడును ఈ రాసాయనిక సంయోగము దారపు పోగు మీద జరుగును పూర్వము వాడబడుచుండెడి "సహాయక ద్రవ్యములు" బరువు లోహములయొక్క లవణములై యుండెడివి అవి జంతు లేక వృక్ష సంబంధమైనవనియు (organic) ఖనిజ సంబంధమైనవనియు (inorganic) రెండు రకములుగా నున్నవి లోహ సంబంధములగు "సహాయక ద్రవ్యము"లలో గురుత్వము గల లోహ లవణము లున్నవి ఉదా ఇనుము, క్రోమియం, అల్యూమినియము, తగ రము, రాగి మొదలగు వాటి లవణములు జంతు లేక వృక్ష సంబంధమైన "సహాయక ద్రవ్యము"— అనగా వివిధ ములగు నూనెలు, వాటి రాసాయనిక సంయోగములు (compounds) (ఉదా సబ్బులు) టేనిన్ పదార్థములు మొదలగునవి

సహాయకములు (Assistants) సహాయకములు అనగా దారపుపోగులోనికి రంగు చొచ్చుకొని పోవుటకు సహాయపడు వస్తువులు అవి లేకుండ కూడ రంగు వేయ వచ్చును కాని దారపుపోగులు రంగును సులభముగా గ్రహించుటకు సహాయకములు తోడ్పడునేగాని వాటి వలన రంగులకుగాని, దారపుపోగులకుగాని, ఎట్టి ప్రమా దములేదు రంగు వేసిన తర్వాత సహాయకములను సులభముగా కడిగివేయ వచ్చును దారపు పోగులతో గాని రంగు పదార్థముతోగాని అవి ఎట్టి రాసాయనిక సంయోగమును పొందవు ఈ సహాయకములు బజా రులో వేర్వేరు కంపెనీ పేరులతో విక్రయింపబడును

నేడు లభ్యములగు ఎనిలిన్ రంగులలో ప్రతిదానిలోను ఒక సహాయకము ఉండును దాని సహాయమువనే రంగు వేయుటను జయప్రదముగా నిర్వహింప వచ్చును

ఎట్టి దారపుపోగునకైనను రంగువేయుటకు ఒక ప్రత్యేకపు ఛాయగల రంగుగాని రంగు ద్రవ్యముగాని కావలసి యుండును అప్పుడు రంగుద్రవ్యమునుగాని రంగునుగాని దారపు పోగులలోనికి ప్రవేశపెట్టుటకును అక్కడ దానిని స్థిర పరచుటకును ఒక సాధనము అవసర మగును తడిరంగు వేయు విధానములో సాధారణ ముగా నీరు అవసరము అట్టి నీరు తగినంత శుభ్రముగా నుండవలెను స్వాదుజలము ఇందుకు పనికివచ్చును కఠిన జలము పనికిరాదు

రంగు వస్తువును దారపు పోగులును ఉంచబడిన పాత్రను నిప్పుమీద ప్రత్యక్షముగా నుంచుటచేగాని పాత్రలోనికి ప్రత్యక్షముగా ఆవిరిని పంపించుటచేగాని రంగువేయుటకు వలసిన వేడిమిని సంపాదింప వచ్చును. రంగుద్రవ్యమును దారపు పోగులునుగల పాత్ర ఆవిరి (steam bath) లో నుంచి వేడిచేసెడి విధానము "పరోక్ష విధానము అనబడును దారపు పోగులకు రంగువేయు టకు ఉపయోగించు పాత్రను (Dye bath) లోహముతో గాని కఱ్ఱతోగాని పింగాణితోగాని చేయుదురు లోహ పాత్రలలో రాగి పాత్రలు స్టెయిన్‌లెస్ స్టీలు పాత్రలు

రంగువేయు తొట్టె

1 పెద్ద కొయ్య తొట్టె
2 ఆవిరి గొట్టము
3 లోనికి ఆవిరి వచ్చు ద్వారము
4 ఆవిరి బైటికి పోవు ద్వారము
5 కొయ్య దూలర్లు
6 రంగు మట్టము
7 దారము లేక బట్ట
8 ఛిద్రయుక్త కల్పితమైన అడుగు

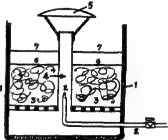
రంగువేయుటకు ఉపయోగింతురు యంత్రాగారముల యందును పెద్ద అద్దకపు కర్మాగారములందును దీర్ఘ చతురస్రాకారముగల కఱ్ఱతొట్టిని ఉపయోగింతురు ఒక ఆవిరిగొట్టము అమర్చబడి యుండును దీనిని "రంగు తొట్టి" అందురు రంగువేయుటకు ఉపయోగించు పాత్ర రంగువేయబడు దారపుపోగుల స్థితిపై ఆధారపడి యుండును ప్రత్తి, ఉన్ని, సిల్కు—ఇవి విడివిడి దారపు పోగులుగా రంగు వేయబడును నిడుపైన బ్రద్దలకు దూదిపింజ చుట్టిగాని, పోగులుగాగాని చుట్టిగాని, నూలు పిడిగాగాని, నూలు చిట్టముగాగాని, కండెలుగాగాని, వస్త్రరూపమున ఉన్న నూలుపోగులుగాగాని రంగు వేయబడును దూది పింజలు, నూలు పిడులు మున్నగు వాటికి రంగువేయునపుడు (packed system) రంగు ద్రావకమును వీటిగుండా ప్రవహింపచేయుదురు చిట్టము (Hank) రూపములోనున్న నూలునకు తఱచుగా రంగు వేయునపుడు ఒక పెద్ద తొట్టెలో నుంచుదురు రంగు వేయుటకు పూర్వము వస్త్రమును కడిగి, తడిగా నుండ గనే రంగుపాత్రలో నుంచుదురు కడుగని వస్త్రములో కొన్ని సహజ మలినములుండును వీటిని వ్యతిరేకించు ధర్మము వీటికుండును కడుగుటచే ఇట్టి సహజ మలిన ములు తొలగిపోవును దారపుపోగుల స్థితివిబట్టి మలిన ములు ఆధారపడియుండును బట్ట తయారగు స్థితివరకు అవి సమానముగానే యుండును కాని బట్ట స్థితిలో సహజ మలినములేకాక ఇతర మలినములుకూడ నుండును నూనె మరకలు, దుమ్ము— ఇట్టి మలినములు నేతవేయు సందర్భములో ఏర్పడును

ఉన్ని విషయములో, ముద్దగానున్న ఉన్నిలో దుమ్ము, ఎండుటాకులు మొ సహజ మలినములు ఉండును కాని నూలులో రంగు వృక్షసంబంధమయిన నూనెలు తప్ప ఇతర సహజ మలినము లుండవు ఉన్ని బట్టయందుకూడ ఉన్నినూలులో గల మలినములే కనిపించును సిల్కు విషయములో విడిదారపు పోగులు, నూలు, బట్ట మున్నగు వాటియందు 'జిగురు' లేక 'సెరిసిన్' అను మలినము ఉండును ప్రత్తి, మైనమునందు (wax) నీటిని వ్యతిరే కించు ధర్మమును ప్రత్తికి కలిగించును ఇది సబ్బుగా మార్చరాని ఒక రకపు నూనె నీటిని, నూనెను కలుపగా

ఏర్పడు పాలవంటి ద్రవమును ఉపయోగించి (Emulsification) ప్రత్తియైనమును తొలగింపవచ్చును ప్రత్తిలో నుండు క్రొవ్వుసంబంధమగు ఆమ్లము 'మార్గరిక్ ఆమ్లము' 'పాల్మిటిక్ ఆమ్లము' అను రెండు ఆమ్లముల మిశ్రమముచే నేర్పడును ఈ ఆమ్లములు 55.5° సెంటిగ్రేడ్ వద్ద కరగును ఇవి క్షారములందు మిళితములగును రంగు వేయు పదార్థమునందు వస్త్రపది సంబంధమైనవియు, అస్ఫటికాకారముగా నేర్పడ నవియును అగు రెండు రంగువేయు వస్తువులు ఉండును వీటిలో ఒకటి 'ఆల్కహాల్'లో కరగును రెండవది ఆల్కహాలునందు అత్యల్పముగా కరగును ఈ రంగులు చలవచేయుటవల్ల నశించిపోవును మలినములన్నియు కలసి విడి ప్రత్తిలో 5% ఉండును 'పెక్టిక్ ఆమ్లము' ఈ మలినములలో అత్యధికాంశముగా ఉండును

చలువ చేయుట : పూర్వకాలము 'చలువ చేయుట' చాలమోటును, సుదీర్ఘమును, క్రమతోగూడినదియునగు విధానము ననుసరించి జరుగుచుండెడిది ఇందుకొరకు పొట్ - ఆష్ (Pot ash = K_2 Co_3) ఉపయోగించుచుండెడివారు పులియపెట్టుటకై మజ్జిగయు, తెలుపు చేయుటకై సూర్యరశ్మియు సాధనములుగ ఉండెడివి రంగువేయుటకు పూర్వము బట్టలను చలువ చేయుటకై ఆరు నెలలు పచ్చగడ్డిపై పరచెదరు ఈ విధానమునకు తృణప్రక్రియ అనిపేరు

ప్రస్తుతము చలువచేయుటకు చాలవరకు బ్లీచింగ్ పౌడరు (కాల్షియం హైపోక్లోరైట్) వాడుచున్నారు ప్రస్తుతము విశేషముగా వస్త్రరూపమున చలువ చేయుదురు నూలు దారము రూపమున స్వల్పముగను, వైద్యావసరముల కొరకు నీరు పీల్చెడి స్వభావముగల దూదిపింజల రూపమున అత్యల్పముగను చలువచేయుదురు దూదిపింజలను కోటాలు చేయుటకును శుపాశ్రప్రత్తి కొరకును చలువచేయుచున్నారు ఈ దూదిపింజ రూపమున చలువచేయునపుడు దారపోగులు బలముగా నుండ అవసరము లేదు దారమును బట్టలను తయారు చేయు విషయమున దారపుపోగులు బలముగా నుండుట అవసరము. ప్రత్తిదారమును పెద్దమొత్తున తెలుపు చేయుటకై మూతలేని తొట్టిలో అనగా తక్కువ ఒత్తిడిగల తొట్టిలో దానిని ఉడకబెట్టుదురు చలువ చేయుటకై ఉడకబెట్టుటలో దారపుప్రోగులలోని ప్రత్తియైనమును, క్రొవ్వుసంబంధములగు ఆమ్లములను, తదితరములగు జీవకణ నిర్మాణద్రవ్యములు కాని (Non-cellulosic) మలినములను, పూర్తిగా తొలగించుట అవసరమై యున్నది పెద్దతొట్టిలో ఉడకబెట్టుటకు వేరువేరు పద్ధతులు ఉన్నవి 'మూతలేని తొట్టిపద్ధతి' లో తగిన కొలతలుగల ఒక గుండ్రని నిలువుతొట్టిని ఉపయోగింతురు

విస్తృకాంతస్ఫెరికపు క్రోశి

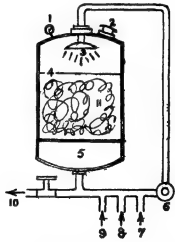
1 పెద్ద కొయ్య తొట్టి
2 ఆవిరిని చిమ్ము గొట్టము
3 పరిస్రావముగ కల్పితమైన అడుగు
4 కోల గొట్టము
5 ఆవిరిని క్రమబద్ధముచేయు మూత
6 వస్తువుల మట్టము
7 క్షారద్రావణ మట్టము

అడుగున రంధ్రములు పొడువబడిన ఒక కృత్రిమ నిర్మాణము అమర్చబడి యుండును దానిలో రంగువేయబడు పదార్థము ఉంచబడును ఈ కృత్రిమపు టడుగునకును, నిజమైన అడుగు భాగమునకును మధ్య జావెడు ఖాళీ స్థలము ఉంచబడును ఈ స్థలము ద్రవము చేరుకొనుటకును, ఆవిరిగొట్టము నుంచుటకును ఉద్దేశింపబడినది బయటికి తీసినపుడు అది చిక్కులు పడకుండ నుండుటకై చలువచేయబడు వస్తువును తగు జాగ్రత్తతో తొట్టియందుంచవలెను చలువచేయు పదార్థమునకు సమముగా రంగుపట్టుటకయి, దానిని తొట్టిలో క్రమమైన రీతిలో నుంచవలయును మొదట నొక వేడినీళ్ళ తొట్టిగుండా పోనిచ్చి, తరువాత "ఒత్తుడు రోలర్ల"చే ఒత్తుదురు

"మూతలేని తొట్టిపద్ధతి" (Openkier) ననుసరించి పదినుండి పండ్రెండు గంటలవరకును వస్తువును ఉడకబెట్టుదురు ఇట్లు మూతలేని తొట్టిలో ఉడకబెట్టుట మిక్కిలి ప్రశస్తము కాదు ఏమనగా అది ఈ పద్ధతియందు ఎక్కువకాలపు గురు ఇందలి దీర్ఘకాల ప్రక్రియమూలమున "ఆక్సి సెల్లులోస్" మరియు, "హైడ్రో సెల్లులోస్" అనునవి ఏర్పడి చలువ చేయు వస్తువు మెత్తబడి, చెడిపోయెడి ప్రమాదము కలుగును తక్కువ ఒత్తిడితో గూడిన తొట్టిలో రంగు వేయబడు వస్తువు 10, 12 గంటలవరకు ఉడకబెట్టుచు ఆ వస్తువు యొక్క బరువులో "సోడా ఆష్"ను కలుపుదురు ఈపని తర్వాత ఆ వస్తువు భ్రమణ ముద్రాయంత్ర (Washing mangle) సాహాయ్యమునను ఒత్తుడు రోలర్సు యొక్క (Squeeze Rollers) సహాయమునను క్రమముగా నులకబడును దీనివలన రంగుపదార్థముతప్ప తక్కిన మలినములన్నియు తొలగిపోవును నూలు పోగులలోని సహజమైన రంగుపదార్థమును తొలగించుటకు "బ్లీచింగ్ పౌడరు"ను, ద్రావకమును ఉపయోగింతురు ఈ ప్రయోగమును "కెమికింగ్" అందురు

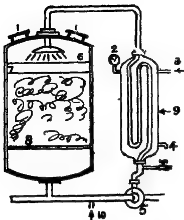
2° టి డబ్లియు బ్లీచింగ్ పౌడరు ద్రావకముగాని ½° ⅓° టి డబ్లియు హైపోక్లోరైట్‌గాని, సుమారు 6 నుండి 8 గంటల కాలము చలువచేయు నిమిత్తము వాడుదురు ఈస్థితియందు వేడిచేయుట అవసరము "బ్లీచింగ్" చేయ బడిన తర్వాత, దారము చన్నీళ్ళలో తడవకు 15 నిమిష ముల చొప్పున రెండుసార్లు కడుగబడును గంధకిత ఆమ్లము ½ నుండి 1° టి డబ్లియు ద్రావకములో 15 నిమిషములు పులియబెట్ట బడును ఇట్లు చేయుటలో నూలుపోగులనుండి "బ్లీచింగ్ పౌడర్" యొక్క అవ శేషములను తొలగింపవగును పులియబెట్టిన తర్వాత ఆమ్లము యొక్క అవశేషములను పూర్తిగా తొలగించు టకై తడవకు 10 నిమిషముల చొప్పున మూడుసార్లు పరిభ్రమించుచున్న తొట్లలో తిరిగి దారము కడుగ బడును తుది దశలో ఆమ్లముయొక్క తుది అవశేషము లను తటస్థపరచి తొలగించుటకును, ప్రకృతిని మెత్త పరచుటకును సబ్బును వాడుదురు మజ్జిగకు బదులుగా గంధకిత ఆమ్లము వాడుటవలన చలువ చేయుటకు పట్టిన కాలము 6 నెలలనుండి 8 నెలలకు తగ్గును.

"క్లోరిన్" 1774 లో కనుగొనబడినది కాని దాని తెలుపుచేయుశక్తి 1785 లో మాత్రమే బెర్తొలెట్ చే కనుగొనబడినది దానిని కర్మాగారములలో తెలుపు చేయుటకు ఉపయోగించినవాడు జేమ్స్‌వాట్ అను వాడు అతడు క్లోరిన్ నీటిని ఉపయోగించెను ఈ క్లోరిన్ నీరు అంతగా ఉపయోగించు వస్తువు కాకపోవుటచే 1799 లో చార్లెస్ టెన్నెన్‌చే "బ్లీచింగ్ పౌడరు" వ్యాపారార్థము తయారుచేయబడినది కాని అది ఉప యోగములోనికి 1800 సం॥లో మాత్రమే వచ్చెను క్రమముగా "సోడా ఆష్"నకు బదులుగా సున్నము వాడుకలోనికి వచ్చెను పిదప సోడియం హైడ్రాక్సైడ్ కాస్టిక్ సోడా 1880 లో వాడుకలోనికి వచ్చెను అపుడు తెలుపుచేయుట కుపయోగించిన విధానము క్రీ

అధిక పీడన క్రోణి

1	పీడన మాపకము	7	క్షార ద్రావణము.
2	మూత	8.	పిడు
3	చిమ్ముడు గొట్టము	9	ఆవిరి
4	క్షారద్రావణ పట్టము	10	కాళేయము గొట్టము
5	సచ్ఛిద్రముగ కల్పితమైన అడుగు	11	గుడ్డ లేక నూలు
6.	కేంద్రాపగ ఉత్పంపము (Centrifugal pump)		

బహునాళీయ తాపక ద్రోణి

1 మూత	6 క్షారద్రావణ పళ్లెము
2 పీడన మాపకము	7 వస్త్రపు పళ్లెము
3 ఆవిరి	8 వల్ప్రద్రమముగ కల్పితమైన అడుగు
4 సాంద్రీకృతమయిన ఆవిరి	9 బహునాళీయ తాపకము
5 కేంద్రాపగ ఉపదయము (Centrifugal pump)	10 క్షారద్రావణము

క్రిందిరీతిగ నున్నవి 1 నీళ్ళలో ముంచిఎత్తుట, 2 మురికి పదార్థమును కడుగుట, 3 మన్నములో ఉడుకబెట్టుట, 4 కడుగుట, 5 కాస్టిక్ సోడాతో మూడుమారులు ఉడుకబెట్టుట, 6 బట్టను వచ్చికపై పరచుట, లేక "బ్లీచింగ్ పౌడరు", గంధకిత ఆమ్లము ఉపయోగించుట సోడా ఆష్ (సోడియం కార్బనేట్) ను యంత్రములను వాడుటవలన ఈ విధానమునకు అభివృద్ధి చేకూరెను

1 మూతపెట్టబడిన తొట్లలో ఒత్తిడిక్రింద ఉడకబెట్టుట

2 మరుగుచుండగా "కాస్టిక్ సోడా" ద్రవమును ప్రసరింప చేయుట

3 సంపూర్ణముగా కడుగుట కొరకు "కడుగుడు యంత్రములు" ఉపయోగించుట

4 "బ్లీచింగ్ పౌడరు" ద్రవము సహాయముతో తెలుపచేయుట

బట్టలమీద అద్దకము (Textile Printing) అద్దకము కూడ నిజమునకు రంగుచేయుటయే, భేద మేమనగా ఒకే రంగు పదార్థము అంతటను సమముగా బట్టయందు విస్తరించదు కారణమేమనగా పదార్థము రంగుతొట్టిలో ముంచబడదు రంగు చిక్కబరచిన స్థితిలో బట్టమీదకు వచ్చునట్లు చేయబడును ఈ రంగు కొన్ని ప్రత్యేక స్థలములపై వేయబడును ఇట్లు చిక్కబరచిన రంగును ఉపయోగించుటవలన సూక్ష్మనాళములగుండా ప్రసరించి వ్యాపించదు ఏర్పాటు చేయబడినదియు, సునిశితమును అగు అంచు దీనివలన సాధ్యపడును రంగు ఉపయోగింప బడిన చోట నెల్ల, బట్టలో ఆ ప్రదేశమునకు మాత్రమే రంగు పట్టును

వివిధములైన బట్టలపై రంగు రీతులు, లేక రూప రచనలు, అచ్చువేసి తయారుచేయుటకు అనేక పద్ధతులు కలవు

1 చేతి దిమ్మలతో అచ్చువేయుట

2 పెరొటైన్, లేక యంత్రపు టచ్చులతో అచ్చు వేయుట

3 చేతికుంచెతో రూపరచన కల్పించుట (Stencilling by hand-brush)

4 గాలికుంచెతో రూపరచనకల్పించుట (Stencilling by air brush) (ఎయిరోగ్రాఫ్ Aerograph)

5 తెర అచ్చు (Screen printing)

6 చెక్కబడిన రాగి పలకలనుండి చదును టచ్చు ముద్రణ (Flat press printing from engraved copper plates)

7 యంత్రముద్రణము, లేక రూప రచనలు రాగి రోలర్లపై చెక్కి రోలర్లచే అచ్చువేయుట

దిమ్మలతో అచ్చువేయుటలో రూపరచనలు కట్టిపై ఉబుకునట్లుగా చెక్కబడి యుండును ఈ ఉబికిన భాగ ములు రంగు భూమిక (colour pad) నుండి రంగును గ్రహించి బట్టపై ఒత్తబడినప్పుడు ఆ రంగును బట్టమీద పడునట్లు చేయును దిమ్మలతో రూపరచనలను అచ్చు వేయుటలో ఇది చాల సులభమగు విధానము బట్టలపై అచ్చువేయుట కిది మిక్కిలి పురాతనమైన పద్ధతి ఇది అలస్యముతోను, వ్యయముతోను గూడిన పద్ధతి అధు

నికమైవరోలర్ ముద్రణముతోపోల్చినచో, దీనికి సంకుచిత మును, పరిమితమును, అగు స్థానము మాత్రమే కలదు మిక్కిలి సున్నితములును, సునిశితములును అగురేఖలు కఱ్ఱదిమ్మలపై చెక్కుట శక్యము కాదు చెక్కినను కూడ అచ్చుకొట్టుటలో అవి పాడై పోవును అల్లే సన్ననిచుక్క లను చెక్కుటకు కూడ వీలుపడదు సన్నని రేఖలైనచో రంగును సమముగా గ్రహించును వాటితో అచ్చు సమ ముగా వచ్చును కాని విశాలములైన సమూహ రూప ములు రంగును సమముగా గ్రహింపవు వాటితో అచ్చు ఎగుడు దిగుడుగా కూడ నుండును

కఱ్ఱదిమ్మలపై లోహ రూప రచనలనుంచి, అభివృద్ధి కరమైన మార్పులు చేయుదురు దిమ్మలలో విశాల సమూహ రూపములు ఉన్న సందర్భములలో ఆ రూప ముల మధ్య తొలిచి "ఫెల్టు" (కంబళివంటి పదార్థము) తో నింపుదురు "ఫెల్టు" అందుచే రంగును సమముగా గ్రహించును ఈ విధముగా అచ్చువేయుటచే అచ్చులు సున్నితముగను, సమముగను వచ్చును దిమ్మలతో అచ్చు వేయుటలోగల మిక్కిలి గొప్పకష్టములు తిరిగి వేయబడు అచ్చులలో ఒకదానితో ఒకటి సరిగా కలుపుటకు సాధ్య పడకపోవుట, వేర్వేరు రంగుల ముద్రా రచనయు సరిగా నుండకుండుట

ఏదైన ఒక రూపరచనకు కావలసిన దిమ్మల సంఖ్య ఆ రూపరచనలో నున్న రంగులసంఖ్యకు సమానముగా నుండును, ఏమన, ఒక దిమ్మ ఒక రంగును మాత్రమే గ్రహింపగలదు

రంగు భూమికలు (Colour Pads) అనేక విధము లైన రంగు భూమికలు అచ్చువేయుటలో ఉపయోగింప బడును ఒక దుప్పటి ముక్కను ఒక సమతలముపై పరచి, భూమికగా నుపయోగించుట వీటిలో మిక్కిలి సులువైనది ఇట్టిదానిలో రంగు ముద్దను గ్రహించుశక్తి చాలా పరిమితమై యుండును కాన ఎక్కువగా అచ్చు వేయవలసిన సందర్భములలో దీని ఉపయోగము లేదు దీనిలో దిండువంటి కౌలభ్యము లేకపోవుటచే, కఠినమైన భూమికనుండి దిమ్మలు ఎక్కువరంగును గ్రహించును, అందుచే, అచ్చు హెచ్చుతగ్గులు కలదిగా నుండును కనుక, దేశమందంతటను సర్వసామాన్యముగా ఉపయోగింపబడు భూమిక ఒక కఱ్ఱపళ్లెము లేక తొట్టిని కలిగియుండును ఈ తొట్టిలో ఒక వెదురు బల్లెల ఉంచబడును ఈ వెదురు బల్లెలపై దుప్పటి పరచబడి, దానిపై ఒక గుడ్డముక్క ఉంచ బడును వెదురుబల్లెల వెదురుబద్దలతో చేయబడును ఇవి రెండు కాళ్ళపై ఆధారపడి యుండును వెదురు బద్దలు దారముతో కట్టబడును వెదురుబల్లెల (జాలి) "స్ప్రింగ్" (Spring) లక్షణము కలిగియుండును కాన, రంగును సమానముగా గ్రహించుటలో అది సాయపడును బల్లెల "స్ప్రింగ్" లక్షణముచే రంగును విడగొట్టును, మరియు సరియగు మార్గములద్వారా దానిని వచ్చునట్లు చేయును దుప్పటి, రంగును ఇంకను విడగొట్టును దుప్పటి సందుల నుండి వెలువడు రంగు ఇంకను సూక్ష్మ విభజన పొందిన స్థితిలో దాని పైభాగమునకు వచ్చును, అక్కడనుండి దిమ్మ రంగును గ్రహించును

అచ్చువేయు బల్ల కూర్చుండు స్థితిలో బట్టలను అచ్చు వేయుటకు ఉపయోగింపబడు సాధారణమైన బల్లకు బలమైన తలమును, బలమైన కాళ్ళును ఉండును బల్ల పనివాని వైపునకు కొంచెముగా వాలి ఉండును సాధా రణముగా ఈ బల్ల 20" - 22" వెడల్పుగల్గి పనిచేయుటకు అనుకూలముగా నుండును బట్టను పరచెడి ప్రదేశము కూడ అచ్చువేయుట పై ప్రభావము కలిగియుండును ఆప్రదేశము హెచ్చుతగ్గులుగా నున్నచో, దిమ్మ రంగును సమానముగా గ్రహించినప్పటికి అచ్చు హెచ్చుతగ్గులుగా నుండును అందుచే మెత్తని దిండుగల ఉపరిభాగము అవసరము, ఉన్ని ఫెల్టు బట్ట సాధారణముగా ఉపయో గింపబడును అచ్చు వేయబడు బట్టగుండా ప్రసరించు రంగు ఉన్ని ఫెల్టు లేక 'కాన్వా' ను పాడుచేయును, అందుచేత ఈ ఉన్నికప్పుపై ఒక ముదుకబట్ట పరచ బడును "బేక్ గ్రే" అని దీనికి పేరు

"పెరొటైన్" లేక యంత్రముతో చేయబడు దిమ్మ- అచ్చు "పెరొటైన్" అనునది 4 రంగులను మాత్రము ఒకమారు అచ్చువేయును పెరొటైన్ కొరకు రూపరచ నలు చేయుటలో రంగుపై రంగు రాకుండా చూడ వలెను ఎందుచేతననగా దిమ్మ అచ్చులో రంగు ఇంచు మించు బట్టయొక్క పై భాగమున నుండును; ఈ తడి రంగులు కలిసి పడినచో, అవి తప్పనిసరిగా దాటి హద్దు

లను దాటి ప్రసరించి ప్రతికూల ఫలితమును కలిగించును రూపరచనయొక్క రీతి పరిమాణములను అనుసరించి, పెరొటైన్ యంత్రములోని దిమ్మలు సాధారణముగా 30″ పొడవు 3″ – 5½″ వెడల్పును కలిగియుండును

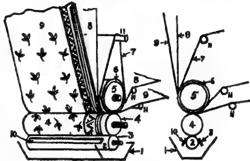
యంత్రములో (మూడురంగుల యంత్రము) మూడు దిమ్మకూర్పులుండును ప్రతి దిమ్మయు రంగు నింపుట, రంగు వ్యాపింపచేయుట, ముద్రను అచ్చొత్తుట, అనుప్రత్యేకములగు ఏర్పాటులను గలిగియుండును అన్ని దిమ్మలును ఏకకాలమున పనిచేయునట్లు చేయబడి ను అచ్చు వేయు సమయములో తరువాతి ముద్రణము పూర్వపు ముద్రణముతో కలియుటకు సరిగా ఎంతచోటు అవసరమో, అంతవరకు మాత్రమే బట్ట ముందునకు జరుగును మూడు దిమ్మలును రంగులన్నియు పొరపాటులేక సరిగా పడునట్లు సరిచేయబడును

పైభాగపు అచ్చులేక "పెగ్" (Peg) అచ్చు

పైభాగము లేక "పెగ్" (Peg) అచ్చు నేటికాలపు స్థూప ముద్రణము (Cylinder Printing) లేక "రోలరు" ముద్రణమునకు ప్రాతిపదిక ఈ "పెగ్"– అచ్చులో చెక్కబడిన 'రోలరు' కఱ్ఱతో చేయబడును అనగా దిమ్మ వర్తులాకారముగా నుండును దీనిలో అనేక లోపములు కలవు రంగు సమానముగా సమకూర్చ బడదు ఒత్తిడిని క్రమపరుప వీలుకాదు ఎడతెగక తడియుట వలనను, ఎండుట వలనను, కఱ్ఱరోలరు గుంటలుపడి చెడిపోవును

దీని తర్వాతి అభివృద్ధి దశలో రంగును సమకూర్చుటకును బాగుపరచుటకును ఒక ఏర్పాటు చేయబడినది దీని కొరకు నిరంతరమైన (రెండు కొనలు కలుపబడిన) ఒక పెద్ద దుప్పటి ఉపయోగింపబడును ఈ దుప్పటి రంగుతో సమకూర్పబడి యుండును రంగు సమకూర్పు సమానముగా చేయుటకై ఒక కఱ్ఱగాని ఇనుప "బ్లేడు" గాని (Blade) ఏర్పాటు చేయబడును "డాక్టరు" అని దీనికి పేరు ఇది రంగును విస్తరింపచేయుటకు సహాయపడును ఈ "డాక్టరు" ముందుకును వెనుకకును కొంచెముగా కదలిక గలిగియుండును మోటు ముద్రణములో ఇది ఉపయోగింపవచ్చును అందు రేఖలు మిక్కిలి సునిశితముగా, సుస్పష్టముగా నుండవు

యంత్ర ముద్రణము దీనికి యంత్ర ముద్రణము, స్థూప ముద్రణము (cylinder printing) లేక "రోలరు" ముద్రణము అని పేరు ఇతర పద్ధతులలో దిమ్మలు, తెరలు "స్టెన్సిల్లు" (Stencils) వాడబడుచుండును దీనిలో

తిరుగుడు యంత్రము

1	వర్ణ పేటిక	6	కొత్తపరి దూర్చుట
2	వర్ణ సంపాదకము	7	దుప్పటి
3	వర్ణ వ్యవస్థాపకము	8.	"బాక్ గ్రే"
4	కొలదబడిన తిరుగుడు దిమ్మ	9	గుడ్డ
		10	నారపీచు
5	స్థూపము	11	ముందుకు నడుపు రోండ్లు

రూపరచన కొరకు చెక్కబడిన రాగి 'రోలర్లు' ఉపయోగింపబడును

'రోలరు' ముద్రాయంత్రము 1788 లో బెల్ అను నాతనిచే కనిపెట్టబడినది మిక్కిలి సామాన్య రూపము కల ఈ ముద్రాయంత్రములో ఈ క్రిందిభాగములు కలవు

(1) స్థూపకము (Cylinder) (2) లేపింగ్ (Lapping) (3) దుప్పటి, (4) 'బేక్ గ్రే' (Back Grey) (5) చెక్కడపు పనిగల 'రోలరు' (6) రంగు 'డాక్టరు' (7) లింటు (Lint) (8) రంగు సమకూర్చునది (9) రంగుపెట్టె

స్థూపక మనగా అచ్చు వేయబడు బట్ట దేనిమీద గుండ్రముగా తిరుగుచుండునో అట్టి పెద్ద "డ్రం" వంటి

"రోలరు" ఈ స్థాపకముమీద ఒకదట్టమైన ఉన్ని "ఫెల్టు" బట్ట, లేక మైనపుగుడ్డ కొలదిగా చుట్టబడును ఇది అచ్చు వేయు సమయమున తగినంత స్థితిస్థాపకత్వమును (Elasticity) చేకూర్చును

అచ్చుయంత్రపు దుప్పటి బిగువుగా వేయబడును గట్టిగా వేసి పైనవేయబడి అది దట్టమును స్వచ్ఛమును అగు ఉన్నిబట్ట (Lapping) యొక్క స్థితిస్థాపకతను (Elasticity) వృద్ధిచేయును 'లేపింగ్' నకును అచ్చువేయబడు బట్టకును నడుమ ఒత్తిడి-స్థాపకమును (Pressure cylinder) ఎడతెగకుండా తిరుగునట్లు చేయును ఆ దుప్పటి గట్టిపడి, బట్టగుండా చొచ్చుకొనివచ్చు తడిరంగుచే మలినము పొందును ఇట్లు జరిగినప్పుడు సామాన్యముగా దుప్పటిని అవలిప్రక్కకు త్రిప్పుచుందురు ఆ దుప్పటి స్వచ్ఛముగా నున్నచో ఇట్లు చేయవచ్చును లేనిచో క్రొత్త దుప్పటిని ఉపయోగించవలసి యుండును 'బేక్ గ్రే'ల నుపయోగించుటవలన దుప్పట్లు ఎక్కువకాలము ఉపయోగపడును 'బేక్ గ్రే'లు (Back Greys) అనగా దుప్పటికిని అచ్చువేయబడు బట్టకును మధ్య నుంచబడు తెలుపు 'కేలికో' ముక్కలు, ఉన్ని దుప్పట్లకును ,వాటర్ ప్రూఫ్ మైనము దుప్పట్లకును అవి తప్పనిసరిగా వాడబడును ఉతుకుటకు వీలగు దుప్పట్లు లభించినచో వీటిని వాడుట మానివేయవచ్చును

'రోలర్లు' అచ్చువేయుటకు ఉపయోగించు రోలర్లు రెండువిధములు (1) ఘనపదార్థపు రోలర్లు (Solid Rollers) ఇవి రాగి లోహముతో మాత్రమే చేయబడును (2) 'షెల్ రోలర్లు' (Shell Rollers) ఇవి రాగి ఖరీదును తగ్గించు నుద్దేశముతో ఇనుముతో చేయబడును వాటిపై విద్యుత్తుచే రాగిపూత వేయుదురు

'రోలరు'లోపల, పొడుగునను 'వాళము' లేక 'నాలుక' ఒకటి వ్యాపించియుండును ఈ 'వాళము' (Tab) రోలరు లోనికి పోవునట్లు అమర్చబడిన "మేన్ డ్రిల్" లేక ఇనుప ఇరుసులో ననురూపముగానున్న కన్నములో అమర్చబడుటకు వీలుగానుండును దీనివలన ఇరుసే తిరుగుట జరుగకుండ చేయబడును అచ్చువేయు రోలర్లు ఒకప్పుడు ఇత్తడితో చేయబడును కాని దీనివలన ప్రత్యేక లాభము లేదు రాగి రోలర్ల పై తలముయొక్క గట్టితనమును వృద్ధిచేయుటకై "నికెల్ ప్లేటింగు" ఒకప్పుడు క్రోమియం ప్లేటింగు కూడ చేయబడుచుండును ఇట్టి ప్లేటింగుచే పై తలముయొక్క గట్టితనము వృద్ధి అగుచు రోలర్ల "రోలర్లు" క్షీణింపక ఎక్కువ కాలము మనును

"మేన్ డ్రిల్స్" ఇవి పొడవైన ఉక్కు కడ్డీలు అచ్చు యంత్రములో నుంచబడినప్పుడు ఇవి తాత్కాలికముగా అచ్చువేయు 'రోలర్ల'కు ఇరుసులవలె ఉపకరించును

రాగి రోలర్ల చెక్కుట అచ్చు రోలర్లను చెక్కుట 'కేలికో' ముద్రణమునందలి చాల ప్రత్యేక శిక్షణమును అపేక్షించు శాఖయై యున్నది ఇది యొక ప్రత్యేక పరిశ్రమయై యున్నది

చెక్కడపు పనిలో మూడు ముఖ్య పద్ధతు లున్నవి (1) చేతి చెక్కడము, (2) యంత్రముచే చేయబడు చెక్కడము, (3) రసాయనికపు చెక్కడము

ఏ పద్ధతి ఉపయోగింపబడినను, రాగి రోలర్ల చెక్కడపు పని ఉత్కీర్ణపద్ధతిగా (Intaglio) గా నుండును "ఉబికినవ్రాత" (Relief) గా మాత్రము ఉండదు

చేతిచెక్కడమునకు చాలకాలము పట్టును ఇది చిన్నవియు, పెద్దవియునగు వాడి పనిముట్లతో చేయబడును

చెక్కడముయొక్క అన్ని పద్ధతులలోను, రూపరచన తగు విధముగా వేర్పాటు చేయబడవలెను రూపరచన యొక్క అంబరూప దైర్ఘ్యము (Vertical length) 'రోలరు' పరిధికి ఒక పూర్ణాంక గుణిజముగా (integral multiple) నుండవలెను అట్లే 'అడ్డముగా ఉండు పునశ్చరణము' (Horizontal repeat) 'రోలరు' యొక్క వెడల్పు విషయములో ఒక పూర్ణాంకముగా నుండవలెను

చుక్కలతో చెక్కుట (Stippling) ఇది రోలర్ల పై భాగమున గుంటలుచేసి, రూపరచనల భిన్నించుటచే చేయనగు ఒక విధమగు చెక్కడపుపని పూర్వము ఇది చేతితోనే చేయబడుచుండెడిది సన్నని ఉక్కుసాధనముచే దీనిని చేయుచుండెడివారు ఈ రోజులలో చుక్కల చెక్కడముకూడ యంత్రముతో చేయబడుచున్నది

యంత్రపు చెక్కడము : యంత్రపు చెక్కడములో వాడి పనిముట్లచే రూపరేఖ చెక్కబడదు దీనికి బదులుగా ముందుగా తయారుచేయబడి ఉబికిన రచనగల యంత్రముచే (Mill) రూపరేఖ రోలరుమీద ముద్రింపబడును

తయారుచేసిన చెక్కతోను, "పెంటుగ్రాఫ్": గోలీలపై, 'హాట్ ప్రూఫ్' ను, అద్దకపుకారకమును గాక "వార్నిషు"ను పూతగా పూయుదురు. అట్టి గోలీలపై వజ్రపుగంటము (Diamond Pointer) వాడినపుడు రూపరేఖ చొక్కముగా చేర్పడును.

అట్లు తయారుచేయబడిన 'రోలరు' వస్త్రములపు కొత్తగా ముంచబడును, అప్పుడు 'వార్నిష్' మీద చొక్కముగా త్రవ్వబడిన భాగములు అద్దకముయొక్క చక్కని పాట్టరును అట్లు చక్కదనముగా నమూనా (design) ఏర్పడును.

"స్టెన్సిలింగ్" (Stencilling) : బట్టలపై స్టెన్సిలింగ్ పురాతనపద్ధతి; దీనివలన అనేక ఉపయోగములు కలవు. అది యెప్పటివిధమైన, చిన్న అచ్చులోకంటె, రూపరచనా నిర్మాణము అల్లిబిల్లికతో కూడినదానిని రచించుటలో స్టెన్సిలింగ్ ఎక్కువ స్వాతంత్ర్యము నిచ్చుచున్నది. సన్నని రేఖలతో కూడిన సున్నితపు రచన, గొప్ప ఫలితము,— ఈ రెండును దీనివలన చేకూరును. వేర్వేరు రంగు ఛాయలను కల్పించుట స్టెన్సిలింగుతో సాధ్యపడును. రంగులు సులభముగా కేకరించి వీలగును. "స్టెన్సిల్" సాధారణముగా పలుచని రాగిరేకుతో గాని, ఇత్తడి రేకుతో గాని తయారుచేయబడును. అందుచేత అది పదుపు ఎక్కువగా నున్నపుడు కూడ చెడిపోదు. "స్టెన్సిల్" తయారు చేయుటలో చెక్కు "బంధములు" (Stays) లేక ఆధారములు నేర్పుగా ప్రవేశపెట్ట బడును. అవి నమూనాలో అంతర్భాగములుగా కలిసిపోవునట్లు చేయబడును. "స్టెన్సిల్" పలకకు అవి తగు బలమునిచ్చును. అట్టి బలము లేనిచో "స్టెన్సిల్" అతిపలచనై అచ్చు వేయబడు వస్త్రముపై అంటుకొని యుండును. అచ్చువేయబడు పదార్థముపై స్టెన్సిల్ ఉంచబడును. కుంచెతో చెక్కిన భాగములగుండా రంగు వేయబడును. కుంచెతో ఒత్తి రాయుట ('దబ్బింగ్') అనెడి రంగు అంటుకొనును.

గాలికుంచె (Air Brush)ను రంగువేయుటకు ఉపయోగించుట మరిరొకరకపు పద్ధతి. దగ్గరగా ఒత్తబడిన గాలి యొక్క శక్తి రంగు బిందువులను తుంపురులుగా చిమ్ముటను. ఈ సన్నని బిందువులు స్టెన్సిల్ ద్వారముగా బట్ట మీదపడును. దీనిని తుంపరలుగా వాడవచ్చును. దీనివలన

కలిగియున్న, గాఢమును అగు ఛాయలు రచించి, వివిధములగు ఛాయా ఫలితములను సాధింపవచ్చును.

జపాను దేశీయులు స్టెన్సిల్ తయారు చేయుటకు ఒక సున్నితమగు రీతిని అవలంబింతురు. ఒకేమారు రెండు పలుచని కాగితములను కత్తిరించి వాటితో వొక కాగితముపై పట్టు దారములను నమూనాముగా పరచి పిదప ఆ రెండు కాగితములను అంటించుదురు. దీనిచే స్టెన్సిల్ యొక్క బలము అధికమగును.

తెర-అచ్చు : తెర-అచ్చు కూడ స్టెన్సిలింగ్ విధాన

తెర అద్దకము

1 తెర చట్రము
2 తెగి పడ లేక పట్టు గుడ్డ
3 అడుగు తవ్వతి
4 రంగు పెంచి
5 రంగు వేయబడిన గుడ్డ
6 రంగు వేయబడిన గుడ్డ
7 రబ్బరుబిళ్ల

ములలో చేరినదే. ఒక సన్నని రోమతెర గుడ్డ లేక సిల్కుగుడ్డను ఒక చట్రముపై గ్రహింతురు. నమూనాపై రంగు పూయుదురు. అప్పుడు రంగు వేయబడని భాగము స్టెన్సిల్ పై చెక్కబడిన భాగములవలె సన్నని అల్లిక కలదగుటచే, మేలిరంగును, తెరక్రింద నున్న బట్టమీదకు దిగునట్లు చేయును. తెరలు సన్నని "వైర్ గాజ్" లేక స్వచ్ఛమగు సిల్కు బట్టలతో చేయబడును. తెరలతో పునశ్చరణము చేయబడు రూపములు కలుపుటకు వీలగునట్లు కొన్ని "పట్టుకొను ప్రదేశములు" (Catch points) ఏర్పాటు చేయబడియుండును. కృత్రిమ (Cellulose) రంగు, లేక అక్కరగు తెరకు రంగువేయుట కుపయోగింపబడును. ఈ రంగులు తడుపును నిరోధించును, "గాజుగుడ్డ" లేక బట్టయందలి సూక్ష్మరంధ్రములను బాగుగా పూడ్చివేయగలవు. రంగునీటివలన చేయబడును రంగు, బట్టపై అంతటను వ్యాపించకుండుటకై వీలు చిక్కని తక్కువ పరిమాణములో అచ్చువేయుటన్నుకు ఉపయోగింపబడును రంగు

ముద్దలను గట్టిపరచు పాధనములుగా జిగురులు, పిండి పదార్థములు మొదలగువని ఉపయోగింపబడును

అచ్చువేయు జిగురు రంగును వ్యాపింపకుండునట్లు చేయునదిగను, రంగును సమానముగా పంచుటకు సహాయ పడునదిగను ఉండవలెను మరియు జిగురు, బట్టపై రంగు ఫలితమును పూర్తిగా ప్రదర్శించుచు, కడిగివేయుటకు సాధ్యపడునదిగా నుండవలెను రంగును సమకూర్చగలశక్తి, చిక్కపరచెడి సాధనము యొక్క మరియొక ముఖ్య లక్షణము ఆశక్తి అవసరములను బట్టి మారుచుండును ఆశక్తిని అవసరమైన విధముగా సవరింపవచ్చును కట్లమును, అవిరికాచివియును అగు నూనె పదార్థములను స్వల్ప పరిమాణములలో కలిపి వివిధములయిన చిక్కదనములను పొందవచ్చును ఈ నూనెలు వృత్యవ్యములుగ గాని, బంతువ్యములుగ గాని, ఖనిజ సంబంధములుగగాని యుండవచ్చును అచ్చు రంగులకు మిక్కిలి చౌకగా కావలసిన చిక్కదనమును కలిగించుటకై "మెర్ట్" (Mert) ను, ఇతర ఘనపదార్థము లను చేర్చవచ్చును కొన్ని సందర్భములలో బాగుగా పొడిచేయబడిన చైనామట్టిని (Kaolin), జింక్ ఆక్సయిడ్ ను, లితోపోనును Lithopone), బ్లాంక్‌ఫిక్సై (Blank fie) మొదలగు వస్తువులను, ఉపయోగింతురు ఇట్టి పదార్థములు ఎక్కువగా వాడినచో అచ్చుపడు ధర్మము లకు భంగము కలిగించును కారణము అచ్చురంగులు, అచ్చు రోలర్లయొక్క చెక్కడములపై మట్టిపొరలవలె కప్పుకొను గుణము దీనివలన ఎక్కువగుటయే

నిరోధక శైలి వివర్ణన శైలి (Resist and Discharge Styles) సంబంధించిన ముద్రణములలో ఇట్టి వస్తువులు కలుపుట నిరోధకచర్యకు అనుకూల్యమును కల్గించును, మరియు తెలుపు రంగు ఫలితముల రూపమిచ్చు శక్తిగల లక్షణమును ఎక్కువ చేయుటలో సాయపడును సమునగా, అవి సూక్ష్మరూపములో అంతటను విస్తరించి యుండుటచే నూలు పోగులు కొంతవరకు కాటిని నిలుపు కొన గల్గును కడిగివేయుటకు సాధ్యముకాని కొడిగుడ్డు లోని తెల్లని భాగమును పాలవిరుగుడు లేక సరేసు (Glue) వంటి చిక్కపరచు వస్తువులను కలిపి ఈ తెల్లని అణువులను నూలు ప్రోగుల పైభాగమునకు అంటవెట్టు కొనునట్లు చేయుట తరచు కాంక్షింపబడుచున్నది జింక్ ఆక్సైడ్ వివర్ణనశైలిలో వాడబడును కొన్ని సందర్భములలో అది తెల్లని అణువ్యాప్తికి తోడ్పడును వివర్ణన విధానక్రమమున రాసాయనిక చర్యలోకూడ అది సాయపడును

గోధుమపిండిని (Starch) తక్కువ చిక్కపరచు సాధనములతో కలిపినచో అధికలిపి ఎక్కువ ఉపయోగ పడును కాని అచ్చువేసిన పదార్థములకు కఠినస్పర్శను ఆపాదించుటయు, ముఖ్యముగా పెద్దదిమ్మలు అచ్చు వేయునపుడు అసమఫలితము నిచ్చుటయు, అను ఈ రెండులోపములును దీనియందు కలవు ఈ లోపములు కొంతవరకు 'బాదముబంకను' గాని బ్రిటిష్ జిగురును గాని ఉపయోగించి తొలగింపవచ్చును తక్కువరకముల పిండి పదార్థములతో చేయబడిన జిగురులు ముద్దకట్టు స్వభావమును కలిగియుండును పిండిపదార్థములతో చేయబడు జిగురులు కొంది ఉష్ణోగ్రతచే మార్పుచెందును ఇవి కొంతకాలము నిలువయున్నచో పుల్లబడుట, చిక్కపడుట, మరుగుపట్టుట, నీటివలె పలుచగా చేర్పడుట జరుగును క్రిమిసంహారకములు, ఫినోల్, నెఫ్‌థాల్, సాలిసిలిక్ ఆమ్లము, బోరిక్ ఆమ్లము మొదలైనవి కొలదిగా కలిపి ఈ లోపములను తొలగింపవచ్చును

ఆర్. వెం. స్వా

అద్దకము (రంగువేత): గుడ్డలపై రంగుల అద్దుట, రంగులతో అచ్చుల వేయుట రంగులు అద్దుటకు గుడ్డలను సిద్ధపరచు విధము - రంగులు అద్దుటకు పూర్వము నూలును లేక గుడ్డను శుభ్రపరచుకొనవలెను నూలునుగాని గుడ్డనుగాని ఉడికించుటకు పూర్వము 10 గ్యాలనుల నీళ్ళలో 10 తులముల కాస్టిక్ సోడా, 6 తులముల ఇగేపన్ టి (Igepon T) కాని మరియేదైన సహాయ ద్రవ్యముకాని కలిపి, రాత్రి అంతయు తడిపిఉంచి, ఉదయమున కళ్ళతో తిన్నగా పదునువలయును 10 పౌండ్ల నూలును లేక గుడ్డను, 20 గ్యాలనుల నీళ్ళలో, 20 తులముల బట్టల సోడా, 10 తులముల టర్కీరెడ్ ఆయిల్, 4 తులముల కాస్టిక్ సోడా కలిపి సుమారు రెండు గంటలవరకు బాగుగా ఉడికించిన పిదప శుభ్రమైన నీటిలో ఉతికి, సిద్ధపరచుకొనవలయును లేనిచో

చాకలివానిచే పుటించి ఆరిన గుడ్డలకు లేక నూలుకు రంగులు అద్దవలసినచో 20 గ్యాలనుల నీళ్ళు అనగా 5 కిరసనాయిల్ డబ్బాల నీళ్ళలో మూడునాల్గు తులముల బట్టలసోడా (Soda ash), 2, 3 తులముల క్యాస్టిక్ సోడా కలిపి ఉడికించవలయును మరొక విధముగా పొడిగుడ్డను 20 గ్యాలనుల నీళ్ళలో 2 తులముల టర్కి రెడ్ ఆయిల్ కలిపి రెండుగంటల వరకు తడిపియుంచిన తరువాత, గట్టిగా పిండి సిద్ధముగా నుంచవలయును

సాధారణముగా వాడుకొను రంగులు (14) రకాలు 1 బేసిక్ రంగులు, 2 డైరక్టు రంగులు, 3 (అ) సల్ఫర్ రంగులు (ఆ) హైడ్రాన్ రంగులు, 4, ఇండాన్ త్రీన్ రంగులు, 5 అలిజరిన్ రంగులు, 6 నెఫ్తాల్ రంగులు, 7 ఇండిగో రంగులు, 8 ఆసిడ్ రంగులు, 9 ఆసిడ్ క్రోం రంగులు, 10 మార్డెంటు రంగులు పైని చెప్పబడ్డ 10 రంగులలో కొన్నిమాత్రము ఈ దిగువను విపులముగా చెప్పబడినవి పై నుదహరించిన రంగుల పేర్లు జర్మనీ దేశము వారివి ఇంగ్లండు, స్విట్జర్లాండు మొదలగు దేశములలో తయారు అయిన రంగుల పేర్లు వేరుగా నుండును

1 బేసిక్ రంగుల అద్దకము : పట్టుకు ఉన్ని వస్తువులకు మాత్రము ఈ రంగులు వాడుదురు 10 తులముల నూలుకు లేక గుడ్డకు 1 తులమునుండి 6 తులముల వరకు బేసిక్ రంగును మనకు అవసరమగు ఛాయా ప్రమాణమునుబట్టి వేసికొనవచ్చును ఎసిటిక్ ఆసిడ్ తో రంగును మర్దించి అందులో బాగుగా మరుగుచుండెడి నీరుపోసి కలుపవలెను శుభ్రపరచిన నూలును లేక గుడ్డను, పది తులములకు ¼ పా చా పటికను 20 గ్యాలనుల నీళ్ళలో కరిగించి, గట్టిగా పిండిన తరువాత దానిని 1% గల టానిక్ ఆసిడ్ లో తడియపెట్ట వలెను ఇట్లు తయారుచేసిన నూలుపై లేక గుడ్డపై, వడియగట్టిన రంగును నీటితో అద్దకము చేయవచ్చును

బేసిక్ రంగు పైవిధమున సిద్ధపరచి, జిగురులో కలిపి, గుడ్డలపై అచ్చులువేసి, 1½ లేక 2 గంటల వరకు ఆవిరి పట్టినచో ఉన్ని, పట్టు, చీటి గుడ్డలు తయారగును

డైరెక్టు రంగుల అద్దకము : 10 తులముల నూలుకు లేక గుడ్డకు 8 తులములు మొదలుకొని 16 తులముల పరిమితిగల రంగును ఒక పాత్రలోనున్న చన్నీళ్ళలో బాగుగా కలిపిన తర్వాత బాగుగా మరుగుచుండెడి వేడి నీళ్ళను ఆ రంగులో పోయవలయును లేదా అగ్నిపై పెట్టి, కొంతకాలము ఉడికించవలయును నూలు లేక గుడ్డను అద్దుకొను పాత్రలో నూలుకు 30 పాళ్ళు ఎక్కువ నీళ్ళుపోసి, అందులో 3 తులములు మొదలు 12 తులముల వరకు బట్టల సోడాను ఉడికించి వడియకట్టిన రంగును కలుపవలెను ఆ రంగులో నూలు లేక గుడ్డను ఉడకపెట్టుచు ఒక గంటవరకు ఆ రంగుపాత్రలోనే యుంచి పిదప వెలుపలకు తీసి శుభ్రమైన నీటితో ఉతికి ఆరవేయవలెను రంగుపాత్రలో నుండు రంగును పూర్తిగా వాడుటకుగాను, 3% తినువట్టి ఉప్పును కలిపి అద్దకమును పూర్తి చేయవలెను

సల్ఫర్ రంగుల అద్దకము : పది తులముల నూలు లేక బట్టకు సల్ఫర్ రంగు 20 తులములనుండి 40 తులముల వరకు ఉపయోగింపవలెను సల్ఫర్ నల్లరంగు మాత్రము 80 తులములవరకు గూడ వాడవచ్చును లైట్ షేడ్ కావలయునన్న, రంగుతో సమమైన బరువుగల సోడియం సల్ఫైడ్ ను రంగుతో కలుపవలెను గాఢఛాయ షేడ్ ను కోరినచో సోడియం సల్ఫైడ్ రెట్టింపు తీసికొనవలెను బట్టలసోడా, పది పౌండ్ల నూలుకు లేక గుడ్డకు డార్కు షేడ్ (Dark shade) కావలయునన్న 20 తులములు, లైట్ షేడ్ కావలయునన్న 8 తులములు, రంగుపాత్రలో వేయవలెను ఆరు దశలలో తిను ఉప్పు 2 పౌండ్లవరకు రంగుపాత్రలో వేసినచో రంగును పూర్తిగా వాడుటకు వీలగును కొంతవరకు టర్కి రెడ్ ఆయిల్ కూడ వేయుట మంచిది పైన చెప్పబడ్డ రంగును బాగుగా ఉడికించి అనగా 140° F నుండి 180° F వేడివరకు వేడి అయిన పిదప అద్దకము చేయవచ్చును

తదుపరి ఈవలకు తీసి గాలికి ఆరవేసి సోడా, సబ్బు వేసి నీళ్ళలో ఉడకబెట్టి, శుభ్రమైన నీళ్ళలో ఉతికి ఆరవేయవలయును పైన చెప్పబడ్డ సల్ఫర్ రంగులు మొదట వేసిన తూకము మరల అద్దుకొను సమయమున ¼ వంతు రంగు ఇతరములు తగ్గింపుచేసి అద్దుకొనవచ్చును ఇదే విధముగా నాల్గవ సమయానికి ½ రంగు వేయకుండగనే అద్దుకొనవచ్చును రంగులు అద్దుకొన్న తదుపరి నీళ్ళు

పొరపోయుటకూడదు ఎందుకనగా దానిలో రంగుఉండుటను అది చెడిపోదు మరల అద్దుటకు సమయమున దానిలో కొద్దిరంగు కలిపిన సరిపోవచ్చును

నెప్తాల్ రంగుల అద్దకము పదిపౌండ్ల నూలుకు లేక గుడ్డకు 8 తులములనుండి 12 తులముల నెప్తాల్ రంగు అవసరము దీనికి సరిపైన రంగు ఉప్పులు (1 8) అనగా 8 తులముల నెప్తాల్‌కు 24 తులముల రంగు ఉప్పు చొప్పున అందులో 24 తులములు తిను ఉప్పు చేసి సిద్ధము చేసికొనవచ్చును ఈ రంగులు అద్దుటకు రెండు మట్టిపాత్రలు వెడల్పు మూతులుగలవిగాని, మట్టి తొట్లు గాని అవసరము

బేస్ తయారుచేయు విధము నెప్తాల్‌ను మోనోపోల్ సోప్‌తో మర్దించి, అందులో వేడినీళ్ళు కలిపి, కాస్టిక్ సోడాను కలుపవలెను అట్లు కలిపినచో, నెప్తాల్ రంగు మారి నీళ్ళలో కరగును

రంగు ఉప్పు తయారుచేయువిధము రంగు ఉప్పు తూకమునకు సమముగా తిను ఉప్పు కలిపి, నీళ్ళలో రెంటిని కరుగబెట్టినచో రంగు ఉప్పు సిద్ధమగును శుభ్రపరచిన నూలును లేక బట్టను నీటిలో తడిపి, పిండి నెప్తాల్ బేస్‌లో తడియబెట్టవలెను దానిని పైకి తీసి, గట్టిగా పిండి, తయారైన రంగు ఉప్పునీళ్ళతో రంగు వేయవచ్చును

ఇండాన్ థ్రీన్ రంగులువేయు పద్ధతి ఈ రంగులు అన్ని రంగులకంటె గట్టిరంగులు కాస్టిక్ సోడానీళ్ళకు గాని, బ్లీచింగ్ పౌడరు నీళ్ళకుగాని, ఈ రంగులు దిగిపోవు

ఈ రంగుల అద్దకము 3 విధములు : IN, IW, IK.

నూలును లేక గుడ్డను శుభ్రముగా నూతి రెడ్ ఆయిల్‌తో వాన్చి మెత్తగా చేయవలెను 1% నుంచి 4% వరకు అవసరానుసారముగా రంగు ఉప్పును తీసికొని ఒక చిన్న పాత్రలో నీళ్ళతో మర్దించి దానితో మరుగుచుండెడి నీళ్ళను పోసి, అందులో కాస్టిక్ సోడాను కలుపవలెను అందులో సోడియం హైడ్రోసల్ఫైట్‌ను కొద్దికొద్దిగా కలుపుచు పోవలెను మొదటిరంగు మారును అట్లు రంగు మారినప్పుడే రంగు-ఉప్పు నీటిలో కరిగినదని తెలియును అట్లు మారిన రంగునీటికి గాలి తగిలినచో మొదటిరంగు వచ్చును అవిధముగా రంగు తయారైనదని కొనవచ్చును అట్లు తయారైన రంగునీటిని నీరుగల పెద్దతొట్టిలోపోసి తగినంత కాస్టిక్ సోడాను, సోడియం హైడ్రోసల్ఫైట్‌ను కలిపి నూలుకు లేక బట్టలకు అద్దకము చేయుటకు వాడవచ్చును అట్లు అద్దించిన నూలును లేక గుడ్డను పైకి తీసి గాలిలో కొంతసేపు ఉంచినచో మొదటి రంగు మరల వచ్చును ఆ బట్టను లేక నూలును సబ్బు, సోడానీళ్ళలో ఉడకబెట్టి తరువాత మంచినీటిలో శుభ్రపరచవలెను

గుర్తులతో రంగులను అచ్చువేయుట ప్రస్తుతము మార్కెట్టులలో వాడబడుచున్న రంగులు

(1) రాపిడ్ (ఫాస్టు) రంగులు, (2) ఇండిగోసోల్ రంగులు

1 రాపిడ్ (ఫాస్టు) రంగులు అచ్చువేయు పద్ధతి రంగును సారాయితో మర్దించి కొద్దిగా చన్నీళ్ళు లేక గోరువెచ్చని నీళ్ళు కలిపి అందులో కాస్టిక్ సోడాను మరికొంత నీటిని కలిపినచో ఆ కాస్టిక్ నీళ్ళలో రంగు కరుగును ఈ రంగు నీటిని తగినంత బంక లేక జిగురులో కలిపి బట్టపై అచ్చువేయుటకు వాడవచ్చును అచ్చువేసిన తరువాత బట్టను ఎండపెట్టి ఆవిరిలో ఉంచినచో రంగు బాగుగా అంటుకొనును అటుపిమ్మట బట్టను ఎసిటిక్ ఆసిడ్ జలములో వేసిన అసలురంగు బయటపడును అట్టి బట్టను నీళ్ళలో ఉతికి పిదప సబ్బు, సోడా నీళ్ళలో ఉతికించి శుభ్రపరచవలెను

2 ఇండిగోసోల్ రంగు అచ్చువేయు పద్ధతి ఇండిగోసోల్ రంగును కొద్దిగా గ్లిసరినుతో మర్దించి వేడినీళ్ళు కలిపి తగినంత సోడియం నైట్రైటు కలుపవలెను ఈ ద్రావణమును జిగురులో లేక బంకలో కలిపి అచ్చువేయవచ్చును అచ్చువేసిన బట్టను ఎండపెట్టి ఆసిడ్ ఆమ్లము లేక హైడ్రో క్లోరికామ్లపు నీటిలో నానబెట్టవలెను అట్లుచేసిన పుడు రంగు స్వభావసిద్ధముగ తయారగును తర్వాత ఆ బట్టను బాగా అయిదుమార్లు మంచినీటిలో ఉతికి, తర్వాత సోడా సబ్బు నీళ్ళలో ఉడకబెట్టి, శుభ్రపరచవలెను

అనిలిన్ హైడ్రో క్లోరైడు లేక అనిలిన్ లవణమును నీళ్ళలో కరిగించి అందులో తగినంత పొటాషియం క్లోరేటును, కొద్దిగ కాపరు సల్ఫేటును కలిపి బంక లేక జిగురులో కలిపి అచ్చువేయవచ్చును

అచ్చువేసిన బట్టలు తీక్ష్ణమైన ఎండలో మూడు నాల్గు గంటలవరకు పెట్టినచో నల్లరంగు తేలును పిమ్మట బట్టను బాగా కొద్దిగ ఆమ్లము కలిపిన నీటిలో నానవెట్టినచో దాని పూర్తిరంగు తేలును అట్లు అచ్చువేసిన బట్టను మామూలు పద్ధతిని 4, 6 సార్లు మంచినీటితో కడిగి, సోడా సబ్బుతో మరల శుభ్రపరచవలెను ఈ రంగు సాధారణముగా తిరైమరయొక్క. అందుకు వాడవచ్చును

ఆర్. వెం. శా.

అద్దె (Rent) :- చదువరి ముఖ్యముగా విద్యార్థి యగుచో వరకుల ఉత్పత్తి, వాటిని తయారుచేయుట కగు ఖర్చులు, బజారులో వాటి ఖరీదులు — ఈ అంశముల నడుమగల సంబంధముల స్పష్టీకరించు సిద్ధాంతమును తెలిసికొనుటకు కుతూహలమును ప్రదర్శించును

ఖర్చుల మొత్తమును నిర్ణయించు సిద్ధాంతము కొన్ని సూత్రముల ననుసరించి పనిచేయును నిర్దిష్టమగు ఖర్చులు, మారు ఖర్చులు, ఈ ఖర్చుల మధ్యగల తారతమ్యము అల్పకాల వ్యవధికిమాత్రమే వర్తించు అంశమనునది ఒక సూత్రము మారుచున్న ఉత్పత్తితో కలిసి మారని ఖర్చులు నిర్దిష్టమగు ఖర్చులు పారిశ్రామికవేత్త కల్గియుండిన ఉత్పత్తిసాధనములు, వేరు అవకాశములు లభించు యెడల సంపాదింపగల ధనరూపమైన సంపాదనలు, పారిశ్రామిక వేత్త ఇతరుల కొసంగవలసిన నిర్దిష్టమగు ఖర్చులుకూడ నిర్దిష్టమగు ఖర్చులుగనే ఎంచబడును నిర్దిష్టమగు ఖర్చులు అనునది తప్పక చెల్లించవలసిన ఖర్చులు అని యను అంశమును తెలియచేయునదని అనుకొనవచ్చును కాని అల్ప వ్యవధికి సంబంధించినంతవరకు ఇది నిజముకాదు ఏల యన, ఒక పారిశ్రామికవేత్త తన పెట్టుబడిపైగాని తన కృషిఫలితముగా కాని అల్ప వ్యవధియందు ఏమియు సంపాదింపకుండినను పరిశ్రమ సాగుచునే యుండ వచ్చును ముఖ్యమగు ఖర్చులను చెల్లించగల్గిన యెడల, పరిశ్రమ కొంతకాలమువరకు సాగుటకు ఎట్టి అభ్యంతరము ఉండదు కొంచెముగనైనను గొప్పగనైనను ఉత్పత్తి జరుగుటకు అల్పవ్యవధియందు సైతము చెల్లించవలసిన ముఖ్యమగు ఖర్చులు కొన్ని గలవు అన్ని విధములైన మూలధనమందు ఖర్చులు, కొన్ని నిర్దిష్టమగు ఖర్చులు, ముఖ్యమగు ఖర్చుల క్రిందకు వచ్చును. ముఖ్యమగు ఖర్చుల జాబితాలోనికి వచ్చు నిర్దిష్టమగు ఖర్చులకు ఉదాహరణముగ కార్యాలయోద్యోగుల కొసంగు వేతనములను పేర్కొన వచ్చును తక్కిన నిర్దిష్టమగు ఖర్చులను ఉపఖర్చులు అందుము మొత్తముమీద ఎప్పటికో అప్పటికి నిర్దిష్టమగు ఖర్చులను, మారు ఖర్చులనుకూడ ప్రతి పారిశ్రామికవేత్త చెల్లించవలసినదే కానియెడల ఆ పారిశ్రామిక సంస్థ వ్యాపారరంగమున మనజాలదు

ఒక వస్తువు తయారుచేయబడిన తరువాత, ఆవస్తువు నకుగల అపేక్షతో కల్గు మార్పులననుసరించి దాని మూల్యము మారుచుండు నప్పటికి సామాన్యముగా ప్రతి వస్తువు ఖరీదు దాని ఉత్పత్తికగు ఖర్చునుబట్టి నిర్ణయింప బడునను ఊహ సర్వసాధారణమైనది ఉత్పత్తికగు ఖర్చులో పారిశ్రామిక వేత్తయొక్క లాభముకూడ ఇమిడియున్నదని దీని భావము కాని పారిశ్రామికవేత్త యొక్క లాభము, వేరువేరు సమయములయందు వస్తువు యొక్క ఖరీదులో కలుగు మార్పుల ననుసరించి మార్పు చెందుచుండును ఇంతేగాక ఉత్పత్తి పరిమితి, తయారు చేయబడుచున్న ఆ వస్తువుయొక్క అపేక్షపై ఆధారపడి యుండగా, ఉత్పత్తి పరిమితి ననుసరించియే ఉత్పత్తికగు ఖర్చు మారుచుండును కావున తయారైన వస్తువుల ధరలు ఖర్చులవలనగాని, ఖర్చులు తయారైన వస్తువుల ధరలవలనగాని నిర్ణయింపబడజాలవు ధరలన్నియు పరస్పరము ఒకదానిపై నొకటి ఆధారపడుచుండును

కొన్ని ఖర్చులయందు అర్థశాస్త్రమున 'అద్దె' అని వ్యవహరింపబడు దాని లక్షణములు కనవచ్చును ఉత్పత్తి సాధనములు పరిశ్రమయందు నిలచియుండుటకుగాను చెల్లింపవలసిన అవసరములేని మొత్తములను 'అద్దె' అని అందుము

అర్థశాస్త్రమున మనము 'అద్దె' అని వ్యవహరించునది ఉత్పన్నమగుటకు కారణము అద్దెను ఆర్థికఫలముగా సంపాదించు ఉత్పత్తి సాధనముయొక్క పరిమితి దానికి గల అపేక్షతో వచ్చు మార్పులకు అనుగుణముగా ఎట్టి మార్పును పొందలేకుండుటయే ఏదేని ఒక ఉత్పత్తి సాధనముయొక్క యూనిట్ అధిసమ్మతము ఏ వృత్తి యందు గలదో ఆ వృత్తియందు [illegible]ండుటకుగాను అవసరమైన కనీసపు మొత్తముకన్న ఎక్కువ ఆదాయమును సంపాదించుచున్నచో, దాని నష్టయి తెలకన్న

అదనముగా వచ్చు రాబడి అర్థశాస్త్రమున అద్దె అని పిలువబడును మరియు ఒక ఉత్పత్తి సాధనముయొక్క సప్లయి సంపూర్ణస్థితిస్థాపకతకన్న తక్కువేగా నున్నప్పుడే అద్దె ఏర్పడుటకు వీలగును

ఇట్టి తరగతికే చెందిన అదనపురాబడి లేక అద్దె ఇతర ఉత్పత్తిసాధనములయొక్క కొన్ని యూనిట్లుకూడ పొందుచుండుట మనము చూడవచ్చును ఏదేని ఒక ఉత్పత్తిసాధనముయొక్క సప్లయి సంపూర్ణస్థితి స్థాపకత కన్న తక్కువగాఉన్నప్పుడే అద్దె ఏర్పడువనుట దీని అర్థము ఒక ఉత్పత్తి సాధనముయొక్క సప్లయి సంపూర్ణ స్థితి స్థాపకతకన్న తక్కువగా నున్నపుడు, లేదా, కనీ సపు సప్లయి వెలకే పని చేయుటకు సిద్ధపడు ఒక ఉత్పత్తి సాధనముయొక్క యూనిట్లకు మించి ఎక్కువ యూని ట్లను ఉపయోగింపగలుగునంతటి అపేక్ష ఆ ఉత్పత్తి సాధనమునకు ఉన్నప్పుడు అద్దె ఏర్పడునని చెప్పవచ్చును

సాంఘికదృష్ట్యా 'అద్దె' అర్థము 'భూమి' పై వచ్చు 'అద్దె' కు సంబంధించిన అర్థికాంశములను సరిగా వివ రించుటకు, భూమియొక్క అర్థికోపయోగములు వాటికి గల అపేక్షకు సంబంధించినంతవరకు వాటి వినియో గమునకుగాను ప్రతిఫలము ముట్టచెప్పవలసినంత కొరతగా నున్నవని మనము చూపగలిగి యుండవలెను

భూమి అద్దె నొసంగునని చెప్పుటలోగల అర్థమిది

భూమియొక్క సప్లయి అనగా (1) ఒక ప్రత్యేకమైన ఉపయోగమునకుగాను కేటాయింపబడిన భూమిసప్లయి, (2) యావత్ప్రపంచమునందలి భూమియొక్క విస్తీర్ణము, (3) ఒక దేశమునందలిగాని ఒక జిల్లాయందలిగాని భూమి యొక్క మొత్తము విస్తీర్ణము

మొదటి అంశము - భూమియొక్క ఉపయోగమునకై గల అపేక్షలోని పెరుగుదలను ఇంతవరకు ఇతర ఉప యోగములకుగాను వినియోగింపబడుచున్న కొంత భూమిని అపేక్ష పెరిగిన ఆ ప్రత్యేకోపయోగమునకు మార్చుటవలన పరిష్కరింపవచ్చును ఇట్లే ఇతర ఉప యోగముల విషయమునందు సైతము అపేక్ష పెరుగు దల తగ్గుదల[illegible] వినియోగమును ప్రత్యేకోప యోగములకు మార్చుటవలన సులభముగా ఎదుర్కొన వచ్చును

రెండవ అంశము - ప్రపంచమునందలి భూమియొక్క మొత్తము విస్తీర్ణము ఇంచుమించుగా మార్పులేనిది, భూమికై గల అపేక్షలోని పెరుగుదల భూస్వాములరాబడి అధికము చేయునని, తద్వ్యతిరేకముగా తగ్గుదల వారి రాబడిని తగ్గించునని దీని అర్థము క్రమవిషయమునందును ఇట్లే భూమియొక్కగాని శ్రమయొక్కగాని సప్లయి ప్రత్యేకోపయోగములకు మాత్రమే అధికము చేయబడ వచ్చును, తగ్గింపబడవచ్చును

మూడవ అంశము- ప్రతి ఒక్క ప్రత్యేకమైన ఎకరము యొక్క భౌగోళికస్థానము నిర్ణీతము అను విషయము చాల ముఖ్యమైనది 'గోదుమలకు' అపేక్షలో కలిగిన పెరుగుదల వేరొక ప్రదేశమునందు భూమి గోదుమల సేద్యమునకు వినియోగింపబడుచున్నదని అర్థము ఇతర ప్రదేశములయందును గోదుమలు పండింపగల్గి నందువల నను, వారి గోదుమలకు పోటీగా ఇతరులును గోదుమలు అమ్మకలిగినందువలనను ఆ జిల్లాయందలి భూస్వాములు మునుపటికంటె విశేషించి హెచ్చు రాబడిని పొందజాలక పోవచ్చును కాని ఆ ప్రత్యేకము జిల్లాకు సంబంధించి నంతవరకు భూమి అపేక్షయందు కలిగిన పెరుగుదలను ఇతరప్రదేశముల యందలి భూమి తీర్పజాలదు

భూమి అంతయు ఒకే వస్తువును ఉత్పత్తిచేయుటకు వీలైనదిగా ఉండినను, మరియు పూర్తి పోటీవిధానము క్రిందనుండి, భూమి అంతయు ఒకే ఉత్పత్తి శక్తిని కలిగి యుండినను, ఆ వస్తువునకై హెచ్చగు చున్న అపేక్షను భూమి అంతయు వినియోగము క్రిందకు వచ్చునంత వరకు కనీసపు సరాసరి యూనిట్ ఖర్చుల మొత్తపు బిందువువద్ద ఉత్పత్తిచేయు హెచ్చయిన పారిశ్రామిక సంస్థలు తీర్పగలవు భూమి అంతయు వినియోగము క్రిందకు తేబడునంతవరకు భూమి కొరతగానున్న ఉత్పత్తి సాధనముకాదు ఆ వస్తువుధర పరిశ్రమయందలి అన్ని పారిశ్రామిక సంస్థల కనీసపు సరాసరి యూనిట్ ఖర్చుల మొత్తమునకు సమానమై యుండి భూమి యజమానునకు అద్దె చేరుట కెందు అదనపు రాబడి ఏమియునుండదు

భూమి అంతయు ఉపయోగము క్రిందనుండి, ఆ వస్తు వునకుగల అపేక్ష ఇంకను హెచ్చగుచో భూమిని ఎక్కువ చేయుటవలన ఉత్పత్తిని అధికము చేయజాలము ఇతర

ఉత్పత్తిసాధనముల వినియోగమును, అధికముచేయజాలని నిర్ణీతమైన భూమి వినియోగమునకు శోధించుటవలననే ఉత్పత్తి ఎక్కువగును వివిధ నిష్పత్తుల ఉత్పత్తిమాత్రము అమలు జరుగును

భూమి అంతయు ఉపయోగము క్రింద నున్న తరువాత మిక్కిలి తక్కువ ఖర్చుల కలయికతో ఉత్పత్తి చేయగలిగిన దానికన్న విశేషముగా ఏక వస్తువును ప్రజలు వాంఛించుచున్న యెడల వారు మార్జినలు ఖర్చుకు సమమైన ఖరీదు నొసంగవలసినవా రగుదురు ప్రతి ఉత్పత్తిదారుడును వస్తువు ఖరీదు మార్జినల్ ఖర్చుతో సమమగు వంతవరకు ఉత్పత్తిని సాగించును కాని ఈ ఉత్పత్తివద్ద సరాసరి యూనిట్టు ఖర్చుల మొత్తము వస్తువు ఖరీదుకన్న తక్కువగా నుండును మరియు మొత్తమురాబడి, మొత్తము ఖర్చుకన్న ఎక్కువ ఖర్చులను మించిన అదనపు రాబడి ఇచ్చుట కలుగుచున్నది మార్జినలు రాబడి మార్జినలు ఖరీదులు పరిసమానముగా నుండినచో ప్రతి పారిశ్రామిక సంస్థయు నిశ్చలతను పొందును. ఉపయోగించుటకు వేరుగా భూమిలేనందున, ఈ అదనపురాబడికి ఆకర్షితమై క్రొత్తపారిశ్రామిక సంస్థలు పారిశ్రామిక రంగమును ప్రవేశింపజాలవు పరిశ్రమయు నిశ్చలతను పొందును ఈ అదనపు రాబడియే అర్థశాస్త్రమున చెప్పబడు భూమియొక్క అద్దె

వ్యత్యాసమును సూచించు అద్దె : ఒకేవిధమైన ఉత్పత్తి, శక్తి, సారము భూమికంతకు గలదనుమన ఊహను తొలగించి వివిధములగు తరగతులకు చెందిన భూమిగలదను వాదమును అంగీకరించినను మన పరిశీలన తప్పుకానేరదు స్వల్పవివరణము మాత్రము అవసరమగును

ఒకే పరిశ్రమ యందు అద్దె : పరిశ్రమ వ్యాప్తి చెంది, ఎక్కువగా పెరిగిపోవుచున్న భూమి యొక్క ఇతర ఉపయోగముల నుండి దానిని విడుదలచేయవలసిన అవసరమేర్పడినప్పుడు భూమివినియోగమునకుగాను ఆ పరిశ్రమ చెల్లించవలసిన మూల్యము పెరిగి పోవును ఆ పరిశ్రమ చెల్లించవలసిన ప్రతి భూ విభాగము యొక్క కనీసపు సప్లయి ఖరీదు ఆ భూమి మిక్కిలి ఎక్కువ విలువైన తన ప్రత్యామ్నాయపు ఉపయోగమునకు సంపాదించగల ద్రవ్యమునకు సమానమగును ఆ పరిశ్రమ యందలి ఉపయోగమునకై భూమి బదిలీచేయబడుటకు అవసరమైన ఖరీదును భూమియొక్క బెట్టు ధర అని పిలువవచ్చును భూమి హెచ్చుగా ఉపయోగింపబడుచున్న కొలది భూమి యొక్క బదిలీచేయబడిన ఉపయోగపు విలువ అధికమగుచు భూమియొక్క ఆ బెట్టు ధర పరిశ్రమకు ఉత్పత్తి ఖర్చుగా పరిగణింపబడి, ఆ పరిశ్రమ యందే అద్దె అని మనము వ్యవహరించు అదనపు రాబడి సంభవమగును

పారిశ్రామిక సంస్థ దృష్ట్యా అద్దె : పారిశ్రామిక సంస్థ దృష్ట్యా అన్ని ఉత్పత్తిసాధనముల అద్దెలు ఉత్పత్తిఖర్చులుగనే పరిగణింపబడవలయును ఒక పారిశ్రామిక సంస్థ భూమిని ఇతరుల నుండి కౌలుకకు తీసికొనినచో అది ధనరూపమున చెల్లింపవలసిన అద్దె ఖర్చుగా కనిపించుచునే యున్నది భూమి యజమానుడే దానిని ఉత్పత్తి సాధనముగా వినియోగించినచో దాని నతడు ఇతరులకు కౌలుగకు ఒసంగిన యెడల సంపాదింపగలిగిన ద్రవ్యమంతయు అవకాశపు ఖర్చు అగును అవకాశములలోని భేదాలు కారణముగా నేర్పడు అద్దెను "పారిశ్రామికసంస్థ దృష్ట్యా అద్దె" అని చెప్పవచ్చును

స్థానపు విలువ : ఒకే ఉత్పత్తి శక్తిని కలిగియున్న రెండుభూముల విషయములో (ఉత్పత్తిఖర్చులు రెండింటియందును సమానమని అర్థము) అంగడికి అతి సామీప్యమున గల భూమి ఎక్కువ సంపాదన కలిగినదగును బజారుకు సరకును రవాణాచేయుట కగు ఖర్చులలో గల తారతమ్యమే దీనికి కారణము భూమియొక్క స్థానలాభమువలన అదనముగా వచ్చు అద్దెను 'స్థానపు విలువ' అని పిలువవచ్చును

ఒక చిల్లర వ్యాపారస్థుని కిరాణా అంగడి యొక్క స్థానపు విలువను ఇట్లు పేర్కొనవచ్చును. ఆ స్థలమునందు ఎక్కువ వ్యాపారము జరుగగలదు కావుననో, లేదా ఆ స్థలము నందు వ్యాపారస్థులనుండి ప్రజలు ఎక్కువ ఖరీదునకే సరకులు కొనుటకు ఇష్టపడుటవలననో చిల్లర వ్యాపారస్థులకు అద్దె ఏర్పడుచున్నది పై అంశమునకే సంబంధించిన మరియొక స్థానపు విలువకు తార్కాణముగా ఇతర ప్రదేశముల యందు అంతే వ్యాపారము చేయుట కగు ఎక్కువ ఎడ్వర్టయిజుమెంటు ఖర్చులను ఉదాహరింపవచ్చును

పట్టణ ప్రదేశముల అద్దె : పట్టణ ప్రదేశముల స్థానపు విలువ యందు ఒక ప్రత్యేకమైన మొనాపలీ (గుత్త) లక్షణమును చూడవచ్చును అలవాటు వలననో ఐద్ధకము వలననో తమకు అనువగు స్థలములందే వ్యాపారము చేయుటకు జనులు ఇష్టపడుట వలన కొనుగోలు దారులలో ఒక ప్రత్యేక వర్గమువారి వ్యాపారమునంతయు వశపరచుకొని మొనాపలీ లాభమును కొంతవరకైనను కొన్ని స్థలములందలి వ్యాపారస్థులు అనుభవింప వచ్చును

కొనుగోలుదారుల వస్తువుల క్రయము ఒకే ప్రదేశమునందు కేంద్రీకరింపబడుట ఎక్కువగు కొలది నగరము లందలి వ్యాపారపు సంబంధమైన స్థలముల అద్దెలు ఎక్కువగుచు జరుగును.

క్వాసీ - అద్దె కాపిటలు వస్తువులపై పెట్టిన పెట్టుబడి, భూమిపై వచ్చు అద్దెవంటి ప్రతిఫలమును పోలిన రాబడిని తరచుగా నొసంగును ఇట్టి కాపిటలు వస్తువులపై వాటి యజమానులకు తప్పక క్వాసీ-అద్దె ముట్టును

భూమి యొక్క కనీసపు సప్లయి ఖరీదు సున్న యని కొనినట్లే కేపిటలు వస్తువుల యొక్క కనీసపు సప్లయి ఖరీదు కూడ సున్న యనియే చెప్పవచ్చును ఈ విధముగా ఇట్టి వస్తువులపై వచ్చు ప్రతిఫలము కూడ అద్దె స్వభావ మునే కల్గియున్నది

వి. వి. రా.

అద్వైతము.- "అద్వైతమ్"-ద్వే-ఇతే యస్యేతత్ ద్వీతం ద్వీతమేవ ద్వైతమ్, నద్వైతం, అద్వైతమ్ అని విగ్రహము రెండు విధములు లేనిది ఒకటే విధము అనగా విజాతీయమగు జగము మిథ్యగాన విజాతీయమే లేనందున విజాతీయ భేదము ఆత్మకు ప్రాప్తించదు సజాతీయమగు మరియొక ఆత్మ లేనందున సజాతీయ భేదము గూడ ఆత్మకు ప్రాప్తించదు ఆత్మ నిరవయవము, నిర్గుణము, నిష్క్రియము అగుటచేత స్వగతముగున దేదియు వృక్షాదులకు శాఖాదులవలె లేనందున ఆత్మకు స్వగత భేదము ప్రాప్తించదు కాన సజాతీయ విజాతీయ స్వగత భేద శూన్యమగు చిద్రూపబ్రహ్మ మొక్కటియే సత్యము; ప్రపంచమంతయు మిథ్య అని "అద్వైతము" అను పదము వలన తెలియు ఆశయము

అద్వైతము శ్రుతి, స్మృతి, పురాణేతిహాస ప్రసిద్ధము. దీనిని సదాశివుడు విష్ణువునకును, విష్ణువు నాభికమల బ్రహ్మకును, బ్రహ్మ వసిష్ఠునకును, వసిష్ఠుడు శక్తికిని, శక్తి పరాశరునకును, పరాశరుడు వ్యాసునకును, వ్యాసుడు శుకయోగీంద్రునకును ఉపదేశించెను. తద్ద్వారమున గౌడ పాదాచార్యులవారును, తద్ద్వారమున గోవింద భగవత్పాదులును, వారి వలన శ్రీ జగద్గురు శంకరభగవత్పాదులును ఉపదిష్టులై ఈ అద్వైతమును భూలోకమున వ్యాపింప జేసిరి

వసిష్ఠుడు శ్రీరామచంద్రునకు అనేక చిత్ర విచిత్ర గాథలతో ఈ యద్వైతము నుపదేశించెను. ఆ ఉపదేశములే ఛందోబద్ధములై "యోగవాసిష్ఠము" అను పేరుతో ప్రసిద్ధిగాంచి, పామరులకును, పండితులకును, ఆదరణీయములైనవి అద్వైతమును బోధించుటకే శ్రీ వేదవ్యాసులవారు 192 అధికరణములు, 16 పాదములు, 4 అధ్యాయములుగల "ఉత్తర మీమాంసా శాస్త్రము" రచించి యుండిరి ఈ ఉత్తర మీమాంసా శాస్త్రము అనేకవ్యాఖ్యోపవ్యాఖ్యాసహితమయి యున్నది గౌడ పాదాచార్యులవారు ప్రధానముగ మాండూక్యోపనిషత్తు ననుసరించి దానికి వివరణముగ "ఆగమము, అద్వైతము, వైతథ్యము, అలాతశాంతి" అను నాలుగు ప్రకరణములుగల కారికలను రచించిరి ఈ కారికలలో "వైతథ్య" ప్రకరణమున స్వప్నమునకు మిథ్యాత్వమును సాధించి తద్దృష్టాంతము ననుసరించి జగత్తునకు మిథ్యాత్వమును స్థాపించిరి, అందు దృష్టాంత సిద్ధాంతములతో వారు చూపిన హేతువాద పాండిత్య ప్రకర్షకు అక్షపాదుడు, కణభుక్కు కూడ ఆశ్చర్య చకితులైరి

శ్రీ శంకరులు, గోవిందభగవత్పాదులకు శిష్యులై, ఉపనిషత్తులకు, బ్రహ్మసూత్రములకు, శ్రీ మద్భగవద్గీతలకు, సనత్సుజాతీయమునకు, విష్ణుసహస్రనామములకు భాష్యములను వివరించియుండిరి. ఇంతియేగాక ఉపదేశ రూపములగను, స్తోత్రముల రూపములగను శ్రీ శంకరాచార్య పాదులు తమ అనర్ఘ కవితావల్లరి దశదిశల ప్రాకటముల శాంకరిక గ్రంథరాజములను వెలయించిరి.

ప్రపంచ మిథ్యాత్వ సాధనము : జంగమ స్థావరాత్మకము ఈ ప్రపంచ మింద్రియ గోచరమగుచున్నది. శ్రు

రజతాదులవలె, స్వప్న ప్రపంచమువలె, మిథ్య యెట్లగు నని, దృశ్యములగు శుక్తిరజతాదులును స్వప్న ప్రపంచ మును ఏటుల నశ్వరములో అటులనే యీ ప్రపంచము మిథ్య యగును కావున దృశ్యమను హేతువు వ్యభిచారి యగుటచే ప్రపంచమునకు సత్యత్వమును స్థాపింపనేరరు

శుక్తియందు రజతభ్రాంతి కలిగిన పిమ్మట "ఇది శుక్తి" అను జ్ఞానము కలిగి అద్దానిచేత రజతభ్రాంతి తొలగును అచట రజతములేదు, ప్రపంచమునది ప్రత్యక్షముగ గాన్పించుటయే కాక వస్తుస్థితినిగూడ జూచుచుండ ప్రపంచము మిథ్యయని యెటుల చెప్ప నొప్పును అను విషయము విచారింప తగినది

భ్రమస్థలమున శుక్తిని జూచిన తోడనే "ఇది శుక్తి" అను జ్ఞానము కలుగలేదు "ఇది రజతము" అను జ్ఞానమే కలిగినది ఈ జ్ఞానము ప్రత్యక్షమా? అనుమితియా? ఉపమితియా? శాబ్దమా? అర్థాపత్తియా? అనుప లబ్ధియా? అనినచో శుక్తికకు చక్షురింద్రియమునకు సంయోగము ప్రాప్తించి "ఇది రజతము" అను జ్ఞానము కలిగిన పిమ్మట 'నేను రజతము నూహించుచుంటిని" అను నీమొదలగు అనుభవములు (అనువ్యవసాయ ములు) లేకుండుటచేత "ఇది రజతము" అను జ్ఞానము అనుమిత్యాదికము కాదు "ఇది రజతము" అను జ్ఞానము కలిగిన పిమ్మట "నేను రజతమును చూచుచుంటిని" అను అనుభవముండుటచేత "ఇది రజతము" అను జ్ఞానము ప్రత్యక్షమేయని అంగీకరింప వలయును దేశాంతరము నందుండు రజతమునకును చక్షురింద్రియమునకును సంబంధము ఏర్పడదు గావున "ఇది రజతము" అను జ్ఞానమున దేశాంతరస్థమైన రజతమే భాసించునని చెప్ప నొప్పదు రజతము లేకున్నను "ఇది రజతము" అను భ్రాంతి కలుగుననిచో, విషయమే లేనిచో నట్టి జ్ఞానమే కలుగదు మరియు నేను రజతమును చూచుచుంటిని" అను అనువ్యవసాయము రజతస్థితిని ధ్రువపరచుచున్నది కావున "ఇది రజతము" అను భ్రాంతిస్థలమున రజత మున్నదని యొప్పుకొని తీరవలెను. కాని అరజతమేది యని మాత్రము విచారింప వలయును

దేశాంతరస్థమయిన రజతమునకు చక్షురింద్రియము నకు సంబంధము పొసగదు కావున దేశాంతరస్థ రజతము "ఇది రజతము" అను భ్రాంతియందు భాసింపనందున "ఇది రజతము" అను భ్రాంతి సమకాలమున నొక రజతము పుట్టి, యా రజతమే "ఇది రజతము" అను జ్ఞానమున భాసించుచున్నదని యొప్పుకొనవలయును కాని అట్టి రజతము పుట్టుటకు కారణ మేమియుండునని మాత్రము విచారింపవలసి యున్నది చక్షురింద్రియమునకును, పురోవర్తి వస్తువునకును సంయోగము కలిగిన పిమ్మట "ఇది శుక్తిక" అను జ్ఞానము కలుగలేదు అనగా శుక్త్య జ్ఞానమే యున్నది ఇది యిట్లుండ పూర్వమునందెన్నడో సత్య రజతమును జూచినపు డాయనుభవము వలన రజత సంస్కారము జనించియుండెను ప్రకృతమున చక్షు రింద్రియమునకును పురోవర్తి వస్తువునకును సంయోగము జనించుతరి పురోవర్తి వస్తుగత చాకచక్యము ప్రత్యక్షమై ఆ ప్రత్యక్షము వలన పూర్వ రజత సంస్కార ముద్బుద్ధ మగును అట్టి ఉద్బుద్ధ సంస్కారముతో గూడి శుక్త్య జ్ఞానము రజతాకారముగను, రజత జ్ఞానాకారముగను పరిణమించును అట్టి రజతమునే ప్రాతిభాసిక రజత మందురు కావున "ఇది రజతము" అను జ్ఞానమున భాసించు రజతము శుక్త్య జ్ఞానము వలన పరిణమించి, శుక్తి జ్ఞానము వలన నివర్తించునటుల, ఆత్మాజ్ఞానము వలన పరిణమించిన యీ నిఖిలప్రపంచము, ఆత్మజ్ఞానము వలన నివర్తించునట్టి దగుటచేత శుక్తిరజతమువలె మిథ్యయేయని యొప్పుకొనవలెను

శుక్తిరజత మర్థక్రియాకారి యగుటలేదు భుజించినట్లు స్వప్నమువచ్చినపుడు స్వప్నమునందు స్వప్నసమకాలమున భుజించుటయు, దానివలన తృప్తియు కలిపించుచున్నవి కావున స్వప్నము సత్యమే యగుచుండ స్వప్నమువలె ప్రపంచము మిథ్య అనుట యెట్లు పొసగునవిన సమా ధాన మిట్టిది వినుము

ఒక లేగ తన కక్షిగొంది ఇటు నటు ఎగిరి యెగిరి శ్రమమునుపొంది సాయంకాలమునకు తనకూటికేగి రెక్క లను ముడుచుకొని యెట్లు విశ్రమించునో, అట్లే ఆత్మయు అంతఃకరణముతో తాదాత్మ్యాధ్యాసను పొంది, అంతః కరణ ధర్మములయిన అహంకార మమకారాదులను ఆత్మయందారోపించుకొని, "నేను, నాది" అని అహం కార మమకారాభిభూతుడై చక్షురాదీంద్రియముల

వ్యాపారముల నాయలు అలంకరించిన అంతఃకరణవృత్తులను తనయం దారోపించుకొని "నేను కర్తను, నేను భోక్తను, నేను సుఖిని, నేను దుఃఖిని" అని అనేకవిధముల క్లేశముల నొంది విభ్రాంతుడగుచు జనించును. అంతఃకరణము పంచేంద్రియములు మనస్సునందు అణగియుండును. అట్టి సమయమున జాగ్రదవస్థయందనుభవములు పొంది ఉండిన సంస్కారములతో గూడిన అవిద్యయొక్క పరిణామము అగు స్వాప్నిక పదార్థములను జూచును. ఆ సమయము నందు గలిగిన జ్ఞానము ప్రత్యక్షాత్మక మగుటచేత స్మృతి యని యనిపించుకొనదు. ప్రత్యక్షాత్మక మగుటవలన పదార్థములకు స్థితి చెప్పబడదగియును ఆ స్వప్న పదార్థములగు గుఱ్ఱపుగాడీలు క్రియ వివాదముమాట దగని ఆ శరీరమునందే గోచరించుచుండు, సత్యము అనుటకు వీలులేదు. ఇంద్రజాలకుడు ప్రాసాదమును ప్రకటించుచున్నట్లు అట్టి మాయచే కల్పించును కాని ఆతని ముఖమున ప్రాసాదములకు ప్రవేశించు యోగ్యత లేకుండిన ప్రాసాద నిర్మాణమునకు అయోగ్యమగు వానిని ముఖములందు అగుటను ప్రాసాద నిర్మాణము మిథ్య యగునట్లు, స్వాప్నిక గుఱ్ఱపుగాడీలు మిథ్యయే అని చెప్పబడినదియును. అదియునే శ్రీ గౌడ పాదాచార్యులవారు తనచే రచింపబడిన మాండూక్యోపనిష త్కారికయందు వైతథ్యప్రకరణమున మొట్టమొదటనే

"వైతథ్యం సర్వభావానాం స్వప్న ఆహుర్మనీషిణః ।
అంతఃస్థానాత్తు భేదానాం సంవృతత్వేన హేతునా"

అని కారికచే స్పష్టముగ చెప్పిరి

వై గౌడపాదకారిక వలన "ఏ పదార్థము తనకు తగని ప్రదేశమున గోచరించునో ఆ పదార్థము మిథ్య" యని తేలినది. స్వాప్నిక పదార్థము అట్టిది కావున మరే మనిన జీవుడు దేహాంతరమున నేగి యోగ్యస్థలములు యందుండు గుఱ్ఱపుగాడీలనే జూచును కావున స్వప్నమునందు గోచరించు గుఱ్ఱపుగాడీలు సత్యములే కాని మిథ్య కావని శంకించ రాదు. అట్టి శంక తొల గించుటకే శ్రీ గౌడపాదాచార్యులవారు వై కారిక తరువాత,

"అదీర్ఘత్వాచ్చ కాలస్య గత్వా దేహాన్న పశ్యతి"

అని కారికను వ్రాసియుండిరి. [illegible] కాని లేచినపుడు స్వప్నము నశ్వరమని. కాని నేగవలెనని యొరు నమునకే తేలినను కానరాగలుగు రాజ్యములు కానవేను. కలకాలమున స్వప్నములందు కాని లేచినప్పుడే నిజమను [illegible] స్వప్నకాలమున దీర్ఘకాలమునందు ప్రయాణము చేయదగిన కాలము ఆ ప్రయాణముచేయలేదు కావున స్వాప్నిక పదార్థములు తగని యీ శరీరమునందే గోచ రించునని చెప్పబడినదియెను అందుచే స్వాప్నిక పదార్థములు మిథ్యయే యని తేటపడుచున్నది

స్థూలశరీరముతో కాశీకేగుటకు దీర్ఘకాలము కావలెను కాని లింగదేహముతో కాశీకేగుటకు దీర్ఘకాలము అక్క రము లేదు కావున జీవుడు లింగదేహముతో మాత్రము కూడుకొని క్షణకాలముననే కాశీకి పోవచ్చును. అచట పదార్థములను జూడవచ్చును అందుచే స్వాప్నిక పదార్థ ములు తగు ప్రదేశముననే గోచరించుటచే సత్యమేయని శంకింపరాదు. అట్టి శంకను తొలగించుటకే శ్రీ గౌడ పాదాచార్యులవారు వై కారిక యొక్క ఉత్తరార్థమును

"ప్రతిబుద్ధశ్చ వై సర్వస్తస్మిన్ దేశే న విద్యతే"

అని చెప్పియుండిరి ఒక పురుషునకు కలకాలములోనే కాశీ కేగి కాశీ విశ్వనాథునకు అభిషేకము చేయు చున్నట్లు స్వప్నము కలిగెను వెంటనే అతడు మేలుకొన గాంచెను అట్టి సమయమున అతడు తనవంటి వారితో తన గృహమునా, లేక కాశీవిశ్వనాథుని యాలయమా అనెనో, అతడు తన గృహమున మంచముపైయందు శయ్యాపై యున్నట్లు స్వప్నము కాలేదు కావున తనమాత్రమున [illegible] చేరలేదు కాశీవిశ్వనాథునకు అభిషేకము చేయు చున్నట్లు స్వప్నముకొనుండి మేలుకొన గాంచెను. కావున అతడు కాశీవిశ్వనాథుని యాలయములో [illegible] [illegible] శయ్యమీదనే ఉండుటచే స్వప్నమునందు దేశాంతరమునందుండు పదార్థములను జూచుటలేదు [illegible] మనిన నిద్రాది దోషములతోగూడి, పూర్వానుభవ జనిత సంస్కారసహితమగు అవిద్యయునకే ఇటువంటి స్వాప్నిక పదార్థములను అయోగ్యములగు నీ దేహము నందే జూచును కావున స్వాప్నిక పదార్థములు మిథ్యయే యని చెప్పబడినదియును. అట్లే జాగ్రదవస్థయందు గోచరించు నిజము ప్రపంచము మిథ్యయే యని తెలిసి కొనవలెను

స్వప్నమందలి పదార్థములు జాగ్రత్తునందు గోచరించక పోవుటచే మిథ్య కావచ్చుననిన, అట్లయినచో జాగ్రదవస్థ యందు గోచరించు పదార్థములు స్వప్నమునందు గోచరించక పోవుటచే నవియు మిథ్యలే యగుచున్నవి. అనగా పరస్పర వ్యభిచారులగుటచే రెండును మిథ్యలే. "స్వప్నకాలమున పదార్థములు సత్యములుగా గోచరించి ప్రబోధావస్థయందు మిథ్య యగునట్లు జాగ్రదవస్థయందు గోచరించు నీ ప్రపంచము అనగా బ్రహ్మ భిన్నమగు ఈ నిఖిల ప్రపంచముకూడ మిథ్య యగుచున్నది. "నేను బ్రహ్మాన్వయాత్మకుడను" అను జ్ఞాన నిష్ఠ గరిష్ఠునకు ప్రపంచ భానమే లేనందున నిఖిల ప్రపంచము మిథ్యయే యని చెప్పుకొనవలయును.

అద్వైతైక్య సాధనము : ఆత్మైకత్వమును విచారించుచో ప్రత్యక్షాది ప్రమాణములకు విరోధము వాటిల్లునుగాన అద్వైతైక్యమును చెప్పుటకు వీలుపడదు. ఎట్లనిన

"నేను" అనెడి జ్ఞానము వేరువేరుగ ప్రతి దేహమునందును ప్రత్యక్షముగ కన్పట్టుచున్నందున అట్లు "అహం ప్రత్యయ భేదముండు ప్రతి దేహమందును నాత్మ 'నేను' అను అనుభవముచే ఆత్మ ప్రతి దేహమునందు వేరగుచున్నది. అట్లుకాక ఆత్మ యొక్కటియే యున్నచో "నేను, నీవు" అను వ్యవహారము లోపించును. అందుచేత ఆత్మలు అనేకములనుటకు ప్రత్యక్షము ప్రమాణము. ఇట్టి ఆత్మ భేదము నొప్పనిచో "నేను, నీవు" వ్యవహారము మరియొక విధముగ సిద్ధింపనందున, అను అర్థాపత్తి ప్రమాణముచే గూడ ఆత్మభేదము సిద్ధించుచున్నది. శరీరములు అనేకములు గావున గవాక్షముల వలె వాటియందుండు ఆత్మ అనేకములు లేక ప్రతిదేహమునందును "నేను, నేను" అను జ్ఞానము వేరుగ నుండుటచే ఆత్మ ప్రతి శరీరమునందును వేరుగ నుండును" అను అనుమాన ప్రమాణముచే గూడ ఆత్మ భేదము సిద్ధించుచున్నది.

"అదితి, ర్దేవా, గన్ధర్వా, మనుష్యాః, పితరో, ఽసురాః" అను శ్రుతి వాక్యమును, "దేవ, దానవ, గంధర్వా, యక్ష, రాక్షస, కిన్నరా" అను పురాణవచనమును, ఆత్మభేదమునే బోధించుచున్నవి. కావున ఆత్మలు భిన్నములనుటయందు శబ్దము కూడ ప్రమాణము.

ఇన్ని ప్రమాణముల వలన ఆత్మభేదము సిద్ధించుచుండగా "అద్వైతము" అనునది యెట్లు సిద్ధించునను ప్రశ్న ముదయించుచున్నది.

మరియు ఆత్మైకత్వమునే అంగీకరించినచో సర్వ దేహములయం దుండు ఆత్మ యొక్కటియే గాన ఒకడు దుఃఖించిన నందరు దుఃఖించుటయు, ఒకడు సుఖించిన నందరు సుఖించుటయు సంభవించును. అట్లే దేవాది సర్వదేహముల యందుండు ఆత్మ యొక్కటి గావున, దేవతలు సర్వజ్ఞు లగుటచే మనుష్యులు గూడ సర్వజ్ఞులు కావలసివచ్చును. అట్లగుచో విధినిషేధశాస్త్రములు వ్యర్థములు కావలసివచ్చును. అట్లే ఒకడు బద్ధుడగుచో నందరు బద్ధులు. ఒకడు ముక్తుడగుచో నందరు ముక్తులు కావలసివచ్చును. కావున ప్రత్యక్షానుమాన శబ్దార్థాపత్తి ప్రమాణ సిద్ధమగు ఆత్మానేకత్వమును అంగీకరింప వలయును. అట్లు అంగీకరించినచో నద్వైతమెట్లు పొసగు నని శంకింపబడెను.

ఒకనికే బాల్యావస్థయందు "నేను బాలుడను" అను జ్ఞానముండినను, కౌమారావస్థయందు "నేను బాలుడను" అను జ్ఞానముండక, "నేను కుమారుడను" అను జ్ఞానముండును. వానికే యౌవనావస్థయందు "నేను బాలుడను, నేను కుమారుడను" అను జ్ఞానముండక "నేను యువకుడను" అను జ్ఞానముండును. అట్లే వార్ధక్యమునందు "నేను బాలుడను, నేను కుమారుడను, నేను యువకుడను" అను జ్ఞానముండక "నేను వృద్ధుడను" అను జ్ఞానమే యుండును. అట్లగుటచే ఒకనికే ఆయా అవస్థలయందు నేను బాలుడను, నేను కుమారుడను, నేను యువకుడను, నేను వృద్ధుడను" అనునట్టి జ్ఞానభేద మున్నను, ఆ వ్యక్తిభేదము లేక ఒకడే యగుచుండెను. కావున "నేను, నేను" అను అహం ప్రత్యయభేదము ఆత్మకు అనేకత్వమును స్థాపింపజాలదు. కనుకనే ప్రత్యక్ష ప్రమాణము వలన ఆత్మకు అనేకత్వము సిద్ధింపదు.

మరియు ఆత్మ దేశకాలాద్యవస్థాభేదముచే ననేక మన్నచో, బాలునిచే ననుభూతమగుదానిని మరియొకడు స్మరింపలేకపోవుట వలన "బాల్యమునందు నేను కందుకముతో క్రీడించితిని" అని వృద్ధుడు స్మరింపలేకపోవును. కావున జ్ఞానభేదమున్నను జ్ఞాన విషయ అహం ప్రత్యయా

ర్థమగు ఆత్మకు భేదము సిద్ధించనందున ప్రత్యక్ష ప్రమాణము వలన ఆత్మభేదము సిద్ధించదు

స్థూల సూక్ష్మ కారణదేహములు, జాగ్రత్స్వప్న దేహములు వేరైనను, అహం ప్రత్యయార్థమగు ఆత్మకు భేదము లేనందున "శరీరములు భిన్నములు కావున ఆత్మ లనేకములు" అను అనుమాన ప్రమాణము కూడ ఆత్మానేకత్వమును సాధింపలేదు

ఎట్లు స్థూల సూక్ష్మ కారణదేహ భేదములచే ఒక్కటియగు ఆత్మకు భోగములు వేరువేరుగ నుండునో, అట్లే ఆత్మ యొక్కటియే యైనను దేశాదిదేహ భేదములచే ఒకయాత్మకే భోగములు వేరువేరుగ నుండును కనుకనే దేశాదిదేహములు భోగాయతనములు గాని, ఆత్మ భేదద్యోతకములు కావు ఆ దేహములయందే యావ దేజస్స్వభావముల భేద మగపడుచున్నది కాని, చేతన భేద మగపడనందున, ఆత్మ విషయకమగు "నేను" అను జ్ఞాన మెప్పుడును ఒక విధముగనే యుండుటచే "అదితిర్దేవా గంధర్వా" అను శ్రుతి శరీరభేద ప్రతిపాదన పరమే కాని ఆత్మభేదమును తెల్పునది కాదు

ఒక శరీరమునందే అవయవ భేదము నాశ్రయించి శిరస్సు, హస్తములు, పాదములు అనెడి వ్యవహారమెట్లు కలుగుచున్నదో, అట్లే యాత్మ యొక్కటియైనను, శరీరభేదము నాశ్రయించి, "నేను, నీవు, అతడు, దేవతలు, దానవులు" అను వ్యవహారము కలుగుచున్నదే కాని, ఆత్మ భేదము ననుసరించి కానందున "దేవ దానవ గంధర్వాః" అను పురాణ వచనములుకూడ ఆత్మభేదమును బోధింపనేరవు ఇట్లే "నీవు, నేను" అను వ్యవహారము శరీరభేదము నాశ్రయించి ఉపపన్నమగుటచే ఇట్టి వ్యవహారాఽన్యథానుపపత్తి సంభవింపనందున, ఆత్మలకు అనేకత్వమును సాధించుటయందు అర్థాపత్తియు ప్రమాణము కానేరదు

పుణ్యాపాపములవలన సుఖదుఃఖములు ప్రాప్తించును అవి యనేక విధములు అట్టి పుణ్యాపాపములకు కర్మ కారణము "యత్కర్మకురుతే తదభిసంపద్యతే" "యథా కారీ యథా చారీ తథా భవతి" అను శ్రుతులు "అయా కర్మలు అయాకర్మ ఫలభోక్తలు ననేకవిధము" అనిబోధించుటవలన కర్మవైచిత్ర్యముచేతనే సుఖదుఃఖాది వైచిత్ర్యము ఉపపన్నమగుచుండ, "నానాత్మైకత్వము నొప్పినచో ఒకడుసుఖించుచుండిన నందరు సుఖింపవలయును ఒకడు దుఃఖించిన నందరు దుఃఖింపవలయును" అను నాపత్తియును సంభవింపదు

అంతటను ఆత్మయే స్వయముగ ఆ యా బుద్ధివృత్తుల ననుసరించి విషయములను తెలిసికొనును దేహములు అనేకములుగాన దేహముల యందుండు బుద్ధి వృత్తులు గూడ అనేకములు దానివలన బుద్ధివృత్తియగు జ్ఞానము కూడ ప్రతి దేహమునందును వేరువేరుగ నుండును ఆ జ్ఞానము చక్షురింద్రియమువలె స్వసంబద్ధమగు విషయమును మాత్రమే భాసింపజేయును పరిచ్ఛిన్న మగుటచే సర్వ పదార్థ సంబంధము ఆ బుద్ధి వృత్తికి సంభవింపదు కావున నొకడు సర్వజ్ఞుడైన నందరకు సర్వజ్ఞత్వము ప్రాప్తించదు ఎట్లనిన శబ్దోత్పత్తి కారణమును, విభువగు నాకాశమునకు నంతటను భేర్యాదులతో సంబంధముండినను, ఎచట భేరి దండముచే కొట్టబడునో అచటనే శబ్దము పుట్టును కాని భేర్యాదులున్న ప్రతి స్థలమునందు శబ్దము పుట్టుటలేదు అట్లే ఆత్మ పరిపూర్ణము, ఏకము, అయినను, ఏదేహమునందు బుద్ధివృత్తికి సంబంధముండునో అక్కడనే (ఆదేహావచ్ఛేదముగనే) జ్ఞానము కలుగును కాని మరియొక స్థలమున (ఇతర దేహావచ్ఛేదముగ) జ్ఞానము కలుగనేరదు కనుకనే బుద్ధివృత్తులు అనేకములగుటచే వ్యాపకములు కానందున "ఆత్మైకత్వ మొప్పినచో ఒకడు సర్వజ్ఞుడగుచో నందరు సర్వజ్ఞులు కావలెను" అను ఆపత్తియు సంభవింపదు

కనుకనే కించిద్‌జ్ఞులకు ప్రవృత్తి నివృత్తి హేతువులు కావున విధి నిషేధ శాస్త్రములకు అనర్థక్యము సంభవింపదు ప్రాణులకు సర్వజ్ఞత్వము లేదని చెప్పుటచే "తద్యోయో దేవానాం ప్రత్యబుధ్యత స ఏవ తదభవత్ తథర్షీణాం తథా మనుష్యాణాం" అను శ్రుతి ననుసరించి వేదాంత శ్రవణ జన్య జ్ఞానముచేత ప్రత్యభిన్నమగు పరమాత్మను దేవ ఋషి మనుష్యులలో నెవడు తెలిసికొనునో వాడే ముక్తుడగును అందువలననే ఆత్మ యొక్కటైనను "జ్ఞానాదేవతు కైవల్యం" అను నియమ శ్రవణమున ఆత్మజ్ఞానము చేతనే ముక్తుడగును కనుకనే "ఆత్మైక్యము నొప్పినచో నొకడు ముక్తుడైనను, బద్ధ

ద్వైతము అందరు ముక్తులుగాని, బద్ధులుగాని కావలెను" అను నాపత్తియు సంభవించదు

ఇదియునుగాక ఆత్మలు పూర్ణములు, అనేకములని చెప్పు ఈ పక్షమునందే ఈ దోషము లన్నియు సంభవించును

పరపక్షమున దోషములు : సకల సర్వవ్యాపకములు అనేకములు నగు నాత్మలు పరస్పరము పరస్పర మనో బుద్ధ్యాదులతో అన్ని దేహములయందు కలిసికొనుటచే నొకడు దుఃఖించిన నందరు దుఃఖించుటయు, ఒకడు సుఖించిన నందరు సుఖించుటయు, నొకడు బద్ధుడైన నందరు బద్ధులగుటయు, నొకడు ముక్తుడైన నందరు ముక్తులగుటయు సంభవించును మరియు "ఏదే వస్తువు ఇతర వస్తువులకంటె వేరుగనుండునో, ఆయా వస్తువు పరిచ్ఛిన్న మవలయును" అను న్యాయముచేత ఆత్మలు అనేకమైనచో వాటికి నితర భేదము ప్రాప్తించుననుగావున ఆత్మ లన్నియు పరిచ్ఛిన్నము లగుటచే వాటికి పూర్ణత్వము పొసగదు పూర్ణత్వమే యున్నచో ననేకత్వము పనికూరదు పరస్పర విరుద్ధములగు నీరెంటికి నాత్మల యందు సమావేశమును బ్రహ్మకూడ నిగ్రహింపజాలడు కావున ఆత్మైకత్వము అవశ్యాంగీకార్య మగుచున్నది

"ఆకాశవ త్సర్వగతశ్చ నిత్యః, ఏకస్తథా సర్వభూతాంతరాత్మా। ఏకో దేవ స్సర్వ భూతేషు గూఢః, ఏకస్సన్ బహుధా విచచార । ఏక ఏవహి భూతాత్మా, నిరపేక్ష ఏకఏవ, సాక్షీ ఏక స్త్వేవేదం పూర్ణం పురుషేణ సర్వం, అశరీరం శరీరే ష్వనవస్థే ష్వవస్థితమ్। మహాన్తం విభుమాత్మానం మత్వా ధీరో నశోచతి" ఇత్యాద్యాత్మైకత్వ నిత్యత్వ పూర్ణత్వ బోధక శ్రుతుల చేతను, "నిత్య స్సర్వ గతస్థాణుః, నిత్యస్సర్వ గతోహ్యాత్మా కూటస్థో దోషవర్జితః । ఏకస్స భిద్యతే భ్రాంత్యా మాయయా న స్వరూపతః" ఇత్యాదిస్మృతులచేతను ఘటాదుల యందున్న ఆకాశమువలె సర్వ శరీరముల యందున్న ఆత్మ పరిపూర్ణుడగుటచేత ఒక్కడే యని నిర్ణయము ఇట్టి నిర్ణయమే సిద్ధాంతమగుట వలన "పూర్ణములు కాకపోయినను ఆత్మలు పరిచ్ఛిన్నములు, అనేకములు, ఛిద్రూపములు" అను పక్షము గూడ తొలగింపబడెను

మరియు ఆత్మ అంశరహితమగుట వలనను, సర్వప్రకాశకమగుట చేతను, సర్వసాక్షియగుట చేతను, అంతటను అహం ప్రత్యయార్థమగుట చేతను, ఇంకను ఇట్టి అనేక యుక్తుల చేతను ఆత్మ పరిపూర్ణమని నిశ్చయింపబడుచున్నందువలన, ఆత్మ పూర్ణోపదర్శక శ్రుతి స్మృతియుక్తి ప్రామాణ్యము చేతను ఆత్మ ఒక్కటి అనియే సిద్ధాంతము

పరమాత్మ జీవాత్మైకసాధనము అద్వైతము శ్రుత్యాది ప్రసిద్ధమని తెలిసికొని యుంటిమి అద్వైతమును బోధించు శ్రుతులు "తత్త్వమసి" "అహంబ్రహ్మాస్మి" "అయమాత్మా సర్వానుభూః" "ఆత్మైవేదం సర్వం" మొదలగునవి కలవు అవి అద్వైతమును బోధింపగలవు తత్త్వమసి అను వాక్యములో తత్, త్వం, అసి అను మూడు పదములు గలవు అందు 'తత్' అను పదము సర్వజ్ఞత్వ విశిష్టమగు చిత్తును, 'త్వం' అనుపదము కించిద్జ్ఞత్వ విశిష్టమగు చిత్తును బోధించును "విరుద్ధ ధర్మములు కల ఘట,పటముల కైక్యము పొసగునట్లుల విరుద్ధములగు సర్వజ్ఞత్వ కించిద్జ్ఞత్వ రూప ధర్మములు గల పరమాత్మ, జీవాత్మలకు ఐక్య మెన్నడు సంభవము కాదు" అని శంకింపరాదు

తత్త్వమస్యాది వాక్యములు జహదజహల్లక్షణచే చిద్విషయకమగు "చిత్" అను నిర్వికల్పక ప్రత్యక్షమును బోధించును జహదజహల్లక్షణ యనగా శబ్దార్థమున కొంత భాగమును విడిచి కొంత భాగమును విడువక శబ్దార్థైక దేశమును బోధించునది అది యెట్లనిన "తత్త్వమసి" అను స్థలమున "తత్" అను పదమున కర్థము సర్వజ్ఞత్వ విశిష్ట చిత్తు "త్వం" అను పదమున కర్థము కించిద్జ్ఞత్వ విశిష్ట చిత్తు "తత్, త్వం" పదములు రెండును సమాన విభక్తికములగుట చేత ఈ రెండు పదములకు సామానాధికరణ్యము కలదు పదములయందుండు సామానాధికరణ్యము ఏకార్థ బోధకత్వమే అందుచేత "తత్, త్వం" అను రెండు పదములు ఏకార్థమును బోధింపవలయును పరస్పర విరుద్ధ ధర్మములుకల "తత్, త్వం" పదార్థములగు సర్వజ్ఞత్వ విశిష్ట, కించిద్జ్ఞత్వ విశిష్ట చిత్తులకు అభేదము పొసగనందున ఇచట "జహద జహత్స్వార్థ" అను లక్షణా వృత్తిని అంగీకరింప వలయును అనగా శబ్దార్థైక దేశములగు సర్వజ్ఞత్వ,

కించిద్ జ్ఞత్వ వైశిష్ట్యములను విడిచి విశేష్యమగు కేవల చిత్తును మాత్రమే బోధించును. కావున జహదజహా ల్లక్షణచే "తత్త్వమసి" మొదలగు మహా వాక్యములు కేవల చిద్విషయకమగు "చిత్" అను నిర్వికల్ప బోధము గలుగజేయును.

నిర్వికల్ప బోధస్వరూపము: "నిర్వికల్ప బోధ"యనగా పదార్థములందు విధర్మములగాని, విసంబంధములగాని భాసింపక, కేవల పదార్థ విషయకమగు బోధయగుచున్నది. శబ్దమువలన కలిగెడి బోధ సవికల్పకమే యగును కాని, నిర్వికల్పకము కానేరదు అని తార్కిక నియమము ఉండగా "తత్త్వమసి" అను మహావాక్యము వలన నిర్వికల్పకబోధ యెట్లు కలుగు"నని శంకింపరాదు.

శక్తివాదములో విశేషకాండమున ఆకాశపద శక్తి నిరూపణ ప్రస్తావమున ఆకాశ పదము వలన శబ్దాశ్రయత్వేన ఆకాశబోధ కలుగునని ఉపపాదించి "అస్తువా పదాదపి నిర్వికల్పక బోధః" ఆకాశపదమువలన నిర్వికల్పక బోధ కలుగుగాక అని తార్కికాగ్రేసర చక్రవర్తియగు (శ్రీ) గదాధర భట్టాచార్యులవారు ప్రతిపాదించిరి. కావున పదమువలన నిర్వికల్పక బోధ తార్కిక సమ్మతమే కాని తార్కిక విరుద్ధము కాదు.

"తత్త్వమసి" అను వాక్యమునందుగల "తత్, త్వం" అను పదములు జహదజహాల్లక్షణచేత చిత్తును, చిత్తును బోధించుచున్నప్పుడు, ఆ రెండు చిత్తులకు అభేదము చెప్పిన "చిదభిన్నము చిత్తు" అను బోధ కలుగునని చెప్ప వలెను. అట్టి బోధ తార్కికాది పక్షమున విరుద్ధము. ఎందువల్లనన శబ్దజన్య జ్ఞానము సంశయ వారకమగును. సంశయమును తొలగింపని శబ్దజన్య జ్ఞానము ఉండనేరదని తార్కికులు "విరూపోప స్థితయోరేవ శాబ్దబోధః" భిన్నములగు ధర్మముల పురస్సరముగ శబ్దముల వలన సముపస్థితములగు పదార్థములకే అభేదాన్వయ బోధ మంగీకరించిరి. కనుకనే "నీలో ఘటః" అను స్థలమున నీలత్వ, ఘటత్వరూప భిన్నధర్మ పురస్సరముగ ముపస్థితములగు నీలఘటములకు అభేద బోధ కలుగును. "ఘటో ఘటః" అను స్థలమున ఏకధర్మమగు ఘటత్వ పురస్సర ముగ ముపస్థితములగు ఘటములకు అభేద బోధ, సంశయ మును నివారింపనందున, కలుగనేరదని వ్యుత్పత్తి వాద మున స్పష్టముగ చెప్పియుండిరి. కావున "తత్త్వమసి" అను మహావాక్యమువలన చిత్తునకు చిత్తునకు అభేదబోధ కలుగనేరదని శంకింప రాదు.

"తత్త్వమసి" అను వాక్యమువలన "చిదభిన్నము చిత్తు" అను బోధ కలుగునని అద్వైతులు చెప్పియుండ లేదు. "తత్త్వమసి" అను వాక్యమువలన సర్వజ్ఞత్వోప లక్షిత కించిద్జ్ఞత్వోప లక్షిత చిద్విషయక "చిత్" అను బోధ మాత్రము కలుగుననియే అద్వైత సిద్ధాంతము. దీనిని మాత్రము విస్మరింప తగదు.

"భూతలము ఘటము కలది" అను జ్ఞానమును నివ ర్తింప జేయునది "భూతలము ఘటాభావము కలది" అను జ్ఞానమే. అనగా తద్వత్తా బుద్ధికి తదభావవత్తా జ్ఞానము (నిశ్చయము) ప్రతిబంధకము (నివర్తకము) అట్లే "నేను బ్రహ్మమును గాను" అని అజ్ఞానికిగల మిథ్యా జ్ఞాన మును తొలగొట్టునది "నేను బ్రహ్మమును" అను జ్ఞానమే. అనగా తదభావవత్తా జ్ఞానమును ప్రతిబంధించుటకు తద్వత్తా జ్ఞానము సమర్థమగును. "తత్త్వమసి" అను వాక్యము వలన కలిగెడి "చిత్" అను నిర్వికల్ప జ్ఞానము తదభావవాదుల నవగాహింప జాలనందున "నేను బ్రహ్మ మును గాను" అను అజ్ఞాని నిరూఢమగు జ్ఞానమును తొలగింపలేక "తత్త్వమసి" అను వాక్యోపదేశము నిరర్థ కమే యగునని శంకింపరాదు.

'తత్త్వమసి' అను వాక్యమువలన జనించిన జ్ఞానము తదభావవాదుల నవగాహింపక అజ్ఞాన జనితమగు 'నేను బ్రహ్మముగాను' అను జ్ఞానమును తొలగించుననియే, అద్వైతి చెప్పును 'తత్త్వమసి' అను మహావాక్య జనిత మగు 'చిత్' అను జ్ఞానము స్వరూపము చేతనే సూర్యుడు తిమిరమును, గారుడమంత్రము, సర్పవిషమును తొల గించినట్లు, అజ్ఞాన జనితమగు భ్రాంతుల నన్నిటిని తొల గించుననియే అద్వైత సిద్ధాంతము. అట్టి నిర్వికల్పకబోధ కలుగజేయుటచే 'తత్త్వమస్యా'ది మహావాక్యములకు అఖండార్థత్వమును అద్వైతులు అంగీకరించియుండిరి. ఈ విషయమునే

శ్లో॥ సంసర్గా సంగి సమ్యగ్ధీహేతుతా యాగిరామియం
ఉక్తాఖండార్థతా యద్వా తత్ప్రాతిపదికార్థతా
అని చెప్పియుండిరి.

మరియు భ్రాంతి మూలకము అగుచున్న సంశయము తొలగింపబోవనేని "స ఆత్మా తత్త్వమసి" అనుచోట 'అతత్, త్వం, అసి' అని కొందరును, 'తస్మై, త్వం, అసి' అని కొందరును, 'తేన, త్వం, అసి' అని అన్యులును, 'తస్య, త్వం, అసి' అని మరికొందరును. ఇట్లు అనేకరీతుల ఉపస్థితి కారకముగ 'తత్' అనుపదమును సమర్థింప పూను కొనిరి. ఈ యన్ని విధములచేతను కూడ జీవేశ్వరులకు భేదమే బోధింపబడుచున్నది. తత్త్వమస్యాది వాక్యముల వలన కలిగెడి జీవ పరభేదజ్ఞానము 'నేను బ్రహ్మముకన్న వేరు' అని తెలుపునదగు అనాది భేదజ్ఞానమునే బోధించు చున్నది. ఇట్టి సిద్ధజ్ఞానమునే "తత్త్వమసి" అను మహా వాక్యము బోధించునేని, ఈ మహావాక్యము అనువాద రూపమే యగును. కావున ఉపదేశము కానేరదు. ఉపదేశ మనగా అజ్ఞాతార్థ జ్ఞాపకము (కావున ఇట్టి విపరీ తార్థములం జెప్పి లోకమును మోసపుచ్చువారలు ఉపేక్ష్యులు) కనుకనే "తత్త్వమస్యాది వాక్యోత్థ సమ్యగ్ధీ జన్మ మాత్రతః । అవిద్యా సహ కార్యేణ నాసీదస్తి భవిష్యతి" అను వార్తికోక్తి. తత్త్వమస్యాది వాక్యములవలన గలిగిన అఖండార్థ విషయక మగు సమ్యగ్జ్ఞానమువలన అవిద్య, తన కార్యములతో గూడ నివర్తించుచు కాలత్రయమున నందుగూడ లేదను టను నిరూపించును.

తత్త్వమస్యాది వాక్యజన్యజ్ఞానము శబ్దజన్య మగుటచేత శాబ్దమే యగును. ఇట్టి శాబ్దము జీవునియందు నిగూఢ మగు భేద ప్రత్యక్షము నెట్లు తొలగించునని యనరాదు. సమా ధాన మిది. సన్నికృష్ట స్థలమున 'దశమస్త్వమసి' అను శబ్దమువలన గూడ ప్రత్యక్షము గలుగుచున్నట్లు "తత్త్వ మస్యాది" వాక్యములవలన అపరోక్షజ్ఞానము గలిగి, అజ్ఞానమువలన జనించిన నిఖిల వ్యావహారిక భేద జ్ఞానమును తొలగించును.

ఇట్లు "తత్త్వమసి" అను మహావాక్యజన్యమగు ప్రత్యక్ష విషయముగుటచో అద్వైతులు జగత్తు మిథ్యయగుటయందు ప్రయోగించిన దృశ్యత్వ మను హేతువు బ్రహ్మమునందు కూడ నుండుటచే ఈ బ్రహ్మము గూడ మిథ్యయగునుగదా లేక దృశ్యత్వహేతువు వ్యభిచారి యగునేమో యనక తప్పదని శంకింపబడదు.

తత్త్వమస్యాది వాక్యజన్య వృత్తి విషయత్వము, బ్రహ్మమునందుండుటను, వృత్తి ప్రతిఫలిత చైతన్య విషయ త్వము బ్రహ్మమునందు లేదు. జగన్మిథ్యాత్వమును సాధిం చుటకు ప్రయోగింపబడిన దృశ్యత్వ మను హేతువునకు అర్థము వృత్తి ప్రతిఫలిత చైతన్య విషయత్వము. అట్టి దృశ్యత్వము బ్రహ్మమునందు లేనందున బ్రహ్మమునకు మిథ్యాత్వము ప్రాప్తింపదు. దృశ్యత్వహేతువు వ్యభి చారియుగాదు. మరియు దృశ్యత్వమనగ సప్రకారకజ్ఞాన విషయత్వము. "తత్త్వమసి" అను వాక్యమువలన కలిగెడి జ్ఞానము చిన్మాత్రవిషయకమగు నిర్వికల్పకము. సప్రకారకము కానేరదు. కాన తత్త్వమస్యాది వాక్యములవలన కలిగెడి నిర్వికల్పక ప్రత్యక్షవిషయత్వము బ్రహ్మమునందున్నను సప్రకారకజ్ఞాన విషయత్వరూపమగు దృశ్యత్వము బ్రహ్మమునందు లేదు గావున జగన్మిథ్యాత్వము సాధిం టకు ప్రయోగింపబడిన దృశ్యత్వము వ్యభిచారి కానేరదు.

లోకమున ఘటాదులకు కారణమగు కులాలాదులకు ను నిమిత్తకారణత్వమే కాని ఉపాదాన కారణత్వము లేదు. అట్లే జగత్తునకు కారణమగు బ్రహ్మము కూడ జగత్తునకు నిమిత్తకారణమే కాని, ఉపాదాన కారణము కానేరదు. అట్లు ఉపాదాన కారణము గూడ బ్రహ్మమే యగుచో కుండలాదుల కుపాదానమగు మృత్తిక యెట్లు కుండలములుగ పరిణమించినట్లు బ్రహ్మమునకు జగ ద్రూపముగ పరిణమించి జగత్తుకంటె వేరుగ బ్రహ్మము లేకపోవలసివచ్చును. కొంత బ్రహ్మమే జగద్రూపముగ పరిణమించెనేని, బ్రహ్మమునకు సావయవత్వము కావలసివచ్చును. బ్రహ్మమునకు సావయవత్వము అంగీకరించితిమేని, బ్రహ్మ మునకు నిరవయవత్వమును బోధించు శ్రుతులు అప్రమా ణము కావలసివచ్చునని శంకింపరాదు.

ఈ విషయమునే భాష్యకారులు "కృత్స్నప్రసక్తి ర్నిరవయవత్వ శబ్దకోపో వా" అను సూత్రమునందే ఆశంకించి 'తదనన్యత్వమారంభణ శబ్దాదిభ్యః' అను సూత్రముచేత తాను సమాధానమును చెప్పిరి. ఉపాదాన కారణము 'పరిణామి' ఉపాదానమనియు, 'వివర్త' ఉపాదానమనియు రెండు విధములు. అందు జగత్తునకు పరిణామ్యుపా దానము అవిద్య, వివర్తోపాదానము బ్రహ్మము. వివర్తో

పాదానమునగా అవ్యక్తాశ్రితమైనది అభ్యాశానమునగా కాదని అనుమానించుటయే పై సిద్ధాంత సూత్రమువలన ఈ విషయమే చెప్పబడెను జగత్తు బ్రహ్మముకంటె అనన్యము అనగా బ్రహ్మము కన్న వేరేమియు లేదని తాత్పర్యము ఎందువల్లననిన 'వాచారంభణం' ఇత్యాది శబ్దములవలన ఘట శరావాదు లను వికారించినచో, మృత్తుకన్న వేరుగలేవు మృత్తికనే ఘట శరావాది శబ్దములచే వాడుచుంటిమని ఛాందోగ్య మున చెప్పబడినదియే సూత్రార్థము కావున బ్రహ్మము జగత్తునకు నిమిత్తకారణము, ఉపాదానకారణముగూడ నగును ఈ విషయమునే "ప్రకృతిశ్చ ప్రతిజ్ఞా దృష్టాం తానుపరోధాత్" అను సూత్రముచే వ్యాసభగవానులు స్పష్టపరచిరి

ఇట్లు బ్రహ్మసూత్రముల వలనను, భగవద్గీతల వలనను అద్వైతమే బోధింపబడుచున్నది 'ద్వాసుపర్ణాసయుజా' ఇత్యాది శ్రుతులు జీవేశ్వరభేదమును బోధించినను, ఆ భేదము ఔపాధికము అనిన ఆ శ్రుతులు ఉపపన్నము లగును అద్వైతబోధకశ్రుతులను అన్యథా వ్యాఖ్యానింప వీలుపడకుండుటచేత అద్వైతమే శ్రుతి, స్మృతి, సూత్ర, పురాణ ఇతిహాస తాత్పర్యమనుట నిర్వివాదము

బు ల శా

అద్వైతానంద తీర్థులు - వీరి పూర్వాశ్రమ నామము కురుగంటి సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రులు గుంటూరు మండలమునందలి తెనాలి తాలూకా వేమూరు వీరి స్వగ్రామము వీరిది విద్వత్కుటుంబము వీరి జననము క్రీ శ 1841 వ సంవత్సరము తండ్రిపేరు మాధవ శాస్త్రి తల్లిపేరు మహాలక్ష్మి ఈయన హైదరాబాదులో నిజాంప్రభుత్వమునందలి అక్కౌంటెంటాఫీసులో శిరస్తాదారుగా పనిచేసెను ఇతడు సికింద్రాబాదులో ఉద్యోగిగా నున్న కాలముననే అగ్న్యాధానము జ్యోతిష్టోమము, గరుడ చయనము అను వైదిక క్రతువుల నొనర్చి సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రులను పేరు వడసెను ఈతడు గొప్ప విద్వాంసుడు వేదాంత శాస్త్రవేత్త క్రీ శ 1917 సంవత్సరమున ఆశ్రమ స్వీకార మొనర్చెను. ఈయన "అద్వైతానంద లహరి" అను పురుష సూక్త భాష్యము భగవద్గీతా తాత్పర్య దీపిక, బ్రహ్మసూత్ర తాత్పర్య దీపిక, ఛాందోగ్యోప నిషద్భాష్యము, పంచోపనిషత్తా త్పర్య దీపిక, బ్రహ్మసూత్ర భాష్యము అను గ్రంథము లను రచించి యుండెను ఈయన తన 85 వ యేట క్రీ శ 1926 వ సంవత్సరము ఫిబ్రవరి నెలలో శివరాత్రి దినమున సిద్ధి పొందెను కురుగంటి సీతారామయ్య ఈయన కుమారుడు

కు సీ

అథర్వవేదము .- వేదము లోకమునకు ధర్మా ధర్మములను బోధించునది వేదములు నాలుగు అవి ఋగ్వేదము, యజుర్వేదము, సామవేదము, అథర్వ వేదము అనునవి ఈ నాలుగు వేదములలో 'త్రయీ' అనుపేర బరగు మొదటి మూడును అథర్వవేదముకంటె పురాతనము లనియు, ఆ మూడే యజ్ఞములందు మొదట ఉపయోగమును గాంచుచుండెననియు, అథర్వవేదము తైత్తిరీయారణ్యకాదులయందు ప్రశంసింపబడి యజ్ఞోప యోగియైన పిదప నాలుగవ వేదముగ పరిగణింపబడిన దనియు చరిత్రకారుల ఆశయమై యున్నది ఈ వాద మును ప్రాచీన పండితులు అంగీకరింపరు శేషించిన మూడు వేదములతోపాటు అథర్వవేదముకూడ అనా దియే యని వారి యభిప్రాయము అథర్వ భాష్య పీఠిక యందు ఈ వేదముయొక్క పురాతనత్వమును సాయణా చార్యులు స్థాపించియున్నారు

అథర్వ సంహిత ఋగ్యజుస్సామ సంహితలకంటె అర్వాచీనమని భావింపబడుచున్నది తైత్తిరీయారణ్య కము నందును, శతపథ బ్రాహ్మణము నందును, ఛాందో గ్యోపనిషత్తు నందును అథర్వవేదము పేర్కొనబడి యున్నది ఋగ్వేద బ్రాహ్మణములలో ఈ సంహితా ప్రశంస కానవచ్చుట లేదు తిలకు మహాశయుని వేదకాల పరిగణనమునుబట్టి కృత్తికాయుగము (క్రీ పూ 3000- 1400 వరకు యున్నది అందు తైత్తిరీయ సంహితయు సామవేదమును, బ్రాహ్మణ గ్రంథములును క్రమముగా వెలిసినవి ఈ యంశములను సమన్వయించి చూడగా, అథర్వవేదము తైత్తిరీయ బ్రాహ్మణాదులకు సమకాలి కముగ ఈ యుగమునందు సంహితాత్వము పొందెనని ఊహింపదగియున్నది ఈ వేదము నందలి 19, 20 కాండలు మాత్రము ఇంకను అర్వాచీనముగ పరిగణింప బడుచున్నవి

ఈ వేదమునకుగల అథర్వవేదము, అథర్వాంగిరోవేదము, భృగ్వంగిరోవేదము, బ్రహ్మవేదము అను నాలుగు నామములలో మొదటి మూడు సంజ్ఞలును ఆయా ఋషులు ప్రవర్తకులగుటను బట్టియు, కడపటిది యాగములందు ఈ వేదము బ్రహ్మ అను ఋత్విక్కు పఠింపదగిన దగుటనుబట్టియు వచ్చినవి అథర్వవేదోత్పత్తినిగూర్చి గోపథ బ్రాహ్మణము, విష్ణు పురాణము మున్నగునవి వచించు కథలయందలి ముఖ్యాశయమును బట్టి విచారించినచో, భృగు మహర్షియు నథర్వ మహర్షియు అభిన్నులనియు, అథర్వాంగిరో మహర్షులును వారి వంశీయులును ప్రధానులుగా ఈ వేద మావిర్భవించె ననియు తెలియవచ్చును అయినను అథర్వ మహర్షియు అతని సంతతివారును దర్శించిన సూక్తము లిందు అధిక సంఖ్యాకము లుండుటచే దీనికి అథర్వవేద మను సంజ్ఞ లోకమున విశేషముగ ప్రసిద్ధి నొందినది

అథర్వవేదము ఇతర వేదములవలెనే సంహిత, బ్రాహ్మణము అను రెండు భాగములు కలిగియున్నది 'చరణ వ్యూహము'నుబట్టి అథర్వవేదమునందు 12,800 మంత్రములు (ఋక్కులు) ఉన్నట్లు విదితమగుచున్నను, ఇప్పుడు కానవచ్చు శౌనకసంహితననుసరించి, దీనియందు 1789 సూక్తములును దాదాపు 6018 మంత్రములును మాత్రము గలవని తెలియుచున్నది

ఇట్లు సంహితాభాగము కాక అథర్వవేదమునకు అనుబంధరూపమున విశేషముగ వాఙ్మయము కలదు అందులో బ్రాహ్మణములు, ఉపనిషత్తులు, సూత్రములు, సర్పవేదము, పిశాచవేదము, అసురవేదము, ఇతిహాస వేదము, పురాణవేదము అను అయిదు ఉపవేదములును, అనుక్రమణికలును వ్యాకరణ జ్యోతిష గ్రంథములును పేర్కొన దగినవి అథర్వవేదమున కొక్క గోపథ బ్రాహ్మణమే కాదుకలోనున్నది ముండక, మాండూక్యాదు లగు ఉపనిషత్తులు 29 మాత్రమే కనబడును ఉపవర్షాచార్యుడు అథర్వవేదకల్పములు అయిదు అని వచించెనని శ్రీ విద్యారణ్య యతీంద్రుడు తన భాష్యమున నుదాహరించెను పంచపటలిక, సర్వానుక్రమణిక అను రెండు అనుక్రమణికలు ఈ వేదమునకు గలవు వీటిలో రెండవ అనుక్రమణికకు బృహదనుక్రమణిక అనుపది కామాంతరము అథర్వవేద పరిశిష్టములు 22 వరకును గలవు అథర్వవేదమునకు సంబంధించిన వ్యాకరణ గ్రంథములలో 'శౌనకీయ చతురధ్యాయిక' అను గ్రంథ మొకటి కానవచ్చుచున్నది దీనికి అథర్వణ ప్రాతిశాఖ్య మనిపేరు అథర్వణ జ్యోతిష గ్రంథ మొకటి కలదు

అథర్వణవేదశాఖలు తొమ్మి దనియు, తచ్ఛాఖా ప్రవర్తకులు తొమ్మిదిమంది అనియు చెప్పు పాఠము సార్థకము తొమ్మిది శాఖలలో ముద్రిత అముద్రిత - సంహితాపుస్తకరూపమున గనబడుచున్నవి శౌనక పైప్పలాదక శాఖలు రెండే ఈ శౌనక పైప్పలాదక శాఖలు - రెండింటియందలి ఛందోబద్ధములైన మంత్రము లకు ఉదాత్తానుదాత్తాది స్వర నియమము కలుగు ఈ రెండింటిలో శౌనక శాఖకే ప్రాముఖ్య మేర్పడినది శౌనక సంహితయందు 20 కాండములు కలవు అందు ప్రతి కాండము కొన్ని ప్రపాఠకములుగాను, ప్రతి ప్రపాఠకము కొన్ని అనువాకములుగాను, ప్రత్యనువాకము కొన్ని సూక్తములుగాను విభజింపబడినది

ఋగ్వేదమువలె ఈ వేదము కేవలము ఛందోమయము కాక గద్య పద్యాత్మకముగా నున్నది 15, 16 కాండములు ఐతరేయాది బ్రాహ్మణముల గద్యమును బోలు గద్యముతో నిండియున్నవి 16 వ కాండమున గల కొన్ని గద్య సూక్తములలో కొంతభాగము ఛందోమయమైనది కూడ కలదు ఋగ్వేదమునందలి ఛందస్సులే కాక పురస్తా ద్బృహస్పతి, ప్రస్తారపంక్తి, శాక్వరీ గర్భ త్రిష్టుప్పు, విరాడతి జగతి మున్నగు నూతన ఛందస్సులు కూడ కానవచ్చును

అథర్వ సంహితయందు ప్రతిపాదింపబడిన విషయములు అనంతములు ఇందు కొన్ని మంత్రములు జ్వరాదులు, గ్రహాదులు, వ్రణములు, కత్తిపోట్లు మున్నగు వానివలన నేర్పడిన బాధలను తొలగింప సమర్థములైనవి కొన్ని మంత్రములు ఆయుస్సు, వర్చస్సు, యశస్సు మున్నగువాని పరివృద్ధి నొనర్చునవి కొన్ని మంత్రములు స్త్రీ పురుషు లొండొరులను వశపరచుకొనుట కుద్దేశింపబడినవి కొన్ని కృషి కర్మాభివృద్ధికి ఉపకారకములై యున్నవి వైవాహిక సంప్రదాయము లను, గృహ్య సంస్కారములను, అంత్య సంస్కారము

లను, పంచభూతములను, ఇంద్రియ నిగ్రహ విధిని, జీవాత్మ పరమాత్మల స్వరూపమును వర్ణించు మంత్రములను కొన్ని కలవు ఋగ్వేదమునందు వలెనే అగ్ని, ఇంద్రుడు, ద్యావాభూములు, సవిత, వరుణుడు, ఉషస్సు మున్నగు దేవతలు ఈ వేదమునందును స్తోత్రములను బడసియున్నారు వీరిని వేరువేరు దేవతలుగా పొగడుటయేగాక సర్వ ప్రపంచమునకును ఏకకర్త ఉన్నట్లెంచబడి, ఆయ్యాదిమతత్త్వము ఒకప్పుడు సూర్యరూపముగను, (18 వ కాండము) ఒకప్పుడు కాలరూపముగను, (19, 53, 54) ఒకప్పుడు బ్రహ్మచారి రూపముగను, ఇట్లు వేర్వేరు రూపములతో స్తుతింపబడియున్నది సృష్టియందలి స్వభావసిద్ధమైన శోభను వర్ణించు సూక్తములు కొన్ని ఇందు ఉన్నతమైన కవిత్వస్ఫూర్తికి నిదర్శనములుగా నున్నవి ఇట్టి వాటిలో పృథ్వీ సూక్త మనునది మిక్కిలి కొనియాడదగినది ఇందు సర్వాధారభూతమైన పృథ్వి 63 ఋక్కులు గల పెద్ద సూక్తముచే స్తుతింపబడినది అభిచారిక విద్యయే ఈ వేదము యొక్క ముఖ్యలక్షణము అందుచే నిందు శత్రువుల ఆయురారోగ్యాదులను హరించుటకును, వారిని నాశమొనర్చుటకును, విరోధికృతములయిన ప్రయోగములను త్రిప్పుటకును విరోధికృతమైన అపకారమునకు ప్రతీకారమొనర్చుటకును, విధింపబడిన మంత్రములు పెక్కులుకలవు మొత్తముమీద ఇందు సర్వత్ర స్వీయ క్షేమారోగ్యములను, విరోధిజనుల అనారోగ్య నాశనములను కాంక్షించుచు, చేయు ప్రార్థనలే కానవచ్చును

సంగ్రహోక్తిచే — అథర్వవేదము, అనంతరకాలమున వెలసిన మంత్రశాస్త్రము, వైద్యశాస్త్రము, జ్యోతిశ్శాస్త్రము మున్నగువాటికి మార్గదర్శకము విశేషముగా నిది ఐహికసుఖములను, స్వల్పముగా ఆముష్మిక సుఖములను బోధకముగా వెలసినదనవచ్చును ఇందు అనాటి వివిధ సాంఘికాచారములు, ముఖ్యముగా బ్రాహ్మణుల శ్రేష్ఠత, వైశిష్ట్యము, అనాటిజనులకు మంత్రము మున్నగు వాటిపై గల గొప్ప విశ్వాసము ప్రత్యక్షమగుచున్నవి అనాటి రాజులు సమగ్రముగ అథర్వవేద మంత్రప్రభావముసు గుర్తించినవారై తమ ఆస్థానములందు అథర్వవేద పారగులను గౌరవముతో పోషించుచు, అథర్వవేద మంత్రముల యొక్కయు తద్విదుల యొక్కయు సాయమున విరోధివర్గము యొక్క నాశనాదికమును సాధించుచుండిరని తెలియుచున్నది

> "ప్రత్యక్షేణానుమిత్యావా ।
> యస్తూపాయో న బుధ్యతే
> ఏతం విదంతి వేదేన
> తస్మాద్వేదస్య వేదతా"

అనుదానిని బట్టి ప్రత్యక్షాది ప్రమాణములచే తెలిసికొనుటకు శక్యముగాని అర్థమును బోధించు అక్షరరాశి వేదమనబడుచున్నది తాపనీయోపనిషత్తునందలి "ఋగ్యజుస్సామాథర్వాణ శ్చత్వారోవేదాః" (నృ పూ తా 1), ముండకోపనిషత్తునందలి "తత్రాపరా ఋగ్వేదో యజుర్వేద స్సామవేదో ఒథర్వవేదః," ఇత్యాది వాక్యములచే వేదము ఋగ్వేదము, యజుర్వేదము, సామవేదము, అథర్వవేదము అను నామములచే నాలుగు విధములుగ విభజింపబడుచున్నది ఇట్టి వేదములకు అపౌరుషేయత్వమును పూర్వమీమాంసకులు సిద్ధాంతీకరించిరి వీటియందు పఠింపబడుమంత్రములు ఋక్కులు, సామములు, యజుస్సులు అను భేదముచే మూడువిధములు

పూర్వమీమాంసాశాస్త్రమునందలి

"తచ్చోదకేషు మంత్రాఖ్యా" (జై.-సూ.-2-1-32)

"తేషామృక్ యత్రార్థవశేన పాదవ్యవస్థా"

(జై సూ 2.1.35)

"గీతిషు సామాఖ్యా" (జై సూ 2.1 36)

"శేషే యజుశ్శబ్దః" (జై సూ 2.1 37)

ఇత్యాది సూత్రములచే పాదబద్ధములగు మంత్రములు ఋఙ్మంత్రములనియు, గానయుక్తములగు మంత్రములు సామమంత్రములనియు, ఈ రెండింటికంటె భిన్నములగు మంత్రములు యజుర్మంత్రములనియు తత్తద్వేద లక్షణములు చెప్పబడినవి శ్రీ విద్యారణ్య యతీంద్రులు పూర్వమీమాంసాజైమినీయన్యాయమాల అను గ్రంథమునందు—

"యాజ్ఞికానాం సమాఖ్యానం లక్షణం దోషవర్జితం" (అ 2.1) అను శ్లోక పాదముచే లోకములో యాజ్ఞికులు ఏమంత్రములను ఋఙ్మంత్రములనియు, వేటిని సామమంత్రము లనియు, వేటిని యజుర్మంత్రము లనియు

వ్యవహరించుచుండిరో అట్లే వ్యవహరించినచో లక్షణము నిర్దుష్టముగ నుండునని వాక్రుచ్చిరి

ఋఙ్మంత్రములు బహుళముగనున్న వేదభాగమునకు ఋగ్వేదమనియు, యజుర్మంత్ర బాహుళ్యముగల వేద భాగమునకు యజుర్వేదమనియు, గానయుక్తమంత్ర బహుళమగు వేదభాగమునకు సామవేదమనియు, నీవిధ ముగ తత్తన్మంత్ర బాహుళ్యముచే మూడు వేదములకు పైనామములు ఏర్పడెను

యజ్ఞములయందు హోత, అధ్వర్యుడు, ఉద్గాత, బ్రహ్మ అనువారు నలుగురు ప్రధాన ఋత్విక్కులు కలరు వారిలో హోత చేయవలసిన కర్మభాగము ఋగ్వేదమంత్రములచేతను, అధ్వర్యుడు చేయవలసిన కర్మభాగము యజుర్మంత్రములచేతను, ఉద్గాత చేయ వలసిన కర్మభాగము సామవేద మంత్రములచేతను, బ్రహ్మకృత్య మంతయు అథర్వవేద మంత్రములచేతను నిర్వహింపబడ వలయును ప్రజాపతి సోమయాగముచేయ నుద్యుక్తుడై వేదములను గూర్చి "ఓవేద పురుషులారా! మీలో ఏవేదమును చదివినవానిని యజ్ఞమునందలి నలుగురు ప్రధానులయిన ఋత్విక్కులలో ఏ ఋత్వి క్కుగ వరింపవలయు"నని అడిగెను ఆ ప్రశ్నమునకు "మాలో ఋగ్వేదవిదుని హోతగను, యజుర్వేదవిదుని అధ్వర్యువుగను, సామవేదవిదుని ఉద్గాతగను అథర్వాంగిరో విదుని బ్రహ్మగను వరింపు"మని వేదములు ప్రజాపతికి బదులు చెప్పెను— అని గోపథ బ్రాహ్మణము యొక్క పూర్వభాగమునందలి

"అథహ ప్రజాపతి స్సోమేన యక్ష్యమాణో వేదానువాచ । కంవో హోతారం వృణీయాం । క మధ్వర్యుం । క ముద్గాతారం। కం బ్రహ్మాణం । ఇతి" త ఊచుః । ఋగ్విద మేవ హోతారం వృణీష్వ। యజుర్విద మధ్వర్యుం। సామ విద ముద్గాతారం । అథర్వాంగిరోవిదం బ్రహ్మాణం । తథా హాస్య యజ్ఞ శ్చతుష్పాత్ప్రతి తిష్ఠతి"—అను ప్రశ్నోత్తర ములచే విదితమగుచున్నది దీనిచే అథర్వవేదవిదునకే యజ్ఞమునందు బ్రహ్మత్వ మొనర్చు నధికారము సిద్ధించు చున్నది విష్ణుపురాణము, మత్స్యపురాణము, మార్కండేయపురాణము, మున్నగు పురాణములందు పౌరోహిత్య మునకు గూడ అథర్వవేదవేత్తయే అర్హుడని చెప్పబడినది

పైరీతిగా యజ్ఞమునందు బ్రహ్మగా నుండవలసిన వాడు అథర్వ వేదజ్ఞుడుగ నుండవలయునను నియమము పుట్టిన తరువాత అథర్వవేదమునకు "బ్రహ్మవేదము" అను నామమేర్పడెను. "చత్వారో వా ఇమే వేదా ఋగ్వేదో యజుర్వేద స్సామవేదో బ్రహ్మవేదః" (గో బ్రా, 2.16) అను శ్రుతి అథర్వవేదమును "బ్రహ్మవేద" మనుటయందు ప్రమాణమగుచున్నది ఈ వేదమునకు సాధారణముగ అథర్వవేదమని పేరు గలిగియున్నను మొదట దీనికి అథర్వాంగిరసమను నామముండెను

పూర్వము ప్రజాపతి సృష్టికోరకు తపస్సు చేయు చుండగా అతని రోమకూపములలోనుండి చెమటపుట్టెను ఆ స్వేదోదకమునందు తన ప్రతిబింబమును చూచుచున్న ఆ ప్రజాపతికి రేతస్సు చలించెను అట్టి రేతస్సుతోగూడిన జలములు రెండు భాగము లయ్యెను ఒకభాగమునుండి భృగు మహర్షి పుట్టెను అతడు ప్రజాపతిని జూడగోరు చుండగా, ఆకాశవాణి "అథార్వా గేనం మేతా స్వే ష్వన్విచ్ఛ" (గో బ్రా 1–4)—"నీకు ఉత్పాదకుడగు ప్రజాపతిని ఈ ఉదకములందే అభిముఖముగ అన్వే షింపుము"—అని పలికెను అట్టి అశరీరవాక్కు యొక్క ఆదియందు 'అథార్వాక్' అని యుండుటచే, ఆ భృగువునకు 'అథర్వా' అను రెండవపేరుగూడ లభించెను ఇక రేతస్సుతోగూడిన రెండవభాగములో నున్న జలముచే ఆవృతు డగుటచే (ఆవృతత్వాత్ వరుణః) వరుణ శబ్ద వాచ్యుడై తపస్సుచేయదొడగిన బ్రహ్మయొక్క సర్వాంగ ముల నుండియు రసము స్రవించెను అట్టి అంగరసము నుండి అంగిరశ్శబ్దవాచ్యు డగు మహర్షి పుట్టెను ఇట్లు తనచే సృజింపబడిన అథర్వ–అంగిరో మహర్షుల కభి ముఖముగ ప్రజాపతి తపస్సుచేయగా అతని తపః ప్రభా వముచే ఏకర్చుడు ద్వ్యర్చుడు మున్నగు మంత్ర ద్రష్ట లగు మహర్షులు ఇరువదిమంది ఉత్పన్నులైరి పిదప ఈ ఇరువదిమంది తపస్సు చేయుచుండగా వారివలన నిష్పన్న ములై బ్రహ్మచే చూడబడిన మంత్రముల యొక్క సంఘమే అథర్వాంగిరశ్శబ్దవాచ్య మగు అథర్వవేద మయ్యెను అనగా బ్రహ్మ చూచుచుండగా ఘోర తపోనిష్ఠలోనున్న ఇరువదిమంది అథర్వాంగిరో మహర్షులనుండి వెలువడిన మంత్రసంఘముచే అథర్వవేద మనియు,అథర్వాంగిరస్సు

లనియు రెండు నామములచే వ్యవహారమేర్పడెను ఇట్లు ఇరువదిమంది మహర్షులవలన విస్తృతమగుటచే అథర్వవేదము ఇరువది కాండలు కలదయ్యెను కావుననే ఈ వేదము సర్వశ్రేష్ఠమయ్యెను—అని సాయణ భాష్య పీఠికవలన విదితమగుచున్నది మరియు, "ఏ తద్వై భూయిష్ఠం బ్రహ్మయద్భృగ్వంగిరసః యేంగిరసస్సరసః యేఽథర్వాణస్త ద్భేషజం। యద్భేషజం తదమృతం। యదమృతం తద్బ్రహ్మ" (గో బ్రా 3 4) అనగా బ్రహ్మజ్ఞులగు మహర్షుల తపోమహిమవలన వారి హృదయములందు సంభూతమయిన దగుటచే ఈ అథర్వ వేదము అన్ని వేదములకంటె శ్రేష్ఠమైనది దీనియందు అంగిరశ్శబ్దవాచ్యమగు భాగము సారము అథర్వవాచ్య మగు భాగము భేషజము (చికిత్సకము) ఏది భేషజమో అది అమృతము (అమృతత్వ ప్రాపకము) ఏది అమృతమో అది 'బ్రహ్మ స్వరూపము' అను నీ గోపథ బ్రాహ్మణము నందలి వాక్యములవలన అథర్వవేదమునకు అథర్వాంగిరస మను పేరుగాక భృగ్వంగిరస మను పేరు కూడ నున్నట్లు కానవచ్చుచున్నది

ఇట్టి అథర్వవేదమునకు అంగములుగ సర్పవేదము, పిశాచవేదము, అసురవేదము, ఇతిహాసవేదము, పురాణ వేదము అను నయిదు ఉపవేదములను బ్రహ్మ సృజించి నట్లు "పంచవేదా న్నిరమిమీత సర్పవేదం, పిశాచ వేదం, అసురవేదం ఇతిహాసవేదం పురాణవేదం" అను గోపథ బ్రాహ్మణమునందలి (గో బ్రా 1 10) శ్రుతి వాక్యము నుడువుచున్నది

అథర్వవేదమునకు పూర్వము పైప్పలాద, తౌద, మౌద, శౌనకీయ, జాజల, జలద, బ్రహ్మవద, దేవదర్శ, చారణవైద్య—అను తొమ్మిదిశాఖ లున్నట్లు చరణ వ్యూహాది గ్రంథములవలన తెలియుచున్నది వీటిలో శౌనకీయాది నాలుగు శాఖలలోగల అనువాకములకు, సూక్తములకు, ఋగాదులకు, గోపథ బ్రాహ్మణానుసార ముగ అయిదు సూత్రములచే వినియోగము చెప్పబడినది ఈ విషయమునే ఉపవర్షాచార్యులవారు కల్ప సూత్రాధి కరణములో నిట్లు చెప్పియుండిరి

నక్షత్ర కల్పో వైతాన స్తృతీయ స్సంహితా విధిః।
తుర్య అంగిరసః కల్ప శ్శాంతి కల్పస్తు పంచమః॥

సంహితామంత్రములన్నిటిని సంపూర్ణముగ శాంతిక, పౌష్టిక కర్మలందు వినియోగము చెప్పబడుటచే 'సంహితా విధి' అను పదమునకు కౌశిక సూత్రము అని అర్థము ఇదియే గృహ్యసూత్రము దీనిననుసరించియే ఇతర సూత్రములన్నియు నుండుటచే ఈ సూత్రము ప్రధానమైనది

అథర్వవేదమున ప్రతిపాదితములయిన విషయములలో మీద పేర్కొనబడిన సూత్రములలో కౌశిక సూత్రము నందు, గ్రామ, నగర, దుర్గ, రాష్ట్రాది లాభసంపాదకము లయిన కర్మలును, పుత్ర, పశు, ధన, ధాన్య, ప్రజా, స్త్రీ - కరి - తురగ - రథ - ఆందోళికాది సర్వసంపత్తులను పొందుటకు సాధనములయిన కర్మలును, జన వైకమత్య మును సంపాదించుకొనుటకు ఉపకరించు కర్మలును, రాజ సంబంధమగు కర్మలును, శాంతిక, పౌష్టిక కర్మలును, గో సమృద్ధి - వృషభసమృద్ధి - సంపాదకములైన కర్మలును, వృషోత్సర్జనాది కర్మలును పేర్కొనబడినవి

వైతానస సూత్రమునందు వేదత్రయ విహితములగు దర్శపూర్ణమాసేష్టి ప్రభృతి యజ్ఞములు, చయనములు, సత్రయాగములు మున్నగు సమస్త క్రతువులందు బ్రహ్మ, బ్రాహ్మణాచ్ఛంసి, అగ్నీధ్రుడు, హోత అను నలుగురు ఋత్విక్కులచే పఠింపదగిన శస్త్రమంత్రములును, (శస్త్రములన యజ్ఞములో ఆరాధింపబడు దేవతలను స్తుతించు మంత్రములు) ప్రవచింపబడినవి అందుచే ఈ శ్రౌతసూత్రమునందలి మంత్రములు కేవలము యజ్ఞాదుల యందే ఉపయోగపడును

నక్షత్రకల్పమునందు — మొదట, కృత్తికానక్షత్ర పూజా హోమాదికము, పిదప అమృతాద్యభయాంతము లగు ముప్పది మహాశాంతులు, అనంతరము భయార్తుల కును, రోగగృహీతులకును, బ్రహ్మవర్చసకాములకును, ప్రజా పశ్వన్న సంపత్ప్రభృతులను కాంక్షించువారికిని - సర్వకామావాప్తికై సాధనములయిన శాంతులు చెప్పబడి నవి అంగిరసకల్పములో అభిచార (ప్రయోగ) సంబంధ మగు అనగా శత్రువధార్థమై ఉపయోగించు కర్మలు మాత్రమే వివరింపబడినవి శాంతికల్పమునందు వైనాయక శాంతి మొదలుకొని ఆదిత్యాది నవగ్రహ శాంత్యాదిక ములు చెప్పబడినవి మరియు అథర్వవేద పరిశిష్టములలో

కొన్నింటిలో రాజ్యప్రథమాభిషేకము, పురోహితకర్మలు, మహారాజులు ప్రత్యహము చేయదగిన సువర్ణ-ధేను-తిల-భూదానాదులు కోటిహోమము, లక్షహోమము, అయుత హోమము, గ్రహయుద్ధము, రాహుచార-కేతుచారములు, తటాకప్రతిష్ఠ, పాశుపతవ్రతము మున్నగు ననేక విషయములు ప్రతిపాదింపబడినవి

అథర్వవేదగతములగు కొన్ని విషయములు ఉదా-

(1) వర్షాగమనమునకును కప్పలరచుటకును గల సంబంధము (అ వే 4 వ కాం 4.15)

లోకమునందు కోదురు కప్పలు బీటియందుండి అరచునప్పుడు "కోదురుకప్పలరచుచున్నవి కావున వర్షము కురియు"ననెడి వాడుకకు అథర్వవేదము మూలము

"ఖ ణ్వ ఖా ౩ ఖ కై మ ఖా ౩ ఖ మధ్యేతదురి"— (అ వే 4 కాం 4.15) అను శ్రుతియందలి 'ఖణ్వఖా, కైమఖా, తదురి' అను మూడుపదములు మండూకములలో నొకజాతికి చెందిన ఆడకప్పలకు నామములు ఆ నామములచే వాటిని సంబోధించి, "ఓ మండూక విశేషములారా! మీ ఘోషముచేత వర్షమును కలుగజేయుడు వృష్టిద్వారమున పోషించు నో మండూకములారా! మీ ఘోషముచేత వృష్టికి అభిముఖములగు మరుద్గణముల యొక్క మనస్సును స్వాధీనముచేసికొనుడు" అను వర్ణమును ఈ శ్రుతి బోధించుచున్నది దీనిచేత మండూక ఘోషము వృష్టికి కారణమని తెలియుచున్నది ఇట్టి శ్రుతిసిద్ధమైన పెక్కు విషయములు లోకాచారమున గన్పడుచున్నవి

(2) 'అను సూర్యముదయ తాం' (అ వే 1 కాం 6.1) అను మంత్రముచేత ఉదకము నభిమంత్రించి, యెఱ్ఱ గోవు యొక్క రోమములతో మిశ్రితములగు నా జలమును త్రాగినచో హృద్రోగము తగ్గునని చెప్పబడినది

(3) సభాజయమును కోరినవాడిట్లు పఠింపవలయును (7 వ కాండము 12 వ సూక్తము అనువాదము)

(i) ప్రజాపతికి కూతులైన సభయు (విద్వాంసుల సమాజము) సమితియు (సంగ్రామీణసభ) ఏకమనస్కలై నన్ను రక్షించుదురుగాక నాకు కానవచ్చినవారెల్ల నా కనుకూలుడగుగాక— ఓ తండ్రులారా! సభలో నేను చారు వచనములను పలికెదను

(ii) ఓ సభా! నీ పేరు 'నరిష్టా' (అలంఘనీయ) యని ఎరుగుదుము ఈ సభలోని సభాసదులందరును నా[illegible] నేకీభవింతురుగాక

(iii) ఇందలిసభాసదుల యొక్క వర్చస్సును, విజ్ఞానమును నేను తీసికొనుచున్నాను ఈ సభయందలి యందరిలోను ఇంద్రా! నన్ను భాగ్యవంతుని (జయశీలుని) చేయుము

(iv) ఓ సభాసదులారా! మీమనస్సు ఇతరత్ర అనక్తమై యున్నను ఇచ్చటచ్చట బద్ధమైయున్నను నా వైపునకు త్రిప్పెదను అది నాయందు రమించుగాక

(4) శత్రుసేనకు మోహమును కలిగించుటకు— (3 కాం—1 వ సూక్తము అనువాదము)

(i) విద్వాంసుడైన అగ్ని మా శత్రువులమీదికి ఎత్తి పోవునుగాక, ఎక్కువ హింసకుడయిన శత్రువును కాల్చుగాక సర్వజ్ఞుడైన అగ్ని మా శత్రువులను చేతులులేని వారిగ చేయునుగాక

(ii) ఓ మఘవా! వృత్రహంతకా! ఇంద్రా! అగ్నీ! శత్రుసేనలను మీరు కాల్పుడు

(5) పాపపరిహారార్థమై ప్రాయశ్చిత్తము (6 వ కాం 113 వ సూక్తము)

(i) దేవతలీపాపమును త్రిత (దేవతా విశేషము) మీద కడిగిరి త్రిత ఆపాపమును మానవునిమీద పారవైచి కడుగుకొనెను కావున నన్ను గ్రాహి (పాప దేవత) ఆక్రమించెను మంత్రములతో దేవతలు దానిని పోగొట్టుదురు గాక

(ii) ఓ పాపమా! కిరణములందు ప్రవేశింపుము ధూమములోనికి పొమ్ము మేఘమునందు చొరబడుము మంచులో చేరుము నదులమీది నురుగులో కలిసిపొమ్ము ఓ పూషా! భ్రూణహత్య చేసినవాని దోషముపోగొట్టుము

(iii) త్రితచే అపమృష్టమైన మానవుని పాపము పండ్రెండుచోట్ల పెట్టబడినది కావున నిన్ను గ్రాహి పట్టుకొన్న యెడల ఈ దేవతలు మంత్రములతో దానిని పోగొట్టుదురుగాక

(6) భర్త లభించుటకు స్త్రీ పఠింపదగిన మంత్రము (6 వ కాండము 60వ సూక్తము)

(i) ఈ కన్యకకు పతినిగోరి, ఈ బ్రహ్మచారికి భార్యను గోరి అర్యమ (ఆదిత్యుడు) విహితస్తవుడై పురోభాగమునకు వచ్చుచున్నాడు

(ii) అర్యమా! ఈ వధువు ఇతర స్త్రీల వివాహోత్సవములకు పోయి విసివినది. ఇక తప్పక ఇతర స్త్రీలు ఈమె వివాహోత్సవమునకు పోయెదరు.

(iii) ధాత ఈ భూమిని, ఆకాశమును, సూర్యుని ధరించెను (వ్యవస్థానములయందు నిలిపెను). ధాత ఈ కన్యకకు ఆమె కోరిన వరుని ఇచ్చుగాక.

(7) భార్య లభించుటకు మంత్రము (6 వ కాండము, 82 వ సూక్తము) ఇచ్చటికి వచ్చువాని, వచ్చినవాని వచ్చుచున్నవాని పేరు స్మరించెదను. ఇంద్రుని, వృత్రఘ్నుని, వాసవుని, శతక్రతువును, యాచించెదను. భార్యను కోరుచున్న నాకు ఓ యింద్రుడా! శచీపతీ! నీ యొక్క హిరణ్మయమును, ధనమిచ్చునదియు నగు నీ అంకుశముచే నాకు భార్యనిమ్ము.

(8) కారుచున్న రక్తము నాపుటకు—(అనువాదము)

(i) ప్రవహించుచున్నవియు, రక్తమునకు నివాసభూతములగునవియు నగు ఈ రక్తనాళములు కోదబట్టిన చాంద్రులేని చెల్లెండ్రవలె హతవర్చసలై ఆగిపోవుగాక.

(ii) ఓ అధోభాగవర్తినియైన రక్తనాళమా! ఆగిపో, ఊర్ధ్వనాళమా! ఆగిపో, అన్నిటికంటె చిన్ననాళమా ఆగిపో, అన్నిటికంటె పెద్దనాళమా! ఆగిపో.

(iii) నూరు ధమనులలో వేయి సిరలలో ఈ నడుమనున్నవి ఆగిపోయినవి. మిగిలిన నాళము లన్నియు నాగిపోయినవి.

ఇట్లే జ్వరము, వరుసజ్వరము, వసరికలు, అజీర్ణము, జలోదరము, కుష్ఠు, గాయములు, క్రిములు పడుట, పశురోగములు విషప్రయోగము మున్నగువాటిని నివారించుటకు పఠింపదగిన పెక్కు మంత్రము లిందు కలవు.

శ్రేష్ఠోహి వేద స్తపసోధిజాతో, బ్రహ్మజ్ఞానాంహృదయే సంబభూవ (గో బ్రా 1-8) అనురీతి గోపథ బ్రాహ్మణమున ఈ వేదము యొక్క మహిమ వర్ణితమైనది.

"యస్యరాజ్ఞో జనపదే అథర్వా శాంతిపారగః ।
నివసత్యపి తద్రాష్ట్రం వర్ధతే నిరుపద్రవం ॥
తస్మాద్రాజా విశేషేణ అథర్వాణం జితేంద్రియం ।
దాన సమ్మాన సత్కారై ః నిత్యం సమభిపూజయేత్"

ఏ రాజు యొక్క జనపదమందు సంపూర్ణముగా శాంతివిధుల నెరిగిన అథర్వవేద పండితుడు నివసించునో, ఆ రాష్ట్రము రోగదారిద్ర్యములు మున్నగు నుపద్రవములు లేకుండ వృద్ధినొందును. అందుచేత రాజు విశేష యత్నముచే యోగ్యుడగు నథర్వవేద పండితుని పురోహితునిగ చేసికొని యాతనిని దాన సమ్మానములచే సంతుష్టుని చేయవలయునని అథర్వవేద పరిశిష్టమున చెప్పబడినది. నీతిశాస్త్రమునందలి

"త్రయ్యాంచ దండనీత్యాంచ
కుశలస్స్యాత్ పురోహితః ।
అథర్వ విహితం కర్మ
కుర్యాచ్ఛాంతికపౌష్టికం"

అను శ్లోకము వలన రాజునొద్దనున్న పురోహితుడు వేదత్రయమందును, దండనీతియందును కుశలుడై యుండి, రాజ్యమున సంగ్రామాదుల ప్రసక్తి కలిగినప్పుడు, శత్రుపరాభవమును స్వప్రభువు యొక్క విజయాదులును ఘటిల్లు నిమిత్తమై, శాంతిక పౌష్టిక కర్మల నాచరించి రాజ్యరక్షణ మొనర్పవలయునని వచింపబడినది. శ్రీ విద్యారణ్య యతీంద్రులు తన పూర్వాశ్రమమున విజయనగర చక్రవర్తులకడ అమాత్యుడుగను ధర్మోపదేష్టగను ప్రవర్తిల్లుచు నాలుగు వేదములకును రాజనీతి ననుసరించి భాష్యరచన చేసియున్నారు.

ఉ గ శా

అధికార పరావృత్తి - అధికార విభజనము

ప్రభుత్వము ప్రజలసౌఖ్యముకొరకు అనేక కార్యములను నెరవేర్పవలసి యున్నది. వీటిని నిర్వహించునపుడు వివిధములైన అధికారములను అది చలాయించును సక్రమముగా సాగుటకు, ఇవి సాధారణముగ రెండు విధములుగ విభజింపబడును. మొదటిది యధికారములను, వాటివలన నెరవేరు కార్యముల యొక్క స్వభావమునుబట్టి ప్రభుత్వమందలి వివిధ అంగముల మధ్యను విభజించుట. రెండవది, అధికారములను, అవి వర్తించు ప్రదేశము (Territory) ను బట్టి జాతీయ (National), రాష్ట్రీయ (Provincal), స్థానిక (local) ప్రభుత్వముల నడుమ విభజించుట. మొదటిదానిని అధికారపరావృత్తి (Separation of Powers) అనియు, రెండవదానిని అధికార విభజనము (Division of Powers) అనియు అందురు. అయితే ఈ రెంటియందును జరుగునది

అధికారవిభజనమే గాన, వాటిని అధికారవిభజనముచేత వర్ణింపవచ్చును

ప్రాముఖ్యము: రాజ్యపరిపాలనలో అధికార విభజనము అతిప్రాముఖ్యముకలది అది సక్రమముగ నున్నచో పరిపాలన సమర్థ (efficient) గా సాగును, ప్రజలకు స్వేచ్ఛ (liberty) లభించును. లేనిచో ఈ పరమ ప్రయోజనములకు భంగము కల్గును కావున పైన సూచించిన రెండు అధికార విభజన పద్ధతులను సరిగా బోధచేసికొని, అవలంబించుట అవశ్యకము

అధికార పరావృత్తి లేక విభజనము (Separation of Powers) అర్థము ప్రభుత్వమునకు గల అధికారములు ముఖ్యముగ మూడు రకములు అవి శాసననిర్మాణము (Law making), కార్యనిర్వహణము (Law enforcing), న్యాయనిర్ణయము (Law interpreting) వీటిలో ఒక్కొక దానిని ఒక్కొక ప్రభుత్వ అంగము (లేక శాఖ లేక భాగము) నిర్వహించును అనగా శాసన నిర్మాణమును శాసనసభయు (Legislature); కార్యనిర్వహణమును కార్యనిర్వాహక వర్గమును (Executive), న్యాయ నిర్ణయమును న్యాయస్థానమును (Judiciary) నిర్వహించును ఇట్లు మూడు రకములైన అధికారములును మూడు ప్రభుత్వభాగముల మధ్య విభజింపబడి, వాటిచే ప్రత్యేకముగ నిర్వహింపబడు పద్ధతిని అధికారవిభజనము అందురు.

పుట్టు పూర్వోత్తరములు అరిస్టాటిలు మొదలు నేటి వరకు పెక్కుమంది రాజనీతిశాస్త్రజ్ఞులు అధికార విభజనముయొక్క స్వరూప స్వభావములను వివిధరీతుల తీర్చిదిద్దిరి వీరిలో 18 వ శతాబ్దమున ఫ్రాన్సుదేశము నందున్న మాంటెస్క్యూ ప్రముఖుడు

మాంటెస్క్యూ సిద్ధాంతము అధికార విభజనము విశేష వ్యాప్తిలోనికి వచ్చినది మాంటెస్క్యూ పండితునివలన గాన, అతని సిద్ధాంతమును కొంతవరకు ఇచట విచారింతము శాసననిర్మాణము, కార్యనిర్వహణము, న్యాయ నిర్ణయము అను మూడు రకములైన అధికారములును మూడు ప్రత్యేక ప్రభుత్వ భాగములమధ్య స్పష్టముగ విభజింపబడి, ఆయాభాగములచే ప్రత్యేకముగను, స్వతంత్రముగను, నిర్వహింప బడవలెను. అపుడే ప్రజలకు స్వేచ్ఛ సిద్ధించును ఇది అతని సిద్ధాంతమందలి సారాంశము

మాంటెస్క్యూ సిద్ధాంతమందలి లోపములు తన సిద్ధాంతమునకు నిదర్శనముగ మాంటెస్క్యూ ఇంగ్లండు నందలి పాలనావిధానమును పేర్కొనెను అయితే, ఇంగ్లండునందు అతనికాలమునగాని, తరువాతగాని, అతడనుకొనిన అధికారవిభజనములేదు పార్లమెంటరీ విధానము (parliamentary System) నందు, శాసనసభయు, కార్యనిర్వాహక వర్గమునకు చెందిన మంత్రివర్గమును, విడిగానుండక కలిసి మెలిసి యుండును అయినను అందువలన స్వేచ్ఛా జీవనమునకు భంగము కలుగదు పై రెండు శాఖలును ప్రత్యేకముగనుండునట్లు ఏర్పాటుచేయబడిన అధ్యక్షవిధానము (Presidential System) నందుగూడ విభజనమునకు తోడుగ కొంత సమన్వయము (Co-ordination) ను పాటింపక తప్పలేదు ఇక కార్యనిర్వహణ, న్యాయనిర్వహణ శాఖలమధ్యగూడ విభజనము మాత్రమే గాక కొంత పరస్పర సంబంధముండుటయే శ్రేయస్కరమని అమెరికా, ఇంగ్లండు, దేశములలోని న్యాయ నిర్వహణ విధానములు వ్యక్తము చేయును

ఇంతకు తేలినదేమనగా - స్వేచ్ఛ, మాంటెస్క్యూ నిర్ణయించినట్టి అధికారవిభజనము మీద మాత్రమే ఆధారపడియుండదు, అధికారవిభజనమునకు తోడుగ సమన్వయము గూడ కొంతవరకు స్వేచ్ఛకు దోహదముగనుండును అధికారవిభజనము గతకాలపు నిరంకుశప్రభుత్వము (Despotic Government) నందలి పరిస్థితులకు సరిపడునంతగా నేటి ప్రజాప్రభుత్వము (Democratic Government) నందలి స్థితిగతులకు వర్తించదు

మాంటెస్క్యూ సిద్ధాంతమందలి గుణములు పై విమర్శనము, మాంటెస్క్యూ పండితుడు అధికారవిభజనము పూర్తిగా నుండవలెననియు, ఆ యధికారములను చలాయించు ప్రభుత్వశాఖలు పూర్తిగా ప్రత్యేకముగ నుండవలెననియు, వాటిమధ్య సహకారము ఉండగూడదనియు, నిర్ణయించెనను ఊహపై ఆధారపడియున్నది అతడు అట్లే అభిప్రాయపడెనా లేదా అనునది వివాదగ్రస్తమైనది కొందరు పండితులు అతడు ప్రభుత్వశాఖల మధ్య పూర్తి విభజనమును కోరలేదనియు, కొంతవరకు

మాత్రమే కోరెదనియు వాదింతురు. ఇట్లు పరిమిత విభజనమును మాత్రమే సూచించునదిగా గ్రహించిన యెడల మాంటెస్క్యూ సిద్ధాంతము ఆచరణయోగ్యమును, అభిలషణీయమును అగును దానివలన ప్రభుత్వోద్యోగులు తమ విధులను శక్తిసామర్థ్యములతో నెరవేర్చుచు, తమ అధికారములను కార్యకౌశలసహితముగ చలాయించుటయు ప్రజలు తమ న్యాయ సమ్మతమైన హక్కులను నిరాటంకముగ అనుభవించుటయు సంభవించును

నేటి రాజ్యములందున్న అధికారవిభజనము పైన సూచించిన పరిమితమైన అధికారవిభజనము ప్రయోజనకారిగనుకనే అట్టి పద్ధతి నేటి రాజ్యములందు, తరతమ భేదములతో అనుసరింపబడుచున్నది అనగా - శాసనసభ, కార్యనిర్వాహకవర్గము, న్యాయస్థానములు ప్రత్యేక ప్రభుత్వ సంస్థలుగ నుండును అవి సాధారణముగ ప్రత్యేకముగ పనిచేసినను, అవసరమగు నంతవరకు అన్యోన్యముగ గూడ మెలగును ఒక్కొక్క శాఖ తన ప్రధాన కార్యముతోపాటు ఇతర కార్యములను గూడ కొంతవరకు నెరవేర్చును శాసనసభ ప్రధానముగ శాసన నిర్మాణము నొనర్చుచు, కార్యనిర్వాహక వర్గము చేయు పనులపై సమీక్ష, ఆదాయవ్యయములపై అజమాయిషీ, కొన్ని విషయములందు న్యాయ నిర్ణయము చేయును కార్య నిర్వాహకవర్గము తన ముఖ్య విధియగు కార్యనిర్వహణముతోపాటు శాసననిర్మాణ కార్యమును సరిదిద్దుచు, న్యాయమూర్తులను నియమించుచు నుండును ఇక న్యాయస్థానము లందలి న్యాయమూర్తులు న్యాయనిర్ణయ సందర్భమున న్యాయచట్టములపై వ్యాఖ్యానించి, న్యాయశాస్త్రమును తీర్చిదిద్దుదురు శాసనసభ, కార్య నిర్వాహకవర్గముల అధికార పరిమితిని నిర్ణయించును ఇట్లు ప్రభుత్వ-అధికారముల మధ్యను, వాటిని నిర్వహించు ప్రభుత్వశాఖల మధ్యను, కల విభజనము పూర్తిగకాక పరిమితముగనే యున్నది అయితే, శాసనసభ, కార్యనిర్వాహక వర్గముల మధ్యగల విభజనము పార్లమెంటరీపద్ధతి ననుసరించు ఇంగ్లండు, ఫ్రాన్సు మొదలైన దేశములందు తక్కువగను, ప్రెసిడెంటు పద్ధతి నవలంబించు అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములందు ఎక్కువగను ఉండును స్వతంత్ర భారతదేశము చాలవరకు ఇంగ్లీషువిధానమునే అవలంబించినది

అధికార విభజనము (Division of Powers) ఇపుడు అధికార విభజనమనుపేర అధికారములు రాజ్యము నందలి వివిధ ప్రదేశముల (Areas) మధ్యను విభజింపబడుట వర్ణింపబడును ఇది భౌగోళికము (Territorial) గ చేయబడు విభజనము దీనిని అధికార వికేంద్రీకరణము (Decentralisation of Power) అనవచ్చును

వివిధభాగముల మధ్య విభజనము ప్రదేశముననుసరించి ప్రభుత్వపు అధికారములను విభజించు పద్ధతిని సామాన్యముగను, స్థూలముగను ఇట్లు సూచింపవచ్చును

ప్రభుత్వము నెరవేర్చు విధుల (functions) లో కొన్ని రాజ్యమున కంతకును సమానముగా ప్రాముఖ్యము కలవి ఉదా విదేశ వ్యవహారములు, దేశరక్షణము, రవాణా సౌకర్యములు మొదలైనవి వీటికి సంబంధించిన అధికారములు దేశమున కంతకును ప్రాతినిధ్యము వహించు జాతీయ లేక కేంద్ర ప్రభుత్వమునకు అప్పగింపబడును కొన్ని వ్యవహారములు దేశమందలి వివిధ భాగములందు లేక ప్రాంతములందు ఒకేవిధముగ గాక వేర్వేరుగ నిర్వహింపబడవలసి యుండును ఉదా వ్యవసాయము, విద్య, వైద్యము, మొదలైనవి వీటికి సంబంధించిన అధికారములు రాష్ట్రప్రభుత్వములకు ఒసగబడును ఈ ప్రభుత్వ భాగములను రాష్ట్రములనియు, రాజ్యములనియు, ఇంకా ఇతర పేర్లతోను పిలుతురు మరికొన్ని పనులు దేశమున కంతకునుగాక, రాష్ట్రములకునుగాక, అంతకన్న చిన్నవైన పట్టణములకో, పల్లెలకో సంబంధించినవి ఉదా మంచినీటిసరఫరా, మురుగునీటి పారుదల, ప్రాథమిక పాఠశాలలు, ప్రజారోగ్య సౌకర్యములు మొదలగునవి వీటిని నెరవేర్చుటకు తగిన అధికారములు స్థానికసంస్థల కొసగబడును ఇట్లు పాలనాధికారములు జాతీయ, రాష్ట్రీయ, స్థానిక ప్రభుత్వముల మధ్య ప్రత్యేకింపబడును పై మూడు ప్రభుత్వ భాగములకు నడుమ మరికొన్ని విభాగములు గూడ నుండవచ్చును ఉదా : మన దేశమందున్న జిల్లాలు

పై అధికార విభజనము భిన్నరాజ్యములందు భిన్నరీతుల నుండును వీటినిగురించి వివిధప్రభుత్వ వ్యవస్థల

సంపత్కృతమున విపులముగా తెలుపకొనవచ్చును. కావున అవి ఇచట సూక్ష్మముగ సూచింపబడును.

జాతీయ, రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వముల నడుమనుండు అధికార విభజనము ఫెడరల్ (Federal) వ్యవస్థయందు ఒకరకముగను, యూనిటరీ (Unitary) విధానమందు మరొక విధముగను ఉండును. ఫెడరల్ రాజ్యములందు అధికారవిభజనము చాల నిష్కర్షగ నుండును. అనగా అది లిఖిత రూపమున నున్నట్టిదియు, సులభముగ మార్ప వట్టిదియునై యున్న రాజ్యాంగ చట్టములో పొందుపరచబడియుండును. ఈ విభజనమునకు భంగము కలుగకుండ కాపాడుటకును, దానికి సంబంధించిన వివాదములను పరిష్కరించుటకును, స్వతంత్రమైన, ఉన్నతమైన న్యాయస్థానము స్థాపింపబడును. విభజన ఫలితముగ రాష్ట్రప్రభుత్వములకు రాష్ట్రీయ వ్యవహారములను నెరవేర్చుకొనుటలో, సాధారణముగ స్వాతంత్ర్యముండును. ఇట్టి విభజనము కొన్ని తారతమ్యములతో అమెరికా, ఆస్ట్రేలియా, కెనడా, ఇండియా మొదలైన రాజ్యములలో కానవచ్చును. ఇక యూనిటరీ విధానము ననుసరించు ఇంగ్లండు, ఫ్రాన్సు మొదలగు దేశములలో అధికారవిభజనము ఇంత కట్టుదిట్టముగనుండదు. ప్రాంతములందున్న పాలనాసంస్థలకుగాని, ప్రభుత్వములకుగాని తమ వ్యవహారములను పరిష్కరించుకొనుటలో సిద్ధాంతదృష్ట్యా అంత స్వేచ్ఛయుండదు. ప్రాంతీయపాలనము న్యాయరీత్యా కేంద్రప్రభుత్వపు అదుపు ఆజ్ఞలకు లోనై యుండును.

ఇట్టివి రాష్ట్రీయ, స్థానిక ప్రభుత్వభాగముల మధ్యనుండు అధికారవిభజనము గమనింతము. ఇది రాజ్యాంగచట్టమునందుగాక, సాధారణ న్యాయ చట్టములందు రూపొందింపబడును. స్థానిక సంస్థలు ఫెడరల్ రాజ్యములందు రాష్ట్రప్రభుత్వపు అదుపాజ్ఞలకు, యూనిటరీ రాజ్యములందు కేంద్ర ప్రభుత్వపు అదుపాజ్ఞలకు లోబడియుండును. స్థానికపాలనముపై ప్రభుత్వము చలాయించు అధికారము యొక్క పరిమితియు, స్థానిక సంస్థలనుభవించు స్వేచ్ఛ యొక్క పరిమితియు, వివిధ రాజ్యములందు వివిధముగ నుండును. ఇంగ్లండు, ఫ్రాన్సు దేశముల రెండును యూనిటరీ విధానము ననుసరించియున్నను, ఇంగ్లండునందు ఫ్రాన్సులో కన్న యెక్కువగ స్థానికపాలనమునందు స్వేచ్ఛగలదు. యథార్థముగ చూచినచో ఇంగ్లండు నందలి స్థానికస్వపరిపాలనము ఫెడరల్ వ్యవస్థను గల్గియున్న అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములలో నున్న దానితో సరితూగ గలదు. దక్షిణ అమెరికాయందలి కొన్ని ఫెడరల్ రాజ్యములలో కానవగు స్థానిక స్వపరిపాలనము ఇతర ఫెడరల్ రాజ్యములలో నున్న దానికన్న స్వల్పము. ఇక స్వతంత్ర భారతదేశపు పాలనా విధానమునందు అధికార వికేంద్రీకరణము ఒక ప్రధానమైన ఆశయముగను, లక్షణముగను గూడ నున్నది. నేటి గ్రామపంచాయితీలు ఇందుకు నిదర్శనము.

ఉపసంహారము : అధికారము వివిధ ప్రభుత్వశాఖల నడుమ విభజింపబడుటయు, వివిధ ప్రదేశ ప్రభుత్వముల మధ్య వికేంద్రీకరింపబడుటయు, ప్రయోజనకరమనునది నిర్వివాదాంశము. అందువలన ప్రభుత్వమునకు పటుత్వము (efficiency) ను, ప్రజలకు స్వేచ్ఛ (liberty) యు లభించును. అయితే పై విషయములందు అధికార విభజనము పరిమితముగ నున్నప్పుడే, ఈ ప్రయోజనములు చేకూరును. విపరీతముగ నున్నప్పుడు చేకూరవు. అనగా అధికార విభజనము అత్యధికమైనచో అరాజకత్వము (Anarchy) ను, అత్యల్పమైనచో నిరంకుశత్వము (Tyranny) ను ఏర్పడును. 'అతిసర్వత్ర వర్జయేత్' అను ఆర్యోక్తి అధికార విభజనమునకు గూడ వర్తించును. తగుపరిమితిని తెలిసికొని దానిని అవలంబింపదగును. అధికార విభజనము సుపరిపాలనమునకు సాధనము మాత్రమే అని గ్రహించి, దానిని దేశకాలపాత్రములకనుగుణముగ సంస్కరించి, అనుసరించుట శ్రేయోదాయకము

కే. వ. మూ

అధికార వర్గము (Bureaucracy) మానవులకు గల బాధలలో శాంతి సౌభాగ్యములు ముఖ్యమైనవి. వీటిని సమకూర్చుటకు ఏర్పడినది రాజ్యము (State). ఇది కాలక్రమమున విస్తరించినది. అనగా దీనియందలి సభ్యుల సంఖ్య పెరుగుటయు, ఇది ఆక్రమించిన ప్రదేశము విస్తరించుటయు, ఎదుర్కొనవలసిన సమస్యలు, ఏర్పాటు చేయవలసిన సౌకర్యములు ఎక్కువగుటయు, అందువలన కార్యనిర్వాహకశాఖ వృద్ధియగుటయు జరిగినవి. ఇట్టి

కార్యనిర్వహణమును సక్రమముగను, సమర్థముగను, సంతృప్తికరముగను సాగించుటకు ప్రత్యేకమైన శక్తి సామర్థ్యములుగల ఉద్యోగి బృందము, అవసరమైనది. ఇదే క్రమముగ అధికారవర్గముగ రూపొందినది.

అర్థము అధికారవర్గము అనగా ప్రభుత్వోద్యోగుల సిబ్బంది ఇది సాధారణమైన అర్థము అయితే ఈ పదమునకు నిగూఢమైనట్టియు, నిందార్థమైనట్టియు అర్థము గూడ గలదు ఉద్యోగులందు తమకు పాలనమును నిర్వహించుటలోగల శక్తియుక్తులనుబట్టియు, తద్ద్వారమున అనుభవించు అధికార గౌరవములను బట్టియు, అతిశయము ప్రబలినది అంతేగాక స్వార్థపరత్వము, సంకుచితదృష్టి, అలసత, అవినీతి మొదలగు అవలక్షణములు గూడ ఏర్పడినవి ఇవి ఉద్యోగులకు సంభవించిన విపరీత స్థితిని సూచించును ఈ స్థితిని వర్ణించుటకుగాను Bureaucracy అను పదమును వాడుట మొదలిడిరి ఇది అధికారవర్గము అను పదమునకుగల అశ్లీలార్థము దీనిని బట్టి ఆ వర్గము విపరీత మనస్తత్వముతో వర్తించు ఉద్యోగుల ముఠాయని గ్రహింపవచ్చును నేటి రాజ్యములలోని ఉద్యోగి బృందమును సివిలు సర్వీసు (Civil Service) అందురు. దీనికి పైదుర్గుణములు ఏర్పడినచో ఇది అక్రమమైన స్థితికి దిగిన అధికారవర్గము (Bureaucracy) గ భావింపబడును

పుట్టుపూర్వోత్తరములు అయితే అధికార వర్గము రాజ్యమునందేగాక, విస్తారమైన ఆర్థిక, మత, సంఘములందును (అనగా ఉత్పత్తి కేంద్రములు, వర్తకుల యొక్కయు, శ్రామికులయొక్కయు, సంఘములు, దేవాలయములు, మఠములు, మతపీఠములు మొదలగు వాటియందును) ఏర్పడియుండును అయినను అది రాజ్యమునందు ఎక్కువగ ప్రబలినది కావున రాజ్యపాలనమునందు అధికార వర్గమునకుగల పాత్రకు ఇచట ప్రాముఖ్యమీయబడినది

సాధారణముగ అధికారవర్గపు ప్రభావము వివిధ రాజ్యములందు ప్రత్యక్షముగ కాక ప్రచ్ఛన్నముగ నుండును అనగా ఆవర్గము రాజ్యాధినేతలయిన ప్రభువుల క్రిందగాని, ప్రజానాయకుల మరుగునగాని, దాగియుండును యూరపు ఖండమందలి ఫ్రాన్సుదేశము దీనికి పుట్టినిల్లుగ పరిగణింపబడును. ఫ్రాన్సు, ప్రష్యాదేశములను 17, 18 శతాబ్దులలో పాలించిన నిరంకుశ ప్రభువులు తమ పాలనము శాశ్వతముగ సాగుటకై ప్రత్యేక అధికారులను నియమించిరి వీరు అధికారవర్గముగ పరిణమించిరి 19 వ శతాబ్దికి పూర్వము ఇంగ్లండునందు ఇది యెక్కువగ కానరాదు తరువాత అచటగూడ వ్యాపించినది యూరపు రాజ్యములందు ప్రభుపాలనము అంతరించి ప్రజాపాలనము అవతరించిన తరువాతగూడ అధికారవర్గము స్థిరముగనే ఉన్నది అది నేటికిని నిలిచియున్నది

మనదేశములో సయితము వెనుకటికాలమునగూడ కొద్దిగనో గొప్పగనో ఇదియుండినట్లు తెలియును బ్రిటిషు వారు పాలించినకాలమున మనదేశమున ప్రచ్ఛన్నముగనే గాక చాలవరకు ప్రత్యక్షముగనే ఉద్యోగులు (ముఖ్యముగ I. C. S. ఉద్యోగులు) పరిపాలనమును సాగించిరి అప్పటి అధికారవర్గము భారతజాతిని బంధించిన ఇనుప కోట (steel frame) అని వర్ణింపబడినది అంతకుపూర్వము గూడ అధికారులు కొన్నిసమయములందు "అధికార రోగపూరితు"లై వర్తించుచున్నట్లు వెనుకటి వాఙ్మయమునందు నిదర్శనములుగలవు

అధికార వర్గమువలన ప్రయోజనములు అధికార వర్గము వివిధ దేశకాలములందున్నట్లు ఇదివరకు సూచింపబడినది ఇపుడు దానివలన వెనుక చేకూరినట్టియు, నేడు నెరవేరుచున్నట్టియు ప్రయోజనములను గమనింతము 17, 18 శతాబ్దులలో ఫ్రాన్సు మొదలగు యూరపు దేశములలో అధికారవర్గము ప్రభుపాలనమును పటిష్ఠమొనర్చి, ప్రజానీకమునకు శాంతిసౌభాగ్యములను చేకూర్చినది అయా దేశములు క్రమముగ జాత్యైక్యమును, ఆర్థికాభివృద్ధిని పొందగలిగినవి తరువాతి కాలమున పశ్చిమరాజ్యములందు ప్రబలిన ప్రజాప్రభుత్వపు (Democratic State) శ్రేయోరాజ్య (Welfare State) వ్యవస్థలందు గూడ అధికారవర్గము నిర్వహించినపాత్ర కొన్ని విధముల ప్రశంసాపాత్రమైనదే ప్రజాశ్రేయస్సు కొరకై శాంతిభద్రతల నిచ్చుటయేగాక, అనేక రకములైన సౌకర్యములను ప్రభుత్వము ప్రజలకు సమకూర్చవలసి వచ్చినది ఈ సౌకర్యములు వ్యవసాయము కాని

ఖ్యము, విద్య, వైద్యము, వినోదము, నైతిక-ఆధ్యాత్మిక వికాసము మొదలగువాటికి సంబంధించినవి. ఈ కార్యములను అభివృద్ధి చేసి వీటిని సామాన్య ప్రజలకు గూడ అందచేసి వారి జీవితమును సౌఖ్యప్రదము చేయవలసియున్నది. మనదేశమున అమలు జరుగుచున్న పంచవర్ష ప్రణాళికలు ఇందుకేర్పడినవే. ఇటువంటి పథకములను సూచించుటకును, వాటిని ప్రజాప్రతినిధులతో గూడియున్న ప్రభుత్వము ఆమోదించిన తర్వాత అమలు జరుపుటకును సమర్థులగు ఉద్యోగులు సహాయ పడుదురు. ప్రభుత్వ కార్యాలయములందు పనిచేయు ఉద్యోగులతో పాటు, ఇంజనీర్లు, డాక్టర్లు, ఉపాధ్యాయులు, ప్రచారకులు, మొదలగు నిపుణుల తోడ్పాటులేనిదే ప్రజాహిత కార్యములు సరిగ నెరవేరవు. ఇది ఇతర దేశములందు వలెనే మనదేశమునందు గూడ ఇపుడు గుర్తింపబడుచున్నది. ఉద్యోగులందరు తమతమ శక్తియుక్తుల నన్నిటిని వినియోగించి ప్రభుత్వ పథకములు ప్రజాక్షేమమును పెంపొందించునట్లు పాటుబడుదురు. అందుకై తమకుగల ప్రత్యేకమైన పరిజ్ఞానమును, పాలనానుభవమును వినియోగింతురు. కార్యదీక్షను, కార్యదక్షతను ప్రదర్శింతురు. ప్రభుత్వమునకును, ప్రజానీకమునకును, మధ్యవర్తులుగ నుండి ఒకరి సహాయ సానుభూతులను మరొకరికి అందచేయుదురు.

అధికారవర్గమువలన నష్టములు : అధికారవర్గపు పరిస్థితి విపరీతమైనపుడు దానివలన కొన్ని నష్టములు ఏర్పడును. అందుగమనింపదగినవి ఈ క్రింద పేర్కొనబడినవి.

ఉద్యోగులు తమకు లభించిన ప్రత్యేకమైన అధికారశక్తులను పురస్కరించుకొని అహంభావముతో విర్రవీగుదురు. ప్రజలు మంచి, చెడ్డలు తెలియని మూఢులనియు, తమచే పాలింపబడుటకు మాత్రమే అర్హులనియు వారు భావింతురు. అందువలన సామాన్య జనులను సోదర పౌరులుగ గాక, తమ సేవకులవలెగాని, ఆశ్రితులవలెగాని చూతురు. ప్రజలయెడ క్షేమముగాని, దయాదాక్షిణ్యములను గాని కనబరచరు. అందువలన ప్రజల అభిమానమును పొందలేరు. ఇట్లు ప్రజలకును, అధికారులకును మధ్య నుండదగిన సానుభూతి సహకారములకు బదులుగ వైమనస్యము, వైరుధ్యము ప్రబలును. ఇది ప్రజాప్రభుత్వమునకు గొడ్డలిపెట్టు. ప్రభువుల నిరంకుశత్వము పోయిన తర్వాత పెరిగిన అధికారవర్గ విజృంభణమును ఇంగ్లండు దేశమున "నూతన నిరంకుశత్వ" మనిరి. సామాన్య ప్రజలయెడ కనబరచు అలక్ష్యభావము క్రమముగ తమకు పైనుండి పరిపాలనా చక్రము త్రిప్పు ప్రజాప్రతినిధులపట్ల గూడ అధికారులు చూపుట కద్దు. చివరకు ఆవర్గములోని పైతరగతులవారు క్రిందితరగతుల వారినిగూడ పీడింప వెనుకాడరు. ఇట్టి విపరీతస్థితిలో మానవత్వము నశించి, మాత్స్యన్యాయము ప్రబలును.

పరిపాలనానుభవమును సంపాదించుకొనిన ఉద్యోగులకు స్వాతిశయముతోపాటు స్వార్థపరత్వముగూడ ఏర్పడును. పరిపాలనములో ప్రజాక్షేమముకన్న తమ వర్గముయొక్క లాభమునకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యమును ఒసగజాతురు. తమపదవులను, అధికారములను, ఆదాయములను నిలుపబెట్టుకొనుటకును, వృద్ధిచేసికొనుటకును, అవినీతి మార్గములనుగూడ అవలంబింప యత్నింతురు. లంచగొండితనము, [illegible] సన్నాహములు ఇందుకు సంబంధించినవి.

సంకుచితదృష్టి వీరి దుర్గుణములలో మరొకటి. ప్రభుత్వ కార్యకలాపములను నెరవేర్చుటలో తమకుతోచినట్లుగాని ఇతరులు సూచించినట్లు వర్తించుట వీరికి గిట్టదు. నిష్ప్రయోజనకరముగ కనబడినను ప్రాతపద్ధతులనే అవలంబింతురుగాని, క్రొత్తపద్ధతులను అనుసరింప యత్నింపరు. అందువలన వీరియందు సృజనాత్మకశక్తి సన్నగిల్లును.

దేశకాల పాత్రముల కనువుగ మారుట వీరికిమించిన పని. సామాన్య పరిస్థితులందు సరిగ పనిచేయగలరుగాని అసాధారణ పరిస్థితులందు (అనగా యుద్ధములు, కరవులు, కాటకములు చెలరేగినపుడు) ఈ అధికారులు అసమర్థులగుదురు.

సామాన్య సమయములందు సైతము వీరు కార్యాచరణ సందర్భమునచేయు కాలయాపన సహింపరానిది. ఒకరోజులో పూర్తిచేయదగు పనికి పదిరోజులు తీసికొనుట వీరి అలవాటు. ఇందుమూలముగ కాగితములమీద జరుగు క్రియాకలాపములు పెరుగును. కావుననే ఉద్యోగుల కార్యాచరణ విధానమును దప్తరీల పెరుగుదల యనియు, ఆకాశమువలె అంతులేకుండా పెరుగు

ఎఱ్ఱదారపు విధాన (Red Tapism) మనియు, ఖండన చేయుదురు.

మొత్తముమీద ఇటువంటి పద్ధతులవలన కాలయాపన, వ్యయప్రయాసలు, అసంతృప్తి, అలజడి పెరుగును

కర్తవ్యము: అధికారవర్గము వలన కొన్ని ప్రయోజనములును, కొన్ని అనర్థములును కలవని తెలిసికొంటిమి అయితే ఈ వర్గము విషయమున అవలంబింపదగు విధానమేది ? అనర్థములను జూచి అంతమొందించినచో శ్రేయోరాజ్యస్థాపనము సులభము గాదు ప్రయోజనములను గాంచి దానిని విచ్చలవిడిగ వదలినచో ప్రజాస్వామ్యము సన్నగిల్లును కావున దానిని అదుపునందుంచదగును గాని అంతమొందింపరాదు; సంస్కరింపదగును గాని సంహరింపదగదు అపుడు దానివలన ప్రయోజనములను పొంది, ప్రమాదములనుండి తప్పించుకొనవచ్చును.

సంస్కరించుటెట్లు ? ఉద్యోగులను నియమించునపుడు వారి సామర్థ్యము శీలము, పరిగణింపబడవలెను గాని, ఇతర విషయములు (ఉదాహరణకు జాతి, మత, కుల భేదములు) పాటింపబడరాదు న్యాయబుద్ధితో నియమింపవలెనుగాని ఆశ్రితపక్షపాతముగాని, బంధుపక్షపాతము గాని చూపరాదు నియమించు అధికారము రాజకీయ ముఠాలకుగాక చట్టబద్ధముగ వర్తించు "పబ్లిక్ సర్వీస్ కమిషన్ల" కు అప్పగింపబడవలెను. ఉద్యోగుల నియామకము మాత్రముగాక, వారి ప్రమోషన్లు, సెలవు సౌకర్యములు, క్రమశిక్షణము మొదలైనవి గూడ పై కమిషన్ల పర్యవేక్షణములోనుండవలెను మొత్తముమీద ఉద్యోగులు అనుభవించు సౌకర్యములకును, వారుచేయు సేవకును, వీలయినంతవరకు సామ్యముండుట మంచిది సంతృప్తికరముగ వ్యవహరించు అధికారులకు ఉచితమైన ప్రోత్సాహమును, అవినీతిపరులకు తగినశిక్షను ఇచ్చుచుండవలెను

అధికారులు, శాసనసభలు, మంత్రివర్గములు మొదలగు ప్రభుత్వాంగములందుండి పరిపాలనా-విధానములను నిర్ణయించు ప్రజాప్రతినిధుల యెడల తగిన వినయవిధేయతలతో వర్తించుట అవసరము ప్రజాప్రతినిధులకు సరియగు సలహాలనిచ్చి, వారి నిర్ణయములను సక్రమముగ అమలుజరుప యత్నింపవలెను.

సామాన్య ప్రజలయెడల అధికారులు స్నేహ సానుభూతులతో మెలగుట అవశ్యకము తాము ప్రజల సేవకులమని గుర్తింపవలెను ప్రజలను పీడించువారుగ మారగూడదు అధికారులు శక్తితోపాటు బాధ్యతను గూడ ప్రదర్శించుట యుక్తము

ప్రజానాయకులతోను, ప్రజలతోను, సన్నిహితమైనట్టియు సక్రమమైనట్టియు సంబంధము అధికారుల కుండుటకుగాను ముఖ్యముగ అవసరమైనది వికేంద్రీకృత పరిపాలనము (Decentralised administration) అనుభవజ్ఞులు తెలిపినట్లు, కేంద్రీకృతపాలనము (Centralised administration) అధికారవర్గ విజృంభణమునకు దోహదమిచ్చును, వికేంద్రీకృత పాలనము ఆ జాడ్యమునకు విరుగుడుగ పనిచేయును

ఇంతేగాక నేటి పరిస్థితులలో అధికారులు కార్యాచరణమునందు మాత్రమేగాక కొంతవరకు శాసననిర్మాణమునందును, న్యాయనిర్ణయము నందును గూడ పాల్గొనుట జరుగుచున్నది ఇట్టిబాధ్యతను సాధ్యమైనంతవరకు పరిమితము చేయుట ప్రజాస్వేచ్ఛకు శ్రేయస్కరము ముఖ్యముగ కార్యనిర్వాహక వర్గమునకు చెందిన ఉద్యోగులు చేయు న్యాయనిర్ణయ కార్యములను సందర్భమునకట్టి న్యాయస్థానములందలి న్యాయాధికారులు పరిశీలించుచుండుట క్షేమకరము

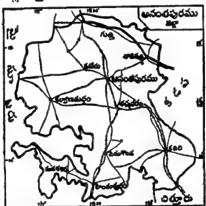
అన్నిటికన్నను మిన్నయైనది మానసికమైన మార్పు అనగా అధికారులందు సోదరమానవుల యెడ ప్రేమ, ప్రజాసేవయందనురక్తి, పరోపకారబుద్ధి, స్వార్థత్యాగము మొదలగు సద్గుణములు పెంపొందవలెను అధికారులు తమ అధికారమును దుర్వినియోగము చేయక, సద్వినియోగము చేయుటకై దృఢ సంకల్పముగల్గి, యథాశక్తిగ పాటుపడవలెను ఇట్టి ప్రయత్నమునందు ప్రజానాయకులును, ప్రజలును గూడ వారికి అనుకూల పరిస్థితిని కల్పించి తోడ్పడవలయును

సారాంశము: అధికారవర్గ సమస్య రాజకీయ, సాంఘిక, నైతిక, రంగములకు సంబంధించినది అధికార వర్గము తను అగ్ని వంటి శక్తిని అదుపునందుంచుకొనినచో, అది ప్రయోజనకరముగను, అదుపునందు లేనిచో, ప్రమాదకరముగను పరిణమించును. దానిని సక్రమముగ

మనకుపయోగించుకొని సత్ఫలితములను పొందుటకుగాను ప్రజానముదాయమునకు తెలివితేటలు అవసరము. ఇక అధికారులు గూడ తమ పూనవత్వమును, పౌరసత్వమును మరచిపోక, తమ వర్గము మొత్తము సంఘములో ఒక భాగము మాత్రమే యైయున్నదనియు, వర్గశ్రేయస్సు, సంఘశ్రేయస్సు మీద ఆధారపడి యున్నదనియు, రెంటికి సంఘర్షణము సంభవించినపుడు వర్గక్షేమమును సంఘక్షేమమునకై వినియోగించవలెననియు, గ్రహించి వర్తింపవలెను. ఇందుకు అధికారులకు మనోనిగ్రహము, నైతికబలము ఆవశ్యకము కాలక్రమమున వర్గరహిత సమాజము (classless society) ఏర్పడు పరిస్థితి వచ్చినపుడు, ఇతర వర్గములతోపాటు అధికార వర్గముకూడ దానియందు లీనము కాగలదు.

కి. వ. మూ.

అనంతపురముజిల్లా అనంతపురము జిల్లా ఆంధ్ర ప్రదేశములోని ఒక జిల్లా ఈ జిల్లా ఉత్తరఅక్షాంశ రేఖ 13°-40' నుండి 15°-15' వరకును, తూర్పు తులా రేఖ 76°-50' నుండి 78°-30' వరకును విస్తరించి యున్నది ఈ జిల్లా దీర్ఘచతురాకారమున (oblong) నుండును దీని ప్రాంతము ఉత్తరము నుండి దక్షిణమునకు ప్రాకుచుండును కల్యాణదుర్గము, మడకసిరా తాలూకామధ్య పడమటనుండి మైసూరురాష్ట్ర భాగముచొచ్చుకొనిఉండును ఈ జిల్లాకుఉత్తరమున బళ్ళారి కర్నూలుజిల్లాలును, తూర్పునకడపజిల్లాయునుదక్షిణమున చిత్తూరు జిల్లాయును, మైసూరు రాష్ట్రమును పడమట మైసూరు రాష్ట్రమును, బళ్ళారి జిల్లాయును, ఎల్లలుగానున్నవి. మడకసిరాతాలూకాలోని కనజనహళ్ళి, నరజమ్మనహళ్ళి, కోటగారంహళ్ళి అను గ్రామములును, హిందూపురము తాలూకాలోని చంటికుంటపల్లి అనుగ్రామమును మైసూరు రాష్ట్రములో 1950 లో చేర్పబడినవి

ఈ జిల్లా అంకెలు ఈ క్రిందివిధముగా నున్నవి జిల్లా మొత్తము: విస్తీర్ణము - 6706 చ మై; గ్రామములు- 858, పురములు - 14, జనాభా 18,61,556, పురుషులు 7,01,242, స్త్రీలు 6,60,314; గ్రామవాసులు 11,39,998, పురవాసులు 2,21,558, జనసాంద్రత, 203

ఈ జిల్లాలో తొమ్మిది తాలూకాలుగలవు వివరములు ఈ క్రిందివిధముగా నున్నవి

1 అనంతపురం తాలూకా విస్తీర్ణము, 926 చ మై గ్రామములు, 114, పురములు, 9, జనాభా 164703, పురుషులు 85459; స్త్రీలు 79244, గ్రామవాసులు 132751, పురవాసులు 31952

2 గుత్తి తాలూకా విస్తీర్ణము 896 చ మై, గ్రామములు 187, పురములు 4, జనాభా 214551, పురుషులు 109840, స్త్రీలు 105611, గ్రామవాసులు 144933, పురవాసులు 69918.

3. తాడిపత్రి తాలూకా విస్తీర్ణము 641 చ మై, గ్రామములు 98; పురములు 2, జనాభా 132794; పురుషులు 67,998, స్త్రీలు 64796, గ్రామవాసులు 105431, పురవాసులు 27363

4 కల్యాణదుర్గము తాలూకా విస్తీర్ణము 821 చ మై గ్రామములు 74, పురము 1, జనాభా 118394, పురుషులు 61381, స్త్రీలు 57013, గ్రామవాసులు 110231, పురవాసులు 8168

5. ధర్మవరము తాలూకా: విస్తీర్ణము 786 చ మై, గ్రామములు 65, పురము 1, జనాభా 114812, పురుషులు 59229, స్త్రీలు 55583, గ్రామవాసులు 100109; పురవాసులు 14708

6. పెనుగొండ తాలూకా: విస్తీర్ణము 682 చ మై, గ్రామములు 99; పురములు 2, జనాభా 128349,

పురుషులు 63487, స్త్రీలు 59862; గ్రామవాసులు 105245, పురవాసులు 18104

7 కదిరి తాలూకా విస్తీర్ణము 1157 చ మై. గ్రామములు, 140 పురము 1, జనాభా 219,112, పురుషులు, 113115, స్త్రీలు 105997, గ్రామవాసులు 198758, పురవాసులు 20354

8 మడకసిర తాలూకా విస్తీర్ణము 417 చ. మై. గ్రామములు 55, పురము 1, జనాభా 120209, పురుషులు 61766, స్త్రీలు 58443, గ్రామవాసులు 113641, పురవాసులు 6568

9 హిందూపురము తాలూకా విస్తీర్ణము 480 చ మై, గ్రామములు 76, పురము 1, జనాభా 158332, పురుషులు 79467, స్త్రీలు 78865, గ్రామవాసులు 128894, పురవాసులు 24438,

భాషలు మాట్లాడు ప్రజల సంఖ్య (1) తెలుగు, 10,78,789 (2) కన్నడము 1,32,660 (3) హిందూస్తాని 1,04,530 (4) లంబాడి 19,384 (5) తమిళము 11,004 (6) మరాఠి 7,282 (7) హింది 4,310 (8) తులుభాష 3,134 (9)ఎరుకలభాష 2,328 (10)మలయాళము 2071 (11) ఇతరభాషలు 564 మొత్తము 13,61,553

ఈజిల్లాలో నైసర్గికముగా మూడువిభాగములున్నవని చెప్పవచ్చును అవియేవనగా: 1 విస్తృతముగా నల్లరేగడిభూములుగల ఉత్తరమందలి గుత్తి, తాడిపత్రి తాలూకాలు 2 మధ్యనున్న కల్యాణదుర్గము, ధర్మవరము, పెనుగొండ, కదిరి తాలూకాలు ఇవి జలశూన్యములు చెట్లులేని విశేష విస్తీర్ణముగల నిస్సారపు ఎఱ్ఱమట్టి నేలలు 3 మడకసిర, హిందుపురము తాలూకాలలోని ఎత్తైన సమప్రదేశము ఇది మైసూరు పీఠభూమితో కలియుచు, జిల్లాలోని ఇతర తాలూకాల కంటె ఎక్కువ ఎత్తు కలిగియున్నది. జిల్లా పశ్చిమ భాగమందున్న గుత్తి, కల్యాణదుర్గము అను తాలూకాల భాగములు పశ్చిమదిశగా వాలియుండును గుత్తి, తాడిపత్రి తాలూకాల ఉత్తర భాగములు దక్షిణముఖముగా వాలి పెన్నానదిలోనికి జారును ఇక జిల్లాలో శేషించిన భాగము దక్షిణమునుండి ఉత్తరమునకు వంగుచుండును.

శిలాలమైదానములు రాతిగుట్టల మూలకముగా గట్టులుగను, పంక్తులుగను, గుంపులుగను చీలియుండును

పర్వతములు ముచ్చుకోట గుట్టలు 35 మైళ్ళు నిడివి కలవి కొన్నిచోట్ల 7 మైళ్ళవరకు వెడల్పుకలిగియున్నవి ఇవి గుత్తిపట్టణపు ఉత్తరమునుండి తాడిపత్రి తాలూకా చివర దక్షిణపుమూలవరకు వ్యాపించియున్నవి. ఇవి తాడిపత్రి పశమటికొన వామకొని, గుత్తి, అనంతపురము తాలూకాలలోని తూర్పు సరిహద్దులను అనుసరించిపోవుచుండును. వీటిని తాడిపత్రి తాలూకా నైరృతి మూలయందు చిత్రావతీ నది చీల్చును

గుత్తితాలూకా పశ్చిమమునుండి ఇంకొక గుట్టలవరుస బయలుదేరును ఇది గుత్తితాలూకా మధ్యనుండి 50 మైళ్ళవరకు దక్షిణముగా పాగి అనంతపురము, ధర్మవరము తాలూకాలలోనికి పోవును ఈ గుట్టలవరుసను నాగసముద్రపు గుట్టలందురు ఈ గుట్టలవరుసలో ఎన్నో విరుగుడులు కలవు ఇది దక్షిణమునకు పోవుకొలది ఎత్తు పరిణామము తగ్గుచుండును

మల్లప్పకొండ గుట్టలవరుస ధర్మవరములో ప్రారంభమయి మైసూరురాష్ట్రములోనికి పోవును ఇది 3,088 అడుగుల ఎత్తుకలది

మడకసిరా తాలూకాలో మడకసిరా గుట్టలు ఆ తాలూకాను దక్షిణ, ఉత్తర భాగములుగా విడదీయును

దక్కను భూభాగమునకు విలక్షణమయిన విడి విడి గుట్టలు, శిలల గుంపులు కలవు ఉదా గుత్తికైలము, కల్యాణదుర్గము చుట్టునున్న గుంపులును అనంతపురము తాలూకాలో సింగనమాలయుచేర్కొనదగినవి తాడిపత్రి తాలూకా తూర్పుభాగమున కర్నూలుకు సంబంధించిన ఎఱ్ఱమల గుట్టల వరుసయొక్క నిమ్నభాగములు కలవు

హిందూపురము, మడకసిరా అను తాలూకాలలో పుష్కలముగ తృణకాష్ఠ సమృద్ధికలదు ఇక శేషించినజిల్లా భాగమంతయు జీవరక్షేత్రము కొన్ని చోటులలోను లోయలలోను వ్యవసాయము వెదజల్లబడి యుండును.

నదులు : ఈ జిల్లాలో పెన్నానది ముఖ్యమైనది ఇది మైసూరురాష్ట్రములోని నందిదుర్గమునకు వాయవ్యమున చెన్నకేశవ గుట్టలలో ప్రభవించి, హిందూపురము దక్షిణ

భాగాంతమున ఈ జిల్లాలో ప్రవేశించి, హిందూపురము, పెనుగొండ, ధర్మవరము అను తాలూకాల పడమటి భాగముల ననుసరించి ఉత్తరముగా ప్రవహించును. తరువాత ఇది అనంతపురము తాలూకా పడమటి సరిహద్దున ప్రవహించుచు, తూర్పునకు మరలి, గుత్తి, అనంతపురముల మధ్య నుండి త్రోవచేసికొని, తాడిపత్రి తాలూకాగుండ పోవును తరువాత ఇది కడప, నెల్లూరు జిల్లాలగుండ పోయి చివరకు బంగాళాఖాతములో పడును. హిందూపురము తాలూకాలోని తూటుకూరు దగ్గర ఉపనదియగు జయమంగళి దీనితో కలియును

ఈ జిల్లాలో పేర్కొనదగిన మరొక నది చిత్రావతి పెన్నానదివలెనే ఇది మైసూరురాష్ట్రములోని నంది దుర్గమునకు ఉత్తరమున నున్న హరిహరేశ్వర గుట్టలో జనించును. ఇది హిందూపురము తాలూకా తూర్పు ప్రాంతమున అనంతపురము జిల్లాలో ప్రవేశించును హిందూపురము తాలూకాగుండ ఉత్తరముగా ప్రవహించి, ఇది పెనుకొండ తాలూకాలోని బుక్కపట్టణము చెరువులో పడును అచ్చటినుండి మిగులు పరీవాహముగా (Surplus) బయలుదేరి ధర్మవరము తాలూకాగుండ ఉత్తరముగా ప్రవహించి, ధర్మవరము చెరువులో పడును తిరిగి మిగులు పరీవాహముగా అచ్చటినుండి బయలుదేరును తరువాత అది ధర్మవరము తాలూకాగుండ తాడిపత్రి తాలూకాదక్షిణపుమూలగుండ ఈశాన్యముగాపోయి ఈ జిల్లామవదిలి కడప జిల్లాలో పెన్నానదిలో కలియును

హిందూపురము తాలూకాలోని కుశావతి యను నది చిత్రావతీనదికి ఉపనదియై యున్నది

నాగసముద్రము గుట్టలలో దక్షిణ దిగంత భాగమున వదకలేరు జనించి, అనంతపురము జిల్లాలోని సింగనమాల చెరువులోనికి ప్రవహించి, తరువాత పెన్నానదితో సంగమించును

పండమేరు నది అనంతపురము చెరువునకు నీటివసతిని కల్పించును. అచటినుండి మిగులునీరుగా బయలుదేరి వదకలేరుతో కలియును.

స్వర్ణముఖి నది మడకసిరా తాలూకాలోనిది ఇది మైసూరురాష్ట్రములోని హగరినదిలో కలియును,

మద్దిలేరునది కదిరితాలూకాలో ఉత్తరముగా ప్రవహించుచు చిత్రావతితో కలియును

పాపఘ్నినది కదిరితాలూకాలోని మరియొక నది

అడవులు ఈ జిల్లాలో 698 54 చదరపుమైళ్ళ అరణ్యప్రాంతము కలదు పెనుకొండ తాలూకాలోని రక్షితారణ్యమున వంటచెరకు, వెదురు మున్నగువాటి ఫలసాయము లభించును కదిరితాలూకాలోని రక్షితారణ్యములో ముండ్లచెట్లజాతులు కలవు. హిందూపురము తాలూకాలోని రక్షితారణ్యసంపద ఇతర తాలూకాలోని సంపదకంటె మెరుగయినట్టిది

శీతోష్ణము - వర్షపాతము : మార్చి, ఏప్రియల్ మే నెలలు అత్యుష్ణముగా నుండును నైరృతి మేఘవాయువులు (monsoon) వీచుట సాగగానే జూన్ నుండి డిసెంబరువరకు ఉష్ణోగ్రత (Temperature) క్రమముగా పడిపోవును ఎండకాలమునందలి మూడునెలలు అనారోగ్యకరమైనట్టివి నవంబరునుండి జనవరివరకు రాత్రులు ప్రభాత సమయములు మోదావహముగను నుండును ఈ జిల్లా మిక్కిలిగ పొడిప్రాంతమయి ఉన్నది

ఆంధ్రరాష్ట్రములో అత్యల్ప వర్షపాతముగల జిల్లాలలో నొకటిగా ఈ జిల్లాయున్నది ఈ జిల్లాలో సగటున వర్షపాతము 20 12 అంగుళములు

తాలూకాలలోని ఉష్ణోగ్రతయందు ఎక్కువ భేదము లేదు కాని మడకసిరా, హిందూపురము పెనుగొండ తాలూకాలు మిగుల ఎత్తైన ప్రాంతములగుటచే అవి కొంతవరకు చల్లనివాతావరణమును కలిగియుండును

నేలలు నల్లరేగడి, నల్లగరప (black loam), నల్లయిసుక, ఎఱ్ఱమట్టి, ఎఱ్ఱగరప (Red loam), ఎఱ్ఱయిసుక భూములు కలవు. నల్లరేగడి ఎక్కువ పంటపండుటలో శ్రేష్ఠమైనది ఎఱ్ఱయిసుకభూమి అన్నింటికన్న పెద్దది

నీటిపారుదల తాడిపత్రి తాలూకాలోని ఎల్లనూరు చెరువుతప్ప ఈ జిల్లాలో చెప్పుకొనతగిన నీటివసరులు లేవు. ఈ జిల్లాలోని నదులు మంచివానలు పడినప్పుడు మాత్రమే నీటిప్రవాహములు కలిగియుండి సంవత్సరమునం దధిక కాలము ఎండిపోవును నదులకు ఆనకట్టలు సరిగా కట్టబడలేదు. తాత్కాలికోపయోగమునకై ఇసుక కట్టలు వాటి కడ్డముగ వేయుదురు. అడవిభాగులందు, చెరువు

గర్భమునందు. గుట్టల పార్శ్వపు లోయలందు. ఊట కాలువలు త్రవ్వెదురు. ఇట్లు ఏ కొలది భాగమైనా వ్యవసాయము చేయుదురు కొన్ని చిన్న చెరువులుకలవు. కాని పంటలు పండువరకు ఈ చెరువులను నింపవలసియుండును. ఈ చెరువులు కదిరి తాలూకాలో అనేకము ఉన్నవి ఈజిల్లాలో కొన్ని నదీప్రవాహపూరితములగు తటాకములు గలవు అనంతపూరు తాలూకాలోని సింగనమాల చెరువునకు తడకలేరు ఆధారము పెనుగొండ తాలూకా లోని బుక్కపట్టణ చెరువునకును, ధర్మవరము తాలూకా లోని ధర్మవరము చెరువునకును చిత్రావతినది ఆధారము పెక్కుచెరువులు పూడికపడిపోవుచుండును కావులున్నవి గాని అవి వట్టి పోవుచుండును

నీటిపారుదల సౌకర్యములంతగా లేనందువలన, రెండు మాసూళ్ళనుకొనలు కాకెదు భాగాలో పరిస్థితియూన మయిన దురదృష్టమువల్లను, నేలయొక్క నిస్సారత్వ గుణము జిల్లాయందర్ధభాగమును మించియుండుటచేతను. జిల్లాయంతయు క్షామపరిస్థితులకు గురియగుచుండును. ఎగువపెన్నా ప్రాజెక్టు, కుముదవతి ప్రాజెక్టు, భైరవాని తిప్ప ప్రాజెక్టు నిర్మాణములు ప్రభుత్వమువారు చేపట్టి నందున నీటిపారుదల సౌకర్యములు కొంతవరకు బాగు పడవచ్చును

ఈ జిల్లాలో 2478 చిన్నరకపు నీటి వనరులుకలవు వీటిక్రింద 91,258 27 యక ఆయకట్టు గలదు 109 పెద్దరకపు నీటి వనరులుకలవు. వీటిక్రింద 62,687 76 యక ఆయకట్టుకలదు

పంటలు వరి, జొన్న, కుంబు, కొర్ర - ఇవి ముఖ్య మయిన తిండిపంటలు వరిగె, రాగి, సజ్జ అనునవి స్వల్పముగా పండును. వేరుశెనగ ఎక్కువగా సాగుచేయ బడును వేరుశెనగ, ప్రత్తి - ఈ రెండును ముఖ్యమయిన వ్యాపారపుపంటలు మడకశిరా, హిందూపూరు తాలూ కాలలో కొబ్బరితోటలు, పోకతోటలుకలవు

రహదారులు బళ్ళారి, కడప, కర్నూలు, చిత్తూరు జిల్లాలను కలుపుచు ఈ జిల్లాలో రహదారులుకలవు. రోడ్ల నిడివి 1,980 మైళ్ళు. ఇందు 106 మైళ్ళు జాతీయ రహదారి మార్గములు 251 మైళ్ళు రాష్ట్రీయ మార్గ ములు, 548 మైళ్ళు జిల్లా పెద్ద బాటలు, 124 మైళ్ళు ఇతర జిల్లారోడ్లు, 276 మైళ్ళు గ్రామమార్గములు. 61 మైళ్ళు మ్యునిసిపల్ మార్గములు ఈ రాజమార్గములలో పెక్కుమార్గములు కరవుకాలమందు ప్రజాపోషణార్థము నిర్మితమయినట్టివి

రైలు : ఈ జిల్లాలో 61 మైళ్ల పెద్దరైలు రైలు మార్గముకలదు, 191¼ మైళ్ల చిన్నరైలు మార్గము కలదు. కళ్యాణదుర్గము తాలూకాలోను, మడకశిరా తాలూకాలోను రైలుమార్గములు లేవు

తపాలా ఈ జిల్లాలో 14 తంతి తపాలా ఆఫీసులు కలవు 5 సబ్‌పోస్టు ఆఫీసులు కలవు 207 బ్రాంచి పోస్టాఫీసు లున్నవి

వైద్యము : ఈ జిల్లాలో 8 పెద్దఆసుపత్రులు, 11 చిన్న ఆసుపత్రులు కలవు అనంతపురములోని ఆసుపత్రి అన్నిటి కంటె పెద్దది. ఇచ్చట 100 మంచాలు కలవు ఈ ఆసు పత్రిలో "ఎక్సురే" యంత్రము గలదు కుష్ఠురోగ చికి త్సకు ఏర్పాటుచేయబడినది

పానీయజలమునకు బావులే ముఖ్యాధారములు అచ్చటచ్చట చెరువునీరు త్రాగుచుందురు. అనంత పురములో పరిశుద్ధముచేయబడిన జలము లభించును, 678 మంచినీటి బావులను ప్రభుత్వమువారు త్రవ్వించి నారు.

జాతరలు ఈ జిల్లాలో 87 యాత్రాస్థలములు, 11 పశువులసంతలు కలవు.

విద్య ఈ జిల్లాలో 892 సంస్థలు విద్యగరపుచున్నవి కలవు వీటియందు 68,750 మంది బాలురు, 22,208 మంది బాలికలు విద్యనేర్చుచున్నారు. విద్యా సంస్థలలో కళాశాల 1, వృత్తికళాశాల(ఇంజనీరింగు) 1, బాలుర హైస్కూళ్ళు 19, బాలికల హైస్కూలు 1, ఆంగ్లో - ఇండియన్ స్కూళ్ళు 2, శిక్షణ పాఠశాలలు 8, బాలుర మిడిల్ స్కూళ్ళు 8, బాలికలమిడిల్ స్కూళ్ళు 2, ఎలిమెంటరీ స్కూళ్లు 884, ఇతర స్కూళ్లు 2, వయోజన పాఠశాలలు 24 కలవు. కళాశాలలో 54 గురు బాలి కలును, హైస్కూలులో 896 గురు బాలికలును విద్య నభ్యసించుచున్నారు

కుటీర పరిశ్రమలు : నూలువడక, నూలుఅద్దకము, ఉన్ని వడకుట, నేయుట, పట్టునేత, బొమ్మలు, నూనెగాను

గలు, బీడీలు కట్టుట, తోళ్ళు పదునుచేయుట, చెప్పులు, బూట్లు కుట్టుట, కుండలుచేయుట, కట్టెలల్లుట, పాడిచేయుట బెల్లము వండుట - ఇవి ఈ జిల్లాలోని కుటీర పరిశ్రమలు

కళ్యాణదుర్గము, ధర్మవరము, పెనుగొండ, మడక సిరాతాలూకాలలో భారీపరిశ్రమలులేవు. ఇతరతాలూకా లలో 52 ఫ్యాక్టరీలు కలవు.

మతము హిందువులు 12,01,226 ముస్లిములు 1,46,068, క్రైస్తవులు 13,499, ఇతరులు 768 మొత్తము 13,61,556 మంది

విశేషాంశములు గుత్తిలోని కొండమీద గొప్ప కోటగలదు దీనిని మరాఠాసర్దారు మురారిరావు కట్టించి నాడు ఇదియును, మరో కట్టించిన ధర్మశాలయు, చరిత్ర ప్రాముఖ్యముకలవి పెనుగొండలో విజయనగర రాజన్యులు కట్టించిన దుర్గముకలదు బాబయ్యా అను మునల్మాను సాధువు యొక్క కోటయుండుటచే పెను గొండ దక్షిణాపథమునందలి ముస్లిములకు యాత్రాస్థల ముగా తనరారుచున్నది హిందూపురములోని లేపాక్షి దేవాలయము శిల్పచాతుర్యముగల స్థానము కళా ప్రియులకు ఇచ్చటి బాతివంటి విగ్రహము ఆకర్షణీయ ముగా నుండును

కదిరిలోని నృసింహస్వామి కోవెలలోనికి రథోత్సవము ముగిసిన తరువాత హరిజనులకు ప్రవేశమిచ్చుట సనాత నాచారముగా వచ్చుచున్నది కదిరి తాలూకా కటారు పల్లిలో వేమనకవి సమాధి మందిరము కలదు

అనంతపురము, గుంతకల్లు, హిందూపురము, తాడి పత్రి ఇవి మునిసిపాలిటీ గల పురములు ధర్మవరము పట్టువస్త్రముల నిర్మాణకేంద్రము ధర్మవరపు చీరెలు ప్రసిద్ధిచెందినట్టివి అప్పుడప్పుడు వజ్రములు దొరకెడు ప్రదేశముగా గుత్తితాలూకాలోని వజ్రకరూరు ప్రసిద్ధి కెక్కియున్నది

అనంతపుర పట్టణము ఇది అనంతపురము జిల్లాకు, డివిజనునకు, తాలూకాకు ప్రధాన కార్య స్థానము విస్తీర్ణము 270 చ మై జనాభా, 31,952 ఇందు పురుషులు 17,025, స్త్రీలు 14,927 ఇండ్లు 3,776. చదువుకొన్నవారు పురుషులు 10899; స్త్రీలు 851 శాస్త్రకళాశాలలు 2, ఇంజనీరింగు కళాశాల 1, హైస్కూళ్ళు 3, శిక్షణ విద్యాలయములు 2 కలవు గవర్నమెంటు హెడ్ క్వార్టర్సు ఆసుపత్రి 1, గవర్న మెంటు పోలీసు ఆసుపత్రి 1, ఇంజనీరింగు కాలేజీ డిస్పెన్సరి 1, మ్యునిసిపాలిటీ డిస్పెన్సరీ కలవు

విజయనగర రాజయిన బుక్కరాయలకు (క్రీ శ 1343-1379) మంత్రియగు చిక్కవ్వ ఒడయరు తన భార్య అయిన అనంతమ్మ పేరిట అనంతపురమునుకట్టించెను హండెవంశజు డైన హనుమప్పనాయడనువాని పరాక్రమమునకు అళియ రామరాజు (క్రీ శ 1542 - 1565) సంతసించి అతనికి అనంతపురమును, మరికొన్ని గ్రామములను, పదవులను ఇచ్చెను ఇతని కుమారుడు మలకప్ప నాయడు గోలకొండ నవాబునకు సామంతుడయ్యెను మలకప్ప నాయడు బుక్కసముద్రమున నివసించుచు, ఒకనాడు అనంత పురములోని ఎల్లారెడ్డిఇంటికి తాంబూలమునకుపోయెను ఎల్లారెడ్డి సంతానసంపదను మలకప్పనాయడు చూచి, అచ్చటనివసించినచో తనకుకూడ సంతానము కలుగునని తలచి అతనినడిగి అస్థలముతీసికొని, అచటరాజమందిరము కట్టించి, అచ్చటనే నివసింపసాగెను అప్పటినుండి ఆగ్రామ మునకు 'హండే అనంతపుర' మన్న పేరువచ్చెను మలకప్ప నాయని కుమారుడు హంపనాయడు (క్రీ శ 1619-1631) అతని కుమారుడు సిద్దప్పనాయడు (క్రీ శ 1631-1659), అతని కుమారుడు పవడప్ప (క్రీ శ 1659-1671) వరుసగా, రాజ్యముచేసిరి తరువాత ఈ ప్రాంతము ఔరంగజేబునకు స్వాధీనమయ్యెను. పిదప నిది కడప నవాబుల పాలనము లోనికివచ్చెను పిమ్మట దీనిని మరాఠావారు ఆక్రమించిరి ఇంతవరకు మలకప్ప వంశజులే సామంతులుగా రాజ్యము చేయుచుండిరి ఈ వంశము వారి నందరను టిప్పూ సుల్తాను చంపించెను ఈ వంశములోని సిద్దప్పయనువాడు తప్పించుకొని పారిపోయి టిప్పుసుల్తాను మరణానంత రము అనంతపురమును తిరిగి స్వాధీనము చేసికొనెను (క్రీ శ 1799) తరువాత సిద్దప్ప నిజామునకు సామంతు డయ్యెను. పిదప నిది దత్తమండలములతోపాటు ఇంగ్లీషు వారి ఏలుబడిలోనికి వచ్చెను (క్రీ శ 1800)

ఆ పి

అనవోతనాయడు అనవోతనాయడు వెలమ వంశజుడు రేచర్ల గోత్రుడు ఉపలబ్ధములగు శిలాశాసన

నములవలన వెన్నమనాయనితో ఈ వంశము ఆరంభమగుచున్నది. వెన్నమనాయునకు దాచభూపతి పుత్రుడు. అతని కుమారుడు సింగభూపతి. ఈ సింగభూపతికి అనపోతనాయడును, మాధవనాయడును ఉదయించిరి. మనకథానాయకుడగు అనపోతనాయడు మహావీరుడు. అతడు రాచకొండ (నల్లగొండజిల్లా) రాజధానిగ చేసికొని తెలంగాణమును పాలించిన వీరచూడామణి. తమ్ముడగు మాధవనాయడు అన్న అడుగుజాడలలో నడిచి సంగర రంగములలో అతనికి బాసటగా నుండి విజయముల గడించిన శూరవర్యుడు.

వెన్నమనాయడు రాణియగు రుద్రమదేవి కాలమున ననేక సమరములలో విజయము గడించెను. దాచభూపతియు సింగమనాయడును ప్రతాపరుద్రమహారాజునకు సేనానాయకులు. దాచభూపతి కాంచీపురము భేదించి పంచ పాండ్యులను జయించి స్వర్ణమయ సింహాసనమును పెద్దవచ్చుమవిజయచిహ్నములనుగా తెచ్చి ప్రతాపరుద్రున కర్పించెను. మరల పాండ్యులు తలయెత్తగా సింగమనాయడు వారలపైకి ప్రతాపరుద్రదేవుని అనతిపై పోయి పాండ్యరాజ్యలక్ష్మిని రాజునకు కైవసము చేసెనని అయినవోలు శాసనమున చెప్పబడియున్నది.

సింగమనాయడు కాకతీయరాజ్య పతనానంతరము తెలంగాణములో ప్రసిద్ధివహించి రాచకొండదుర్గమును రాజధానిగ చేసికొని పలుకుబడి గడించెను. అతని తమ్ముడు నాగానాయడు, రాచకొండలో ప్రధాన దుర్గమునకు చేరువలో నొక దుర్గము కట్టించి, రాజధానిని మిగుల విస్తృతముగా చేసెను. కాకతీయరాజ్యాంతమున సింగమనాయడు చిన్న చిన్న దుర్గములు జయించి రాజ్యము స్థాపించు ప్రయత్నముచేయుచు జల్లిపల్లికి పోయి ముట్టడించెను. గెలుపుసాధ్యముగాదని లోపలనున్న రాచవారు భావించి చుట్టుపట్టులనున్న రాజులను కూడగట్టుకుని కుట్రబన్ని సింగమనాయని బావమరదియగు చింతలపాటి సింగమనాయని చెరలోనుంచిరి. తమ్మళ బ్రహ్మాజీ అను మోసగాడు రాచవారి పక్షమున రాయబారిగ వచ్చి సింగమనాయనితో "మీరు ముట్టడిమానిన మేము మీ బావమరదిని విడిపింతు"మని సంధివిషయములు మాటలాడుచు ఏమరుపాటునమండగా, సింగమనాయని ఆయువుపట్టున కత్తితో పొడిచి పారిపోయెను. తన కుమారులగు అనపోతనాయని, మాధవనాయని పిలిచి సింగమనాయడు తన్ను చంపప్రోత్సహించిన రాచవారిని చంపి వారి రక్తముతో తర్పణము లొసగుడని చెప్పి ఈ కార్యము నెరవేర్తుమని ఒట్టు పెట్టించుకొని మరణించెను. ప్రత్యర్థులగు రాచవారు, ప్రాణభీతితో పారిపోయి, ముల్లంగూరు దుర్గమున దాగియుండి, తోడి దుర్గాధిపతులను గూడదీసికొని చెంజర్లకడ విరోధులను మడియింప కాచియుండిరి. ఇది విని ప్రతిజ్ఞా నిర్వహణమునకై అనపోతనాయడు, మాధవనాయడు సైనికబృందముతో బయలుదేరి రాచవారిని, వారికి సాయము వచ్చినవారిని తునిమి వారి రక్తముతో పితకు తర్పణము నొసగి "సోమకుల పరశురామ" అను బిరుదము ధరించిరి. అనపోతనాయడు భువనగిరి, సింగపురము, రాచకొండ, ఓరుగల్లు దుర్గముల నాక్రమించి దిగ్విజయమునకు బయలువెడలి అయినవోలులోని మైలారుదేవుని సందర్శించి శా॥ శ॥ 1291 (క్రీ॥ శ॥ 1369) సం॥ లో అయినవోలు సమర్పించి గొప్ప శిలాశాసనములు ప్రతిష్ఠించెను. అందుగల బిరుదములు చూచిన అతడుమహావీరుడనితోచును. 'రాయబందీవిమోచక', ఇతర శాసనములలోని 'కాకతీయ రాజ్య స్థాపనాచార్య' అను బిరుదములు తండ్రియగు సింగమనాయనివిగ తోచును. అవి కాకతీయ సామ్రాజ్యము విచ్ఛిన్నము నొందినపిదప రాజ్యమేలిన అనపోతనాయనిది కావు. వంశపరంపరగా రాజధానియగు రాచకొండలో దుర్గ పునరుద్ధారణము గావించి రాయసముద్రము, అనపోత సముద్రము, రామస్వామి దేవాలయము, వీరభద్రాలయము, రాజమందిరములు, కొర్దుచౌకి, కొలువుకూటపు బావి, సంకెళ్ళబావి నేటికి నిలిచి, అనపోతనాయని కీర్తిచిహ్నములుగ నున్నవి. నాగానాయని కొండపై గొప్ప దుర్గము గలదు. రాచకొండతో గలిపి నాగానాయని కొండకు గొప్ప ప్రాకారము కట్టి లోన మహోన్నతములగు నాలుగు ప్రాకారములను అందిమిడ్చెను. మహైశ్వర్యము ననుభవించిన రాచకొండ దుర్గమునిండ అడవులు బలిసి ప్రవేశింప రాకుండుటచే అందలి విశేషములు చరిత్రమున కెక్కకుండుటలో వింత యేమియు లేదు.

అనపోతనాయుడు కావ్య కళన ప్రియుడు. ఆతని కుమారుడు సింగభూపతి రచించినట్లున్న "రసార్ణవ సుధాకరము" అనపోతనాయకీయ మను గ్రంథము ఉదాహరింపబడినది. అయినవోలు శాసన రచయిత పశుపతి పుత్రుడగు నాగనాథుడు. ఇతడు మదనవిలాస మను బాణము సంస్కృతమునను, విష్ణుపురాణము ఆంధ్రమునను రచించినట్లు నిని. చమత్కారచంద్రికను రచించిన విశ్వేశ్వరకవి నాగనాథునికి గురువు. విశ్వేశ్వర కవి అనపోతనాయని ప్రశంసగల చమత్కారచంద్రికను సంస్కృతమున రచించెను. ఈ విధముగ అనపోతనాయనికి వాఙ్మయముతో సంబంధము కలదు. మాధవనాయుడు తన అన్నయగు అనపోతనాయనికి రాచకొండ విడిచిపెట్టి దేవరకొండ దుర్గమును రాజధానిగ చేసికొనెను. మాధవ నాయుడు శ్రీశైలోత్తర ద్వారమగు ఉమామహేశ్వరమున గొప్ప శివాలయమును కట్టించి శాసనమును నెలకొల్పెను. మాయిభట్టారకుడు ఈతని శాసనకవి. అనపోతనాయుడు హేమాద్రి పేర్కొన్న దానము లన్నియు గావించుటయే గాక శ్రీశైలము నెక్కుట కనుకూలముగ సోపానములు గట్టించెను. రాచకొండ హైదరాబాదునకు తూర్పున 32 మైళ్ళ దూరమున నున్నది. పర్వతముల మధ్యభాగమున నున్న ఈ పట్టణము 16 మైళ్ళ చుట్టుకొలతగలది. నగర చిహ్నములు ఇప్పటికిని గోచరించును. ఈ వంశమున ఇద్దరు ముగ్గురు అనపోత నామధేయులు కలరు గాని అంత ప్రసిద్ధులు గారు.

బహమనీ రాజ్యము క్రీ శ 1347 లో నెలకొల్ప బడెను. పిదప మహమ్మద్ షా రేచర్ల అనపోతనాయని ఏలుబడిలోనున్న ఓరుగల్లు గోలకొండ దుర్గములపై దండయాత్ర సాగించెను. ఓరుగల్లు వశముగాలేదు. గోల కొండ దుర్గముమాత్రము అనపోతనాయుడు మహమ్మద్ షాహకు ఇచ్చి తన రాజ్యమున ప్రవేశింపకుండ కట్టడి చేసికొనెను. రాచకొండదుర్గమున గాలిబుసాహెబుగోరి కలదు. ఇతడు రాచకొండను గెలువవచ్చినవాడందురు. ఇతడు క్రీ శ 1434 న ఉండెనని తెలియుచున్నది. వెలమవీరుల యొల్పడి అంతతో నశించెను. అక్కడ సోలమ్మ అను వీరకాంత విగ్రహమునుగూర్చి వింతకథ యొకటి చెప్పుదురు. రాచకొండ కొద్దియుగమునకూడ చేరొం దినది. కాకతి గణపతిదేవుని కాలమున విశ్వేశ్వరశంభువు గోళగిమఠమును నెలకొల్పెను. వెలమవీరులు అనపోత నాయనివరకు శైవులే.

అనపోతనాయుడు దుర్గమున భైరవ విగ్రహముల నెక్కుడుగ నెలకొల్పెను. శివాలయములను ప్రతిష్ఠించెను. రమణీయములగు శిల్పములుగల విగ్రహములీ కోటలో నెక్కుడుగనున్నవి. ఇంత దృఢతరమగు దుర్గమేలుచున్న అనపోతనాయుడు ఒకవైపు విద్యానగర రాజులతోడను, ఇంకొకవైపు కొండవీటి రెడ్లతోడను, మరియొకవైపు మహమూద్ షాహ తోడను సంగ్రామములను గావించు చుండుటచేత రామరాను బలము సన్నగిల్లి తరువాత రాచకొండదుర్గము క్రీ శ 1434 తో అంతరించెను. తెలంగాణమునకు రాజధానిగావెలసిన రాచకొండ మహా రణ్యములలో లీనమయ్యెను. ఈదుర్గమును కాకతీయులు కట్టించి వెలమవీరుల సంరక్షణమున కుంచిరి. అనపోత నాయనితో దీనివైభవ మంతరించినది. తరువాత మూడు నాలుగు తరములలో ఈ వంశము క్షీణదశకు వచ్చినది.

బి వి క

అనపోతారెడ్డి:— (క్రీ శ 1350-1362) ప్రోలయ వేమారెడ్డి అనంతరము అతని జ్యేష్ఠ కుమారుడు పోతా రెడ్డి అద్దంకి సింహాసనము నధిష్ఠించెను. "వీరాన్న పోతన్నృపతి" అను బిరుదమును వహించిన ఈతడు తన తండ్రికాలముననే యువరాజుగనుండి, రాజనీతియందు అసమానమైన ప్రావీణ్యముగల మహామంత్రులచేతను యుద్ధనీతి విశారదులైన పినతండ్రి మల్లారెడ్డిచేతను సుశిక్షితుడై యుండెను.

పట్టాభిషిక్తుడగుటకు పూర్వమే సంపూర్ణ పరిపాలనా పాటవమును ఆర్జించిన ఈతడు తాను ప్రభువై "పటుః పాలన కర్మణి" అను బిరుదము సార్థకమగునట్లు ప్రభుత్వ మును నెరపెను. సప్తవిధ రాజ్యాంగములలో అతిముఖ్య మయిన దుర్గరచనా ప్రాముఖ్యము నెరిగిన ఈతని నీతి కౌశలమునకు పితృక్రమాగతమయిన అద్దంకి అను రాజ ధానిని కొండవీటికి మార్చుటయే ప్రబల నిదర్శనము. ఉత్సాహవంతుడై కృష్ణా గోదావరి నదీద్వయ మధ్యస్థ మయిన దేశమును జయించుటకు ఉవ్విళ్లూరుచున్న అన పోతారెడ్డికి శత్రుదుర్భేద్యమగు దుర్గమొకటి అవశ్యకమై

యుండెను. కాని అద్దంకి చిన్న నగరమగుట చేతను, అందు బలమైన దుర్గములు లేకుండుటచేతను, తూర్పు పడమరలందు పంగమ వంశీయులు, కాపయనాయకాదులు బలవంతులైయుండుట చేతను, అనపోతారెడ్డి కొండవీటి దుర్గమును యంత్రసనాథముగ చేసి, సౌందర్య యుతమును, నివాసయోగ్యమును అగు కొత్త నగర నిర్మాణముగావించి తన రాజధానిని అచ్చటకు మార్చెను తాను సింహాసనారూఢుడైన మూడు నాలుగు సంవత్సరములలోనే అనపోతారెడ్డి బహుళ సైన్యములను కూర్చుకొని కృష్ణను దాటి విజయయాత్రకై బయలుదేరెను. రాజ్యధురంధరుడైన అనపోతారెడ్డికి తన బంధువుల సహాయ సహకారములు అధికముగ లభించెను దండయాత్రా సందర్భములందు ఇతనికి తనతోబుట్టువుల భర్తలును, సేనాపతులును అయిన వల్లి మాకయరెడ్డియు, విధేయుడును, ప్రచండ సేనానియునగు అనవేమారెడ్డియు మిక్కిలి తోడ్పడిరి

క్రీ శ 1355వ సంవత్సరమునాటి ద్రాక్షారామ శాసనమొకటి ఇతని విజయములను ప్రశంసించుచున్నది అందు ఇతడు 'ధ్వీవనేత' గా పేర్కొనబడెను వైరివీరమద భంజనుడను ప్రశస్తిని గడించిన ఇతనిరాజ్యము సర్వదా శత్రుకంటకమై, పొరుగువీరులకు కబళించవలయునను కుతూహలమునుగలిగించుటచేత, దక్షిణమునుండి కర్ణాటకులును పశ్చిమమునుండి పద్మనాయకులును ఈ రాజ్యము నాక్రమించవలయునని ప్రబల ప్రయత్నములు సలుపుచుండిరి ఈ రేచర్ల పద్మనాయకులు కాకతీయనాయకుని సామంతులు నీరి నాయకరములు, అధిపత్యములు తెలంగాణా లోని కైలాసకోట, ఇందూరు, మెదకు ప్రాంతముల యందుండెను. ఈ రేచర్ల నాయకులగు అనపోతా నాయకునితోను, మాదానాయకునితోను అనపోతారెడ్డికి పోరు సంప్రాప్తమైనప్పుడు అనపోతారెడ్డియొక్క గజ, హయ, రథాది సాధనములన్నియు హతము కాగా, అతడు ప్రాణరక్షణమునకై పారిపోయెనని వెలుగోటివారి వంశావళి పేర్కొనుచున్నది కాని ఇతరాధారములవల్ల ధాన్య వాటీ పురముయొక్క ముట్టడి సందర్భములో అనపోతారెడ్డి ప్రచండ విక్రమార్కుడై భూరిసైన్యములతో వారల నెదుర్కొని ఘోర సంగ్రామమును సలిపి శత్రువులను కృష్ణానది దాకవెళ్ళక్కడ తరిమి పరాభవించెనని తెలియుచున్నది. ఈ సందర్భమునందు విజేత లెవ్వరైనను, రేచర్ల పద్మనాయకులకు మాత్రము ఈ రాజ్యము లభించలేదనుట నిశ్చయము

క్రీ శ 1358 వ సం నాటికే అనపోతారెడ్డి దివిసీమను, గుడివాడ విషయమును, ప్రస్తుతపు బందరు తాలూకా ప్రదేశములను ఆక్రమించుకొని పాలించుచుండె ననుటకు నిదర్శనములు గలవు. శాలివాహన శకము 1280 వ సంవత్సరమున అనపోతారెడ్డి 'కొల్హారు' గ్రామమును "అనపోతాపురము" అను పేరుతో బ్రాహ్మణులకు సర్వాగ్రహారముగ దానమొసగెను ఈ విధముగ కృష్ణా గోదావరి మధ్యస్థ దేశమును జయించుటకు సైన్యముల నడిపిన వీరాన్న దోకన్నలకు కొన్ని దేశములు స్వాధీనపడియు, కొన్ని కొంతవరకే చిక్కియు, కొన్ని అధికతర నిరోధమును కల్పించియు చిక్కినవి అట్లు స్వాధీనపడిన దేశాధిపతులలో శక్తిరాజులు, పరవచోడులు, కోనహైహయులు, మానవ్యస గోత్రకులగు చాళుక్యులు, ఉండికులు ముఖ్యులు కొన్ని శాసనములలో అనపోతారెడ్డి "కృష్ణాతటమునుండి గౌతమీ తీరమువరకును రాజ్యమును పాలించినటుల" కానవచ్చుచున్నది

శ్లో॥ జిత్వా శ్రీ అనపోతభూతలపతి శ్శ్రీరా పరాతీన్ బలా
దాకృష్ణాతటినీతటా ద్ధృవ మవ త్యాగౌతమీస్రోతసః।
ఆవింధ్యా దిత యత్ర వీంద్రవచనం తస్యావదానస్తుతౌ
ప్రత్యర్థిం ప్రతిపక్షదేశజయిన స్తత్పూర్వపక్షాయతే॥

చారిత్రకాధారములవల్ల నీ విషయము నిరూపితము కాకపోయినను అనపోతారెడ్డి ప్రత్యర్థిను ప్రతిపక్ష దేశమును జయించుటకు దాడిసల్పుచుండుట మాత్రము నిశ్చయముగ కానవచ్చును.

అనపోతారెడ్డి కాలములో జరిగిన గొప్ప విషయమొకటికలదు. అది మోటుపల్లిరేవు సంస్కరణము అది అతని పరిపాలనా కౌశలమును చాటును అతని శాసనములలో "ముకుళాహ్వయ" పురమనియు, ముకుళపురమనియు, కాకతీయుల కాలములో వేలానగరమనియు, "దేశీయకొండ" పట్టణమనియు పిలువబడి మార్కోపోలోచే 'మొటుఫిలి' అని ప్రశంసింపబడిన రేవు పట్టణమే ఈ మోటుపల్లి. ఇది పురాతనకాలమునుండియు

వర్తకస్థానమై మీదుమిక్కిలి నౌకావ్యాపారమునకు ప్రధానస్థానముగ నుండి, మహాప్రసిద్ధి కెక్కిన రేవుపట్టణము వివిధ ద్వీపాంతములనుండి వ్యాపారము ఈ రేవుద్వారమున జరుగుచుండెను కాని కాకతీయ సామ్రాజ్యము తరువాత అస్తమించిన మోటుపల్లినుండి వర్తకులు పరస్థలముల కేగుటయు, వ్యాపారము తగ్గుటయు తటస్థించెను ఈ రేవుపట్టణమును వృద్ధికిదెమ్మని రావలయునని సంకల్పించిన అనపోతారెడ్డి మోటుపల్లి రేవునకు విజయముచేసి యాత్రికుల (నౌకవర్తకుల) బాధలు విచారించి ధర్మశాసన స్తంభ మొకదానిని నెలకొల్పెను అతని అగ్రప్రాకార మితని మంత్రులలో నొకడగు సోమయామాత్యుడు వర్తకులందరికిని అభయప్రదానము గావించెను ముకుళపురమునకు ఏ వర్తకులు వచ్చి నివసింప గోరినను, వారిని గౌరవించి, వారలకు భూములను, నివేశన స్థలములను ఇప్పించుమనియు, పన్నులకై వారి సరకులను సంగ్రహించవమనియు, వారు మరియొక స్థలమునకు పోదలచుకొన్నపుడు, వారిని నిర్బంధపెట్టి నిలువక స్వేచ్ఛగా పోనిదుతుమనియు శాసనము వ్రాయించి ప్రకటించెను కొన్ని వస్తువులపై సుంకముల తీసివేసియు, మరికొన్నిటిపై సుంకములను కొంతవరకు తగ్గించియు మరికొన్నిటిపై పూర్వపు మర్యాదలను పాటించియు, బంగారునకు సుంకము తీసివేసియు వర్తకులకు అతడు ప్రోత్సాహము నిచ్చెను

తురుష్కాక్రాంతమై, విప్లవ యుతమైన ఆంధ్రదేశమునందు నశించిన కర్షకవృత్తిని, పతనమొందిన వణిజ వాణిజ్యమును ఈ విధముగ పునరుజ్జీవింప చేయుటచేత అనపోతారెడ్డి పరిపాలనము సర్వజన రంజకమై శ్లాఘాపాత్రమైనది

తండ్రివలె ధర్మమార్గానుయాయియైన అనపోతారెడ్డి "రాజ్యం ప్రాజ్యం మహ్యాద్యాజ్యం యుఃకురుతేఽర్థినాం" అని శాసనములందు ఉల్లేఖింపబడినట్లుగ తనరాజ్యమునందలి ముఖ్య పదవులలో బంధువులను, స్నేహితులను నిలిపి రాజ్యతంత్రము నడిపెను

వైదికధర్మ సంస్థాపనమే ఆశయముగాగల ఈ అనపోత మహీపతి ఆర్యధర్మములను అత్యంతాభిమానముతో పోషించెను యవనులచే అపహరింపబడిన అగ్రహారము లను పునరుద్ధరించుటయేకాక, వేదాధ్యయన సంపన్నులైన బ్రాహ్మణోత్తములకు తాను అనేక అగ్రహారములను దానమొసఁగెను. పూర్వ నృపాలురచే చిరకాలము క్రింద అపహరింపబడిన కృష్ణాజిల్లాయందలి గుడివాడ తాలూకాలోని ఉప్పుగల్లు తిరిగి పూర్వపు అగ్రహారికులకు చెందునట్లుచేసెను. వినుకొండసీమలోని నాగళ్ళ అను గ్రామమును శా శ 1278 లో అనపోతయరెడ్డిగారు "కొండుశాస్త్రులంగారికి అమరం, ఆకరంగా సర్వాగ్రహారంగా ధారాగ్రృహితంచేసెను" గోడికాడిపల్లు అను గ్రామమును శా శ 1246 లో ఇమ్మలమడక పురుషోత్తమ సోమయాజికి దానమిచ్చెను. ఈవిధముగ ధార్మికుడగు ఈ అనపోతారెడ్డి హేమాద్రి దానఖండమున చెప్పిన ప్రకారము దానముల చేసియు, వైదిక, స్మార్త, జ్యోతిష, ఆయుర్వేదాది విద్యలకు ప్రోత్సాహమిచ్చియు కీర్తనీయ చరితుడయ్యెను

సర్వజన ప్రియుడగు అనపోతారెడ్డికి కులక్రమాగతులును, రాజనీతిజ్ఞులును అగు మంత్రులయొక్క సహాయ సహకారములు అధికముగ నొదగూడినవి అతడు రాజ్యమునకువచ్చిన ఒకటి రెండు సంవత్సరముల వరకు మల్లనయు, మల్లన స్వర్గస్థుడయిన తరువాత అతని పిన తమ్ముడును మంత్రులుగ నియుక్తులైరి సోమయమంత్రి మోటుపల్లిని వృద్ధికి తెచ్చినవాడు. తరువాతివాడు రేచయ మల్లినాథ పేమన అతడు కులక్రమాగతముగ మంత్రిత్వమును సేనాపతిత్వమును వహించెను అనపోతమహీశ్వరునకు కుడిభుజమైయుండి, అతని పెక్కు విజయప్రస్థానములందు తోడుపడినవాడు ఇతడే. ఇతడే శా శ 1288, ప్లవ సం॥ శ్రావణ బహుళ పంచమీ గురువారమునాడు ధాన్యవాటిపురమునందు అనపోతయరెడ్డిగారికి ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యాభివృద్ధి కొరకును, ధనకనకవస్తువాహన సమృద్ధికొరకును, పుత్రపౌత్రాభివృద్ధికొరకును అమరేశ్వరదేవుని పునఃప్రతిష్ఠించెను.

అనపోతారెడ్డియొక్క ఆస్థానము కవులతోను, జ్యోతిషకులతోను, ధర్మశాస్త్రవేత్తలతోను, వేదపండితులతోను నిండియుండెను. అతని ఆస్థాన విద్వాంసుడు బాలసరస్వతి అనపోతారెడ్డియొక్క శాసన కావ్యములను (శ్లోకములను) పెక్కింటిని బాలసరస్వతియే రచించెను శాసనముల

చివర "అనపోతనరేంద్రస్య బాలవసన్తభూః అకరోత్ విర్భాలం ధర్మకాననం" అని ఇతడు లిఖించెడివాడు

ఈ విధముగ అనపోతారెడ్డి వీరుడై, వివేకియై, ధార్మికుడై, ప్రభువై, ప్రజారంజకుడై ప్రసిద్ధిచెందెను.

పి. యస్. శ

అనవేమారెడ్డి

"తన బ్రతుకు భూమిసురులకుఁ
దనబిరుదులు వంటవంశ ధరణీశులకున్
తనవయము భూమిప్రజలకు
ననవేమన యిచ్చెఁ గీర్తి వధికుం డగుచున్"

అని కీర్తింపబడిన మహాధార్మికుడు, ధర్మవేమన యని ప్రసిద్ధివహించిన అనవేమారెడ్డి. అతడు ప్రోలయ వేమారెడ్డి కుమారుడు కొండవీటిరాజగు అనపోతారెడ్డితమ్ముడు అనపోతారెడ్డిఅనంతరము అతనికుమారుడు కుమారగిరి రెడ్డి బాలుడగుటచేగాబోలు అనవేమారెడ్డి పైతృకమగు కొండవీటిసింహాసనమును అధిష్ఠించెను. కొండవీటి రెడ్డి ప్రభువులలో ఉత్తముడగు నితడు వారసత్వపుటధికారము కంటె రాజ్యక్షేమమే ప్రధానమని భావించెను శాసనములలో నితడు "మహనీయాంధ్రదేశ పట్టాభిషేక సంస్కృత మహాభాగ్యు" డని వర్ణింపబడినవాడు

"సోయం భ్రాతురనంతరమ్ నిజమహీభారమ్ వహన్ పైతృకమ్
రాజ్యశ్రీరమణీస్వయంవరపతిః శ్రీ అన్నవేమప్రభుః"

అనియు "రాజ్యరమారమణీస్వయంవరలబ్ధ నాయక సౌభాగ్యు" డనియు, శాసనగతశ్లోకములచే కీర్తింపబడిన ఈ అనవేమనృపతి, రాజ్యలక్ష్మి స్వయముగా కోరి వరించిన పతి యని భావింపవచ్చును

శూరాగ్రగణ్యుడయిన అనవేమారెడ్డి "ఖురికా సహాయు" డనియు, "కరవాలవైనతేయు" డనియు, "విక్రమవంతకనిగృహీత రిపుజాలసింహు" డనియు, కీర్తింపబడినాడు పై బిరుదు లన్నియు బాహుబలశాలి యైన ఈతని విజయప్రస్థాన గౌరవచిహ్నములు కావచ్చును.

రాజ్యారంభమున మొదటి రెండుసంవత్సరములు ఈ వేమనృపతి తనరాజ్యమును సుస్థిరము గావించుటయందు గడిపి, పెక్కుసైన్యములను కూర్చుకొని శా శ 1294లో తన సీమావధులను దాటి, తన అన్న అనపోతనృపతికి స్వాధీనముకాని గోదావరిపర్యంత దేశమునందలి స్వతంత్రులగు మండలేశ్వరులను అణచి తద్దేశములను స్వాధీనముచేసికొనుటకై బయలుదేరెను అనపోతారెడ్డి బాహుబల దర్పముచే జయించిన "దివిసీమ" ను పద్మనాయకులు విజృంభించి స్వాధీనపరచుకొనిరి. ఆవిధముగ పరాయత్తమయిన "దివిసీమ"ను ఈతడు ముమ్మొంటే జయించి "దివిదుర్గవిభాళ" అను బిరుదు గొందెను తరువాత కూరవరపట్టణము రాజధానిగ నేలిన ఉండిరాజులను, కామవరము రాజధానిగ నేలిన శక్తి రాజును ఇతడు జయించెను పిమ్మట ఇతనిదృష్టి నిరవద్య ప్రోలువైపు మరలెను నేటి పశ్చిమగోదావరిజిల్లాయందలి నిడదవోలుపురమే నాటి "నిరవద్యప్రోలు" తురుష్కాక్రమణకు పూర్వము కాకతీయచక్రవర్తుల బలవత్తరమగు కోటలలో ఇది యొకటిగా నుండెను తరువాత అన్నదేవ చోడునకిది ప్రధానదుర్గముగా నుండెను అన్నదేవచోడునకును అనవేమారెడ్డికిని జరిగిన యుద్ధమునందు అనవేమునకు ఈదుర్గము స్వాధీనమయ్యెను ఈదుర్గవిజయముతో అనవేమునకు అన్నదేవునిరాజ్యము స్వాధీనమగుటయేగాక, గోదావరియొక్క ముఖ్యశాఖలగు వాసిష్ఠ, గౌతమి అను నదుల మధ్యస్థమగు సారవంతమైన ప్రదేశము అతనివశ మయ్యెను క్రీ శ 1874 నాటి నాదపుర శాసనమువలనను, ద్రాక్షారామశాసనమువలనను, వానపల్లి తామ్రశాసనముమూలమునను, గౌతమీనదీ సాగరసంగమస్థానమున నున్న కోనసీమ, పానారుసీమ (నేటి రాజోలు తాలూకా) అనవేమునకు వశపడినట్లు గ్రహింపవచ్చును తనవశమయిన కోనసీమయందలి "నడుపూరు" గ్రామము వేమవరమను పేరుతో చంద్రగ్రహణసమయమున తనచెల్లెలు వేమసానికి పుణ్యము చేకూరుటకుగాను బ్రాహ్మణులకు దానముచేసి, ఈ ప్రభువు శాసనము వేయించెను. విజయవంతములగు పైదండయాత్రలయందు ఇతనికి సహాయపడినవారు రెండవ కాటయరెడ్డి, రెండవ మారయరెడ్డి, దొడ్డారెడ్డి, కుప్పారివంశస్థులు మున్నగువారు.

ప్రథమసంగ్రామములందు విజయలక్ష్మిని చేపట్టిన రెడ్డి సేనలు అధికతర జయోత్సాహముతో గోదావరిని దాటి

ముమ్మడినాయకుని రాజ్యాబాధమునకు మూలస్తంభము వంటి రాజమహేంద్రవరదుర్గమును ముట్టడించెను ఈ యుద్ధ ఫలితముగా రాజమహేంద్రవరదుర్గము అనవేమారెడ్డికి వశమ్యైను మంచికొండదొరలు అతనికి సామంతులైరి

రాజమహేంద్రవర విజయముతో నిరాటంకముగా అనవేమారెడ్డి తనసైన్యములను దక్షిణకళింగమునందలి సింహాచలపర్యంతము నడపెను దుర్గమారణ్య పర్వత పరిరక్షితమయిన ఉద్రదేశమును అచాగరకజాతులకు నాయకులయి వీరసామంతులని పిలువబడు మన్నెదొరలను వశపరచుకొని అనవేమారెడ్డి తనకాలమునాటి వీరులలో మేటిగా గణనకెక్కెను

గౌతమీతీరమునుండి ఉత్తరమున కళింగమువరకు వ్యాపించిన ఆంధ్రఖండమండలము అను భాగమునకు దొరలయి వీరసామంతులనబడిన కొప్పులనాయకులను అనవేమారెడ్డి జయించెను శారదానదీతీరమందలి వడ్డాది రాజధానిగ సింహాచల ప్రాంత దేశమును పాలించుచున్న మత్స్యవంశస్థుడగు వీరార్జునదేవునికూడ ఇతడు జయించెను కారలచే కప్పములను గొనెను అనవేమారెడ్డి గొప్ప విజేత ఇతడు "సింహాచలాది వింధ్యపాద ప్రతిష్ఠిత కీర్తిస్తంభు" డని పొగడబడెను కాని ఇతడు ప్రతికియున్నంత కాలము రాచకొండ, దేవరకొండ దుర్గముల కధిపతులయి, రాచకొండరాజ్యమును పరిపాలన చేయుచుండెడి అనపోత మాధవనాయకు లొకవంకను, విజయనగరప్రభువు లొక్కవంకను ప్రబలవిరోధులయి ఇతని రాజ్య మాక్రమించుకొనవలయు నని ప్రయత్నములు సతతము గావించుచునే యుండిరి ఇతడు ప్రజాపరిచిత చతుర్విధోపాయుడు కందుకూరు మొదలుకొని విశాఖపట్టణమండలములోని సింహాచలపర్యంతదేశమును జయించి, ఈతడు పరిపాలనచేసినట్లు ఊహింపవచ్చును శ్రీశైలాది శాసనములందు కానవచ్చు బిరుదములలో కొన్ని వంశపారంపర్యముగా ఇతనికి సంక్రమించినవియే అయినను "రాజమహేంద్ర, నిరవద్యనగరాది బహువిధ స్థలదుర్గవర్గ విదళన బలరామ", "సాగర గౌతమీ సలిల సంగమ సకల జలదుర్గ సాధన రఘురామ" అనుబిరుదమాత్రము ఇతని ప్రత్యేక జ ప్రాభవములకు నిదర్శనములయి ఇతడు సాగించిన విజయప్రస్థానముల జయగౌరవచిహ్నములయి ఒప్పుచున్నవి

ఇట్లు దిగ్విజయాలంకృతుడయి, ప్రజాహితకారియై

"భూమీశే చిర మన్న వేమనృపతౌ భూయో లభంతే జనాః
మృద్వన్నం మృదులాంబరం మృగమదం చామీకరం
చామరమ్"

అను వాగ్దత్తకు పాత్రుడయి అనవేముడు ప్రజాపరిపాలన మొనర్చెను

ఇతడు ఆగమశైవాచారపరాయణుడు షట్కాలము లందు శివపూజచేయు భక్తుడు అనవేముని రాజ్యము శాంతియుతమయి పాడిపంటలతో, ధనకనకవస్తువాహనములతో తులదూగుచుండెను ఇతడు గొప్పరసికుడు కస్తూరి, కుంకుమ, ఘనసార, సంకుమద, హిమాంబు, కాలాగరు, గంధసారములతో కవి, వాంశిక, వైతాళికాదులకు ఉత్సాహ మధికమగునట్లుగా వసంతోత్సవము (మదనోత్సవము)లను జరిపి వసంతరాయడని పిలువబడెను

అనవేమభూపాలుడు విద్యాభిమాని అనియు, పండిత పక్షపాతి అనియు, కవులపాలిటి కల్పతరు వనియు అనేకములగు చాటుశ్లోకములవలనను, పద్యములవలనను తెలియుచున్నది ఇతనికాలమున బాలసరస్వతి విద్యాధికారిగ నుండెను. తరువాత త్రిలోచనాచార్యుడు అను కవీశ్వరుడు శాసనాచార్యుడుగ కానవచ్చును ఉప్పుగల్లు తామ్రశాసనమునకు బాలసరస్వతి కర్త ఇమ్మడిలంక, సానపల్లి తామ్రశాసనములకు త్రిలోచనాచార్యుడు కర్త ప్రకాశకాకతయోగి అను మరియొక ఆంధ్రకవీశ్వరుడు ఈ మహీపాలుని ఆస్థానమునందున్నట్లు తెలియుచున్నది ఇతడు తన దాయాదులచేతగూడ పొగడబడెను కుమారగిరి నరపతిశాసనములో ధర్మతత్పరుడనియు, కాటయవేమారెడ్డి శాసనములో సుజనుడనియు, కోమటి వేమారెడ్డి శాసనములో "విశ్వోత్తరుం"డనియు అనవేముడు పేర్కొనబడెను

అనవేమారెడ్డి గొప్ప వితరణశీలుడు తన తండ్రియగు ప్రోలయవేమభూపాలునివలెనే బ్రాహ్మణ వృత్తులను, ధర్మములను కాపాడుటయేగాక, శ్రౌతస్మార్తవిద్యలను ప్రోత్సహించుటకై బ్రాహ్మణులకు అగ్రహారములు భూములుదానముచేసిన మహాదాత ఇతడు ఈవిషయమున

అనేక శాసనములు ప్రమాణములు "సహస్ర సహస్రసువర్ణ దానసంతోషితమహాకవీశ్వరు" డనియు "బ్రహ్మాండదాన, కల్పతరుదాన, గోసహస్రదానపరు" డనియు ఈతనిని ప్రజలు విస్తారముగ కీర్తించియున్నారు. శ్రీశైలకుమారాచల పంచారామములందు తనగోత్రనామములతో నిత్యనైవేద్యములకు ఇతడు ఏర్పాట్లుచేసెను కాశిలో శ్రీ విశ్వేశ్వరునకును, సింహాచలమునందు విష్ణువునకును కైంకర్యార్థమై తుల్యభక్తితో ఇతడు భూదానాదికము లను కావించెను

వీరాన్నవేమనృపతి అని పేరుగాంచిన ఇతడు కుల క్రమాగతులయి రాజనీతినిపుణులైన మంత్రి దండనాథుల సహాయముతో క్రీ శ 1864 నుండి 1886 వరకు అఖండవైభవముతో రాజ్యమేలి యుద్ధమునందు వీర స్వర్గము నలంకరించెను

పి యస్ ర

అనితల్లి కాకతీయ సామ్రాజ్య పతనానంతరము యవనప్లావితమైన ఆంధ్రావనియందు, ఆంధ్రసంస్కృతిని తిరిగి కొంతకాలము విలక్షణముగ నిలుపగలిగినవారిలో రెడ్డిరాజు లొకరు. ఈ రెడ్డిరాజ్యయుగమునందు ఆర్య ధర్మములను పోషించినవారు ప్రభువులగు రెడ్డివీరులే ఆ రెడ్డివీరులరాణులు నయితము ధర్మసంస్కృతి సంస్థాపన యందు భాగస్వామినులై పేరొందిరి వీరిలో పెద్దకోమటి వేమారెడ్డి భార్యయగు సూరాంబయును వేమాంబిక, మల్లాంబ, అనితల్లి అనువారలు పేర్కొనదగినవారు అని తల్లి అల్లాడ వీరభద్రారెడ్డి రాణి ఈమె పుణ్యగుణాభి రామ యని కీర్తి గాంచినది సాహిత్యశౌర్య సంపద్రాశి యగు కాటయ వేమారెడ్డికిని, కుమారగిరిరెడ్డిసోదరి యగు దొడ్డాంబికకును కూతురు కాటయవేమునకు రాజ్యము పిత్ర్యముగా సంక్రమించినది కాదు అది భార్యయగు దొడ్డాంబికమూలమున అరణముగ లభించెను కావున ఆరాజ్యము అనితల్లికిని ఆమెమూలమున ఆమెభర్త యగు అల్లాడ వీరభద్రారెడ్డికిని సంక్రమించినది మహాకవి శ్రీనాథ విరచితమగు కాశీఖండమునందు ఈమె సాక్షా దిందిరాదేవతగ కీర్తింపబడినది "అనితల్లి న్వవిశాసుతల్లి మదయాస్త్రాద్రీంద్రసీమావనీ, భువసామ్రాజ్య సమగ్రభా గ్రప్రతిమ సాక్షాదిందిరాదేవతన్"

సచ్చరిత్ర యగు ఈ అనితల్లి ధర్మానురక్తయై అనేకములగు వితరణములను గావించెను అందు ముఖ్యముగ పేర్కొనదగినది "కలువచెరువు" అను గ్రామదానము ఈమె కలువచెరువు అను గ్రామమును వరహితాచార్యుడు అను వరహితవరాయణుడగు వైద్యవరేణ్యునకు క్రీ శ 1846వ సంవత్సరమున శ్రావణ బహుళ అష్టమీదినమున దానముగావించి వైద్యవృత్తిని పోషించెను ఈ దాన సందర్భమున వ్రాయబడిన శాసనమే నేడు చారిత్రక ముగ ప్రసిద్ధివహించినది. ఈ శాసనము బయలు వెడలుటకు పూర్వము రెడ్డిరాజులందు, మీదుమిక్కిలి రాజమహేంద్రవర రెడ్డిప్రభువులనుగూర్చి కొంత పొరబడుట సంభవించెను

ఈ శాసనమువలన రాజమహేంద్రవరమును పాలించిన ప్రథమప్రభువు అల్లాడరెడ్డి కా డనియు, కాటయ వేముడే అనియు తేటపడుచున్నది కాటయవేముని యొక్కయు అతని కుమారుడగుకుమారగిరి యొక్కయు మరణానంతరము దేశము "శుష్యపతి జలరాశి మగ్నము" కాగా, కాటయవేముని బంధువగు అల్లాడరెడ్డి రాజ్యము నుద్ధరించి, కాటయవేముని కూతురగు అనితల్లికి పట్టము కట్టినట్లు తెలియుచున్నది

అనితల్లి కలువచేరు శాసనమువల్లనే ప్రతాపరుద్రుడు విధివశమున బందీకృతుడై ఢిల్లీకి తీసికొనిపోబడకపూర్వమే సోమోద్భవ యగు నర్మదానదియందు స్వచ్ఛంద మరణమును పొందెనని తెలియుచున్నది స్వేచ్ఛతో మరణించిన కాకతి ప్రతాపరుద్ర చక్రవర్తి తరువాత త్రిలింగభూమి యవనమయమైన దనియు, మహాజలమునందు మునిగిన భూమి నుద్ధరించిన ఆదివరాహమూర్తివలె ప్రోలయ నాయకుడు యవనోదన్వమగు భూమిని పైకెత్తి ప్రతిష్ఠించెననియు. తెలియుచున్నది. ఇతనితరువాత ఇతని పినతండ్రి కుమారుడగు కాపయనాయకుడు ప్రభుత్వము నెరపినట్లు కానవచ్చును ఇతని అధిపత్యముక్రింద 78 మంది నాయకులు సేవలొనర్చుచుండిరి

ఈ అనితల్లి కలువచేరు శాసనము, గోదావరిమండలమున నున్న కాకినాడతాలూకాయందలి ఆర్యావటమను (అర్యవటము) గ్రామమునందు లభించినది ఇది ఆంధ్ర సాహిత్యపరిషత్పత్రిక 4 వ సంపుటముయొక్క 98.112

పుటలందు ప్రచురింపబడినది. మహాసాధ్వియగు నీమె 1428 వ సంవత్సరమున దేవబ్రాహ్మణక్షేత్రముల మీద పన్నును రద్దు కావించెను

ఈ విధముగా నీమె రాణియై, అల్లాడ వీరభద్రారెడ్డికి దేవియై, దేవబ్రాహ్మణ భక్తురాలై, సాధుశీలయై, అనేక భూరి దానములు గావించి చిరస్మరణీయ అయ్యెను

పి యు రె

అనుభవమూలవాదము (Empiricism) ఈ అనుభవమూలవాదము పశ్చిమఖండమున 17,18 శతాబ్దములలో వ్యాప్తినంది గొప్ప సారస్వతమును సృజించినది లాకను పండితుడు దీనికి మూలస్థాపనాచార్యుడు తరువాత విఖ్యాతిగాంచిన బెంథామ్, బార్కే, హ్యూమ్, జాన్ మిల్, జాన్ స్టూవర్టు మిల్ మున్నగువారు దీనిని బహురూపముల పోషించి, సమర్థించి, ప్రచారముగావించినారు

ఈ వాదము ఉద్భవించుటకు తగిన కారణములు లేకపోలేదు పూర్వశతాబ్దములలో మతాచార్యప్రోక్తములైన సిద్ధాంతములను అంధవిశ్వాసముతో స్వీకరించుట ప్రజాసమూహమునకు అభ్యాసమైనది మతప్రచారకులైన గురువర్గము ఈ యంధవిశ్వాసములనే ప్రోత్సహించి, హేతువాదమునకు ఎట్టియవకాశమును లేకుండచేసిరి ప్రకృతిశాస్త్రపరిశీలనము అప్పుడే విజ్ఞానప్రపంచమున ప్రసరించుటకు ఆరంభించి, హేతువాదాంకురములను జనింపజేసెను నిర్హేతుకముగా ఏదియు విశ్వసింపరాదను ఈ వాదవిధానము అన్ని రంగములలో ప్రవేశించినది రాజకీయరంగమున ఈవాద ఫలితముగా ప్రజాప్రభుత్వ భావములు సాంఘికరంగమున సర్వమానవ సమానత్వ భావములు, మతరంగమున నాస్తిక,నాస్తికసమ సంశయ వాదములు రేకెత్తినవి

ఈ అనుభవమూలవాదతత్త్వమునందలి ముఖ్యభావములు ఏవనగా, 1 మనస్సు అనునది నిర్గుణమైన ఒక రూపము దానికి స్వయంప్రకాశకత్వమువలన గలుగు స్వయంనిర్ణయశక్తి లేదు మనస్సు స్వయముగా చేయునవి అన్నియును ఊహాజన్యములైన కల్పనములే వాటికి వాస్తవికజగత్తులోనుండి తెచ్చుకొనిన ఆధారము లేదు 2 మనకు లభించునవి బాహ్యజగత్తులోని వస్తువులవలన ఇంద్రియములకు గలుగు వేదనములు మాత్రమే (Impressions). ఈ వేదనముల మూలమున వస్తువుల ఆకృతులు మన మనస్సునందు ముద్రితము అగుచున్నవి ఈ వ్యక్తులను, వస్తువులను గూర్చిన భావములు క్షణక్షణమునకు జనించి, అంతరించుచున్నవి ఇవి యొకదాని వెనుక నొకటి పుట్టుచున్నవేగాని, వీటి కన్యోన్యసంబంధ మెట్టిదో మనకు తెలియదు కొన్ని భావద్వయములు కలసి, తిరిగి తిరిగి సంభవించుచుండుటచే, అవి పరస్పర సంబంధములుగలవి యగుటచేతనే అట్లు తటస్థించుచున్నవని యూహించు మానసికభావమునకు ఆధారము లేదు లోకములో కొన్ని సందర్భములు తిరిగి తిరిగి ఒకేరీతిగా సంభవించుటచే "సాహచర్యసిద్ధాంత" (Associationism) మని పేరిడిరి వస్తువుల బాహ్యాకృతియేగాని, వాటి యాంతరంగిక స్వరూపముగాని, వాటి అన్యోన్యసంబంధ మాత్రముగాని, మన ఇంద్రియములకు వేదనములరూపములో లభించుటలేదు వీటినిగూర్చి మనస్సుచేయు కల్పనములు వాస్తవికాధారశూన్యములు

ఈ సిద్ధాంతమునననుసరించి, మతసూత్రములన్నియు మనః కల్పితములైన మానసికాహ్లాదము నొసంగు నిరాధారభావములే కాని, నిజప్రపంచమునకు సంబంధించినవని ఋజువుచేయుట కాధారములేదని ఈ అనుభవమూలవాద తత్త్వజ్ఞుల నిశ్చయము

అదేవిధముగా నైతికసూత్రము (The Moral Law) శాశ్వతమైన పరమప్రమాణము కాదు ఆయా కాలముల యందు సమాజాభ్యుదయమునకు అవసరములని తోచిన కొన్ని నియమములను నాటి మేధావులు కల్పించి, ఇవి నీతిధర్మము లనిరి దేశకాలపాత్రములలోని మార్పులను బట్టి నీతిసూత్రావళియు, తదాచరణ విధానమును పరివర్తనమందుచు వచ్చెనని చరిత్ర మనకు చెప్పుచున్నది ఈ కారణముచే ఈ అనుభవమూలవాదులు ప్రయోజన సిద్ధాంతమును (Utilitarianism) సమర్థించిరి మనము విశ్వసించుచున్న మతసిద్ధాంతములు, నీతిసూత్రములు, సామాజిక నియమములు, రాజకీయ శాసనాదులు, అన్నియు ఆయా దేశకాల అవసరములైన కల్పనములే యనియు, వాటికి పరమప్రామాణ్యమును అంటగట్టజూచుట హేతువిరుద్ధమనియు వీరి వాదమై యున్నది పరమార్థము లేక పరమసత్యమున్న నుండవచ్చును. కాని

మన ఇంద్రియవ్యాపారమునకు దానిపోకడ తెలియు గోచరించుటలేదు మానసికముగా చేయు ఊహాకల్పనములు వాస్తవికతకు సంబంధములేని వని వారి నిశ్చయ సిద్ధాంతమై యున్నది

ఈ సిద్ధాంతము బలహీనమైనదని నిరూపించుట కష్టము కాదు మనస్సు అనునది, నిర్గుణనిష్క్రియాత్మక రూపము గాదు అది వస్తు సత్యాసత్య స్వరూపములను విచారించి, తెలిసికొను స్వయంప్రతిభగలదని తరువాత వచ్చిన తత్త్వజ్ఞులు ఉద్ఘాటించియున్నారు

బి వేం

అనుమకొండ అనుమడు, కొండడు అను అటవికులవలన ఈ గ్రామమునకు 'అనుమకొండ' యను పేరేర్పడెననియు, అనుమడు హనుమకొండను ఏర్పరచెననియు, కొండడు కొండిపర్తి గట్టెననియు స్థానికచరిత్రమున గలదు ప్రాచీనశాసనములలో అన్మకొండ, అనుమకుండాపురము, అనుమకొండ అను రూపాంతరములు గలవు హనుమంతుడుగల కొండయగుటచే హనుమకొండయను నామ మేర్పడియుండుననియు, హనుమద్గిరి సంస్కృతరూపము దానికేర్పడెననియు, ప్రతాపరుద్రీయమున విద్యానాథుడు దానినే హనుమదచలమని వ్యవహరించెననియు కొందరి అభిప్రాయము అనుమకొండ ప్రాచీననగరములలో నొక్కటి పురబాహ్యమునందు (హంటరురోడ్డు చెంత) రాకాసిగుండ్లు అను అనార్యుల సమాధులు (cairns) కలవు వాటి విస్తృతినిబట్టి అవి 6000 సంవత్సరములనాటి వని పరిశోధకులు నిర్ణయించిరి స్థానికచరిత్రములలో 14 మందిరాజులు పాలించిన పిమ్మట త్రిభువనమల్లుడు (రెండవ బేతరాజు) రాజయ్యెనని కలదు అచటినుండి కాకతీయవంశక్రమము అందు గలదు అచట పాలించిన 14 మంది రాజులు చరిత్రమున కనుపట్టరు నందుడు, సోమరాజు, మాధవ వర్మ - వీరి చరిత్ర లెంతవరకు నిజమో! నందుడు నందగిరి నెలకొల్పి పాలించెననియు, సోమరాజు కటకవల్లభునితో పోరాటమున మరణింపగా, గర్భవతిగ నున్న అతని భార్య సిరియాలదేవి అనుమకొండలో మాధవశర్మ ఆశ్రయమున సురక్షితగ నుండి కుమారుని గని ఆ బాలునకు మాధవవర్మ యని నామకరణము చేసెననియు, మాధవవర్మ పెద్దవాడై పద్మాక్షిదేవి అనుగ్రహమును బడసి, పితృరాజ్యమునంతయు నాక్రమించెననియు స్థానిక చరిత్రలందు కలదు మాధవవర్మ కొన్ని రాజకుటుంబములకు మూలపురుషుడుగ కన్పడుచున్నాడు

అమోఘవర్షుడను రాష్ట్రకూట రాజు హనుమకొండలో తొమ్మిదవ శతాబ్దమున చాళుక్య భీమరుసును ప్రతినిధిగా నుంచెను మొదటి కాకతిప్రోలరాజు త్రైలోక్యమల్లుడను కల్యాణి చాళుక్యునిచే పదునొకండవ శతాబ్దమున అనుమకొండ విషయమునకు అధీశ్వరుడుగ చేయబడెను ఈ మొదటి ప్రోలరాజు తండ్రి మహావీరుడై, కాకతి పురాధినాథుడయ్యెను అతనినే మొదటి బేతరాజుగ వ్యవహరింతురు మొదటి ప్రోలరాజు కొడుకు రెండవ బేతరాజు అతని కుమారుడు రెండవ ప్రోలరాజు అనుమకొండలో మూడు కొండలను గలిపి ఎత్తైన మట్టికట్టలోసి కోట నిర్మింపబడినది కొండలపై దృఢముగా రాతికోట కట్టబడినది కొండలపై దిగంబర జైనమూర్తులు కలవు జైనమత మిచ్చట వ్యాప్తమైనది పద్మాక్షి యను దేవతయు సిద్ధేశ్వరుడును కోటలోనున్నారు వీరును జైనదేవతలే ఇప్పుడు వైదిక దేవతలుగ మారిరి సిద్ధేశ్వరాలయము చెంతగల కొండపై అనుమకొండ రాజధానిగ నుండి సమస్త సౌభాగ్యముల నాటపట్టుగ నుండెననుచు అతి విస్తృతమైన యొక శాసనము చెక్కుటకు ప్రారంభింపబడి మధ్య ఆపబడినది చాళుక్యులును, కాకతీయులును దీనిని రాజధానిగ రూపురేఖలు దిద్దిరి జైన మందిరములకు, శివాలయములకు, శివలింగములకు లెక్కలేదు భూగర్భమున నెన్నియో దేవళములున్నవి గోడలకు పునాదులు తీయునపుడు ఆలయములు, ఇటుకరాళ్ల వరుసలు, విగ్రహములు, కోనేరులు, బావులు కనవచ్చును విరుగగొట్టబడిన దేవతామూర్తులకు లెక్కయే లేదు మొదట జైనమతము, తరువాత శైవమతము రాజాదరణమును బడసినవి ఈ రెండు మతముల సంఘటనము గూడ జరిగిన దిక్కడనే ఆ విస్తృత కథలు జ్ఞాపకము చేయు చిహ్నములు లిఖితరూపముగ, విగ్రహరూపముగ చెక్కులు గలవు

అనుమకొండలో బాలసముద్రము, భద్రకాళి చెరువు, సిద్ధసాగరములు పేరుకెందిన తటాకములు గంగా

ధర మంత్రి ప్రోలరాజు కాలమునందు నగరపాలకుడై, రుద్రదేవుని కాలమున మంత్రియై ప్రసిద్ధిగడించెను ఇతడు అనుమకొండలో ప్రసన్న కేశవాలయము, రుద్రేశ్వరాలయము, పుష్నేశ్వరాలయము, త్రిమూర్తుల ఆలయములు మొదలగునవి కట్టించెనని శాసనములలో గలదు కాని ఇవు డవి గుర్తింపరాకుండ నాశనమైనవి గోనగి ఈశ్వర దేవుడు వేయి స్తంభాలగుడిలో సహస్రలింగ ప్రతిష్ఠ చేసెనట జగద్దేవుడు సర్వ మాండలిక రాజుల సహాయమున రెండవ ప్రోలరాజు కాలమున అనుమకొండను ముట్టడించి పరాజితుడయ్యెను రామేశ్వర పండితుడు లకులేశ్వర మతము వాడు ప్రోలరాజుచే సత్కారములొందిన గురువర్యుడు హనుమకొండలో సుప్రసిద్ధమగు శివపురము ఆకాలమున నుండెను

రుద్రదేవుడు అనుమకొండలో గట్టించిన వేయి స్తంభముల గుడి మిగుల ప్రశస్తమైనది మండపము వేరుగను, ఆలయము వేరుగను ఉన్నవి ఈ రెంటికి మధ్య సజీవముగా నున్నటుల చెక్కబడిన నంది దర్శనీయము అందలి శిల్ప నైపుణ్యము వర్ణనాతీతము నందికి అభిముఖముగా త్రికూటాలయము గలదు అందు రుద్రేశ్వరుడు, వాసుదేవుడు, సూర్యదేవుడు ముఖ్య దైవతములు ద్వారములపై దేవతామూర్తులను అంతరాళములు తొలిచి సుందరముగా చెక్కించినారు కాకతీయ శిల్పమునకు పరమావధియగు ఏ ద్వార శిల్ప మద్భుతమైనది కాకతి రుద్రదేవు డీ యాలయమును లోకోత్తరముగ శా శ 1084 చిత్రభాను సంవత్సర మాఘ శుద్ధ పంచమినాడు (క్రీ శ 1162) నిర్మింపించెను ఆలయ నిర్మాణానంతరము ఓరుగల్లును రాజధానిగా చేసికొనెను

ఓరుగల్లు కాకతీయుల రాజధానిగ చేసికొనబడి నప్పటి నుండి అది మహానగరముగా మారినది అట్లని, నాడు అనుమకొండను చిన్నచూపు జూడలేదు రాజ పరివారము, రాజులు, విద్వాంసులు హనుమకొండ నుండి ఓరుగల్లునకు రాకపోకలు చేయువారు రెంటికిని అవినాభావ సంబంధముండెడిది

ప్రస్తుత కాలమున అనుమకొండ గొప్ప వ్యాపార స్థలముగ ప్రశస్తివహించినది లలితకళారాధకులు పలువురచటగలరు అనుమకొండ జిల్లా ముఖ్యస్థానము ఉద్యోగులందరు ఇట నుందురు నైజాము దొరతనమున ఇది తెలంగాణమునకు ముఖ్యమై వరలెను సుబేదా రిట నుండువాడు బి యే వరకు గల మొదటితరగతి కళాశాలయు, బోధనాభ్యసన కళాశాలయు అనుమకొండలోనే ఉన్నవి తెలంగాణమున రెండవ గ్రంథాలయమనదగిన రాజరాజ నరేంద్ర గ్రంథాలయము గలదు ఇది సువర్ణోత్సవము జరుపు వయస్సున నున్నది భద్రకాళీ తటాకము జల సమృద్ధము దాని క్రింద వరిపంట విస్తారము ఆ చెరువు కట్టపై నున్న భద్రకాళీ దేవాలయము ప్రసిద్ధమైనది ఆమె కాకతీయుల కులదేవత శిథిలమైన ఈ ప్రశస్తదేవళమును పునః ప్రతిష్ఠ చేసి, నగరవాసులు ఆ దేవతను భక్తిశ్రద్ధలతో పూజించుచున్నారు ముప్పది యిద్దరు మంత్రులలో గణనీయుడుగా విశ్వలమంత్రి శాసనము లిందు గలవు వైష్ణవ మతోద్ధారకుని పేరిట గల శ్రీరామానుజ దేవాలయము ప్రశస్తమైనది దక్షిణదేశములో నున్నట్లు తీర్చిదిద్దబడిన రామానుజుల విగ్రహము మిగుల ప్రాచీనమైనది 'యతిపతి హనుమద్గిరిరాజమందిరా' అను మకుటముగల శతకరాజ మీయనను గూర్చినదే ఈ రాష్ట్రమును జూడవచ్చు కళాప్రియులు వేయి స్తంభముల గుడిలోని అద్భుత శిల్పములకు ముగ్ధులగుచుందురు కాకతీయుల కీర్తిచిహ్నమగు నీ దేవళము అర్కలాజివారి కృషి ఫలితముగా ఇప్పుడు దర్శనీయముగా నున్నది

బి వి శ.

అనువర్తిత గణితశాస్త్రము - గణితశాస్త్రమును రెండు భాగములుగా విభజింపవచ్చును (1) శుద్ధ గణితము, (2) అనువర్తిత గణితము శుద్ధ గణితమున ఒక సముదాయములోని రాసులు కొన్ని నిర్దిష్ట నిబంధనలకు లోబడినచో వానినుండి యుత్పన్నమగు ఫలితములను సాధింతుము అనువర్తిత గణితమున నట్లుగాక ప్రయోగ సాధ్యముచే లభ్యమగు ఫలితములను సాధించుటకు ఏ ప్రకృతిమాత్రము అవసరమో కనుగొందుము

మొదట శాస్త్ర పద్ధతిని సూర్యచంద్రాదుల చలనమును పరిశీలించినవాడు గెలిలియో (1564 1642) ఇతనికి ముందే కొందరు శాస్త్రజ్ఞులు సూర్యచంద్రాదుల గమనమును కొంతవరకును కనుగొన యత్నించిరి కోపర్నికస్ (1473-1543) అను శాస్త్రజ్ఞుడు సూర్య

కుటుంబమునకు సూర్యుడే కేంద్రమని భావించి ఈ గహన సమస్యను కొంతవరకు తేలికపరచెను. ఆ తరువాత ఈ చలన సిద్ధాంతమున చెప్పుకోదగిన యభివృద్ధిని ప్రవేశ పెట్టినవాడు కెప్లర్ (1571 1630). ఆ తరువాత వచ్చిన గెలీలియో పతన వస్తుచలనముపై గావించిన ప్రయోగములు న్యూటన్ (1642 1727) చలనసూత్రములు భగోళశాస్త్ర విజ్ఞానమునకు తగిన దోహద మొసంగుటే గాక చలనశాస్త్రమున కొక నిర్దిష్టస్థానమును లభింప జేసినవి. దీనినే గెలీలియో - న్యూటన్ సిద్ధాంతమని యందురు. ఈ సిద్ధాంతమున ముఖ్య విషయములు రెండు (1) యూక్లిడ్ యొక్క రేఖాగణిత ధర్మములు స్థలమున కున్నవి (2) ప్రతి వస్తువునకును ద్రవ్యరాశి ఉన్నది. ఈ ద్రవ్యరాశి దాని జడత్వముచే మనకు ద్యోతకమగును అని. తరువాతి రెండువందల సంవత్సరములలో జరిగిన కార్యము సూర్యచంద్రాదుల చలనక్రమమున న్యూటను సూత్రములు సరియైనవని ఋజువుచేయుటయే. ఈ న్యూటను సూత్రములు పరమసత్యములు కావని 1915 వరకును కనుగొనలేకపోయిరి. 1915 లో ఐన్‌స్టయిన్ తన సాపేక్ష సిద్ధాంతమును ప్రకటించెను. ఈ సిద్ధాంతముచే సూర్యచంద్రాదులగమనములతి సూక్ష్మపరిశీలనమునకు గురియై న్యూటను సూత్రములు స్థూలముగ సత్యములే యైనను సూక్ష్మపరిశీలనకవి చాలవని తెలిసినది. ఈ విషయము బుధగ్రహకక్ష్యాచలనముచే ఋజువైనది.

19 వ శతాబ్దమున శక్తివాదమున విశాసము కలిగెను. దానిచే వస్తుచలనశాస్త్రమునకును పదార్థవిజ్ఞాన రసాయనశాస్త్రములకును సన్నిహితసంబంధ మేర్పడుటే కాక వస్తుచలనసిద్ధాంతమునకు వ్యాపకత్వ మేర్పడెను. కాని ఈ వాదము అణుసంఘట్టన (Atomic Structure) కు వర్తింపదని ప్రమాణవాదము (Quantum Theory) ఋజువుచేసెను. ఈ విధముగా 200 వందలమంది చెల్లుబడిలో నున్న ఈ సిద్ధాంతముయొక్క పరిధులను 20 వ శతాబ్దపు మొదటి భాగములోనే నిర్ణయించగలిగిరి.

యంత్రశాస్త్రము : అనువర్తిత గణితశాస్త్రముయొక్క ఈ శాఖ వస్తుచలనమును గురించియు, చలనమును నిబంధించు శక్తులను గురించియు వస్తువును నిశ్చలస్థితిలో నుంచుటకు వలయు శక్తులను గురించియు చర్చించును.

యంత్రశాస్త్ర మను పదమునకు యంత్రములతో సంబంధమున్నట్లు ధ్వనించును. అనువర్తిత యంత్రశాస్త్రము (Applied Mechanics) అను శీర్షికలో నేడు ఈ క్రింద శాఖలను చేర్చుట పరిపాటి. (1) స్థితిస్థాపకశక్తివాదము (Theory of Elasticity) (2) ద్రవయంత్రశాస్త్రము (Hydro-Mechanics) (3) వాయుచలనశాస్త్రము (Aero-Dynamics) (4) యంత్రపద్ధతులు (Mechanisms) (5) ప్రాక్షేపకశాస్త్రము (Ballistics). పై శాఖ లన్నిటికిని సన్నిహితసంబంధముగల యంత్రశాస్త్ర సిద్ధాంతమును (Theoritical Mechanics) రెండు భాగములుగా విభజింపవచ్చును (1) వస్తుచలనశాస్త్రము (Dynamics) (2) వస్తుస్థితిశాస్త్రము (Statics). వస్తుచలనశాస్త్రమును మరల రెండుభాగములుగా విభజింపవచ్చును (1) చలనరేఖాగణితశాస్త్రము (Kinematics) (2) చలననియమ శాస్త్రము (Kinetics).

చలనరేఖా గణితశాస్త్రము : దీనికి సంబంధించిన పదము లీ క్రింద నిర్వచింపబడినవి.

1 **స్థానాంతరము (Displacement)** ఒక వస్తువు తన స్థానమును A నుండి B కి మార్చుకొనిన A, B ల మధ్య దూరమును ఆ వస్తువుయొక్క స్థానాంతర మందురు.

2 **వేగము (Velocity)** ఒక వస్తువు యొక్క స్థానాంతరవృద్ధి క్రమము (Rate of Change of Displacement) ను వేగమందురు.

3 **త్వరణము (Acceleration)** ఒక వస్తువుయొక్క వేగవృద్ధి క్రమము (Rate of Change of Velocity) ను త్వరణమందురు.

చలన నియమశాస్త్రము : ఇది ఈ క్రింద నుదాహరింపబడిన సూత్రములపై నాధారపడి యుండును.

(1) ఒక వస్తువుపై బలప్రయోగ మేమియును జరుగని పక్షమున నది యెల్లప్పుడు స్థాయిగ ఒకచోటనే ఉండును లేదా ఒక ఋజురేఖపై సమానవేగముతో చలించుచుండును.

(2) ఒక వస్తువుపై ప్రయోగింపబడు బలము దాని త్వరణముతో సమాన నిష్పత్తిగలిగి త్వరణదిశలో పని చేయును.

(3) క్రియయు, ప్రతిక్రియయు (Action and Reaction) ఒకదానికొకటి సమానములై వ్యతిరేకదిశలలో పనిచేయును

న్యూటను గురుత్వాకర్షణ సూత్రము : ప్రకృతిలోని ప్రతి రెండువస్తువులును ఒకదానినొకటి ఆకర్షించుకొనును అట్టి ఆకర్షణక్రమము ఈ క్రింది సూత్రముచే తెలియ నగును ఆకర్షణ $= \frac{k \times m_1 \times m_2}{దూ^2}$, ఇందు k అనునది ఒకానొక స్థిరరాశి (constant) m_1, m_2 లు వస్తువుల ద్రవ్యరాసులు దూ అనునది వాటి మధ్యదూరము

ఒకానొక వస్తువుపై p అను బలము t కాలము ప్రయోగింపబడిన $p \times t$ ని ఆ బలముయొక్క ప్రేరణ అందుము ఈ క్రింది సూత్రమును సులభముగా సాధింప వచ్చును ప్రేరణ = వస్తువులో ఉత్పన్నమగు ద్రవ్యవేగ భేదము సూచన ఒక వస్తువుయొక్క ద్రవ్యవేగము (momentum) లేక ఉరవడి = ఆ పదార్థముయొక్క ద్రవ్యరాశి × దానివేగము

పైన చెప్పబడిన న్యూటను సూత్రములు ఒకకణముపై బలప్రయోగము జరిగినపుడు ఉద్భవించు ఫలితములను తెలుపును అట్లుగాక అనేక కణములు ఒక మండలము (system) గా నేర్పడివానిపై వివిధదిశలలో వివిధబలములు ప్రయోగింపబడినపుడు ఎట్టిఫలితములు కలుగునో తెలిసి కొనుటకును ఆ న్యూటను సూత్రములే యాధారము వానిసాయమునవే ఈ క్రిందివిషయములు సాధింపబడినవి

(1) ఒక నిర్దిష్టదిశలో జరుగు మండలముయొక్క సరళద్రవ్యవేగ భేదక్రమము అదే దిశలో పనిచేయు బాహ్యబలములఫలితాంశమునకు సమానము

సూచన ఈ సూత్రముచే మండలముపై పనిచేయు బాహ్య బలముల ఫలితాంశము ఒకానొక దిశలో శూన్యమైనపుడు ఆ దిశలో మండల ద్రవ్యవేగము మార్పు చెందక స్థిరముగా నుండును

ఒక బిందువునకుగాని ఒక అక్షమునకుగాని సాపేక్షముగాజరుగు బలప్రభావము (Moment) = ఆ బలము × లంబదూరము

(2) ఒక స్థిరబిందువునకుగాని స్థిరాక్షమునకుగాని సాపేక్షముగాజరుగు ద్రవ్యవేగ ప్రభావ భేదక్రమము = అదే బిందువునకుగాని అక్షమునకుగాని సాపేక్షముగా బాహ్యబలములయొక్క మొత్తము ప్రభావము

సూచన బాహ్యబలములు లేనపుడు మండలము యొక్క ద్రవ్యవేగ ప్రభావము మారదు

పని శక్తి (Work & Energy) : (1) ఒక కణముపై ప్రయోగింపబడిన బలము x ను, అదే దిశలో కణమునకు జరిగిన స్థానాంతరము s ను అయిన $x \times s$ ను ఆ బలము చేసిన పనియందుము

(2) $\frac{1}{2}mv^2$ అని దానిని ఆ బలముయొక్క గతిజశక్తి యందురు పై సూత్రములో m అనునది కణపుద్రవ్యరాశి v అనునది దాని వేగము

ఈ క్రింది సూత్రమును గణితశాస్త్రముచే అతి సులభముగ సాధింపవచ్చును

ఒక బలముచే జరుపబడిన పని దాని గతిజశక్తి భేదమునకు సమానము

ఇంతవరకు మనము గుర్తించిన చలనము కణములకు సంబంధించినది అట్టి కణములు బిందువులుగను వాని ద్రవ్యరాసులు ఆ బిందువులవద్ద కేంద్రీకరింపబడినట్లును భావించుచున్నాము కాని అట్టి కణములు మనకు ప్రకృతిలో లభ్యమగునా ? మనకు లభ్యమగు వస్తువులు ఏక కణములుగాక అనేకకణ సంఘటితములు ఈ వస్తువులను కఠిన (Rigid) వస్తువులందుము వీని ముఖ్య గుణము ఏమనగా వీనియందలి ప్రతిరెండు కణముల మధ్యదూరము ఎప్పటికిని మారదు ఇట్టివానినే కఠిన వస్తువు లందుము ఈ వస్తువులందలి అణువుల అంతఃప్రక్రియచే మొత్తము ద్రవ్యవేగమునను గతిబలమునను మార్పు కలుగదు అనుభావము కఠినవస్తు చలన శాస్త్రమునకు మూలాధారము కఠినవస్తు చలనశాస్త్ర విషయ మంతయు ఈ క్రింది మూడు సూత్రములలో సంక్షిప్తపరుపవచ్చును

(1) ఒక నిర్దిష్ట దిశలో జరుగు కఠినవస్తువు యొక్క సరళద్రవ్యవేగ భేదక్రమము అదేదిశలో ఆ వస్తువుపై పనిచేయు బాహ్యశక్తుల సముదాయమునకు సమానము

సూచన ఈ సూత్రముచే కఠినవస్తువుపై బాహ్యబలము లేమియు ఒకానొక దిశలో పనిచేయనపుడు ఆ దిశలో కఠిన వస్తు ద్రవ్యవేగమును మార్పుచెందక స్థిరముగ నుండును

(2) ఒక స్థిరాక్షమునకు సాపేక్షముగా జరుగు కఠిన వస్తువు యొక్క ద్రవ్యవేగ ప్రభావ భేదక్రమము అదే అక్షమునకు సాపేక్షముగా (పనిచేయు) బాహ్యబలముల యొక్క మొత్తము ప్రభావమునకు సమానము

సూచన బాహ్యబలములు లేనపుడు కఠినవస్తువు యొక్క ద్రవ్యవేగ ప్రభావము మారదు

(3) ఒక కఠినవస్తువు యొక్క గతిజశక్తి భేదము అదే కాలములో దానిపై పనిచేయు బాహ్యబలముల మొత్తము పనికి సమానము

పై సూత్రములను సాధించుటకు ముఖ్యముగా ఉపయోగపడునది డి' ఎలాంబర్టు సూత్రము

డి' ఎలాంబర్టు సూత్రము న్యూటను చలనసూత్రముచే 'm' ద్రవ్యరాశి గల ఒక అణువు ఏ దిశలోనైనను 'f' అను త్వరణమును కలిగియున్న ఆ దిశలో పనిచేయు బలము x అయిన, $x = mf$ పై సూత్రములో x బాహ్యబలము, mf సార్థకబలము అనబడును

కఠినవస్తువులోని అణువులపై ప్రయోగింపబడిన బలములు రెండువిధములుగా విభజింపబడును (1) బాహ్య బలము (2) అంతర్బలము అంతర్బలములు తమలో తాము కఠిన వస్తువు యొక్క కాఠిన్యము నేర్పరచు ననియు, బాహ్యబలములును, వ్యతిరేకదిశలో పనిచేయు సార్థకబలములును, కఠినవస్తువును నిశ్చలస్థితిలో నుంచు ననియును, కావున కఠినవస్తువుపై పనిచేయు బాహ్య బలము అదే దిశలో పనిచేయు సార్థకబలమునకు సమము అనియు డి' ఎలాంబర్టు సూత్రము తెలుపును

లెగ్రాంజ్ సమీకరణములు ఏదైన ఒక కణము యొక్క స్థలనిర్దేశమును మూడు లంబాక్షములకు సాపేక్షముగా ఇదివరలో మనము నిరూపకము (Co-ordinates) లనిర్ణయించియున్నాము దీనిపై లంబాక్షములు అక్కరలేకయే సాధారణ నిరూపకము (Generalized Co-ordinates) ల సహాయముతో ఒక కణము యొక్క స్థలనిర్దేశమును చేయవచ్చును ఇట్టి స్థలనిర్దేశముచే 'లెగ్రాంజ్' అను శాస్త్రజ్ఞుడు వస్తుచలన సూత్రములను కనుగొనెను వానినే లెగ్రాంజ్ సమీకరణము లందురు వీనిని ఉపయోగించి న్యూటను ప్రతిపాదించిన చలన సమీకరణములను సాధింపవచ్చును.

హామిల్టను సూత్రము హామిల్టను' అను శాస్త్రజ్ఞుడు ఇంతకంటె ముందునకుపోయి చలించుచున్న మండలము యొక్క గతిజశక్తియు స్థానికశక్తియు తెలిసినచో వానినుండి మండలము యొక్క చలనము నంతయు నిర్ధారణము చేయగల సూత్రము నొకదానిని కనుగొనెను దీని నుండి లెగ్రాంజ్ సమీకరణములనుకూడ సాధింపవచ్చును

వస్తుస్థితి శాస్త్రము (Statics) వస్తుస్థితి శాస్త్రము వస్తు చలనశాస్త్రము యొక్క అంతర్భాగముగా భావింపవచ్చును ఏలయన చలనశాస్త్రములోని సూత్రములలో కణము యొక్కగాని వస్తువు యొక్కగాని వేగమును త్వరణమును శూన్యముగ భావించినచో వస్తుస్థితిశాస్త్రము నందలి ప్రతి సూత్రమును చలనశాస్త్రమునుండి సాధింపవచ్చును

ఉదా న్యూటను రెండవ సూత్రము ప్రకారము 'm' ద్రవ్యరాశి గల ఒక కణముపై ప్రయోగింపబడిన బాహ్య బలము p, త్వరణము f అయిన $p = mf$ అగునుకదా! వస్తువు స్థావరస్థితియం దుండుటకు f శూన్యము కావలసి యుండునుగదా! కావున $p = 0$ అందుచే ఒక వస్తువుపై అనేక బాహ్యబలములు ప్రయోగింపబడి వస్తువు స్థావర స్థితియందుండిన ఏ దిశలో నైనను బాహ్యబలముల ఫలితము శూన్యమగును

ఇట్లే వస్తువు స్థిరముగా నుండునపుడు దాని కోణ వేగము ఉండదు కావున ఏదైన నిర్దిష్ట బిందువునకు సాపేక్షముగా బాహ్యబలముల మొత్తము ప్రభావము శూన్యమగును

ఈ రెండు సూత్రములు వస్తుస్థితి శాస్త్రమునకు పునాదులని చెప్పవచ్చును

శి ల

అనువర్తిత సంఖ్యాశాస్త్రము (Applied Statistics) - సంఖ్యాశాస్త్ర ముఖ్యముముగా అనువర్తితము వాస్తవ సమస్యా పరిష్కరణావశ్యకతచే అది ఉద్భ వించినది ననువర్తనముల వలననే ఇది శాస్త్రమై వికసించినది ఈ శాస్త్రాభివృద్ధి ఇది అనువర్తించగల క్షేత్రములు కనుగొనుట మీదను, దీనిని వివిధముగా ప్రయోగించుట మీదను ఆధారపడును

ప్రస్తుత శతాబ్దారంభమునవే ఒక రూపమునకు వచ్చినను, ఈశాస్త్రము వివిధ ప్రయోగ పై విధ్యమునందు

ఇతర శాస్త్రములను మించును. ఇది ప్రతి పరిశోధనయందును విలువైన పరికరము. సాధారణ లోహములతో స్వర్ణమును ఉత్పత్తి చేయ వాంఛించు రసవాదకుని నుండి ప్రకృతి యొక్క ప్రధాన సత్యముల పరిశోధించు శాస్త్రజ్ఞుల వరకును ఈ శాస్త్రము మిక్కిలి ఉపకారకముగా నున్నది. పరిశీలకులు పరిశీలనా విధానమును ఏర్పరచుట యందును, పరిశీలితాంశములను సేకరించుట యందును, వానినుండి నిర్ణయములను వెలువరించుట యందును దీని నుపయోగింతురు. సంఖ్యాశాస్త్రముయొక్క ఈ సత్వర విస్తరణములోగల రహస్య మేది అను ప్రశ్నకు సమాధానము ఈ శాస్త్ర పరిణామ చరిత్రయందు కానవగును.

సంఖ్యాశాస్త్రము మొట్టమొదట ఒక రాష్ట్రమునకు లేక దేశమునకు సంబంధించిన అంశములకును, సంఖ్యలకును సంబంధించియుండెను. ముఖ్యగ్రహణమునకై సేకరించిన వివరములను క్రోడీకరించి ఒక ప్రత్యేక విధానమున అమర్చవలయును. ఉదా: 1951 వ సంవత్సరపు జనాభా లెక్కలలో ప్రతి వ్యక్తికి సంబంధించిన వృత్తాంతము ప్రత్యేక పత్రములపై వ్రాయబడెను. అట్టి కాగితముల మొత్తము రమారమి 35 కోట్లు. పై కాగితముల నన్నింటిని ఒక పెద్ద గదిలో కుప్పగా చేర్చి మన ప్రజల వృత్తాంతమును తెలిసికొనగోరు వ్యక్తికి ఆ గదిని చూపినచో అత డేమి తెలిసికొనగలడు? అందుచే సేకరించిన వృత్తాంతమును ఒక్కచో సంగ్రహించి, సుబోధమగు రూపమున అమర్చుట మన ప్రథమ కర్తవ్యము. ఇదియే జనాభా లెక్కల నివేదికలు చేయ యత్నించు పని. అనగా అవి మొత్తము జనాభా యొక్క స్వభావ వర్ణనలను పట్టీల రూపములలో కుదించి అందజేయును. ఉదా: ఫలానా వయస్సునకు లోబడినవారి సంఖ్య లేక రెండు వయఃపరిమాణములకు (మాటవరుసకు 15-55 సం) మధ్య వయస్సుగలవారి సంఖ్యను తెలుపు వయస్సు పట్టీలును గలవు. ఇవి అసంఖ్యాకములగు ప్రత్యేకపు జాబితాలలో గల వృత్తాంతమును సంగ్రహముచేసి సముదాయమును వర్ణించు ముఖ్యమగు కొన్ని పట్టీలరూపమున సమర్పించు ఈ పద్ధతి అనువర్తిత సంఖ్యాశాస్త్ర విధానము యొక్క పరిణామ విస్తృతిలో మొదటి మెట్టు. అనగా ప్రత్యేక వర్ణనము గాక సాముదాయిక వర్ణనమే దీని ఉద్దేశము.

కేవల వర్తమాన పరిస్థితి యొక్క వర్ణనము, ప్రయోజనకరమగుట నిజమేయైనను, అది భవిష్యత్పరిస్థితి యెట్లుండునో సూచింపజాలనిచో విజ్ఞానప్రదము కాజాలదు. పదేండ్లలో నిరుద్యోగమును నిర్మూలింపబూనువాడు రాబోవు పదేండ్లలో కార్మికవర్గమునందు ప్రవేశించు జనుల సంఖ్య తెలిసికొనగోరును. అతడు ముందు జరుగబోవుదానిని అడుగుటలో అసాధ్య విషయమును తెలియగోరుట లేదు. ప్రాణహానికి ఆస్తి నష్టమునకు పరిహారమొసగ యత్నించు భీమాకంపెనీని గురించి ఆలోచింతము. కంపెనీవారు రాబోవు వత్సరములలో మరణింపబోవు వారి సంఖ్యను, ఆకస్మికముగా అగ్నిప్రమాదములకును, దొంగతనములకును గురియగు ఆస్తి విలువను తెలిసికొనగోరుదురు. పలు విధములైన జూదములలో తన ఆస్తినంతయు ఒడ్డి నిరుత్సాహమునకు గురియైన జూదరి నుత్సాహపరచుటయు, చెప్పిన భవిష్యత్ఫలము జరిగిన వెనుక కానుకలు స్వీకరింప వేచియుండు జ్యోతిశ్శాస్త్రజ్ఞులను, సాముద్రిక శాస్త్రజ్ఞులను దయదల్చుటయు, పుత్రికా రూపమైన కార్యకానిముక్తికై నిరీక్షించు గర్భవతికి ధైర్యము గరపుటయు మన కావశ్యకములా?

వీరందరికిని గల సాధారణ సమస్య భవిష్యత్తునకు సంబంధించినదే. దీనికి తగినంత సామర్థ్యముతో భవిష్యత్ఫలితములను చెప్పుటకు సాయపడు మూల విషయములను గూర్చి పరిశోధన చేయవలెను. ఈ సమస్యా పరిష్కారమునకు రెండు విధములైన పద్ధతులు కలవు. జరిగిన ఫలితముల నుండి హేతువును నిశ్చయించుట, లేక ప్రత్యేక విషయజ్ఞానమువలన సాధారణవిషయమును కనుగొనుట అను ప్రేరకపద్ధతి యొకటి. వివిధ ఫలితముల పునః పునరావృత్తిని నిర్ణయించు నిగమన పద్ధతి మరియొకటి. ఈ రెండవ పద్ధతి సంభావ్యతాకలన గణితరూపమున (calculus of probabilty) ఫర్మా, పాస్కల్, డిమోవియర్, బేయస్, లాప్లాస్, డిమోర్గన్, గావూస్ మొదలగు గణితశాస్త్రజ్ఞులచే ఇంతకుపూర్వమే పెంపొందింపబడెను. ప్రేరకపద్ధతిని వాడుకలోనికి తెచ్చు కర్తవ్యముమాత్రము ఈ యుగమునందలి శాస్త్రజ్ఞుల కొరకు మిగిలియున్నది. ఈ విధముగా సంఖ్యాశాస్త్రము అను నూతన విజ్ఞానము ఉదయమగుట సంభవించినది.

ఈ శాస్త్ర మెట్లు వివిధ క్షేత్రములందు అనువర్తితమై ముఖ్యస్థానము నాక్రమించెనో తెలిసికొనకున్నచో దాని చరిత్ర అసంపూర్ణమగును

"ఈ శాస్త్రము ఇరువదవ శతాబ్దమునకు ప్రత్యేకత నొసగిన మానవాభ్యుదయ విధానమందలి వింత అంశమనియు, ఈ యుగమున తన వ్యాపారము లందలి ప్రధాన విషయములపై అనువర్తిత సంఖ్యా శాస్త్రజ్ఞుల వంకకే తిరుగుననియు, ప్రతి ప్రముఖ ప్రయత్నమునకు వారే సూత్రధారులనియు, అతి ముఖ్యమైన శాస్త్ర పరిశోధనములలో ప్రయోగ కార్యక్రమములను లేక పరిశీలన విధానములను ఏర్పరచి నిర్ణయించుటకును, ఫలితములను విభజించుటకును, నిదర్శనములకు విలువకట్టుటకును, విశదముకానిదానిని స్పష్టీకరింపబడినదానినుండి వేరుచేయుటకును సమర్థులు ఈ అనువర్తిత సంఖ్యాశాస్త్రజ్ఞులే" యనియు ఈ శాస్త్ర ప్రతిష్ఠాపకులలో ఒకడైన ఫిషర్ అను నాతడు అభిప్రాయపడుచున్నాడు

మనమిప్పుడు ఈ శాస్త్రమును ఉపయోగించు కొన్ని రంగములను పరిశీలింతము

1 **జాతీయ వ్యవహారములు - సంఖ్యాశాస్త్రము** ప్రజల యొక్క యోగక్షేమసాధనమే దేశముయొక్క లక్ష్యము సాధారణ మానవునియొక్క ఆరోగ్యానంద శ్రేయస్సులను వృద్ధి చేయు టెట్లు ? దీనికి దేశమునందున్న వివిధ ద్రవ్యములను సమర్థతతో నుపయోగించుకొనుటకు ఒక చక్కని పద్ధతిని ప్రణాళికను ఏర్పరచుట అవసరము సంఖ్యాశాస్త్రము, పై విధానమును నిర్మించుటకు మార్గము నుపదేశించుచు, దాని ఆచరణమును స్వాధీనము నందుంచుకొనుటకు సాధనముగా నుపయోగించును వర్తమాన వ్యవహారముల పరిశీలనానంతరమే ప్రణాళిక పరిణామమును చెందును రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో, మన ప్రభుత్వ మాశించునట్లు కుటీర పరిశ్రమలను ప్రోత్సహించు టెట్లు ? సరియైన లెక్కల నమర్చి లక్ష్యములను నిర్ణయించినచో ఈ ప్రశ్నకు సమాధానము లభ్యమేయగును వివిధ మూలధనములను మూడు భాగములుగా విభజించవచ్చును (1) భారీ పరిశ్రమలు (2) ఉపయోగ్య వస్తు యంత్రాగారములు (3) కుటీర పరిశ్రమలు అని భారీ పరిశ్రమలకు అత్యధిక వ్యయము అవసరము, అవి కొలదిమందికే పనినికల్పించును కాని అవి దేశ శ్రేయస్సునకు దేశ పరిశ్రమల భవిష్యదభివృద్ధికిని ముఖ్యములు కుటీర పరిశ్రమలు వీనికంటె భిన్నములు. అవి మితమైన మూలధనముతో అనేకులకు ఉద్యోగములను కల్పించును కాని వాని ఫలాదాయము తక్కువ ఉపయోగ్య వస్తు యంత్రాగారములు మధ్యతరగతికి చెందినవి రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో అంచనా వేయబడినట్లు పది ఏండ్లలో నిరుద్యోగమును నిర్మూలించుట, ఇరువది ఏండ్లలో జాతీయాదాయమును ద్విగుణీకరించుట అను లక్ష్యములు సిద్ధింప వలెనన్నచో, పై పరిశ్రమల ప్రతి విభాగమునందును ఒక్కొక్కవి వినియమించుటకు కావలసిన మూలధనమును, ఆ ధనము నుండి రాబోవు ఆదాయమును తెలిసికొన్నచో, వివిధ రంగములకు కావలసిన మొత్తము పెట్టుబడి ధనమును సులభముగా గణించవచ్చును పి సి మహాలనోబిస్ (**P C Mahalanobis**) గారి గణన ప్రకారము ప్రారంభమున మనము మన దృష్టిని ఎక్కువగా భారీ పరిశ్రమల యందును, కుటీర పరిశ్రమల యందును కేంద్రీకరింప వలసినవారమగుచున్నాము లెక్కలు లేకుండా ప్రణాళికల నేర్పరచుట సక్రమమైన పద్ధతి కాదు

ప్రణాళికా నిర్వహణమునకు వివిధ వ్యాపారములతో సామరస్యము కలుగునట్లును, ఆటంకములు తొలగునట్లును జాగ్రత్త వహింపవలయును అవసరముల పరిమాణమును మెలకువతో గణించి వివిధ రంగములకు కార్మికులను, ఆహారమును, ముడిసరకులను తగిన విధమున సమకూర్ప వలయును ఆపేక్షించిన విధమున అభ్యుదయము చేకూరనిచో కారణములను విమర్శించి అవసరమైనచో ప్రణాళికను మార్పవలయును

2 **స్థానిక పుష్టి కాలక్రమమున** సమగ్ర విషయమును కనుగొనుట ఒక ఋతువున ఏదియో యొక పంట పండు భూమియొక్క వైశాల్యము, ఒక నగరమునగల వివిధ ధాన్యముల మొత్తము రోగసంభవము, నిరుద్యోగ వ్యాప్తి, జనుల సాంఘికాభ్యాసములు, వర్తమాన సమస్యలు మొదలగువాటిని గూర్చి ప్రజాభిప్రాయాదులను నిర్ణయించుటకు సమగ్రపరిశీలనము అవసరమని తలచెదివారు.

అట్టి పూర్తి లెక్కల సంపాదనమున కలుగు వ్యయ ప్రయాసలను కాలక్షయమును తగ్గించును, పరిశుద్ధమైన పరిశీలనము లేకున్న అవి విశ్వసనీయములు కాక పోవచ్చును అంతేగాక చిక్కు సమయములలో కొద్ది వ్యవధిలోనే అంచనాలు కావలసియుండును కావున పూర్ణ పరిశీలనమునకును సేకరించిన విషయముల క్రోడీకరణమునకును కాలము చాలదు సముదాయమునందలి ఎల్ల అంశములను పరిశీలించకుండనే స్థాలీపులాక సిద్ధాంతముచే విశ్వసనీయమైన నిర్ణయమునకు రాగలమని రుజువుచేయబడినది అధిక వ్యయముతో సముదాయమును సమగ్రముగా పరిశీలించి సేకరించిన విషయములకంటె పొలములు, ఇండ్లు మొదలగు వ్యష్టి సంఖ్యాకములైన భాగముల పరిశీలనముచే గ్రహింపబడిన విషయములే మేలైనవని గమనించబడినది క్రోడీకరణము గూడ సమర్థతతో చేయవచ్చును

మన ప్రభుత్వముయొక్క జాతీయరకముల పరిశీలన సంఘమును (National Sample Survey) ఇచట తప్పక పేర్కొనవలయును అది సంఖ్యాశాస్త్ర సంస్థ (Indian Statistical Institute) వారి ఉపదేశానుసారము నడపబడుచున్నది ప్రతి నాలుగు నెలలకాలములో రమారమి వేయి గ్రామములలో కొన్ని గృహములమాత్రమే పరిశీలించి, వివరములను సేకరించుచు మన దేశముయొక్క సాంఘిక ఆర్థిక-వ్యవస్థలపైని జనపరిస్థితులపైని వ్యాఖ్యానించుటకు పూను సంస్థలలో అదియే మొట్టమొదటిది ఇట్లు విస్తరమైన కార్యమును, సంగ్రహాలు పునఃపునరావృత్తిని, శీఘ్ర క్రోడీకరణమును ఏ సమగ్రగణన విధానమందయినను ఊహించ వలనుకావు

3 పరిశ్రమలు : సంఖ్యాశాస్త్ర విధానము ప్రత్యక్షముగా ప్రయోగింపబడు క్షేత్రములలో పరిశ్రమ ఒకటి పరిశ్రమావశ్యకములను తీర్చుటకే కొన్ని ప్రత్యేక సంఖ్యాశాస్త్ర విధానములు వర్ధిల్లినవి అట్టి పద్ధతులలో (1) వస్తువ్యవస్థా నియమనమును (Statistical Quality Control or S Q C.) విధించుట (2) రకములను పరిశీలించు ప్రణాళికలు (Sampling Inspection Plans) అనునవి వీనిలో మొదటిదగు S.Q.C. అమెరికా లోని బెల్ టెలిఫోన్ ప్రయోగశాలలో డబ్ల్యు. ఎ షివర్ట్ (W A. Shewart) అను శాస్త్రజ్ఞునిచే ప్రవేశ పెట్టబడినది దాని సంఖ్యావ్యక్తరూప పరిమితి పరిశోధనములచే కనుగొనబడినవి పరిశ్రములలో 20 వ శతాబ్దమున కనుగొనబడిన ప్రముఖ పరిశోధనముగా అది పరిగణింపబడుచున్నది అది అవిచ్ఛిన్నమైన ఉత్పాదనమున వస్తుగుణములలో గల సహజములైన మార్పులను గుర్తించుచు, ఉత్పత్తి సాగుచుండగా గుణపరిమాణములలో జరుగు పరివర్తనములను పటరూపమగు విధానము ద్వారమున నిరూపించును ఉత్పాదనమున అంతరాయము ఎచ్చట నున్నదో కనుగొని సరియగు పద్ధతి నవలంబించుటకు అది సూచనలు చేయును ప్రస్తుత ఉపకరణములతో పని సాగుచుండగా కలుగు మార్పులను గుర్తించి సవరించు ఈ S Q C. విధానమే లేకున్న పరిశ్రమ ప్రచోదకులు చిక్కు సవరణలుచేసి తన్మూలమున విరామకాలమున గలుగు ఉత్పత్తి నష్టము ననుభవించుటయో, కొద్ది సవరణలే చేసి ఎక్కువగా నాశము చెడు వస్తువుల ఉత్పత్తిచేయుటయో సంభవించి యుండెడిది

మన దేశ పరిశ్రములలో ఇప్పుడు S Q C. ఎక్కువగా వాడబడుచున్నది మూలధన వ్యయము లేక, ఉత్పత్తిని పెంచు జాతీయ మూలద్రవ్యముగా ఇది పరిగణింపబడుచున్నది సంఖ్యాశాస్త్రజ్ఞుని వ్యవహార చిత్రములో గ్రుడ్డి నమ్మక ముంచుటయే ఈ మూలద్రవ్యము !

ఇక రెండవది యగు వస్తు పరిశీలన ప్రణాళికలను మొదట ప్రవేశపెట్టినవారు డాడ్జ్ (Dodge), రోమింగ్ (Romig) అనువారలు వీటిని అభివృద్ధి తెచ్చినవాడు అమెరికా యందలి అబ్రహామ్ వాల్డ్ (Abraham Wald) అనువాడు ఇది సమకూర్పబడు వస్తువుల పరిశీలనమునకగు వ్యయమును సాధ్యమయినంత తక్కువచేయును ఉత్పత్తిచేయబడిన మొత్తము వస్తువుల గుణపరీక్ష కొన్ని వస్తువుల పరీక్షచేతనే తెలుపబడును.

4. జీవశాస్త్రము : నవీన సంఖ్యాశాస్త్ర విధానములు అనేకములు జీవశాస్త్రమున ప్రయోగించుటచే వెలువడినవి రకములకాలతలలోని మార్పులను గమనించుటకు ఈ శాస్త్రవిధానములు అవసరమని జీవశాస్త్రజ్ఞులు అభిప్రాయపడిరి వారు డార్విన్, గాల్టన్ మహనీయుల భావనా

ప్రాబల్యమువలన మానవుని వంశపారంపర్యసమస్యను పరిశీలింప మొదలిడిరి. లండన్ జీవపరిమాణ ప్రయోగశాలలో కె పియర్‌సన్ అను శాస్త్రజ్ఞుడు గుణ స్వభావము లందలి పరివర్తనములను, సహపరివర్తన స్వరూపములను చాలవరకు పరిశీలించెను. తరువాత ఫిషర్ మహాశయుడు పరివర్తన విశ్లేషణవిధానమును (Analysis of Variance) కనిపెట్టెను. ఈ విధానమువలన సముదాయములలో అంతరముగా గలుగు మార్పుల గమనించుచు, సముదాయములకు సముదాయములకు నడుమ నుండు భేదమును పరిశీలించవచ్చును. పూర్వ మీపరీక్ష కష్టముగా నుండుట వలన జీవశాస్త్రజ్ఞులు జంతు వృక్ష స్వరూప గుణముల యొక్క పరీక్షతోనే తృప్తిపడుచుండిరి.

నవీన సంఖ్యాశాస్త్ర విధానము యొక్క ప్రయోజనములను గుర్తెరుగువారిలో ఉత్పత్తి క్రమశాస్త్రము తన సత్వరాభివృద్ధికి సంఖ్యాశాస్త్రమున కెంతయు ఋణపడి యున్నది. సంఖ్యాశాస్త్రము, ఉత్పత్తి క్రమశాస్త్రము ఈ రెండును ఇరువదియవ శతాబ్దమునకు ప్రత్యేకత నొసంగిన విధానములు. ఈ రెండును ప్రత్యేకదృష్టి గలిగి శాస్త్రీయ పరిశోధనవిధానములలో తమ ప్రాబల్యమును చూపుచున్నవి. ఉత్పత్తి క్రమశాస్త్రజ్ఞుడు ప్రయోగ ఫలితములను సంఖ్యాశాస్త్రమువలన విశదీకరించి, ఉత్పత్తిక్రమము యొక్క భావనలను సంగతమగు చట్టమున నుంచగలిగెను. అందువలన క్రొత్త విషయములు కనుగొనుటకు అవకాశము చిక్కినది. మనుజులలోని రీసస్ (Rhesus) రక్త సముదాయముల యొక్క ఆనువంశికసూత్రములను అతి శీఘ్రముగా కనుగొనుటయే ఈ రెండు శాస్త్రముల అన్యోన్య సహాయమునకు నిదర్శనము.

ఉత్పత్తి శాస్త్ర విషయ పరీక్షలో సంఖ్యాశాస్త్రీయము విజయముపొందుటకు గాసెట్, ఫిషర్ మొదలగు శాస్త్రజ్ఞులచే కనుగొనబడిన కొంది రకముల సిద్ధాంతమే (Small Sample Theory) ప్రధాన కారణము. ఈ సిద్ధాంత సహాయమున వివిధాధారముల నుండియు, వేరు వేరు దేశముల నుండియు లభించిన స్వల్ప వివరములను పరీక్షించవచ్చును. సంగత భాగములను మేళవించి, మన పరిశీలన విషయజ్ఞానమును వృద్ధిచేసికొనవచ్చును. ఇంతకు ముందు సంఖ్యాశాస్త్రజ్ఞుడు భిన్న-ఆధారముల నుండి సేకరింపబడిన సముదాయ వస్తుజ్ఞానము మీదనే ఆధారపడవలసియుండెను. ఆ వృత్తాంతములను సజాతీయమైన రకముగా పెంచలేము. అందున్న సంకీర్ణతను గుర్తెరుగక చేయు నిర్ణయములు సరిగా నుండజాలవు.

మొక్కల పెంపకపు విధానమును పరిశీలింతము. ఇందు క్రొత్త మొక్కలను, మంచిఫలమునిచ్చు మొక్కలను ఉత్పత్తిచేయుటయే ఉద్దేశము. ఈ విధానము ననుసరించియే అమెరికాదేశము సంకీర్ణధాన్యభేదమును (Hybrid corn) పండించగలిగినది. తత్ఫలితముగా వారి జాతీయాదాయము 10% హెచ్చినది. మొక్కల పెంపకమున రెండు విధానములు గలవు. (1) సంకరజాతి పెంపకము, (2) స్వభావ సిద్ధమగు జాతి పెంపకము. ప్రతి రంగము నందును అనేక వ్యత్యాస గుణములు గల జాతులను పోల్చి, మంచి ఫలాదాయము నిచ్చువానిని గ్రహించవలసిన బాధ్యత కలదు. ఈ ప్రయోజనమునకై ప్రయోగ స్వరూప శాస్త్రము (Design of Experiments) పెంపు చేయబడినది. దీని వలన సాధ్యమైనంత నిర్దుష్టముగా ప్రయోగఫలితములందలి భేదములను ఊహించుటకు వీలగు పరీక్షలను చేయవచ్చును.

5 విద్య, మనశ్శాస్త్రము : జ్ఞానము, అభిరుచి, మనోభావము మున్నగు పదములు మనము సాధారణముగా వాడుదుము. కాని వానిని కొలుచుటలో పెక్కు భావక్లేశములు మనల నెదుర్కొనును. ఈ కొలతల ఆవశ్యకతేమి ? ఒక వ్యక్తి ఫలానా ఉద్యోగమును గాని, వృత్తిని గాని ఏవిధముగా నిర్వహించగలడని అంచనా వేయుటకు ఈ కొలతలు కావలసియుండును. ఆ వ్యక్తి సమర్థుడైన శాస్త్రజ్ఞుడగునో, న్యాయవాది యగునో, వైద్యుడగునో, అధికారి యగునో కనుగొనుటకు మనస్తత్వవేత్తలయిన బినెట్ సైమన్, స్పియర్‌మన్, థామ్సన్ మున్నగువారు అనేక పరిశోధనములను చేసియున్నారు. కొన్ని పరీక్షలలో ఒక వ్యక్తి ప్రదర్శించు సామర్థ్యముపై అతని భావి ప్రవృత్తి ఆధారపడియున్నచో, ఆ పరీక్షలు విశ్వసనీయములుగను, క్రమబద్ధములుగను ఉండవలయును. రెండు భిన్న కాలములందు జరుపబడు పరీక్షలో ఒకే వ్యక్తి సంపాదించిన ఫలితములం దెక్కువ భేద ముండకుండినచో తత్ఫలము విశ్వసనీయమైనదిగా గుర్తింతుము. ఇట్టి పరీక్ష-

ఫలితములపై ఆధారపడిన అంచనా ఎంతవరకు సత్యమగునో తెల్పు ప్రమాణమునే పరీక్షాక్రమ మనవచ్చును మనస్తత్వవేత్తలు సంఖ్యాశాస్త్రముయొక్క అన్యోన్య సంబంధ సిద్ధాంతముల సహాయమునపై పరీక్షలు మరింత క్రమమైనవిగను, విశ్వసనీయమైనవిగను ఉండునట్లు అభివృద్ధిచేయుచున్నారు బహుళాపవర్త్య సంఖ్యాశాస్త్ర విభాగము (Multivariate analysis) యొక్క ఆధునికాభివృద్ధి పై సమస్యలపై మరింత ప్రకాశమును ప్రసరింపజేయుచున్నది నేడు మనము ఈ పరీక్షల సహాయమున సంఖ్యాశాస్త్ర విధానముల నవలంబించుచు, విద్యావృత్తి సంస్థల యందు విద్యార్థులను, కర్మాగారముల యందు విధానజ్ఞులను, ప్రభుత్వ నిర్వహణమునకు కావలసిన నిర్వాహకులను, ప్రశస్తతరముగా ఏరుకొనగలుగుచున్నాము

6 వైద్యసంబంధోపయోగములు విచారదశ, మనోవ్యాధి, మానసిక చికిత్స మొదలగు నరముల సంబంధమైన రోగముల రకముల విభజనమునకు సంఖ్యాశాస్త్రము ఉపయోగపడును ప్రస్తుతమున్న పరీక్షలు ఆ వ్యాధుల రకములను స్పష్టముగా చెప్పుటకు అవకాశము నిచ్చుట లేదు ఫిషర్ మహాశయునిచే కనుగొనబడిన లుప్తీకరణ ప్రమేయములో (Discriminant Function) శోధనముల మేళవించుటవలన కొంతవరకు పై విభజనము జయప్రదముగా చేయవచ్చును ఇచట వైద్యచికిత్స శస్త్రచికిత్స అవసరమగు రెండువిధములైన కామెల రోగమును వేరుపరచుటకు ప్రయోగించు జీవరసాయనిక శోధనములను చెప్పవలసి యుండును నరముల సంబంధమైన రోగ విభజనము వలెనే, ఇచటను రోగులను ప్రత్యేకమగు రెండు తరగతులుగా పై శోధనములు విభజింపలేవు అందు కొంత సంకీర్ణత కనబడును అమిత వ్యయముతో పరీక్షల సంఖ్య యొక్కువచేసి రోగ నిర్ణయమును చేయుటయో, లేక అనుకూలములగు పై రెండు పరీక్షలతోనే సంతృప్తి పడుటయో జరుగవలసి యుండును కాని పై ఉదాహరించిన లుప్తీకరణప్రమేయ సహాయమువలన రోగ నిదానము తప్పుగాచేయు ప్రమాదము చాలవరకు తగ్గిపోవును

7 ఆర్థిక శాస్త్రము: "కచ్చితముగాని కొన్ని విషయములను సంఖ్యాశాస్త్రము యొక్క సామాన్య పద్ధతులు నిర్వహింపలేవు కాని మానవుని మనస్సు అట్టి విషయములను గూడ నిర్వహింపగలదు" ఆర్థికశాస్త్ర పరిశోధన విషయమున ఇది నిజముగా కన్పించుచున్నది అనేక ఆర్థికశాస్త్ర సిద్ధాంతములు సహజముగా గుణప్రధానములైనవి వానికి ఆధారముగా సంఖ్యా సంబంధమైన వివరములు ఉండవు కావలసిన అంకముల అభావమే దీనికి కొంతవరకు కారణము పూర్వపు ఆర్థిక సిద్ధాంతములలో పెక్కు ఒడుదొడుకులు కానవచ్చును సరియగు వివరములను సేకరించుట, సిద్ధాంతీకరించుట రెండును కలసి మెలసి వర్తించుచో సమరసభావ స్వరూపము నిర్మింపనగునని తెలిసికొనబడినది ఆర్థికశాస్త్రమునకును, సంఖ్యాశాస్త్రమునకును సమీప సంబంధము కలుగజేయుటకై ఆర్థిక సంఖ్యాశాస్త్రము (Econometrics) స్థాపింపబడినది వివిధ కాలపరిమితిగల ప్రణాళికలలో దాని ఉపయోగమునుబట్టి చూడ ఆ ప్రయత్నములు అప్పుడే ఫలోన్ముఖమునకు రాదొడగినవి ఇది హాలండ్ దేశమున టిన్‌బర్గెన్‌చే నిరూపింపబడినది

8 భౌతిక, రసాయన శాస్త్రములు: సునిశ్చితములగు రసాయన భౌతిక శాస్త్రములవంటి శాస్త్రములలోగూడ సంఖ్యాశాస్త్రము ఎట్లు ఉపయోగించునని శంక కలుగవచ్చును ఈ శాస్త్రములు ప్రకృతియొక్క స్థిరమైన ధర్మములతో సంబంధించియున్నవి ఈ ధర్మములను కచ్చితముగా కొలువగలము, నిర్ణయించగలము గావుస్ (Gauss) మహాశయునిచే పెంపొందింపబడిన 'పర్యవేక్షణ దోష విభజనము' (distribution of errors of observations) ఒక్కటే భౌతికశాస్త్రజ్ఞులకు సంఖ్యాశాస్త్రమున శ్రద్ధను కలిగించెను కాని భౌతిక శాస్త్రజ్ఞులచే వృద్ధిచేయబడిన పెక్కు ముఖ్యభావములలో సంఖ్యాశాస్త్ర అంశములు అంతర్గతములై యున్నవి అణువేగముల విషయమున గావుస్ మహాశయుని ప్రస్థితిక విభజన సిద్ధాంతమును ఉపయోగించుచు, మాక్స్‌వెల్ కనిపెట్టిన 'వాయుచలన' సిద్ధాంతము (Kinetic Theory of Gases) యొక్క ప్రవేశమువలన వ్యాప్తి, ఉష్ణసంక్రమణము, చిక్కదనము మొదలగు దృగ్విషయములను స్పష్టముగా అర్థముచేసికొనుటకు అవకాశము కలిగినది తరువాత సంఖ్యాశాస్త్ర నియమములపై ఆధారపడిన తేజః కణవాదము (Quantum Mechanics) కనుగొనబడినది

భిన్నమైన కొలతలు, ధారములుగల అణుసముదాయములను తలచుకొని, కర్బనార, రబ్బరు, మాంస కృత్తులు మొదలగు పదార్థముల ధర్మములను వివరించుటకు రసాయన శాస్త్రజ్ఞులు మొదలిడుచున్నారు. రసాయనికపు మార్పులవలన పదార్థములలో కలిగిన ధర్మ వికారములను సముదాయపుపొడవులో పంపకము యొక్క పునః పునరావృత్తిలోని మార్పు రూపముచే వివరించు చున్నారు సంఖ్యాశాస్త్ర భావములు మెల్లగా నవీన రసాయనిక సిద్ధాంతములలో చొచ్చుకొని పోవుచున్నవి

9 సాహిత్యము సాహిత్యమువంటి విభాగము లందు సంఖ్యాశాస్త్రము యొక్క ఉపయోగములు అరుదుగా కానవచ్చును ఉదా: సాహిత్యములోని పలు శైలులతో అక్షరముల పునః పునరావృత్తి యొక్క జ్ఞానము రహస్య రచనాశాస్త్రమున ఉపయోగించును దీనినిబట్టి సాంకేతిక భాష గుర్తింపబడినది ఆంగ్లేయ సాహిత్యములో E అను అక్షరము తరచుగా ఉపయోగింపబడును అందువలన స్మృతి భాషలో తరచుగా ఉపయోగించు సంకేతము E అని నిరూపింప వచ్చును అటులనే అక్షరముల యొక్క వివిధ మేళనముల పునః పునరావృత్తి మరికొన్ని వివరములనిచ్చును రహస్యరచనాశాస్త్రమున సంఖ్యాశాస్త్ర పద్ధతులు వృద్ధి చేయబడి, రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామమున శత్రువుల రహస్యవార్తలను కనుగొనుటకు అత్యంతప్రదముగా ఉపయోగింపబడినవి

ఒక రచయితయొక్క శైలిని గురించి చెప్పుటకు సంఖ్యాశాస్త్ర పద్ధతుల నుపయోగింప ప్రయత్నించిన వారు జి యు యూల్ (G U Yule) అనునతడు. ఇందు ఒకరి రచనలలోని వాక్యముల పొడవు, కల్పనలు మొదలగు వివిధ గుణములయొక్క పునః పునరావృత్తి పరిశీలించబడును. రచయితల శైలిలోగల తారతమ్యములను కనుగొనుటకిది యొక మంచిసాధనము ఒక గ్రంథము యొక్క కర్తృత్వము సందిగ్ధమై యున్నప్పుడు దీనినిబట్టి ప్రాయికముగా గ్రంథకర్తను నిర్ణయించవచ్చును.

నవ దేశీయుడగు యార్ని అను నతడు ఖచ్చితమగు సాక్ష్యములులేని షేక్స్పియర్ గ్రంథముల ప్రకాశ పరచిన తేదీలను కనుగొనుటకై సంఖ్యాశాస్త్ర విధానము నుపయోగించి యుండెను షేక్స్పియర్ గ్రంథముల విషయమున తేదీలు నిర్ణీతములై యున్నవి కాని Love's Labour Lost, Taming of the Shrew మొదలగు కొన్నిటి విషయములు తెలియక పోవుటయు, వివాదాస్పదములై యుండుటయు సంభవించెను రచయితల శైలిలో కొన్ని గుణములు కాలము ననుసరించి మార్పు చెందుచుండును ఈ సమస్యను పరిష్కరించుటకు ఇది ఆధారముగా గ్రహింపబడినది రచయిత శైలిలోని విరామము, ఒత్తిడి (Stress) అను రెండు గుణముల కొలతలు గ్రహింపబడినవి షేక్స్పియర్ రచించిన అన్ని గ్రంథములయందును కవి శైలికి స్వభావసిద్ధములైన ఈ రెండు గుణముల కొలతలు తీసికొనబడినవి తేదీలు తెలిసిన గ్రంథములను మాత్రము పరీక్షించి శైలి స్వరూపమునకును ప్రచురణకాలమునకును గల సంఖ్యాశాస్త్రీయ సంబంధము స్థాపింపబడినది శైలి స్వరూపమును గుర్తించు అట్టి సంబంధమునుబట్టి తెలియని గ్రంథ ప్రచురణకాలమును ఊహింపవచ్చును ఈ పద్ధతినిబట్టి షేక్స్పియర్ యొక్క Love's Labour Lost అను గ్రంథము 1591-92 వసంత ఋతువునందు రచింపబడినట్లు నిశ్చయింపబడినది

10 సంఖ్యాశాస్త్ర దుర్వినియోగములు ఒక విధముగా సంఖ్యాశాస్త్రము నిపుణులయొక్క భావయని చెప్ప వచ్చును అనుభవము లేనివారును చక్కగా తెలియని వారును న్యాయాన్యాయ విచారములేని రాజకీయ వేత్తలును ఈ శాస్త్రమును దుర్వినియోగము చేయ వచ్చును దైనిక సమస్యల పరిష్కరించు ఇతర అను వర్తితశాస్త్రముల వలెనే దీని విషయమున గూఢ ప్రమాదము కలదు ఫలితములను తప్పుగా గ్రహించి వానిని సరిదిద్దుటకై చేసిన యత్నముల వలన ఒక్కొక్కప్పుడు శాశ్వత నష్టములు సంభవింపవచ్చును అనుకొన్న విషయమును ఋజువు చేయుటకై కావలెనని వలసిన విషయములనే సేకరించుట వలనను, చాలని వృత్తాంతముల వలనను, తారతమ్యము గ్రహించుటకు చాలినంత వస్తువు లేనందు వలనను, తప్పు వాదికాలను సృష్టించుట వలనను, పరిశీలన వివేకము తగినంత లేకపోవుట వలనను దుష్ఫలితములే సంభవించుచుండును.

జనులు వాడిన వివిధ వస్తువుల పెంచుకొనునట్లు బజారు ధరల పరిశీలించి వ్యాపారముచేయువారు వస్తువుల ఉత్పత్తి విషయమును నియమించుటకై సంఖ్యాశాస్త్రమును ఉపయోగించుకొనుచుందురుగా దానిని ప్రజలను మోసగించుటకై వినియోగించుచుందురు. ఇట్టి దురుపయోగములకై సంఖ్యాశాస్త్రనైపుణ్యమును ఉపయోగించుట తగని పని

దా. పి. రా

అన్నంభట్టు :- అన్నంభట్టు ఆంధ్ర బ్రాహ్మణుడు వేదశాస్త్ర పండితుడు ఇతని తండ్రి తాత ముత్తాతలును మహావిద్వాంసులు శాస్త్రగ్రంథములను విర్మించినవారు. అన్నంభట్టు తండ్రి తిరుమలభట్టు అతడు సర్వతోముఖ యాజి యను బిరుదము కలవాడు సంధ్యావందన భాష్యమును వ్రాసెను అతని తాత మల్లుభట్టు 'అగ్నిహోత్రభట్టు' బిరుదము కలవాడు అలోకవ్యాప్తి యను వ్యాఖ్యగ్రంథమును, తత్త్వవివేచనమను వేదాంత గ్రంథమును మహాభాష్య టీకయను వ్యాకరణగ్రంథమును అతడు రచించెను. అన్నంభట్టు ముత్తాత గోకనాథభట్టు 'ద్వాదశాహ యజ్వ' యను బిరుదము కలవాడు వీరందరికి మూలపురుషుడు రాఘవ సోమయాజి అని ఆంధ్ర విజ్ఞాన సర్వస్వమున కలదు మరియొక యాధారమును బట్టి అన్నంభట్టు కౌశికసగోత్రుడు అతని మూలపురుషుడు అద్వైతాచార్యుడగు రాఘవసోమయాజి, తండ్రి మేలిగిరి తిరుమలాచార్యుడు, అన్న సర్వదేవుడు అని తెలియుచున్నది ఇందు అన్నంభట్టుయొక్క తాత ముత్తాతల పేర్లు లేవు పై రెండాధారములందును అన్నంభట్టు అన్నంభట్టుగానే పేర్కొనబడెను రెండు తావులందును రాఘవసోమయాజియే మూలపురుషుడని కలదు భేదమేమన ఒకచోట అన్నంభట్టుతండ్రి తిరుమలభట్టనియు, రెండవ తావున తిరుమలాచార్యుడనియు కలదు ఈ 'ఆచార్య' 'భట్ట' శబ్దములు ఆనాడు విస్తృత పాండిత్యముకలవారి కొసగబడుచుండెను అందుచేత తిరుమలభట్టు, తిరుమలాచార్యుడు ఇరువురు నొకరే యని నిశ్చయింపతగియున్నది

విజయనగర సామ్రాజ్యస్థాపనానంతరము ఆంధ్ర బ్రాహ్మణ కుటుంబము లనేకములు తుంగభద్రాదక్షిణ దేశమునకు వెడలెను. అట్టికాలమున అన్నంభట్టు కుటుంబమొకటి అన్నంభట్టువంశమునందలి అత్యంతప్రాచీనపురుషులు మొదట మామిళ్లపల్లి యను గృహనామముతోను, పిదప గరికపాటి అను గృహనామముతోను వ్యవహరింపబడుచువచ్చిరి అన్నంభట్టువంశమునందలి ప్రాచీన పురుషుల మామిళ్లపల్లి యను నింటిపేరు మామిళ్లపల్లి యను పేరుగల యొకానొక గ్రామమును బట్టి యేర్పడి యుండవచ్చును

అన్నంభట్టుపూర్వులు నివసించిన మామిళ్లపల్లి యను గ్రామమెద్ది యని విచారింపతగినది గుంటూరు మండలస్థమైన 'తెనాలి తాలూకా యందు మామిళ్లపల్లి యను గ్రామమొకటి కలదు ఇందు నేటికిని మామిళ్లపల్లి యను నింటిపేరు కల కొన్ని బ్రాహ్మణ కుటుంబములు కలవు ఈ బ్రాహ్మణులు వెలనాటిశాఖకు చెందినవారు తెలంగాణమున మహబూబునగరం జిల్లా యందలి అచ్చంపేట తాలూకాలో మరియొక మామిళ్లపల్లి కలదు నేడందు మామిళ్లపల్లియను నింటిపేరు కల బ్రాహ్మణులు లేరు ఐనను అన్నంభట్టు తెలగాణ్య శాఖకు చెందిన బ్రాహ్మణుడయియుండుటచే అతని వంశమునందలి ప్రాచీనులు తెలంగాణమునందలి మామిళ్లపల్లియందే నివసించి యుండిరనియు, మామిళ్లపల్లియందుండుటచే మామిళ్లపల్లి వారనియు తెలంగాణమునం దుండుటచే తెలగాణ్యు లని ప్రసిద్ధిపొంది యుండిరనియు ఊహింపవచ్చును నేడు వారచ్చట లేకుండుటకు కారణము వారందరును అన్నంభట్టు తలిదండ్రుల కాలమున స్థలాంతరములకు వలస పోయి యుండుటయే కావచ్చును ఇట్లు తెలంగాణము నందలి మామిళ్లపల్లినుండి వలసపోయిన మామిళ్లపల్లి వారిలో కొందరు కడపజిల్లాలోని ప్రొద్దుటూరునందు స్థిరపడిపోగా అన్నంభట్టు వంశమునందలి పెద్దలు ఉత్తర ఆర్కాటునందలి చిత్తూరునకు సామీప్యమున నున్న యొకానొక గ్రామమున నివాసమేర్పరచుకొనిరి ఆర్కాటమున తెనుగువారు ఉత్తర ఆర్కాటు మండలము వరకు వ్యాపించియుండెను

అన్నంభట్టు బాల్యమున విద్యాశూన్యుడయి యుండెననియు, తండ్రి యాతనిని ప్రహారించెననియు, అప్పుడాతడు స్వగ్రామము త్యాగమొనర్చి తొలుత కొండవీటి పాఠశాల యందు ప్రవేశించి యచట వేదశాస్త్రముల నభ్య

సించి, పిదప కాశికేగి, అక్కడ వ్యాకరణ శాస్త్రమును శేషవీరేశ్వర పండితుని యొద్ద అభ్యసించి సమస్త విద్యా పారగుడయ్యెననియు నొక బిరుద్యాముకలదు. కాశియం దితడు పొందిన యఖండ గౌరవము 'కాశీగమన మాత్రేణ హ్యన్నంభట్టాయతే ద్విజః' అనుసూక్తి వలన తేటపడుచున్నది.

అన్నంభట్టు కాశినుండి స్వగ్రామమునకు చేరి తర్కమీమాంసాద్యనేక శాస్త్రగ్రంథములను రచించెను. ఇతడొక పాఠశాలను కొండవీటిలో నేర్పరచి విద్యార్థులకు తర్కశాస్త్రమును బోధించుచుండెను. తర్కశాస్త్రము నభ్యసించువారు క్రమముగా తర్కసంగ్రహము, దీపిక, ముక్తావళి, గాదాధరీయము మున్నగు గ్రంథములను చదువవలెనను పరిపాటి అన్నంభట్టే యేర్పరచెననియు, అప్పటినుండియే ఆ పద్ధతి ఆచరణములోనికి వచ్చెననియు పలువురు విద్వాంసుల విశ్వాసము. ఇట్లు సుప్రసిద్ధి నొందియున్న అన్నంభట్టునకు విజయనగర సామ్రాజ్యాధిపతులలో నొకడగు శ్రీ సదాశివరాయల కాలమున అళియ రామరాజుచే గరికపాడను గ్రామము దానముగా నొసగబడినట్లు శాసనములవలన తెలియుచున్నది. కావున నితడు క్రీ. శ. 16వ శతాబ్ది మధ్యమునందుండెనని నిశ్చయింపనగును. గరికపాడు దానముగ లభించినది మొదలు అన్నంభట్టును తద్వంశ్యులును పారంపర్యముగ ఆ గ్రామమందే స్థిరనివాసమేర్పరచుకొని, ఆ గ్రామమునుబట్టి గరికపాటివారను గృహనామముచే ప్రసిద్ధినొందిరి. నేడు గరికపాటియందును తదితర స్థలములందును కల గరికపాటివారు తెలంగాణ్యులను శాఖ సగోత్రులై యున్నారు.

అన్నంభట్టు పుంభావసరస్వతి యనుట అతిశయోక్తి కానేరదు. అన్నంభట్టు తర్క మీమాంసా వేదాంత వ్యాకరణ శాస్త్రములందు నిష్ణాతుడయి పెక్కు శాస్త్ర గ్రంథముల రచియించెను. ఇతడు తర్కశాస్త్రమున - తర్కసంగ్రహము, తర్కసంగ్రహదీపిక, తర్కభాషా తత్త్వబోధిని, ఆలోకసిద్ధాంజనము, (ఇది జయదేవుని ఆలోకమను తత్త్వచింతామణికి వ్యాఖ్య) సుబుద్ధి మనోహరము (ఇది రఘునాథశిరోమణి కృతమైన దీధితికి వ్యాఖ్య) అను గ్రంథములను వ్రాసెను. 12వ శతాబ్ది వరకు మాత్రగ్రంథములను, పిదప గంగేశోపాధ్యాయ కృతమైన తత్త్వచింతామణిని ఆధారముగ చేసికొని న్యాయశాస్త్రము వికాసమునొందెను. ఇట్టి భేదమును బట్టియే మొదటిదానికి ప్రాచీన న్యాయమనియు రెండవ దానికి నవీన న్యాయమనియు వ్యవహార మేర్పడెను. తర్కసంగ్రహమున ద్రవ్యాదిసప్తపదార్థముల స్వరూపము సంగ్రహముగ వివరింపబడినది. తర్కసంగ్రహ దీపిక అనునది తర్కసంగ్రహమునకు అన్నంభట్టుచే వ్రాయబడిన టీకా గ్రంథము. తర్కసంగ్రహ నిర్మితియందలి వైశిష్ట్య మెద్దియన - ప్రాచీనులు ప్రమాణ నిరూపణానంతరము పదార్థనిరూపణ మొనర్చిరి. ఆరంభమున నున్న ప్రమాణనిరూపణము మిక్కిలి కఠినమైనదై సుబోధ మగుటలేదు. అందుచేత శాస్త్రోద్దేశము ప్రచారమునకు వచ్చుట కష్టమయ్యెను. అన్నంభట్టు ముందుగనే శాస్త్రమందలి ప్రమేయముల నిరూపించి ఆ ప్రమేయ నిరూపణమునకు ప్రమాణములను సాధనములుగా గ్రహించెను. అందువలన శాస్త్రోద్దేశము సుబోధమగుచున్నది. ప్రాచీనులు ప్రాచీన గ్రంథములయందొక్కొక్క భాగమునకు మాత్రమే ప్రాధాన్యమొసగి దానినే విపులముగ చర్చించిరి. అన్నంభట్టు శాస్త్రప్రమేయ సామగ్రినెల్ల సమగ్రముగాను క్లుప్తముగాను వివరించెను. తర్కసంగ్రహమందు అన్నంభట్టు క్రమమును మార్చుటచేతను, విషయమును సమగ్రముగా గ్రహించుటచేతను, సుబోధ మొనర్చుటచేతను, ఇది ఆసేతుహిమాచలము సంతత పఠనపాఠనములందు విశేషోపయోగమును గాంచుచుండుటచేతను దీనికి నవీన న్యాయమున ప్రధానస్థానము లభించియున్నది.

మీమాంసాశాస్త్రమున ఇతడు రాణకోజ్జీవిని (ఇది భట్ట సోమనాథుని రాణకమునకు టీక. దీనికి సుబోధిని, సుధాహరము అనునవి నామాంతరములు) తంత్రవార్తిక టీక అను రెండు గ్రంథములను రచించెను. వేదాంత శాస్త్రమున - మితాక్షర (ఇది బ్రహ్మసూత్రములకై వ్రాయబడిన వృత్తి), తత్త్వవివేచనము - అను రెండు గ్రంథములను రచియించెను. వ్యాకరణ శాస్త్రమునందు వ్యాకరణ మితాక్షర (ఇది పాణిని అష్టాధ్యాయికై అత్యంత సులభమైన వ్యాఖ్య) భాష్య ప్రదీపోద్ద్యోతనము (ఇది కైయటుని ప్రదీపముకై వ్యాఖ్య) అను గ్రంథ

ద్వయమును గ్రాసెను. వేదముపై వీతడు వ్యరభుతణమును గ్రంథమును రచించెను ఇట్లున్నంతట్టు పోటకలేఖని భహుముఖముల బహురంగముల వర్తించెను

గ. ల. కాం.

అన్నజీవ పరివర్తన వ్యాధులు :- పిండిపదార్థముల అన్నజీవ పరివర్తనము (కార్బోహైడ్రేట్ మెటాబోలిజం) : లాలా (ఉమ్మి) జలమందలి టైలిన్, స్వాదుపిండపు ద్రవములోని ఎమైలేస్, చిన్నప్రేగు ద్రవములోని యిన్వర్టేస్, మాల్టేస్, లాక్టేస్ అనునవి పిండిపదార్థములను గ్లూకోసుగా మార్చును. ప్రేగులలోని సూక్ష్మజీవులు కొంత గ్లూకోసును బొగ్గుపులుసు వాయువుగను, మిథేనుక్రిందను మార్చును ప్రేగులద్వారమున గ్లూకోసు రక్తములోనికి ప్రేగులయొక్క వైపొర సహాయముతో పీల్చుకొనబడును గాలక్టోసు, లెవ్యులోసు, కాలేయమును చేరి, అచట అవి రెండును గ్లూకోసుగా మార్పునొందును గ్లూకోసులో చాల భాగము గ్లైకోజను క్రింద మార్చబడి, కాలేయపు కణములలో నిలువచేయబడును కొంత మాత్రము కాలేయముగుండ రక్తప్రవాహములోనికి పోవును సుమారు 500 గ్రాముల గ్లైకోజను శరీరమునందు నిలువచేయబడి యుండును అందు 100 గ్రాములు కాలేయములోను, మిగిలినది అస్థిపంజర కండరములందును ఉండును సాధారణముగ రక్తమునందు 80-120 మిల్లిగ్రాముల చక్కెరయుండును 50 గ్రాముల గ్లూకోసును ఇచ్చి రక్తమునందలి చక్కెరను ప్రతి అరగంటకు పరీక్షించినయెడల అది ఒక గంటలో 130-160 మిల్లిగ్రాములకు పెరుగును రెండు, రెండున్నర గంటలలో మామూలు పరిస్థితికి తగ్గిపోవును దీనినే శర్కరాసహన పరీక్ష(సుగర్ టాలరెన్సు టెస్టు) అందురు రక్తమందలి చక్కెర 180 మిల్లిగ్రాములకు మించియున్నచో, మూత్రమునందు చక్కెర కానవచ్చును ధాతువులు వ్యయమగుటమూలమున, రక్తమందలి చక్కెర తగ్గిపోయినయెడల, కాలేయమందలి గ్లైకోజను గ్లూకోసుగా మార్పుచెంది రక్తప్రవాహములోనికి విడుదల చేయబడును పెక్కు అమినో ఆసిడ్లను, అవసరముగ క్రొవ్వును గ్లూకోసుగా మార్పు శక్తి కాలేయమునకు గలదు.

స్వాదుపిండమునందలి సహాయకణములతో సంబంధములేని లాంగరుహాన్సు దీవులలోని బీ కణములనుండి యిన్సులిను స్రవించును. ఇదియొక హార్మోను దీని సంఘటనమును గూర్చిన వివరములు C_{254} H_{377} O_{75} అని సాంగర్ అను శాస్త్రజ్ఞునిచే 1955 లో కనుగొనబడెను దీనివలన ధాతువులలోని గ్లూకోసును వినియోగించుటకు వీలు కలుగును. కాలేయములో, కండరములలో, గ్లైకోజను నిలువ చేయుటకు అవకాశము లభించును అమినో ఆసిడ్సు, క్రొవ్వు, వ్యయముగాకుండ రక్షణము ఏర్పడును

మూత్రములో చక్కెర ఉండినయెడల దానిని మధుమూత్రవ్యాధి (గ్లైకోసూరియ) అందురు గ్లైకోజను 100 ఘ సెం మీ రక్తములో 180 మిల్లిగ్రాముల కంటె ఎక్కువగా తయారైనయెడల మధుమేహము (డయాబెటిసు మెల్లిటసు) సంభవించును

కొందరి రక్తములో చక్కెర 180 మిల్లిగ్రాముల కన్న తక్కువ యున్నను మూత్రములో చక్కెర యుండును దీనినే మూత్రపిండ సంబంధమైన మధుమూత్రవ్యాధియందురు ఇది ఎక్కువ ప్రమాదకరమైన వ్యాధి కాదు

మాంసకృత్తులకుసంబంధించిన అన్నజీవ పరివర్తనము : కడుపు ద్రవములోనున్న పెప్సిను, హైడ్రోక్లోరిక్ ఆసిడు, రేనిన్ స్వాదు పిండములోని ట్రిప్సిను, చిన్న ప్రేగు ద్రవములోని ఎరప్సిను అనునవి మాంసకృత్తులను అమినో ఆసిడ్సుగా మార్పుచేయును ఇందు నత్రజని (యన్ హెచ్ 2) కలదు వాటి సంఖ్య 15 ఉదాహరణములు — అలేనిన్, గ్లైసిన్, లూసిన్ మొ అవి రక్తప్రవాహములోనికి పీల్చుకొనబడి, కాలేయము చేరును అందు కొన్ని కాలేయముగుండా సాధారణ ప్రవాహములోనికి తీసికొనబడును ధాతువులు వాటిని గ్రహించి తమయందలి పదార్థమును పెంపొందించుకొనుటకును, శరీరముయొక్క తరుగుదలను తిరిగి పూర్తిచేయుటకును ఉపయోగించుకొనును అదనముగ నున్న అమైనో ఆసిడ్ కాలేయమందే పూర్తిగా యూరియాగా మార్చబడును సాధారణముగ రక్తములోని యూరియా ప్రమాణము 20-40 మిల్లిగ్రాముల కాతముండును అది మూత్రములోనికి స్రవిం

చును యూరియా మూత్రములోనికి ప్రవించుటనుబట్టి మాంసకృత్తులు ఎంతవరకు తీసికొనుచున్నామో నిర్ణయింపవచ్చును అత్యవసరమైన ఎమైనో ఆసిడ్లు ఏవి యనగా (1) లూసిన్ (2) ట్రిప్టోఫేన్ (3) మిథియొనిన్ (4) థియొనిన్ (5) ఫినైల్ ఎలనిన్ (6) వాలిన్ (7) లైసిన్ (8) ఆర్జనిన్ (9) హిస్టిడిన్ (10) ఐసొల్యూసిన్ ఇవి పాలు మొదలగు వస్తువులలో కలవు. ఎదుగుటకై వీటిని తీసికొనుట అవశ్యకము అరమాటిక్ అమైనో ఆసిడ్సు కాలేయమునందు ఎథీరియల్ సల్ఫేట్సుగా మారి మూత్రములోనికి స్రవించును.

క్రియాటిన్ రక్తములో 10 మి గ్రా శాతము కండరములలోను వృషణములలోను ఉండును ఇదిస్వల్ప పరిమాణములో రక్తములోను మూత్రములోను కలదు ఇది శరీర అంతర్గత అన్నజీవపరివర్తనము ద్వారమున వ్యర్థ పదార్థముగా ఏర్పడుచున్నది

యూరిక్ ఆసిడ్ ఇది ఆహారమందలి మాంసకృత్తుల నుండియు, న్యూక్లియో ధాతువులనుండియు చెడిన పదార్థ ముగా ఏర్పడుచున్నది రక్తములో ఇది 3 మి గ్రా శాతముండును ఇది మూత్రము ద్వారమున విసర్జింప బడును

క్రొవ్వుయొక్క అన్నజీవ పరివర్తనము ఆహార మందలి తటస్థమగు క్రొవ్వుపదార్థములపై జీర్ణరసము లోని లైపేను, స్వాదుపిండములోని లైపేను పనిచేయును పైత్యరస లవణములు వాటి సామర్థ్యమును 14 రెట్లు హెచ్చించును పైత్యరస లవణములు, నీరు, మ్యూసిన్ కలసి క్రొవ్వును పీచుక్రింద మార్చును క్రొవ్వు గ్లిసరిన్ గాను ఫాటీ ఆసిడ్సుగాను పూర్తిగా చితుకకొట్టబడును ఫాటి ఆసిడు క్రొవ్వు, ఆమ్లములు మున్ముందు మార్పులు పొందునపుడు ముందుగా కలిసి పేగులలోని పాల గొట్టమును చేరుకొనును పేగుగోడలో ఫాటీ ఆసిడ్లు పైత్యరస ఆమ్లములు విడిపోవును పైత్యరసము పేగు లైటికివచ్చి మరల ఫాటీ ఆసిడ్సుతో కలిసి లోపలికి ప్రవేశించును పేగులోపల ఫాటీ ఆసిడ్సు తటస్థమైన క్రొవ్వుగామారి రక్తమునందుచేరును అవి రక్తమునందు ఈక్రిందిరూపములతో నుండును (1) తటస్థమగు క్రొవ్వు (2) లెసిథిన్ (3) కొలెస్టెరాలు (180 మి గ్రా శాతము) క్రొవ్వు నిలువయుండు స్థానములనుండి కాలేయపు ధాతువులు క్రొవ్వును తీసికొని పోవును కండరములు పిండిపదార్థములను,క్రొవ్వును,శక్తికొరకు ఉపయోగించు కొనును బొగ్గుపులుసు వాయువుగను, నీరుగను, మారు టకు చక్కెర తగినంత యుండవలెను మధుమేహము లేక నిరాహారత మొదలగునవి కలిగినపుడు చక్కెర తగినంత ఉండదు కావున క్రొవ్వు అసిటోను బాడీస్‌ను ఇచ్చును అది మూత్రములో విసర్జింపబడును ఇన్సులిను కావలసిన గ్లూకోసును సరఫరాచేసి కిటోసిస్‌ను నిర్మూ లించును

అల్కాప్టన్ యూరియా, ఇది పుట్టుకతోవచ్చు వ్యాధి, ఇది అరుదైనది మూత్రము క్షారము అగుటతో గాలి కొంతసేపు తగులగనే అది నల్లగానగును ఇందు హెమో జెంటిసిక్ ఆసిడ్ కలదు

హెమోక్రొమేటోసిస్, ఇది శరీరాంగము లన్నిటి యందును అసాధారణ పరిమాణములో ఇనుము నిలువ యుండు వ్యాధి ఇది ముఖ్యముగా హెమొసెడరిన్ రూపములో నుండును అందులకుగల కారణము తెలి యదు అదికూడ అరుదైన వ్యాధి

మధుమేహము (డయాబిటిస్ మెల్లిటస్) స్వాదు పిండములోని లాంగరు హాన్సు దీవులలోని యిన్సులిను ఉత్పత్తిచేయు 'బి' కణములు తక్కువ అగుటవలన ఈ వ్యాధి వచ్చునని ఇదివరలో నమ్మెడువారు కాని కుక్క లకు అంటీరియర్ పిట్యూటరీ ఎక్స్‌ట్రాక్టు సూదిమందుగా ఇచ్చుటవలన వాటికి మధుమేహము కలుగుచున్నది పిల్లలయందును యౌవనములోనున్న స్త్రీ పురుషులందును ఇది తీవ్ర ఫలితములకు దారితీయును వృద్ధులం దిది చాల సాధువుగ వచ్చును పిండిపదార్థముల అన్నజీవ పరివర్త నమునందు కలవరము వాటిల్లును యిన్సులిన్ లేని యెడల కాలేయము గ్లూకోసును గ్లైకోజనుగా మార్చ జాలదు ధాతువులు గ్లూకోసును ఉపయోగింపలేవు అందువలన రక్తములోని చక్కెర మిక్కుటమగును అది 180, మి గ్రా శాతమును మించును మూత్రములో చక్కెర కానవగును. గ్లూకోసు లేనియెడల క్రొవ్వు

పదార్థములు పూర్తిగా ఉపయోగించలేక కెటోన్ పదార్థములు ఉత్పన్నమగును అవి మూత్రముగుండా వచ్చును రోగి అధికముగా మూత్రముపోయుట, దాహము, ఆకలి, బరువుతగ్గుట ఏర్పడును మూత్రములో గ్లూకోస్ ఉండుటచేత దాని విశిష్ట గురుత్వము (స్పెసిఫిక్ గ్రావిటీ) హెచ్చును రోగి తా నధికముగు బలహీనతతో నున్నట్లు చెప్పును ఇందు రాగల క్లిష్ట పరిస్థితులు

1 క్షయ కూడ వచ్చుట

2 మధుమేహముచే స్మృతి తప్పుట నెత్తురులో అధికముగ చక్కెర యుండుటవలన ఇది జరుగును స్మృతి తప్పిన రోగికి సరియైన చికిత్స జరుగనియెడల చనిపోవును

3 మాంసము కుళ్ళుట రాచపుండు మొదలగు శస్త్రచికిత్స అవసరమగు వ్యాధులు కలుగుట

4 చర్మముపై దురదలు కలుగుట

5 కాలుచేతుల తిమ్మిరులు ఏర్పడుట

6 కంటిలో పువ్వు మొలచుట

7 రెటీనా అను కంటిగ్రుడ్డు లోపలి పొర వాచుట (రెటినిటిస్)

8 మూత్రకోశపు వాపు

ఇన్సులిన్ వ్యాప్తిలోనికి రాకపూర్వము చిన్నతనమునందు మధుమూత్రవ్యాధికిగురియైనవారి సరాసరిజీవితము 5 సం ల పరిమితి ఉండెడిది ఆ రోగి మధుమూత్ర మూర్ఛచేగాని, క్షయచేగాని చనిపోవుచుండెను ఇన్సులిన్ అందుబాటులోనున్న నేడు రోగి క్రమబద్ధముగ ఆహారమును తగినంత మోతాదులో ఇన్సులిన్ను తీసికొన్నచో అతడు అకాలమరణమునకు గురికావలసిన అవసర మెంతమాత్రమును లేదు రోగి, ఆహారమును క్రమబద్ధముగ తీసికొనుచు బరువును ఒక ప్రమాణములో కాపాడుకొనుచు తనకుతానే సూదిమందు తీసికొనుట అలవాటు చేసికొనవలెను ప్రతి రోగియు ఇన్సులిన్ పెద్ద మోతాదుగా తీసికొని ఆ పిమ్మట త్వరపడి భుజించనియెడల శరీరమందలి చక్కెర తగ్గునని గ్రహించవలెను అతనికి చెమట, వణకు పుట్టును. అతడు బలహీనుడగును మనస్సు వికలమై సొమ్మసిల్లుట జరుగవచ్చును ఇన్సులిన్ తీసికొనుచున్న మధుమూత్రరోగి తనయొద్ద చక్కెరనుంచుకొని అనుమానము కానవచ్చిన వెంటనే తినవలెను ఇన్సులిన్ రెండు రకములు 1 కరిగెడు రకము ఇది నాలుగు గంటలసేపు పనిచేయును రోగికి రోజుకు రెండుమార్లు సూదిమందు తీయవలెను (2) గ్లోబిన్ ఇన్సులిన్ ఇది చాలసేపు పని చేయును రోగికి రోజుకు ఒకసారి సూది మందు ఇచ్చిన సరిపోవును

అయత్నకృత (స్పాంటేనియస్) హైపోగ్లైసీమియా స్వాదుపిండముయొక్క లాంగర్హాన్ దీవులనుండి యిన్సులిన్ పుట్టును అందుండి ఇన్సులిన్ ఎక్కువగా స్రవించుటవలన గాని, దీవులలో గ్రంథి పుట్టుటవలన గాని యెక్కువ ఇన్సులిన్ తయారగును పొట్టలో అనిర్దిష్టమైన నొప్పి ఉన్నదనియు, బలహీనముగ నున్నదనియు, భోజనము తర్వాత కొంత శాంతించినదనియు, రోగి మొరపెట్టును వ్యాధి తీవ్రమైనయెడల రోగికి స్మృతి తప్పుటకూడ సంభవింపవచ్చును రక్తములోని గ్లూకోసు పరీక్షచేయుటవలన రోగమును నిర్ణయింపవచ్చును ఇది 30 మి గ్రా లు మొదలు 60 మి గ్రాముల వరకుండును ఇందులకు చికిత్స — (1) తరచుగా ఆహారమిచ్చుట (2) స్వాదుపిండములోని ఒకభాగమునుకాని, లేక ఏదేని గ్రంథి కనుపించినచో దానినికాని శస్త్రచికిత్స మూలమున తీసివేయుట

వాన్గార్క్స్ రోగము ఈ వ్యాధికిగల కారణమేమో తెలియదు గ్లైకోజన్ పెద్దపెద్ద మొత్తములలో ఇంద్రియములందు నిలువయుండును పిల్లలు పెద్దపరిమాణముగల హృదయముతో పుట్టుదురు అట్టి పిల్లలు సాధారణముగ ఒకటి రెండు సంవత్సరములకంటె ఎక్కువ కాలము బ్రతుకరు

వాతరక్తము (గౌటు) ఇది యూరిక్ ఆసిడ్ యొక్క అన్నజీవ పరివర్తనమునందు సంభవించు ఒక కల్లోలము దీనికి గురియగువారు 40 సంవత్సరములకంటె ఎక్కువ వయస్సు కలవారు వారు చలిలో తిరిగినచో కాలి బొటనవ్రేలి మొదటి కీలునందు తీవ్రమగునొప్పి వాటిల్లును కీలువాచును ఎఱ్ఱబడి ఏ మాత్రము చలనము కలిగినను నొప్పిగానుండును యూరిక్ ఆసిడ్ పెరుగును కాలము గడచినకొలదియు మూత్రముతోను చెవితోను అరికాలి

కీళ్ళలోను అరచేతి కీళ్ళలోను సోడియం యూరేటు చేరి కుంటితనము ఏర్పడవచ్చును తీవ్రపరిస్థితిలో టించర్ కాల్చికమును ఇచ్చిన యెడల అది నొప్పిని పోగొట్టును ముమ్ముందు ఈ వ్యాధి రాకుండుటకు రక్తమూత్రామ్లము పెరుగకుండ చూచుట అవసరము వారమునకు 3, 4 సార్లు సింకోఫేన్ మాత్రలను సేవింపవలెను ఇది చాల విషసంబంధమైన ఔషధము కావున దీని నుపయోగించుటలో మెలకువ అవసరము

అతి స్థూలత ఈ పరిస్థితి ఈ క్రింది సందర్భములలో వచ్చును (1) పిట్యుటరీ మాంసగ్రంథి వలనను (2) థైరాయిడ్ మాంసగ్రంథిలో ద్రవము తగ్గుట వలనను (3) ఓవరీస్ అనగా స్త్రీలకు రజస్సు ఆగుట వలనను కాని సామాన్యముగా అతిస్థూలత అతిగా తినుటవలన వచ్చును రోగి ఆహారమును మిగుల తగ్గించుకొనుచు తన శరీరమందలి క్రొవ్వును వ్యయపరచుకొనుచు అదనపు బరువు తగ్గునట్లు యత్నము చేయవలెను యాంఫిటమిన్ గోలీలు తినికొన్నచో మితిమీరిన ఆకలి ఉండదు వంకాయలు, టొమేటోలు మొదలగు కూరగాయలను ఉపయోగించినచో అవి తక్కువ కెలోరీల (Calories) ఆహారము నిచ్చుటచే స్థూలత తగ్గుటకు అవకాశమున్నది

క్రొవ్వుయొక్క ఆహారజీవపరివర్తనమునందలి అక్రమములు - ఇందు గాచర్సు వ్యాధి సాధారణమైనది ఇందు ప్లీహము కాలేయము మొదలగు అవయవములు క్రొవ్వు కణములతో నిండును నీమన్‌ఫిక్స్ వ్యాధియు, మ్కల్లరు వ్యాధియు ఇట్టివే కాని నిలువయుండు క్రొవ్వుపదార్థములలో తేడాకలదు ఇందులకు గల కారణము తెలియదు

మిశ్రితాహారము (మిక్స్‌డ్ డైట్) మనము దినచర్యలో శక్తిని వ్యయింతుము మన ఆహారమునందలి కెలోరీలు దీనిని సరఫరాచేయును పెరిగెడు పిల్లలకు ఎక్కువ కెలోరీల ఆహారము అవసరము శరీరముయొక్క ఒక్కొక్క సేను బరువునకు కనీసము 1 గ్రాము మాంస కృత్తులు కావలెను పాలలోను, జంతువుల మాంస కృత్తులలోను జీవసంబంధమైన ఆమ్లములు గలవు పిండిపదార్థములు, మాంసకృత్తులు, గ్రాముసకు 4 కెలోరీల శక్తిని ఇచ్చును క్రొవ్వు గ్రాము 1కి 9 కెలోరీల శక్తిని ఇచ్చును పిండిపదార్థములు లేని క్రొవ్వు, కిటోసెస్‌కు కారణమగును కావున మన ఆహారము మిశ్రమముగా నుండవలెను అందు పిండి పదార్థములు, మాంసకృత్తులు, క్రొవ్వు, లవణములు, విటమినులు, కూరగాయలు, ఉన్నప్పుడే సరియగు శక్తి లభించును మనదేశమునందు కేవలము బియ్యముకే తినెడు వారికి మాంసకృత్తులు తక్కువగా లభించును శాకాహారులకు మాంసకృత్తులు ఇంకను తక్కువగా లభించును. పాలద్వారమున ఈలోటును కూడా తీర్చుకొనవలెను సామాన్య మానవునకు నగటున రోజునకు 2500-3000 కెలోరీల ఆహారము కావలెను శ్రమించు కార్మికునకు రోజునకు 4000 కెలోరీల ఆహారము కావలెను కూరగాయలు, ఆకుకూరలు సమృద్ధిగా తినినయెడల వాటి మూలమున ఆహారమున సెలులోస్ అను పదార్థము లభించి మలబద్ధకము తగ్గిపోవును

నిరాహారత (స్టార్వేషను) నిరాహారులకు అన్నజీవ పరివర్తనక్రియ యావత్తును తలక్రిందగును శరీరమందలి క్రొవ్వు నిలువలు వ్యయమగును పిండిపదార్థములు, క్రొవ్వు మండిపోవుటచే కిటోసెస్ వ్యాధి వచ్చును మూత్రములో ఎసిటోన్ పదార్థములు కానవగును క్రొవ్వునుండియు అమినో ఆసిడునుండియు గ్లూకోసు తయారుచేయు శక్తి కాలేయమునకు కలదు, కాని ఈశక్తి పరిమితమైనది నిరాహారతవలన రోగియైన వ్యక్తికి హఠాత్తుగా సంపూర్ణాహారము నిచ్చుట ఎంత ప్రమాదకరమో ఇటీవల యుద్ధకాలములో వంగదేశ క్షామము ఋజువుచేసినది అందువలన అతడు తప్పక మరణించును అతనికి మొదట గ్లూకోసునీళ్ళు, ఉప్పు, నీళ్లుకలిపిన పాలు, పండ్లరసము ఇచ్చి, అతని జీర్ణశక్తి పెంపొందిన పిమ్మట మెలమెల్లగా క్రమక్రమముగా అతని ఆహారమును అధికము చేయవలెను

దీర్ఘకాలముగ అసంపూర్ణ ఆహారముపై బ్రతికిన వానికి రక్తములో మాంసకృత్తులు తగ్గిపోవును అందువలన శరీరము వాచిపోవును వైటమిన్ లోపమువలన పాండురోగము కలుగు రోగముల చిహ్నములు కాళ్ళ వచ్చును మాంసకృత్తుల అభివృద్ధికి, రక్తవృద్ధికి లివర్

ఎస్ శాస్త్రిగారులు, వైటమినులుగల ఆహారములు ఇచ్చుట ఇందులకు జరుగవలసిన చికిత్స

డా ఎన్ వెం రా

అన్నమాచార్యులు-తాళ్లపాక .- తెలుగుసాహిత్య చరిత్రములో తాళ్లపాకవారి కుటుంబము మిక్కిలి ప్రసిద్ధిచెందినది తెలుగుదేశములో ముఖ్యముగా రాయల సీమయందు 'తాళ్ళపాకవారి కవిత్వము కొంత, నా వైత్యము కొంత' అను సామెత యొకటి ప్రచారములో నుండుటయే అందులకు ముఖ్య నిదర్శనము సుమారు రెండు వందల సంవత్సరములకంటెను మైబడిన కాలమున (క్రీ శ 15, 16 శతాబ్దులలో) ఈ కుటుంబమునకు చెందిన వారు అనేక గ్రంథములను రచించి గొప్ప కవులుగాను గాయకులుగాను ప్రసిద్ధిచెందిరి వారిలో అన్నమయ్య ప్రథముడు ఇతనికి తరువాత పెద్ద తిరుమలాచార్యుడు, చిన తిరుమలయ్య, చిన్నన్న, తిరువెంగళప్ప అను వారు ఈ కుటుంబమున ప్రసిద్ధి వహించిరి

వీరు తొలుత నందవరీక నియోగి బ్రాహ్మణులు ఋగ్వేదులు అశ్వలాయనసూత్రులు భారద్వాజస గోత్రులు వీరిలో అన్నమయ్య తొలుత వైష్ణవమును స్వీకరింపగా అతని తరువాత ఆ వంశమువారు అందరును వైష్ణవులైరి

అన్నమయ్య క్రీ శ 1424 వ సంవత్సరమునకు సరియగు క్రోధి సంవత్సరమున వైశాఖమాసములో విశాఖా నక్షత్రమునందు జన్మించెను ఇతని తండ్రి నారాయణసూరి తల్లి లక్కమాంబ పొత్తపినాటిలోని "తాళ్లపాక" గ్రామము వారి నివాసస్థలము ఈ 'తాళ్ల పాక' యను గ్రామము నేడు కడప మండలములో రాజంపేట తాలూకాయందు ఉన్నది అన్నమయ్య శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామివారి నందకాంశమున అవతరించె నని ప్రసిద్ధి.

ఇతడు బాల్యమునుండియును గొప్ప భక్తుడు ఎల్లప్పుడు భగవంతునే స్మరించుచు, అతని స్తోత్రపారా యణములే చేయుచు, తక్కిన విషయములందు అంత శ్రద్ధాభక్తులు చూపకుండెడివాడు ఇతని తల్లిదండ్రులును, వదినె అన్నలును లౌకికవిషయములు చెప్పినయెడల ఇతడు వరాకున పనిచేయ మరచి వారిచే చీవాట్లు తినుచుండెడి వాడు ఇట్లుండగా అతనికి పదునారేండ్లు నిండినవి పరమ భక్తాగ్రేసరుడై ఎల్లప్పుడును తన్ను స్మరించుచుండుట తప్ప వేరొక్క పనిని చేయనొల్లని ఆ బాలునికి శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామి ప్రత్యక్షమై అద్భుతశక్తులను ప్రసాదించెను అప్పటినుండి అతడు స్వామివారి యానతి చొప్పున సంకీర్తనములు రచించుటకు ప్రారంభించెను అతడాడినమాట అమృతకావ్యమును, పాడినపాట పరమ గానమును కాజొచ్చినవి ఇట్లు కొన్ని నాళ్లు సంకీర్తనములు చెప్పుచుండి అతడు శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామిని దర్శించుటకై తిరుపతికి ప్రయాణమాయెను మార్గ మధ్యమున సంకీర్తన గానము చేయుచు అతడు కొన్ని దినములు ప్రయాణముచేసి తిరుపతి చేరుకొనెను దిగువ తిరుపతిలో అతడు నేకువజామున బయలుదేరి కొండ మీదికి ఎక్కిపోవుచుండెను కాని సంప్రదాయము తెలియక చెప్పులతోగూడ కొండనెక్కి పోవుచుండిన యా బాలుడు మిక్కిలి యలసిపోయి, మోకాళ్ళపర్వతము దగ్గర ఒక వెదురుపొద నీడలో మైమరచి నిద్రింపజొచ్చెను అప్పుడు కలలో అలమేలు మంగమ్మ అతనికి దర్శనమిచ్చి, అతని యాకలిని పోగొట్టి, ఆ పర్వతము సాలగ్రామ మయము గుటచే చెప్పులతో ఆ కొండ నెక్కరాదనియు, చెప్పులు విడిచిపోవలసినదనియు బోధించి అంతర్ధానము చెందెను అతడు నిద్రమండి మేల్కొని తనకు వచ్చిన కలకు మిక్కిలి ఆశ్చర్యపడి అప్పటి కప్పుడే ఆశువుగా అమ్మవారిపై ఒక్క శతకమును చెప్పెను

తరువాత అతడు కొండమీదికిపోయి అచట శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామివారిని దర్శించెను ఆ చుట్టుపట్టుల నుండిన గోగర్భము, ఆకాశగంగ, పాపవినాశము మొదలగు పుణ్యతీర్థములను సేవించెను అక్కడనే ఒక వైష్ణవా చార్యునియొద్ద అతడు వైష్ణవదీక్షను స్వీకరించి ముద్రా ధారణాది సంస్కారములను పొందెను ముద్రాధారణా నంతరము ఆ కొండమీది వైష్ణవులు అతనిని తమ పంక్తిలో నిడుకొని భుజించిరి ఇట్లు భగవత్సంకీర్తనము చేయుచు, గురుశుశ్రూష సలుపుచు అన్నమయ్య కొండమీద కొంతకాలము నివసించియుండెను ఇట్లుండ అతని తల్లి యగు లక్కమాంబ తన కుమారుని వెదకుకొనుచు దేశ మంతయు, తిరిగి తిరిగి వచ్చి తుదకు తిరుమలకైనున్న

అతనిని చూచి ఇంటికి రమ్మని యాతని పెక్కువిధముల బతిమాలెను కాని భగవద్భక్తిపరాయణుడయిన అన్నమయ్య తొలుత ఆమె వేడికోలునకు అంగీకరింపలేదు అందుపై అతని గురువర్యుడగు వైష్ణవాచార్యుడు అతనికి కొన్ని దివ్యోపదేశములుచేసి తల్లిమాట విని ఇంటికి పొమ్మనగా అతడు ఎట్టకేలకు అందులకంగీకరించి తన తల్లి వెంట ఇంటికి ఏగెను యుక్తకాలమునకు ఇల్లు చేరిన అన్నమయ్యకు అతని తల్లిదండ్రులు వివాహప్రయత్నములు చేసిరి కాని ఎల్లప్పుడును భగవంతునే చింతించుచు ఇతర ప్రపంచము తెలియని అన్నమయ్యకు పిల్లనిచ్చుటకు ఎవరును ముందుకు రాకపోయిరి అప్పుడు శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామియే కలలో నగపడి అతనికి పిల్లనీయవలసినదని యుద్బోధింపగా ఇరువురు భక్తులు తమ పిల్లల నాతని కిత్తుమని వచ్చిరి పెద్దల సమక్షమున యథావిధిగా వారి వివాహముహూర్తము జరిగినది వారిలో మొదటియామె తిరుమలమ్మ రెండవయామె అక్కలమ్మ వారిలో తిరుమలమ్మ అనబడు తిమ్మక్కయే ఆ తరువాత 'సుభద్రాకల్యాణ' మను పేర ఒక గేయకావ్యమును రచించినది వివాహమయిన పిదప అతడు కొంతకాలము స్వగ్రామమగు తాళ్ళపాకయందును, తిరుమలయందును, అహోబిలమునందును నివసించెను ఆ కాలములో అతడు తన యిష్టదైవమగు శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామిపై అనేక శృంగార కీర్తనములను రచించెను అహోబిలములో ఆదివణ్ శఠకోపయతీంద్రుని దగ్గర అతడు వేదాంతశాస్త్రమును సంప్రదాయానుసారముగా అధ్యయనము గావించెను అత డక్కడ ఉండిన కాలములోనే అతడు వాల్మీకి రామాయణమును తెలుగులో సంకీర్తనాత్మకముగా రచించినట్లు తెలియుచున్నది

అన్నమయ్య పాడుచుండిన సంకీర్తనములు కాలక్రమమున లోకములో ప్రఖ్యాతి వహించెను సాళువగుండ నరసింహరాయడను ప్రభువొకడు కర్ణాకర్ణిగా ఆ ప్రఖ్యాతిని విని ఒకనాడు అతని దర్శనమును అపేక్షించి వచ్చెను అతనిని ప్రార్థించి అతనిచే కొన్ని సంకీర్తనములు పాడించుకొని అతడు అందలి మాధుర్యమునకు ముగ్ధుడయ్యెను ఆ ప్రభువా కాలమున టంగుటూరు అను గ్రామములో నివసించుచుండెడివాడు అతడు అన్నమాచార్యుని వేడుకొని ఎట్లో యొప్పించి అతనిని తనవెంట టంగుటూరునకు పిలుచుకొనిపోయెను అక్కడ అతనికి ప్రత్యేకముగా గుడిప్రక్క ఒక భవనమును కట్టించి యిచ్చి, అతని నందు నివసింపజేసెను "శ్రీకృష్ణుని సహాయముతో అర్జును డీ భూమండలమునెల్ల పరిపాలించినట్లు మీ సహాయముతో నేను ఈ భూమండలము నంతటిని ఏకచ్ఛత్రముగా పరిపాలించెదను" అని నరసింగరాయడు అన్నమయ్యతో చెప్పుకొనెను వారిరువురును టంగుటూరిలోనే కొంతకాలము నివసించియుండిరి ఇంతలో నరసింగరాయడు విజయనగర రాజ్యమును ఆక్రమించుకొని చక్రవర్తి యయ్యెను నరసింగరాయడు పోయిన పిదప అన్నమయ్య టంగుటూరును వదలి తిరిగి తిరుమలకు వచ్చి భగవంతునిపై సంకీర్తనములు పాడుచుండెను

ఇట్లుండగా ఒకప్పుడు నరసింగరాయడు తన బాల్యస్నేహితుడైన అన్నమయ్యను తన రాజధానియగు పెనుగొండకు రావించుకొని చక్కని సంకీర్తనములు పాడి తనకు సంతోషమును కలుగజేయుమని కోరగా అన్నమయ్య కొన్ని సంకీర్తనములు పాడి వినిపించెను ఆ సంకీర్తనములను విని రాయడు ఆనంద పరవశుడై అతనిని అనేకవిధముల సత్కరించెను పచ్చల కడియాలు మొదలగు ఆభరణములను, చీని చీనాంబరములను ఒసగి రాయ డతనిని ఆదరించెను ఇట్లు రాయనిచే అఖండ సత్కారములందుచు అతడు కొన్నాళ్ళందే ఉండగా, మరియొకనాడు నరసింగరాయడు అతనిని పిలిపించి శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామివారిపై అతడు రచించిన శృంగార సంకీర్తనములు కొన్ని పాడి వినిపింపు మని కోరెను అన్నమయ్య అతని యానతిమేరకు కొన్ని సంకీర్తనములు పాడి వినిపించెను అంత రాయడు యుక్తాయుక్త వివేకమును గోలుపోయి వేంకటపతిమీది పదములవంటి పదములను తనమీదను చెప్పవలసినదని అతనిని కోరెను అది విని అతడు నిర్విణ్ణుడై మిక్కిలి ధైర్యముతో "శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామిని నుతించు ఈ నాలుకతో నిన్ను నేను నుతింపజాలను" అని పలికి అతని కోరికను తిరస్కరించెను రాయని కది కోపకారణ మయ్యెను అత డాగ్రహ పరవశుడై కన్నుమిన్ను గానక అతనికి 'మూరురాయరగండ' మను 'పేరుగల' సంకెల

వేయించి అతనిని చెరసాలలో పెట్టించెను అప్పు డన్న మయ్య 'ఆకటివేళల నలపైన వేళలను' ఇత్యాదిగాగల ఒక సంకీర్తనమును పాడి శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామిని స్తుతించెను వెంటనే అతని చేతులకు తగిల్చియుండిన సంకెలలూడి క్రిందపడెను చెరసాల కావలి కాయుచున్న సేవకులవలన ఆ వృత్తాంతము విని నరసింగరాయడు మరింత ఆగ్రహపరవశుడై అతని కడకు వచ్చి తిరిగి అతని చేతులయందు తానే స్వయముగా సంకెలలు తగిలించి "ఇప్పుడు విడిపించుకొనుము, చూతా" మనెను అంత అన్నమయ్య తిరిగి అదేపాటను భక్తి పారవశ్యముతో పాడగా మునుపటివలెనే అతని చేతులకు తగిల్చియుండిన శృంఖలలూడి క్రిందపడెను అతని మాహాత్మ్యమును కాశ్చర్యమంది నరసింగరాయ డాతని పాదములకు సాష్టాంగముగా నమస్కరించి అతని అనుగ్రహమును వేడెను అన్నమయ్యయు అతని దయతో ననుగ్రహించెను

అతడు పెనుగొండనుండి తిరుమలకు వచ్చెను అచ్చట స్వామివారి సన్నిధిని సంకీర్తన గానముచేయుచు కాలము గడుపుచుండెను ఆ కాలమున నత డెన్నో మహిమలు చూపెను అచ్చటి ఒకముచ్చట వింతగానుండును అదే మనగా అన్నమయ్య మహిమవిని ఒకప్పు డొక పేద యువకుడు అతని దగ్గరకువచ్చి "అయ్యా! నేను బ్రహ్మ చారిని నేను పెండ్లి చేసికొన దలచుచున్నాను కాని నాకడ ధనములేదు కనుక నాయందు దయతలచి నాకు కామినీసము కలుగునటుల అనుగ్రహింపుడు" అని వేడు కొనెను అతడు 'అట్లే' యని దీవించి పంపెను పిదప అత డెందరికడకుబోయి వివాహార్థమై యాచించినను నాతనికి 'కామినీనము'నే కాని ఒక్కరును ఒక్క 'రూకనైన నీయరైరి ఇట్టి అనుభవమునకు అన్నమయ్య మహిమయే కారణమని గ్రహించి తిరిగి అతనికడకు వచ్చి "అయ్యా! నా పెండ్లికి కావలసినంత ధనము వచ్చు నట్లనుగ్రహింపుము" అని వేడుకొనగా నాతడు అతనిపై దయబూని 'అట్లే' అని పలికెను అతనికడ దీవనలొంది అతడు వీథిలోనికి రాగానే ఒక రాజాతనిని పిలిచి, అత డడిగిన ధనమును ఒసగి సత్కరించెను అది విని జనులు మిక్కిలి యాశ్చర్యమందిరి ఇట్టి మహిమల నెన్నిటినో అన్నమయ్య ప్రదర్శించి చూపుచు తాను దివ్యధామ మందుదాక అందే నివసించియుండెను అతడు వృద్ధుడై యుండగా కర్ణాట భాషలో వేలకొలది సంకీర్తనములను రచించి గొప్ప ప్రఖ్యాతినొందెను శ్రీ పురందరదాస స్వాములవారు అన్నమాచార్యుల సంకీర్తనరచనా ప్రసిద్ధినివిని, అతనిని దర్శించుటకై తిరుమలకు వచ్చెను అచ్చట నాతని ప్రార్థించి సంకీర్తనములు పాడించుకొని విని ఆనందించి యాతడు "నీవు శ్రీ వేంకటేశ్వరుని యవతారమవే" అని సన్నుతింపగా అన్నమాచార్యుడు పురందరదాసులవారి సంకీర్తనములను పాడించుకొని విని 'నీవు శ్రీ పాండురంగ విఠలుని అవతారమ'వని సన్నుతించెనట!

ఇట్లు భక్తిమయముగా డెబ్బది తొంబదేండ్ల నిండు జీవితమును గడిపి అన్నమయ్య క్రీ శ 1503వ సంవత్స రమునకు సరియగు దుందుభి సంవత్సరమున ఫాల్గుణ బహుళ ద్వాదశినాడు దివ్యధామమును నలంకరించెను

మహాభక్తుడును, గాయకుడును, కవీశ్వరుడును అయిన అన్నమయ్య యోగవైరాగ్యశృంగార మార్గములలో ముప్పదిరెండువేల సంకీర్తనములను రచించెనని అతని మనుమడగు చిన్నన్న రచించిన 'అన్నమాచార్య చరిత్రము'లో కలదు పదునారవ సంవత్సరమున శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామివారు తనకు ప్రత్యక్షమయినపుడు ప్రారంభించి, డెబ్బది తొమ్మిదవయేట తాను దివ్యధామము నందుదాక దినమున కొక సంకీర్తనము చొప్పున సంకీర్తనములు రచించినట్లు ఈతడు రచించిన శృంగార సంకీర్తనముల యొక్కయు, ఆధ్యాత్మ సంకీర్తనముల యొక్కయు తొలి రాగిరేకునందు కలదు అట్లు లెక్కించి చూడగా నించుమించుగా నిర్వదిమూడు వేల సంకీర్తనములు మాత్రమే లెక్కకు వచ్చును దినమునకు ఒక్కటియైనను తక్కువకాకుండునట్లతని అతడు సంకీర్తనములను రచించు చుండెనని చెప్పుకొనినచో అతడు ముప్పది రెండు వేల సంకీర్తనములను రచించెననుట సంగతమగు చున్నది శృంగారాత్మకములుగా అతడు రచించిన పద ములకు 'శృంగార సంకీర్తనము' లనియు, వైరాగ్య పర ములుగా అతడు రచించిన వాటికి 'అధ్యాత్మ సంకీర్తనము' లనియు పేర్లు ఈతడును ఈతని వంశీయులును రచించిన ఇట్టి సంకీర్తనములు ఈతని కుమారుడగు పెదతిరుమలా

చార్యుని కాలమున రాగిరేకులపై చెక్కింపబడి, అవియెల్ల తిరుమలపై శ్రీ స్వామివారి సన్నిధిలో శ్రీ భాష్యకారుల సన్నిధిని ప్రక్కగా నొక అరలో భద్రపరచబడినవి. దానికి 'తాళ్ళపాక' అరయని పేరు. అచట తిరుప్రక్కలను అన్నమాచార్యులయు, తిరుమలాచార్యులయు విగ్రహములు శిలలపై చెక్కింపబడి యున్నవి. తెలుగు కవుల భౌతిక స్వరూపములను తెలుపు నిట్టి శిల్పములలో ఇవియే మొట్టమొదటివి. తరువాత రాగిరేకులపై చెక్కిన అట్టి విగ్రహములే అరలోపలను కానవచ్చినవి. వీటినిబట్టి అన్నమాచార్యులయు, పెదతిరుమలాచార్యులయు భౌతిక స్వరూపములు తెలియ వీలగుచున్నది.

అన్నమయ్య తన ఇష్టదైవమగు శ్రీ వేంకటేశ్వర స్వామిపై ఇట్లు శృంగారాధ్యాత్మ సంకీర్తనములను రచించుటమాత్రమే కాక, సంస్కృతమునను, తెలుగునను ఇంకను అనేక రచనలు చేసినట్లు తెలియుచున్నది. సంస్కృతములో అతడు వేంకటాచలమాహాత్మ్యము, సంకీర్తనలక్షణము అను రెండు గ్రంథములను రచించినట్లు ఊహింపబడుచున్నది. చిన్నన్న రచించిన అన్నమాచార్య చరిత్రములో అతడు సంస్కృతభాషయందు వేంకటాచల మాహాత్మ్యమును రచించినట్లు చెప్పబడినది. వరాహపురాణాదులలోనిదిగా సంఘటితమయి నేడు నాగరాంధ్రాక్షరములతో ముద్రితమై వ్యాప్తిగాంచియున్న వేంకటాచల మాహాత్మ్యము తాళ్ళపాక - అన్నమయ్య రచించినదే అని శ్రీ వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిలవారు అభిప్రాయపడుచున్నారు. అంతకు పూర్వమే ఆ "స్థల మాహాత్మ్య" మొకటి కలదని నిరూపింపబడువంతదాక అది యన్నమాచార్య రచితమనియే తలంచుట అసంగతము కాజాలదు.

అతడు సంస్కృతములో రచించిన మరొక గ్రంథము 'సంకీర్తన లక్షణము'. అన్నమాచార్యుని మనుమడగు చిన తిరుమలయ్య తన 'సంకీర్తన లక్షణము' అను గ్రంథము (తెలుగు) న, అన్నమాచార్యుడు సంస్కృతమున, సంకీర్తన లక్షణమను ఒక గ్రంథమును రచించెననియు, దానిని తన తండ్రియగు పెద తిరుమలాచార్యుడు వ్యాఖ్యానించెననియు, ఆ రెండు గ్రంథములను అనుసరించి తాను తెలుగున 'సంకీర్తన లక్షణము'ను వెలయింతుననియు చెప్పియున్నాడు. దానిని బట్టి అన్నమాచార్యుడు సంస్కృతమున 'సంకీర్తన లక్షణము'ను రచించినట్లు తెలియుచున్నది. కాని ఆ గ్రంథ మిప్పుడు లభించుట లేదు.

అన్నమయ్య రచించిన తెలుగు గ్రంథములలో అతని ద్విపద రామాయణము తొలుత పేర్కొనదగియున్నది. అతని జీవిత చరిత్రములో అతడు, వాల్మీకి రామాయణమును సంకీర్తనాత్మకముగా తెలుగున రచించినట్లు పేర్కొనబడి యున్నది. ఇది దానికంటె భిన్నమయినది. అతని ఈ ద్విపద రామాయణము నేడు లభ్యమగుట లేదు.

అతని మరొక గ్రంథము "శృంగార మంజరి". ఇది మంజరీచ్ఛందోమయమయిన శృంగార గ్రంథము. శృంగార మంజరిని రచించి అతడు దానిని తిరువెంగళ నాథ దేవునికి విన్నవము చేయగా అతడు అతనిని అనుగ్రహించెనట!

అన్నమాచార్యుడు ఇవి కాక పంద్రెండు శతకములను వివిధ భాషలలోను ఇంకను ఎన్నో ప్రబంధములను రచించెనట! కాని వాటిలో నేడు 'వేంకటేశ్వరశతకము' మాత్రము ఉపలభ్యమగుచున్నది. ఇది అన్నమయ్య తిరుపతికొండ యెక్కుచు నిదురలో తనకు ప్రత్యక్షమయిన అలమేలుమంగమ్మను గూర్చి ఆశువుగా చెప్పిన శతకము. 'వేంకటేశ్వరా' యను మకుట మున్నను ఇందు ప్రతి పద్యమునను అలమేలుమంగా ప్రస్తుతియే కలదు. ఇది ముద్రితము. ఇందలి పద్యములు కొన్ని ప్రబంధ రత్నావళియను సంకలన గ్రంథమున ఉదాహరింపబడినవి. తక్కిన పదునొకండు శతకములును ఏయే వేల్పులమీద రచింపబడెనో, వారిపేళ్ళేవో ఎరుగరావు.

'జో అచ్యుతానంద జోజో ముకుంద
రావె పరమానంద రామ గోవింద'

అని తెలుగుదేశములో బహుళప్రచారము నందియున్న జోలపాట అన్నమయ్య రచించినదే. ఈ జోలపాటలో తుది చరణమునందు ఇట్లు కలదు.

'అంగుగా తాళ్ళపాకాన్నయ్య చాల
శృంగార రచనగా చెప్పె నీ జోల'—

శ్రీ వెంకటేశ్వరస్వామివారి బ్రహ్మోత్సవ సమయము అందు డోలోత్సవ సందర్భమున అన్నమయ్య తాను

రచించిన ఈ జోలపాటను పాడగా స్వామి దర్శనార్థమై వచ్చిన భక్తకోటికి ఆ పాట తదేకాగ్రతగలదై లోకమున వ్యాపించియుండును

గండవరపు బాలగోపాల నామాంకితముగా నున్న 'లాలిపాట' కూడ అన్నమయ్య రచించినదే అని శ్రీ వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారు అభిప్రాయపడినారు ఆ పాటలో ఎచ్చటను అన్నమయ్య పేరు లేకపోయినను గండవరము తాళ్ళపాకవారికి చెల్లుచు వచ్చిన గ్రామమగుటచే, అన్నమయ్య తమ ఊరి స్వామిమీద ఈ 'లాలి పాటను'— 'జోలపాట' ను రచించినట్లు,— రచించి యుండునని వారి యూహ

ఇట్లు అన్నమయ్య సంకీర్తనములే కాక ఇతర సారస్వత ప్రక్రియలనుగూడ రచించెను

అన్నమయ్యకు పూర్వము తెలుగులో పరాశ్రయ రచనములకే వ్యాప్తియుండినది ఆత్మాశ్రయ రచనమును తొలిసారిగా తెలుగులోనికి తెచ్చినకీర్తి అన్నమయ్యదే అనవలసి యున్నది, ఇతర వ్యక్తుల కథలను, వారి అనుభవములకంటెను అతడు తన పదరచనములలో తన అంతరంగ బహిరంగానుభవములనే ముఖ్యముగా తెలువ రించినాడు ఇట్టి 'విషయి' ప్రధానమయిన రచనమునకు వర్చస్సు నిచ్చునది 'ఆర్జవము' అనుగుణము ఆర్జవమనగా తానునుభవించిన భావములనే వెలువరించు అకృత్రిమ స్వభావము ఇతరుల మెప్పులకో, సంప్రదాయ సంరక్షణ మునకో ఆశపడి తన మనస్సున నిజముగా లేని భావము లను ఆరోపించుకొని అతడు రచనా వ్యాపారమును సాగింపలేదు ఋజుత్వమే జీవధర్మముగా బ్రతికినవాడు అన్నమయ్య ఆ ఆర్జవగుణమే అతనికి వ్యవహారములోను కవితలోను భావములకు తీవ్రతతోపాటు భాషకు సరసమైన తీర్పునుకూడ ఈయగలిగినది అన్నమయ్య సంస్కార సిద్ధమై సహజమయిన కవితాశిల్పమును ఎన్నడును పదను చెడని భావనాశక్తిని కలవాడు తన ఇష్టదైవమైన వేంకటేశ్వరమూర్తిచే ఆధిభౌతికమును ఆధ్యాత్మిక మును సర్వ ప్రపంచములోను అంతర్యామిగను, బహిర్యామిగను భావించి, పూజించి, ప్రేమించి, కల హించి, ప్రాధేయపడి, ప్రార్థించి, పొగడి, తెగడి, అనుభ వించి, వేధవించి జీవితములోని అంతరంగ బహిరంగ పరమాణువులన్నిటను అతని బ్రతుకే బ్రతికినాడు ఆ యనుభవములను మానసికముగాను, కాయికముగాను మాత్రమే కాక వాచికముగా కూడ అనుభవించినాడు ఆ వాచికానుభవాలే ఆయన 'పదకవితలు'

ఇట్టి పదకవితలను ఈతడు వేలకొలదిగా సంకీర్త నాత్మకముగా వ్రాయుటకు వైష్ణవ సంప్రదాయమునకు చెందిన ఆళ్వారుల ద్రవిడ ప్రబంధములు కొంత వరకితనికి ఉద్బోధకములై యుండవచ్చును తెలుగునకు సంబం ధించినంతవరకు అన్నమయ్యయే ఇట్టి పదరచనకు ఆద్యుడు అందుచేతనే అతనికిగల 'పదకవితా పితా మహుడు' అను బిరుదము సార్థకమనదగి యున్నది కృష్ణమాచార్యుని 'సింహగిరి వరహరి వచనములు' ఇంత కంటె పూర్వమే తెలుగున తెలసియున్నను అవి గేయ రచనములేయయ్యు అంగాంగిభావ విభాగము లేక అఖండ గద్యధారగా గేయగంధులుగా మాత్రమే ఉన్నవి అవికూడ మనకు నేడు లభ్యములగుటలేదు వదు నైదవ శతాబ్దమునకు కొంచెము ముందుగా కన్నడ భాషలో ముఖ్యముగా వైష్ణవదాసుల రచనములలో పదకవిత ఒక అచ్చుకట్టయిన స్వరూపమును సంపా దించుకొని నిలిచినది ప్రాచీన సంగీత గ్రంథములలో ప్రబంధములనబడు గేయరచనలు మనదేశములో అనం ఖ్యాకములుగా నుండెడివనియు, రాగము, తాళము, శబ్దము, అర్థము, సందర్భము మొదలయిన వాటినిబట్టి ఆ రచనలలో పెక్కు విభాగములు ఏర్పడియుండిన వనియు తెలియుచున్నది ఆ శాదవ్రతములను అన్నిటిని వదలిపెట్టి సుప్రసిద్ధములయిన దేశిరాగములలో, సుగ్ర హము అయిన లయ తాళములలో నిబంధించి సంభీక రింపబడిన రచనములే పదములు కన్నడభాషలో ఇట్టి రూపముతో వెలసిన పదరచనమును తొలిసారిగా తెలుగు లోనికి దించినవాడు అన్నమయ్య పదమునకు రెండే అంగములు అవి పల్లవి, చరణము అనునవి ముఖ్యమై కేంద్ర భూతమయిన అర్థము పల్లవిలో నుండును దాని విస్తరణమే - వివరణమే చరణములో నిబంధింపబడును పల్లవిలోని భావ మొక వాక్యములో ముగియకున్న తొలుత రెండవ వాక్యమును అనుపల్లవిగా చేర్చి రచించుట కలదు ఇట్లు పదరచనములకొక అచ్చుకట్టు

స్వరూపమును కల్పించి, తరువాతి పదకర్తలకు అన్నమయ్య ఒక చక్కని పథమును తీర్చి దిద్దినాడు

రాయలసీమలో వ్యవహారమునందున్న ఎన్నో రుచిగల పలుకుబళ్ళు అన్నమయ్య పదములలోనికి ఎక్కినవి అతని పదములనుండి ఆ పలుకుబళ్ళు రాయలనాటి కవీశ్వరుల రచనములలోనికిని ఎక్కినవి వ్యావహారిక భాషను విశృంఖలముగా వాడి అన్నమయ్య తనకుగల స్వాతంత్ర్య రసికతను వెల్లడించినాడు ఆపదముల ప్రయోగముతో రచనము సహజముగా, సజీవముగా నుండి భావతీవ్రతను చక్కగా వ్యక్తము చేయజాలినది అధిభౌతికానుభవములతో అన్నమాచార్యులు ఎక్కువగా భావించినది శృంగారము ఆ శృంగారమును గూడ ఆధ్యాత్మికపు మట్టమునకు ఎక్కించిన మహాపురుషు డాయన ఆ పదములను పాడుకొని ఆనందింప గలవారు అదృష్టవంతులు అట్లు పాడలేనివారును పద్యములుగా చదువుకొని ఆనందింప గలిగినంత స్వతంత్రమయిన అర్థభావ రచనల యందచందములతో నిండిన నిధు లాయన పదములు సంగీత సాహిత్యనిధియగు అన్నమయ్యలోని సాహిత్యాంశము క్షేత్రయ్యగాను, సంగీతాంశము త్యాగయ్యగాను అవతరించెనని శ్రీవేటూరి ప్రభాకర శాస్త్రిగారి అభిప్రాయము వారి అభిప్రాయములో అతిశయోక్తి అవంతయు లేదు

బి కో రా

అపభ్రంశము – మనకు తెలిసినంత వరకు అపభ్రంశ శబ్దమును ప్రయోగించిన ప్రాచీనుడు భగవంతుడైన పతంజలియే (భూయాంసోఽపశబ్దాః అల్పీయాంసః శబ్దాః, ఏకైకస్యహి శబ్దస్య బహవోఽపభ్రంశాః తద్యథా-గౌరిత్యస్య శబ్దస్య గావీ గోణీ గోతా గోపోతలికా 'ఇత్యేవ మాదయో అపభ్రంశాః' - మహాభాష్యము) ఆ సందర్భమునందే 'అపశబ్ద'మనెడు మాటయు నాతడు వాడినాడు అనగా, అతని దృష్టిలో ఈ రెండును పర్యాయపదము లన్నమాట మహాభాష్య కాలము నాటికి "అపభ్రంశము" ఒక భాషగా తయారైనదని చెప్ప వీలులేదు సంస్కృత భిన్నములైన పదములన్నిటిని అపభ్రంశములని భాష్యకారులు తలచినట్లు మన మూహింపవచ్చును కనుకనే సంస్కృత భిన్నములన్నియు అపశబ్దములే అని దండి అనెను (శాస్త్రేతు సంస్కృతాదన్య దపభ్రంశతయోదితం - కావ్యాదర్శము) పతంజలి 'గో' శబ్దమున కొసగిన రూపాంతరములు ప్రాకృత భాషలలో-ముఖ్యముగ 'మహారాష్ట్రి'లో కనబడుచున్నవి శ్వేతాంబరుల భాషయైన యర్ధమాగధిలో గూడ ఈ ప్రయోగములున్నవి సంస్కృతేతరముల నన్నిటిని కలిపి అపభ్రంశములనుటలో నే-ఆ నాటివారికి-సంస్కృతము పైనున్న అభిమానమును ఇతరములపైనున్న అసమ్మతియు స్పష్టమగును

ప్రాకృతములు అనుమాటతో ప్రాచీనులు వేటిని పేరువరచిరో చెప్పుట చాలకష్టము అట్లే, అపభ్రంశ శబ్దమునకును వారొసగిన వ్యాఖ్యలు ఒకతీరుగలేవు (ప్రాకృతమేవాఽపభ్రంశః-అని రుద్రటుడు అనెను) నాట్య శాస్త్రకారుడు సప్తభాషలను విభాగించెను (మాగధ్య వంతిజా ప్రాచ్యా శూరసేన్యర్ధ మాగధీ, వాహ్లీకాదాక్షిణాత్యాశ్చ సప్తభాషాః ప్రకీర్తితాః - నాట్యశాస్త్రే) వాటిలో ఆయన అపభ్రంశమును చేర్చియుండలేదు కాని అర్ధమాగధిని మాత్రము చేర్చియున్నాడు (చేటీనాం రాజపుత్రాణాం శ్రేష్ఠీనాం చార్ధ మాగధీ) భరతుని నాట్య శాస్త్రమందు అపభ్రంశ శబ్దప్రయోగమున్నది అతడు దీనిని 'విభ్రష్ట' మనెను 'ఆభీర భాష' యని సప్కెను దండియు భరతుని మతమునే అనుసరించి, కావ్యము నందలి ఆభీరాది భాషలు అపభ్రంశములని పలికెను (ఆభీరాదిగిరః కావ్యే ష్వపభ్రంశ ఇతీరితాః - కావ్యాదర్శము) ఈ ఆభీరాది భాషలేవో ? 'ప్రాకృత లక్షణము,' నందు భాషలు ఆరనిచెప్పబడినది (సంస్కృతం ప్రాకృతం చైవాఽపభ్రంశః పిశాచికీ, మాగధీ శౌరసేనీచ షడ్భాషాశ్చ ప్రకీర్తితాః - ప్రాకృత లక్షణే) వాటిలో అపభ్రంశమునకును స్థానమున్నను కాని అర్ధమాగధి, చూళిక మొదలైనవాటిని అత డెరుగడోనేమొ భరతుని లక్షణములో చోటు దొరకిన అర్ధమాగధికి, ఇందులో పురస్కృతి కలుగలేదు కొందరు ప్రాకృతములు పదునెనిమిది అనిరి కువలయమాలా కథాకారుడైన ఉద్యోతనుడు పదునెనిమిది ప్రాకృతములను చూచాయగా చూపుటకు ప్రయత్నించెను వాటి ఆంధ్రదేశమునందును గర్జాటకము నందును దేశభేదము లుండెనట ఇంత లెక్క

చెప్పెను. ఆ భాషలు మునిసినవి కావు. అందుచే అతడు 'శాబర బర్బరాదులు' అని ఆది శబ్దముయొక్క మరుగు తెల్పెను మృచ్ఛకటిక- ముద్రారాక్షసకారులు కూడ ఉద్యోతనుని అభిప్రాయమునే అంగీకరించినట్లున్నది (బహువిధ దేశ వేష భాషాచార సంచారవేదినో, నానా వ్యంజనాః ప్రణిధయః. ముద్రారాక్షసే)

భరతుడు అపభ్రంశమునకు కొన్ని ఉదాహరణము లిచ్చెను వీటికి పోలికలు అపభ్రంశ వ్యాకరణములలో నున్నవి ఈ భాషయొక్క ప్రకృతి ప్రత్యయ విభాగ నియమములు కొన్ని శాసన కాలికములైన బౌద్ధ ప్రాకృతములతో కలవు కొన్ని అపభ్రంశ రూపములు ప్రాచీనమైన 'విమలసూరి' 'పౌమ చరియ' (క్రీ శ 1800) లో కనపడును అవి పాలిభాషలో గూడ నున్నవి అనగా క్రీ శ 800 నాటికే అపభ్రంశము వాడుక భాషగా నుండియుండును భరతుడు దీనిని ఆభీరక భాషయనియు, గొల్లల పలుకుబడి అనియు అవహేళన చేసెను ఆయన కాలికిని, అపభ్రంశమునకును, భేద మంతగా గమనించి నట్లులేదు కాని, ప్రాకృతికన్న ఇది భిన్నమనెను తరువాత మూడు శతాబ్దులకు అనగా భామహుని నాటికి ఇది కావ్యభాష అయ్యెనని ఊహింప వచ్చును వలభిరాజగు ధారాసేనుడు మహా ప్రసిద్ధుడు ('సంస్కృత ప్రాకృతాఽపభ్రంశ భాషాత్రయ ప్రతిబద్ధ ప్రబంధ రచనా నిపుణ తరాంతః కరణః') అతడొక వైయాకరణుడు (క్రీ శ 600) చండుడు గూడ వ్యాకరణ కర్తయే వీరిరువురును అపభ్రంశమును ఒక భిన్నభాషగా గమనించిరి ఈగమనింపుగూడ భామహుని నాటికి ఇది కావ్యభాషయను నిర్ణయమునే బలపరచును మరిరెండు శతాబ్దములకు ఉద్యోతనుడు తన "కువలయ మాల" యందు అపభ్రంశ భాగములు కొన్నివ్రాసెను అనగా అప్పటికి అపభ్రంశములో— సంస్కృత ప్రాకృత ములు చేరి— ఆ భాషకు కావ్యత్వమును కల్పించిన వన్నమాట అపభ్రంశము మనోహరమని ఉద్యోతనుని అభిప్రాయము కొందరు ప్రాకృత వైయాకరణులు సంస్కృతము దేవభాష అనెడు వాదముపై దండెత్తిరి శ్వేతాంబరులు అర్ధమాగధి దేవభాష యనిరి అర్ధమాగధి కానివాడు అయ్యదేశాడట! కొందరు మాగధీ భాషయే, నికరముగ, దేవతలు భాషింతురని చెప్పిరి పాలి దేవ భాషయన్న వాదము లేకపోలేదు. శివానుచరులు పైశాచిని భాషింతురని యొక వాదము వీరి గడబిడలో అపభ్రంశముగూడ దేవభాషయై కూర్చున్నది పైవారంద రను సంస్కృతమును ద్వేషించినవారే కువలయమాలా కథాకారుడు, సంస్కృతము "దుర్జన హృదయము వంటిది" అని (దుర్జన హృదయమివ విషమం) నిస్సంకోచముగ వచించెను

తొమ్మిదవశతాబ్దిలో రుద్రటుడు అపభ్రంశమునకు- కొన్ని భాషలకు సామూహికమైన పేరు 'షష్ఠోఽత్ర భూరి భేదో దేశవిశేషాదపభ్రంశః'(2-12) అనెను రాజశేఖర మహాకవి పదవశతాబ్దివాడు ఆయన దానికి సంస్కృత ప్రాకృతములతో సమానమైన గౌరవ మొసగెను (శ్లో గిరశ్శ్రవ్యాదివ్యాః ప్రకృతి మధురాః ప్రాకృత ధురః । సుభవ్యోఽపభ్రంశస్సరస రచనం భూతవచనం॥ రాజశేఖరుని బాలరామాయణము) 'సరస్వతీ కంఠా భరణ' కర్తయగు భోజుడును, దశరూపక కర్తయగు ధనంజయుడును ఇచ్చిన ఉదాహరణములను చూచినప్పుడు అపభ్రంశమందు అప్పటికే పెద్ద సాహిత్యమున్నట్లు తోచును అందుచే రాజశేఖరుడు న్యాయమే చేసినాడని పించును.

పురుషోత్తము డొక బౌద్ధప్రాకృతవైయాకరణుడు అతడు తూర్పుదేశపువాడు అతని నాటికే అపభ్రంశము శిష్టభాష అతడా భాషకు కొన్ని లక్షణములను వచించెను. తాను చెప్పక వదలినవి శిష్ట ప్రయోగములతో ఊహించికొనవలసినదనెను (శేషం శిష్ట ప్రయోగాత్) నమి సాధువు రుద్రటుని కావ్యాలంకారమునకై వ్యాఖ్యానించుచు, కొన్ని సూత్రములను ఒకానొక ప్రాకృత వ్యాకరణము నుండి ఉదాహరించెను ఆ వ్యాకరణము పేరేమో నమిసాధువు చెప్పలేదు కాని ఆ ఉదాహరణములను చూచినప్పుడు అపభ్రంశములో చాలమట్టుకు తూర్పునాట వ్యవహారములో నున్న మహారాష్ట్రి చేరియుండునని అనిపించును నమిసాధు వాడిన వ్యాకరణమునే హేమ చంద్రుడు విపులీకరించి వ్రాసినాడేమో! నమిసాధువు "అపభ్రంశమందు చాలమట్టుకు శౌరసేని-మాగధి అను రెండుభాషలలక్షణములు చేరియుండును" అనెను అతడు

"శౌరసేని" "మాగధి" లేక "మహారాష్ట్రి" అను వీరెంటి కలయికతో అపభ్రంశము రూపొందుచుండెనేమో ! లేక, ఆ భాషలకు పరస్పర వినిమయమైన నుండియుండును నమిసాధువు ఈ భాషల కన్నిటికిని ప్రాకృతము అనునది సామాన్య నామ మనెను (పాణిన్యాది వ్యాకరణోదిత శబ్ద లక్షణేన సంస్కారణాచ్చ సంస్కృత ముచ్యతే। తథా ప్రాకృత భాషైవ కించిద్విశేషాత్ మాగధికా భణ్యతే। తథా ప్రాకృతమేవ కించి ద్విశేషాత్పైశాచికం। శౌరసేన్యపి ప్రాకృత భాషైవ, తథా ప్రాకృతమేవాపభ్రంశః-నమిసాధు కృత కావ్యాలంకార టిప్పణి) అపభ్రంశమునకు ఒక ప్రత్యేకత నంగీకరించినట్టి ఉదారులలో దండిగూడ నొక్కడు (శబ్దార్థౌ సహితం కావ్యం గద్యం పద్యం చ తద్ద్విధా। సంస్కృతం ప్రాకృతం చాన్య దపభ్రంశ ఇతి త్రిధా - కావ్యాదర్శము).

మమ్మటుడు, వాగ్భటుడు, రామచంద్రుడు, గుణచంద్రుడు, కావ్యకల్ప లతావృత్తికారుడు, అమరచంద్రుడు మొదలగు వైయాకరణులందరు అధునాతనులు, ఈ వైయాకరణులు అపభ్రంశము అన్ని ప్రాంతములందును సమానమైన గౌరవముగల భాష అనిరి. ఈ వైయాకరణులందరును అపభ్రంశ శబ్దమునకు "అన్ని దేశములందున్న వ్యావహారికము" అని అర్థము చేయు కొన్నట్లున్నది ఈ అభిప్రాయమునే వాగ్భటుడు "అపభ్రంశస్తు యచ్ఛుద్ధం తత్తద్దేశేషు భాషితం" (౨-౩) అని స్పష్టముగ అనెను. ఇట్లే విష్ణుధర్మోత్తర కారుడు కూడ అది అనంతమనెను. (అపభ్రంశం తృతీయంచ తదనంతం నరాధిప! దేశభాషా విశేషేణ తస్యాంతో నేహ విద్యతే) హేమచంద్రుని నాటికి అది సంస్కృత-ప్రాకృతములవలె సాహిత్య భాషగా పరిణమించెను అందుచేత దానినాతడు వ్యావహారికము కంటె వేరు అనెను హేమచంద్రుని తరువాతి వైయాకరణులు- అభాషా స్వరూప నిరూపణములో చాల మార్పులు చేసిరి అట్లే ఈ భాష ప్రచారమునున్న ప్రాంతమును గురించియు, వారికొక నిలుకడయైన నిర్ణయములేదు దాక్షిణాత్య దేశములందు కొన్ని భాగములలో ప్రచారమున మున్న భాష 'అపభ్రంశ' మని వారియూహ ఇక త్రివిక్రముడు సింహరాజు, రామచంద్రుడు మొదలైనవారిది దేశ సాహిత్యదృష్టి అందుచే వారి అభిప్రాయములు ఈ విషయమున అంతగా ప్రమాణము లనుటకు వీలులేదు. పాణిని సాధించిన రూపములకంటె భిన్నములైన వన్నియు అపభ్రంశములుగా వారు వ్యవహరించిరి "సకల జగజ్జంతూనాం వ్యాకరణాదిభి రనాహిత సంస్కారస్సహజో వచన వ్యాపారః ప్రకృతిః, తత్రభవం, సైవవా ప్రాకృతం" (నమిసాధు)—

మూడవ శతాబ్దినాటికి అపభ్రంశము విభ్రష్టభాష. ఆరవ శతాబ్దినాటికది ఆభీరభాష. అప్పటికి దానికి 'అవహంస-అవహట్ట' అను పదములు పర్యాయములుగ నుండెడివి ఆ నాటికే-దానిని కొందరు సాహితీభాషగా నంగీకరించిరి ఇది యొక "ప్రాంతీయభాష" అని వారి అభిప్రాయము ఈ వాదమునకు నాంది యొనర్చినది 'చండు' డను వైయాకరణుడు వల్లభిరాజగు ధారాసేనుని తామ్రశాసనము ఈ భాషలో మొదటిది క్రీ. శ 1100 వరకు అది శిష్టభాషగా నుండెను పండ్రెండవ శతాబ్దియందు-గ్రామ్య భాషకంటె ఇది భిన్నమై-సాహితీ భాషగా పరిణమించెను ఈ కాలము "అపభ్రంశ" భాషకు వసంతము

తొమ్మిదవ శతాబ్దినుండి అ ప భ్రం శ శబ్దమును ప్రాంతీయభాషలకు వాడుచు వచ్చిరిగదా! అట్లే "దేశి", "దేశ్య", "దేశిమత" "దేశిప్రసిద్ధ" ఇత్యాది శబ్దములను కూడ వ్యావహారికముల నుద్దేశించియే వాడిరి మరి "అపభ్రంశము" వీటికన్న భిన్నమా? లేక-వాటిలో చేరినదేనా? భరతాచార్యుడు దేశ భాషాశబ్దమును- "అపభ్రంశ"మును కొంచెము తక్కువగ జూచినను దానిని ప్రాకృతములకు అన్నిటికిని సామాన్య నామముగ వాడెను ఆయన దేశిమతశబ్దములకు ఉదాహరణము లేవియు నియ్యలేదు తరువాత పాదలిప్తుడు- 'దేశివయుత' శబ్దముతో అపభ్రంశమునుగాక మహారాష్ట్రిని నిర్దేశించెను. చండుడు దేశిప్రసిద్ధ శబ్దమును-సంస్కృత ప్రాకృతభిన్నముల నన్నిటిని తెలుపుటకై ఉపయోగించెను. అంతేకాని-ఒక నిర్దిష్టమైన వ్యావహారిక భాషను సూచించుటకు కాదు. అపభ్రంశ కవులు మాత్రము తొమ్మిదవ శతాబ్దినుండి "దేశి" పదమును తమ గ్రంథములలో నుపయోగించిరి. కామశాస్త్ర కర్తయైన వాత్స్యా

యున్నవి - దేశీశబ్దములతో ప్రాకృతముల నన్నిటిని నిర్దే
శించెను. "మరతే గర్గ మూలేను యచ్చ దేశీయ భాషయా
దంపతోప్పక్షల్పితం మందం, మన్మవంతం విదుర్బుధాః
భామనూత్ర)" - కువలయ మాలాకర్తయైన ఉద్యోతనుడు
కూడ ఈ యభిప్రాయమును వాడెను రుద్రటుడు ప్రకృతి
ప్రత్యయమూలమైన వ్యుత్పత్తిలేని శబ్దములు దేశీపదము
లనెను హేమచంద్రుడును ఈ అభిప్రాయమునే ఆమ్రే
డించెను శబ్దముల విషయమందెట్లున్నను-భాషనుద్దేశించి
నపుడు మాత్రము- దేశీశబ్దము ప్రాకృత సామాన్య
వాచకమనుటయే బాలమందికి సమ్మతమైన అభి
ప్రాయము "పడమటివాట" మాటలాడు అపభ్రంశ
ములో ఎక్కువగ కారనేవి చేరును దాక్షిణాత్యమైన
అపభ్రంశము గుజరాతు-రాజస్థానీ భాషలకు మూలము
మృచ్ఛకటికములోని శకారుడు "శకారి" యను పేర
భాషాభేదమును సూచించెను. ఇది అపభ్రంశ భాషయొక్క
చిరుగొమ్మయే కావచ్చును

అపభ్రంశములో ప్రసిద్ధములైన కావ్యము లు
అనేకములు కలవు కాన్హ, శరహాలను కవులు క్రోడీక
రించిన 'దోహాకోశము' తొట్టతొలుతటి అపభ్రంశ
కావ్యము కనకామరుని 'కరకండ చరిఉ' 'సోమప్రభుని'
"కుమార పాలప్రతిబోధ", "రామసింహు"ని "పాహుడ
దోహా" మొదలైనవి - రమణీయములైన మరికొన్ని
కావ్యములు ఇంకను అవర్షములైన రచనలెన్నో
యున్నవి ప్రాకృతకవులకు భావనూత్నత ప్రధానమైన
గుణము

అపభ్రంశము ముఖ్యముగ దిగంబర జైనులభాష
శ్వేతాంబరులు గూడ కొద్దికొద్దిగ దీని నుపయోగించిరి
దిగంబర జైనుల సాహిత్య మంతయు ఇంచుమించుగా
అపభ్రంశమే "సనత్కుమార చరియ" "పరమప్పయా"
అనునవి (క్రీ. శ. 600) ఈ భాషలో యోగం వేదాంత బోధక
ములయిన ప్రాచీనగ్రంథములు "పరమప్పయా" అను
గ్రంథమును వ్రాసినవాడు "జోయిందుడు" హేమ
చంద్రుడు కుమారపాల ప్రతిబోధము-కొంత సంస్కృతము
నను- కొంత ప్రాకృతమునను వ్రాసెను. లక్ష్మణగణి
వ్రాసిన సుపాసనాహచరియమున (క్రీ. శ. 1143) అరువది
మొదలిది అపభ్రంశగాథలు గలవు. శ్రీచంద్రుడు
కథాకోశమును వ్రాసెను దానిలో 587 అపభ్రంశ
గాథలున్నవి హేమవిజయుడు (క్రీ శ 1600) కథా
రత్నాకరమును రచించెను అందులో 258 గాథలు
గలవు వాటిలో కొన్ని ప్రాచీనమైనవి- గుజరాతీ
భాషలో కూడ నున్నవి అపభ్రంశము ముఖ్యముగ
పడమటి వాట పెరిగినభాష కావ్యమీమాంసయందు
యాయావరరాజశేఖరుడు ఒక రాజదర్బారు నేర్పాటు
చేసెను. అతనికి స్వయముగ ప్రాకృతాభిమానము కలదు
రాజునకు తూర్పుదిక్కున ప్రాకృతకవులు గూర్చుండ
వలెను! అపభ్రంశకవులకు పశ్చిమదిశను నిర్ణయించెను.
భూత భాషాకవులు దక్షిణదిశయందు ఆసీనులు కావలెను
("తస్యాం రాజాసనం, తస్యచోత్తరత స్సంస్కృత
కవయోని విశేరన్, పూర్వేణ ప్రాకృతాః కవయః
పశ్చిమే నాఽపభ్రంశినః కవయః దక్షిణతో భూతభాషా
కవయ స్తతః పరం భుజంగగణికాః" - కావ్యమీమాంస)
ఈ వర్ణనము జూచినప్పుడు కవిచే నిర్దేశింపబడిన దిక్కులు
కేవలము ఏదో యొకటి చెప్పవలెనని చెప్పినవి గావనియు
ఆయా భాషలకు ఆయా దిక్కులందలి ప్రాధాన్యమును
బట్టి నిర్దేశింపబడె ననియు స్పష్టమగును ఆ నాటి భారత
దేశము యొక్క పూర్వదిక్కున నున్న బౌద్ధులు గూడ
కొందరు-అపభ్రంశమును వాడినట్లున్నది సమ్మితీయులు
అపభ్రంశమును-మహాసాంఘికులు ప్రాకృతమును-
స్థవిరవాదులు పైశాచిని, ముఖ్యముగ గ్రహించిరని
వినీతదేవుని అభిప్రాయము విక్రమోర్వశీయమునందు
కాళిదాసు పురూరవునిచే కొన్ని అపభ్రంశ "చర్చరి" లు
పాడించెను ఈ భాష, పేరునకు అపభ్రంశమే గాని-
ఆ వాఙ్మయములోని శిష్ట రచనములకు అంటినదికాదు
పురూరవుడు శ్రీవిరహమున పిచ్చివాడైనప్పుడు
హఠాత్తుగ అపభ్రంశములోనికి దిగును ఇవి కాళిదాసు
వ్రాతలు కావనియు- తరువాత నెవరో కొందరు ఆ
నాటకమున వాటిని చేర్చిరనియు కొందరు విమర్శకుల
వాదము ఈ విమర్శన మెట్లున్నను, విక్రమోర్వశీ
యమునందు-అపభ్రంశ చర్చరులు పాడుటమట్టి-పూర్వ
కాలమున ఈ భాష, ప్రధానముగ సంగీతమునకు
ఉపయోగింపబడుచుండె ననీ మరికొంద రందురు. ఇది
కొంతవరకు నిజమే కావచ్చును. ఇతర నాటకము

అందును నటి మొదలైన పాత్రలు గాథావసరములందు ప్రాకృతమును వాడుచుండుట మన మెరిగినదే.

కువలయ మాలాకారుడు అపభ్రంశము "సంస్కృత ప్రాకృత - ఉభయ శుద్ధాశుద్ధపదసమతరంగ రంగదవల్గు" వన్నాడు ఆ భాష "నవప్రావృట్జలద ప్రవాహ పరిప్లావిత గిరి నదీసదృశముగ" సమవిషమమైనదట "ప్రణయ కుపిత ప్రియ ప్రణయినీ సముల్లాపసదృశ"మట! కాని, పైశాచి అంతకంటెను మధురమైనదని అతని యూహ

'భవిసత్తకహా' అనునది అపూర్వమైన కావ్యము దీనిని "జకోబి" మహాశయుడు క్రీ శ 1918 లో తొట్ట తొలుత ప్రకటించెను. ఇది సాహిత్యమున కాతడు చేసిన గొప్ప సేవ

పుష్పదంతుడు అపభ్రంశ కవులలో రత్నమువంటి వాడు అతని పేరెంత సుందరమో పలుకు కూడ నంత సుందరమే 'మహాపురాణము' 'నాయకుమార చరివు' 'జసహర చరివు' అనునవి ఈతడు రచించిన గ్రంథములు ఈ మూటి యందును బోధింపబడినది జైనధర్మమే కాని ఆ ధర్మమును బోధించుటకు అత డెన్నుకొన్న పద్ధతి చాల మనోహరమైనది ఆయన వాడిన వృత్తములు ప్రజా జీవితముల నుండి ఏరికొన్నవి ఆ ఛందస్సులకు పేరులు కూడ మన మీనా డెరుగము పుష్పదంతుని కావ్యములు చదువునప్పుడు పచ్చనిచేలనడుమ, సువాసితములైన తోటల నడుమ నడచిపోయినట్లుండును ఆ కవులకు ప్రజాజీవితమే జీవగఱ్ఱ వారెంత యుత్ప్రేక్షించినను ఆ యలంకారములు సామాన్య ప్రజల హృదయములలో తోచు ఉత్ప్రేక్షలే నేలవిడిచిన సాము వారెన్నడును చేయరు. క్లిష్టములైన విపరీత కల్పనలు, స్వభావముతో సంబంధములేని ఊహలు సంస్కృత కవులకే చెల్లినవి. పుష్పదంతుడు చెప్పిన మారి దేవళము, పోతులరాజు, బలులొసగుట— ఇట్టి దృశ్యము లను నేటికిని మనము పల్లెలలో చూడవచ్చును ప్రాకృత కావ్యము వ్రాయగలవానికిని, దానిని చదువగలవానికిని కూడ ఆ కవులు నమస్కారము పెట్టినారు ఈ ఇరువురి అదృష్ట మంత గొప్పదట! కుంద ప్రసూనములను మాలగా గ్రుచ్చుటకును, కుపితురాలైన ప్రియురాలి నోదార్చుటకును, ప్రాకృత కావ్యమును చదువుటకును తెలిసిన అదృష్టవంతులు కొందరే అని 'వజ్జాలగ్గ' కారుని వచనాలు

రాగ రాగ ప్రాకృతములను ఎక్కువగా చదువు సంప్రదాయమే పోయినది. సంస్కృత నాటకకారులు శాస్త్రము కొరకై ప్రాకృతములను వ్రాసిరే కాని వాటిపై పాండిత్య సామర్థ్యములు కలిగి కాదు అందువలన వారు వాడుకొన్నది మహారాష్ట్రి. మాగధి వంటివే నీచపాత్రములు అరుదుగ పైశాచివంటి భాషలను అక్కడక్కడ వాడును ఒకరీతిగ వీరందరిలో మృచ్ఛకటికాకారుడు మిగుల సాహసి ఈనాడు ఈ భాషలలో కృషి యొనర్ప వలసిన భారము పరిశోధకులు, పండితులు, రసజ్ఞులు మున్నగువారిపై నున్నది

పు నా

అపేక్ష - సరఫరా - ఈ ప్రపంచమున ఎల్లెడలను ప్రజలు ఏదో సమయమందు ఏదోకొంత శ్రమపడు చుందురు రిక్షావాడు ఉదయమునుండి సాయంత్రము వరకు ఎండలో వానలో రిక్షా లాగుచుండును కూలి వాడు సామానులు మోయుచునో, పొలములో నాట్లు వేయుచునో ఉండును పదిగంటలగువరికి పట్టణములలో కందిరీగల పుట్టరీతిగా కారులమీద, సైకిళ్ళమీద, కాలి నడకను చిన్నలు పెద్దలు మహాప్రవాహముగ కార్యాలయములకు పోవుచుందురు ప్రపంచమున ప్రతి మానవుడు ఏదో ఒక పనిలో నిమగ్నుడై ధనార్జనకై కష్టించు చున్నాడు గదా! ఎందులకు మానవుడింత కష్టించును? ఈ ఆర్థిక వ్యాపారము వలన మానవునకు కలుగునదేమి?

అనంతమైన ఈ ఆర్థిక వ్యాపారమునకు మూల కారణము మానవుని వాంఛలు ఈ వాంఛలను సంతృప్తి పరచుటకై వస్తువులను ఉత్పత్తి చేయవలెను వస్తూత్పత్తి సాధనములు పరిమితములు పరిమితములైన వస్తూత్పత్తి సాధనములతో అనేకములగు మానవ వాంఛలను సంతృప్తి పరచు సమస్యయే ఆర్థిక శాస్త్రమందలి ముఖ్య వస్తువు

అపేక్ష (Demand) - అపేక్ష అనగా ఒకనికి ఒక వస్తువును కొనుటయందు గల వాంఛ ఒక్క వాంఛ మాత్రమేగాక దానితోపాటు కొనుగోలుశక్తి యుండినచో అది 'అపేక్ష' అనబడును ఒక వస్తువునుండి తాను పొందు ప్రయోజనము (Utility) ను బట్టి అతడు ఎక్కువ గాని, తక్కువగాని మూల్యము (Price) ను ఇచ్చుటకు ఇష్టపడును ఇది ఆ వస్తువునకై అతనియందుగల 'అపేక్ష'

యొక్క బలమును నిర్ణయించును. ఏదైనను ఒక వస్తువు నకై ఒక వ్యక్తికిగల అపేక్ష వేర్వేరు మూల్యములున్నపు డెట్లు మారునో తెలిపెడు దానిని 'అపేక్షపట్టీ' అందురు ఒకడు అరటిపండ్లు ఒక్కొక్కపండు ఒక పైసయగుచో ఒక డజను పండ్లను కొనును, కాని పండు రెండుపైస లగుచో అరడజను మాత్రమే కొనును మూడు పైస లగునచో నాలుగింటిని మాత్రమే కొనును. దీనికి కారణ మేమన అతని పరిమిత ఆదాయములో అరటిపండ్లు అతని కొనగు ప్రయోజనమునుబట్టి కేటాయింపబడిన వాటా 12 పైసలు మాత్రమే. అంతకుమించి అరటిపండ్ల కొరకు అతడు ఖర్చుపెట్టినచో తదితరములగు వస్తువులలో ఎంతో కొంత భాగము త్యాగము చేయవలసి యుండును ఈ 12 పైసలలో మూల్యము హెచ్చుగనున్న తక్కువ పండ్లను, తక్కువగనున్న ఎక్కువ పండ్లను కొనగల్గును ఇంతియేగాక ఇతర వాంఛలను తీర్చుకొను అవసరము ఎక్కువగ నున్నచో అసలు అరటిపండ్లను కొనుటయే మానివేయవచ్చును వేర్వేరు వాంఛలు తమతమ ప్రాబల్యమునుబట్టి అతని ఎన్నికలో ప్రాముఖ్యమును పొందును ఆ ప్రాబల్యమే అత డేయే వస్తువులను యెంతెంత కొనవలయునో నిర్ణయించును ప్రతివ్యక్తి ఇట్లు వివిధ వాంఛల సంతృప్తివల్ల కలిగెడు ప్రయోజనమును తూచితూచి తన ఆదాయమునుండి సాధ్యమైనంత ప్రయోజనము లభించు విధముగ తన వాంఛలను సంతృప్తి పరచుకొనుచుండును ఒక వ్యక్తి యొక్క ఈ ప్రవర్తన మానవ సమాజమునందు కొనువారందరికి వర్తించును ఈ ప్రవర్తనము ననుసరించియే 'అపేక్షా సిద్ధాంతము' ప్రవచింపబడినది, ఇదియే మన "మూల్యము హెచ్చిన అపేక్ష తగ్గును. మూల్యము తగ్గిన అపేక్ష హెచ్చును" అనెడి మాత్రము

సరఫరా (Supplies) - ఒక వస్తువు యొక్క విక్రేతల నుండి వేరువేరు మూల్యములకు వర్తకులు అమ్మజూపు వస్తు పరిమాణమును 'సరఫరా' అందురు ఒక వస్తువునకు కొనువారు ఇచ్చుమూల్యమునుబట్టి విపణియందు సరఫరా మారుచుండును విపణియందు మూల్యము హెచ్చినచో వర్తకులు అధికలాభములు పొందుటకై ఎక్కువ సరకును అమ్మజూపుదురు. మూల్యము తగ్గినచో తక్కువ సరకును అమ్మజూపుదురు, దీనినే 'సరఫరా' సిద్ధాంతమందురు ఇది అపేక్షా సిద్ధాంతమునకు వ్యతిరేకముగ నడచుచుండును. ఏలయనగా కొనువారు సాధ్యమైనంత చవుకగ కొనుటకు ప్రయత్నింతురు వర్తకులు సాధ్యమైనంత ప్రియమగు మూల్యమునకు అమ్మజూతురు. వర్తకులు వేర్వేరు మూల్యములకు ఎంతెంత పరిమాణముగల సరకును సరఫరా చేయుదురో తెలియచేయునది 'సరఫరా పట్టీ' అనబడును

మూల్యము (Price) - విపణియందు ఏ వస్తువు యొక్క మూల్యమైనను ఆ వస్తువు యొక్క అపేక్ష, సరఫరాలపై ఆధారపడియుండును ఒక విపణి యందలి అపేక్ష పట్టిని సరఫరాపట్టితో పోల్చిచూచిన యెడల ఏదోఒక మూల్యము వద్ద విపణియందా వస్తువునకు గల అపేక్ష, సరఫరాలు సరిసమానముగ నుండును ఇట్లు సరఫరా, అపేక్షలను సరిసమానము చేయగల మూల్యమే ఆ విపణియందా వస్తువు యొక్క 'నిశ్చలమూల్యము'(Equilibrium Price) తరచు విపణి యందలి అపేక్ష యొక్కయు, సరఫరా యొక్కయు పరిస్థితులనుబట్టి మారుచుండు మూల్యమును 'విపణి మూల్యము' (Market value) అందురు గడియారములోని లోలకము ఏవిధముగ ఒక మధ్య బిందువును ఆధారముగ చేసికొని అటునిటు ఊగునో అట్లే 'విపణి మూల్యము' నిశ్చల మూల్యము నాధారముగ చేసికొని హెచ్చుచు, తగ్గుచు ఉండును. తాత్కాలికముగ విపణి మూల్యము హెచ్చినను, తగ్గినను తుదకు నిశ్చల మూల్యముతో సమానమగును నిశ్చల మూల్యముకంటె విపణి మూల్యము హెచ్చుగా నున్నచో వర్తకులు ఎక్కువ సరకును సరఫరా చేయుదురు 'అపేక్ష' తక్కువగా నుండును కావున విపణిమూల్యము నిశ్చలమూల్యముతో సమానమగును నిశ్చలమూల్యముకంటె విపణిమూల్యము తక్కువగానున్నచో అపేక్ష హెచ్చును సరఫరా తక్కువగా నుండును అప్పుడును విపణిమూల్యము నిశ్చల మూల్యముతో సమానముకాక తప్పదు

ఉత్పత్తి వ్యయము (cost of production) ,- ఆర్థిక శాస్త్రవేత్తలు విపణియందు ఒక వస్తువు యొక్క మూల్యము ఎట్లు నిర్ణయింపబడునను ప్రధాన సమస్యను ప్రథమమునుండియు చర్చించుచునేయున్నారు. ఈసమస్య

పైన అనేక వాదోపవాదములు చెలరేగినవి. అయినను కొన్ని ముఖ్యాంశములపై ఏకాభిప్రాయము కలదు. మూల్యము విపణియందలి సరఫరా, అపేక్షా స్థితిగతులను బట్టి నిర్ణయింపబడును. ఇంకను సునిశితముగ పరిశీలించి నచో సరఫరా పక్షమున ఉత్పత్తి వ్యయమును, అపేక్షా పక్షమున ప్రయోజనమును మూల్యమును నిర్ణయించునని తెలియుచున్నది. సరఫరా స్థితిగతులను నిర్ణయించునదిగా ఉత్పత్తి,వ్యయము మన దృష్టిలో ముఖ్యాంశమగుచున్నది. ఉత్పత్తివ్యయ మనగా నేమి? ఒక ఉత్పత్తిదారుడు ఒక వస్తువును ఉత్పత్తిచేయుటకు అవసరమైన ఉత్పత్తి సాధనములను సంతరించుకొనుటకు కొంత ధనరూపమైన వ్యయమగును. దానినే ఉత్పత్తి వ్యయమందురు. ఇందులో అనేక రకములగు ఖర్చులు చేరును (అ) ముడిసరకులను కొనుటకగు వ్యయము (ఆ) కూలి ఖర్చులు జీతములు (ఇ) వ్యాపారమం దుంచిన పెట్టుబడిపై వడ్డీ (ఈ) మరమ్మతు ఖర్చులు (ఉ) నిర్వాహణకై సామాన్యముగ ఇవ్వబడు ప్రతిఫలము (ఊ) వ్యాపార ఖర్చులు ఉదా: ప్రకటన ఖర్చులు, అమ్మకపు ఖర్చులు ఉత్పత్తి వ్యయము - మొదలైన ఖర్చులతో కూడియుండును. పరోక్షముగ కూడ వ్యాపారమున కొంత వస్తు సముదాయము, కొందరి శ్రమ ఉపయోగింపబడి యుండవచ్చును. ఉత్పత్తిదారు కానే నిర్వాహకుడు, ఆసామి లేదా సొంతదారుడు అగుచో అతనికి చెందిన యంత్రాగార స్థలముపై అద్దె, పెట్టుబడిపై వడ్డీ, నిర్వహణము చేసినందుకు అతనికి చెందు ప్రతిఫలము-వీటిని అతడు ధనరూపమున చెల్లించకున్నను వాటిని ఉత్పత్తి వ్యయములో యథార్థ వ్యయభాగములు (Real cost) గా పరిగణింపవలెను

వస్తువుల విలువలను గూర్చిన చర్చలలో ఇటీవలి వరకు ఉత్పత్తి వ్యయము ధనరూపమైన వ్యయమనియే భావింపబడుచు వచ్చెను. ఇట్టి భావనపై ఆధారపడి చేయబడిన వాదనల సారాంశము మూల్యము వల్లనే మూల్యము నిర్ణయమగునని చెప్పుట మాత్రమే. ఎందువలన అనగా ధనరూపమైన ఉత్పత్తివ్యయముకూడా మూల్యమే. ఒక వస్తువుయొక్క మూల్యము ఉత్పత్తిదారునిచేత చెల్లింపబడినపుడు అదియే అతని ఉత్పత్తి వ్యయములో ఒక భాగము అగును. అట్లయిన ఉత్పత్తి వ్యయముయొక్క యథార్థ స్వరూప మేమి? ధనరూపమైన ఉత్పత్తి వ్యయముల నిజస్వభావమును కనుగొనుటకు అనేకులు యత్నించిరి. ఉత్పత్తి సాధనములు పరిమితములు. ఈ పరిమితమైన ఉత్పత్తిసాధనము లొక్కొక్కటి కొంత పరిమాణములో ఒక ఉత్పత్తి శాఖలో వినియోగింపబడు నెడల మరియొక ఉత్పత్తిశాఖ వానిని వినియోగించు అవకాశము కోల్పోయిన దన్నమాట. మొదటి ఉత్పత్తి శాఖలోనికి ఆయా ఉత్పత్తి సాధనములను ఆకర్షించుటకు అధమము అది రెండవ శాఖలో గడింపగలిగినంతటి ప్రతిఫలమైనను ఇవ్వజాలవలెను. కావున ఒక వస్తువును ఉత్పత్తి చేయుటకగు వ్యయము, అందు ఉపయోగింపబడిన సాధనములతో మరియొక వస్తువును ఉత్పత్తిచేసిన దానికుండెడి విలువనుబట్టి నిర్ణయమగును. తుట్టతుదకు తేలునదేమనగా ఒక వస్తువుయొక్క యథార్థ వ్యయము ఆ వస్తువును ఉత్పత్తి చేయుటకు ఉపయోగింపబడిన సాధనములు మరొక విధముగ ఉపయోగింపబడనందువలన త్యాగము చేయబడిన ప్రయోజనమునకు సమానము. పరిమితమైన సాధనములతో బహుళములగు వాంఛలను సంతృప్తి పరచుట అసాధ్యముగాన కొన్ని వాంఛలను త్యాగము చేయుట తప్పనిసరియగును. అందువలననే యథార్థ వ్యయము త్యాగము చేయబడిన ప్రయోజన పరిమాణమును తెలియచేయును

రె వు

అప్పయదీక్షితులు - ఆచార్యదీక్షితు లనబడిన నరసింహ దీక్షితులు విజయనగరాధీశుడగు కృష్ణరాయల (క్రీ శ 1509-1530) ఆస్థానకవి. ఈయన మొదటి భార్య స్మార్తకుటుంబమునకు చెందినది. రెండవభార్య యగు తోటరాంబ శ్రీ వైకుంఠాచార్య వంశజ. ఈమెకు జన్మించిన నలుగురు కుమారులలో పెద్దవాడు రంగరాజాధ్వరి. ఈయన 'అద్వైతముకురము', 'వివరణ దర్పణము' అను గ్రంథములను రచించెను. ఈయన బొమ్మ మహీపాలుని (క్రీ శ 1528) ఆస్థానకవిగా నుండెను. అద్వైతము, విశిష్టాద్వైతము, పూర్వమీమాంస - ఈ వంశములో పూర్తిగా ప్రవేశించినవి. ఈ రంగరాజాధ్వరి కుమారుడే అప్పయదీక్షితులు. భారద్వాజసగోత్రుడు.

కాంచీపురమునకుదగ్గరనున్న అడయప్పలంఅను గ్రామమున ఈయన కన్యామాసమున 4654 వ కలివత్సరమున జన్మించెనందురు. అప్పయ దీక్షితేంద్ర విజయములో దీక్షితులు క్రీ శ 1558 లో జులై 16వ తేదిన జన్మించెనని శివానంద యోగీంద్రుడు వ్రాసెను ఈ రెండు తేదీలకు అరేండ్ల వ్యవధి కన్పించుచున్నది. పదునేడవ శతాబ్ది చివరిభాగములో నున్న జగన్నాథపండితుడు ఇతని సమకాలికు డను కథ లున్నవి. కాని కాలకంఠేశ్వరుని ఆలయము అప్పయదీక్షితుల ఆధ్వర్యవమున క్రీ. శ. 1582 లో నిర్మింపబడెనని అడయప్పలపు శాసనములు తెలుపుచున్నవి క్రీ శ 1549, 1566, 1601 లకు చెందిన అడయప్పలపు శాసనములలో అప్పయ దీక్షితుల ప్రసక్తిగలదు చినబొమ్మ భూపాలుని ఆస్థానమున వేలూరులో దాలకాల మీతడు వసించెనని, అచట కనకాభిషేకముతో గౌరవింపబడెనని చారిత్ర కాధారముల వలన తెలియవచ్చుచున్నది దీక్షితులు యాదవాభ్యుదయ వ్యాఖ్యారంభమున రామరాయ, తిమ్మరాజు, చినతిమ్మరాజులను పేర్కొనినాడు చినతిమ్మరాజు క్రీ శ 1542 నుండి 1550 వరకు సేనాపతిగా నుండెను ఆతర్వాత అప్పయదీక్షితులను చేరదీసినవాడు వేలూరు వాడగు చినబొమ్మనాయకుడు (1549 1578) మొదటి వేంకటపతి (క్రీ శ 1585) కాలమున కువలయానంద విధి రసాయనములు రచింపబడినవి క్రీ శ 1580 నాటికే సెవప్పశాసనములు ఈతని కీర్తిని కొనియాడ సాగినవి తంజావూరి కేలిన వరపెంపాలుని ఆస్థానమున గూడ అప్పయదీక్షితులు కొంతకాలము గడపెను. పాండ్యదేశమున వసంతమండపములో ఏకపాదమూర్తి ప్రతిష్ఠావిషయమున, శైవులకు, వైష్ణవులకు వివాదములు జయలుదేరగా, తిరుమలనాయకు డితనిని మధురకు పిలిపించుకొనెనని అచట దీక్షితులమూలమున ఆ ప్రతిష్ఠ నిర్విఘ్నముగా జరిగెననియు తెలియుచున్నది

"చిదంబర మిదం పురం ప్రథితమేవ పుణ్యస్థలం
సుతాశ్చ వినయోజ్జ్వలాః సుకృతయశ్చ కాశ్చిత్కృతాః
వయాంసి మమ సప్తతే రుపరి నైవ భోగే స్పృహా
నకించి దహ మర్థయే శివపదం దిదృక్షే పరమ్"

అను శ్లోకమును దీక్షితులు అంత్యసమయమున చెప్పిరి. డెబ్బది రెండేండ్లు నిండిన తరువాత చిదంబరమున మరణించిరి దీనిని బట్టి అప్పయదీక్షితులు క్రీ శ 1525 ప్రాంతమున జన్మించిరనియు, క్రీ శ 1598 ప్రాంతమున మరణించిరనియు చెప్పవీలగుచున్నది

అప్పయ దీక్షితులు నూటనాలుగు గ్రంథములను రచించెనని నీలకంఠదీక్షితులు శివలీలార్ణవమునచెప్పినాడు. వీటిలో ఆత్మార్పణ స్తుతి యనబడు శివపంచాశిక, ఆర్యాశతకము, దశకుమార చరిత సంగ్రహము, పంచరత్న స్తవము, శివకర్ణామృతము, వైరాగ్య శతకము, ఆనంద లహరి, భక్తామర స్తవము, శాంతి స్తవము, రామాయణ తాత్పర్య నిర్ణయము, రామాయణ తాత్పర్య సంగ్రహము, రామాయణ సార స్తవము, రామాయణ సార సంగ్రహము, భారత స్తవము, వరదరాజాష్టకము, ఆదిత్య స్తోత్రరత్నము, శివ కామి స్తవ రత్నము, శివమహిమా కలిక స్తవము అనునవి కావ్యములు వసుమతీ చిత్రసేన విలాసమను నాటకము కూడ ఒకటి ఇతడు రచించినది కలదు ఇతడు వేదాంత దేశికుని కావ్యములను, గోవింద దీక్షితుని హరివంశసార చరితను, కృష్ణమిశ్రుని ప్రబోధ చంద్రోదయమును వ్యాఖ్యానించెను

దీక్షితులు వేంకటపతిరాయల అనుజ్ఞ ననుసరించి, కువలయానంద కారికలు అను అలంకార గ్రంథమును రచించితినని చెప్పికొనినాడు రంగరాజాధ్వరి యే ఈయనను వేంకటపతివద్దకు పంపెనని అశాధరు డనినాడు ఈ కారికలను తన చంద్రాలోకము నుండి దొంగిలించినా డని జయదేవు డితనిని తన ప్రసన్నరాఘవమున ఎత్తి పొడిచినాడు కాని చంద్రాలోకములోని అలంకార ప్రకరణమున కీకారికలు వార్తికములవంటివి చిత్రమీమాంస యను మరియొక అలంకార శాస్త్ర గ్రంథమును ఇతడు రచియించినాడు ఈ గ్రంథము అతిశయోక్తి (అలంకారము) తో ఆగిపోయినది దీనిని ఖండించుటకు జగన్నాథ పండితుడు చిత్రమీమాంసా ఖండనమును రచించి, అంతటితో వాగక, తన రసగంగాధరమున మాటిమాటికి దీక్షితులను ఎత్తిపొడుపు మాటలతో నిందించుచు విమర్శించినాడు కాని అప్పయదీక్షిత రచితమని చెప్పబడు 'ఆంధ్రత్వ మాంధ్ర భాషాచ నాల్పస్య తపసః ఫలమ్' అను శ్లోకమును బట్టి దీక్షితులు తెలుగుదేశము వందును తెలుగు భాష

యందును మిక్కిలి యాదరముకలవాడని తెలియుచున్నది శబ్దార్థ సంబంధములను వివేచించు వృత్తి వార్తికమును దీక్షితులు రచియించినారు

భట్టోజి దీక్షితులు వేదాంత శాస్త్రమును అప్పయ దీక్షితులవద్ద అభ్యసించెను భట్టోజి సిద్ధాంత కౌముది మొదలగు వ్యాకరణ గ్రంథములను రచించిన తర్వాత వేదాంతము చదువవలెనని అప్పయ్య దీక్షితుల ఇంటికి చేరినపుడు, అతడు తన కౌముదిని శిష్యులకు పాఠము చెప్పుచుండెనట! పాఠమైన తరువాత తనపేరు, వచ్చిన పని, భట్టోజి విన్నవించుకొనెను, కాని తనపేరు చెప్పక, శిష్యులతోపాటు కౌముదీ పాఠమును వినినందులకు సేతుస్నానము చేసిరానిదే భట్టోజితో ఇతర విషయములను ప్రస్తావించ వీలులేదని అప్పయ్యదీక్షితు లన్నారట! యథావిధిగా సేతుస్నానము చేసివచ్చి, భట్టోజి వేదాంతము చదువసాగెనట

అప్పయ్యదీక్షితులు ధర్మశాస్త్రములలో ప్రవీణుడు, బాల వితంతువైన తన పుత్రికకు పునర్వివాహము చేయ సంకల్పించియు అతడు ధర్మశాస్త్రములకు,సంఘమునకు ఆచారమునకు వెరచి, ఊరకుండెనని చెప్పుదురు. అప్పయ దీక్షితులు ఖండదేవునిచే మీమాంసక మూర్ధన్యుడని ప్రశంసింపబడినవాడు అతిదేశ లక్షణ పునరాక్షేపము, పూర్వమీమాంసా విషయ సంగ్రహ దీపిక, ధర్మ మీమాంసా పరిభాష, విధిరసాయనము, ఉపక్రమ పరాక్రమము, వాద నక్షత్రమాల, మయూఖావళి, చిత్ర పటము అను పూర్వ మీమాంసా గ్రంథములు ఇతడు వ్రాసినవి భాట్ట మీమాంసకుడైనను అప్పయ దీక్షితులు ఇచటగూడ క్రొత్త సిద్ధాంతములను తెల్పెను ప్రకరణాంతరము గూడ కర్మభేద ప్రమాణమేయని బ్రహ్మ సూత్ర శాంకరభాష్య వేదాధికరణమున తన పరిమళ వ్యాఖ్యలో నిరూపించినాడు వాద నక్షత్రమాలలో నవ్యన్యాయభాష గలదు వాక్యార్థ విచారమైన ఈ గ్రంథమున ముఖ్యమైన పూర్వోత్తర మీమాంసాధికరణములు వివేచింపబడినవి, శాస్త్రదీపికపై వ్యాఖ్య మయూఖావళి, శ్లోకవార్తిక దృష్ట్యా లఘువార్తిక మనబడిన చిత్రపటమున పూర్వ మీమాంసా శాస్త్రములోని అధికరణములు సంక్షిప్తముగా ప్రతిపాదితములు

పూర్వ మీమాంసాశాస్త్ర విషయములను పూర్తిగా వేదాంత గ్రంథములలో గూడ చొప్పించిన అప్పయ దీక్షితులకు స్మార్త వైష్ణవములు రెండును ప్రేమాస్పదములే అనేక విశిష్టాద్వైత గ్రంథములను వ్యాఖ్యానించినను,

"మహేశ్వరే వా జగతామధీశ్వరే
జనార్దనే వా జగదంతరాత్మని
నవస్తుభేద ప్రతిపత్తి రస్తు మే
తథాపి భక్తి స్తరుణేందుశేఖరే"

అని కాంచీపురములో నొక పండితసభలో అప్పయ్య దీక్షితులు పల్కినట! శివునకును, విష్ణువునకును వస్తుభేద ప్రవృత్తి లేకున్నను తనకు శివునిపైననే చిత్తము నిలిచి యున్నదట

శ్రీకంఠుని శైవ వేదాంతమును సుప్రతిష్ఠితము చేయుటకు శ్రీకంఠ భాష్యమునకు శివార్కమణిదీపిక అను వ్యాఖ్యను,శివాద్వైత నిర్ణయము అను గ్రంథమును రచించి ఇతడు శైవ విశిష్టాద్వైతమును ప్రవచించినాడు విశిష్టాద్వైత వ్యాప్తికై రామానుజుడువలె ఈయన శైవ వేదాంత వ్యాప్తికై నిరంతర కృషి సలిపెను. అనేక మీమాంసా న్యాయములకు విశిష్ట తాత్పర్యము ప్రాముఖ్యము ఇతనిచే చూపబడినవి

న్యాయ రక్షామణి, పరిమళ, సిద్ధాంతలేశ సంగ్రహము అను దీక్షితుల వేదాంత గ్రంథములు అతి ముఖ్యమైనవి శంకరభాష్య వ్యాఖ్యయగు భామతిపైగల కల్పతరు వ్యాఖ్యకు టీకగా వ్రాయబడిన పరిమళ వ్యాఖ్యలో దీక్షితులు అవచ్ఛేద వాదము, భావాభావ వాదము, క్రమముక్తి, సర్వముక్తి మొదలగు విశిష్ట సిద్ధాంతములను సోపపత్తికముగా నిరూపించినారు అద్వైత వేదాంతమున గల భిన్న భిన్న సిద్ధాంతములను సమగ్రముగా నొకచో చేర్పబడిన మహాగ్రంథము సిద్ధాంతలేశ సంగ్రహము వ్యవహారమున భాట్టమీమాంసకుడు, వేదాంత మార్గమున భామతి ప్రస్థానావలంబి, భక్తిమార్గమున శివాద్వైతియు నగు అప్పయ దీక్షితులు సర్వతోముఖ పాండిత్యము, అద్వితీయ ప్రతిభ గల మహా వ్యక్తి

కో. ను.

అఫనాసీ నికితిన్ .– రష్యాదేశములోని ట్వెర్ నగరనివాసియైన అఫనాసీ నికితిన్ అను వర్తకుడు, హిందూదేశమునకు యాత్ర కావించిన యూరోపియులలో నొకడు హిందూదేశమును గూర్చియు, ఇచ్చటి జనులను గూర్చియు ఆ కాలములోని రష్యా ప్రజలలో చిత్ర విచిత్రమైన అభిప్రాయములు వ్యాపించి యుండెడివి అనేక నదులను దాటి, సముద్రములను తరించి, పర్వతములను అధిగమించి, ఎన్నో కష్టముల కోర్చి హిందూ దేశమునకు అఫనాసీ వచ్చెను ఇచ్చట తాను కనులారగాంచిన వింతలను, విశేషములను అతడొక గ్రంథముగ వ్రాసెను

అఫనాసీ నికితిన్

అతని దినచర్యాత్మకమైన ఆ గ్రంథముపేరు "మూడు సముద్రములు దాటి నేను కావించిన యాత్రలు" అనునది

అఫనాసీ 1469 మొదలు 1472 వరకు హిందూదేశములో నుండెను ఆనాలుగేండ్లలో అతడు తాను గాంచిన విశేషములను వ్రాసియుంచిన దినచర్యాగ్రంథము చరిత్రకారులకు అత్యంతోపయుక్తమైనది ఆకాలమునాటి యూరోపియులెందరో వ్రాసిన విషయములకంటె అఫనాసీ వ్రాసిన యంశము లెంతో సానుభూతిని, సూక్ష్మగ్రహణశక్తిని, వివేచనను వ్యక్తీకరించుచున్నవి

రష్యను చారణులు, ఆనాడు తమ దేశములో వ్యాపారాదులు కావించు విదేశీయులందరి పేర్లు, ఊర్లు, కీర్తి ఉగ్గడించుచు, పాటలువ్రాసి, గానము చేయుచుండెడివారు వాటిలో అనేక హిందూ వర్తకుల పేర్లు కనబడుచున్నవి

వోల్గానదిమీద పడవ ప్రయాణముచేసి, కాస్పియను సముద్రము చేరుకొని, అచ్చటినుండి డెర్బెంట్, బకూ రేవులమీదుగ పర్షియా దేశమునకును, అచ్చటినుండి హిందూదేశమునకును అఫనాసీ ప్రయాణము చేసెను హిందూ దేశములో పర్యటన కావించుచు నాలుగేండ్లుండి, తిరుగు ప్రయాణములో త్రిబిజోండ్ మీదుగ, నల్లసముద్ర తీరముననున్న జినోవా వర్తకస్థావరములకును, అచ్చటినుండి ట్వెర్ నగరమునకును అతడు పోదలచెను కాని తన జన్మస్థానము చేరకుండగనే, మార్గమధ్యములో అఫనాసీ మృత్యువుపాలయ్యెను

అఫనాసీ పారసీకదేశములో గుఱ్ఱములనుకొని వాటిని హిందూదేశమునకు తీసికొని వచ్చెను వాటికిచట మంచి గిరాకీ కలదని యాతడు తెలిసికొనెను హిందూదేశమునుండి రంగు దినుసులను, సుగంధద్రవ్యములను తీసికొనిపోవలెనని అతని ఉద్దేశము కాని స్థలమార్గమున ప్రయాణముచేసిన యెడల త్రోవపొడుగునను పన్నులు చెల్లింపవలసి వచ్చుననియు, సముద్రమార్గమున పోయినయెడల పన్నులబాధ లేకున్నను, ఓడదొంగల చేతులలో పడి సర్వనాశనమగుట తప్పదనియుతాను ఆకులపడియున్నట్లు అఫనాసీ తన దినచర్యాగ్రంథములో వ్రాసికొనెను

తన దీర్ఘమగు యాత్రాసందర్భములో ఆశ్చర్యకరములయిన విషయముల నన్నిటిని అతడు వ్రాసియుంచెను హిందూదేశములోని జంతువులు, పక్షులు, జనులు, దేవాలయములు, రాజభవనములు, ఆచార వ్యవహారములు, వాతావరణము మున్నగు విషయముల నన్నిటినిగూర్చి అఫనాసీ తన దినచర్యలో వ్రాసియుంచెను

ఉత్తర హిందూస్థానములోని ఒక స్థానిక ప్రభువును గూర్చి అతడిట్లు వ్రాసెను "ఈరాజు భవనమున ఏడు ద్వారములున్నవి ఒక్కొక్క ద్వారముకడ నూర్గురు భటులు కావలియుందురు రాజభవనము అద్భుతముగను, మనోహర శోభాసేతముగను ఉన్నది భవనపు లోపలిభాగమంతయు బంగారునీటి మలామా చేయబడి యున్నది కుడ్యములనిండ చిత్రములు కలవు శిలలపై నగిషీపని కలిగిన బంగారు రేకులు పొదిగి యున్నారు రాజు లోభికాడు ఆయన కెందరో భార్యలు కలరు అతని సైన్యములో పదివేలమంది అశ్వికులు, ఏబదివేల కాల్బలము బంగారు అలంకారములుగల ఏనుగులు కలవు రాజు ఏనుగుపై ఊరేగుచున్నప్పుడు అయన ముందు నూర్గురు కాహళముల నూదువారు, రెండు

సందర్శించిన పాశ్చాత్యులైరి, బంగారు తీగలుగల గుణ్ణ ములపై నెక్కిన మున్నాగ్గురు అశ్వికులు, మూరు సావర ములు, ఇతర పరివారమును వెనకచుచుండుట కానవచ్చును

అన్నిటిని మించి ఒక పవిత్ర క్షేత్రములోని బుద్ధ దేవుని మహా దేవాలయము ఈ విదేశీయ యాత్రికుని ముగ్ధుని చేసెను "బుద్ధ దేవాలయము చాల పెద్దది విశాలమైనది ఆ దేవాలయము రష్యా దేశములోని ల్యెర్ నగరమంత విశాలమైనది ఆ దేవళము శిలా నిర్మితమైనది ఆ శిలలపై బుద్ధదేవుని పవిత్ర కథలన్నియు చెక్కబడి యున్నవి ఆ మహాత్ముడు ఎన్నియెన్ని జన్మలెత్తెనో, ఏయే అవతారములను దాల్చెనో, ఎన్నెన్ని అద్భుత మాహాత్మ్యములను కావించెనో, ఆ వివరము లన్నియు శిలలపై చిత్రించబడినవి ఒకప్పుడు మానవాకారము తోను, ఇంకొకప్పుడు గజావతారాకారముతోను, మరొక ప్పుడు వానరాకారముతోను, మరికొన్ని సందర్భము లలో భయంకరమైన మృగ శిరస్సులతోను, పక్షులగుల వాలములతోను— ట్లే ఎన్నెన్నో రూపములతో ఆ దేవుడు ఈ శిలా శిల్పములలో కన్పించును బుద్ధదేవుని అద్భుత జన్మవిశేషములను సందర్శించుటకు, హిందూదేశ మంతటినుండియు అసంఖ్యాక జనులు ఈ దేవాలయము నకు వత్తురు రాతిలో చెక్కబడిన ఒక మహోన్నతమైన బుద్ధ విగ్రహ మిచ్చట కలదు ఆ శిలామూర్తి చేయిచాచుకొని నిలచియుండును ఆయన లోక శరీరముడు చుట్టబెట్టు కొని యున్నది ఆయన ముఖము వానర ముఖమువలె నున్నది బుద్ధుని ఎదుట నల్లరాతిలో మలచిన మహోన్నత మగు వృషభ మొకటి కలదు ఈ వృషభముపై బంగారు నీటితో చక్కని అలంకారములు చిత్రించబడి యున్నవి ఎందరెందరో వచ్చి, ఈ వృషభరాజముయొక్క కాలి గిట్టను ముద్దిడుకొని, దానిని, బుద్ధుని పుష్పములతో పూజించి పోవుదురు"

ఈ విదేశీయుడు హనుమంతుని విగ్రహమునుచూచి బుద్ధ విగ్రహమని పొరబడియుండును హిందూదేశము లోని వివిధ దేవతా విగ్రహములను గుర్తించుటలో విదే శీయులు పలువురు ఇట్లే పొరపాటు పడుచుందురు.

వీరి రొట్టుల్ను అఫనాశి నికిటిన్ యొక్క సంచారయాత్రా గ్రంథము నేటికి అయిదు శతాబ్దములనాటి భారతీయ వృత్తాంతములను తెలుపుచుండుటచేత చారిత్రక ప్రాముఖ్యమును వహించుచున్నదనుటలో సందేహము లేదు

మ. ల రా

అబిసీనియా (ఇథోపియా) చరిత్ర : పూర్వ ఆఫ్రికాలోని ఈ రాజ్యము ఎప్పుడు స్థాపించబడ్డదో తెలిసికొనుటకు సరియైన ఆధారములు లేవు. కాని అచటి గాథలనుబట్టి నేటికిని అధికారములోనున్న రాజవంశము క్రీ పూ 1000 ప్రాంతము నాటిదనియు ఆ రాజవంశము నకు సాలమన్ రాజునకును షీబారాణికిని జన్మించిన మెనెలిక్ మూలపురుషుడనియు, షీబారాణి యొక్క వంశీయులు అనియు చెప్పబడు చున్నది షీబారాణి స్వయముగా ఈ రాజ్యమును సంపాదించినదట ! "షీబా" అనగా ఇథోపియారాణియు, తన తల్లిపేరనే ఈ రాజ్యమునకు "ఇథోపియా" అని పేరు పెట్టబడినదియు వాడుక

క్రీ శ మొదటి శతాబ్దమునాటి ఇథోపియనులు 'సేగమలు' అనబడెడివారు అనగా అనేకములైన దేవతా పూజలను చేసెడివారని అర్థము క్రీ శ నాల్గవ శతాబ్ద ములో ఇథోపియనులు "కాప్టిక్" క్రైస్తవ మతమును స్వీకరించెను కాప్టిక్ క్రైస్తవులు క్రైస్తవులలో ఒక తెగవారు. వీరెక్కువగా ఈజిప్టు, ఇథోపియా మున్నగు ఆఫ్రికా దేశములలోనే వ్యాపించి యుండిరి కాప్టిక్ చర్చికి సర్వాధికారి ఈజిప్టు రాజ్యములోని అలెగ్జాం డ్రియాయందు యుండువాడు ఆరవ శతాబ్దములో ఇథో పియనులు ఎఱ్ఱసముద్ర ప్రాంతమును స్వాధీన పరచు కొని అమార్గముగా అరేబియాపై దండయాత్ర సాగించి "యమన్" అనెడు సారవంతమైన రాష్ట్రమును జయిం చెను. నాటినుండి 50 సంవత్సరముల "యమన్" ఇథోపియా రాజ్యభాగముగా ఉండెను ఈ కాలములోనే ఇథోపియా ప్రపంచములోని వివిధ దేశములతో సంబంధములు కలిగి అభివృద్ధి గాంచెను

క్రీ శ ఏడవ శతాబ్దములో మహమ్మదీయులు ప్రబల శక్తులుగా బయలుదేరి ఎఱ్ఱసముద్ర తీరప్రాంతము వారి స్వాధీనమయ్యెను ఇథోపియా తన పూర్వౌన్నత్యమును కోల్పోయి ఏకాకియైనది అటుపిమ్మట కొన్ని శతాబ్ద ములవరకు ఇథోపియా చరిత్ర అంధకారములో మునిగెను

అది అంతఃకలహములలో, విదేశీయుల దండయాత్రలతో శిథిలమగుచుండెను. 16 వ శతాబ్దములో ఇథోపియారాజు మహమ్మదీయులనుండి తన్ను రక్షింపుమని పోర్చుగల్ రాజును కోరెను. కొంత సహాయమును లభించెను. ఇథోపియా మహమ్మదీయుల హస్తగతము కాకుండ రక్షింపబడెను. అదే కాలములో రోమన్ క్యాథలిక్కు ప్రచారకులు ఇథోపియాలో ప్రవేశించి ఇథోపియా రాజును క్యాథలిక్కు మతమును స్వీకరింపుమని బలవంతముచేసిరి. కాని ప్రజలు దానిని ప్రతిఘటించిరి. చివరకు క్యాథలిక్ క్రైస్తవమత ప్రచారకులను విదేశీయులందరు బహిష్కరింపబడిరి. అయినను "జేమ్సు బ్రూస్" వంటి పరిశోధకులు ఇథోపియాకు వచ్చుచునే యుండిరి.

తర్వాతి రెండు శతాబ్దములు ధనుర్ఘర దేశము అంతఃకలహములకు గురి యయ్యెను. ఈ అంతర్యుద్ధములవల్ల అనేక ప్రాచీనకట్టడములు నాశనమైనవి.

19 వ శతాబ్దములో 'కాస్సా' అను నొక సర్దారు శత్రువులపై విజయమునుపొంది రెండవ థియోడోర్ అను బిరుదముతో రాజయ్యెను. క్రీ. శ. 1818-1868 మధ్య ఇథోపియా ఇతని స్వాధీనమయ్యెను. 2 వ థియోడోర్ ప్రాచీన ఇథోపియా సామ్రాజ్యమును పునరుద్ధరింప వలెనని ప్రయత్నము చేసెను. కాని విఫలుడయ్యెను. థియోడోర్ నిరంకుశుడు. అతనికి బ్రిటిష్ వారితో తగాదా వచ్చెను. 1864 లో ఇథోపియాలోని బ్రిటిష్ రాయబారిని, అతని అనుచరులను బంధించెను. 1867 లో బొంబాయినుండి రాబర్టు నేపియర్ అధిపత్యమున బ్రిటిష్ సైన్యము ఇథోపియాపైకి దాడిచేసెను. థియోడోర్ ఓడిపోయెను. 1868 లో ఆత్మహత్యచేసికొనెను.

రెండవ థియోడోర్ ఆత్మహత్య చేసికొనెను. కొంత కాలమునకు బ్రిటిష్ సైన్యము దేశమును విడిచి పోయెను.

తరువాత టైగర్ రాష్ట్ర గవర్నరు ఇథోపియా రాజయ్యెను కాని 'షోవా' రాష్ట్రపాలకుడు 'మెనిలిక్' అనువాడు ఇటలీ సహాయముతో ఇథోపియాను ఆక్రమించుకొనెను. 1889 వరకు మెనిలిక్ కు ఇథోపియా అంతయు స్వాధీన మయ్యెను. ఇటలీకి మెనిలిక్ కు సహాయము చేయుటలో స్వార్థము లేకపోలేదు. మెనిలిక్ విజయము తరువాత ఇటలీవారు తాము ఇథోపియా (అప్పటికే అబిసీనియా అని పిలువబడు చుండెడిది. అబిసీనియా అనునది అరబీ పదము) సంరక్షకులమని ప్రకటించిరి. దానితో మెనిలిక్ కును ఇటలీకిని వైరము ప్రారంభించెను. 1895 లో ఇటాలియన్ సైన్యములు అబిసీనియా పై దాడిచేసెను కాని అపజయమునే పొందెను. కొంతకాలము యుద్ధము జరిగిన తరువాత ఇటలీ అబిసీనియా స్వాతంత్ర్యమును అంగీకరించెను. ఎఱ్ఱ సముద్ర తీరప్రాంతమును (నేడు ఎరిత్రియా అనబడు చున్నది) కోల్పోయెను.

మెనిలిక్ ఫ్రాన్స్, బ్రిటన్ దేశాలతో స్నేహము చేసెను. అతని కాలములో అబిసీనియా అభివృద్ధి చెందెను. దేశములో రైలుమార్గము నిర్మింపబడెను. న్యాయశాస్త్రము రూపొందింపబడెను. మెనిలిక్ కు తర్వాత వచ్చిన 'లిజ్ యాసు' అనురాజు ఇస్లాంమత ప్రచారము చేయుటచే నిర్బంధముగా సింహాసనమును కోల్పోయెను. అతని అనంతరము మెనిలిక్ కుమార్తె 'జాడిక్' రాణి అయ్యెను. 'రాస్ తఫారిమాకొనెన్' అనువాడు సంరక్షకుడయ్యెను.

అబిసీనియా (ఇథోపియా)

దేశములో ఆధునిక జీవన పద్ధతిని ప్రవేశపెట్టి అభ్యుదయమునకు రాస్ తఫారిమా కొనెన్ పాటుపడెను 1923 లో ఇథోపియా నానాజాతి సమితి (League of Nations) లో సభ్యత్వమును పొందెను, జడిక్ రాణి యొక్క మరణానంతరము 1930 లో మాకొనెన్ "హేలీ సెలాసీ" అను బిరుదముతో ఇథోపియా చక్రవర్తి యయ్యెను

ఇటలీ సామ్రాజ్య తృష్ణచేత అబిసీనియాను బెదరించ మొదలు పెట్టినది 1934 లో ఎరిట్రియాపైవు ఎన్నో సరిహద్దు సంఘటనలు జరిగెను అక్టోబరు 3, 1935 నాడు ఇటలీ అబిసీనియాపై దాడిచేసెను బ్రిటిష్‌వారు ఫ్రెంచి వారు చేసిన సంధి ప్రయత్నములు విఫలమయ్యెను ఆధునిక యుద్ధ సాధనములతో, విమాన దాడులతో ఇటాలియను సేనలు అబిసీనియాను నాశనము చేసెను, అబిసీనియారాజు నానాజాతి సమితి సహాయమును అర్థించెను కాని లాభము లేకపోయినది మే 5, 1936 నాడు ఇటాలియన్ సైన్యములు ఇథోపియా రాజధానియైన "అడిస్ అబాబా" లో ప్రవేశించెను ఎరిట్రియాను, ఇటాలియన్ సోమాలి లాండును, ఇథోపియాను కలిపి "ఇటాలియన్ తూర్పు ఆఫ్రికా" అని పేరు పెట్టిరి

ఇటాలియనులు వలన రాజ్యమును బలపరచిరి అబిసీనియావారు గెరిల్లా యుద్ధమును ప్రారంభించిరి ఇటాలియనులు దేశములో రోడ్డులు నిర్మించి గెరిల్లా దళములను తరుముటకు ప్రారంభించిరి 1938 లో "హేలీ సెలాసీ" బ్రిటనులో తలదాచుకొనెను ఇంతలో రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామము వచ్చెను అబిసీనియా కూడ యుద్ధరంగమయ్యెను అబిసీనియా రాజు 1941 లో బ్రిటిష్‌వారి సహాయముతో స్వదేశము చేరుకొని ఇటాలియనులతో యుద్ధము సాగించెను విజయము పొందెను "హేలీ సెలాసీ" మరల అబిసీనియా చక్రవర్తి (మే 1941) యయ్యెను తరువాత మిత్ర రాజ్యములతో చేరి జర్మనీ, ఇటలీ, జపాన్ దేశములపై అతడు యుద్ధమును ప్రకటించెను యుద్ధానంతరము ఐక్యరాజ్య సమితి (U N O) లో అబిసీనియా చేరిపోయెను, 1945 లో ఆసమితి ఛార్టరుపై సంతకము చేసిన 50 దేశాలలో అబిసీనియా కూడ ఒకటి

అబిసీనియాలో విద్య ఆరోగ్యరక్షణము పరిశ్రమలు రవాణా సౌకర్యములు మున్నగువాటిని అభివృద్ధి చేయుటకై ఐక్యరాజ్య సమితి యందలి వివిధశాఖలు, అమెరికా బ్రిటిష్ దేశములు తోడ్పడుచున్నవి దేశము అభివృద్ధి పొందుచున్నది

డిసెంబరు 2, 1950 నాడు ఎరిట్రియా, అబిసీనియాలో చేరిపోవలెనని ఐక్యరాజ్య సమితి నిర్ణయించెను ఆ నిర్ణయము ప్రకారము 1952 లో ఎరిట్రియా అంతరంగిక పరిపాలనలో సంపూర్ణ స్వపరిపాలనాధికారము గల రాష్ట్రముగా అబిసీనియాలో అంతర్భాగమై పోయెను ఎరిట్రియా ప్రతినిధులు అబిసీనియా పార్లమెంటు సభ్యులైరి

ఉ రా

అబిసీనియా (భూగోళము) - అబిసీనియా లేక ఇథోపియా అనబడు దేశము ఆఫ్రికా ఖండములో నొక పెద్ద స్వతంత్రదేశము 1936 లో ఇటలీ తనలో అబిసీనియాను కలుపుకొన్నప్పటికి, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరము, అనగా 1942 లో ఈ దేశము మరల స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుకొనెను దీని చుట్టును బ్రిటిషు, ఫ్రెంచి, ఇటలీ రాజ్యము లున్నవి ఈదేశము చాలభాగము పర్వతమయము ఈ దేశము యొక్క విస్తీర్ణత 3,50,000 చదరపు మైళ్ళు దీని జనాభా సుమారు 1,00 00,000 దేశమంతయు మొత్తముమీద ఎత్తైనభూమి అగుటచేతను, పర్వతప్రాంత మగుటచేతను, అందు రాకపోకలకు ఎంతమాత్రము సౌకర్యములు లేవు ఈ కారణము చేతనే, ఈ దేశములో కొంత ఖనిజసంపద ఉన్నప్పటికిని ఆర్థిక అభివృద్ధి చాల మందముగా నున్నది ఈ దేశమునకు సముద్రప్రాంతము ఎంతమాత్రము లేకపోవుటచేత, ఇతర దేశములతో వ్యాపారమునకై ఫ్రెంచి సోమలిలాండులోని జిబుటిరేవు పట్టణముమీదనే అబిసీనియా ఎక్కువగా ఆధారపడవలసివచ్చినది భూమి సారవంతమైన దగుటచేతను, వేసవి యందు వర్షములు కురియు కారణముచేతను, ఈ దేశములో వ్యవసాయము ఎక్కువగా అభివృద్ధి నొందినది ప్రత్తి, గోధుమ, కాఫీ, బార్లి - ఇచ్చట ప్రధానమైన పంటలు బ్లూనైలు నది ఆధారము వలన ఎల్లప్పుడు భూమి దున్నుటకును, వ్యవసాయము చేయుట

కును ఇచ్చుట అవసరమైన నీటి సదుపాయము ఉన్నది. ఎట్టి పరిశ్రమలు లేవనియే చెప్పవలసియుండును అడవులు విశేషముగా లేవు ఇనుము, రాగి, బొగ్గు, సల్ఫరు గనులు ఈ దేశములో ఎక్కువగా నున్నవి చెప్పదగిన ఖనిజ సంపదయు, వ్యవసాయ సంపదయు ఉన్నప్పటికిని ఈ దేశము ఆర్థికముగా ఉన్నత స్థితిలో లేదు దీనికి ముఖ్యకారణములు దేశమంతయు పర్వతమయమగుట, రైలు మీద గాని, నీటి మీద గాని ప్రయాణమునకు తగిన సౌకర్యములు లేకపోవుట ఈ దేశమునకు అడిస్ అబాబా ముఖ్య పట్టణము అడోవా, గండర్ అనునవి ఈ దేశములోని ముఖ్య వ్యాపార కేంద్రములు

బి రా రా

అబుల్ ఫజల్ - అబుల్ ఫజల్ క్రీ శ 1551 జనవరి 14 వ తేది యందు ఆగ్రాలో జన్మించెను ఖురానుపై వ్యాఖ్యాతయును, సర్వజ్ఞాన సంపన్నుడును అగు షేక్ ముబారక్ నాగోరీ అను వానికి ఇతడు రెండవకుమారుడుగా జన్మించెను అక్బరు ఆస్థానములో సుప్రసిద్ధ కవి యగు ఫయిజీకి ఇతడు తమ్ముడు తండ్రివైపు విచారించినచో, ఇతడు భారతదేశమునకు వలస వచ్చిన ఒక అరేబియా కుటుంబమునకు చెందినవాడు ఈ కుటుంబము తొలుత సింధులోను, తరువాత జోధ్‌పూరు నందలి నాగోరులోను స్థిరనివాస మేర్పరచుకొనెను అందుచేత ప్రజలు అబుల్ ఫజల్ తండ్రియగు షేక్ ముబారకును నాగోరీ యని పిలుచుచుండిరి అబుల్ ఫజల్ పుట్టుకకు కొన్ని సంవత్సరములకు ముందు షేక్ ముబారక్ పెండ్లి చేసికొని ఆగ్రాలో స్థిరావాస మేర్పరచుకొనెను ఐనను నాగోరీ యను పేరుతోనే ప్రజలతనిని పేర్కొనుచుండెడివారు తల్లి పక్షమున పారసీక దేశమునందు షిరాజ్ దగ్గర నున్న ఇబిజ్‌లో నివసించుచుండెడి రఫియాల్‌దీన్ సఫాలీతో అబుల్ ఫజల్ బంధుత్వము కలిగి యుండెను ఈ సఫాలీ, సిద్ధపురుషుడుగా, మహాత్ముడుగా ప్రసిద్ధికెక్కి యుండెను అందుచే సమ్రాట్టు హుమాయూను అతని విరోధియగు షేర్‌షా సూరి - ఇరువురును ఈ మహాత్ముని సలహాలను పొందుచుండిరి

అబుల్ ఫజల్ బాల్యమున పఠనాసక్తి గలవాడై తండ్రి రక్షణమున అత్యుత్సాహముతో చదువుకొనుచు వృద్ధినొందెను మహదవీ సంప్రదాయముపెడ అభిమానము కలిగియున్న కారణముచేత ఇతని తండ్రియగు షేక్ ముబారక్ పెక్కు క్లేశములకు గురికావలసివచ్చెను ఆ క్లేశములు అబుల్ ఫజల్ లేతమనస్సుపై శాశ్వతముద్రను గావించెను తన్మూలమునవే అబుల్ ఫజల్‌కు సహనగుణమబ్బెను ఈ సహనగుణాభ్యాసము ఇతనికి ఉత్తరకాలమునందు అక్బరుతో స్నేహమేర్పడుటకు మూలమయ్యెను అబుల్ ఫజల్, తన మానసిక వికాసమును గూర్చి ఇన్షా యను గ్రంథమున వ్రాసికొనెను ఆ వ్రాతనుబట్టి ఇట్లు తెలియుచున్నది ఐదవ సంవత్సరమున ఇతడు చదువ నారంభించి పదునేనవ సంవత్సరము నాటికి ఆనాడు వ్యాప్తిలో నున్న విజ్ఞానశాఖలన్నిటియందును ప్రజ్ఞావంతుడయ్యెను ఆటు తర్వాత పది సంవత్సరముల పాటు విద్యార్థులకు విద్యగరపుచు సమకాలికులగు పండితులతో మతవిషయక చర్చలయందు పాల్గొనుటలో కుతూహలుడగుచు ఇతడు కాలము గడపెను కాని వైజ్ఞానిక వ్యాసంగములవలన ఇతనికి అంతశ్శాంతి లభింపలేదు అందుచేత సన్యసింపవలయునను కోరిక ఇతనికి కలుగుచుండెడిది అబుల్ ఫజల్ అన్నయగు ఫయిజీని ఆస్థానములో చేరవలసినదిగా అక్బరు ఆహ్వానించెను అది మొదలుకొని అబుల్ ఫజల్ యొక్క మనమున ఉజ్జ్వలతరమైన తన భవిష్యత్తునుగూర్చి ఆశలు పొడమెను అక్బరు ఆస్థానములో తన తండ్రి అయిన షేక్ ముబారక్‌ను ద్వేషించినవారు అనేకులుండిరి ఐనను అక్బరు తన కొసగు ప్రోత్సాహమునుబట్టి ఓరిమితోడను రాజభక్తితోడను తాను సేవచేసినచో అది నిష్ఫలము కాజాలదని అబుల్ ఫజల్‌కు విశ్వాస మేర్పడెను ఈలోపుగా ఫయిజీ అక్బరుయొక్క స్నేహమును సంపాదించుకొని దానిని నిలుపుకొనుటలో గొప్ప నేర్పును చూపెను ఆ నేర్పు అబుల్ ఫజల్ యొక్క శ్రేయస్సునకు సాధనమయ్యెను 1574 ప్రారంభములో అబుల్ ఫజల్ ఫయిజీ యొక్క సోదరుడుగా అక్బరునకు పరిచయము కావింపబడెను అక్బరు ఇతనిని మిక్కిలి ఆదరముతో స్వీకరించెను అందుచేత ఇతడు ప్రపంచ పరిత్యాగబుద్ధిని త్యజించెను

అక్బరుబాదూషాతో ఇక దిట్టు తన్నుగూర్చి వ్రాసికొనెను "కాలము మొదట నాకు అనుకూలించలేదు. అందుచేత నేను బాల్యావస్థయందును, గర్వితుడను అయి సర్వ సంగ పరిత్యాగిని కావలెనని నిశ్చయించుకొంటిని. నా చుట్టును అనేక విద్యలు చేసిన కోలాహలము నా విద్యా డంబరము అతిశయించ జొచ్చెను. దీనిమూలమున విద్యా గర్వముచే ఏకాంతవాసమునకై అనుకరించితిని. నా అదృష్టవశమున ఏకాంత ప్రదేశములలో నిజమైన విద్యా వ్యసనుల సాంగత్యములో కొన్ని రాత్రులు గడుపుట సంభవించెను. విద్యముండియు జ్ఞానవంతులైన పెద్దల సాంగ త్యము నా కారుందమును తెరూచ్చెను. అందుచేత నేను క్షేత్రములను తిరుగుచుంటిని. అంతట పండితులందరి ప్రాశస్త్య తరతమ్యము నాకు గోచరించెను. నా తండ్రియొక్క ఉప దేశములు అజ్ఞానోపద్రవమున పడకుండ ఎల్లవేళల నన్ను రక్షించగలుగుచుండెను. నా మనస్సునకు శాంతి లేకాయెను. మంగోలియా యందలి యతుల వెనుకను, లెబనాన్ లోని మునులపైపునను నా హృదయము ఆకర్షింపబడ సాగెను. టిబెట్ దేశపు లామాలతోడను, పోర్చుగలులోని మత గురువులతోడను, పార్శీ మత గురువులతోడను, "జెండా-ఎవస్తా" పండితులతోడను సమా వేశములకొరకు ఉవ్విళ్ళూరుచుంటిని. నా స్వంతదేశపు పండితుల విషయమున నా కసహ్యభావన పుట్టెను. ఉపకార విషయ విచారమార్గమున స్నేహితులు నాకు నేస గాండ్లను నాతో అతి యత్నపూర్వకముగా చేయుచుని నా సోదరులను తక్కిన బంధువులను నాకు సంతో షానకి వారి సేవ్యభక్తియను తిరస్కరించుటకు నేను స్వతంత్రయత్నమును చేసితిని. ఇప్పుడు నేను అందరికై యున్నాను. తుదకు స్నేహితులు కళ్యాణప్రవచనమున మార్గ దర్శకుడుగను, ఏకాంతవాసమున ఆశ్వాసకుడుగను నాకు ఉపకరించెను. నా ధార్మిక వాంఛయు నా నిర్దిష్ట కృత్య నిర్వహణ వాంఛయు అతనితో సాఫల్యము కాంచెను."

అబుల్ ఫజల్ తొందరగా ఉన్నత పదవి కెక్కలేదు. పదునొకండు సంవత్సరములు కష్టతరమైన సేవ చేసిన తర్వాత మాత్రమే ఇతడు వేయిమంది భటులకు నాయకు డయ్యెను. 1588 లో అనుభవవృద్ధుడైన పాంచ్ మన్సబ్ తో కలసి ఇతడు ఢిల్లీ యొక్క సంయుక్త పరిపాలకులలో పాల్గొనెను. 1592 లో ఇతడు రెండువేలమంది భటులకు నాయకుడయ్యెను. 1600లో నాలుగువేలమంది భటులకు నాయకుడుగా ఇతడు నియమితుడయ్యెను.

'ఇబాదత్ ఖానా' లో ప్రతి గురువారమును సాయం కాలమున జరుగు సమావేశములలో చర్చలు జరుగుచుం డెను. వీటియందు అక్బరునకు అభిరుచి హెచ్చుగనుండెను. ఇట్టి చర్చలయందు పూర్వాచార పరాయణులకు ప్రతి కూల విధానములను చెప్పుటలో అబుల్ ఫజల్ కృత కృత్యుడయ్యెను. పూర్వాచార పండితులలో అంతట ముందడుగు ఔదార్యము లోపించెను. అక్బరునకు గల మతవిషయక సంశయములు తొలగలేదు. అవి చెంగలించ కొచ్చెను. అక్బరు తన పక్షవాదమునకు అబుల్ ఫజల్ ను నాయకునిగా నిర్ణయించెను. తుదకు అబుల్ ఫజల్ తండ్రిగారూ మత పండితులన్న చర్చలలో ప్రవేశించగలిగెను. రాజకీయ విషయములలో మాత్రమే కాక, ఆధ్యాత్మిక విష యములలో కూడ సర్వోన్నత ప్రభువు తన స్వామియైనట్లు నాయకునిగా అంగీకరించుట ధర్మమని ముసల్మానులకు అక్బరు నమ్మినట్లుగా అబుల్ ఫజల్ బోధించెను. ఈ నూతన మత సిద్ధాంతము రాజుచే ప్రకటింపబడుటకు అబుల్ ఫజల్ యొక్క అదృష్టమునకు నాందియయ్యెను. పూర్వాచార పరాయణులగు పండితులు తమ పతనమును ప్రమాదకము కాకుండుట చూచి గోలచేయుటకు సంసిద్ధతను ప్రకటించిరి గాని ప్రయోజనము లేకపోయెను. 'షేక్ ముబారక్', అతని పుత్రులు కలిసి తయారుచేసిన విశిష్టమైన పత్రముపై ఆ పండితుల సంతకములను కూడ చేసిరి. ఈ పత్రము వలన చక్రవర్తి ధర్మపాలకుడనియు "ముజ్ తాహిద్" (అనగా ఇస్లాముమును సంబంధించిన అన్ని వ్యవహారములు అందు) ఆ ధర్మాధికారిగను అధికారి అనియును రూఢి చేయబడెను. "సత్యప్రవక్తగను రాజు యొక్క నిర్ణయము" అనునది ఒకటే అట్టి [illegible] ఘనాధార మయ్యెను. సమస్త పండితులును, న్యాయశాస్త్రజ్ఞులును మత విషయములలో అక్బరు విధించు శాసనములను ఒప్పు కొనుటకు అంగీకరించిరి. పండితులు ఈ విధముగ ముల్లాలు అనుభవించుచున్న అధికారమును కోల్పోయిరి. అక్బరునకును వారికిని మధ్య గల అనుబంధము విఫలమగుటకు అయ్యెను

ఈ లోపల "[illegible]" లేక [illegible]ము అనెడు [illegible] అక్బరు స్థాపించెను. ఈ నూతన మత [illegible] అబుల్ ఫజల్ కు అగ్రగణ్యుడైన గురు [illegible] కారణములయ్యెను. అక్బరు [illegible] అనేక ఉద్యోగులు అబుల్ ఫజల్ [illegible] అసూయను వహించిరి. అతని [illegible] అక్బరుకు [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] గాని [illegible] [illegible] అబుల్ ఫజల్ [illegible] [illegible] కాదని తా భావించుచుండెను. [illegible] యువరాజగు సలీమున (జహాంగీరు)కు కూడ అబుల్ ఫజల్ ఎడల అయిష్టము ఏర్పడియుండెను. తనకును తన తండ్రికిని వైమనస్యము ఏర్పడుటకు అబుల్ ఫజలే ముఖ్యముగా కారణభూతుడని కూడ అతడు నిశ్చయించెను. 1601 లో యువరాజగు సలీము [illegible], [illegible] యొక్క ప్రేరణచే అబుల్ ఫజల్ దక్కను [illegible] కార్యనిర్వహణమునకై పంపబడెను. అబుల్ ఫజల్ దక్కనులో [illegible] అతని విరోధులు [illegible] [illegible] ఇతడు తన సర్వ కృత్యములను అత్యంత సమర్థతతో నిర్వహించెను. సైనిక కర్తవ్య [illegible] విషయములో గూడ అత్యంత సమర్థుడు అను కీర్తిని ఇతడు పొందెను.

ఇంతలో యువరాజగు సలీము తండ్రితో కలహించ [illegible]. అక్బరు యొక్క ఉన్నతోద్యోగులు కొందరు సలీము [illegible] [illegible] [illegible]. అబుల్ ఫజల్ ఒక్కడే అక్బరునకు నమ్మ[illegible] [illegible], [illegible] ఆతని [illegible] అత్యవసరమై [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] అక్బరు అబుల్ ఫజల్ కు [illegible] పంపెను. [illegible] చెప్పిన తన కుమారుడగు అబ్దుర్ రహమానునకు తన [illegible] అప్పగించి, [illegible] [illegible] అబుల్ ఫజల్ [illegible]. [illegible] [illegible] బీర్ సింగు యొక్క [illegible] అబుల్ ఫజల్ ప్రయాణము [illegible]

ఈ అవకాశమును పురస్కరించుకొని అతనిని హత్య చేయుటకు సలీము రాజా బీర్ సింగును ప్రేరేపించెను. అప్పటి వరకు [illegible]ములో అగౌరవమును పొందియున్న బీర్ సింగు, [illegible] రాజును సంతోషపెట్టుటకై [illegible] అవకాశమును అనురక్తితో పరిగ్రహించెను. రాజ్యాధిపతి కుదిరిన తరువాత, సలీము [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ఒక పెద్ద దళమును బీర్ సింగు [illegible] నిలిపెను. అబుల్ ఫజల్ ను, అతని అనుచరులను బీర్ సింగు యొక్క సంఖ్యా బలమునకు లొంగిరి. అబుల్ ఫజల్ అట్లు 1602 ఆగస్టు 12 వ తేదీనాడు హత్య గావింపబడెను. అతని తల అలహాబాదులో నున్న యువరాజు కొరకు పంపబడెను. శత్రువగుటచే అబుల్ ఫజల్ ను తానే హత్యకు ప్రేరేపించినని సంపూర్ణమైన నిర్లక్ష్య భావముతో సలీము తన 'జీవన వృత్తాంతము' అను గ్రంథములో బహిరంగముగా ఒప్పుకొనెను. 'నేను చక్రవర్తి [illegible] కుమారుడను. అబుల్ ఫజల్ మొదలగువారు తమ కుతంత్రములచేత నా తండ్రి నన్ను ద్వేషించునంత చేసిరి' అని సలీము వ్రాసెను. అక్బరు అబుల్ ఫజల్ యొక్క మరణమునకు మిక్కిలి దుఃఖించెను. కొంతకాలము ఎవ్వరితో [illegible] [illegible] [illegible]. అబుల్ ఫజల్ మరణమునకు కారణమైన పరిస్థితులను గూర్చి విని "సలీము సమ్రాట్టు కాగోరిన [illegible] నన్ను చంపి అబుల్ ఫజల్ ప్రాణములను కాపాడి [illegible]" అనుచు అక్బరు వాపోయెను.

అబుల్ ఫజల్ గొప్ప [illegible]. అక్బరు నామా అను చారిత్రక గ్రంథము అతని గొప్ప కృతికి ఒక ప్రత్యేక చిహ్నము. దాని తరువాత మిక్కిలి విలువగలది [illegible] (గ్రంథ భాగములగు) మూడవ సంపుటము. దీనికి 'ఆయిన్-ఇ-అక్బరీ' లేక అక్బరు యొక్క నియమావళి అను పేరు కలదు. అక్బరు యొక్క పరిపాలనమునకు చెందిన విషయములను [illegible] ఇది అన్నిటికంటె ప్రాధాన్యమైన ఆధారముగా నున్నది. అబుల్ ఫజల్ ఇతర గ్రంథములను [illegible] రచించెను. "[illegible]" అనబడు "అన్వర్-ఇ-సుహైలీ" అను గ్రంథము యొక్క సంక్షిప్త అనువాదమును "మక్తూబాత్-ఇ-అల్లామీ" లేక 'ఇన్షా-ఇ-అబుల్ ఫజల్' అను [illegible] అతని లేఖలు [illegible]

ఇతని మరణానంతరము ఇతని బంధువులచే రెండు సంపుటములుగా ప్రచురింపబడెను. మహాభారతము యొక్క పారశీకానువాదము తోడను, "తారీఖ్ ఇ-అల్ఫీ" అను గ్రంథము తోడను ఇతని నామము సంబంధమును కలిగి యున్నది.

రచయితగా అబుల్ ఫజల్ సాటిలేనివాడు. ఇతని శైలి ఉదాత్తమైనది. ఇతని శక్తియుత పదప్రయోగకౌశలము, వాక్య నిర్మాణ విధానము, సమాస రచనౌచిత్యము, సంపూర్ణ వాక్యముల లాలిత్యము ఎట్టివారికిని అనుకరించుటకు అలవికానివి.

అబుల్ ఫజల్ నేతగా నుండగా అక్బరు తన విధ్యుక్త ధర్మములను బాగుగా గుర్తింపగల్గెను. రాజాస్థానములో ప్రవేశము కలిగినది మొదలుకొని భిన్నజాతులకును, భిన్న మతములకును చెందిన ప్రజలను జయప్రదముగా పరిపాలించు సమస్యను అప్రమత్తుడై ఇతడు పరిశీలింప దొడగెను. దీనికి ఫలితముగా అన్యమత సహనముతో గూడిన పరిపాలనా విధానము రూపొందెను. నూతన విధానమును పరిపాలనలో అమలుపరచుటకు అక్బరునకు అవసరము కలిగినప్పుడెల్ల అబుల్‌ఫజల్ ఆ విధానమును లేఖన రూపమున స్ఫుటముగా ప్రతిపాదించి తత్ప్రతికూల వాదములను నిర్భయముగా తన లేఖినిచే నెదుర్కొనెను.

అక్బరు అవలంబించిన నూతనవిధానము మొగలాయి పరిపాలన యెడల ప్రజలు సమాధానపడుటకు ఎక్కువగా తోడ్పడెను. "రాజు ప్రజలకు తండ్రి" అను నాదర్శము భారతదేశమును పాలించిన సమ్రాట్టులలో నెల్ల అక్బరు నందు విశేషముగా అన్వర్థమయ్యెను.

శా యూ హు శా

అబుల్‌హసన్ తానాషా :- అబుల్ హసన్ తానాషా కుతుబుషాహి పరిపాలకులలో తుదివాడు. ఇతడు క్రీ శ 1672 నుండి 1686 వరకు గోలకొండ రాజ్యమును పాలించెను. ఇతనిని గురించి ప్రచారములో నున్న కథలు పరస్పర విరుద్ధములయిన చరిత్రలు ఇతని జీవితచరిత్రను దురవగాహము చేయుచున్నవి. పరస్పర విరుద్ధములయిన గాథలను, చరిత్రలను శోధించి సమన్వయపరచిన స్థూలముగ రెండుసిద్ధాంతములు రూపొందుచున్నవి. 1 అబుల్‌హసన్ విదేశీయుడు 2. అబుల్ హసన్ కుతుబుషాహీ రాకుమారుడు.

అబుల్ హసన్ తానాషా

అబుల్‌హసన్ పర్షియా వాడనియు, అరేబియా వాడనియు, హస్థూన్ వాడనియు, మొగలాయి వాడనియు గ్రంథస్థములు చేయబడిన విషయములు సమన్వయ మగుటలేదు. సిద్ధిపేట తాలూకా లోని అనంతగిరి యందును, ఇతర స్థలముల యందును ప్రచార మందున్న కథనములలో సత్యము లేదు.

సమకాలికులును, స్థానికులును, ప్రామాణికులును అగు చారిత్రకులు కొందరు కుతుబుషాహి వంశమువాడనియే వ్రాసినారు. శత్రుకూటమువారుకూడ ఈ విషయమును ఒప్పుకొన్నారు. ఇతడు అబ్దుల్లా కుతుబుషా (1626-1672) తమ్ముడగు అయినుల్‌ముల్కు (ఇమాదుల్ ముల్కు) కుమారుడు. సుల్తాన్ అబ్దుల్లా తల్లియగు హయాత్ బక్షు బేగం పౌత్రుడు.

హయాత్‌బక్షు బేగం సుల్తాన్ మహమ్మదు కులీ కుతుబుషా (1580-1612) కూతురు. సుల్తాన్ మహమ్మదు కుతుబుషా (1612-1626) భార్య, సుల్తాన్ అబ్దుల్లా కుతుబుషా (1626-1672) తల్లియగుటచే అబుల్‌హసన్ రాజవంశీయుడనియు, రాజ్యార్హత కలవాడనియు అసందిగ్ధముగ తేలుచున్నది. ఇతని మేనల్లుడు షరీఫల్ ముల్కు, మంత్రి మసూదుఖాన్, అత్తగారు బేగంసుల్తానా ఈవిషయమును సందేహమున కాస్పదము లేకుండ స్పష్టపరచి యున్నారు.

చరిత్రకులు, సమకాలికులగు యాత్రికుల సంపుటములు అబుల్‌హసన్ ప్రారంభ జీవితమును సమగ్రముగ చిత్రింపలేదు. అతని బాల్యదశావిశేషములను వివరింపలేదు. అందందు లభ్యములగు శకలములను, సూచనలను

సమన్వయపరచి పూర్తీకరించినచో ఈతని కౌమార యౌవనదశా విశేషములను గూర్చి తెలిసికొనవచ్చును

కుతుబ్‌షాహి పాదుషాలు విషయలంపటులు, ఆద్యంతములరాజులిరువురు తప్ప మిగత వా రెవ్వరును షష్టి పూర్తి చేసికొనలేదు ఇట్టి వీరి యల్పాయుర్దాయమునకు కారణములను ఇతరత్ర వెదకనవసరములేదు అబుల్ హసన్ పుట్టి పెరిగిన వాతావరణ మెట్టిదో పై విషయముల వలన సుగ్రాహ్య మగుచున్నది పరిసర పరిస్థితుల ప్రభావమువలన అబుల్ హసన్ విషయ లౌల్యమున పెల్లరను తలదన్నువాడయ్యెను అంతఃపుర ఆదర్శములు పవిత్రత వదలి మలినమయి పోయినవి అంతఃపుర స్త్రీల మానములు, పరిచారకుల శీలములు శిథిలములుగా తొచ్చినవి అతి మెత్తనివాడును, విషయలోలుడును అగు అబ్దుల్లా సుల్తానుకు గూడ నీతని ప్రవర్తనము దుస్సహ మయ్యెను అతడు మందలించెను రాణులు చులకన చేసిరి రాజును, రాణులను అనుసరించి తిరుగు పరిచారికా బృందముకూడ ఈ మార్పును గమనించి ఆ రాజకుమారు నవమానించి యుందురు

అబుల్ హసన్ అవమానములను సహింపలేని వా డయ్యెను రాజభోగములకు స్వస్తి చెప్పి, అంతఃపుర సౌఖ్యములను త్యజించి ఫత్తేదర్వాజా (విజయద్వారము) కడ నివసించియున్న విఖ్యాత వలీ (యోగి) యగు షా రాజూ ఖత్తాల్‌ను ఆశ్రయించెను అప్పు డాతని వయస్సు రమారమి ఇరువది సంవత్సరము లని తెలియుచున్నది అతడు భయభక్తులతో, ప్రేమ విశ్వాసములతో గురువును సేవించుచు, అతని కృపకు పాత్రుడయ్యెను అందుచే నా వలీ అబుల్ హసనును "తానాషా" యని ముద్దుగ పిలిచెడువాడు "తానాషా" యన "బాలయోగి" యని యర్థము తానాషా పదునాలుగేండ్లు గురు శుశ్రూష చేయుచు ఆ యాశ్రమమందే గడపెను

ఆ యాశ్రమజీవిత మాతనిని ప్రజాసామీప్యమునకు తెచ్చినది. ప్రజల అవసరములు, ఆవేదనలు, ఆవేశావేశములు, కష్టసుఖములు తెలిసికొని, వాటిలో భాగస్వామి యగుట కనేక అవకాశములు ఇతనికి లభించినవి ప్రజా సాహచర్యములో రాజుగ నాతడు సంపాదించిన అనుపమ ప్రేమగౌరవములకు ఈ ఆశ్రమ జీవితము పునాదిరాయి యైనది క్రింది తరగతి వారితో సన్నిహితత్వ మేర్పాటయినది మతసహనము, పీడిత ప్రజానీకము పైన సానుభూతి, నిరాడంబరత్వము ఏర్పడినవి అందువలన దక్షిణాపథ మేలిన ముస్లిం ప్రభువులలో నెవరికిని లభ్యముగాని గౌరవ ప్రతిపత్తు లితనికి లభించినవి ఇతనిలో కలిగిన అద్భుతమగు మార్పును గమనించి మున్నితని ద్వేషించిన వారిప్పుడు ఈతనియెడ అనురక్తు లయిరి

అబుల్ హసన్ వివాహము విభ్రాంతి గొల్పు పరిస్థితులలో జరిగినది సుల్తాన్ అబ్దుల్లా కుతుబుషా తన మూడవ కుమారిక వివాహము చేయవలసి వచ్చెను పెద్దల్లుడగు సయ్యదు నిజామొద్దీన్ అహమదు ఆలోచనానుసారము అతని గురుపుత్రుడును, అరేబియా దేశీయుడును అగు సయ్యదు సుల్తాన్ అనువానికి ఆమె నిచ్చి పెండ్లిచేయుటకు అబ్దుల్లా కుతుబుషా నిశ్చయించెను రాజప్రాసాదములో వివాహ సన్నాహములు చురుకుగా సాగుచుండెను

ఆ సమయముననే ఫతేదర్వాజాకడ నున్న ఆశ్రమములో షా రాజూ ఖత్తాల్ తన శిష్యపుంగవుడగు అబుల్ హసన్ తానాషాను పెండ్లికొడుకును చేసెను ఆ యోగి పుంగవుడు సొంత పర్యవేక్షణమున అంతఃపురములో జరుగు వివాహ కార్యకలాపములను స్నాతకములవంటి వాటిని ఆశ్రమములోకూడ జరిపించెను ప్రజలు ఆశ్రమములోని వేడుకలను, ఆ యోగిచర్యలను విడ్డూరముగ చూడసాగిరి అబుల్ హసన్ వివాహప్రయత్నము జరుగనున్నదని షా రాజూ ఖత్తాల్ వలీ అందరకు వివరించుచుండెను

చిత్రము ! ఇంతలో సుల్తాను పక్షమున పెత్తనము వహించి వరనిశ్చయముచేసిన పెద్దల్లుడు సయ్యదు నిజామొద్దీన్ అహమదునకును, వరుడుగా నిశ్చయింపబడిన సయ్యదు సుల్తానునకును మధ్య దైవప్రేరితముగ తీవ్ర విరోధ మేర్పడెను కలహాభోజనుల యాజ్ఞికమున అవిరోధ జ్వాల యాకాశమంటునట్లు ప్రజ్వరిల్లినది సయ్యదు సుల్తానునకు రాకుమారి నిచ్చి పెండ్లిచేయవలదని అతడు పట్టుపట్టెను తనమాటనుత్రోసిపుచ్చి, నిశ్చయించిన ప్రకారము రాకుమారి వివాహమును జరుపనున్నచో, తాను సపరివారముగ ఔరంగజేబుతో చేరిపోయెదనని పెద్దల్లుడు

బెదరించెను సయ్యదు సుల్తాన్ సంబంధము మేమొల్ల మనియు, మమ్ము నిర్బంధించినచో ఆత్మహత్య చేసికొందు మనియు పెండ్లికూతురును, ఆమె తల్లియును శపించిరి. సర్వసన్నాహములు పూర్తియగుటచే సుల్తాన్ అబ్దుల్లా కర్తవ్యమును ఊహింపజాలకుండెను వివాహమాపుట మంచిదిగాదు గృహకల్లోలము దెచ్చుకొనుటకూడ వాంఛనీయము కాదు అందుచేత ఆ సుముహూర్తము ననే రాకుమారిని మరియొకని కిచ్చి పెండ్లి చేయుటకు రాజు నిశ్చయించెను అంతరంగికులును అట్లే అభిప్రాయ పడిరి

అరిషడ్వర్గముల కతీతుడై సర్వసంగ పరిత్యాగియై సర్వజన రంజకుడైయున్న అబుల్ హసన్ మాత్రమే ఈ సందర్భమున ఎల్లరకును స్ఫురణకు వచ్చెను రాజు లును, మంత్రి సామంత హితులును, సర్దారులును ముక్త కంఠముగ అబుల్ హసనునకు రాజు తన మూడవ కుమార్తెనిచ్చి వివాహము చేయవగునని చెప్పిరి రాజును అబుల్ హసన్ విషయమున తాత్పర్యముగలవాడయి యున్నందున మనఃపూర్తిగ వందుల కంగీకరించెను

పెండ్లివాడు సుల్తానుయొక్క ఆజ్ఞ ప్రకారము సామంతహిత పురోహితులు సాలంకృతమును, సుసజ్జీకృతమును అగు మత్తమాతంగమును తీసికొని గోలకొండ కోట తూర్పు ద్వారమగు విజయ ద్వారమునొద్ద షాహీ బండపై నున్న అక్తాల్ ఆశ్రమమునకు వచ్చిరి పెండ్లి కుమారుని వేషములోనున్న అబుల్ హసనును వివాహ వేదిక కడకు తీసికొనిపోయిరి సయ్యదు సుల్తానుతో వివాహము కొరకు సిద్ధమయిన వరంజామాతో సుల్తాన్ అబ్దుల్లా కుతుబుషా ఆ సుముహూర్తముననే తన మూడవ కుమార్తెను అబుల్ హసనున కిచ్చి పెండ్లిచేసెను సయ్యదు సుల్తాన్ సపరివారముగ ఔరంగజేబు కొలువులో ప్రవేశించెను అబుల్ హసనున కీ భార్యవలన అబ్దుల్లా జీవిత కాలములోనే ఇరువురు కుమార్తెలును, ఒక కుమారుడును కలిగిరి ఈ వివాహము తరువాత సుల్తాన్ అబ్దుల్లా కుతుబుషా పండ్రెండు సంవత్సరములు రాజ్యము చేసెను

అబుల్ హసను పట్టాభిషేకము గూడ అత్యద్భుత పరిస్థితులలో జరిగినది పెద్ద అల్లుడగు సయ్యదు నిజా మొద్దీన్ అహమదు రాజ్యాంగముపై అధికారము నెరపు చుండెను క్రీ. శ 1670 లో హయాత్ బక్షు బేగం చని పోయెను అప్పటినుండి గోలకొండ పరిపాలనా చక్రము అతనికి సంపూర్ణముగ స్వాధీనమయి పోయెను 1672 ఏప్రిలులో అబ్దుల్లా కుతుబుషా జబ్బుపడెను 1672 సం ఏప్రిలు 19 వ తేదీనాడు అతనికి స్మారకము తప్పినది అత డెట్టి మరణ శాసనమును వ్రాయలేదు అబ్దుల్లా రెండవ అల్లుడు మహమ్మదు సుల్తాను అనుమానముపై తండ్రి యగు ఔరంగజేబుచే నిర్బంధింపబడి, చెరసాలయందే కృశించి మరణించెను పెద్ద అల్లుని అవజ్ఞతయు, పెద్దబిడ్డ అహంభావమును అబ్దుల్లాకు సహింపరానివయ్యెను తన కల్లుడును, కొడుకువంటి వాడును అగు అబుల్ హసనునే రాజుగా చేయవలయునని అతడు కోరుచుండినట్లు అతని వర్తనలే విదర్భనముగ నుండెను పెద్ద బిడ్డకు సంతానములేదు అయినను, ఆయమ తన సవతి కుమారుడగు సయ్యదలీ మాసూం అనువానికి పట్టము కట్టవలయునని భావించుచుండెను సైన్యము, సర్దారులు, రాజ లాంఛనములు, పరిపాలనా చక్రము, కోశాగారము అన్నియు పెద్దల్లుని స్వాధీనమున నుండెను

మరణశయ్యనయి నున్న మామను చూడబోయిన అబుల్ హసనును అంతఃపురములోనికి పెద్దల్లుని పరివారము రానీయలేదు అతని గుర్ర్రమును గాయపరచిరి అతని నవమానించి పంపివేసిరి సైన్యాధ్యక్షుడును, నిజామొద్దీను సహించుకొనువాడును అగు సయ్యదు ముజఫరు ఈ సంఘటనను సాకుగ దీసికొని తన కార్యదర్శి, పేష్కారు అగు మాదన్న అక్కన్నల ధీవిశేషమున సైనిక పరిపాలన, అర్థిక ప్రాముఖ్యముగల ప్రదేశములను చేజిక్కించుకొని రాజ ప్రాసాదమును ముట్టడి వేసెను నిజామొద్దీనును లోలోన ద్వేషించువారెల్లరు ఈ పరిస్థితిని గమనించి అబుల్ హసనున కండగ నిలిచిరి అబ్దుల్లా కుతుబుషా 1672 ఏప్రిలు 21 తేదిన మరణించెను సయ్యదునిజామొద్దీన్ అహమదు, అతని భార్య, అతని కుమారుడు సయ్యదలీ మాసూం బంధింపబడిరి మాసూం పారిపోయి ఢిల్లీ చక్రవర్తి కొలువులో చేరెను నిజామొద్దీను అతనిభార్యయు వధింపబడిరి 1672 సం ఏప్రిలు 28 వ తేదీయందు అబుల్ హసన్ తానాషా రాజుగ ప్రకటింపబడెను

అబుల్ హసను 30-4-1672 (క్రీ శ) నాడు పట్టాభిషిక్తు డయ్యెను పదునైదు సంవత్సరములు అత్యంత వైభవముతో, ప్రజారంజకముగ ఇతడు గోలకొండ రాజ్యమును పరిపాలించెను ఇతడు 21-9-1687 ఉదయము రమారమి తొమ్మిదిగంటలవేళ గోలకొండను ముట్టడించిన మొగలు సైన్యమునకు వశుడయ్యెను ఔరంగజేబు ఇతనిని దౌలతాబాదు కోటలో నిర్బంధించెను

ప్రతి సంవత్సరము అబుల్ హసను తన రాజ్య ప్రజల బాగోగులను విచారించుటకై దేశభ్రమణము చేయుచుండెడివాడు ఇతడు పాడుపడిన వందలకొలది గ్రామములను పునరుద్ధరించెను నూతన గ్రామముల ననేకములను నిర్మించెను భూముల విస్తీర్ణమును, పంటల పరిస్థితిని అనుసరించి శిస్తులను నిర్ణయించెను అనేక రాజమార్గములు, అన్న సత్రములు, దేవాయతనములు, వాపీ, కూప, తటాకములు, విద్యాలయములు, ఔషధాలయములు ఏర్పాటుచేసెను ధనవంతుల దౌర్జన్యమునుండి, అధికారుల క్రౌర్యమునుండి, దొంగల అల్లరినుండి, ప్రజలను రక్షించి, అబుల్ హసన్ వారిని కన్నబిడ్డలవలె కాపాడెను సర్వమతసహిష్ణు డయి, అందరను అతడు సమముగ చూచుచుండెను అనేక ముఖ్యపదవులపయి తెలుగువారిని, హిందువులను ప్రతిష్ఠించెను ఈ ఘన కృత్యములచే అతని కీర్తి చంద్రికలు దశదిగంతముల వ్యాపింప జొచ్చెను

అబ్దుల్లాఖాన్ పానీ అనువాని ద్రోహమువలన గోలకొండ దుర్గము మొగలుల చేజిక్కినది కర్మయోగియగు అబుల్ హసను ఈ పతనమునకు అవంతయు చింతింపలేదు అతని గుండె నిబ్బరము, సహజ ధీరోదాత్తత, మొగలు దండనాథులను చకితుల గావించెను వారి ప్రశ్నకాతడీ విధముగా సమాధాన మిచ్చెను

"ఈశ్వరునియందు నా కచంచల భక్తి విశ్వాసములు గలవు . నా పూర్వులు అమిత ధనవంతులు అయినను చాలకాలము నేను భిక్షాటనము చేసి జీవించితిని .. ఈశ్వరుడు నన్ను రాజుగ చేసినాడు .. ఇచ్చినవాడు నేడు తీసికొన్నచో నేడు నెత్తి, నోరు కొట్టుకొనుట ఏటి న్యాయము ? అదియునుగాక భగవద్భాసుడను, నిజ మగు ముసల్మానుడను అగు ఔరంగజేబు వంటివాడు కారాగారము దగుట నిజముగ సంతసింపదగిన విషయము గదా!"

క్రీ శ 18-2 1688 తారీఖున అబుల్ హసనును జాను నిస్సారుఖాను నాయకత్వమున దౌలతాబాదు దుర్గమున కంపి, అందు అతనిని కారాకోటిలో నిర్బంధించిరి అతని భత్యమునకై ఏబదివేల హొన్నుల వార్షికము ఏర్పాటయ్యెను పదునాలుగు సంవత్సరములు చెర ననుభవించి 1118 వ హిజరీకి సరియగు క్రీ శ 1708 సంవత్సర ప్రారంభమున అతడు రక్త విరేచనములవలన దాదాపు డెబ్బది అయిదు వత్సరముల ప్రాయమున చనిపోయెను అతని కోరికప్రకారము అతని కళేబరమును దౌలతాబాదు సమీపమునయున్న హజరత్ గే సూదరాజులో తండ్రి సమాధివద్ద నిక్షేపము చేయబడినది

అబుల్ హసన్ పట్టువడిన సందర్భమును గురించి దేశీయ, విదేశీయ సమకాలిక చరిత్రకారులు అనేక విధములుగ వ్రాసియున్నారు అవి యసందర్భములును, అనిమర్శనీయములును గావున త్యాజ్యములు

అబుల్ హసను జననము క్రీ శ 1628 వివాహము 1661 పట్టాభిషేకము 1672 రాజ్యచ్యుతి 1687 చెర 1698 మరణము 1708

అబుల్ హసను పండితుడు, కవి, గాయకుడు, శిల్పి, దైవ భక్తిగల ముసల్మాను, సూఫీ, మతసహిష్ణువు, పవిత్రుడు, న్యాయశీలి, సుందరుడు అతడు రాజనీతి పరాకాష్ఠ దక్కన్ సుల్తానులలో ఐకమత్యమును కూర్చుచునో, విదేశీయవర్తకుల కలహములను తీర్చుచునో, పరిపాలనా చక్రమును, సైన్య వ్యవస్థను, విదేశవిధానమును చక్కబరచుచునో అబుల్ హసను తానాషా చరిత్ర యొక్క పుటలయందు మనకు గానిపించుచుండును

నూరీ, ఫాయిజ్, లతీఫ్, షాహి, మిర్జా గులాం అలీ ఖాను, మున్నగువారు అతని ఆస్థానకవులు షారాజా ఖత్రాల్, రామదాసు అతనికాలపు సుప్రసిద్ధ భక్తులు గోషామహాలు, చారుచమన్లు, ఇఖ్లిబాగ్ మొదలగునవి అతడు కట్టించిన సుందర కట్టడములు సామ్రాజ్య వ్యాపార విస్తృతుల కాటంకముగా అబుల్ హసను నిలుచుండుటచే పారసీక చరిత్రకారులును, విదేశీయ

చరిత్రకారులును అతనిని విషయలంపటుడనియు, అవివేకి యనియు, అసమర్థుడనియు పిరికిపందయనియు వర్ణించి వారు అందు సత్యము లేదని నేటికిని ప్రజాసామాన్యమునకు అతనియెడగల ప్రేమ, గౌరవములు విస్పష్టముగ చాటుచున్నవి

కొ భూ

అబ్దుర్ రజాకు – అబ్దుర్ రజాకు అను పారసీక రాయబారి క్రీ శ 1443 వ సంవత్సరమున హంపీ–విజయనగరమును సందర్శించి అచ్చట సుమారు ఏడు నెలలు నివసించెను ఆ కాలమున అతడు విజయనగర రాజ్యమునందలి వింతలు, విశేషములు, విజయనగర రాజ్యవైభవమును బాగుగా గమనించి, వాటిని గ్రంథస్థము కావించెను సమకాలికుడును, విదేశీయుడును, అగుటవలన ఈతడు విజయనగర రాజ్యమునుగూర్చి వ్రాసిన విషయములు మిక్కిలి విశ్వసనీయములై యున్నవి ఈతని వ్రాతలను ఆధునిక చారిత్రకులు ఉత్తమ చారిత్రక సాధనములనుగా మన్నించుచున్నారు అబ్దుర్ రజాకు విజయనగరసామ్రాజ్యమును గూర్చియే గాక, ఆనాటి దక్షిణ భారతదేశ స్థితినిగూర్చియు, తన స్వదేశమునుగూర్చియు, అనేకములయిన అంశములను తెల్పియున్నాడు ఈతడు క్రీ శ 1441 వ సంవత్సరమున జనవరి నెలయందు స్వదేశమును విడిచి మరల 1444 వ సంవత్సరము జులై నెలయందు హార్ముజు రేవును చేరెను ఈ విధముగ ఈ యాత్రికుడు సుమారు మూడు సంవత్సరముల కాలము ప్రయాణములో గడపెను

అబ్దుర్ రజాకుయొక్క పూర్తిపేరు కమాలుద్దీన్ అబ్దుర్ రజాకు ఈతని తండ్రి జలాలుద్దీన్ ఇసకు ఈ జలాలుద్దీను సమర్కండ్ వాస్తవ్యుడు అబ్దుర్ రజాకు క్రీ శ 1413 వ సంవత్సరము, నవంబరు 16 వ తేది యందు, హిరాట్ నగరమున జన్మించెను జలాలుద్దీన్ ఇసకు పారసీక చక్రవర్తి యగు షారుఖ్ కొలువునందు "కాజీ", "ఇమామ్" అను పదవులలో ఉద్యోగిగనుండెను ఈతడు గొప్ప విద్వాంసుడు అబ్దుర్ రజాకుకూడ తండ్రి వలెనే విద్వాంసుడు ఈతడు అరబ్బీభాషయందు పండితుడును, వైయాకరణియునై యుండెను ఈతడు ఒక ప్రామాణిక వ్యాకరణమునకు వ్యాఖ్యానము వ్రాసి, తన యేలికయగు షారుఖ్ నకు అంకితము కావించెను

అబ్దుర్ రజాకు పారసీక చక్రవర్తి యగు షారుఖ్ మరణించిన తరువాత మీర్జా అబ్దుర్ లతీఫ్, మీర్జా అబ్దుర్ ఖాసిం అను ప్రభువులవద్ద వివిధములగు ఉద్యోగములలో నియోగింపబడెను అబ్దుర్ రజాకు తాను సేవించిన ప్రభువులయొక్కయు, వారి పూర్వులయొక్కయు, చరిత్రను వర్ణించుచు, "మల్లా ఉస్ సయిదయిన్" అను చారిత్రక గ్రంథమును వ్రాసెను ఇది పారసీక భాషలో రచింపబడిన రెండు సంపుటముల గ్రంథము ఇందే, విజయనగర సామ్రాజ్యమునకు సంబంధించిన అనేక అంశములు మనోహరముగ వర్ణింపబడినవి ఈ గ్రంథము క్రీ శ 1480 వ సంవత్సరమున పూర్తియయ్యెను 1482 వ సంవత్సరమున అబ్దుర్ రజాకు కాలధర్మము నొందెను అబ్దుర్ రజాకు వ్రాసిన పారసీక గ్రంథమును సి జె. విల్సుఫీల్డు అను బెంగాలు సివిలు సర్వీసు ఉద్యోగి ఆంగ్ల భాషలోనికి అనువాదము చేసెను సర్ హెన్రీ ఇలియట్ అను వానిచేత ఈ అనువాదము సంస్కరింపబడినది ఈ గ్రంథమే ఆధునిక చారిత్రకులకు ప్రామాణికముగ నున్నది

క్రీ శ 1441 వ సంవత్సరమున పారసీక చక్రవర్తి యగు షారుఖ్, అబ్దుర్ రజాకును పిలువనంపి భారత దేశమునకు రాయబారిగా పోవలసినదని ఆదేశమొసగెను ఆ యాజ్ఞను శిరసావహించి, రజాకు తన ప్రయాణమును ప్రారంభించెను హార్ముజు పట్టణమున అతడు ఓడనెక్కెను హార్ముజు నగరము ఆ కాలమున గొప్ప విఖ్యాతిగాంచిన రేవుపట్టణము అచ్చటికి ప్రపంచమందలి అనేక దేశముల నుండి వర్తకులు వ్యాపార నిమిత్తమై వచ్చెడివారు హార్ముజు పట్టణమునుండి ప్రయాణమును ఆరంభించి అనేక కష్టములను ఎదుర్కొని అబ్దుర్ రజాకు తుదకు భారత దేశపు పశ్చిమతీరమందలి కాలికట్టు అను ఓడరేవును చేరెను అచ్చట సామూరి అను రాజు రాజ్యము చేయుచుండెను ఆ రాజు ప్రభుత్వము రామరాజ్యముగ నుండినట్లును, అచటి వర్తకులు చోరాదులవలన భయములు లేక స్వేచ్ఛగ తమ వ్యాపారమును సాగించుకొనుచుండినట్లును, రజాకు వర్ణించియున్నాడు. అచ్చట అనేక మహమ్మదీయ కుటుంబములు సుఖముగ నివసించుచుండెను అబ్దుర్ రజాకు సామూరిరాజును సందర్శించెను

కాలికట్టునందు కొంతకాలము నివసించిన తరువాత విజయనగర ప్రభువు అగు రెండవ దేవరాయలకడనుండి అబ్దుర్ రజాకునకు ఆహ్వానము వచ్చెను. అతికాలములో అతడు బయలుదేరి విజయనగరరాజ్యమును చేరెను. త్రోవయందు అతడు బేదనూరు అను ప్రదేశమునగల దేవాలయమును చూచి చాల అద్భుతపడెను. దాని అందము వర్ణనాతీతమని రజాకు వ్రాసెను. 1443 వ సంవత్సరము మార్చినెలయందు అతడు విజయనగరమును చేరెను.

విజయనగరమును ఆకాలమున రెండవ దేవరాయలు పరిపాలించుచుండెను (1423-46). ఈరాజు అబ్దుర్ రజాకును సగౌరవముగ తన రాజధానికి గొనివచ్చుటకేర్పాట్లు కావించెను. విజయనగరమున నివసించినంత కాలమును అబ్దుర్ రజాకునకు చాల గౌరవము జరిగెను. అతనికి అనేక పర్యాయములు రాజదర్శనము లభించెను. ఆ సమయములందు దేవరాయలు పారసీక రాయబారి యగు అబ్దుర్ రజాకును మిక్కిలి ఆదరించి, అతని యేలికయగు పారసీక చక్రవర్తిని గూర్చియు, ఆ దేశపు విశేషములను గూర్చియు ప్రశ్నించెడివాడు. రాయబారి వెడలిపోవునప్పుడు రాజు అతనికి ఉచిత సన్మానము కావించెను. విజయనగర ప్రభువగు రాయలు ఉత్తమ రాజన్యుడనియు, అతని రాజ్యము సర్వ సౌఖ్యములకు ఆకరమనియు, అతని రాజధానియగు విజయనగరము ప్రపంచమందలి నగరములన్నిటికంటె మిన్నయనియు రజాకు తాను వ్రాసిన గ్రంథములో తెల్పియున్నాడు. విజయనగర సౌందర్యమును గూర్చి అతడు తెల్పిన అంశములు ఇతర విదేశ యాత్రికులు తెల్పిన విషయములతో ఏకీభవించుచు, ఆనాటి విద్యానగర సామ్రాజ్య శోభను మనకు కండ్లకు కట్టినట్లు చూపుచున్నవి. విజయనగర చరిత్ర రచనకు అబ్దుర్ రజాకువంటి వారి వ్రాతలు చక్కని సాధనములు.

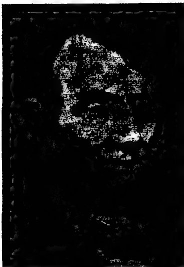
ఆం. రా. శే.

అబ్రహాము లింకన్ – అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రముల 16 వ అధ్యక్షుడు అబ్రహాం లింకన్ ప్రఖ్యాతులైన ప్రపంచ రాజకీయ నేతలలో ఒకడు. అతనియందు మహా పురుషుల కుండవలసిన ముఖ్య లక్షణము అగు, ధైర్యము, నీతి ప్రబలముగ ఉండెడిది. చక్కని సౌశీల్యమునకు లక్షణము అగు, దయ, దాక్షిణ్యము, ఓర్పు, సానుభూతి అతనిలో మూర్తీభవించి ఉండెడిది. అతనికి కేవలము శారీరక ధైర్యమేకాక అసాధారణమగు నైతిక ధైర్యముకూడ కలదు. ఈ సద్గుణములు అతనిని అమెరికా ప్రజలందరికి ఆరాధ్య దైవముగ పరిణమింపజేసినవి.

అల్పసంఖ్యాకులైన ప్రజలుగల కెంటుకీ రాష్ట్రములో జనసమ్మర్దములేని మారుమూలనున్న ఒక కొయ్య ఇంట్లో (log cabin) లింకను క్రీ. శ. 1809 సం. ఫిబ్రవరి 12 వ తారీఖున జన్మించెను. అతని తండ్రి థామస్ లింకను అతడు నిరక్షరాస్యుడు. అతడు పురోగమనాభిలాషలేని ఒక సామాన్యుడు. అతని సంపాదనతో కుటుంబము యొక్క భుక్తిమాత్రము ఏదో విధముగా గడిచిపోయెడిది. లింకనుతల్లి నాన్సీహేంక్సు లింకను మంచి సమ్రతయు మతములో చాల అభిరతియు కలిగిన వ్యక్తి. అబ్రహాము మీద ఆమె ప్రభావము చాల విశేషముగ ఉండెడిది. అబ్రహాము తన అభివృద్ధి కంతటికిని తన తల్లియే కారణభూతురాలని సగర్వముగా చెప్పుకొనెడివాడు.

లింకను తొమ్మిది సంవత్సరములు పాఠశాలకుపోయి చదివినప్పటికిని ఒక్క సంవత్సరము వరుసగ ఏదాదికాలమైనను చదివినట్లు కనపడదు. అయినను అతడు స్వయముగానే విద్యను అభ్యసించెను. అతనికి పలక బలపము మొదలయిన సాధనములు దొరకకపోవుటవలన ఒక బొగ్గు ముక్కతో కఱ్ఱపలకమీద వ్రాసికొనెడివాడట! అందువలననే బాల్యమునుండియు అతనికి పుస్తకములమీద చాల ప్రేమ ఉండెడిది. తండ్రికి పనిపాటలలో సహాయపడుచు కొంచెము అవకాశము చిక్కించుకొని అతడు దొరికిన పుస్తకములన్నిటిని చదివెడివాడు. ఈ పుస్తకములను సంపాదించుటకు అతడు చాల దూరము నడిచిపోవలసి వచ్చెడిది. ఈ విధముగ తన ఇంటికి చుట్టుప్రక్కల 50 మైళ్ళ దూరములో లభింపగల ప్రతి పుస్తకమును అతడు చదివెను.

ఒకసారి క్రీ. శ. 1829 వ సం. లో న్యూ ఆర్లియన్సు పోవుచు నీగ్రో బానిసలను గొయ్యాలకు గొలుసులతో బంధించి పశువులను అమ్మినట్లు అమ్ముట అబ్రహాము చూచెను. దీనితో అతని మనసు కరగిపోయి సాధ్యమైనంత త్వరలో నీగ్రోల బానిసత్వమును నిర్మూలింపవలెనని అతడు

నిశ్చయించుకొనెను ఈ యుదారమైన ఆశయము సఫల మగునని యు ఆవిధమున తనకు శాశ్వతమగు కీర్తి లభించునని యు అతడు అప్పుడు అనుకొనియుండడు

క్రీ శ 1832 వ సం లో లింకను ఇలినాయిస్ రాష్ట్ర శాసన సభకు అభ్యర్థిగా నిలబడి ఎన్నికలలో ఓడి పోయెను రెండు సంవత్సరముల తరువాత తిరిగి పోటీ చేసి అతడు విజయమును గాంచెను అతరువాత మరి మూడు పర్యాయములు వరుసగా శాసనసభా సభ్యుడుగా ఎన్నుకొనబడెను ఈ సభలో అతని రాజకీయ సామర్థ్యము వ్యక్తమయ్యెను ఈ కాలములో అతడు నిరంతరముగా కృషిచేసి తన రాష్ట్రమునకు రోడ్లు, రైలు మార్గములు, జలమార్గములు, మొదలైన సౌకర్యములు కల్పించెను ఈ కాలములోనే న్యాయవాద వృత్తిని అవలంబించి ధర్మ బద్ధములైన వ్యవహారములలోనే సంబంధము కలిగించుకొని ఆ వృత్తికి ఒక గొప్పతనమును కల్పించెను ఒకసారి ఒక వ్యవహారములో పని చేయుచు అది న్యాయమైనది కాదని తెలియగానే మధ్యలోనే దానిని వదలుకొనెను

లింకను యొక్క వివాహము మేరీ టాడ్ అను నామెతో 1842 వ సం లో జరిగెను ఈ వివాహ సందర్భములో లింకనుకు స్టీఫెన్ డగ్లసు అనే ఆయనతో పోటీ ఏర్పడెను పెండ్లిలో పోటీచేసిన డగ్లసు తరువాత అమెరికా అధ్యక్ష పదవికి కూడ లింకనుతో పోటీ చేసెను కొంతకాలమునకు లింకను అమెరికా కాంగ్రెసులో భాగ మయిన ప్రజా ప్రతినిధి సభకు ఎన్నుకో బడెను ఆ సమయములో నీగ్రో బానిసత్వ సమస్య తీవ్రరూపమును ధరించియుండెను ఈ పరిస్థితిలో "బానిసత్వమే తప్పు కాకపోయినచో, ఇక తప్పు అను నది లేనేలేదు" అని ఘోషించి అప్పుడే అభివృద్ధిలోనికి వచ్చుచున్న అమెరికాలోని పశ్చిమ ప్రాంతములకు ఈ బానిసత్వము వ్యాపించకుండ చేయుటకును, కొలంబియా ప్రాంతములోని బానిసలకు విముక్తిని కలిగించుటకును అతడు చాల ప్రయత్నము చేసెను తరువాత జరిగిన కాంగ్రెసు ఎన్నికలలో ఓడిపోయి లింకను తిరిగి న్యాయవాది వృత్తి సాగించెను 1858 సంవత్సరములో అతడు రాష్ట్ర సభకు (Senate) డగ్లసునకు ప్రత్యర్థిగా నియోగింపబడెను ఈ సందర్భములో జరిగిన ఎన్నికల యాత్రలో లింకను "ఏ మానవునికిని మరియొక మానవునిపై అధికారము నెరపుటకు హక్కులేదు కాని సత్వము అక్రమము దానిని నిర్మూలించుట అత్యావసరము సగము స్వతంత్రముగాను, సగము అస్వతంత్రముగాను ఉన్న అమెరికా ప్రభుత్వము చిరకాలము మన జాలదు " అని అన్నిచోట్ల ప్రచారము చేసెను తుదకు ఎన్నికలలో ఓడిపోయినను అతనికి గొప్ప వక్త అనియు మానవ స్వాతంత్ర్య సంరక్షకుడనియు దేశమునం దంతటను పేరు వచ్చెను.

1860 సం లో అబ్రహాం లింకను అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములకు అధ్యక్షుడుగా ఎన్నుకొనబడెను. ఇంతలో బానిసత్వములేని ఉత్తర రాష్ట్రములకును బానిసత్వమును అమలుపరుచు దక్షిణ రాష్ట్రములకును వైషమ్యము ప్రబలి, దక్షిణ రాష్ట్రములు సమాఖ్యమండి వైదొలగి ఒక ప్రత్యేక సమాఖ్యగా ఏర్పడెను ఈ సమాఖ్యవారు జెఫరసన్ డేవిస్ యొక్క అధ్యక్షత క్రింద 1861 వ సంవత్సరములో ఉత్తర రాష్ట్రములతో

యుద్ధము ప్రారంభించిరి. ఈ యుద్ధము నాలుగు సంవత్సరములపాటు సాగినది. యుద్ధమున మొదట ఉత్తర రాష్ట్రములకు ఓటమి సంభవించుచు వచ్చెను. యుద్ధము జరుగుచుండగనే దక్షిణ రాష్ట్రములనుండి ఉత్తర రాష్ట్రములకు పారిపోయివచ్చిన నీగ్రో బానిసలకు స్వాతంత్ర్య మొసంగుచు అమెరికా కాంగ్రెసు ఒక శాసనము చేసెను. 1863 జనవరిలో లింకను 40 లక్షలమంది నీగ్రోబానిసలకు శాశ్వతముగ స్వాతంత్ర్య మొసగు ప్రకటన మొకటి గావించెను. 1864 వ సంవత్సరములో లింకను రెండవసారి అధ్యక్షపదవికి ఎన్నుకొనబడెను. మరువటి సంవత్సరము జనవరిలో అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములలో ఎచ్చటను కూడ బానిసత్వము ఉండరాదు అను సవరణ ఒకటి రాష్ట్ర పరిపాలనా ప్రణాళికలో చేర్చబడెను. ఈ విధముగ లింకనుయొక్క చిరకాల వాంఛిత మీడేరెను. కాని ఈ విముక్తిపొందిన బానిసల పురోభివృద్ధిని చూచు భాగ్యము మాత్రము లింకనుకు లభింపలేదు. 1865 వ సంవత్సరము ఏప్రిల్ నెల 14 వ తారీఖురాత్రి సకుటుంబముగా ఫోర్డు థియేటరులో, ఒక నాటకమును చూచుచుండగా ఒక దుష్టుడు తుపాకి పేల్చి లింకనును హత్యచేసెను. అమెరికాలో జన్మించిన మహనీయులలో ఒకడును, విశ్వ మానవోద్ధారకులలో అగ్రగణ్యుడును అయిన అబ్రహాము లింకను ఈ విధముగ కీర్తిశేషుడయ్యెను.

జీ. వి. రావు

అభినయదర్పణము — 'అభినయదర్పణము' నందికేశ్వర ప్రోక్తమైనది. అది నృత్యమునకు సంబంధించిన చిన్న గ్రంథము. నందికేశ్వరుడు 'శంభు ర్బ్రూతే భరతాయ, భరత ర్మాధవాయ, నందికేశ్వరః ఏతే భరతకర్తారో భువనేషు ప్రకీర్తితాః' అని పేర్కొనబడిన భరతశాస్త్ర కర్తలలో, అయిదవవాడు. అతడు తనునుగూర్చి నూటిగా చెప్పుకొనక ప్రకరణమును కల్పించుకొని, గ్రంథారంభమున,

'కల్యాణాచలచాపాయ కరుణారస సింధవే
నమో ఒస్తు నందికేశాయ, నాట్యశాస్త్రార్థదాయినే '

అని దేవేంద్రునిచే చెప్పించెను. అతడు శివభక్తుడు సాత్త్వికస్వభావుడు ఈశ్వరతత్త్వమును చక్కగా నెరిగినవాడు, కావుననే,

'ఆంగికం భువనం యస్య, వాచికం సర్వవాఙ్మయం
ఆహార్యం చంద్రతారాది, తం వందే సాత్త్వికం శివం '

అని శివుని-భరతశాస్త్రకర్తలలో ప్రథములైన శివుని-తనకు వంద్యుడైన శివుని - సర్వ 'శుభ' ప్రదాతయగు శివుని - గ్రంథారంభమున - మంగళాచరణ రూపముగా స్తుతించి, తాను 'నటరాజ'గు శివుని ఎట్లు జగద్రూపునిగా నుపాసించెనో తెలుపుచు నాట్యాభిమానులందరును తన వలె నాట్యోపాసనచే శ్రీ శివదయాపాత్రులు కాగలరని సూచించినవాడయ్యెను. అందుచేత నాట్యము కేవలము వినోదాత్మకమగు కళమాత్రమేగాక, యోగులకు, జ్ఞానులకువలె, ఈశ్వరప్రాప్తికి ఉపాసనారూపమగు ఒక సాధన మనికూడ అతడు నిరూపించినవాడయ్యెను. ఈ గ్రంథారంభ శ్లోకము నాట్యోపాసకులకు అనుసరింపదగిన బంగారు బాట యని చెప్పవచ్చును. (?) ... చెవి వంటిదని చెప్పిన చాలును.

గ్రంథారంభము కథారూపమైనది. పూర్వ మొక నర్తనశాలను నందికేశ్వరు డలంకరించి, తన శిష్యుడు దానికి తనను అధిపతిని చేసినందులకు ఇంద్రుడు సంతోషమును వెలిబుచ్చెను. ఒకనాడు నందికేశ్వరుని వద్దకు వచ్చి, "స్వామీ! అసురనాట్యశాలయందు 'నటశేఖరు' డను నటుడు గొప్ప కీర్తిశాలియై ప్రకాశించుచున్నాడు. నేను నాట్యప్రదర్శనాదులచే అతనిని జయింపవలయునని యున్నది. మీరు రచించిన 'భరతార్ణవము' అను గ్రంథమును నాకు దయచేసితిరేని, దాని నధ్యయనముచేసి అనుభవమునకు తెచ్చుకొని, నటశేఖరుని జయింప దలచితిని" అని ఇంద్రుడు ప్రార్థించెను. అందుకు నందికేశ్వరుడు,

'చతుస్సహస్రసంఖ్యాకై, ర్గ్రంథై శ్చ పరిపూరితం
భరతార్ణవశాస్త్రం తు, సుమతే! శ్రుణు సాదరం "

అని దయాళువై భరతార్ణవమును బోధించుటకు పూనుకొనగా, ఇంద్రుడు దీనతో కొంచెము వెనుదీసి, 'చిత్త రాజ్ సంవిహాయ మే, సంక్షిప్య నాట్యశాస్త్రార్థం, క్రమపూర్వ ముదాహర' అని భరతార్ణవమును సంగ్రహించి చెప్పునట్లు ప్రార్థించెను. అప్పుడు నందికేశ్వరుడు, 'సంక్షిప్య భరతార్ణవం, దర్పణాఖ్య మిదం సూక్ష్మ మవధారయ' అని 'అభినయ దర్పణ'మును బోధించినట్లు అవతారికవలన తెలియుచున్నది.

పై విషయమునుబట్టి, 'అభినయదర్పణము' నాల్గు వేల శ్లోకములుగల భరతార్ణవమునకు సంక్షిప్త గ్రంథమని యైనను చెప్పవచ్చును లేదా భరతార్ణవమునందలి నాట్యశాస్త్రార్థములను సంగ్రహించి, 'అభినయదర్పణ' మను నామాంతరముగల మరియొక గ్రంథమును వెల యించెనని యైనను చెప్పవచ్చును రెండవ విషయమే నిజము కావచ్చునని తోచుచున్నది 'భరతసారము, భగవ ద్గీతా సారము' మొదలగు గ్రంథములవలె మొదటిదే నిజ మైనచో అదియే 'భరతార్ణవసార' మను పేరిట వెలసి యుండెడిది అట్లుగాక ప్రత్యేకముగా నామాంతరము వహించుటవల్ల, ఇది నందికేశ్వరకృత మగు రెండవ గ్రంథమని చెప్పుటయే యుక్తము

'అభినయదర్పణము' అంగికాభినయాత్మక మయిన గ్రంథము ఈవిషయమునే క ర్త 'అంగికం భువనం యస్య' అను ప్రథమశ్లోకమునందే ఉదాహరించినట్లు తోచుచున్నది

నాట్యశాస్త్రార్థము 'నాట్యం నృత్తం నృత్య మితి, మునిభిః పరికీర్తితం' అని త్రివిధముగా విభాగించి చెప్ప బడినది 'నాట్యం తన్నాటకేష్వేవ యోజ్యం పూర్వ కథాయుతం', (అభి ద 10 శ్లో) అని యుండుటచే నాట్యము నాటకములందే ఉపయుక్తమగును ఇక నృత్త, నృత్యములు అనుషంగికముగా అందు ప్రవర్తించుచునన వచ్చును నృత్తము కేవలము అంగికమై 'రసభావ విహీ నంతు నృత్తమిత్యభిధీయతే' (11 శ్లో) అని చెప్పబడినది నృత్యము, అంగిక, సాత్త్వికాభినయాత్మకమై, 'రసభావ వ్యంజనాదియుతం నృత్య మితీర్యతే' (11) అని కీర్తింప బడినది అందుచే నిది, నృత్యగ్రంథ మనదగి యున్నది "ద్రష్టవ్యే నాట్యనృత్యే చ పర్వకాలే విశేషతః నృత్యం తత్ర మహేంద్రాద్యా, మభిషేకే మహోత్సవే తత్ర నృత్యం మహారాజ సభాయాం కల్పయే త్సదా"(17)

అను శ్లోకపాదములచే అభినయదర్పణము నృత్య గ్రంథమని విర్పడును

అంధ్రదేశమందు సుప్రసిద్ధవహించిన కూచిపూడివారికేమి, నిన్న మొన్నటివరకు తెలుగుదేశమును నాట్యరసానంద ములో ముంచి తేల్చిన వేశ్యాజనమునకేమి, నృత్య విషయమున ఈ అభినయదర్పణము ఆధారగ్రంథమై యుండవచ్చునని,

'సభాకల్పతరు ర్భాతి, వేదశాఖోపశోభితః శాస్త్రపుష్పసమాకీర్ణో, విద్వద్భ్రమర సంయుతః
'సత్యాచారసభా, గుణోజ్జ్వల సభా సద్ధర్మకీర్తిస్ఫురా
'విద్యాంసః కవయో భట్టాః సభా సప్తాంగ లక్షణం
(18, 19, 20. శ్లో)

అను శ్లోకములచే సులభముగా నూహింపవచ్చును

అభినయ దర్పణమునందు సభానాయక మంత్రి లక్షణ ములు పేర్కొనబడిన పిమ్మట, రంగలక్షణమును, పాత్రా పాత్ర లక్షణములును, నట కింకిణీ లక్షణములును నిరూ పింపబడినవి అనంతరము 'మృదంగాదులు' పాత్రల బహిః ప్రాణములనియు, 'జవస్థిరత్వ రేఖాచ భ్రమరీ దృష్టి రశ్రమః మేధాశ్రద్ధావచో గీతి, ర్త్వంతః ప్రాణా దశస్మృతాః' (87) అని జవాదులు అంతఃప్రాణములనియు పేర్కొనబడినవి నాట్యక్రమమునుగూర్చి తెలుపుచు, 'తస్మాత్సర్వం సమాలోచ్య, పూర్వైర్ యదుదాహృతం దేవతాప్రార్థనాదీని కృత్వా, నాట్య మువక్రమేత్ అని ప్రబోధించి, హస్తాద్యభినయమునకును రసమునకును గల్గు సంబంధమును నిర్దేశించుచు,

'యతో హస్త స్తతో దృష్టి, ర్యతో దృష్టి స్తతో మనః యతో మన స్తతో భావో, యతో భావ స్తతో రసః (42)

అని చక్కగా వలికెను తన గ్రంథమునకు—

"అత్ర త్వభినయస్యైవ, ప్రాధాన్య మితి కథ్యతే (43)

అని అభినయ ప్రాధాన్యము నిరూపించి,

"అభిపూర్వస్య ణీఞ్ ధాతో, రాభ్యాసార్థస్య నిర్ణయః యస్మా త్పదార్థాన్నయతి, తస్మా దభినయః స్మృతః 44 ('అభి' యను నుపసర్గము పూర్వమందు గల 'నీ' ఞ్ అనెడు ధాతువునకు చెప్పుట యని యర్థము పదార్థము లను తెలుపునదిగాన నిది అభినయ మని చెప్పబడినది)

ఇట్టి అభినయము 'అంగికము, వాచికము, ఆహార్యము సాత్త్వికము అని చతుర్థాకరించి,

'అత్రా ఽఽఙ్గికో ఽఙ్గప్రత్యఙ్గోపాఙ్గ భేదా త్త్రిధా మతః అని మరల అంగికాభినయము అంగ - ప్రత్యంగ - ఉపాంగ భేదములచే ముత్తెరగుల చెప్పబడి నది తన గ్రంథమున నందికేశ్వరుడు,

'నృత్య మాత్రోపయోగ్యాని,
కథ్యంతే లక్షణైః క్రమాత్'

అని, చెప్పదగిన విషయము నృత్యమాత్రోపయోగిగా నుండునని తెలియజరచి, ఆ విషయమునుగూడ,

'ప్రథమంతు శిరోభేదః దృష్టిభేద స్తతఃపరం
గ్రీవాహస్తౌ తతః పశ్చాత్ క్రమేణైవం ప్రదర్శ్యతే'

అని శిరోభేదములు, దృష్టిభేదములు, గ్రీవాభేదములు హస్తభేదములు అని నాల్గు విధములుగా విభజించి చెప్పెను. దేవేంద్రుడు అసురనటుడగు నటశేఖరుని నాట్యమునందు శాసితీకరించుటకై ఉపదేశము కోరిన వాడు గనుక, అతని యుద్దేశము నెరవేరుట కెట్టి అభినయ విజ్ఞానము అవసరమో, అంతవరకే నర్తనజ్ఞుడగు నందికేశ్వరుడు సంగ్రహించి ఉపదేశించె ననుకొన్నచో, ఈ గ్రంథముయొక్క వైశిష్ట్యము కొంత తేటపడగలదు.

సాధారణముగా సమస్త నాట్యశాస్త్ర గ్రంథముల యందును శిరో-దృష్టి-గ్రీవా-హస్తాభినయ భేదములు, తద్వినియోగ పూర్వకముగా నిరూపింపబడుచున్నట్లే, ఇందుగూడ అవి యన్నియు సంగ్రహింపబడినవి. తొమ్మిది శిరోభేదములు, ఎనిమిది దృష్టిభేదములు, నాల్గు గ్రీవాభేదములు, ఇరువది యెనిమిది అసంయుత హస్తభేదములు, ఇరువదినాల్గు సంయుత హస్తభేదములు చెప్పబడినవి. భరతుని నాట్యశాస్త్రముల మాట యెట్లున్నను, భరతనాట్య శాస్త్రముతో పోల్చి చూడగా, అందు పదుమూడు శిరోభేదములు, ముప్పదియారు దృష్టిభేదములు, తొమ్మిది గ్రీవాభేదములు, అరువదినాల్గు హస్తభేదములు కానవచ్చుచున్నవి. అభినయ దర్పణము శిరోభేదముల, సంఖ్యా లక్షణ-వినియోగములయందు భరత నాట్య శాస్త్రము కంటె భిన్నముగా నున్నది. మరియు నాట్య శాస్త్రీయాభినయ మంతయు రసవినియోగము పొందునట్లు నిరూపింపబడినది, అభినయదర్పణము నందలి విషయమో, భావ పర్యవసాయిగా గోచరించుచున్నది. ఈ విషయమున మాత్రము అభినయదర్పణము తన ప్రత్యేకతను చెలకొల్పుకొను చున్నది. సంయుతా-సంయుత హస్తభేదములను మొత్తముగా నందు కలిపి రెండుగా గోచరించినను, కొన్ని విశేషాంశముల ప్రదర్శనము నిమిత్తము, నందికేశ్వరుడు మరికొన్ని - అనగా 145 అసంయుత హస్తభేదములను - క్రొత్తవానిని - చేర్చి - వివరించి యున్నాడు. వానిలో దంపతీమాత్రాది బాంధవ్య హస్తములు 11, బ్రహ్మాదిదేవతా హస్తములు 16, నవగ్రహ హస్తములు 9, దశావతార హస్తములు 11, బ్రాహ్మణాది హస్తములు 4, సప్తసముద్ర హస్తములు 7, గంగాది నదీహస్తములు 14, ఊర్ధ్వాధోలోక హస్తములు 2, అశ్వత్థాది వృక్షహస్తములు 28, సింహాది మృగహస్తములు 22, సారసాది హస్తములు 21, భేకాది జలజంతు హస్తములు 5, వెరసి 145 అసంయుత హస్తభేదములు కలవు. సాధారణ హస్త భేదములును ఈ విశేషహస్తభేదములును కలిసి, 197 అయి, అభినయదర్పణము నాట్యారాధకులకు ముఖ్యముగా హస్తాభినయ విషయమున కల్పవృక్షముగా నున్నది.

భరతార్ణవమునకు సంగ్రహరూపమైన అభినయదర్పణమే ఇట్టిది కాగా, మూలగ్రంథమనదగు దానియందే యే విషయము లెంతెంత విపులముగా నిరూపింపబడినవో ఊహించుట దుష్కరము కాదు.

వి. వేం. శే.

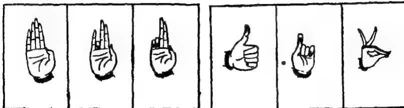
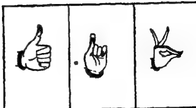
అభినయము - "నటుడు తన హృద్గత క్రోధాది భావములను శరీరాది చేష్టల వలన వ్యక్తీకరించుట అభినయము. రామ యుధిష్ఠిరాదుల యవస్థలను రంగాది సాహాయ్యముచేత చూపుట అభినయముయొక్క ప్రయోజనము. అభినయమునకు అనుకరణ మావశ్యకము. లోకమునందు తండ్రి తన కుమారుని ముద్దాడుట అభినయ మనిపించుకొనదు. పితాపుత్రులు కానివారు వారి వేషములు వేసికొని, అందు తండ్రివేషము వేసికొనిన వాడు కొడుకువేషము వేసికొనిన వానిని ముద్దాడిన అది అభినయమగును" అట్లే లౌకిక సహజమైన చేష్టలు అభినయ మనిపించుకొనవు. కాని ఆ చేష్టలనే మానవుడు అనుకరించి చేసినచో అది అభినయ మనిపించుకొనును. అభినయమున కిది సామాన్య నిర్వచనము. ఇంక శాస్త్ర సమ్మతములైన వివరములు చేర్కొన బడును.

అభినయము భరత శాస్త్రమునకు సంబంధించినది. 'భరతము'ను ఈ క్రింది విధముగా విభజింప వచ్చును.

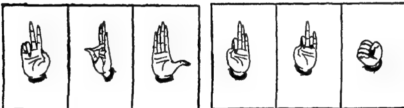
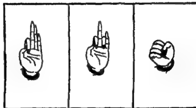
భరతము

నాట్యము నృత్యము నృత్తము తాండవము లాస్యము అభినయము

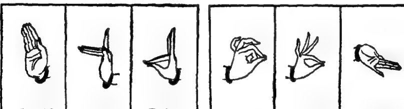
1. అసంయుత హస్తములు

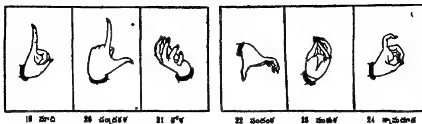
1 పతాక　2 త్రిపతాక　3 అర్ధపతాక　10 శిఖర　11 కపిత్థ　12 కటకాముఖ

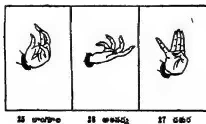
4. కర్తరీముఖ　5 మయూర　6 అర్ధచంద్ర　13 అరాళ　14. శుకతుండ　15 ముష్టి

7 సర్పశీర్ష　8. మృగశీర్ష　9 సింహముఖ　16 భ్రమర　17 హంసాస్య　18. హంసపక్ష

19 సూచి 20 చంద్రకళ 21 కోశ 22 సందంశ 23 ముకుళ 24 తామ్రచూడ

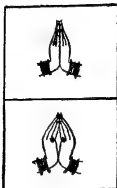

25 లాంగూలం 26 అలపద్మ 27 చతుర

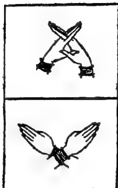

28. త్రిశూలం

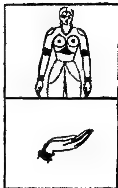
2. సంయుత హస్తములు

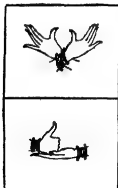
1 అంజలి 2 కపోత

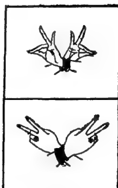
3. కర్కట 4. స్వస్తిక

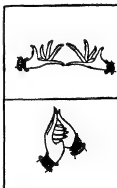
5 డోల 6 పుష్పపుట

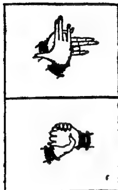
7 ఉత్సంగ 8 శివలింగ

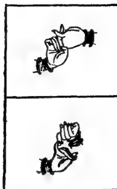
9 కటకవర్ధన 10 కర్తరీ స్వస్తిక

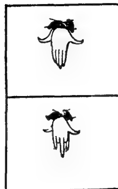
11 శకట 12. శంఖ

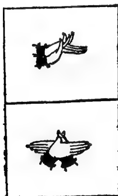
13 చక్ర 14 సంపుట

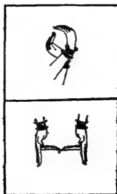
15. పాశ 16 కీలక

17 మత్స్య 18 కూర్మ

19 వరాహ 20 గరుడ

21 నాగబంధ 22. ఖట్వ

23 భేరుండ 24. అవహిత్థ

నాట్యమ్ నృత్తమ్ నృత్యమితి మునిభిః పరికీర్తితమ్
నాట్యం తన్నాటకేష్వేవయోజ్యం పూర్వకథాయుతమ్
రసభావ విహీనంతు నృత్త మిత్యభిధీయతే
రసభావ వ్యంజనాది యుతం నృత్య మితీర్యతే

నాట్యము, నృత్తము, నృత్యము అని భరతము మూడు విధములు అందు నాట్యము నాటకములందు పూర్వ కథతో గూడియుండునట్టిది

రసభావ విరహితమయి తాళ లయల నాశ్రయించి యుండు అంగ ప్రత్యంగోపాంగముల విన్యాసము నృత్తము రసభావములు కలిగియుండి తాళ లయల ననుసరించి, భావానుగుణముగ ప్రదర్శింపబడెడి ఆంగికాభినయము నృత్యము

ఏతత్త్రయం ద్విధాభిన్నం లాస్య తాండవ సంజ్ఞికమ్
సుకుమారంతు తల్లాస్యం ఉద్ధతం తాండవం విదుః

సుకుమారమైన అంగవిన్యాసము, భావప్రకటనము కలిగినట్టిది లాస్యము గంభీరముగా, ఉద్రేక పూరితముగా నుండునట్టి నృత్యము తాండవము మరియు సభలందు కూర్చుండి రసభావముల నభినయించుట లాస్యముగాను, నిలబడి తాళలయల ననుసరించి నృత్యమాడుట తాండవముగాను చెప్పుదురు

అభినయ విధానము

కంఠేనాలంబయే ద్గీతం, హస్తే నార్థం ప్రదర్శయేత్
చక్షుర్భ్యాం దర్శయే ద్భావం, పాదాభ్యాం తాళ
మాచరేత్

అభినయించువారు కంఠముచే గీతము శ్రావ్యముగా పాడుచు, ఆ పాటయొక్క అర్థమును పతాకాది హస్తములచేత తెల్పుచు, రసభావములను దృష్టిభేదములతో జూపుచు, తాళమును పాదములతో ప్రదర్శింపవలెను

మరియు పతాకాది హస్తములతో నర్థము నాపాడెడి గీతముయొక్క అర్థమును అభినయించునప్పుడు, దృష్టి యెల్లప్పుడును హస్తమును అనుసరింపవలెను దృష్టినిల్పిన చోటనే మనస్సు లగ్నమగును అట్లు లగ్నమైన మనస్సునందు భావము, భావమునుండి రసము పుట్టుచున్నది

'రస' మనగా : మనస్సుచే నెరుగదగిన సుఖవిశేషము; భావములచే ఆస్వాదింపబడుచున్నది; రసిక హృదయముల ద్రవింపజేయునట్టిది

అభినయము :

అభిపూర్వస్యణీఞ్ ధాతో రాఖ్యానార్థస్య నిర్ణయః
యస్మా త్పదార్థా న్నయతి తస్మా దభినయః స్మృతః

అభి- యనెడు ఉపసర్గ పూర్వమందుగల ణీఞ్ ధాతువునకు చెప్పుట అని అర్థము పదములయొక్క అర్థము ప్రజలకు అభిముఖ మగునట్లు పెంపొందించి తెల్పునట్టిది అభినయము విభావానుభావముల సహాయముతో ఒక భావమునుగాని, అనుభవమునుగాని ప్రేక్షకులకు తెలియ జేయునట్టిది అభినయము

ఇట్టి అభినయము ఆంగికము, వాచికము, ఆహార్యము, సాత్త్వికము- అని నాల్గు విధములు

ఆంగికము అవయవములతో ప్రదర్శింపబడునట్టిది

ఆంగికాభినయము అనగా ఒకపాటయొక్క అర్థమునుగాని, నాటకములోని ఒక సన్నివేశమునుగాని, ముద్రలతో వివులీకరించుట (ఈముద్రలు నాట్య శాస్త్రాదులందు వివులీకరింపబడినవి) ఇందు భావము ఉండదు గీతార్థమును దెల్పునట్టి అంగవిన్యాస ముండును ఇట్టి అభినయము ముఖ్యముగా వర్ణనలతో గూడిన పాటలందు ప్రదర్శింపబడును

ఉదా: ప. ఇంతి చెంగల్వ పూబంతి,
చెలువల మేల్ బంతి
గుణముల దొంతి వినవే

అ. శ్రీకాంతుడు గాకున్న, భరదూషణాదుల
నావంతలోపలజంప నెంతవారు వరులని
చింతించి దశకంఠు దమరుల శిక్షింప జ్ఞ్రీ
యినకులమున
మంతు కెక్క జనించె శ్రీరామాఖ్య బ్రహ్మాది
సుతుండయి యనె.

ఇట్టి కీర్తనలను నృత్యమందు ప్రదర్శించునప్పుడు—ఇంతి, చెంగల్వపూబంతి, చెలువల మేల్ బంతి, గుణముల దొంతి- ఇట్లు ప్రతిమాటకు ఆ అర్థమునకు సరిపోవు హస్తమును (ముద్రను) పట్టి అభినయింపవలసియుండును ఇట్టి ముద్రలతో గూడినదే ఆంగికాభినయము

వాచికము నాట్యమందుగాని, నాటకమందుగాని పాత్రయొక్క రసభావములను పోషించువిధమున సంభాషించుటగాని, గానముచేయుటగాని వాచిక మగును

ఆహార్యము నృత్య, నాటకాదులందు ఆయా పన్ని వేశములకు తగినట్లు పాత్రలు అలంకారాదులను ధరించుట, రంగాలంకరణము ఆహార్య మనబడును

సాత్త్వికము : భారతీయ నృత్యకళయందు ప్రధానమైనట్టిది సాత్త్వికాభినయము సత్త్వగుణ ప్రధానమైనట్టిది సాత్త్వికము ఒక దృశ్యమును మనము జూచినప్పుడు గాని, ఒకసంఘటనమగూర్చి వినినప్పుడుగాని మన మనస్సు పొందు అనుభూతియే సాత్త్వికము ఈ సాత్త్వికః భావములు ఎనిమిది విధములు స్తంభము, ప్రళయము, రోమాంచము, స్వేదము, వైవర్ణ్యము, వేపథువు, అశ్రువు వైస్వర్యము.

సాత్త్విక భావములను గూర్చి రసమంజరియందు ముచ్చటైన శ్లోకములో చెప్పబడియున్నది

"ఖేదో వాచి, దృశో ర్జలం, కుచతటే
స్వేదః, ప్రకమ్పో ఒధరే,
పాణ్డు ర్గణ్డతలే, తనౌ చ పులక
వ్రాతో, బయ స్ఫీతని,
ఆలస్యం నయనద్వయే, చరణయోః
స్తమ్భః, సముజ్జృమ్భతే,
తత్కిం రాజపథే ప్రవేశ్నరీతనయః
కృష్ణ స్త్వయాఽఽలోకితః ?

సఖి నాయికతో ననుచున్నది :

ఓ మందయానా ! నీ మాటలయందు గాద్గద్యము కన్నులందు బాష్పములు, చనుదరియందు చెమర్పులు, మోవియందు అదరుపాటు, చెక్కిలియందు తెల్లదనము, మేనియందు పులకరింత, కనులయందు మాంద్యము, పాదములయందు స్తంభనపాటు ఒకటినిమించి ఒకటి అతిశయిల్లుచున్నది. వ్రజకాంతల యుల్లముల కొల్లగొన్న నవనీత చోరుడు నీ కంటబడెనా యేమీ ? లేనిచో అఖిల సాత్త్విక భావములు ఒకేవేళ నేల యుదయించును ?

పై శ్లోకమువలన సాత్త్వికము లన నేమియో అవి యెట్లు గల్గునో తెలియుచున్నది సాత్త్వికములు మనస్సునందు బుట్టి మనయందు గల్గు మార్పులు నృత్యమందు పదరసాభినయమునకుగాని, పదముల అభినయమునకు గాని సాత్త్విక ప్రదర్శనము ముఖ్యము సాత్త్వికమందు నర్తకుడు ముందు నానా భావమునందు లీనమై అనుభవించి, అభినయద్వారమున ప్రదర్శించి మనచే ననుభవింప చేయును ఆంగికమందు నర్తకుడు నానా భావమునందు ఐక్యము కానవసరములేదు. అభినయింపవలసిన గీతముయొక్క అర్థములు తీసికొని హస్తములద్వారా వ్యాఖ్యానము చేయును కనుకనే శాస్త్రము తెలిసిన పండితులు ఆంగిక ప్రధానమైన నృత్యమునకు తక్కువ స్థానమును, అనుభవయోగ్యమైన సాత్త్వికమునకు అగ్రస్థానమునిచ్చిరి పదాభినయమందుసాత్త్వికము ముఖ్యము నాట్యమందు నవరసములు అభినయింపబడినను, "రతి" స్థాయిగాగల శృంగారమందువలె విజృంభించి అభినయింపగల అవకాశ మితర రసములందు లేదు కనుకనే పెద్దలు సృష్టి కాధారమైన శృంగారమునందే పదరచనలు చేసిరి నృత్య నాటకములందు, భాగవత, కలాప, యక్షగానము లందు ఇతర రసముల అభినయమునకు అవకాశ మెట్లున్నను, ఛాయగానైనను శృంగారము లేనిదే ఆ అభినయ ముండుట అరుదు అట్లే శృంగారము నభినయించు నప్పుడును హాస్య, అద్భుత, భయానకాదిరసములు ఛాయలుగా వచ్చుటయును గలదు బీభత్సము తప్ప ఇతర రసములు అచ్చటచ్చట వచ్చి సంచారి భావములకు మెరుగులు పెట్టి అభినయమునకు అలంకారములుగా ఉపయోగపడును

	నవరసములు	వాని స్థాయి భావములు
(1)	శృంగారము	రతి
(2)	వీరము	ఉత్సాహము
(3)	కరుణము	శోకము
(4)	అద్భుతము	విస్మయము
(5)	హాస్యము	హాసము
(6)	భయానకము	భయము
(7)	బీభత్సము	జుగుప్స
(8)	రౌద్రము	క్రోధము
(9)	శాంతము	శమము

వీటిలో అభినయమునకు ముఖ్యమైనది శృంగారము శృంగారాభినయము - సాత్వతి, ఆరభటి, కైశికి, భారతి అనెడి చతుర్విధ వృత్తులలో కైశికీవృత్తియందు మాత్రమే ప్రదర్శింపబడును

శృంగారము :- సంభోగము, విప్రలంభము అను ఇరు తెరంగులు

నవరసములు

1 శృంగారము

2 వీరము

3 కరుణము

4 అద్భుతము

5 హాస్యము

6 భయానకము

7 బీభత్సము

8. రౌద్రము

9 శాంతము

విప్రలంభము : అయోగ, విరహ, మాన, ప్రవాస, శాపము అని ఐదు విధములు

అభినయమునకు విప్రలంభమే శ్రేష్ఠము విప్రలంభము నందే నర్తకి విజృంభించుటకు అవకాశమున్నది

భావోదయము, భావసంధి, భావశబలత, భావశాంతి అని నాల్గు అవస్థలు తెలుపబడినవి ఇవి కాక మన్మథావస్థలు పది కలవు: చక్షుఃప్రీతి, చింత, సంకల్పము, గుణస్తుతి, క్రియాద్వేషము, తాపము, లజ్జాత్యాగము, ఉన్మాదము, మూర్ఛ, మృతి

ఈ దశావస్థలు ముఖ్యముగా 'ప్రోషిత భర్తృక'ను అభినయించునప్పుడు ప్రదర్శింపబడు చున్నవి 'మృతి' తప్ప మిగిలినవానినెల్ల నర్తకులు తమ అభినయమందు ప్రదర్శింతురు

మన్మథ పంచబాణములు (1) అరవిందము, (2) అశోకము, (3) చూతము, (4) నవమల్లిక, (5) నీలోత్పలము

ఇందు నాలుగు బాణములు మాత్రము సంధింపబడును 'నీలోత్పల' ప్రయోగము మరణమునకు కారణమగునుగాన నిషేధింపబడినది ఈ బాణమునకు పట్టునట్టి ముద్రను మాత్రము ప్రదర్శించి ముగింపవలెను

సంచారి భావములు 33 నిర్వేదము, గ్లాని, శంక, అసూయ, మదము, శ్రమ, ఆలస్యము, దైన్యము, చింత, మోహము, స్మృతి, ధృతి, వ్రీడ, చపలత, హర్షము, ఆవేగము, జడత, గర్వము, విషాదము, ఔత్సుక్యము, నిద్ర, అపస్మారము, సుప్తి, విబోధము, అమర్షము, అవహిత్థము, ఉగ్రత,మతి, వ్యాధి, ఉన్మాదము, మరణము, త్రాసము, వితర్కము

ఇక నాయికా నాయక భేదములు స్వీయ, పరకీయ, సామాన్య - భేదములచేత స్త్రీలు త్రివిధములు గలరు శృంగారనాయికలు అష్టవిధములు నున్నారు ప్రోషిత భర్తృక, వాసకసజ్జిక, విరహోత్కంఠిత, అభిసారిక, విప్రలబ్ధ, ఖండిత, కలహాంతరిత, స్వాధీనపతిక అని అభిసారిక జ్యోత్స్నాభిసారిక, తమోభిసారిక, దివాభిసారికా భేదములచేత ముత్తెరగుల గలదు పద్మిని, హస్తిని, చిత్రిణి, శంఖిని అనుభారు చతుర్విధ కళాశాస్త్ర నాయికలు. దూతి, దాసి, సఖి, చేటి, ధాత్రేయి, ప్రాతివేశిని, లింగిని, శిల్పిని - అనుభారు నాయికా సహాయులు పతి, ఉపపతి, వైశికుడు - అను భేదములచేత పురుషులకు త్రైవిధ్యము చెప్పబడినది. శృంగార విషయ నాయకులు- దక్షిణుడు, శఠుడు, ధృష్టుడు, అనుకూలుడు అని వలు, వురు పాంచాలుడు, కూచిమారుడు, భద్రుడు, దత్తుడు - అను వారలు ప్రఖ్యాత కళాశాస్త్ర నాయకులు పీఠమర్దుడు, విటుడు, చేటుడు, విదూషకుడు. అనువారలు నాయకుని నర్మసచివులు

ఇచ్చట తెల్పబడిన నాయికా నాయకులు గాక ఇంకను ఎందరో ఉన్నను వీరుమాత్రము అభినయమునందు ముఖ్యులు ప్రాచీన పండితుల మతానుసారము నాయికలే 1152 విధముల నున్నారు

ఇందు ధీరోదాత్తుడు మొదలయిన ప్రఖ్యాత నాయకులు నాటకములందు కనిపింతురు శృంగార నాయకులు పదముల, వర్ణముల అభినయమునందు ముఖ్యులు నర్మసచివులు నాయకునికి సహాయపడువారు, చేటి, దూతి మొదలయినవారు నాయికకు తోడ్పడునట్టివారు

ఇక కళాశాస్త్ర నాయికానాయకులు భరతకళ- 'నాట్యధర్మి' 'లోకధర్మి' యని రెండు విధముల గలదు 'నాట్యధర్మి' యనగా నటులు శాస్త్రము ననుసరించి, హస్త విన్యాసమును, అంగికాభినయమును అభ్యసించుట 'లోకధర్మి' యందు అట్లు అభ్యసించిన విద్యను లోకానుభవముతో పరిదిద్దుకొని అనుభవ పూర్వకమైన విద్యను ప్రదర్శించుట. కళాశాస్త్రమందు వివిధజాతులకు చెందిన నాయికలు, వారి అవయవ సౌష్ఠవము, హావభావ ప్రదర్శనము మున్నగువాటినిగూర్చి విపులముగా పూర్వులు తెల్పిరి కావున ఆ శాస్త్రపఠనము నర్తకులకు, అత్యావసరముగా తోచుచున్నది మరియు సాత్త్విక ప్రధానమైన అభినయమునందు - కరస్థానముల అభినయమందు, ఆలింగన చుంబనాది శృంగార క్రీడలను నర్తకులు అభినయింపవలసి యుండును ఈ అభినయమునకుగూడ కళాశాస్త్ర పఠన మవసరము

ఉదాహరణములు : (1) స్వీయ : పెండ్లియాడిన పతినే దైవముగా సెంచి పూజించునట్టి పతివ్రత

ఉదా: ప. ఆడుదాని జన్మ మెత్తిన ఫలమేమి
అతివరో వ్యర్థమమ్మా

అను మేడలు మిద్దెలు - మెండు గలిగిననేమి
ఈడైన విభునితో - నెనసి యుండకపోతే ॥
అతివ మిక్కిలి రూప - వతినైతేనేమి
పతితము పతిభక్తి - పలిపితేనేమి,
అతులిత వ్రతములు - ఆచరించిననేమి
పతితోడ హితవుగా - పలుకు లేకపోతే ॥

(2) పరకీయ భర్త యున్నను పరపురుషులయం దనురాగము గల్గినట్టి నాయిక

ఉదా: ప అత్తనా రూరికి - అంపేరు మామారు
అయ్యయో ఇక నేనేమి సేయుదునే
అను కత్తి కోతగాడు మగడేమి చేసునో
పొత్తు మరువకుండు పోయివచ్చెదసామి ॥

(3) సామాన్య ద్రవ్యార్జనమునకు పరపురుషుల యందు అనురాగము ప్రదర్శించునట్టిది

ఉదా: ప పూసలోని దారమువలె
యెంత చేసెనే నమ్మినందుకు ॥
అ ప మోస మేమని యడిగితే
తగని రోసమే వేణుగోపాలుడు
అటకమీద పరిగ చీరదాటుగ
నా పె ట్టిచ్చి సేవించు కొనెనట
కటకటా యితని పేరు దలచిన
కాశియాత్ర పోయిన తీరదు

* * *

(1) ప్రోషిత భర్తృక పతి దేశాంతర మందుండగా వేదన పడునట్టిది

ఉదా భామరో! ఊరికి బయలుదేరెడివేళ
ప్రేమమీర నాసామి పిలిచి చెప్పినమాట
ఏమని తెల్పుదు నేలాగు తాళుదు
ఏమి సేతునే చెలియ ॥
"అన్నమందక అతి వెత నొందకు
కన్నీరు గార్చకు కలవరించకు" మని
ఎన్నెన్నో విధముల హితవుల దెల్పుచు
కన్నీరు గార్చుచు కాంతుడు చెప్పినమాట

(2) వాసక సజ్జిక ప్రియుడు వచ్చుచున్నాడని తెలిసి, తానలంకరించుకొని అనుభవయోగ్యములైన పదార్థము లను సిద్ధపరుచునట్టిది

ఉదా: అక్కట మరుసాయె కౌర మరే మాయె
అక్కర దెలిసి రానైతి తనేమాయె ॥
ఏడాది పండుగ నేడని యెంచి
యీ మేడ శృంగారించితి
అలకమ్ముల నాడి వల్వయు ధరించితి
కస్తూరిబొట్టు నాడిగా నొసరించితి
నాతునాటికి వేడుకల్ ఇల్పోప్పిదిమిగ సేయుదామని
యా నాడనాతల చేరె లంపిన
లేదు లే దని మరలివచ్చిరి ॥

(3) విరహోత్కంఠిత : సంకేతస్థలంబునకు ప్రియుడు రాలేదని చింతించునది

ఉదా సామిని రమ్మనవే సఖియరో
సామాన్య దొరగాడే ॥

(4) అభిసారిక ప్రియునిగూర్చి తాను పోవునది లేక ప్రియుని తనయొద్దకు రప్పించుకొనునది

ఉదా మగువ తన కేళికా మందిరము వెడలెను
వగకాడ మాటంచి వరద తెల్లవారె ననుచు ॥

(5) విప్రలబ్ధ ప్రియునిచే వంచింపబడి చింతించునట్టిది

ఉదా: కథితసమయే౽పి హరి రహహ! నయయౌ వనం
మమ విఫలమిద మమలరూప మపి యౌవనం
యామి హే! క మిహాశరణం
సఖీజన వచన వంచితా ౽హమ్ ॥

(6) ఖండిత : అన్యస్త్రీ సంభోగ చిహ్నములు గల్గి ప్రాతః కాలమున ఇంటికి వచ్చిన నాయకుని జూచి కోపించు నాయిక

ఉదా: చల్లనాయెనా మనసు చల్లనాయెనా
చల్లనాయె ప్రాణేశ స్వామి మువ్వగోపాలా,
వద్దికి రాకేమోయి నాడిన ముఖమేదోయి
నిద్దుర కన్ను రెప్పలపై నిండియున్నదేమోయి
అద్దపు చెక్కిలి నొక్కి ముద్దిడుకున్న దెవతోయి
దిద్దిన కస్తూరిబొట్టు చెదరెనేమో తెలుపవోయి

(7) కలహాంతరిత పతిని అవమానించి పిమ్మట పశ్చాత్తాపపడు నట్టిది

ఉదా: మోసమాయెనే నాబుద్ధికి మోసమాయెనే
మోసమాయె ఏమిసేతు మువ్వగోపాలుడు నేడు
మ్రొక్కి వేడిన రాకే ఓ చెలియరో

అందరికి చల్లనైన ఆ చందమామ నాపాలిటి
కనలమాయె నయ్యో! చెలియ!
ముందు నే నెవ్వరికి పొందెద కాపితినో
అందుకు నే నీలాగైతినో ఓ చెలియరో

(8) స్వాధీన పతిక తన ఇష్టాల ననుసరించు పతిగల నాయిక

ఉదా: ఎందుదాచుకొందు నిన్ను నేమిసేతు నేను
అందమైన నీమోము అయ్యారే
ముద్దు గుల్కుచున్నది
ముదముతో నాముద్దు మువ్వగోపాలసామి
గుదిగొన్న తమకముచే గూడి యిద్దరము
నిదురపరవశమున వదలునో కౌగిళ్ళు
పదిలముగ నాలతను పట్టి కట్టుకొందునా?

* * * *

పదార్థాభినయము, విశేషాభినయము అభినయమందు ప్రతిమాటకు సరియగునట్టి అర్థమును స్ఫురింపజేయుచు హస్తములను పట్టుట పదార్థాభినయము

ఉదా 'గోవు'-నాట్యమందు 'గోవు'ను అభినయించు నప్పుడు 'సింహముఖ' హస్తమునుబట్టి దాని ఆకారమును అనగా గోవుయొక్క ముఖము, కొమ్ములను జూపుట

విశేషాభినయము ఒకే విషయమును అనేక విధము లుగా వర్ణించుట

ఉదా: 'కమలాక్షుడు'

(1) తామరరేకులవంటి కన్నులు గలవాడు

(2) తెందమ్మి రేకులవంటి యెరుపుగలిగిన నేత్రములు గలవాడు

(3) సూర్యోదయకాలమున సూర్యరశ్మి సోకినంతనే వికసించు కమలముల రేకులవంటి నేత్రములు గలవాడు

(4) తామర పువ్వువలె వికసించిన నేత్రములు కల వాడు

(5) భ్రమరముల నాకర్షించు కమలములవంటి నేత్ర ములు కలవాడు

ఇట్లు 'కమలాక్షుడు' అనుమాటకు అనేక విశేషణ ములు గల్పించి అభినయించుట విశేషాభినయము

అభినయము గూర్చు విధము ఒక పదమును అభి నయించునప్పుడుగాని, అభినయమును గూర్చు నప్పుడు గాని - ముందుగా ఆపదమును పూర్తిగా జదివి, అందలి నాయికా నాయకు లెట్టివారో తెలిసికొనవలెను అటుపై అందలి శృంగారమును గూర్చి, అవస్థాభేదములనుగూర్చి, అలంకారములను గూర్చి, సంచారీభావములను గూర్చి చక్కగా తెలిసికొని పిమ్మట అభినయము కల్పింపవలెను భావములను కూర్చునప్పుడు పల్లవియందే పదములో నుండు అన్నిభావములు అన్వయమగునటుల చేయవల యును పల్లవి, పదమునకు జీవము అభినయమును గూర్చు విధము తెల్పుటకుగాను ఇట నొక పదము ఉదా హరణముగా నీయబడు చున్నది

పదము 'మంచిదినము నేడే। మహారాజుగ రమ్మనవే'

పదములోని భావము తన్ను విడనాడిన నాయకుడు మరల తనవద్దకు వచ్చుచున్నాడని దూతిక ద్వారమున ఎరిగిన నాయిక, విరహోత్కంఠితయై నాయకుని రమ్మని ప్రార్థించుచున్నది

నాయిక స్వీయ

నాయకుడు శఠుడు

ఈర్ష్యామాన విప్రలంభ శృంగారము

సంచారులు: శంక, వితర్కము, ఔత్సుక్యము, హర్షము, అమర్షము

ఆనందభైరవి - త్రిపుట

ప మంచిదినము నేడే మహారాజుగా రమ్మనవే
ఔత్సుక్యము, హర్షము
అను పొంచిజూచుచేలే? పోలతి? మువ్వగోపాలుడు
శంక, వితర్కము - హర్షము, ఔత్సుక్యము

* * *

అభినయవిధానము: అంగికప్రధానమైనది.

"మంచిదినము నేడే మహారాజుగ రమ్మనవే"

1 నేడు మంచిదినము—మహారాజువలె రమ్మనవే
2 నేడు మంచిదినము—ఇప్పుడే రమ్మనవే
3 నేడు మంచిదినము—సర్వాలంకృతుడై రమ్మనవే
4 నేడుమంచిదినము—నే నతనిరాక కెదురుజూచు చున్నాను రమ్మనవే

ఎట్లు?:

"నేను సర్వసిద్ధమైయున్నాను.

స్వామికి ఇష్టమైన విధముగ అలంకరించుకొని యున్నాను
అతనికొఱకు మంచిగంధము నూరియుంచితిని
అతని కిష్టమైన అలంకారముల సిద్ధపరచియుంచితిని
షడ్రసోపేతమైన భోజ్యములను సిద్ధపరచితిని
కేళీగృహము నలంకరించి యుంచితిని
హారతి పట్టుటకు అన్నియును సిద్ధపరచితిని
స్వామి నడిచెడి బాటయందు పూవులుపరచుటకు పుష్పములను సిద్ధపరిచితిని
వీనులకు విందుగొల్పు సంగీతము వినిపించుటకు శ్రుతిచేసి వీణను సిద్ధముగా నుంచితిని
తలవాకిట స్వామికొరకు వేచియున్నాను

5 మంచిదినము నేడే—చల్లనిపిల్లవాయువులు మెల్లన వీచుచున్నవి
6 మంచిదినము నేడే—'ఝుం'కార ధ్వనులచేయుచు, తుమ్మెదలు, పూచిన మామిడి పూగుత్తులనుండి మకరందమును గ్రోలుచున్నవి
7 మంచిదినము నేడే—కోకిలలు 'కుహూ' రవముల పంచమస్వరములో పలుకుచున్నవి
8 మంచిదినము నేడే—చంద్రోదయమైనది

ఇట్లు ఆయా భావములకు తగినట్లు హస్తములుపట్టి అభినయించుట ఆంగికప్రధానమైనట్టి అభినయమగును

ఇక సంచారుల నభినయించు తీరు

(1) ఔత్సుక్యము (2) హర్షము (3) శంక (4) వితర్కము ఔత్సుక్యమనగా ఉత్సాహము అభిలషించిన వస్తువు లభింపకముం దొక క్షణమైనను తాళజాలకపోవుటయే ఔత్సుక్యము 'ఔత్సుక్యము'నకు అనుభావములు

(1) సంతాపము (మన్మథతాపము), (2) మనశ్చింత, (3) నిట్టూర్పు, (4) ఎటకైనను పోబూనుట

అభినయమందు చూపవలసిన భావములు

1 మనస్సు కాకచెందుట
2 వేగముగ నడుచుట (ఇది 1-వ సాత్త్వికభావము అనగా 'స్తంభము')
3 నిశ్వాసములు ప్రదర్శించుట
4. శరీరము భారమగుట (4-వ సాత్త్వికము — స్వరభేదము)
5 నిద్ర
6 చింతించుట (7-వ సాత్త్వికము — అశ్రువులు మొదలైనవి పట్టవలెను)

ఇందు —

వేగముగ నడచుటయందు 1 వ సాత్త్వికభావము స్తంభమును పట్టవలసిన తీరు ఎట్లన స్తంభమనగా— కదలకుండుట లేక అనురాగముచే చలించకుండ నుండుట అని అర్థము ఇది పాదములందు పుట్టును నాయిక 'వేగము' నభినయింపవలెను గాని పాదములు మాత్రము ఉన్నస్థానమునుండి కదలుటలేదు అట్టితరి శరీరమునందు వణకుపుట్టి శరీరము కంపించును ఈ భావప్రదర్శనము వలన ఆవేగము, ఆతురత వెల్లడియగును దీనివలన నాయిక మనస్సులోని ఆత్రము వెల్లడియగుచున్నది ఇది పూర్తిగా సాత్త్వికప్రధానమైనట్టి భావప్రకటనము గాన ఈ విధముగా పట్టబడును ఆంగికమైనచో నాయిక వడివడిగా అడుగులు వేయుటద్వారా మనస్సులోని ఆందోళన వెల్లడిచేయును ఇదియే రెంటియందలి భేదము

శరీరము భారమగుట ఇది 4-వ సాత్త్వికభావము స్వరభేదము అభినయింపవలెనని తెలుపబడినది అదెట్లన స్వరభేదము—మదాదులచే గలుగునట్టిది ఇందు డగ్గుత్తిక మొదలైనవి గల్గును డగ్గుత్తిక అనగా గద్గదస్వరము ఇది వాక్కునందు ప్రదర్శింపబడునట్టిది శరీరము భారమగుటచే—నాయిక ఉచ్ఛ్వాస, నిశ్వాసములు ప్రదర్శించుచు మెల్లన కంఠమును మార్చి గానము చేయుటవలన ప్రదర్శించును

అట్లే - 'చింతించుట' యందు 7 వ సాత్త్వికము అశ్రువుల ప్రదర్శనము

విచార మధికమై అశ్రువులు రాల్చుట, ఆనంద బాష్పములు రాల్చుట - అని రెండువిధములుగా 'అశ్రువుల' అభినయము ప్రదర్శింపబడును

కన్నీరు విడుల్చుట, కనులు తుడుచుకొనుట — వలన అభినయింపబడును

ఇట్లే ప్రతి 'సంచారి' యును అభినయింపబడును ఈ అభినయము సాత్త్వికప్రధానమైన సంచారుల ప్రదర్శనము

సమస్త సందర్భముల అభినయమునుగూర్చి కొన్ని వివరములు నాయికాభినయమందు నాలుగుభాగములు

మాత్రమే చేసి ముగింతురు అంతటితో అభినయము ముగియుచున్నది. భామాకలాపము, ఉషాపరిణయము, రుక్మాంగద మొదలైన భాగవతములందు నాలుగు భాగముల ప్రయోగము, అభినయముతరువాత- జదవశాణము ప్రయోగమునకు బదులుగా 'మూర్ఛపట్టు' అభినయింప బడుచున్నది. మరణము నిషేధము గాన 'మూర్ఛపట్టు' తో ముగించుచున్నారు. భాగవత నాటకాదు లందు నాయిక చెలికత్తెలు ఆమె యొద్దనే యుండుటచే, ఉప శాంతిని అభినయింతురు. భరతనాట్య ప్రదర్శనమునందు ఏకపాత్రాభినయమగుటచే అట్టి అవకాశము లేదుగనుక నే 'నవమల్లిక' తో సమాప్తమగుచున్నది.

ఇదియే భారతీయ నృత్యకళకు తలమానికమైన రసాభినయము యొక్క సంక్షిప్తగాథ.

పెం న.

అభినవగుప్తుడు – (కాశ్మీరము - క్రీ శ 11 వ శతాబ్దము) "సరస్వత్యాస్తత్త్వం కవి సహృదయాఖ్యం విజయతామ్" అని కీర్తించినటుల కవి సార్వభౌములగుట చేత సరస్వతీతత్త్వమూర్తులగు శ్రీమదభినవగుప్తపాదాచార్యులవారు, శాస్త్ర సర్వస్వము నెల్లరికిని ప్రసాదించుటకై, అవతరించిన శ్రీపతంజలి మహర్షివలె నొకయవతారమనుటకు సందియము లేదు.

ఈ మహామహోదయుడు - కవిసార్వభౌముడుగను, ధ్వనిమార్గ ప్రవర్తకాచార్యుడుగను, నాట్యశాస్త్ర విశదీకరణ ప్రవీణుడుగను, కాశ్మీర శైవ సంప్రదాయమగు ప్రత్యభిజ్ఞాదర్శనమునకు మూలస్తమ్భాయమానుడుగను, నాలుగు వేషముల ధరించి లౌకిక, వైదిక కళా విద్యాస్థానరంగములయం దన్నిటియందును తన అసాధారణ ప్రతిభా విశేషములను ప్రదర్శించి, చతుర్విధ గ్రంథ రచనాభినయ చాతుర్యమున సకల సహృదయ హృదయముల వికసింపజేసిన యొకానొక అసాధారణవ్యక్తి. వీరిని గూర్చి సమగ్రముగ దెలిసికొన వలయుననిన నెవ్వరికిని సాధ్యము గాదు. అయినను పై నాలుగు విధములైన విద్యా ప్రభేదములలో వారు విరచించిన ఉత్తమోత్తమ గ్రంథముల పరిశీలించితిమేని, వీరి ప్రభావమును, ప్రతిభా సంపత్తిని, వీరు లోకమున కనుగ్రహించిన ప్రబోధమును కొంతవరకు గుర్తెరుగ వచ్చును. అయా విభాగములలో వీరు రచించిన ప్రబంధములు అదర్శప్రాయములై విరాజిల్లుచున్నవి.

సరస్వతీ విహారరంగస్థల మగు కాశ్మీరమున శివభక్తి పరిపూతమగు నొక విద్వత్కుటుంబమున (క్రీ శ 950 నుండి 968 సంవత్సరములలోపల) వీరు జన్మించిరి.

వీరి వంశకూటస్థుడగు అత్రిగుప్తుడు గంగాయమునల కు మధ్యమందు కాన్యకుబ్జమునకు రాజగు యశోవర్మ (క్రీ శ 730 740) రాజ్యకాలమున "అంతర్వేది" యను గ్రామమున నివసించుచుండెను. అతడు సర్వశాస్త్ర పారగు డగుటయేకాక శైవాగమములయందు అద్వితీయ ప్రవచనాచార్యుడై విరాజిల్లుచుండెను. కాశ్మీర రాజగు లలితాదిత్యుడు (క్రీ శ 725-761) యశోవర్మను జయించినప్పుడు అత్రిగుప్తుని పాండిత్యమునకు సంతసించి కాశ్మీరమునకు ఇతనిని తోడ్కొని చని, ఇతని నిత్యనివాసమునకై వితస్తా (Jhelum) నదీతీరమున శీతాంశుమౌళి దేవాలయమున కెదుట సముచితమైన యొక గృహమును నిర్మించి, ఆ నదీ మూలభాగముననే ఒక జాగీరునుకూడ కల్పించి మిక్కిలి గౌరవించెను. వీరి కుటుంబమున "వరాహగుప్తుడు" అను మహానుభావుడు అవతరించెను. అతని శివభక్తికి మెచ్చి అతనిపై పరమశివుడు విశేష కటాక్షమును ప్రసరింపజేసెను. అతని ఆత్మజుడు "చుఖులక" అను ఉపనామముగల నరసింహగుప్త సకలశాస్త్రములయందును అసమాన పాండిత్యమును గలిగినవా డగుటయేగాక, అత్యంత శివభక్తి పరాయణుడై యుండెను. అతనిభార్య విమలకళ మహాసాధ్వియు, సనాతన ధర్మాచార పరాయణయునై యుండెను. వీరిట్లు సనాతనధర్మ పరాయణులై, విద్యావ్యాసంగైక తత్పరులై, శివభక్తి భరితులై, ఆ పవిత్రమగు దాంపత్యమును నిర్వహించుచుండిరి. ఆ దివ్య దంపతులకే "యోగినీభూ" అని ప్రసిద్ధిచెందిన మన అభినవగుప్తపాదుడుదయించెను.

జననకాల నిర్ణయము : కాశ్మీర సంప్రదాయమున సప్తర్షిశకము వాడుకలో నున్నది. అది కలియుగారంభమునకు 25 సంవత్సరములతరువాత నారంభమగుచున్నది. అందుచే "బృహతీ విమర్శినీ" గ్రంథము నందు ఇతడు చెప్పినరీతిగ, 4090 వ సప్తర్షి వర్షమున ఆ గ్రంథము సమాప్త

మైనట్లు తెలియుచున్నది "భైరవ స్తవ" మున, 4068వ సంవత్సరమున పుష్యబహుళ దశమీతిథిని అది పూర్తిచేయ బడినట్లును, "క్రమ స్తోత్ర" మున 4066 సంవత్సర మార్గశీర్ష కృష్ణ నవమియం దది పూర్తిచేయబడినట్లును తెలిపి యున్నాడు అందుచే 4066 నుండి 4090 వరకును ఇతడు గ్రంథములను రచించుచుండెనని తెలియుచున్నది అది క్రీ శ 990-1014 అగుచున్నది ఇతని గ్రంథములలో మొదటిది క్రమస్తోత్ర మనియే చెప్పుటకు వీలులేదు అదియుమగాక నితడు పెక్కుమంది గురువుల నాశ్రయించి అనేక విషయములలో నారితేరినవాడు దీని కెంత లేదన్నను 30 లేక 40 సంవత్సరముల కాలము పట్టి యుండవలయును అందుచే నితడు క్రీ శ 950 960 సంవత్సరములకు మధ్య జన్మించి యుండవలయును

విద్యాభ్యాసము అభినవగుప్త పాదనామ నిర్వచనము అతి బాల్యమునందే తలిదండ్రు లితనిని నమీపమున నుండు పాఠశాలకు బంపిరి అప్పటి నుండియే ఇతని గొప్పతనము బయలుపడుచుండెను ఇతని నవనవోన్మేషమగు బుద్ధి వైభవమునకును వాగ్మిత్వమునకును ముగ్ధులై, ఉపాధ్యాయు లితనిని పతంజలియవతారమని నిశ్చయించి, "అభినవ గుప్తపాదుడే" (నూతన పతంజలియే) ఇతడని, ఇతని నామధేయమును సమన్వయ మొనర్చిరి మరియు సహాధ్యాయు లందరును ఇతనిని జూచి మహాసర్పమును జూచినట్లుల భయభ్రాంతు లగుచుండిరి అందుచే నితడు అందరిచేతను గుప్తపాదుడగు శాదిశేషుని అవతారమే ముగనే భావింపబడుచుండెను "బాలవలభీభుజంగు" డని ఇతనిని గురువులు కీర్తించినట్లుల కావ్యప్రకాశవ్యాఖ్యానమగు బాలబోధినిలో నున్నది కనుక ఇతని సమగ్ర నామధేయము "అభినవ గుప్తపాదు" డనుటయే యుక్తము "భట్టాభినవగుప్తార్య పాద ప్రోక్తేన వర్త్మనా" అని కీర్తించుటయు దీని కనుకూలముగనే యున్నది

ఇతని ఆచార్యులు : "బహుభ్యః శ్రోతవ్యం, బహుధా శ్రోతవ్యమ్" అను నార్యోక్తిని ఆచరణములో పెట్టగలిగిన దిట్ట ఇతడే ఆయా సంప్రదాయములలో మిక్కిలి ప్రవీణులగు నాచార్య మహోదయుల నాశ్రయించి, మధుకర వృత్తితో సర్వశాస్త్ర విషయ మకరందముల నితడు ఆస్వాదించెను వేయేల, నాస్తికులగు జైన బౌద్ధాదుల నాశ్రయించి, వారల కడ వారి మత పరమార్థములను తెలిసికొనెను ఇట్లు నితడు సర్వశాస్త్రముల యందును అద్వితీయ పాండిత్య మందినవాడై విలసిల్లెను

ఆచార్యుల నామధేయములు	- వారు బోధించిన శాస్త్రములు
1 నరసింహగుప్త (పితతండ్రి)	వ్యాకరణము
2 వామనాథుడు	ద్వైతాద్వైత తంత్రములు
3 భూతిరాజతనయుడు	ద్వైత శైవము
4 భూతిరాజు	బ్రహ్మవిద్య
5 లక్ష్మణగుప్త	క్రమ-త్రికదర్శనములు
6 భట్టేందురాజు	ధ్వనిమార్గము
7 భట్టతోతుడు	నాట్యశాస్త్రము

ఇతనికుటుంబము, దానిపరిస్థితులు ఇతని తల్లిదండ్రులెవరో కాక, ఇతనికి వామనగుప్తుడు అనునొక పినతండ్రియు, మనోరథుడను నొక తమ్ముడును, క్షేముడు, ఉత్పలుడు, అభినవుడు, చక్రకుడు, పద్మగుప్తుడు అను నైదుగురు పినతండ్రి కొడుకులును గలరు గురుపంక్తిలో పినతండ్రి పేరుగూడ నున్నది వారు అలంకార శాస్త్రగ్రంథముల విరచించినట్లుల, అభినవభారతిలో ఇతడు ఉదాహరించి యున్నాడు సోదరులందరును సకలశాస్త్రపారగులగుట మాత్రమేగాక, ఉత్తమగ్రంథ రచయితలై యున్నట్లు తెలియుచున్నది "స్పన్దనిర్ణయ" మను శైవగ్రంథమును క్షేముడు (క్షేమరాజు) అను సోదరుడు విరచించెను ఇట్లు వీరి కుటుంబములోనివా రందరును ప్రౌఢశాస్త్ర ప్రవీణులును, అత్యంత శివభక్తి సమన్వితులును నై యుండిరని తెలియుచున్నది

ఇతడు సాహిత్యాధ్యయనము చేయుచుండినపుడే ఇతని తల్లి చనిపోయినది అప్పటికి ఇతని తండ్రి, వయసు చెల్లినవాడయ్యె, వివాహాంతరమును చేసికొన నొల్లక పరమవిరక్తుడై యుండెను ఈ సంఘటనచే మన అభినవ గుప్తుల మనస్సు ఘోరశోక శ్రేయోమానుచింతవారులందే నిమగ్నమయ్యెను అందుచే నితడు వివాహముచేసికొనుట కంగీకరింపలేదు అటులై అగమవిజ్ఞానసంపాదనకై కడగి, అందు సంపూర్ణమయిన విజ్ఞానమును సార్జించుటయేగాక, తద్యోగసిద్ధుడై తాను తరించి, ఇతరులను గూడ తరింప జేసెను ఇతని అతివిపులమైన తంత్రాలోకము ఇతని అసా

ధ్వనికును ఆగమపరిజ్ఞానమునకును, అద్వితీయ పాండిత్య మునకును నిదర్శనము.

నిర్యాణము: ఇత డుద్దేశించిన కార్యమును ముగించిన తరువాత, తన 12 వందల శిష్యులతో గూడ భైరవుని గుహలో ప్రవేశించి మరల తిరిగిరాలేదట. ఆ గుహ మాత్రము ఇప్పటికిని శ్రీనగరునకును, గుల్మార్గు కును మధ్యనుండు "మగమ్" అను ప్రదేశమునకు 5 మైళ్ళ దూరములో నున్నది. అచ్చట నుండు ముసల్మానులు కూడ ఈ ఐతిహ్యమును ఇప్పటికిని స్మరించుచున్నారు. అట్లు యోగ సిద్ధి నొందిన మహామాహేశ్వరు డితడు.

ఇత డనుగ్రహించిన గ్రంథములు: (1) బోధ పంచదశిక (2) మాలినీ విజయవార్త్తికము (3) పరాత్రింశికా వివృతి (4) తంత్రాలోకము (5) తంత్రసారము (6) తంత్రవటధానిక (7) ధ్వన్యాలోకలోచనము (8) అభినవ భారతి (నాట్యశాస్త్రవ్యాఖ్యానము) (9) భగవద్గీతార్థ సంగ్రహము (10) పరమార్థసారము (11) ఈశ్వర ప్రత్యభిజ్ఞావిమర్శిని (12) ఈశ్వరప్రత్యభిజ్ఞావివృతి విమర్శిని (13) క్రమస్తోత్రము (14) దేహస్థదేవతాచక్రస్తోత్రము (15) భైరవస్తోత్రము (16) పరమార్థద్వాదశిక (17) పరమార్థచర్చ (18) మహోపదేశవింశతిక (19) అనుత్తరాష్టిక (20) అనుభవనివేదనము (21) తంత్రోచ్చయము (22) ఘటకర్పరకులకవివృతి (23) కర్మకేళి (24) శివదృష్ట్యాలోచనము (25) పూర్వపంచిక (26) పదార్థ ప్రవేశనిర్ణయటీక (27) ప్రకీర్ణకవివరణము (28) ప్రకరణ వివరణము (29) కావ్యకౌతుకవివరణము (30) కథాముఖ తిలకము (31) లఘ్వీప్రక్రియ (32) భేదవాదవిదారణము (33) దేవీస్తోత్రవివరణము (34) తత్త్వార్థప్రకాశిక (35) శివశక్త్యవినాభావస్తోత్రము (36) బింబప్రతిబింబవాదము (37) పరమార్థసంగ్రహము (38) అనుత్తరశతకము (39) ప్రకరణస్తోత్రము (40) నాట్యాలోచనము (41) అనుత్తర తత్త్వవిమర్శినీవృత్తి ఇంకను అనేక గ్రంథములు రచించినట్లు ఇతని గ్రంథములయందలి ప్రస్తావనలవలనను ఇతరుల గ్రంథములయందలి ప్రస్తావనలవలనను తెలియు చున్నది.

ఇందు మొదటి 11 గ్రంథములు ముద్రితములు; 12-22 వరకును లిఖితగ్రంథములు, 23-38 వరకును కొన్ని ముద్రితములు, కొన్ని అముద్రితములు. మిగిలినవి గ్రంథముల పట్టికలవలన తెలియవగుచున్నవి.

అభినవగుప్తుని అభినవభారతి నాట్యరసమార్గములకును, తంత్రాలోకము కాశ్మీర శైవాగమ మార్గమునకును, ఆదర్శప్రాయములును నిరుపమములును నగు మహోత్కృష్టగ్రంథములు. ఇవి, ఆయా మార్గములయందలి ప్రయాణమార్గదర్శము లగు "ఆకర" గ్రంథములై యలరారును. శ్రీమదభినవగుప్తుల అమోఘశేముషీ ప్రభావమును, యోగసిద్ధిని, ఇవి కాహాటముగ తెలియజేయు చున్నవి.

ఇతని పాండిత్యము సర్వతోముఖమైనది. అందుచే ఇతనికి పదవాక్యప్రమాణపారావారపారీణ– ప్రబంధ సేనారస– ధ్వనినాటక ప్రత్యభిజ్ఞాదర్శన ప్రవర్తకాచార్య– మహామాహేశ్వర– ఇత్యాద్యనేక బిరుదములు లభించెను. అభినవగుప్తుని లోచనము ధ్వన్యాలోక వ్యాఖ్యలలో నెల్ల మిన్నయైనది. పాణినీయమునకు మహాభాష్యమెట్లో అలంకారశాస్త్రమునకు లోచనవ్యాఖ్య యట్లు. ఈ వ్యాఖ్య వలననే ధ్వన్యాలోకమునకు అనంతప్రచారప్రసిద్ధులు కలిగెను. లోచనమును రచించుటయందు అభినవగుప్తునకు ఉపకరించినవ్యాఖ్య అతని పూర్వుడే రచించిన చంద్రిక యనునది. ఇతడచ్చటచ్చట చంద్రికను ఖండించుచు మా పూర్వవంశీయునితో కయ్యము చాలును అనుచు తన వ్యాఖ్యను ఉపసంహరించుచుండును.

తే. కె. వి. యస్. ను

అభ్యవహారము-అర్ఘపద్ధతి :- విషయములు: ధాన్యభేద నిరూపణము, దంపు, వంట, వంటకుపాత్ర విశేషము, భోజనము, తదితర ప్రసక్తాంశములు.

లోకములో తరతమభావముచే (తారతమ్యముచే) మానవులలో కొందరు జొన్నలు, మరికొందరు గంటెలు, సన్న ధాన్యము, ముతక ధాన్యము, నల్ల ధాన్యము, గోధుమలు మున్నగు ధాన్యవిశేషములు అన్నము రొట్టె, కావ మున్నగు రూపభేదములచే ఎట్లు భుజించుచుండిరో అట్లులనే దేవతలలో గూడ అగ్ని(గృహపతి)కి నల్లధాన్యము (కృష్ణవ్రీహులు) తో చేయబడిన పురోడాశము (యజ్ఞార్థమయిన అపూపము), సోమునకు చామ బియ్యపుఅన్నము (చరువు); సవితకు ఆశువ్రీహుల (60 దినముల పంట

ధాన్యము) తో చేయబడిన రొట్టె; బృహస్పతికి నివరి ధాన్యపు అన్నము, ఇంద్రునకు మహాప్రీహులు (పెద్దవరి ధాన్యముతో చేయబడిన) రొట్టె; వరుణునకు యవధాన్యపు అన్నము, పూషదేవతకు దంతములు లేకపోవుటచే పిండితో చేసిన జావ మున్నగునవి, అగ్ని, సోముడు మున్నగు దేవతా భేదముచే, నల్లధాన్యము మున్నగు ద్రవ్యభేదముచే రొట్టె, అన్నము, జావ మున్నగు రూప భేదముచే శ్రుతిలో విధింపబడియున్నవి. దీనికి కృష్ణయజుర్వేద సంహితలో—

శ్రు "అగ్నయే గృహపతయే పురోడాశం - కృష్ణానాం వ్రీహీణాగ్ం, సోమాయ - శ్యామాకం చరుగ్ం, సవిత్రే - పురోడాశం ఆశూనాం వ్రీహీణాం,- బృహస్పతయే-నైవారం చరుం, ఇంద్రాయ-పురోడాశం-మహావ్రీహీణాం, వరుణాయ - యవమయం చరుం"

(కృ య సం 1-8-10)

"పూషా ప్రపిష్టభాగో౽దంతకోహి" (కృ య సం 2-6-8) అని కలదు. శావము లోకములో నైనందిన ప్రక్రియలో గోధుమరొట్టెలు, జొన్నరొట్టెలు, జొన్న అన్నము, సన్నబియ్యము అన్నము మున్నగు వాటిని గంజిజావ, గోధుమ జావ మున్నగువాటిని వేరువేరుగా ప్రతి నియతముగా భుజించు మానవులవలె, దేవతలలో గూడ ధాన్యాది భేదముచే ప్రతినియతాహారమును శ్రుతివాక్యములు బోధించుచున్నవి

ప్రకృతములో - పై దేవతలకు తత్తత్కర్మలందు ఆయా ధాన్యములచే (చరుపురోడాశాదులను) అన్నము మొదలగువాటిని చేయదలచినపుడు వీటి అన్నిటికిని మొదట బియ్యము అవసరముగావు అట్టి బియ్యమును తయారుచేయుటకు లౌకిక సాధనము లగు నఖవిదళన మొనర్చుట (అనగా గోళ్ళతో ధాన్యమును ఒలిచి బియ్యముగా తయారుచేయుట), మిల్లులో పోయుట, దంపుట మున్నగువాటిలో దేనిచేనైనను బియ్యమును తయారుచేయుటలో విశేషము కానరాదు గాన ఏ ఉపాయముచే నైనను బియ్యమును తయారుచేయవచ్చునని లౌకికదృష్టిచే సిద్ధమగుచు నుండగా,

దంపుడు బియ్యము : శ్రుతితో "వ్రీహీనవహంతి" (ధాన్యమును దంపియే బియ్యమును తయారుచేయవలెను) అను విధివాక్యము పూర్వమీమాంసాశాస్త్రములో బహు విపులముగ విచారించి సిద్ధాంతీకరింపబడినది ఆ నియమ విధినమసరించి 'అవహననముచేతనే (దంపుడుచేతనే) బియ్యమును తయారుచేయవలెను గాని నఖవిదళనాది—ఉపాయాంతరములచే తండులములను నిష్పాదనము చేయరాదు' అని సిద్ధమయినది

దంపుడు బియ్యపు మహత్త్వము నఖవిదళన మొనర్చుట మిల్లులో తయారుచేయుట, దంపుట మున్నగు సాధనములలో దేనిచే సిద్ధముచేసినను బియ్యములో విశేషము కానవచ్చుటలేదుగదా! అట్టిసందర్భములో (అవహననము) దంపుచే తయారుచేసిన బియ్యములో మహత్త్వముండునా అని శంకింపరాదు దానియందుగల అలౌకికమహత్త్వము నటులనుంచి లౌకిక మహత్త్వమును గమనింపదగును

"వషట్కారోవై గాయత్రియై శిరో౽చ్ఛినత్తస్యైరసః పరాపతత్స పృథివీం ప్రావిశత్స ఖదిరో భవద్యస్యఖాదిరస్స్రువో భవతి ఛందసామేవరసేనావద్యతిసరసా అస్యాహుతయో భవంతి" ఇతి (కృ య. సం 3 5-7)

పూర్వమువషట్కారదేవతగాయత్రీఛందస్సుయొక్క శిరస్సును ఛేదింపగా దానిసారము పృథివియందు ప్రవేశించి ఖదిర (చండ్ర) వృక్షరూపముగ ఉద్భవించెను కావున చండ్రకఱ్ఱతో నిర్మించిన స్రువముతో శ్రౌతకర్మలందు ఆజ్యము మున్నగు ద్రవద్రవ్యములనుగ్రహించిన యెడల ఛందస్సులయొక్క సారముతో గ్రహించినట్లగును అని కృష్ణయజుర్వేదములో చెప్పబడినది

ఈ శ్రుతివలన 'చండ్రకఱ్ఱగాయత్రీఛందస్సుయొక్క సారము అని స్పష్టమగుటచే, లోకములో దంపుటకు, రోకళ్ళను చండ్రకఱ్ఱతోనే తయారుచేయుచుండెడి సంప్రదాయము ఏర్పడినది గాన అట్టి రోకళ్ళచే ధాన్యమును దంపినచో ఛందస్సులయొక్కసారము ఆ బియ్యమునందు ప్రవేశించును కావుననే దంపుడుబియ్యము ఆరోగ్యమునకు సాధనమగుచున్నవి— ఈ గాథను తెలిసికొనక పోయినను దంపుడుబియ్యము ఆరోగ్యమునకు కారణమని

వైద్యులు పలుకుచుందురు. కాని ఈ శ్రుతిబోధితమగు కారణమును మాత్రము గ్రహింపజాలక, బియ్యము మిల్లులో పోసినచో వేడిమిచే విటమినులు పోవుచున్నవి అందుచే అనారోగ్యము కలుగుచున్నది అని కొందరును, తవుడు పోవుటచే అనారోగ్యము ఏర్పడుచున్నది అని మరి కొందరును వచించుచున్నారు. ఈవిషయము ఎంతవరకు సత్యమో విమర్శింపవలసియుండును. ఎందుకనగ, దంపు నప్పుడుకూడ శ్రౌతకర్మంలో నున్న "సంప్రేష్యతి" త్రిష్ఫలీకర్తవై (ఆ శ్రౌ సూ.) అను ఈ ప్రేషమంత్రముచే మెరుగుపోటు వేయుమని అధ్వర్యుడు ఆజ్ఞాపింపగా "దేవేభ్య శ్శుధ్యధ్వం, దేవేభ్య శ్శుంధధ్వం, దేవేభ్య శ్శుంధధ్వం, సుఫలీకృతాన్ కరోతి" అను మాత్రమంత్రముచే పత్ని మెరుగుపోటువేసి పిదప చెరుగును. ఆ తవుడు అంత్యమున ఆ ఇష్టిలో దక్షిణాగ్ని యందు ఫలీకరణ హోమము చేయబడును. లోకములో కూడ మెరుగు పోటుచే తవుడును తీసివేసే బియ్యమును సిద్ధము చేయు వాడుకము పూర్వము నుండియు గలదు.

వైద్యులు తలచినట్లు మిల్లుబియ్యమునకు వేడిమిచే విటమినులు పోవుటగాని, తవుడు పోవుటగాని అనారోగ్య కారణమైనచో ధాన్యమును గోళ్ళతో ఒలిచి, బియ్యమును తయారుచేసినచో పై అనారోగ్యకారణములు ఆ బియ్యము నందు ఉండవు గాన అట్టి బియ్యమును స్వీకరింపవలసి యుండును. అట్లు స్వీకరించినచో అవఘాతవిధిని పూర్వ మీమాంసా శాస్త్రములో విచారణచేసి నిర్ణయింపబడినట్టి (దంపు చేతనే బియ్యమును తయారుచేయవలెను గాని ఇతర సాధనముంచే చేయరాదు అను) నియమము వ్యర్థమగును.

వేద బోధితమయిన విశేషము రూపు కావలెనన్నచో, కొంతకాలము గోళ్ళతో వొలిచిన బియ్యమును, మరి కొంతకాలము దంపుడు బియ్యమును ఉపయోగించినచో, గోళ్ళతో వొలిచిన బియ్యమునకు మిల్లు బియ్యమునకువలె వేడిమి ప్రసక్తియుండదు. తవుడు ఏమాత్రము పోదుగాన దంపుడు బియ్యమునందు కంటె గోళ్ళతో ఒలిచిన బియ్యమునందు అధికగుణము కనుపింపవలెను. అట్లు కనుపింపక, దంపుడుబియ్యమును ఉపయోగించినప్పుడే విశేషారోగ్యము కనుపించినచో వేదప్రతిపాదితమయిన ఛందస్సారము చంద్రరోకలిద్వారమున దంపుడు బియ్యము నందు సంక్రమించుటచేతనే ఆ గుణవిశేషము కన్పట్టు చున్నట్లు స్పష్టమగును. ఛందస్సారము బియ్యమునందు సంక్రమింపవలెనను తాత్పర్యముతోనే శిష్టాచారములో ధాన్యము పలుగుటకు సౌకర్యార్థము చంద్రరోకళ్లకు చుట్టు ఇనుపపొన్నులను చేయించుచున్నను, ఆ చంద్రకళ్ల యొక్క మధ్యభాగసంబంధము ధాన్యమునకు ఉన్నట్లును మనము గ్రహించుచునే ఉన్నాము.

ఈ విధముగ దేవతాహవిస్సులలో అంతటను దంపుడు బియ్యమునే ఉపయోగింపవలెనవి, నిరూపించిన పిదప, నిర్ ఋతి దేవతాకమయిన కర్మలో గోళ్ళతో ఒలిచిన బియ్యమునే ఉపయోగింపవలసినదిగా శ్రుతి బోధించు చున్నది. కృష్ణయజుర్వేదసంహితలో "నైర్ ఋతం చరుం పరివృక్త్యై గృహే కృష్ణానాం వ్రీహీణాం నఖనిర్భిన్నం" అని కలదు (1-8 9)

రాజసూయమను మహాక్రతువులో 'రత్నినాంహవిస్సులు' అను ఇష్టిప్రక్రమములో, మహారాజునకు మహిషి, వావాత, పరివృక్తి అను ముగ్గురు భార్యలుందురనియు, వారిలో పట్టాభిషిక్తురాలగు భార్యకు 'మహిషి' అనియు సామాన్య ప్రీతిగల భార్యకు 'వావాత' అనియు, ప్రీతి రహితురాలగు భార్యకు 'పరివృక్తి' అనియు నామములను నిర్దేశించి, వారిముగ్గురిలో 'పరివృక్తి' అను భార్యయొక్క గృహమునకేగి మహారాజు అచ్చట నైర్ ఋతేష్టిని చేయ నప్పుడు నిర్ ఋతి దేవతకు నల్లధాన్యమును గోళ్ళతో ఒలిచి బియ్యము చేసి ఆ బియ్యముతోనే చరువును (అన్నమును) వండి ఆ దేవతకు హవిస్సును ఇయ్యవలెనని వదిగ శ్రుతి చెప్పుటచే, గోళ్ళ బియ్యమును, మిల్లు బియ్యమును దేవతలకు నివేదనము చేయుటు, భుజించుట తగదని శ్రుతిశిష్టాచారముల వలన స్పష్టమగు చున్నది.

వంటకు పాత్ర విశేషము మృణ్మయపాత్రలోనే వండ వలెను. ఎట్లన మహాగ్నిచయనము క్రతువులో 'ఉఖ' అను కుండలో రంపపుపొట్టు మున్నగువాటిని ఉంచి ఆహవనీయ మను అగ్నిపై ఆ 'ఉఖ' ను ఉంచి అడుగున ఆహవనీయాగ్నిని లెస్సగా జ్వలింపజేసినచో, అడుగు మంటచే, ఉఖలో రంపపుపొట్టు మొదలగునవి అంటుకొని,

అగ్ని పుట్టిన పిదప, "ఉఖ్యేఽత ఆహవనీయమనుగమయ్య" (ఆ. శ్రౌ సూ) అను సూత్రానుసారము ఉఖాగ్ని పుట్టుట తోడనే, అడుగునయున్న ఆహవనీయాగ్నిని, పూర్తిగా ఆర్పివేసి, ఈ ఉఖాగ్నినే, ఆహవనీయాగ్నిస్థానీయముగా వ్యవహరింతురు అనగా ఆహవనీయాగ్నియందు చేయ వలసినహోమాదులను ఉఖాగ్నియందే చేయుదురు ఇట్టిది ఆచారముగా చెప్పబడినది అనంతరమందు కామనా విశేషముకే కృష్ణ యజుర్వేద సంహితలో "అంబరీషా దన్న కామస్యావరుంధ్యా దంబరీషేశా అన్నం క్రియతే సయోన్యేవాన్న మవరుంధే (1-1-10) "లోకములో మృణ్మయపాత్రయందు అన్నము వండుదురు గాన అన్న మును కోరు యజమానునకు అంబరీషము (మృత్పాత్ర) నుండి అగ్నిని తీసికొని వచ్చి ఉఖయందు అగ్నిని ఉత్పాద నము చేసినచో అట్టి యజమానునకు సమృద్ధమైన అన్నము లభించును" అని చెప్పబడినది ఈ శ్రుతివలన అన్నసంప్ర దాయములో మృణ్మయపాత్రచేతనే అన్నమును వండు చున్నట్లు స్పష్టమగు చున్నది.

మృణ్మయపాత్రను తడుపుట: లోకములో క్రొత్త మృత్పాత్రలను ప్రథమములో పాలతో తడిపి వాడు చుండెడి సంప్రదాయము కలదు దీనిని సహేతుకముగ శ్రుతి విధించుచున్నది కృష్ణ యజుర్వేద సంహితలో

> "అసుర్యం పాత్ర మనాచ్ఛృణ్ణ మాచ్ఛృణత్తి దేవత్రా కరజ ఉకేణాచ్ఛృణత్తి పరమం వా ఏత త్పయోయ దజుక్షీరం పరమేణైవా పారాం పయసాచ్ఛృణత్తి యజుషా వ్యావృత్త్యై (కృ య సం ౕ 1-7)

యజ్ఞసాధనమగు మృణ్మయపాత్రను కాల్చిన పిదప ప్రథమములో ద్రవద్రవ్యముచే తడపకుండా వాడినచో ఆ పాత్ర అసురయోగ్యమగును ద్రవద్రవ్యముచే తడిపి వాడినచో ఆ పాత్ర దేవకర్మలకు యోగ్యమగును అనంత రము దేనితో తడపవలెను అను శంకకై లోకములో మేకపాలు సర్వవ్యాధులను తొలగించుటయందు ప్రసిద్ధి కలదు కావున అవి ఉత్తమ మయినవని తెలియవగును వేదములోగూడ "ఆగ్నేయీ వా ఏషా యదజా" (కృ య సం ౕ-4-8) (ప్రజాపతి ముఖమునుండి అగ్నితో కూడ మేక పుట్టినది గాన మేక అగ్ని సంబంధమైనది అందుచే అది ఉత్తమమయినది) అని చెప్పబడినది ఇవ్విధ ముగ లోకమునను వేదములలోను మేక ఉత్తమమైనది గాన దాని పాలచే క్రొత్తకుండలను తడుపవలెను అని చెప్పి "లోకములోవలె మంత్రరహితముగ తడుపరాదు లోకవైలక్షణ్యముకొరకు యజ్ఞములో మంత్రములచే తడుపవలెను" అని వచించుటచే, లోకములో మంత్ర రహితముగ పాలతో తడుపుచున్నట్లు స్పష్టమగుచున్నది

లోకములో మేకపాలు తరచుగ సంభవించక పోవు టచే పాలతో మాత్రము తడుపుచుండెడి ఆచారము నేటి వరకు ప్రచారములోనున్నది ఈ విధముగ శ్రుతిప్రమాణ ములచే క్రొత్తకుండను ప్రప్రథమము పాలతోతడిపి, అనంతరము ఆకుండతో వంటచేయవలెనని స్పష్టమగు చున్నది

అన్నము వండుట వంటచేయునపుడు దంపుడు బియ్యమును కడుగకుండ అత్తెసరుగా వండవలసినదిగ "న ప్రక్షాళయతి, న ప్రస్రావయతి, న గాలయతి, జీవ తండుల మిన శ్రపయతీతి విజ్ఞాయతే" అని ఆ శ్రౌ సూత్రము చెప్పుచున్నది ఈ సూత్రముచే వంటచేయు బియ్యమును కడుగకూడదు దానిలో పోసిన నీటిని, కడుగును తీసివేయరాదు నీటిని పోసినతరువాత గాలించ రాదు అనగా వొక్కకడిగి నేమరాదు అత్తెసరుగా వండవలయును అన్నము చిముడకూడదు వంట బిరుసు పదునుగా నుండవలయును అని అగ్న్యాధానమునందలి శ్రౌతకర్మలో చెప్పబడినది దర్శపూర్ణమాసలు అను శ్రౌతకర్మలో "ప్రక్షాళ్య తండులాన్" (తండులములను కడిగి) అని చెప్పబడినది గాని గాలించి కడుగవలయునని చెప్పబడలేదు అందుచేత బియ్యమును కడుగకుండ అత్తెస రుగా వండుట, బియ్యమును కడిగి అత్తెసరుగా వండుట అను రెండువిధములు కలవనియు, అట్టి అన్నము దేవతా యోగ్యమగునవియు స్పష్టమగుచున్నది

రొట్టెను కాల్చుట: కృష్ణయజుర్వేదమునందు "యో విదగ్ధ స్స నైర్ ఋతో యో ఽశృత స్స రౌద్రో య శ్శృత స్స దేవ స్తస్మా దవిదహ తాశృతం కృత్య స్స దేవత్వాయ" (కృ య సం 2 కాం 6 ప్ర 3 అ) అని కలదు పురో డాశము (రొట్టె) మాడునట్లు విశేషముగ కాల్చబడినచో అది రాక్షసులకు ప్రియమగును కొంచెము పచ్చిగా నుండినచో ఆ పురోడాశము రుద్రునకు ప్రియమగును

నముముగా శ్రవణము చేయబడినచో అది దేవతాప్రియ మగు హావిస్సగును అందుచేత విదాహాదులు లేకుండ నముముగా శ్రవణము చేయవలెనని దీని భావము

వెన్న, నెయ్యి : "ఘృతం దేవానా మస్తు పితౄణాం నిష్పక్వమ్, మనుష్యాణాం తద్వై నత త్సర్వదేవత్యం యన్నవనీతం" (కృ య సం 6-1-1) అను శ్రుతివాక్య మొకటికలదు యజ్ఞములో ప్రథమదినమున యజమానుడు యజ్ఞశాలలో ప్రవేశించిన పిదప తన శరీరమందంతటను వెన్నను నఖశిఖాపర్యంతము రాచుకొనవలెననియు, అట్టి వెన్నను సంపాదించు నిమిత్తము మజ్జిగ చేయునపుడు చల్లగుంజకు త్రాటిని కట్టి పైకి గుంజు చిలికి తీసిన వెన్న దేవతలకు ప్రియమైనదనియు, చల్లగుంజ లేకుండ రెండు చేతులతో (చిన్న కవ్వముతో) మాత్రమే పెరుగును మథించి తీసిన వెన్న పితృదేవతలకు ప్రియమైనదనియు శ్రుతిబోధలయియున్నది కావున శిష్టాచారానుసారముగ స్మృత్యాదిబోధితమగు కవ్వముచే మథితమైన వెన్న దేవతాయోగ్యమును సర్వదేవతా ప్రీతిపాత్రమునునై యున్నదని తేటపడుచున్నది ఈ వెన్నను కాచి నెయ్యిగా తయారుచేయునపుడు పాకజన్యమయిన అవస్థాభేదములచే సర్వదేవతలకు ప్రియమైనట్లు శ్రుతి వక్కాణించుచున్నది ఎట్లన మామూలుగా కాగిన నెయ్యి దేవతలకు ప్రియ మైనది. అరకాక నెయ్యి పితృదేవతలకు ప్రియము కాగి పరిమళముతోగూడిన నెయ్యి మనుష్యులకు ప్రియము గాన ఈ తీరున వెన్న సర్వదేవతాప్రీతికరమని చెప్ప బడినది అట్టి వెన్నకు మూలమగు పాలనుగూర్చి కృష్ణ యజుర్వేదములో "అభివాన్యాయైదుగ్ధేభవతి। పాహిపితృ దేవత్యం దుహే" (కృ య బ్రా) అను శ్రుతివాక్యము కలదు దూడ చనిపోయిన గోక్షీరములు పితృదేవతలకు ప్రియమైనవి అని దీని భావము మరియు దూడగల గోక్షీరములు దేవతలకు ప్రియములయినట్లు దర్శపూర్ణ మాసాది శ్రౌతకర్మలందలి గోదోహనాది పర్యాలోచనచే స్పష్టమగుచున్నది కావున తత్తద్దేవతాకములగు కర్మలందు తత్తద్దేవతానుగుణమగు క్షీరజన్యమగు నవనీతముచే, తత్త ద్దేవతానుగుణముగ ఆజ్యమును తయారుచేసి తదనుగుణ ముగ హోమాదులయందు ఆజ్యమును వినియోగింపవలెన నట్లు విశదమగుచున్నది.

పాత్ర నిర్ణయము : భోజనము రజతపాత్రలో పితృ దేవతలకును, సువర్ణపాత్రలో దేవతలకును ప్రియమైనట్లు ఆర్షికమంత్రములో విశ్వేదేవతలకును, పితృదేవతలకును, అర్చనచేయు సందర్భమునందలి "సౌవర్ణ మిదం పాత్రం" "రాజత మిదం పాత్రం" అను వాటిచే స్పష్టమగుచున్నది వెండి కంచములను ఉపయోగించువారు దేవతానివేదన చేయుటకు యోగ్యతా సంపత్తి కలుగుటకు, బంగారపు పువ్వును వేయించినచో అది సువర్ణపాత్ర అగును గాన అది దేవతానివేదనకు అనుకూలమగును శక్తిలేనివారు అరటి ఆకును ఉపయోగించి తత్తత్కార్యానుగుణముగ రాజత, సౌవర్ణపాత్ర భావనచే ఆర్షికాదులయందు కర్మను నిర్వర్తించెడి ఆచారముకలదు కాని 'కదళీ గర్భపత్రంచ' అను స్మృతిచే అది నిషేధింపబడినది అందుచే అరటి దిన్నచే కుట్టబడిన కొంద విస్తళ్ళను ఉపయోగించరాదు

ఇట్లు యథాసంభవముగను, యథాశక్తిగను పాత్రను సంపాదించి పూర్వోక్త ఆజ్యముచే పాత్రాభిఘారమును చేసి పదార్థములను వడ్డించిన పిదప తిరిగి అన్నాభిఘార ముఁచేసి, అనంతరము పూర్వపరిషేచనముచేసి ప్రాణా హుతులను పండ్లకు తగులకుండ మ్రింగవలెను దీనిని ప్రాణాగ్నిహోత్ర మందురు ఇట్లు ప్రాణాహుతులను తీసికొనకుండ భోజనమును చేసినచో నరుడు భగ్నవ్రతు డగునని స్మృతులు బోధించుచున్నవి భోజనముచేయు రీతినిగూర్చి "ప్రాచీ ముఖ్యాకారం । అగ్నౌ రంతతః । ఏవ మిన హ్యన్న మద్యతే" (కృ య బ్రా 8 8.1) "హస్తం పురతః పాత్రే ప్రసార్య అభితః భోజ్యా న్యాకృష్య ముఖలితే ప్రక్షిపతి తద్వత్"అని శ్రుతిస్మృతులు కలవు దర్శపూర్ణమాసలు అను శ్రౌతకర్మలో ధ్రువము, జుహువు మున్నగు నామములచే ప్రసిద్ధములగు దారు మయములగు హోమపాత్రలను దర్భాగ్రములచే తుడుచు సందర్భమున, లోకమునందు మానవుడు భోజన సమయ ములో ఎదుటనున్న భోజనపాత్రయందు హస్తమును ప్రసరింపచేసి, ఇరుప్రక్కలగల వ్యంజనములను ఆకర్షించి అన్నములో కలుపుకొని నోటిలో ఎట్లు వేసికొనునో అటు లనే ఈ హోమపాత్రలను తూర్పునుంచి దర్భాగ్రములచే మధ్యభాగమునకు సంమార్జనము చేయవలయునని పై శ్రుతి సూత్రములు బోధించుచున్నవి గాన ప్రాణా

పాపులను తీపికానిని పిదప అన్నమును వ్యంజనముల నమ్మేళనముతో భోజనమును చేయుచున్నట్లు లోకము నందును వేదమునందును ప్రసిద్ధి కానవచ్చుచున్నది

దధి (పెరుగు) ఇవ్విధముగ భోజనమును చేయు సందర్భములో అంత్యమున పెరుగుతో భోజనమును సమాప్తి చేయవలెనని చెప్పి, ఆ పెరుగును తయారుచేయు విధానమును శ్రుతి ఈ క్రిందివిధముగా బోధించుచున్నది "య త్సూతికైః స్యా పర్ణవల్కైః స్యా తంస్యాత్సౌమ్యం తద్వ్యతిక్యకైః రాక్షసం తద్య త్తండులైః స్తైశ్వదేవం తద్యదాతం చనేన మానుషం తద్య ద్దధ్నాతత్సేంద్రం దధ్నాతనక్తి సేంద్రత్వాయ" (కృ యు సం 2 6 8) సోమలతా సదృశములగు పదధిలిశేషములచేగాని పూతీకముచేగాని, మోదుగ చెట్టుయొక్క తెరడుచేతగాని, క్షీరములలో తోడుపెట్టుటచేత నిష్పన్నమయిన పెరుగు సోమదేవతకు ప్రియమైనదిఅని పై శ్రుతిభావము అటులనే క్షీరములకును స్థూల బదరీఫలసంబంధముచే నిష్పన్న మయిన పెరుగు రాక్షసులకు ప్రియమయినది తండుల సంపర్కముచే నిష్పన్నమగు దధివిశ్వేదేవతలకు ప్రియము కొంచెము పులిసినమజ్జిగచే నిష్పన్నమయిన పెరుగు మనుష్యులకు ఇష్టమయినది క్షీరములలో పెరుగు తోడు పెట్టగా నిష్పన్నమయిన దధి ఇంద్రునకు ప్రియమయినది అట్టి పెరుగును ఇంద్రునకు హోమము చేయుటకై పాత్రయందు గ్రహించునపుడు పాలను ముందుగ్రహించి అంత్యమున పెరుగును గ్రహణము చేయవలెను అట్లు చేయుటచే 'ధినోతీతి దధి' అని వ్యుత్పత్తి కావున, 'ధివ్ ప్రీణనే' అను ధాతువువలన ఏర్పడిన 'దధి' శబ్దమునకు 'సంతోషపరచునది' అని అర్థము కావున అట్టి వస్తువును చివర గ్రహణముచేసి హోమమొనర్చుటచే ఇంద్రునకు సంతోషము (తృప్తి) జనించును, అని తెలియుచున్నది "దధ్నో పరిష్టాద్ధినోతి" అను ఈ శ్రుత్యర్థము ననుసరించియే లోకములో పెరుగుతో అంత్యమున భోజనముచేయు నాచారము ఏర్పడెను ఇట్లు సర్వపదార్థములను భుజించిన పిదప అంత్యమున పెరుగుతో భోజనమును సమాప్తి చేయుటచే, మానవునకు సంతృప్తి జనించుచున్నది

రెండుపార్లు భోజనము : "ప్రజాపై సత్రమాసత తప స్తప్యమానా అజుహ్వతః । . . .మనుష్యా అపక్యా చమసం ఘృతస్య పూర్ణగ్ం స్వధాం । తముపోదతిష్ఠన్ తమ జుహవుః । తేన ద్వయీ మూర్ధ మచారుంధత తస్మా ద్ద్విరహ్నో మనుష్యేభ్య ఉపహ్రియతే ప్రాత స్సాయం చ" (కృ యు బ్రా కాం 4 ప్ర 8 అ) అని కలదు

పూర్వము ఒకప్పుడు ప్రజలు హోమము లేకుండ ఉపవాస రూపమగు తపస్సును చేయుచు, సత్రయాగ సదృశమగు సుకృతమును సంపాదించిరి ఇట్లు తపస్సును చేయుచుండగా కొంతకాలమునకు వారికి ఉచితమగు అన్నమును ధరించునట్టియు, ఘృతపూర్ణమగు నట్టియు దారుమయమునగు చోక పాత్రవిశేషము కానవచ్చెను వారు దానిని చేతబూని నిలువబడి ఆ ఆజ్యమును అగ్ని యందు హోమము చేయగా ఆ హోమ ప్రభావముచేత ఒక దినమున కాలద్వయమందు భోజ్యమగు అన్నము సంప్రాప్తమయ్యెను అప్పటినుండి నేటివరకును లోక ములో సామాన్యులచేతను, శిష్టులచేతను దినమునకు భోజనము రెండుపార్లు (సాయం ప్రాత స్సమయము లందు) చేయబడుచున్నది ఇవ్విధముగ రెండు పూటల భుజించునపుడు కొంచెము తక్కువగ భుజింపవలెననియు, ఏకాదశి మున్నగు దినములందు దినమున కొకసారే కడుపునిండ భుజింపవలెననియు స్మృతి బోధించుచున్నది పైవిధముగ, శ్రుతి, స్మృతి, శిష్టాచారములననుసరించి ఆహారమును భుజించు మానవులకు ఆయురారోగ్యములు సంపూర్ణముగ సిద్ధించునని అనుభవపూర్వకముగ స్పష్ట మగుచున్నది

కు. గ శా

అభ్యసనమన స్తత్వము - అభ్యసన మనువిషయ మును గురించి ప్రసంగించుటకుముందు మన స్తత్వమునకు సమానార్థకమగు సైకాలజీ (Psychology) అను పదము యొక్క అర్థమును స్పష్టముచేయుట అవసరము, శబ్ద వ్యుత్పత్తి ననుసరించి సైకాలజీ అను పదము 'ఆత్మ' అను అర్థమునిచ్చు 'సైక్' అను పదమునుండి ఉద్భవించినది అందువలన ఈ శాస్త్రమును మొదట ఆత్మసంబంధమైన శాస్త్రముగా పరిగణించిరి కాని ప్రాచీన తత్వజ్ఞులు ఆత్మ పదార్థ వివేచనకై ప్రయత్నించియు విఫలులైరి అందు వలన మొదటి నిర్వచనమును సవరించి కారు సైకాలజీ

అను పదమునకు మనస్సు అని అర్థముచెప్పిరి, వివేచనము వలన మనస్సు అను అర్థము కూడ అసమగ్రమని విదిత మయ్యెను పిదప కొందరు నిపుణులు సైకాలజిని చైతన్య పరిశీలనమని నిర్వచించిరి ఆ నిర్వచనముచే చైతన్యము కొంచెముగానున్నపుడును, పూర్తిగా లేనపుడును పర్చడు సమస్యలకు పరిష్కారములు లభింపవయ్యెను అందుచేత వారు సైకాలజీఅను పదనిర్వచనమును సమగ్రమొనర్చిరి ఆ నిర్వచనమును బట్టి సైకాలజీ అను పదము మానవ ప్రవర్తనశాస్త్రమను వర్థమునందు రూఢమయ్యెను ఒక సుప్రసిద్ధుడయిన మనస్తత్వజ్ఞుడు వచించినట్లు సైకాలజీ అను పదమునకు ఆత్మ, మనస్సు చైతన్యము అను వర్థములు క్రమముగా మారి "మానవప్రవర్తనశాస్త్రము" అను నర్థము మాత్రమే రూఢియైనది మానవప్రవర్తన శాస్త్రము విశాలమైనది ఇందులో శారీరకశాస్త్రము (Physiology), సాంఘికశాస్త్రము (Social Science) వంటి శాస్త్రము లనేకములు ఇమిడియున్నవి

శారీరకశాస్త్రము ప్రాణియొక్క వనులను నిర్వహించు అవయవములను, జీవాణువులను పరిశీలించును సాంఘిక శాస్త్రము రాజ్యములను, మానవ సంఘములను పరిశీలించును ఈ రెండు శాస్త్రములకు మధ్య మరియొక శాస్త్రము కలదు అదే మనస్తత్వశాస్త్రము అది వ్యక్తి యొక్క పుట్టుక మొదలుకొని అతని శైశవము, బాల్యము, యౌవనము, వార్ధక్యము, అంత్యదశ మున్నగు వివిధ దశలను పరిశీలించు శాస్త్రము ఒక వ్యక్తియొక్క జీవిత ములో పెక్కు పరిణామములు కలిగినను, అతని వ్యక్తి త్వము మాత్రము మార్పుచెందదు అందుకు కారణము అతనియందు వివిధ పరిణామములు జరుగుచుండగా అతని ప్రవర్తనములో అవిచ్ఛిన్నమైన ఐక్యమొకటి కని పించుటయే బాలునకును, వయోజనునకును, సామాన్యుని కును, అసామాన్యునకును, మానవునకును, జంతువునకును గల తారతమ్యమును సైకాలజీ చూపును వ్యక్తుల మధ్య గల తారతమ్యములను విద్య, ఆలోచన, ఉద్రేకము మొద లగు వ్యక్తియొక్క కార్యశక్తి నియమములను, సైకా లజీ విశేషముగా పరిశీలించును సైకాలజీ, వ్యక్తియొక్క ఉత్సాహకృత్యములను పరిశీలించు శాస్త్రమని చెప్ప వచ్చును. ఇచ్చట కృత్యము అన్న పదము విశాలమైన అర్థముతో వాడబడినది ఈ పదములో శారీరక, అంగిక, మానసిక కృత్యములు ఇమిడియున్నవి సాధారణముగా మనచే మానసికకృత్యములుగా ఎంచబడినటువంటి నేర్చు కొనుట, జ్ఞాపకముంచుకొనుట, ఆలోచించుట, పరి శీలించుట, వస్తుగడచేయుట, నిశ్చయించుట, తెలిసికొనుట, అనుభవించుట, అసహ్యించుకొనుట మున్నగువాటితో సైకాలజీకి ఎక్కువ సంబంధము కలదు తెలిసికొనుట, అనుభవించుట, చేయుట అను మీ ప్రధాన శీర్షికల క్రింద మూలభముగా తెలిసికొనుటకు, పరిశీలించుటకు వీలు కలుగుటకై, ఈ ఉత్సాహకృత్యములన్నిటిని వర్గీకరించి నను, వీటిలో ఒకదానినుండి మరొకదానిని విభజించుచు పరిహద్దు గీతలు గీయుట అసాధ్యము కారణము, ప్రతి మానసికకృత్యము శారీరకకృత్యముగా గూడ పరిగణింప బడుచుండుటయే కైగా, మెదడు తీవ్రముగా పనిచేయు టకు ఉపక్రమించిన ప్రతి కృత్యమునందును, సాధారణ ముగా, కండరములు, ఇంద్రియములు కూడ తమ పాత్రను నిర్వహించుచుండును వివిధ అంగములు తమ తమ కృత్యములను నిర్వహించు రీతిని పరిశోధించుట శారీరశాస్త్రము యొక్క కర్తవ్యము ఆ శాస్త్రము సంపూర్ణ వ్యక్తియొక్క జీవితమునకు ప్రతి అవయవము ఏమేమి సమకూర్చునో పరిశీలించుటకు ప్రయత్నించును ఉదా: చూచునప్పుడు కంటిలోను, మాట్లాడునప్పుడు వాగింద్రియములోను కలుగుచున్న పరిణామములను ఈ శాస్త్రము పరిశోధించును అయితే శారీరకశాస్త్రమే మానవప్రవర్తనమును గూర్చి అన్ని వివరములను తెలియ చేయగలిగినచో, ఇక సైకాలజీ అను శాస్త్రముతో మన కేమి అవసరము కలదు అను ప్రశ్న ఉదయింపవచ్చును ఈ ప్రశ్నకు సమాధానమిది శారీరకశాస్త్రము మనము తెలిసికొనవలసినవిషయములో కొంతభాగమునుమాత్రమే చెప్పును ప్రేమించునది, ద్వేషించునది, జయించునది, ఓడిపోవునది యథార్థముగా నొక వ్యక్తియే అతనికి కర్తవ్యములు కలవు, పరిష్కరింపవలసినసమస్యలు కలవు. అతడు సమర్థతతోను, సంతోషముతోను, ఇతర వ్యక్తుల తోను, వస్తువులతోను మెలగవలసియుండును సంపూర్ణ డైన వ్యక్తికిని, అతని చుట్టునున్న ప్రపంచమునకు మధ్య అనంతమును పారస్పరికమును నగు కార్యసమూహము

కలదు ఈ పరస్పర క్రియాకలాపమును శాస్త్రీయముగా పరిశోధనచేయుట అవసరము అందువలన ఒక సంపూర్ణుడైన వ్యక్తి ఇతర వ్యక్తులతోను, ప్రపంచముతోను యథార్థముగా కలిసిమెలిసి సంచరించు విధానమునే సైకాలజీ శాస్త్రీయముగా పరిశీలించుటకు పూనుకొనును

మనము సైకాలజీని అనుసరించి చూచినచో వ్యక్తి యొక్క కృత్యములన్నిటిలోను మిక్కిలి ప్రధానమైనది అభ్యసనము తెలివి, వ్యక్తిత్వము, మనోవికారము, ఇంద్రియజ్ఞానము లేక ఆలోచన మున్నగు వాటిలో ఏ విషయమును మనము గ్రహించినను అది అభ్యసనము పైననే ఆధారపడును మనుష్యుడు గ్రహణశక్తి కలిగిన జంతువు అతడు నిత్యము నేర్చుకొనుచుండును అతడు నిస్సందేహముగా సాంఘిక ప్రభావములచే పూర్తిగా కాకున్నను కొంతవరకైనను మారుచుండును పూర్తిగా మారుటకు అతడు కేవలం మొక మంటిముద్ద కాదు ఒక విధముగా అతనిని "ప్లాస్టిక్" తో పోల్చవచ్చును అతడు వాతావరణముతో స్పందించి, తన స్వార్థమును స్వీయ యత్నముచేతనే సంపాదించుకొనును అతడు తన వర్గసంస్కృతిని ఒక క్రమపద్ధతిలో తెలిసికొని, తన ప్రత్యేకపాత్రను అర్థము చేసికొనును సాంఘిక శాస్త్రములు "వ్యక్తి నేర్చుకొనును" అన్నంతవరకే బాధ్యతను వహించును కాని సైకాలజీ అనునది ఆ నేర్చుకొను క్రమపద్ధతిని పరిశీలించునట్టి విశేషబాధ్యతనుకూడ నిర్వహించును అందువలన నేర్చుకొనుట అనుదానికి సరియైన అర్థమేమిటో, ఎప్పుడు ఏ పరిస్థితులలో ఏ విధముగా మనము నేర్చుకొందుమో, ఇత్యాది విషయములను సైకాలజీ వివరించును.

అభ్యసనముయొక్క క్రమపద్ధతులను గురించి తెలిసికొనుటకు ముందు, విద్య అను పదముయొక్క నిర్వచనము అవసరము అప్పుడర్థు నిఘంటువు దీనిని అధ్యయనము వలన లభించిన విజ్ఞానము అని నిర్వచించినది అందుచే అధ్యయనముచేతను, ప్రయత్నముచేతను నేర్చుకొనిన విషయమంతయు విద్యయను పదమున నిమిడియున్నది మరియు అప్రయత్నముగా నేర్చుకొనిన విషయములు, సంతవాత్మకములైన క్రియలవలన నేర్పడిన కౌశల్యము, వస్తువులతోను, మనుష్యులతోను గలిగిన పరిచయము వలనను సంబంధములవలనను లభించిన నిపుణత, అభిప్రాయములుగూడ ఈపదమునందు ఇమిడియున్నవి ఇచ్ఛాపూర్వకముగ నేర్చుకొనునవి విషయములను వల్లెవేయుట వంటివి కొన్ని గలవు అభ్యసన మనునది అన్ని పనులకు వర్తించును చదువుటవలన చదువనేర్తుము పాడుటవలన పాడనేర్తుము ఒక మనుష్యుని స్వభావమును అతని ముఖమును చూచుటవలన తెలిసికొందుము ప్రొఫెసర్ వుడ్‌వర్త్ చెప్పినట్లు, ఏ ఉత్తమ కృత్యమునైనను విద్యగా పరిగణింపవచ్చును కాని ఆ కృత్యము వ్యక్తిని మంచివానిగాగాని, చెడ్డవానిగాగాని వృద్ధిచేసి అతనికి ఉత్తరకాలమున ఏర్పడు ప్రవర్తనమును, అనుభవమును అతని పూర్వకాలికములైన ప్రవర్తన అనుభవములకంటె భిన్నమైన వాటిగా చేయవలెను

అభ్యసనమన నేమి? కొన్ని పనులు మనుష్యునకు నేర్చుకొనకుండనే వచ్చును ఉదా పుట్టినతోడనే శిశువు శ్వాసమును పీల్చుట నేర్చుకొను అవకాశము లేకుండగనే శిశువు ఈ పనిని చేయుచున్నది కాలక్రమమున శ్వాసము పీల్చుటయందు ప్రావీణ్యము లభించగా, శ్వాసము పీల్చుకొనుటయందలి ప్రత్యేకపద్ధతులనుకూడ శిశువు నేర్చుకొనును ఉదా శ్వాసమును బిగబట్టుట, శ్వాసమును లోనికి పీల్చుకొని చేయు వ్యాయామములు, క్రొవ్వొత్తిని ఊది ఆర్పివేయుట, మొదలగునవి స్వతస్సిద్ధములైన శారీరక కార్యములు తప్ప, తక్కిన వన్నియు నేర్చుకొను పనులే అయియున్నవి

అభ్యసనము ఎప్పుడు జరుగును? విషయములు అభ్యసింపబడినవని మనము ఎప్పుడు చెప్పుదుము? లేదా ఏ పరిస్థితులలో నేర్చుకొను క్రమపద్ధతి యేర్పడును? అను ప్రశ్న ఇప్పుడు ఉదయించుచున్నది అభ్యసనము యొక్క స్వభావమును పరిశీలించుటకు అనేక ప్రయోగములు చేయబడి, అమూల్యమైన ఫలితములు సేకరింపబడి యున్నవి ముఖ్యముగా ఈ ప్రయోగాత్మకపద్ధతి ఈ అభ్యసన రంగమునందు చాల సఫలమైనది మానవుని జ్ఞాపకశక్తిపై మొట్టమొదటగా ప్రయోగములు పందొమ్మిదవ శతాబ్ది చివరి 25 సంవత్సరములలో చేయబడినవి కొన్ని సంవత్సరముల తర్వాత నిపుణములయిన సంచలనాత్మక కృత్యములపై ప్రయోగములు కావింప

జరెను. పిదప ఆ శతాబ్ది అంతమున ఉత్తములయిన మన తత్వజ్ఞులు జంతు విజ్ఞానమునకై ప్రయోగములను జరిపిరి. ఇట్టి ప్రాథమిక ప్రయోగములు మనుష్య విజ్ఞానముకైగాక జంతువిజ్ఞానముకై ఏ కారణముచే ప్రారంభింపబడినవి అని మనకు సందేహము కలుగవచ్చును. అందులకు కారణములు రెండు. జంతు విజ్ఞాన మెట్టిదో తెలిసికొనవలయునను మన తత్వజ్ఞుల కుతూహల మొకటి. అతి సూక్ష్మమును ప్రాథమికమును నైన జంతువిజ్ఞాన సూత్రములతో ప్రారంభింపదలచుట రెండవది. మానవుని స్థితి చిక్కైనది. అట్లే అతడు అర్జించు విజ్ఞాన పద్ధతులును చిక్కులతోకూడినవే. జంతువిజ్ఞాన పద్ధతియొక్క పరిశీలనము, మానవుడు విజ్ఞానార్జనము చేయు క్రమమును అర్థము చేసికొనుటకు ఎక్కువ ఉపకరించినది. అందులకు కారణము, జంతువులు నేర్చుకొనుటలో కనిపించు అనేక అంశములు, ప్రవృద్ధమైన దశలో, మానవులలో కనిపించుటయే.

జంతువుల అభ్యసనము జంతువులను గురించి అతి విస్తృతముగా జరుపబడిన ప్రయోగ పరిశీలనయందు, లాయిడ్ మార్గన్ అను వాతడు కృషిచేసి, ప్రాథమికమైన - ఒక మూలసూత్రమును ఏర్పరచెను. దానిని లాయిడ్ మార్గను సూత్ర మందురు. "ఏ క్రియనైనను మనస్తత్వ' పరిధులకంటె అధోభాగమున పనిచేయు శక్తియొక్క ఫలితముగా పరిగణింపబడినచో, ఆ క్రియను ఒక ఉన్నతమానసిక శక్తియొక్క ఫలితమని ఏ విధముగాను చెప్పలేము అను నదియే లాయిడ్ మార్గన్ యొక్క సిద్ధాంతము. దీని ననుసరించి పరిశీలించగా, జంతువులలో - ముఖ్యముగా అతితెలివిగల జంతువులగు కోతులలోకూడ సంపూర్ణమగు హేతుజ్ఞానము ఉన్నట్లు కనపడదు. కాని వాటియొక్క ఏమాత్రపు వివేకమును చూపు ప్రవర్తనమైనను హేతుజ్ఞాన పూర్వకముగా చేయబడినదేమో అను విభ్రాంతిని కలిగించును. జంతువుల అభ్యసనమును తెలిసికొనుటకై చేయబడిన వివిధప్రయోగ పద్ధతులును, వాటిలో ముఖ్యముగా ప్రయత్న-ప్రమాద పద్ధతియు ఈ దిగువ చెప్పబడిన సామాన్యాంశములపై ఆధారపడి యున్నవి.

(అ) ఒక లక్ష్యమును చేరుటకు ఒక సంకల్పము.

(ఆ) లక్ష్యమును చేరుటకు స్పష్టమైన మార్గము కనిపించక పోవుట

(ఇ) పరిస్థితి పరామర్శము

(ఈ) లక్ష్యమార్గములను వివిధరీతుల ననుసరించుట

(ఉ) చిట్టచివరకు లక్ష్యమును చేరుట

ప్రయత్న - ప్రమాద - పద్ధతి : జంతువు ఈ ప్రయోగ విధానము నంతయు నడిపి జయము గాంచినపుడు అది ప్రయత్న - ప్రమాద - పద్ధతి ద్వారమున అభ్యసించిన దని మనము చెప్పగలమా ? కాని మన తత్వజ్ఞులు ఆ పద్ధతి ప్రకారము అది నేర్చుకొనలేదని అందురు. ఏలనగా ప్రతి దినము కావించిన ఈ సంక్లిష్టప్రయోగమునందలి ఏ విభాగముయొక్క సాయమున ఆ జంతువు ప్రయత్న - ప్రమాద - పద్ధతియొక్క అవృత్తిని తగ్గించి, విషయ గ్రహణములో నేర్పును సంపాదించినది అను సంశయము విచారణీయము. ఈ ప్రయోగము జరుగుచున్నంతకాలము జంతువు కదిలి పరిశీలించుచున్నదన్నమాట నిజమే. కాని చలనము, పరిశీలనము అను నీ రెండింటిలో దేనివలన అది నేర్చుకొనుచున్నది ? మొత్తముమీద ఈ నేర్చుకొను క్రమములో చలనాత్మక క్రియకన్న జ్ఞానేంద్రియముల ద్వారమున చేయు పరిశీలనమే ఎక్కువగా ఉపకరించుచున్నది. పరిశీలనమునకు చలనముకూడ అవసరమనుట నిర్వివాదము. అట్టియెడ చలనము కలిగించుటకంటె చలనముయొక్క ఫలితమును పరిశీలించుటయే విజ్ఞాయకమైన అంశము. ఈ ప్రయోగములో పెట్టె, వల, మొదలగు ఏ విధమైన వస్తువులను ఉపయోగించినను, జంతువు ఎదురుగా కనిపించు వస్తువుల కర్తృత్వమును తెలిసికొనును. ఈ స్థితియందు జంతువునకు ప్రయోగమునందలి వస్తువులయొక్క కర్తృత్వమును తెలిసికొనుట యందుకంటె వాటినుండి తప్పించుకొనుటయందే తాత్పర్యముండును.

ఈ పరిస్థితులలో జంతువులకు అంతర్దృష్టి ఉన్నదా, అను ప్రశ్న ఉదయించును. కారణమేమన, పిల్లులకంటెను కుక్కలకంటెను ఎక్కువ తెలివిగలిగిన కోతులును, చింపంజీలును (ఒకజాతి కోతులు) కాగా క్లిష్టమైన యుక్తులు నేర్చుకొనుట కలదు. ఈ స్థితిలో అంతర్దృష్టి యనగా ముందుచూపు వెనుకచూపుకై యున్నది - అని అనుభవమువలన తెలియుచున్నది. మరియును, అంతర్దృష్టి

యనగా వస్తువుయొక్క తత్త్వముయొక్క అవగతియై యున్నది (ప్రొఫెసర్ వుడ్‌వర్తు ఇట్లు చెప్పును: ఆధునిక యుగములో మనము మోటారుకార్లను, రేడియోలను, వాటి యంత్ర రచనాజ్ఞానము ఏమాత్రమును లేకయే ఉపయోగించుకొనుచున్నాము. ఏ వస్తువుయొక్కగాని సంపూర్ణమైన అంతర్దృష్టిగలవా రెవ్వరును లేరు. 'అంతర్దృష్టి' అను పదములో నమలను నెరవేర్చుకొనుటకై మనము చేయు సామాన్య పరిశీలనముకూడ ఇమిడియున్నది" కావున అంతర్దృష్టియొక్క స్థానమున మనము 'పరిశీలనము' అను పదమును వాడవచ్చును. ఈ పదమును వాడుటలోకూడ కొంత చిక్కు లేకపోలేదు. కారణము - పరిశీలన మనగా బుద్ధిపూర్వకమైన పరిశీలన మగుటయే. జంతువు దాని జ్ఞానేంద్రియముల ద్వారమున పరిస్థితియొక్క వివరములను తెలిసికొనును. ముందు చూపు కలిగియున్నచో అది కార్యరంగమును పరిశీలించి లక్ష్యసిద్ధికై మార్గమును అన్వేషించును. తరచుగా జంతువు కేవల పరిశీలనముచేతనే అనగా, యత్న-ప్రమాద పద్ధతి ననుసరింపకయే, లక్ష్యసిద్ధి పొందజాలదు. ఇందులో విశేషముగా వెనుకచూపు అవసరమగుచున్నది.

పరిస్థితి జనితక్రియ (Conditioned Reflex) : జంతువుల మనస్తత్త్వ రంగమున పరిశీలనరహితమైన మరియొక ముఖ్యమైన అభ్యసనక్రమము కలదు. అదియే పరిస్థితి జనితక్రియ. ఈ శతాబ్ది ఆరంభమున (జంతుదేహ ధర్మ శాస్త్రజ్ఞుడైన) ఒక రష్యను దేశీయుడు 'పావ్‌లోవ్' అనువాతడు కుక్కలను పరిశోధనవిషయముగా గ్రహించి, వాటియొక్క జీర్ణశక్తిని గురించి పరిశీలించెను. అందు అతడు కుక్కల లాలాజలస్రవణమును నిర్ణయించుటకు ఒక పద్ధతిని కనుగొనెను. కుక్కలకు నోటిలో ఆహార మున్నప్పుడేగాక, అవి ఆహారమునుగాని, ఆహారమును పెట్టు పళ్ళెరమునుగాని, ఆహారమునిచ్చు మనుష్యునిగాని, చూచినపుడును, ప్రక్కగదిలోనున్న ఆ మనుష్యుని కాలి చప్పుడు విన్నప్పుడును, వాటి నోటినుండి లాలాజలము ఊరుటను 'పావ్‌లోవ్' కనిపెట్టెను. నోటియందు ఆహార మున్నప్పుడు లాలాజలము ఊరుట సహజక్రియయై యున్నది. ఆహారపుపళ్ళెరమును చూచుటచేతను, ఆహార మిచ్చు మనుష్యుని పదధ్వనిని వినుటవలనను, లాలాజలము ఊరుట నిష్పంకయముగ అసహజక్రియ, అనగా, అభ్యస్తమైన క్రియ. దీనికి ఆధారము ఆ జంతువునకు ఇంతకు మునుపు ఆహారము పెట్టబడిన పరిస్థితులు. అందుచేత 'పావ్‌లోవ్' దీనికి 'పరిస్థితిజనితక్రియ' యని పేరిడెను. ఇది యథార్థముగా ఒక ప్రతిక్రియ కాదు. అందుచే దీనిని మనస్తత్త్వజ్ఞులు నంబియమక్రియ యనిరి (Conditioned Response).

మానవుల అభ్యసనము: జంతువులు నేర్చుకొను సామాన్య విధానమును గూర్చిన వివరములను తెలిసికొనినపిదప మానవులు నేర్చుకొను రీతిని పరిశీలించుట మన కర్తవ్యము. మానవుడు జంతువుకంటె అధికుడు. కొన్ని అంశములలో అతడు నేర్చుకొను పద్ధతి జంతువులు నేర్చుకొను పద్ధతికంటె విశిష్టము.

1. మానవుడు జంతువుకంటె విశేషముగా నేర్చుకొనును.
2. మానవుడు నేర్చుకొను విషయము జంతువు నేర్చుకొను విషయముకంటె ఎక్కువ శక్తికలిగి యుండును.
3. మానవుడు నేర్చుకొనగలిగినదంతయు జంతువు నేర్చుకొనలేదు.

మానవుడు జంతువు నేర్చుకొనునట్లే నేర్చుకొనును. నేర్చుకొను క్రమము, పరిశీలనము యత్న-ప్రమాదపద్ధతి ఇవి ఉభయత్రసమానములే అయినను, అతని పరిశీలనము, యత్న-ప్రమాద-పద్ధతి- రెండును ఉన్నత స్థాయికి చెంది యుండును. మనుష్యునిపరిశీలనము కేవలము జ్ఞానేంద్రియ జన్యమే కాదు. అతడు నియమములు కలిగినవాడై, అల్పములయిన ఉద్రేకములకు లోనుకాడు. చిక్కులు పెట్టుట, కలవరపెట్టుట, అను ప్రయోగములు మనుష్యుని పరముగా జరుగగా, అతడు వాటిని బోధ చేసికొనుట యందును, వాటినుండి విముక్తిని సంపాదించుకొనుట యందును జంతువులకంటె విశేషమైన ఉత్కృష్టతను ప్రదర్శించునని తెలియుచున్నది.

మానవుని చేతులు కౌశలముతో పనిచేయుటకు ఎక్కువ వీలుగానున్నవి. దీనికంటె ముఖ్యమైన విషయమేమనగా అతని పరిశీలనశక్తి, జంతు పరిశీలనశక్తికంటె గొప్పది. అతడు పరిశీలనమువలన నేర్చుకొనుట అనగా,

తెలుసుకొను పరిస్థితులను తెలిసికొనుటయేగాక, వాటి యొక్కటి భవిష్య విషయములను తెలిసికొనుట కూడ అవసరమున్నది. మనుష్యుడు అధ్యయనించునపుడు తాను అన్వేషించు పరిస్థితుల యొక్కయు తాను ఉపయోగించు వస్తువుల యొక్కయు లక్షణములను తన మనస్సునకు పట్టించుకొనును. అతడు చలనాత్మక విషయములను అధ్యయనించునపుడు, ఒకసారి కదల్చబడిన పిదప స్వతంత్రముగా నడచునట్టి క్లిష్టచలన క్రియలను సాధనముగా చేసికొనును. అభినయించుట, నృత్యముచేయుట, ఉపన్యసించుట అనునవి ముఖ్యోదాహరణములు. ఇట్టి చలనాత్మక అధ్యయన రీతులన్నియు ఆరంభమున పరిశీలనముపై నెక్కువ ఆధారపడినవే అయినను, కాలక్రమమున అవి నిర్వ్యాఖ్యాన కార్యములుగా, నాడీసంప్రదాయమున లీనమై కనీసముగైన పరిశీలన నిగ్రహముతో కొనసాగును. అందువలన అధ్యాపనవిషయమున, పరిశీలనములోను నిర్వహణములోను భావము, భావమును అర్థముచేసికొనుటలోను, మనుష్యుడు జంతువుకంటె అనేక రెట్లు అధికుడు. అల్పకృత్యములను చేర్చి వాటిని పెద్ద విషయముగా రూపొందించుటయందే మనుష్యుని కౌశలము విశదమగుచున్నది

అధ్యయనము జరుగు విధానము జంతువులు, మానవులు అధ్యయనించు పరిస్థితులను పరామర్శించిన పిదప, అధ్యయన క్రమమునందలి ముఖ్యాంశములను పరిశీలించుట అవసరము. అధ్యయన క్రమమునుగూర్చి తెలుపబడిన ఏ చిన్న సిద్ధాంతమునుకూడ ప్రపంచమునందలి మన తత్వశాస్త్రజ్ఞులందరును సర్వసామాన్యముగా ఒప్పుకొని యుండలేదు అయినప్పటికిని, ప్రతిపాదింపబడిన ప్రతి సూత్రమునందును కొంత సత్యము లేకపోలేదు. ప్రాజ్ఞులింకను అధ్యయన క్రియ విషయమున నూతన సూత్రములను కనుగొనుటకు విశేష ప్రయత్నము చేయుచునేయున్నారు. అధ్యయనమును గూర్చి తెలుపబడిన ఆదిమ సూత్రములలో నొకటి 'సన్నిహితత్వమువలన కలుగు భావసంయోగము' అనగా రెండుభావములు కలిసి అనుభవింపబడుటచే, అవి సంయోగము నొందును. వ్యతిరేకముగా చెప్పబడినచో ఈ సూత్రము ఎక్కువ దృఢముగాను స్పష్టముగాను ఉండును. రెండు భావములును కలిసి అనుభవింపబడినప్పుడుగాని సంయోగమును రెండవ సంబంధములు సమకూర్చుటతో సన్నిహితత్వముకూడ ఎక్కువ సమర్థము కాదు. రెండు భావములను సమ్మేళనము చేయుటకు చేర్చుకొనుటవానికి వాటిలో పరత్వము గోచరింపవలెను. మరియొక ప్రాచీన సూత్రము కలదు—అది, "సాతత్యము, ఆవృత్తి, అధ్యయన క్రమమునకు తోడ్పడును" అని చెప్పుచున్నది. పరిస్థితి జనితక్రియా విషయమున ఇది సత్యమే. అందు ఆవృత్తి జరుగనిచో సరియైన సమాధానము ఉండజాలదు. అయితే ఈ సూత్రముకూడ పూర్వపక్షము చేయబడినది. ఎందుచేత ననగా నట్టి ఆవృత్తివలనను అధ్యయనము వలనను, ఎవరును సంపూర్ణులు కాజాలరు. ఎన్ని ఆవృత్తులు జరిగినను సరియగు కృషి లేనిచో, గొప్ప కౌశలముగాని, పాండిత్యముగాని చేకూరజాలదు. ఒక కార్యములో నిమగ్నుడగుటకు వ్యక్తికి సరియగు అభిరుచి ఉండవలెను. అభిరుచియే అతడు చేయు పనిమీద ఎక్కువ శ్రద్ధను చూపుటకు తోడ్పడును. అట్టికృషి అధ్యాపన క్రమమునకు దోహదము చేయును. అభిరుచి, శ్రద్ధ అను వాటిని మనము విమర్శించినచో నిక్కముగ, ప్రతిఫలము, శిక్ష అనునవి వాటి లక్ష్యములనియు వీటివలన అభిరుచియు, శ్రద్ధయు జనించుననియు, ఇవియే అధ్యయన క్రమమునకు తోడ్పడుననియు తేటపడగలదు. ఇవి అధ్యయనమున నియమించు ప్రోత్సాహకారణములలో కొన్నియై యున్నవి.

ముగింపు అధ్యయన సూత్రములలో, కొన్ని లోపములు (limitations) ఉన్నను అవి అధ్యయన క్రమమును కొంతవరకు విశదీకరించును. అన్నిరంగములయందువలె, సామాన్యమైన అధ్యయనమునందును, కొన్ని అపవాదములు కలవు. కొందరు వ్యక్తులు తమ ప్రతిభచేతగాని, మనోగ్రహణ శక్తిచేతగాని ఇతరులకంటె అతి త్వరితముగాను, ఉత్తమముగాను చేర్చుకొనగలరు. అట్లే కొందరు సామాన్యమైన తెలివితేటలుకూడ లేనివారుగానున్నారు. ఈ విషయమున ఇతర అంశములుగూడ పరిగణింప దగియున్నవి. మన తత్వశాస్త్రమును పరిశీలించునపుడు సంపూర్ణ విషయమును దృష్టిలో నుంచుకొని ఇతర శక్తులన్నింటి సాయమున దానిని పరిశీలింప వలెను. అధ్యయన క్రమ పద్ధతిని సంపూర్ణముగా అర్థము చేసుకొనుటకు వ్యక్తి యొక్క భావశక్తి, ఆలోచన, తెలివి, మనోవృత్తి,

మున్న గుణాలనికూడ పరిశీలింపవలెను ఇట్టి బహుళాంశ ములతో కూడిన శాస్త్రావరణమునందే అధ్యయనకృత్యము కొనసాగును అధ్యయనక్రమ రంగమున ప్రస్తుతము పరిశోధనము జరుగుచున్నది. ఈ రంగమున ఇంకను ఇట్టి పరిశోధనము ఎంతో అవసరము ప్రతి రంగమునందును లక్ష్యసిద్ధియు, అభివృద్ధియు అధ్యయన మన స్తత్వముపైననే ఆధారపడి యున్నవి

శా. శ్రీ. శ్రీ.

అభ్రకము* :- అభ్రకము (Mica) అను పేరున పిలువబడు కొన్ని శైలస్థ ఖనిజములు అనాదినుండియు మానవులచే విరివిగా ఉపయోగింపబడుచు వచ్చినవి ఇవి కొన్ని ప్రత్యేక లక్షణములు కలిగి యున్నవి మైకా (Mica) అను పదము ల్యాటిన్ భాషయందలి మైకేర్ (Micare మిణుకు మిణుకు మనుట) పదమునుండి వచ్చి నట్లు భావింపబడుచున్నది ఈ సంచయమునందలి ముఖ్య ఖనిజముల పేర్లు, వాని రాసాయనిక నిబంధములు (Chemical compositions) క్రింద ఉదహరింపబడినవి

1. అభ్రకము - మస్కొవైటు (Common mica, Potassium mica) - $H_2 K Al (SiO_4)_3$
2. మలాభ్రకము - బయోటైట్ (magnesium iron mica) - $H_2 K (Mg, Fe)_2 (Al, Fe) (SiO_4)_3$
3. భ్రాజాభ్రకము - ఫ్లోగోపైట్ (magnesium mica) $H_2 K Mg_3 Al_3 (SiO_4)_3$
4. లఘుజాభ్రకము - లెపిడోలైట్ (lithium mica) $(O H F)_2 K Li Al_2 Si_3 O_{10}$
5. క్షారాభ్రకము - పెరాగోనైట్ (Sodium mica) $H_2 Na Al_3 (SiO_4)_3$

అభ్రకమునకు గల పారిశ్రామిక ప్రాముఖ్యమునకు దానికి గల కొన్ని అనన్యలక్షణములే కారణము ఈ లక్షణము లన్నియు ఏ ఇతర ప్రాకృతిక పదార్థమందు గాని, సంశ్లేష (Synthetic) పదార్థమందుగాని లేనందున విద్యుద్రాసాయనిక పరిశ్రమలలో అభ్రకముయొక్క ఉపయోగము అనివార్య మగుచున్నది ముఖ్యముగా విద్యుత్పరిశ్రమలలో అభ్రకములేనిచో ప్రస్తుతము సాధ్యమైన పురోభివృద్ధికి అవకాశముండి యుండెడిదికాదు ఇంత ముఖ్య ఖనిజ మగుటవలననే దీనిని అమెరికా ప్రభుత్వపు సైనిక కౌశాస్త్రగణము (Army and Navy Munitions Board) వారు తమ ఇరువదిమూడు యోధన సైనిక (Strategic) ఖనిజములలో చేర్చిరి క్రీ శ 1878 సంవత్సరమున ఎడిసన్ మొదటి మోటారు తయారు చేసి నప్పటినుండి నేటివరకు విద్యుత్ శాస్త్రీయ పురోభివృద్ధికి ప్రత్యేకలక్షణ లక్షితమగు ఈ ఖనిజసంచయము చాల తోహద మిచ్చినదని చెప్పుట అతిశయోక్తి కాజాలదు

భారతదేశ మందును, అన్యదేశముల యందును గల అభ్రకపుగనుల భారతదేశమున మస్కొవైట్ విరివిగా లభ్యమగుచున్నది ద్రవస్థితినుండి ఘనీభవించిన అనేకరక ముల శిలలలో గ్రానైట్లు (granites) అభియన పర్వడిన శిలలుగా పరిగణింపబడుచున్నవి ఈ స్థితిలో మిగిలిన ద్రవపదార్థములోను, వాయురూప పదార్థములోను అభ్రకనిర్మాణమునకు అవసరమగు వివిధపదార్థములు నిల్వయుండును ఇవి పెగ్మటైట్స్ (Pegmatites) అనబడు శిలలలో అభ్రక పుస్తకములుగా తయారగుచున్నవి పెగ్మటైట్స్ విభిన్నమగు శిలలలో చొచ్చుకొని అనేకము లగు ఆకారములను గలిగియుండును అభ్రకము ఇట్టి పెగ్మటైట్స్‌నుండి సేకరింపబడుచున్నది మనదేశమున ఉత్పత్తియగు అభ్రకము బీహారు, ఆంధ్రరాష్ట్రము, రాజస్థాన్ అను తావులనుండి వచ్చుచున్నది. ఇందులో బీహారునందలి 'కోడర్మా' అను అభ్రక క్షేత్రమునందు 'బెంగాల్ కెంపు' (Bengal ruby) అని పిలువబడు మస్కొవైట్ లభ్యమగుచున్నది మనదేశమున నుత్పత్తియగు అభ్రకములో నాలుగింట మూడువంతు లిచ్చటిదే కోడర్మా క్షేత్ర విస్తీర్ణము సుమారు 1500 చతురపుమైళ్లు ఆంధ్రదేశమునందలి నెల్లూరు ప్రాంతమునుండి హరితాభ్రక (green mica) మను మస్కొవైట్ లభ్యమగును విద్యుత్పరిశ్రమలలో బీహారునందలి దానికంటె ఆంధ్రదేశములో ఉత్పత్తియగు అభ్రకమే అధికముగా వాడుకలోనున్నది దీనికి కారణము ఇచ్చటి అభ్రకపు రేకులు అధికముగా సమతలము కలిగియుండుటయే రాజస్థాన్ నందు కూడ 'కెంపు' అభ్రకము లభ్యమగును. ఇచ్చటి గనులు చెదురు మదురుగా నున్నవి

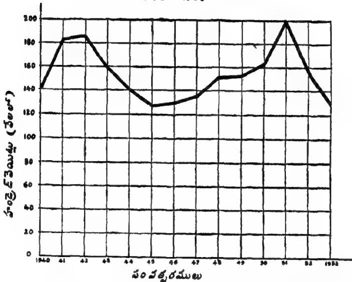
---

*భారతీయ [illegible] వైద్యనాథుగారి అనుమతితో

ప్రపంచమునందు ఉత్పత్తియగుచున్న అభ్రకములో మూడింట రెండుపాళ్ళు భారతదేశమునందలి నిధులనుండి లభ్యమగుటచే ఈ విషయమున మనదేశము అగ్రస్థానము వహించియున్నది. 1940-53 సంవత్సరముల మధ్య మన దేశమందలి అభ్రకము యొక్క ఉత్పత్తి వివరములు రేఖాపటు (గ్రాఫ్) రూపమున నీ క్రింద నీయబడినవి

ఆంధ్రదేశములో అభ్రకపు ఉత్పత్తి

1940 - 1953

రష్యా, చైనా, రొడీషియా, టాంగనీకా, ఆస్ట్రేలియా, దక్షిణ ఆఫ్రికా, అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు, మెడ గాస్కర్, అర్జంటీనా, బ్రెజిల్, నార్వే, కొరియా, గౌటి మాలా మొదలగు దేశములందలి గనులనుండి గూడ అభ్రకము సంగ్రహించబడుచున్నది

అభ్రకమును శుభ్రపరచుట, క్రమస్థాపనము (grading): గనులనుండితీయబడిన అభ్రకపు పత్రకములలో మంచివానిని వేరుపరచి భాండాగారములలో నిలువచేసెదరు అట్టి పుస్తకములను దళసరి రేకు (sheet) లలోనికి చీల్చి వాని చివరలను సమముగానుండునట్లు కోసివేయుదురు ఈ పనికై కొడవండ్లను, కత్తెరలను వాడుదురు ఈ రేకులలో ఇమిడియున్న ఇతరఖనిజములను ఒలిచియు, వాటిరంగును బట్టియు వాటిని వివిధరకములలోనికి విభజింతురు వాటి మంది లభ్యముకాగల దీర్ఘచతురస్రాకారపు గరిష్ఠ మైశాల్యమును బట్టి వాటిని వేర్వేరు క్రమములలో నుంతురు

చిన్నచిన్న పుస్తకములుగ లభ్యమగు సన్నభ్రకమును ఎగుమతిచేయుటకుముందు వాటిని సాధ్యమైనంత సన్నవి పొరలుగా వేరుచేయుదురు బీహారురాష్ట్రమున అభ్రకమును చీల్చుటయే వృత్తిగాగల బాలబాలికలు, స్త్రీలు ఈ పని యందు అత్యంత సామర్థ్యముకలవారై యుండుటవలన అభ్రకముమచీల్చుటలో ప్రపంచమున బీహారురాష్ట్రమున

కొక విశిష్టస్థానము లభించినది. ఇతరదేశములయందు యంత్రసహాయమున సాధింపబడవేరని ఈ కార్యమును వీరు తమ హస్తలాఘవముచే సునాయాసముగా చేయ గలుగుటచే ప్రతివత్సరము పొరలుగా చీల్చుటకు కొంత అభ్రకము మనదేశమునకు పంపబడుచున్నదనిన ఆశ్చర్యము లేదు

మనదేశమునందలి అభ్రకపు గనులవద్ద మిగిలిపోవు అభ్రకపు ముక్కలు (Scrap mica) విరివిగా పారవేయ బడుచున్నవి. అభ్రక చూర్ణమును తయారుచేయుటలో ఇతర దేశములం దిట్టి అభ్రకము ఉపయోగింపబడు చున్నను మనదేశమున నింకను ఈ విషయముపై దృష్టి మరలలేదు

పారిశ్రామిక దృష్ట్యా అభ్రక లక్షణములు అభ్రకపు రేకులకుగల ఉపయోగములు వాటి స్ఫటికాకారము (Crystal) పై, వాటి నిర్మాణము (Structure) పై చాల వరకు ఆధారపడియుండును. స్ఫటికములకు ఉండవలసిన ముఖ్య లక్షణములు పగుళ్ళు లేకుండుట, వాటి తలము దృఢముగాను, విశాలముగాను ఉండుట, ఇతర ఖనిజ పదార్థములయొక్కగాని, జీవసంబంధ (Organic) పదార్థములయొక్కగాని రంగు వాటియందు లేకుండుట, అంగుళములో 1/1000 మందముగల పొరలుగా సులువుగా వేరుపరచుటకు అనువుగా నుండుట ముఖ్యమైనవిగా పరిగణింప బడుచున్నవి. ప్రపంచములో ప్రస్తుతము విద్యుత్పరిశ్రమలో ఉపయోగింపబడు అభ్రకపు రేకులలో అధిక భాగము ఒకటినుండి మూడు చతురపు టంగుళముల వైశాల్యముగల చిన్నచిన్న పుస్తకములనుండి లభ్యమగు చున్నది

సన్నటి పొరలలో అభ్రకము 1/8 అంగుళము వ్యాసము గల కర్ర (rod) చుట్టును చుట్టినను ఏమాత్రము తునగకుండ వంచుటకు వీలు (flexible) గా నుండును. సాధారణ పరిస్థితులలో అభ్రకము కరుగదు. అత్యధికోష్ణము సోకి నను ఇది వివిధమైన భౌతికములును, రాసాయనికములును నగు మార్పులను చెందదు. అంతియేకాక ఆకస్మిక విద్యు దుష్ణ భేదములవలనగూడ దాని లక్షణములలో ఎట్టి మార్పునకలుగదు. అందుచే ఇది యొక అద్భుతమగు ఉష్ణని వంచాహక (Heat insulating) పదార్థమని తేలుచున్నది

ఇదేవిధముగా అభ్రకము విద్యుత్పరిశ్రమలో నిసంవాహక (insulating) పదార్థముగా ఉపయోగపడుచున్నది. అభ్రకమునందు ప్రవేశింపగల విద్యుత్ప్రవాహము అతి సూక్ష్మమైనది. అందుచే అవసరమగు తావులందు ఆ మాత్రమే ప్రవాహమార్గ ముండుటకును, శేషించిన తావు లందు ప్రవాహమును నిరోధించుటకును ఇది ఉపయోగ పడుచున్నది. స్థితిభేదము చెందకుండ అభ్రకము అత్యధిక శక్తిమంతమగు విద్యుత్ప్రవాహమునకు తాళగలదు. పారద్యుతిక క్షేత్రము (dielectric field) నందు తనిక ముగా స్థైతిక విద్యుచ్ఛక్తి (Electrostatic energy) ని పట్టియుంచి అత్యల్ప నష్టముతో తిరిగి దానిని విడువ గలిగి యుండుటచే ఇది విరివిగా రేడియో కండెన్సరుల (Radio Condensers) లో వాడబడుచున్నది

ఈ ఖనిజమునకుగల ఇతర లక్షణములలో నీటి సన్నిధిలో స్థిరత్వము (stability) సన్నని పొరలలో దీనికిగల పారదర్శకత (transparency), సంపీడన నిరోధకశక్తి (incompressibility) కూడ ముఖ్యమైనవి. అనునాదము (resonance) యను స్వభావమును గలిగియుండుటచే నిది రేడియో పరిశ్రమలో ముఖ్యముగా వాడబడుచున్నది

అభ్రకముయొక్క ఉపయోగములు పైన వివరించి నట్లు విద్యుత్పరికరముల నిర్మాణము అభ్రకపు రేకులపై ఆధారపడియున్నది. ఇట్టివాటిలో వ్యత్యయ ఖండములు (commutator segments), V— ఆకారపు బిళ్ళలు (V—rings), ఆర్మచూర్లు (armatures), విమానసహాత్ర స్ఫులింగనిగములు (air plane motor spark plugs), రేడియో నాళములు (radio tubes), పరివర్తకములు (transformers), రేడియోకండెన్సర్లు (radio condensers) దూరశ్రవణయంత్రములు గలవు. ఇవిగాక విద్యుత్ సహాయమున పనిచేయు ఇస్త్రీపెట్టెలు, రొట్టెలనుకాల్చు పని ముట్లు (toasters), నీటిని కాచు సాధనములు (water heaters) మొదలగు గృహోపకరణములుకూడ గలవు. పరితాపనీ వాతాయనముల (stove windows) కును, లాంతరుచిమ్నీ గాను, కొలిముల (furnace) దృష్టి రంధ్రములు మూయుటకును, పగులని సులోచనములకును, నియాన్ (Neon) దీపములలోను, వలయకములు (washers) గాను కూడ అభ్రకము ఉపయోగింపబడుచున్నది.

చూర్ణము చేయబడిన అభ్రకము గూడ అనేకరీతుల పారిశ్రామికముగా ఉపయోగపడుచున్నది. ఈ చూర్ణము అభ్రకమునుండి ప్రత్యేక సాధనములతో తయారుచేయ బడుచున్నది. తడి పద్ధతి (Wet process) పొడిపద్ధతి (Dry process) అను రెండు పద్ధతులలో ఇది తయారగుచున్నది. గోడలకు ఉపయోగించు కాగితములలోను రంగుల (paints) లోను, గుడారములు కురియకుండ చేయుటకును, రబ్బరు పరిశ్రమలోను, గట్టి రబ్బరులోను, కొన్ని రకముల రబ్బరువస్తువులలోను, జడపూరకము (inert filler) గాను, రబ్బరుటైరులను పోత (moulding) పోయుటయందును, గంధ ద్రవీకరణము (vulcanising) నందును, కందెన (lubricant) గాను, టైరులకు లోనున్న నాళములతోడి రాపిడి తొలగించుటకును, టైరులు లోపలనున్న నాళ ములతో అతుకుకొనకుండ చేయుటకును తడిపద్ధతికై తయారగు చూర్ణము వాడబడుచున్నది. కొన్ని ప్లాస్టిక్ (plastic) పదార్థముల తయారునందు కూడ ఇది వాడ బడుచున్నది. పొడిపద్ధతికై తయారుచేయబడిన చూర్ణము గృహములలోపల కప్పుట కుపయోగించు కాగితమును తయారుచేయుటకు ఉపయోగపడుచున్నది. ఇది యింకను గొట్టములలోను, కాగుల (boilers) లోను, పరివేష్టనము (lagging) నకును, లోహమును కరగి అతుకు పరికరముల (welding rods) పూతగను, నాళికాకాచము (pipeline enamel) నకును, అభితాపనము (annealing) నందును, వస్త్రపరిశ్రమయందును, నూనె బావులను తొలుచుట (oil well drilling) లోను, కాంక్రీటు మొదలగు పదార్థ ములచే తయారుచేయబడు పెంకుల అలంకరణము నందును, గ్రామఫోను రికార్డులయందును, ప్రేలుడు పదార్థముల (explosives) ఉత్పత్తియందును, మార్జన (cleansing) సంయోగములయందు ఆధారము (base) గాను, శిలాముద్రణ (lithographing) మందును కూడ ఉపయోగింపబడు చున్నది. క్రిస్మస్ పండుగయందలి వృక్షాలంకారములకును చలనచిత్ర నిర్మాతలచే కృత్రిమ హిమముగాను ఇది వాడబడుచున్నది. విద్యుత్పరిశ్రమలో వాడబడు మైకాలెక్స్ (micalex) అను విద్యుత్సంవాహ నిరోధ పదార్థ నిర్మాణమునందు ఇది ముఖ్య పదార్థమై యున్నది. మనదేశమున ఆయుర్వేద ఔషధ ములందు కూడ చూర్ణరూపమున అభ్రకము వాడబడు చున్నది.

కృతకాభ్రకము (మైకానైట్) అభ్రకపు రేకులు లభ్య మగుటలో గల యిబ్బందులవలనను, దాని యధిక మూల్యమువలనను ఇతర దేశములు కృతకాభ్రకమును తయారుచేయుటలో ఉత్సుకతను ప్రదర్శించినవి. తత్ఫలిత ముగా గత శతాబ్దాంతమున మొదటిసారిగా "మైకా నైట్" నిర్మింపబడుట జరిగెను. సన్ననిపొరలుగా నున్న అభ్రకమును జాగ్రత్తగా నమర్చి సరియగు జిగురు (adhesive) పదార్థమును ఉపయోగించి అవసరమగు దళసరితోను, పరిమాణములలోను దీనిని తయారుచేయు చున్నారు. అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములయందలి అభ్రకపరిశ్రమ అభ్రకపు ముక్కలను వినియోగించి "మైకానైట్" నిర్మించుటకై చాలవరకు ఆధారపడి యున్నది. సుదీర్ఘ పరిశోధనల ఫలితముగా ఈ పరిశ్రమ యందు ఈ దేశము అగ్రస్థానము వహించు నవకాశము పొందగలిగినది.

అభ్రకపు స్థానీయములు (Substitutes for Mica) సాధారణ పరిస్థితులలోను, అంతకంటె ముఖ్యముగా యుద్ధసమయము లందును తమతమ యవసరములకు సరిపడు అభ్రకముతో ఇతర దేశములనుండి దిగుమతి చేసికొనుటలో గల ఇబ్బందులనుబట్టి కొన్ని దేశములు అభ్రకస్థానమున ఉపయోగించుటకు వీలగు పదార్థము లపై తమ దృష్టిని మరల్చినవి. ఇట్టి పదార్థములలో కొన్ని ఖనిజములు, మరికొన్ని కృత్రిమ పదార్థములు కలవు. ఖనిజములలో వెర్మిక్యులైట్ (Vermiculite) మొదలగునవి కొన్ని ప్రత్యేకోపయోగములు కలిగి యున్నను అభ్రకస్థానమును నాక్రమించు ఖనిజ మింకొకటి లేదు. అభ్రకమునుండియే తయారగుచున్న "మైకాలెక్స్" సంగతి ఇదివరకే పేర్కొనబడినది. అభ్రక స్థానమున వాడబడు కృత్రిమ పదార్థములు చాలవరకు కాగితమునందు కృత్రిమసర్జరసముల (Artificial resins) పూతచే తయారగుచున్నవి. పెర్టినాక్స్ (Pertinax), బేక లైట్ (Bakelite), పేక్సొలిన్ (Paxolin), ఫార్మలైట్ (Formalite), ఆల్సిఫిల్మ్ (Alsi film) మొదలగు పదా ర్థము లీ తరగతికి చెందినవే. ఇవి అన్నియు కొన్ని కొన్ని

ప్రత్యేకావసరములకు ఉపయోగపడునప్పటికిని అభ్రకమునకు వివిధావసరములకు ఉపయోగించు పదార్థమేదియును లేదు. అభ్రకమును దానియందలి వివిధ రాసాయనిక భాగములనుండి కృత్రిమముగా తయారుచేయు ప్రయత్నములుకూడ జరుగుచున్నవి. పెద్దయెత్తున ఈ ప్రయత్నము లింకను ఫలించినట్లు కన్పించదు.

మనదేశమున అభ్రకపరిశ్రమను ఎదుర్కొను సమస్యలు: మన దేశములో అభ్రక పరిశ్రమను ఎదుర్కొనుచున్న సమస్యలు అతిక్లిష్టమైనవి. ఈ పరిస్థితికి ముఖ్య కారణము అభ్రకమును ఉత్పత్తిచేయుటలో అగ్రస్థానము వహించిన ఈ దేశములో ఉత్పత్తిని వినియోగించు వసతులు లేకపోవుటచే ఉత్పత్తిదారులు ఇతర దేశములందలి అవసరములనుబట్టియు, అచటి కొనుగోలుదారుల దయాధర్మములను అనుసరించియు ఈ అమూల్య ఖనిజమును ఇతర దేశములకు ఎగుమతిచేయుట తప్పనిసరి అగుటయే అని చెప్పవచ్చును. ఉత్పత్తి అంతయు అనేకములగు చిన్న చిన్న గనులనుండి వచ్చుచుండుటచే, ఉత్పాదనవిషయమై యెట్టిప్రణాళిక తయారు చేయబడలేదు. ఇట్టి ఉత్పత్తిదారులమధ్య ఏర్పడు పోటీలు ఈ పరిశ్రమ కింకను చిక్కులు కల్గించుచున్నవి. ఇతరదేశములందు అభ్రక స్థానీయములను ఉత్పత్తిచేయు పరిశోధనలుకూడ నిర్విరామముగా సాగుచున్నవి. ఇట్టి క్లిష్టపరిస్థితులను ఎదుర్కొనుటకు ఉత్పత్తిదారులు సహకారపద్ధతులలో తమ వ్యవహారములను నిర్వర్తించుకొనుటకు కాలహరణము చేయక సన్నద్ధులు కావలయును. ఉత్పత్తిని అధికముచేయుటతో పాటు ఖనిజరీతులు, విపణిరీతులు ప్రమాణీకరించుట అత్యావశ్యకము. దేశీయముగా అభ్రకము నుపయోగించు పరిశ్రమలను పెంపొందించుట, "మైకానైట్" పరిశ్రమను ప్రోత్సహించుటవలన ఇట్టి ముఖ్య ఖనిజమును ఉత్పత్తిచేయుటలోను, ఉపయోగించుటలోను మనదేశము ఇతరదేశములపై ఆధారపడక స్వయంసమృద్ధమగుటకు అవకాశము కలుగగలదు.

ఇ. శ ఇ. ఎస్

అమరావతి - అమరావతి మేరుపర్వతముపై గల ఇంద్రుని రాజధాని. దీనికి స్వర్గలోకమని పేరు. ఇందు మందరమను నందనవనమును, అద్భుతమగు నింద్రసభయు గలవు. ఇం దప్సరసలు, దేవతలు, యజ్ఞయాగాదు లాచరించిన మానవులు నివసింతురు.

భూలోకమందు అమరావతి యను పేరుగల పురములు అనేకములుకలవు. ఒకప్పుడు నగరహారమను ఉపనామముగల అమరావతీపురము ఆఫ్గన్ దేశమునం దుండెను. అది ఇప్పుడు ఆఫ్గనిస్థానములోని జలాలాబాదునకు పశ్చిమమున 'నగరాక్' అనబడు చిన్న పల్లెటూరును చుట్టియున్న పాడుదిబ్బలుగ మారియున్నది. మధ్యరాష్ట్రమునందు పూర్వపు విదర్భ (వర్హాదు)కు ముఖ్యపట్టణమై వరలిన "ఉమరావతి" యను మరియొక పట్టణము నేటికిని "అమరావతి" యనియే వ్యవహరింపబడుచున్నది.

గుంటూరు జిల్లా సత్తెనపల్లి తాలూకాలో కృష్ణానది యొడ్డున ఉత్తర అక్షాంశము 16° 34' 45" పైనను, తూర్పు రేఖాంశము 80° 24' 21" పైనను ఉన్న అమరావతీ పట్టణము మరియొకటి. ఇది ఇప్పు డొక చిన్న పల్లెటూరుగా మారినది. దీని కొకప్పుడు నాగరాజు దేశమను పేరుండెను. "అస్తి (శ్రీ) ధాన్యకటకపురమ్ సురపురాత్పరమ్. . ." అను ప్రాచీనశాసనవాక్యమునుబట్టి ఈగ్రామమునకు పూర్వము ధాన్యకటకమను పేరుండినట్లు తెలియును. ఆంధ్రదేశమునందుగల పంచారామములలో నొకటి యగు అమరేశ్వరాలయము నందలి అమరేశ్వరుని బట్టియే ఈ నగరమునకు అమరావతి యను పేరు ఏర్పడినది. ఇందలి శివలింగము ఒకప్పుడు జైన బౌద్ధ విగ్రహములలో నొకటై యుండెననియు తరువాత బ్రాహ్మణులు దానిని శివలింగముగమార్చిరనియు కొందరు చరిత్రకారుల అభిప్రాయమై యున్నది. ఇక్కడ బుద్ధునిపూజయు, అమరేశ్వరుడను పేర శివుని పూజయు, జరుగుచుండెను. క్రీ శ 13 వ శతాబ్ది వరకు ధాన్యకటకమను పేరే దీనికి వ్యవహారమునందుండెను. గౌతమీపుత్ర శాతకర్ణి క్రీ శ 78 ప్రాంతమున ధాన్యకటక సింహాసనము నధిష్ఠించెను. ఆనాటి నుండియే దీనికి ప్రసిద్ధికలిగెను. క్రీ శ 7 వ శతాబ్దిలో వచ్చిన చీనా యాత్రికుడు యువాన్ చాంగ్ ధాన్యకటక వైభవమును ప్రశంసించియున్నాడు. ఈ ధాన్యకటకమను పేరు కాలక్రమమున ధరణికోటగ మారినది. ధరణికోట అను పేరు క్రీ శ 1409 నాటి శాసనమున కనబడుచున్నది. ఇప్పుడు వ్యవహారమునందున్న ధరణికోట,

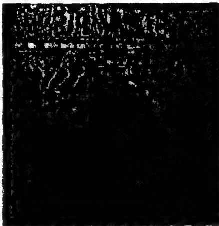
అమరావతి యను పేరులు పూర్వము ఒక్క నగరమునకే వర్తించియున్నను, నేడు ఆ నగరమున్న పశ్చిమభాగమునకు ధరణికోట యనియు, స్తూపమున్న భాగమునకు అమరావతి యనియు పేరులు స్థిరములై ఆ పూర్వపు పట్టణము ఇప్పుడు రెండు వేరువేరు గ్రామములుగా విడిపోయినది.

రెండువేల యేండ్లకు పూర్వము నిర్మింపబడిన బౌద్ధస్తూపకారణమును బట్టి ఈ పురమునకు లోకవిఖ్యాతి కలిగినది. భారతీయ బౌద్ధకళాచరిత్రమున అమరావతి చరిత్రము ఒక గొప్ప ప్రకరణముగ నున్నది. బౌద్ధయుగమునాటి ఆంధ్ర శిల్పులు భక్తితత్పరులై బుద్ధభగవానుని దివ్యస్మృతికి కానుకపెట్టిన శిల్పనీరాజనము అమరావతి స్తూపము. సంప్రదాయమునుబట్టి 'స్తూప' శబ్దము బౌద్ధ నిర్మాణమునకే వర్తించును. బౌద్ధ వాఙ్మయమునందును, అమరావతి శాసనములందును 'స్తూప' పదము కనిపించదు. దానికి బదులుగ 'చైత్య' మను పదమే వ్యవహారమునందుండెను. చితాసంభవమే ఈ చైత్యము. బౌద్ధకళాస్తూపముల ఉత్పత్తులను గూర్చి "మహాపరినిర్వాణసుత్తము" నందు ప్రధానములగు రెండువిషయములుగోచరించును. బుద్ధుల యొక్కయు, ప్రత్యేక బుద్ధుల యొక్కయు, అర్హతుల యొక్కయు, చక్రవర్తుల యొక్కయు ధాతువులు చైత్యనిర్మాణమున భద్రపరచి పూజింపవలయును. బుద్ధుని నిర్వాణమునకు పిదప అతడు పుట్టిన స్థలమును, సంబోధినొందిన స్థలమును, మొట్టమొదట ధర్మమును బోధించినస్థలమును, నిర్వాణమొందిన స్థలమును బౌద్ధులు దర్శింపవలయును అనునవి ఆ రెండువిషయములు. వీటిని బుద్ధుడే ఆనందునితో చెప్పెనట. బుద్ధుని ఆదేశానుసారముగ అతడు నిర్వాణమొందిన వెంటనే ఆ మహనీయుని ధాతువులను ఎనిమిదిభాగములుగ చేసి ఒక్కొక్క ధాతువుపై ఒక్కొక్కటిచొప్పున ఎనిమిది చైత్యములను శిష్యులు నిర్మించిరి. వీటికి శారీరక చైత్యములని పేరు. ధాతుగర్భపదము యొక్క భ్రష్టరూపములే డాగొబ, దగబ, దబగ అనునవి. వీటినుండియే టొప్ప అను పదము వచ్చియుండును. అశోకుడు తన రాజ్యమునందలి ప్రజల యొక్క బౌద్ధధర్మ తృష్ణను తీర్చుటకై 7 చైత్యములను త్రవ్వించి అందలి ధాతువులను ఎనుబదినాలుగువేల శకలములుగా చేసి తన రాజ్యమునందలి వేరువేరు భాగములందు వేర్వేరు స్తూపములను వెలయించెను. మతప్రచారమునకై 'మహిషమండలమునకు అశోకునిచేత పంపబడిన' మహాదేవ భిక్షువను వాతడు అమరావతియందు బుద్ధుని ధాతువును, చైత్యగర్భితము కావించి చైత్యపాదమును స్థాపించినట్లు శాసనములవలన తెలియుచున్నది. సమ్యక్సంబుద్ధుని శారీరక ధాతువును ఇచ్చట స్థాపించుటచేతనే వేర్వేరు సంప్రదాయములకు చెందిన బౌద్ధులు ఇచట స్థావరము ఏర్పరచుకొనుట తటస్థించినది. యూవాన్ చాంగ్ వ్రాసిన వ్రాతలనుబట్టియు, అమరావతి శిల్పమును బట్టియు, ధాన్యకటకము మహా బౌద్ధక్షేత్రమై యుండుటనుబట్టియు మహాయానవజ్రయానలంబకులకువలెనే "హీనయాన" పక్షమువారికి కూడ అమరావతి వాసస్థానముగ నుండినట్లు గోచరించును.

స్తూపము చితాసంబంధియైనను, ధాతుగర్భ సంబంధియైనను దాని ఆకృతినిగూర్చి భిన్నాభిప్రాయములు గలవు. కొందరు దాని యాకారము నగ ముదయించిన మార్బులింబము యొక్క ఆకారమును బోలియున్నదనియు, మరికొందరు జీవితము బుద్బుద సదృశమను శాశ్వతాశయమును లోకమునకు వెల్లడించుటకో యన్నట్లు స్తూపము బుద్బుదాకారముతో నిర్మింపబడి యున్నదని అందురు. అనగా శరీరము బుద్బుదమువంటిది అను భావము బుద్బుదాకృతి గల స్తూప రూపమున ప్రకటితమైనది. పరమాత్మ స్తూపాంతర్గతమగు ధాతు రూపమున వ్యక్తీకరింపబడెను. ఈ స్తూపముపై ఒకటి కాని, మూడుకాని, ఛత్రము లుంచుట కాదుక— (1) దేవతలకు (2) మనుష్యులకు (3) నిర్వాణము అనగా బుద్ధమోక్షమునకు. ఈ ఛత్రత్రయమే బౌద్ధుల నిర్వాణ, పరినిర్వాణ, మహాపరినిర్వాణములనుకూడ సూచించును. అంతోపరిస్థితమైన హార్మిక (Pavalion) విభాగములు విశ్వ భాగములను సూచించును. ఈ విధముగ స్తూపమందలి వేరువేరు భాగములు వేర్వేరు విషయములకు సంకేతములై నవి. స్తూపమంతయు గలసి మేరుపర్వతమునకు చిహ్నముగా నైనది. శాస్త్రజ్ఞులు ఇతర స్థలముల యందుకంటె అమరావతియందు స్తూపకళను పరిపూర్ణత చెందిన దందురు. క్రీస్తు శకము మూడవ శతాబ్ది

పూర్వమే యమరావతి గొప్ప విద్యాస్థానముగను, బౌద్ధ మత ప్రచార పీఠముగను విఖ్యాతి కెక్కియుండెను

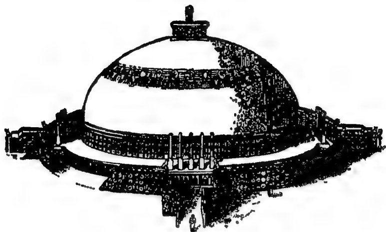
ఈ యమరావతి స్తూప మెప్పుడు నిర్మితమైనదో స్పష్టముగా తెలిసికొనుటకు ఆధారములు లేవు. స్తూపపు రాతిమీద మౌర్య లిపితో శాసనము లుండుటవలన మౌర్యవంశమువారి పరిపాలనలో మాత్ర మిది నిర్మింప బడియుండుననుట నిస్సంశయము. స్తూపమునందలి అపరిణతములైన ప్రాచీన రీతులను, పరిణతములుగా గానవచ్చు అర్వాచీన రీతులను వేరుపరచి చూచిన యెడల ప్రాథమిక స్తూపము క్రీ పూ 200 సం॥ ప్రాంతమున వెలసినదిగ కనుపట్టును. మొత్తము నిర్మాణమంతయు నాలుగు దశలలో జరిగినదనియు, ప్రథమదశ క్రీ పూ 200 సం నాటిది కాగా చతుర్థదశ క్రీ శ 8 వ శతాబ్దినాటి దనియు చెప్పవచ్చును

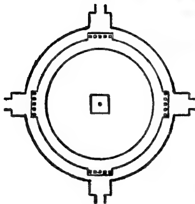

బౌద్ధకళ ఆరంభదశలో శిల్పమున బుద్ధుని చిత్రింప వలసివచ్చినప్పుడు భౌతిక మానవిధేయములైన నామ రూపములను విడిచి ఆ మునిపుంగవుడు నిర్వాణము బొందెనని తెలుపుటకు గుర్తుగ నచ్చటి స్థలమును శూన్యముగ నుంచువారు. చిత్రాభావమే బుద్ధ భావమునకు చిహ్నముగ నుండెను. కాలముగడచినకొలది మొదట నీ స్థలమున శాక్యముని శ్రీపాదములును, పిదప రూపమును చిత్రితములైనవి. బౌద్ధ కళయందు బుద్ధుని మహాపరినిర్వాణమునకు స్తూపమును, జననమునకు పద్మమును, మహాబోధి, పరమ సత్య ప్రబోధనమునకు బోధి వృక్షమును మృగదావమునందలి బుద్ధుని మొదటి ధర్మబోధనమునకు ధర్మచక్రమును సంకేతములుగ చిత్రితములైనవి

స్తూపాధిష్ఠానము రమారమి 188 అడుగుల వ్యాసము కలది. అండము (Dome) ఎత్తు 90 అడుగులకంటె ఎక్కువ. మెట్లు మెట్లుగ మట్టి పోయుచు, దిమ్మెన కొట్టుచు, తేల్చిన స్తూపాకృతిని చివరకు పాలరాతితో చిత్రశోభితము గావించినారు. అండము దిగువభాగమునకు వేదిక యని పేరు. ఈ వేదిక చుట్టుకొలత 521 అడుగులు. దీని లోపలివైపు భాగము నిర్మాణమునందు పడిపోవుటచేత నిది వెలుపలివైపుమాత్రమే చిత్రితమైనది. ఈ వేదిక పైభాగమును కప్పియుండు శిలాఫలకములలో పెక్కింటి యందు చైత్య చిత్రములు చెక్కబడియున్నవి. దగోబాలు, నాగములు చెక్కిన పలకకు కుడి ఎడమవైపులందు విడిరాతి మీద చెక్కిన స్తంభము లున్నవి. ఈ విడి స్తంభముల మీద బోధి వృక్షము, ధర్మచక్ర ప్రవర్తనము, మారప్రలోభనము మొదలైన చిత్రము లున్నవి. ఈ వేదిక చైత్య శిలాఫలకములకు మీద నంచు కట్టినట్లు చిత్రాలంకృతమైన యొక పట్టిక యుండును. ఇది వేరువేరు రాతిపలకలనుగూర్చి కాని, యొకే రాతిఫలకముపైగాని తీర్చుట చూడనగును. నాలుగు దిక్కులయందును ఈ వేదిక ప్రతిద్వారమునకు నరుగు తీర్చబడినది. ఈ ప్రతి యరుగుపై ఐదేసి స్తంభముల చొప్పున నాలుగు దిక్కులందును ఆయక స్తంభములు (పూజనీయ స్తంభములు) ఇరువది గలవు. ఉత్తర హిందూస్థానమునందలి ఏ స్తూపమందును లేని యీ ఆయక స్తంభ ప్రతిష్ఠాపనము ఆంధ్రదేశ స్తూప విశిష్ట లక్షణమునకు తార్కాణము

ఈ వేదిక చుట్టును శ్రీవీథియనుపేర ప్రదక్షిణవీథి యుండెడిది. ఈ వీథి నావరించి నిలువ రాతికంబములతో నిర్మించిన కట్టువవంటి శిలాప్రాకారము కలదు. అరాళ్య

A RECONSTRUCTION OF THE
AMARAVATI STUPA

అమరావతీ స్తూపము - ఆకృతి చిత్రము

నాగార్జుననిచేత నిర్మితమైన దని పరికల్పితమైన ప్రాకార రేఖ యిదియే. ఈ స్తూపప్రాకారమునకు రెండువైపుల మనోహరములగు శిల్పచిత్రములు గలవు శాసనములందీ నిలువురాతి స్తంభములు ఊర్ధ్వపటములనియు, అడ్డుకమ్ములు సూచులనియు, పేర్కొనబడినవి. ఈ ప్రాకారమంతయు 9 అడుగుల ఎత్తుగల నిలువరాతి స్తంభముల తోను, రెండు స్తంభములకు నడుమ కములుగా చొనిపిన అడ్డుకమ్ములతోను, నిర్మింపబడినది ప్రాకారమునకు వెలుపలివైపునగల బొమ్మలు అలంకారసిద్ధమైనరీతిని చెక్కబడినవి ప్రతి స్తంభము మధ్యభాగమునందు దారుమయ ప్రాకారమున గానవచ్చు మేకులవలనె వృత్తములు తీర్చబడినవి ఈ వృత్తములందు పద్మములు చెక్కినారు ఈ వృత్తముల నడిమిభాగములు మూడేసి నిలువు పట్టికలుగ విభాగింపబడి రకరకముల మనుష్య, జంతు, పుష్ప చిత్రములతో కొప్పుచుండును ప్రాకారరేఖయందలి శిలా స్తంభోపరితలమున దూలములతో మదురువలె చేర్చబడిన భాగమునకు ఉష్ణీషమని పేరు సూచిస్తంభోష్ణీషములు అతి మనోహరములై దివ్య చిత్రసంపదతో నలరారినవి వెలుపలివైపున తరంగాకృతిగల పొడుగైన పుష్పదండమును ఎడనెడ మనుష్యులు మోయుచున్నట్లు చిత్రితమైనది లోపలివైపున జాతక కథలను, బౌద్ధ సంప్రదాయ చరితములను చెక్కినారు

అంతాగ్రభాగమున చతురముగనో, చతురస్రముగనో పేటికవలె నుండు నిర్మాణమునకు హార్మిక యని పేరు ఈ హార్మిక పార్శ్వములు సాంచీ మొదలగు స్తూపములందువలె దారుమయ ప్రాకారశోభితములై యున్నట్లు చిత్రితము లయినవి కొందరీ హార్మికయందే బుద్ధ ధాతువులు నిక్షిప్తము లయి యుండెనని చెప్పుదురు స్తూపమంతటిలో నిదియే పవిత్రమైన యుపస్థానము

ఈ విధముగ ప్రాచీన శిల్ప కళాభిజ్ఞతకు అపూర్వోదాహరణముగ పొలుపారిన అమరావతీ స్తూపరాజము కాలవిపర్యయమున కళాభ్యుదయ గడిచిపోవ శిథిలమై భూగర్భస్థమయినది అయాకాలములందు స్థానికాధికారులగు శ్రీ వాసిరెడ్డి వేంకటాద్రి నాయుడుగారి భవనములకు మంచిరాతి నిచ్చునదిగా నుండె క్రీ శ 18 వ శతాబ్దమున సౌందర్యకళాభిజ్ఞులగు, 'మాయక్' 'బాలక్' ముఖ్యులగు పాశ్చాత్యుల మూలమున తన అస్తిత్వమును బయలుపరచుకొనినది కొన్ని శతాబ్దులకు పూర్వము, దీపసహస్రాలంకృతమై, విద్యాకారమై, ప్రార్థనామందిరమై లోకవిఖ్యాతిని సంతరించుకొన్న దీ యమరావతి బౌద్ధమతావసానదశతో రాను రాను తన మహోవిభూతి యెల్ల అంతరించిపోగా దీపాలదిబ్బగ మారినది

చలువరాతిమీద చిత్రితమైన యీ శిల్పసంపదను బాగ యోచనతో పరిశీలించినచో బౌద్ధయుగమునాటి యాంధ్ర శిల్పకళా ప్రవీణుల చేతిలో ఈ చలువరాయి కావ్యమును వీడి వారి భావనానుగుణముగ మైనపు ముద్దవలె మారినదని తోపకమానదు బౌద్ధ ఆంధ్ర శిల్పి తాను మలచుటకు ప్రత్యేక కథావస్తు వున్నంతకాలము తన సొంతదారినే త్రొక్కెను కాని, గ్రీకుకళా ప్రభావమును నణుమాత్ర మాతడు వశ్యుడు కాలేదని విమర్శకుల యభిప్రాయము గ్రీకుల ఉత్తమ శిల్ప రచనలను, అనేకములను అతడు చూచి యుండవచ్చును కాని అతడు వాని ననుసరించి యుండలేదు అమరావతీ శిల్ప చిత్రమునందు గానవచ్చు బుద్ధవిగ్రహ శిల్పమునందేగాక మరియే యితర మానవ విగ్రహ రచనమునందుకూడ గ్రీకు విగ్రహ శిల్ప ముఖ్యలక్షణమగు "స్నాయువిస్ఫుటత్వమును" గాంచలేము ఇది యొక్కటియే, అమరావతీ మానవవిగ్రహ శిల్పము దేశీయమే కాని గ్రీకు కళానుసరణము కాదని చెప్పుటకు చాలును స్త్రీ ప్రతిమారచనమునం దమరావతీ శిల్పమున త్రిభంగములను చూపుట వాడుక గ్రీకుల కీ పద్ధతి కేవల విదేశీయము కాని కొన్ని గిన్నెలు, దుస్తులు, జంతువులు మొదలయినవాని రచనయందు కొన్ని గ్రీకు శిల్ప సామాన్యలక్షణములు గోచరించును ఇక స్త్రీపురుషుల జంటలలో స్త్రీపురుషులు వస్త్రములు ధరించుట గ్రీకుపద్ధతి కాని దేశీయ కళాపద్ధతియందు స్త్రీపురుషులు కొంచె మించుమించుగ విగతవస్త్రులుగనే కనబడుదురు కొన్ని కొన్ని సందర్భములందు శృంగార రూపమయిన ఆహ్లాదకముండిన నుండవచ్చును బౌద్ధ శిల్ప పవిత్రములైన బుద్ధజీవితగాథలనుగాని, జాతకకథలనుగాని చెక్కునప్పుడు నగ్నతచూపి యుండలేదు

లలితకళలలో కోమలమైన సంగీతమునకు గూడ అమరావతీ శిల్పమున ప్రాధాన్యమియ్యబడినది. శిల్పి

చిత్రరచనమున నెట్టిప్రావీణ్యముకలదో అట్లే ఆ కాలము వారికి నృత్తగాన విద్యలందును విశేషకౌశలాభినివేశ ములు గలవని చిత్రములనుబట్టి యూహింపవచ్చును. ఒక్క స్త్రీపురుషులే కాక, నాట్యాభినయావశ్యములైన కుబ్జ యక్షగణములుకూడ నాట్యముచేయుచుండినట్లు మనము అమరావతీ శిల్పమునందు కాంచగలము. అభినయమును పురస్కరించుకొనియుండు జంత్రగాత్ర సంగీతముకూడ శిల్పమున ప్రదర్శితమైనది.

అమరావతీ శిల్పమున చూపబడిన యుద్ధ చిత్రములను బట్టి అప్పుడు సైన్యము రథ, గజ, తురగ, పదాతిసమేత మని తెలియుచున్నది. యుద్ధచిత్రములుగల అమరావతీ చిత్ర శిలాఫలకములు శిథిలమై యుండుటచే క్షేత్రతీవ్య చితమైన వేష, భూషా, శిరస్త్రాణాదులనుగురించి విశేష ముగ తెలియదు.

అమరావతీ శిల్పమునందు సామాన్యమైన పూరిగుడి సెలు మొదలు రాజహర్మ్యములవరకు చూడగలము. గ్రామప్రాకారద్వారములు, విలాసద్వారములు తోరణ సంశోభితములై కానవచ్చును. రాజకుమారు లుష్ణీషమును చిత్రమయినరీతుల మిక్కిలి సొంపుగ రచించువారు. రూప సంపదయందు రాజకుమారు లెప్పుడును యౌవనవంతులే. బ్రాహ్మణులకును, యతులకును, భూషణము లుండవు. యతులు పెక్కురీతుల జటాధారణము చేయువారు. బౌద్ధభిక్షువులు ముండిత శిరస్కులుగ గానవత్తురు. యోధులు శిరస్త్రాణములను ధరించుచుండిరి. దానిజనము మోకాలు దిగని చిన్నపంచెకట్టి నడుమునకు రుమాలు చుట్టుచుండిరి. వరిమితరగతులవా రిప్పటివలెనే దుస్తు లను ధరించి కొండెసిగలను, ప్రక్కసిగలను దీర్చుచుండిరి.

అమరావతీ శిల్పమున గానవచ్చు స్త్రీ ప్రతిమలను గాంచినచో ఆకాలపు స్త్రీలు సౌందర్య, శృంగారముల మీద నెంతటి లక్ష్యముంచుకారో విశదము కాగలదు. ఇంత యేల? క్రీస్తుశక ప్రాథమిక శతాబ్దులందు ఆంధ్రుల ఆచారవ్యవహారములు, దుస్తులు, ఆభరణములు, మతము మొదలగువానిని గురించి తెలుపుటకు అమరా వతి పెన్నిధివంటిది. ఈ శిల్ప మాంధ్రభూమిని కళామ యము గావించి, నూతన కళావిన్యాసమును సంతరించు కొని 'అమరావతీ రీతి' యనుపేర బరగు నొక విశిష్ట కళావిభూతికి సూత్రము పన్నినది. అధునిక పశ్చాత్య సంస్కృతులు, సౌందర్యాలంకార పరిణామములు ఇప్ప టికి రమారమి 2000 సం. పూర్వమే మన యాంధ్రు లనుభవించినారని తెలుపుటకు నిదర్శనము, శాశ్వత సౌందర్య కళాఖండము అమరావతీ శిల్పము.

పి. యం. రె

అమృతషేర్గిల్ (Amritha Shergil) :- అమృత షేర్గిలు బుడాపెస్టునగరము (హంగరీ) లో క్రీ. శ. 1980 సం. 30 తేది జన్మించెను. ఆమె తండ్రి పేరు ఉమ్రావ్ సింగ్, అతడు సిక్కు జాతీయుడు. తల్లి హంగే రియను నారీమణి. సహోదరి ఇందిర. ఉమ్రావ్ సింగు ప్రాక్ప్రతీచీవేదాంత విజ్ఞానఖని అగుటయేగాక, సంస్కృత భాషాపాండిత్యమును కూడ గడించెను. అతని భార్య కళాప్రవీణురాలై యుండెను. 1921 వ సంవత్సరము ఏప్రిల్ మాసములో భారతదేశమునకు ఈ కుటుంబము తరలి వచ్చెను.

సిమ్లాలో లేక గోరఖ్ పూర్ జిల్లాలోని సరాయా మొదలగు గ్రామములు వీరికి వంశానుక్రమముగ సంక్ర మించిన జాగీర్లు. అచ్చటనే వీరి నివాసము. "అమృత" యొక్క బాల్యమంతయు యూరపుఖండములో నధిక ముగా గడచెను. ఆమె భారతదేశమునుండి విద్యాభ్యా సము కొరకై మొదట తల్లిచే ఫ్లోరెన్సు నగరమునకును, పిదప ప్యారిసు (Paris) నగరమునకును తీసికొనిపోబడెను. అప్పు డామె పందొమ్మిది సంవత్సరముల ప్రాయమును మాత్రమే కలిగియుండెను. అమృతషేర్గిల్ యొక్క చిత్ర కళాభ్యాసము నేషనల్ 'ఎకోల్ దిబా' అను కళా కేంద్ర ములో జరిగెను. అచ్చటి ప్రొఫెసరొకడు ఆమె భవిష్యత్తు ఉజ్జ్వలముగా నుండగలదని భావించి "నీవు నా శిష్యురాల వగుటకు నే నెంతయో గర్వించుచున్నాను" అని చెప్పెనట.

1988 సం. లో ఆమె వ్రాసినచిత్రము 'సంభాషణము' అనబడి గొప్ప మన్ననల బడసి, ఆమెకు అమిత ప్రోత్సా హమును కలిగించెను. 'బూ ఆర్ట్సు'లో ఆమె అర్ధ్రితి చిత్రములు రచించుట నేర్చుకొనెను. మాతృదేశమునకు మరలివచ్చినపిదప అట్టిపనికి ఆమెకు అవకాశము లభించ లేదు. ఆమె రచించిన తైలవర్ణ చిత్రములలో భిత్తి చిత్ర ముల పోకడలు పొడచూపుచుండును. ప్యారిసు నగర

ములో ఆమె ఉపయోగించిన ఆలేఖ్య పుస్తకములను (Sketch Books) తిలకించినచో అచట ఆమె గావించియున్న చిత్రాభ్యాసమునందలి విశేష పరిశ్రమ తెల్లమగును.

ఇట్లు ప్యారిస్‌కు పిల్లగా వెళ్ళియున్న 'అమృత' చిత్రకళయందారితేరిన పడుచై భారతదేశమునకు 1934 సంవత్సరములో తిరిగివచ్చెను. ఇచ్చటికి రాకపూర్వము ప్యారిసునగరమందుగల భారతదేశ విషయకమైన ప్రచార ప్రభావమునుబట్టి ఆమె తన మాతృదేశమును తిలకింపనెంచి దానినిగురించియు, దాని సౌందర్యాతిశయమును గురించియు నానావిధములగు తియ్యని కలలు గాంచెడిది. కాని ఆమె భారతదేశమునకు తిరిగి వచ్చిన తరువాత ఇక్కడ ఆమెకు కనుపించిన దృశ్యములు నెత్తురులేని దేహాలు, సత్తువలేని జీవాలు. ఈ దృశ్యములే అమృత ఇచ్చట రచించిన చిత్రములలో ప్రస్ఫుటముగా ప్రతిబింబితము లయ్యెను. ఆమె జీవించియున్న కాలమందు ఆమె కళ యెంతమాత్రము మన్ననగాంచలేదు. పైగా పది అనేక విమర్శనలకును, పరిహాసములకును గురియయ్యెను. వంగీయ కళావిమర్శకులుగూడ ఆమె శైలిపై దుమ్మెత్తి పోసిరి. ఐన నామె తన పట్టుదలను విడువక గట్టిగా తన శైలిలోనే చిత్రాలు చిత్రింపసాగెను. ఫ్రాన్సులో నున్నపుడు 'సిజాన్' 'గాగిన్' అను ఇరువురు ఆమెకు సమకాలికులు గాకున్నను వారి ప్రభావ మామె చిత్రములయందు ముద్రిత మయ్యెను.

షేర్‌గిల్ 29 వ తేది డిసెంబరు 1941 లో మృతినొందెను. ఆమె మరణానంతరమే ఆమె చిత్రకళకు విమర్శకుల పొగడ్తలచే అధిక ప్రాశస్త్యము లభించెను. ఆమె కళ బొంబాయి మున్నగు ముఖ్యపట్టణాలలోని చిత్రకారుల ప్రశంసలకు పాత్రమయ్యెను. ఆమె భారత చిత్రకళారంగములో నొక ఉత్తమ నారీరత్నముగా వెలుగొందెను.

ఎల్లోరా అజంతా గుహలయొక్కయు, కొచ్చిన్ భిత్తి చిత్రములయొక్కయు, తదితర ప్రాచీన భారత శిల్పములయొక్కయు ప్రభావము షేర్‌గిల్ చిత్రకళపై విశేషముగా ప్రసరించెనని కార్ల్ ఖండల్వాలా అను నాతడు ఆమె జీవితచరిత్రలో పేర్కొనియున్నాడు. ఆమె దాదాపు అన్ని చిత్రములను తైలవర్ణములలోనే తప్ప, టెంపెరా మీడియంలో చిత్రించినట్లు తెలియుటలేదు. ఆమెయొక్క చిత్రములు వర్ణప్రాధాన్యముకలిగి ఒకానొక విధమయిన మాధుర్యమును వ్యక్తీకరించును. ఆమె వ్రాసిన అన్ని చిత్రాలలో ప్రధానముగా నామెకు ప్రఖ్యాతితెచ్చినవి 30 చిత్రము లనవచ్చును. వాటిలో (1) విశ్రాంతి, (2) ఏనుగుల జత, (3) బ్రహ్మచారులు, (4) కథలు చెప్పుట, (5) పండ్ల నమ్మువారు, (6) ముగ్గురక్క చెల్లెండ్రు నవవధ్వలంకరణము అనునవి ముఖ్యముగ పేర్కొనదగినవి. ఆకృతిలోని వివరములను కుంచించుటలో ఆమె గడించిన నేర్పు ఎన్నదగినది. అమృత షేర్‌గిలు తన ప్రత్యేకశైలినిబట్టి భారతచిత్రకారశ్రేణిలో "అమృత"త్వము నొందియున్నదని ఆమెకుగల అఖండ ప్రఖ్యాతియే సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది.

కొం. శే

అమెరికను ఇండియనులు :- కొలంబసు అమెరికాను కనిపెట్టినప్పుడు, తాను ఆసియాలో నొక భాగమునుగాని, హిందూదేశమునుగాని చేరుకొనినట్లు విశ్వసించెను. కనుకనే 1493, ఫిబ్రవరిలో అతడు వ్రాసిన లేఖలో 'నాతోనున్న ఇండియనులు' అని వ్రాసియున్నాడు. ఈ విధముగా నూతన ప్రపంచమునందలి ఆదిమనివాసులు 'ఇండియనులు' అనియు, హిందూ దేశస్థులకంటె వీరు భిన్నులని తెలుపుటకై 'అమెరికను ఇండియనులు' అనియు పిలువబడుచుండిరి. 'అమెరికను ఇండియనులు' అను పదము పెద్దదిగా నుండుటచే ఒక ప్రసిద్ధ అమెరికా నిఘంటుకారుడు 'అమెరిండ్సు' అను పదమును సూచించెను. కొందరు అమెరికాదేశస్థులును, ఐరోపాలోని మానవజాతిశాస్త్రజ్ఞులును, మధ్య అమెరికా, మెక్సికో, పెరూ మొదలగు దేశముల నాగరకతను నిర్మించిన ప్రజలను, ఇండియనులనుండి ఇప్పటికిని వేరుచేయుచున్నారు. మరికొందరు ఎస్కిమోలను భిన్నజాతివారినిగా భావించుచున్నారు. కాని, శారీరక, సాంస్కృతిక, భాషావిషయక దృష్టితో చూచినయెడల, అమెరికాదేశపు ఆదిమనివాసులను, వారి సన్నిహిత అనాగరక జాతులవారిని కలిపి, 'అమెరికాదేశపు ఇండియనులు' అను పేరుతో, పోవెలు, బ్రింటను అను వారు వ్యవహరించుట ఉచితముగానే

కనబడుచున్నది. ఈ సన్నిహితజాతులను గురించి మన కేమియు విశేషాంశములు తెలియవు. భిన్నభిన్న జాతులుగా కనబడువారుకూడ వారిలో చేరిన అవాంతర శాఖలుగానే పరిగణింపబడవలెను. ఈ ఐక్యమే అమెరికను ఆదిమ ఇండియనుల చరిత్రకు సంబంధించిన మానవజాతి శాస్త్ర వ్యాఖ్యానంఘటనము. ఇండియను జాతుల భాషా పరిశీలనము, పురావస్తు శోధనములు, కళలు, పరిశ్రమలు, ఆటలు, సాంఘిక మత సంస్థలు, పౌరాణికగాథలు, జానపద విజ్ఞానము మున్నగువనిటారి మానసిక-ఐక్యతనే చాటుచున్నవి. ఈ జాతులలో 'శారీరకములైన భేదములు కన్పించుచున్నను, అవి ప్రపంచమందలి ఇతర గొప్ప జాతులలో గానిపించు భేదముల కంటె మించినవి కావు.

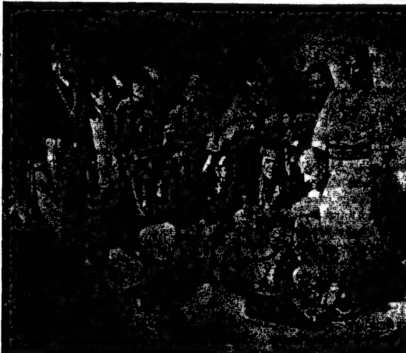
అమెరికను ఇండియనులు అనేకములైన తెగలుగా విభజింపబడి యున్నారు. అలాస్కాయొక్క ఉత్తర పశ్చిమప్రాంతములను ఆక్రమించిన ఎస్కిమోలనువారు వీరిలో ముఖ్యులు 'ఎతిపాస్కన్సు' (Athepascans) అనువారు ఉత్తర కాలిఫోర్నియా, ఎరిజోనా, మెక్సికో ప్రాంతములను ఆక్రమించి యున్నారు. 'ఇరాకిస్' (Iroquois) అను జాతివారితో సమ్మిశ్రితులైన 'అల్గోంకియన్' జాతివారు, సెంటు లారెన్సు భూములందును అంటారియో సరస్సునకు తూర్పునమున్న భాగమందును నివసించియున్నారు. ముస్కోజియన్ తెగవారు ఎప్లాచియను పర్వత ప్రాంతమునను అట్లాంటిక్, మెక్సికో సింధుశాఖ, మిసిసిపి ప్రాంతములందును నివసించుచున్నారు. కడ్డోయను తెగవారు, పియోనులు, పొపోచియనులు లేక, యటో అజ్టెకనులు (Vio-Agtecan), మాయనులు, అరవాకనులు, టుపియనులు, చిబ్చానులు, క్వెచియనులు అను వివిధ జాతులవారు అమెరికాలోని వివిధ ప్రాంతములందు నివసించియున్నారు. వీరు మంగోలియా జాతీయులు. వీరు మధ్య ప్రమాణముగల పొడవును, గోధుమవన్నెగల శరీరములను, వెడల్పయిన ముక్కులను ముఖమునకు ఏటవాలు కండ్లను కలిగి యుండు మంగోలియా జాతికి చెందుదురు.

అమెరికన్ ఇండియన్

అమెరికను ఇండియనుల యొక్క కళలు వారు కనిపెట్టిన విషయములు తమ పరిసరముల యొక్క పరిమితికిని వైవిధ్యమునకును అనుగుణమైనవిగా నున్నవి. ఈ ఖండమును కనుగొనునాటికి, అచ్చటనున్న జనులు రాతియుగమునకు చెందిన వేటగాండ్రుగాను, చేపలు పట్టువారుగాను, వ్యవసాయదారులుగాను ఉండిరి. వారిలో పెక్కుమంది కుండలు చేయుట కొంతవరకు ఎరిగినవారే. 'అల్గోంకియన్ ఎట్ చెమిన్స్' అనువారు అతిరాల తేలిక పడవలను నడుపు మనుష్యులు. ఈ సందర్భమున సముద్రముపై తేలిక పడవలను నడుపుచు చేపలను పట్టుకొను 'అలాస్కా' తీరవాసులును, బ్రిటిష్ కొలంబియా వాసులును పేర్కొనదగినవారు. అమెరికను ఇండియనులలో ఎస్కిమోలు కుక్కలను, అల్గోంకియనులు జాడుబులండ్లను

భూమిపై బొమ్మలను వ్రాయుటకు ఉపయోగించెదరు. సియా దేశస్థులు 'ఇల్కా' అను జంతువును పాపాములను వ్రాయుటకు మాత్రమే ఉపయోగించుదురు. వచారి చేయుటకు దానిని వారు వాడియుండలేదు. అనాటి ఇండియనులచే పెంచబడి మచ్చికచేయబడిన గృహజంతువులు

అమెరికను ఇండియనుల పొలము [illegible]

కుక్క-ఎల్కా అనునవే. ఆ ప్రజలయొక్క సాంఘిక మత జీవితములలో వాటితో ఎక్కువ ప్రయోజన ముండెడిది. ఎల్కా అను జంతువు "పెరూ" "బొలీవియా" అను ప్రదేశములందు మాత్రమే పెంచబడెడిది. 'పచావో' అను వారి ప్రాథమిక పరిశ్రమలతో గొఱ్ఱెలను, కొందరు దక్షిణ అమెరికను ఇండియనుల పరిశ్రమలతో అవులను, మైదానములయందలి ఇండియనుల పరిశ్రమలతో గుఱ్ఱములను పేర్కొనదగినవి.

అమెరికను ఇండియనులయొక్క పురాణ గాథ అను మతమునుగూర్చి 'ముల్లరు', 'బ్రింటన్', 'పోవెల్' అనువారు విపులముగా వ్రాసియున్నారు. వీరుడు, ప్రవక్త జ్ఞానప్రదాతయు అయిన ఒకానొక దివ్యపురుషుడు తన ముఖ్య కర్తవ్యమును నెరవేర్చి, ఈప్రపంచమును వీడుట, తిరిగి భావికాలమున వచ్చెదనని వాగ్దానము చేయుట, అను వంశములతో గూడిన వృత్తాంతము ఈ పురాణ గాథలలో అతి ప్రధానమైనదిగా కనబడుచున్నది. అజిట్కా, టెరోకు, అనచే అను ప్రదేశములకు చెందిన "టిపక్కొ"ల

(Medicinal men) యొక్క శక్తి మిక్కిలి గొప్పది. ఆ జనుల యొక్క తెగలనుబట్టి ఈ భిషక్కుల ప్రాధాన్యము అప్రాధాన్యముగ మారుచుండును. కొన్ని తెగలలో ఈ భిషక్కులకు విశిష్టమైన ప్రాధాన్యము ఉండెడిది కాదు. మరికొన్ని తెగల యొక్క లౌకిక మత విషయములందు ఈ భిషక్కులే సర్వాధికారములు గలిగియుండిరి. ఈ భిషక్కులకు గోప్యకూటములు, గోష్ఠీ మందిరములు ఉండెడివి. వీటిలోనికి ప్రవేశమును గోరు ఆరంభకులు యథావిధిగా ప్రవేశపెట్టబడుచుండిరి. కొన్ని తెగలయందు యౌవనదశ ప్రాప్తించినవారు చేయవలసిన కర్మకలాపములను చేయించు నధికారము ఈ భిషక్కుల కుండెడిది. ఒకానొకప్పుడు వీరు వ్యవసాయ సందర్భమున వేగుచుక్కను (శుక్రగ్రహమును) పూజించుచు, నరబలి చేయుచుండెడివారు.

అమెరికను ఇండియనులలో ఆత్మనుగురించియు, పరలోకములో దానికిగల భవిష్యత్తును గురించియు భిన్నాభిప్రాయము లుండెడివి. ఈ అభిప్రాయములకు అనుగుణముగానే వారి శవసంస్కారవిధులుకూడ ఏర్పాటు చేయబడియుండెడివి. కొందరు శవములను పారవేసెడివారు. కొందరు మిసిసిపి లోయయందు మట్టి దిబ్బలలో పూడ్చిపెట్టెడివారు. మరికొందరు 'పెరు' దేశములోవలె రాతిసమాధులలో పూడ్చిపెట్టెడివారు. 'కొచ్' (Koch) అని పిలువబడు దక్షిణ అమెరికను జనుల యొక్క ఆత్మవాదము, 'టోటెమ్' తెగవారి యొక్క ధ్యానవాదము, 'జానిన్' తెగవంటివారి ఫెటిషిజము, (Fetishism) 'కుషింగు' అను వానిచేత పరిశోధింపబడినవి.

అమెరికను ఇండియనుల విలక్షణమైన ఆటలలో పాచికలతో నాడబడు జూదము, హలావు, పోలు అను ఆటలును, సంయుక్తరాష్ట్రములలో నైరృతిభాగమునను, తూర్పుభాగమునను ప్రవర్తిల్లు బంతిఆటలును పేర్కొనదగియున్నవి. బంతులాట, పరుగులో పందెములు, మంచుపాములు మొదలయిన ఆటలు స్త్రీ లాడుదురు.

అత్యున్నతమైన స్థానములను అలంకరించిన స్త్రీలు కొందరుండిరి. పరిపాలనా విధానములోను, శాంతిస్థాపనమునకై రాయబారములను నడుపుటయందును కొంతవరకు ఇరాక్వియోస్ అను స్త్రీలు పాల్గొనిరి. సుప్రసిద్ధులయిన నాయకురాండ్రుకూడ నుండిరి. దేవమాతలుగా భావింపబడదగిన స్త్రీలుండిరి. మాయన్సులో మహాచార్యత్వమును వహించిన స్త్రీలుకలరు. స్పానియర్సుతో జరిగిన తిరుగుబాటులో కొందరు ఆ తెగలకు నాయకురాండ్రుగా వ్యవహరించిరి. ఉదా.- 'అమెరికన్ జోన్ ఆఫ్ ఆర్క్' అని పిలువబడు 'మేరియా సింగ్రిల్లా' అట్టి స్త్రీలలో సుప్రసిద్ధురాలు. [illegible]నందలి కూటేనయా (Kootenaya) జాతివారి యొక్క సామాన్యమైన ప్రజాప్రభుత్వము మొదలుకొని ప్రాచీనమెక్సికనుల యొక్కయు పెరూ ఇండియనుల యొక్కయు సుపరిష్కృతమయిన రాష్ట్రీయ సంస్థలవరకుగల పరిపాలనా విధానములు అమెరికను ఇండియనుల యొక్కయు, వారి జాతీయ నిర్మాతల యొక్కయు ప్రభుత్వ పద్ధతిని అనుసరించెను. నాయకుల యొక్క అధికారములకుకూడ కొంత హద్దు ఉండెడిది. కొన్ని తెగలవారు శాశ్వతశాంతి నాయకుని, తాత్కాలిక యుద్ధనాయకుని ప్రత్యేకముగ ఏర్పాటు చేసికొనుచుండిరి. సాధారణముగా నాయకులు ఆ తెగ నుండిగాని, లేక కొన్ని ప్రత్యేకమైన కుటుంబములనుండి గాని ఎన్నుకొనబడుచుండిరి. పెక్కు తెగలలో దాని సత్వము అమలులో నుండెడిది.

రా ప్ర

అమెరికను సాహిత్యము - ఆంగ్లసాహిత్య శరీరమున కొక అంగముగ అమెరికను సాహిత్యము ఆవిర్భవించినది. ప్రప్రథమమున కొన్ని సంవత్సరముల వరకు అమెరికను విద్వాంసులు తమ జాతీయ జీవనమున సంస్కృతి యొక్కయు విద్య యొక్కయు వికాసమునకై ఆంగ్లసాహిత్య భాండారముపైననే ఆధారపడుచు వచ్చిరి. విప్లవమునకు పూర్వమే, వివిధసాహిత్యప్రక్రియలు విజృంభించియున్నను, అమెరికను స్వాతంత్ర్య యుద్ధకాలములో సైన్యముకై ఉద్రేకమును కలుగజేయునట్టి వీరగీతములు ప్రచురింపబడినను, అమెరికనులు నాటి తమ సారస్వతసాహిత్య ఆహారముకొరకు లండను, కొలనుల దేశము (Lake Country), ఆక్సుఫర్డు, కేంబ్రిడ్జి విశ్వవిద్యాలయములనే ఆధారముగా గైకొనసాగిరి.

వలసదినములు-తదనంతరకాలము : విప్లవమునకు పూర్వమేర్పడిన సాహిత్యమునందు క్రీ. శ. 17 వ శతా

శ్రీలో వర్జీనియాదేశీయుడైన కప్తాను జాన్‌స్మిత్తు, గవర్నరు విలియం బ్రాడ్‌ఫర్డు, జాన్‌విన్‌త్రాప్ అనువారు వ్రాసిన చారిత్రక కథలు కలవు ఇంతకుముందే ప్రప్రథమమున ఏన్‌బ్రాడ్‌స్ట్రీటు, మైకేల్ విగిల్‌వర్తు, ఎడ్వర్డు టైలరు అనువారు కవిత్వమును వ్రాసిరి వలసరాజ్యములందై క్రీ శ 1640 లో మొట్టమొదట ప్రచురింపబడినది "బేపామ్" అను గ్రంథము ఆ దేశములోని మొదటిగొప్ప భావకవియైన ఫిలిప్‌ఫ్రెనొ్యూ వాడు ప్రఖ్యాతమైన పత్రికా రచయితలలో ఒకడు 1704 లో బోస్టన్‌లో "బోస్టన్ న్యూస్ లెటర్" అను మొట్టమొదటి వారపత్రిక వెలువడెను 1788 లో మొట్టమొదటిసారిగా "ఫిలడల్ఫియా ఈవినింగ్‌పోస్టు" అను దినపత్రిక స్థాపింపబడెను "సాటర్‌డే ఈవినింగుపోస్టు" అనుదానికి స్థాపకుడైన బెన్‌జమిన్ ఫ్రాన్‌క్లిన్, సాహిత్యమునందు, పత్రికా రచనయందు ఉన్నతస్థానమును ఆక్రమించెను థామస్ పైనీ, థామస్ జఫర్‌సన్, అలెగ్జాండర్ హేమిల్టను, జార్జివాషింగ్టను అనువారు వ్రాసిన వచనరచనలు నాటి రాజకీయ రచనలను వృద్ధిచేసెను విలియమ్‌హిల్ బ్రౌన్ మొట్టమొదటి అమెరికను నవల వ్రాసిన గౌరవము పొందియున్నను, చార్లెస్ బ్రాక్డెన్ బ్రౌన్ అనువాతడు ఆ దేశపు మొదటి కవితావృత్తి చెందిన నవలా రచయితగా పరిగణింపబడెను, కథలు, సంజీవచిత్రణములు అనువాటి ద్వారమున అంతర్జాతీయ ఖ్యాతిని గడించిన మొదటి అమెరికను రచయిత వాషింగ్టను ఇర్వింగు అను వాతడు క్రీ శ పందొమ్మిదవ శతాబ్ద్యారంభమున విలియమ్ కల్లెన్ బ్రయాంటు కవులలో నగ్రేసరుడుగా పేరుపొందెను ఎమర్సన్, లాంగ్‌ఫెలో, విట్మర్, పో, మొదలగు కవుల రచనలు చాలవరకు అనాటి సాహిత్యౌన్నత్యమునకు దోహదమొనర్చెను

అమెరికాదేశపు మొట్టమొదటి గొప్ప చారిత్రక నవలారచయిత జేమ్స్‌ఫెనిమోర్‌కూపరు క్రీ శ పందొమ్మిదవ శతాబ్ది ఆదిమకాలములో విలియంగిల్‌మోరు సిమ్సు, రోబర్టుబర్డ్ అను కవులు కూడ చారిత్రకము అయిన నవలలను వ్రాసియుండిరి

అమెరికను సాహిత్యము యొక్క అభివృద్ధి విషయమున అనాటి ఆధ్యాత్మిక తత్త్వవాదులు చాలవరకు ప్రాముఖ్యమును వహించిరి వారిలో రాల్ఫువాల్డో ఎమర్సను, బ్రోన్సన్‌ఆల్‌కాటు, హెన్రీడేవిడ్‌థోరూ, మార్గరెట్ ఫుల్లరు, థియోడర్‌పార్కరు అనువారు ప్రముఖులు వారు తమవర్గపు వేదాంతమును దాని ప్రభావమును విశేషముగావ్యాప్తినొందించుటకు మిక్కిలి కృషిచేసిరి నథేనియల్‌హాథారన్ అరాచకమైన, తీవ్ర నమాలోచనాయుతమైన ప్రాచీన భావములను, హెర్మన్ మెల్విలి అనువాతడు కల్పనాపరములైన భావములను, తమ వివిధ విషయకమైన నవలాపరంపరలో ప్రతిపాదించిరి నవలలు, పద్యములు, వ్యాసములు అను సారస్వత ప్రక్రియలందు ఆలివర్ వెండెల్ హోమ్సు అను కవి ఆంగ్లేయుల యొక్క మతజీవిత విధానమును చాలప్రస్ఫుటముగ చిత్రించెను సంపాదకుడుగా, ఉపాధ్యాయుడుగా, కవిగా పేరుగన్న జేమ్సురస్సెలులోవెలు తన "బిగ్లో-పేపర్సు" అను రచనలలో దేశీయభాష నుపయోగించెను

ఆ కాలమున అద్భుత కల్పనాశక్తికల ప్రముఖకవి హెన్రీ వేడ్స్‌వర్తులాంగ్‌ఫెలో అతడు వ్రాసిన హైయవథా, ఎవంజెలైన్ అను రచనలు సర్వులకు ప్రీతిపాత్రములై వెలసెను

జాన్‌గ్రీన్‌లీఫ్ విట్టియరు యొక్క కవిత్వము వలనను, హారియట్ బీచర్ స్టోవె యొక్క రచనల మూలమునను బానిసతనపునిర్మూలనోద్యమమునకు ఎక్కువ ప్రోద్బలము చేకూరెను హారియట్ వ్రాసిన "అంకుల్‌టామ్స్ కేబిన్" అను నవల బహుళవ్యాప్తినొందెను

ఆధునిక కథానికా రచనకు సృష్టికర్తగా ప్రశంసింపబడిన ఎడ్గార్ ఎల్లెన్‌పో అను కవి ఈ కాలములోనే న్యూయార్కు, రిచ్మండులలో నివసించుచు రచనలు సాగించుచుండెను

పందొమ్మిదవ శతాబ్దియొక్క పరార్థమునకు పిదప అమెరికను కవులలో అగ్రగణ్యుడయిన వాల్ట్‌విట్మను అనాటి అంతర్యుద్ధములను అత్యుత్తమమైన కవితా రూపమున వర్ణించెను 1886 సంవత్సరములో చనిపోయిన ఎమిలీడికెన్సను అను ఆమె గణనీయములయిన గేయ కావ్యములు ఆ దినములలో వ్రాయుచుండెను కాని క్రీ శ. 1915 సంవత్సరమువరకు ఆమె రచనలు పాఠక లోకమునకు లభింపలేదు అంతర్యుద్ధానంతరము అమె

రికా రాజ్యములలో వాటి ప్రముఖములయిన చారిత్రక రచన లన్నింటియందును, యూరోపియన్ విద్యా సంప్రదాయము యొక్క ప్రభావము కనిపించును. కారణము అమెరికా యందలి వాటి రచయితలలోను, యువకులయిన పండితులలోను పెక్కురు, యూరపునందు విద్యోపార్జనము చేసియున్న వారయి యుండుటయే విలియం హిక్లింగు ప్రెస్‌కాటు, జాన్ లాత్రోప్ మాట్లే, ఫ్రాన్సిస్ పార్క్‌మెను, జార్జి బాన్‌క్రాఫ్టు మొదలైన వారి అనంతరీయములైన చారిత్రక రచనలలోను యూరపియన్ విద్యాప్రభావము గోచరించును

అంతర్యుద్ధము అయిన పిదప స్థానిక వాతావరణమును వర్ణించునట్టి లేక ప్రాంతీయ సాహిత్యము వ్రాయునట్టి రచయితలు వెలువడిరి వారి రచనలు ప్రజలలో కొంత రతి గాఢమైన అభిరుచిని పుట్టించెను. దేశములోని క్రొత్త ప్రాంతములను గురించి వ్రాయబడిన కథానికలు, కావ్యములు, నవలలు ముఖ్యముగా పశ్చిమమునుండి క్రమముగా వెలువడినవి పశ్చిమమునందలి ఎడ్వర్డు ఎగిల్‌స్టన్, క్లైవ్ మిల్లరు, బ్రెట్ హార్టే దక్షిణమునందలి జార్జి డబ్ల్యు కేబులు, థామస్ నెల్సన్, పేజి, జోయెల్ చాండ్లర్, హారిస్ను, జేమ్సు లేన్ ఎల్లెన్, న్యూ ఇంగ్లండునందలి సారా ఆర్నె జ్యూయెటు, ల్యూసియస్ ఆల్‌కాటు మేరీ, ఇ ఫ్రీమను, మధ్య పశ్చిమ దేశము నందలి జేమ్సువిట్‌కూంబ్ రిలే మున్నగు రచయిత లీ వర్గమునకు చెందిన వారై యున్నారు

ఆ శతాబ్ది అంతిమ కాలములో అమెరికను సాహిత్యమునకు ఔన్నత్యము చేకూర్ప సమర్థులయి రాజకీయ ఆర్థిక దృక్పథములు కలిగిన నవలా రచయితలు కొందరు ఉద్భవించిరి ఎడ్వర్డు బెల్లమీ, రెబెక్కా హార్డింగు, డేవిసు హెలెన్, హంట్ జాక్సను, హెరాల్డు ఫ్రెడరికు, డేవిడ్ రాస్‌లాక్ మున్నగువారు ఈ కవిబృందమునకు చెందిన వారు ఈ కవిబృందపు రచనల అనంతరమైన ప్రభావము అప్టన్‌సింక్లేరు, ఫ్రాంక్ నారిస్, థియోడార్ డ్రీజరు వ్రాసిన నవలలపై ప్రసరించెను. హెన్రీజేమ్సు, ఎడిత్ వార్టను అనువారు వ్రాసిన నవల లోకజాతికి చెందినవి వాటియందు నిశితమైన పాత్ర పరిశీలనము కానవగును అందుచే నవి సాదరముగ జనులచే పఠింపబడెను

అంతర్యుద్ధానంతరము వ్యాప్తిచెందిన పత్రికా రంగమున కథానికా రచనకు గిరాకి ఏర్పడెను ఇట్టి అవసరమును గురించి కథానికలు రచించినవారు ఓ. హెన్రీ, రిచర్డ్ హార్డింగ్, డేవిసు, సంప్రోను, బియర్సు, బ్రెట్ హార్టే అను కవులై యున్నారు

పందొమ్మిదవ శతాబ్ది అంత్యకాలమునందును, ఇరువదవ శతాబ్ది ప్రథమ దినములలోను, ప్రముఖ సాహిత్య సంపాదకుడుగాను, నవలారచయితగాను, విలియమ్ డీన్‌హోవెల్సు సుప్రసిద్ధి నొందెను

క్రీ శ 1890 సంవత్సర ప్రాంతమున వాస్తవిక వాదులును, ప్రకృతి (తత్త్వ) వాదులునయిన కవులు రచించిన నవలా వాఙ్మయము 20 వ శతాబ్ది ఆరంభమునుండి రచింపబడిన నీరసమును, వాస్తవికవాయుతమును నవ నవలా రచనకు పూర్వరంగముగ నుపకరించెను. అందు పాత్రల మానసిక వృత్తి పరిశోధనము ఉపలక్షితమగుచుండును ఇట్టి సాహిత్యపు శెమ్మలు జాన్ డాస్ పాసను, ఎర్స్కిన్ కాల్డ్వెల్లు, విలియమ్ ఫాక్‌నరు, జేమ్సు టి ఫారెలు, ఎఫ్ స్కాట్ ఫిట్జిగెరాల్డ్, ఎర్నెస్టు హెమింగ్‌వే, థామస్‌వుల్ఫు మున్నగువారి రచనలలో గోచరించును ఆ కవుల రచనలయందలి పాత్రల మానసిక వృత్తి చిత్రణములు, పాత్రల సంభాషణములు అత్యుత్తమములు అమెరికను విప్లవమునకు పూర్వమునందే ఆరంభమయిన అమెరికను సాహిత్యమునందలి వ్యాసరచన పందొమ్మిదవ శతాబ్ది ఉత్తరభాగమునందు జాన్ బర్రోను, జాన్ మ్యూయరు అను కవుల రచనలద్వారమున అభివృద్ధిచెంది ఉన్నతస్థాయిని పొందెను ఇరువదవ శతాబ్దియందు డొనాల్డుకల్రాస్ పీటి అను నాతడు వ్యాసరచనమున ఈ రంగములో విశిష్టమైన రచనలు కొనసాగించెను

జార్జిసంతాయనా, విలియం జేమ్సు, జోసియా రోయిస్, జాన్ డ్యూయీ మున్నగువారి రచనలు వేదాంతశాఖ యందు అమెరికను సాహిత్యమునకు ఔన్నత్యమును చేకూర్చెను క్రీ. శ 1880, 1890 ప్రాంతమున కొన్ని అమెరికను నగరములలో యేర్పడిన దుష్ట రాజకీయ పరిస్థితులపై విప్లవరూపముగా వ్యాపించిన ఒక మూఢమైన వాస్తవికతయే, హామ్లిన్ గార్లెండు, స్టీఫెన్ క్రేన్ రచనలలోని అల్పవాస్తవికతకును, తరువాత థియోడార్ డ్రీజరు,

ఎడ్వర్డ్ యాండర్సను వ్రాసిన నవలలలో ప్రతిబింబించిన సహజత్వ సిద్ధాంతమునకు కారణభూతములయినవి.

జాక్ లండను, థియొడోర్ డ్రైసరు, షేర్వుడ్ ఆండర్సను, యప్టన్ సింక్లెయిర్, ఫ్రాన్సిస్ స్కాట్ ఫిట్జ్‌జెరాల్డు, ఎర్నెస్ట్ హెమింగ్వే, సిన్క్లెయిర్ లూయిస్ ముష్నగువారు ఈకోవకు చెందిన ప్రాముఖ్యముగల నవలారచనను పెంపొందించిరి

పందొమ్మిదవ శతాబ్ది చరమకాలమున అమెరికను సాహిత్యమునందు హాస్యయుత కావ్యరచయితలకు ఒక ప్రముఖస్థానము చేకూరెను. వారిలో మార్క్ ట్వైన్ అగ్రగణ్యుడు. హాస్యరచనారంగమున జేమ్స్ థర్బరు, పెట్రోలియమ్ వి నస్బి, ఫిన్లేపీటర్ డన్ని, జాక్ లిల్లింగ్సు, సీకావ్మిత్తు మున్నగువారును, జార్జి ఆడె, డాన్ మార్కిస్, యూజెనెపీల్డు, ఆగ్డెన్ నాష, జేమ్సు థర్బరు మున్నగువారు వార్తాపత్రికా— వ్యాసరచనా— పత్రికారచనా రంగములందును క్రీ శ 1940, 1950 సం ప్రాంతమున కృషిచేయుచుండిరి

ఇరువదవ శతాబ్దిలో, నవలా రచయితలకు ప్రాంతీయత్వమునందు అభిరుచి హెచ్చయ్యెను. మేరిఎల్లెన్ చేజ్, విల్లా కేథరు, బూత్ టార్కింగుటను, సింక్లెర్ లెవిస, జె పి మార్క్వాండ్, ఎడ్నాఫెర్బరు, జాన్ స్టీన్ బెక్ అను కవులు యీ జాతి రచనకు ఉత్తమ ప్రతినిధులు

పందొమ్మిదవ శతాబ్ది ప్రప్రథమ దశయందు జేమ్సు ఫెన్నిమోర్ కూపరు అను వాతడు చారిత్రక నవలలను రచించెను. అంతకుపూర్వమునకే ఇట్టి రచనలయందు అమెరికాలో పాఠకలోకమునకు విశేషప్రీతి ఉదయించియుండెను. ఆ దేశమున ఇట్టి అత్యుత్తమమైన నవలలను, హార్వే ఎల్లెన్, మార్గరెట్ మిఛెలు, స్టైఫెన్ విన్సెంటు బెనెటు, ఎస్తర్ ఫోర్బ్స్, జేమ్సు బోయిడు, కెన్నెత్ రోబర్ట్సు, మాక్ కిన్లే కానటరు, స్టార్క్ యంగు అను కవులు రచియించిరి

అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములలో కథానికా రచనయందు అగ్రగణ్యులుగా పేర్గాంచినవారు డొరోతీ పార్కరు, విలియండేవియులు స్టీలు, పెర్సైవ్ ఓ హెన్రీ, విలియం సారోయన్ అను కవులైయున్నారు.

నేడు అమెరికన్ సాహిత్యజీవితములో కవిత్వమునకు గొప్ప గౌరవమేర్పడియున్నది. క్రీ శ. 1912 వ సం లో హారియట్ మన్రో అనునామె "పొయిట్రీ" అను పద్యమయమైన పత్రికను స్థాపించెను. అందు అనాటి కవితయందలి క్రొత్తపెన్నుబడి మూర్తీభవించెను.

ఈ పత్రికా ప్రచురణము కవిత్వమునందు గాఢమయిన ఆసక్తిని కల్పించెను. ఆ పత్రికయందు పెక్కుమంది రచయితలకు తమ రచనలను ప్రచురించుటకు అవకాశము లభించెను. స్వల్పపరిమాణము అల్పజీవితము గల పత్రికలనేకములు వెలువడెను. అంతకుమున్ను తమ కవితను ప్రచురించు భాగ్యమెరుగని రచయితలకు కూడ తమ రచనలను వాటియందు ప్రచురించుట కవకాశము కలిగెను. ఆ యుద్యమము ప్రయోగాత్మకములయిన ఆశేష కవితా ప్రక్రియల ఉత్పత్తికి గొప్ప దోహదమొసగెను. ఎమీలోవెలు, వాచెల్ లిండ్సే, కార్ల్ శాండ్‌బర్గు, ఎజ్రాపౌండు, టి యస్ ఇలియట్, జాన్ గోల్డు ఫ్లెచరు, కాన్రాడ్ ఎయికెను, కార్ల్ షపిరో, వాలెస్ స్టీవెన్సు, ఇ ఇ కమ్మింగ్సు— వీరందరు ఆ శతాబ్ది యందలి అమెరికను కవిత్వమునందు గణనీయమైన వివిధ సారస్వత ప్రక్రియలకు ప్రతినిధులుగా నున్నారు

ఎడ్గార్ లీమాస్టర్సు, రోబర్టుఫ్రాస్టు, రోబిన్సన్ జెఫర్సు, ల్యాసాకెటు అను రచయితల కవిత్వములలో ప్రాంతీయత్వము ముఖ్యమైన విషయమయ్యెను

ఈ శతాబ్దియందు అమెరికను కవిత్వమునందు ప్రముఖ సంప్రదాయవాది యయినవాడు ఇ ఎ రోబిన్సను. ఈ సంప్రదాయమునకు చెందిన ఇతరులు విలియమ్ ఎల్లెరీ లీనార్డు, ఎలినోర్ వైలీ, సారాటీస్ డేలు, హోర్టు క్రేను, ఎడ్నా సెంటు, విన్సెంట్ మిల్లే, ఆర్చిబాల్డు మేక్లీషు అను వారైయున్నారు

నీగ్రో కవులు కూడ అమెరికను కవిత్వమును తమ విశిష్టమైన రచనలచే పెంపొందించిరి. పాల్ లారెన్సుడన్ బారు అను రచయిత యీ వర్గమునకు చెందిన కవులలో విశిష్టతను గన్నవాడు. కౌంటీకల్లెను, జేమ్సు వెల్డన్ జాన్సను, లాంగ్‌స్టన్ హ్యూస అను వారి ప్రాముఖ్యము గణనీయమైనది

పందొమ్మిదవ శతాబ్ది ఉత్తరభాగమున అనామకముగా పడియున్న అమెరికను నాటకరంగము క్రొత్తయుగమున ప్రబలమైన ప్రోత్సాహము వహించెను. ఇరువదవ

శతాబ్దినుండి ఈ పారస్పరిక కళాయానము అత్యున్నత స్థానము నాక్రమించుకొనెను యూజీన్ ఓనీలు అనునతడు నాటక రచయితలలో నగ్రగణ్యుడు మాక్స్వెల్ యాండర్సను, ఫిలిప్‌బారీ, మార్కుకొనల్లీ, బెన్‌హెక్ట్, రాచెల్ క్రాథర్సు, సిడ్నీ హోవర్డు, జార్జికాఫ్‌మను, క్లిఫర్డ్ ఒడెట్సు, ఎల్మర్ రైసు, టెన్నెసీ విలియమ్సు, థారన్‌టన్ వైల్డరు అను వారుకూడ ఉత్తమమైన నాటకములను వ్రాసిరి

ఇరువదియవ శతాబ్ది మొదటి దశకములో, ఇర్వింగ్ బాబిటు, పాల్ ఎల్మర్ మోరు, డబ్ల్యు సి బ్రౌంవెలు అనువారి నాయకత్వమున సాహిత్యమువిష్టు సంప్రదాయము పెంపొందెను అధికారణముగా సాహిత్యవిమర్శనము విశేషముగా పాఠకులదృష్టి నాకర్షించెను వాన్‌విక్ బ్రూక్సు, హెచ్ ఎల్ మెంకెను, రాండాల్ఫుబోర్ను, హెన్రీ సీడెల్‌కాన్‌బీ మొదలగువారితో కూడిన ప్రతిపక్షవర్గము, వైవారి హక్కులతో పోటీచేయుచుండిరి లూయీమమ్‌ఫర్డు, మాల్కొమ్‌కౌలే, ఎడ్మండ్ విల్సను నూతన వాస్తవికతోద్యమమునకు సుముఖులుగానుండి, (అమెరికా) జాతీయ సాహిత్యమునందలి సాంఘిక భావముల విషయమున మార్క్సిష్టు దృక్పథమును అవలంబించిరి క్రీ శ 1930 సం ర ప్రాంతమున ఈ దృక్పథమును, మాక్స్ఈస్ట్‌మను, వాల్డోఫ్రాంకు, గ్రాన్‌విల్లీహిక్సు అనువారు బలపరచిరి తరువాతి దశాబ్దిలో వెలువడిన రచనలందు విమర్శనకళయే ప్రధానవిషయమయ్యెను. ఈ కాలములో ఎజ్రాపౌండు, టి యస్ ఇలియటు, ఆర్. పి బ్లాక్ మూరు, ఐ ఎ రిచర్డ్సు అనువారు ప్రధానముగా విమర్శనాత్మక రచనలు కావించిరి ఇరువదవ శతాబ్దిలో జాన్ ఫిస్కి, హెన్రీ ఆడమ్సు, థియొడార్ రూజ్వెల్టు, వుడ్రో విల్సను అను వారు వ్రాసిన రచనల ద్వారమున (అమెరికన) చారిత్రక వాఙ్మయము మిక్కిలి అభివృద్ధి చెందెను కాలక్రమమున చారిత్రక సంఘటనలను, సాంఘిక–మానసిక–తత్త్వరూపముల వ్యాఖ్యానించుటకు చరిత్రకారులు ఎక్కుడు ప్రాముఖ్యము నొసగిరి

ఈ కాలమునందు ఛార్లెస్ బీర్డు, ఫ్రెడరిక్ జాక్సన్ టర్నరు, జేమ్సు హార్వే రాబిన్సను అను నతడు విస్తారముగా చారిత్రకరచన కొనర్చిరి. క్రీ శ 1930 వ సం. మొదలుకొని చరిత్ర రచనయందు అగ్రగణ్యులుగా వెలువడినవారు, కారల్‌టన్ జే హెచ్ హేసు, అల్లన్ నెవిన్సు, ఆర్థర్ ష్లెసింగరు, ఆర్థర్ ష్లెసింగరు జూనియరు, హెచ్ యస్ కామ్మాగరు, యస్ ఇ మారిసను మున్నగువారై యున్నారు.

కా ఓడెల్

అమెరికాఖండము - ఉత్తరము (భూగోళము):

క్రీ శ 1492 లో అమెరికా కనుగొనబడుట కొలంబసు యొక్క పశ్చిమనౌకాయాత్రలకు ఫలితము కాని, అమెరిగో వెస్పూచి, మధ్య శ్రేణులకు వచ్చినప్పు డా ఖండమును మొదట కనిపెట్టినట్లు తలంపబడుటచే, క్రీ శ 1541 లో మెర్కేటరు ఆ భూభాగమునకు అతని నామమును అనుసరించి అమెరికా అను పేరుపెట్టెను ఖండముయొక్క ఆక్రమణమును, అంతరప్రవేశమును, అట్లాంటిక్ సముద్ర తీరదేశస్థుల ప్రయత్నములచే అభివృద్ధి చెందెను

ఉత్తరఅమెరికా, ఆసియా ఖండమునుండి సన్నని బేరింగు జలసంధిచే వేరు చేయబడియున్నది ఇంకలి వాలభాగము మకరరేఖకును, ధ్రువరేఖకును నడుమ 100° పశ్చిమ రేఖాంశమున తిరుప్రక్కల సమానముగా వ్యాపించియున్నది ఇది పెద్దఖండములలో మూడవది దీనివైశాల్యము 80 లక్షల చ మైళ్ళు దీనిపొలత ఉత్తరమునుండి దక్షిణమునకు 6,000 మైళ్లు సంయుక్త రాష్ట్రములు ఉత్తరమున మధ్యధరా సముద్రమువరకును వ్యాపించియున్నను, పెక్కు విషయములలో మధ్యధరా సముద్ర ప్రాంత దేశములకన్న భిన్నములుగా నున్నవి సంయుక్తరాష్ట్రములకు ఉత్తరమున నున్న కెనడా మునూరు అంతే విస్తృతమైనది. సంయుక్తరాష్ట్రములకు దక్షిణమున మెక్సికోయును, ఇతర ప్రజాస్వామ్యములును ఉన్నవి

గ్రీనులాండు ప్రధాన ఖండమునుండి బాఫిన్ అఖాతము చేతను, డేవిసు జలసంధిచేతను, వేరుచేయబడి యున్నది బాఫిన్‌ద్వీపము గ్రీనులాండునకును ప్రధాన ఖండమునకును మధ్య నున్న ధ్రువమండల ద్వీప సమూహమునందెల్ల పెద్దది ఇది ప్రధానఖండమునుండి హాడ్సను సింధుశాఖచేతను, హాడ్సను జలసంధిచేతను విభజింపబడి యున్నది. ఫాక్సు, గ్రాంటు, విక్టోరియా, బూతియా

అనునవి ఈ ద్వీప సమూహమునందలి ఇతరద్వీపములు ప్రసిద్ధములైన పడమటి ఇండియాదీవులు, కరిబియన్ సముద్రమునందలి ద్వీపసమూహములు, క్వీను షార్లొటి, వాంకూవరు ద్వీపములు పసిఫిక్ తీరమునకు ఎదురుగా ఉన్నవి అలాస్కా, కాలిఫోర్నియా, మెక్సికో, లారెన్సు, సింధుశాఖయును, హడ్సను అఖాతమును ఖండముతీరము లోనికి చొచ్చుకొనిపోయిన ప్రధాన జలభాగములు

భౌతిక స్వరూపము : ఉత్తర అమెరికా ఖండమును (1) పసిఫిక్ పర్వతపంక్తి (2) తూర్పు ఉన్నతభూములు (3) మధ్య మైదానములు అని మూడుభాగములుగా

విభజించుట మేలు. ఇట్టి విభాగమువలన అచ్చటి శీతోష్ణ స్థితిని, వృక్షసంపదను, ఇతర పరిస్థితులను సులభముగా అర్థము చేసికొనుటకు వీలగును. ఇతర వివరములును, స్థానిక భేదములును, ప్రధానములైన ఈ అంశముల నుండి, సహజముగా ఏర్పడినవట్టివే.

1 పసిఫిక్ పర్వతపంక్తి : ఈ పర్వతపంక్తి పసిఫిక్ తీరమునంటి ఉత్తరమునుండి దక్షిణమువరకు వ్యాపించుటయే కాక ఇంకను దక్షిణముగా దక్షిణ అమెరికాలోనికి కూడ కొనసాగుచున్నది. ఇది పసిఫిక్ సముద్రతీరము నంటియున్న పసిఫిక్ పర్వతమేఖలలోని ఒక భాగము. ఈ పర్వతపంక్తి హిమాలయము లేర్పడిన కాలముననే ఏర్పడినది. ఈ ముడత పర్వతములలో పలువిధములైన గుట్టలు కనబడుచున్నవి. వీటి ఇరుపార్శ్వములందును బంగారము, వెండి, రాగి సీసము, మూసె కలవు.

పర్వతపంక్తిలో పెక్కు పర్వతములు సమాంతరముగా వ్యాపించి, దక్షిణమున విస్తృతములై, తిరిగి మధ్యఅమెరికాలో కలియుచున్నవి. ఉత్తరమున కెనడాలో ఈ పర్వతములు తీరభూమినుండియు కలవు. వీటికి తీర పర్వతములు, సెల్‌కర్కు పర్వతములు, రాకీపర్వతములు అని పేర్లు. దక్షిణమున వాని పరిశిష్టములు తీరపర్వతములు, కాస్కేడు, సియరానెవాడా, రాకీపర్వతములు అని పిలువబడును. వీటిలో రాకీపర్వతములు ప్రధానములైనవి. ఈ పర్వతపంక్తుల నడుమ కొలరేడో, పెద్ద అమెరికా ఎడారి, (గ్రేటుబేసిన్)మున్నగు మైదానములు, ఎడారులు, కాలిఫోర్నియాలోయ మొదలగు సుందరములైన లోయలు కనబడుచున్నవి.

2 తూర్పు ఉన్నతభూములు : తూర్పు తీరమున ఉత్తరమునుండి దక్షిణమువరకును గ్రీనులాండు పీఠభూమియు కెనేడియనుషీల్డును, అప్లాచియను పర్వతములును, వ్యాపించియున్నవి.

కెనేడియను షీల్డనునది కఠినస్ఫాటిక శిలామయ ప్రదేశము. ఇది పసిఫిక్ పర్వతపంక్తి కంటెను ముందేర్పడినది. ఇందు ఇనుము, రాగి, వెండి, బంగారము, కోబాల్టు, నికెలు కలవు. అప్లాచియను పర్వతముల పడమటి పార్శ్వమున ఖండమునకు సంబంధించిన ముఖ్యమైన బొగ్గు గనులును, మూసె గనులును గలవు. షీల్డుపై ఇప్పు డేర్పడిన పెక్కు సరస్సులు, గొప్ప హిమయుగములలో హిమఫలకములచే చేయబడిన వివరములు. మధ్య మైదానములకు ఉత్తరముగా పారు మంచుప్రవాహములు, కరగిన హిమఫలకములవలన ఏర్పడినవి. ఉత్తరాన హడ్సన్‌లోయ నుండి పైకి దక్షిణముగా టెన్నిసులోయవరకును వ్యాపించు అప్లాచియనులలో కొండలును, పీఠభూములును కలవు. ఈ కొండలు పీడ్మంటు అనబడు వెడల్పయిన పీఠభూమి రూపమున అట్లాంటిక్ తీరమువరకును వ్యాపించుచున్నవి. అట్లాంటిక్ సముద్రములో పడు వేగవంతములైన నదులచే ఈ పీఠభూమి విభక్తము చేయబడుచున్నది. వేగవంతములైన నదులును, జలపాతములును విస్తారముగా గల ఈ పంక్తికి జలపాతపంక్తి (Fall Line) అని పేరు. నీలపర్వతపంక్తి (Blue Mountain ridge) పీడ్మంటుకు పడమటి సరిహద్దు. దానికి పడమట విశాలములయిన బొగ్గుగనులకు ప్రసిద్ధిపడసిన అలిఘనీ పీఠభూమి కలదు.

మధ్య మైదానములు : పడమటి పర్వతపంక్తికిని తూర్పు ఉన్నతభూములకును నడుమ ఉన్న ప్రదేశమంతయు చదునయిన భూములతో కూడియున్నది. హడ్సను అఖాతమునకును, పెద్ద సరస్సులకును, మిసిసిపీ సెంటులారెన్సు నదులకును, అట్లాంటిక్ తీరమునకును చుట్టును పల్లపు భూములు గలవు. మధ్యమున్న పల్లపుభూములనుండి అచ్చటి నేల పడమటగా ఎత్తుగా పెరిగి రాకీపర్వతములతో కలియుచున్నది. ఈ ప్రదేశమునకు పెద్ద మైదానము అని పేరు. కెనడా షీల్డుప్రాంతమునందు తప్ప మిగిలిన మధ్య మైదానముక్రింద భూగర్భములో ఇటీవలి కాలమున ఏర్పడిన మెత్తని పిండిరాళ్ళ కొండలు కనుపట్టును.

ఈ ఖండమునందలి నదులను రెండు గొప్పశాఖలుగా విభజింపవచ్చును (1) పడమటి పర్వతపంక్తులనుండి పసిఫిక్ సముద్రములో పడు నదులు (2) మధ్యమైదానముల నుండి ఆర్కిటిక్ సముద్రములో కాని అట్లాంటిక్ సముద్రములో కాని పడు నదులు.

అలాస్కాలోని యూకను, కెనడాలోని ఫ్రేజరు, కొలంబియా నదులు, సంయుక్తరాష్ట్రము లందలి స్నేకు, కొలరేడో నదులు మొదటిశాఖకు చెందును. మెకంజీనది ఆర్కిటిక్ సముద్రములోనికి ప్రవహించును. సాస్కెచ్చివానును ఎల్లోనదియును విన్నిపెగ్ సరస్సు

ద్వారా హడ్సను అఖాతములోనికి ప్రవహించును. పెద్ద సరస్సులనుండి ప్రవహించు సెంటులారెన్సునది అట్లాంటిక్ సముద్రములో పడుచున్నది ఈ రెండవశాఖకు చెందిన ప్రధానమయిన ఈ నదులన్నియు కెనడాలోనే ఉన్నవి మిస్సిసిపీ మహానదియు దాని ఉపనదులును మధ్య మైదానముల దక్షిణమునుండి ప్రవహించుచున్నవి ఆ ఉపనదులలో అర్కన్‌సస్, మిస్సోరీ పశ్చిమ పర్వతముల నుండియు, ఓహియో టెన్నెసీనదులు తూర్పు ఉన్నత భూములనుండియు ప్రవహించుచున్నవి అప్లాచియనుల యందు పుట్టి అట్లాంటిక్ సముద్రములోనికి ప్రవహించు చిన్న నదులు అనేకము లున్నవి వానిలో హడ్సను, డెలావేరు, పోటోమాక్ అనునవి ముఖ్యములైనవి రియోగ్రాండ్ డీనార్టీయు దాని ఉపనదులును మెక్సికో సింధుశాఖలో కలియుచున్నవి

రాకీ పర్వతములందును అచ్చటి పీఠభూములందును పెక్కు సరస్సు లున్నవి వానిలో పెద్ద ఉప్పు సరస్సు మిక్కిలి ప్రసిద్ధమైనది గ్రేటుబేరు, గ్రేటుస్లేవు. అతబాస్కా, విన్నిపెగ్ సరస్సులును సుపీరియరు, మిచిగాన్, హ్యూరన్, ఈరీ, అంటారియో మొదలగు మహా సరస్సులును ఒక పెద్ద సరఃపంక్తిగా ఏర్పడి యున్నవి ఇవి వాయవ్యమునుండి ఆగ్నేయము వరకును వ్యాపించి యున్నవి ఇవన్నియు కెనడాలోనే ఉన్నవని చెప్ప వచ్చును కాని పై మహాసరస్సులు కెనడా సంయుక్త రాష్ట్రముల సరిహద్దునందున్నవి ఈశాన్య భాగమున పెద్దవియు, చిన్నవియు అగు అనేక సరస్సు లున్నవి

శీతోష్ణస్థితి శీతకాలములో క్వీనుచార్లటి ద్వీపము నకు దక్షిణమునున్న పడమటి తీరము, మధ్య అమెరికా, మిసిసిపీ తీరమునందలి సెంట్‌లూయీకి దక్షిణము నందలి పల్లపు భూములు, న్యూయార్కువరకును గల తూర్పుతీర ప్రదేశములు తప్ప మిగిలిన ఉత్తర అమెరికా అంతయు నీరు ఘనీభవించు ఉష్ణోగ్రతకు (Freezing Point) క్రిందుగా ఉండును పడమటి తీరము, బ్రిటిషు కొలంబియా తీరము చేరుచున్న ఉత్తర పసిఫిక్ ఉష్ణజల ప్రవాహముచే ఆవరింపబడి యుండును అచ్చట అది చీలి దక్షిణమున శీతజల ప్రవాహముగను, ఉత్తరమున ఉష్ణజల ప్రవాహముగను మారుచున్నది

ఈ ఉష్ణ ప్రవాహముయొక్క ప్రభావము పడమటి తీరమున అట్లాంటిక్ తీరమునకంటె మిక్కిలి ఉత్తరము వరకును కానబడుచున్నది, ఈశాన్య తీరమునకు దూరముగా ప్రవహించు శీతల లాబ్రడారు ప్రవాహము అచ్చటి భూములను చల్లగా ఉంచును ఈ ప్రవాహము ఉష్ణజల ప్రవాహము (Gulf stream) తో కలిసినప్పుడు ప్రమాదకరమైన పొగమంచు ఏర్పడుచుండును. ఏ పర్వత పంక్తిచేగాని అడ్డబడని శీతల ధ్రువమండల వాయువులు దక్షిణమున రియోగ్రాండ్ డీనార్టీ, సెంట్ లూయీల వరకునుగల ఖండభాగమును చల్లగా ఉంచును న్యూయార్కు సున్నా (0°) డిగ్రీలకు క్రిందుగా ఉండును ఖండమునకు పడమటినుండి తూర్పునకు అడ్డముగా పెక్కు వాయుగుండములు సంచరించుచు గాలి వాలుగల రాకీపర్వత భాగమునకు వర్షమును ఇచ్చును కాని ఖండములో అవి పొడిగానే ఉండును

ఉత్తర పసిఫిక్ తీరమున సంవత్సరమంతయు వర్షపాతము ఉండును, కాని గాలి కొట్టుదెపున గల లోయ లన్నియు శుష్కములుగా ఉండును ఉత్తర పసిఫిక్ ప్రవాహమునుండి వీచువాయువులు ఉష్ణములై నీటి ఆవిరితో గూడి పడమటి తీరమున అధికవర్షము కురిపించును అవి ఒక్కొక్కప్పుడు రాకీపర్వత పంక్తిని దాటి మైదానములోనికిదిగి ధ్రువమండల వాయువుల చల్లదనమునకు కొంత ఉపశాంతిని సమకూర్చును ఈ వాయువులకు "చినూక్సు" అని పేరు శాన్‌ఫ్రాన్సిస్కో చుట్టునున్న ప్రదేశము వెస్టర్లీ వాయువుల ప్రభావమునకు గురియై శీతకాలమున దక్షిణముగా తిరుగును వేసవిలో ఆ ప్రదేశముపై వాటి ప్రభావము ఉండదు అందుచే ఈ స్వల్ప ప్రదేశమున మధ్యధరా శీతోష్ణస్థితి కానబడును

వేసవిలో, వాయవ్యమున మెకంజీ ముఖద్వారము వరకును, సరఃపంక్తి వరకును, పేరుగా లాబ్రడారు రాష్ట్రము వరకును గల ఖండమునందలి చాలభాగము నందు ఉష్ణోగ్రత 60° *F* కంటె అధికముగా ఉండును. మెక్సికన్ పీఠభూమిలో సాధారణముగా 90° *F* కు పైగా నుండును మధ్య మైదానములు మిక్కిలి ఉష్ణములగును శీతకాలములో నీరు గడ్డకట్టు ఉష్ణోగ్రతకు (0° C)

క్రిందుగానుండు న్యూయార్కు. ఇప్పుడు దక్షిణభారత దేశము యొక్క పశ్చిమతీరమునకెలె అధికమైన ఉష్ణము నకు గురిఅగును మెక్సికో సింధు శాఖనుండి ఉష్ణవాయు వులు (సాధారణ పవనములు) ఖండముయొక్క పైభాగ మునకు పీచి ఉత్తరమునుండివచ్చు శీతలవాయు సమూ హములపైగా ప్రయాణించుచు, మధ్య మైదానములో వేసవికాలమున వర్షము కలిగించును ఈశాన్య వ్యాపార పవనములు పడమటి ఇండియా ద్వీపములకును, మధ్య అమెరికా తూర్పుతీరమునకును సంవత్సరముపొడుగునను అధికవర్షమును కలుగజేయును మెక్సికన్ పీఠభూమి అధికమగు ఉష్ణోగ్రతకు కావయిన కారణమున, స్థానిక మైన ఋతుపవన మొకటి ఇయలుదేరి మెక్సికో పడమటి తీరమునకు వర్షమునొసగును కాన్‌ఫ్రాన్సిస్కో చుట్టుపట్ల గల ప్రదేశమున శీతకాలమున వర్షము కురియును. మధ్య మైదానములందును, మెక్సికో ఆగ్నేయ పశ్చిమతీరము లందును, వేసవిలో వర్షములు కురియుచుండును సంవ త్సరము పొడుగునను వర్షము కురియు ప్రదేశములు మూడు ఉన్నవి 1 ఉత్తర పసిఫిక్ తీరము 2 పడమటి ఇండియా ద్వీపములు మధ్యఅమెరికా తూర్పుతీరము, 3 ఈశాన్య-ఉన్నతభూములు రాకీ పర్వతపంక్తి వర్ష చ్ఛాయ యందును, దానిచే ఆవరింపబడిన పీఠభూము లందును, చాల తక్కువ వర్షము కురియును అందుచే అక్కడ ఎడారులు ఏర్పడినవి

సహజ వృక్షసంపద : ఉత్తర అమెరికా యందలి సహజవృక్షసంపద ఆయాప్రదేశములందలి శీతోష్ణస్థితుల కనుగుణముగానున్నది అలాస్కా నుండి లాబ్రడారువరకు టండ్రాభాగము వ్యాపించియున్నది దక్షిణమున కెనడాలో చాలభాగమందును, పడమటి కారొలినా దక్షిణభాగ మందును సూచీ (పత్రములైన) వృక్షముల వరుస కల్పించుచున్నది తూర్పున పరుసంక్తికి చుట్టునుగల అల్పప్రదేశములో సూచీపత్రములును, పత్రచమోక ములునగు వృక్షములు కలవు అప్లాషియను పర్వతము లందలి ఉన్నతప్రదేశములందు కూడ సూచీవృక్షము లున్నవి అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రముల తూర్పుతీరము నను పత్రమోచక వృక్షములు గలవు దాని పైభాగ మును సమశీతలమునియు క్రింది భాగమును సమోష్ణ మనియు చెప్పవచ్చును. ఆ అజాంశరేఖమీదనే పడమటి తీరమున ఇట్టి సహజవృక్షసంపదగల కొంతభాగమున్నది సంయుక్త రాష్ట్రములందలి మధ్య మైదానములును, కెనడా మధ్యభాగమందలి అల్పప్రదేశమును పచ్చికబయ ళ్ళచే ఆవరింపబడియున్నవి వీనికి "ప్రయిరీ" అని పేరు. ఈ 'ప్రయిరీ' లలో వర్షపాతము ననుసరించి పడమట పొట్టిగడ్డియు, తూర్పున పొడుగుగడ్డియు పెరుగును ఇవి వ్యవసాయము విస్తృతముగ జరుగుచున్న ప్రదేశ ములు కాన్‌ఫ్రాన్సిస్కో చుట్టునుగల ప్రదేశమున మధ్య ధరా వృక్షసంపదయు, మధ్య అమెరికా యందలి ఉష్ణ ప్రదేశములందును, పడమటి ఇండియా ద్వీపములందును, ఉష్ణ నిత్యహరితములైన అరణ్యములును గలవు. పసిఫిక్ కార్డిలెరా యందలి పొడి వర్షచ్ఛాయలందు ఎడారు లున్నవి

ఉత్పత్తి కెనడాయందు ప్రయిరీలు— ముఖ్యముగా సందలి తూర్పుభాగములు విస్తృతముగా గోధుమలు ఉత్పత్తియగు ప్రదేశములు ఇచ్చట ఓట్లు, బార్లీ, రై, అవిసెగింజలు (నార) (flax) పెరుగును, ఈ ప్రదేశ మున వ్యవసాయమును, పశుపోషణమును కలిపి జరుగు చున్నవి ఇది సంయుక్తరాష్ట్రములందు వసంతకాలమున గోధుమలు పెరుగు ప్రదేశముయొక్క అవశేషము దీనికి తూర్పున పెద్ద సరస్సుల చుట్టును, ఈశాన్య రాష్ట్రము లందును వ్యవసాయమును, పశుపోషణమును జతగా జరుగు ప్రదేశమున్నది దీనికి దక్షిణమున ఖండము యొక్క పూర్వార్ధమందు మొదటి ధాన్యము పండు ప్రదేశమును, తరువాత ఖండమున కర్తుగా ధాన్యము పండుపట్టియు, శీతకాలమున గోధుమలు పండుపట్టియు ప్రదేశమును కలవు కెనాసునుండి తూర్పుగా దక్షిణ రాష్ట్రము లన్నిటియందును ప్రత్తి విస్తారముగా పండును. ఉన్నతములయిన పశ్చిమ మైదానములలో పండుటను, కొళ్లను,పెంచు ప్రదేశములును, ఖనకమువడమటగా గొర్రె లను పెంచు ప్రదేశములును ఉన్నవి కాన్‌ఫ్రాన్సిస్కో చుట్టునుగల మధ్యధరా శీతోష్ణస్థితిలోకూడిన ప్రదేశమున మధ్యధరా ఫలోత్పాదకభాగమున్నది. ఉత్తర పసిఫిక్ తీర ప్రదేశములందు మిశ్రవ్యవసాయము సాగుచున్నది. పెద్ద సరస్సులకును, సెంటులారెన్సునకు ఉత్తరమునను

కలపవ్యాపారమే ప్రధానమైన వృత్తి కెనడా తూర్పు పడమర తీరములకు కొంత దూరమున సేవలకు వట్టు టకు తగిన ప్రదేశము లున్నవి మెక్సికో ఉష్ణతీరము లందును మధ్యఅమెరికా ప్రజాస్వామ్యము లందును చెరకు, రబ్బరు, పొగాకు, వనిల్లా (Vanilla), అనువారి మొదలగునవి పెంచబడును సమశీతోష్ణ పర్వత తటము లందు కాఫీయు, విస్తారమైన మొక్కజొన్నయు పెరుగును పీఠభూములందు ప్రత్తి, గోధుమ, మొక్కజొన్న పండును ఇచ్చట గొఱ్ఱెలును, పశువులును పెంచబడును క్యూబా పోర్టోరికోలు చెరకును, పొగాకును, విస్తారముగా పండించు ప్రదేశములు జమైకా, చెరకువకును, కొంత అరటిపండ్లకును ప్రసిద్ధి. చిన్న ద్వీపములలో వివిధములయిన ఉష్ణమండలపు పంటలు పండును

అమెరికా ఖండములో అధికమైన ఖనిజసంపద కలదు కెనడాలో ఖనిజములుగల ముఖ్యప్రదేశము పెద్ద సరస్సులకు ఉత్తరమున నున్నది ప్రపంచమునందలి మొత్తము నికెల్, రాగి, లోహములలో 8 వ వంతు ఇచ్చటనే ఉత్పత్తి అగుచున్నది. సుపీరియరు సరస్సు ఉత్తరతీరము నందును, క్విబెక్ లాబ్రడారు లందును విస్తృతములైన ఇనుప గనులు కలవు పోర్క్యూపైను, కర్కులాండు సరస్సుల ప్రాంతములలో వెండి, మణిశిల, బంగారము కలవు ఇవిగాక పడమటి కార్డిలెరా పార్శ్వములందు నూనెగను లున్నట్లు తెలియబడుచున్నది కెనడాయందలి ప్రయిరీలక్రింద పెద్ద బొగ్గుగనులున్నవి (1) అప్లాచియా (2) దక్షిణ అప్లాచియన్ (3) ఇలినోయిస్ (4) కన్సాస్ (5) ఓకహోమా పెన్సిల్వేనియాలు అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములందలి ముఖ్యమైన బొగ్గుగనుల ప్రదేశములు కాలిఫోర్నియా, ఖండమధ్యరాష్ట్రములు, టెక్సాసు, ఉత్తర అప్లాచియను, సింధుశాఖాతీరము, మెక్సికో యందలి టెంపికో మున్నగునవి నూనెను ఉత్పత్తిచేయు ముఖ్య కేంద్రములు ఇనుము, బొగ్గులకుతోడు ప్రపంచమునందలి వెండిలో సగము భాగమును, విస్తారమైన రాగియును, మెక్సికోయందలి పీఠభూమి ప్రాంతములలో ఉత్పన్నమగును. అమెరికాలో పడమటి కార్డిలెరాభాగమందు రాగి, సీసము, బంగారము, వెండి, సీసము మున్నగు ఖనిజములలో చాలభాగము ఉత్పన్నమగును అప్లాచియను పర్వతములలో ఆల్యూమినము గనులు త్రవ్వబడుచున్నవి. మిన్నిసోటా, విస్కాన్సిన్ మిచిగాన్, అను ప్రదేశములందు ముఖ్యముగా ముతక ఇనుము కానవచ్చుచున్నది అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు అభ్రకము, తగరము, మాంగనీసు, క్రోమియము, నికెలు, టంగ్‌స్టను, పాదరసము మున్నగు లోహములలో కొరవడి ఉన్నవనుట గమనింపవలసిన విషయము

కెనడాలో పెద్ద సరస్సులకును, సెంటులారెన్సుకును, తూర్పుప్రదేశమున జలశక్తి ఆధారవసులు అధికముగా పెంపొందింప బడుచున్నవి అట్టివి కొన్ని అంటారియో నైరుతిభాగమున కూడ కలవు. అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములందలి జలశక్తిలో అధికభాగము ఉత్తర తూర్పు భాగములందును, అప్లాచియను లందును, అలపాత పంక్తియందును, టెన్నెసీయందును ఉత్పన్నమగుచున్నది

ప్రజలు - రాజకీయ విభాగములు : యూరోపియనులు రాకముందు అమెరికాలో ఎఱ్ఱయిండియనులు నివసించుచుండిరి వీరు దేశద్రిమ్మరులయి, వేటాడుచు ముఖ్యముగా ప్రయిరీలలో నివసించుచుండిరి అజ్‌టెక్కులనబడు నాగరక ప్రజలు మెక్సికో యందును, మధ్యఅమెరికా యందును నెలకొనియుండిరి

ప్రస్తుతము అమెరికా ఈ క్రింది దేశములుగా విభజింపబడి ఉన్నవి

1 కెనడా ఇది బ్రిటిషు కామనువెల్తునందలి భాగము న్యూఫౌండులాండు లాబ్రడారులు కూడ ఇందులో కూడియున్నవి ఇవి క్రీ శ 1949 లో ఇందు కలిసినవి

2 అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములలో వాయవ్యమున అలాస్కాయు, పోర్టోరికోయు, పెనామాకాలువ ప్రదేశమును కలిపియున్నవి

3 మెక్సికో ఒక ప్రజాస్వామ్యరాజ్యము ఇది అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములకు దక్షిణమున ఉన్నది.

4. గాటెమలా, హాండూరాస్, సాల్వడారు, నికరాగువా, కాస్టారికా, పెనామా అనునవి మధ్యఅమెరికా యందలి ప్రజాస్వామ్యములు

5 బ్రిటిషు హోండూరాసు బ్రిటిషు వారి వలస రాజ్యము.

కి వర్జిన్ ఇండియా ద్వీపములలో (అ) క్యూబా ప్రజాస్వామ్యము (ఆ) రెండు నీగ్రో ప్రజాస్వామ్యముల నడుమ విభక్తమైన హిస్పానియోలా (ఇ) బ్రిటిషు (ఆవర్జిన్ రాజ్యము) నకు చెందిన జమైకాయు ఇతర ద్వీపములు - చేరియున్నవి

అమెరికా వ్యాప్తి - ఆక్రమణములు జాతీయ రాజ్య ప్రదేశవ్యాప్తి అమెరికా ప్రాథమిక చరిత్రలో స్థిరమైన పద్ధతిగా నుండెను కొన్ని అపవాదములున్నను దీనికి ప్రకృతిశక్తులలో ముఖ్యమైన ఇతరసమస్యలు కారణములై యుండెను అంతరములైనట్టియు, వైదేశికములైనట్టియు కష్టములను ఎదుర్కొనుటయు, రాజకీయార్థిక సమస్యలును ఆకారణములని చెప్పవచ్చును ఆ వ్యాప్తి బహుశః అపరిహార్యమై యుండెను ఆక్రమణపద్ధతి కృతకములైన కుట్రలకు గాక, వ్యవసాయమువలన శాంత జీవితమును సంపాదించు ప్రజల సహజమైన ఆర్థిక సాంఘికాభివృద్ధికి ఫలితముగా ఏర్పడెను ఏదో యొక యూరపు రాజ్యముయొక్క ఆలోచనలను గురించిన భయమో, ఈర్ష్యయో ఆక్రమణ పద్ధతిపై అధికమైన ప్రభావము ప్రదర్శించియుండెను ఆక్రమణములు చాల మట్టుకు పాలనాధికారులతోడి సంప్రదింపులతో, యుద్ధము వలననో, అవసరము వలననో, భూమిని కొనుటతో ఫలితములై యుండెను ప్రతి ఆక్రమణమును స్వదేశీయ విదేశీయ వైరుధ్యమునకును, సంకుచితములైన భవిష్య దాలోచనలకును, తావొసంగెను కాని కాలము గడచిన కొలదిని సింధుశాఖవరకును దూరమునందలి పసిఫిక్ వరకును వ్యాప్తిచెందుట దానికి ఎక్కువపుష్టి చేకూర్చె నని నిరూపింపబడినది వ్యాప్తి ఈ క్రింది పద్ధతుల ననుస రించి కొనసాగెను

(1) క్రీ శ 1803 లో ఫ్రాన్సు నుండి లూయి సియానాను కొనుటవలన యూనియనుకు 1,171,931 చ మై వైశాల్యముగల ప్రదేశము చేకూరెను

(2) క్రీ శ. 1819 1821 లో ఫ్లారిడా సంధివలన స్పెయినునుండి 59,268 చ మైళ్ళ ప్రదేశము సంపా దింప బడెను,

(3) క్రీ.శ 1845 లో సమ్మతిమీద టెక్సాసు(376,133 చ మై.) చేర్పబడెను.

(4) క్రీ శ 1847 లోని యుద్ధములో న్యూమెక్సి కోయు, ఉత్తర కాలిఫోర్నియాయు (545783 చ మై) మెక్సికోనుండి గ్రహింపబడి ఆక్రమింపబడెను

(5) క్రీ శ 1853 లో మెక్సికో ప్రభుత్వమునుండి గాడ్సడను కొనుటవలన దక్షిణ అరిజోనా న్యూమెక్సికో లలో (45,535 చ మై) ప్రదేశము సంపాదింపబడెను

(6) క్రీ శ 1867 లో రష్యానుండి అలాస్కా (590,884 చ మై) ప్రదేశము కొనబడెను

(7) క్రీ శ 1898 లో హవాయి రాణియగు లిలియు కాలని అనునామెకు పరిపాలన మొసగి 6740 చ మైళ్ళ వైశాల్యముగల పసిఫిక్ సముద్ర ద్వీపమైన హవాయి (Hawaii) ద్వీపము కలుపుకొన బడెను

(8) క్రీ శ 1898 లో స్పెయినుతో జరిగిన యుద్ధము నకు ఫలితముగా మొత్తము (150,000 చ మైళ్ళవైశా ల్యముగల పోర్టోరికో, ఫిలిప్పైన్ ద్వీపములు, లాడ్రోను ద్వీపములందలి గాము (Gaum) గ్రహింపబడినవి

(9) క్రీ శ. 1899 లో గ్రేటు బ్రిటను జర్మనీలతో జరిగిన సంధివలన మొత్తము (54 చ మైళ్ళు) వైశా ల్యముగల సామోవ వర్గమునకు చెందిన టౌ, ఒస్‌సింగా ఓఫు అను చిన్న ద్వీపములతో గూడిన టుట్యులా (Tutula) సంపాదింపబడెను.

(10) క్రీ శ 1916 లో డెన్మార్కునుండి వర్జిను ద్వీపములు కొనబడినవి

(11) వైవానికి తోడు భిన్నకాలములందు పసిఫిక్ ద్వీపమునందలి అచ్చటచ్చటి ద్వీపములు ఆక్రమింప బడినవి

క్రీ శ 1903 లో జరిగిన హేవరిల్లా సంధివలన పెనామా ప్రజాస్వామ్యము, సంయుక్త రాష్ట్రములకు కరిబియన్ తీరమునందలి కొలోనునుండి పసిఫిక్ తీరము నందలి పెనామా వరకుగల పదిమైళ్ళ వెడల్పుగల ప్రదేశ మును శాశ్వతముగా ఉపయోగించుకొను హక్కు ఒసంగెను సంయుక్త రాష్ట్రములకుపోలీసు, న్యాయము మున్నగు ఇతర ప్రయోజనముల విషయమున ప్రత్యేకాధి కారము కలదు. కాలువ మధ్యస్థమై ప్రపంచ వాణిజ్యము నకు ఉపయోగించునదిగా నుంచబడెను

బి కే.

అమెరికాఖండము-2దక్షిణము (భూగోళము):

దక్షిణ అమెరికా ఖండము ఉత్తరమున వెడల్పుగాను, దక్షిణమున సన్నముగాను, మేకుకోనవలెనున్నది ఇది 70 లక్షల చ. మై. వైశాల్యముకలిగి ఇండియాకన్నను 5½ రెట్లుపెద్దదిగానున్నది పుదుశ్చేరియున్న అక్షాంశముపైన దీని ఉత్తరపుఅంచు, 56 దక్షిణఅక్షాంశముపైన దీని దక్షిణపు కొన ఉన్నవి ఉత్తరఅమెరికా పరమ్పరయొక్క తూర్పుఅంచులను తాకుచుపోవు 80° పశ్చిమరేఖాంశము పై ఈ ఖండపు పశ్చిమపు అంచును, తూర్పు గ్రీన్‌లాండు గుండాపోవు 35° పశ్చిమరేఖాంశముపై దీని తూర్పు అంచును కలవు భూమధ్యరేఖ దాదాపు మెజాన్‌నదీముఖద్వారమునంటి పోవుచున్నది ఈ ఖండము యొక్క ఎక్కువభాగము ఉష్ణమండలములోనున్నది కొద్దిభాగము మాత్రము భూమధ్యరేఖకు ఉత్తరమునమున్నను. ఈ ఖండము దక్షిణార్ధగోళమునకుచెందినది ఈ గోళములో నున్న భూభాగము లన్నింటికంటె ఈ ఖండమే ఎక్కువ దక్షిణమునకు వ్యాపించియున్నది ఈ ఖండములోని పేంటాఎరినాస్ (Penta Arinas) అను పట్టణము దక్షిణార్ధగోళములో నన్నిటికంటె మిక్కిలి దక్షిణమున నున్నది

నైసర్గిక స్వరూపము: దక్షిణ అమెరికా యొక్క నైసర్గిక స్వరూపము శీతోష్ణస్థితులు, మలఖగ్రాహ్యములు

అండీస్ పర్వతపంక్తి పశ్చిమతీరమునంతయు 5000 మైళ్లు వ్యాపించియున్నది ఇందు చింబరోజో, కొటోపాక్సివంటి అగ్నిపర్వతములును ఎత్తైన పీఠభూములును, సరస్సులును కలవు ఇది మడతలుగానుండుట భూగర్భశాస్త్రజ్ఞులు ఇది ఇటీవలనే ఉద్భవించినదందురు పసిఫిక్ తీర పర్వతపంక్తి చిన్నది ఇది దక్షిణ చిలీదేశమునందలి శిలాద్వీపములలో నంతమగుచున్నది ఖండమునకు తూర్పుభాగమున నున్న బ్రెజిలు గయానా ఉన్నత భూములు అండీస్ పర్వతములకంటెను మిక్కిలి పూర్వము ఉత్పన్నమైనవి ఇవి మిక్కిలి కఠినమైన పురాతన శిలలతో నిర్మితమైనవి పై రెండింటికిని మధ్య ఉత్తరదక్షిణములుగా, వ్యాపించియున్న మైదానములు మరియొక విభాగము. ఈ మైదానములను తిరిగి ఒరినాకో, అమెజాన్, పెరానా— పెరాగ్వేనదీపరీవాహక మైదానములుగా విభజించవచ్చును కాయవ్యమున కాకా— మాగ్డలీనా నదీప్రాంతములుకూడ మైదానములే ఖండపు దక్షిణపు కొననున్న పెటగోనియా ఎడారి పీఠభూమి ప్రాంతము ఇదిగాక పసిఫిక్ తీరము నంటియున్న సన్నని తీరపు మైదానము మరియొక విభాగము

అండీస్ పర్వతములు పశ్చిమతీరముననే ఉండుట వలనను, వర్షమునిచ్చుపవనములు తూర్పునుండి వీచుట వలనను, ఖండము వెడల్పునను ప్రవహించి ఏకరీతి నదులన్నియు అట్లాంటిక్ మహాసముద్రమును చేరును ఇది దక్షిణ అమెరికా యొక్క విశేష లక్షణము గయానా బ్రెజిలు ఉన్నతభూములు నదీమైదానములకు విభజన ప్రాంతములుగానున్నవి పసిఫిక్ తీరమున చెప్పదగిన నదులు లేవు

శీతోష్ణస్థితి - సహజవృక్ష సంపద: పైన పేర్కొన్న విధమున అండీస్ పర్వతముల యునికియు, ఖండము చాల భాగము ఉష్ణమండలమున నుండుటయు శీతోష్ణస్థితి పైనను, వర్షపాతముపైనను, ప్రాబల్యమును వహించు చున్నవి జూలైనెల, అనగా దక్షిణార్ధ గోళపు శీతకాలములో ఈ ఖండపు ఉత్తర భాగము వేడిగానుండి దక్షిణమునకు పోయినకొలది క్రమముగా వేడిమి తగ్గుచుండును పర్వతములలోను ఉన్నత భూములలోను ప్రాంతీయ శీతలము వ్యాపించి యుండును జనవరినెల అనగా దక్షిణార్ధ గోళపు వేసవిలో ఉష్ణమండలము దక్షిణముగా మధ్య బ్రెజిలుయొక్క పల్లపు ప్రాంతములకు జరుగును కాని దాపునకేయున్న ఉన్నత భూముల యందు అండీస్ పర్వతప్రాంతములయందు శీతము కనిపించును రెండు కాలములయందును పెరూ శీతల జల ప్రవాహము వలన పశ్చిమతీరము చల్లగాను, బ్రెజిలు ఉష్ణజల ప్రవాహము వలన తూర్పు తీరము వెచ్చగాను ఉండును నిరంతరము వీచు ఈశాన్య ఆగ్నేయ వ్యాపార పవనములు ప్రధానమైనవి ఇవి అండీస్ పర్వతముల ప్రతిబంధకముచే అమెజాన్ పరీవాహక ప్రదేశమునకును, తూర్పు ఉన్నత భూముల ప్రతిబంధకముచే అట్లాంటిక్ తీరమునకును, బ్రెజిలు ఆగ్నేయ భాగమునకును సంవత్సరము పొడుగునను వర్షము నిచ్చును ప్రాంతీయ ఋతుపవనముల వలన

వెస్ట్ ఇండీస్
అట్లాంటిక్
మహాసముద్రము
దక్షిణ
పసిఫిక్
మహాసముద్రము
రియోడిజనీరో
మాంటివిడియో
పాంపాస్
డ్రేక్ జలసంధి
దక్షిణ అమెరికా

వాయవ్యమునయున్న కొలంబియా దేశపు పసిఫిక్ ప్రాంతమునను, పశ్చిమ పవనముల వలన దక్షిణ చిలీ దేశమునను, సంవత్సరమంతయు వర్షము కురియును. తక్కిన బ్రెజిలు దేశమందును, ఉత్తరమునయున్న దేశము లందును, ముఖ్యముగా వేసవిలోనే వర్షము పడును. ఉత్తర పసిఫిక్ తీరము ఆండీస్ పర్వతములకు పశ్చిమమున వ్యాపార పవనములకు చాటున నున్నది. అందుచే నిది పొడిగనుండును. అందుచేత అటకామా (Atacama) ఎడారి యేర్పడెను. అదే విధమున పశ్చిమ పవనముల మార్గములో ఆండీస్ పర్వతముల చాటునయున్న ఖండపు దక్షిణ ప్రాంతము వర్షములేక ఎడారిగా నున్నది. దీనికే పెటగోనియా యెడారి యందురు. వాల్పరయిసో పట్టణమునకు దక్షిణముగా మధ్య చిలీదేశములో కొంతభాగమున్నది. అది సూర్యాను గుణముగా శీత కాలములో నుత్తరముగా చలించు పశ్చిమ పవనముల కును చాటి వర్షపాతమునకును శీతకాలమున లోనగు చుండును. ఈ ప్రాంతమున మధ్యధరా శీతోష్ణస్థితి కని పించును.

సహజ వృక్షసంపదగాని, సహజమండలములుగాని, శీతోష్ణస్థితిపై ఆధారపడియుండును. అమెజాను నది వాహక ప్రాంతములయందును బ్రెజిలు తూర్పు తీరము నందును ఖండపు టుత్తర తీరములయందును సెల్వాస్ అని పిలువబడు ఉష్ణమండలారణ్యములు వ్యాపించి యున్నవి. అల్పవర్షపాతముగల ప్రాంతములలో ఉష్ణ మండలపు పచ్చిక బీడులు వ్యాపించి యున్నవి. వీటికే ఒరినాకో పరీవాహక ప్రాంతమున 'సవనా' లనియు, గయానా ఉన్నత ప్రాంతముల 'లానోలు' అన్నియు, బ్రెజిలు ఉన్నత ప్రాంతముల 'కాంపోస్' అనియు ప్రాంతీ యముగా పేర్లుగలవు. కాంపోసునకు దక్షిణముగా పెరానా - పెరుగ్వేనదీమండలములో సమశీతోష్ణ మండ లారణ్యములు గలవు. వీటికి దక్షిణముగా పెరానా - ఉరుగ్వే నదీముఖమండలముల చుట్టూ - అర్జంటీనాలో పంపాస్ అని పిలువబడు మధ్య అక్షాంశపు పచ్చికబీడులు గలవు. దక్షిణచిలీలో సమశీతోష్ణమండల పత్ర వినష్టక (Deciduous) అరణ్యములు వ్యాపించి యున్నవి. దీనికి ఉత్తరమున మధ్య చిలీలో మధ్యధరా వృక్ష సంపద గలదు. ఖండము ఉత్తరముగా చిలీ పెరూ దేశపు పసిఫిక్ తీరములు ఉష్ణమండలపు ఎడారులుగాను దక్షిణ అర్జంటీనాలో పెటగోనియా సమశీతలపు ఎడారిగాను ఉన్నవి. ఇవిగాక ఆండీస్ పర్వతములలోని సహజవృక్ష సంపద శీతోష్ణస్థితి, దాని ఎత్తు, అందలి వర్షపాతము పీఠభూము లను నియమించుచుండును.

ఉత్పత్తి: దక్షిణఅమెరికా, వ్యవసాయము ముఖ్య ముగాగల ఖండము. వృత్తులనుబట్టి ఈ ఖండమును రెండు ప్రత్యేక మండలములుగా విభజించవచ్చును. విరివిగా ఖనిజములను కలిగిన ఆండీస్ పర్వతములు, తూర్పునయున్న ఉన్నతభూములు ఒక భాగము; వ్యవసాయము, వ్యవసాయపరిశ్రమలు ప్రధానముగా గల అట్లాంటిక్ తీరప్రాంతములు, పెరానా-పెరాగ్వే నదీమండలము, పసిఫిక్ తీరపు మధ్యధరా మండలము మరియొక భాగము.

దక్షిణ అమెరికాలో పెక్కుప్రాంతములు జన సమ్మర్దము లేని ఈ క్రింది ప్రాంతములు ఖండమున అక్కడక్కడ చెదరియున్నవి. వ్యవసాయము గాని గనుల త్రవ్వుటగాని అందలి జనుల వృత్తులు.

ఆండీస్ పర్వతపులోయలలోను, పీఠభూములలోను, వెనిజులా దేశములోను, కొలంబియాలోని పర్వత భాగ ములలోను కాఫీ, మొక్కజొన్న పండును.

కొలంబియా యందలి కాకా, మాగ్డలీనా నదుల లోయలలో కోకో, చెరకు, ప్రత్తి, అరటిపండ్లు పండును. గయానాతీర భూములందు చెరకు, వరి పండును. బ్రెజిలు దేశపు తూర్పుతీరములలో ప్రత్తి, చెరకు, రబ్బరు, కాఫీ, పండును. దక్షిణ బ్రెజిలులో ఉరుగ్వే వంటియున్న ప్రాంతములలో పశుపోషణము జరుగును. పెరానా-పెరాగ్వే నదీమండలముల యందలి ఉష్ణమండ లారణ్య ప్రాంతములలో, స్వల్పముగా ప్రత్తిపండును. అర్జెంటీనా లోని పంపాస్ ప్రాంతములో గోధుమ విరివిగా పండును. అచ్చట ధాన్యపు మరలు, మాంసమును టిన్నులలో నమర్చు కార్ఖానాలు, మాలువస్త్రముల మిల్లులు గలవు. అర్జెంటీనాలోని పంపాస్‌కు పశ్చిమప్రాంతమున చెరకును, ప్రత్తిని, పొగాకును, జనపనారను పండింతురు. వ్యవ సాయ పరిశ్రమలు ఉరుగ్వేలోను, పెరాగ్వేలోను గలవు. చెరకు, ప్రత్తి, పెరూదేశపు పసిఫిక్ తీరమునందలి పంటలు

ట్రినిడాడు దీవిలో విలువగల మాంగనీసు వెనుజులాలో మకరైబోలో మాంగనీసు కలవు. కొలంబియా యందలి పర్వతభాగములలో మాంగనీసు లభించు ప్రదేశములు కలవు. అర్జెంటీనాలోని ఆండీస్ పర్వతప్రాంతములలో ఇటీవల ఏర్పడిన మాంగనీసు లున్నవి. పెరూ దేశమందలి ఉత్తర పసిఫిక్ తీరమండలమున మాంగనీసు కలవు. బొలీవియాలోని మాంటవా పర్వతములలో మాంగనీసు లున్నవి. గయానా ఉన్నత భూములలో బంగారము, రత్నములు, బాక్సైటు లభించుతావులు కలవు. పెరూ దేశపు ఆండీస్ పర్వతప్రాంతమునను టిటికాకా లోయ లోను, పశ్చిమ బొలివియాలోను, వెండి, సీసము, బంగారము, రాగి, తగరము లభించును. అటకామా ఎడారిలో నత్రజము, అయొడిన్, రాగి, వెండి దొరకును.

వ్యవసాయమే ప్రధానముగా కలిగి, ఖనిజోత్పత్తి యందు ప్రారంభదశయందున్న ఈ ఖండములో వాహన సౌకర్యములు చాలతక్కువ. సమశీతలమండలపు పచ్చిక బీడులయందలి వ్యవసాయపు పంటలను విదేశముల కెగుమతిచేయుటకై బాహియా, బ్లాంకా, బ్యూనస్, ఏయిర్స్ రేవులకు తీసికొనిపోవుటకై అర్జెంటీనాదేశమున రైలు మార్గములు పెక్కులు నిర్మింపబడియున్నవి. ఇచ్చటనుండి ఉరుగ్వేదేశమునకును, జనసంఖ్య విశేషముగాగల బ్రెజిలు తూర్పుతీర ప్రాంతమునకు రైలుమార్గ సౌకర్యములు కలవు. ఈశాన్యమునమున్న బ్రెజిలులో తీరప్రాంతములకు పోవు సౌకర్యములు అచ్చటి నదులలోయలగుండా ఏర్పడు చున్నవి. అర్జెంటైనానుండి ఖండాంతర్గతమైన బొలివియా దేశమునకును, అచ్చటినుండి చిలీలోని పసిఫిక్ రేవగు అరికా పట్టణమునకును, పెరూలోని పసిఫిక్ రేవగు మొలెండో పట్టణమునకును రైలుమార్గములు వేయబడినవి. అర్జెంటీనానుండి మరియొక రైలుమార్గము, ఆండీస్‌లోని ఉస్పల్లటాకనుమ క్రిందచేయబడిన సొరంగము ద్వారా, చిలీలోనికి ప్రవేశించి వాల్పరయిజో పట్టణమునకు పోవుచున్నది. చిలీదేశములో, పసిఫిక్ తీరము పొడవునను ఉత్తరపు సరిహద్దునుండి దక్షిణమునమున్న వాల్డివియావరకు రైలుమార్గముకలదు. తక్కిన ప్రాంతములలో నదులలోని స్టీమర్లపై మంచి ప్రయాణ సౌకర్యములు ఏర్పడియున్నవి. ఉత్తర అట్లాంటిక్ సముద్రము నుండి అమెజాన్ నది ఎగువన 1000 మై. దూరములో నున్న మనౌస్ పట్టణము వరకును స్టీమర్లు పోగలవు. అట్లే పెరానా పెరాగ్వేనదుల ద్వారా పెరాగ్వే దేశమువరకును చిన్న స్టీమర్ల ప్రయాణమునకు అను వుగా నున్నవి.

దక్షిణ అమెరికాఖండము ముఖ్యముగా వ్యవసా యోత్పత్తిని విదేశముల కెగుమతిచేసి బాటిస్థానే తయా రయిన వస్తువులను, యంత్రములను, దిగుమతిచేసికొను చున్నది. అందుచేత దీని విదేశవర్తకము, విశేషించి, అట్లాంటిక్ తీరస్థములయిన పారిశ్రామిక దేశములతోను, జర్మనీతోను జరుగుచున్నది.

రాజకీయ విభాగములు - అమెరికన్ ఇండియన్లు అని పిలువబడు పసుపురంగు జాతివారు, ఈ ఖండమునందలి ఆదిమనివాసులు. వీరిలో ఇవ్వాకనులను తెగవారు నాగర కులు. తక్కినవారు చొరరానిదట్టమైన అమెజాన్ అరణ్య ములందు నివసింతురు. ఆదిమనివాసుల సంఖ్య క్రమ ముగా సన్నగిల్లుచున్నది. తోటలలో పనిచేయువారు ఆఫ్రికానుండి తీసికొనిరాబడిన నీగ్రోజాతివారు.

దక్షిణాఫ్రికాయందలి శ్వేతజాతులు, శతాబ్దముల క్రిందనే వలసవచ్చిన స్పెయిన్, పోర్చుగలు దేశీయుల సంతతివారు. వీరితరువాత ఇటీవలనే వలసవచ్చిన ఇటాలి యనులు, జర్మనులు, కొలదిమంది హిందూదేశస్థులు చైనావారుకూడ ఇచ్చటకలరు. అందువలననే బ్రెజిలు దేశమునందు పోర్చుగీసుభాషయు, తక్కిన దేశములందు స్పానిష్‌భాషయు మాట్లాడబడును.

ఈ ఖండమును కనుగొని ఆక్రమించిన తరువాత 14, 16 వ శతాబ్దములలో పోర్చుగల్, స్పెయిన్ దేశ ములవారు ఈ ఖండమును తమమధ్య పంచుకొనిరి. ఇప్పటి బ్రెజిలుదేశము పోర్చుగల్ వాటాకును, తక్కిన భాగము స్పెయిను వాటాకును వచ్చెను. కాని 19 వ శతాబ్ది ఆరంభములో వలసవచ్చిన ప్రజలు తమ మాతృ దేశములతో సంబంధమును త్రెంచుకొని తమ స్వతంత్ర ప్రజాప్రభుత్వములు ప్రకటించుకొనుచుండిరి. అయినప్ప టికి ఈనాటికికూడ ఉత్తరమునమున్న మూడు గయానా రాష్ట్రములు బ్రిటిష్, ఫ్రెంచి, డచ్చి, వలసరాష్ట్రము

లుగా నున్నవి. ఇవి తప్ప తక్కిన దేశములన్నియు స్వతంత్ర ప్రజాప్రభుత్వములే.

ముఖ్యముగా నాల్గుప్రాంతములు మాత్రము విశేషమైన జనసంఖ్యతోనలరారుచున్నవి (1) అర్జంటినాలోని సమశీతోష్ణపు పచ్చిక ప్రాంతములు (2) బ్రెజిలు తూర్పు తీరప్రాంతము (3) చిలీలోని మధ్యధరా శీతోష్ణమండల ప్రాంతము (4) కొలంబియా పశ్చిమ ప్రాంతములు.

ఈ ఖండమునందలి దేశములు ఈ క్రింద పేర్కొనబడినవి :-

బ్రెజిలులోని సంయుక్త స్వతంత్ర దేశములు : (3,275,510 చ మై వైశాల్యము, రియోడిజనీరో ముఖ్యపట్టణము,) వెనిజులా (358,728 చ మై వైశాల్యము కారకాస్ ముఖ్యపట్టణము)

కొలంబియా (439,997 చ మై. వైశాల్యము, బగోటా ముఖ్యపట్టణము)

ఈక్వెడారులోని అండీస్ ప్రజాస్వామ్యము (226,000 చ మై వైశాల్యము, క్విటో ముఖ్య పట్టణము), పెరూ (532,818 చ మై వైశాల్యము (లిమా ముఖ్యపట్టణము) బొలీవియా (514,400, చ మై వైశాల్యము, లాపాజ్, ముఖ్యపట్టణము)

చిలీయందలి సమశీతోష్ణ ప్రజాస్వామ్యము (296,717 చ మై. వైశాల్యము, సాంటియాగో ముఖ్యపట్టణము)

అర్జంటినా (1,079,965 చ మై వైశాల్యము, బ్యూనస్ ఎయిర్సు ముఖ్యపట్టణము).

ఉరుగ్వే (72,153 చ మై. వైశాల్యము, మాంటివిడో ముఖ్యపట్టణము)

పరాగ్వే (158,447 చ మై వైశాల్యము అసంసియన్ ముఖ్యపట్టణము)

బ్రిటిషు గయానాలోని వలసరాష్ట్రములు బ్రిటిష్ గయనా (83,000 చ మై వైశాల్యము, జార్జిటవున్ ముఖ్యపట్టణము)

డచ్ గయానా (పరమారిబో ముఖ్యపట్టణము)

ఫ్రెంచిగయానా. (కాయెన్ (Cayenne) ముఖ్య పట్టణము). టిరాడెల్ ఫ్యూగో ద్వీపమున కెదురుగా నున్న ఫాక్ లెండు దీవులును, ఉత్తరమున ఒరినాకోనది ముఖద్వారమున కెదురుగానున్న ట్రినిడాడు దీవియు, బ్రిటిష్‌వారి అధీనములో నున్నవి.

శి న

అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు (1 చరిత్ర)

ఉత్తరమున కెనడాకును దక్షిణమున మెక్సికోకును నడుమ ఉత్తరఅమెరికాలోనున్న విశాలము, సారవంతము అయిన భూభాగమునకు అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రము లనిపేరు క్రీ శ 17, 18 శతాబ్దులలో, ఐరోపానుండి క్రమక్రమముగ వచ్చిన ప్రజలు, వారు తీసికొని వచ్చిన సంస్థలు, ఆ ధర్మములు, క్రొత్తగా గనిపెట్టబడి, అసంకీర్ణమైన దేశములో స్థాపింపబడి పరిణతి చెందుటవలన అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములు ఏర్పడినవి. ఈ విధముగా అనేకులు ఇచ్చటకు వలస వచ్చుటకు వారి రాజకీయ స్వాతంత్ర్యకాంక్ష, మతవిషయక స్వాతంత్ర్య నిరతి, ఆర్థిక పురోగమనాభిలాష ముఖ్యకారణములు.

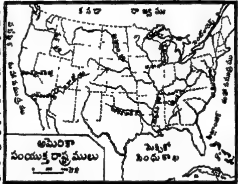
మొదట వలసవచ్చినవారు ఉత్తర అమెరికా తూర్పు తీరమున స్థిరపడి స్వతంత్రమైన కొన్ని వలసలు ఏర్పరచుకొనిరి. ఈ వలసలలో మూడువిభాగములు ఏర్పడెను. ఉత్తర భాగములోనున్న వలసలు పారిశ్రామికముగా ప్రధానములైనవి. దక్షిణభాగములోనున్నవి కృషిప్రధానములైనవి. మధ్యభాగములో నున్న వలసలలో వైవిధ్యము ఎక్కువగా నుండి పరిస్థితులకు అనుగుణముగా నడచుకొను మనస్తత్వము ప్రబలెను. వలసలలో ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క ప్రత్యేకతను కలిగియుండుట వలన, వలస వచ్చినప్పటినుండియు స్వాతంత్ర్యమునకు అలవాటుపడియుండుటవలన, ఇవియన్నియుకలిసి ఏకరాష్ట్రముగా ఏర్పడుట అసంభవమాయెను.

మొదట వలసవచ్చినవారు ఉత్తర అమెరికా తూర్పు తీరమున స్థావరము ఏర్పరచుకొనిరి. వీరిలో కొందరు తరువాత వలసవచ్చినవారితో కలిసి లోభాగమునమున్న సారవంతమయిన భూములను క్రమక్రమముగా ఆక్రమించుకొనసాగిరి. వీరు ఈ విధముగా పడమటగాచొచ్చుకొని పోవుటవలన (Westward expansion) ఈ దేశ చరిత్రలో ముఖ్యమైన మార్పులు కొన్ని ఏర్పడెను.

ఇంగ్లండు మొదలైన దేశములనుండి ప్రజలు తమంతటతామే అచ్చటకు వలసవచ్చిరికాని ఆయా దేశప్రభుత్వ

ములయొక్క ప్రోద్బలమువలన కాదు. ఇచ్చట వలసలు ఏర్పడిన తరువాతకూడ ఆంగ్లదేశ ప్రభుత్వముకాని మరి యితరదేశ ప్రభుత్వములుకాని యిక్కడి ప్రజలయొక్క స్థితిగతులలో ఎక్కువజోక్యము కలిగించుకొనలేదు. అందు వలన ఈ వలసరాష్ట్రముల ప్రజలలో స్వాతంత్ర్యబుద్ధి, మాతృదేశము నెడల ఒక విధమైన నిర్లక్ష్యము బయలు దేరెను. 18 వ శతాబ్ది మూడవ పాదములో ఫ్రెంచి వారిని ఈ ప్రాంతమునుండి తరిమివేసిన తరువాత ఆంగ్లప్రభుత్వము ఈ వలసలమీద అధికారము నెరపుచు ఒకవిధమైన క్రొత్త సామ్రాజ్య దృక్పథము అలవరచు కొనెను. మొదటినుండియు స్వాతంత్ర్యమునకు అలవాటు పడిన ఈ వలసలలోని ప్రజలు ఈ మార్పును గర్హించిరి. క్రమ క్రమముగా ఆంగ్ల ప్రభుత్వము వలస రాష్ట్రముల పరిపాలనకు అగు వ్యయములు వలసవారే భరించవలెనను తత్త్వమును అనుసరించగా వలస రాష్ట్రప్రజలు తమకు ప్రాతినిధ్యములేని బ్రిటిష్ పార్లమెంటు విధించు పన్నులు తామెందుల కీయవలెనని వాదించసాగిరి. ఈ సంఘర్షణము నానాటికి తీవ్ర రూపముదాల్చి క్రీ. శ. 1775 వ సంవత్సరములో ఇంగ్లాండునకును వలసరాజ్యములకును మధ్య ఒక యుద్ధముగా పరిణమించెను. దీనికే అమెరికా స్వాతంత్ర్య యుద్ధమని పేరు. జార్జివాషింగ్‌టన్ నాయకత్వమున వలసల వారు 6 సంవత్సరముల కాలము హోరాహోరిగ పోరాడి తుదకు క్రీ. శ. 1783 లో విజయముపొంది తమ స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుకొనిరి.

స్వాతంత్ర్యము లభించిన తరువాత దానిని ఏవిధముగ నిలువబెట్టుకొనవలెను అనునది ప్రధానసమస్య యయ్యెను. అదియును గాక యీ వలసలలో, పరస్పరము ఏ విధమైన సంబంధము ఉండవలెనో కూడ నిర్ణ యించుకొనవలసి వచ్చెను. క్రీ. శ. 1787వ సంవత్సరమున ఫిలడెల్ఫియాలో ఈ వలసల ప్రతినిధులు సమావేశమై ఒక రాజ్యాంగ ప్రణాళికను తయారుచేసి ఆమోదించిరి. ఈ ప్రణాళికలో స్థానిక స్వాతంత్ర్యము సాముదాయిక మగు అధికారము అను రెండు భిన్నమార్గములు సమన్వ యించబడినవి. సాముదాయిక అధికారము కాంగ్రెసు అను శాసనకర్తృత్వమునకు వశముచేయబడెను. ఈ సంస్థ లో రాష్ట్రములకు ప్రాతినిధ్యము వహించు సెనేటు అనియు, మొత్తము ప్రజలందరికి ప్రాతినిధ్యము వహించు ప్రజాప్రతినిధి సభయనియు, రెండు విభాగములు ఏర్పరచ బడెను. ఈ విధముగా ఏర్పడిన సంయుక్త రాష్ట్రములకు యుద్ధములో విజయమునకు కారకుడైన జార్జి వాషింగ్‌టన్ మొదటి అధ్యక్షుడుగా ఎన్నుకొనబడెను.

స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుకొని ఒక రాజ్యాంగమును ఏర్పరచుకొనిన తరువాత అర్ధశతాబ్దికాలములో అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రముల చరిత్రసంస్కృతులలో చాల ముఖ్యమగు మార్పులు వచ్చెను. దేశములో ప్రభుత్వము సుస్థిరమై, పరిశ్రమలు, వాణిజ్యము, వ్యవసాయము అభివృద్ధి చెందెను. క్రమ క్రమముగా ఈ సంయుక్తరాష్ట్రములు పడమటుగా వ్యాపించసాగెను. దీనిఫలితముగా క్రీ. శ. 1821 వ సంవత్సరము నాటికే మరి ఆరు క్రొత్త రాష్ట్రములు ఈ సమాఖ్యలో చేరుటయు ఒక క్రొత్త జాతీయభావము ఏర్పడుటయు జరిగెను. కేంద్రము యొక్క అధికారము ఎక్కువగా ఉండవలెనని హేమిల్‌టన్ నాయకత్వమున ఒక పక్షమును, రాష్ట్రములకు ఎక్కువ అధికారముండవలెనని జెఫర్‌సన్ నాయకత్వ మున మరియొక పక్షమును బయలుదేరగా వాదోపవాద ములు సాగెను. ఈ కాలములోనే వాఙ్మయము అభివృద్ధి పొంది దేశముయొక్క సాంస్కృతిక వ్యక్తిత్వమునకు దోహదమొసంగెను. పారిశ్రామిక స్థితిగతులలో అభి

వృద్ధి, జాతీయాభివృద్ధి, స్త్రీ స్వాతంత్ర్యోద్యమ ప్రారంభము ఈ కాలములోనే జరిగెను వ్యవసాయములోను, పరిశ్రమలలోను యంత్రములను ప్రవేశపెట్టుటవలన దేశ మార్థికముగా అభివృద్ధిచెందె సామాన్య ప్రజల జీవితము సుఖకరముగా సాగజొచ్చెను. క్రీ. శ. 1812 వ సం॥ మొదలు 1862 వరకు గల మధ్యకాలములో అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రముల జనసంఖ్య 72 లక్షల నుండి 230 లక్షల వరకు పెరిగినది వ్యవసాయ యోగ్యమయిన భూమి యూరపు ఖండమంత విస్తీర్ణతకు వృద్ధిచెందెను ఇవి యన్నియు ఈ కాలములో అమెరికా రాష్ట్రము పొందిన అభివృద్ధిని సూచించుచున్నవి

యుద్ధకాలములో తటస్థదేశముల హక్కులు, అధికారములు ఈవిషయములపై కొన్ని భేదాభిప్రాయములు కలిగెను ఈ కారణమువలన క్రీ. శ. 1812 లో ఇంగ్లండు అమెరికాల మధ్య ఒక యుద్ధము ప్రారంభమయ్యెను ఈ యుద్ధము మూడు సంవత్సరముల కాలము జరిగెను తుదకు క్రీ. శ. 1815లో అమెరికాకు విజయము లభించెను. ఈ యుద్ధఫలితముగా అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్ర ప్రజలలో జాతీయ భావము, దేశభక్తి బాగుగా ప్రబలుటయే కాక అంతర్జాతీయ రంగములో అమెరికాకు కొంత ప్రాముఖ్యము లభించెను

క్రీ. శ. 1783 లో అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములు స్వతంత్రమైనప్పటినుండియు ఈ రాష్ట్రములకు దక్షిణముగానున్న లాటిన్ అమెరికన్ వలసలలోని ప్రజలలో కూడ స్వాతంత్ర్యకాంక్ష ప్రబలి విప్లవమునకు దారితీసెను క్రీ. శ. 1824 సం॥ నాటికే లాటిన్ అమెరికాలోని వలసలు చాల భాగము స్వాతంత్ర్యము సంపాదించుకొనెను వీరి స్వాతంత్ర్యమును అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రముల ప్రభుత్వము గుర్తించెను. ఇది ఇట్లుండగా యూరపులో రష్యా, ఆస్ట్రియా మొదలైన కొన్ని సామ్రాజ్యవాద రాజ్యములుకలిసి హోలీ ఎలయన్స్ (Holy Alliance) అను పేరుతో క్రీ. శ. 1815 లో ఒక సంస్థను స్థాపించెను ఈ సంస్థను స్థాపించుటలో ముఖ్యమగు ఉద్దేశము అభ్యుదయ శక్తులను అణగద్రొక్కి, అభివృద్ధి నిరోధక సామ్రాజ్యవాద తత్త్వమును సుస్థిరము చేయుటయే ఈ సంస్థ లాటిన్ అమెరికా విషయములలో జోక్యము కలిగించుకొని అచ్చటి స్వాతంత్ర్యోద్యమములను అణగద్రొక్కుటకు ప్రయత్నములు చేసెను ఈ ప్రయత్నములను ప్రతిఘటించుచు అప్పటి అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రముల అధ్యక్షుడుగానున్న జేమ్సుమన్‌రో ఒక సిద్ధాంతమును ప్రతిపాదించెను. ఈ మన్‌రో సిద్ధాంతము జాతుల స్వయం నిర్ణయాధికారము, ఒక దేశము ఇతర దేశముల వ్యవహారములలో జోక్యము కలిగించుకొనకుండుట, మొదలైన కొన్ని ముఖ్య సూత్రములను, పునరుద్ఘాటించెను. ఈ మన్‌రో సిద్ధాంతమే అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రముల విదేశాంగ నీతికి పునాదిగా పరిణమించినది

ఈవిధముగా క్రీ. శ. 19 వ శతాబ్ది మధ్యకాలమునకు అమెరికా రాష్ట్రములలో పైచూపులకు సర్వతోముఖాభివృద్ధి కానిపించినను రాష్ట్రము లోలోపల విభేదములు బయలు దేరెను వ్యవసాయ ప్రధానమై, బానిసవృత్తిని అనుసరించు దక్షిణరాష్ట్రములకును, పరిశ్రమలు ప్రధానముగా కలిగి బానిసత్వము నిషేధించు ఉత్తర రాష్ట్రములకును నానాటికిని వైషమ్యము ప్రబలసాగెను దీని ఫలితములు సమకాలిక రాజకీయములలో కూడ కనిపింపసాగెను రిపబ్లికన్ పార్టీ అను పేరిట ఒక రాజకీయపక్షము బయలుదేరి బానిసత్వమును నిర్మూలించవలెనని ఆందోళనము ప్రారంభించెను బానిసల దుర్భరజీవితమును చిత్రించుచు 'అంకుల్ టామ్స్ కాబిన్' వంటి పుస్తకము ఈ యాందోళనమునకు చాల దోహదమొసంగెను బానిసతనమును నిర్మూలింపవలెనని ఈ ఉద్యమమునకు అబ్రహాంలింకను నాయకత్వము వహించి, బానిసల పాలిటి దైవముగా ప్రసిద్ధికెక్కెను క్రీ. శ. 1861 సంవత్సరములో లింకను అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములకు అధ్యక్షుడుగా ఎన్నుకొనబడుటలో, ఏడు దక్షిణ రాజ్యములు ఏకమై బానిసత్వ సమస్యను పురస్కరించుకొని తిరుగుబాటుచేసెను ఇది ఒక యుద్ధముగా పరిణమించి, 4 సంవత్సరముల కాలము సాగెను. తుదకు బానిసత్వము ఉండకూడదను ఉత్తరరాష్ట్రములకు విజయములభించుటతో ఈ అంతర్యుద్ధము సమాప్తమయ్యెను

యుద్ధము సాగుచుండగనే క్రీ. శ. 1863 లో లింకను బానిసత్వమును నిర్మూలించు ఒక ప్రకటనచేసెను. యుద్ధానంతరము అమెరికా కాంగ్రెసు 13 వ సవరణ ద్వారా యీ బానిసత్వ నిర్మూలనమును రాజ్యాంగ ప్రణాళికలో

చేర్చెను. దక్షిణ రాష్ట్రములు క్రమక్రమముగా సమాఖ్యలో తిరిగి చేర్చుకొనబడినను, కొనిసల విషయములో కొన్ని భేదములను పాటించుచునే వచ్చెను. దీనికి ప్రతీకారముగా కాంగ్రెస్, రాజ్యాంగ ప్రణాళికను మరియొక సారి సవరణచేసి సమాఖ్య అధికారములోనున్న భూభాగములో పుట్టినవారందరికిని, చిరకాలముగా నివసించుచున్న వారందరికినికూడా సమాఖ్యలోను, ఆయా రాష్ట్రములలోను కూడ వర్తించు పౌరసత్వమును ఇచ్చెను. క్రీ.శ. 1870 లో మరియొక సవరణద్వారా జాతివర్ణ విభేదములు పురస్కరించుకొని పౌరులెవ్వరికిని ఓటింగు హక్కు నిరాకరింపబడకూడదని కాంగ్రెసు తీర్మానించెను. దీనితో నీగ్రోలకు తెల్లవారితో సాంఘికముగను, రాజకీయముగను, శాస్త్రరీత్యా సమానత్వము ప్రాప్తించెను. ఈ సమానత్వము వాస్తవముగా కూడ వర్తించునట్లు చేయుటకై అప్పటినుండి ప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి.

అంతర్యుద్ధము నుండి మొదటి ప్రపంచయుద్ధమువరకు గల మధ్యకాలములో అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములు చాల అభివృద్ధిచెందెను. ఈ కాలములో అనేక క్రొత్త యంత్రములు, పద్ధతులు కనిపెట్టబడి వస్త్రోత్పాదన బాగుగ అభివృద్ధి చెందెను. ఆ కారణముగ పరిశ్రమలు, వాణిజ్యము అభివృద్ధిచెందెను. ఈ అభివృద్ధికి ముఖ్యకేంద్రములైన నగరములుకూడ సంఖ్యలోను, సంపదలోను చాల వృద్ధిపొందెను. అదేవిధముగ సాగుబడిలో నున్న భూమి కూడ రెండు రెట్లు ఎక్కువయ్యెను. పంట ఆరురెట్లు పెరిగినది. రాష్ట్ర పరిమితి పశ్చిమపు సముద్రము వరకు వ్యాపించెను. ఈ మార్పుల ఫలితముగా పరిస్థితులు తారుమారై అన్యోన్య సంబంధములను సంస్కరించవలసిన అవసరమేర్పడెను. ఈ సంస్కరణోద్యమమునకు పురోగమవాదులైన అమెరికా అధ్యక్షుడురూజ్‌వెల్టు మొదలయినవారు దోహదమిచ్చిరి. ఇది ఇట్లుండగా క్యూబా ద్వీపమును గురించి అమెరికాకు స్పెయినుతో యుద్ధము తటస్థించెను. ఇందులో అమెరికా విజయము పొంది తత్ఫలితముగా క్యూబా, పోర్టోరికో, గువమ్, ఫిలిప్పైన్సులను సంపాదించెను.

మొదటి ప్రపంచయుద్ధము క్రీ.శ. 1914 లో ప్రారంభమైనప్పుడు అమెరికా దీనిలో దిగుటకు సంసిద్ధముగను, సముఖముగను లేకుండెను. కాని జర్మనులు విచక్షణ లేకుండ సాగించిన నిర్దాక్షిణ్యయుతమైన జలాంతర్గాముల యుద్ధము తటస్థరాష్ట్రములకు కూడ అపారనష్టము కలిగించుటతో జర్మనుల ఆగడములను అరికట్టు నిమిత్తము, అమెరికా యుద్ధములో దిగవలసివచ్చెను. దిగిన తరువాత జర్మనీయొక్క ప్రతికూల రాష్ట్రములకు విజయము లభించుటకు ఈదేశము తీవ్రకృషి చేసెను. దీనిఫలితముగా యుద్ధానంతరము జరిగిన సంప్రదింపులలో అమెరికాకు ప్రముఖ స్థానము లభించెను. భవిష్యత్తునందు ప్రపంచ శాంతిభద్రతలను సుస్థిరముచేయు నుద్దేశముతో స్థాపింపబడిన నానా రాజ్య సమితి, అమెరికా అధ్యక్షుడైన విల్సను యొక్క ప్రత్యేక కృషికి ఫలితము అయినప్పటికిని అమెరికా క్రమక్రమముగా అంతర్జాతీయ రాజకీయములనుండి తొలగి తన దృష్టిని తన అభివృద్ధిమీదనే కేంద్రీకరించెను.

యుద్ధానంతరము దశాబ్దులకాలము అమెరికా అభివృద్ధికరముగానే సాగెను. వాణిజ్యములో, పరిశ్రమలలో, వ్యవసాయములో పెక్కు మార్పులు వచ్చి ఉత్పత్తి చాల అభివృద్ధిచెందెను. క్రీ.శ. 1930 లో ప్రపంచమంతట వ్యాపించిన ఆర్థికమాంద్యము వలన అమెరికా కూడ చాల నష్టపడెను. తరువాత రూజ్‌వెల్టు అధ్యక్షత క్రింద బహుముఖమైన సంస్కరణ కలాపము జరిగెను. దీనికి ఫలితముగా అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రముల ఆర్థిక స్థితిగతులు చక్కబడినవి. ఇంతవరకు అంతర్జాతీయ రాజకీయములతో తన కేమియు సంబంధములేనట్లుగా నున్న అమెరికాను ఇప్పుడు తిరిగి విదేశాంగనీతి ఎక్కువగా ఆకర్షించినది. దీనికి కారణము జర్మనీ, ఇటలీ, జపానుదేశముల నియంతృత్వముల విదేశాంగవిధానము వలన ప్రపంచ శాంతిభద్రతలకు ప్రమాదము కలిగించు పరిస్థితి ఏర్పడుటయే.

ఐరోపాలో జర్మనీ ఇటలీల ఆధ్వర్యవమునను, ఆసియాలో జపాను ఆధ్వర్యవమునను ప్రబలిన నియంతృత్వ విధానము, వీని విదేశాంగ విధానమునకు ఫలితముగ సంభవించిన రెండవ ప్రపంచయుద్ధము మొదట అమెరికా దృష్టి నంతగా ఆకర్షించలేదు. కాని క్రీ.శ. 1940 జనవరి 7 వ తేది జపాను ఆసియాలోని అమెరికా సైన్య స్థావరములలో ముఖ్యమైన పెరల్ హార్బరుపై దాడులు చేయుటతో అమెరికా యుద్ధములోనికి దిగవలసివచ్చెను. ఈ

యుద్ధములో ముఖ్యముగా పసిఫిక్ మహాసముద్రము మీద జరిగిన పోరాటములో, మిత్రరాజ్యముల వారికి విజయము లభించుటకు అమెరికా ముఖ్యకారణమయ్యెను 1945 సెప్టెంబరులో యుద్ధము అంతమైన తరువాత, అంతకు పూర్వము జరిగిన మిత్రరాజ్యములవారి సంప్రదింపులలో అమెరికా ప్రధానపాత్ర నిర్వహించెను. మొదటి ప్రపంచయుద్ధానంతరము అమెరికా అధ్యక్షుడు విల్సను కృషిఫలితముగ ప్రపంచములో శాంతి స్థాపన కొరకు ఏర్పడిన నానా రాజ్యసమితి స్థానములో ఇప్పుడు ఐక్యరాజ్యసమితి స్థాపింపబడినది ఈ సంస్థను స్థాపించుటలో ఉద్దేశము కూడ భవిష్యత్తులో యుద్ధములను అరికట్టి ప్రపంచములో శాంతి భద్రతలను సుస్థిరము చేయుటయే ఈ సమితి స్థాపన విషయములో కూడ అమెరికా ప్రముఖ పాత్రను వహించినది

యుద్ధము ముగిసినప్పటినుండియు క్రమక్రమముగా అంతర్జాతీయరంగములో అమెరికా ఒకవిధమైన అదర్శమునకు, రష్యా మరియొక అదర్శమునకు చిహ్నములై వైషమ్యమును పెంపొందించుకొనుచు వచ్చినవి ఒక వైపున రష్యా తనకు అందుబాటులోనున్న రాష్ట్రములలోను, ముఖ్యముగా యుద్ధములో నష్టపడిన రాష్ట్రములలోను, కొన్ని శతాబ్దుల కాలము పాశ్చాత్యదేశముల సామ్రాజ్యవాద శృంఖలములలో బంధింపబడి యుండుట వలన ఆర్థికముగాను, రాజకీయముగాను వెనుకబడియున్న రాష్ట్రములలోను సామ్యవాద సిద్ధాంతములను, నిర్మాణ విధానమును వ్యాపింపచేయుటకు, ప్రయత్నము చేయుచుండగా, ఇంకొకవైపున అమెరికా ఇట్టి దేశములకు కోట్లకొలది ద్రవ్యము సహాయముచేయుచు అవి కమ్యూనిష్టుల వశము కాకుండునట్లును, తమ శక్తిపై తాము ఆధారపడియుండునట్లు చేయుటకును ప్రయత్నించుచున్నది ఈ ప్రయత్నముల ఫలితము ఎట్లుండునో నిర్ణయించు అధికారము భవిష్యత్తునకు మాత్రమే కలదు

ఆర్. ఎస్ ఆర్

అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు(భూగోళము): క్రీ శ 776వ సంవత్సరము జులై 4వ తారీఖున 13 రాష్ట్రాలు తమ స్వాతంత్ర్యమును ప్రకటించుకొనిన నాటి నుండి అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రాలు ఏర్పడి ఉత్తర అమెరికాలో విశిష్ట స్థానమును ఆక్రమించి ఉన్నవి క్రమముగా విశాలమై అది నేడు 48 రాష్ట్రాలతో కూడిఉన్నది అలాస్కా, హవాయ్, పోర్టోరికో మొదలైన పరిసర ప్రాంతాలు కూడ చేరిఉన్నవి ఇవి సుమారు 30 లక్షల చదరపుమైళ్ల పై వైశాల్యము కలిగిఉన్నవి జనాభా 1950లో 15 కోట్ల 43లక్షల 33 వేలు ఉండెను ఇందులో 12 కోట్ల 47 లక్షల 60 వేలమంది తెల్లజాతికి చెందినవారును, 1 కోటి 50 లక్షల 42 వేల మంది నీగ్రోలును ఉన్నారు అందు వలన నీగ్రోలు జాతిభేదములకలవారగుటచే వారిసమస్యను అమెరికావారు శ్రద్ధతో పరిష్కరించుకొనుచున్నారు

పరిపాలన : అమెరికా ప్రజాస్వామ్యదేశము అధ్యక్షుని పరిపాలనలో ఉండును 1787 లో ఏర్పడిన రాజ్యాంగ చట్టము ఈనాటివరకు ఎన్నో సవరణలను పొందుచు పరిపాలనను అభివృద్ధిచేయుచున్నది రాజ్యపాలనాధికారము అధ్యక్షుని చేతిలో ఉండును ఈయనను, ఉపాధ్యక్షుని, ప్రతి రాష్ట్రములోను శాసనసభ్యుల సంఖ్యకు సమానమైన ఓటర్లు ఎన్నుకొందురు జాతీయపతాకములో 48 రాష్ట్రాల గుర్తులు ఇమిడ్చినారు అది 7 ఎర్రగీతలు, 6 తెల్లగీతలతో కూడిఉన్నది 1814 లో యఫ్ యస్ కీ రచించిన జాతీయ గీతము అవలంబించినారు. అధ్యక్షుడుకాక మిగతావారు కార్యదర్శులని పిలువబడుచున్నారు రాష్ట్ర కార్యదర్శి (Secretary of State), కోశ కార్యదర్శి (Secretary of the Treasury), రక్షణ కార్యదర్శి (Secretary of Defence) పోస్టుమాస్టరు - జనరల్, అటార్నీ జనరల్, అంతరంగిక కార్యదర్శి (Secretary of the Interior), వ్యవసాయ కార్యదర్శి (Secretary of Agriculture), వ్యాపార కార్యదర్శి (Secretary of Commerce), కార్మిక కార్యదర్శి (Secretary of Labour) మొదలైన వారితోకూడిన మంత్రాంగము (Cabinet) ఉండును శాసనాధికారము కాంగ్రెసు అను సంస్థ చేతిలో ఉన్నది ఇందులో ఉన్నత సభ (సెనేటు), ప్రజాప్రతినిధి సభ (House of Representatives) అను రెండు సభలున్నవి సెనేటులో ప్రతి రాష్ట్రమునకు ఇద్దరు ప్రతినిధులుందురు వారు 6 సం లు అధికారములో ఉందురు. శాసనములు చేసే అధికారముతోపాటు, అధ్యక్షుడు ఇతర దేశాలతో చేసికొనెడు ఒప్పందములను 2/3 వంతు ఓట్లతో ఆమోదింపవలెను.

అది లేనిచో అనంధిచెల్లనేరదు అధ్యక్షుడుచేసెడు నియామకాలను ఆమోదించవలసియుండును దీనిక్రింద నేడు 15 స్థాయీ సంఘాలు (Standing Committees) పనిచేయుచున్నవి ప్రజాప్రతినిధిసభ (House of Representatives)కు ప్రతిరాష్ట్రము ఓటుచేయ వయస్సు తగలవారితో ఎన్నుకొని ప్రతినిధులను రెండేండ్ల అధికార పరిమితితో పంపుకొనును ఓటుచేయు అధికారాలు ఆయా రాష్ట్రాలలో వేరు వేరు విధముల నిర్వచింపబడియున్నవి 1952 లో అమెరికాలో 9కోట్ల 84లక్షల మంది ఓటర్లుగా నిర్ణయింపబడిరి 1958 55 సంవత్సరాలకు ఎన్నుకోబడిన మొత్తము ప్రతినిధులు 485 గురు ఉన్నారు శాసనసభలలో ఉన్నవారు ఉద్యోగములలో ఉండకూడదు 1924 సంవత్సరములో ఇండియను లనబడు స్థానికవాసు లందరికిని ఓటుహక్కు ఇయ్యబడినది రాష్ట్రాలలో కూడ రెండు శాసనసభలు ఉన్నవి వాటిని కూడ ఉన్నత సభ (సెనేటు) ప్రజాప్రతినిధిసభ (House of Representatives) అందురు రాష్ట్రాలన్నియు కేంద్ర ఫెడరలురాజ్యానికి కేటాయింపబడిన విషయాలు తప్ప మిగతా అన్ని విషయాల మీద శాసనాధికారము కలిగియుండును ప్రజలలో ఓటుచేసెడు వారందరు కలిసి గవర్నరును ఎన్నుకొందురు వీరి అధికారాలు ఆయా రాష్ట్రాల నిబంధనలను అనుసరించి ఉండును

సాంఘిక పరిస్థితులు : అమెరికాలో 1951 లో 36,489,54 గురు జన్మించినారు 14,81,119 గురు మరణించినారు 15,94,904 వివాహాలు జరిగినవి అందులో 3,71,000 రద్దుఅయినవి ఇప్పుడు 1000 కి జన్మించెడివారి సంఖ్య 245, మరణించెడువారి సంఖ్య 97 మాత్రమే 1952 లో 2,65,520 మంది ఇతర దేశాల నుండి వచ్చి యిక్కడ ఉండిపోయినవారు పురుషులలో 1950 లో 100 కి 26 2 మంది అవివాహితులున్నారు స్త్రీలలో 19 6 మంది అవివాహితలు అయినను నూటికి 66 2 మంది మాత్రమే సంసారము చేయుచున్నారు. 1940 లో 2,50,000 కు మించిన జనాభా గల పట్టణములు 87 ఉన్నవి ఒక లక్ష జనాభాకు పైగా ఉన్నవి 55 ఉన్నవి ప్రొటెస్టెంటు శాఖకు చెందిన క్రైస్తవులు అధిక సంఖ్యాకులుగా ఉన్నారు విద్యాప్రచారము ఎక్కువగా ఉన్నది 7 మొదలు 16 సంవత్సరాల బాలబాలికలకు చదువు నిర్బంధముగా చేర్పబడుచున్నది 1951 లో 1859 కళాశాలలు పనిచేసినవి ఇవిగాక వృత్తివిద్యలు నేర్పెడు పాఠశాలలున్నవి విద్య యావత్తు రాష్ట్రము చేతులలో ఉండును మతప్రసక్తితో కూడిన విద్యాలయాలకు ప్రభుత్వ విరాళాలు ఉండవు అట్టి విద్యాలయాలలో 100 కి 10మంది చేరియున్నారు 1951 లో 1778 ఇంగ్లీషు దినపత్రికలున్నవి న్యాయస్థానాలు రాష్ట్రసంబంధులుగాను, కేంద్ర ఫెడరలు సంబంధులుగాను ఉన్నవి సర్వోన్నత న్యాయస్థానము కూడ ఉన్నది అపీలు న్యాయస్థానాలు 11 ఉన్నవి 1951 లో 6,820 హత్యలు, 5,510 పొరపాటు హత్యలు, 16,800 మానభంగాలు, 52,090 దొంగతనాలు జరిగినవి 1950 లో 2,09,040 మంది డాక్టర్లున్నారు 1951లో 6,637 ఆసుపత్రులున్నవి

సైన్యము 1951 లో 15,61,212 మందిసైనికులున్నారు 20 డివిజనులు, 18 రెజిమెంట్లు ఉన్నవి పదాతి సైన్యము, వాయు విమానసైన్యము, కవచ సైన్యము అను మూడు రకాల సైన్యము లున్నవి నావికా సైన్యములో 9,20,000 ఆఫీసర్లున్నారు 1952 లో వాయువిమాన వాహకనౌకలు 3 పెద్దవి 11 చిన్నవి, 5 ఇంకను చిన్నవి ఉన్నవి 10 వెంబడించు నౌకలు, 4 యుద్ధనౌకలు, 15 బరువు ఓడలు, తేలిక ఓడలు 450 విధ్వంసక నౌకలు, 100 జలాంతర్గాములు, 880 ఇతర రకాల ఓడలు ఉన్నవి 1951 లో 7,87,000 మంది విమానబలములో ఉండిరి షుమారు 16,900 విమానము లున్నవి

ఆర్థికపరిస్థితులు ఫెడరలు ప్రభుత్వము 1958 లో 68,786 లక్షల డాలర్ల ఆదాయమును, 79,028 లక్షల డాలర్ల ఖర్చును కలిగి ఉన్నది 48 రాష్ట్రాలు 28,088 లక్షల డాలర్ల ఆదాయమును కలిగి ఉన్నవి

ఆర్థిక సంపద ప్రపంచములో భాగ్యవంతమయిన దేశాలన్నిటిలోను అగ్రగణ్యమయినది సంయుక్తరాష్ట్ర ప్రాంతము 1950 లో 5,95,92,000 మంది కష్టపడి పనిచేయుచుండిరి

వ్యవసాయము ఆధునిక పద్ధతులమీద చేసెడు వ్యవసాయమువల్ల వ్యవసాయఫలితము అత్యధికముగా ఉన్నది

58,82,162 వ్యవసాయ క్షేత్రము లున్నవి 1952 లో వేల బుషెల్సులో ఇవ్వబడిన లెక్కల ప్రకారము వ్యవసా యోత్పత్తి ఈ విధముగా ఉన్నది మొక్కజొన్న, 83,06,785, ఓటుధాన్యము 12,68,280, గోధుమ 12,91,477, బంగాళాదుంపలు 3,47,051, బార్లీ 2,27,008, సోయా 2,91,682 ఇవి దేశము మొత్తము మీద అన్ని రాష్ట్రాలలో పండుచున్నవి పొగాకు 2,32 82,26 000 పౌనులు పండినది 1951 లో ప్రత్తి 151,44,000 బేళ్ళు పండినది 1952 లో 18,864,667,000 డాలర్ల విలువగల పశువులున్నవి

అడవులు అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములలో 46,10,44,000 ఎకరాల అడవి ఉన్నది అందులోనుండి ఏటేటా 1,600,972,000,000 బోర్డు అడుగుల చెక్కను కోసెదరు అందులో అన్ని రకాల కఱ్ఱలు ఉన్నవి

ఖనిజములు 1951 లో అమెరికాలో ఈ క్రింద పరి మాణమున ఖనిజ ఉత్పత్తి జరిగినది ఇనుము 1159 లక్షల టన్నులు, వెండి 397 లక్షల ఔన్సులు, బంగారము 17 లక్షల 41 వేల ఔన్సులు, రాగి 9,28,329 టన్నులు, సీసము 3,88 148 టన్నులు, జింకు 6,71,525 టన్నులు బాక్సైటు 18,48,676 టన్నులు, పాదరసము 7,298 బుడ్లు ఉత్పత్తి చేయబడినవి

పరిశ్రమలు 1950 లో అమెరికాలో 2,50,000 ఫ్యాక్టరీ లున్నవి అందులో 1,17,66,056 మంది పని చేయుచున్నారు 20 రకాల పరిశ్రమ విభాగాలు ఏర్పాటు చేయబడినవి అందులో ఆహారపరిశ్రమ, పొగాకు, గుడ్డల నేత, కొయ్యపని, కాగితపు పరిశ్రమ, అచ్చుపనులు, రాసాయనిక పదార్థాలు, గాజుపనులు, యంత్రపు పనులు, రవాణా యంత్రసామగ్రి ఉన్నత స్థితిలో ఉన్నవి ఇనుప పరిశ్రమ చాల గొప్పది అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రాల కార్పొరేషను ప్రపంచములో నెల్ల గొప్పసంస్థ

టినెస్సీలోయ పంఘము ఇది అమెరికా కంతటికిని ముఖ్యమయిన ఆర్థికాభివృద్ధి ప్రణాళిక గలది. టి వి ఎ అను పేరుగల సంస్థ 1951 లో టినెస్సీ అనెడు నదికి 18 వ ఆనకట్ట పూర్తిచేసినారు ఇప్పుడు దానికి 28 పెద్ద ఆనకట్ట లున్నవి. 630 మైళ్ల నీటి ప్రయాణ సౌకర్యము ఉన్నది 400 మిలియన్ టన్నుల - మైళ్ళ మోటారులు, ఇనుము, ఉక్కు, గోధుమ, మొక్కజొన్న, బొగ్గు, పెట్రోలియం మొదలయిన యితరసామగ్రి ప్రయాణము చేసినది ఇందులో 1500 మిలియన్ కిలోవాట్ల విద్యుచ్ఛక్తి ఉత్పత్తి అయినది దానిధర 1 85 సెంట్ల ఖరీదు ఉన్నది. ఈ లోయలో ఎరువుల ఉత్పత్తి బ్రహ్మాండ మైనది 1950లో ఈలోయ ప్రజల ఆదాయము 5 రెట్లు పెరిగినది

వర్తకవ్యాపారము 1952 లో 15,642,415,000 డాలర్ల ఎగుమతులు - 10,858,255,000 డాలర్ల దిగు మతులు జరిగెను ఎగుమతులలో ధాన్యాలు, ధాన్యపు వస్తువులు, వ్యవసాయ యంత్రసామగ్రి, పారిశ్రామిక యంత్రసామగ్రి, మోటారు యంత్రసామగ్రులు, ప్రత్తి, కాలివస్తువులు చాల ముఖ్యమైనవి దిగుమతులలో కాఫీ, ఇనుముజాతికి చెందని ఖనిజవస్తువులు, పెట్రోలియం వస్తువు, వార్తాపత్రికలకాగితము, రబ్బరు, ఉన్ని ముఖ్య మైనవి బ్రిటను ముఖ్యమైన వ్యాపారదేశము అయినను అమెరికా వ్యాపారము ఆసియాతో ఎక్కువ జరుగు చున్నది తరువాత ఆఫ్రికాఖండము ఎన్నదగినది అమెరి కాతో వ్యాపారముచేయని దేశము లేదని చెప్పవచ్చును

రహదారులు 1952లో అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రా లలో 8,812 975 మైళ్ల రోడ్లున్నవి అందులో 1,700,000 మైళ్ళ రోడ్లు సరిగా నిర్మింపబడిన ఉపరిభాగము కలిగి ఉన్నవి 1950 లో 228,770 మైళ్ల రైలు మార్గము ఉన్నది ప్రపంచములో అది నూటికి 29 వంతులున్నది 1951 లో 88,545 విమానాలు వర్తకములో ఉన్నవి

డి వి శే

అమ్మరాజ విజయాదిత్యుడు (క్రీ. శ 945-970) - క్రీ శ 625 నుండి సుమారు నాలుగు శతా బ్దులకాలము ఆంధ్రదేశమును అతివైభవముతో పరి పాలించిన తూర్పు చాళుక్యవంశజులలో ప్రఖ్యాతిచెందిన వారిలో రెండవ అమ్మరాజు ఒకడు ఈతడు రెండవ చాళుక్యభీమునకు లోకమాంబికవలన జన్మించెను, క్రీ శ 945 లో తండ్రి మరణానంతరము తనకు అగ్రజుడును సవతితల్లి కుమారుడును అయిన దానార్ణవుని త్రోసిపుచ్చి విజయాదిత్యు డను బిరుదువహించి అమ్మరాజు వేంగి సింహాసనమును అధిష్ఠించెను.

రాజ్యాధికారము వహించునప్పటికి అమ్మరాజు వయస్సు 10, 12 సంవత్సరములు మాత్రమే రాజ్యమునకు వచ్చిన వెంటనే ఇతనికి దాయాదియయిన రెండవ యుద్ధమల్లునితో పోరు ప్రారంభమాయెను యుద్ధములో అమ్మరాజునకే విజయము లభించినది కాని ఇంతలో అతని కష్టములు కడతేరలేదు దేశములో బలవంతు లయిన సామంతులు పెక్కురు అమ్మరాజుయొక్క అధి పత్యమును నామమాత్రముగా మాత్రమే గుర్తించిరి దాయాది మత్సరమువలన ప్రమాదముకూడ పూర్తిగ నశించిపోలేదు రెండవ యుద్ధమల్లుని కుమారులైన బాద పుడు, రెండవ తైలపదేవుడు అమ్మరాజును పదచ్యుతుని చేయుటకు ప్రయత్నించిరి వీరు అమ్మరాజు సామంతు లయిన వారిలో కొందరను తమ పక్షమునకు త్రిప్పు కొనిరి అంతేకాక, రాష్ట్రకూట రాజయిన మూడవ కృష్ణుని సహాయమునుగూడ సంపాదించుకొనిరి రాష్ట్ర కూట సైన్యములు వేంగీ సామ్రాజ్యములో అడుగు పెట్టగానే గండనారాయణునివంటి సామంతులును, పాండురంగునివంటి సేనానాయకులును అమ్మరాజును విడిచి పారిపోయిరి యుద్ధములో ఓడిపోయి ప్రాణము రక్షించుకొనుటకై అమ్మరాజు రాజ్యమును విడిచి పారి పోయెను

అమ్మరాజును రాజ్యమునుండి తరిమివేసిన తరువాత, బాదపుడు వేంగీ సింహాసనమును అధిష్ఠించెను కొంత కాలము రాజ్యముచేసి బాదపుడు మృతినొందిన తరువాత అతని తమ్ముడు రెండవ తైలపదేవుడు విష్ణువర్ధనుడను బిరుదముతో రాజ్యమునకు వచ్చెను తరువాత కొద్ది కాలమునకే అమ్మరాజు ప్రవాసమునుండి వెలువడి వేంగీ దేశములో ప్రవేశించెను రాష్ట్రకూటులు వేంగిపై దండెత్తి వచ్చినప్పుడు అమ్మరాజును విడిచి పారిపోయిన సామంతులును సైన్యనాయకులును తిరిగివచ్చి అతని యండ చేరిరి తైలపదేవుని ఓడించి అమ్మరాజు సింహాస నమును అధిష్ఠించెను. తరువాత కొంతకాలము ఒడు దొడుకులు లేకుండ అమ్మరాజు పరిపాలన సాగినది క్రీ.శ. 956 లో రాష్ట్రకూటులు తిరిగి వేంగిపైకి దండెత్తి వచ్చిరి యుద్ధములో ఓడిపోయి అమ్మరాజు కళింగదేశ మునకు పారిపోయెను.

అమ్మరాజును పారద్రోలి, అతని సవతిసోదరుడయిన దానార్ణవునకు రాజ్యము కట్టబెట్టి, రాష్ట్రకూట సైన్య ములు వేంగిని విడచి పోయెను. రాష్ట్రకూట రాజునకు సామంతుడుగా కప్పము చెల్లించుచు దానార్ణవుడు కొంతకాలము పరిపాలన సాగించెను. ఇంతలో కళింగము నుండి అమ్మరాజు, పైతృకమయిన సింహాసనము సంపా దించుటకు తిరిగి వేంగిలో ప్రవేశించెను. పోరువల్ల ప్రయో జనము లేదని తెలిసికొని దానార్ణవుడు అమ్మరాజునకు రాజ్యమును వశపరచెను, అప్పటికిని అమ్మరాజుయొక్క కష్టములు కడతేరలేదు తరువాత కొంతకాలము ఒడు దొడుకులు లేకుండ పరిపాలన సాగినను అతని రాజ్యావ సానకాలములో తిరిగి అంతఃకలహములు చెలరేగెను అంతవరకు అణగిమణగి యుండిన దానార్ణవుడు తిరిగి విప్లవము లేవదీసెను ఈ విప్లవము యుద్ధముగా పరిణ మించెను తుదకు యుద్ధములో అమ్మరాజు మరణించెను అమ్మరాజు తనతండ్రి సింహాసనము నధిష్ఠించి 25 సం॥రము లయ్యెను, ఒడుదొడుకులతో నిండిన అమ్మరాజు జీవితము ఈ విధముగా యుద్ధరంగములో సమాప్తమయ్యెను.

అమ్మరాజ విజయాదిత్యుడు గొప్పయోధుడు దక్షత గల పరిపాలకుడు పరమతసహనము కలవాడు విధి ప్రాబల్యముచే యుద్ధములో ఓడిపోయి రెండుపార్లు రాజ్యము విడచి పారిపోవలసి వచ్చెను కాని ఇందులకు కారణము పిరికితనము కాదు అతని పరిపాలన సాగినంత కాలము దేశము సుఖితముగా నుండెను అమ్మరాజు ఏ మతస్థుడయినది ఇదమిత్థమని నిర్ణయించుటకు తగిన ఆధా రములు లేవు అతడు అన్ని మతస్థులను సమానదృష్టితో ఆదరించెను అటు హిందూమతమునకు చెందినశాఖలలో ఆ కాలములో ముఖ్యమయిన కాలాముఖశైవమునకును, ఇటు వివిధ జైనసంఘములకును సమానప్రతిపత్తి నిచ్చి ఇతడు ఆదరించెను తన సామంతులలో ఒకడయిన దుర్గ రాజు అనువాడు ధర్మపురికి దక్షిణమున కట్టించిన కటకా భరణ జినాలయమును జైనదేవాలయమునకు అమ్మరాజు మలియంపూడి అను గ్రామమును సర్వకర పరిహారముగా దానము చేసెను అమ్మరాజుయొక్క భోగస్త్రీ అయిన "చామెక" అను వేశ్య కలుచుంబర్రు అను గ్రామమును సకల లోకాశ్రయ జినభవనమను జైన దేవాలయము

లోని శోభనశాలను బాగు చేయించుటకు దానము చేసి నట్లు ఒక శాసనమువల్ల తెలియవచ్చుచున్నది అమ్మరాజు సామంతవర్గములోని వారైన భీముడు, నరవాహనుడు అను ప్రభుసోదరు లిరువురు విజయవాటిక అనుచోట రెండు జైనదేవాలయములు కట్టించినట్లును, ఆ దేవాలయముల పోషణార్థము అమ్మరాజు ఇప్పటి తెనాలి తాలూకాలోనున్న పెద్దగాలిదిపర్రు అను గ్రామమును దానము చేసినట్లును మరియొక శాసనమువల్ల తెలియ వచ్చుచున్నది

ఈ విధముగా తన రాజ్యములోని అన్ని మతముల వారిని సమానముగా ఆదరించి దేశముయొక్క సర్వతోముఖాభివృద్ధికి సర్వదా పాటుబడుచు అమ్మరాజు విజయాదిత్యుడు క్రీ శ 970 లో వీరస్వర్గమందెను

ఆర్ ఎస్ ఆర్

అయస్కాంత శాస్త్రము - కొన్ని ఇనుప ముడి ఖనిజములయందు తొలుత కనుగొనబడిన ఒక వింతయగు గుణమును అయస్కాంతత్వమందురు క్రీ పూ 470సం ప్రాంతములో, ఏసియామైనరు దేశములో నొక భాగమగు మాగ్నిషియా అను ప్రదేశములో 'మాగ్నిటైటు' (స్కాంతాయితము) అను ఖనిజము కనుగొనబడినట్లు ఊహింపబడుచున్నది స్వేచ్ఛగా వ్రేలాడదీయబడిన ఈ ఖనిజపు ముక్క, ఎల్లప్పుడును సామాన్య ఉత్తర దక్షిణ దిశలను చూపుచుండుట పరిశీలించిరి ఒకకొన ఎల్లప్పుడు ఉత్తర దిశను చూపుచుండుట వలన అది 'దిక్సూచిశిల' (Lode Stone) అని పిలువబడినది ఉత్తర దక్షిణ దిశలను చూపుకొనలు 'ఉత్తర ధ్రువము' అనియు 'దక్షిణ ధ్రువము' అనియు పిలువబడుచున్నవి ఈ విషయ మెప్పుడావిష్కరింపబడినదో చెప్పుట కష్టముకాని, 1600 సం లో డాక్టర్ గిల్బర్టు అను వైద్యశాస్త్రజ్ఞుడు ప్రచురించిన డిమాగ్నెట్ (Demagnete) అను గ్రంథము ప్రాచీనగ్రంథములలో సుప్రసిద్ధమైనది స్వాభావికముగా అయస్కాంతత్వము కలిగియుండని పదార్థములు, ఏదైన ప్రత్యేక విధానము వలన అధర్మమును పొందినచో అట్టి పదార్థములను కృత్రిమఅయస్కాంతము లందురు,

అయస్కాంతత్వము, ఇనుములో గాని, ఉక్కులో గాని వివిధ పద్ధతుల వలన ఉత్పత్తిచేయవచ్చును ఉదా ఈ రెండు లోహపు కడ్డీలలో దేనినైనను శక్తిమంతమగు అయస్కాంతముతో రుద్దినపుడు, అది అయస్కాంతీకరణము చేయబడును ఒక ఇనుపముక్కకు, విద్యుత్ప్రవాహము గలిగి విద్యుద్బంధముచేయబడిన తీగ చుట్టుటవలన దానిని అయస్కాంతముగా చేయవచ్చును అప్పుడు ఇనుపముక్కను 'విద్యుదయస్కాంత' మందురు. పదార్థములు, అయస్కాంతీకరణము చేయబడినపుడు వానికిగల ప్రవేశ్యతను, అయస్కాంతత్వధారణ శక్తిని బట్టి అవి వివిధములుగా నుండును ఉదా మెత్తని ఇనుము ఎంత సులభముగా అయస్కాంతీకరణము నొందునో అంత సులభముగా దానిని కోల్పోవును కొన్ని ఉక్కులు, అట్లుకాక అతి కష్టముతో అయస్కాంతీకరణము చేయబడి, అధర్మమును చాలకాలము నిలుపబెట్టుకొనగలవు అట్టి ఉక్కుతో తయారుచేయబడిన అయస్కాంతములు 'శాశ్వతాయస్కాంతము'లని పిలువబడును సామాన్యముగా అట్టివి కడ్డీరూపమున గాని, లేక గుఱ్ఱపునాడ ఆకారమున గాని, పట్టీరూపములో గాని చేయబడును ఒక కడ్డీ అయస్కాంతము, ఇనుప రజములో ముంచబడినప్పుడు, దాని కొనల చుట్టును చాల ఇనుపరజము అంటుకొనును కాని కడ్డీ మధ్యభాగము నందు అట్లుగాక చాల కొద్ది అయస్కాంతచర్య మాత్రమే కనబడును దీనిని బట్టి అయస్కాంతము యొక్క కొనలు 'అయస్కాంత ధ్రువములు' అని నామకరణము చేయబడినవి అవి ఉత్తర దక్షిణ దిశలనుచూపుటచే ఉత్తర దక్షిణ ధ్రువము లనియు పిలువబడును ప్రయోగముల ఫలితముగా ఈ క్రింది విషయములు తెలియును :

1 'l' పొడవుగల అయస్కాంతపు కడ్డీలో రెండు ధ్రువముల మధ్య దూరము దాదాపు $\frac{5}{6}\,l$ ఉండును

2 సజాతి ధ్రువములు (రెండు ఉత్తర ధ్రువములు, మరియు రెండు దక్షిణ ధ్రువములు) ఒకదానిని ఇంకొకటి వికర్షించును విజాతి ధ్రువములు (అనగా ఉత్తర దక్షిణ ధ్రువములు) ఒకదానిని ఇంకొకటి ఆకర్షించును

దిక్సూచిసూదివంటి అయస్కాంతీకరణము చేయబడిన వస్తువును ఒక శక్తిమంతమగు దండాయస్కాంతము దాపులో నుంచిన, 1 వ పటమునందువలె ఒక ప్రత్యేక దిశకు మరలును,

దిక్సూచి యొక్క స్థానము మార్చినచో అది చూపు దిశ కూడా మారుచుండును (ప 1) అట్లు దానిని త్రిప్పు

పటము 1 అయస్కాంతక్షేత్రము, అయస్కాంత శక్తిరేఖలు
N S=శక్తివంతమగు దండాయస్కాంతము
N S=దిక్సూచియొక్క సూది ఉండు దిశ

శక్తిగల ప్రదేశమును 'అయస్కాంత క్షేత్రము' అందురు ఆవిధముగా అయస్కాంతము చుట్టును అయస్కాంత క్షేత్రము ఉండును దానియొక్క గాఢత, వైశాల్యము NS అను దండాయస్కాంతము యొక్క బలముపై ఆధారపడియుండును స్వేచ్ఛగా తిరుగు అయస్కాంతపు సూది ప్రచలించువుదగ్గర తిరిగినదిక్కుగా గీతలను గీసినచో ఆ గీతలు 'అయస్కాంత శక్తిరేఖ' లనబడును ఈ గీతలు వాస్తవముగ లేనప్పటికి అవి నిజమైనవనియు అవి కొన్ని ధర్మములను కలిగియున్నవనియు ఊహించుకొనుట మంచిది ఉత్తర ధ్రువమునుండి దక్షిణధ్రువము వైపు అవి ఎల్లప్పుడును వచ్చుచున్నట్లుగా ఊహించబడుచున్నవి ఆ రేఖలకు ఒక విధమగు బిగువు కలదనియు అవి ఒక దానినొకటి వికర్షించు శక్తికలవనియు భావించుట అను కూలముగా నుండును ఒక బిందువు దగ్గర ఉంచబడిన ప్రమాణ ధ్రువముపైగల శక్తి చర్యను, ఆ క్షేత్రమునకు లంబముగా ఉండు ఉపరితలముపై ఒక చదరపు సెంటి మీటరులో గీయబడిన రేఖల సంఖ్య వలన కనుగొనుట ఆచారముగా నున్నది ఒక ప్రమాణపు అయస్కాంత క్షేత్రమును, ఒక ప్రమాణధ్రువముపై దాదాపు ఒక మిల్లీగ్రాము బరువుగల ఒక 'డైను' శక్తిచూపునట్టి క్షేత్రముగా నిర్వచింతురు

నిత్యజీవితము సంబంధి ప్రయోగాత్మక విషయములలో అయస్కాంతపు చర్య యొక్క ప్రాముఖ్యము దానివలను

విద్యుత్ప్రవాహపు దృగ్విషయముతో దానికిగల సన్నిహిత సంబంధమును బట్టి యున్నది ఎట్టి పరిస్థితులలో నైనను, నిజముగా అయస్కాంత క్షేత్రము ఉత్పత్తి కాకుండ ఒక వాహకమునందు విద్యుత్ప్రవాహమును ప్రవహింపచేయుట సాధ్యము కాదు విద్యుత్ప్రవాహమును తీసికొనిపోవు దాదుగైన తిన్నని తీగలో అయస్కాంత రేఖలు వలయాకారముగ ఉండి ఆ వృత్తముల యొక్క కేంద్రములు తీగయొక్క ఇరుసుపై పడుటయు, వాని సమతలములు దానికి లంబముగా నుండుటయు సంభవించును (ప 2)

పటము 2 విద్యుత్ప్రవాహముకల తీగను చుట్టియుండు అయస్కాంత క్షేత్రము

తరచుగా నాళాభము (solenoid) అని పిలువబడు తిన్నని స్తూపాకారములో చుట్టలుగాచుట్టబడిన తీగగుండా ప్రవాహమును పంపినపుడు కడ్డీ అయస్కాంతముతో తయారైన క్షేత్రము యొక్క సాదృశ్యము కల క్షేత్రము ఉత్పత్తియగును (ప 3) ఆ శక్తిరేఖలు పూర్తిగా గాలిలో నుండుటయు ఇనుము యొక్క వింతధర్మములచే మార్చ బడకపోవుటయును మాత్రమే భేదము

పటము 3 దట్టముగా చుట్టబడిన నాళాభముయొక్క అయస్కాంత క్షేత్రము

విద్యుత్ప్రవాహపు బలమును వృద్ధిచేయుటచేతను, తీగ యొక్క చుట్లసంఖ్య పెంచుటచేతను, బలతరమైన విద్యుత్ క్షేత్రము కేంద్రమునందు ఉత్పత్తి చేయబడును. ఆ తీగ చుట్టలోనికి మెత్తటి ఇనుపముక్కను ప్రవేశపెట్టినచో అది శక్తిమంతమగు తాత్కాలికాయస్కాంతముగా మారును. పదును చేయబడిన ఇనుప ముక్కలను గాని ఉక్కుముక్కలనుగాని ఉంచిన, అవి అదేవిధముగా బలమైన శాశ్వతాయస్కాంతములుగా నగును.

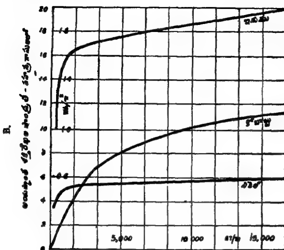
నవీన విద్యుత్ - విధానముల యొక్క అవసరములను [illegible] విద్యుచ్ఛక్తి ఉత్పత్తికిని, ప్రచారమునకును సంబంధించి ఇనుము యొక్క అయస్కాంత ప్రవర్తనములు జాగ్రత్తగా పరిశీలింపబడినవి. ప్రధానమగు లక్షణములను గూర్చి సంక్షేపముగా మాత్రమే ఇచట వివరింపబడును. విద్యుత్ ప్రవాహము పొడుగైన నాళము (సాలినాయుడు) ద్వారా ప్రవహించుచున్నదనుకొనుము. నాళము లోపలనుండు అయస్కాంత క్షేత్రము యొక్క బలము, ఆ తీగచుట్టల సంఖ్యలను విద్యుత్ప్రవాహపు విలువను బట్టి తెలిసికొనవచ్చును. ఇనుపముక్క లేనపుడు ఆ అయస్కాంత క్షేత్రబలమును తెలుపుటకు సాధారణముగా H గుర్తుగా ఉపయోగించబడును. ఇది $0{\cdot}4\pi ni$ కి సమానముగా నుండును ('n' అనగా 1 సెంటిమీటరునందు తీగచుట్లయొక్క సంఖ్య 'i' అనగా విద్యుత్ ప్రవాహము విలువ ఆంపియరులలో) ఇప్పుడు ఒక ఇనుపముక్క నాళములోనికి ప్రవేశపెట్టబడినపుడు, అయస్కాంత క్షేత్రము వృద్ధిచెందినట్లు తెలియును. ఇనుప ముక్కగాని, మరి యే ఇతర అయస్కాంత పదార్థము యొక్క సమక్షమునగాని అయస్కాంత క్షేత్రము యొక్క బలము, B చేత గుర్తింపబడును. ఇనుము సమక్షములో H కన్న B అధికముగా నుండును. B, H ల నిష్పత్తి 'μ' ప్రవేశ్యత అని పిలువబడును. ఈ ప్రవేశ్యత, ఇనుము యొక్క స్వభావముపైనను, అయస్కాంత క్షేత్ర శక్తిపైనను ఆధారపడి మారుచుండునట్టి కారణరాశి. ప్రథమ క్షేత్రమగు H, 'అయస్కాంతీకరణ క్షేత్ర'మనియు, రెండవదియగు B 'అయస్కాంత ప్రేరణము' అనియు పిలువబడుచున్నవి. అనగా, ఒక చదరపు సెంటిమీటరు పైశాల్య ప్రమాణముగల గాలి యందలి అయస్కాంతశక్తి రేఖల సంఖ్యను H గాను, ఒక్క చదరపు సెంటిమీటరు పైశాల్యముగల ఇనుము లేక మరి ఇతర అయస్కాంతపదార్థములోని అయస్కాంతపు శక్తిరేఖల సంఖ్యను B గాను, వివరింపనగును. H పరిమాణముల సమమగు అయస్కాంత క్షేత్రమునందు ఒక పదార్థము పెట్టబడినపుడు, ఆ పదార్థము అయస్కాంతప్రేరణము వలన, అయస్కాంతీకరణము చేయబడునని చూపింపనగును. ఆ పదార్థముగుండా పోవునట్టి అయస్కాంత శక్తిరేఖల మొత్తపు సంఖ్యను 'B' వలన తెలియనగును.

$$B=H+4\pi I$$

I అయస్కాంతీకరణము యొక్క గాఢత్వమును సూచించును. (m అనునది అయస్కాంత ధ్రువము యొక్క శక్తిగాను, l అనునది అయస్కాంత ధ్రువముల మధ్యదూరముగాను తీసికొనిన, 'ml' అను గుణిజము "అయస్కాంతభ్రామకము" (Magnetic moment) గా పరిగణించవగును) పై సూత్ర మొత్తమును H చేత విభజించిన ఎడల మనకు $\frac{B}{H}=1+4\pi\frac{I}{H}$ అగును. $\frac{B}{H}$ అను నిష్పత్తి ప్రవేశ్యత 'μ' గాను, $\frac{I}{H}$ అను నిష్పత్తి గ్రహణశక్తి 'K' గాను, పిలువబడుచున్నవి. అందువలన అయస్కాంతపు ప్రవేశ్యతకును గ్రహణశక్తికిని గల మధ్య సంబంధము $\mu=1+4\pi K$ గా నుండును.

అయస్కాంత తటస్థస్థితిలోనుండు ఇనుమును, ఒక నాళములో నుంచి, క్రమముగా సున్న నుండి విద్యుత్ప్రవాహమును వృద్ధిచేసిన ఆ ఇనుము యొక్క అయస్కాంత క్షేత్రము క్రమముగా పెరుగుచుండును. B, H లకు గల విలువల తారతమ్యములను బట్టి కొన్ని చిత్రమైన ఫలితములు వచ్చును. B, H సంబంధమును చూపు గ్రాఫ్ చిత్రమును అయస్కాంతీకరణ లేఖ్యము అందురు (ప 4)

H= సున్నగా నున్నపుడు, B సున్నగాను, H పెరుగు కొలది B విలువ తొలుత క్రమేణ పెరుగుచు, తరువాత అతి త్వరితముగా వృద్ధియగు క్షేత్రముతో, విరివిగా కోబాల్టు (cobalt) కు 80 అగునంతవరకు పెరుగును. 80 వచ్చిన తరువాత, B యొక్క వృద్ధియందలి వేగము H తో, త్వరితముగాను, కొలదిగాను పడిపోవుటకు ప్రారంభించి, అంతకంటె ఎక్కువ యగుటకు వీలులేనట్టి విలువను

ఖనించు ఉష్ణశక్తిని కనుగొనుటకు ఉపయోగింపను ఇది విద్యుత్ మోటారుల నిర్మాణము అందును, విద్యుత్ పరివర్తన యంత్రముల నిర్మాణములకు సంబంధించిన నిర్మాణాత్మకమైన ప్రయోజనములను కలిగియున్నది

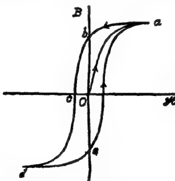
పైన చెప్పబడిన విధముగా విద్యుత్ప్రవాహము ఎల్లప్పుడును అయస్కాంత క్షేత్రముతో కూడుకొని యుండును. అయస్కాంతత్వమునకు విద్యుత్ప్రవాహమునకును ఉండునట్టి సంబంధ దృగ్విషయమును, తొలుత 1819 సం లో విద్యుత్ప్రవాహమును తీసికొనిపోవు తీగకు పరిసరములో లంబముగా ఉంచబడిన అయస్కాంతపు సూదికొన విక్షేపమును పరిశీలించినట్టి ఒరుస్టెడ్ అను శాస్త్రజ్ఞుడు కనిపెట్టెను

పటము 4 H అయస్కాంత క్షేత్రబలము - ఓరుస్టెడ్‌లలో సాధారణ ఇనుము, కోబాల్టు, నికెలుల యొక్క అయస్కాంతీకరణపు రేఖాచిత్రములు

B పొందును. అప్పుడు ఆ పదార్థము సంతృప్త అయస్కాంతీకరణము పొందినదని చెప్పవచ్చును. అట్టి సంతృప్త స్థానమును పొందిన తరువాత అయస్కాంత క్షేత్రమును తగ్గించినచో B యొక్క విలువలు, H వృద్ధిపొందునపుడు ఉన్నదాని విలువలతో సమముగా నుండవు.

H సున్నగా చేయబడి, మరల అధికమైన విలువలోనికి తేబడినపుడు B, a b c d e అను వంపును కలుగజేయును క్షేత్రము తిరోగమింపజేయబడినపుడు ఏర్పడు అయస్కాంత ప్రేరణము యొక్క వెనుకయగు ఈ మందత్వమును (వెనుకబడినతనమును) 'హిస్టెరిసిస్' (Hysteresis) 'మందాయనము' అందురు H ని సున్నగా తగ్గించినపుడు, B సున్నగా కాక, ob అను ఒక విలువను కలిగియుండునని స్పష్టముగా తెలియుచున్నది ఈ విలువను 'శేషాయస్కాంతత్వము' (Residual Magnetism) అందురు (ప 5) ఈ మందాయనము యొక్క చుట్టు వైశాల్యము ఒక పూర్తి పరివర్తనములో అయస్కాంతీకరణము జరిగినపుడు

1845 సం వరకు అయస్కాంతముచే ప్రభావము పొందింపబడు పదార్థములు ఇనుము యొక్క జాతికి సంబంధించిన పదార్థములు మాత్రమే యని నమ్మబడు

పటము 5 B, H. రేఖాచిత్రము

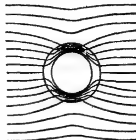
చుంబెడిది (అనగా ఇనుము, నికెలు, మణిశిల లేక కోబాల్టు) 1845 వ సం లో ఫారడే, వేరొక ఫలితము కొరకు ప్రయోగములు జరుపుచుండగా అయస్కాంత క్షేత్రమునందు ఉంచబడిన గాజు, ఇనుము కనబరచుచున్నట్టి అయస్కాంత ధర్మములకు వ్యతిరేకముగా నుండు ధర్మములను చూపించుటను కనుగొనెను బిస్మత్ అను లోహము కూడ ఎక్కువ బలముగా అట్టి ధర్మములనే ప్రదర్శించినది అతడు ఘన, ద్రవ, వాయు స్థితులలో నుండు చాల పదార్థములను వానికి గల అయస్కాంత ధర్మములకై పరీక్షించి, అన్ని పదార్థములును మూలకములైనను సంయోగములైనను, ఇనుమువంటి లేక గాజువంటి అయస్కాంతత్వములు పొందియున్నవని వివరించుచు, అయస్కాంత రసాయన శాస్త్రమునకు పునాదివేసెను అతడు ఈ క్రింది విధముగా వర్గీకరించెను

1 ఇనుము, మణిశిల (కోబాల్టు), నికెలు స్ఫటము (అల్యూమినియం,) క్రుమము (క్రోమియం), పొటాసియం, సోడియం, మగ్నము (మగ్నీషియం) మాంగనము (మాంగనీసు), తగరము, అమ్లజని మొదలగు పదార్థములను అయస్కాంత క్షేత్రమునం దుంచిన, అవి క్షేత్రమునకు సమాంతరముగా నుండునట్లు ఏర్పాటగును అట్టి పదార్థములను ఏకాధిచుంబక (Paramagnetic) పదార్థములందురు

2 సీసము, అంగారము, రజతము, కర్పరము, తామ్రము, గంధకము, అంజనము (అంటిమొని), బిస్మత్, నీరు మొదలగు పదార్థములు, అయస్కాంత క్షేత్రమునం దుంచబడినపుడు, క్షేత్రమునకు లంబముగా ఉండునట్లు ఏర్పాటు కావించుకొనును (ప 6) అట్టి పదార్థములను విరోధచుంబక (డయామాగ్నెటిక్) పదార్థములందురు అట్టి పదార్థములు అయస్కాంతముచే వికర్షించబడును పేరామాగ్నటిక్ పదార్థములు అయస్కాంతముచేత ఆకర్షించబడునవి ఇనుము, కోబాల్టు, నికెలు మొదలగునవి అయస్కాంతము చేత గాఢంగా ఆకర్షించబడును. అట్టి పదార్థములను ఫెర్రోమాగ్నటిక్ (ferromagnetic) పదార్థములందురు. ఈ విధముగా ఫారడే, ప్రతి పదార్థమును ఏదో ఒక రూపములో కొంచెముగనో, ఎక్కువగనో చుంబకీయ పదార్థమని చూపించెను. అతడు ఇంకను డయామాగ్నటిక్, పేరామాగ్నటిక్ పదార్థములు, వాటి అయస్కాంతత్వమును, బయట నుండు క్షేత్రప్రభావము వలననే ఉంచుకొనగలవని నిర్ణయించెను (ప 7)

పటము - 6 అయస్కాంతక్షేత్రమున ద్రవము

పటము - 7 లేక ఇనుప కడియము వలన ఏకరూప క్షేత్రము చెందుమార్పు

అయస్కాంతత్వవిషయములో అతి విలువవంతము లగు పరిశోధనలలో నొకటి, మేరీక్యూరీ భర్తయగు పీరీ క్యూరి చేసినది గలదు 1895 వ సం లో అతడు అధిక సంఖ్యాకములగు పదార్థముల యొక్క అయస్కాంత గ్రహణ శక్తులను, ఉష్ణోగ్రతల వలన వానికి కలుగు మార్పును కొలిచెను అతడు ఈ పనిని డయా, పేరా, ఫెర్రో మాగ్నటిక్ పదార్థములపై ఉష్ణోగ్రతా ప్రభావము, వాటియందుండు అయస్కాంతత్వము మూడురకములా లేక, ప్రాథమికముగా ఒకేరకమా అనువిషయము నిర్ధారణ చేయవలయు నను అభిప్రాయముతో ప్రారంభించెను క్యూరి యొక్క ప్రాథమిక పరిశోధనలవలన ఈ క్రింది విషయములు సిద్ధాంతీకరింపబడెను

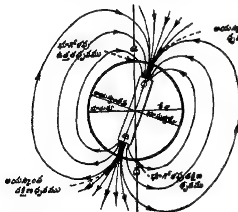
1 డయామాగ్నటిక్ గ్రహణశక్తులు సామాన్యముగా ఉష్ణోగ్రత పైనను, అయస్కాంత క్షేత్ర బలముపైనను ఆధారపడియుండవు

2 పేరామాగ్నటిక్ గ్రహణశక్తులు నిరపేక్ష ఉష్ణోగ్రత (absolute temperature) తో విలోమముగా నుండును (దీనినే 'క్యూరీసూత్రము' అందురు)

3 అధిక ఉష్ణోగ్రతలలో, ఫెర్రోమాగ్నటిక్ పదార్థములతో చేసిన ప్రయోగములవలన, అతడు, ప్రతి ఫెర్రో

మాగ్నటిక్ పదార్థమునకు ఒకవిధమగు సందిగ్ధఉష్ణోగ్రత (critical temperature) కలదనియు, ఆ ఉష్ణోగ్రతయందు అది పరామాగ్నటిక్‌గా రూపొందుననియు సిద్ధాంతీకరించెను. ఇంతియేకాక, 5 వ చిత్రములో చూపించబడినట్లు ఫెర్రోమాగ్నటిక్ పదార్థముల యొక్క గ్రహణశక్తులు ఉపయోగించబడిన క్షేత్రముల శక్తులను బట్టి మారుచుండును మరియు అయస్కాంతీకరణము జరిగిన తరువాత అవి మందాయనము (Hysteresis) అను విశేషమును చూపించును.

భూమాయస్కాంతత్వము: భూమాయస్కాంతత్వశాస్త్రము యొక్క పరిజ్ఞానము, భూమి యొక పెద్ద అయస్కాంతమను అభిప్రాయముమీద ఆధారపడియున్నది. 'భూమి యొక్క ఉపరితలముపైనుండు దిక్సూచి కొనలు సామాన్యముగా ఉత్తరదక్షిణ దిశలకు ఉండునట్లుగా ఏర్పాటుచేసికొనును. ఆ ధ్రువములు, సరిగా భౌగోళిక ఉత్తరదక్షిణములను చూపించకపోవుట వలన, అయస్కాంతిక, భౌగోళిక ధ్రువములు రెండును ఒకదానితో నొకటి కలియవు (ప 8) ఈ రెంటింటికి మధ్యగానుండు కోణము 'దిక్పాతము' (Declination) అని పిలువబడును. ఒక ఉక్కు మాదిరి సన్నని విల్లు కారముతో మధ్యప్రదేశమున కట్టి గాలిలో వ్రేలాడదీసిన, అది క్షితిజసమాంతరముగా ఉండును. ఆ మాదిరి అయస్కాంతీకరణము పొందించిన, అది ఇంచుకంత స్థితికి పటవాలుగా నిలువుగానుండు స్థితిలో జరుగును. ఆ సూది యొక్క క్షితిజసమాంతరముగానుండు స్థితికి, పటవాలుగా నిలువుగానుండు స్థితికి (దిశలకు) మధ్యనుండు కోణమును 'అవపాతము' (Dip or Inclination) అందురు. ఒక ప్రదేశమునందుండు అవపాతమును, దిక్పాతమును, భూఅయస్కాంతము యొక్క గాఢత (Intensity) ను ఆ ప్రదేశమందలి అయస్కాంత మూలకములందురు (Magnetic Elements). నావికాదిక్సూచి ఉపయోగము, అయస్కాంతపు మూలకముల పరిజ్ఞానముపై సంపూర్ణముగ ఆధారపడియుండును. ఆ విషయజ్ఞానము కొరకు క్రమములేని గీతలతో పటములు వ్రాయబడి యున్నవి. ఆ గీతలనుబట్టి భూమిపై ఏ యే ప్రదేశములలో ఒకే దిక్పాతముండునో తెలిసికొనవచ్చును. అట్టి గీతలు 'సమవినత రేఖలు' (Isogonic lines) అని పిలువబడు చున్నవి. 'గాస్' అను శాస్త్రజ్ఞునిచే 18 వ శతాబ్దములో ప్రతిదినము దిక్సూచియొక్క దిక్పాతము మారుచుండునని కనుగొనబడినది. ఇది దైనందిన మార్పు (Diurnal variation) అని పిలువబడుచున్నది. ఈ అయస్కాంత మూలకములలో హఠాత్తుగాకూడా మార్పు సంభవించును. అట్టివి 'అయస్కాంతపు తుపానులు' (Magnetic Storms) అని పిలువబడును. తరచుగా సంభవించునట్టి ఇట్టి మార్పులు వాతావరణ విద్యుత్ పరిస్థితులు, సూర్యునియందలి మచ్చలు మొదలగు వానితో సంబంధించి యుండును. ఇట్టి క్లిష్టమగు విషయమును గ్రహించుటకు గాను, శాస్త్రజ్ఞులు అయస్కాంత శక్తియొక్క

పటము - 1

భూమియొక్క పెద్ద అయస్కాంతమని చూపు బలరేఖాచిత్రము. ఈ భౌగోళిక అయస్కాంతక్షేత్రము సూర్యపరిసరములనుండి చాల ఎత్తువరకు వ్యాపించి యుండును.

అసంఖ్యాకములగు ఒడుదుడుకులను రికార్డుచేయునట్టి అతిసున్నితములగు పరికరములతో అయస్కాంతావలోకనశాలలు ఏర్పాటుచేయబడి యున్నవి.

వి. యస్. జ.

అరబ్బీ భాషాసాహిత్యములు :- అరబ్బీ భాష సెమెటిక్ భాషా కుటుంబమునకు సంబంధించినది. ఇందు హిబ్రు, ఫినీషియన్, అరమెయిక్, అస్సీరియన్ మున్నగు ఉత్తర, దక్షిణ ప్రాంతముల భాషా సమూహములు చేరి యున్నవి. పురాతత్త్వశాఖవారి పరిశోధనల ఫలితముగా క్రీ. పూ. 4000 సం. ల నుండియు అరబ్బుల నాగరికతా చరిత్ర కనబడుచున్నది. హిమ్యారిటిక్ అనబడు దక్షిణ అరేబియా ప్రాంతమునందలి శాసనములు క్రీస్తు పూర్వము నుండి మొదలుకొని క్రీస్తు తరువాత 6 వ శతాబ్ది వరకును లభించుచున్నవి. ఇవి అత్యంత వికాసవంతమయిన వారి సంస్కృతిని, వారి ఆర్థికసంపదను, హిందూదేశమువరకు వ్యాపించిన వారి విశాల వాణిజ్య సంబంధములనుగూర్చి తెలుపుచున్నవి. ఈ శాసనములు, వారుపయోగించుచుండిన భాష ఉత్తమ సంస్కార భూయిష్ఠమైనదనియు, క్రీ. పూ. 1500 ప్రాంతమునందే లేఖనకళ వారిలో పరిపూర్ణ వికాసము చెందినదనియు, రుజువు చేయుచున్నవి. అదే విధముగా ఉత్తర అరబ్బీభాష నగర సంస్కృతిని (Urban culture) పెంపొందించెను. అజ్ఞాతకాలము నుండియు మక్కా పట్టణము వాణిజ్యమునకును, మతమునకును కేంద్రముగా నుండెను. దక్షిణ అరబ్బీ తెగలవారి యొక్కయు, మెసపుటేమియాలోని పారసీక ప్రభావితు లయిన అరబ్బుల యొక్కయు ప్రభావము, ఉత్తర అరబ్బీభాషలో భాషాభివృద్ధికిని, ఉన్నతమైన నాగరకతకును దోహద మొసగినది. అరబ్బీభాషలో ఇప్పుడు వాడబడుచున్న అరబ్బీ అక్షరములు క్రీ. శ. 6 వ శతాబ్దపు శాసనములందు మాత్రమే కనబడుచున్నవి.

ఏడవ శతాబ్దము మొదలుకొని, ఇస్లాం మత వ్యాప్తితో పాటు ఉత్తర అరబ్బీభాష ప్రజాజీవనమునందును, నాగరకత యందును ప్రగాఢముగ నెలకొనెను. ఇట్లది అరేబియా ద్వీపకల్పమునందే కాక, ఆసియా దేశములలోను, ఆఫ్రికాలోని ప్రాగుత్తర ప్రాంతములలోను, స్పెయిన్, సిసిలీ మున్నగు పాశ్చాత్య దేశములలోను కూడ వ్యాప్తి చెందెను. ఈ ప్రాంతములలో అరబ్బీభాష వాడుక భాషగా నుండుటయేగాక అది ఈజిప్టు, మాల్టా, ఇరాన్, జావా మొదలగు దేశములందును, ఏదో విధమున స్థానిక భాషలను కూడ త్రోసి రాజని పైకి వచ్చెను. దూర దూరములందున్న విశాల ప్రాంతములయందు వ్యాప్తి చెందినందున ఆయా స్థానిక ప్రభావములు కారణముగా అరబ్బీభాషయందు పెక్కు మాండలిక భేదములు (dialects) రూపొందెను. కాని ఈ దేశము లన్నింటిలోను గ్రంథభాష ఒకేవిధముగా నిలచియుండెను. పదమూడు శతాబ్దముల వెనుకనుండియు అది ఖురాను శైలిని, రచనా క్రమమును ఆధారముగా గొనుటయే యిందులకు కారణము. ఇది మధ్యప్రాచ్య దేశములలో పెక్కింటికి మాతృభాషగా నుండుటయేగాక ముస్లిం ప్రపంచములోని మత వ్యవహారములకును ప్రకృతి శాస్త్ర విజ్ఞాన ప్రసారమునకును వాడబడుచుండెను.

అరబ్బీ వాఙ్మయోత్పత్తి-వికాసము (క్రీ. శ. 500-750):- ప్రపంచములోని మహావాఙ్మయము లన్నింటి యందు వలెనే ఇస్లాముమత ప్రారంభమునకు పూర్వపు అరబ్బుల విజ్ఞానవిలసితజీవితము పద్యరచనలలో ప్రత్యక్షమయ్యెను. అరబ్బీ పద్యములు అంత్యానుప్రాసాత్మకమగు గద్యగా ప్రారంభించెను. ఈ గద్య విధానమునే విగ్రహారాధకు లగు (Pagans) గణాచారులు (సోదెచెప్పువారు-Oracles) తమ మంత్రోచ్చాటనా సందర్భములందు ఉపయోగించుచుండిరి. రానురాను అదియే అధికముగ ఆయామబద్ధమైన రూపమును పొందెను. తరువాత నిది పదునారు ఛందస్సులుగా విభక్తమయ్యెను. ఈ ఛందస్సుల మారు రూపము లీ పరిగణనలో చేరలేదు. ప్రాచీనకాలములో ఉకాజ పట్టణము నందును, మక్కా పట్టణమునందును జాతరలు జరుగుచుండెను. అప్పుడు కవులు సమావేశమయి ఒకరి నొకరు మించునట్లుగా కవిత అల్లి పోటీపడుచుండిరి.

వారు అల్లిన పద్యకవిత్వమును ఖసీదా (గేయగీతిక) అందురు. ఈ గేయగీతికలు ఆంగ్లభాషలోని ఓడ్స్ (Odes) వంటివి. ఇందు 60 నుండి 100 వరకు పంక్తు లుండవచ్చును.

ఇస్లాము మతమునకు పూర్వయుగమున రెండు రాజస్థానములు అరబ్బులకుండెను. ఇందొకటి "ఘస్సనీద్"

(ghassanid) వంశ పరిపాలితము ఈ రాజ్యము అరేబియా యొక్క ఈశాన్య భాగమున వ్యాపించియుండెను మరియొకటి "లఖ్మద్" వంశ పరిపాలితము ఈ రాజ్యము యూఫ్రటిస్ నదికి పడమటి దిశయందు వ్యాపించియుండెను ఘస్సనీదుల సంస్కృతీ విశ్వాసలు రోమను ప్రభావముల ప్రాతిధికి గురియైయుండగా, లఖ్మిదులు పారసీక (సస్సేనియన్) సంస్కృతిచే ప్రభావితులయిరి ఈ రెండు రాజ్యములు పెర్సియా, రోము దేశముల మధ్య జరిగిన యుద్ధములందు ఘనమైన పాత్రను వహించెను తమ రాజాస్థానములకు ఏతెంచు కవులను, ఈ రెండు రాజ్యముల ప్రభువులును సత్కరించుచుండిరి

ఇస్లాం పూర్వయుగ కవితనుబట్టి, ఈ ఎడారి ప్రజలు తమ తమ విశ్రమస్థానముల (encampment) కనువగు గడ్డి మైదానములను, సారవంతములగు భూములను వెదకుచు దేశద్రిమ్మరులుగా తిరుగుచుండెడివారని తెలియుచున్నది వీరు ప్రకృతి పరిశీలనయందు నిపుణులై వాస్తవిక దృష్టిగలవారై యుండిరి.

ఇస్లాం పూర్వయుగ కవితలో వేదాంతధోరణి గాని, గంభీర ధార్మిక చింతనగాని లేదు బెదూయీన్ అరబ్బులు నీతిప్రవర్తనయందును, సాంఘిక జీవనమునందును తమ తెగసంప్రదాయములనే గౌరవించిరి శౌర్యము, ప్రేమ, ఇష్టజన వియోగముచే నైన దుఃఖము, అవమానము, ఘనత, ఆతిథ్యము అనునవి వారి కవితకు వర్ణనాంశములు ఇవి ప్రజారంజకములగు విషయములై యుండెను వీటిని గూర్చియే వారెక్కుడు శ్రద్ధ గనుపరచుచుండిరి

అయినను, ఇస్లాం పూర్వయుగకవితలో యుద్ధములు, సాహసకార్యములు, ఆతిథ్యనిరతులగు దాతల సంకీర్తనములు, పిసినిగొట్టుల యొక్కయు, పిరికిపందల యొక్కయు నిందాపూర్వక వర్ణన లేయున్నవి ఈ విధముగా ఈ కవిత్వము అప్పటి సాంఘికపరిస్థితులను స్పష్టము చేయు మూలసాధనముగను, అరబ్బుల జాతిలోని తెగల చరిత్రను తాటు పదిగాను ఉపకరించుచున్నది

కొన్ని ఉపన్యాసక్రమములును, సోదెకాండ్రు పలించు అనుప్రాసయుక్తములగు మాటల ధోరణులును తప్ప ఇస్లాము పూర్వయుగమున వచన వాఙ్మయమున్న జాడ కనపించదు జగోళశాస్త్రము, శీతోష్ణస్థితి శాస్త్రము (climatology) ముఖలక్షణ (సాముద్రిక) శాస్త్రము (physiognamy), వంశానుచరితము (geneology)— ఈ శాస్త్రములతో అరబ్బులకు పరిచయమున్నట్లు తోచుచున్నది ఏమైననేమి ? అరబ్బీ వాఙ్మయములో మొదటి గ్రంథముగా మనకు కనబడునది ఖురాను గ్రంథమే ఈ గ్రంథములో వ్యాయ్యముగను, దైవచింతనముతోను జీవితము గడపుటకు వలయు ధార్మిక నీతిసూత్రములును, సాంఘిక నియమములును ప్రవచింపబడినవి సాహిత్య దృష్టిలో ఉదాత్త గ్రంథముగా ఖురాన్ విశిష్టతను కలిగియున్నది

మహమ్మదు ప్రవక్త జీవించియున్న కాలములో ఇస్లాం పవిత్రగ్రంథము నిర్మితమైనప్పుడు అరబ్బీ లిపి దోషభూయిష్ఠముగా నుండెను గ్రంథ విషయములు భ్రష్టము కాకుండ కాపాడుటకు తగు లిపిని, వ్యాకరణ సూత్రములను వినిర్మించుట అత్యావసర కార్యమయ్యెను, ఖురాను దార్యార్థనిర్ణయమునకు వ్యాకరణశాస్త్ర పఠనము, శబ్దరాశి జ్ఞానము అవసరమయ్యెను పదముల యొక్క సరియైన అర్థము ఇస్లాం పూర్వయుగ కవుల రచనల ననుసరించి నిర్వచింపబడుచునవచ్చెను ఇందుమూలమున ఇస్లాం పూర్వయుగకవుల రచనలను పరిదిద్దుట అవసరమయ్యెను ఈ విధముగా శబ్దతత్త్వశాస్త్రము (philology), నిఘంటు నిర్మాణము ఆవిర్భవించెను మహమ్మదు ప్రవక్త యొక్క ఉపదేశములు, కృత్యములు మనస్సునకు తెచ్చుకొని, తదనుసారముగా ఖురాను సిద్ధాంతముల ఆచరణ విధానము నిర్ణయింపబడెను తత్ఫలితముగా "పవిత్ర సంప్రదాయ" మనబడు శాస్త్రము = (Hadith) ప్రచలితమయ్యెను

మొదటి నలుగురు ఖలీఫాల కాలముముగిసిన తరువాత ఇస్లామీ విజ్ఞాన ప్రబోధ కేంద్రము ధర్మనిష్ఠాపరులైన ఖలీఫాల రాజధాని అగు మదీనానుండి డమాస్కసు పట్టణమునకు మారెను అప్పుడు డమాస్కసునందు, లౌకికభావ సమన్వితులును, మక్కా కుటుంబమువారును అయిన "ఉమ్మయ్యాదు"లు, అంతకుముందున్న ప్రజారాజ్య విధానమును కొట్టివైచి, ఆస్థానమున రాజవంశ పరిపాలనా విధానమును నెలకొల్పిరి ఉమ్మయ్యాదులు రాజ్యాధికారము వహించినప్పటినుండియు ఇస్లాం పూర్వ

యుగ ఆచారములు, ఆదర్శములు తిరిగి తలయెత్తి వ్యాపింపసాగెను. అంతకు ముందుండిన ధర్మతత్పరత్వము యొక్క స్థానమును స్వేచ్ఛావిలాస జీవితము ఆక్రమించెను. గ్రామీణ రాజకీయ పక్షములలో అంతర్యుద్ధములు పొడసూపెను. ఈ అంతర్యుద్ధములు హిజూయిజా అరబ్బులకు పట్టణ జనులతో సంపర్కము కలిగించినవి. దీనిద్వారా హిజూయిజా కవితయొక్క ప్రాచీన రీతులు పట్టణములలో ప్రవేశించెను. ఈ కవిత సామాన్యముగా ఉద్రేకాత్మకము, ప్రకోపనాత్మకము అగుటచేత అచ్చట వర్ధమానమగుటకు దానికి అనుకూల వాతావరణము లభించెను. కాని, విమతస్థుల ఆక్షేప కావ్యములును (Satire = Hija), స్తోత్ర కావ్యములును (Eulogy = Fakhr) ఇప్పుడు రాజకీయ వాసనకలవియై రాజకీయ కవిత్వము, రాజకీయ ఆక్షేప కావ్యములు ప్రత్యక్షము కాజొచ్చెను.

విలాస జీవితవిధానము ప్రేమభావ పుష్టమై శృంగారాత్మకమైన, కావ్యములు ప్రభవించుటకు కారణమయ్యెను. విశుద్ధ ప్రేమాత్మక కావ్యములు ముఖ్యముగా ఎడారి జనపదములందు వర్ధిల్లుచుండెను. నగరవాసుల ప్రేమ కవిత్వమునకు విరుద్ధమైన ప్రేమానుభవములను ఎడారికవి వర్ణించుచుండెను. బుశానియా ప్రేమికుడగు జమిత్బుమామరు "(Jamit-b-Ma'mar d. 82 A H.), లుబ్నా ప్రియుడగు ఖైస్బుజారిహ్ (Qais-b-Jarih), లైలా వలపుకాడగు మజ్నూ - వీరు పవిత్ర ప్రేమ కవిత్వమునందు నాయకులు. విమతస్థుల కాలములో 'గజల్' అను ఛందస్సు, ఓడ్ అను ఛందస్సునందంతర్భాగముగ నుండెను. దానికి స్వతంత్ర అస్తిత్వము లేకుండెను. కాని ఉమ్మాయియ్యాదుల కాలములో అది యొక స్వతంత్ర ఛందస్సుగా రూపొందెను.

ఇస్లాం మతము సాహితీ సంస్కృతులయొక్క అభివృద్ధిని పురికొల్పెను. అది క్రమముగా బలపడెను. అప్పుడు విద్వాంసులు ప్రాచీన కవితా గ్రంథముల సేకరణ ప్రయత్నమునకు పూనుకొనిరి. "రావిస్" (Rawis) అను వారు ప్రాచీన కవితాగాయకులు. వీరు ఆ గీతములను వల్లెవేసి గానము చేయుచుండెడివారు. ఈ రావిసులు ప్రాచీన కావ్యసేకరణ భారమును వహించిరి.

అరబ్బీ వాఙ్మయ లక్షణములు :- (750–1258) క్రీ శ 750లో అబ్బాసీదులు రాజ్యారోహణ మొనరించిన నాటినుండి అరబ్బుల రాజకీయ, సంస్కృతి జీవితములందు ప్రధానమయిన మార్పులు వచ్చెను. ఖలీఫాల రాజధాని డమస్కసునుండి బాగ్దాదుకు మార్చబడెను. బాగ్దాదులో రాజకీయ, పరిపాలన, సంస్కృతి, జీవితరంగములందు పారసీక ప్రభావము ప్రాబల్యమునొందెను. ఈవిధముగా నూతన విధమైన వాఙ్మయసృష్టికి రంగము సిద్ధమయ్యెను. అరబ్బుల ప్రాచీన రాజకీయ సంప్రదాయముల నభివృద్ధి పరచుటకు బదులుగా "అబ్బాసీదులు" పద్య గద్యములను ఆదరించుచు, అపార లౌకికశాస్త్ర వాఙ్మయమునుగూడ అభివృద్ధిపరచి "సంస్కృతి" ఆశయమును విశాల పరచిరి. ఈ యుగమందలి వాఙ్మయమును మతము, భాషాతత్త్వము, గద్యము, పద్యము, చరిత్ర, భూగోళశాస్త్రము, వేదాంతము, లౌకికశాస్త్రములు- అను శాఖలుగా విభజింపవచ్చును.

ముస్లిముల ప్రథమ కర్తవ్యము ఖురానుతోపాటు మహమ్మదు ప్రవక్తయొక్క ఉపదేశములు, చర్యలు సంపాదించుటయై యుండెను. ఎందుచేతనన ఈ సంప్రదాయములు మత విశ్వాసముల సంబంధమునను, మత విధుల ఆచరణము నందును ఏది ప్రామాణికమో, ఏది తప్పక యాచరింపదగినదో తెలుపునవిగా నుండెను. నిత్య జీవితమునందు ఖురాను సిద్ధాంతములను ఆచరణలో పెట్టు విధానమును ఈ సంప్రదాయములు మాత్రమే నిరూపించును. రానురాను హదీత్తుల (సంప్రదాయముల) సంచయములు పెరుగసాగెను. అల్ప ప్రామాణికములయిన కొన్ని విషయములుకూడ వాటియందు ప్రవేశించెను. కాబట్టి వాటి నన్నిటిని పరిశీలన పూర్వకముగ విచారణ సల్పి, గాలించి, ఏవి ప్రామాణికములో, ఏవి కల్పితములో నిశ్చయించిరి. ఇట్టి విమర్శనాత్మక పరిశోధనము మూలమున, ఈ సంప్రదాయములను పరంపరగా అందిచ్చుచు వచ్చిన వారి జీవితచరిత్రలు తెలిసికొని, వారిలో ఎవ్వరు నమ్మదగినవారో, ఎవ్వరు నిరాకరింపదగినవారో గుర్తింపవలసి వచ్చెను. మత ధర్మ వాఙ్మయమునకు సంబంధించిన ఈ వర్గమునకే ఖురాను వ్యాఖ్యానము (భాష్యము) చెందియున్నది. మూల

గ్రంథముయొక్క చారిత్రక సమాలోచనలు, దాని వ్యాకరణ భాష్యములు, దాని సాహిత్యాలంకార గుణ గ్రహణము, దాని నిబంధనల యొక్కయు, న్యాయ సూత్రముల యొక్కయు ప్రాముఖ్యము, సిద్ధాంతముల మత ధర్మ నిరూపణము — ఇవియే ముఖ్య పఠనాంశము అయి యుండెను ప్రారంభమున విధి పాఠము (పవిత్ర సంప్రదాయ) వాఙ్మయ భాగముగా నుండెను. తరువాత విధి స్వతంత్రము, క్రమబద్ధము నగు శాస్త్రముగా పెంపొందెను. గత పరిశోధన ఫలితముల నన్నింటిని సమీకరించి, ఒక మహాసంపుటములో క్రోడీకరించిన సుప్రసిద్ధ పండితుడు ఇబ్నుజారిర్ అల్ తబారీ అనునతడు ఖురాను నుండియే విధ్యాత్మకములగు నియమములు ఏర్పరుప బడెను అవియే ధర్మశాస్త్రముగా పరిణతిచెందెను ధర్మ శాస్త్ర విధులను గూర్చి షఫాయి, హనఫీ శాఖలవారు పెక్కు గ్రంథములను నిర్మించిరి

భాషా తత్వశాస్త్రము (philology) అరబ్బులు కాని వారు ఇస్లాంమత ప్రవిష్టులగుట, అరబ్బులు దూరదూర మందున్న ముస్లిందేశ ప్రాంతములలో స్థిరనివాస మేర్ప రచుకొనుట కారణములుగ నిర్దుష్టమైన ఖురాను గ్రంథ పఠన క్రమమును ఏర్పరచుట అవసరమయ్యెను

ఖలీఫా అలీ యాజ్ఞను పురస్కరించుకొని అబుల్ అస్వాద్ అద్ దుఅలి (Abdul Aswad ad Duali 685) అనువాడు మొట్టమొదట వ్యాకరణ పద్ధతుల గూర్చి చర్చించినట్లు తెలియుచున్నది అరబ్బీ భాషా వ్యాకరణ మును గూర్చిన విచారణము ఇరాకులోని కూఫా, బస్రా అను రెండు పట్టణములలో సాగినది ఈ చోటులందే భాషా నియమములను గూర్చియు, అరబ్బీజాతీయములను గూర్చియు పండితులకు గల పరస్పర విరుద్ధభావములను పురస్కరించుకొని వ్యాకరణ విషయములో రెండు వాదములు ఏర్పడెను.

భాషా శాస్త్ర విషయములను, నిఘంటు సామగ్రిని సేకరించు పని బెదూయినులు గావించిరి వన్య మృగము లను గూర్చి యొక గ్రంథము, అశ్వములను గూర్చి యొక గ్రంథము, ఒంటెలను గూర్చి యొక గ్రంథము, వర్షమును గూర్చి యొక గ్రంథము, మానవుని శైలమును గూర్చి యొకగ్రంథము రచితములయ్యెను ఇవి కొంతకాల

గ్రంథములు తరువాత కొంతకాలమునకు క్రమబద్ధమైన విస్తృత నిఘంటువులలోనికి ఈ గ్రంథములు చేర్చబడెను. బస్రా మహాచార్యుడైన అబుబకర్ ఇబ్ను దురాయిదు (Abu Bakar ibn Duraid)అనునతడు జమ్హారా, కితాబ్ అల్ ఇష్తిఖాఖ్ అను బృహత్కోశమును సంకలనము చేసి అందు శబ్దముల మూలములను, వాటి నుండి ఏర్పడిన అవాంతర రూపములను వివరించెను ఈ వర్గమునకు చెందినవాడే అల్ ముబార్రాదు (al-mubarrad 898) ఇతని రచన యగు కితాబు అల్ కామిల్ (Kitab al Kamil) అను గ్రంథము అరబ్బీ భాషా, సాహిత్యములను గురించియే గాక, ప్రాచీన చరిత్ర, సంప్రదాయములను గురించి కూడ వివరించు నొక విజ్ఞాన సర్వస్వము

గద్యపద్యముల అభ్యాసీదులు విజ్ఞానాత్మక కృతుల యెడ తమ అదరాభిమానములను జూపుచుండుటయేగాక పద్యవాఙ్మయాభివృద్ధికిని తగు ప్రోత్సాహము కల్పించిరి. ఒకవంక పూర్వ ధోరణిలో అసీదా ప్రక్రియలతో నిమ తానుసారములగు రచనలు సాగుచుండగా, మరియొక వంక పద్యరచనలలో క్రొత్తభక్కికపనము తలయెత్త సాగెను ఈరాను ప్రభావమున మారిన పరిస్థితుల కనుగుణ ముగా మృదుత్వమలవడినను కవితారీతిమాత్రము పూర్వ ప్రమాణమునే యనుసరించెను విదేశ ప్రభావము వలన ప్రబలిన మతవ్యతిరేకోద్యమములు కవుల పెక్కురుగ ప్రభావితులగావించెను ఇట్టివారిలో కొందరు జిండిక్కులు (నాస్తికులు) అని పిలువబడిరి ఈరాను అద్వైతసంప్ర దాయముచే ప్రభావితులయిన కవులు బష్షారు ఇబ్ను బుర్దు (788), సాలిఇబ్నె అబ్దిల్ ఖుద్దును (818) అను వారలు పూర్వకవులు కొందరు మాత్రమే గాక, ఈ యుగమున అత్యంత ప్రసిద్ధికి చెందిన కవులు అబునవాస్, అబుల్ అతాహియా, అబూతమ్మామ్, అల్-బహుతూరి అనువారలు అబుల్‌నవాస్ (810) రచించిన "తిరాగ" అను గ్రంథమునందలి ఖాహుదియాత్ (పవిత్ర) ప్రకరణ మునట్టి వృద్ధాప్యములో నీతడు గభీరవిషయ తత్త్వా న్వేషిగాయుండినట్లు కనబడుచున్నను, ఇతడు విశృంఖలు డగు కవి అయినను, ఇతని త్రాగుబోతు పాటలు, శృంగారపద్యములు గొప్పకీర్తిని గడించినవి. ఇక అబుల్ అతాహియా (828) కవి జుహుద్ (పవిత్రత), పవిత్ర

నర్తనములను గూర్చిన రచనలు చేసెను. ఎక్కువ అభినీతి కములైనవాడై నీతిబోధక పద్యములను సరళ భాషలో ప్రబోధాత్మకముగ రచించెను. పద్యకవిత్వముతో సరి సమానముగ సంగీత విద్యయును వృద్ధిచెందెను. సంగీత శాస్త్రముమీద, వాద్యసాధనములమీద గ్రంథములు రచింపబడెను. సంగీతపాఠకుల ప్రత్యేక రాగభేదములు, వారి జీవచరిత్రలు సుప్రసిద్ధమైన కితాబ్-అల్-అఘాని యందు నిక్షిప్తములైనవి.

అబ్బాసీదు ఖలీఫాల ఆధిపత్యము ఛిన్నాభిన్నమయిన తరువాత ఇస్లామీ సామ్రాజ్యమున నెలకొనియున్న అల్ప రాజ్య సభాస్థలులు విద్యావ్యాసంగములకు కేంద్రములయి వెలసెను. అలెప్పోయందలి సైపుద్దౌలా యొక్క హందానిద్ సభాస్థానము అరబ్బీ వాఙ్మయ కేంద్ర రాజములలో నొకటిగా నిలిచెను. ఇచ్చటనే అల్ ముతానబ్బీ (965) అను కవిపుంగవుడు వర్ధిల్లెను. ఇతని కవితకు ప్రజలు ముగ్ధులయి, దానిని పఠించుచు, వ్యాఖ్యానించుచుండెడివారు. పండిత మండలిలో దానికెక్కుడుగ మాన్యత లభించుచుండెను. సైపుద్దౌలా అలెప్పో రాజ్యాధిపతిగా గ్రీకులతో పలుమారు యుద్ధములు సల్పినవాడు. ఈ సైపుద్దౌలా దండయాత్రలనుగూర్చి అల్ ముతానబ్బీ, తన సమకాలిక కవియగు అబుఫిరాస్ అల్ హందానితో గలిసి కవితాగానము చేయుచుండెడువాడు. పూర్వ సంప్రదాయసిద్ధమయిన కవిత్వ విధానము "అల్ మా అర్రి" (1054) అను అంధకవితో అంతమొందెను. ఈ అంధకవి ఇస్లామీ శాస్త్రములందును, గ్రీకు, హిందూ తత్వశాస్త్రములందును విశేష జ్ఞానసంపన్నుడై సిరియా, బాగ్దాదులందు గణుతికెక్కెను. పారసీక పత్రలేఖనము చేతనేగాక, "సఖ్ అల్ జందు, లుజూం మా లాయల్జుం" అనెడు రెండు పద్యకావ్య రచనలచేగూడ నితడు ప్రసిద్ధి కెక్కినాడు. ఈ కావ్యములందు అల్ మా అర్రి, సమకాలికుల భావములను, సంఘజీవనమును, ప్రభుత్వమును, మతమును మొగమోటము లేకుండ, ధైర్యముగా ఖండించినాడు. జహాదునందు (పవిత్రతా సూత్రములు) ప్రతిపాదించిన ఆదర్శములను అల్ మా అర్రి తన జీవితమునందు కార్యరూపమున ప్రవేశపెట్టినాడు. మాంసాహారమును, వివాహమును వ్యతిరేకించుటయుగూడ నితడు పూనెను. ఇతని భావములందు బౌద్ధమత ప్రభావము కూడ కలదనెదరు.

అరబ్బీ వాఙ్మయమున కమనీయ వచనరచనా ప్రారంభమునకు అబ్బాసీదు ఖలీఫాలే ముఖ్యకారకులు. వీరు పెర్షియన్, గ్రీకు, సిరియా భాషలనుండి అరబ్బీలోనికి అనువాదములను చేయుటను మిగుల ప్రోత్సహించిరి. పారసీనుండి కాల్పనిక వాఙ్మయమును, (Light Literature), గ్రీకునుండి తత్త్వశాస్త్ర గ్రంథములను, వైద్యశాస్త్ర గ్రంథములను, ఇండియానుండి గణిత శాస్త్రమును అనువాదము చేయు ఉద్యమము ముమ్మరముగ సాగెను. సంస్కృత గ్రంథమగు పంచతంత్రము అరబ్బీలోనికి అనువదింపబడెను. దీనికి అరబ్బీలో "కలిలా వ దిమ్నా" అని పేరు. ఈ అరబ్బీ అనువాదము పరిష్కృత పహ్లావీ గ్రంథమునుండి చేయబడినది. అనువాదకుడు ఇస్లాము మత ప్రవిష్టుడును, పర్షియా దేశీయుడునగు "ఇబ్నె అల్ ముఖఫ్ఫా" (757) అను వాడు. ఇతడు పారసీక చరిత్ర గ్రంథమగు "ఖుదాయినామా" అను దానినిగూడ అరబ్బీ భాషలోనికి అనువదించినాడు.

ఇట్లు వివిధ విషయములను గూర్చి కళాత్మకమైన వచనశైలిలో రచింపబడిన పెద్ద గ్రంథములేగాక, ప్రజలలో సామాన్య విజ్ఞాన ప్రసారమున కుపయోగించెడు విజ్ఞానకోశ (సర్వస్వ) గ్రంథములుకూడ ప్రచారములోనికి వచ్చెను. అట్టి వానిలో "ఇఖ్దు అల్ ఫరీద్" అను గ్రంథమొక్కటియై యున్నది. దీనిని "ఇబ్నె అబ్దు రబ్బి" (939) అను స్పెయిన్ దేశీయుడు రచించెను. ఇందు 25 అధ్యాయములు కలవు. ఈ అధ్యాయములలో ప్రాగిస్లామిక చరిత్రము, ఇస్లామిక చరిత్రము, కవిత్వము (Poetry), ఛందశ్శాస్త్రము, సామెతలు, సారస్వత, ఐతిహాసిక గాథలు మున్నగునవి కూర్చబడినవి. ఇట్టి రచనా విధానము కలిగియై తరువాతి కాలమునకు చెందినవి రఘిబ్ అల్ ఇస్ఫహాని (1108) రచించిన "ముహాదరాత్, అల్ ఉదబా", అల్ జముఖ్షరి (1143) రచించిన "రబీ అల్ అబ్రార్" అను గ్రంథములు.

పరిపాలనము సాంఘిక వ్యవహారసూత్రములు, రాజ్య వినయక శిక్షావిధులు నేరిగించఁగోరి, అందమయిన వచన రచనయొక్క ఆవశ్యకత అధికము కాజొచ్చెను. ప్రాచ

కాలపు నిరాడంబరమైన శైలి స్థానమున అలంకార యుక్తమైన శైలి ప్రభుత్వ వ్యవహారములందు ప్రవేశించెను. ఈ ఆలంకారిక గద్యరచనలలో ఛందోబిత్రములు, సాజా, (అనుప్రాస యుక్త గద్యము) విరివిగా నుపయోగమునకు వచ్చెను.

అలంకారయుక్త రచనలు మఖామా (Maqama) అను పేరుగల విచిత్ర వాఙ్మయ సృష్టికి దారితీసెను. ఇది ఒక ఏకాంకిక నాటకమువలె నుండును. ఇందులో కథానాయకుడు ప్రచ్ఛన్న వేషముతో రంగమున ప్రవేశించును. ఈ వేషధారినిగూర్చి సూత్రధారుడు వివరించును.

"మఖామా" అనునది కథాకథన కళయందు అభివృద్ధి విధానముగా గనబడుచున్నది. ఈ విధానము అరబ్బీ మాటాడు దేశములలో అభిమానాత్మకమై యొప్పుచుండెను. వలు తెగలవారి యుద్ధములను గూర్చిన ప్రాగిస్లామిక పురావృత్తముల వలెనే, అంతారా (Antara's) యొక్క సాహస కార్యములు, దక్షిణ అరేబియా రాజగు సెయుఫ్ ఇబ్నెయాజన్ యొక్క శృంగార విహారములు, కామహిలాల్ అనువాని శృంగార కథలు-ఇట్టి కథావాఙ్మయము నలుమూలలకు ప్రాకెను. వీటిని ప్రజ లుత్సాహముతో పఠింపనాగిరి. ఈ వర్గమునకు చెందినది, అరేబియా వాఙ్మయములోనేగాక ప్రపంచ వాఙ్మయమునందును సుప్రసిద్ధమైన "వేయిన్నొక్కటిరాత్రులు" కథాగ్రంథము. ఈ కథలు భారతీయ వస్తుమూలకములై "హాజారు అఫసానా" అను శీర్షికతో వ్రాయబడిన పారసీక కథలని తెలియుచున్నది.

తత్త్వశాస్త్రము - భౌతికశాస్త్రములు - అరబ్బీ గద్యమువలెనే భౌతికశాస్త్ర వాఙ్మయము కూడ గ్రీకు గ్రంథముల అనువాదములతో ప్రారంభమయ్యెను. ఖలీఫాహారూన్-అల్-రషీదుచే స్థాపితమై అతని పుత్రుడగు అల్ మామూన్‌చే విస్తరింపబడిన "బెయిత్ అల్ హిక్మా" అను పేరుగల విద్యా సంస్థ ఏర్పడినప్పుడు అనువాద కార్యక్రమములు మరింత వృద్ధిచెందెను. ఖుస్తా బిన్ లుఖా (885) అనువాడు అరిస్టాటిల్ రచనలనేగాక గణిత, భగోళశాస్త్రగ్రంథములను ముఖ్యముగా "యూక్లిడు" గ్రంథమును (క్షేత్రగణితము) అనువదించెను. హునైన్ ఇబ్నె ఇసాక్ (878) వైద్య గ్రంథములతోపాటు ప్లేటో రచనలకు అనువాదము చేసెను. హునైన్ అనువాడు వృక, వైద్యశాస్త్ర గ్రంథములను అనువదించెను. ఈ యుగములో పుట్టిన భౌతికశాస్త్ర గ్రంథ సంపద ఎట్టిదియో ఇబ్నెనదీం (995) సంకలితము చేసిన కితాబు అల్ ఫిహారిస్తు (గ్రంథముల పట్టిక) అను గ్రంథమును చదివినచో తెలిసికొనవచ్చును. ఇతడు సాహిత్య, భౌతిక శాస్త్ర గ్రంథములను గూర్చిన విశేషాంశములను దొరకినంతవరకు సమకూర్చి, విషయ దర్పణముగా నుపకరించుటకు ఈ గొప్ప గ్రంథమును సిద్ధముచేసెను. అరిస్టాటిలు గ్రంథములేగాక ప్లేటో గ్రంథములు పెక్కు గూడ భాషాంతరితములయ్యెను. ఇస్లామీ తత్త్వవేత్తలపయి ప్లేటోమతము ఎక్కుడు ప్రభావము కలిగించెను. వారి భావాదర్శము (Ideology) నాలుగవ శతాబ్దములోని ఇఖవాన్-ఎస్-సఫా అనువాని సాహచర్యమున విశేష క్రమానిత్యమయిన పద్ధతిగా వృద్ధిచెందెను. ఈ ప్రతిష్ఠాపనము యొక్క ఉద్దేశము నవప్లేటో నికదర్శనము ననుసరించి ఇస్లామిక తత్త్వభావములను రూపింపజేయుటయే. వారు తమ తత్త్వభావములను సంగ్రహపరిచి, రసైల్ "ఇఖ్వానాస్ సఫా" అను గ్రంథములో పొందుపరచిరి. ఈ గ్రంథ సంపాదకుని పేరు తెలియదు.

తత్త్వశాస్త్రమును గూర్చి మొట్టమొదట గ్రంథరచన గావించినవాడు "అబు యూసుఫ్ యాకూబు అల్ కిండి" (862) ఇతడు తత్త్వశాస్త్రము, వైద్యము, భగోళశాస్త్రము, గణితము, గానము మున్నగువాని మీద రెండువందల గ్రంథములు వ్రాసినవాడు. ఆ కాలపు ప్రసిద్ధ తత్త్వవేత్తలలో నొకడగు "అబునసర్ అల్ ఫరాబి" (950) అనువాడు అరిస్టాటిల్ మీద, గణిత, గాన శాస్త్ర గ్రంథముల మీద వ్యాఖ్యానములు వ్రాసెను. అబు అలీ ఇబ్నె సీనా అనువాడు వేదాంతము, తత్త్వజ్ఞానము, వైద్యము, భగోళశాస్త్రము, భౌతిక శాస్త్రము మున్నగు సమస్త విజ్ఞానశాఖల మీద గ్రంథములు రచించెను. తత్త్వవిషయ ప్రతిపాదకమగు కితాబె అష్‌షిఫా, వైద్యవిషయ వివరణాత్మకమగు అల్ ఖనూన్ ఫిట్ టిబ్ అను నీ గ్రంథములు మిగుల ప్రసిద్ధిచెందినట్టివి. ఇవి లాటిన్‌భాషలోనికి అనువదింపబడినప్పుడు ఆ యనువాదములు మధ్యయుగ

మున యూరపుఖండములో కూడ అత్యంత ప్రామాణికమైనవిగా పరిగణింపబడెను.

ఇబ్రహీం అల్ ఫజారి అనువాడు భుగోళశాస్త్ర విషయక కోష్టములను (Tables) సిద్ధముచేసెను. ఖలీఫా అల్ మన్సూరు ఆజ్ఞప్రకారము భారతీయగణితశాస్త్ర సంబంధములగు "సిద్ధాంత" గ్రంథములు అరబ్బీభాషలోనికి అనువదింపబడెను. అల్ "ఖవారిజ్మి" అనువాడు ఈ గ్రంథముల సారములను రచించెను. అలెగ్జాండ్రియా పట్టణవాసియు గణిత, జ్యోతిష శాస్త్రవేత్తయునగు 'టాలెమీ' అను గ్రీకు పండితుడు రచించిన అల్ "మెజెస్టు" (al majest) అను గ్రంథమును ఇబ్నె మేటరు (829) అనువతడు అరబ్బీలోనికి భాషాంతరీకరణముచేయగా, జ్యోతిశ్శాస్త్రవాఙ్మయము వెన్నలువేసి మరింత వృద్ధిచెందెను. అరబ్బీ జ్యోతిశ్శాస్త్రజ్ఞులలో గణనీయులు అల్ ఫరఘాని, అల్ బాథాని, ఇబ్నె యూనుసు, ఇబ్నె అల్ హైథాం. వీరు ఇబ్నె అష్లా అను వారలు. బాగ్దాదు, డమాస్కస్, కైరోలందు నక్షత్రశాలలు నిర్మాణము పొందుటచే ఈ విద్యకు మిక్కిలి ప్రోత్సాహము కలిగెను.

ఇతర భౌతికశాస్త్రముల వలెనే అరబ్బుల వైద్యశాస్త్రము గూడ అనువాదములతోను గ్రీకు భిషక్కుల పద్ధతి నవగాహన చేసికొనుటతోను ప్రారంభమయ్యెను గాని, అరబ్ విద్వాంసుల ప్రత్యక్షావలోకనము, స్వానుభవము, వైద్యవిజ్ఞానమునకు ఎంతయు తోడ్పడి, అది విశాలము, స్వతంత్రము అగు శాఖగా పుష్టిపొందెను. అరబ్ వైద్యశిఖామణులు ఓషధీతంత్రశాస్త్రమునందును (Pharmocology), రోగలక్షణశాస్త్రమునందును (Symptomatology) గొప్పప్రావీణ్యమును పొందిరి. వారి వైద్యశాలలు, వైద్యవిద్యాశాలలు పాశ్చాత్యులకు మార్గదర్శకములుగా వెలసెను. జేబర్ ఇబ్నె హయ్యాన్ అనువతడు రసాయనశాస్త్రమునకు పునాదివేసెను. అది క్రమక్రమముగా వృద్ధిచెంది క్రొంగ్రొత్తవిషయములను కనుగొనుటకు మార్గమేర్పరచెను. ఇప్పటి రసాయనశాస్త్రమునకు గల పరికరములును, పరిభాషయు అరబ్బీయ రసాయనపండితులు పెట్టిన భిక్షయే. భౌతికచరిత్రయందు (Natural History), వృక్షశాస్త్రమునందు, వ్యవసాయ శాస్త్రమునందు అనేకవిధముగ ప్రవృద్ధికలిగెను.

తత్త్వవేత్తల యొక్కయు, వైద్యవేత్తల యొక్కయు జీవితచరిత్రలు నిర్మితము లయ్యెను. ఖిప్తి రచించిన "తారీఖ్-అల్-హుకమా" అను గ్రంథమును, "ఇబ్నె అబి ఉసైబిఅ" రచించిన కితాబె-అల్-ఉయూన్-అల్-అంబా" అను గ్రంథమును తత్సంబంధము లయినవే.

భూగోళము-చరిత్ర. ఖలీఫాల యొక్క తపాలాశాఖా వ్యవస్థ, సమర్థమగు ప్రభుత్వవిధానమును భౌగోళికాంశములను గ్రంథస్థముచేయుటకు పురికొల్పెను. ఆక పుణ్యస్థల సందర్శనాభిలాషులకు తాము పోయెడి దేశములకు సంబంధించిన విజ్ఞానము అవసరము కాజొచ్చెను. ఈ భౌగోళిక లేఖనములు రహదారులు, వర్తకవాణిజ్యములు, తత్ప్రతిష్ఠానవములనుగూర్చి మాత్రమే వర్ణించుటతో తృప్తిపడలేదు. అచ్చటి ప్రజల ధార్మిక, సాంఘిక, సంస్కృతీవిత విషయములనుగూర్చిన యథార్థ విషయములను గూడ వర్ణించుచుండెను. ఇబ్నుఫాడ్లన్, అబుదులాఫ్, ఆస్త్రాజీ, ఇబ్ను జబీరు, ఇబ్ను బతూతావంటి దేశపర్యటనపరులు వ్రాసిన గ్రంథములు అరబ్బుల ధార్మిక, సాంఘికవిషయపరిస్థితులనుగూర్చి వివరణాత్మకములయి యుండుటయే గాక, తాము పర్యటించిన దేశముల ఆచారములు, సంప్రదాయములు, వ్యవస్థలు మున్నగునవి తెలుపుచుండెను. భూగోళశాస్త్ర పదజాలమును అకారాదిగ వ్రాసి వివరించిన కోశములు, నిర్మితములయ్యెను. బక్రి రచియించిన "మూజం మాస్తాజం" అను గ్రంథమును, యాఖుత్ రచించిన "ముజాం అల్ బుల్దాన్" అను గ్రంథమును ఇట్టి తరగతిలోనివే.

ప్రాచీనయుగ కవిత్వమును గూర్చిన గాథలు, ఆయా తెగల వంశావళి నివేదికలు చరిత్ర పఠన పాఠనములకు దారితీసెను. ఇస్లాం ప్రారంభచరిత్ర జ్ఞానమునకు ప్రవక్త యొక్క జీవిత చరిత్రమును, ఇస్లాం యుద్ధములను (Maghazi) గూర్చిన సామగ్రిని సమకూర్చవలసిన అగత్యమేర్పడెను. ప్రవక్త యొక్క జీవితచరిత్రను మహమ్మదు ఇబ్ను ఇసాఖ్ అను నతడు రచించెను. ఇది విషయక్రమబద్ధమయిన గ్రంథము. అరబ్బీయుల చరిత్ర- భూగోళ రచనలు ఒక అపూర్వ శాస్త్రప్రాయముగా రూపొందెను. చరిత్రకారులు తమ కథనమునందు వేర్వేరు పద్ధతుల నవలంబించిరి. ఐతిహాసికుల పరంపర చెప్పినది చెప్పి

నట్లుగనే లిఖించుట ఒక విధముగాను, స్థానిక విషయములు, మహాపురుషుల జీవిత పరిశీలనములు మొదలుకొని ప్రపంచ చరిత్రలవరకు కాలక్రమానుసారముగా కథనము చేయుట మరియొక పద్ధతిగా నుండెను.

మంగోలుల దండయాత్రల ఫలితముగ 1258 లో బాగ్దాదు పతనము చెందిన తరువాత, సంస్కృతికేంద్రము తిరిగి సిరియా, ఈజిప్టులకు మారెను. ఆ కారణమున వాఙ్మయ స్వరూప స్వభావములుమార్పులనుపొందెను. రాజకీయ కల్లోలములు, అశాంతికర పరిస్థితులు ఎన్ని ఉన్నప్పటికిని విద్వాంసులయినవారు పూర్వకవి ప్రణీత గ్రంథములను పరిశీలించుచు, వాటిపయి వ్యాఖ్యానములను రచించుచునే యుండిరి. ఈ యుగము నూతన రచనాసృష్టికిగాక క్రోడీకరణమునకు ఎక్కువగ ప్రఖ్యాతి చెందియున్నది. హిజరి 8 వ శతాబ్దములో నూత్న భావములను, నూతన విధానమును అరబ్బీయ చరిత్ర - భూగోళ రచయితలకు చూపిన చరిత్ర కళానిపుణుడు ఇబ్ను ఖాల్దూన్ (1406) అనునతడు. చరిత్ర సంఘటనలను ఎట్లు పరిశీలించవలెనో ఇతడు కొన్ని నిబంధనలను ఏర్పరచెను. సాంఘికశాస్త్ర విషయ సిద్ధాంతములను ప్రతిపాదించెను. ఈ సిద్ధాంతముల ననుసరించి ప్రాచ్యులేగాక పాశ్చాత్యులును ఇప్పటికిని నడచుచున్నారు.

ఇండియాలో ప్రభవించిన అరబ్బీ సాహిత్య వైభవము - ప్రాగిస్లామిక కాలమందును, ఇస్లామిక కాలమందును ఇండియా దక్షిణ తీరములు అరేబియాతో వ్యాపార సంబంధములను కలిగియున్నను, సింధు, ముల్తాను, బెలూచిస్థానము తప్ప, ఇతర భాగములు అరబ్బీ భాష మాట్లాడువారి ప్రభుత్వములో ప్రత్యక్షముగ లేకుండెను. కావున పారసీ మాతృభాషగా గల ప్రభువుల పోషణ భాగ్యము అరబ్బీ భాషకు లభించలేదు. పదవ శతాబ్దమునాటికే అరబ్ సామ్రాజ్యమునకు చేర్పబడిన ఇండియా ఉత్తర భాగములుకూడ ఎంతోకాలము వారి రాజకీయాధిపత్యమున నుండలేదు. ఈ కారణమునను, దక్షిణ భారతములోని అరబ్బుల నివాసస్థానములును వ్యాపారములును వర్తక వాణిజ్యములవరకే పరిమితములగుటచేత, ఆ నాటివారి విద్యావివేక పరిశ్రమములను గూర్చి ఏమియు తెలియదు. కాని స్థానిక భాషలలోనుండి తీసికొనబడి అరబ్బీభాషలో చేరిపోయిన కొన్ని పదములు మాత్రము కనబడుచున్నవి. భౌగోళిక, రాజకీయ అవరోధము లెన్నియున్నను, భారతీయ ముస్లిములలో మత సంస్థలయొక్కయు, మతాధ్యయనము యొక్కయు భాషగా అరబ్బీ భాషయే వాడుకలో నుండెను. ఉమయ్యాద్, అబ్బాసీదుల కాలములో కొందరు భారతీయ మహమ్మదీయులు అల్-హిజాజుకును, ఇరాకుకును పోయి అచ్చట స్థిరనివాస మేర్పరచుకొని కవులుగా, గద్య రచయితలుగా ప్రసిద్ధికెక్కిరి. అట్టి వారిలో అబు అతా అల్‌సింధి యను నతడు కవి. హసన్ అల్ సఘాని (1252) అను నతడు శబ్దశాస్త్రవేత్త (Philologist), సఫియుద్దీన్ అల్ హింది (1815) అను నతడు న్యాయశాస్త్ర పారగుడు. అట్లే అరబ్బు విద్వాంసులును ఇండియాకు ఏతెంచి, అరబ్బీ భాషలో అమూల్య గ్రంథములను రచించిరి. అల్బెరూని హిందువుల సంస్కృతిని, విద్వత్తును, గ్రహించుటకును, తాను వ్రాయదలచిన కితాబె - అల్ - హింద్ అను పుస్తకమునకు విషయసేకరణార్థము ఇండియాకు వచ్చెను. ఇండియాలో హాదిస్ ప్రవచనము ను వ్యాప్తికి తెచ్చుటకు షంసుద్దీన్ అనువాడు ఈజిప్టు నుండి ముల్తానుకు వచ్చెను. అయినను, ఘజనవీద్ (988 క్రీ శ) మొదలుకొని మొగలు వంశము (1589) వరకును ఇండియాలోని ముస్లిం ప్రభుత్వముల కాలములో భారతీయ ముస్లిములు అరబ్బీ వాఙ్మయములో ఎట్టి ఉపజ్ఞాయుతములయిన గ్రంథములను రచింపలేదు. వచనము, పద్యము, తత్త్వశాస్త్రము, భౌతికశాస్త్రములు మున్నగువానికి సంబంధించిన అరబ్బీ వాఙ్మయ శాఖలలో హైందవ ముస్లిములు ప్రసిద్ధిపొందలేదు. ఈ వాఙ్మయ శాఖా గ్రంథములమీది వ్యాఖ్యానములను సమీకరణ చేయుటయే తమ కర్తవ్యముగా వీరు పరిగణించుకొనిరి. భారతీయ ముస్లింల హృదయమునకు తర్కశాస్త్రము నచ్చినది. ముహిబుల్లా బిహారి (1707) ముల్లం అల్ ఉలూం అను గ్రంథమును వ్రాసెను. ఇది యిప్పటికిని తర్కశాస్త్రమున ప్రామాణిక గ్రంథముగా పరిగణింపబడుచున్నది.

సద్ టె సాలమన్ నిజాముద్దీన్, అలియా, నాసిరుద్దీన్ చిరాగ్ దిహిలెవి, షిహాబుద్దీన్, అమీరు ఖుస్రు అనువారి

అరబ్బీ పద్యఖండములు మనకు వచ్చియున్నవి. వీరే కాక, అరబ్బీలో తమ కావ్యముల యొక్క దివానులను (కూర్పులను) సంతరించిపెట్టిన కవులును గలరు. మొహమ్మదు బి అబ్దుల్ అజీజు, (మలబారు, 10 వ శతాబ్దము), సయ్యదు అలీభాజా ఇబ్నమాసం (1705), సయ్యదు అబుదుల్ జలీల్ బిల్గ్రామి (1715) సయ్యదు గులాం అలీ అజాదు (1786) అనువారు అట్టి కవులు. ఈ కవులందరును పార్సీ కవిత్వము వలన ప్రభావితులయి యుండిరి. వీరి కందరకును, శబ్దార్థాలంకారముల యందును, పార్సీ పద్య విన్యాసవైఖరి యందును ప్రీతి మెండు. మలబారు కవియగు మొహమ్మదు అరబ్బీ భాషలో ఒక మస్నవి (ఇందు 500 పద్యములు గలవు) అను కావ్యమును రచించెను. ఈ కావ్యమునందు కాలికట్ జామొరిన్ బుడతకీచులతో జరిపిన పోరాటములును, అతనికి ఇస్లాంమతము నెడ గల ప్రీతియు వర్ణితములైనవి. ఇబ్నెమాసం కవియొక్క "అల్ ఐదీయాల్" అను కావ్యమునందు, అలంకార చిత్ర కల్పనలకు ఉదాహరణములు సంకలితముచేయబడినవి. ఇతర కవుల వలెనే అజాదు కూడ అలంకార గర్భితముగా వ్రాయుట యందు అభిరుచి గలవాడు. ఇతడు హిందీ భాషలోను, సంస్కృత భాషలోను గల ఉపమానములను, అలంకారములను తన అరబ్బీ కవిత్వములో ప్రవేశపెట్టినాడు. భారతీయ ముసల్మానులు ధార్మిక గ్రంథ పఠన, పరిశీలనములకు కలిగించినదోహదము మిగుల విలువగలది.

నూతన భావోదయము (1798-1955) 1798 లో అరబ్బులకు పాశ్చాత్య సంస్కృతిసంపర్కము మరల కలిగిన నాటినుండియు అరబ్బీ వాఙ్మయమునందు ఆధునిక విధానములకనుగుణములయిన మార్పులు ప్రారంభమయ్యెను. ఈ నవీనత ఇప్పుడిప్పుడే ఈజిప్టు రంగమందు ప్రారంభమయినది. యూరోపియను పద్ధతుల ప్రకారము పాఠశాలలు స్థాపించుట, వార్తాపత్రికలు వేగముగా వ్యాప్తి చెందుట, ఆధునిక ఐరోపియ గ్రంథరాజములను అరబ్బీ భాషలోనికి అనువదించుట - ఇవియే నవీనతావ్యాప్తికి కారణభూతములు. అనుప్రాసాలంకార భూయిష్ఠమైన ప్రాచీన గద్య రచనా విధానము విడువబడినది. ఇప్పటి పారిశ్రామిక యుగమునకు తగినట్లుగా సులభ, సరళ రచనలు ఆ స్థానము నాక్రమించినవి. షేకు మహమ్మదు అబ్దుల్ అఝురు నందు గావించిన ప్రబోధ ఫలితముగా ఖురాను, న్యాయ శాస్త్రము, ఇస్లామిక తత్త్వశాస్త్రములపై వ్రాయబడిన భాష్యములు, నూతనపద్ధతిలో సమన్వయము పొందసాగెను. ప్రవక్తల యొక్కయు, కవుల యొక్కయు, పండితుల యొక్కయు రచనలను తులనాత్మకముగను, పరిశీలనాత్మకముగను, పఠించుటచే శాస్త్రీయ పరిశోధనకును, ఆధునిక విమర్శన విధానమునకును, అంకురార్పణము జరిగెను. కాల్పనిక కథా (fiction) రంగమునందు అరబ్బీ సాహిత్యము మీద యూరోపియను ప్రభావము స్పష్టముగా కానిపించుచున్నది. కళాత్మకముగ కథావిరచనము చారిత్రక నవలలతో ప్రారంభమైనది. ఐరోపా దేశములలో విద్యార్జనము చేసిన అరబ్బుపండితులు ఫ్రెంచి, ఇంగ్లీషు, జర్మన్, ఇటాలియన్ భాషలలోని గ్రంథములను అరబ్బీభాషలోనికి అనువాదము చేయసాగిరి. అల్ మాన్ ఫాలూటి, అజ్జయ్యాత్, అల్ మాజిని అనువారలు యూరోపియ అద్భుత కథాసాహిత్యమును (Romance) తమ అభిరుచుల కనుగుణముగా అనువదించుటకు మార్గదర్శకులయిరి. తరువాత తౌఫిక్ అల్ హాకిం, అల్ మాజిని, అహమదు తైమూరు అనువారు కేవలము ఈజిప్టు దేశమునకు చెందిన స్వతంత్ర కల్పనాకథలను నిర్మించిరి. ఈజిప్టులో నాటకశాల ఏర్పాటయినతరువాత, ఫిల్ము కంపెనీలు, రేడియో కేంద్రములు, నాటక సాహిత్య పరంపర, నాటకకథలు, ఫిల్ముకథలు బయలువెడలినవి.

గద్యమువలెనే ఆధునిక పద్యరచనయు ఫ్రెంచికవుల రచనలను పల్లెటూరి పాటలుగా (zagal) అరబ్బీకరణము చేయుటతో ప్రారంభమయినది. సంప్రదాయ సిద్ధముగా వచ్చుచున్న ఖసీదాపద్ధతిని అదే ఛందోలంకారములతో సాగించుచుండినను, ఆధునిక భావ విశేషములును, ఇస్లామిక యూరోపియ తత్త్వసమ్మేళనమును పద్య కవిత్వములోనికి గొనితేబడెను. ప్రాతపద్ధతుల ప్రకారము గేయగీతికలు (Odes), శోకరసాత్మక గీతికలు (Elegy), స్తోత్రములు (Panegyrics), గీతమాలికలు (Sonnets) యథాతథముగా రచితము లగుచున్నవి. వానితోపాటు దేశభక్తి, శౌలిక, రాజకీయ, సామాజికవిషయములు కావ్యవస్తువులుగా నుండుట హర్షణీయము. అల్-బయాది

(1889-1904) హాఫీజ, షౌకి (1868-1932) వంటి ఈ యుగపు కవి శిరోమణులు అరబ్ జాతీయతను గూర్చిన గీతములను గానముచేసి, అరబ్బులకు వారి నాగరికత యొక్క గత వైభవోదంతమును స్మరణమునకు తెచ్చిరి. ఆధునిక కవులు ఛందోరహితమయిన (Blank) కవితను అనుసరించుటకు ప్రయత్నించుచున్నారు. శబ్దాలంకారములకు గణములకు సంబంధించిన కట్టుబాట్లను త్రెంచి వేయుటకు ఉద్యమించుచున్నారు. ఈ ప్రయత్నములు సఫలమగునా యనునది ఇంకను తేలవలసిన విషయము. కాని అరబ్బీపద్యములకు (ఛందస్సుకు) గల ప్రత్యేక లక్షణములు మాసిపోకుండ నిలుపుట, అరబ్బీలోనికి యూరోపియన్ విధానములను ఎక్కువగా ప్రవేశపెట్టుట ఆధునికోద్దేశము అయి యున్నవి.

డా ఎం ఆ ఎం

అరవిందుడు — కొన్నగరు అనునది హుగ్లీ జిల్లా యందు ప్రకృతిసౌందర్యముతో గూడిన ఒక చిన్న పట్టణము. ఇక్కడనే జగద్విఖ్యాతులయిన రామకృష్ణ పరమహంస, రాజారామమోహనరాయలు - ఉభయులు జన్మించిరి. అందుచే ఈ ప్రదేశము సుప్రసిద్ధి నందినది. ఆ కొన్నగరులో, ఒక సుప్రసిద్ధమగు "ఘోష్" కుటుంబములో, క్రీ శ 1840 సం న కృష్ణధనఘోష్ అనునతడు జన్మించెను. అతడు ఋషి రాజనారాయణ బోసు యొక్క పెద్దకూతురగు శ్రీమతి స్వర్ణలతాదేవిని వివాహమాడెను. కృష్ణధన ఘోష్ యం బి బి యస్ డిగ్రీని పొందిన తరువాత ఉన్నతతర వైద్య విద్యను సంపాదించు నిమిత్తమై ఇంగ్లాండునకు పోయి అచటి అబర్డీన్ విశ్వవిద్యాలయమునందు యం డి డిగ్రీని సంపాదించుకొని భారతదేశమునకు తిరిగివచ్చెను. ఇతనికి పాశ్చాత్య నాగరకతయందు అత్యంతమయిన ఆదరము, భారతీయ సంస్కృతియందు అనాదరము ఏర్పడెను.

జననము :- 1872 సంవత్సరం ఆగస్టు 15 వ తేదీ గురువారం ఉదయం 5 గంటలకు కలకత్తాలో ఈ దంపతులకు మూడవ కుమారుడుగా శ్రీ అరవిందఘోషు జన్మించెను. కృష్ణధనఘోషు పాశ్చాత్య విద్యావిధానమునందు సంపూర్ణాభిమానము గలవాడు. అందుచే అతడు అరవిందుని, అతని సోదరులను డార్జిలింగులోని లోరెటో కాన్వెంటు పాఠశాలకు పంపించెను. అప్పటికి అరవిందుడు 5 సంవత్సరముల ప్రాయము కలవాడు. పాఠశాలయందును, భోజనశాలయందును ఘోషు సోదరుల యొక్క స్నేహితు లందరును ఆంగ్లబాలకులై యుండిరి. తనదేశములోనే ఒకవిధముగా ప్రవాసియై అరవిందుడు 5 వ ఏట ఇంగ్లీషులోనే తొలిమాటలు ఉచ్చరింప మొదలిడెను.

విద్యార్థిదశ - 1879 సం న కృష్ణధనుడును, అతని భార్యయు తమతో అరవిందుని, అతనిసోదరులను ఇంగ్లండు దేశమునకు తీసికొనిపోయిరి. అచ్చట మాంచెస్టరునందు అరవిందుని, అతని సోదరులను డ్రెవెట్స్ అను ఆంగ్ల దంపతుల సంరక్షణమునం దుంచిరి. అరవిందునికి ఆ దంపతుల వలన వ్యక్తిగత శిక్షణము లభించెను. డ్రెవెటు లాటిను భాషయందు గొప్ప విద్వాంసుడు. అందుచే అరవిందుని కాతడు లాటినునందు గట్టి పునాదిని నిర్మించెను.

డ్రెవెటు దంపతులు ఆస్ట్రేలియాకు పోయిన సందర్భమున అరవిందుడు లండనునందలి సెయింట్ పాల్ పాఠశాలకు పంపబడెను. అరవిందుని యోగ్యత, ప్రతిభ, అచ్చటి ప్రధానోపాధ్యాయుని ఆకర్షించెను. ప్రధానోపా

ధ్యాయుడు అరవిందునికి స్వయముగా గ్రీకుభాషను బోధింప మొదలిడెను పత్వరముగ ప్రధానోపాధ్యాయునిచే ఉన్నత తరగతులలో అరవిందునకు ప్రవేశము కల్పింప బడెను. ఇట్లు అరవిందుడు బాల్యముననే గ్రీకు, లాటిన్ భాషలలో పాండిత్యము సంపాదించుకొనెను పిదప లండనునందలి కింగ్స్ కళాశాలలో ప్రవేశించెను అచ్చట అతనికి సంవత్సరమునకు 80 పౌనుల చొప్పున విద్యార్థి వేతనము లభించెను

ఆంగ్ల సారస్వత మందలి పద్యకవితను, కల్పనాత్మక వాఙ్మయమును, ఫ్రెంచి సారస్వతమును, ఐరోపా యొక్క ప్రాచీన - మధ్య - ఆధునిక యుగముల చరిత్రమును చదువుటయందు అరవిందుడు ప్రత్యేక శ్రద్ధను వహించెను కింగ్స్ కళాశాలయందు గ్రీకు, లాటిను భాషలలో పద్య రచనా విషయమున సంవత్సరమునకుగల బహుమతుల నన్నింటిని అతడు పొందెను 1895 సంవత్సరములో గ్రీకు, లాటిన్ భాషలలో ఉత్కృష్టావధిక - అంకములను కూడ అతడు పొందెను పిదప ఇండియన్ సివిల్ సర్వీస్ పరీక్షయందు ప్రతిష్ఠతో ఉత్తీర్ణుడయ్యెను కాని, ఆ విష యమున అతనికి సహజమైన అభినివేశము లేదయ్యెను అందుచే ఆ బంధనము నుండి విముక్తిని పొందదలచి స్వయముగ ఐ సి యస్ పరీక్షను నిరాకరింపక యుక్తి యుక్తముగ గుఱ్ఱపు స్వారియందు తనకు యోగ్యతలేదను విషయమును అధికారుల దృష్టికి తెచ్చెను

అరవిందుడు ఇరువది సంవత్సరముల ప్రాయముననే అసాధారణమయిన విద్యాయోగ్యతలను గడించుకొనెను జర్మను, ఇటాలియను మున్నగు ఇతరములయిన ఐరోపా భాషలయందు కూడ అతడు గొప్ప ప్రావీణ్యమును పొందెను సంగ్రహముగా చెప్పవలయునన్న అసంఖ్యాకము లయిన పాశ్చాత్య సంస్కృతి విధానములను స్వవశ మొనర్చుకొనుటకు అవసరమయిన ఉత్తమ జ్ఞాన సాధన ములను అతడు ఆర్జించెను

తండ్రి యొక్క ఆర్థిక దౌర్బల్యమును బట్టి అరవిందుడు ఉద్యోగ సంపాదనము కొరకు యత్నింపవలసి వచ్చెను ఇంతలో బరోడా మహారాజు బను స్వర్గీయ శ్రీ సాయాజీ రావు గాయక్వాడ్ ఇంగ్లండునకు వచ్చుట తటస్థించెను అయ్యవకాశమును పురస్కరించుకొని జేమ్సుకాటను సహాయమున అరవిందుడు గాయక్వాడ్‌తో పరిచయ మును ఏర్పరచుకొనెను ఇంగ్లండులో నుండగనే అర విందునిచే ఆంగ్లములో రచింపబడిన పద్య సముదాయము అతడు భారతదేశమునకు వచ్చినతోడనే పుస్తకరూపమును ధరించెను అరవిందుడు రచించిన కావ్యములలో మిర్టిలా గీతములు, విహారాంత ప్రేమ అనునవి పేర్కొనదగినవై యున్నవి బరోడాలో రాజకీయోద్యోగిగను, కళాశాలా చార్యుడుగను ఉన్నపుడు అరవిందుడు బహువిధములగు సారస్వత రచనలను గావించెను

రాజకీయ జీవితము మొట్టమొదటి నుండియు వ్యక్తి గత మోక్షము గాని, వ్యక్తి సంపత్తి గాని, శ్రీ అరవిందు నకు ఉన్నత లక్ష్యముగా తోచలేదు మిక్కిలి అవమాన కరమగు సేవా ధర్మమునుండియు, అజ్ఞానాంధకారము నుండియు, స్వదేశీయులను విముక్తులను ఒనర్చుటకై యత్నించుట తన ముఖ్య కర్తవ్యముగా అతడు గుర్తిం చెను తనపేరు వెల్లడించకుండ ప్రజాపత్రికలలో రాజకీయ విషయములను గురించి అతడు వ్రాయుచువచ్చెను 1902 మొదలుకొని శ్రీ అరవిందుడు రాజకీయాందోళనము లలో ప్రవేశించుటకై యత్నించెను రాజకీయ చర్యలకై సంఘములను నిర్మించుటకు ఉద్యుక్తులై యున్న పురోగాములగు నాయకులతో అతడు చేతులు కలిపెను బహిరంగముగా అతడు చేయగలిగినది తక్కువగా నుండెను ఈ రహస్య రాజకీయ సంస్థయొక్క కార్య క్రమమునందు స్వరాజ్య సంపాదనము, విదేశవస్త్ర బహిష్కరణము, స్వదేశోద్యమము అనునవి ప్రధాన లక్ష్యములై యుండెను స్వరాజ్యమనగా శ్రీ అరవిందుని దృష్టిలో మితవాదుల భిక్షుకవిధానము కాదు సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యమే జాతీయ సంస్థయొక్క ప్రధానలక్ష్యము కావలయు నని అతడు విశ్వసించెను

లార్డుకర్జను యొక్క వంగవిభజన రూపమైన దురహంకార చర్య వంగదేశము నంతటిని ఏకముఖముగ కలవరపరచెను ఈ వంగదేశ విభజన విషయకమైన శాసనము రద్దగువరకు పోరాటమును సాగించుటకై నిశ్చయింపబడెను 1905 వ సం॥రం అక్టోబరు 16 వ తేది ఉపవాసములతోను, శోకములతోను, ప్రతీకార సూచకమగు దినముగా జరుపబడెను శ్రీ అరవిందుడు

1904 - 1908 సం॥లలో జరిగిన కాంగ్రెసు సభలకు పోషకరయి, అతివాదపక్షముయొక్క చర్చలయందును, చతుస్సూత్రప్రణాళికా నిర్మాణము నందును ప్రముఖమైన పాత్రను వహించెను స్వరాజ్యము, జాతీయ విద్య, స్వదేశీయత, విదేశవస్తు బహిష్కరణము అనునవి చతుస్సూత్రములు

1906 వ సం॥లో శ్రీ అరవిందుడు బరోడాయందలి ఉద్యోగమునుండి విరమించుకొని కలకత్తాకు వచ్చి "వందే మాతరం" అను పత్రికయొక్క సహాయ సంపాదకత్వమును స్వీకరించి, జాతీయపక్షమునందు సభ్యుడుగా ప్రవేశించెను ఆత్మవిశ్వాసములేక చెల్లాచెదరై యున్న కాంగ్రెసు పక్షములలో అతడు తన ఉజ్జ్వలాదర్శములను, సంధివరతుల నంగీకరింపని తన జాతీయ భావములను, కొంతవరకు రగుల్కొలిపెను. జాతీయ నాయకులను సమావేశపరచి దేశమునకు అతడు ఒక విప్లవాత్మక కార్యక్రమమును సిద్ధపరచెను శ్రీ అరవిందు డిట్లు ఆకస్మికముగా అతివాద జాతీయతయొక్క మహా తత్త్వవేత్త అయ్యెను వంగ విభజనముయొక్క ప్రతి ఘటనమునకు చిహ్నముగా ఏర్పడిన జాతీయ కళాశాల కతడు తొలి ప్రధానాచార్యుడాయెను కాని త్వరలో ఈ కళాశాలను వదలి సంపూర్ణముగ రాజకీయములలో నిమగ్నుడయ్యెను

తెరమరుగునుండి 'వందే మాతరమ్' అను గీతము బయలువెడలి ఒక్కుమ్మడిగా వ్యాపించి ప్రతి భారతీయుని జీవ్యోగ్రమున నాట్యమాడ దొడగెను నిజమునకు 'వందే మాతరమ్' అను పత్రికకు వెనుకనున్న శక్తి శ్రీ అరవిందునిదే ఇతని సంపాదకీయములును, ఇతర రచనలును ప్రజల ప్రశంసల నందుకొనెను ఆంగ్లో-ఇండియన్ పత్రికలకు వైరాశ్యమును కల్పించెను కాని ప్రభుత్వమిక 'వందేమాతరమ్' అను పత్రికను ఉపేక్షింపజాలకపోయెను అందుచే న్యాయవిచారణ సభలో అరవిందునిపై నేరారోపణము (Prosecution) ప్రారంభమయ్యెను. క్షణకాలములో శ్రీ అరవిందుని పేరు సమస్తజాతియొక్క పెదవులపైన నడయాడ దొడగెను భరత ఖండముయొక్క నలుదెసలనుండియు ప్రశంసలు, అభినందనములు ప్రతిధ్వనింప సాగెను. స్వర్గీయ టాగూరు కవియు అతని కభినందనములు వెల్లడించెను రాష్ట్రీయ ప్రధాన దండనాధికారి శ్రీ అరవిందుని నిర్దోషిగా నిర్ణయించుచు తీర్పుచెప్పెను

1907 లో, లోకమాన్య బాలగంగాధర తిలకుయొక్కయు, శ్రీ అరవిందుని యొక్కయు నాయకత్వములో నడచు జాతీయ పురోగాములకును, మితవాదులకును మధ్యగల అదర్శ విషయకములయిన భేదములు అంతకంతకు ప్రస్ఫుటములు కాసాగెను 1907లో సూరతు కాంగ్రెసులో, తుదకివైషమ్యములు ఒక పరిణతరూపము నొందెను సూరతు కాంగ్రెసునుండి అరవిందుడు వాస్తవమునకు యావద్భారత నాయకుడుగా వెలువడెను అప్పటినుండియు ఇతనియందు జనతకు శ్రద్ధాభక్తులు, అత్యగౌరవములు, నమ్రభావము ఇనుమడించెను వెడలినచోటనెల్ల ఇతడు మహారాజోచితమయిన గౌరవ ప్రపత్తులను పొందుచుండెను తిలకు, లజపత్ రాయ్, బిపిన్ చంద్రపాలు మున్నగు మహనీయులతో సరాసరిగా చేతులుకలిపి ఇతడు పనిచేయదొడగెను

రాజకీయ సిద్ధాంతములు - శ్రీ అరవిందుడు వంగదేశములో తేజోవంతమును, ఆత్మశక్తి సంపన్నమును అగు ప్రయత్నముయొక్క జ్వాలను రగుల్కొలిపి దానిని విద్యుదుజ్జ్వలితము గావించెను చాలవర కతడు గాంధీ మహాత్ముని రాజకీయ చర్యా విధానములను, ముఖ్యముగా సాత్త్విక నిరోధమును, ఆతనికంటె ముందుగనే ప్రవేశపెట్టెను దేశములో నిద్రాణములై యున్న ఆధ్యాత్మిక శక్తులను మేలుకొల్పెను కాని, గత్యంతరము లేనిచో దౌర్జన్యమును ప్రయోగించికూడ స్వేచ్ఛనుపొందు హక్కు జాతికి కలదను స్వాభిప్రాయమును అత డెన్నడును దాచియుంచలేదు శ్రీ అరవిందుని ఈ భావము లోకమాన్యతిలకుయొక్క భావముతో తుల్యమైనదిగా నుండెను "అత్యున్నతాదర్శములో 'శాంతి' ఒక భాగము, కాని, అది ఆధ్యాత్మికముగాని, కనీసము మానసికముగాని అయిన మూలముపై ఆధారపడియుండవలెను మానవ స్వభావము మారనిచో శాంతిమార్గ మేమాత్రము ఫలప్రదము కాజాలదు జనులు శాంతిమార్గమును ఒక మానసిక మాత్రముగాగాని, అహింసాతత్త్వముగాగాని అనుష్ఠింప జాలినవాడు అది అపజయమును పొందును

అపుడు పూర్వమునందుకంటెను గురుతరమయిన అవస్థ యేర్పడవచ్చును" అని అరవిందుడు వాదించెను. సామరస్య సంపాదనమునందుగూడ అరవిందుడు వెనుదీసియుండలేదు కాంగ్రెసునందలి రెండు పక్షములను మరల ఒకే సామాన్య నాయకత్వముక్రిందికి తెచ్చుటకు అతడు సర్వశక్తులను వినియోగించుటకు సంసిద్ధుడై యుండెను గ్రామ సమితుల నేర్పరచి స్వరాజ్య సిద్ధాంతమును వాటి ద్వారమున దేశమున వ్యాపింపజేయుటయందుగల ప్రాముఖ్యమును అతడు గ్రహించెను "స్వరాజ్యసాధనమందు మనము గ్రామమును పునాదిగా జేయవలెను 'గ్రామమును నిర్లక్ష్యముచేయుట' అను పాత పొరపాటును మనము తిరిగి పడకూడదు గ్రామమును మనము వరివర భాగముల జీవనముతో అనుబంధింప చేయవలెను ఐకమత్యము స్వరాజ్యసౌధ నిర్మితికి మూలము" అని శ్రీ అరవిందుడు నొక్కి వక్కాణించెను

సంఘటన లిప్పుడు పూర్వ నిర్ణీత సిద్ధాంతములకు అనుగుణముగా శీఘ్రముగా చలింపనారంభించెను. రాజద్రోహము హద్దుమించి వెలరేగ నారంభించెను. దీనితో అధికారులు, భయభ్రాంతులై 1908 మే, 5 వ తేది ఉదయము 5 గం లకు శ్రీ అరవిందుని బంధించి మిత్రవర్గముతో అతని అలిపూరునకు పంపి అక్కడ నున్న చెరసాలలో నుంచిరి సుప్రసిద్ధుడును, క్రిమినల్ న్యాయవాదియునగు స్వర్గీయ ఎర్డ్లి నార్టన్ ప్రభుత్వపక్షపు న్యాయవాదిగా నియమింపబడెను జిల్లా మేజిస్ట్రేటు స్థానములో పనిచేయుచున్న బర్లీ నేరారోపణములను ధ్రువపరచి, సెషన్సుకు శ్రీ అరవిందుని, తదితరులను విచారణకై పంపించెను సెషన్సు న్యాయాధికారియగు బీచ్‌క్రాఫ్టు నెదుట విచారణ జరిగెను "దేశబంధు" అని తరువాత సుప్రసిద్ధినొందిన చిత్తరంజన్‌దాసు అరవిందునికి కారాగార విముక్తి సంపాదనమున మిగుల తోడ్పడెను అలిపూరు కారాగారమున గడచిన సంవత్సర పరిమితకాలము శ్రీ అరవిందుని జీవితమునందు మిక్కిలి ప్రధానమైనది ఇచట అతని జీవితము అంతర్ముఖమై అనంతరీతుల ఆధ్యాత్మిక జీవితము యొక్క సంపూర్ణ వికాసమునకు దోహదమొసగినది ఇచ్చట వీరికి లభించిన దివ్యానుభవములు వీరి భవిష్యజ్జీవిత మార్గమును నిర్ణయించినవి ఈతడు వీటిని "కర్మయోగి" పత్రిక ద్వారమున లోకమునకు అందిచ్చెను.

ఆధ్యాత్మిక జీవితము ప్రభుత్వము అరవిందు నేదో వ్యాజమును పురస్కరించుకొని నిర్బంధింపవలయునని పట్టుపట్టి యుండుట స్పష్టమైనప్పటి నుండియు అతడు ఎచటనో అజ్ఞాత వాసమునందుండియే తన కార్యములను నిర్వహించుచుండెను కడకు ఒకటి రెండు మాసములు చంద్రనగరునందుండి, 1910 ఏప్రిల్ 4 వ తేదినాడు అతడు పుదుచ్చేరి యందు ప్రవేశించెను ఇచటనే నిర్యాణ పర్యంతము అతడు తన యోగసాధనమును కొనసాగించెను

పుదుచ్చేరిలో శ్రీ అరవిందుడు గడిపిన కాలమందు బాహ్య ఘటనలుగా లోకమునకు తెలుపదగిన అంశములు మిక్కిలి స్వల్ప సంఖ్యాకములు 1914 వ సంవత్సరమున ప్రారంభింపబడిన 'ఆర్య' అను మానపత్రిక ద్వారమున అరవిందుడు తన తత్త్వదర్శన యోగమార్గములను గూర్చి లోకమున కెరిగించెను

శ్రీ అరవిందుల తత్త్వదర్శనము ప్రాచీనకాలము నుండియు మనకు సంక్రమించిన ఆధ్యాత్మిక సత్యములపై ఆధారపడి యున్నది అరవిందుని తత్త్వదర్శన మిది ఈ సకలసృష్టికిని కారణమైన మూలతత్త్వ మొక్కటియే. ఏకం సత్ - దీనిని సచ్చిదానందమని వర్ణింపవచ్చును ఇదియే అద్వితీయమైన చైతన్యము లేక బ్రహ్మము అనంతప్రకారమై సతత పరిణామములకు లోనై, కొంత జడమై, కొంత సప్రాణమై అజ్ఞానము, శోకము, మోహము మున్నగు అశుభములకు క్షేత్రమై తోచు ఈ సర్వమును, అద్వైతమును, నిత్యము, అనంతమును నగు చైతన్యమే 'బ్రహ్మైవేదం విశ్వమిదం వరిష్ఠం' ఇంత అనుభవ విరుద్ధమైన మాటయొక్క సత్యమును గ్రహించుట, చేకుట, మానవుని చేతన ద్వారముననే జరుగవలయును. (ఏషోఽణురాత్మా చేతసా వేదితవ్యః) మానవుడు తన ఉనికి యొక్క సత్యమును తాను గ్రహించినయెడల అనగా, తన యాత్మను తాను గ్రహించినయెడల ఒక యద్భుత సత్యము యథార్థమై గోచరించుచున్నది తన యందలి ఈ యాత్మయే, సర్వభూతములందును గల యాత్మ, అనగా తన ఆత్మనే సర్వభూతముల యందును అతడు చూచుచున్నాడు. అట్లే సర్వభూతములను తన ఆత్మ

యంతే చూచుచున్నాడు. సర్వమునకును తానాధారుడై తాను సర్వమును అగుచున్నాడు సర్వాత్మభావమును లేక సర్వభావావస్థను చేరుచున్నాడు మరియు ఈ ఆత్మయే బ్రహ్మము (అయ మాత్మా బ్రహ్మ) మనుజుడు తన యాత్మను సమగ్రముగా తెలిసినవాడై, బ్రహ్మమును తెలిసికొనుచున్నాడు. బ్రహ్మమే యగుచున్నాడు (సయోహవై పరమం బ్రహ్మ వేద బ్రహ్మైవ భవతి) పర బ్రహ్మము నెరుగుటయన, బ్రహ్మమును తనయందును విశ్వమందును తెలిసికొనుటయేగాక అద్దానిని విశ్వాతీతమైన దానినిగా తెలిసికొనుట (పాదోఽస్య విశ్వాభూతాని త్రిపాదస్యా ఽమృతం దివి) ఆ బ్రహ్మము అచింత్యము, అవ్యపదేశ్యము, ఏకాత్మప్రత్యయ సారము, ప్రపంచోపశమము, శాంతము, శివము, అద్వైతము అని తెలియనగును

ఈ భూమిపై మనకు గోచరించు భౌతిక ప్రాణ మనో ధాతువులు మూడు పరిణామ క్రమమున ఇచట యోగ్యమైన భౌతికాధారము నిష్పన్నమై అందు ప్రాణము వెలువడుచున్నది యోగ్యమైన ప్రాణాధారము వెలువడిన పిమ్మట అందు మనోధాతువు వ్యక్తమగుచున్నది ఆవిర్భావమున పూర్వావస్థకమైన స్థితి అంతర్హితముగా నున్నది భౌతికధాతువునందు ప్రాణ మనోధాతువులు అంతర్హితములై యున్న కారణముచేతనే పరిణామ క్రమమున వాటి ఆవిర్భావము సాధ్యపడుచున్నది శ్రీ అరవిందులచే ఈ ధాతువు అచేతనమైన జడముగా గాక అంతర్నిమగ్నమైన చేతన కలదిగా గ్రహింపబడుచున్నది శ్రీ అరవిందుల ఈ పరిణామదృష్టికి పాశ్చాత్య విజ్ఞానముల అనురోధమున్నను లేకపోయినను, ప్రాచీన ఋషివిజ్ఞానము యొక్క అవలంబము సంపూర్ణముగా కలదు

"తపసా చీయతే బ్రహ్మ తతోఽన్న మభిజాయతే।
అన్నాత్ప్రాణో మనఃసత్యం లోకాః కర్మసుచామృతం॥"

అతి దీర్ఘకాలం పర్యాప్తమైన ఈ పరిణామమునందు గోచరించెడు ప్రధాన లక్షణము చేతనా విర్భావము యొక్క క్రమాతిశయము మనుష్యుడిపుడు భౌతిక శరీర మాధారముగా గల మనోమయప్రాణి ఇప్పుడొక ప్రశ్న సహజముగా ఉత్థితమగుచున్నది అది 'ఇక నిచట ఈ పరిణామ కార్యము మానవునియందు మానసిక చేతనయొక్క ఆవిర్భావముతో ముగిసినట్లే తలపవలయునా? లేక దీనికంటె అధికతరమైన అభివ్యక్తి యేదేని భవితవ్యమునందు గలదా?' అనునది ఈ ప్రశ్న కొసగ దగిన సమాధాన విషయమునసే అరవింద దర్శనము పూర్వమతములకంటె భిన్నమై గోచరించుచున్నది

మనస్తత్త్వమున కూర్ధ్వమునందున్నది విజ్ఞాన తత్త్వము (Super mind) విజ్ఞానశబ్ద మిచట ప్రత్యేకార్థములో, తాను వివరించిన లక్షణములు గల భూమికను తెలుపుటకై, శ్రీ అరవిందునిచే వాడబడు చున్నది ఇది మానవునియం దభివ్యక్తము కావలసి యున్నది ఈ అభివ్యక్తిని సాధించుటయే మానవజీవితము యొక్క పరమోద్దేశము, మరియు ఇచటి ఈ పరిణామ గతియొక్క చరితార్థత మనోభూమికను పూర్తిగా దాటినగాని ఆత్మయొక్క సమగ్రజ్ఞానము సాధింపబడదు సచ్చిదానందముల యానంత్యమును మనోభూమికపై నొకవిధమైన ప్రతిబింబముగా గాని, లేక చైతన్యము నందు మనోమయసత్త తన్నుదాగోల్పోయెడు నిమజ్జనముగా గాని యెరుగ వీలుపడును కాని ఈ జ్ఞానము క్రియాసమర్థము కాజాలదు దివ్యకర్మలను ప్రవర్తింప చేయలేదు మనోమయ సత్తయందలి ఉనికి కేంద్రమై ఇచటి కర్మలకు ప్రవర్తకమగుచున్న 'అహంత' పృథక్త్వమును అవలంబించి యుండుటచే. పూర్వోక్తములయిన అనుబంధము అందు విలీనమగుచున్నది దివ్యసత్తతోడి ఐక్యమునందుండి దివ్యకర్మల నాచరింపగల సామర్థ్యము విజ్ఞాన సత్తయందలి దివ్యవ్యక్తికి గలదు మన 'అహంత' దాని మలిన ప్రతిబింబము ఈ ప్రతిబింబము తన స్వరూపములోనికి పరిణమింపవలయును విజ్ఞాన భూమికలోని దివ్య వ్యక్తి యందు తన వ్యక్తిత్వానుభవముతో పాటు సర్వాతీతత్వ-సర్వాత్మ్యానుభవములు ఏక కాలికములై సామంజస్యము నొందగలవు విజ్ఞానమయుడైన పురుషుడు అనంత సచ్చిదానందములను అనుభవించుటయే గాక వాటి శక్తిచే తన మనః ప్రాణ శరీరముల ధర్మమును మార్పగలడు వీటిని గూడ దివ్యసత్తయొక్క ప్రకారములనుగా పరిణమింపచేయగలడు నిత్యముక్తమును, నిత్య శుద్ధమును, అనంతమును, అమృతమును అగు ఆత్మయొక్క స్వరాట్త్వ-సంరాట్త్వములను బడయ

గలడు. మానవజాతి యందు విజ్ఞానమయసత్త యొక్క అవతరణమునకు మార్గము నేర్పరుపగలడు ఇదియే అమృతత్వము, ఇదియే దివ్యత్వము, ఇదియే ముక్తత్వము, ఇదియే మానవుడు సాధింపవలసిన లక్ష్యముగా శ్రీ అరవిందునిచే నిరూపింపబడినది

అరవిందుని యోగము : శ్రీ అరవిందుని యోగ సాధనయు ఈ లక్ష్యము కలదగుటచేతనే పూర్వ మార్గములకంటె విశిష్టమగుచున్నది సత్త యొక్క అపరార్థము నందు మనః ప్రాణ శరీరములును, పరార్థమున విజ్ఞాన సచ్చిదానందములును కానవగును మనుష్యుడు విజ్ఞాన భూమిక కారోహించి, తన మనోమయ సత్తను విజ్ఞానమయ సత్తగా పరిణమింపచేయగలడు అపుడు తన వ్యష్టి చేతనతోపాటు విశ్వచేతన తోడను విశ్వాతీతత్వము తోడను యుగపత్సంబంధమున నిలువగలడు విజ్ఞాన భూమిక యందలి జ్యోతిశ్శక్తులను క్రింది మూడు భూమికలలోనికి అవతరింపజేసి అచట వాటిని వెలిగొల్పగలడు ఈవిధమున వాటి స్వభావమును, శరీరముయొక్క భౌతిక ధర్మమును గూడ సంపూర్ణముగా మార్చివేయగలడు మనుష్యుడపుడు దివ్యుడై మానుష్యకమునందు దివ్యత్వ ప్రతిష్ఠాపనమునకు కేంద్రమై దివ్యకర్మల నాచరింపగలడు ఇదియే శ్రీ అరవిందుని విజ్ఞానయోగము

శ్రీ అరవిందుడు పూర్వమార్గముల ప్రత్యేక లక్ష్యములను గూర్చియు, సాధనలను గూర్చియు వివరించి, వాటి నుండి ఏయే సాధనల నేదృష్టితో స్వీకరింపదగునో తనపూర్ణయోగమున తెలిపియున్నాడు చిత్తమందు శాంతిని నెలకొల్పుటకై రాజయోగమును స్వల్పముగా నవలంబించి అటుపై కర్మ, జ్ఞాన, భక్తి మార్గములను చక్కని సంయోజనము నందు భగవద్గీత సమీకరించినది కాని ఇందలి ఏదో ఒక మార్గము యొక్క ఉత్తమత్వమును, మిగిలినవాని యొక్క అవరత్వమును స్థాపింపబూనుకొనిన మతాభినివేశములచే ఈమూడు మార్గములును తిరిగి విడిచి వేయబడినవి భగవద్గీతచే ఉద్దేశింపబడిన సంయోజనము మరల శ్రీ అరవిందుల యోగమునందు ఉద్ధరింపబడినది ఆత్మ సమర్పణము అన్ని యోగములకును ప్రథమమును, అంత్యమును అగు సోపానము; యోగశక్తి నావాహింప చేయుటకు పూర్వావశ్యకమైన స్థితి చిత్తస్థిర శాంతియై యున్నది ఇది సాధింపబడిన పిమ్మట యోగము తనను తానే నడుపుకొని ముందునకు పోవునవచ్చును "యోగో యోగస్య ప్రవర్తకః"

నిర్యాణము శ్రీ అరవింద యోగీంద్రులు 1950 డిసెంబరు 4 రాత్రి 1-30 గంటల సమయమున (5-12-1950 మంగళవారము) మహాసమాధి ప్రవిష్టులయిరి పరాసు దేశీయురాలును శ్రీ అరవిందాశ్రమమున కధిష్ఠాత్రియునగు మాత శ్రీ గురుదేవుని నిర్యాణమును గూర్చి ఇట్లు చెప్పెను - "శ్రీ అరవిందుడు తన శరీరమును విడిచిపెట్టుటలో మహనీయమగు స్వార్థత్యాగమును ప్రదర్శించెను సాముదాయకమగు అమృతసిద్ధికాలమును త్వరపరచుటకుగాను ఆయన తన శరీరములో పొందిన అమృతసిద్ధిని పరిత్యాగముచేసెను "

శ్రీ అరవిందుల నిర్యాణ విధానము సామాన్య మానవ దుర్లభముగనుండి అద్భుతము గొల్పెను ఆతని భౌతిక శరీరము ఎట్టి వికారములకు లోనుగాకుండా ప్రశాంతముగా నుండి, దివ్యకాంతిని వెదజల్లుచుండెను ఇట్టి పరిస్థితి 78 గంటలవరకును ఉండెను మృతకాయ మిట్లు జ్యోతిఃప్లుతముగా ఇంత దీర్ఘకాలము నిత్య నూతనముగా కనిపించుట అద్భుత విషయముగదా! ఆయన మహామూర్తి శయ్యపై నిద్రపోవుచున్నట్లుగానో, సమాధిలో నున్నట్లుగానో కనబడుచుండెను ఎటువంటి వికారములను చెందని ఆయనశరీరమునుండి ప్రాణ లేచిపోయినదో లేదో తెలియరాని పరిస్థితి యేర్పడెను

పుదుచ్చేరిలోని ఫ్రెంచి ప్రభుత్వ శాసనముల ప్రకారము ఏ మృతకళేబరము 47 గంటలకు మించి ఆవాసస్థలములో నుండగూడదు పుదుచ్చేరి ప్రధాన వైద్యాధికారి 8-12-1950 నాడు వచ్చి శ్రీ అరవిందులను పరీక్షించి విభ్రాంతుడయ్యెను అరవింద యోగి భౌతికావశేషాలకు ఎప్పుడు ఎట్లు అంత్యక్రియలు జరుపవలెనను విషయములో ఆశ్రమమున పరిపూర్ణ మౌనము అవలంబింపబడెను. వాతావరణము పవిత్రముగా నుండెను

శ్రీ అరవిందులవారు భారతదేశానికిచెందిన మహావ్యక్తి అగుటచే భారత పార్లమెంటులో శ్రీ అరవిందునియెడ గౌరవసూచకముగా ఒక నిమిషము సభ్యులందరు లేచి మౌన ప్రార్థనలు గావించిరి లోక సభాసభ్యులు కాని

వారి కీర్తి గౌరవము కలుగుటకు అవకాశము లేదు అయినను శ్రీ అరవింద యోగీంద్రుని ఘనతను పురస్కరించుకొని ఆ నియమమున అపవాదముగా లోకసభాధ్యక్షులు ప్రవర్తించిరి

1908 లో శ్రీ బాబు అరవిందఘోషు రాజద్రోహ నేరముక్రింద విచారింపబడియుండెనుగదా! ఆ విచారణాంతమున శ్రీ అరవిందుల పక్షమున న్యాయవాదిగా నుండిన దేశబంధు బాబు చిత్తరంజనదాసుగారు ఈ క్రింది విధముగా తమ వాదోపన్యాసమును ముగించిరి —

"ఈ వివాదము సద్దుమణిగిన తరువాత, ఈ సంక్షోభము, ఆందోళనము అణిగిపోయిన తరువాత, ఈయన మరణము పొంది, అదృశ్యుడయిన తరువాత, ఈతడు దేశభక్తి కవితామూర్తి యనియు, జాతీయతా ప్రవక్త యనియు, మానవతా ప్రేమపూరితు డనియు పరిగణింపబడును అతని ప్రవచనములు ఇండియాలోనేకాదు దూరదూరాననున్న సముద్రాలలోను, దూరదూరాననున్న భూములలోను ధ్వనించుచు, ప్రతిధ్వనించుచు ఉండగలవు.

వి ర - పే పం.

అరసవెల్లి :- భారతదేశమునను్న యొకటిరెండు సూర్యదేవాలయములలో పేరెన్నిక గన్నది అరసవెల్లిలోని సూర్యదేవాలయము కోణార్కమున సూర్యదేవాలయ మొకటి కలదు కాని ఆ యాలయము శిథిలమయినది పూజా పురస్కారము లందు లేవు ఇవికాక యొక్కడనో యుత్తర భారతమున నొక సూర్యదేవాలయము కలదట అది యంత ప్రసిద్ధమైనదికాదు. పేరొందిన సూర్యదేవాలయము ఆంధ్రదేశములో నుండుట ఆంధ్రుల పుణ్యము 'అరసవెల్లి' యొక చిన్నగ్రామము ప్రస్తుతము శ్రీకాకుళమండలములోనున్నది శ్రీకాకుళమున కీక్షేత్రము రెండు మైళ్ళు ఇంగ్లీషు అక్షరములలో నీ గ్రామమునకు 'అరసవిల్లి'యని వర్ణక్రమముచెల్లుచున్నది శాసనములలో 'అరిశవెల్లి' యనియు, 'అరివవెల్లి' యనియు కలదు దీనికే సంస్కృతమున "హర్షవిల్లి" యని బాధుక బహుశః 'అరసవెల్లి' యే సంస్కృతీకరింపబడి యుట్లయినదేమో!

ఏడవ శతాబ్దపు టుత్తరభాగముననో, ఎనిమిదవ శతాబ్దపుప్రారంభముననో కళింగరాజయిన'దేవేంద్రవర్మ' అరసవెల్లిలో సూర్య దేవాలయమును స్థాపించి యుండును కాని ఆ దేవాలయమే యీ దేవాలయ మనుట కాధారములు లేవు శాసనములలోని పరిహద్దు లీ దేవాలయపు టునికితో సరిపడకున్నవి దేవాలయ నిర్మాణము కూడ అంత ప్రాచీనమైనదికాదు విజమునకు దేవాలయ గోపుర కుడ్యాదులందు శిల్పము లేనేలేదు. కోడిగోడలే యున్నవి కాని గర్భగుడిలోని సూర్యదేవమూర్తి చెక్కబడిన శిలవంటి శిలకాని, అందలి శిల్పమువంటి శిల్పముకాని దేవాలయప్రాంతములో నెచ్చటనులేదు ఈదేవాలయము బహుశః తురకలు ధ్వంసము చేయగా తిరిగి నిర్మింపబడియుండును. మూలదైవత విగ్రహము మాత్రము దేవేంద్రవర్మ నిర్మింపజేసినదే యని విశ్వసింపవచ్చును ఇప్పటి దేవాలయమును క్రీ శ 1778 లో శ్రీ ఎలమంచి పుల్లాజీ పంతులు నిర్మింపజేసిన ట్లొక శిలాశాసనము గర్భగుడి ద్వారముపై నున్నది

అరసవెల్లి సూర్యదేవాలయము తూర్పు ముఖముగా నున్నది విశాలమయిన ప్రాంగణము కలదు. ముందుగా పెద్ద ద్వారముతో నొక గోపురము కలదు. తరువాత ధ్వజస్తంభము కలదు దాని ప్రక్కనే సంతాన గోపాలస్వామి యంత్రము గల ఒక కంబము, దానిపై గరుడ చిహ్నమును గలవు తరువాత ముందునకుపోవ వేరొక గోపురము, ద్వారమును గలవు దాని తరువాత విశాలమగు కళ్యాణ మండపము కలదు లోన గర్భగుడియు, గర్భగుడిలో సూర్యదేవుని విగ్రహమును కలవు

సూర్య విగ్రహము సుమారు మూడడుగుల యెత్తున ఆకర్షణీయమైన శిల్పసౌందర్యముతో అలరారుచుండును. విగ్రహమున అడుగున సప్తాశ్వములు చెక్కబడినవి. తదుపరి రథము కలదు కమలహస్తుడైన సూర్యదేవుడు నిలువబడియుండును సూర్య విగ్రహమునకు ప్రక్కగా ఛాయ, ఉష, పద్మిని అను స్త్రీల మూర్తులు చెక్కబడినవి. వీరు అతని భార్యలు సనకాది మహర్షులు వింజామరలు వీయుచున్నట్లును, మాఠర పింగళకులు ద్వారపాలకులుగా నున్నట్లును చెక్కబడియున్నవి ఈ దేవాలయమున ఆదిత్య, అంబికా, విష్ణు, గణేశ, మహేశ్వరు లను పంచాయతనము కలదు

అరుణములో చెప్పినట్లు సర్వ వ్యాద్రోగములు, నేత్ర రోగములు తగ్గుటకు, శరీరారోగ్యము కలుగుటకు

ఎందరో భక్తులు ప్రతిదినముకు వచ్చి సూర్యదర్శనము చేసికొని, తీర్థప్రసాదము లారగించిపోవుదురు ఈ ప్రదేశమున మూడు చెరువులు గలవు ప్రస్తుతము దేవాలయమునకు తూర్పుగా నొక పెద్ద కొలను గలదు దీనిని సూర్య పుష్కరిణి యందురు ఇందే స్నానమాచరించి యాత్రికులు దేవదర్శనమొనరించెదరు యాత్రికుల సౌకర్యము కొరకు ఉదారులు నిర్మించిన సత్రములు కలవు ప్రత్యాదివారము పర్వదినము మాఘమాసము సూర్యప్రీతికరమయిన మాసము రథసప్తమి సూర్యదేవుని పర్వదినములలో శ్రేష్ఠమైనది దేవాలయమున నమకచమక సౌరత్రిచలతో సూర్య నమస్కారములు ప్రతిదినము జరుగును ఇందు అర్చకులు సంప్రదాయబద్ధులు అర్చనా విధానమున ఆరితేరినవారు, పరిశుద్ధులు వగుటఁ ప్రశంసాపాత్రమైనది.

అరసవెల్లిలోని సూర్యభగవానుని సందర్శించి పాపము తొల్గునని భావించని వారు లేరు

ది రా

అరిస్టాటిల్ (384 - 322 క్రీ. పూ.) (విద్యా విషయము) - జీవిత సంగ్రహము - ప్రాచీన గ్రీకు విజ్ఞానమునకు మూలపురుషులు ముగ్గురు సోక్రటీసు, ప్లేటో, అరిస్టాటిల్ ఇదియొక అసాధారణ గురు శిష్య పరంపర వీరిలో చివరివాడగు అరిస్టాటిల్ ప్రపంచచరిత్రయందు మొదటి మేటి శాస్త్రవేత్తయనియు, విజ్ఞానమును వ్యవస్థీకరించి శాస్త్రరూపము నిచ్చుటలో నద్వితీయుడనియు పేర్కొనబడుచున్నాడు ఈతని జీవితమునందు మూడు విస్పష్ట దశలు గమనింపదగును ఈ దశలలో ఈతని మానసికాభివృద్ధియందుగూడ అంతరములు కనిపించును

ప్రథమదశ - (క్రీ పూ 384 నుండి 347 వరకు) మేసిడోనియా సరిహద్దులందున్న థ్రేసు రాష్ట్రమునందలి "స్టాగిరా" యను నూర క్రీ పూ 384 లో అరిస్టాటిల్ జన్మించెను ఈతని తండ్రియగు "నికోమాకస్" మేసిడోనియా రాజగు "అమిన్టాసు"నకు ఆస్థాన వైద్యుడుగను, ఆప్తమిత్రుడుగను ఉండెను ఈతని తల్లి పేరు "ఫేస్టిస్" బాల్యముననే తలిదండ్రులను కోల్పోయి నందున నీతనిని, బంధువగు "ప్రోక్సెనస్" పెంచి పెద్దవానిని జేసి, విద్యాబుద్ధులు చెప్పించెను 17 వ యేట ఏథెన్సు నగరములో ప్లేటోయొక్క పాఠశాలను (ఎకాడమీ) ప్రవేశించి, 61 సంవత్సరముల వయస్సుగల గురువు పాదముల యొద్ద సకలవిద్యల నభ్యసించెను తుద కాపాఠశాలయందే సహోపాధ్యాయుడయ్యెను కళలు, శాస్త్రములు, రాజకీయ, తత్త్వశాస్త్రములు మత గ్రంథములు మొదలగునవన్నియు పఠించెను క్రీ పూ 347వ సం

అరిస్టాటిల్

వ ప్లేటో కాలధర్మము నొందుటచే అరిస్టాటిల్ ఆ పాఠశాలను వీడెను

ద్వితీయదశ - అటనుండి "జెనోక్రేట్స్" అను ముఖ్య సహచరునితో గలిసి "ఏసస్" నగరమును జేరి, అందు పాఠశాల నొకదానిని నెలకొల్పెను ఎకాడమీలో తన సహపాఠియగు "హెర్మియస్" యొక్క మేనకోడలు "పిథియస్" అను నామెను వివాహమాడెను ఈతని సహాయమువలననే అరిస్టాటిల్ మేసిడోనియా రాజగు "ఫిలిప్" కుమారుడయిన "అలెగ్జాండరు"నకు పెల్లా నగరమందు దేశికుడయ్యెను క్రీ పూ 336 వరకు ఈ పదవి నత్యంత సమర్థతతో నిర్వహించెను ప్రపంచచరిత్రయందు ఇట్టిమహాప్రజ్ఞావంతులగు గురుశిష్యులు కానరారు సహపాఠియును, బంధువునగు హెర్మియస్‌ను పర్షియనులు చంపిరను క్రోధమున నీతడు అలెగ్జాండరును తూర్పుదేశములపై దాడిసల్పురికొల్పెనని సందేహింపవచ్చును క్రీ పూ 336 అలెగ్జాండరు సింహాసన మధిష్ఠింపగనే ఈతడు మరల ఏథెన్సు నగరమును చేరెను

తృతీయదశ - ఇప్పటినుండి ఏథెన్సునందలి సామాన్య పాఠశాల యగు "లైసియం" నందు అరిస్టాటిలు ఉపాధ్యాయుడయ్యెను ఈ కాలమం దీతడు ఉదయమున వ్యాయామము, ఉన్నత శాస్త్ర విషయములు మొదలగు

వాటినిగూర్చి కొద్దిమంది విద్యార్థులకు ఉపన్యసించుటయు మధ్యాహ్నము సామాన్య విషయములపై ప్రజాసామాన్యమునకు ఉపన్యసించుటయు చేయుచుండెను. రెండవసారి ఏథెన్సు చేరినతరువాత పిథియస్ చనిపోయెను. తరువాత అతడు హెర్పిలిస్‌ను వివాహమాడెను. వారికి 'నికోమాకస్' అను కుమారుడు కలిగెను.

ఈతడు మేసిడోనియానుండి వచ్చినవాడగుటచేత "ఏథెన్సు" నగరవాసు లీతనిని ద్వేషించుచుండిరి. కాని అలెగ్జాండరు జీవితకాలమున నీతని కెట్టిహానియు సలుపజాలరయిరి. తూర్పు దండయాత్రలనుండి వచ్చుచు అలెగ్జాండరు క్రీ పూ 323 లో మరణించినట్లు తెలియగనే అసూయాపరు లీతనిపైనా స్తికుడను నిందమోపిరి. ఏథెన్సు నగరవాసులకు సోక్రటీసు హత్యాపాపముతోపాటు ఇంకొక పాపకార్యాచరణమున కవకాశ మీయరాదని ఈతడే ఏథెన్సును వీడి "కాల్సిస్" అను ఊరుచేరెను. కొంతకాలము ఉదరరోగముతో బాధపడి క్రీ పూ 322 లో దేహము చాలించెను. పిదప నీతని అస్తికలను జన్మస్థానమగు "స్టాజిరా"కు తీసికొనిపోయి, చిరస్మరణీయముగా నొక సమాధియందు నిక్షేపించి, ప్రజలు తమ భక్తిశ్రద్ధ లను చాటుకొనిరి.

అరిస్టాటిల్ బట్టతలను, పల్చని పాదములను, చిన్న కనులను కలిగియుండెడివాడని చెప్పబడుచున్నది. అతడెల్లప్పుడును ఆకర్షణీయమైన దుస్తులను ధరించెడివాడట. బంధువులకు బానిసలకు తన యాస్తి చెందవలెనని అరిస్టాటిల్ మరణశాసనముకూడ వ్రాసెను.

బాలునిగా తండ్రి వైద్యుడగుటచేత ఇతనికి భౌతిక, జంతు, జీవశాస్త్రములందు సహజాభిమానము కలదు. అకాడమీయందున్నప్పుడు జంతుశాస్త్రమునుగూర్చి నూతనములగు పరిశోధనములు కావించెను. తత్త్వశాస్త్రము నభ్యసించెను. అలెగ్జాండరునకు గురువుగానున్నప్పుడు రాజకీయశాస్త్రమునందును, సాహిత్యశాస్త్రమునందును విశేషముగా కృషిసాగించెను. ఇంక రెండవసారి ఏథెన్సు నందున్న కాలమున (క్రీ పూ 335-322) ఇతడు తన ముఖ్యరచనలు గావించెను. తర్కశాస్త్రము, తత్త్వశాస్త్రము, నీతిశాస్త్రము, రాజకీయశాస్త్రము, సాహిత్యశాస్త్రము, జంతు భౌతిక శాస్త్రములు మున్నగు వాటియందు నేటికిని ఈతని గ్రంథములే అగ్రస్థాన మలంకరించుచున్నవి. పెక్కు శాస్త్రములకు పేరును, రూపమును కల్పించి నేడు మన వాడుకలో నున్న పెక్కు పారిభాషిక పదములను సృష్టించినవాడు ఈ "విజ్ఞానశాస్త్ర జనకుడే". అనదగును. ఈతడు రచించిన "ఆర్గనమ్" అను గ్రంథమును మించి, ప్రయోగ తర్కశాస్త్రము నేటికిని పురోగమించ లేదు. ప్రతిష్ఠాపన తర్కశాస్త్రమును గూడ నీతడు సమగ్రముగా రచించి యుండవలెననుటకు ఆధారములు గలవు. కాని మానవజాతి దురదృష్టమువలన ఆ గ్రంథ మెటులో నశించినది. ఆశాస్త్రభాగమును మరల బేకను మహాశయుడు మనకు ప్రసాదించినాడు. వ్యక్తి, సంఘము, ప్రభుత్వము అను వాటియొక్క పరస్పర బాధ్యతలను హక్కులను గురించి తన సిద్ధాంతములను, "నీతిశాస్త్రము" "రాజకీయశాస్త్రము" అను గ్రంథములందు ఇతడు స్పష్టపరచెను. ఈతని "నీతిశాస్త్రము"నందు మానవుని మంచి లేక సుఖమును గురించిన చర్చయు, "రాజకీయశాస్త్రము" నందు దీనిని సాధించు విధానములును గలవు. మధ్యయుగములం దీమహామహుని గ్రంథములు తక్క తక్కినవన్నియును మూలబడినవని చెప్పవచ్చును.

విద్యా విధానము: ఈతడు ప్రాచీన విద్యావేత్తలయందగ్రగణ్యుడు. విద్యావిధానమును శిశుదశనుండి విశ్వవిద్యాలయ దశవరకు చాల వివరముగ నిర్ణయించెను. నేటి మన యభివృద్ధి సూచకములయిన శిశుపాఠశాలలు గూడ ఇతని యాదర్శమునకు వెనుకబడినవే యగును.

ప్రాథమిక విద్య: శిశువుయొక్క తలిదండ్రుల వివాహమునకు ముందునుండియు ఈతని ప్రణాళిక మొదలగును. ఆరోగ్యమును బలమునుగల యువతీయువకులే వివాహమునకును, జాతిని వర్ధిల్ల జేయుటకును అర్హులు. స్త్రీకి 18 సం లును, పురుషునకు 37 సం లును, వివాహమునకు యుక్తవయస్సు. గర్భిణియగు యువతికి అనువరిశ్రమయు, అభ్యావారమును తగును. ఆ కాలమున దేవతా దర్శనమును, పూజలును అవసరము. ఒక్కొక్క మిథునమునకు సంతానపరిమితిని ప్రభుత్వము నిర్ణయించవలెను. అనారోగ్యవంతులగు శిశువులను అంతమొందింపవలయునను నాటి యాచారము నీతడు సమర్థించెను. దేహదార్ఢ్యమునకై శిశువులు శీతవాతాతపము

లకు గురికావలెనని ఈతని మతము. వారెంత యేడ్చిన నంత యారోగ్యకరము. 5 సం. వయస్సు వరకును కథలు, ఆటలు, పరిహాసము, వినోదములకు తగిన యవకాశము అవసరము. అవినీతికర శిల్పములు దేవళములందు తప్ప నింకెక్కడ నుండరాదు. తప్పు చేసిన బాలురను బహిరంగముగా శిక్షించవలెను. 5 సం. నుండి 7 సం. వయస్సుగల బాలబాలికలు వారు ముందు చేరబోవు పాఠశాలలను సందర్శించుచుండవలెను.

7 సం. నుండి 21 సం. వరకు దీనియందు రెండు అంతర్దశల నేర్పరచెను, యౌవన పూర్వదశ, యౌవనదశ. ఈ 14 సంవత్సరముల కాలములో చదువుట, వ్రాయుట, వ్యాయామమును, గానమును, చిత్రలేఖనమును, నాటకకళను బోధించుటవలన ఉద్రేకములకు తగిన శిక్షణ నొసంగవలెను. చిత్రలేఖనమును కేవలోపాధికి మాత్రమే యుద్దేశింపక, ఆనందోత్పాదనమునకును వ్యాయామమును శక్తుల సంపాదనమునకుగాక దేహ సౌష్ఠవమునకును ఆరోగ్యమునకును అవసరము. యౌవనమునకు పూర్వము తేలిక వ్యాయామమును, తరువాత ఆహార నియమములతోగూడిన కఠినమగు కసరత్తులను ఆదేశించెను. గానము ఆత్మకు తగినకసరత్తు, అది విశ్రాంతిని సంస్కారయుతముగా గడపుటకు ఉపకరించును. గానమువలన సుఖదుఃఖముల యెడ సమభావము కలుగును. దేహమునకు ఔషధ మెట్టిదో, ఆత్మకు గానమట్టిది. చిత్రలేఖనముకంటిద్వారా దేహముపై మాత్రము ప్రభావము కల్గింపగా, గానము చెవిద్వారా యాత్మపై ప్రసరించును. చిత్రలేఖనముకన్న గానము ఉన్నతకళ. కనుక బాలబాలికలకు ప్రారంభమునందు చిత్రలేఖనముకన్న గానమే లాభదాయకము. వారికి నీతిదాయకములగు గీతములనే బోధింపదగును.

ఈతడు విద్యా విషయములను, ప్రయోగాత్మకములు, సృజనాత్మకములు, జ్ఞానాత్మకములని మూడు తరగతులుగా విభజించెను. మొదటిదానియందు నాట్యము, పరుగెత్తుట, దుముకుట, కసరత్తు చేయుట, కుస్తీ పట్టుట, కవాతు, స్వారి చేయుట, గురిజూచుట, బల్లెములను, చక్రములను విసరుట గలవు. రెండవదానియందు గానము చిత్రలేఖనము గలవు. మూడవదియగు జ్ఞానాత్మకమునందు వ్యాకరణము, తర్క మీమాంసలు, సారస్వతము, గణితము, ఖగోళశాస్త్రములు గలవు.

21 సంవత్సరముల వయస్సు పిమ్మట దశ. శరీర సౌఖ్యమునకు ఆరోగ్య మవసరమైనట్లు, మానసిక సౌఖ్యమునకు వత్మానసికత్వము అవశ్యకము. ఈ దశయందు యువకులు ప్రత్యక్షముగా చట్ట నిర్మాణ, నిర్వాహక కార్యములందు పాల్గొనుచు శిక్షణము బొందవలయును. వారు సరిహద్దులపై కొంతకాలము సేవ చేయుట అవసరము. ఆటుపిమ్మట ఆధ్యాత్మికాభిరుచిగలవారిని మతబోధన కార్యములలోనికి తీసికొనవచ్చును.

అరిస్టాటిల్ చెప్పిన యీ విద్యా ప్రణాళికయంతయు స్వతంత్ర పౌరులకై యుద్దేశింపబడినదే. ఆనాటి బానిస ప్రజల కొరకుగాదు. తన గురువర్యుడగు ప్లేటో యభిమతమునకు భిన్నముగా నీతడు స్త్రీలకు ఉన్నతవిద్య యనవసరమని తెలిపెను. ఇతని గ్రంథ మిచ్చట అకస్మాత్తుగా నిలచిపోయినది. కనుక ఉన్నతవిద్యా ప్రణాళిక యందలి వివరములు లేవు.

ఈతని ప్రభావము ఆనాటి గ్రీసునందు అరిస్టాటిల్ ప్రభావ మంతగా కానరాదు. ఈతని అనుయాయులు కొన్ని గ్రంథ భాగములపై విమర్శనలను, టీకలను వ్రాయుటకన్న ఇంకేమియు చేయరైరి. క్రీ. పూ. 287 లో నీతని గ్రంథములు ఆసియామైనరుకు గొంపోబడినవి. అచట నివి రెండు శతాబ్దముల కాలము ఉపయోగ రహితముగ నుండెను. పిమ్మట ఆ గ్రంథములు అలెగ్జాండ్రియాకును, రోమునకును చేరినవి. అరబ్బీ భాషాంతరీకరణముల వలన బాగ్దాదులోను, వారి సామ్రాజ్య విస్తరణచే స్పెయిను నందును ఈతని రచనల జ్ఞానము వ్యాప్తి చెందెను. మధ్య యుగమునందు అన్ని పాఠశాలల యందును ఈతని రచనలే ప్రధాన పాఠ్య గ్రంథములుగా నుండెను. 16 వ శతాబ్దము నందలి "రినైసాన్సు" అనబడు పూర్వ విద్యా పునరుద్ధరణము వరకును అరిస్టాటిలు పూర్వ విద్యావేత్తలందరిలో ప్రాధాన్యము వహించెను. నేటికిని సర్వశాస్త్రములందును అరిస్టాటిల్ చూపిన శాస్త్రీయ పరిశోధన మార్గము, హేతువాద విధానము అనుసరింపబడుచున్నవని చెప్పక తప్పదు.

బో. రా.

అరిస్టాటిల్ (2. జంతు విషయము):- తనతండ్రి వైద్యుడగుటవలననో, లేదా ప్రతి విషయమును విపులముగా తెలిసికొన వలయునను ఆసక్తిగలిగినందు వలననో, అరిస్టాటిల్ తన జీవితముయొక్క చరమదశలో శారీరకశాస్త్రమునందును, జంతుశాస్త్రమునందును, మిక్కుటమగు అభిరుచిని చూపినవాడాయెను

అరిస్టాటిల్ ప్రపంచమునకు తెలిసిన జంతుశాస్త్రజ్ఞులలో గొప్పవాడుగను, ప్రథముడుగను ఎన్నబడు చున్నాడు గ్రీసు, మాసిడోనియా, ఏషియామైనరు అను దేశములలో నివసించు పెక్కు జంతువుల నిర్మాణములు, అలవాట్లు మున్నగు వివిధవిషయములను తెలిపెడు బృహద్గ్రంథము నొకదానిని వ్రాసెను దీనినే హిస్టోరియా ఏనిమాలియం (Historia Animalium) అందురు అనగా "జంతుచరిత్ర" అని యర్థము ఇందు తొమ్మిదిభాగములు కలవు

ఇతడు మాత్సుగ్రాహి ఇతని వర్ణనలలో అధికాంశములు స్వయముగా చేసిన పరిశీలన ఫలితములయి నిర్దుష్టముగా నుండును అయినను, ఇతర ఆధారములను నమసరించి ఇతడు వ్రాసిన కొన్ని విషయములు అసత్యములుగాను, విపరీతమైనవిగాను ఉన్నవి గ్రీకు దేశమునకు సంబంధించిన దాదాపు 520 జాతుల విషయములు ఇతని రచనలలో గుర్తింపబడినవి జంతువులను వాటి నిర్మాణములను బట్టియు, అలవాట్లను బట్టియు విభజింపవచ్చునని నిర్ణయించెను. కాని వర్గీకరణ పద్ధతిని ఇతడు పేర్కొనలేదు మిగిలినవారు ఇతని వ్రాతలనుండి వర్గీకరణ పద్ధతులను పేర్కొనిరి. ఇతడు సంపూర్ణమగు పరిశీలనాదృష్టి కలిగినవాడు కోడిగ్రుడ్డునందలి పిండము పిల్లగా మారుటయు, మగ తేనెటీగలు సంయోగక్రియ లేకయే వృద్ధిచెందుటయు, కొన్ని షార్కు చేపలు తల్లి గర్భమునందే పెరుగుటయు మున్నగు విషయములను చక్కగా పరిశీలించెను

ఇతడు క్రమానుసారియైన ప్రకృతిశాస్త్రవేత్త పరిశీలనముయొక్క ప్రాముఖ్యమును నొక్కి వక్కాణించెను. జీవశాస్త్ర సంబంధమగు దృశ్యములందలి క్రమనియమములను గుర్తించెను.

ఇతడు పరిశీలించిన విషయములనుండి నిర్ణయములను చేయుటలో అనుమాన ప్రమాణమును ఆశ్రయించెను తులనాత్మకములైన చర్యలయందు మానవ దేహమును ప్రమాణముగా గ్రహించెను. శారీరశాస్త్ర విషయము లందు కొంతవరకు ఇతడు పొరపాటు పడియుండెను ఆకాలమున రసాయనశాస్త్ర పరిజ్ఞానము లేకపోవుటచే ఇట్టి పొరపాటు సహజమైనదియే జీవకోటి అల్పత్వము నుండి అధికత్వమునకు పరిణామము చెందుచుండునని అతడు విశ్వసించెను, ఈ పరిణామమునకు దివ్యశక్తియొక్క అనుశాసనమే కారణమని అతడు అభిప్రాయ పడెను

వా. శా. రె

అరిస్టాటిల్ (3 రాజకీయము).- అరిస్టాటిల్ ప్లేటోకు శిష్యుడైనను ప్లేటోకును వీనికిని ఎంతేని వ్యత్యాసము కలదు ప్లేటోయొక్క నైతికదృష్టి అరిస్టాటిల్ యందును కలదు కాని ప్లేటోయొక్క కవితాశక్తియు, భావచాతుర్యమును అరిస్టాటిల్ గ్రంథములయందగపడవు ప్లేటో రచనలు సంభాషణ రూపమున నుండుటచే అతి మనోహరములై యున్నవి కాని అరిస్టాటిల్ గ్రంథములు శాస్త్రరీత్యా వ్రాయబడినవి కవితాశక్తిగాని, అపూర్వమైన శైలిగాని అందు కానరావు. అతని ఉపన్యాసముల నుండి శిష్యులు గ్రహించిన విషయములను అనంతరము వారే, గ్రంథరూపమునకు తెచ్చిరని పలువురి అభిప్రాయము

అరిస్టాటిల్ పద్ధతి శాస్త్రపద్ధతి భావనాశక్తి ప్లేటో యందు ప్రధానమైనది అరిస్టాటిల్ గ్రంథములయందు వాస్తవిక దృష్టి ప్రధానము ఆదర్శములు, భావములు ప్లేటోకు సత్యమైనచో, వాస్తవ ప్రపంచముకూడ అరిస్టాటిల్ కు ముఖ్యమైనది దేశకాల పరిస్థితులకు సంబంధము లేని ఆదర్శములు, తత్త్వములు అతనికి నచ్చరావు. అతని శాస్త్రపద్ధతి కనుక రాజ్యమునుగూర్చి వ్రాయబూనుటకు మునుపు అతడు నాటి రాజ్యాంగములను, వాని చరిత్రను, చక్కగా పరిశీలించెను అతడు రచించిన "పాలిటిక్సు" అను గ్రంథము ఆకాలపు పరిస్థితులపై ఆధారపడి వాస్తవికముగ నున్నది

మానవుని అనేక వాంఛలను తృప్తిపరచుటకుగాను నానాసంస్థలు ఏర్పడును. కాని ఈ సంస్థ లన్నిటికన్నను రాజ్యము ఉత్తమమైనది ఇతరసంస్థలు మానవుని ప్రత్యేక వాంఛల కొరకును, సంకుచితములయిన కోర్కెల కొర

కుకు ఏర్పడి యుండవచ్చును. కాని రాజ్యమను సంస్థ మానవుని ఉత్కృష్ట ఆశయములకొరకు ఏర్పడినది. ఉత్కృష్ట ఆశయములు, శాశ్వత్—ఇవియే మానవుని జంతుజాలమునుండి ప్రత్యేకించునవి ఇవి మానవునకు స్వాభావికములు కనుక రాజ్యముకూడ మానవునకు స్వాభావికమైనది రాజ్యము లేకున్న మానవునకు వాస్తవముగ నైతిక జీవన మసంభవము రాజనీతి నకలశాస్త్రములకును మూలము నైతిక ఆదర్శములు రాజనీతి యందలి భాగములు

మానవులందు కొందరు బలవంతులు, ఇతరులు దుర్బలులు, కొందరు ధీమంతులు, ఇతరులు జడులు కనుక బలవంతులును, ధీమంతులును యజమానులుగ నుండుటయు, దుర్బలులు, జడులు సేవకులుగ నుండుటయు సహజమును, న్యాయమును అల్పకార్యములను సేవకులు నెరవేర్పకున్న యజమానులకు ఉత్కృష్టజీవనము కాని, రాజ్యమునకు శ్రేయము కాని చేకూరదు రాజ్య వ్యవహారములందు పాల్గొను పౌరులు అల్పవ్యవహారముల యందు నిమగ్నులగుట రాజ్యమునకు నష్టము

పొలిటిక్సు అను గ్రంథమునందు అరిస్టాటిల్ ప్లేటో యొక్క ముఖ్యాభిప్రాయములను తీవ్రముగ విమర్శించి యున్నాడు రాజైక్యము రిపబ్లిక్ లోని ముఖ్యాంశము సామూహిక జీవన మిందులకు ముఖ్యమార్గము రాజైక్యము ముఖ్యమైనదేకాని వ్యక్తి ప్రత్యేకతయును ముఖ్యముకదా యని అరిస్టాటిల్ వాదించెను వ్యక్తులను సంపూర్ణముగ రూపుమాపి ఐక్యమును సాధించునట్టి రాజ్యమునకు విలువ యుండునా? అంతియ కాదు ప్లేటో సూచించినట్టి సామూహిక జీవనపద్ధతి సాధ్యము కానిది సంసారము, ఆస్తి, స్వామ్యము అను వాటి యందు మానవులకు అనురక్తి నశించునమటకూడ అసంభవము

పౌరుల సమాజము రాజ్యమనియు, రాజ్యమును నిర్వహించు పౌరవర్గము ప్రభుత్వమనియు అరిస్టాటిల్ నిర్వచించి రాజ్యమునకును, ప్రభుత్వమునకును గల వ్యత్యాసమును స్పష్టపరచెను రాజ్యాధికారమును వహించుటయు, ప్రభుత్వమునకు లోబడి ప్రవర్తించుటయు పౌరుని ముఖ్యలక్షణము అని, అతని అభిప్రాయము ప్రభుత్వమునకు సంబంధించిన సమస్యల నతడు అతి సూక్ష్మముగ విమర్శించి, ఆదర్శ రాజ్య రచనయందు ముఖ్యముగ గమనింపవలసిన విషయములను విపులముగ పేర్కొనెను పరిస్థితుల కన్వయించని ఆదర్శములు నిరర్థకములు అంతియకాక అరిస్టాటిల్ రాజ్యముల చరిత్రను, ఆకృతిని చక్కగ పరిశీలించెను కనుక రాజ్యములను వర్గములుగ విభజించుట కనుకూలమైన మార్గములను, ప్రమాణములను కూడ అతడు సూచించి యున్నాడు.

ఇక రాజ్యములయందు సంభవించుచుండు మార్పులు క్రాంతులు మరియొక ముఖ్యమైన సమస్య ఈసమస్యను కూడ అరిస్టాటిల్ సంపూర్ణముగ పరిశోధించి వీనిని నివారించు మార్గమును వర్ణించి యున్నాడు. ప్రజలయందు సమత్వ వాంఛయే వీటికి కారణము ఆర్థిక విభజనమందును, అధికార విభజనమందును, న్యాయదృష్టియే రాజ్యముల అంతఃకలహముల నివారణకు పరమౌషధము నానావిధములయిన రాజ్యముల లక్షణములను సమన్వయించునట్టి రాజ్యమే సుస్థిరముగ నుండగలదని అరిస్టాటిల్ మతము

ఆ ఎస్ యస్.

అరిస్టాటిల్ (4. సాహిత్య శాస్త్రము) :- శక్కన శాస్త్రములం దెంత ప్రామాణికముగా తన రచనలను సాగించెనో సాహిత్య శాస్త్రమునందును అంత ప్రామాణికముగా అరిస్టాటిల్ తన రచనను సాగించెను ఈ శాస్త్రమునందు నేటికి మనకు నిలిచినవి అతని రచనలలో రెండు మాత్రమే (1) పొయెటిక్స్ (Poetics), (2) రిటారిక్ (Rhetoric) మొదటి రచన ప్రధానముగా దుఃఖాంత నాటకములకు లక్షణ గ్రంథము, కాని, అనుషంగికముగా మహాకావ్య, సుఖాంత నాటకాదులకుగూడ లక్షణములు చెప్పబడినవి రెండవ రచన 'ఉపన్యాస' విధానమునకు, భాషా వైచిత్ర్యములకు లక్షణగ్రంథము

అరిస్టాటిల్ కు పూర్వము సాహిత్య చర్చను సోక్రటీస్, ప్లేటో మొదలగువారు చేసినారు కాని ఒక క్రమపద్ధతిలో ప్రణాళికానిబద్ధముచేసి శాస్త్రీయముగా చర్చించిన ప్రథమగౌరవము అరిస్టాటిల్ కే దక్కును కొన్ని సందర్భములందీతడు తన గురువైన ప్లేటో అభిప్రాయములకు అతనిని పేర్కొనకయే మార్పులను గూడ సూచించియున్నాడు

(1) **పొయెటిక్స్**: ఇది సంపూర్ణగ్రంథము కాదనియు తన ఉపన్యాసముల కొరకు కాతడు సిద్ధముచేసికొన్న చిత్తు ప్రణాళిక మాత్రమే యనియు కొందరి అభిప్రాయము. ఏది యెట్లున్నను దీని విలువ మాత్రము శాశ్వతికమైనది. అర్వాచీన సాహిత్య చర్చ కంతయు నిదియే పునాది యని చెప్పవలెను. అరిస్టాటిల్‌కు తెలిసిన సాహిత్యము — హోమర్ మొదలగువారి కావ్యములు, గ్రీకుల ప్రాచీన దుఃఖాంత నాటకములు మాత్రమే. ఉత్తమమైన వచన వాఙ్మయమును కాని, షేక్స్పియరు వంటి మహానాటక రచయితల నాటకములను కాని అత డెరుగడు. అయినను ఉన్న వానినే ఆధారముగా చేసికొని ఇంచుమించుగా సార్వకాలిక మనదగిన ఉత్తమలక్షణ గ్రంథము నాతడు రచింపగలిగినాడు. ఇది క్రీ. పూ. 330 ప్రాంతముల రచింపబడినది. ఇందు రెండు భాగములున్నవి. ఒక్కొక్క భాగమునందు మరల విభాగములు కలవు. కళాస్వరూపము, మానవుని యనుకరణాభిలాష, మఱి దుఃఖాంత నాటకముల యుత్పత్తి, దుఃఖాంతనాటక నిర్వచనము, అందలి షడ్భాగములు, వానిని గూర్చిన విపులమగుచర్చ, ఇతివృత్త విచారము, దుఃఖాంత నాటకముల ప్రయోజనము, శైలి, ఐక్యత్రయము, విషాదాంతనాటక నాయకుడు, మహాకావ్య లక్షణము, నాటక రచనలో సంభావ్యములగు దోషములు, వానిని తొలగించుకొను మార్గములు మొదలగునవి చర్చింపబడినవి. ఇట్లొక క్రమపద్ధతిలో తార్కికముగా సాహిత్యశాస్త్రమును రచించిన ప్రథముడు అరిస్టాటిల్. అరిస్టాటిల్ సిద్ధాంతములు నేటికిని శిరోధార్యములే యనుటలో నతిశయోక్తి లేదు.

దుఃఖాంతనాటక ప్రయోజనమును గూర్చి నిర్వచింపకయే అత డుపయోగించిన "కథార్సిస్" అను పదమును, ఐక్యత్రయ సిద్ధాంతమును పెక్కు వాదోపవాదములకు, వ్యాఖ్యానములకు గురియైనవి. 'బుచెర్' అను నతడు 'పొయెటిక్స్' కు ఆంగ్లానువాదముతోపాటు విపులము, ప్రామాణికము, ఉత్తమము నగు వ్యాఖ్యానమును గూడ రచించి ప్రకటించియున్నాడు.

(2) **రిటారిక్**: ఇందు మూడు భాగము లున్నవి. ఒక్కొక్క భాగమునందు మరల పెక్కు విభాగము లున్నవి. చక్కగా నుపన్యాస మిచ్చుటయే నా డొక కళగా పాటింపబడినది. నాడు రాజకీయ, సాంఘిక వ్యవహారములందు పాల్గొనెడి ప్రతి గ్రీకు పౌరునకును ఉపన్యాస పాటవము ముఖ్యావసరమై యుండెను. ఉపన్యాస ప్రయోజనమేమి? శ్రోతలను వశముచేసి కొనుటయే కదా! దానిని సాధించుటకు ఉపన్యాసకుని శైలి, వాదకౌశల్యము, క్రమపూర్వకమైన విషయ ప్రకటనము - ముఖ్యమైనవి. వీనిని గూర్చిన విపులమగు చర్చయే యిందలి విషయము.

కో. శ్రీ. అ.

అరిస్టాటిల్ (6. తత్త్వవిషయము).—అరిస్టాటిల్ యుగ యుగముల యందలి మహోత్తమ ప్రతిభాశాలురలో నొకడు. సర్వసంబంధమైన పాండిత్యములో అతనికి సమానులగువారు మిక్కిలి కొలదిమందిమాత్రమే కలరు. ఫలవంతమైన అతని అసాధారణ క్రియాకలాపమునుండి ఉద్భూతమైన రచనము చాల విస్తారమైనదిగా నుండెను. కాని అతని రచనలు చాల కొలదిమాత్రమే నేడు పదిల పరుపబడి యున్నవి. శాస్త్రీయతా లక్షణములే అవి ప్రత్యేకముగా మిక్కిలి ప్రాధాన్యముగలవై యున్నవి. అతడు చేసిన సంవాదములలో కొన్నిమాత్రమే ఖండ ఖండములుగా నేటికి నిలిచియున్నవి. అరిస్టాటిల్ రచనలు ప్లేటోరచనలయొక్క నాజూకుతనముతో గూడిన అందమును, ఒక మతప్రవక్త కుండెడి రసానుభూతిని కలిగి యుండవు. అయినను నిజముగా ఒక శాస్త్రీయతా బుద్ధి ప్రకర్షను ఒక విషయమును సావయవముగా పరిశీలించెడి అత్యుత్తమమైన మనస్సును అరిస్టాటిల్ రచనలు ద్యోతకము చేయుచున్నవి. అరిస్టాటిల్ యొక్క తర్కము (Logic) మానవ భావనయొక్క పరాకాష్ఠ యనియు, కొలది మార్పులు చేయుటకు గూడ అవకాశ మీయనంత పరిపూర్ణతను తనలో ఇముడ్చుకొన్నదనియు అనేక శతాబ్దములు భావింపబడియుండెను. అరిస్టాటిల్ తర్కము నెడల కాంట్ (Kant) గూడ ప్రశంసాభావమును కలిగి యుండెను. ఈ ప్రశంసాదృష్టి అతిశయోక్తితో గూడి యున్నదని ఎవరుచెప్పినను అరిస్టాటిల్ రచనయొక్క నిర్వివాదమైన ప్రాముఖ్యమును మాత్రము ఇది సూచించు చున్నది. శాస్త్రీయజ్ఞానమునకు తర్కమును ఒక సాధనాంగముగ అరిస్టాటిల్ భావించియుండెను. ఆ పద్ధతి

క్రమ ప్రదార్శకాబద్ధమైన ప్రాధాన్యమును కలిగియున్నది ప్లేటోవలెనే, అరిస్టాటిల్ కూడ సామాన్య ధర్మమే (the universal) వాస్తవమైన సత్యమనియు, దాని జ్ఞానము 'భావరూప దర్శనము' (concept) లో మాత్రమే లభింపగలదనియు, భావించుచున్నాడు కాని యీతడు సర్వసామాన్య ధర్మము (the universal) ను, ప్రత్యేక ధర్మము (the particular) ను ఎట్టి సంబంధములేక యున్నవని ప్లేటోవలె భావింపక, అతనితో భేదాభిప్రాయము కలిగియున్నాడు సామాన్యధర్మమునుండి అవశ్యముగా 'ప్రత్యేకధర్మము' ను గ్రహింపగలుగుట ఎట్లో చూపుటయే తర్కముయొక్క పనియై యున్నది ప్రతిపాదనాశ్రయ హేతువాదము (Syllogism) అరిస్టాటిల్ యొక్క తర్కసిద్ధాంతమునకు కేంద్రస్థానమై యున్నది ఒక మధ్యపదముద్వారా మరి రెండింటిమండి ఒక న్యాయమును పరిగ్రహించుటయే అంత్యమున సాధింపబడు ఫలితము (Conclusion) గానున్నది కావున సామాన్య ధర్మముక్రింద ప్రత్యేక ధర్మమును ప్రతిక్షేపించుట (Substitution) అను సంకావ్యతమీద అరిస్టాటిల్ యొక్క తర్కము తన దృష్టిని కేంద్రీకరించుచున్నది "విరుద్ధతాధర్మము" (The law of contradiction అనుప దొక్కటిమాత్రమే ఇతడు ప్రతిపాదించిన సాధారణ మాత్రము (General Principle) ఒకే 'భావరూప దర్శనమునకు చెందిన సంబంధము' (Conceptual Relation) యొక్క అస్తిత్వ, నాస్తిత్వములు మరియొక సంబంధమునకు అవకాశ మీయ వనియు, ఒక వస్తువు 'ఉండగలదు, లేకుండగలదు' అనిచెప్పుట సాధ్యముకాద నియు ఈ సూత్రము చెప్పుచున్నది

విభిన్నమైన సత్య ప్రపంచము మరియొకటి దృశ్యమానమగు ప్రపంచమునకు కారణమని అరిస్టాటిల్ భావింపలేదు 'పరిణామ' (Evolution) సిద్ధాంతమును ప్రవేశపెట్టి, "సారము"నకును, "కనబడుదానికి"ని (Essence and appearance) గల సంబంధము నాతడు తెలియ చెప్పుచున్నాడు పదార్థములలో (Matter) "సారము" (Essence) తన "సంభవత" (Possibility 'Potentia')తో గూడినదై మనకు దగ్గరగా నున్నది రూపముయొక్క ప్రాప్తిచేత, అది 'నిజమైనది' ('Actu') అగుచున్నది 'సర్వసామాన్యమైనది' (the universal) ప్రత్యేకమైన (the particular) దానిచేత మాత్రమే నిజమైనది అగుచున్నది 'ప్రత్యేకమైనది' 'సర్వసామాన్యమైనదాని' యొక్క సత్య సంసిద్ధి యగుచున్నది 'దృశ్యమానము' (Appearance) లో 'సారము' (Essence) యొక్క ఆత్మీయ సత్య సంసిద్ధినే అరిస్టాటిల్ 'వాస్తవికత' (Entelechy) అని పిలుచుచున్నాడు ప్లేటో అభిప్రాయమునకు విరుద్ధముగా అరిస్టాటిల్ 'ప్రత్యేక వస్తువు' మాత్రమే సంపూర్ణ సత్యముగలది యని వాదించుచున్నాడు 'వస్తువే' (Substance) మొట్టమొదటిదియు, పరమ ప్రధానమైనదియు నని అతని అభిప్రాయము వస్తువు దృశ్యమానమయ్యెడి భిన్నరీతులనుబట్టియు అందుండి సంభవమగు 'అభిధానము' లనుబట్టియు (predications) "జాతిభేదము" (categories) లేర్పడుచున్నవి

అరిస్టాటిల్ యొక్క పరిణామ తత్త్వశాస్త్రము (Metaphysics of Evolution) ననుసరించి, రూపము (Form) నకును, పదార్థము (Matter) నకును పరస్పర సంబంధము కలదు తక్కువ స్థాయిలోని జీవికి (being) ఏది రూపమగుచున్నదో, అది అంతకంటెను పైస్థాయిలోని జీవికి 'పదార్థము' అగుచున్నది ('Form' and 'Matter') వస్తువులు వాని జాతులు ఇట్లు ఒక 'సోపానబద్ధ' (Scale) గా నేర్పడుచున్నవి ఇటునటు రెండువైపులను గూడ వానికి పరిమితులు గలవు రూపముగా నేర్పడని పదార్థము, లేదా స్వచ్ఛ సంభవత్వము (Pure possibility), మరియు స్వచ్ఛరూపము లేదా స్వచ్ఛక్రియ (Pure form or pure act) ఇవి రెండును జీవియొక్క క్రమములోని రెండు చివరల యందును గల హద్దులుగా నున్నవి స్వచ్ఛ రూపమునకు పదార్థ మేమియును అవసరములేదు అత్యుత్తమమైన సత్యము (Highest reality) తో నది సమానము స్వచ్ఛ సంభవత్వముగా నున్న పదార్థము చలన సూత్రమును (Principle of movement) గాని, తనంతట తాను సత్యసిద్ధిని గాని కలిగియుండదు స్వచ్ఛ పదార్థము (The pure matter) స్వయముగా చలనములేనిదిగా నుండును. ప్లేటో తత్త్వశాస్త్రమునందలి భగవంతుని భావనవలె అది శాశ్వతమై మార్పులేనిదియు, చలనము లేనిదియుగా నున్నది. అది పదార్థ రహితమును, పరిపూర్ణమును అగు

జీవముగా నున్నది అది భగవంతుడు అది స్వచ్ఛక్రియ, భావనకు భావన అది ఆత్మ పరిజ్ఞానము (Self-consciousness) అది స్వయం సమగ్రమై, స్వచ్ఛమైన ఆనందమై యున్నది అది ప్రపంచమునందు తన స్వకీయమైన క్రియా శక్తి వలన పనిచేయుటలేదు, భగవంతుని కొరకు పదార్థము యొక్క ఆవేదనయే ప్రపంచమును కదలునట్లుగా చేయునదై యున్నది భగవంతునికిని పదార్థమునకును మధ్యను, స్వచ్ఛరూపమునకును స్వచ్ఛ పదార్థమునకును మధ్యను వస్తువులతో నిండిన ప్రపంచమంతయును గలదు; దీనికే ప్రకృతి యని అరిస్టాటిల్ నామకరణము చేసెను ఈ అంతర్భాగమున నున్న వస్తు ప్రపంచము చలనముల ననుభవించును మరియు అతని తత్త్వశాస్త్ర వికాసములో చలనమును ప్రేరేపించును అరిస్టాటిల్ ప్రాచీనమైన పైథాగరస్ భావనావిధానమునుండి కొన్ని విచిత్రములైన అభిప్రాయములను స్వీకరించియున్నాడు ప్రపంచము యొక్క ఆకృతి వర్తులము గాన, వర్తులాకారచలనమే మిక్కిలి పరిపూర్ణమైనది గ్రహములు మానవాతీతమైన తెలివిని కలిగియున్నవనియు, అవి దైవత్వమును పోలినవనియు, వాని ప్రభావములే క్రిందనున్న భూమిపై పడుచుండు ననియు నితడు చెప్పెను

కాని గుణసంబంధమైన భేదములన్నింటిని (Qualitative differences) పరిమాణ సంబంధమైన భేదములనుగా (Quantitative) మార్చుటకు చేసిన డెమాక్రిటస్ యొక్క సనాతన ప్రయత్నమును (classical attempt) అరిస్టాటిల్ ప్రతిఘటించుట ఎక్కువ ముఖ్యమైనది గుణవిశేషణము నూతనమైనది, పరిమాణముగా మార్చుటకు శక్యము కానిది

అరిస్టాటిల్ తన మానసిక శాస్త్రమునందు, మానసిక జీవనము వివిధములైన అంతరువుల (layers) చే నిర్మింపబడినదని చెప్పుచున్నాడు, క్రింద అంతరువు లేదా పొర అంతకంటె పైనున్న దానికి పదార్థముగా నేర్పడుచున్నది వృక్ష సంబంధమును, పశు సంబంధమును అగు ఆత్మను (Vegetive and animal soul) ఆధారముగా జేసికొని హేతువాదము లేక 'నౌస్' (Reason or nous) మానవునిలో వృద్ధిపొందుచున్నది హేతువాదము తిరిగి క్రియావంతము, క్రియావిరహితము (active and passive aspects) అను భేదములచేత ద్వివిధముగానున్నది క్రియావిరహితమైన బుద్ధి వ్యక్తిగతమును, వ్యక్తిసంబంధమైన అనుభవముచే నేర్పడునదియునై యున్నది క్రియావంతమగు బుద్ధి వ్యక్తులందరకును సాధారణమైయున్నది, అందుచే నది అమరమైనది క్రియావిరహితమైన బుద్ధి వ్యక్తిగతజీవితముతో దృశ్యమానమై, దానితోనే అదృశ్యమగుచున్నది మానవజీవితము యొక్క లక్ష్యము సుఖస్థితిగా నుండుట (well-being). అందుచేత అరిస్టాటిల్ 'ఆనందవాది' (hedonist) అను పదముచే సాధారణముగా సూచింపబడువర్గమునకు చెందినవాడని చెప్పుటకు వీలులేదు సుఖస్థితిగానుండుట అనగా ప్రకృతితో సమ్మేళనము పొందు క్రియాకలాపము అని అతడు భావించుచున్నాడు జ్ఞానము కౌశల్యమునకు (Virtue) కేవలము మార్గదర్శకమగుటకు చాలియున్నదని సోక్రటీస్ తలచినంతగా అరిస్టాటిల్ తలచియుండలేదు వాంఛలు, భావావేశములు (Passions)— వీని ముట్టడి నెదిరించుటకు మన వివేకముతో గూడిన అంతర్దర్శనము నిజముగా శక్తిమంతముగానుండవలెను ఆత్మనిగ్రహము (Self-control) ఇట్టి శక్తి నొసంగగలదు, దానిని సంపాదించుటకు అలవాటుల వలనను, సాధనల వలనను మానవుడు తనకుతాను విద్యాశిక్షితుడు కావలసియున్నాడు కౌశల్యము (Virtue) రెండు పరమావధులకు ఒక సాధనమైయున్నది ధైర్యము, తొందరపాటునకును పిరికితనమునకును ఒక మధ్యస్థానములోనున్నది కనుక, అరిస్టాటిల్ యొక్క నీతిశాస్త్రము (Ethics) సమభావమునకును, ప్రశాంతస్థితికిని (Balance and equilibrium) చెందిన నీతిశాస్త్రమైయున్నది అరిస్టాటిల్ యొక్క "నిచ్‌మాచ్‌లన్" (నీతిశాస్త్రము) శీలవంతమైన జీవనమును గూర్చిన చక్కనియుదాహరణములతో నిండియున్నది, అంతియే కాక మైత్రి యొక్క విలువ కది యిచ్చెడి ప్రాముఖ్యము నట్టిది గ్రీకు సంప్రదాయమునకొక నిదర్శనమై యున్నది మానవుడు సుశీలవంతమును, నీతిమంతమును అగు జీవనమును ప్రభుత్వపాలనములో మాత్రమే సంపూర్ణముగా నడుపగలడని అరిస్టాటిల్ ప్లేటో వలెనే పూర్తిగా నమ్మియున్నాడు నీతిశాస్త్రము రాజకీయములలో ఒక భాగమని నిర్ధారణ చేయబడినది దైవికమైన మార్గములో

వ్యక్తిని పెరుగనిచ్చుటయే ప్రభుత్వము యొక్క ప్రధాన కర్తవ్యమైయున్నది. సంఘము యొక్క సుస్థితి లక్ష్యముగా నున్నంతవరకు ప్రతి రాజ్యాంగ ప్రణాళికయు సరియైనదే; ప్రభుత్వము పరమోత్తమమైన ఈ లక్ష్యము నుండి విడిపడినచో సరియైనది కాజాలదు. వ్యక్తి పరిపాలన రాజపరిపాలనవలె మంచిది కావచ్చును, నిరంకుశ పాలనవలె చెడ్డది కావచ్చును, కొలదిమందిచే చేయబడు పరిపాలన ప్రభువర్గ పరిపాలన (Aristocracy) వంటిదై మంచిదగును. కొలదిమంది పెద్దల కూటమి (Oligarchy) వంటిదై చెడ్డదియగును, అందరిచే చేయబడు పరిపాలన ప్రజాప్రభుత్వము వంటిదై మంచిదిగా నుండును, జన సమూహము యొక్క అరాజకమువంటిదై చెడ్డదిగా నుండును. ప్లేటో వలెనే అరిస్టాటిల్ కూడ మానవుని, ఆదిమ ప్రాకృతికస్థితినుండి నైతికమును, వైజ్ఞానికమును అగు సంస్కృతికి తీసికొనిరాగల విద్యను ఇచ్చుట ప్రభుత్వపు బాధ్యతయే యని నిర్దేశించుచున్నాడు. బానిసత్వమును సమర్థించినందులకు అరిస్టాటిల్ అతితీవ్రముగా విమర్శింపబడియున్నాడు. కాని ఇందులకు కారణము అతని కాలమునందలి చారిత్రకపరిస్థితులే యని సమర్థింపవచ్చును.

జా. వ.

అరేబియా (చరిత్ర) - అరేబియా చరిత్ర యనగా అరబ్బుల చరిత్ర. అరేబియాదేశపు ప్రజలు అరబ్బులు అనబడుదురు. కాని "అరబ్బులు" అను పదమును విశాలదృష్టితో సవలక్షించినయెడల, ఇందు అరేబియా దేశవాసులు మాత్రమేకాక, ఇతరదేశములలో నివాసముగనున్న మరికొందరు ప్రజలుకూడ చేరుదురు. ఆయా కాలములందు అరేబియా దేశవాసులు పరరాష్ట్రములను జయించి, అచ్చట పరిపాలకులుగ శాశ్వత నివాసము లేర్పరచుకొనిరి. మరికొందరు అరబ్బులు, వ్యాపారము కొరకును, ఇతర కారణములవలనను ఇతర రాజ్యములకు వలసపోయి, అచ్చటనే శాశ్వతముగ నిలచిపోయిరి. వీరు కాలక్రమమున స్థానికులగు ప్రజలతో కలసిపోయినందున, ఒక సమష్టిప్రజ యేర్పడినది. ఆ మిశ్రజాతులు కూడ నేడు అరబ్బు ప్రజలుగ పరిగణింపబడుచున్నారు. ఈ నూతన అరబ్బులు ఆకార లక్షణములందు అరేబియా నివాసులకంటె భిన్నులుగ నున్నను వారిని అరబ్బీభాష, అరబ్బీ సభ్యత, ఇస్లాంమతము అను మూడు స్వర్ణ సూత్రములు ఏకసూత్రముగావించి బంధించుచున్నవి. కేవలము అరేబియా దేశవాసులు 60 లక్షలకు పైబడియున్నారు. వీరుకాక ఇరాకు, సిరియా, లెబనాన్, పాలస్తీనా, ట్రాన్స్ జోర్డాన్, ఈజిప్టు, ఉత్తర సూడాన్ ప్రాంతములలో అరబ్బీభాష మాట్లాడువారు 3½ కోట్ల ప్రజలుకలరు. లిబియా, ట్యునీసియా, అల్జీరియా, మొరాకో ప్రాంతములందుకూడ అనేకులు అరబ్బులు నివసించుచున్నారు. కాని ప్రస్తుతము మన మీ విశాలమగు అరబ్బుజాతి చరిత్రను కాక, పరిమితమగు అరేబియా నివాసుల కథను సంగ్రహముగ తెలిసికొనవలెను.

అరేబియా నివాసుల చరిత్రను మూడు భాగములుగ విభజింపవలెను. అతి ప్రాచీనకాలమునుండి క్రీ. శ. 622 వరకు మొదటియుగము. క్రీ. శ. 622 నుండి 1750 వరకు మధ్యమ యుగము. 1750 తరువాతయుగము ఆధునిక యుగము.

ఆదికాలమున అరేబియాయొక్క దక్షిణ భాగమున నాగరకులగు ప్రజలు నివసించుచుండిరి. వారికి ప్రత్యేకమగు రాజ్యమును, మతమును, భాషయు, విజ్ఞానమును ఉండెడివి. వీరు స్వచ్ఛమగు అరబ్బీజాతివారనియు, ఉత్తర అరేబియాయందు నివసించుచు, సంచారశీలురుగానున్న బదాయూన్ అరబ్బులు మిశ్రమజాతివారనియు, ఆ దేశములో వాదుక గలదు. చాలకాలము వరకును క్రొత్త రాహులగు అరబ్బులు, దాక్షిణాత్యుల యాధిక్యమును, వారి విజ్ఞానమును అంగీకరించి మెలగుచుండెడివారు. కాని క్రీస్తుశకము ప్రారంభమైన వెనుక, అరేబియాకు ఉత్తరమునసున్న, సిరియా, మెసపొటేమియా రాజ్యముల వారి ప్రభావము, ఉత్తర అరబ్బు ప్రజలపై ప్రసరింపసాగెను. ఉత్తర అరేబియాలో క్రొత్త రాజ్యములు బయలుదేరెను. ఇవి లఖ్మిడ్, ఘసానీద్ అను పేర్లుగలవి. ఇవి క్రైస్తవులచే పాలింపబడెను. క్రీస్తుశకము అయిదు ఆరు శతాబ్దులు అరబ్బుల చరిత్రయందొక స్వర్ణయుగము. ఆకాలమునాటి అరబ్బులు వీరులును, దేశభక్తులును, ఉదారులునై యుండిరి. అతిథి పూజనము వారి ముఖ్య సద్గుణములలో నొకటి. ఆ కాలమున పోటింకాయువంటి

మహాపురుషులు అరబ్బులలో జన్మించిరి. కాని ఈ యుగమున అరబ్బులలో అనేక దురాచారములుకూడ వ్యాపించెను. సురాపానము, ద్యూతము, పసిబాలికలను సజీవముగ పాతిపెట్టుట, స్త్రీలకు సమాజములో అర్హస్థానము లేకుండుట మున్నగు గొప్ప లోపములు వీరియందుండెను. ఈ కాలమున యెమెన్, ఓమన్, హెజాజ్, నెజ్ద్ ప్రాంతములలో కొన్ని చిన్న చిన్న స్వతంత్రరాజ్యములు వెలసియుండెను. అందు కొన్ని కేవల నగర రాజ్యములు. వానిలో హెజాజ్‌నందలి మక్కాపట్టణము ముఖ్యమైనది. ఇది పవిత్రమగు యాత్రాస్థలముగను, వ్యాపార కేంద్రముగనుకూడ ఖ్యాతివహించెను. ఇట్టి మక్కా నగరమున ప్రవక్తయగు మహమ్మదు జన్మించెను.

ప్రవక్తయగు మహమ్మదు నూతనమగు నొక మతమును స్థాపించుటయేకాక, అరేబియాయందొక బలమగు ప్రభుత్వమును నెలకొల్పి, అరబ్బు ప్రజలను సంఘటితపరచుటకై యత్నించెను. ఆయన మరణించునప్పటికి పశ్చిమ అరేబియా అంతయును, మక్కా మదీనా పట్టణములును ఆయన వశమయ్యెను. మహమ్మదు తరువాత రాజ్యమునకు వచ్చిన మొదటి ఖలీఫాయగు అబూబకర్ అరేబియా రాజ్యమునంతను జయించి, ప్రభుత్వమును బలపరచెను. క్రమక్రమముగా అరబ్బులు పశ్చిమమునకు వ్యాపించి, ఆఫ్రికా, ఐరోపాఖండములలో తమ సామ్రాజ్యమును విస్తృతపరచిరి. అనేక కారణములవలన అరబ్బు రాజ్యములో అంతఃకలహము లుత్పత్తిల్లెను. క్రీ. శ. 660 వ సంవత్సరమున, డెమాస్కస్ నగరము అరబ్బు రాజ్యమునకు ముఖ్యస్థానమయ్యెను. ఇచ్చటినుండి పరిపాలనము కావించిన ఉమయ్యదు ఖలీఫాలు అరేబియా సామ్రాజ్య సర్వస్వమునకును ఏలికలుగ నుండిరి. వారి యనంతర మధికారమునూనిన అబ్బాసీ ఖలీఫాలు తమ కేంద్రమును బగ్దాదు నగరమునకు మార్చిరి. అందువలన క్రమముగా అరేబియా ప్రజలకును, ఖలీఫాల రాజ్యమునకును సంబంధములు తెగిపోయెను. అరేబియాయందు కేంద్రప్రభుత్వము లేదయ్యెను. అంతఃకలహములు చెలరేగి, దేశమున చిన్న రాజ్యములు వెలసెను. మహమ్మదు ప్రవక్త దాయాదులగు షరీపు వంశీయులు, ఈ అంధకార యుగములో కొంత ప్రాముఖ్యమును సంపాదించిరి. కాని వారుకూడ ఈజిప్టు రాజులకును, ఆపైన కాన్‌స్టాంటినోపిలునుండి గొప్ప సామ్రాజ్యమును పాలించిన తురుష్క చక్రవర్తులకును వశులైరి. ఇది మధ్యయుగపు చరిత్ర.

అరేబియా దేశముయొక్క ఆధునిక చరిత్రలో వహాబీ ఉద్యమము పేర్కొనదగినది. ఈ ఉద్యమమును ప్రారంభించిన యాతడు మహమ్మద్ ఇబ్న్ అబ్దుల్ వహాబ్. ప్రవక్త మహమ్మదుచే బోధింపబడిన ఇస్లాము మతమునందు కాలక్రమమున ప్రవేశించిన లోపములను సంస్కరించి, సత్యమగు ఇస్లాము మతమును మరల నెలకొల్పవలెననియు, ఆనాడు అరేబియాలో వ్యాపించియున్న అంతఃకలహములను తుదముట్టించి, బలమైన యొక అరబ్బు రాజ్యమును స్థాపింపవలయుననియు, ఈ సంస్కర్త ఆశయములు. వహాబీ ఉద్యమము 18 వ శతాబ్దియందు ప్రారంభమై క్రమముగ బలపడెను. మొదటినుండియు సౌదీ వంశమువారు వహాబీ ఉద్యమమును బలపరచి, అరబ్బు జాతీయ రాష్ట్రస్థాపనకై యత్నింపసాగిరి. ఈ ప్రయత్నములో తురుష్కులు వీరిని ప్రతిఘటించిరి. ఈ కథాకాలమునాటికి అరేబియా, తురుష్క సామ్రాజ్యములో నొక భాగముగ నుండుట గమనింపదగినది. అయినను నెజదీయకు వహాబీలు రియాధ్ అనుచోట తమ ముఖ్యస్థానమును నెలకొల్పి, నూతనరాజ్య స్థాపనమునకై ప్రయత్నములు సాగించిరి. 1902 సంవత్సరమునాటికి అబ్దుల్ అజీజ్ ఇబ్న్ సౌద్ అను నాయకుడు వహాబీ ఉద్యమమునకు నేతయై దానిని బలపరచెను. ఇతడు క్రమముగ తన రాజ్యమును పెంపొందించుకొని, మొదటి ప్రపంచ యుద్ధమున ఆంగ్లేయుల పక్షము వహించి, తురుష్కులతో పోరాడి వారి నోడించెను. ఈ విధముగ ఇబ్న్ సౌద్ బలపడెను. ఈ రాజు మిక్కిలి రాజనీతి కుశలత గలవాడు. ఇతడు తన దేశములోని తిరుగుబాటుదారుల నణచివైచియు, బలవంతులగు నాంగ్లేయులతో స్నేహభావము పాటించియు, నేటి బలవత్తరమగు సౌదీ అరేబియా రాజ్యమును నెలకొల్పగలిగెను. ఇతడు ఎఱ్ఱసముద్ర తీరమునను, పారసీక గుడ ప్రాంతమునందును గల నూనె గనులను అమెరికా కంపెనీలకు కౌలుకిచ్చి విశేషధనమును సేకరించెను. ఆ ధనమును వ్యయపరచి, ఇతడు తన రాజ్యమునందు గనులను త్రవ్వించియు, నీటి పారుదల

సదుపాయములు గావించియు, అరబ్బు ప్రజల క్షేమము నకై పాటుపడెను. ఇబ్న్‌సౌద్ తన రాజ్యములోని వివిధ భాగములకు స్వపరిపాలనాధికారము నొసంగి, ప్రజాస్వామిక సిద్ధాంతముల నంగీకరించెను. రెండవ ప్రపంచయుద్ధములో ఇబ్న్‌సౌద్ రాజు తటస్థభావమును వహించి, యుద్ధపు దుష్ఫలితములనుండి తనరాజ్యమును కాపాడెను. అరేబియా యొక్క ఆధునిక చరిత్రలో ఇబ్న్‌సౌద్ రాజు పరిపాలన మొక ముఖ్యఘట్టము.

అరబ్బులు కేవలము వీరులుమాత్రమే కారు. వారి యందు విజ్ఞానపిపాస కూడ మిక్కుటముగ కలదు. అరబ్బీ భాష ప్రపంచములోని ఉత్తమ ప్రామాణిక భాషలలో నొకటిగ పరిగణింపబడుచున్నది. ఈ భాషయందు ప్రవక్త మహమ్మదునకుపూర్వమే ఉన్నతస్థాయికిచెందిన కవిత్వము ఆవిర్భవించెను. ఇస్లాము మతము దేశ దేశాంతరములలో వ్యాపించిన కాలమున అరబ్బీభాషకూడ మిక్కిలి అభివృద్ధి గాంచెను. అబ్బాసీ వంశపు ఖలీఫాల కాలమున అరబ్బీ భాష యందు అనేక శాస్త్ర గ్రంథములు రచింపబడెను. అల్ మన్సూర్, హారూన్ అల్ రషీద్ అను ఖలీఫాలు గొప్ప విద్యాపోషకులుగ ఖ్యాతివహించిరి. వారి ప్రోత్సాహము వలన గ్రీకు, పారసీక, సిరియక్ భాషలలోని అనేక ఉత్తమ గ్రంథములు అరబ్బీ భాషలోనికి అనువదింపబడెను. ఈ ఖలీఫాలు బాగ్దాదు, బాస్రా, కూఫా, బొఖారా, అలెగ్జాండ్రియా నగరములందు ఉత్తమ విద్యా కేంద్రములను గ్రంథాలయములను నెలకొల్పిరి. అరబ్బులు చారిత్రిక రచనము, భూగోళశాస్త్రము, గణితశాస్త్రము, తత్త్వశాస్త్రము, ఖగోళశాస్త్రము, వైద్యశాస్త్రము మున్నగు విద్యలందు గొప్ప ప్రజ్ఞను సాధించి, చక్కని గ్రంథములను రచించిరి. అరబ్బులు శిల్పకళను కూడ మిక్కిలి అభివృద్ధి కావించిరి. స్పెయిను దేశమున అరబ్బులచే నిర్మింపబడిన ప్రాచీనపు కట్టడము లిందులకు నిదర్శనము.

ఆ. శా.

ఆరేబియా (భూగోళము).- స్థాన నిరూపణము : అరేబియా ఆసియా యొక్క నైరృతి దిక్కునందు 34° 30' ఉ ; 12° 45' ఉ యొక్కయు, 32° 30', మరియు 60° తూ ల యొక్కయు నడుమ వ్యాపించి యున్నది. అది పశ్చిమమున ఎఱ్ఱ సముద్రముచేతను, దక్షిణమున హిందూ మహాసముద్రము చేతను, ఏడెన్ సింధు శాఖ చేతను, తూర్పునందు ఓమెన్, పర్షియన్ సింధుశాఖల చేతను చుట్టుకొనబడియున్నది. ఉత్తరమున ఇరాక్, ఇస్రాయిల్ దేశములు అను భూభాగములు ఎల్లలుగా నున్నవి.

వాయవ్య దిశనుండి ఆగ్నేయ దిశవరకు ఈ ద్వీపకల్పము యొక్క గరిష్ఠ - దైర్ఘ్యము కానవగును. మొత్తము విస్తీర్ణము దాదాపు 12 00,000 చదరపు మైళ్ళు.

సామాన్య లక్షణములు : అరేబియా ఒక పీఠభూమి. అది నైరృతి దిశనుండి ఈశాన్య దిశవైపునకు ఏటవాలుగా నున్నది. దాని నైరృతి దిగగ్రము మిక్కిలి ఉన్నతమైనది. నిట్రముగానున్న పడమటి అంచు ఎఱ్ఱసముద్రమట్టము నుండి 4000 అడుగులు మొదలుకొని 8000 అడుగుల ఎత్తును కలిగియున్నది. 80 మైళ్ళకు మించని వెడల్పు గలిగిన మండల మొకటి సముద్రతీరమునకును, పర్వతపాదములకును నడుమ నేర్పడుచున్నది. ఈ పీఠభూమి యొక్క పూర్వోత్తరభాగము క్రమముగా, యూఫ్రటీసు నదివైపునకును, పర్షియన్ సింధుశాఖ వైపునకును వాలియున్నది. పూర్వ దిశాంతమునందు జెబెల్-అఖ్దర్ పర్వత పంక్తి ఈ వాలును అడ్డగించుచున్నది.

నీటివసతి లేకపోవుటవలనను, అనిశ్చితమైన వర్షపాతము వలనను ఎడారిమొత్తములో ⅙ భాగము మాత్రమే స్థిర నివాసమునకు యోగ్యమైయున్నది. నైరృతి ఋతుపవనముల మార్గమునకు ఎడముగా నుండుటవలనను, ఎత్తైన కొండలు లేకపోవుటవలనను, ఇచట చాలినంత వర్షము పడదు. కావున అది పట్టి శుష్కమైన పీఠభూమి. నదులు అప్పుడప్పుడు వరదలై పారును కాని సాధారణముగ అవి ఎండియే యుండును. అరేబియాను మూడు నైసర్గిక భాగములుగా విభజింపవచ్చును.

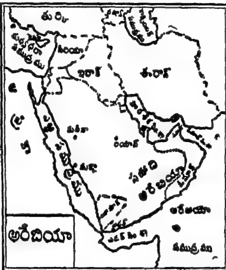
(i) ఉత్తరభాగము, (ii) మధ్యభాగము, (iii) దక్షిణ భాగము.

(i) ఉత్తరభాగము .— ఇంచుమించు ఉత్తరభాగమంతయు ఇసుకతోను రాళ్లతోను నిండియుండును. కాని కొన్ని ఋతువులలో ఉత్తమమైన పచ్చికబయళ్ళు అక్కడ కనిపించును. ఇసుకలందయును దాదాపు స్థిరనివాసములు

లేక ద్రిమ్మరుచుందురు గోపాలకవృత్తి నవలంబించు చుందురు

(ii) మధ్యభాగము - ఇది శుష్కమైనది ఇసుకస్టెప్‌లతోను, రాళ్ళతోను నిండియుండును అచ్చటచ్చట కొన్ని బావులు కనిపించును ఎప్పుడును సంచరించు స్వభావము గల జను లీప్రాంతము నాక్రమించియుందురు. ఇక్కడ సేద్యము చేయుటకు కొంత అవకాశము కలదు

(iii) దక్షిణభాగము - ఇందుఆసియాఖండపు ఎత్తయిన పీఠభూములు కలవు పశ్చిమమున ఎమెన్‌ను, తూర్పున జెబెల్ అఖ్దర్ అను పర్వత పంక్తులు కలవు ఉన్నత ప్రదేశ మగుటవలనను, సముద్రము సమీపమున నుండుటచేతను, ఇచటి శీతోష్ణస్థితి సమముగా నుండును జనులు వ్యవసాయమే వృత్తిగా గల వారు. ఈద్వీపకల్పముతో ఎమెన్ ప్రాంతమునందలి బాటినా తీరము మిక్కిలి సారవంతమయిన మండలము ఆ మండలము జెబెల్-అఖ్దర్ కొండల నుండి పారు ఏరుల సహాయముతో సాగు చేయబడుచున్నది

ఉద్భిదజాలము వేసవికాలములో అన్ని ప్రాంతము లందును జొన్నలు, ధురా, దుఖాన్ మున్నగు ఆహార ధాన్యములను ఇచట పండింతురు పీఠభూములలో మొక్కజొన్న, గోధుమ, బార్లీ, చలికాలమునందు వరి మితముగా పండింతురు గుమ్మడికాయలు, ముల్లంగి గడ్డలు, దోసకాయలు, కర్బూజాకాయలు బంగాళా దుంపలు, ఉల్లిగడ్డ, వెల్లుల్లి (ఒకవిధమైన ఉల్లి) మున్నగు శాకములు పండింతురు గులాబీ, మల్లె, చామంతి, లవెండరు మున్నగు సువాసనగల మొక్కలను ఇచట పరిమళద్రవ్యములను తయారు చేయుటకయి పెంచుదురు. 4000 నుండి 7000 అడుగుల ఎత్తుగల ప్రదేశములలో కాఫీ ఉత్పత్తి జరుగును అరేబియా ఖర్జూరపు చెట్లకు సుప్రసిద్ధము.

జనులు : ఇచటి జనులు రెండు తెగలకు చెందినవారై యున్నారు అచ్చమైన అరబ్బులనియు, ముస్తారబ్ లేక స్వదేశస్థులుగా అంగీకరింపబడిన వారనియు ఇచటి మొత్తము జనాభా 80 లక్షలు ఇందులో సంచరణ శీలురైనవారు పదిలక్ష లుందురు జనులు విశేషముగా ద్వీపకల్పముయొక్క తీరప్రాంతమందు నివసింతురు వారు వర్షపాత మున్న ప్రాంతములలో భూమిని దున్ని వ్యవసాయము చేసికొందురు

జంతుజీవనము ఒంటె అరబ్బులకు మిక్కిలి ఉపయోగకరమైన పెంపుడు జంతువు ఇది దప్పికను సహింపగలుగును. అందుచేత ఇది ఎడారిలో దీర్ఘమైన ప్రయాణము చేయగలదు దీనిపాలుమనుష్యులకును, గుఱ్ఱములకును జీవనాధారము సాధారణముగా, 400 పౌనుల బరువును మోయును ఎండకాలములో దినమునకు 20, 25 మైళ్లవరకు ప్రయాణము చేయగలదు మూడు నాలుగు దినముల కొకసారి దీనికి నీరు అవసరమగును చలికాలమున 25 దినములు మీరి నీరు త్రాగకుండ ఇది బ్రతుకగలదు సవారి చేయువానిని సవారిఒంటె దినమునకు మూడుమైళ్లు మోసికొనిపోగలదు ఎడారివేడిమిని తుఫాను గాలులను తట్టుకొనగలదు కావున దీనికి 'ఎడారి ఓడ' అను పేరు కలిగినది

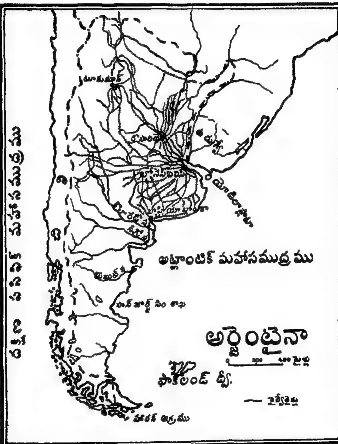
ప్రముఖులైన షేకులు, అమీరు కుటుంబములవారు మాత్రమే గుఱ్ఱములను పోషింతురు. దాడులు జరుపుటకు మాత్రము వీటిని ఉపయోగించుచుందురు. వీటికి కావల

పిల్ల మేకను నీటిని ఒంటెలపైన తీసికొనిపోవుచుందురు. ఉత్తరభాగమునందలి ఎడారిలోను, మెసపొటోమియా లోను, అబేజ, షమ్మర్ అను జాతులవారు అధికసంఖ్యలో గుఱ్ఱములను పోషింతురు. ఇచ్చట కొన్ని ఉత్తమజాతికి చెందిన గుఱ్ఱములును కలవు కాని అవి దప్పికను ఓర్చుకొనజాలవు. అరేబియా దేశమందంతటను గాడిదలను పెంచుదురు. పట్టణములందు ధనికులు వీటిపై నెక్కుదురు. వీటి పాలను కూడా జనులు ఉపయోగింతురు. ఈ దేశమునందుగల జనులకు ఎడారులలో గొఱ్ఱెలు, మేకలు ముఖ్యమైనవి. ఎండకాలమున వీనికి రెండు దినములకొకసారి నీరు త్రావును. ఇచటి స్త్రీలు దినమునకొకసారి సంజవేళ పాలు పితుకుదురు. పురుషులు ఒంటె పాలను పితుకుదురు.

బి. యజ్ఞన

అర్జెంటైనా - 1516 వ సంవత్సరములో రయోడిలా ప్లాటా అను ప్రదేశమును డాన్ జువాన్ డయాజ్ డిసోలిస్ అను యాత్రికుడు కనుగొనెను. ఈ దేశము దక్షిణ అమెరికా ఖండములోనిది. 1816 లో అర్జెంటైనా రిపబ్లిక్ అను రాజ్యము స్పెయినువారి పరిపాలనము నుండి స్వాతంత్ర్యము సాధించుకొనెను. ఇది 27 లక్షల చదరపు కిలోమీటర్ల పై వైశాల్యము కలిగి, ఒకకోటి 78 లక్షల ప్రజలతో నిండియున్నది.

జనులు, పరిపాలనము : ఇది ప్రజాస్వామ్యదేశము. 1949లో రాజ్యాంగనిర్ణయము జరిగినది. ఈ దేశములో 16 రాష్ట్రాలు, 8 ప్రదేశాలు, 1 ఫెడరలు జిల్లా ఉన్నవి. ఈ దేశములో నున్నవారిలో ఎక్కువ మంది యూరోపా

ఖండము నుండి వచ్చినవారే. వారిలో ఇటలీ, స్పెయిను దేశాలవారు ఎక్కువమంది ఉన్నారు. ఇండియనులు అను స్థానిక జాతుల సంఖ్య 80,000 లకు మించిలేదు. ప్రజలలో పెక్కురు క్రైస్తవులు కలరు. వీరు రోమను కాథలిక్ శాఖకు చెందినవారు. 6 మొదలు 18 సంవత్సరాల వరకు పిల్లలకు ఇచట ఉచితవిద్య ఒసగబడును. 1950 లో 90,201 మంది విద్యార్థులు విశ్వవిద్యాలయాలలో చదువుచుండిరి. ఇచటి ఫెడరలు న్యాయస్థానము, రాష్ట్ర న్యాయస్థానాలు వివాదాలను తీర్చుచున్నవి. బ్యూనాస్ ఐర్స్ అను పట్టణము అర్జెంటైనాకు రాజధాని. అక్కడ సర్వోన్నత న్యాయస్థానము (Federal Court) ఉన్నది. సైన్యములో నౌకాబలము ఎక్కువ. దానిలో 600 ఆఫీసర్లు, 11,000 నావికులు ఉన్నారు. 50 నౌకలు పనిచేయుచున్నవి. అమెరికా నుండి యుద్ధ నౌకలు కొనబడినవి.

ఆర్థిక పరిస్థితులు : అర్జెంటైనాలో ముఖ్య పరిశ్రమ పశువులను పెంచుట. ఇచ్చటి పశుసంఖ్య 8 కోట్ల 75లక్షల పరిమితి గలిగి, ప్రపంచములో చతుర్థస్థానమును ఆక్రమించుకొనుచున్నది. అర్జెంటైన్ పశువులసంస్థద్వారమున ఈ పశు పరిశ్రమ జాతీయము చేయబడినది. ఇచటి నుండి జరుగు మాంసము యొక్క ఎగుమతి ప్రపంచములో ప్రథమ స్థానమును ఆక్రమించినది. బ్యూనాస్ ఐర్సులో ప్రపంచములో పెల్ల మాంసము నిలువచేయు గొప్ప యంత్రాగార మొకటి ఉన్నది. అందులో ప్రతిదినము 5000 పశువులు, 10,000 గొఱ్ఱెలు వధింపబడి, వాటి మాంసము నిలువచేయబడుచున్నది. ఇచట గోధుమపంట ఇటీవల వృద్ధిఅయినది. మాసెగింజల ఉత్పత్తిలో, వ్యాపారములో అర్జంటైనాకు అగ్రస్థానము ఉండెడిది. ఇప్పుడు మాసెను ఈ దేశములోనే తీయుచున్నారు. గోధుమ రవ్వను తయారుచేయుట ఈ దేశములో రెండవ పెద్ద పరిశ్రమ. ఆధునిక పరిశ్రమలు స్వల్పముగా స్థాపింపబడినవి. ఇచటి విదేశ వర్తకమంతయు ప్రభుత్వమే చేయుచున్నది. అర్జెంటైనా, పారిశ్రామిక వస్తువులను చాల భాగము దిగుమతి చేసికొనుచున్నది. ఇది ఇంచుమించు పూర్తిగా బ్రిటను దేశముతోనే విదేశ వ్యాపారమును చేయుచుండును. కాని, వ్యాపారము అంతయు ఇప్పుడు అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములతోనే జరుగుచున్నది. పెక్కు రైలు మార్గాలు కలవు. 46,000 కిలోమీటర్ల రైలు మార్గము ప్రభుత్వము అధీనములో ఉన్నది. నౌకా వ్యాపారము ఎక్కువగా నున్నది.

డి. వి. కృ.

అర్థశాస్త్ర ప్రమేయము - మానవునకు గల శక్తి, సాధనములు బహు పరిమితములు. కాని అతనికి పెక్కు కోర్కెలు గలవు. కావున ఆ అవసరములలో ఏదిముందు, ఏది వెనుక తీర్చుకొనవలయునని యోచించుట అవసరమగుచున్నది. అట్లు పరిమిత శక్తిసాధనములను వివిధ అవసరములకు వినియోగించుటలో మిక్కిలి తక్కువ ప్రయత్నముతో అత్యధికమగు సంతృప్తి నొందుటకు ప్రయత్నము జరుగుట సహజము. కావున కోర్కెలు, వాని సంతృప్తి, అందులకు జరుగు ప్రయత్నము అనునవి ఆర్థిక సమస్యలయందు ప్రధానభాగములు. నాలుగవదియైన 'మార్పిడి' (exchange) ఈనాటి ఆర్థిక సమస్య అందు ప్రాబల్యము వహించుచున్నది.

ఆర్థికశాస్త్రము సంఘజీవియగు మానవుని యొక్క ధన సంబంధమగు సమస్యలకు సంబంధించి యున్నది. ఇది ఒక సాంఘికశాస్త్రము. ఐకొనమియా అను గ్రీకు పదమునుండి పుట్టినది. గృహనిర్వహణ శాస్త్రమని ఈ పదమునకు అర్థము. మార్క్సు అను రచయిత యావత్ చరిత్రను ఆర్థికదృష్ట్యా వ్యాఖ్యానించుటను బట్టియే ఈనాడు ఆర్థిక సమస్యలెంత ప్రాముఖ్యమైనవో తెలియగలదు. రాజకీయ స్వాతంత్ర్యమును పొంది, ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యము కొరకు ప్రణాళికలద్వార మనము తీవ్ర ప్రయత్నములు చేయు మనదేశమున ఈ విషయ ప్రాముఖ్యమును గూర్చి నొక్కి చెప్పవలసిన పనిలేదు.

ఒక శాస్త్రప్రమేయమును స్థూలముగా గుర్తించుట వేరు, సూక్ష్మముగా నిర్వచించుట వేరు. మరి ఆర్థిక శాస్త్రము నిర్వచించు టెట్లు? అరిస్టాటిల్ ఏనాడో దీనిని గృహనిర్వహణ శాస్త్రముగ పరిగణించెను. అతనిదృష్టిలో కోర్కెలను తృప్తిపరచుకొనుటకు సంబంధించిన అందలి భాగము సహజము; డబ్బు మార్పిడి మొదలగునవి అసహజములు. సమిష్టార్థిక సిద్ధాంతములకు జనకుడని చెప్పబడెడు ఆడమ్‌స్మిత్ జాతుల సంపదల స్వభావము,

అందుకుగల కారణములు వీనికి సంబంధించిన విచారణగ దీనిని పరిగణించెను దాని కాధారముగ పేరొంది 19 వ శతాబ్దములోని రస్కిన్, కార్లయిల్ మొదలగు సాహిత్యకారులు దీనిని "భయంకరశాస్త్ర" మని వర్ణించిరి కాని అర్థశాస్త్రరీత్యా సంపద యన కేవలము ధనమని మాత్రమే అర్థముకాదు ప్రజల అవసరములను తీర్చు పరిమితము అగు వస్తువులు, సేవలు అని అర్థము ఆల్‌ఫ్రెడ్ మార్షల్ "సంక్షేమమునకు వలయు భౌతిక వస్తుసంచయమును సంపాదించి, ఉపయోగించుటకు సన్నిహితముగ సంబంధించినటువంటి వ్యక్తిగత సాంఘిక చర్యలోని భాగము" ఇందలి విషయమని వర్ణించినాడు ఇతని దృష్టిలో అది కేవలము సంపదకు సంబంధించినదే కాక అంతకంటెను ముఖ్యముగా మానవునకు సంబంధించి యున్నది ఈ నిర్వచనము యొక్క ముఖ్య గుణము ఏమన అది సంపదకు, సంక్షేమమునకు పరస్పరసంబంధము కల్పించుచుండుటయే పెగూ మొదలగు ఆర్థిక శాస్త్రవేత్తలీ యంశమునే విస్తరింపచేసిరి. ప్రసిద్ధ భారతీయ ఆర్థిక శాస్త్రవేత్తయగు డా వి కె ఆర్ వి రావుగారు "ఆర్థిక కార్యముల స్వభావము - ఉద్దేశము" అను ఉపన్యాసములో ఆర్థికశాస్త్రము ఉత్పత్తి, మార్పిడి మొదలగువానిని పరిశీలించుట, కేవలము పరిశీలనకొరకే కాక, మానవ వ్యక్తిత్వ వికాసము అను ఆదర్శసాధనకుమాత్రమే యని వక్కాణించియుండిరి ప్రొఫెసర్ కానన్ "భౌతిక సంక్షేమ కారణముల పరిశీలన" యని ఆర్థికశాస్త్రమును నిర్వచించెను ఈ నిర్వచనమును లయొనల్ రాబిన్సు అను ఆర్థిక శాస్త్రవేత్త విమర్శించుచు ఆర్థిక శాస్త్ర దృష్ట్యా ఏవి భౌతికవస్తువులో, ఏవి కావో వాటిని చెప్పుట కష్టము అని వాకొనినాడు ఉదాహరణకు గాయకుని గానము వంటివి భౌతికవస్తువులు కాకపోయినను అవిగూడ ఆర్థిక శాస్త్రరంగములోనివే మరియు సాంఘిక సంక్షేమమునకు దోహదకరములుగాని (ఉ సారాయము తయారు చేయుట) అనేక విషయములుగూడ అర్థశాస్త్రరంగము లోనివే అని రాబిన్సు వాదించెను సంక్షేమము అను పద ప్రయోగములో నైతిక విషయము ఇమిడియున్నది అట్టి తీర్పు చెప్పు అధికారము ఆర్థికశాస్త్రమునకు లేదు అనునది రాబిన్సు చేసిన మరియొక విమర్శ ఈ నిర్వచనము ఆదర్శవాదముపై ఆధారపడినదనియు, ఏ శాస్త్రముమను అట్టి పునాదులపై ఆధారపడరాదనియు కూడ ఆక్షేపించబడినది హాబ్సు మొదలగు ఆర్థికవేత్తలకు ఈ విమర్శనము అంకుశమువలె నాటుటచేత సంక్షేమ ఆర్థిక శాస్త్రమునకు శాస్త్రయుక్తమైన పునాది నిర్మించుటకు వారు కంకణధారులైరి

కానన్ నిర్వచనమును ఇట్లు చీల్చి చెండాడిన రాబిన్సు, ఆర్థిక శాస్త్రమును "కోర్కెలకును, బహువిధోపయోగములుగల పరిమితవస్తు సంచయమునకునుగల పరస్పర సంబంధముగా మానవ ప్రవర్తనమును పరిశీలించుట" అని నిర్వచించెను కేవలము ఆశయములుగాని, సాంఘికపరిస్థితులుగానిగాక వాటిపరస్పర సంబంధమే ఆర్థికశాస్త్రము యొక్క పరిశీలనాంశమని రాబిన్సు అభిప్రాయము అతనిదృష్టిలో ఆర్థిక వేత్త, ఒక మార్గమునకు సంబంధించిన వివిధాంశములను చర్చింపగలడేకాని ఆ మార్గము ఉచితమైనదా యను విషయముపై తీర్పు చెప్పజాలడు

ఈ నిర్వచనమునగూడ లోపములు లేకపోలేదు పైనిర్వచనము ఒక ప్రత్యేకరకపు మానవ కార్యములకు పరిమితమైయుండ, ఇది ఒక ప్రత్యేక ప్రవర్తనమునకు పరిమితమైయున్నది అంతేగాక రాబిన్సు పేర్కొనినట్లు "పరిమితత్వము" ఆర్థికవిధాన మంతటియొక్కయు సామాన్య లక్షణమని చెప్పుట సాహసము అంతేగాక ఆర్థికవేత్త ఆదర్శములపై తీర్పు చెప్ప నని మడిగట్టుకొని కూర్చుండుట అసాధ్యము, అవాంఛనీయమునుగూడ పెగూ చెప్పినట్లు ఆర్థికవేత్తకు ఇందలి కుతూహలము తత్త్వవేత్తకువలె విజ్ఞానము విజ్ఞానము కొరకేయను జిజ్ఞాసవలన కలిగినదికాదు రోగిని నయముచేయవలయు నను ఆసక్తిగల శరీర శాస్త్రవేత్తయొక్క కుతూహలము వంటి దది అట్టివని అవాంఛనీయ మనుటకు కారణము ఆర్థికవేత్త తీర్పుచెప్పుటయగునేమో అని భయపడినంత కాలము అది కేవలము ఒక సాంకేతిక శాస్త్రముగనే మిగిలియుండి అందుండి మానవ సమస్యల పరిష్కార మార్గములు లభించుట దుర్లభ మగుటయే

అంతమాత్రముచేత రాబిన్సుయొక్క నిర్వచనములో సుగుణము లేదని చెప్పరాదు ఆ నిర్వచనము పరిమితత్వము (Scarcity), ఎన్నిక (Choice) అను ప్రాతిపదిక

లపై సాధారణముగ ఆర్థికశాస్త్రరంగమును సువిశాలము చేసినది.

ఆర్థిక శాస్త్రమును ఇంకను పెక్కుమంది పెక్కు విధములు నిర్వచించిరి. ఉదాహరణకు బెవరిడ్జి దీనిని "భౌతికావసరములు తీర్చుకొనుటకు మానవు లొకరితో నొకరు సహకరించు సామాన్యపద్ధతుల యొక్క పఠనము" అని నిర్వచించెను.

ఆర్థిక శాస్త్ర స్వభావము: ఆర్థికశాస్త్ర నిర్వచనము తర్వాత ప్రధానమైన ప్రశ్న, ఆర్థికశాస్త్రము ఒక శాస్త్రమగునా, కాదా యనునది. శాస్త్రము (Science) అను అర్థములో తీసికొనినచో పారిశ్రామిక విప్లవమునకు పూర్వము గల ఆర్థిక శాస్త్రమునకు అర్థశాస్త్రమనిపించుకొనుటకు పూర్తిగ అర్హత లేదు. ఈ విప్లవారంభములోనే ఆడమ్‌స్మిత్ మహాశయుని కృషివలన ఈ శాస్త్రమునకు పునాదులు వేయబడినవి. ఆర్థికశాస్త్రమొక సాంఘిక శాస్త్రము, సంఘములోని మానవు డిందలి విషయము, గమనించిన విషయసామగ్రి ఆధారముగ సంఘమందలి సామాన్య లక్షణములను కనుగొనుటయే యిందు జరుగు ప్రయత్నము. అతే దీనిని ఒక కళ (art) అను వారును లేకపోలేదు. పెగూ యను ఆర్థికవేత్త దీనిని నీతిశాస్త్రమునకు సహకారిణి (A hand maid of ethics) అని వర్ణించినాడు. ఇతని దృష్టిలో ఆర్థికశాస్త్రమనగా మెదడుతో వ్యాయామము చేయుట కారాదు.

అయితే ఈ రెండు అభిప్రాయములును రెండు అతివాదములై యున్నవి. స్వచ్ఛరూపములో ఆర్థికశాస్త్రమొక శాస్త్రమే. అది పెగూ చెప్పినట్లు ఆచరణలో పనికి వచ్చు సూచనలిచ్చు బాధ్యతకల్గి యుండుటయు నిజమే. కావున "కళకు ఆధారము కాజాలు శాస్త్రము" అను వర్ణనము సముచితముగా నుండును.

[illegible] శాస్త్రము [illegible] ఈ శాస్త్రములందలి [illegible] ప్రశ్నము ఉదయించ[illegible] శాస్త్రము [illegible] శాస్త్రము [illegible] లగు శాస్త్రము[illegible] [illegible] మార్షల్ [illegible] శాస్త్రము [illegible]

శాస్త్రముల సహకారముతో ఆర్థికశాస్త్రము మరింత శాస్త్రయుక్తమగుచున్నది.

ఆర్థిక శాస్త్రము - ఇతర సాంఘికశాస్త్రములు: (1) ఆర్థిక శాస్త్రము - సంఘశాస్త్రము (Sociology):— కాస్టే అను నతడు ఆర్థికశాస్త్రమొక ప్రత్యేక శాస్త్రము గాదనియు అది సాంఘికశాస్త్రమందు అంతర్భాగమనియు చెప్పెను. ఇది కొన్ని విషయములం దట్లు కనబడినను, దీని ఉద్దేశములు వేరు. ఈ రెండు శాస్త్రముల యొక్క అవకాశ, ప్రమేయములలోనే భేదము కలదు.

(౨) ఆర్థికశాస్త్రము - రాజకీయ శాస్త్రము: పై రెండును సన్నిహితములుగా గోచరించినప్పటికిని భేదము లున్నట్లే. ఈ రెంటియందును భేదము లెంత ప్రస్ఫుటములుగా నున్నప్పటికిని వీటి పరస్పర సంబంధము బహు సన్నిహితము. 'పొలిటికల్ ఎకానమీ' అను పేరు ఈ శాస్త్రమునకు ఇటీవలివరకు ప్రయోగింప బడుటయే యిందులకు ప్రబలసాక్ష్యము. సనాతనార్థిక శాస్త్ర జనకుడగు ఆడమ్‌స్మిత్ దీనిని ప్రభుత్వమునకు రాబడి తెచ్చు సాధనముగ పరిగణించెను. ఆర్థిక కార్యములు రాజకీయ చట్రము లోలోపలనే జరుగును మరియు అనేక రాజకీయ సమస్యల పునాదులు ఆర్థికములగుటయు కద్దు. అంతేగాక ఈ రెండు శాస్త్రములకు సంబంధించిన విషయములు పెక్కుగలవు. ఈనాడు ఎల్లెడల వినబడు సామ్యవాద వ్యవస్థను అందుకు ఉదాహరణముగా పేర్కొనవచ్చును.

(౩) ఆర్థికశాస్త్రము, నీతిశాస్త్రము - ఏది తప్పు, ఏది ఒప్పు అని నిర్ణయించునది నీతిశాస్త్రము. ఆర్థికశాస్త్రము ఆ విషయములో మూకీభావము వహించును. కాని అర్థశాస్త్ర విషయములనుండి నీతిశాస్త్ర - ఆదర్శములకును, నీతిశాస్త్ర - ఆదర్శములనుండి సంక్షేమ - ఆర్థికశాస్త్రమునకును పుష్టి కలుగుచున్నది. అతే మద్యపాన నిషేధము వంటి కొన్ని సమస్యలపై ఆర్థికశాస్త్రవేత్త చూపు వేరు, నీతిశాస్త్రవేత్త దృక్పథము వేరు.

ఇంతవరకును ఆర్థికశాస్త్ర స్వరూప, స్వభావముల గూర్చి స్థూలముగ చర్చించితిమి. ఇట్టి చర్చవలన మనము [illegible] వ్యామోహితుల మగు ప్రమాదము [illegible] ఈ శాస్త్రమువలన వాస్తవికదృష్టి [illegible] ఉదాహరణము తీయవచ్చును

మన జాతీయోద్యమ ప్రారంభములో రేనడే మహాశయుని గ్రంథములు, దాదాభాయి నౌరోజీ భారతీయ దారిద్ర్యమునుగూర్చి వ్రాసిన గ్రంథము - ఇవి మన కనులను విప్పిన అమూల్య గ్రంథములు కేవలము భారీ పరిశ్రమలే త్రవ్వి తలకెత్తునను వ్యామోహములో చిక్కుకొనియున్న మనకు డా కుమారప్పవంటి గాంధేయ ఆర్థిక శాస్త్రవేత్తలు, మహాత్మునియొక్క వికేంద్రీకరణ సూత్రమును వివరించి మేలుచేసిరి అంతేగాక "స్వచ్ఛమగు ఆర్థిక శాస్త్రము" మేధకు ఆసనము వంటిది సంక్షేమ ఆర్థిక శాస్త్రము పరిపాలకులకును, శాసనసభ్యులకును చక్కని సూచనల నీయజాలును ఆర్థిక సమస్యలకు ఈనాటి ప్రపంచములోగల ప్రాధాన్యమును గుర్తించినవారికి ఈశాస్త్రపఠన మెంత ప్రయోజనకరమో సుస్పష్టమగును ప్రపంచశాంతిని కాపాడుటయే ఆశయముగాగల ఐక్యరాజ్య సమితి అధ్వర్యమున ఆర్థిక విషయములలో పని చేయుటకు ప్రత్యేక శాఖలు నెలకొల్పబడినవి

ఈ యంశము లన్నియు ఆర్థిక శాస్త్రమునకు నేటి జీవితములోగల ప్రాధాన్యమును స్పష్టపరచుచున్నవి చిన్న పంచాయితీసంస్థ, రాబడి సమస్య మొదలుకొని పార్లమెంటు చర్చించు ఆదాయ వ్యయ పట్టిక వరకును ప్రతిచిన్న సమస్యను, పెద్ద సమస్యను గ్రహించుటకు ఆర్థిక విజ్ఞానము అవసరము ముఖ్యముగా ప్రభుత్వమునకు ఆర్థికరంగమున గల స్థానము వికేంద్రీకరణము - మొదలగు సమస్యలపై తర్జన భర్జనలు జరుగు నీనాడు భారత యువకుల కీ శాస్త్రములో సమగ్ర విజ్ఞానమావశ్యకము

డా ఆర్ వి రా

అర్థశాస్త్ర సిద్ధాంతముల చరిత్ర - ఆర్థికసిద్ధాంత వికాసము అతి ప్రాచీనకాలమందలి ఆర్థికసిద్ధాంతములు మత, నైతిక, రాజకీయ, న్యాయశాస్త్ర సిద్ధాంతములతో మిశ్రితములై యుండుటచే వానిని యథార్థ వ్యాఖ్యానమును ఎత్తి చూపుటయే పెక్కు సందర్భములందు కష్టసాధ్యము ప్రాచీన ప్రపంచపు భావనయే అన్యవిధముగ నుండెను ఆచారములు, అధికారములు చెలాయింపు కలిగియున్న యుగ మది పరిశ్రమము బానిసలు చెయ్యవలసిన పనియనియు, యజమాని దాని ఫలితములను పొందుదురనియు అనాటివారు భావించెడువారు అట్టి పరిస్థితిలో నేడు ఆర్థికశాస్త్రము అని పిలువబడు రీతిని ఆర్థికశాస్త్రము అభివృద్ధి చెందుటకే అవకాశము లేకుండెను

అతిప్రాచీన నాగరకతలు : ప్రకృతిమాతయొక్క అనుగ్రహమునకు లోనై, మానవుని అత్యల్ప కృషివలనకూడ అతని అవసరములను మించిన ఫలసాయము నొసగు దేశములందే అతి ప్రాచీనములగు మానవ నాగరకతలు ఉద్భవించినవి అట్టి అదనపు ఫలసాయమున్నపుడే అభివృద్ధి సాధ్యమగును మనకు తెలిసిన వాటిలో, మిక్కిలి ప్రాచీనము లగు ఈజిప్టు, బాబిలోనియా నాగరకతలు, మహానదీ లోయలలో, సారవంతమగు భూములలో, వెచ్చని శీతోష్ణస్థితిలో, స్వల్పకృషితోనే మానవులు జీవనము చేయగల ప్రదేశములందే ఉత్పన్నమైనవి

గ్రీసు, రోము గ్రీకులు ఈజిప్టుదేశస్థులతో తమకు కల్గిన సంపర్కమువలన, పెక్కు విషయములు తెలిసికొన్నవారే యైనప్పటికిని, నవీన కాలవర్తులకు మార్గదర్శకులు అయి యున్నారు ఆర్థిక విషయములను సిద్ధాంతీకరించుట, గ్రీకుపండితుల రచనలయందే మొదట ప్రారంభమైనది ఫినీషియన్సును మినహాయించినచో అప్పటివరకు ప్రపంచమందు మిక్కిలి ఎక్కువగా వర్తక వాణిజ్యములు నడిపినదియు గ్రీకువారే కాని వారియొక్క పరిశ్రమలు విశేష ప్రాముఖ్యముగలవి కావు అవి ఉన్నతశ్రేణి పౌరులు ఆచరించుటకు అర్హములుగ పరిగణింపబడలేదు గ్రీకు సాంఘిక ఆర్థిక తత్వవేత్తలందు మిక్కిలి ప్రముఖుడగు ప్లాటో, "రిపబ్లిక్" అను పేరుగల గ్రంథమును రచించెను అదర్శసంఘమునందు ఆర్థిక విజ్ఞానమునకు సంబంధించిన కొన్ని విషయములు అందు గలవు ధనమును ఫలరహితముగను (Barren), తత్కారణమున వడ్డీని అసమంజసముగను పరిగణించిన అరిస్టాటిలు ఈ శాస్త్రము ఆ పిమ్మట వృద్ధిపొందుటకు కారకుడయ్యెను

గ్రీకుల కాలమునుండి రోమనుల కాలమువాటికి ఈశాస్త్రము మరొక అడుగు ముందుకు సాగినది. రోమను సామ్రాజ్యమునకును అంతకుముందున్న సామ్రాజ్యములకును అనేక విషయములలో సామ్యమేలేదు అందరి

పరిశ్రమలు ప్రాముఖ్యము గలవి. అందలి విదేశ వాణిజ్యము మిక్కిలి గొప్పది. అందు నాణెముల ముద్రించు విధానము విస్తృతమైనది. కాని పరిశ్రమలింకను బానిసల పనిగనే యుండెను. తన్మూలమున రోమను అర్థికశాస్త్రము కూడ నవీన పరిస్థితులనుండి భేదించియే యుండెనని చెప్పవచ్చును.

విజ్ఞాన పునరుజ్జీవనము - మర్కంటైల్ సిద్ధాంతము : విజ్ఞాన పునరుజ్జీవన కాలమువరకు దీనిని క్రమబద్ధముగ విశదించుట కెట్టి తీవ్రప్రయత్నమును జరగలేదు. అర్థిక విచారముపై మత రాజకీయ విచారముల నీడలు ప్రసరించుచుండెను. పదునైదవ శతాబ్దియందలి విజ్ఞాన పునరుజ్జీవనము, నూతన ప్రపంచము కండ్లబడుట, విజ్ఞాన పునరుద్భవము, ప్రొటస్టెంట్ మత సంస్కరణము, ముద్రణయంత్రము కనుగొనబడుట మొదలగు కారణముల వలన ప్రపంచము తీవ్రగతిని పురోగమించుచున్నట్లు కనబడెను. క్రొత్తప్రపంచము కనుగొనబడుటవలన పాత ప్రపంచము వారి అందుబాటులోనికి వచ్చిన అపార సంపదపై జరిగిన సంఘర్షణలో స్పెయిన్, పోర్చుగల్ దేశములకు అత్యధికభాగము లభించెను. కాని వారి ఐశ్వర్యమే వారి వినాశహేతువయ్యెను. త్వరలోనే వారి కంటె బలవంతములైన హాలెండు, ఫ్రాన్సు, ఇంగ్లండు దేశములు వారిస్థానము నాక్రమించినవి. తుదకు ఫ్రెంచి వారిపై, యూరపునందును, భారతదేశమందును ఏక కాలములో విజయము సాధించి ఇంగ్లండుదేశము నావికా బలమున అనమాన ప్రాబల్యమును సంపాదించెను

ఈ కాలమందే వాణిజ్యము బహు విస్తృతమయ్యెను. ప్రభువు భూమిని తన ప్రత్యేకోపయోగమునకు ఉపయోగించుకొను విధానము స్థానే జాతీయార్థిక వ్యవస్థ అవతరించినది. ఆంగ్ల వర్తకులు సామ్రాజ్యస్థాపనకు పునాదులు నిర్మింపదొడగిరి. ఈనాటి అర్థికశాస్త్ర గ్రంథము లన్నిటియందును ఆంగ్లదేశపు విదేశ వ్యాపారము, నావికా విధానములకు సంబంధించిన ప్రసక్తి, మెండుగా గానవచ్చును. మర్కంటైల్ సిద్ధాంత మీ విధముగా ఉద్భవించి ఆంగ్లేయ వ్యాపారకృషియందు రెండు శతాబ్దముల కాలము ప్రముఖస్థానము నాక్రమించినది. దేశములోనికి బంగారము తీసికొని రాగల ఎగుమతులను ప్రోత్సహించుట, దేశము తన బంగారము వెచ్చింపవలసిన దిగుమతుల నిరుత్సాహపరచుట, విదేశ వ్యాపారము యొక్క లక్ష్యమై యుండవలెనని వ్యాపారకులు (Mercantilists) భావించిరి. వాణిజ్య విధానము పలువైపులుగ వ్యాపించి, అర్థిక అభ్యుదయములో జాతీయశక్తిగ పరిగణింపబడ నారంభించినది. ఎగుమతులు ప్రోత్సహింపబడి, దిగుమతులు కొన్ని నిషేధింపబడుట మరికొన్ని ఎక్కువ సుంకములకు గురిచేయబడుట జరిగెను. ప్రతి మారకములోను ఒక పక్షమువారికి లాభము కల్గిన, మరియొక పక్షమువారికి నష్టము కలుగునను భావనపై ఈ సిద్ధాంతము ఆధారపడి యున్నది. ఈ విధమైన స్వజాతీయ - అర్థికాభిమానము ఆంగ్లదేశమునకే పరిమితముగాదు. పదునేడవ శతాబ్దపు ఐరోపాఖండపు జాతులన్నిటికిని, ముఖ్యముగా ఫ్రాన్సు ప్రష్యాలకును ఇది విశిష్టలక్షణము.

నవీన అర్థికశాస్త్రము - సనాతన వర్గము - ప్రముఖుడును స్కాట్లండు దేశస్థుడును అగు ఆడముస్మిత్తు అర్థికశాస్త్రమునకు తండ్రిగాను స్థాపకుడుగాను పరిగణింపబడుచున్నాడు. కాని ఇది పూర్తిగా యథార్థము కాదు. ఈ శాస్త్రమునకు నిర్దిష్టమగు సంపూర్ణరూపమిచ్చిన వారిలో ప్రథముడితడే యనుమాట వాస్తవమేయైనను, అర్థికాభివృద్ధికి మూలము స్వాతంత్ర్యమే అను భావమును మొదట కలిగించినవారు బహుశః ఫిజియోక్రాట్సు అను ఫ్రెంచి అర్థిక శాస్త్రవేత్తలని అంగీకరింపవలసి యుండును. ప్రకృతి నిర్దేశ సూత్రము (rule of nature) ననుసరింపవలయు నని వారు బోధించుటయే అట్లు పరిగణించుటకుగల కారణము. ఈ వర్గమువారి నాయకులు క్వెస్నే, టర్గోట్ అను వారలు. ప్రకృతి నిర్దేశమునకు మానవుల చర్యలన్నియు లోబడి యుండునవియు, ఆనిర్దేశము అందరికిని సుకరముగ నుండురీతిని వారిని నడుపు ననియు వీరి అభిప్రాయము. స్వచ్ఛందపు పోటీ సూత్రము ప్రధానాతి ప్రధానము. ప్రభుత్వపు జోక్యమునపై చేయబడు ప్రయత్నములు నిరసింపవలసి యుండును. లాసే ఫేర్ (Laissez Faire) అను వ్యక్తి స్వాతంత్ర్య వాదమునందు వారి సిద్ధాంతము ఇమిడియున్నది. వ్యక్తికి ఏది అత్యంత ప్రయోజనకారియో అదియే సంఘమునకును ప్రయోజనకారియని వారు భావించిరి

ఆడముస్మిత్తుయొక్క "ప్రపంచజాతుల సంపద" (Wealth of Nations) అను గ్రంథమున ఆర్థికస్వేచ్ఛ అను నూతన సిద్ధాంతము మరింత సమగ్రముగ వెల్లడింపబడి సవిస్తరముగ వర్ణింపచేయబడినది ఆయనకుగల ప్రాముఖ్యము అసామాన్యము దాదాపు ఏ యుగము లోను ఏ రచయితయు తన కోటిమానవుల భావములపై ఇంతకన్న నెక్కువ ప్రాబల్యము కలిగియుండలేదు అతడాకాలమునాటి పరిస్థితులకు అతీతమైన ముందు చూపును కనపరిచినవాడు ఈనాడు ఆర్థికశాస్త్రములో సత్యములుగ పరిగణింపబడు విషయములలో కొంచెము గనో గొప్పగనో ఆయన దృష్టికి గోచరించనిది లేదు వీటి నన్నిటికిని మించి అతడు ఆర్థికశాస్త్రములో మానవ సంబంధమైన లేక వ్యక్తిగతమైన విషయముయొక్క ప్రాముఖ్యమును గమనించెను ఆర్థిక సిద్ధాంతములందు ఆయన కృషివలన నూతన శకము ప్రారంభమైనది ఆర్థిక సూత్రములను విస్తరింపచేసి మున్ముందు ఆర్థిక వేత్తలు కట్టడము నిర్మింప వీలయిన శాస్త్రీయమగు పునాదిని ఏర్పరచుటకు జరిగిన ప్రథమయత్నము అతనిదే

అతని పిమ్మట వచ్చినవట్టి అర్ మాల్ థస్ (1766 1854) సాధారణ ఆర్థిక శాస్త్రముపై ఒక గ్రంథమును రచించెను జనసంఖ్యను గూర్చిన అతని సిద్ధాంతమునకు ప్రబల వ్యతిరేకత ఉద్భవించి అర్థశాస్త్రము "భయంకర శాస్త్ర"మని పేరు వచ్చుటకు చాలవరకు కారణ మయ్యెను ఆ పిమ్మట వచ్చినవాడు డేవిడ్ రికార్డో అను వాతడు (1772-1823) అద్దెనుగూర్చిన సిద్ధాంతము ఇతడు ప్రవచించిన ముఖ్య విషయము ఇది ఇప్పటికిని అతనిపేరుననే పిలువబడుచున్నది అర్థశాస్త్రమందలి అను త్తరక్కమునకు ఇతనిపేరు ప్రధాన-ఉదాహరణముగ పేర్కొనుట ఇప్పటికిని అలవాటు

ఆపిమ్మట వచ్చిన రచయితలలో ప్రధానముగ పేర్కొనవలసినవాడు జాన్ స్టూఅర్టుమిల్ (1806-73) సనాతన ఆర్థికశాస్త్రవేత్తలందలి కెట్టకడలో కడపాటివా డితడే అర్థశాస్త్ర సూత్రములు (ప్రిన్సిపల్స్ ఆఫ్ పొలిటికల్ ఇకానమీ) అను ఇతని గ్రంథము ఆర్థికశాస్త్ర చరిత్రలో నూతనశక నూరంభ మగుటకు కారణమైనది అందు, ఎల్లరును ఆర్థికశాస్త్రము పరిపక్వమై సంపూర్ణస్థితికి వచ్చి నట్లు పరిగణింపసాగిరి సాంఘిక తత్వవేత్తకూడనైయుండి ఆర్థికశాస్త్రముయొక్క దృష్టిని విస్తృతము గావించుటకు ఇతడు ఎంతో కృషిచేసెను

"ప్రపంచ జాతుల సంపద (Wealth of nations) అను గ్రంథమునకును "అర్థశాస్త్ర సూత్రములు" అను గ్రంథమునకును నడుమ యూరపుఖండమునందలి అనేక మంది ఆర్థిక శాస్త్రవేత్తలు అశాస్త్రాభివృద్ధికి తోడ్పాటు చేయుచుండిరి వారిలో ఫ్రాన్సు నందలి సే, కౌర్నట్, సిస్మోండి బెస్టైటు అను వారలును జర్మనీయందలి హెర్మన్, థూనెన్, రే అనువారలును ముఖ్యులు వీరిలో నెక్కువమంది సనాతన సిద్ధాంతములు వెలువడిన పిమ్మట వచ్చినవారై, వాటినిమరింత అభివృద్ధిలోనికి తెచ్చినవారే. అను త్తరక్కము, అనుమేయవిధానము (Deduction) వారు అనుసరించిన పద్ధతులు వ్యక్తిస్వాతంత్ర్య అంగీకారము (Laissez Faire) ను సమర్థించుటకుగాను సనాతన ఆర్థికవేత్తలయొక్క సిద్ధాంతములను ఉపయోగించు కొనిన మాంచస్టరు ఆర్థికశాస్త్రవర్గమునకు చెందిన పండితులుకూడ ఈ విధానములనే అనుసరించిరి

చారిత్రకవర్గము సంప్రదాయ వర్గమువారి ఆర్థిక పరిశోధనా విధాన పద్ధతుల కన్న అన్యములను అనుసరించు ఉద్యమము రానున్నదని జాన్ స్టూఅర్టు మిల్ యొక్క రచనలు సూచించినవి కేవలము సిద్ధాంతానుసార భావములపై ఒక విధమగు వ్యతిరేకభావమును ఈ శాస్త్రమున వాస్తవిక, చారిత్రక పునాదులపై నిర్మింపవలెనను ఆకాంక్షయు క్రమక్రమముగా పెంపొందదొడగెను డేవిడ్ రికార్డో అనునాతడును అతని యనుచరులును యథార్థరహితములు లేక రుజువుకాని విషయములను ఆధారములుగ చేసికొని, ఆర్థికశాస్త్రమును కేవలము ఒక ఊహాధారమైన శాస్త్రముగ పరిగణించి రనియు, అట్టి వాటిలో సాధ్యమైనంత యెక్కువ సంపదను బడయుట, సాధ్యమైనంత తక్కువ శ్రమను పొందుట, అను రెండు ఆశయములు గల "ఆర్థిక వ్యక్తిత్వము" అను భావన ముఖ్యమైన దనియు, మిల్ నొక్కి చెప్పెను

ఈ లోపములను సవరించుటకు తీవ్రప్రయత్నము సలిపినవారిలో ప్రథముడు అగస్టేకాంటే (1798-1857) అను ఫ్రెంచిదేశస్థుడు యూరపు ఖండమందలి చారిత్రక

ఆర్థిక శాఖలకు ఇతనిని స్థాపకునిగ పరిగణింపవచ్చును అతని దృష్టిలో సాంఘిక శాస్త్రమనునది ఒకే శాస్త్రము ఇతర విధానములను పూర్తిగా వర్జింపక చారిత్రకమయిన పోలికలను గమనించుట ఇందు అవలంబించవలసిన ప్రధాన విధానము విపులార్థములో యావత్తు చరిత్రయు, నేటి పరిస్థితులకు సంబంధించిన విషయ సామగ్రియు, ఆర్థిక పరిశోధనకు ముడిసరుకు నియ్యగల సుక్షేత్రములు ఈ నూతన విధానము, విస్తృత అంగీకారముపొంది ఫ్రాన్సు నుండి యూరపు ఖండమునందలి ఇతర దేశములకు వ్యాపింప జొచ్చెను జర్మనీలో ముఖ్యముగా ఈ చారిత్రక పద్ధతులు సామ్యవాద సిద్ధాంతముల బలపరచుటకు ఉపయోగింపబడెను ఈ సందర్భమున కారల్ మార్క్సు ఏంగిల్సు, రాడ్ బెర్టస్, లాసల్లే నామములను ముఖ్యముగా పేర్కొనవలసి యున్నది అదనపు విలువ సిద్ధాంతము (Theory of Surplus Value) ను, పెట్టుబడిదారీ పారిశ్రామిక విధానమును నశింపచేయగల విచ్ఛిత్తులు దాని గర్భమునందే కలవను సిద్ధాంతమును వట్టువిడువక సమర్థించుటలో మార్క్సు ప్రసిద్ధుడు సంపదములో పెట్టుబడిదారునకును, కార్మికునకును వైరుధ్యము నాతడు నొక్కి వక్కాణించెను పెట్టుబడిదారీ కృషి నశించుట అనివార్యమనియు అంతటితో కార్మికులు అధినేతలై, ఉత్పత్తి, జాతీయమగుటయు, పరిశ్రమపై కమ్యూనిస్టు అధికారము సాధ్యమగుటయు జరుగునని అతడు అభిప్రాయపడెను శాస్త్రీయధార సామ్యవాదమునకు మిక్కిలి దోహదమిచ్చినవా డితడే అప్పటినుండియు ఇతని భావములే సామ్యవాద ప్రపంచమునందెల్లెడలను ప్రధాన స్థానమును ఆక్రమించెను

లాసెల్లే పేరు వేతనమునకు సంబంధించిన జీవనభృతి సిద్ధాంతము (Iron law) తో అనుబంధింపబడియున్నది

నవీన రూపములో అర్థశాస్త్ర తత్వము పరిణతి పొందుటకు శాస్త్రదృక్పథము విశేషముగా గల డబ్లియు యస్ జేవన్సు (1835-82) ముఖ్యకారకుడు. ఆయన ఆ విధానమునే అవలంబించి అమూల్య ఫలితములను సాధింపజాలెను "ప్రభుత్వము - కార్మికులు" (The state in relation to labour) అను ఇతని గ్రంథము వ్యక్తి స్వాతంత్ర్య సూత్రము (Laissez-faire) నందలి నిర్దాక్షిణ్యమును స్పష్టపరిచెను "ధనము-మారకపు (Exchange) సాధన యంత్రము" (money and the mechanism of exchange) అను ఇతని గ్రంథమొక ఆదర్శగ్రంథము అతడు ఫైనల్ యుటిలిటీ అని పేర్కొనిన "మార్జినల్ యుటిలిటీ" అను సూత్రమునకును, మరియు "వ్యాపార చక్రములు (Trade cycles), మూల్య చలనగతులు అనువాని చరిత్రకు సంబంధించిన సిద్ధాంతములకును అర్థశాస్త్రవేత్త లెంతయు ఋణపడియున్నారు

ఆస్ట్రియన్ వర్గము : "మార్జిన్ (margin) అను భావమును శాఖోపశాఖలుగా ఆర్థిక పరికరముగా నుపయోగించుటతో ఆస్ట్రియన్ వర్గమువారి పేరు అనుసంధింపబడినది అతిస్పష్ట భావావళి ఈ శాఖవారిలో పరాకాష్ఠ చెందినది. వారి సిద్ధాంతమునందలి ప్రధాన విషయములు మూడు

(1) ఉత్పత్తి - వ్యయములు వెలను నిర్ణయించునను సిద్ధాంతములను అంగీకరింపక ప్రయోజనమును బట్టియే వెల నిర్ణయమగునని వారు భావించిరి అది, అవశ్యకమని భావించిన వ్యక్తియొక్క ఉద్దేశమందు ప్రతిబింబించు నని వారి ఉద్దేశము

(2) ఈ విలువ 'మార్జిను' వద్ద నిర్ణీతమగును, అనగా తదుపరి భాగముల ప్రయోజనము తగ్గుదలలో నుండును నిరుపయోగకర మగుచున్న వస్తుజాతము యొక్క విలువను దాని లభ్యతను బట్టి నిర్ణయించునది, దానిని ఉపయోగమును పొందుచున్న అంత్యము అముఖ్యమైన ప్రయోజనమే

(3) ఖర్చుఅయిన వస్తువుల విలువనుబట్టి వాటియొక్క ఉత్పత్తి సాధనములకు విలువ ఏర్పడును అనగా విలువను బట్టి ఖర్చులు నిర్ణయమగునుగాని ఖర్చులనుబట్టి విలువ నిర్ణయింపబడదు ఈ వర్గమునందలి ప్రముఖులు కార్లు మెంజరు, వెయిజరు, బోహం బవర్కు అనువారు.

ఆల్ ఫ్రెడ్ మార్షల్ ఆర్థిక వేత్తలలో నవీనమైన ఆర్థిక శాస్త్రమునకు గొప్ప ప్రయోజనము కలిగించిన వాడు కేంబ్రిడ్జి విశ్వవిద్యాలయమునకు చెందిన ఆల్ ఫ్రెడ్ మార్షలు ఇతడు ఆధునిక శాస్త్రమునకు జనకుడని పేర్కొనదగిన మహావ్యక్తి రికార్డోయొక్క ఉత్పత్తి వ్యయసంబంధమైన విలువ సిద్ధాంతమును మార్షల్

క్రొత్తది కానప్పటికిని అతడు దానిని జెవాన్సుయొక్క మార్జినల్ యుటిలిటీ సిద్ధాంతముతో జోడించి ప్రయోగించి, దాని మూలమున తన వెలను నిర్ణయించు ప్రాతిపదిక సిద్ధాంతమును నిర్మించెను అది అర్థశాస్త్రశాఖలకు అన్నిటికిని వర్తించునని చూపెను విలువ, ప్రత్యేకముగా అపేక్ష, సరఫరా అనువాటిలో ఏ ఒక్కదానిపైనను ఆధారపడదు అది ఆ రెంటిపైననుగూడ ఆధారపడునని తన శాస్త్రీయ విశ్లేషణ, సమ్మేళనములద్వారా మార్షలు నిరూపించెను సంపదనుమగూడ అదేరీతిని విశదీకరించి, అదేవిలువ సిద్ధాంతమును అన్ని ఉత్పత్తిసాధనములకును వర్తింపజేయవచ్చునని మార్షలు నిరూపించెను తన్మూలమున అతడు ఆర్థికవిలువకు సంబంధించిన మన భావములకు పరస్పరానుగుణ్యమును, ఐక్యమును కల్గించెను ప్రతిఉత్పత్తిసాధనమునకును లభించు ప్రతిఫలము, అపేక్షకు సంబంధించినంతవరకు మార్జినల్ ప్రొడక్టివిటీ మీదను, సరఫరాకు సంబంధించినంతవరకు ప్రతిసాధనముయొక్క ఉత్పత్తి వ్యయముపైనను, ఆధారపడునని నిరూపించుటకు, 'మార్జిన్' అను అతి ముఖ్యమైన మాత్రమును అతడు ప్రవేశపెట్టెను

మార్షలుయొక్క సిద్ధాంతములు, "పరిశ్రమకు సంబంధించిన ఆర్థికవిషయములు" "అర్థశాస్త్రసూత్రములు" "పరిశ్రమ - వ్యాపారము," "ధనము - అప్పు - వాణిజ్యము" అను విశ్వవిఖ్యాతములైన ఉద్గ్రంథములందు పొందుపరుపబడియున్నవి

జె యం కీన్సు ఆడమ స్మిత్, జె యస్ మిల్, ఆల్ఫ్రెడ్ మార్షలు అనుచారియొక్క కోవకు చెందిన ఆర్థికశాస్త్రవేత్తలలో కీన్సు ఒకడు ఒక తరమునుండియు ఆర్థికసిద్ధాంతములకు సంబంధించిన ప్రధాన పరిణామములో ఇతని పేరు జోడింపబడియే కన్పడుచున్నది అర్థశాస్త్రమునకు సంబంధించిన సిద్ధాంత చర్చలయందే కాక ఆ శాస్త్రమునకు సంబంధించిన అంతర్జాతీయ చర్చలయందును ఇతని ప్రాబల్యము చూపట్టుచున్నది

కీన్సు 1981 లో "ధనము" ను గూర్చి వ్రాసిన గ్రంథము (Treatise on money) అర్థశాస్త్రమునకు ఆయన అర్పించిన అమూల్యమైన కానుక అనే కీర్తియగా పైవిలు అని పరిగణింపబడు "ఉద్యోగము-వడ్డీ, ధనము వీటికి సంబంధించిన సాధారణతత్త్వము" అను గ్రంథము బోధనాచార్య నిమగ్నులగు ఆర్థిక శాస్త్రవేత్తలందు కలిగించినంతటి సంచలనమును ఆడమ స్మిత్తుయొక్క "ప్రపంచజాతుల సంపద" అను గ్రంథము తర్వాత ఏ ఇతర గ్రంథము కల్గించలేదు.

కీన్సు వెల్లడించిన భావములు ప్రపంచమందంతటను అంగీకృతములైనవి నిరుద్యోగమునుగూర్చి ఇతడు చేసిన కృషి, ఆ తర్వాత వెలువడిన అనేక గ్రంథములకు మూలాధారమైనది ఆర్థికశాస్త్రము దానివరకు రాబడి వ్యయముల ప్రవాహములయొక్క పరస్పర సంబంధమును పరిశీలించుటయే అనియు, పరస్పర సంబంధములో గల్గిన మార్పులే ఆర్థిక స్థిరత్వముపై తమ ప్రాబల్యమును కనపరచుననియు ఇతడు నిరూపించెను నిరుద్యోగము అనునది పొదుపుచేయబడిన మొత్తము పెట్టుబడులయొక్క సంబంధమునకు సంబంధించిన సమన్వయనియుకూడ అతడు చూపెను వీటియొక్క సమన్వయము కొరవడినచో నిరుద్యోగము పెరుగును పై రెంటిని సమకాలములో పెంచగల చర్యలను తీసికొను బాధ్యత ప్రభుత్వమే కలిగింపవలెను

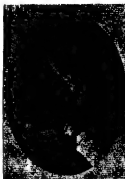
ఉపసంహారము ఆర్థికశాస్త్రవేత్తలు తమ వ్యాసంగమందలి ప్రాతిపదికల విషయములో ఏకభావము కలిగియున్నను, కొన్ని విషయములపై వారియందు పూర్వమున్నంత ఏకగ్రీవాభిప్రాయము లేదు ఆర్థిక విషయములపై నేడు వెల్లడింపబడిన భావములు సనాతన వర్గము వారి రోజులలోవలె నిష్కర్షగ చెప్పబడుటలేదు ఆర్థికశాస్త్ర సిద్ధాంతములలో అంతిమ నిర్ణయమనునది ఉండదని ఈనాడు గుర్తింపబడుచున్నది ఆర్థిక విధానము బహుసమస్యలతో నిండినది ప్రతి రంగములోను ఆర్థిక కర్తృల ఫలితములు బహుక్లిష్టములై ఏ ఆర్థిక సూత్రమునకు లొంగకున్నవి

శ్రీ రా రె

ఆర్హీనియస్ - స్వాంటె అగస్టస్ ఆర్హీనియస్ (1859-1927) పేరుపొందిన స్వీడన్ దేశపు రసాయనశాస్త్రజ్ఞుడు ద్రావణములలో విద్యుత్ప్రసరణమును గురించిన ఇతని సిద్ధాంతములు ఎన్నియో సమస్యలకు ఉపకరించినవి వీటికై 1908 లో ఇతనికి నోబెల్ బహు

మాన మీయబడినది స్టాక్‌హోములో ప్రొఫెసరుగా నుండి తరువాత నోబెల్ ఇన్స్టిట్యూటులో భౌతికరసాయన శాఖకు డైరెక్టరుగా చనిపోవువరకు పనిచేసెను.

అర్హీనియస్ స్వీడన్‌లోని రైతు కుటుంబమునకు చెందినవాడు. ఇతడు 1859 సంవత్సరము, ఫిబ్రవరి నెల 19 వ తేదీనాడు ఉప్సాలా పరిసరములో జన్మించెను. స్కూలు చదువు పూర్తి అయిన తరువాత 17 వ ఏట ఉప్సాలా విశ్వ విద్యాలయములో ఉన్నతవిద్య నభ్యసించెను. అచట క్లీవ్ వద్ద రసాయన శాస్త్ర పరిశోధనమునందు శిక్షణ పొంది, స్వతంత్రముగా పరిశోధనములు జరుపుటకు స్టాక్‌హోమ్‌లో ఎరిక్ ఎడ్లుండ్ అను భౌతిక శాస్త్రజ్ఞుని వద్ద చేరెను. ఆ రోజులలో శాస్త్రజ్ఞులు ద్రావణముల ధర్మములపై మోజు ఎక్కువగా నుండెను. వాంటుహాఫ్ కోల్రాష్ ఓస్ట్వాల్డ్ మున్నగు శాస్త్రజ్ఞులు ద్రావణముల వివిధధర్మములపై పరిశోధనలు జరుపు చుండిరి. అందుచే అర్హీనియస్ తన డాక్టరేట్ కొరకు

ద్రావణముల విద్యుద్వాహకత్వము (Conductivity of Solution) గురించి ప్రయోగములు ప్రారంభించెను. 1884 లో స్వీడిష్ అకాడమీకి విద్యుత్కణముపై తన పరిశోధన ఫలితములు సమర్పించెను.

డాక్టరేటు లభించినను అర్హీనియస్ పరిశోధనములకు తగిన గౌరవము దొరకలేదు. అయినను ఇతరదేశములలో ఆలివర్ లాజ్, ఓస్ట్వాల్డ్ మున్నగు శాస్త్రజ్ఞులు ఇతని పరిశోధనములను మెచ్చుకొనిరి. అదే సంవత్సరములో ఉప్సాలాకు ఓస్ట్వాల్డు రాకవలన అర్హీనియస్‌కు కొంత గౌరవము లభించెను. 1886 లో ఎడ్లుండ్ ప్రయత్నముపై ఇతనికి అయిదేళ్ళవరకు యూరప్‌లోని వివిధ దేశముల ప్రయోగశాలలలో పనిచేయుటకు స్వీడిష్ అకాడమీనుంచి వేతనము లభించెను. ఈ అవకాశమును పురస్కరించుకొని ఓస్ట్వాల్డు, కోల్రాష్, వాంట్‌హాఫ్ బోల్ట్జ్మన్ వంటి ప్రముఖశాస్త్రజ్ఞులవద్ద పెక్కు పరిశోధనములు జరిపెను. తరువాత లెప్జిగ్‌లో ఓస్ట్వాల్డ్‌కు అసిస్టెంటుగా చేరెను.

ఈ రోజులలోనే తనకు ఖ్యాతినిచ్చిన అయానీకరణ (Electrolytic dissociation) సిద్ధాంతమును విశదీకరించెను. ద్రావణముల విద్యుద్వాహకత్వముపై తాను సాగించిన ప్రయోగముల ఫలితముగా అర్హీనియస్ కొన్ని నిర్ణయములకు రాగలిగెను. ఇతని సిద్ధాంతమును క్రింది విధముగా తెలుపవచ్చును.

లవణములు, ఆమ్లములు, లవణాధారములు ద్రావణ రూపములో అయాన్ల (Ions) క్రింద విచ్ఛేదింపబడును. ఈ అయనవిచ్ఛేదనము సజలతతో అధికమగును. అనంత సజలీకృత ద్రావణములో అయానీకరణము సంపూర్తియగునని అర్హీనియస్ సిద్ధాంతము. విద్యుత్ప్రసరణము అయాన్లద్వారా జరుగును గనుక, సజలతతో విద్యుద్వాహకత్వము కూడ హెచ్చును. అర్హీనియస్ సిద్ధాంతము ప్రకారము గరిష్ఠ విద్యుద్వాహకత్వము సంపూర్ణ-అయన విచ్ఛేదనము సూచించును. ఏదైన గాఢత (సాంద్రత) గల ద్రావణములోని విచ్ఛేదనాంశమును కనుగొనుటకై ఈ క్రింది నిష్పత్తిని అర్హీనియస్ తన ప్రయోగములద్వారా సాధించగలిగెను.

$$\frac{\Lambda r}{\Lambda \infty} = L$$

ఇందు L విచ్ఛేదనాంశమునకు గుర్తు. Λr ద్రావణము యొక్క విద్యుద్వాహకత్వముసైన, Λ∞ అనంత సజలీకృత స్థితిలో ద్రావణముయొక్క విద్యుద్వాహకత్వముసైన ఆధారపడి ఉండును.

ఈ విధముగా విద్యుద్వాహకత్వము ద్వారమున కొలువబడిన విచ్ఛేదనాంశములు ఇతర ప్రయోగముల ద్వారమున కొలవబడిన విలువలతో సరిపోయెను. అంతేగాక ఇతనిపరిశోధనములు ద్రావణముల ఇతరధర్మములను అర్థము చేసికొనుటకు ఎంతో తోడ్పడినవి.

ఇతడు ప్రతిపాదించిన, ఉపయోగకరమైన మరియొక సిద్ధాంతము రసాయన ప్రక్రియా వేగమునకు-ఉష్ణోగ్రతకు సంబంధించినది. రసాయనప్రక్రియలు భిన్న అణువుల

సంయోగమువలన జరుగును. ఈ సంయోగము అణువుల మధ్య సంఘర్షము ద్వారమున ఫలించును కాని అణువులమధ్య జరుగు ప్రతిసంఘర్షము సంయోగమునకు దారి తీయలేదని అర్హీనియస్ వాదము మామూలు అణువులకన్న హెచ్చు శక్తిగల అణువులమధ్య జరుగు సంఘర్షములే ప్రక్రియకు తోడ్పడును అనగా సంఘర్షమునకు పూర్వము కొంతశక్తి సంపాదించవలెను ఇట్టి శక్తిని సంపాదించిన అణువులను ఉత్తేజిత అణువులనియు ఈ శక్తిని ఉత్తేజనశక్తి అనియు నందురు సాధారణ - ఉష్ణస్థితిలో ఈ ఉత్తేజితాణువుల సంఖ్య బహు స్వల్పము కాని ఉష్ణోగ్రత పెరిగినచో వీటి సంఖ్య చాల త్వరగా పెరుగును అనగా రసాయన ప్రక్రియ వేగము హెచ్చును ఈ విధముగా ఉష్ణోగ్రతకు ప్రక్రియావేగమునకుగల సంబంధము విశదీకరించుటేగాక, ఉత్తేజనశక్తిని కొలుచుటకు ఒక సమీకరణమును కనిపెట్టెను ఈ సమీకరణము రసాయనమార్పుల విధానమును అర్థము చేసికొనుటకేగాక, రసాయనమార్పును పొందించుటకు కావలసిన ఉష్ణశక్తి కొలుచుటకుగూడ ఉపయోగపడుచున్నది శక్తిశాస్త్రము (Thermodynamics) ద్వారా కూడ ఈ సమీకరణము రుజువు చేయబడినది

ఇదిగాక ఎన్నియో విషయములపై అర్హీనియస జరిపిన పరిశోధనముల యొక్క ఫలితములు ఓస్ట్వాల్డ్ సంపాదకత్వముక్రింద వెలువడిన పత్రిక "సైట్‌ప్రిఫ్ట్" (Zeitschrift) లో ప్రచురింపబడెను ఈ పరిశోధనముల ద్వారమున భౌతికరసాయన శాస్త్రజ్ఞుడుగా గొప్ప పేరు పొందుటేగాక, పందలకొలది విద్యార్థులకు భౌతిక రసాయనములో పరిశోధనలు జరుపుటకు ఇతడు ఉత్సాహము కలుగజేసెను

1891 లో స్వీడనుకు తిరిగివచ్చెను కాని, అర్హీనియస్‌కు గౌరవముగల ఉద్యోగమేదియు దొరకలేదు అయినను స్వదేశాభిమానముగల అర్హీనియస్ పరదేశములలో దొరకుచున్న ఉద్యోగములను కాలదన్ని స్టాక్‌హోమ్ విశ్వవిద్యాలయ కళాశాలలో అతికష్టముమీద ఉపన్యాసకుని ఉద్యోగము సంపాదించుకొనెను 1895 లో ప్రొఫెసర్ పదవి పొందెను అప్పటినుండి అర్హీనియస్ జీవితము ఒడుదొడుకులు లేకుండ సాగినదని చెప్పవచ్చును.

1903 లో నోబెల్ బహుమానము పొందెను ఎన్నియో దేశములనుండి గౌరవము పడసెను బ్రిటను మండలి డేవీపతకము (శాస్త్రజ్ఞులకు దొరుకు గొప్ప గౌరవ చిహ్నము) లభించెను

అర్హీనియస్‌ను స్వీడనులోనే ఉంచుటకు ఆ దేశపు రాజు ఇతనిని నోబెల్ సంస్థలో భౌతిక రసాయనశాఖకు డైరక్టరుగా నియమించెను ఈ లేబరేటరీలో తనకు నచ్చిన విషయములపై పరిశోధనములు సాగించుటకు అర్హీనియస్‌కు స్వాతంత్ర్య మియ్యబడెను రసాయనమేగాక, వాతావరణ విషయములలోను (Meteorological), రోగ నివారక రసాయన (immuno chemistry) శాఖలోను కూడ ముఖ్యమైన పరిశోధనములు ఇతడు జరిపెను ఈ పదవిలో 1927 వ సంవత్సరము వరకు పనిచేసి, అనారోగ్య కారణముచే పదవినుండి విరమించుకొనెను ఒక వారమురోజులు జబ్బుచేసిన తరువాత 1927 అక్టోబరు 2 వ తారీఖున ఇతడు మృతినొందెను

అర్హీనియస్ తన చివరిరోజులను శాస్త్రీయ విజ్ఞానమును జనసామాన్యమునకు అందజేయు నుద్యమములో గడిపెను వివిధ దేశములలో జరుగు విజ్ఞాన వేత్తల సమావేశములకు హాజరై అక్కడి శాస్త్రజ్ఞులతో ముచ్చటించుటయన్న ఇతడు ఎక్కువ ప్రీతి చూపించుచుండెడివాడు స్వీడను శాస్త్రజ్ఞులలో బెర్జీలియస్ తరువాతి స్థానము అర్హీనియస్‌దే అని చెప్పవచ్చును

వె శో

అలంకరణ కళ (Decorative Art) - 'అలంకార ప్రియో విష్ణుః' అని హిందువులు విశ్వసింతురు అలంకరణము మానవుని స్వభావము కూడ తాను ఉపయోగించు వస్తువులను బుద్ధికింపగురీతిని కూర్చుట లేక చిత్రించుట మానవునికి సహజమైనపని ఇదియే అలంకరణము కాగితాలతో పూవులుచేయుట, ముగ్గులువేయుట జిలుగు కుట్టుట మొదలగు పనులు అలంకారములు అనబడును.

అలంకరణము మానవుని హృదయమును రంజింపజేసి ఆహ్లాదమును కూర్చును మనకు నిక్కమైన ధనము అలంకరణమే. మనము డబ్బుచేత డాలును కొనుచున్నాము గౌరవమును, భోగమును, కీర్తి ప్రతిష్ఠలను కలిగించునది ఈ కళయే నేటి సదంతస్థులమేడ, సోఫాసెట్లు, అల్మా

గిలు, పట్టు తివాచీలు, నాటి దర్బారు వైభవాలు, రాజ దండములు, రాజ చిహ్నములు – ఇవన్నియు అలంకరణ ఫలితములే వీటినిబట్టియే ప్రపంచమున గౌరవమేర్పడు చున్నది వేయేల? వెండి రూపాయిగా మారుట, కాగితము నోటుగా మారుట అలంకరణ కళాప్రభావమే సభ్యత యనునది ఈ కళకు బుట్టిన బిడ్డయే

పై కళా విషయ మంతయు మానవుని సృష్టియై యున్నది కాని ఆకాశము, మబ్బులు, పర్వతాలు, పృథ్వి, అగ్ని, జలము, చెట్లు చేమలు మొదలగునవన్నియు బ్రహ్మ సృష్టికి చెందినవి ప్రకృతి యొక్క అనుకరణము మానవుని సృష్టిలో గాంచెదము సర్వస్వతంత్ర సృష్టి సర్వేశ్వరునిచే సర్వ స్వతంత్రమై పరిపూర్ణమైన సర్వేశ్వరుని సృష్టిలోని నిరుపమాన సౌందర్యమును కళాకారుడు ఖండఖండములుగా చిత్రించుకొనుచున్నాడు 'సత్యం' 'శివం' 'సుందరం' అనునట్టి ఆ పరతత్త్వ పరిణత దశను సౌందర్య స్వరూపముననే ఆరాధించుట గాంచగా, సౌందర్యము ఇహ పరములు రెంటికిని సాధన మని తెలియగలదు సౌందర్యము ప్రతి వస్తువులోను అంతర్గతముగ వెలుగుచున్న యొక దీప్తి దానిని రేఖలచే వ్యక్త పరచి రంగులతో ఉజ్జ్వలపరచుటకు చేయు ప్రక్రియయే చిత్రకళ అనబడును

బ్రహ్మ సృష్టిలోని దృశ్యములను పరిశీలించినచో వాటి నిర్మాణములో నొక క్రమము, విన్యాసము, కనిపించును సృష్టియనునది పునరావృత్తికలిగి దేశకాలమానములచే నొప్పుచున్నది చిత్రకళలో అలంకరణము ఒక భాగము మాత్రమే అయియున్నది కేవలాలంకరణము సౌందర్యమును మాత్రమే సృష్టించును సందేశమునిచ్చు చిత్రములు వేరుగా నుండును బుద్ధుడు బోధివృక్షము క్రింద జ్ఞానము నార్జించిన దృశ్యము సందేశ చిత్రము ముగ్గులు, లతలు, ద్వారబంధములపైని నగిషీలన్నియు అలంకరణ చిత్రములు

ప్రకృతిలోని కూర్పు, క్రమము, మనకు ఆశ్చర్యమును, ఆహ్లాదమును కలిగించును వీటిని మనము మన అవసర పూర్తికై ఉపయోగించుకొనుటయేగాక ఇచ్ఛానుగుణముగ వాటిలో మార్పులు చేసినచో నవి ప్రయోజనాలంకారము లగును సృష్టిలోని వస్తుజాల మంతయు నాలుగు మూలాకృతులలోని పరస్పర సమ్మేళనములతో కాంచవచ్చును

1 వృత్తము, 2 చతుష్కోణాకృతి, 3 త్రిభుజాకృతి, 4 బహుకోణాకృతి ఎట్టి ఆకృతినయినను రేఖయే నిర్దేశముచేయును కావున చిత్రకళకంతటికిని మూలము రేఖయే ఈ రేఖ ఏడువిధములుగ పరిణమించును వీటిని 'మూలరేఖ' లందురు ఇవి అలంకరణమునకు బీజప్రాయములు

ప్రథమరేఖ సుడి (Spiral) ఇది నీటిలోను, నెత్తిపైనను, నత్తగుల్లల పైనను కానవచ్చును

రెండవది సున్న లేక వర్తులము దీనిని సూర్యుని ఆకృతియందు లేక వలయములందు గనవచ్చును

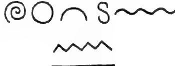
మూడవది చంద్రవంక లేక అరసున్న దీనిని విదియ నాటి చంద్రునియందును, ఇంద్ర ధనుస్సునందును జూచెదము

నాలుగవది 'కాటాకొండి' ఇది మంటలలోను, పొగలోను గాలమందును కానవచ్చును

ఐదవది 'తరంగరేఖ' దీనిని అలలయందు లేక అరాళ కుంతలములయందు గాంచెదము.

ఆరవది 'క్రకచరేఖ' దీనిని రంపపుపండ్లు, కొండ కొనలు, విద్యుత్ రేఖలు మున్నగు వాటియందు గాంచెదము

ఏడవది సాధారణమైన 'సూటిగీత' (straight line) దీనిని బట్ట అంచులలోను, బల్లలందును, క్రాటియందును, దిక్చక్రము (Horizon) నందును చూడవచ్చును

పటము 1

ఈ మూలరేఖలు మనము నిత్యము దర్శించు వస్తువులలో గోచరించును ఈ రేఖలు అలంకరణకళకు ప్రధానమయినవి వీటియొక్క వివిధ సమ్మేళనములచేతను, బంధములచేతను అనేక ఆకృతులు ఉత్పన్నమగును

వీటిని కలుపుటలో రెండుపద్ధతులు గమనింపదగి యున్నవి

1. ఒకరేఖ మరొకదానిని కోయకూడదు లేక ఒక రేఖ మరొకరేఖకు అసంగతముగా నుండక సుసంగత ముగా నుండవలయును

2 ఒకే జాతిరేఖను అనేకసార్లు అంచులో నుపయో గించునపుడు సమాంతరముగా (parallel) ను సమ దూరముగాను వేయవలెను ఇవి సామాన్యమాత్రములు

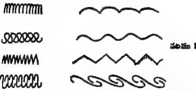

పటము 2

తోరణములు - Running Designs. ఈ మూలరేఖ లలో ఒకదానిని మరొకదానిచే కోడించినచో భిన్నభిన్న రూపము లేర్పడును

మూలరేఖలను కుదింపవచ్చును, సాగదీయవచ్చును

కుదింపబడిన రేఖలు   సాగదీసిన రేఖలు

పటము 3

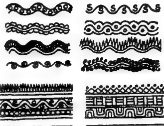
దిగువ నుదాహరింపబడిన బంధయుక్తి ననుసరించి గీచి నచో అనంతములయిన అలంకార ఖండములను సృష్టింప వీలగును

పటము 4

అల్పన (ముగ్గులు) ఈ కళ వెరుగని ఆడుబిడ్డలు ఆంధ్రదేశములో లేరనవచ్చును. ఆతరము వ్రాయలేని ఆడువారికి అలంకరణము వెన్నతోబెట్టిన విద్య మన దేశములో మూగ మగువలకుగూడ ముగ్గులువేయుట సుగ్గుపాలతోనే నేర్పిన విద్య ఈ కళ సర్వసాధారణమై నేటికని శీలించియున్నది

ఒక్క తరంగరేఖను ఎన్నివిధాలుగా మలచవచ్చునో ఈ దిగువ నిరూపింపబడినది

పటము 5

'లయ' (Rhythm) అలంకరణ కళను దృశ్యసంగీత మనవచ్చును సంగీతమునకువలె స్వరము, రాగము, తాళము అలంకరణ చిత్రమునకుకూడ అవశ్యకములు రేఖయొక్కయు, స్థలము (Space) యొక్కయు, క్రమ విభాగమువలన లయ యేర్పడును రేఖయొక్క సమ గతియు, క్రమగతియు లయ యనబడును ఇది సంగీత ములో తాళమువంటిది

స్థల విభాగము, (1) మంద, మధ్య, త్వరితగతి రేఖ లచే ఇరుకుగాను, విశాలముగాను క్రిందివిధముగా చేయ వచ్చును మొదట చుక్కలు సమదూరములో పెట్టి పదైన ఒక మూలరేఖచే కలిపినచో నీ క్రిందివిధముగా నుండును ,

పటము 6.

పై తావున బిందువులు వ్రకచరేఖలచే కలుపబడినవి

పై వానికి ఇతర మూలరేఖలచే క్రమపద్ధతిలో కోడిం చినచో అంచులోని అలంకరణము అధికతరమగును రేఖా గతియందు మార్పుండియు సరిపోటి క్రమముగానున్నది.

సాధారణముగా జంగమ రేఖ ఒకటిగా నుండదు. ఇట్టి రేఖలు క్రమబద్ధమైన ఎడమును, గతియు కలిగి యుండి అలంకరణ ప్రక్రియతో లయను సృష్టించును. ఇట్టిరేఖల సమూహ ప్రవాహగతిలో కొంచెము మార్పు గల్పించినచో లయలో నవీనత ఏర్పడి క్రిందివిధముగా నది ఎక్కువ ఆకర్షణీయముగా నుండును

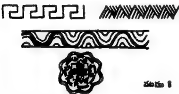
1 తాటిమట్ట పటము 7 2 కొబ్బరిమట్ట

సృష్టిలోని లయ అనేకరీతులనుండును కాని సాధారణముగా దానిని నాలుగు విధములుగా విశదీకరింపవచ్చును

1 సమాంతరత. 2 చతురస్రత 3 ప్రసరణము

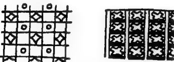
4 క్రమరేఖ

1 సమాంతరత

పటము 8

2 చతురస్రత

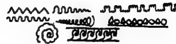
పటము 9

3. ప్రసరణము

పటము 10

4. లయరేఖ

పటము 11

అందము : అంచులలోను తోరణములలోను 'ముఖ్య రేఖ' యొక్క లయగతియు దానిననుసరించియున్న ఇతర రేఖలును సుసంగతి (Harmonious) గా నుండుట అత్యవసరము. అంచు ముందు సాగిపోవుచు పెరుగుచుండవలెను. ఏదు మూలరేఖలలోను ఏదైన నొకదానిని ముఖ్యరేఖగా గొని, దాని కిరువైపుల ఇతర రేఖలను జోడించినచో అంచులో గతి, లేక చలనము గలుగును ఉపరేఖలు ఎల్లప్పుడును 'మధ్యధారా రేఖ'నుఆధారముగా జేసికొని ప్రవర్తించును

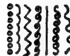

పటము 12

పై తరంగరేఖ ప్రవాహరేఖయై ముఖ్యరేఖయైనది దానికి మడులు జోడింపగా, ఉపరేఖలైనవి

రేఖాస్థితులు మూలరేఖ లన్నియు ప్రధానముగా నాలుగు స్థితులు కలవిగా నుండును

1 అడ్డముగా
2 నిలువుగా
3 ఎడమవాలుగా
4 కుడివాలుగా
5 గుండ్రముగా

పటము 13

ఈ వలయావర్తముయొక్క కూర్పుచేత అనేకరకాలైన పుష్పాకృతులు సృష్టియగును. వీటిలోని రేఖలు గాఢముగ గతిచే ప్రవహించి కట్టుబడి, సంపూర్ణ దృశ్యములను నిర్దేశించును.

అనురూపత : అలంకరణ చిత్రములలో లేక ప్రకృతిలోని దృశ్య పదార్థముల యందును రెండు భాగములు సమమై, ఒకదానికి కొకటి పోటీగా స్థాయి (Balance) గలిగి ప్రతిబింబించినచో అనురూప (symmetrical) చిత్రములు, లేక దృశ్యములు అనబడును. ఇట్టి చిత్రములోని ప్రతి సూక్ష్మ వివరము గూడ ఎదుటి భాగములో ప్రతిబింబించునట్లుండును. ఈ రెండు ప్రత్యర్థిభాగములయొక్క కలయికచే ఒకే చిత్రమగును. అది చూచుటకు అందము గూర్చును.

పటము 11

చక్కగా పరిశీలించినచో ప్రకృతిలోని అనేకపదార్థములయందు అనురూపత వ్యక్తము కాగలదు. పోకలు, పండ్లు, ఉల్లిగడ్డలు, కళ్ళు మొదలగువాటిని కోసి రెండు భాగముల నక్కే యుంచి చూచినచో, రెండు భాగములలోని వివరములు కూడ ఒకదాని కొకటి ప్రతిరూపముగా నుండును. సమాన ప్రతిభ గలిగిన ఇద్దరు గాయకుల పోటీ గానమును, సమశక్తిగలిగిన ఇద్దరు మల్లుల కుస్తీని వీక్షించువారికి ఆవిచెవులకు కన్నులకు విందొనగూర్చునట్లు అనురూపచిత్రములును సౌందర్యమును అందించును. ఈచిత్రములలో సంపూర్ణమైన 'స్థాయి' (Balance) ప్రకటితమగును. వీటిలోని రేఖలన్నియు దృష్టిని తమతోకాటు అటు నిటు త్రిప్పి చివరకు మధ్యభాగమువరకు దెచ్చి వదలివేయును. దీనిచే దృష్టికి 'స్థైర్యము' ఏర్పడును.

స్థాయి (Balance) : అనురూప చిత్రములలోని రెండు భాగములలో సంపూర్ణ స్థాయి యుండును. కాని పరిమాణము కాని భాగములలో స్థాయి యుండినచో అది ఆశ్చర్యమును కల్గించును. కాట్లు చిన్నవే గాని భారము సమానముగా నుండుటలేదా ? సమాన స్థాయిని నిర్ణయించుటకు కొంత ప్రయత్నము అవసరము. చిత్రములలోను, అలంకరణ చిత్రములలోను కొంది స్థలమును ఆక్రమించిన ఆకృతి, అధిక ప్రమాణము గలిగిన ఆకృతికి, లేక స్థలమునకు, సమతూనికగా నుండును. కాని చిన్న ఆకృతికి అధిక ప్రాముఖ్య ముండుట అవసరమైయుండును. ఒక స్తంభపు నీడ దాని కన్న పెద్దగా నున్నను, దాని నీడతో కలిసి దృష్టికి స్థాయిని ఒనగూర్చును. చూచువాని దృష్టి స్తంభము వైపే లగ్నమగుచుండును. దీనికి కారణము స్తంభముపై నున్న వెలుతురు ఛాయలు చుట్టుప్రక్కల ప్రదేశములలో కంటె ప్రగాఢమైయుండును. ఇటులనే తామర పుష్పము దాని చుట్టు వ్యాపించిన విశాల పత్రముల పరిసరములలో ప్రధానమై ఆకర్షణీయముగా వెలుగొందును. దీనికి కారణము ఛాయల వ్యత్యాసమే కాక వర్ణ వ్యత్యాసము కూడ నై యుండుట.

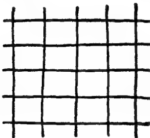
సాలెపురుగు నేతలోని నడిమిభాగములోని తంతు రేఖలు అధికముగా నుండుటచే వివరములు అధికమగును. దీనిచే ఆకర్షణ అధికమై ఇతర విశాల భాగములతో విశేషించి తులతూగుచుండును. రేఖలు ఒకచోటు నుండి మరొక చోటికి ప్రవహించునపుడు ఒక ప్రత్యేక దిశను సూచించును. అనేక రేఖలు ఒకేబిందువు వైపు నుండి పారుచున్నను, అనేక దిశలనుండి బిందువు వైపు ప్రవహించినను, ఆ దిశకు ప్రత్యేక ఆకర్షణము ప్రాప్తించును. ఇట్టి రేఖల ప్రయోజనము అలంకార చిత్రములలోనే గాక, సమస్త చిత్రములలో గూడ పెక్కు లుండును. రెండు అసమానభాగములు సమానమగుటకు కారణము ఆ రెండు కూడ సమానాధిక్యమును కలిగియుండుటయే.

పరివ్యాప్త - అలంకరణము (All over Design) : అడవులలోను, పచ్చిక బయళ్ళలోను, చేలలోను, తోటలలోను పూలు విరగబడి పూయును. ఇవన్నియు స్థలము నాక్రమించుచు వ్యాపించుచుండును. వీటి కూర్పునందు క్రమబద్ధత కనబడుట దుస్తరము. కాని ఇవన్నియు వ్యాపించి, కిలకిల నగి, గిలిగింతలు పెట్టును. ఇది పరివ్యాప్త - అలంకృతిలోని క్రమపద్ధతి. ఇటులే ఆకాశముపై తారలు, నేలపై రాలిన ఆకులు, పూలు, ఇసుకమీది ముండ్లు, గోమటి రాళ్ళు భిన్న వర్ణము లయిన భిన్నఛాయా (tones)

భూమికలపై చూచియున్నారము వాటికి క్రమబద్ధముగ పడియుండు అవకాశములు లేవు కాని వాటి కూటమి కొంతస్థల మాక్రమించుచున్నది ప్రతికూటమిలోని రూప భూమియు, విరామభూమియు తప్పనిసరిగా జ్యామితి రేఖాకృతి విశేషములు ((geometrical details) కలిగి యుండి, వివిధ దిక్కులను పునరావృత్తిని లయలను, స్థాయిని గూర్చు వెలుతురు ఛాయలను కలిగియుండును

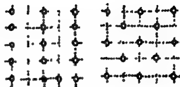
ప్రపంచమునందలి అన్ని దేశములలోని ఉత్తమ అలంకరణ కళాఖండములలో క్రమము లేని పరివ్యాప్తము లైన అలంకృతులు చాల అరుదుగా నుండును ఒక వేళ ఉన్నను అవి చాలవరకు ప్రకృత్యనుకరణ (Realistic) పద్ధతిలోనే ఉండును కాని వివరములన్నియు ఒకానొక అలంకార మాత్రమును అనుసరించి, విరిగించి, నైశికరింప బడును - కొన్నిపార్లు గుచ్ఛము లన్నియు ఒక నిర్దిష్ట ఆకృతియందు నిండునట్లు వేయుటయు గలదు అనను అది పరివ్యాప్త అలంకారమే అగును

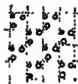
ఈ అలంకరణము సమముగా విభజింపబడిన భూమికపై వేయబడును

పటము 15

మూలాకృతులును, గుచ్ఛములును (units) సంతరణ స్థానములందు (crossings) సమదూరములందుండి భూమికను సమముగా విభజించును 16 వ పటములోని 1 వ పటములో మాదిరి ఏకాంతరిత (Alternative) స్థలము లందైనను, 2 వపటముమాదిరి చిన్నని మూలాకృతులు ఖాళీస్థలములందైనను వేయబడును. 3, 4 లో మాదిరి పట్టీగీతలు లేక చుక్కలు మలుపబడవలెయును

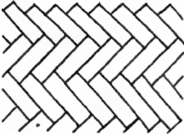
పటము 16

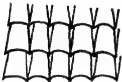
పునరావృత్త - అలంకరణము (Repeated Design)

సాధారణముగా గోడలపై నతికింపబడు కాగితముల లోను, నేతబట్టలలోను అద్దకములలోను పునరావృత్త అలంకరణము కనిపించును. ఏదేని ఒక అలంకరణ గుచ్ఛము క్రమబద్ధమైన ఎడమిచ్చి (Regular Intervals) సంతరణ పద్ధతిలో చిత్రింపబడును దీనిచే అలంకరణము పరివ్యాప్తమై విశాలప్రదేశముల సమముగా నాక్రమించునదిగా నుండును ఇట్టివి క్రమబద్ధమైన కొలత గలిగిన కూర్పుచే అందమును స్పందింపచేయును కొన్ని అలంకృతులలో ఖండికలకూర్పు సన్నిహితముగుటచేత అల్లిక లుత్పన్నమై నేతవలెను, గూనపెంకులు పేర్చినట్లును, ఇటుకపెడ్డల నతికినట్లును ద్యోతకమగుచుండును ఈ విధముగా ఖండికల వివిధబంధములచే విశాలప్రదేశములు వింత భూమికలుగా మారును

పునరావృత్త అలంకారము వ్యామోహకరముగా నుండును నిత్యము మనము దర్శించు వస్తువులలో నిట్టి క్రమము గాంచవచ్చును ఈ కూర్పు అనేక రకములుగా నుండును అనాసపండు చర్మము చతుష్కోణమయముగా నుండును దేవదారు చెట్లు, చేపల పైపొలుసులు, తేనె తెట్టెపై గూడులు ఒకదాని నొకటి రాచుకొని జ్యామితి రేఖాకృతులు కలిగి వ్యాపించియుండుట చూతుము, ఇట్టి ఏక ఖండికా పునరావర్తనమే పునరావర్తిత - అలంకరణ మనబడును

ఇట్టి అలంకరణము గచ్చు, లోహము, చర్మము, కడవలు, కప్పులు, కట్టెలు మున్నగువాటిపై కాన వచ్చును

పటము 17

పై చిత్రములలో అలంకరణము అడ్డదిడ్డముగా నుండక ఒకేదారి ననుసరించి కల్పితమై క్రమముగానున్నది

కొన్ని అలంకరణములలో రేఖాగణితముననుసరించిన బంధములు కానవగును కాని యందలి పునరావర్తన తంత్రము సుళువుగా నుండక చిత్రఖండిక ఒకటిగా నుండక, అనేకాకృతులుగల గుచ్ఛములను సమప్రమాణ మును ఛాయను మాత్రము గలిగియుండును గుచ్ఛ సమూహములు వంకరటింకరగా (zig-zag) పునరాగ మించుచు పోటీగా (Reverse) ప్రత్యక్షమగును

ప్రయోజనాలంకరణము (Functional Design) నళ్లోభాగాన కూరెడు పక్షుల తోరణమును గమనించినచో ఒకదృశ్య కవిత్వము గోచరించును అది బాణాగ్రాకృతిని బోలు దాలు గలిగియుండును ఇట్టి ఆకృతిలో సౌందర్య మును, ప్రయోజనమును రెండును కలిసియున్నవి బలిష్ఠమైన నీటికాకోకటి ముందుగా గాలిని చీల్చుకొని పోవుచుండ, దానివెన్నంటిపోవు కాకులు మొదటిదానంత శ్రమకు గురికావలసిన అవసరము ఉండదు వీటి వ్యూహ బంధములోనున్న అలంకారము 'ప్రయోజనాలంకరణ' మనబడును అనగా అలంకారము, ప్రయోజనము ఏక వస్తువునందు మిళితమైనపుడు అది ప్రయోజనాలంకరణ మగును వ్యూహము సరియైనచో దాని పరిణామము గూడ సరియగును ప్రయోజనాలంకరణము ఒకవస్తువు యొక్క ప్రమాణముతోను, బరువుతోను, గట్టితనము తోను, దాని రంగుతోను సంబంధము కలిగియుండును కెమెరాను చేతులలో తేలికగా నుండునట్లు నిర్మించుట ప్రయోజనదాయకము దీనియొక్క ఆకృతిని కుంచిం చుట, అవసరమునుబట్టి పెంచుట, బరువుతక్కువగా నుండుట, మరిచి చంకలో తగిలించినను సుందరముగా నుండుట, అనునవి దీని ప్రయోజనములు అట్టి ప్రయో జనములతో దాని నల్లనిరంగు దాని బిరుసుదనము (Rough texture) కూడ చేర్చ్కొనదగినవి పులులు పక్షులు, లేళ్ళు, సీతాకోక చిలుకలు మున్నగు వాటి యందున్న మచ్చలు, వాటిని పరిసరములనుండి కప్పి పుచ్చుటకు ఉపయోగించుచున్నవి యుద్ధ విమాన ములపై, ఆయుధములపై, సైనికుల దుస్తులపై మేఘ చ్ఛాయలను, చెట్లరంగులను, చిత్రించుటవలన శత్రువుల వారినుండి ఆత్మ రక్షణము చేకూరుచున్నది ఇటులే, పెన్నులు, వంకలువంకలుగా నున్నచో నది తీరల కుండును ముంగిటిలోవేసిన పిండిముగ్గులు అందమును కూర్చుటయేగాక, చీమలకు ఆహారముగా నుపకరించును నావకు ముందు వెనుకల సన్నముగా చెక్కుటచే నది నీటిని కోయగలుగును వివిధ మతస్థులు ధరించు ఊర్ధ్వ పుండ్రములు, విభూతి, కెంకాయబొట్లు, మొదలగునవి వారివారి మతచిహ్నము లగుటయేగాక అలంకార ములుగ కూడ ఎన్నతగియున్నవి ప్రయోజనము ననుస రించి మలచిన పనిముట్లన్నియు వాటియందిమిడియున్న లయగతిరేఖల చేతను, రంగులచేతను స్వతఃసిద్ధముగా అలంకృతములై యుండి కన్నులకు విందొనగూర్చును

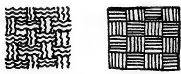
శ్లేషాలంకరణము : భారతీయ శిల్పములలోను, చిత్ర ములలోను అచ్చటచ్చట ఈ వింతచిత్రములు కానవచ్చును అజంతాలో నాలుగు జింకల కొకేతల చిత్రింపబడినది ఇది చిత్రకారుని అధికశ్రమను తగ్గించి, సందర్భపూర్వకముగా

చిత్రింపబడుటచే ఆశ్చర్య మొనగూర్చును. ఇటులే భువనేశ్వర శిల్పములో నలుగురు వీరుల బంధములో రెండే తల లున్నవి. ఎటు త్రిప్పిచూచినను దేనికదే వేరుగా కనిపించును. దేవాలయముల పై కోణములలో అనగా రెండు గోడలు కలియుచోట రెండుకోతులు లేక సింహములుండి ఒకేతల మధ్యభాగములో చెక్కబడును. రామప్ప దేవాలయ మంటప స్తంభముపై చెక్కబడిన భజనమండలిలో మధ్యభాగమున నాట్యముచేయుచున్న వ్యక్తి యొక్క పాదములు కుడి ఎడమల నున్నవారిలో వొక్కొక్కరి పాదముతో కలిసి రెండేపాదములుగా మలచబడినవి (చ 18) కవి ఒకే పదమునకు సందర్భానుసారముగ రెండు మూడర్థములను గల్పించునట్లు చిత్రమునందును, శిల్పమునందును ఒకే రూపములో అనేక రూపములు కల్పనచేయుట రూపశ్లేష అనబడును

చిత్రము 18 రామప్ప దేవాలయ శిల్పము

బంధములు (compositions) మూల రేఖలచే తయారైన అలంకృతు లన్నియు రెండు తరగతులలో విభజింపబడును. వాటిలో మొదటి తరగతివి దృష్టికి విశ్రాంతి నిచ్చును, నిశ్చలస్థితి స్థాయి గలిగియుండును. ఇవి 'స్థావరములు' (static arrangement) అనబడును. రెండవ తరగతివి కదలిక గలిగి విస్తరించి పెరుగుచుండునవి. ఇవి జంగమము అనబడును (Dynamic arrangement))

చిత్రము 19 స్థావర బంధములు

స్థావరములన్నియు విశ్రాంతి భావమును సూచించును. రేఖలన్నియు ఒకదానికొకటి తులదూగుచుండి స్థలమును సమానముగా వాక్రమించును

రెండవతరగతి జంగమ బంధములు, అంచులు, తోరణములు మొదలగువానికి ఉపయోగించునవి. రేఖలన్నియు ఒకచోటనుండి మరొక చోటికి పారుటచే మన దృష్టిని తమతో లాగుకొనిపోవును. వీటిలో చలనము ప్రధానాంశము

సామాన్యముగా కదలిక అనునది ఎడమనుండి కుడి దిక్కునకు చూపబడును. అవిధముగానే భావింపబడును కూడ. ఉపరేఖలు ముఖ్యరేఖను కలియునపుడు ప్రవాహపు దిక్కునుండియే కూడును

చిత్రము 20

సుసంగతి (Harmony) : ఆకులు, పూవులు, కొమ్మలు ఒక క్రమములో అభివృద్ధిని, లయమును కలిగియుండుట గమనింపదగినది. ఒక పత్రమునకును ప్రక్కనున్న మరొక పత్రమునకును రూపములో అత్యంత స్వల్పభేద

ముండుటచే అవి చూచుటకు అందముగ నుండును హార్మోనియమునందలి 'స' అనుస్వరము ప్రక్కనున్న కీదును నొక్కినచో 'రి' అను స్వరము పలుకును ఇటులనే 'రి' అను స్వరమునకు ప్రక్కనున్న కీదును నొక్కినచో 'గ' అను స్వరము పలుకును ఇట్లు సప్తస్వరములు ఒకదాని ప్రక్కన నొక్కటి ఇట్లు కట్టుకొనివచ్చెను. రేఖలు రూపమును స్వల్పభేదములచే ఒకదాని ప్రక్కన నొక్కటి ఉన్నచో వాటి సుసంగతి మనకంటికి గోచరించుచుండును

ఏకాంత రితము

పటము 21

ఇట్లే ఏకాంతరిత (Alternative) రేఖాదృశ్యములలో కొంత సుసంగతి దృగ్గోచరమగుచుండును

చిత్రములో రేఖలు రెండింటికంటె అధికముగా నున్నచో, వాటి పరస్పర స్నేహమే సుసంగతి యగును ఒక రేఖ మరొక రేఖతోను, ఒక వర్ణము మరొక వర్ణముతోను, గుణ ధర్మమునందు సంపూర్ణ వ్యతిరేకముగా నున్నను, *ఖండించుచున్నను అసంగత రేఖలు (Contrasting lines) లేక వర్ణములు అనబడును

ఉదా

పటము 22

పై పటములో 1, 2, 3, 4, 5 అనునవి ఒకదాని ప్రక్కన ఒకటి యున్నచో సుసంగతములు అనబడును కాని 1, 5 లు అసంగతములు ఎందుకనగా, 1 వృత్తము, 5 సూటిగీత ఈ రెంటి గుణధర్మములు వేరు కాని 5, 4, 4, 3, 3, 2: ఇవన్నియు సుసంగతములే

ఇటులే వర్ణములయందు సుసంగతి గాంచవగును నారింజ - ఎరుపు: ఎరుపు - ధూమ్రము, నీలము - ఆకుపచ్చ; పసుపు - నారింజ, మొదలగు వర్ణములన్నియు సుసంగతములే ఎందుకనగా, ప్రతి జంటవర్ణములో ఏదో యొకరంగు రెంటిలో కలిసియుండుటచే, స్వల్పభేదము వలన రెండును ఇంపుగా నే కన్పించును ఎరుపు, నారింజలలో, ఎరుపురంగు ఈ రెంటిలో నుండి, నారింజలో కొంతము పసుపువన్నెతో కలిసియుండును కావున చూచుటకు స్వల్పభేదముండి కూడ ఆకర్షణమును కలిగించును. కాని ఎరుపు, నీలము, పసుపు అను వర్ణములు యథార్థముగా పరస్పరము భిన్నవర్ణములు, ఈమూడు వర్ణములను సమన్వయపరచుటకు ఏదైన నొకవర్ణము అన్నిటిలో కలిసియుండినచో చిత్రములో ఏకత్వము (unity) కుదిరి సుసంగతి వ్యక్తమగును లేనిచో అసంగతి తోచును ఉదా -

పటము 23

సుసంగతియు క్రమవృద్ధిక్షయములును ఈ క్రింది వస్తునిర్మాణములలో గాంచవగును

పటము 24.

పరిప్రేక్షిత దృష్టితో (perspective) చూచిన ద్వారములు, వరుసగానున్న కుండలు కూడ సుసంగతి నొసగూర్చును.

ప్రసాధక రూపము (Decorative Form) ఏ రూప మైనను ప్రథమదర్శనములో సంక్షిప్తముగ గోచరించును. అనగా గుండ్రముగానో, త్రిభుజముగానో, చతుష్కోణము గానో ఫలకములుగానో కనబడును ఇదియే సంక్షిప్త రూపము కాని దీనినే తదేకదీక్షతో శీలించినచో అవుడు అనేకవివరములు గోచరించును దానితోపాటు అనేక వంకలును, వికృతులును కనబడును ఒక కమలమును చూడుడు చూచినచో దాని సంక్షిప్త రూపము 'గుండ్ర ముగా' కాన్పించును కాని ప్రకృతిలోని విరోధశక్తుల వలన దాని దళములు మాడినవో, ఊడినవో, క్రమరహి తముగా కనబడును

చిత్రకారుడు ఒకానొక వస్తువుయొక్క ఆకృతి యందలి వికారమును తొలగించుటకై, ఒక సులభపద్ధతి నాశ్రయించును దానికై మూలరేఖలను, రూపములను బోలు ఆకృతులను మలచును దీనిచే సంగ్రహరూపములు సృష్టియగును కమలమును చిత్రించుటకు దానిరూపములు బోలిన వలయమును చిత్రకారుడు ప్రాసియందు రేఖల క్రమబంధమును చిత్రించును దీనిచే క్రమశిక్షయే దాని రూపము సులభగ్రాహ్యమగును ఇదియే ప్రసాధకరూప మనబడును

భూమికా బంధము చిత్రించవలసిన భూమిని నిర్దేశించిన తర్వాత దానిలో చిన్నవియు పెద్దవియునైన అనేక అలంకార ఖండికలను కూర్చుటకు అవలంబింపవలసినపద్ధతి బంధ మనబడును

1 అన్నిటికంటె ప్రధానరూపము మొదట సాధారణ ముగా మధ్య భాగములోనైనను దానికి సమీపమునందైనను చిత్రింపబడును పిమ్మట అంతకంటె తక్కువ ప్రాధా న్యముగల రూపము చిత్రించబడును తుదియందు చుక్కలు మొదలగు అల్పాకృతులు అవసరమైనచో ఖాళీ స్థలము లలో నింపబడును

2 అలంకరణ చిత్రములో ప్రమాణములు (Proportions) పరిగణనీయములు కావు

3 చిత్రితమైన భాగము ఎక్కువ స్థలమును ఆక్రమించి యుండవలయును (కొన్ని చోట్ల చిత్రిత భాగము ఖాళీ భాగముతో సమానముగా నుండ వచ్చును)

పటము 25

4 రంగులు, రేఖలు, ఛాయలవ్యత్యాసములు, పర స్పరముగా సుసంగతిలో నుండవలయును

5 చిత్రములో స్థాయి ఉండవలయును

పరిప్రేక్షణము (perspective) సాధారణముగా అలం కార చిత్రములలో తక్కువ అలంకారఖండములు ఒక దానిపై నొకటి చేరి కలిసిపోకుండుటకై ఖండికలమధ్య భాగమున కొంత ఎడముంచవలయును

పటము 26.

ఒప్పు తప్పు

6 అలంకరణ చిత్రములో చేయబడు వస్తువులను యథాతథముగ చిత్రించక అతిశయ రూపములు (Exaggerated forms) గా మార్చవలయును

7 చిత్రకారుడు చిత్రకళాసూత్రములను పాటించు టతోపాటు స్వప్రతిభను ప్రయోజనానుసారముగా ఉప యోగించవలయును

అలంకరణములో సందేశముకన్న సౌందర్యమే ప్రధానమైనది కావున వస్తు ప్రమాణముల నెట్లు మార్చి నను చిక్కులేదు. అవి క్రమగతములైన చాలును వస్తు ప్రమాణములందును, రంగులయందును, భావమందును కారణ మీమాంస తగదు ఇది చిత్రకారుడు కన్న 'కల'

కంలో కారణములుండవు. అదిసుఖప్రదమైతే చాలును కావున నే వక్రతుండము పోటినుండి తీగెలు కారినవి కుశరములు మకరతోరణాలైనవి హంసలకు తోకలు పెరిగినవి. పొన్నవాహనము మన్నదైనది హనుమంతు నికి వస్త్రైవాయాలు, నగిపీగల తెట్టెలాగు, ఉంగరాలు, శంఖచక్రాది చిహ్నములు పెరిగినవి ఇట్టి అలంకరణము శిల్పకారుని చిత్తము ననుసరించియే చేయబడును

రంగులు - ఛాయలు (Colours & Tones)

అలంకరణములో కాన ప్రాధాన్యములేనపుడు రంగుల వాడుకను గురించి శాసనాలు చేయుటకు వీలులేదు వర్ణలేపనము చిత్రకారుని స్వేచ్ఛపై నాధారపడి యుండును భావమే ప్రధానమైనచో రంగులు దాని ననుసరించి వాడనగును

ఛాయ ప్రతివర్ణము కనీసము మూడువిధములుగా నుండును (1) గాఢచ్ఛాయ (నలుపు) (2) మధ్యచ్ఛాయ (3) మందచ్ఛాయ (శ్వేతమిశ్రణము)

మనము ఒకేరంగుమీద అరంగునే, వేరువేరు ఛాయ లలో వేసినచో నది దృగ్గోచరమగును

మిశ్రవర్ణములు ఒక వర్ణములో మరొక వర్ణము కలిసినచో మిశ్రమ వర్ణ మనబడును మిశ్రవర్ణములు చూచుటకు ప్రాథమిక వర్ణముల (Primary colours) కంటె తక్కువ దీప్తికలిగి యుండును కాని ఉత్తమ కళాఖండములన్నియు ఇట్టి మిశ్రవర్ణ సమన్వితములే అనవచ్చును అలంకరణ చిత్రమునందలి వస్తువులను సహజ వర్ణరూపయుతములుగా చిత్రింపవలయునన్న నియమము లేదు

కొం శే

అలంకారశాస్త్ర చరిత్ర - రాజశేఖరుడు తన కావ్యమీమాంసలో అలంకారశాస్త్రమును తొలుత శివుడు బ్రహ్మ కొసగెననియు, బ్రహ్మనుండి అది ఇతరులకు లభించుచు వచ్చెననియు చెప్పెను సంస్కృతాలంకార శాస్త్రమునకు భరతముని వ్రాసిన నాట్యశాస్త్రమే పురాతనమైన మూలగ్రంథమని భావింపబడుచున్నది నాట్యశాస్త్రమునందలి మొదటి ఐదు అధ్యాయములు క్రీ శ 5 వ శతాబ్దికి పూర్వము రచింపబడినట్లు తెలియు చున్నది. సంస్కృతమున అలంకార శాస్త్రమును గూర్చి వ్రాసినసంఖిక గ్రంథకర్తలు పెక్కురుకలరు వ్రాయబడిన లక్షగ్రంథములును పెక్కులుకలవు అవి యెవ్వియన-భామ హుని కావ్యాలంకారము (క్రీ శ 6 వ శతాబ్దికి పూర్వము), దండి కావ్యాదర్శము (క్రీ శ 6 వ శతాబ్ది), ఉద్భటుని అలంకార సారసంగ్రహము (క్రీ శ 8 వ శతాబ్ది); వామనుని కావ్యాలంకార సూత్రవృత్తి (క్రీ శ 8 వ శతాబ్ది), రుద్రటుని కావ్యాలంకారము (క్రీ శ 825-875), ఆనందవర్ధనుని ధ్వన్యాలోకము (క్రీ శ 840-870), రాజశేఖరుని కావ్య మీమాంస (క్రీ శ 870-950), ముకులభట్టు అభిధావృత్తిమాతృక (క్రీ శ 9 వ శతాబ్ది - అంత్యభాగము), భట్టతౌతుని కావ్యకౌతుకము (క్రీ శ 950-980), భట్టనాయకుని హృదయదర్పణము (క్రీ శ 900 1000), కుంతకుని వక్రోక్తి జీవితము (క్రీ శ 925-1025), ధనంజయుని దశరూపకము (క్రీ శ 10 వ శతాబ్ది మధ్యభాగము), రాజానకమహిమ భట్టువ్యక్తి వివేకము (క్రీ శ 1020-1060), భోజుని సరస్వతీ కంఠాభరణము, శృంగార ప్రకాశము (క్రీ శ 1030-1050), క్షేమేంద్రుని ఔచిత్య విచార చర్చ, కవికంఠాభరణము (క్రీ శ 1000-1063), మమ్మటుని కావ్యప్రకాశము (క్రీ శ 1050-1150 శతాబ్ది ఉ భా), రుయ్యకుని అలంకార సర్వస్వము (క్రీ శ 1150 పిదప), వాగ్భటుని వాగ్భటాలంకారము (క్రీ శ 1150 తరువాత), హేమ చంద్రుని కావ్యానుశాసనము (క్రీ శ 1108-1150 కి తరువాత - 1172), జయదేవుని చంద్రాలోకము (క్రీ శ 1200 1250), విద్యాధరుని ఏకావళి (క్రీ శ 1285-1325), విద్యానాథుని ప్రతాపరుద్ర యశో భూషణము (క్రీ శ 1296-1325), వాగ్భటుని కావ్యానుశాసనము (క్రీ శ 14 వ శతాబ్ది), విశ్వనా థుని సాహిత్య దర్పణము (క్రీ శ 14 వ శతాబ్ది), భానుదత్తుని రసమంజరి, రసతరంగిణి (క్రీ శ 13 వ శతాబ్ది - అంతమున, 14 వ శ ఆదియందు), రూప గోస్వామి భక్తిరసామృత సింధువు, ఉజ్జ్వల నీలమణి (క్రీ శ 1470-1554), కేశవమిశ్రుని అలంకార శేఖరము (క్రీ శ 16 వ శతాబ్ది ఉత్తరార్ధము), అప్పయ దీక్షితుని వృత్తివార్తికము, కువలయానందము చిత్ర

మీమాంస (క్రీ. శ 16 వ శతాబ్ది అంతము - 17 శ ఆది); జగన్నాథుని రసగంగాధరము (క్రీ శ 1620-1660)

అలంకార శాస్త్రమనగా కావ్యమును కావ్యాంగములను గూర్చి వివరించు శాస్త్రము ఇండోయూరపియను భాషలలో ఋగ్వేదము అత్యంత ప్రాచీనమైన ప్రథమ గ్రంథము అది ప్రధానముగా దేవతలను గూర్చి చేయబడిన స్తోత్రాత్మకమైన మంత్రగ్రంథమైనప్పటికిని దానియందు కావ్యలక్షణములు విశేషముగా కాన్పించుచున్నవి అందు ఉషస్సును వర్ణించు ఋక్కులు సుందర కావ్యఖండములు - కొన్ని ఋక్కులలో ఉపమా-వ్యతిరేక అతిశయోక్తి-శ్లేష - ఉత్ప్రేక్షాద్యలంకారములు మిగుల మనోహరములుగా ప్రయోగింపబడినవి తరువాతి లౌకిక కావ్యములలో వలెనే వేదవాఙ్మయములోకూడ ప్రకృతి మున్నగువాటి వర్ణనము మనోహరముగ చేయబడినది నాటక బీజములుకూడ వైదిక సాహిత్యమునందు కన్పట్టుచున్నవి నాటక నిర్మాణముకొరకు ఋగ్వేదమునుండి పాఠమును, సామవేదమునుండి గీతములును, యజుస్సుల నుండి అభినయమును, అథర్వవేదమునుండి రసములును గ్రహింపబడినవని భరతుడు నాట్యశాస్త్రములో చెప్పెను

వేదకాలము తరువాత క్రీస్తునకు అనేక శతాబ్దులకు పూర్వమే ఉత్కృష్టమైన కావ్యనిర్మాణము సంస్కృత వాఙ్మయములో చేయబడినది రామాయణ మహాభారతములలో అత్యున్నతమైన కావ్యరచన సాగెను అలంకార శాస్త్రములో ఉద్గ్రంథములైన ధ్వన్యాలోక, కావ్యప్రకాశములలో మహాభారతమునుండి గృధ్రగోమాయు సంవాదాదులైన అనేక విషయములు ఉదహరింపబడినవి, రామాయణమునుండికూడ కొన్ని శ్లోకములు ఈ గ్రంథములలో తీసుకొనబడినవి

అలంకార శాస్త్రారంభము క్రీ శ రెండవ శతాబ్ది నాటిదియు, ఆ తరువాతిదియు నగు శాసనములను బట్టి అంతకు పూర్వమే అలంకార శాస్త్రరచనము ఆరంభింపబడినట్లు తెలియుచున్నది క్రీ శ 150 వ సంవత్సరపు రుద్రదాముని జునగఢ్ శాసనమునుబట్టి అప్పటికే కావ్యము గద్య పద్యాత్మకమయి యుండెననియు "స్ఫుట-మధుర-కాంత-ఉదార" అను కావ్యగుణములు తెలిసియుండెననియు స్పష్టమగుచున్నది ఈ యంశముచే అంతకు కొంచెము పూర్వపుదైన "సిరిపులుమాయి" నాసిక శాసనముకూడ తెల్పుచున్నది. అది ప్రాకృతభాషలో నున్నది ఈ రెండు శాసనములేగాక క్రీ శ. మొదటి రెండుశతాబ్దులలోని సంస్కృత ప్రాకృత శాసనములు ఈ విషయమును ధ్రువపరుచుచున్నవి ఇంతియేగాక ఈ శాసనములలో "గంధర్వ వేద-నట-గీత-వాదిత్ర-ఉత్సవసమాజ" ఇత్యాది శబ్దములు వాడబడినవి వీటిలో శబ్దాలంకారములు, దీర్ఘ సమాసములు కలవు పూర్వపు గద్యప్రబంధములు ఈ శైలిలోనే వ్రాయబడుచుండెడివి. వీటినిబట్టి చూచినచో ప్రాచీనకాలమునందే అలంకార శాస్త్రము ఎంతో అభివృద్ధి చెందినట్లు కనిపించుచున్నది.

నిరుక్తమును వ్రాసిన యాస్కముని, ఋగ్వేదములోని "ఇదమివ, ఇదంయథా, అగ్నిర్న, తద్వత్" మొదలయిన ఉపమాలంకారద్యోతకములగు పదములను ఉదాహరించెను. ఇవియేకాక అనేక ఉపమలు వేదవాఙ్మయములో ఉన్నట్లు తెలుపుచు యాస్కముని ఉపమాభేదములనుకూడ వివరించెను పాణిని వ్యాకరణ సూత్రములకు పూర్వమే ఉపమాలంకారమునకు అంగములైన ఉపమాన, ఉపమేయ, సామాన్యధర్మ, ఉపమావాచకములు తెలిసియుండినట్లు "ఉపమితం వ్యాఘ్రాదిభిః సామాన్యా ఽ ప్రయోగే, 'ఉపమానాని సామాన్య వచనైః' " ఇత్యాది సూత్రములవలన మనకు స్పష్టమగుచున్నది వ్యాసుని బ్రహ్మ సూత్రములలో ఉపమా రూపకాలంకారములు పేర్కొనబడినవి క్రీ శ ఒకటి రెండు శతాబ్దులలో రచింపబడిన అశ్వఘోషుని బుద్ధ చరితము, సౌందరనందము అను కావ్యముల వలన పూర్వమే కొన్ని అలంకారములు ప్రచారములో నుండినట్లు తేటబడుచున్నది భరతుని నాట్యశాస్త్రములో రససిద్ధాంతము, నాటక లక్షణము, నాలుగు అలంకారములు, గుణములు వివరింపబడినవి బాణుడు తన కాదంబరిలో అక్షరచ్యుతక, మాత్రాచ్యుతక, బిందుమతి మొదలగు ప్రహేళికలను, శ్లేష - ఉత్ప్రేక్ష - ఉపమ - దీపకము ఇత్యాద్యలంకారములను గుర్తించెను. పైన పేర్కొనబడిన అంశములను బట్టి క్రీ శ 6 వ శతాబ్దివరకే లౌకిక సంస్కృత వాఙ్మయములో అలంకారములు, కావ్యభేదములు ఏర్పడి ఉండినట్లు మనకు తెలియుచున్నది

కావ్యవాదము ప్రాచీనాలంకారికులయిన భామహ, వామన రుద్రటులు తమగ్రంథములకు సాధారణముగా "కావ్యాలంకారము" అనుపేరునే పెట్టిరి. ఈ గ్రంథములకు ఈ పేరు పెట్టుటకు ముఖ్యముగా వీటిలో అలంకారములకు ప్రాధాన్యమిచ్చుటయే అయియుండును. అలంకారము అనగా అలంకరించునది కావ్యశోభా హేతువైనది కావ్యాలంకారముల గూర్చి లక్షణములను తెలుపునట్టిది. కాబట్టియే, ఈ శాస్త్రమునకు 'అలంకారశాస్త్రము' అని పేరుపెట్టబడినది కొందరు లాక్షణికులు తమగ్రంథములకు అలంకారశాస్త్రమని పేరు పెట్టలేదు ఉదా- దండికావ్యాదర్శము ధ్వనికారుడు అలంకార శాస్త్రకర్తలను కావ్యలక్షణ కర్తలు అనియే వ్యవహరించెను ఈ లక్షణ గ్రంథములకు సాహిత్య శాస్త్రమని కూడ మరియొక పేరు కలదు తరువాతి లక్షణగ్రంథకర్తలు సాహిత్యశబ్దమును కావ్యము అను నర్థమునందే వాడినారు బిల్హణుడు 'సాహిత్య పాథోనిధి మంథనోత్థం' అని సాహిత్యశబ్దమును తన విక్రమాంక దేవచరితమునందు కావ్యము అను నర్థమునందు ఉపయోగించినాడు రాజశేఖరుడు సాహిత్యశాస్త్రము అయిదవ శాస్త్రమనియు అది చతుశ్శాస్త్రముల సారమనియు తన కావ్య మీమాంసలో తెల్పినాడు సాహిత్యమనగా శబ్దార్థములు సహితములై యుండుట అని నిర్వచనము చెప్ప వచ్చును సాధారణముగా కావ్యలక్షణములను తెలుపు శాస్త్రమును సాహిత్యశాస్త్రమని కూడ వాడుట పరిపాటియై వచ్చుచున్నది

అలంకారశాస్త్ర విషయములు : 1 కావ్యప్రయోజనములు, 2 కావ్యహేతువులు, 3 కావ్య విభాగములు 4 శబ్దార్థములు శబ్దశక్తులు, 5 కావ్యలక్షణములు, రస, అలంకార, రీతి, ధ్వని, ఔచిత్య, వక్రోక్తివాదములు, 6 కైశిక్యాది వృత్తులు, 7 దోషములు మున్నగునవి అలంకార శాస్త్రమునందు చర్చింపబడు విషయములు

పైన సూచింపబడిన విషయములను అన్నింటిని సాధారణముగా అలంకార శాస్త్ర గ్రంథములన్నియు చర్చించినవి ఈ శాస్త్రగ్రంథములు అనేక వర్గములుగా నున్నవి (1) విశ్వనాథుని సాహిత్య దర్పణము, విద్యానాథుని ప్రతాపరుద్ర యశోభూషణము - ఈ రెండు కృతులును పై విషయములను నాటక లక్షణములతోపాటు సమీక్షించినవి (2) దండికావ్యాదర్శము, వామనుని కావ్యాలంకార సూత్రవృత్తి, భామహ, రుద్రట, వాగ్భటుల కావ్యాలంకారములు, మమ్మటుని కావ్య ప్రకాశము జగన్నాథ పండితుని రసగంగాధరము - ఈ మొదలయిన అనేక సుప్రసిద్ధ అలంకార శాస్త్రగ్రంథములు ఒక నాటక లక్షణము తప్ప కావ్య విషయములన్నింటిని ప్రాయికముగ చర్చించినవి (3) భరతుని నాట్యశాస్త్రము, ధనంజయుని దశరూపకము మొదలగు కొన్ని గ్రంథములు నాటక లక్షణములు, రసస్వరూపమును మాత్రమే చర్చించినవి (4) అలంకార సారసంగ్రహము, అలంకార సర్వస్వము, కువలయానందము, చిత్రమీమాంస, మొదలగు అనేక కృతులు అలంకారములను మాత్రమే చర్చించినవి (5) కొలది గ్రంథములు ప్రత్యేక సిద్ధాంతములను చర్చించినవి వాటిలో ధ్వన్యాలోకము ధ్వనిచర్చను, వ్యక్తివివేకము వ్యంజనావృత్తి ఖండనమును, వక్రోక్తి జీవితము వక్రోక్తి చర్చను చేసెను క్షేమేంద్రుని ఔచిత్య విచారచర్చ ఔచిత్యమే కావ్యజీవితము అను విషయమును ప్రతిపాదించెను

1 కావ్య ప్రయోజనములు కావ్యము కళాత్మకము దానివలన భావుకులకు వెంటనే రసానందము కలుగును. సంస్కృత కావ్యవిమర్శకులు పురాతన కాలమునుండియు రసానందమునే కావ్యప్రయోజనముగా పేర్కొనిరి ధ్వన్యాలోకవ్యాఖ్యాతయగు అభినవగుప్తుడు, కావ్యమునకు ప్రీతియే ప్రయోజనము, అదియే రసాత్మగా నుండునని చెప్పినాడు అలంకార శాస్త్రకర్తలు కావ్య ప్రయోజనమును అనేక విధములుగ తెలిపినారు (1) దుఃఖశాంతి (2) మతవిజ్ఞానము, తత్వశాస్త్రజ్ఞానము (3)కళానైపుణ్యము, వ్యవహార జ్ఞానము ఈ ప్రయోజనములు కావ్య పఠితకు చేకూరును కావ్యరచనవలన కవికి కీర్తియు, ధనమును చేకూరును నాట్యము, శ్రమము చేతను దుఃఖాదులచేతను పరితప్తులైన వారికి శాంతిని చేకూర్చును అని భరతముని చెప్పెను సత్కావ్యము పఠితకు పురుషార్థము లందును, కళలందును, నైపుణ్యమును కీర్తిని, ప్రీతిని కలిగించునని భామహుడు చెప్పెను. కావ్య ప్రకాశకారుడు కావ్యమువలన కీర్తి, ధనము, విజ్ఞానము,

లోకజ్ఞానము, అమంగళశాంతి, ఆనందము, సదుపదేశము అను ప్రయోజనములు కలుగునని వివరించెను ఆనందము, యశస్సు, సదుపదేశము అనునవిమాత్రమే కలుగునని హేమచంద్రుని మతము చతుర్వర్గ ఫలప్రాప్తి శాస్త్రములవలన కలిగినప్పటికిని శాస్త్రములు నీరసములు, దుర్గమములు కనుక సులభమును, మృదువునైన కావ్యమునే ఫలప్రాప్తి సాధనముగా పలువు రాదరింతురని, రుద్రటుని సిద్ధాంతము ఏకావ్యము ఏవిధముగ ఉపదేశించినను, రామునివలె నడుచుకొనవలెను, రావణునివలె నడువకూడదు అనియే తెల్పును కావ్యపఠనమునకు ఆనందమే ముఖ్యమని ఆలంకారికు లందరును భావించిరి

2 కావ్యహేతువులు అలంకార శాస్త్రకర్తలు పలువురు ప్రతిభా, వ్యుత్పత్తి, అభ్యాసములను కావ్యమునకు ముఖ్యహేతువులనుగా వక్కాణించిరి ఈ మూడింటిని కొలది భేదములతో దండి, భామహుడు, రుద్రటుడు, మమ్మటుడు, ఏకావళీకారుడు అలంకార శేఖరకారుడు కావ్యహేతువులనుగా అంగీకరించిరి సమర్థుడైన కవియగుటకు ఒక్క ప్రతిభయేచాలును అని రాజశేఖరుడు, వాగ్భటుడు, జగన్నాథ పండితుడు భావించిరి ప్రతిభయనగా అతి విశిష్టమైన శక్తి ప్రతిభావంతుడైన కవి సహృదయుడైన ప్రతిభ యొక్క హృదయమునకు అతి మధురములు, అపూర్వములు అయిన అనుభవములను కలిగించును

'ప్రజ్ఞా నవనవోన్మేష శాలినీ ప్రతిభామతా'

'ప్రతిభా అపూర్వవస్తు నిర్మాణ క్షమా ప్రజ్ఞా'

'స్ఫురంతీ సత్కవేర్బుద్ధిః ప్రతిభా సర్వతోముఖీ'

అని బహుముఖముగా అనేకులు ప్రతిభను నిర్వచించినారు ప్రతిభ యన త్రైకాలికములైన విషయములను గోచరింపజేయు ప్రజ్ఞ అది సహజము, అనేక జన్మ సంస్కారజన్యము అని అందరు అంగీకరించినారు కావ్యపఠితకు గూడ భావనాశక్తి, సంస్కారము ఉండవలెను అది కలవానికే కావ్యరసానుభూతి బాగుగా కలుగును 'సుకవియైనవాడు కావ్యములందు స్వతంత్రించి అచేతన వస్తువులను చేతనములనుగాను, చేతనములను అచేతనములనుగాను, యథేచ్ఛముగా సహృదయులకు గోచరింపచేయును అని ధ్వనికారుడు నుడివెను కావ్య, శాస్త్ర, లోకజ్ఞానములు కలిగియుండుటయే వ్యుత్పత్తి యనబడును. మహాకవుల యొద్ద కావ్యశిక్షను పడయుటయు, నిరంతర కావ్యరచనా వ్యాసంగము చేయుటయు అభ్యాస మనబడును ఇట్లు ప్రతిభ, వ్యుత్పత్తి, అభ్యాసము, ఈ మూడును సత్కావ్యరచనకు అవశ్యకములుగ చెప్పబడుచున్నవి

3 కావ్యవిభాగములు పాశ్చాత్యులు కావ్యమును ఇతిహాసము, గేయము, నాటకము అని విభజించినట్లే, సంస్కృతములో కూడ అట్టి విభాగములు వివిధ విషయములనుబట్టి చేయబడినవి దండి కావ్యమును గద్యము, పద్యము, మిశ్రము అని మూడు విధములుగా విభజించెను వామనుడు 'గద్యం కవీనాం నికషం వదంతి' అని చెప్పుటవలన, గద్యరచన కవిప్రతిభకు నికషోపలము వంటిదని స్పష్టమగుచున్నది దండి, తన కావ్యాదర్శములో పద్యకావ్యము, సర్గబంధము (మహాకావ్యము), ముక్తకము (ఒక పద్యము), కులకము (అయిదు పద్యములు), కోశము, సంఘాతము (పరస్పర సంబంధము లేని అనేక పద్యముల కూర్పు), అని అయిదు విధములుగ నుండునని చెప్పెను మిశ్రకావ్యము, నాటకము మొదలయిన రూపకములు గద్యప్రబంధము, కథ, ఆఖ్యాయిక మున్నగు భేదములు గలది సంస్కృత, ప్రాకృత, అపభ్రంశాది భాషాభేదములచే గూడ కావ్యము విభజింపబడుచున్నది వామనుడు కావ్యము గద్యపద్యాత్మకమని చెప్పి, గద్యము, వృత్తగంధి (పద్యమువలె నుండునది), చూర్ణము, ఉత్కలికాప్రాయము అని మూడు విధములనియు, పద్యప్రబంధము అనేకవిధములుగా నుండుననియు వచించెను గద్యపద్యములను అనిబద్ధ (సంబంధము లేనివి), నిబద్ధ (సంబంధముకలవి) భేదములచే రెండు విధములుగ సూచించి, ప్రబంధము లన్నిటిలోను దృశ్యప్రబంధము సర్వోత్తమమైనదని 'సందర్భేషు దశరూపకం శ్రేయః' అను వాక్యముచే నతడు స్పష్టపరచెను. హేమచంద్రాదులు కావ్యము ప్రేక్ష్యము శ్రవ్యము అని రెండు విధములుగ చెప్పి, ప్రేక్ష్యమునకు పాఠ్యగేయ రూపములచే ద్వైవిధ్యమును సూచించి, ఈ రెండును అనేక భేదములు కలవి అనిచెప్పిరి. వస్తుతః అట్టి కావ్యము

ప్రత్యాఖ్యాతము, ఉత్పాద్యము, మిశ్రము అనికూడ విభజింపబడినది

4 శబ్దార్థములు, శబ్దశక్తులు శబ్దములు వస్తువులను, భావములను బోధించును అర్థమును తెలుపగల సామర్థ్యమునే శక్తి యనుచున్నారు శబ్దమునకు మూడుశక్తులు కలవు అవి అభిధ, లక్షణ, వ్యంజన అనబడుచున్నవి అభిధాశక్తిచే తెల్పబడు అర్థము వాచ్యార్థము అనబడును దీనికే ముఖ్యార్థము, సంకేతితార్థము అనికూడ పేర్లు లక్షణా శక్తిచే తెలుపబడు అర్థము లక్ష్యార్థము వ్యంజనా శక్తిచే బోధింపబడు అర్థము వ్యంగ్యార్థము శబ్దములన్నియు ప్రధానముగా వాచ్యార్థమును తెల్పును కొన్ని వాక్యములందు శబ్దమునకు వాచ్యార్థము మాత్రము చెప్పికొన్నచో, అర్థము కుదరదు అనుపపత్తి ఏర్పడును అప్పుడు ఆ శబ్దమునకు సంబంధించిన మరియొక అర్థము రూఢిప్రయోజనములనుబట్టి చెప్పబడును ఇదియే లక్ష్యార్థము వ్యంగ్యార్థమనబడునది వాచ్య లక్ష్యార్థములకంటె భిన్నమైనది వాక్యమునందలి పదములు తమతమ ముఖ్యార్థములను బోధించి విరతవ్యాపారము లయిన తరువాత ఏ శబ్దశక్తిచే రమణీయమయిన మరొక అర్థము వాటినుండి స్ఫురించునో అట్టి శబ్దశక్తి వ్యంజనావృత్తి యనబడును శబ్దశక్తులనే శబ్దవృత్తు లనియు వ్యవహరించుచున్నారు

5 కావ్యలక్షణములు ప్రాచీనాలంకారికులు కావ్య లక్షణములను అనేక విధములుగా నిర్వచించిరి శబ్దార్థములు రెండును కలిసి కావ్యమని భామహ, వామన, రుద్రట, వక్రోక్తిజీవితకార, మమ్మట, హేమచంద్ర, విద్యానాథాదులు నిర్వచించిరి శబ్దమే కావ్యమని దండి, అగ్నిపురాణకర్త, జగన్నాథ పండిత, చంద్రాలోకకారాదులు నుడివిరి రసాత్మకమయిన వాక్యమే కావ్యమని అలంకార శేఖరకార, విశ్వనాథ, సరస్వతీ కంఠాభరణ కారాదులు చెప్పిరి

కావ్యాత్మనుగూర్చి భిన్నాభిప్రాయములు కలవు భరతుడు రసమును, వామనుడు రీతిని, ఆనందవర్ధనుడు ధ్వనిని, వక్రోక్తిజీవితకారుడు వక్రోక్తిని, క్షేమేంద్రుడు ఔచిత్యమును కావ్యాత్మగా వర్ణించిరి మహిమభట్టు అను ఉద్దండ తర్కపండితుడు ధ్వనిని ఖండించి దాని స్థానములో అనుమానమును సిద్ధాంతీకరించెను అతని ననుసరించు వా రెవరును లేనందున అతనిది ఒక మత మని చెప్పుటకు వీలులేదు, వక్రోక్తిజీవితకారుడుగూడ ఈ గణములో చేరినవాడే

రస సిద్ధాంతము ఈ వాదమును ప్రప్రథమముగా ప్రతిపాదించినవాడు నాట్యశాస్త్రకర్త అయిన భరతుడు అయితే అంతకు పూర్వము ఈ వాదము లేదని తలచ కూడదు నాట్యశాస్త్రము ప్రధానముగా నాటక లక్షణమును తెలుపుచున్నది ధ్వన్యాలోకమునకు, నాట్య శాస్త్రమునకు, వ్యాఖ్య రచించిన అభినవగుప్తుడు, 'నాట్యమే రసమని, రసమే నాట్యమని' వచించినాడు కావ్యము దశరూపకాత్మకమే అనికూడ అతడనినాడు ధ్వన్యాలోక రచన జరుగువరకు కూడ కావ్యమునకు రసముతో గల సంబంధము ఒక పద్ధతి ప్రకారము వివరింపబడలేదు ప్రాచీనాలంకార శాస్త్రకర్తలు రసప్రాముఖ్యమును గూర్చి 'ఎరుగరు' అని చెప్పుటకు వీలులేదు 'సర్వాలంకారములు రసములోనే పర్యాప్తములు' అని దండి తన కావ్యాదర్శములో చెప్పినాడు అతడు రసములను, స్థాయి భావములను బాగుగా ఎరిగినవాడు భామహుడు రసతత్త్వమును సమగ్రముగ ఎరిగినవాడే కాని అతడు కావ్యములో రసములకు ప్రాధాన్యమును ఈయలేదు మొదటిసారిగా తన కావ్యాలంకార గ్రంథములో రసప్రశంస చేసినవాడు రుద్రటుడు రుద్రటునికి దాదాపు ఒక శతాబ్ది పూర్వపువాడైన మాఘుడు 'శిశుపాలవధ' కావ్యములో రసములను గూర్చి నాటక సందర్భములో వర్ణించెను నాటకముతో రసమునకు సంబంధము కలదు గనుక భరతుడు నాట్యశాస్త్రములో రసమును గూర్చి చర్చించెను నాటకము చతుర్విధాభినయముల ద్వారమున రసాభివ్యక్తిని సామాజికునకు కలిగించును అని భరతుడు చెప్పెను

నాట్యశాస్త్రము, దానిపై అభినవగుప్తుడు వ్రాసిన వ్యాఖ్యానము, సరస్వతీ కంఠాభరణము, శృంగార ప్రకాశము, దశరూపకము, శృంగార తిలకము, భావ ప్రకాశము, రసతరంగిణి - ఈ మొదలైన గ్రంథములు రసవాదమును సిద్ధాంతీకరించినవి ఈ గ్రంథము లన్నింటిలోను రససిద్ధాంతమును గూర్చి కొలదిభేదము చూపింపబడినది అన్నిటికన్న ప్రాచీనమైన నాట్య శాస్త్రములో

భరతుడు 'విభావానుభావ వ్యభిచారి సంయోగాత్ రస నిష్పత్తిః' అని రససూత్రమును రచియించెను. దీనికి పలు గురు వ్యాఖ్యాతలు భిన్న భిన్న మార్గములలో వ్యాఖ్యానము చేసిరి. వీరిలో భట్టలోల్లటుడు, శ్రీశంకుకుడు, భట్టనాయకుడు అను ముగ్గురి మతములను మనము అభినవగుప్తుని వ్యాఖ్యానమువలన తెలిసికొనవలసినదే గాని వారు రచించిన గ్రంథములు లభించుటలేదు. ఈ సూత్ర వ్యాఖ్యాతలలో నాలుగవవారైన ఆచార్య అభినవ గుప్తపాదుడు ముఖ్యుడు. అతడు రసమునకు అభివ్యక్తి వాదమును లేవదీసెను.

ఈ వాదమును ఆధారముగా చేసికొని అతడు తక్కిన ముగ్గురియొక్క 'ఉత్పత్తివాదము, అనుమితివాదము భుక్తివాదము' అను సిద్ధాంతములను ఖండించెను. 'విభావాను భావసాత్త్విక వ్యభిచారి భావములతో పరిపుష్టమైన రత్యాది స్థాయిభావములే రసరూపముగ అభివ్యక్తిని పొందును' అని ఇతని సిద్ధాంతము. లోకములో రస శబ్దము, మధుర ఆమ్లాదులకు కూడ వాడబడును. అవి రుచులు. కావ్యరసముకూడ రస్యమానమే కనుక దానికి రసశబ్ద వ్యవహారము కలిగినది. స్థాయిభావము రసాభి వ్యక్తి పర్యంతము స్థిరముగా నిలుచునది. దానికి ఆలంబన, ఉద్దీపన విభావములు, సాత్త్విక భావములు, అనుభావములు, వ్యభిచారి భావములు పరిపోషకములుగా ఉండును. ప్రతి రసమునకు ఒక స్థాయిభావము వేరుగా నుండును. రసానుభవము సహృదయునకు మాత్రమే కలుగును. 'శృంగారము, హాస్యము, కరుణము, రౌద్రము వీరము, భయానకము బీభత్సము, అద్భుతము,' అని ఎనిమిది రసములను మాత్రమే ప్రాచీనులు అంగీకరించివారు. కాని ఆ తరువాత శాంతరసము వాటితో చేర్చబడి రసములు తొమ్మిది అయినవి. ఆది కావ్యమైన రామాయణమునందు కరుణరసము ప్రధానముగ సమగ్ర రూపములో అభివ్యక్తమగును. 'శాంతరసమును తొమ్మిదవ రసముగా చేర్చవలెనా లేదా' అను విషయమును గూర్చియు, రసముల సంఖ్యను గూర్చియు ఆలంకారికులలో భిన్నాభిప్రాయములు కలవు. రసము సామాజిక నిష్ఠమే కాని నటగతము కాదు. నటుడు శిక్షాభ్యాసము వలన భయ శోకాది భావములను అభినయించుచున్నప్పుడు ఆయా భావముల సంస్కారము సామాజికునకే కలుగును.

భోజుడు తన శృంగార ప్రకాశములో శృంగార మొకటే రసమని విపులముగా చర్చించి నిర్ణయించినాడు. ఆనందమయము బ్రహ్మాస్వాద తుల్యమునైన రసము ఆత్మకు నిరతిశయానందమును కలిగించును. అది ఒక శృంగారమే అని భోజుని మతము. స్త్రీ పురుషుల అనురాగాత్మకమగు లౌకిక శృంగారమును భోజుడు పరిగణింపలేదు. ఆత్మకు కలుగు నిరతిశయమైన శాశ్వతానందమే శృంగారమని అతడు చెప్పెను. ఈ రసానందము ఇతరు లంగీకరించిన నవవిధ రసములలో సమానమేగనుక అన్ని రసములవలన కలుగు ఫలము ఒకటేయని అతడు భావించెను. కొందరు అద్భుతము ఒక్కటే రసమని అనిరి. భవభూతి కరుణ మొక్కటే రసమని నుడివెను.

అలంకారవాదము : కావ్యము సౌందర్య మయము. అలంకారములు అనగా కావ్యసౌందర్య వర్ధకములు అని భామహునిమతము. రూపకాది - అలంకారములు కావ్యములే యగును. కావ్యశోభాకరములయిన ధర్మములు అలంకారము అని దండి నిర్వచించెను. వామనుడు తన కావ్యాలంకార సూత్రవృత్తిలో అలంకారములకు ఉచిత స్థానము నిచ్చెను. కావ్యముయొక్క ఉపాదేయతయే అలంకారముమీద ఆధారపడును అని అతని మతము (కావ్యగ్రాహి అలంకారాత్). వామనుని అలంకార నిర్వచనము మిగుల సమంజసముగా కనిపించుచున్నది. "సౌందర్యమే అలంకారము" అని అతని లక్షణము. 'అలంక్రియతే అనేన' అను వ్యుత్పత్తివిశిష్ట అలంకార శబ్దము అనుప్రాస - ఉపమాదులయందు వర్తించును. అలంకారముల శబ్దార్థములయొక్క అస్థిర ధర్మములు, కావ్యశోభాతిశయ కారములు, రసోపస్కారకములు అని విశ్వనాథుని లక్షణము. "చారుత్వ హేతుః అలంకారః" అని ప్రతాపరుద్రీయము.

కవి సౌందర్యోపాసకుడు. కవి నిర్మితియగు కావ్యము సౌందర్యరాశియగును. అలంకారశాస్త్రములో కావ్యము సౌందర్యవతియగు సుందరితో పోల్చబడినది. అందు అలంకారములు విద్యమానమగు సౌందర్యమును వృద్ధి పరచును. కొందరు ఆలంకారికులు అలంకారములు

ఆవశ్యకము అనిరి కొందరి మతమున అలంకారములు అత్యంతావశ్యకములు కావు. "వనితాముఖము కాంతమయినప్పటికిని నిరలంకారమగుచో భాసిల్లదు అట్లునే కావ్యముకూడ రమ్యమయినను అలంకారముల నపేక్షించును" అని భామహుని మతము గుణప్రాధాన్యవాదియు రీత్యాచార్యుడును అగు వామనునకు ఇది రుచింపలేదు "కావ్యము యువతియొక్క రూపమువంటిది అది కేవల గుణాత్మకమయినను రసికులకు మనోజ్ఞమే అలంకారయుక్తమగుచో మిక్కిలి రుచికరము గుణహీనమగు కావ్యము యౌవనము గడచిన అంగనయొక్క శరీరమువంటిది అలంకారములు మాత్రమే శోభాకరములు కావు" అని అతడు వాదించెను అర్వాచీనాలంకారికులు కావ్య శరీరమునకు అలంకారములు అంగద - కుండల - హారాదులవంటివె యను నభిప్రాయమును వ్యక్తీకరించిరి

అలంకారములను గుణములనుండి పృథక్కరించి భామహుడు భావికము అను నలంకారమును గుణముగా పరిగణించెను గుణములను మొదట చూపినవాడు వామనుడు దండి దశగుణములను కూడ అలంకారములుగా పరిగణించెను "కాశ్చిన్మార్గ విభాగార్థ ముక్తాః ప్రాగప్యలంక్రియాః" వామనుని మతమున "కావ్యము యొక్క శోభాకరములగు శబ్దార్థధర్మములు గుణములనబడును అవి ఓజః ప్రసాదాదులు, యమకోపమాదులు కావ్య శోభను అతిశయింపజేయును కేవలాలంకారములు శోభాకరములు కావు గుణములు నిత్యములు అవి లేనిచో కావ్యశోభయే లేదు అలంకారములు అనిత్యములు అలంకారవాదము మిగుల ప్రాచీనమైనది భామహుడు, ఉద్భటుడు, దండి, రుద్రటుడు మొదలగువారు అలంకారప్రాధాన్యమును అంగీకరించిరి

అలంకారములకును రసమునకును గల సంబంధము ప్రాచీనకాలముననే గుర్తింపబడినది భామహుడు మహాకావ్యము "సకల రసయుక్తము కావలెను" అనెను భామహాదులు రసవత్, ప్రేయ, ఊర్జస్వి - ప్రభృతులను అలంకారములనుగా పరిగణించిరి రసవదలంకారమును "దర్శిత స్పష్ట శృంగారాది రసమ్" అని భామహుడు నిర్వచించెను అర్వాచీనాలంకారికులలో పెక్కురు వీటిని అలంకారములుగా గణింపలేదు వీరికి అలంకారములే కావ్యములో ప్రధానముగా గోచరించెను వీరికి సునిశ్చితమగు ధ్వని సిద్ధాంతము (ప్రతీయమానార్థవాదః) సువిశదముకాకపోయినను, ధ్వనిమాత్రము వీరికి విదితమే వీరి మతమున అలంకారములే ప్రధానములు

భరతుని నాట్యశాస్త్రములో ఉపమ, రూపకము, దీపకము, యమకము, అను నాలుగు అలంకారములు పేర్కొనబడినను, అలంకారముల సంఖ్య క్రమముగా పెరుగుచు వచ్చెను దండి 35 అర్థాలంకారములను పేర్కొనెను యమకమునుగూడ వివరించెను మమ్మటుడు 61 అర్థాలంకారములను వికదీకరించెను అర్వాచీనాలంకారికులలో కొందరు అలంకారముల సంఖ్య రెండు వందలకుపైగా మండవచ్చును అనిరి అలంకారమనగా ఉక్తి వైచిత్ర్యము ఈవైచిత్ర్యము అనంతముగాన అలంకారములుగూడ ననంతములే యనుచో నతిశయోక్తి కాదు

భామహుడు, దండి మొదలగువారు వక్రోక్తి అతిశయోక్తి అను నీరెండును అలంకారములకు మూలము అని నుడివిరి భామహుని మతమున "వాక్కుయొక్క వక్రార్థ శబ్దోక్తి అలంకారోత్పాదకము అలంకృతి యనగా వక్రాభిధేయ శబ్దోక్తి యగును" శబ్దార్థముల వక్రత యనగా లోకోత్తర రూపముగా వాటి అవస్థానమే భామహుడు వక్రోక్తికి ప్రాధాన్య మిచ్చెను "వక్రోక్తియే సర్వస్వము వక్రోక్తి మూలముననే అర్థము విభావింపబడును. కవి వక్రోక్తికొరకు యత్నము చేయవలెను వక్రోక్తిలేనిచో అలంకారమే లేదు" అందుననే ఈయన స్వభావోక్తిని అలంకారముగా పరిగణింపలేదు "స్వభావోక్తి రలంకార ఇతి కేచిత్ ప్రచక్షతే" అని మాత్రము పేర్కొనెను దండి అతిశయోక్తి సర్వాలంకార పరాయణమని వచించెను "అలంకారాంతరాణామప్యేకమాహుః పరాయణమ్ । వాగీశ మహితాముక్తిమిమామతిశయాహ్వయామ్" అలంకారములను వైజ్ఞానికపద్ధతిచే విభజించిన ప్రథమ అలంకారికుడు రుద్రటుడు ఈయన అలంకారములను వాస్తవ, ఔపమ్య అతిశయ, శ్లేషమూలకములుగ విభజించెను కొన్ని అలంకారములు రెండు వర్గములకు చెందును. ఉదా ఉత్ప్రేక్షాలంకారము

ఔపమ్యాతిశయమూలము ఉపమాదులు సాదృశ్య గర్భములు విభావనాదులు విరోధగర్భములు కావ్య లింగాదులు తర్క-న్యాయమూలములు యథాసంఖ్యాదులు కావ్యన్యాయమూలములు ప్రతీపాదులు లోకన్యాయమూలములు సూక్ష్మాదులు గూఢార్థప్రతీతిమూలములు కారణమాలాదులు శృంఖలాబంధమూలములు అని అర్థాలంకారముల వర్గీకరణము అనేక అలంకారముల యొక్క కలయిక సంశ్లేష మనబడును అర్థాలంకారములు చతుర్విధములు అవి (1) ప్రతీయమానవస్తువులు (2) ప్రతీయమాన ఔపమ్యములు (3) ప్రతీయమాన రస భావాదులు (4) అస్ఫుట ప్రతీయమానములు అని ఇందు అతిశయోక్తి మొదలగునవి మొదటివర్గమునకును, రూపకాదులు రెండవవర్గమునకును, రసవదాదులు మూడవవర్గమునకును, అర్థాంతరన్యాసాదులు నాలుగవ వర్గమునకును చెందును అలంకారములు శబ్దగతము లనియు అర్థగతములనియు మరియొక విభాగము అందు శబ్దాలంకారము, అనుప్రాస, యమకము అని ద్విధా భిన్నము ఛేకానుప్రాస, వృత్త్యనుప్రాస, శ్రుత్యనుప్రాస, అంత్యానుప్రాస మొదలగునవి అనుప్రాసభేదములు లాటానుప్రాసాదులు ఉభయగతములు అని కొందరి మతము అర్థాలంకారములు ఉపమాదులు అర్థాలంకారములలో ఉపమాలంకారము సర్వాదరణీయము "ఉపమా కాళిదాసస్య మాఘాః" కవికుల గురువగు కాళిదాసుని ఉపమలు జగత్ప్రసిద్ధములు

రీతి వాదము - ఈ వాదము ప్రవేశపెట్టిన వారిలో వామనుడు అతి ముఖ్యుడు దండి దీనినే 'మార్గము' అని వ్యవహరించెను అతడు వైదర్భ, గౌడ అను రెండు మార్గములను నిర్దేశించెను భామహుడు రీతిద్వయ వాదమును అంగీకరింపలేదు కావ్యమునకు ఆత్మరీతియని వామనుడు సిద్ధాంతీకరించెను రీతియనగా గుణసహితమైన విశిష్టపద రచన యని అతని భావము. రీతి గుణాత్మకమే అతడు వైదర్భి, గౌడి, పాంచాలి, అను మూడు రీతులను పరిగణించెను వామనుడు గుణములు పదియని పేర్కొనెను ఓజస్సు, ప్రసాదము, సమత, శ్లేష, సమాధి, మాధుర్యము, సౌకుమార్యము, ఉదారత, అర్థవ్యక్తి, కాంతి అనునవి పదిగుణములు వామనుడు ఈ గుణము

లను శబ్దగతములుగను, అర్థగతములుగను విభజించెను భరతుని నాట్య శాస్త్రములోగూడ పదిగుణములే గ్రహింపబడినవి భరతుడు గుణాలంకారములను రసము నకు అంగములుగా వర్ణించెను దండి గుణాలంకారము లకు భేదమును పాటింపలేదు వామనుడు అవి భిన్నము అని చెప్పెను వైదర్భీరీతిలో అన్ని గుణములు ఉండు ననియు, గౌడీ రీతిలో ఓజస్సు, కాంతి మాత్రము ఉండు ననియు, పాంచాలీ రీతిలో మాధుర్య, సౌకుమార్యములు ఉండుననియు వామనుడు వివరించెను ఈ రీతులు విదర్భ మున్నగు దేశములలో ఎక్కువగా వ్యవహరింపబడుటచే వాటికి ఆపేర్లు వచ్చియుండునని సూచించెను

గుణముల లక్షణములను నిర్వచించుటలో భరతుడు దండి, వామనుడు, భిన్నమార్గములను త్రొక్కిరి ఎట్లన సమాసవత్తులయిన విచిత్ర పదములతో గూడినది ఓజో గుణమని భరతుడు నిర్వచించెను సమాస భూయస్త్వము ఓజస్సు అని దండి మతము గాఢ బంధత్వము, అర్థప్రౌఢి, ఓజోగుణము అని వామనుడు విస్తరించెను కావ్యమునందు గుణములు నిత్యములు అలంకారములు అనిత్యములు కాన అలంకారములు లేకున్నను కావ్యమునకు కావ్యత్వ భంగము కలుగదు రీతి ఒకవేళ వాస్తవమైన కావ్య సారమును అందుకొనలేక పోయినను దానికి అతి సమీపమునకు చేరగలదు వామనుడు చెప్పిన మూడు రీతు లకు భోజుడు అవంతి, మాగధి, లాటి, అను మరి మూడు రీతులను చేర్చెను

గుణములు నిజముగా కావ్యాత్మయైన రసాదులకు చెందినవి మాధుర్య గుణము ప్రత్యేకముగా శృంగార రసమునకు చెందినదనియు, ఆ గుణము విప్రలంభ శృంగారములోను, కరుణములోను పరాకాష్ఠ నందుకొనుననియు ఓజోగుణము రౌద్ర, వీర, అద్భుతములుగల కావ్యము లలో ప్రత్యేకముగా ఉండు ననియు, ప్రసాదగుణము సర్వరస సామాన్యమనియు ధ్వనికారుడు స్పష్టపరచెను భామహుడు గుణములనుగూర్చి చాల సంగ్రహముగా వివరించి మాధుర్య, ఓజః, ప్రసాదగుణములను మాత్రమే సూచించెను తరువాతి శాస్త్రకర్తలైన హేమచంద్రాదులు గుణములను పై మూడింటివరకు తగ్గించి 'తక్కిన గుణములు ఈ మూడింటిలోనైనను చేరును, లేదా వీని

యమగా దోషాభావమే గుణము' అను సిద్ధాంతము నైన అనుసరించవలెను అని నుడివిరి

ధ్వనివాదము :- కావ్యమార్గ (ఆత్మ) నిరూపణము నందు భామహ, దండి, వామన, ఆనందవర్ధనులు ఒకరి కంటె నొకరు ఒక్కొక్క అడుగు పురోగమించిరి వీరిలో వామనుడు ప్రప్రథమమున కావ్యమునకు ఆత్మ అనునది కలదనియు, అది రీతియనియు వచించెను ఆనంద వర్ధనుడు ధ్వన్యాలోక మను గ్రంథమును వ్రాసెను అతడు పూర్వాలంకారికులకు పరిచితము కానట్టియు, అభిధా లక్షణలకంటె భిన్నమై నట్టియు ఒకానొక వ్యంజన అను వృత్తిని ప్రతిపాదించెను ఎట్లన గంగాయాం ఘోషః(గంగ యందు గొల్లపల్లె) అనుచోట లక్షణచేత తీరము లక్షితము కాగా, శీతత్వ - పావనత్వాదులు ఈ వ్యంజనావృత్తి చేతనే తెలుపబడును లక్షణ, లక్ష్యార్థమునుచెప్పి విరతి నొందగా, శీతత్వ, పావనత్వాది బోధార్థమై తప్పక మరియొక వృత్తిని అంగీకరింపవలసి యుండును అది వ్యంజనావృత్తియే, మరియొకటి కాదు అని చెప్పెను

ఆనందవర్ధనుడు ధ్వన్యాలోకమునందు ఒక క్రొత్త సిద్ధాంతమును ఆవిష్కరించెను "ధ్వనతీతి ధ్వనిః (కావ్యం) ధ్వన్యతే ఇతి ధ్వనిః (వ్యంగ్యార్థము), ధ్వననం ధ్వనిః (వ్యంజనా) అని అభినవ గుప్తాచార్యుడు ధ్వని శబ్దము నకు మూడు రీతుల వ్యుత్పత్తులను గ్రహించి, కావ్య పర ముగా, వ్యంగ్యార్థపరముగా, వ్యంజనావృత్తిపరముగా వ్యాఖ్యాన మొనర్చెను ధ్వని జీవితము అనుచోట ధ్వని శబ్దమునకు వ్యంగ్యార్థమనియే అర్థము " ఆనందవర్ధనుడు ధ్వని ప్రాధాన్యవాది. అతని సిద్ధాంత మిది :- "కావ్య స్యాత్మా ధ్వనిః " కావ్యమునకు ధ్వని ఆత్మ లోకమున జీవితము ఉన్నపుడే శరీరమునకు అలంకారములు మున్న గునవి సౌందర్య సంపాదకము అగుచుండుటచేత, అలం కారాదుల కంటె జీవితము ప్రాముఖ్యమును వహించు చున్నది అట్లే కావ్య శరీరమునకు ధ్వని యనునది జీవి తము అనగా ఆత్మ అదియే ప్రధానమయినది ఆ ధ్వని వస్తుధ్వని, అలంకారధ్వని, రసధ్వని అని మూడు తెరగులు వీటిలో రసధ్వని, ఉత్తమోత్తమము అలంకార-గుణ-రీతులు అనునవి ధ్వనికి ఉపస్కారకములుగా (తోడ్పడు నవిగా) నుండదగును అని వచించి, అలంకారగుణరీతి సిద్ధాంతములను ధ్వనికారుడు, తన ధ్వని సిద్ధాంతమునకు అంగములుగా సమన్వయించెను అతడు శబ్దార్థ - ఉభ యము కావ్యశరీరము కాదనియు, చారుత్వాతిశయ ముతో కూడి, అర్థ ప్రకాశకమయిన శబ్దవిశేషమే కావ్య మనియు గ్రహించినట్లు తెలియుచున్నది

"పూర్వాలంకారికులు భరతుని రస సిద్ధాంతమును రూపకమునకుమాత్రమే సమన్వయించియుండిరి ఆనంద వర్ధనుడు దృశ్యములు, శ్రవ్యములు అను ఉభయ విధ కావ్యములకును రసము సాధారణ మని వచించెను రూపకమునకువలెనే శ్రవ్యకావ్యమునకును, రసమే ప్రధానమైనది రసము వాచ్యరూపముగాగాక, వ్యంగ్య రూపముగా నుండదగును రసభంజకములయిన దోష ములు గ్రాహ్యములు కావు రసవ్యంగ్యమువలెనే వస్తు అలంకార వ్యంగ్యములుకూడ స్వీకరింపదగినవే రసము అలంకారములో (రసవదలంకారము)చేరదు కావ్యాత్మ యైన రసమును అలంకారముగ గ్రహింపకూడదు " అని ఉద్ఘోషించెను తరువాతి అలంకారికులు పెక్కురు ఆనంద వర్ధనుని సిద్ధాంతమును స్వీకరించిరి

అభినవగుప్తుడు వస్త్వలంకార ధ్వనులయందుకంటె రసధ్వనియందే, అదరాతిశయమును చూపెను రసము చేతనే కావ్యము జీవించును రసములేని కావ్యముండదు త్రివిధ ధ్వనులలో రసధ్వనియే కావ్యాత్మ వస్తుధ్వని, అలంకారధ్వని అనునవి రెండును, రసపర్యవసాయులు కావలయును - అని అతడు సిద్ధాంత మొనర్చెను విశ్వ నాథుడు 'రసాత్మకమగు వాక్యమే కావ్యము' అని కావ్య నిర్వచన మొనర్చి, వస్త్వలంకార ధ్వనులకు ప్రత్యేకత్వమును అంగీకరింపలేదు జగన్నాథుడు 'రమణీ యార్థమును (చమత్కారమును గలిగించు నర్థమును) ప్రతిపాదించు శబ్దమే కావ్యము' అని కావ్యనిర్వచనము చెప్పెను పూర్వాలంకారికులు శబ్దమునకును, అర్థము నకును - రెండింటికిని ప్రాధాన్యము నొసగిరి జగన్నా థుడు శబ్దమునకే ప్రాముఖ్య మిచ్చెను ఆ శబ్దము వాచకము, లక్షకము, వ్యంజకము అని త్రివిధము ఆ మూడును క్రమముగా వాచ్యార్థమును, లక్ష్యా

ర్థమును, వ్యంగ్యార్థమును ప్రతిపాదించును అని అతడు నుడివెను

ఔచిత్యవాదము ఒక్కొక్క కాలమున ఒక్కొక్క అలంకారికుని రుచిభేదముననుసరించి ఒక్కొక్క కావ్యాంగమునకు ప్రాముఖ్యము లభించుచు వచ్చెను కాశ్మీర దేశీయుడును, అవంతివర్మ యొక్క ఆస్థాన విద్వాంసుడు నగు క్షేమేంద్రుడు (క్రీ శ 1010-1020) ఔచిత్యము అను నొక సిద్ధాంతమును లేవదీసెను క్షేమేంద్రుడు సుమారు నలువది గ్రంథములను రచించెను వాటిలో ఔచిత్యవిచారచర్చ, కవికంఠాభరణము అనునవి అలంకార శాస్త్రమునకు సంబంధించిన గ్రంథములు

క్షేమేంద్రుని 'ఔచిత్యవిచార చర్చ' మృదుమధుర భాషా నిబద్ధము సహృదయ రంజకము అందు అతడు ఔచిత్యమునుగూర్చి ఇట్లు విచారణచేసెను. ఔచిత్యము రసమునకు జీవితభూతము చమత్కారకారి అది రసప్రసిద్ధమైన కావ్యమునకు స్థిరమైన జీవితము (ఔచిత్యం రససిద్ధస్య స్థిరం కావ్యస్య జీవితం) కావ్యమునందు జీవితభూతమైన ఔచిత్యము లేకున్నచో, కావ్య శోభాకరములయిన అలంకారములుగాని, గుణములుగాని ప్రయోజనకారులు కాజాలవు కాబట్టి రసవంతమగు కావ్యమునకు ఔచిత్యమే జీవితభూత మగుచున్నది

ఔచిత్యమును క్షేమేంద్రు డిట్లు నిర్వచించెను ఏది దేనికి తగునో అది ఉచితము ఉచితముయొక్క భావమే ఔచిత్యము

(ఉచితం ప్రాహు రాచార్యాః సదృశంకిల యస్యయత్।
ఉచితస్యహి యోభావః తదౌచిత్యం ప్రచక్షతే॥)

లోకమునందు శరీరాలంకారములు ఉచితస్థానములందు విన్యస్తములై ఔచిత్యమును పోషించును గుణములు ఔచిత్యయుక్తములైనప్పుడే గుణము లగును కంఠమునందు మేఖలను, నితంబఫలకమునందు హారమును, పాణియందు నూపురమును, చరణమునందు కేయూరమును ధరించుట, ప్రణతుడైన శత్రువునందు శౌర్యమును చూపుట మున్నగు కృత్యములు, హాస్యమునకు హేతువులగుచున్నవి అట్లే అలంకారములు, గుణములు, ఔచిత్య రహితములైనచో రుచికరములు కాజాలవు అని అతడు చెప్పెను

క్షేమేంద్రుడు అనౌచిత్యమును పద, వాక్య, ప్రబంధార్థ, గుణ, అలంకార, రస, క్రియా, కారక, లింగ, వచన, విశేషణ, ఉపసర్గ, నిపాత, దేశ, కాల, నామాది భేదములచే విభజించెను విభజించుటయే గాక, ఆ పద వాక్యాది - ఔచిత్యములను నిర్వచించి, వాటినన్నిటిని సోదాహరణముగ వివరించెను కాళిదాసాది మహాకవుల గ్రంథములలోని అనౌచిత్యదోషములను నిర్దాక్షిణ్యముగా విమర్శించెను

క్షేమేంద్రుడు తన ఔచిత్య విచార చర్చయందు పూర్వాలంకారికులకు ఋణపడి యున్నట్లు విదితమగుచున్నది ఎట్లన - దండి, 'కామం సర్వోప్యలంకారో రసమర్థే నిషించతి। తథా ప్యగ్రామ్యతై వైనం భారం వహతి భూయసా'॥ (సర్వాలంకారములును నిస్సందేహముగా రసపోషకములే ఐనను అగ్రామ్యతయే అనగా అనౌచిత్యాభావమే సర్వభారమును వహించును) అని నుడివెను అనౌచిత్యాభావ మన ఔచిత్యస్థితియని అర్థము ఔచిత్యస్థితిచే రసస్ఫురణ మేర్పడు నను చో అనౌచిత్యము రసభంజకమని తేటపడుచున్నది ఆనందవర్ధనుడు ఈ భావమునే,

'అనౌచిత్యాదృతే నాన్య ద్రసభంగస్య కారణమ్।
ప్రసిద్ధౌచిత్యబంధస్తు రసస్యోపనిష త్పరా॥'

(అనౌచిత్యముకంటె రసభంజకమైన హేతువు మరియొకటి లేదు ఔచిత్య విశిష్టమయిన కావ్యము రసోపనిషత్తే) అని వచించెను. ఆనందవర్ధనుని ఈ కారికార్థమునే స్వీకరించి క్షేమేంద్రుడు 'ఔచిత్యం రససిద్ధస్య స్థిరం కావ్యస్య జీవితమ్' అను తనవాదమును ప్రతిష్ఠించెను అందుచే క్షేమేంద్రుని ఔచిత్యవాదములో నూతనత్వము లేదనియు దాని నాతడు పూర్వాలంకారికులనుండి గ్రహించి విపులీకరించి దానికొక ప్రత్యేకస్థానమొసగెననియు విదితముకాగలదు

వక్రోక్తి సిద్ధాంతము - వక్రోక్తియను శబ్దము సాహిత్యములో చాల ప్రాచీనకాలమునుండియు పెక్కు అర్థములలో ప్రయోగింపబడుచు వచ్చెను బాణుడు 'వక్రోక్తి నిపుణేన విలాసిజనేన' అని ప్రయోగించెను దండి తన కావ్యాదర్శములో వక్రోక్తిని స్వభావోక్తి వ్యతిరేకముగా వాడెను శ్లేష వక్రోక్తికి పోషకమని యాతడు పల్కెను వక్రోక్తియనగా ఉక్తివైచిత్ర్యము అది తరచుగా శ్లేషపై ఆధారపడియుండి, ఋజుభాషణము

వేరు భిన్నముగానుండును. భామహుడు ఈ యర్థము లోనే దీనిని ప్రయోగించెను కావ్యమునందును వ్యవహారమునందలి పదములే ప్రయోగింపబడుచున్నను, కావ్యమునందు అవి విశిష్టపద్ధతిలో వాడబడుచున్నవి దీనినే వక్రత యందురు

వక్రోక్తి కావ్యజీవితము అని నుడివినవాడు కుంతకుడు ఇతని గ్రంథము 'వక్రోక్తి జీవితము' వక్రోక్తియనగా 'వైదగ్ధ్య భంగీ భణితిః' అని ఇతడు నిర్వచించెను వక్రోక్తి కవియొక్క శాస్త్రైనపుణ్యముచే నేర్పడునని ఇతని యభిప్రాయము స్వభావోక్తిని అలంకారమనిన వారిని ఇతడు పరిహసించెను వక్రోక్తి ఆరువిధము లని ఇతడు నిరూపించెను అవి వర్ణవిన్యాస, పదపూర్వార్ధ, ప్రత్యయ, వాక్య, ప్రకరణ, ప్రబంధ గతములు,

ధ్వనికారుడు 'సంభాషణ వైచిత్రియే వక్రోక్తి యని చెప్పి అది అలంకార మని నుడివెను వామనుడు వక్రోక్తి 'సాదృశ్య లక్షణ' యని నిరూపించెను రుద్రటుడు వక్రోక్తి శబ్దాలంకారమనిచెప్పి అది కాకు వక్రోక్తి, శ్లేష వక్రోక్తి అని రెండువిధములుగ నుండుననెను భోజుని సరస్వతీ కంఠాభరణములో వాఙ్మయమంతయు వక్రోక్తి, రసోక్తి, స్వభావోక్తి యని మూడు విధములనియు, రసోక్తి సహృదయ హృదయాకర్షకమనియు చెప్పబడి నది వక్రోక్తిని గురించి ఈ విధముగా చెప్పుటవలన అది విలక్షణమైన కావ్యస్వరూపమును తెలుపుచున్నదని భావించవలెను సాధారణ ప్రసంగములలో వాడబడు పదములను గైకొను కావ్యమునందైనను వక్రోక్తి కొరకు పదములను ఏరుకొను పద్ధతి ఇతర సామాన్య సంభాషణలోకన్న వేరుగానుండును

కైశిక్యాది వృత్తులు ఇప్పుడు 'వృత్తి, ప్రవృత్తి' అనువాటినిగూర్చి చర్చించి వాటికి రీతులతోగల సంబంధ మును చర్చించుట చాల అవశ్యకము 'భారతి, సాత్వతి, కైశికి, ఆరభటి అను నాలుగు వృత్తులను, వాటి అంగ ములనుగూర్చి భరతుడు నాట్యశాస్త్రములో వివరించెను అతడు వృత్తులు నాట్యమునకు తల్లులవంటివని చెప్పెను. కైశికీవృత్తి శృంగార, హాస్యరసములలోను, సాత్వతి, వీర, రౌద్ర, అద్భుతములలోను అవశ్యముగా వాడవలె నని భరతుని మతము రసార్ణవ సుధాకారుడు వృత్తులకు శైలినియమములనే సూచించి, 'భారతీ' అను పదము 'భారీ' శబ్దమునుండియు, 'కైశికీ' అను పదము 'కేశ' శబ్దమునుండియు ఉత్పన్నములయిన వని వాటికి పౌరాణిక వ్యుత్పత్తులను తెలిపెను ఒక రసమునకు అనుగుణము లయిన శబ్దముల, అర్థముల ప్రయోగమునుగూర్చి తెలిపి, ధ్వనికారుడు ఆవృత్తులే ఔచిత్యయుక్తములై వివిధము లుగా తెలియనగు నని కూడా చెప్పెను వృత్తియనగా వ్యవహారము అని యర్థము రసానుగుణమై, ఔచిత్య వంతమయిన వ్యవహారముగల కైశిక్యాది వృత్తులు అర్థాశ్రయములనియు, ఉపనాగరికాదులు శబ్దాశ్రయము లనియు అభినవగుప్తుడు తెలిపెను అతడు 'రసాదుల దృష్ట్యా వాడబడిన వృత్తులు నాట్యమునకు, కావ్యము నకు ఒక అపూర్వమయిన శోభను కలిగించును ఆ రెంటి కిని రసాదులు జీవితభూతములు ఇతి వృత్తాదులు శరీర భూతములు' అని చెప్పెను కనుక నాట్యమునకుగాని కావ్యమునకుగాని ఇతివృత్తము శరీరమని స్పష్టమగు చున్నది కైశిక్యాదులు అర్థవృత్తులని, ఉపనాగరికాదులు శబ్దవృత్తులనికూడ స్పష్టమైనది భరతుడు కైశికీవృత్తిని స్త్రీలుమాత్రమే బాగుగా నటించగలరని అనెను ఉద్భటుని మతములో వృత్తులు పరుష, ఉపనాగరిక, గ్రామ్య భేదముచే మూడు విధములు

నాట్యశాస్త్రములో భరతుడు అవంతి, దాక్షిణాత్య, పాంచాలి, ఓఢ్ర, మాగధి, అను ప్రవృత్తులను చెప్పి, ప్రవృత్తియనగా నానాదేశ వేషభాషా-ఆచారవార్తలను ప్రఖ్యాపన చేయునది అని తెలిపెను. దాక్షిణాత్య ప్రవృత్తిలో అనేక నాట్యములు, గానము, సంగీతము కల వనియు అతడు వచించెను కావ్య మీమాంసలో వేష విన్యాసక్రమము ప్రవృత్తి యనియు, విలాస విన్యాస క్రమము వృత్తి యనియు, వచన విన్యాసక్రమము రీతి యనియు ఈ మూడింటికిని గల విశేషమును అతి స్పష్ట ముగా తెలిపెను సాగరనంది వైదర్భి, గౌడి పాంచాలి, అను రీతులకు భారతీ వృత్తియు, పాంచాలికి సాత్వతియు, వైదర్భికి, కైశికి, గౌడికి ఆరభటియు, క్రమముగా అంగము అని చెప్పెను

కావ్యదోషములు అలంకారశాస్త్ర గ్రంథము లన్నిటిలోను, దోషములనుగూర్చి చర్చ జరిగినది కుకవి

యగుటకంటె అకవిగానుండుటయే మేలనియు, కుకవి యగుట మరణప్రాయమే యనియు భామహుడు వచించెను భరతుడు పదిదోషములను పేర్కొనెను అవి - 'అర్థహీన, ఏకార్థ, గూఢార్థ, అర్థాంతర, విసంధి, శబ్దచ్యుతి (శబ్దహీన), విషమ, భిన్నార్థ, అభిప్లుతార్థ, న్యాయాదపేత' అనునవి దండి పదిదోషములను, భామహుడు పదునొకండు దోషములను చెప్పిరి దోషములు సాధారణముగా పదగతములు, వాక్యగతములు, పదార్థగతములు, వాక్యార్థగతములు, ఛందోవ్యాకరణగతములు, రసగతములు, దేశకాలగతములు అయియుండును అర్థదోషముల భేదములను మమ్మటుడు, ఆ తరువాతి గ్రంథకర్తలు వామన మతానుసారముగా నంగీకరించిరి మమ్మటుడు కావ్యప్రకాశములో, అలంకారదోషములనుకూడ చెప్పి అన్ని దోషములను అరికట్టజాలము గనుక ఘోరములయిన దోషములను నిరోధింపవలె ననియు, అన్నింటిలోను ఘోరాతిఘోరములయిన రసదోషములను కవి ప్రయత్నాతిశయముచే దొరలకుండ చేయవలెననియు విశదీకరించెను కావ్యమును నిర్దోషముగా కూర్చుట అసంభవమని విశ్వనాథు డనెను. 'దోషదృష్టి పరముగా మనస్సును అతిగా ప్రవర్తింపచేయకూడదు దోషైక దృక్కులకు దోషము లేనిచోటకూడ దోషము కనిపించును' అని కుమారిలుడు తేటపరచెను

కం. శా.

అలంపురము - అలంపురము తుంగభద్రాతీరమున ఉన్న ప్రాచీన పట్టణము ఇది రాయచూరు జిల్లాలోని ఒక తాలూకా కేంద్రము ఇందలి జనసంఖ్య 7000 ఇప్పుడీ గ్రామ మంతయు శిథిలావశేషములతో నిండి యున్నది విశాలమైనకోట, పురాణ ప్రసిద్ధములైన నవబ్రహ్మాలయములు, మనోహరశిల్పఖండములు, అనేక శిలాశాసనములు మనకిప్పటికిని కనబడుచు నాటివైభవమును స్మరణకు తెచ్చుచున్నది

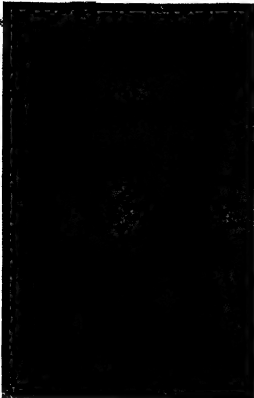
చరిత్ర : ఈ ప్రాంతము చాల ప్రాచీనమైనది ఇచటికి సమీపమున ఉన్న గొందిమళ్ళ, చాగటూరు శివారులలో తెయిరమలు (cairns) అనబడు ప్రాగైతిహాసిక యుగపు సమాధులు విశేషముగానున్నవి అవి శిలాయుగమునకు చెందినవని వాటిని త్రవ్వించి పరిశోధనలు జరిపినచో క్రొత్తవిశేషములు బయటికివచ్చును

అలంపురమను పేరెట్లువచ్చెనో ఇందలికోటను దేవాలయములను ఎవరు ఎప్పుడు నిర్మించిరో తెలుపగల ఆధారములు లభింపలేదు పురములోని దేవద్రోణి తీర్థమున కోటగోడకు వేయబడిన విజయాదిత్య సత్యాశ్రయుని శాసనమునుబట్టి కోట 7 వ శతాబ్దము తరువాత కట్టబడెననియు, స్వర్గబ్రహ్మాలయ ద్వారపాలకుని మీదగల వినయాదిత్య సత్యాశ్రయుని లేఖనమునుబట్టి ఆలయములు 7 వ శతాబ్దమునకు ముందు నిర్మింపబడి యుండెననియు గట్టిగా చెప్పవచ్చును

స్థలపురాణములో, హేమలాపురమనియు, శాసనములలో హతంపుర మనియు నిది పేర్కొనబడినది 11 వ శతాబ్దపు శాసనములలో అలంపురము పేరు కానవచ్చును నిఖిలభారత ఆయుర్వేద విద్యాపీఠము (లాహోరు) వారు ప్రకటించిన "ఆనందకందం" అను వైద్యగ్రంథమున అలంపురము ప్రస్తావింపబడినది ఆ గ్రంథకాల నిర్ణయమున అభిప్రాయభేదములు కలవు భారత ప్రభుత్వ-అర్కాలజీవారి 1987 వ వార్షిక నివేదికలోని గురిజాల ప్రాకృత శాసనమందు 'హాలంపురస్వామి' ఒకడు అచటి బౌద్ధ స్తూపమునకు దానముచేసిన విషయము కలదు ఆ హాలంపురము ఈ అలంపురమేయైనచో 3 - 4 శతాబ్దములనాటికే అలంపురము ప్రసిద్ధినంది యుండవలెను

పరిసరములలోనున్న తక్కసిల, ఉండవెల్లి, శాతనకోట గ్రామనామము లీప్రాంతముయొక్క ప్రాచీనతను అస్పష్టముగ తెలుపుచున్నవి అలంపురపు శిలాలేఖనములను బట్టి, వాస్తు శిల్పములనుబట్టి ఆలయములు 6–7 శతాబ్దములలో బాదామీ చాళుక్యులకాలమున నిర్మింపబడి యుండునని ఊహింపవచ్చును

ఈ ప్రాంతములు వరుసగా బాదామీ చాళుక్య, రాష్ట్రకూట, కల్యాణీ చాళుక్య, కాలచుర్య, కాకతీయ విజయనగర రాజులచే పాలింపబడినవని శాసనములు చెప్పుచున్నవి. తరువాత కుతుబుషాహీ, మొగలు పాదుషాలకు లోబడి బిజ్జలవారు కొంతకాలము పాలించిరి. అంధ్రావర్ష్మ రాఘవ కావ్యకర్తయగు బిజ్జల చినతిమ్మ భూపాలుడు అబుల్ హసన్ కుతుబ్ షా సామంతుడై అలం

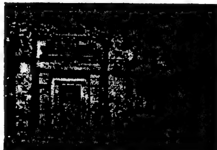

గణపతి - అలంపురము

పురమును ఏలినాడు పిదప 19 వ శతాబ్దమున పాయారుల్ ముల్కు అను జాగీరుదారు కొన్నాళ్ళు ఏలినాడని పార్సీ లేఖనములు తెలుపుచున్నవి.

శాసనములు: అలంపురము ఆలయములలో పెక్కు శాసనము లున్నవి. అవి దక్షిణాపథ చరిత్రకు ముఖ్యముగా పశ్చిమాంధ్ర చరిత్రకు మిగుల ప్రధానమైనవి. ఇంతవరకు లభించిన శాసనములలో వినయాదిత్యుని లేఖనమే ప్రాచీనమైనది.

ఇచట బాదామీ చాళుక్యులు వినయాదిత్య, విజయాదిత్య, సత్యాశ్రయులు, రాష్ట్రకూట ప్రభూతవర్ష, ధారావర్ష మహారాజులు, కల్యాణీ చాళుక్యులగు త్రైలోక్యమల్ల, జగదేకమల్ల, భువనైకమల్ల, త్రిభువనమల్లుల కాలమున వారి పట్టమహిషులు, ప్రధానులు, సామంత మండలేశ్వరులైన తెలుగుచోడ, వైదుంబరాజులు, కలచురి భుజబల మల్లుని కాలమునందలి అయ్యావళె ఐనూర్వర్ స్వాములు కాకతీయ ప్రతాపరుద్ర దేవుని కాలపు వీరబలంజ్యసమయ ధర్మ ప్రతిపాలకులు, అంకెంబరగండ పెర్మాడి రాయని ప్రధాని అయితరాజు, అంకెంబరగండ రాయిదేవమహారాజు, విజయనగర సార్వభౌముడు శ్రీకృష్ణదేవరాయలు మొదలయినవారు వేయించిన శిలాశాసనము లనేకము లున్నవి. వీటివలన నాటి విద్యాపీఠములు, వ్యాపార శుల్కములు, అర్చావిశేషములు, రాజవంశప్రశస్తులు, మొదలయిన అపూర్వ చారిత్రకాంశములు తెలియవచ్చుచున్నవి. ఇచటి వీరగల్లులపై విగ్రహములపై గూడ లేఖనములుండి చారిత్రకాంశములను వెల్లడించుచున్నవి.

దేవాలయ శిల్పము - అలంపురము

అలంపురములో నందుల మఠము, మల్లు మఠము, అను శైవమఠములు కలవు నందుల మఠములో మల్లికార్జునరాయల పేరిట నాచప్రెగడయలు దానమిచ్చిన తామ్రశాసనము కలదు అలంపురములోను పరిసర గ్రామాలలోను ఉన్న తామ్రశిలాశాసనములు ప్రకటింపబడినచో ఇదివరకు తెలియని యనేక విశేషములు బయల్పడ గలవు

పుణ్యక్షేత్రము అలంపురము దక్షిణ కాశీ యనియు, భాస్కర క్షేత్రమనియు ప్రసిద్ధిపొందినది శ్రీశైలక్షేత్రమునకిది పశ్చిమద్వారము తుంగభద్రాతీర మందలి 64 ఘట్టములతో, అష్టాదశ తీర్థములతో, జోగులాంబా బ్రహ్మేశ్వరులతో, మాధవ, గణేశ, కాలభైరవ, మణికర్ణికాతీర్థములతో అలంపురము వారణాసితో నన్నివిధముల పోలియున్నది ఇచట కోటిలింగము లున్నవని ప్రతీతి. ప్రస్తుత మిచట నరసింహస్వామి, సూర్యనారాయణస్వామి, చెన్నకేశవ, నీలకంఠేశ్వర, బ్రహ్మేశ్వరాలయము లున్నవి అన్నియు సుందర

నటరాజు - అలంపురము

అలంపురము దేవాలయములు

శిల్ప విలసితములు వీనిలో బ్రహ్మేశ్వరాలయము ప్రధానమైనది

అలంపురమునకు 9 మైళ్ళ దూరములో కృష్ణా తుంగభద్రా సంగమేశ్వరమును, 18 మైళ్ళలో సప్తనదీ సంగమక్షేత్రమును కలవు

బ్రహ్మేశ్వరాలయ పశ్చిమద్వారమున 'షాఅలీ పాదుషా' దర్గా ఉన్నది దానికి "తిలఖాన్" పేరిట గొప్ప 'ఉరుసు' జరుగును మహమ్మదీయుల కిది పవిత్రమైనది

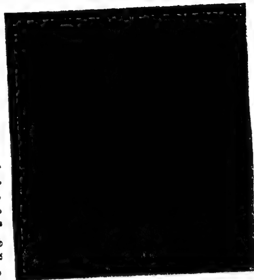
దేవతామూర్తులు ఈ క్షేత్రమున సూర్యుడు, సప్తమాతృకలు, కుమారస్వామి, మహిషాసుర

మూర్తి, నటరాజు, నాగరాజు, విఘ్నేశ్వరుడు, నర సింహుడు, భైరవుడు, ఆంజనేయుడు, నంది, గౌరీ శంకరమూర్తులు, వివిధాకృతులతో కాన వచ్చుచున్నవి ఇవిగాక, కామాక్షి, పరశు రామ, వేంకటేశ్వర, చెన్నకేశవ, పాండు రంగ, గోపాలకృష్ణ, శ్రీరామ, దత్తా త్రేయ, దుర్గామూర్తులు కూడ పూజింప బడుచున్నవి ఇచట శైవ, వైష్ణవ, శాక్తేయ, సౌర, గాణాపత్య, స్కాందాది మతశాఖలకు సంబంధించిన అన్ని దేవతా మూర్తులను ఉండుట గమనింపవలసిన విష యము

ఇచట బాలబ్రహ్మ, కుమారబ్రహ్మ, అర్కబ్రహ్మ, వీరబ్రహ్మ, విశ్వబ్రహ్మ, తారకబ్రహ్మ, గరుడబ్రహ్మ, స్వర్గబ్రహ్మ, పద్మబ్రహ్మ అను నవబ్రహ్మాలయములు కలవు అన్నియు శివలింగములే వీటిలో బాల బ్రహ్మేశ్వరుడు క్షేత్రస్వామి ఈ దేవు నకు శివరాత్రి సమయమున బ్రహ్మోత్సవ రథోత్సవములతో తిరునాళ్ళు జరుగును ఇందలి ప్రధాన దేవీమూర్తి జోగులాంబ అష్టాదశ దేవీ పీఠములలో చేరిన ఈ దేవత జోగాంబ యని ఆనందకందమునందును, యోగేశ్వరి యని రసరత్నాకరమునందును, 'విశృంఖలా' యని లలితా సహస్రనామ భాస్కరరాయ భాష్యమునను ప్రస్తుతింప బడినది నవరాత్రులలో ఈమెకు రథోత్సవాదులు జరుగును

బ్రహ్మేశ్వరాలయమున కెదురుగ నంది ప్రక్కనున్న చిన్న గుడిలో 'నగ్నకబంధము' భూదేవి యనుపేర సంధ్యాస్త్రీలచే సేవింపబడుచున్నది ఈమూర్తి [illegible] తంత్రమున చెప్పబడిన "ఛిన్నమస్తాదేవి" కాదు ఇట్టి మూర్తి శిరమున నాలుగున్నవి మహేంజోదారో త్రవ్వకాలలో ఇట్టిమూర్తి బయటపడిన దట

వాస్తు పద్ధతి - ఇచటి ఆలయ నిర్మాణపద్ధతి దాక్షి ణాత్య సంప్రదాయమునకు చెందినదికాదు కొన్ని దేవా లయములు దీర్ఘచతురస్రములుగను, కొన్ని చతురస్రము లుగను ఉండి రథాకృతిలో కట్టబడిన గర్భాలయములు, శాలయందు ముఖమంటపములు కలిగియున్నవి ద్వార బంధములపై కొన్నిటికి గజలక్ష్మి, కొన్నిటికి జయా

నాగబంధము - అలంపురము

గర్భాలయ మూర్తులను సూచించు చిహ్నములున్నవి ఇరుప్రక్కల ద్వారపాలకులతోపాటు మకర కచ్ఛప ములపై ఆరోహించిన గంగా యమునామూర్తు లుండును ముఖమంటపము పైకప్పునకు సాధారణముగా నాగ రాజుగాని, వికసిత పద్మముగాని ఉండును కొన్నిటిపై దశావతారములు, అష్టదిక్పాలకుల విగ్రహములు చెక్క బడియున్నవి ఇందలి గోపుర నిర్మాణము విశిష్టమైనది గోపురము లన్నియు చదరములై నాలుగు మూలలలో అమలకములను, శిఖరమున గొప్ప అమలక గోళమును కలిగియున్నవి బాదామి, పట్టదకల్లు మొదలయిన స్థలము లలో నిర్మింపబడిన నాగరశైలి యాలయములను చాళుక్య వాస్తు పద్ధతిలో నిర్మింపబడియున్నవి వీనిపై ఆంధ్ర ప్రభావము విశేషముగ కలదని శిల్ప శాస్త్ర జ్ఞుల అభిప్రాయము

శిల్ప విశేషములు – ఆలయ ద్వారబంధముల మీదను, వివిధాకృతులతో తీర్చబడిన స్తంభములమీదను, దూలము పైకప్పులమీదను, ఆలయ కుడ్యములమీదను సిద్ధహస్తులైన శిల్పులు మనోహర శిల్పమును వెలయింపజేసినారు. గరుడ, స్వర్గ, విశ్వబ్రహ్మాలయములలో శిల్పలక్ష్మి తాండవము చేసినది. అనుకరాతీతమై చెక్కబడిన లతా కృతులు, దేవతామూర్తులు, పూర్ణకుంభములు, వివిధ జంతు పక్షి రూపములు, తోరణప్రాయములుగ చెక్కిన గంధర్వ మిథునములు, విచిత్ర భంగిమములతో ఒప్పిన మానవసింహ ముఖములు, దర్శనీయములై చూపరులను ఆకర్షించుచున్నవి. ఇందలి స్తంభరచన ప్రత్యేకమైనది. స్తంభములు, దిగువభాగమునను పైభాగమునను పూర్ణకుంభములను, మధ్యభాగమున అర్ధపద్మమును కలిగియున్నవి. గాలి, వెలుతురు వచ్చుటకై అమర్చబడిన రాతి కిటికీలపై స్వస్తికాది ముద్రలు, లతలు సుందరముగా చెక్కబడినవి. చాళుక్యులు శివకేశవులకు భేదము పాటింపని కారణముచేత ఆలయ కుడ్యములపై శైవ వైష్ణవ గాథలు చెక్కబడినవి. లింగోద్భవ, త్రిపురాసుర సంహార, వామనావతార, రక్తాసురసంహార, కిరాతార్జునీయ, గజేంద్ర మోక్షణగాథలు మనోహరముగ తీర్చబడినవి. విమతీయుల క్రూరకృత్యములచే కుడ్యశిల్పము చాలవరకు పాడై పోయినది.

వస్తుప్రదర్శనశాల – హైదరాబాదు ప్రభుత్వ – అర్క శాఖవారు ఈ ఆలయములను శ్రద్ధతో రక్షించి ఇచట దొరకిన శిల్పఖండములతో నొక పురావస్తు సంగ్రహాలయమును స్థాపించినారు. అందుగల నాగరాజు, నటరాజు, మహిషాసురమర్దని, ప్రదోషమూర్తి, సూర్యుడు, లకులీశ్వరుడు, కార్తికేయుడు, నగ్నకబంధము, భైరవ మూర్తులు మనోజ్ఞములయినవి.

స్కాంద పురాణమునందును, నిత్యనాథసిద్ధుని రస రత్నాకరమునందును, పాల్కురికి సోమనాథుని పండితారాధ్య చరిత్రయందును, శేషాచార్యుని పర్వత పురాణమునను ఈ బ్రహ్మేశ్వర క్షేత్రవర్ణనము విశేషముగ కలదు.

ఇట్లు అన్ని విధముల ప్రసిద్ధిపొంది తైర్థికులకు, శిల్పులకు, చారిత్రకులకు యాత్రాస్థలమైన సంస్కృతి కేంద్రమైవిలసిల్లిన అలంపురము ద్రోణాచలం - సికింద్రాబాదు రైలుమార్గమున కర్నూలు ప్రక్కన నున్నది.

గ. రా. శ.

అలాస్కా – అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములలో రాజకీయముగా అలాస్కా ఒక భాగముగ పరిగణింపబడు చున్నది. ఉత్తర అమెరికా పశ్చిమోత్తరపు కొనభాగమున 54°-40′ ఉ. నుండి 71°-50′ ఉ. అక్షాంశములలోను, 141° నుండి 169° పశ్చిమ రేఖాంశములలోను అలాస్కా వ్యాపించి ఉన్నది. దీని వైశాల్యము 5,86,400 చదరపు మైళ్ళు. అల్యూషను దీవులలో ఉన్న అటాటిగ్ నక్ ద్వీపము అలాస్కాకు దక్షిణపుకొన. ఇచ్చటినుండి అలాస్కాకు ఉత్తరపుకొన అయిన బరోకు 1400 మైళ్ళ దూరమున్నది. ఈ దేశమునందలి మూడవవంతు భూభాగము ఉత్తర సమశీతోష్ణ మండలములో నున్నది. అలాస్కా యొక్క తీరప్రాంతపు పొడవు 26,000 మైళ్ళు. అలాస్కాలోని భూమి సమతలముగ లేదు. ఇందు దాదాపు 20,000 చ. మైళ్ళు హిమానీ నదములచే (glaciers) కప్పబడును. వాటిలో మిక్కిలి పెద్దది మలాస్పినా అను నది. అది 18,008 అడుగుల ఎత్తైన మౌంటు సేంటు ఇలియాసు అను పర్వతము యొక్క పాదభాగమున ఉన్నది.

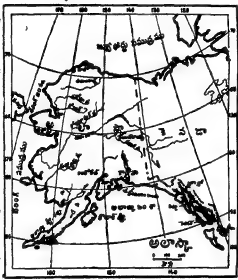
నైసర్గిక లక్షణములు, శీతోష్ణస్థితి – అలాస్కా చాల విశాలమైన దేశము. అక్కడి శీతోష్ణస్థితి అడుగడుగునకు మారుచుండును.

దక్షిణ అలాస్కా – ఇది బ్రిటిషు కొలంబియాకు సమాంతరముగా నున్నది. దీనిని బ్రిటిషు కొలంబియాతో కలుపుచున్న దీవులకు అలెగ్జాండరు ద్వీపసముదాయ మని పేరు. దక్షిణ అలాస్కాలో సుమారు 10,000 అడుగుల ఎత్తైన పర్వత శిఖరములుకలవు. ఇందు సమతల ప్రదేశము చాల తక్కువ. అపుడపుడు శీతకాలములో చలి ఎక్కువగను, వేసవిలో ఎండలు తక్కువగను ఉండినను, మొత్తము మీద ఇచ్చట సమశీతోష్ణస్థితి ఉండును. ఈ ప్రదేశమునందు వర్షపాతము చాల ఎక్కువ. వివిధ ప్రాంతములలో ఈ క్రిందివిధముగ వర్షించును. కారను దీవియొక్క దక్షిణాగ్రమున సుమారు 200 అంగుళములు, కెచ్చికాన్‌లో 150 అంగుళములు, జూనియన్‌లో 84 అంగుళములు, యాకుటాటాలో 180 అంగుళములు. ఈ ప్రదేశమునకు ఉత్తరపు చివరయందు వాన బొత్తిగాతగ్గిపోవుచున్నది.

మధ్య అలాస్కా - ఈ మండలము యుకొనుకు అలాస్కాకు సరిహద్దగు 141 వ రేఖాంశమునుండి పశ్చిమముగా అలాస్కా పర్వతశ్రేణికిని పసిఫిక్ సముద్రమునకును మధ్యనున్నది

శీతోష్ణస్థితి :- ఇచ్చట ఉష్ణోగ్రత తగుమాత్రముగనుండును వర్షపాతము ఎక్కువగనుండును తీరప్రాంతమున అధికముగా వర్షించినను లోనికి పోవుకొలది వర్షపాతము తక్కువగుచుండును ఉదా॥ లొకొమ్మలో సగటున 185 అంగుళముల వాన పడును అంకొరేజిలో 15 అంగుళముల వాన మాత్రమే

పశ్చిమ అలాస్కా: ఇందులో లోయలు, కుస్కోక్విమ్ అథాత మైదానములు చేరియున్నవి ఇది అలాస్కా పర్వత పాద భూమినుండి పశ్చిమముగా బేరింగు సముద్రపు వైపు వ్యాపించినది ఈభూభాగమునందే యూకాను, కుస్కోక్విమ్ అను నదులు పారుచున్నవి ఇందులో టుండ్రా ప్రాంతమే అధికము.

శీతోష్ణస్థితి : పావమితముగా పడును తరచుగా ఆకసము మేఘావృతమగును తీరప్రాంతమున పొగమంచు కవిపించును

అలాస్కా ద్వీపకల్పము, అల్యూషను ద్వీపము : ఈ మండలము మెరక పల్లములతో నుండును ఇందు చెట్లు చేమలు లేని కొండలు నిండియుండును ఈ ద్వీపకల్పము యొక్క దిగాంతమందు 80 మైళ్ళ పొడవుగల ఇలియామ్నా అను మంచినీటి సరస్సు ఒకటి ఉన్నది ఇందు కొన్ని అగ్నిపర్వతము లున్నవి వాటిలో పెక్కు పర్వతములు ఇప్పటికిని నిప్పులను గ్రక్కుచుండును అల్యూషను నల్లో పెక్కు ద్వీపము లున్నవి వీటిలో 18 పెద్దవి ఇవికూడ అంతర్విభాగములను పొందియున్నవి ఫాక్సు ద్వీపములు, అంద్రియాన్ ద్వీపము, రాట్ ద్వీపము, నియర్ ద్వీపము తూర్పున నున్నవి

శీతోష్ణస్థితి : ఈ మండలమునందలి వాతావరణము తరచుగా మారుచుండును వేసవియందు పొగమంచు కవిపించును తుఫానులు చెలరేగును

ఉత్తరదేశము : ఇక్కడ ఉత్తరదేశ మనగా ఆర్కిటికుపర్వత మండలము ఆర్కిటికు ప్రాంతమందలి ఏటవాలుగా నున్న టుండ్రాభూమి బేరింగు సముద్ర తీరమువరకు వ్యాపించి యున్నది ఇందలి నీర్సు టుండ్రా మాదిరివి

శీతోష్ణస్థితి : ఇది గొడ్డునేల ఇందలి వర్షపాతము 10 అంగుళములకంటె తక్కువ వేసవియందలి ఉష్ణోగ్రత సహ్యముగ నుండును శీతకాలమునందలి చలి దుర్భరము

ఆహార ధాన్యములు ఇచటి తీరమండలములు సేద్యమునకు పనికిరానివి తనానా లోయవంటిద ఉపప్రదేశములందు గోధుమలు పండును అచ్చటనే యవలు, ఓటు ధాన్యములుకూడ పండించుటకు వీలున్నది ఫెర్ బాంక్సు జిల్లాలో ధాన్యోత్పత్తికై ప్రయోగశాలలు నెలకొల్పబడినవి

చేపల పరిశ్రమ : సాల్మన్ చేపల పరిశ్రమ అలాస్కా దేశమున ఎక్కువ ప్రాముఖ్యమును వహించినది. ఈ రకపు చేపలు దేశమందు అంతటను, ముఖ్యముగా ఫియర్డు తీరములందు అధికముగాను లభించును పసిఫికు అమెరికాలలో దొరకు సాల్మనుచేపల మొత్తములో 5 వ భాగము అలాస్కాలోనే లభించును

ఖనిజములు : ఇచ్చేటి రాళ్ళలో ఖనిజములు దొరకును. ఇందు బంగారపు గనులు చాల ముఖ్యమైనవి ఇచ్చట రాగి కూడ విరివిగా లభించును బొగ్గుకూడ దొరకును చిటినా నది లోయలో నున్న కెన్నికాటు రాగి గనులు ముఖ్యమైనవి అలాస్కా లోని ఈశాన్య దిక్కున నున్న కెచికన్ కూడ తామ్రోత్పత్తికి ప్రాముఖ్యమును వహించి నది కాటలా, మాటనుస్కా అనునవి బొగ్గునకు ముఖ్యమైన గనులు కాటలాగనిలో ఆంత్రోసైటు రకపు బొగ్గు పొరలుపొరలుగా దొరకును మాటనుస్కా గనిలో మెత్తని బొగ్గు (Bituminous), కొలదిగ గట్టియయిన బొగ్గు (Sub - bituminous) లభించును నానాయిమా గనిలో కొంత హీనమైనబొగ్గు దొరకును

జూనో, విల్లో క్రీకు, ప్రిమ్సవిలియం సౌండు అను గనులలో బంగారము దొరకును ఇందులో కొంత బంగారము ఇసుకతోను, మట్టితోను కలిసి లభించును మరికొంత గనుల పొరలనుండి లభించును

రవాణా సౌకర్యములు ఈ దేశమున పెక్కు నదులున్నవి అందుచేత నౌకాయానమునకు ప్రాముఖ్యము చేకూరినది, బొగ్గు ఉత్పత్తి కారణముగా రైల్వేలుగూడ అభివృద్ధి చెందినవి భారీ సరకులు సముద్రమార్గమున రవాణా చేయబడుచున్నవి ప్రయాణించువారికిని, తేలిక సరకుల రవాణాకును విమానములు అధికముగ ఉపయోగపడు చున్నవి

జనులు ఎస్కిమోలు, హైడాలు, క్లింకిట్లు, అథోపాస్కనులు అను నాలుగుతెగల జనులు ఇచ్చట నివసించుచున్నారు జపానీయులు, చైనీయులు ఇక్కడకు వలసవచ్చి యున్నారు ఇచ్చటి జనులు యూరోపియనుల మతాచారములను అవలంబించుచున్నారు

రెడ్డు ఇండియనులు అల్యూష్యను ద్వీపములో నివాసములను ఏర్పరచుకొనిరి. సముద్రతీరమందును ఇతరపట్టణములందును తెల్లజాతివారు నివసించుచున్నారు వారు తరచుగా తమ నివాసములను మార్చుకొను చుందురు సిట్కా, డగ్లను అను నగరములు ముఖ్యమైనవి ఈ పట్టణప్రాంతములందు ఖనిజ ఉత్పత్తి విరివిగా జరుగును

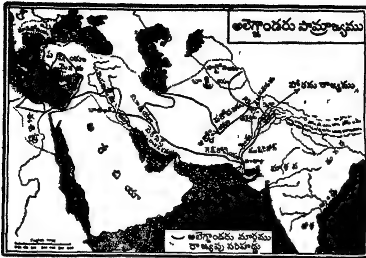
ఇచ్చటి వైవిధ్యోద్యోగియులలోను రాష్ట్ర పరిపాలన-ఉద్యోగియులలోను పెక్కురు అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములనుండి వచ్చినవారే ఈ ప్రదేశము యుద్ధవ్యూహములకు సహజముగా తగియున్నది

వి యూ వ

అలెగ్జాండరు :- అలెగ్జాండరు చక్రవర్తి క్రీ పూ 356 లో గ్రీసులో జన్మించెను ఇతని తండ్రి మాసిడోనియా రాజగు ఫిలిప్పు తల్లి యెపిరస్ రాకుమార్తె యగు ఒలింపియస్ సుప్రసిద్ధ వేదాంతవేత్తయైన అరిస్టాటిల్ ఇతని గురువు 18 వర్షముల ప్రాయమున అలెగ్జాండరు చెరోనా యుద్ధములో అశ్వదళాధిపత్యమువహించి శత్రు సైన్యముల చెండాడి తన భావి యనమాన సమర సైపుణ్యామునకు దగిన సూచన లను చూపెను ఇరువది యేండ్ల వయసున అలెగ్జాండరు సింహాసన మధిష్ఠించెను శత్రువుల తిరుగుబాటు లను అణచెను ఒక సంవత్సరములో ఐరోపాను జయించి ఆసియాపై దండెత్తుటకు సంసిద్ధుడయ్యెను అలెగ్జాండరు 30,000 కాల్బంటులతో, 5000 అశ్వికదళములతో ఆసియా దైత్రయాత్రకై బయలు వెడలెను ఇతని జీవితములో మిగిలిన 12 ఏండ్లు ఆసియాయందే గడచెను ఇతడు తాను విడిసిన చోటులందెల్ల పూర్వులను గౌరవించి, దేవతల నారాధించెను ట్రాయి పట్టణములో ఎథీనా దేవాలయములో బలియిచ్చెను మిలెటస్‌ను గెల్చిన తరువాత తన నౌకాదళమును విచ్ఛిన్నముచేసెను. ఇసస్ యుద్ధములో పర్షియన్ రాజగు డరియస్‌ను పరాజితుని చేసెను తన విజయ చిహ్నముగా ఇసస్ సమీపమున ఇతడు అలెగ్జాండ్రియా పట్టణమును కట్టించెను ఈజిప్టును గెల్చి, అలెగ్జాండ్రియా రేవుపట్టణమును సృష్టించెను ఈ ప్రాంతములందు గ్రీకు నాగరకతను, వ్యాపారమును వృద్ధిచేసెను టైగ్రిస్ నదిని దాటి బాబిలోనియాను గెల్చెను పెర్సిపోలిస్‌ను వశపరచుకొనెను.

అలెగ్జాండరు తక్షశిల చేరి అచటి రాజును వశపరచుకొనెను హైడాస్పెస్ యుద్ధములో పురుషోత్తముని ఓడించెను శతద్రూనదిని సమీపించుటతో అలెగ్జాండరు

సైన్యములు ముందడుగువేయ నిరాకరించెను ముల్తాను ప్రాంతములందలి యాటవిక జాతులు అలెగ్జాండరునకు అనేక బాధలు సమర్పించెను

అలెగ్జాండరు డరయస్ కుమార్తె స్టాటిరాను పెండ్లి యాడెను ఇతని ప్రథమ కళత్రము రోగ్జియానా యను నామె. ఈ బహుభార్యాత్వములో ఇతడు తండ్రివలె ప్రాచ్యపద్ధతి నవలంబించెను టైగ్రెస్‌ను దాటి, ఓపిస్ (Opis) దగ్గర సైన్యములను ఇంటిదారి పట్టించెను బాబిలోనును తన సామ్రాజ్యమునకు కేంద్రముగ చేయగోరి ఇత డచట గొప్ప నౌకాశ్రయమును గట్టించెను. క్రీ పూ 323 లో 33 సం లు నిండక పూర్వమే అలెగ్జాండరు మితిమీరి త్రాగుటవలన మరణించెను

అఫ్ఘనిస్థానమును, ఆక్సస్ (Oxus) నది దిగువ భాగమును, సింధునదీ ప్రాంతము వరకును జయించిన పరదేశీయులలో మొదటివాడు అలెగ్జాండరు ఇతని శిబిరము ఒక మహానగరమువలె నుండెడిది కవులు, గాయకులు, చరిత్రకారులు, నట్టువరాండ్రు, స్త్రీలు, ఇందు ఉండిరి దర్బారు దినచర్యలో జైనందిన విషయము లన్నియు వ్రాయబడుచుండెను. సుమారు 13 ఏండ్లలో అలెగ్జాండరు అప్పటికి తెలిసిన ప్రపంచములో సర్ధభాగమును జయించెను ఇతడు 12 గురు దేవతలకు కట్టించిన గుడులు కాలగర్భమున లీనమైనవి ఇతని కాలపు శిలాప్రతిమా శిల్పశ్చాయలు కౌర్ధశిల్పములో లీనమై యుండవచ్చును అసమాన సైన్య విజయములను గాంచిన యీ జయశీలి సామ్రాజ్యము ఇతని అనంతరము 3 ఏండ్లలోనే విచ్ఛిన్న మయ్యెను

జా వి ను

అల్యూమినియము (స్ఫటము):- ఒకటి ప్రకృతిలో అమ్లజని, సైకతము (Silicon) తరువాత అల్యూమినియము సమృద్ధిగా దొరకును భూమియొక్క గట్టిగా నున్న పై భాగమున అది 7 4 శాతము ఉండును

అల్యూమినియము యొక్క ముఖ్య ఖనిజములను ఈ క్రింది విధముగా వర్గీకరింప వచ్చును.

1 సైకతీయములు (శైలికములు) - అల్యూమినియము చాలవరకు సైకతీయముల రూపమున దొరకును. వానిలో అన్నిటికంటె ముఖ్యమైనది కయొలిన్ (ప్రమృత్), పొటాశీయ అభ్రకము, పొటాశీయ భూ స్ఫటికము (Potash felspar)

2. అమ్లజనిదములు :- బాక్సైట్ (బోఫైటము) అనునది అల్యూమినియము యొక్క అమ్లజనిద ఖనిజములలో అన్నిటికంటె విరివిగా దొరకును. వాణిజ్య సంబంధమగు అల్యూమినియము అంతయు ఈ మూలాధారము నుండి లభించుచున్నది. కురువిందము (వర్ణరహితము), కెంపు (మాణిక్యము-ఎరుపు), ఇంద్రనీలము (నీలిరంగు) మరకతము (ఆకుపచ్చ) అనునవి ముఖ్యమయిన ఇతర అమ్లజనిద ఖనిజములు.

వీటికి మందరత, ప్రకాశము, ఉండుటచే ఈ ఖనిజములు రత్నములుగా ఉపయోగపడుచున్నవి. స్ఫటామ్లజనిదము యొక్క (Allumnium oxide) అపరిశుద్ధ రూపమగు కురువిందశిల పొడి చాల గట్టిగా నుండును. అది రాపిడిచేయు పదార్థముగా ఉపయోగపడుచున్నది.

3. స్ఫటీయములు :- కొన్ని ధాతు స్ఫటీయములు కూడ ప్రకృతిలో దొరకును. అవి "శ్రాణా స్ఫటీయములు" (Spinels) అనబడును.

4 ఇతరములు :- సహజముగా దొరకు స్ఫటఖనిజములు:- వైడూర్యము, హిమస్ఫటికము (cryolite) స్ఫాక్ష్మము (alunite or alum stone)

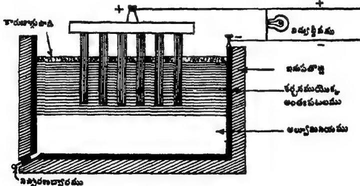
అల్యూమినియము యొక్క ధాతువిస్సారణము (Extraction) : సామాన్యముగు రేగడిమట్టినుండి అల్యూమినియ ధాతు విస్సారణముచేయు విధానము కష్టమైనది. 1886 వ సం న ఛార్లెస్ మార్టిన్ హాల్ అను అమెరికను రసాయన శాస్త్రజ్ఞుడు బాక్సైటు (బోఫైటము) అను ఖనిజమునుండి విద్యుత్కరణ విధానమున అల్యూమినియమును తయారు చేసెను. ఈ విధానము రెండు దశలలో జరుగును.

(1) స్వచ్ఛమైన స్ఫటకామ్లజనిదమును (అల్యూమినా) తయారు చేయుట

(2) స్ఫటకామ్లజనిదము యొక్క విద్యుత్కరణము

1. స్వచ్ఛ స్ఫటకామ్ల జనిదమును తయారుచేయుట : ఖనిజము యొక్క అమ్లజనిదము, ఇసుక, బోఫైటములో నుండు ముఖ్యమగు కలుషములు. బోఫైటమును పరిశుద్ధము చేయుటకు రెండు విధము లగు ప్రక్రియలను ఉపయోగింతురు.

బేయరు ప్రక్రియ : బాగుగా చూర్ణము చేయబడిన బోఫైటము గాఢ దాహకసోడా ద్రావణమున కరగింపబడును. స్ఫటకామ్లజనిదము కరగి, ఇనుప అమ్లజనిదము కరుగక నిలచిపోవును. దానిని వడబోత పోయుదురు. ఈ

స్ఫటకామ్లజనిదము యొక్క విద్యుత్కరణము

ద్రావణములో పలుచీకరణము (dilute) చేసిన స్వచ్ఛ స్ఫట కామ్లజనిదము లభించును

సెర్పెక్ ప్రక్రియ : ఈ ప్రక్రియలో ఖనిజమును కర్బనముతో కలిపి నత్రజని వాయు ప్రవాహమున 1800° ల ఉష్ణప్రమాణమున వేడి చేయుదురు అప్పుడు స్ఫట నత్రిదము (Alluminium Nitride) ఏర్పడును దానిని నీటిచే విశ్లేషించినచో అల్యూమినియము యొక్క ఉదకామ్ల జనిదము వచ్చును

2 స్ఫటకామ్ల జనిదముయొక్క విద్యుత్కరణము (Electrolysis) స్వచ్ఛమగు అల్యూమినా లేక స్ఫటకామ్ల జనిదమును క్షారస్ఫటికము (Cryolite) తో కలిపి ఒక ఇనుప తొట్టిలో విద్యుత్కరణము చేయుదురు. దీనిలో కర్బన విద్యుద్ద్వారములను ఉపయోగింతురు విద్యుదంశ్యము (విద్యుత్కరణము చేయబడు పదార్థము) యొక్క ఉపరితలమును కొంత కారుబొగ్గుతో కప్పియుంచెదరు విద్యుదంశిక (Electrolytic) కోశములో కరగిన అల్యూమినియమును అడుగుభాగమునందుండి బయటికి తీసెదరు

అల్యూమినియమును శుద్ధిచేయుట అల్యూమినియము హూప్ ప్రక్రియచే శుద్ధి చేయబడును విద్యుదంశిక కోశము (Electrolytic cell) యొక్క అడుగుభాగమున రాగి, అల్యూమినియము, సైకతము యొక్క ధాతు సమ్మేళనముండును అది ధనధ్రువమార్గముగా (Anode) పనిచేయును మధ్యపొర సోడియ, అల్యూమిన, భార ప్లవధము ((Barium) లు కరగి కలిసిన సమ్మేళనమును కలిగియుండును అది విద్యుదంశ్యము (Electrolyte) గా పనిచేయును విద్యుత్ప్రవాహము కరగిన లవణ మిశ్రమమునుండి అల్యూమిన అయనములను విడుదలచేయును ఈ విధముగ విడుదలైన స్వచ్ఛమగు అల్యూమినియము పైకి లేచును. అదే సమయమున ముతుక అల్యూమిన సమ్మేళనమునుండి సమాన ప్రమాణములో అల్యూమినియము ద్రావణములో చేరును ముతుక అల్యూమినియము అడుగుపొరలో ప్రవేశపెట్టబడును

అల్యూమినియముయొక్క ధర్మములు *భౌతిక ధర్మములు :* ఇది నీలిడాలుతో వెండివలె తెల్లగానుండు ధాతువు దీని తారతమ్యసాంద్రత 2 7. తేలికగానుండు లోహమగుటచే దాని విమాన నిర్మాణమునకును, దాని ఇంజను భాగములను చేయుటకును ఉపయోగింతురు. దీని విస్తార్యత హెచ్చుగా నుండుటచే, దీనిని దాల పలుచని రేకుగా సాగకొట్టవచ్చును ఇది చాల హెచ్చు జిగిగల లోహము ఉష్ణ విద్యుత్తులకు అల్యూమినియము వాహకము

రసాయన ధర్మములు : సాధారణ ఉష్ణోగ్రతకు అల్యూమినియముపై ఎట్టి చర్యయును లేదు ఎందుచేతననగా పలుచని అమ్లజనిదపుపొర ఈ ధాతువుపై ఏర్పడి దానిని కాపాడుచుండును అమ్లజని గల వాతావరణములో అల్యూమినియమును వేడిచేసినచో, అది మండి, స్ఫట కామ్లజనిదమును ఇచ్చును అందుచే స్ఫటకామ్లజనిదముతో తుక్కును అతుకు ప్రక్రియలో అల్యూమినియము ఉపయోగపడును

ఉపయోగములు అల్యూమినియము చవుకగాదొరకు ధాతువగుటచేతను, సులభముగా హరించనిది అగుటచేతను ఇండ్లలో పాత్రసామానులు చేయుటకు ఉపయోగింపబడుచున్నది అల్యూమినియము యొక్క చూర్ణమును అవిసె నూనెలో మరగించి అల్యూమినము పూతగా నుపయోగింతురు అల్యూమినియము మంచి విద్యుద్వాహక మగుటచే, దానిని ప్రసారరేఖలకును, డైనమో యంత్రములలోను, మోటారులలోను, కదలుచున్న [illegible] చుట్టలు చుట్టుటకును ఉపయోగింతురు

ఈ దిగువ పేరొనిన అల్యూమిన మిశ్రలోహములు ఉపయోగకరములైనవి

మాగ్నాలియం (మగ్నస్ఫటము) . అల్యూమినియముతో సరియైన దార్ఢ్యమై పనిచేయుట కష్టము, ఎందుచేతననగా అది పనిముట్లకు అంటుకొనుచుండును ఈదోషము లేకుండ చేయుటకు అల్యూమినియముతో 2 శాతము మగ్నమును కలుపుదురు అల్యూమినియమును, మగ్నమును కలిపిన మిశ్రలోహము 'మాగ్నాలియం' అనబడును దీనితో సరియైన దార్ఢ్యమై పనిచేయుటకు ఉపయోగపడును ఇది చవుకరకపు త్రాసులు చేయుటకును ఉపయోగపడును.

అల్యూమినియపు కంచు :- 5 శాతము నుండి మొదలు 12 శాతము అల్యూమినియమును రాగితో కలిపినచో అది శీఘ్రముగా కరగి కలిసిపోవును దానికి ప్రకాశ

వంతమునకు బంగారు కాంతి ఉండును అది హరించిపోదు. అది ఫోటో చిత్రములు తీయుటకును, ఇతర అలంకరణపు పనులకును ఉపయోగపడును ఫ్రెంచి ప్రభుత్వము వారు ఈ మిశ్రలోహమును నాణెములు చేయుటకు ఉపయోగించుచున్నారు

స్థిరస్ఫటము (డ్యూరాలుమిన్) - దీనిలో 95 శాతము అల్యూమినియము, మిగిలినది రాగి, మగ్నము, మాంగనము ఉండును ఇది సముద్రపుటోడల నిర్మాణమునకును శస్త్రచికిత్సోపకరణములు చేయుటకును ఉపయోగపడును

అల్యూమినియము స్ఫటకావ విధానమునందు కూడ ఉపయోగపడును

గోల్డ్‌స్మిట్ యొక్క స్ఫటకావ ప్రక్రియ :- క్రోమము (Chromium), మాంగనము వంటి ధాతువుల యొక్కయు టంకము, సైకతమువంటి అధాతువుల యొక్కయు, ఈ ధాతువులు ఇనుము కలిసిన అయోమాంగనము, అయోక్రోమమువంటి మిశ్రలోహముల యొక్కయు కర్బన రహితము అగు నమూనాలను సంపాదించుటకై గోల్డుస్మిట్ విధానము ఉపయోగింపబడును హెచ్చు ఉష్ణోగ్రతలలో అల్యూమినియమునకు తనకంటె తక్కువ ధనాత్మక విద్యుల్లక్షణముగల ధాతువులను వాటి ఆమ్లజనిదములనుండి వేరుచేయు శక్తి కలదు ఈ క్రియలో ఉష్ణ వివర్తనము చాల బలముగా నుండుటచే వేరు చేయబడిన ధాతువు కరగి ద్రవరూపమున లభించును ఈ ప్రక్రియ స్ఫటామ్ల జనిదముతో ఉక్కును అతుకుటకును, సముద్రముపై ఓడలను మరమ్మతు చేయుటకును వినియోగింపబడును

స్ఫటకామ్ల జనిదము - ఇది 'అల్యూమినా' అనబడును బాక్సైటును (Bauxite) ధనురాకారపు విద్యుత్కొలిమిలో 3000° C ఉష్ణోగ్రతవద్ద కరగించి పెద్ద మొత్తముపై స్ఫటవిందము (స్ఫటము+కురువిందము) అను కృత్రిమ మగు ఒరపిడి రాతిని ఉత్పత్తి చేయుదురు, అది సహజమగు కురువిందముకంటె కఠినముగా నుండును అది అశ్మసహము అగు బండ్ల కవాటికలను (volves) ఉక్కుతో చేయబడిన ఇతర యంత్రభాగములను తరిమెన పట్టుటకును ఒరపిడి చక్రములను తయారు చేయుటకును ఉపయోగింపబడును అది వహ్నిసహ (Refractory) పదార్థముగాకూడ ఉపయోగపడును.

ఇనిజ కురువింద రూపమున స్ఫటకామ్ల జనిదము ఒరపిడి చేయుటకును, మెరుగు పెట్టుటకును చాల ఉపయోగింపబడును ఇప్పుడు సూక్ష్మముగా చూర్ణము చేయబడిన అల్యూమినా, ఒక రంగు పదార్థములతో కృత్రిమ రత్నములు తయారుచేయబడు చున్నవి

అల్యూమిన ఉదకామ్ల జనిదము నీటిని శుభ్రపరచు విధానమున అతంచన ప్రక్రియ (Coagulation process పేరుకొనునట్లు చేయుట)కును, కాగితమును సజీకరణము చేయుటకును, వస్త్రములను జలప్రవేశ నిరోధకములుగా చేయుటకును ఉపయోగింపబడును అది వస్త్రములకు రంగువేయుటయందును, వానిపై క్యాలికో ముద్రణము చేయుటలో వర్ణస్థాపకముగా ఉపయోగపడును, రంగు చక్కెరను విరంజనము చేయుటకుగూడ అది ఉపయోగించును

రంగువేయుటలో స్ఫటసంయోగద్రవ్యముల ఉపయోగము - రంజక ద్రవ్యములలో ఉన్ని, పట్టువంటి జంతు సంబంధమగు పోగులకు నేరుగా రంగువేయుటకు వీలగును కాని ఉద్భిజ సంబంధమగు పోగులకు "వర్ణస్థాపకములు" అను కొన్ని పదార్థములలో ముంచిన తరువాతనే రంగు వేయుదురు వస్త్రమును మొదట స్ఫట సంయోగ ద్రవ్య ద్రావణములో ముంచెదరు తరువాత రంగు వేయుదురు దీనివలన వస్త్రమునకు రంజకద్రవ్యము పట్టును ఇట్టి స్ఫట సంయోగ ద్రవ్యములను "వర్ణస్థాపకములు" అందురు

పటిక రెండుధాతువుల ద్విలవణము 24 అణువుల నీటిని స్ఫటిక జలముగా కలిగియున్నచో అది 'పటిక' అనబడును పొటాశియము, అల్యూమినియముల, గంధకితములచే నేర్పడిన ద్విలవణమును 'పొటాష్‌పటిక' లేక 'సాధారణ పటిక' అందురు

పటిక తయారుచేయుటకు పొటాశియ, అల్యూమినియ గంధకితముల అణుప్రమాణములను, మరగుచున్న నీటిలో కరగించి, చల్లారనిచ్చినచో పటిక స్ఫటికములు వేరుగా నేర్పడును.

పటిక తెల్లగా, స్ఫటికాకారమున నుండు పదార్థము వేడిచేసినచో అది కరగి, స్ఫటిక జలమును పోగొట్టుకొని

కాల్చిన పటికగా మారును అది అల్యూమినియం గంధకితముగా నుపయోగపడును.

వృత్తపై కత్తియములు: క్రమృత్తు (Kaolin), పొటాషియ ఘూర్ణకము, అభ్రకము - ఇది వృత్తపై కత్తియములకు ఉదాహరణములు విస్తారముగదొరకుచున్నవియు, అధికముగ ఉపయోగింపబడునట్టియు, అల్యూమినియము యొక్క సంయోగద్రవ్యమే రేగడిమట్టి. రేగడిమట్టి జిగటుగా సాగును. కాల్చినచో నది గట్టిపడును. ఈ కారణముచే నది పోతపోయు వస్తువులకు ఉపయోగపడును.

అల్యూమినియమును గుర్తించుట: వృత్తు సంయోగ ద్రవ్యమును పొడియ కర్బనితముతో మిశ్రమము చేసి కట్టెబొగ్గుపై అమ్లజని పోరకమగు జ్వాలలో వేడిచేసినచో తెల్లని విలక్షణమగు అవశేషము వచ్చును. దానిని తరువాత మణిశిలా వత్రిత ద్రావణపు చుక్కతో తడిపి మరల ఎక్కువగా కాల్చినచో నీలిరంగుగల పదార్థమేర్పడును.

అల్యూమినియముగల ద్రావణమునకు పొడియ ఉదజామ్లజనిదముగాని, పొటాషియ ఉదజామ్లజనిదముగాని కలిపినచో, అల్యూమినియము, అల్యూమినియ ఉదజామ్లజనిదముగా అవక్షేపము నొందును. అది అమ్మోనియా హారిదములో కరగును.

డి. హ

అల్బెరూని - అబుర్ రైహాన్ మహమ్మద్ ఇబిన్ అహమ్మదు అల్బెరూని 978 సెప్టెంబరులో సోవియట్ రిపబ్లిక్‌లో ఉన్న టర్కమనిస్తాన్‌లో ప్రస్తుతము ఖివా అని పిలువబడు ఖ్వారిజమ్ యొక్క పరిసర ప్రాంతములో జన్మించెను. ఇతడు ప్రస్తుతపు ఆఫ్‌గనిస్థాన్‌లోని "గజినీ" పట్టణములో 75 సంవత్సరముల వయస్సులో చనిపోయెను. ఇతని పితృసంబంధమైన గృహము బెరూన్ అను చోటి పరిసర ప్రాంతములలో ఉండుటవలన ఇయనకు అల్ బెరూని అని పేరు వచ్చినది. పురాతనకాలములో మధ్య యుగమునందు ఖ్వారిజమ్ శాస్త్రములలో, కళలలో, ప్రసిద్ధికెక్కిన పండితులకు జన్మస్థలమైయుండెను. అటువంటి వారిలో బీజగణిత శాస్త్రమును కనుగొన్న అల్ ఖ్వారిజిమి అను గణితశాస్త్రజ్ఞుడొకడు. గజినీలోని యామినీ వంశీయుల ఆస్థానములో ఇతని పేరు ఎక్కువగా వినబడుచుండుటకు సుల్తాన్ మహమ్మదు గజినవీ వంశీయులలో ప్రముఖుడై, బాగ్దాదులోని అబ్బాసిద్ కాలిఫ్ వలన "యామినుద్దౌలా" అను బిరుదమును పడయుట వలన ఆ వంశమునకు యామినీవంశమని పేరు వచ్చినది.

క్రీ. శ. 1000, 1026 సంవత్సరముల నడుమ మహమ్మదు భారతదేశముపై పెక్కుసారులు దాడి చేసెను. తూర్పువైపున తన సామ్రాజ్యమును విస్తరింప చేయుటతో తృప్తిపడని అతనికి పడమటివైపున కూడ తన రాజ్యమును వ్యాపింపచేయవలెనను ఆశ కలిగెను. 1017 వ సంవత్సరములో అతడు ఖివాపై దాడిచేసినపుడు అల్బెరూని, అచ్చటి పరిపాలకునకు ముఖ్య సలహాదారుగా ఉండెను. అందువలన అతడు సహజముగా సుల్తాన్ గజినవీ యొక్క తంత్రములకు ఎదురు ఎత్తులు వేయదొడగెను. మహమ్మదు ఆడంబర సహితుడును, నిరంకుశుడును కాడు. అతడు శాస్త్రములను, కళలను ఎక్కువగా పోషించుచుండెను. దూరదేశములనుండి విఖ్యాత పురుషులను యుద్ధ ఖైదీలుగా తనవెంట తీసికొని వచ్చి, తన సామ్రాజ్యమును జ్ఞానసంపన్నముగా చేయవలెనని అతనికి ఉద్దేశము ఉండెను. మహమ్మదు మధ్య ఆసియా రాజ్యమగు ఖ్వారిజమును జయించి ఖ్వారిజమ్‌నుండి గజినీకి తెచ్చినట్టి ఖైదీలలో అల్బెరూని ఒకడు. స్వస్థలమును విడుచునప్పటికి అల్బెరూని వయస్సు 40 సంవత్సరములు. అతడు తన జీవితములో శేషించిన భాగమును గజినవీలోనే గడపెను.

గజినవీలో ఎక్కువమంది భారతీయులు అల్బెరూనికి కనిపించిరనుటకు సందేహములేదు. అప్పటికే పంజాబును మహమ్మదు తన సామ్రాజ్యములో చేర్చుకొనెను. 1017 వ సంవత్సరములో పశ్చిమమున, మహమ్మదు అమూరు దర్యావరకును, తూర్పున పురాతన భారతీయ విజ్ఞానమునకు కేంద్రమైన 'కనూజ్' (కన్యాకుబ్జము) వరకును ఆక్రమించెను. అల్బెరూనియెడ మహమూదునకు ఒకవిధమైన వైరభావము ఉండెను. అందుచేత అతడు ప్రతికూల పరిస్థితులలో అల్బెరూనికి తగిన ఆస్థాన గౌరవము లభ్యము కాలేదు. కాని అతని పరిపాలనకాలములోనే, అల్బెరూనికి పురాతన భారతీయ సాహిత్యమునందు పండితులైన వారిని కలిసికొనుటకు అవకా

తము దొరికినది. ఇతరులకు తమ విజ్ఞానమును అందచేయు వత్స్వభావముగల హైందవపండితుల సహాయముతో, తన పూర్వ శత్రువైన అల్బెరూనికి, భారతీయ విద్యాభ్యాస మొనర్చుకొను నవకాశ మొసగిన సుల్తాను యొక్క సహనప్రవర్తనము, విశాలహృదయము ప్రశంసాపాత్రములు.

అల్బెరూని అన్ని విద్యాశాఖలందును ప్రావీణ్యము గడించెను. అతడు వ్రాసిన గ్రంథములు ఇంచుమించు 150 వరకు కలవని అంచనా వేయబడినది. కాని దుర దృష్టవశమున సుమారు 27 గ్రంథములే మనకు లభ్యము లయినవి. అతడు కాలనిర్ణయశాస్త్రము, సంస్కృతిచరిత్ర, భౌతిక భూగోళము, తులనాత్మక మతచరిత్ర, భౌతిక శాస్త్రము, రసాయన శాస్త్రము, ఖనిజ శాస్త్రము, జంతు శాస్త్రము, వృక్ష శాస్త్రము, త్రికోణమితి శాస్త్రము, ఖగోళ శాస్త్రము, తదితర అనుబంధశాస్త్ర గ్రంథములను వ్రాసెను. ఇతడు బహుభాషాకోవిదుడుగా ప్రఖ్యాతికెక్కెను. ఇతని రచనలన్నియు శుద్ధమైన అరబిక్ భాషలో నున్నవి. ఐనను ఇతని మాతృభాష ఖ్వారిజ్మి. అనబడు పురాతన టర్కీ భాష. అరబిక్, సంస్కృతము లందేకాక హెబ్రు, సిరియాక్, పహ్లావి, సాగ్దియన్ భాషలలో కూడ ఇతడు అగాధమైన విజ్ఞానమును సంపాదించెను. ఇతనివద్ద అత్యుత్తమమైన సంస్కృత గ్రంథాలయ ముండెను. అందలి గ్రంథముల నన్నిటిని ఇతడు మిక్కిలి కష్టపడి చదివెను. "నాకుగాని, అర్థము చేసికొని నాకు బోధింపగల హైందవ పండితులకుగాని పనికివచ్చు సంస్కృతగ్రంథములు, ఎంత దూర ప్రదేశమునందున్నవని నాకు తెలిసినను వాటిని సేకరించుటలో ఎట్టి శ్రమ యైనను, ఎంత ధనము వ్యయమైనను నేను లెక్క చేయను," అని అల్బెరూని అనుచుండెడివాడు. పంజాబు పరిసరములు దాటి, పురాతన భారతీయ విజ్ఞానమునకు కేంద్రమైన కాశీపట్టణమువరకైన, ఇతడు వెళ్ళియున్నటుల తెలియకపోవుటచే, సంస్కృత భాషయందును, భారతీయ పురాతన గ్రంథములయందును ఇతనికిగల జ్ఞానము కొంత విచిత్రముగా కనబడును.

ఇతడు వ్రాసిన గ్రంథముల తారతమ్యమును నిర్ణయించుట మిగుల కష్టము. కాని భారతదేశమునకు సంబంధించినంతవరకు, ఇతడు వ్రాసిన 'అసరుల్ బఖియా' అను (పురాతన దేశముల కాలనిర్ణయము) గొప్ప గ్రంథము, "కితాబుల్ - హింద్" లేక 'ఇండికా' అను సుప్రసిద్ధగ్రంథము - ఈ రెండును పురాతన భారతీయ విజ్ఞానమునందు అభిరుచికలవారికి మిక్కిలి ముఖ్యమునైన గ్రంథము లని చెప్పవచ్చును. "కితాబుల్ - హింద్" అను గ్రంథమును వ్రాయుటకుముందే, సంస్కృతము నుండి అనేక గ్రంథములను అరబిక్ భాషలోనికి ఇతడు అను వదించెను. వీటిలో కపిలునిసాంఖ్యము, పతంజలిగ్రంథము ముఖ్యమైనవి. వేదములనుండి, ఉపనిషత్తుల నుండి, భగవద్గీతలనుండి ఇతడు విశేషముగా ఉదాహరించెను.

"కితాబులు - హింద్" అను గ్రంథమును సంకలన మొనర్చుటకు అల్బెరూనిని ప్రేరణముచేసిన కారణమును గూర్చిన వృత్తాంతము నాతడిట్లు చెప్పెను. ఒకప్పుడు 'టిఫ్లిస్' (Tiflis) లోని అబుసాహిల్ ను అల్బెరూని సందర్శించెను. ఆ తరుణమున దర్శనములనుగూర్చియు, మతముల చరిత్రను గురించియు చర్చలు జరిగెను. మహమ్మదీయులు ఆతని అభిప్రాయములతో నేకీభవింపరైరి. అపుడతడు వారితో ఇట్లనెను "ఇతరదేశీయుల సిద్ధాంతములను గూర్చియు, మతవిశ్వాసములను గూర్చియు మీకు తెలిసినది మిక్కిలి తక్కువగా నున్నది. అందుచే మీరు ఆ సిద్ధాంతములను తప్పుగా తెలియచెప్పుటకు చాలా అవకాశమున్నది. వివరములు చాల తక్కువ దొరకుచుండుట వలన, పరిశోధనముకూడ మిక్కిలి కష్టము" అతడిట్లు చెప్పినను అక్కడ నున్నవారు, హిందువుల వేదాంత సాహిత్యములను గురించి విమర్శింపదొడగిరి. అల్బెరూని చాల బాధపడి, "మీకు హిందువులనుగురించి పూర్తి విషయములు తెలియవు. హిందువుల విశ్వాసములను, ప్రవర్తనమును గురించి యథార్థముగా తెలిసికొన దలచినచో, వారి మూలగ్రంథములను పరిశీలించుట అవసరము" అని ఉద్ఘోషించెను. తరువాత జరిగిన సభలో కూడ [illegible] విషయము ప్రస్తావనకు రాగా అల్బెరూనిని, అబుసహిల్, హిందువులనుగురించి "నీకేమి తెలియు"నని అడిగెనట! ఆ ప్రశ్నయే "కితాబుల్ - హింద్" అను గ్రంథ రచనమునకు మూల మయ్యెను.

పైన చెప్పిన విధముగ హిందూదేశమునుగురించి ఈ గొప్పదగు గ్రంథము యొక్క సంకలనమునకు పూర్వమే,

అల్బెరూనికి హిందువుల విద్యలయందుఎక్కువ అనురక్తి ఉండెడిది. భారతదేశములో అడుగిడుటకు పూర్వమే ఘజ్నీవద్ద ఇతడు తన మొదటి గ్రంథాలలో నెంచదగిన "పూర్వదేశముల కాలనిర్ణయము" అను గ్రంథమును సంకలిత మొనర్చెను. హిందువులు కాలమును నిర్ణయించు రీతి, వారి అధికమాసగణనా రీతులు, చంద్రుని స్థానములు, జ్యోతిషము మొదలగువాటినిగురించి, ఈ గ్రంథమునందు సమృద్ధిగా విజ్ఞానము లభించును. మొత్తము మీద పురాతన కాలమునందలి అన్ని దేశములవారును, కాలనిర్ణయము చేయుటలో అవలంబించిన అన్ని పద్ధతుల గురించియు సమాచారము ఈ గ్రంథమునందు కలదనుట నిక్కము. వీనిని ఇతడు సేకరించి, అచ్చటచ్చట ఇతర దేశీయ సంస్కృతులతో పోల్చుచు, భారతదేశమునుగూర్చి వ్రాసిన నూతన విశేషము లన్నియు ఈ గ్రంథనామము సూచించునట్లు, ఇందు కలవు. ప్రాచీనమయిన భారతీయ వేదాంతమునుగురించి ఇతడు చేసిన వర్ణనలు అసమానములు. సంస్కృత సాహిత్యము, నాటి భారతీయుల ఆచార సంప్రదాయముల యొక్క భౌతిక స్వరూపము, మొదలగు విషయములను గురించి ఇతడు రచించిన అధ్యాయములు అపూర్వములు. ఇతని వాదములు, ప్రతిపాదనలు, విషయ ప్రధానములు. తాను వర్ణింప దలచిన ప్రజలయొక్క మానసిక ప్రవృత్తులను అనేకోదాహరణములతో ఇతడు విశదీకరించును. సంకోచము, పక్షపాతము లేకుండ, హిందువుల సంస్కృతి ఇతడు చిత్రించెను. సాధారణముగా గ్రంథమునందు ప్రతి అధ్యాయములో మూడుభాగములుకలవు. మొదటిభాగము అధ్యాయము నందలి ముఖ్యాశయమును ప్రతిపాదించును. రెండవభాగమున (అధ్యాయమున గల) విషయముపైగల సిద్ధాంతములు, ఆ విషయమునందలి వివిధాంశములపై ప్రాచీన హిందూగ్రంథములనుండి ఉద్ధృతములైన వాక్యములు ఉండును. మూడవభాగమునందు, భారతీయ సిద్ధాంతములను, గ్రీకులు, పారశీకులు మొదలగు ఇతర ప్రాచీన దేశీయుల సిద్ధాంతములతో పోల్చి ఇతడు పరిశీలించును. ఇతని గ్రంథములందు విషయాసంపత్తి కలదు. భావయందు అసమగ్రత, పునరుక్తులు ఉండవు. విషయ ప్రతిపాదనము నిపుణముగా నుండును. పై నచెప్పిన విధముగ "కితాబుల్-హింద్" ఒక్కటే ఇతడు భారతదేశమును గురించి వ్రాసిన గ్రంథము కాదు. ఇత డీ దేశమును గురించి వ్రాసిన గ్రంథములు ఇరువదివరకు కలవు. వీటిలో కొన్ని సంస్కృతానువాదములు. మరికొన్ని గ్రంథములు అద్యములయిన సంకలనములు, వాటికి ఉత్తమము, విశ్వాస్యమునయిన ఉపాదేయసామగ్రి (data) ఆధారము.

మహమ్మదు కొడుకయిన సుల్తాన్ మసూద్ పోషణలో 1080 వ సం న అల్బెరూని రచించిన "కానూన్ మాస్ఉది" అను ప్రఖ్యాతగ్రంథమే ఇతడు వ్రాసిన వాటిలో నెల్ల ఉద్గ్రంథమని చెప్పవచ్చును. తండ్రివలెనే ఇతడు విద్యాపోషకుడు. ఈ ఉద్గ్రంథమును అల్బెరూని మసూద్ నకు అంకితము చేసెను. ప్రకృతి శాస్త్రములకు సంబంధించిన పుస్తకము లెన్నియో అప్పటికే అతడు ప్రచురించియుండెను. ఈ విశాలమయిన ఉర్వ భూఖండమంతయును ఒకప్పుడు నీటియందుండెననికూడ అతడు ఊహించెను. గ్రీకులయొక్కయు, భారతీయులయొక్కయు భగోళశాస్త్రమునందు అనంతములైన పరిశోధనములు కూడ ఇతడు జరిపెను. మసూద్, "గజనవీ సింహాసనమును అధిష్ఠింపగా, తన భగోళశాస్త్ర విజ్ఞానమును సమీకరించి క్రొత్త సిద్ధాంతములు చేయుటకు అనువయిన కాలము ఆసన్నమయ్యెనని అల్బెరూని భావించెను. ఈ మొత్తము పుస్తకములో నాలుగు సంపుటము లున్నవి. ఇందు భగోళ-వైజ్ఞానిక శాస్త్రములకు సంబంధించిన గూఢ వివరములు కలవు. ఇది అముద్రితముగానుండుట, కొంతవరకు మాత్రమే అనువదింపబడుట, దురదృష్టము. ఇప్పుడయినను ఇది ముద్రింపబడినచో చాల సముచితముగా నుండును. మొత్తముమీద ఈ "కానూన్" అను గ్రంథము, త్రికోణమితిశాస్త్రము, భౌతికభూగోళశాస్త్రము, భగోళశాస్త్రము మొదలగు శాస్త్రములందలి విషయములను ప్రతిపాదించునదై, అల్బెరూని కాలము నాటి వివిధ విషయములను గురించిన విజ్ఞానమునకు ఆధిక్యమును చేకూర్చుచున్నది. తన ఈ గొప్ప గ్రంథారంభమున ఇతడు ఈ విధముగ వ్రాసెను. "ఏ శాస్త్ర విషయమున నయినను ప్రతివ్యక్తియు నెరవేర్పవలసిన కర్తవ్యమును చేయును నెరవేర్చితిని. పూర్వులు అందిచ్చిన అద్య

మయిన విజ్ఞానమును కృతజ్ఞతతో స్వీకరించితిని కాని తోచిన తప్పులను నిర్భయముగా దిద్దితిని. నన్ను అనుసరించు ఉత్తరకాలికుల ఉపయోగము కొరకు నా పరిశోధనా ఫలితమును వ్రాత రూపమున రక్షించి యుంచితిని

ఒకప్పుడు అంగీకరింపబడిన సిద్ధాంతమునకు వ్యతిరేకముగా భూమి గుండ్రముగా నున్నదని ఊహింపబడినది. మహమ్మదు యొక్క ఆస్థానమందున్న మహమ్మదీయ భగోళ శాస్త్రజ్ఞులు మధ్యాహ్న రేఖ యొక్క వృత్తాంశమును (arc of the meridian) కొలుచుటకు ప్రయత్నించిరి కాని క్లిష్టమైన త్రికోణమితి శాస్త్ర పద్ధతితో పూర్వమునందలి తప్పులను సరిదిద్ది భూమి యొక్క వ్యాసార్థమును, వ్యాసమును, పరిధిని కొలిచి, దిఙ్మండలము యొక్క లోతును ఆధారము చేసికొని భగోళము యొక్క పూర్తి విస్తీర్ణమును, ఘనఫలమును (Volume) నిర్ణయించు గౌరవము అల్బెరూనికే దక్కెను పంజాబులో ఉన్న నందానా అను శిఖరము యొక్క ఉచ్ఛ్రితిని (Altitude) ఆధారము చేసికొని ఈ గణనలు (Calculations) నిర్ణయింపబడినవి అల్బెరూని నిర్ణయించిన భూమి వ్యాసార్థము నేటి గణనలకంటె ఇల్పదిమైళ్ళచే తక్కువగునున్నదనుట స్పష్టము నేటి భగోళ శాస్త్రజ్ఞులకు లభ్యమగు కొలతపరికరముల సాయములేకుండ అల్బెరూని ఈ నిర్ణయము చేయగలుగుట ఆశ్చర్యకరము

"కానూన్ మసూద్" అను గ్రంథమునందలి మూడవ భాగమునందు త్రికోణమితి శాస్త్రమునకు సంబంధించిన ఆకృతులు, త్రిజ్య, (Sine) జ్య, (cosine) స్పర్శరేఖ మొదలగునవి ప్రతిపాదింపబడినవి ఇతడు భారతదేశములో ఉద్భవించిన కొన్ని సిద్ధాంతముల నాధారముగా గొనియున్నట్లు కనిపించును ఐనను యథాక్రమమయిన ఆధునిక రూపమును వాటి కొసగినవా డితడే వర్తులస్తంభాకారము కలిగిన (astrolabe) అను దూరనిర్ణయ సాధనమును ఇతడే కనిపెట్టెను ఈ పరికరము యొక్క సహాయముతో నక్షత్రాదులను (Heavenly bodies) పరిశీలింపగలుగుటయేగాక, దూరమునందలి వస్తువుల యొక్క ఎత్తును, దూరమునుకూడ అల్బెరూని నిర్ణయింపగల్గెను. ఘనమూలము, నిష్పత్తి (ratio), అనుపాతము (Proportion), సంఖ్యాశాస్త్రము, గ్రహణములు తెలిసికొను పద్ధతి కూడ అల్బెరూని కనిపెట్టెను లోకముక్కలు ఉత్పాతములు మున్నగు అనేక విషయముల జ్ఞానమునందు ఇతడు నిష్ణాతుడు వీటిలో ఒక్కొక్క విషయమే పరిశోధకుని యావజ్జీవమును హరింపదగి యున్నది.

అల్బెరూని అన్ని కాలములకు చెందిన అత్యుత్తమ శాస్త్రజ్ఞులలో నొకడుగా నిస్సందేహముగా పరిగణింపబడదగినవాడు మరియు భారతీయ విజ్ఞానమునందలి తొనర్చిన పరిశోధనములు, ప్రదర్శించిన విపుల దూరదృష్టి పరాభిప్రాయ సహిష్ణుత మున్నగువాటిచే భారతదేశమునకును, నాటి ముస్లిము రాజ్యములకును మధ్య అతడు దృఢమైన సంబంధానుబంధములను కల్పించిన వాడునై యున్నాడు

హెచ్. కె. షె.

అల్బేనియా - ఇది బల్కాను ఖండము యొక్క ఆగ్నేయభాగములో బాల్కన్ ద్వీపకల్పమునందు ఏడ్రియాటిక్ సముద్రతీరమునను్న రాజ్యము దీనికి పశ్చిమమున ఏడ్రియాటిక్ సముద్రమును. పూర్వోత్తరభాగములలో యుగోస్లేవియాయు, దక్షిణమున గ్రీసును ఉన్నవి దీని వైశాల్యము 10,629 చ మై జనసంఖ్య 18 లక్షలు ఇది పర్వతమయమగు దేశము సముద్రతీరమున మాత్రము సారవంతమయిన సన్నని మైదాన మున్నది ఉత్తరదిశయందుగల పర్వతములు సుమారు 8 వేల అడుగుల ఎత్తుగలవి ఉత్తరభాగములో "డ్రిన్" అనునదియు దక్షిణమున "వొయుట్సా" అనునదియు, ప్రవహించును "ష్కుంబి" అను మరియొక నది అల్బేనియా నట్టనడుమ భాగములో ప్రవహించుచు, దేశమును రెండు భాగములుగా విభజించుచున్నది ఉత్తరార్థములో "ఘెగ్" భాష మాట్లాడువారు, దక్షిణార్థములో "టోస్క్" అను భాష మాట్లాడువారు నివసించుచున్నారు

అల్బేనియా పర్వతమయమగు దేశము అగుటవలన ముఖ్యనగరములను కలుపు కొలదిపాటి రోడ్లు తప్ప వేరు రాకపోకల సౌకర్యములు లేవు డురాజో, వలోనా, సారాండే, అనునవి ఏడ్రియాటిక్ తీరమున ముఖ్యమయిన రేవుపట్టణములు. రాజధాని "టిరానా" అది నుప్పది వేలజనాభాగల నగరము కోరిట్సా, ఎల్బాసాని, అర్గిరో

కాస్ట్రీగ్, కొరాటి పేర్కొనదగిన నగరములు వ్యవసాయమే జనుల ప్రధాన వృత్తి గోధుమలు, పొగాకు, ఇతర ధాన్యములును పండును ప్రత్తికూడ కొంతిగా పండును ఇటీవల దేశములో పరిశ్రమలుకూడ అభివృద్ధి చెందుచున్నవి రాగి, బొగ్గు ముఖ్యమయిన ధాతువులు ఇవికాక పెట్రోలియం, లిగ్నైట్, అల్యుమోనియం, ఆస్ఫాల్టుకూడ లభించును పెట్రోలియం ఉత్పత్తి బాగుగా పెంచుటకు ప్రయత్నములు సాగుచున్నవి

1951 లో అల్బేనియా ప్రభుత్వము ఒక పంచవర్ష ప్రణాళికను సిద్ధముచేసికొని, దానిప్రకారము ఉత్పత్తి పెంచుటకు కృషి చేయుచున్నది 1955 వ సంవత్సరాంతము నాటికి 111 బిలియను లెక్కు విలువగల వ్యవసాయ పదార్థముల ఉత్పత్తిని, 8 2 బిలియను లెక్కు విలువగల పారిశ్రామిక వస్తూత్పత్తిని చేయవలెనని అంచనా వేయబడినది గనులనుండి ధాతువుల త్రవ్వకముకూడ ఎక్కువ చేయుచున్నారు దేశములో భూసంస్కరణలు అమలుపరచినారు 1954 వ సంవత్సరములోనే 70 వేల సేద్యపు భూఖండములు భూమిలేని రైతులకు పంచిపెట్టబడినవి 1954 వ సంవత్సరపు బడ్జెటు అంచనాల ప్రకారము అల్బేనియా ఆదాయము 1020 కోట్ల లెక్కులు వ్యయము 990 కోట్ల లెక్కులు (50 లెక్కులు = 1 డాలరు)

విద్య : ఈ దేశములో విద్య ప్రభుత్వాధీనములో ఉన్నది బాలబాలికలందరు ఏడు సంవత్సరముల నిర్బంధ ప్రాథమిక విద్య పొందుదురు ఇచ్చట సుమారు 2 వేల 5 వందల ప్రాథమిక పాఠశాలలు కలవు ముఖ్యపట్టణములలోను, జిల్లా కేంద్రములలోను పెక్కు సెకండరీ పాఠశాలలు కలవు. ఇచ్చట విశ్వవిద్యాలయము లేదు వృత్తివిద్యాసంస్థలు మూడు కలవు నిరక్షరాస్యతా నిర్మూలనమునకు అనేకములైన వయోజన విద్యాప్రణాళికలు అమలుపరచుచున్నారు. అయినను, నిరక్షరాస్యత దేశములో ఎక్కువగానే ఉన్నది దేశమందంతటను 12 దైనిక వార్తా పత్రికలును, 30 ఇతరపత్రికలును కలవు అన్నియును ప్రభుత్వాధీనములోనే ఉన్నవి

భాష జనులభాష అల్బేనియన్ భాష ఇది ఇండో యూరోపియన్ భాషా కుటుంబములోని ఇల్లిరియను శాఖకు చెందినది ఘెగ్, టోస్క్ అనునవి రెండును మాండలికములు ఉత్తరదేశస్థులందరు ఘెగ్ను మాట్లాడుదురు దాక్షిణాత్యులభాష టోస్క్. మరియు, దక్షిణ దేశములో గ్రీకుభాషమాటాడువారుకూడ కొందరున్నారు

జనులలో 68% ముస్లిములు, 23% గ్రీకు - ఆర్థోడాక్సు క్రైస్తవులు 11% రోమను కాథలిక్కులు ఉన్నారు

ప్రభుత్వము అల్బేనియా కమ్యూనిస్టు ప్రజాస్వామిక రాజ్యము "కమ్యూనిస్టు పీపుల్సు రిపబ్లిక్" ప్రభుత్వము కార్మికుల చేతులలో ఉన్నది. దేశము 10 జిల్లాలుగా విభజింపబడి ఉన్నది 17 ఏండ్లు నిండిన స్త్రీ పురుషు లందరకును వోటింగు హక్కు కలదు 10 వేల జనాభాకు ఒక ప్రతినిధి చొప్పున ఎన్నుకొనబడి "పీపుల్సు ఎసెంబ్లి" ఏర్పడును ప్రధానమంత్రికాక పదుగురు మంత్రులుగల మంత్రిమండలి పరిపాలనమును నిర్వహించును 1954 నుండి మహమద్ షెహూ ప్రధానమంత్రిగా ఉన్నారు 1958 లో హాజీలెచీ (Hadji Lechi) పీపుల్సు అసెంబ్లీకి అధ్యక్షుడుగా నియమింపబడెను.

చరిత్ర : ప్రాచీన ఇల్లిరియా మరియు ఎపిరస్ ప్రాంతములతో కలసి ఉన్న అల్బేనియా క్రీస్తునకు పూర్వము నుండియే ఎందరో పాలకుల అధికారములో ఉండుచు వచ్చినది కాని ఎవరి అధికారమైనను తీరప్రాంతములకే

పరిమితమై ఉండెడిది. కాని అంతర్భాగములోని కొండ జాతులవారిని లోబరచుకొనలేకపోయినది. ఎపిడామ్నస్, అపొలోనియా తీరనగరములు, కార్నా, కార్నిక్ రాజ్యములు వలసలుగా ఉండెడివి. లోపలి కొండజాతుల సర్దారులు స్వతంత్రులుగానే ఉండెడివారు. క్రీ. పూ. 3 వ శతాబ్దమువరకు అల్బేనియా ఉన్నత దశకు వచ్చినది. ఆ తరువాత మాసెడోనియా, రోమను దేశముల పరస్పర ఘర్షణలో రాపిడిపడెను. క్రీ. శ. మొదటి శతాబ్దము నాటికి పేరునకు మాత్రము ఇది రోమన్ పరిపాలనలో ఉండినది. 6 వ శతాబ్దములో "ఓస్ట్రోగోత్స్" (తూర్పు జర్మనులు) ఈ దేశమును ఆక్రమించిరి. మొదటి జస్టినియన్ చక్రవర్తిచే జయింపబడి ఈ దేశము 535 లో బైజాంటైన్ సామ్రాజ్యములో నొక భాగమైపోయినది. కాని అప్పుడుకూడ తీరప్రాంతములవరకే విదేశీల పరిపాలన పరిమితమయి ఉండెడిది.

11 వ శతాబ్దము తరువాత అల్బేనియా అంతర్జాతీయ సంఘర్షణలకు రంగస్థలమైనది. 1082 లో రాబర్టు గైస్కార్డ్ యొక్క నాయకత్వమున నార్మనులు బైజాంటైన్ సామ్రాజ్యముతో పోరునకు దిగిరి. 1272 లో నేపుల్సు రాజయిన మొదటి చార్లెసు అల్బేనియా రాజయ్యెను. డురాజో రేవు వెనిస్ అధికారములోనికి వచ్చెను. తరువాత కొంతకాలమునకు అల్బేనియా టర్కీ హస్తగత మయ్యెను. అల్బేనియా జాతీయ వీరుడయిన స్కాండర్‌బర్గు టర్కీవారిని తీవ్రముగా ప్రతిఘటించెను. వెనిస్, నేపుల్సు రాజ్యములు అతనికి తోడ్పడినవి. 1478 నాటి టర్కీలో ఆటోమన్ సామ్రాజ్యము ఏర్పడెను. అల్బేనియా, ఆ సామ్రాజ్యములో చేరిపోయినది. డురాజోను, 1501 వరకు వెనిస్‌వారు తమ చేతిలో నిలుపుకొనిరి. ఆటోమన్ సామ్రాజ్యాధికారము చాలకాలము సాగినది. ఈ కాలములోనే అధిక సంఖ్యాకులు ఇస్లాం మతమును స్వీకరించిరి.

1912 లో మొదటి బాల్కన్ యుద్ధము జరిగెను. దానితో అల్బేనియా వారికి స్వాతంత్ర్య సంపాదనావకాశము లభించినది. అంతర్జాతీయ సంఘమొకటి అల్బేనియా సరిహద్దులను నిర్ణయించినది. ఇంతలో 1913 లో రెండవ బాల్కన్ యుద్ధము తటస్థించెను. తత్ఫలితముగా అల్బేనియా సర్బులచే ఆక్రమింపబడెను. 1914 లో విలియమ్ అను నతడు రాజయ్యెను. అతని మంత్రి ఎసాద్ పాషా అనునతడు రాజును తరిమివేసి తానే పాలకుడయ్యెను. ఇంతలో మొదటి ప్రపంచ మహా సంగ్రామము ప్రారంభమయ్యెను. సర్బులు, గ్రీకులు, ఇటాలియనులు అల్బేనియాను ఆక్రమింప మొదలిడిరి. 1916 లో బల్గేరియనులు ఆస్ట్రియనులును ఈ దేశములో ప్రవేశించిరి. యుద్ధము ముగియు వరకు అల్బేనియా రణరంగముగా నుండెను.

1928 లో అహమదుజోగు అను ముస్లిం నాయకుడు తాను అల్బేనియా రాజనని ప్రకటించుకొని నిరంకుశముగా పాలించెను. రెండవ ప్రపంచ మహా సంగ్రామము ప్రారంభము కాగానే అల్బేనియా మరల యుద్ధ రంగముగా మారెను. 1939 లో ఈ దేశముపై ఇటలీవారు దురాక్రమణ జరిపిరి. ఇటలీ రాజైన మూడవ ఇమ్మాన్యుయల్ చక్రవర్తిగా ప్రకటింపబడెను. 1940 లో ఇటాలియనులు గ్రీసుపయి దాడిచేసిరి. దక్షిణ అల్బేనియా రణరంగముగ మారెను. దేశమున ఫాసిస్టు వ్యతిరేక వర్గము లేర్పడెను. స్వాతంత్ర్యము కొరకు ఇటాలియనులపయి గొరిల్లా యుద్ధము సాగించిరి. వీరిలో ఎన్వర్ హోక్సహా (Envar Hozha) అను నతని నాయకత్వమున వాము వతము ఏర్పడి విజృంభించినది. 1946 వరకు హోక్సహా సైన్యములు అల్బేనియాలో చాల భాగమును ఆక్రమించి 1946 సం 11 జనవరి నాడు "రిపబ్లిక్"గా ప్రకటించెను. హోక్సహా అధ్యక్షతలో కమ్యూనిస్టు ప్రభుత్వము ఏర్పడెను. నాటినుండియు ఈ దేశమును నియంతగా హోక్సహా పరిపాలించుచున్నారు. 1946 సం మార్చి 7 వ తేదీనాడు నూతన రాజ్యాంగము ఆమోదింపబడినది. నాటినుండి అల్బేనియా సోవియట్ కూటమిలో చేరియున్నది. యూగోస్లావియా సోవియట్ రష్యానుండి విడిపోయిన తరువాత అల్బేనియాకూడ యూగోస్లావియాతో విడిపోయి ఆర్థికముగాను, వ్యాపార దృష్టిలోను చాల చిక్కులపాలయినది. 1954 వ సంవత్సరములో యూగోస్లావియాతో స్నేహపు ఒడంబడిక చేసికొన్నది.

1946 నుండి నిరాఘాటముగా సాగుచు వచ్చిన హోక్సహా ప్రభుత్వము 1958 లో కూలిపోయినది.

ఓ. రా.

అల్లసాని పెద్దన :- స్వారోచిష మనుసంభవ కర్తగా అల్లసాని పెద్దన యాంధ్రసాహిత్య లోకమున సుప్రసిద్ధుడు. ఈయన నందవరీక బ్రాహ్మణుడు ఋగ్వేది ఆశ్వలాయన సూత్రుడు వశిష్ఠసగోత్రుడు తండ్రి పేరు చొక్కనామాత్యుడు. బళ్ళారి మండలమునందలి 'దోరా లయము' లేక 'దోరాల' యను గ్రామ మీ కవి జన్మస్థాన మని జనశ్రుతి కలదు. ఈతని బాల్యమునుగూర్చియు విద్యాభ్యాసమును గూర్చియు మన కంతగా తెలియదు. శఠకోపయతి తనకు గురు వని తెలిపి, మనుచరిత్ర పీఠికలో పెద్దన గురుస్తుతి గావించెను. తన కవిత్వము శఠకోపయతి ప్రసాదాసాదిత మని యితడు వాకొనెను. శిష్యుడయిన పెద్దనకు శఠకోపస్వామి హయగ్రీవ మంత్రము నుపదేశించెననియు, తత్ప్రసాదమున నతనికి కవితాధార సిద్ధించెననియు గొందరు వ్రాసిరి. ఏది యెట్లున్నను విద్యాభ్యాసానంతరమున పెద్దన యెట్లో కృష్ణరాయల యాస్థానమును జేరి అష్టదిగ్గజములలో నగ్రగణ్యుడని పేరొందెను. పారిజాతాపహరణ కర్త యగు నంది తిమ్మన, రాజశేఖరచరిత్రమును రచించిన మాదయగారి మల్లనయు, కాళహస్తి మాహాత్మ్య రచయిత యగు ధూర్జటియు నితనికి సమకాలికు లగుటయేగాక, రాయల యాస్థానమునందే యుండిరి. అష్టదిగ్గజములలోనివారే యగు మాదయగారి మల్లన్నయు వసుచరిత్ర కర్త రామరాజభూషణుడును, పెద్దనకు శిష్యులని ప్రసిద్ధి.

సంస్కృతాంధ్రములయందు పెద్దన గొప్ప పండితుడు, కర్ణాటక భాషా పరిచితియు గలవాడు. పురాణాగమేతిహాస కథార్థస్మృతియుతుడు చతుర్విధ కవితా విశారదుడు చతుర వచోనిధి. కవి పండిత మండిత మగు నిండుసభలో ననసామాన మగు నాశుకవితాధోరణిచే 'సాహిత్య సమరాంగణ సార్వభౌము' డగు కృష్ణరాయల మెప్పించి, బిరుదు గండపెండేరమును తన పాదమున తొడిగించుకొనిన మేటి. ఆస్థాన కవిశ్రేష్ఠుడుగను, పరీక్షాధికారిగనుండియు ఈర్ష్యారహితుడై యనేకాంధ్ర కవులకు రాయలచే సన్మానము చేయించిన యుదారశీలుడు. శ్రీకృష్ణదేవరాయ లతనిని 'ఆంధ్రకవితా పితామహ' బిరుదముతో సత్కరించెను. ఈ బిరుదము పెద్దనకు పూర్వమునను, పరమునను మరెవ్వరికైనను నిది యితనివలె నన్వర్థమైనట్లన్యులయెడ గాలేదు. తన పోషకుడగు రాయలచే నితడందిన గౌరవ మసాధారణము. ఈ కవి యెదురయినచో రాయలు తన మదకరీంద్రము దిగ్గి కేలూత యొసగి యెక్కించుకొను చుండెనట. మనుచరిత్రమును కృతినందువేళ పల్లకిని తన కేలంట్టి యెత్తెనట. ఇంతమాత్రమే కాక రాయ లితనికి నడిగిన సీమలం దనేకాగ్రహారములిచ్చి మన్నించెను. విశేషముగ రాజసన్మానము లందిన యాంధ్ర కవులు శ్రీనాథ, పెద్దన లిరువురే.

శ్రీనాథుని వలెనే పెద్దనయు యౌవనమున సమస్త భోగభాగ్యము లనుభవించెను. కాని వార్ధక్యమున నతని వలె నిడుమల బడలేదు. రాయలు పెద్దనకొసగిన యగ్రహారము లనేకములు. వానిని శివికాంతము దాన మొనరించుటేకాక, కోకట గ్రామమునకు 'శఠకోపపుర' మని పేరుపెట్టి దానిని దేవబ్రాహ్మణుల కగ్రహారముగా నొసగి పెద్దన తన గురుభక్తిని ప్రకటించుకొనెను. శఠకోపయతికి శిష్యుడయిన పిదప నీకవి వైష్ణవ మతాభిమానిగా మారెనని తెలియుచున్నది. అట్లయ్యు నితడు పరమతద్వేషము లేక యద్వైతభావము గలిగియుండెను. పెద్దన తన యగ్రహారములలోని కొంత భూమిని శివకేశవులకు నిరువురకును ధూపదీప నైవేద్యాది అంగరంగ భోగములకు దానముచేసి యుండుటయు, మనుచరిత్రాదిలో నీశ్వరస్తుతి గావించుటయు నిందుకు తార్కాణములు. ప్రభువులవలన నగ్రహారములు వడసిన కవులు పలువురు కలరు. కాని వారిలో ననేకములను దేవబ్రాహ్మణ వినియోగమునకు శాసన పూర్వకముగా దానముచేసిన యాంధ్ర కవిశిఖామణి పెద్దన యొక్కడే! పెద్దన మనుచరిత్రమను ప్రబంధమును మాత్రమే కాక హరికథాసారమను గ్రంథమునుగూడ రచించినట్లు రంగరాట్ఛందాదుల వలన తెలియుచున్నది. కాని యీ గ్రంథము లభింపలేదు. ఇవికాక యితడు సీసపద్య శతకమును రచించెనని కొందరును, రామస్తవరాజము, అద్వైతసిద్ధాంతము అను మరిరెండు కృతులను వ్రాసెనని కొందరును వ్రాసిరి. కాని వీనినిగూర్చి మన కేమియు తెలియదు. పత్యాపధూప్రీణనాది సంస్కృత గ్రంథములు 'ఆముక్త మాల్యద' యను నాంధ్ర ప్రబంధముగూడ

పెద్దన విరచితములేయని పూర్వలాక్షణికులును, వ్యాఖ్యాతలును వ్రాసిరి ఈ వ్రాతలు నిజము కావనియు శ్రీకృష్ణదేవరాయలే పై గ్రంథముల రచించెననియు ఆధునిక పండిత విమర్శకులు నిర్ధారించిరి అనేకులు దీని నామోదించిరి

పదునారవ శతాబ్దమునకు పూర్వపు టాంధ్రకవు లందరును నన్నయ మార్గము ననుసరించి సంస్కృత పురాణములనో, కావ్య నాటకాదులనో తెనిగించుచు నాంధ్ర సారస్వతము నభివృద్ధి కావించిరి. కాని వీరు స్వతంత్ర రచనలకు పూనరయిరి ఇట్టియెడ పదునారవ శతాబ్ది ఆరంభమున అల్లసాని పెద్దన మనుచరిత్రమును రచించి ప్రబంధ కవులకు మార్గదర్శి యయ్యెను మను చరిత్రమునకే స్వారోచిష మనుసంభవ మనునది నామాంతరము ఇందలి కథ మార్కండేయ పురాణాంతర్గతము ఈ పురాణమును పెద్దనకు పూర్వుడగు మారనకవి తెనిగించెను ఇయ్యుభయ పురాణముల ననుసరించి పెద్దన మనుచరిత్రమను మహా ప్రబంధమును రచించెను మూలములోని కథను చాలవరకు యథాతథముగ గైకొనెను కొంచెము పోషణమునకై కొన్ని చిరుమార్పులు కావించెను స్వారోచిషుడను ద్వితీయ మనువుయొక్క జన్మ వృత్తాంత మిందలి యితివృత్తము ఈకథ మూలము నందు స్వారోచిషుని పితరుడగు స్వరోచియొక్క సంభవ మునకు హేతుభూతమగు వరూధినీ ప్రవరుల వృత్తాంతముతో ప్రారంభమయి, స్వారోచిషునకు మనుత్వము సిద్ధించుటతో ముగియుచున్నది పెద్దనయు నీకథ నిట్లే చిత్రించెను ఈ కారణముననే కొందరిందు వస్త్వైక్యము లేదనుటకు వీలయ్యెను కాని నాటకములందిది పాటింప బడినంతగా కావ్యములందు పాటింపబడక పోవుటచేత దీనియొక లోపము కాజాలదు పురాణ కథనే చేపట్టినను పెద్దన యిందు లాక్షణిక నిర్దిష్టములగు నష్టాదశ వర్ణన లను సందర్భోచితముగా కల్పించి మిక్కిలి రసవంతముగా వర్ణించి మూలకథను నాల్గురెట్లు పెంచి మను చరిత్రము నొక స్వతంత్ర ప్రబంధముగా నిబంధించెను ఇందలి వర్ణనములలో పెక్కులు స్వకపోల కల్పితము లగుటచే నిది యనువాద గ్రంథముకాదు కథ పురాణ ప్రసిద్ధమగుటవలన కల్పితముకాదు ఇందలి ప్రధాన రసము శృంగారము ఇతర రసములును యథోచితముగ పోషింపబడెను. మొదటిదగు ప్రవర వరూధినీ వృత్తాంత మును పెద్దన మిక్కిలి మనోహరముగను రసవంతము గను రచించి కృతకృత్యుడయ్యెను రసవమంచిత కథతో కూడిన స్వారోచిషమను సంభవ కథను చతుర రచనతో ప్రబంధముగ రచించుటయే కృతికర్త యొక్కయు కృతికర్త యొక్కయు ఉద్దేశమని మను చరిత్ర పీఠిక వలన తెలియుచున్నది

కవి యిందు నాటకఫక్కి ననుసరించి కూర్చిన వరూథినీ ప్రవరుల సంభాషణము హృద్యాతిహృద్యము, ఇట్టి సంభాషణములు, సంవాదములును కల సందర్భము లీప్రబంధమున మరికొన్ని గలవు ఇవను ప్రవరవరూధినుల సంభాషణ రూపపద్యములు పెద్దన రచనాచాతుర్యము నకును ఔచితీనిర్వాహణనైపుణికిని చక్కని నిదర్శన ములు అందును వారి తొలిసంభాషణములోని 'ఎవ్వరి వీవు' 'ఇంతలు కన్నులుండ' అను రెండు పద్యములును రెండు రత్నములు ఉత్కృష్టమైన వ్యంగ్యవైభవశోభిత ములు 'అల్లసానివాని యల్లిక జిగిబిగి' వీనియందు పరా కాష్ఠనంది వ్యక్తావ్యక్తముగా కానవగును ప్రవరునిపాత్ర యాంధ్రసాహిత్యమునందు విశిష్టమైనది అతని మనోజ్ఞ మూర్తి, ధర్మకర్మదీక్ష, పరపత్నీవ్రతము, పరస్త్రీవైముఖ్యము, శాంతరసముయొక్క బ్రహ్మతేజస్సు, వైరాగ్య వహ్ని తప్తమై పుటములుదేరిన యతని మనోనైర్మల్యము మున్నగు ధీరశాంతగుణములు మనుచరిత్ర ప్రథమ ద్వితీయాశ్వాసములలో కన్నులగట్టినట్లు చిత్రింపబడినవి. నవవిల్తు శాస్త్రంపు మినుకులను వెన్నతో నభ్యసించిన ప్రౌఢయగు వరూధినీ వలోవైదగ్ధ్యమును కామశాస్త్రో పాధ్యాయిత్వముక్రింద కట్టివేసిన అశాముకు ఉతడు ఆమె మేని జవ్వాది పసగదంబించు నొరలు గడిగికొని నార్చి శుచియైన నానవారసహితుడు పెద్దనవంటి సిద్ధ హస్తుని చేతిలో పడుటచేత ప్రవరుడు కేవలప్రబంధ మాత్రోపజీవి కాక, యాంధ్రుల హృదయప్రపంచమున శాశ్వత పటీనవ్యక్తిత్వమును సంపాదించుకొన గలిగెను దేవవేశ్యయగు వరూధినియందు. తాను వలచినవానిని వలలో వైచుకొనుటకై నానావిధ లుపచరించు వగలు, వలపులు చూపి, యవి విఫలము లైనపుడు వానిని

ర్య, స్త్రీస్వభావము నత్యంత నహజముగ చిత్రించెను కావుననే 'హాటున కింతులోర్తురె' యని పెద్దన వ్రాసిన పద్యము ననుసరించి తర్వాతి ప్రబంధములలో రోదనపద్యము లనేకములు పుట్టినవి

తృతీయాశ్వాసమున మాయాప్రవరుని వంచకస్వభావమును గ్రంథకర్త నేర్పుతో చిత్రించెను ఈ ప్రబంధమునందలి మొదటి మూడాశ్వాసములు రసవత్తరములు మధురభావ విలసిత చతుర కవితాశోభితములు నాల్గవ అశ్వాసమునందలి స్వరోచికృతమైన వేటయంతయు పెద్దన కల్పించినదే పెద్దన శృంగారశాకుంతలములోని వేట ననుసరించి దీనిని సృష్టించి పెంచి వ్రాసెను భావయు, శైలియు ప్రత్యేకమై యుండుటయేగాక యిది కవియొక్క లోకజ్ఞానమునకు గీటురాయివంటిది మనోరమా వృత్తాంతము నీయాశ్వాసముననే కలదు మనోరమా స్వరోచుల వివాహము సంప్రదాయానుసారముగా విపులముగా వర్ణింపబడినది కడపటి దగు నారవయాశ్వాసమున కళావత్యాదుల శాపమోచనము, స్వరోచితో వారి పరిణయము, వనదేవతయందు స్వారోచి జననము, తపస్సు, విష్ణుసాక్షాత్కారము, స్వారోచిష మనుత్వసిద్ధి, ఆతని రాజ్య పరిపాలనము అను విషయములు కలవు.

ఈ ప్రబంధమున సందర్భానుసారముగ ననేకనీతు లుపదేశింపబడినవి చతుర్థపురుషార్థకామి యగు వైదిక గృహస్థునకు ప్రవరు డాదర్శపురుషుడు ప్రవరసిద్ధుల సంభాషణమునందు గార్హస్థ్య సన్న్యాస ధర్మములను వాని యౌత్కృష్ట్యమును తెలుపబడినవి వరూధినీ ప్రవరుల ఘట్టమున బ్రహ్మానందమును గోరువారు శమదమాదిగుణ సంపన్ను లగుటయేకాక పరవిత్త పరదార విముఖులు కావలెననియు ధర్మకర్మాద్యనుష్ఠానములచే నివి సుసాధ్యములనియు, నిశ్చల వైరాగ్య చిత్తులగు ధీరుల చిత్తముల నెట్టిపరిస్థితియందును స్త్రీల మాయలు కలంచజాల వనియు, కవి సూచించెను. మరియు ధర్మకామములకు సంఘర్షము కలిగినపుడు యత్నముచే ప్రవరునివలె ధర్మమునే రక్షించుకొనవలెననియు కవి బోధించెను దివ్యజ్ఞాన సంపన్ను లయ్యును కేవల కాముకు లెట్లు వరుల మోహములకు లోనగుదురో, వరవంచన లెట్లు కలవడుదురో ఈ విషయములు వరూధినీ మాయాప్రవర వృత్తాంతములు క్రమముగా తెలిగించుచున్నవి ధర్మసమ్మతమయ్యును బహుభార్యాత్వము నింద్యమనియు, స్వకర్మక్రమమునం దయినను సమితభోగేచ్ఛగల వాని బ్రతుకు పై విరువజ్యాదులకు సైతము రోత కలుగు ననియు స్వరోచి వృత్తాంతమువలన తెలియుచున్నది

ఒక్క ప్రవరునిపాత్ర తక్క యిందలి పాత్రలన్నియు నతిమానుషము లయిన గంధర్వాప్సరాది దేవతాపాత్రలు స్వరోచిపాత్ర మనుజగంధర్వ సమ్మిశ్రితముగా గోచరించును అట్లయ్యును వాని సుఖదుఃఖాదులతో మనకు సంపూర్ణ సానుభూతి కలుగునట్లు కవి వానిని నిపుణముగ పోషించెను కోపస్వభావులును కాషాయధులు నగు మునులును నిందుగమనింతురు శాంతస్వభావుడగు ప్రవరుని పాత్రకు వన్నె తెచ్చుటకే వీరి కథలు పెంచి వ్రాయబడినట్లు తోచును ఇట్లే మహాకవి మూలకథను పెంచి రసభావపూరిత మహాప్రబంధముగ తీర్చిదిద్దుటచే నాంధ్రకవితాపితామహ బిరుద మితనియందు సార్థకము దీనికితోడుగా చక్కని ప్రకృతి చిత్రములను, సుందర సన్నివేశములను, సందర్భానుకూలము లయిన సరస సంభాషణములను పొందుపరచి, నుడికారములను వాడి, జాతీయములను సంతరించి, శబ్దార్థాలంకారము లను నెవరించియు పెద్దన తనప్రబంధమునందలి యందము నధిక మొనర్చెను ఈ కారణముననే రామరాజభూషణుడును తదితర ప్రబంధ కవులును మనుచరిత్రము ననుసరించి తమ రచనలను సాగించిరి పెద్దనయు శ్రీనాథాది పూర్వుల ననుసరించుటయే కాక మనుచరిత్రమున నవ్యదేశీయముల నందముగ ప్రయోగించెను

పోషకు డగు శ్రీకృష్ణదేవరాయలచే నిట్లత్యంతముగ మన్నింపబడి, రాయల యనంతరమున 'కృష్ణరాయలతో దివి కేగలేక బ్రతికి యుంటిని జీవచ్ఛవంబుపోలె' అని దుఃఖించెనే కాని 'మరిహేమపాత్రాన్న' మెచట గలుగు నని విలపింపలేదు పెద్దన రాయలులేని రాజధానియం దుండలేక వైరాగ్యచిత్తుడై తన గురువర్యుడగు శఠకోప యతి యున్న కోకటగ్రామ సమీపమున పెద్దనపాడను గ్రామమును చేరి యందే జీవిత శేషమును గడపెను హరికథాసారమును పెద్దన యీ కాలమున రచించి

యుండెనేమో ! పెద్దలయందలి గౌరవముచే నాగ్రామమున కాటికి నేటికిని అల్లసానివారికి సగ్రహారంబుల శాసనము నిలచియున్నట్లు చెప్పుదురు ఈ కవి వంశీయు లిప్పటికిని గొందరు జీవించియున్నారు

న. దు

అల్లూరి సీతారామరాజు :- భారతీయ తత్త్వదర్శనాంశములను పూర్వజన్మ సంస్కారమున గ్రహించి, ఆంధ్రత్వము నిలువబెట్టుటకు పరిశ్రమించిన విరాగి, త్యాగి పరోపకారపరాయణుడు, దీనజనావనముడు అల్లూరి సీతారామరాజు బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారి దమననీతి నసహ్యించుకొని, దుష్టపరిపాలనమునకు ఎదురుతిరిగి, బ్రిటిషు ప్రభుత్వమును ముప్పుతిప్పలుపెట్టి మూడుచెరువులనీరు త్రాగించిన యోధుడు అల్లూరి సీతారామరాజు

ఇతని స్వగ్రామము పశ్చిమ గోదావరిజిల్లా భీమవరముతాలూకాలోని మోగల్లు గ్రామము క్షత్రియవంశమువాడు తండ్రిపేరు వేంకట్రామరాజు తల్లిపేరు నారాయణమ్మ ఇతనికి తల్లిదండ్రులు పెట్టినపేరు శ్రీరామరాజు కాని యితడు వలచిన కన్య సీత యను యువతి అకాలమృత్యువు వాత బడుటచే ఆమె జ్ఞాపకార్థము తన పేరును సీతారామరాజుగా మార్చుకొనెను

విద్యార్థి దశలో అల్లూరి సీతారామరాజు

శ్రీరామరాజు చిన్నతనమునుండియే ఎప్పుడును ఏదో ఆలోచించుచు నుండెడువాడు చదువుసంధ్యలయందు దృష్టి లేకుండెడువాడు ఇంగ్లీషు పాఠశాలలలో చెప్పెడు విద్య విద్య కాదనియే అతడు భావించుచుండెను సీత కన్య మరణానంతరము వివాహకార్యము తలపెట్టక, వైరాగ్యశీలియై అడవులుపట్టి తపస్సు చేయసాగెను

అతడు గోదావరీనదీతీరమందలి పాపికొండల గుహలలో ఏకాంతవాసము చేయుచుండెను అప్పుడు అచ్చటి అటవికు లయిన సవరలతో అతనికి పరిచయము కలిగెను సవరలు అతనికి సపర్యలుచేయుచు, తమగురుదేవునిగా అతనిని మన్నించసాగిరి

సవరలు చేయునది పోడువ్యవసాయము ప్రభుత్వాధికారులు లంచములియ్యని సవరలభూములను లాగుకొని తాము ఏర్పాటుచేసిన ముఠాదారులకు సంక్రమింపచేసి ధనము గడింపసాగిరి పండ్లు కోసినారనియు, కట్టెకొట్టినారనియు వెట్టి చేయలేదనియు ఏవేవో నేరములు మోపి ఆయారణ్యకులను తహసీలుదారు, పోలీసువారు బాధలు పెట్టుచుండిరి ఈ ప్రభుత్వాధికారులకు క్రైస్తవమిషనరీలు తోడ్పడుచుండిరి ముఠాదారులకును సవరలకును విభేదములు ఏర్పడి తగవులు ప్రబలము కాసాగెను

ఈ అటవికుల దుర్భర జీవనమును గమనించి సీతారామరాజు ఆ యమాయకులపక్షమున నిలచి ప్రభుత్వాధికారులతో వాదించసాగెను ప్రభుత్వమునకు ఈ సీతారామరాజు కంటకుడయ్యెను. అంత ప్రభుత్వము సీతారామరాజును గూడనిర్బంధములపాలు చేయుటకు సంకల్పించెను సీతారామరాజు క్రమముగా ప్రతిఘటించి సవరలను సంస్కరించి యుద్ధసన్నద్ధుల గావించెను తమ పూజ్యగురువునకు ఎట్టి అపాయము జరుగకుండ సవరలు వేయికన్నులతో కనిపెట్టుచు, అంగరక్షకభటులుగా నిలుచుండిరి పోలీసులజులుముతో సవరలకు ముఖాముఖ పోరాటము 1922లో ప్రారంభమయ్యెను అడవిలోని దుంపలను తీయగూడదనియు, గొర్లకు గడ్డిని కోయగూడదనియు దొరతనమువారు ఆజ్ఞలను కావించిరి అతి మంట పొక్కపారి విజృంభించుటచే సవరలు గండ్రగొడ్డండ్లతో అరణ్యములోని చెట్లను నరకుటకు కడంగిరి ఇదియే పోరాటమునకు కారణము

సాధు సీతారామరాజు బోధనామసారము సవరలు సాయుధవిప్లవమునకు సంసిద్ధు లగుచున్నారని పోలీసు సిబ్బందితో అధికారులు గ్రామములవెంట దండెత్తిరి

కొండలను తగులబెట్టిరి. సీతారామరాజును, మూడుగురు సవరముఖ్యులను పట్టుకొనిపోయి, విచారణకంతు పడిపి, జైయిలుకు పంపిరి. కాని సీతారామరాజు జైయిలునుండి విచిత్రముగా అంతర్ధాన మయ్యెను పర్లాకిమిడి, జయపూరు, గోదావరి అరణ్యములు అప్పడాతనికి ఆటపట్టు లయ్యెను సవరలకును, ఖాండులకును తప్ప సీతారామరాజెక్కడ నున్నాడో ఎవ్వరికిని తెలియకుండెను నమ్మిన బంట్లగు సవరలు, ఖాండులు రహస్యమును కాపాడిరి

అనుచరులు సాయుధ, నిరాయుధ వర్గములుగా చేర్పడిరి సాయుధవర్గము ప్రభుత్వముతో పోరాడువలసినది. నిరాయుధవర్గములో కార్మికులు, కర్షకులు ఉండుచుండిరి. నిరాయుధవర్గమువారు సమ్మెలుకట్టి, పన్నులు ఎగవెట్టి విధినిర్వహించెడువారుగా ఉండిరి ఈ విధముగా విప్లవము సిద్ధమయ్యెను సీతారామరాజు ఈ విప్లవమునకు అధినాయకుడు

ఈ విప్లవసేన విండ్లు, బాణములు, కత్తులు, బల్లెములు ధరించి 1922 లో చింతపల్లి గ్రామమునకు పోయి పోలీసుస్టేషనును ముట్టడించెను పోలీసువారు గడగడ వణకిరి రాజు ఒక కుర్చీలో కూర్చుండి, అప్పుడు ఎట్టి ఆయుధము లున్నవో ఇనస్పెక్టరు నడిగి తెలిసికొనెను సీతారామరాజునకు కుడి, ఎడమ భుజములవలెనున్న గాము గంటందొర, గాము మల్లుదొర అను గాముసోదరులు పోలీసు ఠాణా యంతయు గాలించి, ఆయుధసామగ్రి తెచ్చి, రాజు సమక్షమున ప్రోగుచేసిరి రాజు వాటిని వివరముగా రికార్డు పుస్తకములో వ్రాసి, దస్కతు చేసి, తప్పుడు రికార్డులను చించివేసెను అప్పుడు దొరకిన ఆయుధసామగ్రితో సపరివారముగా రాజు వెడలిపోయెను. ఎవరిని హింసించలేదు. గ్రామజనము గుమిగూడి తమాషాగా చూచుచు నిలుచుండిరి పోలీసులు గండము గడచిన దని, ప్రాణములతో బయటపడ్డామని ఊపిరిపీల్చిరి తరువాత రాజు కృష్ణదేవిపేటలో పోలీసులను చెట్లకు బంధించి, స్టేషనులోని తుపాకులను గైకొని వెడలిపోయెను

మొట్టమొదట వీరయ్యదొర ఒక ధీరుడు అతనిని "లాగరాయి" పితూరీ జరిగినప్పుడు పట్టుకొనిపోయి కారాకష్టముల పాల్చేసిరి. వీరయ్యదొర తప్పించుకొనిపోయి అరణ్యములలో సవరల రక్షణలో రహస్యముగా నుండగా ప్రభుత్వమువారు వేగులవారిద్వారా గాలించి పట్టుకొని "రాజవొమ్మంగి" ఠాణాలో నిర్బంధించిరి వెంటనే సవర నాయకులు ఠాణాపై దాడి సలిపి, కొట్టు పగులగొట్టి, వీరయ్యదొరను విడిపించిరి అప్పటి ఆయుధము లన్నియు దోచుకొనబడెను. వీరయ్యదొర విప్లవ సైన్యమునకు ఉపనాయకు డయ్యెను (1922) ఈ విధముగా 26 తుపాకులు, 2500 రౌండ్ల మందుగుండ్లు, 10 కత్తులు, 10 మందుపంచులు, 12 పెద్దగొలుసులు, 28 బయొనెట్లు, 9 ఖద్దీలు - బంకను పోలీసుదుస్తులు, ఇతర వస్తువులు సీతారామరాజు వశమయినట్లు సర్కారు లెక్కలలో వ్రాయబడియున్నది

విప్లవకారుల చర్యలు దొరతనమువారికి తెలియగనే పందలకొలది పోలీసులు అప్పటికి పంపబడిరి. జిల్లా అధికారులుగూడ వచ్చిపడిరి ఒకసైపున విప్లవసైన్యము వీర మర్యాదలు పొందుచుండగా, వేరొకచోట ప్రభుత్వదళము ప్రజలను భయపెట్టసాగెను విప్లవకారుల గుంపుజాడ దొరతనమువారికి తెలుపువారు ఎవ్వరును కనబడక పోయిరి సైగా తప్పుత్రోవ చూపుచుండిరి

ఒకసారి రామరాజు నిరాయుధుడుగా నున్నప్పుడు సైనికుల కెదురయ్యెను వా రతనిని గుర్తింపజాలరైరి తమ మూటలను మోయుమని రాజును శాసించిరి రా జొకమూటను నెత్తికెత్తుకొనెను అతని యనుచరులును మూటల నెత్తుకొనిరి వారందరును అరణ్యమధ్యములో ఒకచోట విశ్రమించిరి. నడిరాత్రివేళ సైనికులు గాఢనిద్రలో నుండగా, వికృత కోలాహల మొనర్చుచు, ఆ మూటల నెత్తుకొని అనుచరులతో సీతారామరాజు అంధకారబంధుర మగు ఘోరారణ్యమధ్యమున చొచ్చెను సైనికులు నిశాకుపడిపోయిరి

ఒకసారి 'క్రొమస్‌హోరు' అనువాని నాయకత్వమున సర్కారు సైన్యదళము అరణ్యములో పితూరీదారులను వెదకుచుండెను విప్లవకారులు "రామరాజునకు జై" అని కేకలు వేసిరి. సైనికులు తుపాకులు సరిచేసుకొను నంతలో కూలీలు పరుగిడిపోయిరి. సైనికులు తుపాకులు కాల్చిరి అయినను భయపడక విప్లవకారులు తుపాకులు కాల్చుచు ముందుకు వచ్చిరి. బాణవర్షము గురియించిరి

ప్రెమున్ హోరుకు గాయములు తగిలెను అందరును పిరికి పడి ఎవ్వరి అనుమతిలేకయే పరుగిడిపోయిరి విప్లవ కారులు మందుగుండ్లు, తుపాకులు, కత్తులు, దుస్తులు మొదలైనవి తీసికొనిపోయిరి. దీనిని ప్రథమ సమర మని యెదరు

మోటువారిని సత్యపథమున నడిపించుటకు దేవీ శక్త్యారాధనలు మహోపకారకములుగా నుండెను కావున సీతారామరాజు "గూడెము" అను గ్రామములో దేవీపూజలు సలుపుటకు ఏర్పాటు చేసెను. ఈ సంగతి తెలిసి కాండర్సుదొర సైన్యముతో గూడెమునకు బయలు దేరెను. ఇతనికి సహాయముగా టాల్బర్టుదొర రిజర్వు దళముతో "పెదవలస" అను గ్రామములో మకాం చేసెను. దేవీపూజ నిర్విఘ్నముగా సాగుటకై ఒక యుక్తి చేసి రామరాజు కొందరు విప్లవకారులను టాల్బర్టు మీదికి పంపెను. వారు సమరుపాటునున్న సైనికులపై ఐడిగాగుగ మర్దించి తరిమివైచిరి. విప్లవకారుల వేగులవాడు కాండర్సును సమీపించి టాల్బర్టు పరిభవము ఎరిగించెను. కాండర్సు వెనుకకు మరలెను. పెదవలసకు పోయి విప్లవ కారులను పట్టుకొన తలంచెను. కాని వారు గూడెముకుపోయి దేవీ పూజలో పాల్గొనిరి

మరణశయ్యయందున్న అల్లూరి సీతారామరాజు

ఒకనాడు దమనపల్లిలో విప్లవ కారులు వంట చేసికొనుచుండిరి సైన్యములరాక వారికి తెలిసెను. వెంటనే గాముసోదరులు అనుచర సమేతముగా త్రోవగాచిరి. కొండల నొరసికొని ఒక ఏరుపారుచుండును. ఏటి యొడ్డుననుండి బాట పోవును. ఆ బాట మిగుల ఇరుకయినది. గాముసోదరులు ఈ బాటప్రక్కన కొండలపై గుబురుచెట్ల చాటున తుపాకులు బారుపెట్టి కూర్చుండిరి. ఒకరి వెనుక నొకరుగా సైనికులు పోవుచుండిరి. నల్లసిపాయిలు దాటిపోయినతరువాత కవర్టు, హైటరు అను నిద్దరు సేనానులు నడచుచుండిరి. వీరిద్దరు విప్లవకారుల తుపాకుల గుండ్లకు గురియై నేలకూలి దొర్లి, ఏటిలోబడి కొట్టుకొని పోయిరి. మిగిలినవారు పారిపోయిరి. గాముసోదరులు చేసిన హత్యావ్యవహారము రామరాజునకు తెలియదు. అతడప్పుడు పర్వతముపై తపస్సు చేయుచుండెను. ఈ హత్యావిషయము మాతనికి తెలిసినప్పుడు గాముసోదరుల నుకోపగించి, చీవాట్లు పెట్టెను. రామరాజు అహింసా ప్రియుడు

కవర్టు, హైటరుల మరణము తెల్లవారిలో గొప్ప అలజడిని కలిగించెను. ప్రబల సన్నాహముతో మలబారు పోలీసులతో, పటాటోపముతో మిస్టర్ రూథర్‌ఫర్డ్‌ దొర దిగి వచ్చెను. ఇట్టి బ్రహ్మాండమయిన ప్రయత్నమంతయు నెందులకు? రామరాజు యొక్క ఏనుబదిమంది అనుచరులను పట్టుకొనుటకే. "రామరాజు రాజత్వవాది. గూడెము తాలూకాకు తాను ప్రభువు కాదలచి యీ పితూరిని లేవదీసెను. గ్రామములను దోచి ప్రజలను హింసించుచున్నాడు" అని ప్రభుత్వమువారు సచ్చి అబద్ధపు ప్రకటన చేసిరి

రామరాజు చింతపల్లి, కృష్ణదేవిపేట, రాజవొమ్మంగి స్టేషనులను హఠాత్తుగా ముట్టడించెను కాని తరువాత తరువాత కలెక్టరుకు నోటీసు ఇచ్చి, ఆక్రమణ చేయుచుండ మొదలు పెట్టెను. గ్రామోద్యోగులకు తాను ఎచ్చటికి పోవుచుండెడిది, ఎప్పుడెప్పుడు పోవుచుండునది తెలుప సాగెను. అడ్డతీగల, పైడిపుట్టి, రంప చోడవరము, ఏనుగగుంట, పాత మల్లంపేట, అనుమలపూడి, అన్న వరము మొదలగు గ్రామములలోని తానాలను ముట్టడించి దోపిడి జరిపెను. కాని రాజు కార్యక్రమము ముందుగా తెలిసియుండియు అధికారులుగాని, సేనానులుగాని ఎంత రాకపోయిరి. వచ్చినవారు విప్లవకారులను చూడగనే పలాయనము చిత్తగించెడి వారు

రామరాజు ప్రభుత్వపు గూఢచారులను పట్టుకొని, తలుపెట్టి వదలెడువాడు. వస్తుసామగ్రి, ఆయుధాలు,

మందుగుండ్లుగల బండ్లను అవి అంతయు కాలిపోయినాడు తలపడి యుద్ధము చేయవలెనని వచ్చినప్పుడు విప్లవకారుల చాకచక్యమునకు సైనికులు విభ్రాంతులగుచుండిరి విప్లవకారులు ఒక నిమిషమున కొండలమీద, మరు నిమిషమున సమతలముమీద కనబడుచుండిరి పారిపోవుచున్నారని తరుముచుపోగా వెనుకనుండి విప్లవకారుల పోటు దుర్భరము కాజొచ్చెను ఇది రామరాజుయొక్క రణనీతి విధానము

పెద్దగడ్డపాలెము యుద్ధములో ప్రభుత్వపు సైనికులు మారణ యంత్రములను, అగ్నిగోళములను విచ్చలవిడిగ ప్రయోగించిరి విప్లవకారులు కొందరు మడిసిరి లింగపురము పేటదగ్గర రాత్రి యుద్ధము జరిగెను చాలమంది విప్లవకారులు హతులైరి తరువాత ఎవరిమార్గమున వారు పలాయితులు అయిరి ఇది అరణ్యయుద్ధము

గాయపడిన విప్లవకారులను గ్రామీణులు తమ ఇండ్లలో నుంచుకొని చికిత్సలు జరిపెడివారు పరిచర్యలు సల్పెడివారును గ్రామీణులే అందుచే ప్రభుత్వమువారు ప్రజలను వేధింప గడంగిరి క్రూర శాసనములు గావించిరి

రామరాజు అన్నవరము సత్యనారాయణస్వామి దర్శనార్థము కొండమీదికి వెళ్ళెను ఈ వార్త పొక్కగానే జనులు గుంపులు గుంపులుగా వచ్చిరి రాజును దర్శించి ప్రేమ, భక్తి, గౌరవములను ప్రకటించిరి పూలమాలలు వేసిరి మంగళహారతులు పట్టిరి కానుక లొసంగిరి పాలు, పండ్లు సమర్పించిరి అచట రాజు స్నానము చేసి, సంధ్య, జపము, తపము ఆచరించెను కొంతవరము వెడలినపుడును ప్రజలు ఇట్లే అతనిని సన్మానించిరి

ఒకసారి రామరాజు తన ముఖమునకు మసిపూసికొనెను విప్లవకారులు మలబారు పోలీసు దుస్తులను ధరించియుండిరి వీరిని చూచి తమవారే అని తెల్లదొర భ్రమపడి మోటారులు ఆపెను వెంటనే తుపాకులు గురిపెట్టి అసంసిద్ధులైయున్న సైనికులపై విప్లవకారులు విజృంభించిరి తరువాత వారిని నిరాయుధులను చేసి, యుద్ధసామగ్రి నంతయు గ్రహించి పారిపోయిరి

సర్కారువారు విప్లవకారులకు ఆహారపదార్థములు దొరకకుండ కట్టుదిట్టములు చేసిరి నదీమార్గములు, భూమార్గములు, రైలుమార్గములు కావలాకాచి వర్తకులను నిర్బంధించిరి కాని యెట్లో ఆహారపదార్థములు మాయమగుచునే యుండెను ప్రభుత్వమువారు పన్నాగములు పన్ని జనులలో విభేదములు కలిగించుటకు ఆరంభించిరి

రామరాజు యుద్ధములందు జయాపజయములను పొందినవాడు ఓడినప్పుడు కొండల కెగప్రాకి, అనువగు తావులను చేరి, మరల యుద్ధము ప్రకటించుచుండెను గ్రామోద్యోగులను, సివిలు ఉద్యోగులను బాధించలేదు వారికి జరిమానాలు మాత్రము విధించెడివాడు వారు సంతోషముతో జరిమానాలు చెల్లించుచుండిరి రాజు వదలిపెట్టినవారిని ప్రభుత్వమువారు శిక్షించసాగిరి ఎటులయినను మనకు కష్టములు, అవమానములు తప్పవుగదా యని ప్రజలు విప్లవకారులయెడ విముఖులైరి ప్రజలలో నిరుత్సాహ మధికమయినది

ఇట్లు పదునారు మాసములు యుద్ధకేళి ప్రవర్తిల్లెను విప్లవకారులసంఖ్య పలుచబడెను అందుచే క్రొత్తబలగము సమకూర్చుకొనుటకై రాజు పర్లాకిమిడి పోయెను గంటన్నదొర నాయకత్వమును వహించెను గంటన్నదొర తప్పత్రాగి ఒక యుంపుడుకత్తె యింటికిపోయెను ఆ యుంపుడుకత్తె మోసముచేసి వానిని సర్కారువారికి పట్టియిచ్చెను గంటన్నదొర పరమవిధేయు డయినవాడు త్రాగుబోతుతన మొక్కటే వానియవగుణము ఆయవగుణమును మాన్పుటకు రామరాజు ఎంతో ప్రయత్నించెను. చివరకా గుణమే వానికి ముప్పుతెచ్చినది

రామరాజు పర్లాకిమిడినుండి బలగముతో తిరిగివచ్చి శంఖమును పూరించెను కాని అంతయు నిరాశాజనకముగా పరిస్థితులు మారియుండెను. అప్పుడు రైఫిల్సు పటాలము రంగమున ప్రవేశించెను లార్డువెల్లింగ్డన్ మద్రాసు గవర్నరుగా విచ్చేసెను

రామరాజును పట్టియిచ్చువానికి పదివేలరూపాయల బహుమానమును ప్రభుత్వము ప్రకటించెను మన్యము చుట్టును రాకపోకలు ఆపివైచిరి వర్తకము స్తంభించెను. రాజు విప్లవము ఆపివైచితినని ప్రకటించెను రాజు ప్రజలను రక్షించుటకును, సితూరీదారులకు తిండి సంపాదించుటకును అశక్తుడయ్యెను. 1924 మే నెలలో రామరాజు అమదయులపెల్లి చెరబట్టి శారికెల్లరకు వీరమర

డము కావించెను. విప్లవవీరులు ఒక్కొక్కరే సైనికుల నెదిర్చి హోరాహోరీగా యుద్ధమునలిపి వీరమరణము నొందిరి. రామరాజు కనబడుటలేదు

ఒకయోగి ఒక యేటిదగ్గర ఒక కోయబాలునకు గద్యించెను ఆ యోగి ఒక లేఖ వ్రాసి దానిని సేనాధి పతి కిడుమని వానికిచెప్పెను. ఒక పోలీసు ఉద్యోగి ఉత్తర మును చదువుకొని యోగివద్దకు వచ్చెను అతనియొద్ద ఎట్టి ఆయుధమును లేదు నిశ్చలముగా తపస్సు చేసికొను చుండెను ఇంతలో సైన్యమువచ్చి అతని చుట్టుముట్టెను. వారికి తానే సీతారామరాజునని యోగి చెప్పెను ఆ యోగిని మేజరు గుడాలు అను తెల్లసేనానికడకు తీసికొని పోయిరి ఇతడు రామరాజు అగునా, కాడా అని ఆలో చించుటకు గుడాలు ప్రామకొనలేదు. గొలుసులతో యోగిని చెట్టునకు కట్టించెను యోగి మాట్లాడమండగా గుడాలు తుపాకి గురిపెట్టెను కుడియొడమల వరుసగా పాదములనుండి పైపైకి తుపాకి కాల్చుచుండెను పాద ములు, మోకాళ్ళు, తొడలు, వడుము, వాతి తుపాకి గుండ్లతో గాయము అయి రక్తము ప్రవహింపసాగెను నిశాలవక్షముపై కాల్చుటతో యోగి శాశ్వత నిద్ర చెందెను

గుడాలు శాసనవిరుద్ధమయినపని గావించెను గుడాలు ఖూనీచేసెను మరణించినవాడు రామరాజగునో కాడో తెలిసికొనుటకును, శవమును బహిరంగ పరచుటకును, వీలుగా లేకపోయెను పరీక్షార్థము ఈ మాంసపుముద్దను ఎచ్చటికి పంపిన ఏమి ప్రమాదమో యని అధికారులు చేతులు పిసికికొనిరి. గుడాలు వాకేపించుచు చెత్తి, నోరు గొట్టుకొనిరి తమ యపరాధరహస్యము వెల్లడికాకుండ నుండుటకై గప్‌చుప్‌గా శవదహనము గావించిరి (మే 7, 1924).

ఆయోగి రామరాజు కాదనియు, పృథ్వీసింగు అను అనుచరుడయి యుండియుండునవియు, అల్లూరి సీతారామ రాజు చిరంజీవియనియు జనులు ఇప్పటికిని తలంచు చున్నారు ఈతనినిగూర్చి పాటలు, పద్యములు, బుఱ్ఱ కథలు, రచితములై ప్రచారములో నున్నవి

అల్లూరి సీతారామరాజు గొప్ప మేధావి. తెలుగు కొనాతి, రాజాప్రతాపసింహ, ఝాన్సీ లక్ష్మీబాయి మున్నగువారి శ్రేణిలో చేరదగిన జాతీయవీరుడు. లోక హితైక పరాయణుడు

ఆ. వి.

అవనీంద్రనాథఠాకురు:- డాక్టరు అవనీంద్రనాథ ఠాకురు ఆధునిక భారతీయ చిత్రకళోద్యమమును స్థాపిం చిన వాడు అతడు 1871 ఆగష్టు 7 వ తేదియందు కలకత్తా నగరమునందు ఠాకురువంశమున కదియమైన "జోరశంకో" అను భవనములో శ్రీకృష్ణాష్టమినాడు జననమొందెను అతడు ౹ శే రాజా గుణేంద్రనాథ ఠాకురు కనిష్ఠపుత్రుడు రాజా ద్వారకనాథఠాకురు ద్వితీయపుత్రుడగు గిరీంద్రనాథఠాకురు పౌత్రుడు అతని జ్యేష్ఠసోదరు డగు గగనేంద్రనాథఠాకురుకూడ సుప్రసిద్ధ చిత్రకారుడై వరలెను

చరిత్రపత్రములను వెనుకకుత్రిప్పి చూచినచో, నెపోలి యను కాలమునందు చిత్రకళాభ్యుదయముకాని, శాస్త్ర యాభ్యుదయముకాని ఘటిల్లినట్లు తెలియదు అది క్రియా త్మక కాలము కాని, నిర్మాణాత్మక కాలము కాదు సామాన్యముగా శాంతితోగూడిన కాలమునందే పూర్వా చార పరాయణుల స్తబ్ధత, విద్వత్సభల నిబంధనములు అను శృంఖలములను ఛేదించుకొని నవ్యములయిన చిత్ర కళోద్యమములు ఉదయించుచుండును నిర్మాణాత్మక మయిన ఇట్టి ఉత్సాహ సంచలనము విక్టోరియా శకము యొక్క అంత్యభాగమున చూపట్టెను తత్ఫలితముగా కళాసాహిత్యములందు అనేకములును, భిన్నములును, అయిన ఫిం-డు-సీకిల్ ఉద్యమములు తలెత్తెను.

వర్తమాన శతాబ్ది ఆరంభమున భారతదేశమునందు రాజకీయములలోను, సాహిత్యములోను, కళలలోను, 'ఫిం డు సీకిల్' ఉద్యమతత్త్వము గోచరించుచున్నది. రవీంద్రనాథఠాకురు కవిత్వము ప్రాచీన కవితా సంప్ర దాయములను, రచనలను తిరస్కారాత్మకమైనది సురేంద్రనాథ బెనర్జీగారి రాజకీయక్రమము బహుకాలము నుండి అంగీకృతమైయున్న ప్రభుత్వ పరిపాలనా విధా నము నెడ అసహనముయొక్క ప్రారంభదశను సూచిం చును. అవనీంద్రనాథఠాకురుయొక్క కళా విజ్ఞానము రసజ్ఞులగు భారతీయుల హృదయములందు బహు కాలమునుండియు దాగియున్న నిర్మాణాత్మకమయిన

ఉజ్జ్వలాతిరేకమునకు ప్రారంభమాయెను. ఇప్పటివరకు వంగదేశీయులు పాశ్చాత్య సంస్కృతి అను మద్యమును విశేషముగా గ్రోలియున్నారు. క్రైస్తవమతమునకు చెందిన వంగ దేశీయుల ఆలోచనా విధానము, వారిభాష - వస్త్రము ఆంగ్లేయ సంప్రదాయానుసారి అయ్యెను. దీనికి అనివార్యమయిన ప్రతిక్రియ ఈ శతాబ్ది ఆదియందు పొడచూపెను. సాహిత్యమునందువలెనే కళలయందును మనజాతికి స్వతస్సిద్ధమైన ధర్మములకు అనుకూలముగ మనఃప్రవృత్తిని ఆవిష్కరించుట ఉత్తమకృత్యమని తొలుదొల్త నిరూపించినవాడు అవనీంద్రనాథ ఠాకూరే. పాశ్చాత్య సంస్కృతికి విలక్షణఫలమయిన పాశ్చాత్యకళ పాశ్చాత్యులకు హితకరమగును. టక్సెడో (tuxedo) అనునది ప్రాచ్యులవిందులలో అనుచితమగునట్లు ప్రాచ్యదేశీయ కళావిన్యాసమున పరిపూర్ణముగాను, ఆనందసంజనకముగాను, అనర్గళముగాను, స్వీయభావములను ఆవిష్కరించువట్టి పాశ్చాత్య కళారీతులను అవలంబించుట అనుచితమగును. శిథిలములయిన ప్రాచీనభారతీయ చిత్రకళా సంప్రదాయ తంతువులను గుదిగుచ్చుటచేతను, జాతీయము లయిన వ్యవస్థల యొక్కయు, సంకల్పముల యొక్కయు, శక్తిని పునరుద్ధరించుట చేతను, దేశీయ కళాత్మకు మోక్షము సిద్ధింపగలదని మొట్టమొదట గ్రహించినవాడు అవనీంద్ర ఠాకూరే.

అవనీంద్రనాథ ఠాకూరు అనేకరీతుల అసదృశమైన వ్యక్తిత్వము కలవాడు. పారమార్థిక జీవితము అను దేవాలయమునందు ఒక ప్రత్యేకమైన గూడుగా విరాజిల్లుచున్న సమకాలిక సంస్కృతియందు అతడు ఎల్లప్పుడును ఒక ప్రముఖస్థానము నాక్రమించి యుండగలడు. భారతదేశముయొక్క అన్యప్రాంతములలో అపుడపుడు ప్రదర్శింపబడుచుండు అతని చిత్రములు అతని చిత్రకళా కౌశలమునకు సరియగు నిదర్శనములు కావు (అతని ఉత్తమోత్తమ చిత్రము లింకను ప్రచురింపబడలేదు) అతడు మోటుగను, సరికాని వర్ణములతోను, రచించి ముద్రింపించిన హాఫ్‌టోన్ చిత్రములే అందరెరిగినవి. అట్టి చిత్రములు నిజాదర్శకములకంటె నిజాదర్శప్రవృత్తికే, గుణగ్రహణముకంటె దోషావిష్కరణమునకే విశేషముగా సాధనము అయ్యెను. ఠాకూరు సంసార విముఖుడు. గృహము నాశ్రయించియుండు సరళాటు కలవాడు. ఆంగ్లేయ భాషలో వ్రాయుటకు సమ్మతి లేనివాడు. అందుచేత అసాధారణ సౌందర్యము, గౌరవము కలిగి, సౌందర్య రసగ్రహణ పారీణుడయి, భారతీయ కళయందు అత్యంత ప్రతిభాన్వితుడయిన అతనితో భారతదేశమునందలి ఇతర ప్రాంతములందుండు నాగరకశిక్షితులకు పరిచయ భాగ్యము లభించుట సాధ్యపడదయ్యెను.

ప్రాచ్యఖండమునందలి ప్రాచీన విద్వద్వర్యులచే గ్రంథస్థముచేయబడి, పరిపుష్టమై, పాశ్చాత్య కళకు ఏవిధమున తెలియక, అత్యంత విశాల భావురమై సంపూర్ణముగ ఉపజ్ఞాయుక్తమై, సౌందర్య మీమాంసా విషయకమైన భావము ఠాకూరు కనిపెట్టెను. ఇట్టి ఆవిష్కరణములో లారెన్సు బిన్‌యన్, రోజర్ ఫ్రై అను విమర్శకులు కనిపెట్టిన విషయములకు ఎన్నో సంవత్సరములకు ముందుగనే డాక్టరు అవనీంద్రనాథ ఠాకూరు కనిపెట్టినవా డయ్యెను. చీనా, జపాను దేశములకు సంబంధించిన అనేక కళారూపములకు చెక్కు తంగుల భారతదేశమే గురుత్వమును పూర్వ ప్రాచిత్యమును కలిగియుండెను. ఇకల్ (Qyzyl) హారియోజి (Horioji) ప్రాంతమునందలి ఫ్రెస్కోస్ (తడిగోడలపై చిత్రించు రంగు బొమ్మలు) సాక్షాత్తుగా భారతీయ చిత్రానుకరణములై యున్నవను విషయమును డాక్టరు ఠాకూరు తాను సంపాదించిన చెక్కు చిత్రకళా ఖండములనుబట్టి ధ్రువపరచెను.

1897 వ సంవత్సరప్రాంతమున అవనీంద్రనాథ ఠాకూరు ఇరువదిరెండు సంవత్సరముల ప్రాయమున నుండి ఇటాలియను కళావేదియగు సిగ్నారు, గిల్హార్డి యొద్దను, పిదప కలకత్తా నగరమునందలి దొరతనము వారి చిత్రకళాశాలయొక్క ఉపప్రధానాధికారియొద్దను ఛాయాలేఖన చిత్రణములు, రూపచిత్రణములు, వర్ణ చిత్రణములు, పరిపూర్ణాకార వివరణ చిత్రణములు మున్నగువాటిని అభ్యసించెను. పిదప ఇంగ్లండునుండి వచ్చిన చార్లెసు ఎల్ పామరు అను కళావేదియొక్క చిత్రకళామందిరమున పాఠముల నభ్యసింప నారంభించెను. ఇట్లు ఠాకూరు మూడునాలుగు సంవత్సరముల పర్యంతము పామరువద్ద గాఢమయిన శిక్షణము నొందినపిదప

రూపచిత్రణమున మిక్కిలి కుశలుడయి రెండేసి గంటలలో ఒక్కొక్క చిత్రమును పూర్తిచేయ గలుగునట్టి సమర్థు డయ్యెను ఠాకురు ఈకాలమున జపానువిషయములకు చెందిన తైల చిత్రములను చిత్రించెను. 1900 సంవత్సరములో అవనీంద్రనాథ ఠాకురు మాంఘీరు పట్టణమున కేగెను ఆ పట్టణమునన్న కాలమున, అతని చిత్రకళాప్రవృత్తియందు సంపూర్ణమైన మార్పు ఏర్పడుటచే, అతడు పాశ్చాత్యశైలి ననుసరించి తైలచిత్రములను చిత్రించుటమాని, నీటి రంగులతో చిత్రించుట నారంభించెను.

ఠాకురు కలకత్తాకు తిరిగివచ్చి మరికొంతకాలము వరకు పామరువద్ద నీటిరంగు చిత్రణమున శిక్షణము నొందెను పిదప అతడు మాంఘీరునకు పోవునపుడు పామరుయొక్క శిక్షణకాలమున తాను సిద్ధమొనర్చియున్న చిత్రములను తనవెంట గొనిపోయెను 'కోరాశంకో' మందిరమున నున్న తన పూర్వుల గ్రంథాలయములో, చిత్రములతో నొప్పారుచున్న పురాతనమైన యొక ఇండో - పార్సీ గ్రంథముయొక్క వ్రాతప్రతి నాతడు ఒకనాడు చూచుట తటస్థించెను దానితో ఠాకురుయొక్క చిత్రకళా చరితమున గొప్పమార్పు ఘటిల్లెను ఆ వ్రాతప్రతియందలి అత్యద్భుతమైన వర్ణ చిత్రములు, సుందరమైన లేఖనకళ, అతని కల్పనాశక్తికి ఉత్తేజము కలిగించెను దాన నాతడు చిత్రకళయందు నైజశక్తి నావిష్కరింప సమర్థు డయ్యెను తదాదిగ ఠాకురు దివ్యగోపాలుడగు శ్రీకృష్ణుని జీవితమునందలి, లీల లనబడు సుప్రసిద్ధ దృశ్యములను వర్ణించునట్టి విశ్రుతములయిన చిత్రమాలికలను రచింపదొడగెను. ఈ చిత్ర రచనలు మాంఘీరు పట్టణమున అనుభూతమయిన అతని చిత్రకళాదర్శమునందలి మహత్తరపరివర్తనముయొక్క పరిణామములై యుండవచ్చును దీనితో వెనిసు పట్టణములోని టిటియన్ వలెనే తాను వంగదేశమునందు సుప్రసిద్ధ చిత్రకారుడుగా పేరుపొందవలయునను అతనికల అడుగంటెను ఇది నలుబది సంవత్సరముల క్రిందట జరిగిన విషయము అప్పటికి ముప్పదిసంవత్సరములవా డయిన అవనీంద్రనాథఠాకురు పాశ్చాత్య చిత్రకళా శైలికి స్వస్తి చెప్పి స్వీయకళాశైలిని పెంపొందించుకొనెను.

కొన్ని సంవత్సరములకు పిమ్మట ఠాకూరునకు ఇ. బి. హావెల్ అను పేరుగల కలకత్తా నగరమునందలి చిత్రకళా ప్రధానాధికారిని కలిసికొను అవకాశము లభించెను. అత్యుత్సాహ సంభరితుడగు ఠాకురునకు హావెలు అనుకూల్యము, సానుభూతి గల మిత్రుడుగా గోచరించెను అప్పటినుండి అయ్యిరువురును ఆ సంస్థయందు కలిసి పని చేసిరి తదాదిగా వంగ చిత్రకళాకారులు, పరంపరాగతమయిన భారతీయ చిత్రకళా సంప్రదాయము యొక్కయు తద్ధ్యేయముల యొక్కయు పునరుజ్జీవనమునకై సర్వదా యత్నించెను

పూర్వోక్తరీతిగా అవనీంద్రనాథ ఠాకురు యొక్క అద్వితీయ ప్రతిభ మొట్టమొదటిసారి "రాధాకృష్ణ" అను చిత్రమాలికయందు ఆవిష్కృత మయ్యెను ఈ మాలికా చిత్రములు అతని జీవిత దశయందేకాక ఆధునిక భారతీయ చిత్రకళా క్షేత్రమునందుకూడ నొక నూతన శకమును ప్రవేశపెట్టెను

అవనీంద్రనాథుని చిత్రకళాభివృద్ధిని పురస్కరించుకొని స్థూలముగా అతని చిత్రములను మూడు అంతరములుగా విభజింప వచ్చును

(1) 1895 వరకు పాశ్చాత్య చిత్రకళాశైలి ననుసరించి వ్రాయబడిన చిత్రములు

(2) 1895 వ సంవత్సరమున ఆధునిక కాలికమైన రచనా విధానముతో నొప్పారిన భారతీయ చిత్రముల సంగ్రహ గ్రంథ మొకటి (లక్నో ఆల్బం) అతనికి బహుమానముగా లభించెను ఇట్టి సంఘటనముచే నాతనికి తొలిసారిగా భారతీయ చిత్రకళా పరిచయ మేర్పడెను ఠాకురుయొక్క చిత్రములకు రాజపుత్ర - మొగలు చిత్రములతో సామ్యము తక్కువ పాశ్చాత్య లఘుచిత్రములతో సామ్యము మెండు ఐనను అవి వర్ణనాత్మకములు కాసాగెను ఇట్టి రచనా విధానము నాతడు తరువాత ఎన్నడును ఆశ్రయించినవాడు కాడు.

(3) 1897 మొదలుకొని 1900 వరకుగల మధ్య కాలముననే అతని చిత్రకళయందు హిందూకళా సంప్రదాయములతోను రాజపుత్ర చిత్రములతోను సామ్యాభివృద్ధి ఘటిల్లెను 1901, 1902 సంవత్సరములలో అతడు ఆధునిక జపానీయ పారగులతోను, వారి రచనల

తోను, పరిచయమునుపొంది స్వీయ కళా విధానమును పెంపొందించుకొనెను. శిల్పశైలియందు కొంత భేదము స్థూలదృష్టికి గోచరించినను, ఇప్పటినుండి మొత్తము మీద అతని రచనయందు చెప్పదగినంత మార్పేమియు లేదనవచ్చును

ఠాకురు భిన్నములైన ద్రవ్యసాధనములతో అసంఖ్యాకము అయిన చిత్రములను చిత్రించెను వాటిలో ఒక్కొక్క చిత్రము యొక్క ప్రత్యేక శైలీ నైపుణ్యములను వివరించినచో అది చిత్రకళకు ఒక అమూల్య ఉపహారముగా పరిగణింపబడదగి యుండును

1980 లో అవనీంద్రనాథుడు "అరేబియన్ రాత్రులు" అను చిత్రమాలికను ప్రారంభించెను. ఈ చిత్రమాల అతని సృజనాత్మకమయిన చిత్రకళా జీవితమునందలి చరమ దశాసూచకమై యున్నది జపానీయకళాపారగుల పరిచయ మేర్పడిన కాలమునుండి ఠాకురుయొక్క చిత్రములందలి ప్రసాధకగుణము అప్రధానమయ్యెను కాని 'అరేబియన్ నైట్సు' అను మాలికాచిత్రములలో మరలప్రసాధకగుణము అతిశయించెను దీనికి కారణ మతడు తద్రచనమున బుద్ధిపూర్వకముగా నొనర్చిన యత్నమే ఇవ్విషయమున అతడు పొందిన జయము అపూర్వము

చిత్రకారుడుగా డాక్టరు ఠాకూ రొనర్చిన కృషిని సమగ్రముగ ప్రశంసింప శక్యముకాదు అతని కళ బహుముఖములతో, వివిధ రీతులతో సంకలితమైయున్నది 1896 వ సంవత్సర ప్రాంతమున ఠాకూరు ప్రారంభించిన చిత్రకళోద్యమముయొక్క ఆరంభావస్థయందు అతడు చిత్రించిన చిత్రములు పాశ్చాత్య చిత్రకళా ప్రభావమును నిరసించుటకును, దేశీయ కళాశైలి సాధనముగా ప్రాచీన భారతీయ చిత్రకళ నుద్ధరించుటకును, ఉద్దిష్టము లయినవి (భారతీయ చిత్రకళా ప్రవృత్తియందు) పాశ్చాత్య కళాధిపత్యమును సహింపని తిరుగుబాటు దారుగాను, భారతీయ చిత్రరచనయందలి అతి సూక్ష్మ తత్త్వములను అత్యంత సామర్థ్యముతో నిరూపించుచు వ్యాఖ్యానించువాడుగను, అతడు రంగమున ప్రవేశించెను అట్లనుటచే నతడు కేవలము ప్రాచీనకళారీతుల నుద్ధరించుటకై యత్నించె నని అనుకొనుట సరికాదు అతడు అన్ని దేశములందలి చిత్రకళారీతులను, విధులను, కల్పనా సంప్రదాయములను సమీకరించుకొనగల ఒకానొక అద్భుతశక్తితో విశిష్టమైన ప్రతిభ కలవాడు ప్రాచ్య - ఆసియాయందును పాశ్చాత్యదేశములందును గల కళా ప్రవీణుల చిత్రరచనాక్రమమును సాదరముగా, యథేచ్ఛముగా అత డవలంబించెను అతడు తన చిత్రసృష్టి యొక్క ఆరంభదశయందు ప్రాచ్య - పాశ్చాత్యదృక్పథములను రెండింటిని అనిర్వచనీయమైన సంయోగముతోను సమీకృతమైన మైత్రితోను ఉపయోగించెను

డాక్టరు అవనీంద్రనాథ ఠాకురు ఉపాధ్యాయుడుగా అసదృశుడు మిక్కిలి పసివారయిన శిష్యులయెడ కన్న తల్లివలె అపరిమితమైన ఓపికను, కన్నతండ్రివలె వాత్సల్యమును, అనుకంపను అతడు చూపెను సాధారణులయిన శిష్యులయొక్క హృదయములందు లీనమైయున్న శక్తులను బహిర్గతము చేయుటయందు అతనికిగల శక్తిసామర్థ్యములు అద్భుతావహములు తనశిష్యులపై తన రచనా విధానము నెన్నడు అతడు విధించియున్నవాడు కాడు

అవనీంద్రనాథుడు చిత్రకళకు సంబంధించిన నూతనోద్యమమునకు నాయకుడుగా ఎడతెగని కృషిసల్పెను తన అనుయాయులకును, సన్నిభావ వర్తులగు శిష్యులకును ఉత్సాహావేశములను కల్పించెను వారి కాతడు ఉత్తమ హైందవ కళాచిత్రములను అవగతము చేసికొను విధానమునందును, నూత్నాలోచనలు కల ఆధునికుల భావ ప్రకృతులకును, అవసరములకును, పరిస్థితులకును అనుసగు రీతిగా నూతనకళారీతులను పునర్నియోజన మొనర్చుటకై, భావములను, ద్రవ్యములను, సంగ్రహించు విధానమునందును సాకల్యమైన శిక్షణ మొసగెను 1906 వ సంవత్సరములో అవనీంద్రనాథుడు తన శిష్యుల కొసగిన ఉపన్యాసమునందు చిత్రకళపై తనకుగల ఆశయములను ఇట్లావిష్కరించెను "మీరొక సుందరమైన ప్రదేశ చిత్రమును వ్రాయు సంకల్పముతో ఒక ఉద్యానమునకుగాని, నదీ తీరమునకుగాని పోయి అచ్చటి మొక్కలను, పువ్వులను, జంతువులను రంగులతో చిత్రించుట నేనెరుగనిది కాదు అట్టి సులభసాధనములతో సౌందర్యమును మీ యధీన మొనర్చుకొనుటకు మీ రొనర్చు యత్నములు నా కాశ్చర్యమును కలిగించుచున్నవి సౌందర్యము బహిరుపాధుల నాశ్రయించునదికాదు అది అత్యంతముగా

అంతరమైన హేతువును ఆశ్రయించునది. మీరు మున్ముందు శాశ్వతవస్తువిశా వైశిష్ట్యమునందు మగ్నమవన్ను లు కండు పిదప ఆకసమును తిలకింపుడు అపుడు నిత్య నూతనమైన మేఘ సందేశము యొక్క శాశ్వత సౌభాగ్య మును మీరు గ్రహింప గలుగుదురు మొదట వాల్మీకి కృతమైన సముద్ర వర్ణనమున మగ్నులు కండు పిదప యథేష్టముగా సముద్రమును చిత్రింపుడు "

అవనీంద్రనాథుడు దివికేగినాడు అతని మరణముచే ఆధునిక చిత్రకళోద్యమమున నొక మహోపాధ్యాయుని, ఒక దేశాభిమానిని, ఒక చిత్రకళా ప్రబోధకుని భారత దేశము కోల్పోయినది. చిత్రకళోద్యమమున మిక్కిలి ప్రతిభావంతుడును, సమకాలిక మహాపురుషులలో నొక్క డును, మానవ సంస్కృతి చరిత్ర పత్రములందు మాసి పోని చిహ్నములను నిలిపినవాడును అగు అవనీంద్ర నాథునకు భారతదేశము మృత్యువహోరాత్రివందనములను అర్పింపవలసి యున్నది

అవనీంద్రనాథునకు కీర్తిని తెచ్చిన శిష్యులు పెక్కురు కలరు వారిలో నందలాల్ బోసు, అసితకుమార్, హాల్దారు, వకీలు, దేవీప్రసాదరాయ్ చౌదరి, ప్రమోద కుమార్ చటర్జీ పేర్కొన దగినవారు

వి కు

అవిసెన్నా - క్రీ.శ. 980-1037 :- ఇతడు పర్షియా దేశస్థుడు బొఖారాకు సమీపమునగల ఒక ప్రదేశమున జన్మించెను వైద్యులందు అగ్రేసరు డని పేరు పొందెను ఇరువది నాలుగేండ్ల లేత్రాయముననే ఆస్థాన వైద్యపదవిని పొందిన ప్రతిభాశాలి ఇతనికి సాహిత్యాభిలాష మెండు యూరపుఖండమునందలి వైద్యశాస్త్రముపై కనపరచిన ఇతని కృషి ప్రాబల్యము మిక్కుటము 1650 సంవత్స రమువరకుకూడ 'కానన్' అను పేరుగల ఇతని వైద్య శాస్త్ర గ్రంథము వైద్యశాస్త్ర బోధనాలయములందు పాఠ్యగ్రంథమై యుండెను నీటివసతులు, శీతోష్ణస్థితి, ఋతువులు, పీనిఫలితముగ మానవుల ఆరోగ్యమునందు కలిగెడు మార్పులను ఇతడు గుర్తించెను ప్రయాణించు వారికి సలహాలు, వృద్ధుల విషయమై వహించవలసిన శ్రద్ధగూడ ఈ గ్రంథమున పేర్కొనబడినవి

నా వే రా

అశోకుడు - క్రీ. శ. 273-232 :- అశోకుడు మౌర్యచక్రవర్తులలో అగ్రగణ్యుడు మనూరు క్రీ. పూ 304 వ సంవత్సరమున రెండవ మౌర్యచక్రవర్తి యగు

బిందుసారునకును, సుభద్రాంగికిని జన్మించెను ఇతడు తండ్రి జీవితకాలములో తక్షశిల రాజధానిగాగల ఉత్తరా పథమునకు రాజప్రతినిధిగా నుండి క్రీ పూ 273 లో తండ్రి మరణానంతరము చక్రవర్తి యయ్యెను కాని క్రీ పూ 269 వరకు అనగా తండ్రి మరణించిన నాలుగు సంవత్సరముల వరకు పట్టాభిషిక్తుడు కాలేకపోయెను. ఈ మధ్యకాలములో అతనిపై కత్తిగట్టిన అతని సోదరు లతో యుద్ధము చేయవలసివచ్చుట ఈవ్యవధికి కారణము కావచ్చును అతని మంత్రియగు రాధాగుప్తుడు అతడు చక్రవర్తి యగుటకు చాల సహాయపడెను

కళింగయుద్ధము : చక్రవర్తి అయినపిమ్మట అశోకుడు ఒకయుద్ధము చేసెను క్రీ పూ 262 వ సంవత్సరమున అనగా పట్టాభిషిక్తుడయిన 8 సంవత్సరములకు అతడు కళింగదేశముపై దాడివెడలెను ఈ యుద్ధములో 1½ లక్షమంది ఖైదీలుగా పట్టుబడిరి. 1 లక్షకు పైగా మరణించిరి దీని కెన్నోరెట్లు మిక్కుటముగ జనులు యుద్ధ కారణమున చనిపోయిరి ఇట్టి ప్రాణహాని, హింస అతని జీవితములో గొప్పమార్పును తెచ్చెను. ఈ విజయము పేరు దిగ్విజయములకు పురికొల్పుటకు బదులు అతనికి

యుద్ధముపై ద్వేషమును జనింపజేసెను. యుద్ధమునందు పెక్కుమంది సైనికులు మరణించుటయో గాయపడుటయో శత్రువులచే చిక్కుటయో తటస్థించును. వారి కుటుంబములకు మిక్కిలి కష్టనష్టములు కలుగును. ఇది వారి సన్నిహితులను కలవరపెట్టి పెక్కు విషాదములకు దారితీయును. ప్రజానీకమును ఇట్టి కష్టములపాలు చేయుట అశోకుని కెంతమాత్రమును ఇష్టములేదు. కావున కళింగ యుద్ధానంతరము అతడు రణభేరికి బదులు ధర్మభేరిని ప్రయోగించెను. కొన్ని ఆధారములనుబట్టి కళింగ యుద్ధానంతరము బౌద్ధసన్యాసి యగు ఉపగుప్తుడు అశోకునకు చేసిన బౌద్ధమతోపదేశము ఈ పరివర్తనమునకు దారి వరకు తోడ్పడెనని తెలియుచున్నది. తత్ఫలితముగా నతడు జీవితశేషమున రణరంగమున కాలిడనని ప్రతిన పట్టుటయేగాక మానవకల్యాణమునకు మార్గమును చూపునట్టి అహింసను, నిగ్రహమును, సచ్ఛీలమును ప్రజలందరికిని అలవరచుటకు పూనుకొనెను. ఈ విధముగ తన జన్మమును సార్థకము చేసికొని, "దేవనాం ప్రియ" "ప్రియదర్శి" అను బిరుదములను పొందెను. అశోకుడు క్రీ. పూ. 232 సంవత్సరమున మరణించెను.

అశోకుని పరిపాలనము: అశోకుని రాజ్యము మిక్కిలి విస్తీర్ణము కలిగియుండెను. దక్షిణమున కొంతభాగము తప్పభారతదేశమునంతను అతడు పరిపాలించెను. మన దేశముతో పాటు అరియా, అరకోషియా, గెడ్రోషియా పారోపానిసాదై రాష్ట్రములుకూడ అతని అధీనమున నుండెను. పెషావర్ లోని షాబాజ్‌గర్హి, మనసెహ్రాలోను, డేరాడూను దగ్గరనున్న కాల్సిలోను, ఖారో రాష్ట్రములోని సోపారాలోను, కథియవాడులోనున్న గిర్‌నారులోను, పూరీ జిల్లాలోని ధౌలిలోను, గంజాములోని జౌగడలోను, మైసూరులోని చితల్‌దుర్గములోను, జబ్బల్‌పూరు దగ్గరనున్న రూప్‌నాథ్‌లోను, బీహారులోని సహస్రరామ్‌లోను, తదితర ప్రదేశములలోను ఉన్న అశోకుని శాసనముల ఆధారముగా అతని రాజ్య విస్తీర్ణము నిర్ణయించుటకు వీలైయున్నది. కాని కళింగ దేశముతప్ప మిగతా సామ్రాజ్య మంతయు అశోకుని తండ్రి యగు బిందుసారుడును, తాతయగు చంద్రగుప్తుడును జయించినదే.

అశోకుని సామ్రాజ్యమునకు పాటలీపుత్రము రాజధానిగా నుండెను. అశోకుడు తన రాజ్యమును నిరంకుశముగా పరిపాలించినను తన ప్రజలను తండ్రివలె నాదరించెను. వృద్ధులను గమనించి, శిష్టాచారపరాయణుడై, పెద్దల సలహాలను మన్నించుచు తన ప్రభుత్వమును మంచి పునాదులపై నిలిపెను.

అశోక స్తంభాగ్రము

మరియు హిందూ రాజ్య సంప్రదాయము ననుసరించి అశోకుడు ప్రజల యోగ క్షేమములను తెలిసికొనుటకు వివిధ ప్రాంతములకు యాత్రలు వెడలుచుండెను. అతని క్రిందనున్న సామంతులు ప్రజలను కష్టపెట్టకుండ, వారికి క్షేమకరములగు పనులు చేయుటయందు అలసతను వహింపకుండ, కనిపెట్టుటకు గూఢచారులను నియమించెను. ఇన్ని ఏర్పాట్లు గావించినను ఒక్క ప్రభువు రాజ్యమంతయు స్వయముగా పరిపాలించుటకు వీలుకాదని యెరిగి అశోకుడు తన రాజ్యమును అనేక రాష్ట్రములుగా విభజించి సరిహద్దు రాష్ట్రములలో తన రాజకుటుంబములోనివారిని రాజప్రతినిధులుగ పెంకొల్పి తక్కిన రాష్ట్రములు పరిపాలకులై బిరుదుగల

రాజప్రతినిధులను ఏర్పాటు చేసెను తక్షశిల, ఉజ్జయిని, తోసాలి, సువర్ణగిరి అను ఈ నాలుగు నగరములును సరిహద్దు రాష్ట్రములుగా పేర్కొనబడినట్లు కళింగ శాసనముల మూలమున తెలియుచున్నది

అశోకుని మతము అశోకుడు కళింగ యుద్ధానంతరము బౌద్ధమతము నవలంబించె నని తెలియుచున్నది అతడు ఒక శాసనములో తాను బౌద్ధశాక్యుడ నని చెప్పుకొని యున్నాడు అంతేకాక క్రీ పూ 363 వ సంవత్సరమున బౌద్ధధర్మముల నన్నింటిని సదుద్దేశముతో విమర్శించుటకు మొగలిపుత్ర టిస్సాయొక్క అధ్యక్షతతో మూడవ బౌద్ధ సమావేశమును ఏర్పాటు చేసెను బౌద్ధులకు పవిత్రస్థలములైన బుద్ధగయ, లుంబినీవనము, కపిలవస్తు, సారనాథ్, శ్రావస్తి, కుశినగరము మొదలగు క్షేత్రములకు యాత్రవెళ్లెను బౌద్ధధర్మవ్యాప్తికై ధర్మమహామాత్రులను నియమించెను జంతువులను బలియిచ్చుట మొదలగు అలవాటులను మాన్పించెను బౌద్ధులకు ముఖ్యమైన దినములను ఉత్సవదినములుగా పరిగణించెను ఇట్టి ప్రమాణములవలన అశోకుడు బౌద్ధమతాభిమాని యని ఘంటాపథముగా చెప్పవచ్చును

అశోకుడు బౌద్ధమతాభిమాని అయినను, పరమతములయెడ ద్వేషభావము లేనివాడై అన్నిటిని సమభావముతో చూచెను ఈ విధముగ అశోకుడు ధర్మసంస్థాపనార్థము తన సర్వస్వము త్యాగముచేసి విజయముగాంచి ప్రపంచచరిత్రలో అద్వితీయ స్థానమును పొందెను

అశోకుడు - ధర్మము అశోకుడు బోధించిన ధర్మము ఆచరణ సౌలభ్యము కలదనియు, సర్వజన సమ్మతమైనదనియు చెప్పవచ్చును తల్లిదండ్రులయందు భక్తికలిగియుండుట, పెద్దలను గౌరవించుట, బ్రాహ్మణులయెడ, శ్రమణులయెడ మర్యాదగా ప్రవర్తించుట, దాసులను దయతోచూచుట, అహింస, సత్యము, శౌచము, దానము దయ, మార్దవము, సాధుత, సంయమనము, భావశుద్ధి, కృతజ్ఞత, దృఢభక్తి, ధర్మరతి మొదలగు అంశములతో కూడిన ధర్మమును అశోకుడు ప్రజలకు బోధించెను. అశోకుడు తాను నమ్మిన ఈ ధర్మములను దేశములోను, దేశాంతరములోను ఉన్న ప్రజానీకమునకు అందచేయుటకు అనేక మార్గములను, పద్ధతులను అనుసరించెను

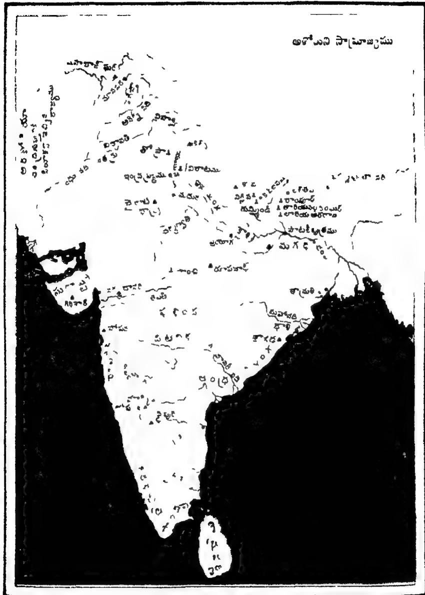
1 ప్రప్రథమముగా అశోకుడు తాను నమ్మిన ఆదర్శములను స్వయముగా ఆచరణలో పెట్టెను రాజులకు ప్రీతికరమగు మృగయావినోదములకు స్వస్తి చెప్పెను వేటకు మారుగా రాజ్యములోని ప్రజలక్షేమము నరయుట, పవిత్రస్థలములను, జనులను సందర్శించుట ధర్మబోధచేయుట, దేశయాత్రచేయుట, మొదలగు పనులలో కాలము గడపెను మాంసభక్షణమును మానిచేసెను ఈ ఆదర్శములతోనే అశోకుడు మనుష్యులకు, జంతువులకు వైద్యశాలలు కట్టించెను. ప్రయాణించువారికి సౌకర్యార్థము బాటలను వేయించెను దారికి ఇరుప్రక్కల చెట్లు నాటించి బావులను త్రవ్వించి చలివందిళ్ళను వేయించెను

2 అశోకుడు తన సామంతులు తమ తీరికవేళలయందు ప్రజలకు ధర్మోపదేశము గావించుచుండవలెనని శాసించుటయేగాక తన ధర్మమును ప్రజలకు సులభముగ అందచేయుటకు ధర్మమహామాత్రులను నియమించెను

3 అశోకుడు తన ధర్మము జగమందంతటను వ్యాపింపచేయుటకై బౌద్ధ ధర్మోపదేశములను కాశ్మీరము, గాంధారము, యవనము, హిమాలయప్రదేశము, బర్మా, సింహళము మొదలగు దేశములకు పంపెను ఈ సందర్భములోనే అశోకుని కుమారుడైన మహేంద్రుడు, కుమార్తె అయిన సంఘమిత్ర సింహళమునకు వెళ్ళినట్లు తెలియుచున్నది

4. అశోకుడు ధర్మాభివృద్ధికై ధర్మశాసనములను చెక్కించి దేశములోని ముఖ్యమయిన ప్రదేశములలోను, సరిహద్దులందును ప్రతిష్ఠించెను ఈశాసనములు ప్రాకృతభాషలో కొన్ని, ఖరోష్ఠిలిపిలో కొన్ని, మిగిలినవి బ్రాహ్మిలిపిలోను వ్రాయబడి యున్నవి అశోకుని శాసనములను ఎనిమిదివిధములుగా విభజింపవచ్చును పదునాలుగు శిలాశాసనములు, రెండు కళింగశాసనములు, మూడు గుహాశాసనములు, రెండు టెరాయి స్తంభశాసనములు, ఏడు స్తంభశాసనములు, పరిశిష్ట స్తంభశాసనములు, లఘుశిలాశాసనములు, తామ్రశాసనములు అనునవి

అ. వై

అశోకుని సామ్రాజ్యము
పాటలీపుత్రము
మగధ

అశ్వశాస్త్రము :- భారతీయులకు మిక్కిలి ప్రాచీన కాలమునుండియు అశ్వములు పరిచితములై యున్నవి. వైదికముగాను, లౌకికముగాను అశ్వములు ప్రాధాన్యము వహించినవి. అశ్వమును ప్రధానముగా గ్రహించి చేయునట్టి అశ్వమేధమను మహాయజ్ఞము వేదములలోనే వర్ణిత మగుటచే వేదకాలమునకు పూర్వమే అశ్వపరిజ్ఞానము భారతీయులకు లెస్సగానుండెనని తెలియుచున్నది. తైత్తిరీయ వాజసనేయి సంహితలు, తైత్తిరీయ, శతపథ, ఐతరేయ బ్రాహ్మణములు, ఆపస్తంబ, కాత్యాయన, సాంఖ్యాయన శ్రౌతసూత్రములు అశ్వమేధ ప్రశంస గావించినవి. అశ్వమేధీయమైన యశ్వమునకు 'యయు' వని పేరట. దానికే శ్యామకర్ణమని యందురనియు, అది యొడలెల్ల తెల్లనై చెవులు మాత్రము నల్లనై యుండుననియు శివతత్త్వరత్నాకరము పేర్కొన్నది. అశ్వసంబంధులుగల అశ్వినీదేవతలు ఋగ్వేదములో పేర్కొనబడినారు. సూర్యుని భార్యయయిన సరణ్యు ఆడుగుఱ్ఱము రూపము ధరింపగా సూర్యుడు మగగుఱ్ఱమై వెంట దగిలెననియు వారికి అశ్వినీకుమారులు పుట్టిరనియు వర్ణింపబడినది. పురాణేతిహాసాదులలోను అశ్వముల ప్రశంస యెక్కువగా గలదు. లౌకికముగా రాజుల చతురంగ బలములో అశ్వము ముఖ్యమైనది. అశ్వపతులకు ప్రసిద్ధిగలదు. దండయాత్రారంభములో 'వాజి నీరాజనవిధి' చెప్పబడినది.

అశ్వశాస్త్రము - తమ కనేకవిధములుగా అవసరములైన గజములను గురించియు అశ్వములను గురించియు, భారతీయులు ప్రత్యేకముగా కృషిసలిపి గ్రంథములను రచించిరి. గజశాస్త్రములు, అశ్వశాస్త్రములు అట్టివే. వీనిలో గజాశ్వముల స్వభావ స్వరూపాహారాదులు వివరింపబడినవి. ఆయా గ్రంథములు సప్రమాణములుగా నేటికిని స్వీకరింపబడుచున్నవి. అశ్వశాస్త్ర ప్రవర్తకులలో శాలిహోత్రుడు ముఖ్యుడుగా కనబడుచున్నాడు. శివతత్త్వరత్నాకరములో శాలిహోత్రుడు పేర్కొనబడినాడు. అశ్వలక్షణసార కర్త నకులుండిట్లు 'అనఘుడు శాలిహోత్రుడు హయంబులకున్ మును చెప్పినట్టి యా యనువగు లక్షణంబులు... తెనుగున పిల్లవారలకు దేటపడన్ రచియింతు' నని శాలిహోత్రుడు అశ్వలక్షణ శాస్త్రమును చెప్పియున్నట్లు నుడివినాడు. మహాభారతమున ద్వితీయాశ్వాసములో 'శతంబు శాలిహోత్రుడో, మాతలియో, నలుడో యని హయనీతి కోవిదులలో' మున్ముందుగా శాలిహోత్రుడే యగ్గణింపబడినాడు. నలుడు నకులుడు, అశ్వశాస్త్ర పారంగతులుగా ప్రసిద్ధి చెందినవారు. నల మహారాజునకు అశ్వహృదయమను విద్య తెలిసియున్నట్లుగా భారతము చెప్పినది.

అశ్వోత్పత్తి - అశ్వములకు అమృతము, బాష్పము, అగ్ని, దేవతలు, అండము గర్భము, సామ అనునవి యుత్పత్తిస్థానములుగా చెప్పబడినవి. దేవదానవు లమృతార్థము సముద్రమును ద్రచ్చునపు డమృతముతోగూడ ఉచ్చైశ్శ్రవమను అశ్వము పుట్టెను. అదియే యమృతసంభవము. యుగముల నాదిని బ్రహ్మదేవుని ముఖము నుండియు, అగ్నిదేవుని ఫాలకమునుండియు బాష్పములు రాలెను. వానినుండి కొన్ని యశ్వములు పుట్టెను. అవి బాష్పజాశ్వములు. తొల్లి పద్మజుడు హవనము చేయుచుండగా ఆ హోమాగ్నినుండి యొక వాహము ద్భవించెను. అది యగ్నిసంభవ హయము. దేవతలు సృష్టింపబడగనే యందు ముఖ్యులైన ఇంద్రాద్యష్టదిక్పాలకులు తమకొరకు గుఱ్ఱములను సృష్టించుకొనిరి. అవి దేవసముత్పన్నము లనబడినవి. ప్రజాపతి యొకప్పుడు ఉలూకరూపమును పొందెను. దాని యండముల నుండి యశ్వము లుదయించెను. అవియే యండజాశ్వములు. మగ గుఱ్ఱము వలన ఆడుగుఱ్ఱమునందు కలిగిన యశ్వము గర్భజము. సృష్టికాలమున సామములతో సృష్టికర్త అశ్వములను సృజించెను. అవియే సామజములు.

గుఱ్ఱములకు తొల్లి రెక్కలుండెనట. తొలుత అశ్వములకు పక్షము లుండెను. అశ్వములకు పక్షము లుండెనని మన వాఙ్మయములోను, ప్రాచీన చిత్రములలోను, కన్పడుచున్నది. అవి యాకాశమున యథేష్టముగా సంచరించుచుండెను. అవి దేవతలకును చిక్కుపడక తిరుగుచుండెను. ఇంద్రుడు కోపించి వీని రెక్కలను గొట్టుమని శాలిహోత్రు డను ముని నాజ్ఞాపించెను. శాలిహోత్రుడు శస్త్రశాస్త్రమును ప్రయోగించి యశ్వముల రెక్కలను ముక్కలుచేసెను. పిదప నా గుఱ్ఱములు శాలిహోత్రుని ప్రార్థించెను. దయాళు వగు నా ఋషి 'మీ రెక్కలయొక్క పిక్కలకు నచ్చును పొందదని వర

మిశ్రేమ. అప్పటినుండి అశ్వములు దేవేంద్రునకును, భూమీంద్రునకును వాహనము అయినవి జంతువులలో వేనిశాఖ్యకును లేనిబలము, వేగము అశ్వములకు గలుగుట కిదియే కారణము పరిణామ శాస్త్ర నిష్ణాతు అయిన యాధునికులే పెద్ద పెద్ద జంతువులకు కొలుక రెక్కలుండె ననియు, కాలక్రమ పరిణామ దశవలన వానికి రెక్క లు పోయె ననియు సిద్ధాంతీకరించు చున్నారు ఇటీవల బెల్జియన్ కాంగోలో వేటాడిన యొక మత్తేభమునకు నాలుగు దంతము లున్నవట!

అశ్వములలో చాతుర్వర్ణ్యము : గుణకర్మ విభాగమును బట్టి అశ్వములలోను బ్రాహ్మణాది చతుర్వర్ణములు గల వని శాస్త్రజ్ఞులు చెప్పినారు (1) మంచిగుణములు కలవి, మంచి యలవాట్లుగలవి, శూరములయినవి, గంధర్వ బలము గలవి, తెల్లనివి, ఎఱ్ఱనివి, తేనెవన్నెగలవి, ఉసిరిక నేయి, వేలాల వాసనవంటి వాసనగలవి, అలంకారము అందును, పాయసాజ్యములందును ఆసక్తిగలవి బ్రాహ్మణ జాతి హయములు (2) తేజస్సుగలవి, కొంచెము కోప స్వభావము గలవి, పెద్ద ధ్వనిగలవి, పెద్ద శరీరముగలవి, బలముగలవి, తెల్లనిదిగాని, నల్లనిదిగాని యగునట్టి మంచి వన్నెగలవి, పువ్వుల వాసనగలవి, మల్లెపూవులవంటి కన్నులుగలవి, సువిభక్తములయిన యవయవములుగలవి క్షత్రియజాతి గుఱ్ఱములు (3) ఎండకు, గాలికి ఓర్చునవి, మిక్కిలి బరువు మోయజాలినవి, సంతోషమునుగాని, దుఃఖమునుగాని ప్రకటించనివి, మధ్యవేగము గలవి, పానప్రియము అయినవి, చిగురుటాకు రంగుగలవి, మేక కంపు, కోతికంపుగలవి, శాంతసత్త్వము గలవి, వైశ్య జాతి తురంగములు (4) దుర్గుణములుగలవి, ఇతర జంతువులు తినివదలిన యాహారమునుగూడ తినునవి, అపరి శుభ్ర వస్తువులనుగూడ విడువనివి, తన్ను పోషించువానినే తన్నునవి, చెట్టు విరుగునప్పటి సవ్వడిగలవి, కాటికంపు గొట్టునవి శూద్రజాతి తురగములు అయా జాతివానిని గుణచేష్టాదులవలన గుర్తించి వేరువేరుగానుంచుట మేలు

అశ్వముల ప్రకృతి - ఋతువులు : గ్రీష్మాంతమున సారహీనమైన గడ్డి, తీగలు, ఆకులు తినుటవలన అశ్వములు వాతప్రకృతి గలవి యగును వాని కప్పుడు వాతరోగములు వచ్చును అవి బలముడిగి కృశించి, నీర రోమములు గలిగి నిద్రమత్తు గలవియై యుండును వర్షర్తువు అంతమునను, హేమంతమునను హయము లెక్కువగా వచ్చుగడ్డి తినును అవు డవి పిత్తప్రకృతిగల నగును వీని కిటుతువున శూలరోగములు కలుగును అవి నీటి నెక్కువగా త్రాగును హయములకు వసంతమున కోప మధికముగా నుండును శిశిరర్తువులో గుఱ్ఱములు కండపట్టి మిక్కిలి బలముగలవై కార్యదక్షములై యుండును ఎంతపని చేసినను అలసట చెందవు. ఈ రోగములకును గురికావు అవి చూచుట కెంతయు నిండుగా నుండును శ్లేష్మప్రకృతిగలవై యొప్పారును

అష్టవిధములగు నశ్వలక్షణములు : శరీరము, సుడులు, కాంతి, గతి, వాసన, స్వరము, వర్ణము, సత్త్వము అని యశ్వలక్షణము లెనిమిది విధములుగా నున్నవి

శరీరము : సర్వలక్షణములకును స్థానము శరీరమే గావున ముఖ్యమైనది హయశరీరము కొలుత దానిలక్షణ మెరుంగుట యవసరము కొంచెము ఎఱ్ఱనివియు, గట్టివియు, ముడుతలువడనివియు నగు పెదవులును, ఎఱ్ఱనిదియు, పల్చనైనదియు నగు నాలుకయు, ఎఱ్ఱని దవుడలును ప్రశస్తములు దంతములు గట్టిగను, సన్ననైనవిగను, ఒకదానితో నొకటి చేరినవిగను, హెచ్చుతగ్గులు లేనివిగను ఉండవలెను మిక్కిలి పెద్దవియు, పొడవైనవియు గానట్టి చెక్కిళ్ళు మంచివి మెత్తని చెవులు గలిగి విశాలములై, తేనె రంగు గల కనులు శోభావహములు మంచి సుడి గలిగి, విశాలమై యున్న నుదురు, సమమై, గుండ్రమై రెండు సుడులతో వెలయు శిరస్సు శుభప్రదములు చెవులు పొట్టివియై పల్చనివియై, సూటిగా నిక్కినవియై యున్న మేలు మిక్కిలి దృఢమై, దీర్ఘమై యున్న మెడ శ్రేష్ఠ మయినది పొడవై నట్టిదియు, జడలుగట్టనిదియు నగు జూలు మేలు మూపు మేలు సుడులు గలిగి గట్టివియై యుండవలెను. రొమ్ము సువిశాలమై, దీర్ఘమై యొప్ప దగును చంకలు ఎత్తుగను, విడుదలగను నుండ వలెను తొడలు గుండ్రమైనవియు, సమమైన వియునై యుండవలెను మోకాళ్ళుగూఢముగా నుండుట తగును గుండ్రముగా నుండి కండలేని పిక్కలు శ్రేష్ఠములు గట్టివియు, సన్ననివియు, గుండ్రనివియు, పెద్దవియు నగు గిట్టలు ప్రశస్తములు కొంచెము ప్రేలుచుండి

శుంద్రవిధిదైన పొట్ట తగినట్టిది ఎక్కువ దీర్ఘమైనదిగాక, పల్లపరువుగామండి, కొంచెముగా వంగియున్న వీపు శుభమైనది పిరుదులు పెద్దవిగా యుండవలెను. మెత్తనివియు నిగనిగలాడునట్టివియు, పొడవైనట్టివియు నగు వాలములతో సుందరవి కుచ్చుగా నున్న తోక ప్రశంసనీయమైనది

అవయవముల పరిమాణము : ముప్పది రెండంగుళముల ముఖముగలది యుత్తమాశ్వము అంతకన్న రెండంగుళములు తక్కువ ప్రమాణము గల ముఖము గలది మధ్యమాశ్వము తక్కినది కనిష్ఠము ఉత్తమాశ్వమునకు మెడ ఏబదియారంగుళముల పొడవు గలదై యుండును. నలుబదియారు, ముప్పదియారు అంగుళముల మెడలుగలవి మధ్యమ,కనిష్ఠములు వక్షస్థలము, పృష్ఠము, కటి యనునవి ముఖముతో సమానప్రమాణముగలవి చెవులు ఏడంగుళములు, కాలువులు ఆరంగుళములు, గిట్టలు ఏడంగుళములు ఉండవలెను ఎనిమిది యడుగుల యెత్తు గలది యుత్తమాశ్వము ఏడడుగుల యెత్తు గలది మధ్య మాశ్వము ఆరడుగుల ఎత్తు గలది కనిష్ఠము పది యడుగుల యర్ధపుకొలత గలది శ్రేష్ఠమైనది ఎనిమిది యడుగులది మధ్యమము ఏడడుగులది హీనాశ్వము

వర్ణము : తెల్లనివి, నల్లనివి, ఎఱ్ఱనివి, పసుపుపచ్చనివి శుద్ధవర్ణములు మిశ్రవర్ణము అనేక విధములు జూలు, తోక వెండ్రుకలు, రోమములు, చర్మము, గిట్టలు, తెల్లనైన గుఱ్ఱము కంకాళ మనబడును ఇది విప్రజాతి గుఱ్ఱము జూలు మున్నైనవి తెల్లనై, చర్మము నల్లనైనది కర్తల మను హయము సర్వావయవములు నల్లనైనది కాల మను గుఱ్ఱము ఇది శూద్రజాతిది సమస్తావయవములు ఎఱ్ఱనైనది కుంకాళ మను తురంగము ఇది క్షత్రియజాతిది జూలు, రోమములు, వాలము సర్వము బంగారువన్నె గలది సేరకము ఇది వైశ్యజాతిది రోమములు పసుపుపచ్చ, ఎరుపు కలిసియుండి, ముఖము, కాళ్ళు, తోక, జూలు ఎఱ్ఱనైనది పోర మనబడును వాలము కాళ్ళు, ముఖము నల్లనైనది దురువు తెలుపు, నలుపు కలిసియున్న రోమములు గలది పీలము కలిగొట్టు పువ్వు వన్నె గలిగి చిక్కులు నల్లనైనది మేచు మనబడును పక్వమైన నేరేడుపండు వన్నెగలది జాంబనము ఇట్లే చిత్రజాతులతో రుచిరము, మనసము, శ్యామకర్ణము, కళ్యాణ పంచకము, అష్టమంగళము, మల్లికాక్షము, ధౌతపాదము, పోతాక్షము, కరంబము, బింబకము మున్నగునవి కలవు వీనిలో శ్యామకర్ణ మనునది మిక్కిలి ప్రశస్తమైనది. ఇది శరీర మంతయు తెలుపు, చెవులు మాత్రము నలుపువన్నె గలిగిన గుఱ్ఱము ఈ శ్యామకర్ణమే యశ్వమేధ యాగమున ప్రధాన పశువుగా నుపకరించునట్టి యశ్వరాజము నాలుగు పాదములు, ముఖ మధ్యము తెల్లనైనది కళ్యాణ పంచకము ఇది కళ్యాణ ప్రదమైన తురంగము జూలు, తోక, రొమ్ము, ముఖము, నాలుగు కాళ్ళు అను యెనిమిది యవయవములు తెల్లనైనది అష్టమంగళము ఇదియు మిక్కిలి ప్రశస్తమైన గుఱ్ఱము

వర్జనీయములగు అశ్వములు - శరీరమంతయు తెల్లగా నుండి, నాలుగు పాదములు నల్లగానున్న యశ్వము యమదూత వంటిది సర్వనాశనకారి అట్టిది వర్జనీయము. తోకగాని శిరస్సుగాని హీనవర్ణమైనది శ్యావశ్యాము శరీర మంతయు పాకవర్ణమై శిరముగాని, తోకగాని వేరొక వర్ణమైనది యశుభము తక్కువ దంతములు గలదియు, ఎక్కువ దంతములు గలదియు విడువదగినవియే నల్లనైన కాలువులు గలది ఊదు నమలునపుడు క్రింది దంతములతో పై దంతములుగాని, పై దంతములతో క్రింది దంతములుగాని రాపిడి పడిన గుఱ్ఱము విలువ దగనిది మూడుకాళ్ళు నల్లనై, ఒకకాలు తెల్లనైన దానిని ముసలి యందురు ఇది యశుభంకరము చెవుల చెంత రొమ్మువంటి సుడిగలది శృంగిక మనబడును పెద్ద పులివంటి వర్ణముగలది వ్యాఘ్రాభము స్తనమువంటి చర్మము వ్రేలాడునట్టిది స్తని అవుగిట్టవలె చీలిన గిట్ట గలది ద్విఖురము మూపున సుడిగలది కకుది ఒక అండమే కలది ఏకాండకము. బూడిదవన్నె ముఖము, తోకగలది భస్మాభము ఇవియన్నియు దూష్యములు సర్వము నల్లనైనది వింధ్యము సర్వము తెల్లనైనది శుభదము

ఛాయలు :- నునుపుగా నిగనిగలాడుచున్నవి, చూడ ముచ్చటైన ముదురురంగుగలది పార్థివచ్ఛాయలు క్రొత్త మేఘములు, తామరపూలు, నీరువంటి కాంతి గలవి వారుణములు. బంగారము, చిగురుటాకులవంటి వన్నెలు

గలవి అగ్నేయాశ్వాయలు విడివిడిగా పరుషమయిన కాంతి గలవి వాయవీశ్వాయలు ఆకాశకాంతి గలవి నాభసీశ్వాలు

గమనము సింహము, వ్యాఘ్రము, ఏనుగు, హంస, నెమలి, శరభము, వృషభము, ముంగిస, కోతి, లేడి, ఒంటె యనువాని గమనములవంటి గమనములుగల గుఱ్ఱములు శుభదములు వంకరవడకలుగలవి, విషమగతుల నొప్పునవియు, తొట్రుపాటు గలవియు, నిబ్బరములేని నడకలు గలవియు నగు గుఱ్ఱములు హీనజాతులు

గంధము కన్నులు, చెవులు, మోము, ముక్కు రంధ్రము లనువానియందును, చెమ్మటయందును, మూత్ర పురీషములయందును సుగంధము గలవి ప్రశస్త హయములు దుర్గంధముగలవి దుర్జాతివి మద్దిచెట్టు, కడిమి చెట్టు, కొండమల్లెవంటి పరిమళము గలవి యుత్తమాశ్వములు నేతివాసన, పాలవాసన కలవియు శ్రేష్ఠములు

స్వరము వీణ, పిల్లనగ్రోవి, మద్దెల, భేరులధ్వనుల వంటి సకిలింతకలవి శ్రేష్ఠాశ్వములు గజము ఘీంకరించు నట్లును, వ్యాఘ్రము బొబ్బలిడినట్లును, సింహము గర్జిల్లి నట్లును వినవచ్చు హేషారవము ప్రశస్తము త్రుటితమై నదిగను, గద్గదమైనదిగను, పరుషమైనదిగను వినబడు హయస్వరము చెడ్డది రాబందులు, ఒంటెలు, అరచునట్లరచునవి హీనాశ్వములు అట్టి దుష్టాశ్వములు యజమానుని సంపదలను హరింపజేయును

సత్త్వము బ్రహ్మ, ఈశ్వరుడు, మహేంద్రుడు, కుబేరుడు, యమధర్మరాజు, గంధర్వుడు మున్నగువారి సత్త్వమువంటి సత్త్వము గలవి యుత్తమాశ్వములు రాక్షసులు, పిశాచములు, పితృదేవతలు, మహాసర్పముల సత్త్వముగలవి మధ్యమాశ్వములు వీనిలో దేవసత్త్వములును రాక్షసాది సత్త్వములును గల తురంగములు గ్రాహ్యములు పిరువులు, కలహపరములు, శుచిరహితములు నగు హీనసత్త్వములు త్యాజ్యములు

ఆవర్తములు అశ్వలక్షణములలో ఆవర్తము అత్యంతము ముఖ్యములయినవి శిశువు గర్భమునం దుండగా గర్భవాయువు మిక్కిలి వేగముగ తిరుగుచు, శిశు శరీరము నందలి రోమములను సుడులుగా త్రిప్పుటవలన సుళ్ళు ఏర్పడుచున్నవి ఆవర్తము, శతపాది, శుక్తి, అవలీఢకము, పాదుక, అర్ధపాదుక, సమూహము, ముకుళము - అని యావర్తములవ్వరూప మెనిమిదివిధములు నీటి సుడిగుండమువలె నుండు సుడి ఆవర్త మనబడును జెఱ్ఱి శతపాది యనిపేరు. అట్టి జెఱ్ఱవలెనుండు సుడి శతపాది ముత్యపుచిప్ప యాకారముగలది శుక్తి యను సుడి దూడ నాలుకతో నాకినట్లున్న సుడి అవలీఢకము పాదుకవంటిది పాదుక సుడి సగము పాదుకవలె నున్నది అర్ధపాదుక మంచుగుట్టవంటిది సమూహావర్తము మొగ్గవంటి యాకృతిగల సుడి ముకుళము

ఆవర్తముల ప్రమాణము నీటిగుండమువంటి సుడి ముప్పావంగుళము ప్రమాణము గలదిదై యుండవలెను శతపాది సుడి నాలు గంగుళములు శుక్తి రెండంగుళములు అవలీఢకము మూడు అంగుళములు పాదుక నాలు గంగుళములు అర్ధపాదుక ముప్పా వంగుళము సమూహమను సుడి అష్టాంగుళము ముకుళావర్తము ముప్పావంగుళ ప్రమాణము గలదిదై యుండవలెను ఈ ప్రమాణముగల సుళ్ళు వానివాని ఫలముల నొసగును ఉక్తప్రమాణములకంటె యెక్కువదై యున్నను తక్కువదైన నైనను వాని ఫలముల నొసగవు

ముఖ్యములయిన కొన్నిసుళ్ళు గుఱ్ఱములకు ముఖ్యముగా పదిచోట్ల సుళ్ళుండవలెను ఉరమునందును, రంధ్రోపరంధ్రములయందును, శిరమునందును రెండేసియు, నుదుటిమీదను, మూతిమీదను, ఒక్కొక్కటిగాను మొత్తము పది సుళ్ళుండవలెను పదిసుళ్ళకు తక్కువ యున్న గుఱ్ఱ మల్పాయు వగును

శుభావర్తములు పెలవులయందును, నుదుటియందును, ముంగాళ్ళ యందును, నొసటను, కంఠమునను, జాలునందును, చెవిగూళ్ళయందునుగల సుళ్ళు శుభప్రదములు జాలునందు ముత్తెపుచిప్పవంటి సుళ్ళున్న హయము మిక్కిలి ప్రశస్తము చెవిగూళ్ళయందలి [సుడికి వృషభావర్తమని పేరు అట్టి వృషభావర్తమను సుడిగల తురంగమును ఎంత వెలయిచ్చినదైనను కొనవలె నని యందురు నాలుగుసూళ్ళ నాలుగు సుళ్ళున్న తురంగము చాతురంతిక మనబడును ఏ యశ్వము నెన్నోసట చాతురంతికావర్తము చూపట్టునో ఆ హయము యజమానునకు రాజ్యలాభమును చేకూర్చును ఒకదానిపై నొకటి నిల్చిన

కొల్లతలెనున్న సుళ్ళను విక్రేతిక యనిపేరు అట్టి విక్రేతిక నొసటగల అశ్వము తనస్వామికి వివిధ్యైశ్వర్యముల నొసగజేయును. వక్షస్థలమున నాలుగు సుళ్ళున్న గుఱ్ఱమును శ్రీవత్సకి అందురు. ఇది ఉత్తమోత్తమ హయము ఉరమున మూడు శుక్తులుగల గుఱ్ఱము నెక్కువానికి జయము సిద్ధించును పద్మము, కులిశము, కలశము, తోమరము, చక్రము, ముసలము, ముకురము, శంఖము, చంద్రుడు, మణి, ఖడ్గము, అంకుశము మొదలయిన రూపములలోనుండు. తెల్లనివెల్లియుండు గుఱ్ఱములు శ్రేష్ఠము లయినవి

అశుభావర్తములు : హృదయమున నొకటే సుడిగల గుఱ్ఱము యజమానుని యుద్ధమున మడియజేయును కణావర్తముకూడ అశుభమైనదే మూపురస్థానమునమున్న సుడి పెద్దది మోకాళ్ళమీదనుండు సుళ్ళు శుభప్రదములు కావు. వెన్నున సుడిగల యశ్వము నెక్కరాదు గండస్థలముల రెండిటను సుళ్ళుండకూడదు శంఖమువంటి సుడిపెద్దది దండావర్తము, క్రోడావర్తముఅనునవి దూష్యములు ముక్కురంధ్రముల సమీపమునగల సుళ్ళు అమంగళకరములు ముక్కుదూలమునకు నడుమ సుడియున్న తురంగము మృత్యుదేవతవంటి దని హయలక్షణవేత్తలందురు పైపెదవులమీదనున్న సుళ్ళు చెడ్డవి, మెడమీదనుండు గ్రీవావర్త మనునది కీడుకలిగించును పక్కైడపెట్టుచోటగల సుడి హాని కలిగించును గుదము, నాభి, కటిస్థలము, ఉదరము, తొడలు, బీజములు, చెవులు, పృష్ఠభాగమం దున్న సుళ్ళు దుష్టములు

అశ్వదంతోద్భేదము - వయోజ్ఞానము - దంతములను బట్టి అశ్వముల వయస్సును గుర్తింపవచ్చును పుట్టిన మాసమున హయమునకు రెండు దంతములు తోచి, రెండవ మాసమున నవి పూర్ణములగును మూడవనెలలో నడిమి దంతములు రెండు పొడమి నాల్గవ నెలలో నవి నిండుగా గన్పడును అయిదవ నెలలో ప్రక్కదంతయుగ్మము వచ్చి ఆరవనెలలో గట్టిపడును ఇట్లే పుట్టినది మొదలుగా సంవత్సరెండవ మాసము పూర్తియగువరకు హయములకు దంతము లన్నియు వచ్చును ఒకయేడు వయస్సుగల గుఱ్ఱమునకు దంతములు తెల్లగానుండును రెండవయేట ఆ దంతములు కషాయ వర్ణములుగా మారును. హయమునకు అయిదవయేటనుండి మూడేసియేండ్లకొక వ్యంజనముగా తొమ్మిది వ్యంజనములు తోచును:— కాలికము, హారిణి, శుక్లము, కాచము, మాక్షికము, శంఖము, ఉలూఖము, చలనము, పతనము మొదటి కైదువర్ణములకు నిమ్నట, మూడేండ్ల కొకసారి హయముల దంతముల వర్ణములు మారుచుండుటయు, కడపటి దశలో కదలుటయు, రాలుటయు సంభవించును హయమునకు సంపూర్ణాయుర్దాయము ముప్పది రెండేండ్లు చెవికొనలు నలుపుగా రక్తచ్ఛాయ, సిందూర వర్ణముగాగన్పడు గుఱ్ఱములు దీర్ఘకాలము జీవించును

అశ్వసాముద్రికము - హస్తరేఖలను జూచి మానవుల యాయుః ప్రమాణాది ఫలములను చెప్పునట్లే గుఱ్ఱపు ముక్కుమీది (పోతముమీది) రేఖలనుబట్టి దాని యాయుః ప్రమాణాదులను చెప్పుదురు ముక్కునడుమ బట్టి పైకి వ్యాపించిన రేఖవలన ఆ గుఱ్ఱము ముఖరోగము వలన సంవత్సరార్ధమున మృతిచెందు నని చెప్పనగును అట్టి యూర్ధ్వరేఖలు రెండంగుళముల ప్రమాణము గలవి రెండున్నచో ఆ హయము రెండేండ్లు మాత్రమే జీవించు నని చెప్పవచ్చును ఆ రేఖలే అడ్డముగా నున్నయెడల మూడు సంవత్సరములకు దౌడలు పట్టుకొనిపోవు రోగము వలన ఆ గుఱ్ఱము చచ్చును ఆ రేఖలే వంగినట్లున్న నాలుగేండ్లకు మృతి సంభవించును ఊర్ధ్వరేఖ ముక్కుమీద ఎడమవైపునమండి కొన వాలియున్నదైనచో ఆ తురంగము పంచమాబ్దమున పంచత్వము నొందును రెండంగుళముల ఊర్ధ్వరేఖ గలదానికి ఆరేండ్లయాయువు అర్ధాంగుళము పొడవుగల్గి నడుమ ఎత్తుగానున్న రేఖగల యశ్వము ఏడేండ్లకు చచ్చును మూడంగుళముల పొడవుగల ముక్కుగీతవలన ఆ గుఱ్ఱము ఎనిమిదవవేట జ్వరముతో మరణించునని తెలియ దగును మధ్యస్థూలమైన గీతగలది తొమ్మిదవయేటను, వంకరరేఖ గలది పదియవయేటను, రెండంగుళముల పెడల్పున ఊర్ధ్వరేఖగలది ద్వాదశవర్షమునను, లావు పొడవు నుండు రేఖ గలది త్రయోదశాబ్దమునను, కాకికాలిగుర్తు రేఖగలది పదునాల్గవ యేటను, రెండంగుళములకు మించిగాని, తగ్గిగాని యున్న రెండురేఖలు గలది పంచదశవర్షమునను, ఆ రేఖయే యొకటి తెల్లగుఱ్ఱమునకైన అది పదునారవ

రేఖలును, నల్లగుఱ్ఱములకైన అది పదునేడవ యేటను, యూప స్తంభమువంటి రేఖగాని, కైశ్యాకార రేఖగాని యున్నచో ఆ హయము పదునెనిమిదవ వర్షమునను, కపిలవర్ణమైన రేఖగలది పందొమ్మిదవ సంవత్సరమునను మరణించును చక్రరేఖ, వజ్రరేఖ, అర్ధచంద్ర రేఖలు కూడ హయమున కరిష్ట సూచకములే శ్రీవృక్షము, స్వస్తికము, నంద్యావర్తరేఖలు శుభప్రదములు

అశ్వచేష్టలు - శుభాశుభములు :- మోర పైకెత్తి పెద్దగా సకిలించుట, గిట్టలతో నేలను త్రవ్వుట యను చేష్టలు యజమానునకు యుద్ధమున విజయమును సూచించును పదేపదే మూత్రపురీషములను విడచుట, కన్నీరు గార్చుట, అపజయమునకు సూచకము ఆకారణముగా తెల్లవారుజామున సకిలించుట పరులు దాడివెడలి వచ్చుటను తెలుపును కోకమీది గగుర్పాటు యజమానునికి ప్రవాసము కలుగు ననుటకు గుర్తు ఎడమకాలితో భూమిని త్రవ్వుట, దీనముగా చూచుచు సకిలించుట, శత్రువిజయమును సూచించును మోమున దుమ్ము చిమ్ముకొనుట, ఎండుగడ్డిని, పుల్లలను కరచుట, భయపడినట్లు సకిలించుట, కోకవెంట్రుకలను జల్లిగా విప్పుట యను చేష్టలు అశుభ సూచకములు జాలు విగిడ్చి, కుడికాలితో నేలతాచుట విజయహేతువు.

ఏలబడివాలగు హయజాతులు :- భారత దేశీయములగు హయములను అవి యుద్భవించిన ప్రాంతములనుబట్టి ఏలుబడివాలుగు జాతులుగా విభజించినారు వానివాని స్వరూపము, స్వభావము భిన్నభిన్నములై యుండును వీనిలో కాంభోజ, బాహ్లిక, వనాయుజ, గాంధార, బాంపేయ, సైంధవ, తిత్తిల, పాటలీపుత్రక, యవన, కాశ్మీరాద్యశ్వములు శ్రేష్ఠములు దాక్షిణాత్య హయములు ప్రశస్తములు కావు కళింగాశ్వములు - స్థూల పాదములు, దీర్ఘకర్ణములు, వంకరమెడలు, అల్పవేగములు గలవిగా చెప్పబడినవి అట్లే త్రిలింగదేశజములైన గుఱ్ఱములు కోపము గలవిగాను, వంచినచో దుర్భరభ్రాంతి చేయునట్టివిగాను, పెద్ద వక్షస్థలము గలవిగాను, స్థూలములై యల్పవేగము గలవిగాను వర్ణింపబడినవి

అశ్వారోహణము - మంచి రూపము, మంచి బుద్ధి, బలము మొదలైన యుత్తమగుణము లెన్నియున్నను హయము వేగహీన మగుచో నిరర్థకముగా భావింపబడును. కనుక అశ్వారోహకుడు వేగవంతమైన యశ్వమునే యెంచుకొనవలెను మిక్కిలి లావైనవాడు, ముక్కోపి, మూర్ఖుడు, భయముగలవాడు, తొందరపాటు గలవాడు, తల నిలుకడ లేనివాడు, కొట్టతగని చోట కొట్టువాడునైన యశ్వారోహకుడు నింద్యుడు. అట్టివానికి హయము వశవర్తియై మెలగదు

అశ్వారోహకుడు ఆయాజాతి గుఱ్ఱముల స్వభావాదులను తెన్నుగా ఎరిగి యుండవలెను బ్రాహ్మణజాతి గుఱ్ఱమును దానికి ప్రీతికరములగు తినుబండారములు పెట్టి లాలించియు, క్షత్రియజాతి గుఱ్ఱమును మేను నిమిరి బుజ్జగించియు, వైశ్యజాతి గుఱ్ఱమును నోటితో గద్దించియు, శూద్రజాతి తురంగమును దండించియు వేర్పుతో తన యంకెకు తెచ్చుకొని నడుపవలెను. మాటిమాటికి సకిలించినను, భయముతో ముందడుగు వేయనియప్పుడును, త్రోవతొలగి నడుచునపుడును, కోపముతో రుసరుసలాడునపుడును, మితిచెడినట్లు ప్రవర్తించినపుడును గుఱ్ఱమును దండింప వలెను మిక్కిలిగా సకిలించునపుడు ముట్టెమీదను, తొట్రుపడునపుడు కంఠతలకడను, భయపడినప్పుడు బొమ్మున్నను, దారి తొలగినపుడు తొడలపైనను పిక్కలపైనను, కోపగించినపుడు పొట్టమీదను, మతిచెడినట్లున్నపుడు చెవులమీదను కొట్టవలెను ఆయా స్థానములను గుర్తింపక ఇష్టము వచ్చినట్లు బాదినచో గుఱ్ఱము మొద్దుబారి యనేక దోషముల కాకరమగును. ఎంతటి యుత్తమాశ్వ మయినను ఎప్పుడును ప్యారిచేయక కట్టి యుంచినచో చెడిపోవును. అట్లని మితిమీరి కట్టుతెగ పరుపెత్తించుటయు తగదు మితము, హితము పాటించి అశ్వమును నడుపుకొనవలెను

అశ్వధారలు విభ్రమము, ప్లుతము, పూర్ణకంఠము, త్వరితము, తాడితము ననునవి యైదు ముఖ్యములైన యశ్వగతులు వీనినే ధారలనియు నందురు. ఇవియేగాక మయూరీగతి, హంసీగతి, తిత్తిరీగతి, చతుష్కగతి యని యశ్వగతులు మరికొన్నియు గలవు. తలను, మెడను, తోకను పైకెత్తి పరుగెత్తుటకు మయూరీగతి యని పేరు ప్రక్కల కెగురవేయుచు, తలను కదల్చుచు పోవుటను హంసీగతి యందురు తొందరగా నడచుచు తోకకదల్చ

వీరో త్రిగతి యందురు. నాలుగు పాదములు సమముగా వైచుచు త్రొక్కువడని అతిగమనమును చతుష్కగతి యందురు. మరియు అమరకోశానుసారము—

'ఆస్కందితం ధౌరితకం రేచితం వల్గితం ప్లుతం
గతయోఽమూః పంచధారాః

అని అశ్వధారలు ఐదుగలవు (1) ఆస్కందితము = అతి వేగమును, అతి మందమును గాక సమితరముగా పరుగెత్తుట (2) ధౌరితకము = ఆస్కందితముకంటె అధికమై చతురమైన అశ్వగతి (3) రేచితము = వంకర టేక తిన్నగా మిక్కిలి వేగముతో పరుగుడియుట (4) వల్గితము = మీదికి శాప్తి వేగముగా పరుగెత్తుట (5) ప్లుతము = పరువెత్తినంత మేరయు సమమైన వేగముతో పోవుట

అశ్వశాల : అశ్వరక్షణ విషయమున పరిశీలనాగరూకులై యుండవలెను. వాస్తు శాస్త్రానుసారముగా అశ్వశాలను నిర్మింపవలెను. అశ్వపాలకులు తమ యశ్వశాలలు మరహితములై యుండునట్లును, పరిశుద్ధములై యుండునట్లును చూచుకొనవలెనని యందురు. నెమలి, హంస, కోడి, కొంగ, మేక, పిల్లి, ఎద్దు మొదలయిన కొన్నింటిని అశ్వశాలకడకు రానీయకూడదు. అశ్వములకు దృష్టి దోషము తగులకుండుటకును, కొన్ని రోగములు సంక్రమింపకుండుటకును అశ్వశాలలలో ఒకటి రెండు కోతులను పెంచుట హితమని చెప్పబడినది

అశ్వవైద్యము : అశ్వములకు రోగములు రాకుండ కాపాడుట యశ్వపాలకుని విధియై యున్నది. ఒకవేళ ఏకారణమువలన నైనను రోగములు సంభవించినచో వాటికి తగిన యౌషధములు ప్రయోగించి చికిత్సోపచారములు గావించుటయు వారి కర్తవ్యము కావుననే వివిధములైన యశ్వరోగములను, తచ్చికిత్సలను వివరించు వైద్యగ్రంథములు పుట్టినవి. అశ్వశాస్త్రమును రచించిన శాలిహోత్రుడు మేటివైద్యుడనియు తెలియుచున్నది. అశ్వవైద్యశాస్త్ర గ్రంథములలో గణపండితుని అశ్వాయుర్వేదము, జయదత్తుని అశ్వవైద్యకము, దీపంకరుని అశ్వవైద్యము, వర్ధమానుని యోగమంజరి, నకులుని అశ్వచికిత్సితము గ్రంథస్థములై గన్పట్టుచున్నవి. సిద్ధయోగ సంగ్రహాము వైద్యగ్రంథమును పేర్కొనుచు సుప్రసిద్ధ వ్యాఖ్యాత కోలాచలము మల్లినాథసూరి '— పూర్వాహ్ణకాలే వాజినాం ప్రాయశో లవణం హితం! శూలమోహ విబంధఘ్నం లవణం సైంధవం వరమ్—' అను శ్లోకము వాగ్గ్రంథమునుండి యుదాహరించి అశ్వములకు పూర్వాహ్ణవేళ కొంత ఉప్పును ఆహారముగా పెట్టుట హితమని రఘువంశ కావ్యమున పంచమ సర్గమునందు డెబ్బదిమూడవ శ్లోకవ్యాఖ్యానావసరమున వివరించియుండెను

అశ్వప్రశస్తి : సర్వలక్షణ సంపన్నములగు అశ్వములు పుణ్యవిశేషమువలనగాని లభింపవని విజ్ఞులందురు. మత్తమాతంగములు, సుందరాశ్వములు గృహద్వారముకడ నిల్చుట మంగళకరము. అశ్వలక్షణసారములో అశ్వప్రశస్తి కనిపించుచున్నది

ద. రం.

అష్టోత్తర శతతాళములు - భారతదేశమునందు సంగీతము సమగ్రముగా విలసిల్లినది. సంగీతమునందు గేయ వాఙ్మయము, వర్ణగణబద్ధమును, మాత్రాగణమూలకములై యున్నది. పెక్కురీతుల గణములకు పెక్కు విధము అయిన తాళము లుండుటను మనదేశమున వివిధ గేయములకు గల తాళములు ఇతరదేశములందు కానము. ఇతరదేశములవారికి మన తాళములు ఆశ్చర్యకరములును, అదర్శప్రాయములును అగును. ప్రాచీనకాలమునందే మన సంగీతశాస్త్రమునందలి అష్టోత్తర శతతాళములు బహుళవ్యాప్తినొందెను. ఇప్పుడు అజ్ఞాతవాసమున నున్నవి. అట్లయ్యు నివి క్లిష్టములు, అసాధ్యములు, అగ్రాహ్యము లనదగదు. ప్రజ్ఞావంతులగు సంగీత విద్వాంసులకు ఇవి కొట్టిన పిండివలె నుండును

సంగీతమందలి రాగములు, గమకరీతులు మున్నగు వాటివలె తాళములు ఒక్కరీతిగ నుండక దేశ కాల పరిస్థితుల ననుసరించి మారుచుండుట విదితము. ప్రాచీనము అయిన భరతుని నాట్యశాస్త్రమునందలి చచ్చత్పుటాదులు తరువాత శార్ఙ్గదేవుని కాలమున (1210-1247) మార్గతాళములుగ చెప్పబడెను. వీటిని పాలకుర్కి సోమనాథుడు శుద్ధము లనెను. శార్ఙ్గదేవుడు తన సంగీత రత్నాకరమున వింశత్యధికశతతాళములను పేర్కొనగా సోమనాథుడును, తక్కినవారును అష్టోత్తరశతతాళములనుమాత్రమే

చెప్పిరి కోహాలుని తాళలక్షణము, తాళకళావిలాసము, తాళప్రకరణము మున్నగు గ్రంథములందు 108 తాళములే లిఖింపబడెను శార్ఙ్గదేవుడు స్వకల్పితము అయిన తాళములను కొన్ని చేర్చినట్లు దీనిచే విదితము నారదుడు 108 తాళములనే చెప్పెను

అష్టోత్తరశతతాళములు ప్రాచీనకాలమునుండియు బహువిధ గేయములందు విలసిల్లినట్లు శార్ఙ్గదేవాది సంగీత శాస్త్రవేత్తల ప్రబంధములందలి ప్రబంధరీతుల ననుసరించి తెలియుచున్నది. గీతప్రబంధములు ఛందస్సు, తాళము, నాదము, లయ మున్నగువాటితో కూడియుండును తాళములచే ధాతుమాతువులు (స్వర సాహిత్యములు) వర్ధిల్లును తాళాంగములు తాళమును నిరూపించును మాతువు మాత్రావృతమై ఆయా తాళాంగములను గుర్తింపచేయజాలును అనుభవమున మాతువు ననుసరించి గేయము,త్రిపుట,రూపకము, ఝంప మున్నగుతాళములు కలవని ఎంచనగును గీతము తాళము నధిష్ఠించి తాళాక్షరములతో పెరుగుచుండును ఈ విధముగా కలిగినవే అష్టోత్తర శతతాళములు, శార్ఙ్గదేవుడు త్రివిధ ప్రబంధములను చెప్పి అష్టవిధమూఢలు పేర్కొనుచు, మర్త్యతాళము ద్వితీయ తాళము, కంకాళ తాళము, ప్రతితాళము మున్నగు వాటిని వివరించెను ప్రబంధవిధముల ననుసరించి తాళముల పేర్పేర్పరెను అభిసంశ్రయ ప్రబంధములందు తురంగలీల, గజలీల, ద్విపద, పంచతాళేశ్వరము అనువాటిని, విప్రకీర్ణ ప్రబంధముల ననుసరించి శ్రీరంగము, విజయ, త్రిపద, చతుర్ముఖ, సింహలీల, హంసలీల, దండకము, ధవళము మున్నగువాటిని చెప్పెను ఈ పేర్లతోనే తాళములుకూడ వెలయింపబడెను.

అష్టోత్తర శతతాళములు దశప్రాణాత్మకములు ముఖ్యముగ నివి కాల, మార్గ, క్రియా, అంగ, గ్రహ, జాతి, కళాలయ - యతి ప్రస్తారయుతములు, మార్గకళలు ప్రాచీన చచ్చత్పుటాదులందే కలవు. శార్ఙ్గదేవుని కాలపు దేశియతాళములందు చతురశ్ర, త్రిశ్ర అను రెండు జాతులే కలవు శార్ఙ్గదేవు డిట్లు చెప్పెను "చతురశ్రస్త్రథా త్ర్యశ్ర ఇతి తాళో ద్విధా మతః" పూర్వము ద్రుత, లఘు, గురు, ప్లుతాంగముల ప్రస్తారముచే అష్టోత్తర శతతాళము లేర్పడెను. అట్లయ్యు [illegible] తాళములు క్రమ ప్రస్తారమున లేవని తెలియగలదు కొన్నిట ప్లుతము లేదు అట్టివి 67 తాళములు గలవు. ఒక ద్రుతము, రెండు, నాలుగు, ఆరు ద్రుతములు గలట్టివియు, ఒక లఘువు, రెండు, నాలుగు లఘువులు గలట్టివియు తాళములు గలవు ద్రుత, లఘువులు మాత్రము గలట్టివి 36 తాళములు కలవు ఈ సంఖ్య చొప్పుననే ఇప్పటి మన మాళాదులున్నవి ద్రుతములేకయే లఘు, గురు, ప్లుతములు గలవి 48 తాళములు కలవు మూడు, ఆరు అక్షరకాలము లెంచుటకు ద్రుతవిరామము, లఘు విరామము అను తాళ - అంగములు కూడ చేర్పబడెను అందుచే పెక్కు అంగములతో తాళము లెంచవలసియుండెను అనంతరము "తాళలక్షణమ్" "తాళ కళా విలాసమ్" మున్నగు గ్రంథముల కాలమునందు ఈ తాళములు కొన్నిటియందు అనుద్రుతమును చేర్చి చెప్పబడెను తాళములందు అంగముల పేళ్ళు చేర్చి పేర్కొనుటకు మారుగ వాటికి అంగసంజ్ఞ లేర్పరచి, వాటినివివరించుట ప్రాచీనకాలమునుండి తెలియుచున్నది, ఒక అక్షరకాలము గల అనుద్రుతమునకు U గుర్తును, ఇట్లే రెండక్షరముల కాలముగల ద్రుతమునకు O గుర్తును, నాలుగక్షరములు గల లఘువునకు I గుర్తును, ఎనిమిది అక్షరములుగల గురువునకు S గుర్తును, పన్నెండక్షరములుగల దానికి S̀ గుర్తును చెప్పబడెను విరామమును ఎంచుటకు అంగ సంజ్ఞకు శిఖరముచేర్చి 89 గుర్తులు చెప్పబడెను

దేశీయములగు పూర్వపు అష్టోత్తరశత తాళములు అంగసంజ్ఞలతో నిట్లున్నవి (1) ఆదితాళము I (2) ద్వితీయతాళము OOI (3) తృతీయతాళము OOÓ (4) చతుర్థ తాళము IIO (5) పంచమ తాళము OO (6) నిశ్శంకలీల తాళము S̀S̀SSI (7) దర్పణతాళము OOS (8) సింహవిక్రమ తాళము SSSISISS̀ (9) రతిలీల తాళము IISS (10) సింహలీల తాళము OOOI (11) కందర్పతాళము OOISS (12) వీరవిక్రమ తాళము IOOS (13) రంగతాళము OOOOS (14) శ్రీరంగ తాళము IISIS̀ (15) చచ్చరీతాళము OÓOÓOÓOÓOÓOÓOÓOÓI (16) ప్రత్యంగ తాళము SSSII (17) యతిలఘ్న తాళము OI (18) గజలీల తాళము IIII (19) హంసలీల తాళము ÍÍ (20) వర్ణభిన్న

తాళము OOIS (21) త్రిభిన్న తాళము ISŚ (22) రాజచూడామణి తాళము OOIIIOOIS (23) రంగద్యోత తాళము SSSIŚ (24) రంగప్రదీపిక తాళము SSISŚ (25) రాజ తాళము SŚOOSIŚ (26) త్రిశ్రవర్ణ తాళము IIOOII (27) మిశ్రవర్ణ తాళము OOOÓOOOÓOOOÓ ŚSOOSIS (28) చతురశ్రవర్ణ తాళము SIOOS (29) సింహవిక్రీడిత తాళము IŚSŚSSISŚIŚ (30) జయ తాళము ISIIOOŚ (31) వనమాలి తాళము OOOOI OOS (32) హంసనాద తాళము IŚOOŚ (33) సింహనాద తాళము ISSIS (34) కుడుక్క తాళము OOII (35) తురంగలీల తాళము ÓÓOO (36) శరభలీల తాళము IIOOOOII (37) సింహనందన తాళము SSIŚISOOSSIŚIŚSII (38) త్రిభంగి తాళము IISS (39) రంగాభరణ తాళము SSIIŚ (40) మఠ్య తాళము IIS (41) కోకిలప్రియ తాళము SIŚ (42) నిస్సారుక తాళము IÍ (43) రాజవిద్యాధర తాళము ISOO (44) జయమంగళ తాళము IISIIS (45) మల్లికామోద తాళము IIOOOO (46) విజయనందన తాళము IISSS (47) క్రీడ తాళము ÓÓ (48) జయశ్రీ తాళము SISIS (49) మకరంద తాళము OOIII (50) కీర్తి తాళము ISSIŚ (51) శ్రీకీర్తి తాళము SSII (52) ప్రతి తాళము IIOO (53) విజయ తాళము ŚSSI (54) బిందుమాలి తాళము SOOOS (55) సమతాళము IIÓÓ (56) నందనతాళము IOOŚ (57) మంఠిక తాళము SOŚ (58) దీపక తాళము OOIISS (59) ఉదీక్షణ తాళము IIS (60) ఢేంకీ తాళము SIS (61) విషమ తాళము OOOÓOOOÓ (62) వర్ణమంఠిక తాళము IIOOIOO (63) అభినంద తాళము IIOOS (64) నంది తాళము IOOIISS (65) మల్లతాళము IIIIOÓ (66) పూర్ణకంకాళ తాళము OOOOSI (67) కందుక తాళము IIIIS (68) కుముదతాళము IOOIIS (69) ఏక తాళము O (70) చతుష్తాల తాళము SOOO (71) ఖండ కంకాళ తాళము OOSS (72) డోంబులి తాళము ÍÍ (73) అభంగ తాళము IŚ (74) రాయబంగాళ తాళము SISOO (75) వసంత తాళము IIISSS (76) లఘుశేఖర తాళము Í (77) ప్రతాపశేఖర తాళము ŚOÓ (78) ఝంపతాళము ÓÓI (79) గజఝంప తాళము SOOÓ (80) చతుర్ముఖ తాళము ISIŚ (81) మదన తాళము OOS (82) ప్రతిమఠ్య తాళము IISSII (83) పార్వతీలోచన తాళము SSSIŚSSOO (84) రతి తాళము IS (85) లీలా తాళము OIŚ (86) కరణయతి తాళము OOOO (87) లలిత తాళము OOIS (88) గారుగి తాళము OOOÓ (89) రాజనారాయణ తాళము OOISIS (90) లక్ష్మీశ తాళము OÓIŚ (91) లలితప్రియ తాళము IISIS (92) శ్రీనందన తాళము SIIŚ (93) జనక తాళము IIIISSIISS (94) అనంగ తాళము IŚIIS (95) వర్ధన తాళము OOIŚ (96) షట్ తాళము OOOOOO (97) అంతరక్రీడ తాళము OOS (98) ఉత్సవ తాళము IŚ (99) విలోకిత తాళము SOOŚ (100) వర్ణయతి తాళము IIOO (101) కరణ తాళము S (102) స్కంధ తాళము SISOOSS (103) అర్ధ తాళము OII (104) కలధ్వని తాళము IISIŚ (105) సమకంకాళ తాళము SSI (106) విషమ కంకాళ తాళము ISS (107) ఖండ కంకాళ తాళము OOSS (108) సింహ తాళము IOIII

శార్ఙ్గదేవుడు దేశీయతాళములందు మరి పండ్రెండు స్వకల్పితములనుచేర్చి 120 తాళములను చెప్పెను ఆయన చెప్పిన హంస, గజ, సారస, చండ, చంద్రకళ, లయ, ఢంకా, ద్వంద, కువింద, గౌరీ, సరస్వతీ కంఠాభరణ, భగ్న, రాజమృగాంక, రాజమార్తాండ, నిశ్శంక శార్ఙ్గదేవాది తాళములను తదితరులు చెప్పలేదు పూర్వోక్తములయిన తాళము లిట్లు కాలానుసారముగ కొంత మార్పులకు లోనగుచుండెను. నారదుడు తెలిపిన జనక, మల్ల, కంకాళములు అను తాళములను శార్ఙ్గదేవుడు చెప్పలేదు

ఇంచుమించు శార్ఙ్గదేవుని కాలమునాటికి పాల్కురికి సోమనాథుడు (క్రీ శ 1190-1265) ఆంధ్రదేశమునందు విశ్రుతములైన తాళాలు మిశ్రవర్ణ, చతురశ్రవర్ణ, ప్రభృతి తాళములు వేరు పేరులు గల్గి వాటిని భిన్న

విధమున చెప్పెను. ఇతడు చచ్చత్పుటాదులను ప్రథమ వస్తకములుగ చెప్పి యిరువదియేడు శుద్ధ తాళములను, 74 దేశీయ తాళములను పేర్కొనెను ఇతని ధ్రువలయ ధ్రువ, మఠ్య తాళములు నేటి ధ్రువతాళాదులకు కారణముగ గన్పట్టును వివిధ కంతాళములు, మఠ్యలు చతురశ్ర, తిశ్ర, మిశ్ర, ఖండవర్ణ తాళములు ఇతడు పేర్కొనుటచే ఆ కాలమున ఆంధ్రదేశమున ఈ తాళములు వ్యాప్తియం దుండినట్లు తెలియుచున్నది మరియు సోమనాథుడు రూపక తాళమును చెప్పుటచేతను, శార్ఙ్గదేవుడు ఈ రూపక తాళమును పేర్కొనకపోవుటచేతను ఔత్తరీయ సంగీతవిధానమున నీ తాళము లేకుండినట్లు ఎంచవగును ఆంధ్రప్రాంతమునకు చేరువనున్న ఉత్కళదేశమునందు జయదేవుడు రూపక తాళమును తెలిసి అష్టపదులందు వాడినాడు

జయదేవుడు ఇరువదినాలుగు అష్టపదులలోను, యతి తాళమును పదకొండు గేయములందును, ఏక తాళమును ఆరింటియందును, రూపక తాళమును ఐదింటియందును, అష్టతాళమును, నిస్సారుక తాళమును, ఒక్కొక్క గేయమునందును చేర్చినాడు, అష్టతాళమును అర్ధతాళములుగ నెంచ నగును ఇతని నిస్సారుక తాళము పది మాత్రలు కలదిగను, యతితాళము ।।OO ఇట్లు 12 మాత్రలు కలదిగను ఎంచుకొను ఇటీవల కుంభరాణ అనునతడు కొన్ని గేయములందు ప్రతితాళమును చేర్చి అష్టపదులకు వ్యాఖ్యానము రచించెను. ప్రతితాళము శార్ఙ్గదేవుడు చెప్పినట్లు ।।OO ఇట్టి అంగములతో నుంటచే నిది మన ఆటతాళమునకు తుల్యమగుచున్నది ప్రతి అను తాళము ఆ కాలమున ప్రాధాన్యమును వహించినట్లు కుంభరాణ తెలిపినాడు

కోహలుని తాళ లక్షణము, "తాళప్రకరణము" "తాళకళావిలాసము" "తాళదీపిక" మున్నగు గ్రంథములందు చెప్పబడిన సమకంతాళ, విషమకంతాళ, ఖండకంతాళ, పరాక్రమ, చలమంఠిక, నగుణమంఠిక, వజ్ర, గరుడ, కుంభ, శరణమంఠిక తాళములను శార్ఙ్గదేవుడు చెప్పలేదు వీటిని కొన్ని సోమనాథుడు చెప్పెను వజ్ర, గరుడ, కుంభ, ప్రభృతి తాళములు అంత వ్యాప్తినొంది యుండలేదు.

రాగములవలె తాళము లన్నియు నీకాలమందు దయనను వ్యాప్తియం దున్నట్లు ఎంచవీలులేదు కొన్ని కల్పితములుగనుండి విజ్ఞానవంతులగు పేర్పరులకుమాత్రమే సువిదితము లగుచున్నవి అందుచే అట్టివాటిని అసాధ్యములుగను, అవేద్యములుగను చెప్పుటకు వీలులేదు అష్టోత్తర శతతాళము లిట్టివే ఇవన్నియును నీకాలమందయినను విశేష వ్యాప్తిగలవానిగ నెంచవీలగు కొన్ని ఆది, మఠ్య, ఝంప, యతి, ఏక, ప్రతి, నిస్సారుక, రూపక, అడ్డాది తాళములు బహుళ వ్యాప్తినొందియున్నవి ఇక్లే ఆధునిక మాతాదు లన్నియు బహుళవ్యాప్తి నొందినవి కావు ఆట, త్రిపుట మున్నగు తాళములు తెనుగు గేయములందు మిక్కిలి వాడుకలో నున్నవి వీటిలో ఖండ, మిశ్ర, సంకీర్ణ జాతులతోగం తాళముల ప్రచారము అల్పముగ నున్నది

క్రీ శ 15 వ శతాబ్దియందు కుంభరాణా అనునతడు (క్రీ శ 1433 1468) ఝంప, ఆది, ప్రతిమఠ్య, అడ్డ, చతుర్మాత్రమఠ్య, వర్ణయతి, నవమాత్రమఠ్య, నిస్సారుక రూపక, ద్రుతమంఠిక, ప్రతి, ఏక, త్రిపుట, అను 18 తాళములను చెప్పెను ఆ కాలమునాటి గోవింద్రదీక్షితులు రచించిన "తాళదీపిక" అను గ్రంథమందుకూడ ఈ విషయము కలదు ఆ కాలమునుండి వెలువడిన గేయవాఙ్మయ రీతులయందలి యక్షగానములు, కురవంజులు మున్నగుపాటలు ఆది, అడ్డ, త్రివడ, ఏక, మఠ్య, రూపక, ఝంప తాళములలో చెప్పబడినట్లు తెలియుచున్నది క్రీ శ 16 వ శతాబ్దియందలి తాళ్లపాక వారి గేయములందును రూపక, ఝంప, త్రివడ, పంచఘాత, మఠ్య, ఆట, ఏక, చాపు, రేకు తాళము అనునవి గలవు 17 వ శతాబ్దియందలి సుగ్రీవవిజయము మున్నగు యక్షగానములందు ఆట, ఏక, రూపక, ఝంప, ఆది, త్రివడ తాళములు చెప్పబడినవి కందుకూరి పాపరాజుగారి యక్షగానమున త్రిపుటతాళము ఎక్కువగా వాడబడెను. ఆది, ఝంప తాళములును కలవు తంజావూరు రఘునాథరాయలు (క్రీ శ 1614-1637) ఆది, ద్వితీయ, జయమంగళ, రంగ, శ్రీరంగ, రతి, హంసలీల, కంతాళ, ఖండ, కుడుక్క, శేంఠిక, జయనందన, విజయము అను తాళములను పేర్కొనెను. ఇట్లు ముఖ్యములగు కొన్ని

తాళములు జనులకవ్యాప్తిలోనికి వచ్చుచుండెను. అష్టోత్తర శతములందలివి కొన్ని ఇప్పటి మనసూళాదులందు కలవు. ఇప్పటి ఆది, మఠ్య, అర్ధ, ఏక, ఝంప, రూపక తాళములు ప్రాచీన తాళములందు తెలియవచ్చినవి. ఇప్పటి తాళములందలి అంగములు వాటియొక్క మాత్రాకాలములు పూర్వపు తాళములందుకంటె భిన్నములుగ నున్నవి. ఆదితాళ మిప్పుడు 100 అంగములతో ఎనిమిది అక్షరములు కలిగియున్నది. కాని పూర్వమియ్యది ఒక్క లఘువుమాత్రము కలిగియుండెను. ఇప్పటి అట 1100 అంగములతోనుండగా పూర్వమియ్యది 10 మాత్రలుగల 011 అంగములు గలదై యుండెను. ఇప్పటి ఏక తాళము ఒక్క లఘువుతోనుండగా పూర్వము అది ఒక్క ద్రుతముచే కలిగియుండెను. ఇప్పుడు మఠ్య తాళము 101 అంగములతో నుండగా పూర్వము ఇది SOS ఇట్లు అంగములు కలిగియుండెను. నవ ఝంప తాళము 1UO అను అంగములతోనుండగా పూర్వమున నిది 10 మాత్రలుగల SSI అను అంగములతో నుండెను.

మరియు నిప్పటి కొన్ని సూళాదులకును పూర్వపు తాళములకును కొన్ని పోలికలు కలవు కొన్ని అంతర్భూతములుగ నుండునట్లు ఎంచవగును. శార్ఙ్గదేవుడు తెలిపిన యతిలఘ్ను ఇప్పటి రూపకమునకు తుల్యముగ నున్నది. ప్రతిఅనుతాళము ఇప్పటి అటతాళమునకును, ఝంప తాళము ఇప్పటి మిశ్ర ఝంపతాళమునకును, తురంగలీల తాళము ఇప్పటి ఆదితాళమునకును, సమతాళపు తాళమునకును తుల్యముగ నున్నవి. తక్కిన తాళములను గూడ ఇట్లే పోల్చి ఎంచవగును.

ధ్రువతాళము గీత ప్రబంధమునందలి ధ్రువఖండమును ననుసరించి గ్రహింపబడియుండును. సోమనాథుడు ధ్రువ అయ, ధ్రువమఠ్యాలు అనువాటిని తెలిపెను. ఆధునిక తాళములందు ఇవి చెప్పబడినను గీతములందు మాత్రమే వీటిని మనవారు చేర్చిరి.

త్రిపుట శేక తివడ (తేవడ) అన్నమాచార్యుల కీర్తనలందు ప్రప్రథమముగ చెప్పబడెను. పదప్రబంధమున కనుగుణముగ నీతాళము చెప్పబడియుండును. ఇది శార్ఙ్గదేవుని తృతీయతాళ తురంగలీల తాళమునకు తుల్యమగును శాశ్వపాతవారు చెప్పిన కౌ తా ళ ము. తౌత్తరీయ తాళములందు కలదు ఇయ్యది 1100 అను అంగములతో నుండుటచే దీనిని నవ అటతాళమునకు తుల్యముగ నెంచవగును.

వేదు సూళాది సప్తతాళములు తాదుకతో నున్నవి పూర్వపు అష్టోత్తరశతతాళములు మరుగుపడినను అయ్యవి అంతరించినట్లు ఎంచుటకు వీలులేదని తెలిపితిమి శతవర్షములకు ముందుండిన రామస్వామి దీక్షితులు సప్తతాళములతో మరి యేబదిరెండు తాళములను అష్టోత్తరశత తాళములనుండి చేర్చి అరువదొక్క తాళములతో రాగమాలికను పాడి విఖ్యాతుడయ్యెను. పూర్వపు తాళములు అసాధ్యము అనుకొనక యయ్యవి సుసాధ్యము అని ఇతడు ప్రకటించుచు, వాటితో రాగమాలికను చేర్పుతో చెప్పగలుగుట ఇతని వైశిష్ట్య మన చెల్లును ఈరాగమాలికయందలి తాళములు (1) ధ్రువ (2) మఠ్య (3) రూపక (4) ఝంప (5) త్రిపుట (6) అట (7) ఏక (8) లలిత, (9) ఆనంద (10) రతిలీల (11) జయ, (12) దర్పణ (13) రాజచూడామణి (14) మదన (15) రతి (16) రాజ (17) కీర్తి (18) కుందర (కందుక) (19) మదన (20) క్రీడ (21) విజయనందన (22) రంగ (23) అనంగ (24) వీరవిక్రమ (25) సింహలీల (26) పరిక్రమ (27) సంపద్వేష్ట (28) సమ (29) సింహ విక్రమ (30) చతుర్ముఖ (31) శ్రీనందన (32) విషమ (33) లఘుశేఖర (34) వసంత (35) వనమాలి (36) శ్రీ కీర్తి (37) తృతీయ (38) అంతరక్రీడ (39) అభంగ (40) పార్వతీ (లోచన) (41) కోకిలప్రియ (42) హంసనాద (43) కందర్ప (44) శ్రీరంగ (45) ప్రతాపశేఖర (46) రాగవర్ధన (47) లలిత (48) శ్రీకీర్తి (49) విలోకిత (50) ముకుంద (51) రాజవిద్య (52) చతుర్థ (53) కుడుక్క (కుటుంబ) (54) విజయ (55) తురంగలీల (56) మకరంద (57) నందన (58) రాజబంగాళ (59) నంది (నది) (60) కళ (61) శ్రీ అనుపేర్లతో నున్నవి ఇందు ఆనంద, శ్రీ, కళ అను తాళములు అష్టోత్తర శతతాళములందు లేవు. ఈ తాళములందలి అంగములకు సశబ్ద, నిశ్శబ్ద క్రియలను పాటించుచు గానము చేయుట విశ్వాం

మలచే పాడ్యపడగలదు ఆ విధముగా గానము చేయ బడినపుడే వాటికి ప్రయోజనము కలదు

వి వ స

అస్సామీభాషా సాహిత్యములు - అస్సాము నందు అనేక అనాగరకజాతులకు చెందిన భాషలు వ్యవహారమున గలవు ఈ ముఖ్యకారణమునుబట్టి దానికి 'భాషా శాస్త్రజ్ఞుల స్వర్గము' అను పేరు వచ్చెను 'అసామియా' (అస్సామీభాష) అనునది అస్సామునందలి ముఖ్యభాష దేశమునందలి ఈభాగమునకుగల 'అస్సాము' అను ప్రాచీన నామమునుబట్టి ఆభాష కీపేరు కలిగినది అస్సామునకు, కామరూపము, ప్రాగ్జ్యోతిషము అనునవి ప్రాచీనతరము లయిన పేళ్ళు అస్సామియా అనునది సంపూర్ణవికాసము నొందిన అర్వాచీనమైన ఇండో - ఆర్యనుభాష అది మాగధి అను అపభ్రంశము (భాషా విశేషము) నుండి పుట్టియుండవచ్చును అందలి వ్యాకరణమునందును, పదములందును టిబెట్టుభాష యొక్కయు, బర్మాభాష యొక్కయు ప్రభావము విశేషముగా గోచరించును అందలి పదజాలమున స్వల్పముగా ఆస్ట్రికు భాషాసంబంధముకూడ కలదు క్రీ శ 7 వ శతాబ్ది యొక్క పూర్వార్థమునాటికే కామరూప రాజగు భాస్కరవర్మ యొక్క ముఖ్యపట్టణమును యువాన్ ఛాంగు దర్శించెను ఆకాలమున అచ్చటి భాష మధ్య భారతమునందలి భాషకంటె కొంచెము భిన్నముగా, అనగా, అప్పటి ఆర్య - టిబెట్టు - బర్మాభాషల యొక్క మిశ్రముగా - అతనికి గోచరించెను

క్రీ శ 8-10 శతాబ్దులలో ఇరువదిముగ్గురు సిద్ధపురుషులు 'చర్యా' లేక 'చర్యాపదములు' అను గూఢతత్త్వబోధకము లయిన గేయములను వ్రాసిరి ఆ గేయములందు సహజయానమునకు సంబంధించిన గూఢతత్త్వములును, శృంగార సంప్రదాయములును ముఖ్యవిషయముగా ప్రతిపాదింపబడినవి అవి మొత్తముమీద ప్రాగ్భారతమునకు చెందినవై యున్నవి ఈ చర్యాపదములకు గాని, చర్యాపదములను వ్రాసిన కవులకుగాని బౌద్ధమతముయొక్క గూఢతత్త్వమునకు కేంద్రమై వర్తిల్లిన కామరూపముతో సంబంధము ఊహింపబడుచున్నది

అస్సామీ సాహిత్యయుగమ్ము ప్రశస్తమైన పద్యకావ్యాభ్యుదయోత్పత్తితో ప్రస్ఫుటముగా బయలుదేరెను దాని కాధారములు భారతీయములై సుప్రసిద్ధములైన సంస్కృత వీరకావ్యములును, పురాణములునై యున్నవి 'మాధవ కందళి' (క్రీ శ 1400) అను నాతడు ఆయుగమునందలి కవులలో మిక్కిలి యెన్నదగినవాడు అతడు శ్రీమద్రామాయణాంతర్గతము లయిన మధ్యకాండములైదింటిని సజీవమును, సహజమునైన అస్సామీ భాషలో పద్యరూపముగా అనువదించెను హరివరవిప్రుడు, హేమసరస్వతి అను నిరువురు కవులును రాజగు దుర్లభనారాయణుని (క్రీ శ 1300) సమకాలికులు దుర్లభనారాయణుని కొడుకగు ఇంద్రనారాయణుడు పరిపాలించుకాలమున "కవిరత్న సరస్వతి" కావ్యరచన యొనర్చెను 'రుద్రకందళి' అను మరియొకకవి ఈ యుగమునకుచెందిన శాత్రుమధ్వజుడను సింకొకరాజును పేర్కొనెను 'హరివరుడు' ఈ యుగమునందలి ఉత్తమకవులలో రెండవస్థానము నాక్రమించినవాడు జైమినీయ - అశ్వమేధపర్వమున వర్ణింపబడిన శ్రీరామునకు కుశలవులతోను, అర్జునునకు తన కుమారుడయిన బభ్రువాహనునితోను, ప్రవర్తిల్లిన - యుద్ధముల వృత్తాంతమును అతడు పునఃకథన మొనర్చెను 'హేమసరస్వతి' వామనపురాణమునందలి ప్రహ్లాద హిరణ్యకశిపుల కథను నూరు పద్యములుగా అనువదించెను అనేక పురాణములు ఆధారముగా రచితమైన 'హర-గౌరీ సంవాదము' అను రెండవ గ్రంథముకూడ అతని రచనగానే ఊహింపబడు చున్నది. కవిరత్న సరస్వతీ రుద్రకందళులు మహాభారత - ద్రోణపర్వమునగల జయద్రథవధ అనెడి పర్వమునకు సంబంధించిన స్వల్పభాగమును అస్సామీ పద్య కావ్యముగా కూర్చిరి

క్రీ శ పదునేనవ శతాబ్ది యొక్క అంతమందు శంకరదేవుని అభినవ వైష్ణవోద్యమ (1449-1568) రూపమున దేశమున నొక మహాశక్తితోగూడిన (మత) పునరుద్ధరణము ఆరంభమయ్యెను ఆ యుద్యమముతో సంబంధము లేని మంకరుడు, దుర్గావరకాయస్థుడు, పీతాంబరుడు అను ముగ్గురు కవులు పదునారవ శతాబ్ది ప్రథమ భాగమున తమ రచనలు కావించిరి. వారిలో మంకరకవి దుర్గావరకవి-ఇరువురును 'మనసా' అను పేరుగల సర్ప

దేవత యొక్క ఆరాధనమ్మునకు సంబంధించిన యొక నూతన మతసిద్ధాంతమును ప్రతిపాదించు నిమిత్తమై అస్సామీ భాషలో నొక గేయకావ్య పరంపరను వ్రాసి, తన్మూలమున నొక [illegible]న పురాణమును సృష్టియింప యత్నించిరి. దుర్గావరకవి రామాయణమునందలి కరుణరసాత్మకములయిన ఘట్టములను ఎడనెడ సాధారణ పద్యములతో మేళవించుచు, నొక చిన్న కీర్తనావళిగా రచించెను. పీతాంబరకవియు ఈ రచనా విధానము ననుసరించి, ఉషా పరిణయము, భాగవత దశమస్కంధము చండీ-ఆఖ్యానము అను గ్రంథములను వ్రాసెను. ఈ ముగ్గురు కవుల గ్రంథములకును, వారి సమకాలికులగు ఇతర వైష్ణవకవుల గ్రంథములకును రూపమునందును, విషయమునందును భేదములు. పాచాలి లేక పాంచాలి అనబడెడి ఈ (రచనా) రూపము అనాడు వంగదేశమునందు సర్వసాధారణమయిన రీతియై యుండెను. అనాటి (కావ్య) విషయము బుద్ధికి కంటె ఇంద్రియములకే ఎక్కుడు ప్రీతికరమయినదై యుండెను.

శంకరదేవకవి ప్రతిపాదించిన నూతన వైష్ణవ సంప్రదాయమునందలి ముఖ్యసిద్ధాంతము అద్వైతతత్త్వము. ఈ సంప్రదాయమునకు చెందిన భక్తులు విష్ణు-కృష్ణుని నామమును లో నావృత్తిచేయుట (జపించుట), అతని నామములను ఉచ్చరించుట, లేక అతని దివ్యలీలలను గానమొనర్చుట, ఆ భగవంతుని చేరుటకు ముఖ్యమార్గములని విశ్వసించిరి. దీనికి 'ఏకశరణ నామధర్మము' అని పేరు. ఈ మతము ఏకేశ్వరోపాసనమునే విధించి, తదనుయాయులు ఇతర దేవతారాధనమును చేయగూడదని నిషేధించెను. ఈ వైష్ణవ సంప్రదాయము రాధాకృష్ణమత సంప్రదాయముతో ఏకీభవింపదు. ఈ యుద్యమము దానితోపాటొక సారస్వత విప్లవమునుగూడ కల్గించెను. శంకరదేవ కవియు, అతని ప్రియశిష్యుడును, మాధవదేవ కవియు అనేకములయిన కీర్తనములను, రూపకములను, పద్యకథలను తదితర సారస్వత ప్రక్రియలను రచించిరి. ఈ సాహిత్యయుగము ఏకమతగ్రంథ యుగము అనగా భాగవతయుగము, ఏకదేవయుగము అనగా విష్ణు-కృష్ణ యుగము అనిచెప్ప శంకరదేవకవి భాగవత పురాణము నందలి పన్నెండుస్కంధములలో ఎనిమిది స్కంధములను అనువదించినట్లు తెలియుచున్నది. ఆ పురాణమునందలి శేషించిన స్కంధములను అనువదించుటకయి ఇతరేతర విద్వాంసులు ప్రోత్సహింపబడిరి. శంకరదేవకవి కృతులలో అత్యుత్తమ రచనయైన 'కీర్తనఘోష' అను గ్రంథము భాగవతసారరూప మనవచ్చును. శంకరదేవకవి భాష చాలవరకు సరళమైనది. అందలి స్వరమాధురిలో సౌందర్యగాంభీర్యములు రెండును ప్రవ్యక్తము లగు చుండును.

వరగీతములు (Bargitas) అను అనేక కీర్తనములను, పత్నీప్రసాదము కాళీదమనము, కేళిగోపాలము, రుక్మిణీహరణము, పారిజాతహరణము, రామవిజయము, అను నాటకములను రచించుటవల్ల ఇతడు సృజనాత్మక ప్రతిభతోను, ధైర్యముతోను భాష యొక్క పరిధిని విస్తృతమొనర్చి 'వ్రజబులి' భాషయందు నూతనమైన జాతీయ (idiom) ప్రయోగసంప్రదాయమును కల్పించెను.

మాధవదేవకవి వరగీతములను 'చోరధరా' 'పింపరాగుచువా' మున్నగు నాటకములను వ్రాసెను. వాటియందు అతని గురువుయొక్క కృతులందుకంటె ఎక్కుడు కోమలమైన శిల్ప కౌశలము కనిపించును. శంకరదేవకవి కృతులందు దాస్య భావము ప్రవ్యక్తమగుచుండ, మాధవదేవకవి రచనలందు వాత్సల్యము అతిశయించును. మాధవదేవకవి శ్రీకృష్ణుని బాల్య క్రీడలను అమితోత్సాహముతో వర్ణించెను. బాలకృష్ణదేవుడు తన తల్లియగు యశోదకును, బృందావనమునందలి గోపికలకును ప్రదర్శించిన లీలలును, అతడు వారి ఆజ్ఞకు బద్ధుడగుటయు ఆ కవికి అనిర్వాచ్యమైన ఆశ్చర్యమును కలిగించెను. 'నామఘోషా' అనునది అతడు రచించిన మహోత్కృష్టమైన కావ్యము. అందాతని ఉత్తమ భక్తియు, తత్త్వజ్ఞతయు తేటపడుచున్నవి.

శంకరదేవ కవికి సమకాలికులయిన మరి యిరువురు ప్రముఖ కవులు కలరు. వారు అనంత కందళి, రామసరస్వతి అనువారలు. వారిలో మొదటికవి వైష్ణవ గుర్వాదేశమును పురస్కరించుకొని భాగవతము యొక్క ఉత్తరార్థమునందలి దశమస్కంధమును అనువదించెను. రెండవకవి వినమ్రతతో ఆ సాధువునకు అనుయాయియై అతని మెప్పించెను. కందళికవి రచించిన 'కుమార

హరణము' లోకప్రసిద్ధమైనది. అందు ఉషానిరుద్ధుల ప్రణయకథ వర్ణితమైనది. అతడు భాగవతమునందలి అనేక స్కంధములను అనువదించెను. రామాయణమును స్వతంత్ర కావ్యముగా రచించెను. మాధవ కందళి కవి యొక్క భావాది శౌర్య మీతని కృతులందు కొంతవరకు కనుపించును. రామసరస్వతి కవి ప్రచురముగా మహాభారత విషయములను చేపట్టి వ్రాసెను. వాటిలో నతడు ముఖ్యముగా వనపర్వమును విపులముగా పెంచుచు కొన్ని విషాదాంత కావ్యములుగా రచించెను (ఇట్టి రచనయందు అతనికి 'సాగర్ భరి' వంటి అను యాయులు అనేకులు కలరు. సాగర్ భరి కవి 'ఖటాసుర వధ'ను వ్రాసెను) సరస్వతికవి 'భీమ చరితము' అను మృదుహాస్య భరితమైన కావ్యమును రచించెను. శ్రీధర కందళికవి రచించిన 'కాన్ ఖోవా' (కర్ణభక్షకుడు) అను రచన మరియొక రమ్యమై హాస్యరస విశిష్టమైన కావ్యము. భక్కవి ఘును (గుండి) చా - యాత్రా అను కావ్యమును కూడ నిర్మించెను.

గోపీనాథ పాఠకకవి (క్రీ శ 17 వ శతాబ్ది ప్రారంభము), దామోదర దాసకవి, లక్ష్మీనాథ ద్విజకవి, పృథు రామ ద్విజకవి మున్నగు నితర రచయితలు మహాభారత భాగములను పద్యరూపమున అస్సామీ భాషలోనికి అనువదింప గడగిరి. హృదయానంద కాయస్థ కవియు తదితరు లయిన అప్రధానకవులును రామాయణ భాగములను భాషాంతరీకరించిరి. 19 వ శతాబ్దియొక్క ఆదియందు శ్రీకంఠ సూర్య విప్రకవి, హిందీభాషలోని తులసీదాసు యొక్క 'రామచరిత మానస' మను గ్రంథమును పద్య కావ్యముగా అస్సామీ భాషలో వ్రాసెను. గోవింద మిశ్రుడు, రత్నాకర మిశ్రుడు, భగవద్గీతను అత్యంత సామర్థ్యముతో పద్యరూపమున రచించిరి. గోపాలచరణ ద్విజుడు (క్రీ శ 16 వ శతాబ్ది), భవానంద మిశ్రుడు (క్రీ శ 16 వ శతాబ్ది), విద్యాచంద్ర భట్టాచార్యుడు (16 వ శతాబ్ది) అను కవులు హరివంశమును చక్కగా అనుసరించి వ్రాసిరి. పిదప పురాణములు అనేక పద్య రచయితల దృష్టి నాకర్షించెను. కాని అత్యుత్తమకవులు తమ దృష్టిని భాగవతపురాణముపై ప్రసరింపచేసి రని చెప్పవచ్చును. శంకరదేవకవి, అనంతకందళికవి, అనిరుద్ధ కాయస్థకవి, కేశవదాస కాయస్థకవి, విశ్వానందకాయస్థ కవి (క్రీ శ 17 వ శతాబ్ది), తదితరులును భాగవత పురాణ రచనా నిమగ్నులైరి. ఇతర పురాణములను అనువదించినవారును, అనుసరించి వ్రాసిన వారును ఈ క్రింద పేర్కొనబడుచున్నారు. విష్ణుపురాణమును భాగవత మిశ్రుడును (క్రీ శ 17 వ శతాబ్ది), బృహన్నారదీయ పురాణమును భువనేశ్వర వాచస్పతి మిశ్రుడును (క్రీ శ 18 వ శతాబ్ది ఆదియందు), ధర్మపురాణమును కవిచంద్రద్విజుడును (క్రీ శ 18 వ శతాబ్ది), బ్రహ్మవైవర్తపురాణమును బలరామద్విజ దుర్గేశద్విజులును (క్రీ శ 18 వ శతాబ్ది), మార్కండేయ పురాణమును రుచినాథ కందళియు (క్రీ శ 18 వ శతాబ్ది), రంగనాథ చక్రవర్తియు (క్రీ శ 17 వ శతాబ్ది) వ్రాసిరి.

ప్రాచీనమైన అస్సామీ సాహిత్యమునందు పెక్కు పద్య కథా కావ్యములు (Verse Romances) ను కలవు. కలాపచంద్ర కృతమైన 'రాధా చరితము,' రామద్విజ కవి రచితమైన మృగావతీ చరితము, ద్విజవరప్రణీతమైన మాధవసులోచనోపాఖ్యానము, ప్రకృతమునకు ఉదాహరణములు. పంచారకవియగు రామసూర్య విప్ర కృతమైన శియాల్ గోసాయీ (The fox-Saint C 1616) అనునది ఒక అద్వితీయమైన పద్యకథా కావ్యము. రామానందద్విజకవి వ్రాసిన మహామోహకావ్యము కృష్ణ మిశ్రుని ప్రసిద్ధమైన ప్రబోధచంద్రోదయము నాధారముగా చేసికొని వ్రాయబడినది. హితోపదేశమును 'ద్వాత్రింశత్పుత్తళిక'ను రామమిశ్రకవి అనువదించెను (1654-68).

శంకరదేవుడును, మాధవదేవుడును రచించిన వర గీతములను అస్సాముననగల వైష్ణవ మహంతులు అనేకులు అనుకరించిరి. ఇట్టి అనుకరణమునందు గోపాలదేవుడు, అనిరుద్ధుడు, శ్రీరాముడు, యదుమణి రామానందుడు అను కవులు కొంత విశిష్టతను గాంచిరి. ఈ కృష్ణగీతము లకు 18 వ శతాబ్ది ఆరంభమున రచితములైన శాక్త గేయములును, రాధాకృష్ణగేయములును చేరినవి. ఈ గేయములను రుద్రసింహుడు (క్రీ శ 1696-1714), శివసింహుడు (క్రీ శ 1714-44) అను రాజులును, వారి రాజ్యకాలములందున్న కవులును వ్రాసిరి. అట్టి కవులలో

విఖ్యాతుడు రామనారాయణకవిరాజ చక్రవర్తి అతడు గీతగోవిందమును, బ్రహ్మవైవర్త పురాణమునందలి కృష్ణజన్మ ఖండమును, ఆ పురాణాంతర్గతమేయైన ప్రకృతిఖండమునందలి తులసీ - శంఖచూడ ఉపాఖ్యానమును అనువదించెను అతడు శాకుంతల కావ్యమును కూడ వ్రాసెను రామచంద్రవరపాత్రుడు అను రాజకీయోద్యోగి యోగినీ తంత్రమును కొంతవరకు అనువదించెను అనందలహరిని అనంతాచార్యుడు అస్సామీ పద్యకావ్యముగా వ్రాసెను 'మనసా' అను సర్పదేవత యొక్క పూజావిధానము నారాయణదేవుడు రచించిన పద్మపురాణమునందు ప్రకటింపబడినది శంకరదేవ కవియొక్క శైలిని మహాదేవకవియొక్క శైలిని, పురస్కరించుకొని వైష్ణవ సంస్థలకు చెందిన పెక్కురు ఉత్తమ పురోహితులు రూపకములను రచించిరి

దైత్యారిఠాకురుడు, వైకుంఠుడు అను కవులు జీవిత చరిత్ర రచనకు ఆరంభకులు వారందరును శంకరదేవకవియొక్క జీవిత చరిత్రలు రచించిరి పిమ్మట వచ్చిన కవులు ఆ యాచారమును పాటించిరి సూర్యఖరి దైవజ్ఞుడును (క్రీ శ 1798), రతికాంతుడును (క్రీ శ 18 వ శతాబ్ది) తదితరులును అస్సామీయులయిన కోచి రాజుల వృత్తాంతములను పద్యకావ్యములుగా వ్రాసిరి, 19 వ శతాబ్దియందుకూడ విశ్వేశ్వరుడు, దుతిరాముడు అను నిరువురు కవులు పద్యరూపమున 'అహోమరాజ్య పతన చరిత్ర'ను రచించిరి వ్యావహారిక (useful) కళలను గూర్చి వ్రాయుటకుకూడ పద్యమే ఉపయోగింపబడెను బకుళకాయస్థకవి వ్రాసిన కితాబత్ - మంజరి (క్రీ శ 1484 సం) ఇందుల కుదాహరణము అందు గణితము, ఆయవ్యయ లేఖనము (Book keeping), క్షేత్ర పరిమాపనము (Land Survey) వివరింపబడినవి

అస్సామీ వచనకావ్యము ప్రబలమైన సంప్రదాయము కలది ఆ వచనమునకు శంకరదేవుడు, మాధవదేవుడు రచించిన రూపకములు ముఖ్యోదాహరణములు. అవి వ్రజబులి భాషాసంప్రదాయానుసారముగా వ్రాయబడినవి వైకుంఠనాథకవి (క్రీ శ 1588-1688) భాగవతమును భగవద్గీతను ప్రౌఢమయిన వచనములో అనువదించెను వాటిలో నతడు ప్రాచీనకవుల కృతకశైలిని వాక్యప్రక్రియలను అనుసరించెను. ఆ కాలమునందే గోపాలచంద్రు డను కవివర్యుడు శంకరదేవకవి రచించిన భక్తిరత్నాకరము అను సంస్కృత గ్రంథమును అతి రమ్యమయిన వచన శైలిలో అనువాద మొనర్చెను రఘునాథమహంతకృతమయిన (క్రీ శ 1658) కథా రామాయణము, పద్మపురాణము, క్రియాయోగసారము (కవిపేరు తెలియదు), కృష్ణానందుని సాత్వతతంత్రము, కథా ఘోష - ఇవి అనంతర శతాబ్దులలో పుట్టిన మత విషయకము లయిన ప్రాచీన వచన కావ్యములు

వైష్ణవ గురు చరితములయందును బురంజీ (Buranji) అను పేరుగల అహోమరాజ్య చరితములయందును, నిత్య వ్యవహారమునగల వచనము ఉపయోగింపబడినది 17 వ శతాబ్దియొక్క అంత్యభాగమునుండి ఈ రెండురకముల వచన వాఙ్మయములు ఎడతెగకుండ పెంపొందినట్లు కనిపించును పురణి, అసమ, బురంజీ అనుగ్రంథములకు సంపాదకుడు గోస్వామి (క్రీ శ 1922) అసమ బురంజీ అనుకృతికి సంపాదకుడు డాక్టరు భూయాన్ (క్రీ శ 1945) అనువారలు కథాగురుచరితమునకు ప్రకాశకుడు లేఖరు (క్రీ శ 1952) అనువారలు ఈ కృతులు రచనా సౌందర్యమును బట్టియు, విషయ ప్రతిపాదనమును బట్టియు కొలుదొత్తి రచింపబడిన చరిత్ర బురంజీ వచన కావ్యములకు ఉత్తమ నిదర్శనములు ఈ రీతిగల చరిత్ర రచనము 19 వ శతాబ్ది ఆరంభమువరకును కొనసాగుచుండెను ఈ కాలమున కాశీనాథ ఫుకన్‌కవియు, మణిరామ, దివాన్‌బారువా హరకాంతబారువా అనువారు అస్సామీ చరిత్ర గ్రంథములను సంకలన మొనర్చిరి

వ్యావహారిక కళలనుగూర్చిన గ్రంథములందుకూడ ఈ మాత్ర వచనరీతి ఉపయోగింపబడెను సుకుమార బరకాథు అను కవి వ్రాసిన హస్తివిద్యార్ణవము (క్రీ శ 1784 - ఇది ఏనుగులనుగూర్చి తెలుపు గ్రంథము దీనికి మూలమొక సంస్కృత కృతి), అశ్వచికిత్సను బోధించు ఘోరా నిదానము (ఘోటక నిదానము) అను గ్రంథము, గణితమును ప్రతిపాదించునట్టి కాశీనాథకవిరచితమైన లంకర్ - ఆర్యా అను గ్రంథము - ఇవి ఈ జాతికి చెందిన వచన కావ్యములు ఈ కాలమునకు చెందిన మరియొక

ప్రసిద్ధమైన గ్రంథముకూడ కలదు. అది శుభంకరకవి వ్రాసిన 'హస్తముక్తావళి' కి అనువాదరూపమునను, వ్యాఖ్యాన రూపమునను ఉన్నది

ఆధునిక యుగము క్రీ శ 1826 వ సంవత్సరము నందు జరిగిన యాండాబు (yandabu) సంధి ననుసరించి అస్సాము బ్రిటిషు రాజ్యములో కలుపుకొనబడెను పిదప పాతిక సంవత్సరములవరకు అస్సాము పెక్కు ఆపత్తులకు గురియయ్యెను క్రీ శ 1836 వ సంవత్సరమున విద్యాలయములలోను, న్యాయస్థానములందును వంగ భాష అస్సామీభాషయొక్క స్థానము నాక్రమించెను కాని ఆ శతాబ్ది మధ్యభాగములో జాతీయతాభిమానము నిద్రనుండి మేల్కొని గర్జింపదొడగెను అమెరికను బాప్టిస్టు మిషనరీలు అస్సామీభాషయందును, అస్సామీభాషపైనను గ్రంథములను ప్రచురించి, జాతీయ చైతన్యమునకు నూతన ప్రాబల్యము చేకూర్చిరి కాశీనాథపుకన్ రచించిన చరిత్ర (క్రీ శ 1844)యు, రెవరెండునాథను బ్రౌను వ్రాసిన అస్సామీ భాషావ్యాకరణ వ్యాసములును (క్రీ శ 1844), డాక్టరు మైల్సు బ్రాన్సునుయొక్క అస్సామీనిఘంటువును (1867), అనాటి మిషనరీ ప్రచురణములకు ఉదాహరణములు క్రీ శ 1818 వ సంవత్సరము నాటికే వంగదేశమునందలి శ్రీరామపురమున నున్న మిషనరీలు అస్సామీభాషలో బైబిలును ప్రకటించిరి క్రీ శ 1846 వ వత్సరమునందు బాప్టిస్టులు 'అరుణోదయ' అను మాసికపత్రికను వెలువరించిరి అస్సామీ భాషలోనికి ఆధునిక శైలి ప్రవేశించుట కీపత్రికయే ముఖ్యకారణ మయ్యెను. ఆనందరామ ఫుకను అనువానియొక్కయు, ఈ మిషనరీల యొక్కయు ప్రయత్నములే ముఖ్యముగా క్రీ శ 1872 వ సంవత్సరమున అస్సామీభాషకు రాజకీయ గౌరవము తిరిగి లభించుటకు కారణములయ్యెను అందుచే ఈ కాలమున నొక సారస్వతోజ్జీవనము మొదలయ్యెను

హేమచంద్రబారువా అనువాడు అర్వాచీనమయిన అస్సామీసారస్వతమునకు ఆద్యుడగు కవివర్యుడు అతడు వ్యాకరణములను, నిఘంటువులను రచించి తన్మూలమున అస్సామీభాషకు ప్రామాణికత్వమును స్థిరపరచెను అతడు అవహేళనాత్మకమయిన (Satires) బాహిరి రంగ్ చంగ్ భితరి కొవా భాతురీ అను వ్యాసమును (1861), కానీయా-కీర్తన అను నాటకము రచించి సంఘమునందుగల దురాచారములను రూపుమాపుటకు ప్రయత్నించెను ఆధునిక సాహిత్యమున మొట్టమొదటగా చరిత్రను, జీవిత చరిత్రను వ్రాసినకవి గుణాభిరామ బారువా అనువాతడు రమాకాంత చౌధురి తన అభిమన్యువధ (క్రీ శ 1875) అను కావ్యమునను, భోలానాథదాసు అను కవి తన సీతాహరణ కావ్యమునందును, (క్రీ. శ 1888) మొదటిసారిగా ప్రాసరహితమయిన పద్యరచన (Blank verse) నవలంబించిరి

లక్ష్మీనాథబారువా అను కవి ఆధునికమైన అస్సామీ వాఙ్మయమునందు మిక్కిలి గొప్ప వ్యక్తి అతడు క్రీ శ 1889 వ సంవత్సరమున తన మిత్రులయిన చంద్రకుమార అగర్ వాలా, హేమచంద్ర గోస్వామి అనువారి సహాకారముతో 'జోనాకి' అను నొక పత్రికను ఆరంభించెను అతడు హేమచంద్రబారువా యొక్క శైలికి సంపూర్ణతను గూర్చి అర్థానిని వివిధములును, ఆధునికములు అయిన అస్సామీసాహిత్యప్రక్రియలను రచించుటకు ముఖ్యసాధనముగా నొనర్చెను. అతడు రచించిన సాంఘికములును, రాజకీయములును, సారస్వత విషయకములును అయిన అవహేళనాత్మక కావ్యములందు హేమచంద్రకవి ప్రభావము ప్రస్ఫుటముగా కనిపించును అతడు రచించిన కథానికలందును, నాటకములందును, ప్రహసనములందును, నవలలయందును ముఖ్యముగా అస్సామీ పాత్రలే వర్ణితములగుట ప్రీతిని గొలుపుచుండును బెజ్ బరువా, గోస్వామి, అగర్వాలా అను కవులు 19 వ శతాబ్ది ప్రారంభములో ఆంగ్లేయ సారస్వతమునందు వెలసిన కాల్పనికాభిరుచిని (Romanticism) అస్సామీ కావ్యరచనయందు ప్రవేశపెట్టిరి ఇప్పటి కావ్యములందు లౌకికత కంటె ఆత్మాశ్రయత అధికమయ్యెను కావ్య విషయము మిక్కిలి విస్తృతమయ్యెను సోనెట్సు (Sonnets) (పదునాలుగు పాదములుగల వృత్తము) మొట్టమొదట వ్రాసినవాడు గోస్వామియే కాని తరువాతి కాలములో అతడు దేశమునందలి పురాతన వస్తుపరిశీలనమునందు నిమగ్నుడయ్యెను అగర్ వాలా రచించిన కావ్యములందు ఆదర్శకత్వము అను గుణము అత్యంత ప్రస్ఫుటముగా

గోచరించును కమలాకాంత భట్టాచార్యుని అపరిణతము లయిన పద్య కావ్యముల యందును, ప్రౌఢములయిన వచన కావ్యములయందును, దేశభక్తియు, బుద్ధి వైభవమును ముఖ్య గుణములుగా భాసిల్లెను పద్మనాథ గోహైన్ బారువా అను ప్రఖ్యాతకవి చరిత్రాత్మకములైన నాటకములను, నవలలను సృజించుటయందు విజయము గాంచెను కవితావిశారదు డగు నతడు స్వీయ విషయములను కథాత్మక కావ్యములుగ వర్ణించెను పిదప నతడు తన జీవిత శేషమును మత విషయక గ్రంథములను నిష్ఠతో వ్రాయుటకు వినియోగించెను మరియు నీతడు వచన రచనయం దొక ప్రత్యేకతను గడించెను లంబోదరబరా, సత్యనాథబరా అనువారిరువురును వచన రచనయందు వైశిష్ట్యమును సంపాదించినవారే వారిలో సత్యనాథబరా తన రచనలలో కొన్నింటికి బేకన్ [illegible] వ్యాసములను ఒరవడిగా గ్రహించెను రజనీకాంత - బరదలై అనునాతడు చరిత్రాత్మకములును కల్పనాత్మకములైన తన నవలలయందు స్కాటు కవిని బంకించంద్ర ఛటోపాధ్యాయుని మించుటకై యత్నించెను హితేశ్వర్ బర్ బారువా అనునతడు కథా కావ్య రచనయందు ఖ్యాతి గాంచినాడు దుర్గేశ్వరశర్మ సహజమును కావ్యోచితమునైన భాష నుపయోగించుట యందు విశిష్టతను గన్నవాడు

ఇరువదియవ శతాబ్దియందలి రచయితలు ముఖ్యముగా 'జోనాకి' (అను సంచిక) యొక్క ఆదర్శములను అనుసరింప యత్నించిరి బాహి (Bahi) అను పేరుగల బెజ్ బరువా యొక్క మాస సంచిక వాఙ్మయరంగమున క్రొత్త రచయితలను ప్రవేశ పెట్టుటకును, వారిని తీర్చి దిద్దుటకును ముఖ్యసాధన మయ్యెను రఘునాథ చౌధురీ అను కవి పక్షులను గురించి వ్రాసిన కావ్యములు అసాధారణ కళాకౌశల్యమున పరాకాష్ఠ నొందెను వాటియం దాతడు ప్రకృత్యారాధనమును సంకీర్తించెను అంబికాగిరి, రే, చౌధురి రచించిన కావ్యములయందు గూఢ ప్రేమతత్త్వము, జీవితము యొక్క దుర్దాంతమైన శక్తి సంపద, ఉత్కటమైన దేశభక్తి, వాటి దశాంతరములు అను లక్షణములు లక్షితములయ్యెను జతీంద్రనాథదుసరా అను కవి రమ్యము లయిన గేయములను రచించెను వాటియందు నిరంతర శోకభావ మొకటి వ్యాప్తమై కన్పడును అతడు భిన్న దేశములలో భిన్న కాలములలో ప్రవర్తిల్లిన కవితారచనలయందలి అందచందములను తనలో జీర్ణించుకొని వాటిని విన్యాస విశేషములచే నవ్యములుగా చిత్రింపగల్గిన సునిశితబుద్ధి వైభవముకల కవివర్యుడు ఇతని 'ఒమర్ తీర్థ' అను గ్రంథము ఉమర్ ఖయ్యామునకు వివరణాత్మకమైన అనువాదము సూర్యకుమారభూయా, రత్నకాంతబరకాకతీ, లక్ష్మీనాథఫుకను, శైలధరరాజ్ ఖోవా, నళినీబాలాదేవి అను కవుల గేయములు రూపమునందును, విషయమందును ప్రత్యేకగుణవిశేషములు కలవి డింబేశ్వర నియోగ్, వినందచంద్రబారువా, అతుల్ చంద్ర హాజరికా, దైవచంద్ర తాలూక్ దార్ అను ఉత్తమకవుల బృందము 1920 ప్రాంతమున వెలసెను 1980 వ సంవత్సర ప్రాంతమున వెలసిన కవులలో దెల్లి దేవకాంత బారువా అనునాతడు అత్యుత్తముడు అతని ప్రణయ కావ్యములందు నూతనమైన మీమాంస, విషయ నవ్యత గోచరించును గణేశచంద్ర గోగోయి ప్రణీతములయిన ప్రేమగీతములలో హృదయ మార్దవము, దుఃఖాత్మకత ప్రవ్యక్తము లగును విస్తరభీతిచేత ఈ యుగమునకు చెందిన ఇతరకవులలో, చంద్రధర బారువా, పద్మధర చలిహా, నీలమణిఫుకను, ఉమేశచంద్ర చౌధురీ, కమలేశ్వర చలిహా అను కవులపేర్లు మాత్రమే పేర్కొనబడినవి

నాటకక్షేత్రమునందు అతులచంద్ర హాజరికా అను కవి బహుగ్రంథకర్తయై విలసిల్లెను జ్యోతిప్రసాద అగర్వాలా అనుకవి పౌరాణికమైన శోణితకుంవరీ, అను నాటకమును, చారిత్రకము సాంఘికముకూడ నగు 'కారెంగర్ లిగిరి' అను నాటకమును రచించెను అవి లక్షణమునందును కళాశిల్ప విషయకముగాను, పరాకాష్ఠ నొందిన నాటకములు మిత్రదేవమహంత, ఇంద్రేశ్వర్ బర్ఠాకూరు, నకులచంద్ర భూయా ప్రసన్నలాల్ చౌధురీ అను నాటకరచయితలును, తదితరులును అస్సామునందలి కళాభిమానయుతములైన (Amateur) నాటకశాలల యొక్క ఉపయోగార్థమై విరివిగా నాటకరచనను సాగించిరి అస్సామీ నవలారచన ఎక్కుడు ఫలప్రదమైనది కాలేదు దండినాథ కలితా, దైవచంద్ర

కాలూక్‌దార్ మున్నగువారు, నవలారచయితలలో పేర్కొనదగినవారు

ఇయ్యుగమున కథానికా (Short Story) రచనము విశేషముగా పెంపొందెను శరచ్చంద్ర గోస్వామి నిరంతర శ్రద్ధతో నీవాఙ్మయ ప్రక్రియ నారాధించెను 1930 వ సంవత్సర ప్రాంతమున ఉత్తమకథకు లనేకులు బయలుదేరిరి మహిచంద్రబరా, హలిరామడేకా అను కవులు హాస్యరస విశిష్టములును, అవహేళనాత్మకములును అయిన కథలను రచించిరి బీణాబారువా, రమాదాసు, మునీన్‌బర్కటకి, కృష్ణభూయా, నగేంద్ర నారాయణ చౌధురి, త్రైలోక్యనాథ గోస్వామి అను వారు కథారచనయందు ప్రసిద్ధినొందిన మరికొందరు లక్ష్మీధర శర్మ వ్రాసిన కథలలో వివేక గాంభీర్యము, అసాధారణ భాషాపటిమ కేటవడును అబ్దుల్ మాలిక్ అనునతడు తన కృతులందు ప్రవ్యక్తములయియున్న పేదవారియందలి సానుభూతి, అనర్గళ భాషా విభుత్వము అను గుణములచే అత్యంత సమర్థుడగు కథకుడుగా గణుతికెక్కెను

లక్ష్మీనాథ బెజ్‌బారువా అను కవి రచించిన సారస్వత వ్యాసములకు పిదప చిత్రసేన జఖరియా అను నాతడు సుబోధమగు వ్యాసగుచ్ఛమును వ్రాసెను తరుణరామ్‌ఫుకను అనుకవి వేటనుగూర్చి వ్రాసిన కథలు రమ్యమయిన ధారాశుద్ధితో నలరారుచున్నవి సూర్యకుమార భూయా, సోణారామ, చౌధురి, ఆనంద చంద్ర అగర్వాలా మున్నగు రచయితలు విశిష్టములైన పెక్కువ్యాసములను వివిధములయిన పత్రికలలో ప్రచురించిరి వాణీకాంత కాకతికవి ప్రాచీనమును, అర్వాచీనము నయిన అస్సామీసారస్వతమును అధునిక విమర్శనదృష్టితో పరామర్శించెను విరించికుమార్ బారువా, ఉపేంద్ర చంద్రలేఖారు, తీర్థనాథశర్మ, మహేశ్వర్ నియోగ్ మొదలగు యువకవులు 1930-40 సారస్వత రంగమున కృషి చేయగడగిరి

సుమారు 1940 వ సంవత్సర ప్రాంతమున నూతన విమర్శన సృష్టిగల క్రొత్తతరమునకు చెందిన కవులు అప్పటికి అమలులోనున్న సారస్వత నియమములపై తిరుగుబాటు కావించిరి అప్పటికే కథానికారచన యందు మానసికవృత్తి పృథక్కరణమునకు (psycho-analysis) స్థానము లభించెను స్వేచ్ఛా వృత్తములను అల్పసంఖ్యాకు లయిన కవులు వాడిరి లక్ష్మీనాథ బెజ బారువా రచించిన నూతనజీవిత చరిత్రయందు ఈ నూత్న విమర్శన దృక్పథము ప్రకాశమునొందెను

ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామమువలన అస్సామీజనుల సుఖమయ జీవితమున నొక విలక్షణమయిన అలజడి కలిగెను సారస్వతాభివృద్ధి కుంఠిత మయ్యెను మరల ప్రచురింపబడదొడగిన పుస్తకముల యొక్కయు, పత్రికల యొక్కయు— ధోరణినిబట్టిచూడ నాటి యందలి ప్రాచీన సారస్వత - ఆదర్శభంగము భయావహమయి కన్పట్టెను కృశించిన అస్సామీ సారస్వతముపై దూరస్థములును, సమీపస్థములు నయిన అనేక సారస్వతముల యొక్క ప్రభావము పడుటచే నది మిక్కిలి వికృతి నొందెను అట్టి వికృతి ముఖ్యముగా కవిత యందు గోచరించెను ఈకవిత్వమును కవులు ఉత్సాహముతో జయప్రదముగా సాగించిరి అమూల్య బారువా, నవకాంత బారువా, హేమ బారువా, హరివర కాకతి మున్నగు కవులు విశ్వవాఙ్మయము యొక్క భిన్నభిన్న ప్రక్రియలను ప్రోత్సాహముగ ప్రచురింపదొడగిరి ఈ కవి బృందములో నవకాంతబారువా అను కవి అత్యుత్తముడుగా ప్రశంసనొందెను బీణాబారువా అనునతడు రచించిన జీవనర్ బాటాత్ అను రచనయు, రాధికా మోహన గోస్వామికృతమైన దాకనైయా అనుకృతియు, నవకాంతబారువా అను కవిచేరచింపబడిన కపిలీ-పరీయా సాధు అను రచనయు, అత్యుత్తమ నవలలుగా పేర్కొనదగియున్నవి మహమ్మదు పియారు మొదలగువారు చిన్న చిన్న నవలలను ప్రచురించిరి కథానికా రచనము ఇప్పటికిని ప్రబలముగానున్నది జోగేశదాసప్రభృతులు కథానికా రచనయందు కృతహస్తులైరి

అస్సామీ వాఙ్మయమున ఏకాంకికా రచనమింకను పరిణతినొందియుండలేదు కళాభిమానులయిన (Amateur) నటులు దీనిని ప్రదర్శనయోగ్యముగా గ్రహించిరి ఆలిండియా రేడియో గువాహాటి (Gauhati) వారొసగిన దోహదముచే ఏకాంకికా రచన పెంపొందుచున్నది బీణా దేవి రచించిన 'ఏకేలార్ బాట్' అనునది ఒక అత్యుత్తమ కృతియై యున్నది అందు ఒక చిన్న సంఘటనము అనగా

లోక మధ్యమతరగతి కుటుంబములకు చెందిన రెండుతరములవారికి ఘటిల్లిన భావసంఘర్షణము చక్కగా వివరింపబడినది

అస్సామీ వాఙ్మయమునందలి జానపద కవితాసంపత్తి చెప్పదగినది అది గుణముచేతను, విషయముచేతను వైవిధ్యమునొందినది వనగీతములు, బిహుగీతములు, వివాహగీతములు, జోలపాటలు, బాలక్రీడా గీతములు, బారమాహిగీతములు, ద్వాదశమాసగీతములు, పడవ పాటలు మున్నగునవి ప్రకృతమునకు ఉదాహరణములు అనేక జానపదకథలును కలవు ! వాటికి నడుమ నడుమ లలితములును కరుణ రసాత్మకములు నైన పాటలు ఇమిడియుండును అస్సామీ వాఙ్మయమున వీరగీతములును పెక్కులు గలవు చరిత్రాత్మక గీతములలో బరఫుకనరగీతము పేర్కొనదగినది (క్రీ శ 19-వ శతాబ్ది) అస్సామీ వాఙ్మయమున సారస్వత వ్యాసములను వ్రాసిన వారిలో మహేశ చంద్రదేవ గోస్వామియు, తదితరులైన యువకులు అనేకులును కలరు ఈ వాఙ్మయమున సారస్వత విమర్శనముకూడ విశేషముగా పెంపొందినది ఉపాధ్యాయ వృత్తికి చెందిన కొందరు విమర్శకులు ఆధునిక సమస్యలపై వ్రాయుటకు బదులుగా ప్రాత విషయములను గూర్చి మాత్రమే వ్రాసిరి మొత్తము మీద ఆధునిక సారస్వత వాతావరణము సజీవముగా, వీర్యవంతముగా, ఆశాజనకముగా నున్నదని చెప్పనగును

బా మ వి

అస్సీరియా - అస్సీరియాయను నామముతో నేడు మనము వ్యవహరించుచున్న దేశమునకు అస్సీరియా భాషలో "అషుర్" అనియు, పారసీక భాషలో "అథుర్" అనియు పేళ్లు ఉండెను ప్రాచీన కాలమున ఈ దేశీయులు గొప్ప రాజ్యమును స్థాపించి వీరులని పేరుగాంచుటయే గాక, చక్కని నాగరికతను పెంపొందించుకొనిరి ఐరోపాఖండ చరిత్రలో రోమకజాతివారి కెట్టి ప్రశస్తి గలదో, ఆసియా ఖండమునందు అస్సీరియావారికికూడ అట్టి విఖ్యాతియే కలదు

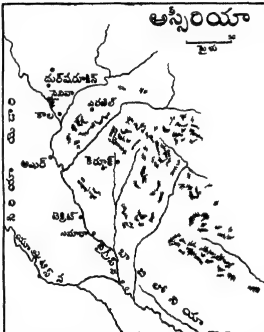
అస్సీరియా నేటి మెసపొటేమియా దేశములోని ఉత్తర భాగము దీనికి ఉత్తరమునను, తూర్పునను కొండల వరుసలును, దక్షిణమున ప్రాచీన బాబిలోనియా రాజ్యమును, పశ్చిమమున సిరియా ఎడారియు కలవు అస్సీరియా రాజ్యముగుండ టైగ్రిసునది తన ఉపనదులతో కూడ ప్రవహించి, అచ్చటి భూమిని సారవంతముగా చేయుచున్నది పురాతన కాలమునుండియు అచ్చటి జనులు ఆవులు, గొఱ్ఱెలు మున్నగు పాడి జంతువులను గుఱ్ఱములు, ఒంటెలు మున్నగు భారవాహక జంతువులను పెంచెడివారు అస్సీరియా దేశమున భరింపరాని వేడిమి గాని, చలిగాని లేక సమశీతోష్ణస్థితి యుండును కావున అచ్చటి ప్రజలు దృఢగాత్రులుగను వీరులుగను ఉందురు

ప్రాచీనకాలపు అస్సీరియా నగరముల శిథిలములు ఇటీవలనే బయలుపడినవి ఇందు టైగ్రిస్ నదీతీరమున నెలకొనిన అషుర్ పట్టణమును, అస్సీరియా రాజ్యమునకు ముఖ్య పట్టణముగనుండి విఖ్యాతిగాంచిన నైనివా నగరమును, కాలా, దుర్ షరూకిన్, అను ప్రాచీన నగరములు ప్రత్యేకముగ పేర్కొనదగినవి ఇచటి శిథిలావశేషములను పరీక్షించుటవలన, అస్సీరియాదేశపు ప్రాచీన చరిత్రముగూర్చి అనేక నూతనాంశములు తెలియవచ్చినవి ఆ ప్రాచీనయుగమునవారొక ప్రత్యేకమగు లిపిని వాడెడివారు ఇటుకలవంటి మట్టిదిమ్మలపై ఆ లిపితో అనేక ముఖ్యాంశములు వ్రాయబడియున్నవి ఆ వ్రాతలనుండియు, పురాతనయుగమునాటి కట్టడములనుండియు వాటి యందలి శిల్పములనుండియు, అస్సీరియా జాతి చరిత్ర సంగ్రహింపబడినది

సుమారు ఆరువేల సంవత్సరములకు పూర్వము అస్సీరియా దేశమున జనులు నివసించుచుండినట్లు నిదర్శనములు కలవు ఈజాతివారికిని బాబిలోనియాలోని సుమేరు జాతివారికిని పెక్కు సామ్యములు కలవు కావున వీరు సుమేరులై యుండవచ్చును ఈప్రజలు మిక్కిలి ప్రాచీనమగు "అషుర్" అను పట్టణమును నిర్మించిరి కొన్ని శతాబ్దులు గడచిన వెనుక ఈ పట్టణము అగ్నిపాలై నశించెను క్రీ పూ 2500 ప్రాంతమున అస్సీరియా దేశమునకు అక్కాడులు అను ఒక నూతన జాతివారు వలస వచ్చిరి. వీరు స్థానికులగు ప్రజలతో కలిసిపోయి ఒక నూతన జాతిగ మారిరి ఈ నూతనజాతివారు స్థానికపరిపాలనములతో స్వతంత్రులుగనుండియు, బాబిలోనియా రాజుల

ఆధిక్యమును అంగీకరించిరి అస్సీరియా బాబిలోనియా ప్రజలకు అనాదు వ్యాపార సంబంధములు మెండుగ నుండెను

కాలక్రమమున అస్సీరియా ప్రభువులు బలవత్తరులగుటయేకాక ఇతర దేశములను ప్రజలను జయించి తమ రాజ్యమును విస్తృత మొనర్చిరి అస్సీరియా రాజులు తరచుగ బాబిలోనియా ప్రభువులతోను అనటోలియా ఆర్మీనియా కొండలలోని ఆటవిక జనులతోడను ఎరియా పాలస్తీనములతోడను ఈజిప్టు పాలకులతోడను యుద్ధములు సాగించెడివారు క్రీ పూ 1800 నుండి క్రీ పూ 606 వరకును గల ఎడుకశాబ్దుల కాలములో అస్సీరియా రాజ్యమును సుమారు నలుబదిమంది రాజులు పాలించిరి వీరిలో షంషి అదాద్ (క్రీ పూ 1870) మొదటి షాల్మెనార్ (క్రీ పూ 800) టిగ్లాత్ ఎలార్ (క్రీ పూ 1120) మూడవ అషుర్ నసిర్ పాల్ (క్రీ పూ 884 859) సారగాన్ (క్రీ పూ 722 705) సెన్నాచరిబ్ (క్రీ పూ 705 681) అషుర్ బనిపాల్ క్రీ పూ 668 626) అనువారు ప్రత్యేకముగ పేర్కొనదగినవారు వీరు గొప్ప పరాక్రమము చేతనేగా ఇతర ప్రశస్త గుణములచేత గూడ విఖ్యాతి గాంచిరి షాల్మెనాసర్ అనువాతడు తన

రాజధానిని అషుర్ పట్టణమునుండి మార్చి టైగ్రిస్ నదీ తీరమున నలుబదిమైళ్ళ యెగువన తాను కట్టించినట్టి కాలా అను పట్టణమున ప్రతిష్ఠించెను ఈ నూతన నగరమున ఈరాజు అనేక సుందర భవనముల నిర్మించెను సారగాన్ అను రాజును అతని కుమారుడు సెన్నాచరిబ్ అను నతడును శిల్పకళను చక్కగ పోషించిరి సారగాన్ అను రాజు దురూషరూకిన్ అను నూతన నగరమును ప్రతిష్ఠించి అందు అనేక రాజ ప్రాసాదములను కట్టించెను భారతీయ శిల్పకారుల వలెనే అస్సీరియా శిల్పులు కూడ దేవతలఆకృతులను మహోన్నతములగు విగ్రహములను మలచుచుండిరి సెన్నాచరిబ్ రాజు కాలమున నైనివా నగరము మరలనిర్మింపబడెను ఇచ్చటి ప్రాసాద కుడ్యములు అపూర్వ కళాభాసురములై చూపరులకు అద్భుతానందముల నొసగుచుండెను అషుర్ బనిపాలు రాజుకాలమున విశేషముగా శిల్పకళాభివృద్ధి అయ్యెను ఆ కాలము నాటి శిల్పులు రాతిపైనను దంతముపైనను లోహములపైనను తమ పనితనమును ప్రదర్శించి జీవకళ ఉట్టిపడు చిత్తరువులను చిత్రించెడివారు ఈ రాజు మిక్కిలి విజ్ఞాన ప్రియుడు ఇతడు తన రాజ్యమందును బాబిలోనియా రాజ్యమందు నుగల గ్రంథములకు ప్రతులు వ్రాసికొనిరండు అని

సమర్థులగు వ్రాయసగాండ్రను పంపెను వారు వ్రాసి తెచ్చిన ప్రతులలో శాస్త్రములకును, మతమునకును వాఙ్మయమునకును చెందిన గ్రంథములు పెక్కులు చేరియుండెను. ఈ గ్రంథజాలమును తన ప్రాసాదమందలి పుస్తక భాండాగారమున ఈరాజు భద్రము చేయించెను పై గ్రంథములనుండి అనేక అపూర్వ విషయములను నేటి చారిత్రక పరిశోధకులు తెలిసికొని యున్నారు

అస్సీరియా ప్రభువులును, ప్రజలునుకూడ గొప్పవీరులు కాని ధైర్య సాహసములతోపాటు వారియందు క్రూరత్వముకూడ మిక్కుటముగ నుండెను వీరు అనేక దేశముల జయించి, తమ శత్రువులను ఖైదీలుగ బంధించి, విదేశములకు పంపివేయుటయో, లేక వారిని అతిక్రూరముగ చంపుటయో కావించుచుండిరి తాము జయించిన దేశములు ఎల్లప్పుడు తమకు వశమైయుండుటకొరకు అస్సీరియా పాలకులు ఒక విచిత్రమగు భేదతంత్రమును అవలంబించుచుండెడివారు జయింపబడిన దేశములో పలువురను బలవంతముగ విదేశములకు పంపివైచి, వారిస్థానమున విదేశీయులను ప్రతిష్ఠించుట అస్సీరియా విదేశాంగ నీతియై యుండెను అస్సీరియా రాజుల క్రూరవర్తనల వలనను, వారి కృత్రిమ రాజనీతివలనను, వారు జయించిన రాజ్యములో అశాంతి నిరంతరము ప్రబలి యుండెడిది అనవరత సంగ్రామములవలన అస్సీరియా వీరులు పలువురు మడసిరి దేశము నిర్వీర్యమయ్యెను అస్సీరియా సేనలో కొలువునకు కుదిరిన విదేశీయ సైనికులలో స్వామిభక్తికాని దేశభక్తికాని లేకుండెను ఈ కారణములచేత అస్సీరియా రాజ్యము బలహీన మయ్యెను "మీదులు" అను అనాగరక ప్రజలు అస్సీరియాపై దండెత్తివచ్చి, ముఖ్యపట్టణమగు నైనివా నగరమును ముట్టడించిరి అస్సీరియా రాజు మూడు సంవత్సరములకాలము శత్రువులతో పోరాడి, తుదకు అపజయము అనివార్యమని నిశ్చయించుకొని, రాజభవనములకు నిప్పు పెట్టించి, పుత్రకళత్ర సమేతముగ అందు భస్మీభూతుడయ్యెను ఈవిధముగ క్రీ పూ 606వ సంవత్సరమున అస్సీరియా సామ్రాజ్యము నాశనమయ్యెను అస్సీరియా రాజులు నిరంకుశులుగ రాజ్యపాలనము చేసెడివారు వీరు తమ ప్రజలకు మతగురువులుగను, న్యాయాధీశులుగను, సేనానాయకులుగనుకూడ వర్తించెడివారు వీరు తమ విశాల రాజ్యమును పరగణాలుగ భాగించి, ఒక్కొక్క పరగణాపై ఒక్కొక్క ఉన్నతాధికారిని నియమించుచుండిరి ఈతడు తన యేలికకు, ఏటేట నిర్ణీతమగు కప్పమును చెల్లించుచు, స్థానిక విషయములలో స్వేచ్ఛగ పరిపాలనము సాగించెడివాడు అస్సీరియా రాజ్యమునకు వారిసేన మూలస్తంభముగ నుండెను ఈ సేనయందు రథికులు, అశ్వికులు, పదాతులు ఉండెడివారు సేనాతతులు సుశిక్షితములును సువ్యవస్థితములును అయినందున, అవి యెంతటి దుర్గమ ప్రదేశములయందయినను ప్రవేశించి, ఎంతటి బలవంతులయిన వైరులనయినను సులభముగ జయించుచుండెను అస్సీరియా ప్రభుత్వమువారు రాచబాటలను నిర్మించియు ఆనకట్టలద్వారమున నీటి పారుదలకు ఎదుపాయములగావించియు, ప్రజానీకమునకు సేవకావించిరి

అ కా శే

అహోబలపండితుడు - అహోబలపండితుడు ఆంధ్రశబ్దచింతామణికి సమగ్రముగను, విపులముగను సంస్కృతములో గొప్ప వ్యాఖ్యానమును రచించెను దానికి "కవిశిరోభూషణ" మని అహోబలుడు పేరిడెను కాని అది గ్రంథకర్తపేరుతో "అహోబలపండితీయ" మని వ్యవహరింపబడుచున్నది సంస్కృతమున పాణిని విరచితమగు అష్టాధ్యాయికిని, పతంజలి విరచితమగు మహాభాష్యమునకును ఎట్టి సంబంధముకలదో యట్టి సంబంధమే ఆంధ్ర శబ్దచింతామణికిని, అహోబలపండితీయమునకును గలదని పలువురు పండితులు అభిప్రాయపడుచున్నారు

అహోబలపండితుడు ఇట్లు చెప్పుకొనెను "వాతూల వంశేఽవతతార కాయ శ్రీపన్నవిద్వానహమేవ సోఽస్మి" వాతూలవంశమున సన్నయపండితుడు మరల నవతరించెను ఆతడే నేను అని ఉపోద్ఘాతమునందును, 'ప్రభంజన సంతాబ్ధి రాకాశశాంకేన' అని పరిచ్ఛేదాంత గద్యములందును సూచించెను అహోబలుడను పేరును, (వాతూల) ప్రభంజనాన్వయమును నింటిపేరును కల్పితములనియు, మొదటిపేరు వరసయ్య, ఓబయ్య అనియు ('అకుటిలకీర్తి నిర్మలత సంచిత కౌబలపండితుండు' అను ఉపసంహారములోని పద్యభాగమువలన) ఓబలపండితుడనియు, ఇంటి

పేరు గాలివారనియు కొందరు తలంచుచున్నారు. గాలి వరదయ్య అను పేరు కేవలముగా నుండుననియు ప్రౌఢ కవి యట్లు వానిని సంస్కృతీకరించి యుపయోగించె ననియు తలచుచున్నారు పరిచ్ఛేదాంత గద్యమున "శ్రీమత్పోలూరి మాధవయజ్వ చంద్రపముజ్జ్వల కృపా పాత కటాక్షాపాదిత సాధు పాండిత్యాభరణ" అని చెప్పు కొనుటచే పోలూరి మాధవ సోమయాజి యితని విద్యా గురువనియు, "శ్రీమత్సీతారామచంద్ర చరణారవింద మిళిందాంతఃకరణ" అనుటచే నితడు శ్రీరామభక్తు డనియు తెలియుచున్నది

నియోగులయిన గాలివారును, పోలూరివారును గుంటూరి మండలమున నున్నవారట అహోబలపతి మొదట మైదవోలులో నుండగా గుండ్లకమ్మ వరదవచ్చి ఇండ్లు పొలములు పాడుకాగా నాతడు నర్సారావుపేట జమీందారులయిన మల్రాజువారి నాశ్రయించి అగ్రహార మును పొందినట్లు తెలియుచున్నది

అహోబలుడు ఆత్మస్తుతిపరాయణుడుగా కనిపించును అతడు తన్నిట్లు భూషించుకొనెను

"యన్మూర్త్యా కవితామూల కంద తాగను కాననౌ
భాగ్యతో౽హోబలపతి రాజతే సవిలక్షణః"

కవితకు మూలకందమగు వాల్మీకియు, నన్నయభట్టును ఎవనిరూపముచే నొప్పుచున్నారో యట్టి విలక్షణుడగు నహోబలపతి ప్రకాశించుచున్నాడు

కాలము ఆంధ్రశబ్ద చింతామణి బాలసరస్వతి పండితు నకు కీలక సంవత్సరమున దొరకెనని అప్పకవియు, అహో బల పండితుడును ఈవిధముగా వ్రాసియున్నారు

"ఆలోకనముతుడు మొన్నటి
కీలక సమయమున మతంగగిరికడ దొరకెన్" -అప్పకవి

"అగ్రాహవ్యాకృతిం తస్మాత్కలి శ్యాల సరస్వతి
ఎలకూచి కులాంభోధి శరచ్చంద్రాకావిశాకరః

సమస్తకవితా దక్షో వత్సరే కీలకాహ్వయే ." అహో బలుడు అప్పకవి మొన్నటి కీలక సంవత్సరమున బాల సరస్వతికి ఆంధ్రశబ్ద చింతామణి దొరికెనని చెప్పి యున్నాడు అందుచే బాలసరస్వతికి గ్రంథము దొరికిన కీలక సంవత్సరము తరువాత మరల కీలక సంవత్సరము వచ్చులోపల 'అప్పకవీయము' 'అహోబలపండితీయము' రచింపబడెనమట స్పష్టము మరియొక కీలక సంవత్సర మేని మొన్నటియని చెప్పుట అసంగతమగును బాల సరస్వతికి గ్రంథము దొరకిన కీలక సంవత్సరము క్రీ శ. 1608 అని మనము అప్పకవీయముయొక్క కాలమును బట్టి నిర్ణయింపవచ్చును మరల కీలకసంవత్సరము క్రీ శ 1668 లో వచ్చును కావున అహోబలపండితీయ మునకు చివరమితి క్రీ శ 1668 యై యున్నది అహోబలపతి తన గ్రంథమునందు అప్పకవిని పేర్కొను టయు, అప్పకవీయమునందలి పద్యముల నుదాహరిం చుటయు జూడ నప్పకవీయము వ్రాయబడిన తరువాత కవిశిరోభూషణము వ్రాయబడినదనుట స్పష్టము అప్ప కవీయము క్రీ శ 1656 సం॥లో వ్రాయుటకు ఆరం భింప బడినది ఆ గ్రంథము పూర్తియగుటకును, దేశము నందు వ్యాప్తి నొందుటకును రెండు సంవత్సరములు పట్టిన ననుకొన్న యెడల క్రీ శ 1656-1668 మధ్య కాలమున 'అహోబలపండితీయము' వ్రాయబడెనని మనము నిశ్చయింపవచ్చును 'అప్పకవియు, అహోబల పండితుడును సమకాలికులనియు, సమీపగ్రామములం దుండువారనియు పరస్పరేర్ష్యాప్రేరితులనియు పూర్వము నుండి వదంతికలదు అదియు నీ కాల నిర్ణయమునకు సహకారియే అందుచే అహోబలపండితుడు క్రీ శ 17 వ శతాబ్దివాడని పెద్దలు నిశ్చయించిరి

గ్రంథ కర్తృత్వము - ఎలకూచి బాలసరస్వతి మహోపాధ్యాయుడు నన్నయభట్ట విరచితమును, 'శబ్దానుశాసనము' అను నపరనామముగలట్టి ఆంధ్రశబ్ద చింతామణికి 'బాలసరస్వతీయ' మను నొక టీక వ్రాసి యుండెను ఈ మహోపాధ్యాయుడు అప్పకవిని, అహో బలపండితునకును పూర్వుడు ఆంధ్ర శబ్దచింతామణి నన్న యభట్ట విరచితమేయని పలువురు ప్రామాణిక వైయాక రణుల యాశయము బాలసరస్వతి నన్నయభట్టారకుని సకలవిద్యాప్రవర్తకుడుగాను, శబ్దశాసనముగాను, ఆంధ్ర శబ్ద చింతామణిని శబ్దశాసనముగాను చెప్పియున్నాడు

బాలసరస్వతికి తరువాతివాడగు అప్పకవి ఆంధ్ర శబ్ద చింతామణిలోని సంజ్ఞాసంధి పరిచ్ఛేదములకు మాత్రమే తెలుగు గద్య పద్యములలో వివరణము వ్రాసెను అహోబలుడు బాలసరస్వతి స్వీకరించిన ఆంధ్రశబ్ద చింతా

మణి ప్రతిని తన వ్యాఖ్యానమునకు మాతృకగా సంగీకరించెను అప్పకవి చేపట్టిన మాతృకయందలి పాఠ భేదములను గూడ అథర్వణోక్తి ప్రకారము సంగ్రహించెను

1 పాఠభేదాస్తు బహవో దృశ్యంతే పుస్తకద్వయే,
మయా ప్రాయ స్సరస్వత్యాః పుస్తకం పరిగృహ్యతే
2 అప్పార్య పుస్తకారూఢ పాఠ భేదా ద్యదుక్షితం,
మయా సంగృహ్యతే రూపం తదప్యాథర్వణోక్తితః

—కవి శిరోభూషణ గ్రంథాది పీఠిక

ఆంధ్రశబ్ద చింతామణి బాలసరస్వతి పండితునకు లభించిన విధమును గూర్చి యొక అద్భుతకథ చెప్పబడు చున్నది నన్నయభట్టు దీనిని రచించెననియు రాజరాజ నరేంద్రుని కుమారుడయిన సారంగధరుడు బాల్యమున దాని నభ్యసించి, కాలుచేతులు నరకబడి సిద్ధులలో కలిసి కాలాంతరమున బాలసరస్వతికి ప్రత్యక్షమై చింతామణి గ్రంథమును వ్యాఖ్యానింపుమని ఆతని కొసగినట్లు కథ కల్పింప బడినది అప్పకవియు, అహోబలపండితుడును ఈ కథనే తమ గ్రంథ పీఠికలయందు అనువదించిరి ఆంధ్రశబ్ద చింతామణి నన్నయభట్టు కృతము కాదను వాదము విమర్శక లోకమున కలదు దీనిని మొదట లేవనెత్తినవారు కం వీరేశలింగము పంతులుగారు శ్రీ వఝ్ఝుల చిన సీతారామస్వామి శాస్త్రిగారు తమ బాలసరస్వతీయ - అథర్వణకారికావళీ పీఠికల యందును చింతామణి విషయపరిశోధక గ్రంథమునందును పెక్కు హేతువులచే చింతామణి నన్నయ కర్తృకమే యని స్థాపించియున్నారు అథర్వణకారికావళి అథర్వణ కర్తృకమే అనియు, అది ఆంధ్రశబ్ద చింతామణికి శేషగ్రంథమే అనియు చింతామణియందలి సూత్రములు సామాన్య సూత్రము లనియు, కారికావళి సూత్రములు విశేష సూత్రము లనియు వారిమతము

అహోబలపండితుడు బాలసరస్వతీయ, అప్పకవీయ ములనేగాక అథర్వణ కారికావళినిగూడ ఆధారముగా గొని యాంధ్రశబ్ద చింతామణికి అహోబలపండితీయమను సంస్కృతభాషామయమును, విపులమును, ప్రౌఢత మమునగు వ్యాఖ్యానమును రచించి యాంధ్రభాషకు మహోపకార మొనర్చెను

తత్ర పంచ పరిచ్ఛేదా
కృద్ధితా స్త్రీ నియంత్రితాః
ఆర్యాఖ్య పద్యై స్త త్పంఖ్యా
సమ్మితా స్యా ద్గతైర్గతైః

బాలసరస్వతి పరిగ్రహించిన ఆంధ్రశబ్ద చింతామణి యందు ఆర్యావృత్తములుగల అయిదు పరిచ్ఛేదములు కలవు అవి సంజ్ఞా, సంధి అజంత, హలంత, క్రియా పరిచ్ఛేదములు ఈ అయిదు పరిచ్ఛేదములందును 88 ఆర్యావృత్తములు కలవని అహోబలపండితుడు నుడివెను కాని "ఆద్యం ప్రకృతిః ప్రకృతి శ్చాద్యే" అను శ్లోక వివరణ సందర్భమున మరియొక శ్లోకమును ఇతడు ఉదాహరించి యున్నాడు "శాస్త్రము పౌరుష మాద్యం" అను శ్లోకము బాలసరస్వతి స్వహస్త లిఖితమయిన ప్రతియందు తనకు లభించెనని అహోబలుడు సూచించెను ఇట్లు ఆంధ్రశబ్దచింతామణియందలి శ్లోకములు 89 అగుచున్నవి ఈ విశేష శ్లోకమును బాలసరస్వతి కాని అప్పకవిగాని వివరించి యుండలేదు అప్పకవి గ్రహించిన ప్రతియందు 82 ఆర్యావృత్తములే కనిపించుచున్నవి ఈ యంశము క్రింది శ్లోకమువలన తెలియనగుచున్నది

మతంగశైల విప్రేంద్రా దస్యం వ్యాకృతి పుస్తకం।
కాకునా ర్యప్పకవినా గృహీతం తత్ర షడ్గతాః॥

మతంగపర్వతమందున్న బ్రాహ్మణునివలన చింతామణి యొక్క మరియొకప్రతిని అప్పకవి సంగ్రహించెను దానియం దారు శ్లోకములు పోయినవి. (అహోబలపండితీయ పీఠిక)

ఇల నెనుబది రెం డార్యలు
గలుగు పరిచ్ఛేద పంచకంబునఁ దగు

(అప్పకవీయము 1 వ ఆ 54 వ ప)

కవిశిరోభూషణము అను వ్యాఖ్యానము మూలము వలనే యథర్వణ కారికావళి అను వ్యాకృతియు లోకమునకు తెలియవచ్చెను దీనికి 'వికృతి వివేకము' నామాంతరము ఆంధ్రశబ్దచింతామణి సాధారణముగా తత్సమశబ్ద నిరూపణ పరమయినది. అట్టి తత్సమ శబ్దరూప సాధన విషయమునసుగూడ కొంత పూరింపవలసి యుంకుటచే, తద్భవభూతమగు ఆంధ్ర వ్యాకరణ విషయ జాలమును విపులముగా అథర్వణాచార్యుడు వివరించి ఆంధ్రభాషకు

సమగ్రమగు వ్యాకరణము లేని కొరతను చాలవరకు తీర్చెను. వేయేల! వికృతి వివేకము (అథర్వణ కారికా వళి) లోని విషయబాహుళ్యము నేటి బాలవ్యాకరణ త్రిలింగ లక్షణ శేషాదులలోగూడ లేదనుటకు సందే హము లేదు

అహోబలుడు తన వ్యాఖ్యానమున అథర్వణ కారిక లను పేర పెక్కు శ్లోకముల నుదాహరించి యున్నాడు పతంజలి మహాభాష్యమున వ్యాకరణ సంబంధమయిన కొన్ని శ్లోకములు ఉదాహరింపబడినవి వాటికినమాన ముగా నిందు అథర్వణ కారికలు చేర్పబడినవి

యస్సారో ఒథర్వణాగ్రంథే దోష్యత్రైవ విధీయతే।
తేన తత్పక్కికాలోకలోలానా తృప్యతాం బుధైః॥

'అథర్వణాచార్యుని గ్రంథమునందలి సారమంతయు నిందు చేర్చితిని కావున పండితులు దానిని చూడవలయు నను కోరిక వీడవలయును' అని అతడు వ్రాసెను (కవి శిరోపి) అథర్వణ కారి కావళిముద్రితప్రతి ద్వితీయత్రితే (రెండుచింతల) సీతారామకవి వ్యాఖ్యగలదై ప్రస్తుతము లభించుచున్నది ఈ కారికలను అథర్వణుడు రచింపనే లేదనియు స్వపక్షమండనార్థమై అహోబలుడే వ్రాసి తన వ్యాఖ్యానమున జొప్పించెననియు విమర్శకులు తలచు చున్నారు ఆంధ్రవ్యాకరణ విషయమున నన్నయ ప్రథమాచార్యుడనియు, అథర్వణుడు ద్వితీయాచార్యుడ నియు పండితవ్యవహారము కలదు

శైలి - అహోబలపండితుని కవిశిరోభూషణపు శైలి మృదుమధురమై సరళమై ప్రసాదగుణ భూయిష్ఠమై సంస్కృత కావ్యవ్యాఖ్యాతలును, లక్షణగ్రంథ వ్యాఖ్యా తలు నగు మల్లినాథ, సోమపీఠ్యాదుల శైలికన్న రస వత్తరముగా నుండును ఇది అహోబలుని సంస్కృ తాంధ్ర పాండిత్యమును దెలుపు వ్యాకరణ సంబంధ మైన యుద్గ్రంథము లక్షణములు సంస్కృతమునందును, లక్ష్యములు తెలుగునందును చెప్పబడుటచే నిది చదువుట కొక వింత గ్రంథముగా నుండును ప్రాకృత వ్యాకరణ లక్ష్యలక్షణము లిట్లేయుండుటచే అవి చూచినవారికి నిది విపరీతముగా గన్పట్టదు.

"విశ్వశ్రేయః కావ్యం, తదదోషౌ పరిశ్కృతౌ చ వాగర్థౌ, సాచాగ్యారస వృత్తిః, సాధ్యోహారసో యథా యథం కవిభిః" - ఇత్యాది మాత్రవ్యాఖ్యా సందర్భ మున తనకుగల సర్వశాస్త్ర-దర్శనములందలి కూలంకష మునైన పాండిత్య ప్రతిభా విశేషాదులు ద్యోతక మగు నట్లుగా అహోబలుడు వ్రాసియున్నాడు ఈ సందర్భ మునవే "వ్యాకరణస్యాపి బ్రహ్మపరత్వమేవ తథాహి వస్పుశాహ్నికే భగవత్పతంజలినా చత్వారి శృంగేతి మంత్రస్యార్థో వివృతః" పస్పశాహ్నికమందు (వ్యాకరణ భాష్యభాగము) 'చత్వారి శృంగేత్యాది' మంత్రమునకు వ్యాకరణ పరముగా నర్థమును వివ రించెను పతంజలిమహర్షి సంస్కృత వ్యాకరణావశ్య కతను మహాభాష్యమునందు చర్చించినట్లే అహోబలు డును ఆంధ్రవ్యాకరణావశ్యకతను గూర్చి ఇందు చర్చించెను సంస్కృతభాషయందు మాత్రమే కావ్యము లను రచింపవలెను తదితర భాషలన్నియు అపభ్రంశ ములు వాటి నుచ్చరించుట పాపము దేశభాషల లోని పురాణాదులను విన్నందువన పాపతయము లేదు అను నీ మున్నగు పూర్వపక్షములఖండించి యే దేశమువారి భాషయ సంస్కృతమువలెనే పవిత్ర మనియు, స్త్రీ శూద్రులకు ధ్యానాధికారము గలదనియు 'నా నృషిః కురుతే కావ్యం' ఋషి కానివాడు కావ్య మును రచింపలేడనియు, నన్నయభట్టును ఋషిగా నెంచవలెననియు, అతని వ్యాకరణము ప్రమాణమే యనియు, వివరించి యున్నాడు

వ్యాఖ్యాన విశేషములు - అప్పకవి "నిత్యమనుత్తమ పురుషక్రియాస్వితః" అను మాత్రమును వివరించుచు ఇట్లు చెప్పెను భూతకాలక్రియలగు ప్రథమపురుష బహువచ నము, మధ్యమపురుష ఏకవచన బహువచనములు, ఉత్తమపురుష బహువచనము, ఇకార మంతమందు గల వాటికి అచ్చు పరమగునపుడు సంధి నిత్యమని ఈ యుదా హరణముల నిచ్చెను— దీవించిరట, దివిజనేలితివట, మీరు కట్టితిరట, వింటి మీవార్త ప్రథమోత్తమ పురుషైక వచనములు, భూతకాలమునందలివి, ద్రుతాంతము లగు నని ఈ యుదాహరణముల నిచ్చెను—. భరియించె నుపేంద్రుడు, ఏను బ్రతికితి ననగన్

విరచించెను శ్రీనాథుడు
ధరణిని శృంగార నైషధంబును గూర్పుం.

డిరి యొండొరులని కావఁగ
పరపురుష క్రియలఁ బ్రకృతిభావము గలదే?
(అప్ప 5 వ ఆ 64 వ ప)

"బలభిద్వహ్ని పరేత రాజవరుణుల్
బర్హ్యత్పుకత్వంబు నం
ధిలఁ గూర్పుండిరి యొండొరుంగదిసి"
(శృంగార నైషధము)

ఈ సూత్ర సందర్భమును పురస్కరించుకొని శ్రీనాథుడు అపప్రయోగము చేసెనని అప్పకవి విమర్శించెను భూతకాలిక ప్రథమ పురుష బహువచనమునకు సంధి నిత్యము కాదగియుండగా ప్రకృతిభావము చేసెనని యాతడాక్షేపించెను

అహోబలపండితుడు తన వ్యాఖ్యానమునందు అప్పకవి శ్రీనాథునిపై చేసిన యాక్షేపణను పరామర్శించి, శ్రీనాథుని ప్రయోగము లాక్షణిక సమ్మతమేయని సమర్థించెను ఎట్లన "ప్రథమే చోత్తమేచైవ క్రియేకారో భవేత్ చ్యుతిః । నిత్యమన్యస్య వికృతౌ క్త్వార్థేతో వర్తతేత్వరా," అను వాథర్వణకారికను అహోబలు డీసందర్భమున పేర్కొనెను ప్రథమ పురుషయందును, ఉత్తమ పురుషయందును క్రియా సంబంధియగు ఇకారము వికల్పముగా జారిపోవును. మధ్యమపురుష 'ఇ' కారమునకు సంధి నిత్యముగా నగును క్త్వార్థేకారమున కెల్లపుడు సంధిలేదు దీనిప్రకారము శ్రీనాథుని ప్రయోగము ప్రామాణికమే యనెను ద్రుతాంతమైన భూతకాలిక ఉత్తమ పురుషైక వచనక్రియకు సంధి వైకల్పికమని అహోబలపండితుడు వివరించెను, దీనిని "ప్రాయస్తు స్యాత్కి మాది కస్యేతః" అను సూత్రమునకు విషయముగా చేసెను సేవించితి నచ్యుతు, సేవించి తచ్యుతు, అని యుదాహరణములు అథర్వణుడును, కవిమండన కారుడును దీనిని అనుమతించిరి కొందరమతమున ద్రుతాంతమైన 'తి' ప్రత్యయమునకు సంధి చెల్లదు కొలిచితిని+అర్థిజను, కొలిచితినర్థిజను, కొలిచితిని నర్థిజను అని రూపము లేర్పడవలెను. "నస్యాత్ తద్ధర్మ్యేతః" అను సూత్రవివరణ సందర్భమున అహోబలుడును, అప్పకవియు భిన్నమార్గముల ప్రోక్కినారు అహోబలుని వివరణము "సంధిరిహ సర్వత్రానువర్తతే తద్ధర్మ్యేకారస్యాచ్చి సంధిర్నస్యాత్ తద్ధర్మపదేన తద్ధర్మక్రియా, తజ్జన్య విశేషణంచ గృహ్యేతే వెలయుచతనికీర్తి సకల దిగ్వలయమునను, రతుణమొనర్పు నంబుజాతాతు గొలుతు నిత్యా ద్యుదాహరణం" (సంధియను శబ్దము అంతట ననువర్తించుచున్నది తద్ధర్మ్యేకారమున కచ్చు పరమగుచుండగా సంధిలేదు తద్ధర్మపదముచేత తద్ధర్మ క్రియయును, తజ్జన్య విశేషమును గ్రహింపబడుచున్నవి వీటిరెంటికి నుదాహరణములు వెలయు నిత్యాదులు) అహోబలపతి ఇట్లు వ్యాఖ్యానించుటకు మూలము అథర్వణుడు వికృతి వివేకమునం దిట్లున్నది "ప్రథమోత్తమయోశ్చైవ తాను తద్ధర్మ కాంక్షితే । భూతాద్య విషయా తత్రచైక త్వార్థాది ధాయకే । ఉదంతేచ పదానాం తే న సంధిస్తత్ర కల్ప్యతే" అనగా పూర్వోక్త క్రియలయందు భూతాద్య విషయకములై నాంతములు, ఉదంతములునైన ప్రథమోత్తమ పురుషైక వచనములు తద్ధర్మ సంజ్ఞితము లగును వాటికి సంధి రాదు ద్రుతాంతములైన వీటికి సంధి రాకుండగా, కళలగు నితర తద్ధర్మ క్రియారూపములకు సంధి కలుగవచ్చును ఉదా వారు ఘటింతురనుచు, ఘటింతు మెంత పనినైన, ఘటింతు వనితము అప్పకవి ఈ సూత్రమును మరియొక విధమున నన్వయించెను అతడు "నః స్యాత్" అను పాఠమును కల్పించుకొని

ఉత్తిని నై పదములకు విశేషణంబు
అగు క్రియాపదంబుల తుదినచ్చు శృంగ
మునకు వచ్చు నాగమమయి పొల్లుద్రుతము
ప్రాణపరమైన కర్మధారయమునందు

ఉత్తర పదమునకు విశేషమైన తద్ధర్మరూపము తుది 'ఉ' కారమున కచ్చుపరమగునప్పుడు కర్మధారయమున పొల్లు 'న' కారము ఆగమముగా వచ్చును

ఈత డీవిధముగా వ్యాఖ్యానించుటచేతనే తరువాతి లాక్షణికులందరు తద్ధర్మార్థక విశేషణోకారమునకు అచ్చుపరమగునప్పుడు నకారాగమము వచ్చునని సూత్రించుచు వచ్చిరి ఈ సూత్రమునకు పూర్వాపర సూత్రముల సూత్రము సంధినిషేధ పరముగా చాటుచుండ, నకారాగమ విధాన పరముగా అప్పకవి వ్యాఖ్యానించెను

ధాతువశాత్ 'ట' వర్ణ విధాయకసూత్ర వివరణ సందర్భమున అహోబలుడు మహాకవుల ప్రయోగములను సమర్థించి తప్పు పట్టుటకు సాహసించెను "ధాతో టవర్ణకోంతే సర్వేషాం క్రియాపదానాం స్యాత్" అని ఆంధ్రశబ్దచింతామణి సూత్రించినది అన్ని క్రియాపదములకును ధాత్వర్థమున 'ట' వర్ణమగును. అతడు ఘటించుట, వచ్చుట మొదలగునవి ఉదాహరణములు అథర్వణుడు దీనిపై కొన్ని విశేషములను సూచించెను "పూర్వస్య నవికారో వో త్తస్మిన్ లోపశ్చకస్యచిత్" ధాత్వర్థక 'ట' వర్ణమునకు పూర్వమునందున్న 'ను' వర్ణమునకు లోపమురాదని దీని భావము అనుట, వినుట వంటి రూపములే ధాత్వర్థమున సాధువులనియు, అంట, వింట, కంట, వంటి రూపము లసాధువులనియు అహోబలుని నిర్ణయము ఈ ప్రకారము శ్రీనాథుని ప్రయోగము ప్రామాదికమని యీతడు ఖండించెను "ఏతేన— మధురైట భారాతి మఱఁది రమ్మని పిల్వ వనిఁ గొంట నీకుఁ బ్రాభవము కాదె"— ఇత్యాది వచనస్య ప్రామాదికత్వమే వేత్యవధేయం ఆంధ్రభాషాభూషణే "వినుటకు వింటయగు" నిత్యాది వచనేన వింటే త్యాదీనాం సాధుత్వముక్తం తదనేన పరాస్తం- "ఘటించుట కొరకున్, వచ్చుట కొరకున్" ఇత్యాద్యాకారేణ సర్వత్ర 'ట' వర్ణకాదేవ విభక్తయః ఏవం స్థితే "మతులఁ గనియెడు కొరకు నీవు ఘటించుకంటె ఇత్యాదీనాం భాస్కర తిక్కయజ్వాదీనాం వచనానాం కిం మూలమితి వయం నవిద్మః" ఘటించుట కొరకు ఇత్యాదిగా 'ట' వర్ణకము మీదనే విభక్తి రావలెనియుండగా, భాస్కర తిక్కయజ్వలు 'కనియెడుకొరకు, ఘటించుకంటె' మొదలగు రీతిని ప్రయోగించుటకు మూల మేమియు మే మెరుగ లేకున్నారము ఇట్లహోబలపతి తిక్కనాదులకు గూడ తప్పులు వచ్చెను శాస్త్రమునకును మహాకవి ప్రయోగములకు వైరుధ్యము కలిగినపుడు శాస్త్రమే బలీయమని అహోబలుడు విశ్వసించెను ఈ సందర్భమున అథర్వణ కారిక యొకటి ఇట్లున్నది "శాస్త్రప్రయోగ వచసో శ్శాస్త్రం బలవదుచ్యతే। అనిష్పన్నే ఏకే తేవ ప్రయోగాశ్రయణం బలం"—దీని నాధారముగా గొని అహోబలుడు మహాకవి ప్రయోగములకూడ సరిదిద్దుటకు వెను దీయలేదు వసుచరిత్రయందలి "అప్పుపాలయిన కుబ్రాబ్జంబు రుచి యెంత; కవకూర్మికేని అప్పునకె మించె" అను ప్రయోగములను అహోబలుడు విమర్శించెను నిత్యబహువచనమయిన ఈ వృత్తమును అప్పు అని ఏకవచనముగ ప్రయోగించుట దోషమని పై పద్య పాఠమును అతడు ఇట్లు సవరించెను "అప్పుల పాలయిన య బ్జంబు రుచియెంత, అలకూర్మికేని అప్పులనె మించె" తుదకు అహోబలుడు నన్నయ మహాకవి ప్రయోగములనుకూడ సవరింపబూనెను ఎట్లన— "తక్కుతు కతంబునకంటె సుతుండు మేలు" ఇత్యత్ర బు వర్ణకానంతరం నకార ప్రాయతే తత్ర కాగ లిరిరిదేద్— "తక్కుతు కతంబున కెన్న సుతుండు మేలు"— ఇత్యేవ పాఠ స్స్యాధుః అహోబలుడు దిద్దినపాఠము ఏ భారతియందును కాన్పించదు "ప్రయోగ మూలం వ్యాకరణం", "ప్రయోగ శరణా వైయాకరణాః" అను ఉత్తమ పద్ధతిని ఇతడు పాలించినవాడు కాడు శాస్త్రమునకు ప్రాధాన్యమును ప్రయోగమునకు గౌణత్వమును ఇచ్చుటచే అహోబలుడు విమర్శనమునకు గురియగుచున్నాడు

మొత్తమునకు అహోబలపండితుని కవిశిరోభూషణ వ్యాఖ్య ఆంధ్రశబ్దచింతామణి— అథర్వణ కారికావళులకు సమగ్రమును, విమర్శాత్మకమునగు వ్యాఖ్యానమై మహాభాష్యమువంటి యుద్గ్రంథమునై, తరువాతి యాంధ్రలాక్షణికులకు సర్వతోముఖముగా మార్గదర్శి యయ్యెననుట సత్యము

పె. లిం. శా

అహోబలుడు - క్రీ శ 1500 సంవత్సరము ప్రాంతమువాడు ఆంధ్రుడు అహోబలక్షేత్ర ప్రాంతీయుడు ఇతడు వెలనాటి వైదిక బ్రాహ్మణోత్తముడు శ్రీకృష్ణ పండితుని కుమారుడు వేద, వేదాంత, తర్క, వ్యాకరణ శాస్త్రనిష్ణాతుడు, సంగీతశాస్త్ర పండితుడు గొప్ప వైణికుడు తనకు చేకూరిన సమగ్రమైన అనుభవమును పురస్కరించుకొని 'సంగీత పారిజాతము' అను చక్కని సంగీతలక్షణ గ్రంథమును రెండు కాండములలో రచించెను. అందు మొదటి కాండమున రాగగీతములను రెండవ కాండమున వాద్యభాగములను చెప్పెను

క్రీ శ 1210 వ సంవత్సరమున నిశ్శంక బిరుదాంకితుడగు శార్ఙ్గదేవ మహామహుడు రచించిన సంగీత రత్నాకరమునందలి విషయములను కొంతవరకు అనుసరించి పై గ్రంథమును ఇతడు రచించెను ఇతడు తాను రచించిన 'సంగీత పారిజాతము' అను గ్రంథమున

శ్లో॥ సంగీత పారిజాతో౽యం వర్ణ్యతామ ప్రదోన్నతాం।
అహోబలేన విదుషా క్రియతే సర్వసిద్ధయే॥

అను శ్లోకముబట్టి సందేహములను తీర్చి సమస్తమైన కోరికలను సిద్ధింపజేయు దానినిగా ఉద్దేశించి రచించినట్లు తెలియుచున్నది వీణయందు స్వరస్థానము కొరకు పారికలను మెట్లను పెట్టు పద్ధతిలో క్రొత్త సంప్రదాయమును మొదట వెల్లడి చేసినది అహోబల పండితుడే. దీనినిబట్టి వీణయందు ఇంత కొలతలో ఈస్వరము ఉన్నదను విషయము తెలియగలదు రత్నాకరుడు ఏడు శుద్ధస్వరములు పన్రెండు వికృతిస్వరములు కలవని చెప్పెను అహోబలుడు ఇరువదిరెండు వికృతి స్వరములను పేర్కొనెను హిందూస్థానీ గానములో శుద్ధ వికృతిస్వరములకు క్రమముగ కోమల తీవ్ర అను నామములు కలవు కర్ణాటక పద్ధతిలోని సాధారణ గాంధారమును తీవ్రగాంధారముగా, కైశికి నిషాదమును తీవ్రనిషాద ముగా, అంతర గాంధారమును తీవ్రతర గాంధారముగా కాకలి నిషాదమును తీవ్రతర నిషాదముగా, మృదుపంచమమును అనగా వరాళీ మధ్యమమును తీవ్రతర మధ్యమముగా శుద్ధమధ్యమమును అతితీవ్రతమ గాంధారముగా పేర్కొనెను

హిందూస్థానీ గానమును అనుష్ఠించువారలకు సంగీత పారిజాతము ప్రమాణ గ్రంథము దీనిని ఇప్పటికిని హిందూస్థానీ గాయకులు కొంతవరకు అనుసరించుచున్నారు.

వో నా

అహోబిలము - శ్రీశైలము, అహోబిలము, సంగమేశ్వరము, మహానంది కర్నూలు జిల్లాలోని సుప్రసిద్ధ క్షేత్రములు అహోబిలము తప్ప మిగిలినవన్నియు శివపరమైనవి అహోబిలము వైష్ణవక్షేత్రము విశిష్టాద్వైత మతస్థుల కియ్యది పవిత్ర యాత్రాస్థలము మాత్రమేకాక, తదితర మతములవారికిని ఆరాధ్యమయ్యెను

అహోబిలము కర్నూలు మండలములోని శిరువెళ్ళ తాలూకాలో రుద్రవరమను గ్రామమునకు అయిదుమైళ్ల దూరమందు కలదు నల్లమల కొండలలో మనోజ్ఞమైన ప్రకృతి దృశ్యముల మధ్య ఈ క్షేత్ర మొప్పుచుండును

హిరణ్యకశిపుడు తన కుమారుడైన ప్రహ్లాదునిపై దురాగత మొనర్చు ఘట్టమునందు విష్ణువు నరసింహావతారమెత్తి తన భక్తుని కాపాడిన పవిత్రస్థలమిదియే అని పారంపర్యముగా వచ్చిన కథ గలదు నరసింహస్వామి కంకితముగా నిర్మితమైనట్టి ముప్పదిరెండు పుణ్యతీర్థములలో ఇదియే ప్రముఖమయినది ఇచ్చట నరసింహస్వామికి అంకితమయిన తొమ్మిది దేవాలయములు గలవు ఆ దేవాలయము లన్నియు పదిమైళ్ళ చుట్టుపట్లనే కలవు అందుచే ఈ ప్రదేశమునకు పంచక్రోశ తీర్థమనియు పేరుగలదు

ఈ క్షేత్ర ప్రాంతములోనున్న నవ నరసింహులకు ప్రహ్లాదవరద నరసింహస్వామి, ఛత్రవట నరసింహస్వామి కరంగి నరసింహస్వామి (యోగానంద నరసింహస్వామి), ఉగ్రనరసింహస్వామి, గుహానరసింహస్వామి, క్రోధనరసింహస్వామి, మలోల నరసింహస్వామి, జ్వాలా నరసింహస్వామి, పవన నరసింహస్వామి అను పేర్లు ఉన్నవి వీరిలో "మలోల నరసింహస్వామి శాంత స్వరూపుడు లక్ష్మీదేవితో సదా సరస సల్లాపములాడుచు నుండును కాకతీయ ప్రతాపరుద్ర మహారాజు బంగారు ఉత్సవ విగ్రహమును సమర్పించినాడు అహోబిలం మఠము జియ్యరు తన మఠములో ఇష్ట దైవముగా పూజించుటకు దానిని తీసికొని వెళ్ళిపోయెను ఇక్కడ ఒక విశేషమేమనగా స్వామివారు కూర్చుండియుండును కుడికాలు క్రిందికి వ్రేల్డాడుచుండును దానికి పాదుక తొడిగియున్నది అందుచేత మఠాధిపతి విగ్రహమును ఎక్కడికి తీసికొని పోదల దలచితే అక్కడికి వెళ్ళుటకు స్వామి సంసిద్ధులై యున్నారను ప్రతీతి వచ్చినది

దట్టమైన వృక్షముల మధ్య నల్లమల కొండల నాను కొని ఉన్నదానిని దిగువ అహోబిలమనియు, 2800 అడుగుల యెత్తుగల పర్వతముపై నున్నదానిని ఎగువ అహోబిలమనియు అందురు వేదాద్రి, గరుడాద్రి అను పేర్లతో ఆ రెండు పర్వతములు పిలువబడుచున్నవి వాటి

మధ్య భవనాశి, అను పెంరుయేరు ప్రవహించుచు ఉండు పదిలో నడుమ పర్వత దక్షిణ ప్రాంతమందుగల ఉగ్ర నరసింహస్వామి దేవాలయపు మొదటిగుహావెంత ఒక ఇనుపస్తంభ ముండుటచేత నరసింహస్వామి ఇచ్చటనే పుట్టెనని చెప్పుచుందురు

పెద్ద అహోబిలము (దిగువ) రాతిలో ఏర్పడినది దానికి చెంత పెండ్లికూతురుగమన్న చెంచెత కలదు ఆమె కారణముగనే అడవిలోనుండు చెంచులందరు నరసింహస్వామికి ముఖ్య భక్తులు వారికి నేటికిని ఫాల్గున మాస ములో జరుగు తిరునాళ్ళయందు కొన్ని ప్రత్యేక సౌకర్యములు కలవు ఆ చెంచెతను చూచి లక్ష్మి తన భర్త యొక్క విశ్వాస ఘాతుకత్వమునకు చింతించి పర్వతమెక్కి 'మొనకొండ' అనుచోట నివాస మేర్పరచు కొనెను అక్కడ ఒకవైపు భయంకరమయిన పెద్దలోయ కలదు దానిచెంత గల ఇనుప స్తంభము చుట్టు సంతానము లేని ఆడువారు ప్రదక్షిణ మొనర్చిన సంతానభాగ్యము నొందుదురని ప్రతీతి

ఈ దేవాలయము 14 వ శతాబ్దియందు ప్రతాపరుద్రుని చేత నిర్మింపబడినదని చెప్పుచున్నారు. ఇంతవరకు అందుకు కావలసిన సాక్ష్యము లభింపలేదు అది శఠకోప జియ్యం గారు మొదటి ఆచార్యుడుగా నున్నందున అతని వారసులే ఇప్పటికిని అహోబిల మఠాధిపతులుగ నున్నారు ఇప్పుడు వారు పూజాది కార్యక్రమములను దేవస్థానమునందు నడిపించుచున్నను, మద్రాసు రాష్ట్రమందలి తిరువళ్ళూరు లోనే వారి నివాసము విజయనగరరాజులు దేవాలయ మునకు కొన్ని గ్రామములు, భూములు ఇనాములుగా ఇచ్చిరి అందులో శిరువెళ్ళ, కోవెలకుంట్ల, జమ్మలమడుగు (కడపజిల్లాకు చెందినది) తాలూకాలలో 40 ఎకరముల భూమియు, అనంతపురంజిల్లా తాడిపత్రి తాలూకాలోని గుండాల నోబల అగ్రహారము అను ఇనాము గ్రామములను మాత్రమే ఇచ్చట కలవు. ఒకప్పుడు దేవాలయము చాల వైభవ మనుభవించుచుండెను ఇందు కాకతీయ, విజయనగరపు రాజుల కాలమునాటి శిల్ప సంపద దృగ్గోచరమగును 16 వ శతాబ్దమందు గోల్కొండ సుల్తాను ఇబ్రహీం కుతుబ్‌షా చేతులలో ఈ దేవాలయము పడినప్పుడు విలువగల ఆభరణాదులు అపహరింపబడెను 18 వ శతాబ్దములో కర్నూలు నవాబ్ అగు మునావర్ ఖాన్ యొక్క స్వాధీనములోనికి వచ్చి నప్పుడు యాత్రికులపై పన్నుకూడ విధింపబడి యుండెనట!

కంచిలో శ్రీనివాసాచార్యుడనువాతడు చదువుకొను చున్నపుడు నరసింహస్వామి కలలో కనబడి అహోబిలమునకు వెళ్ళి సన్యాసాశ్రమము స్వీకరింపుమనెనట! ఆ దేవాలయపు ధర్మకర్తయైన ముకుందరాయలకు కూడ అదేసమయమున కలలో కనబడి కంచినుండి ఒక భక్తుడు రానున్నాడు స్వీకరింపుమనెనట శ్రీనివాసాచార్యులు, ముకుందరావు మాట్లాడుకొనుచుండగ నరసింహస్వామి సన్యాసిరూపమున వచ్చి, శ్రీనివాసాచార్యునికి సన్యాసాశ్రమమిచ్చి "శఠకోపయతి" అని నామకరణము చేయుటవలననే వారి పరంపరకు ఆపేరు కల్గెనని అందురు

మొదటి శఠకోపయతి జీవిత కాలము క్రీ శ 1378 నుండి 1458 వరకు అని నిర్ణయము చేయబడినది ఆ తర్వాత అహోబిలములోగల శాసనములలో నొకదాని వలన క్రీ శ. 1555 లో సదాశివరాయలు షష్ఠపట్టంకుశ శఠకోపయతికి భాష్యాపురమను గ్రామమును దానముగా ఇచ్చినట్లు తెలియవచ్చుచున్నది. తరువాత క్రీ శ 1578-79 సంవత్సరముల మధ్య గోల్కొండ సుల్తాన్ ఇబ్రహీం కుతుబ్‌షా విజయనగరముపై దండెత్తివచ్చి పెనుగొండవరకును దాడిసల్పెను అప్పుడు అహోబిలము అతని స్వాధీనమగుటచేత అయిదారు సంవత్సరములు మహమ్మదీయుల వశములో నుండిపోయెను. విజయనగర చక్రవర్తి రెండవ వేంకటపతిరాయలు క్రీ శ 1584 85 సంవత్సరములో మరల అహోబిలమును స్వాధీనము చేసి కొన్నట్లు అచటగల శాసనము ధ్రువపరచుచున్నది చంద్రగిరిలో సాళువ వంశీయుల కాలమునుండి శ్రీకృష్ణదేవ రాయలవరకు ఈ క్షేత్ర మన్ని విధముల ప్రాశస్త్యమును గలిగి ఉండెనని చెప్పవచ్చును

ఇనుపస్తంభము విరెను కొమ్మురాజు అనువానిచేత 14 వ శతాబ్దియందే నిర్మింపబడినదని చెప్పుదురు దేవాలయమందు 15, 16 శతాబ్దులకు చెందిన అనేక దాన శాసనములు కొండవీటి రెడ్డిరాజుల నాటివి, విజయనగర రాజులనాటివి కలవు వానివలన కొంతవరకు చరిత్రను

తెలిసికొనగలుగుచున్నాము. అహోబిలము మత శాస్త్ర కళాపాలకు ప్రధానకేంద్రముగా నుండుటచేత ఆంధ్ర దేశమునందలి రాజకీయ, సాంఘిక, సారస్వత జీవితము లలో దాని కొక ప్రత్యేకస్థానము లభించినది. ఆ దేవు నకును, ఆ ప్రాంతమునకును సంబంధించియున్న జాన పద గేయము లనేకములు నేటికిని విరివిగా జనసామాన్య మందు ప్రచారములో గలవు. అందులో కొన్ని చెంచెత యొక్కయు, నరసింహస్వామి యొక్కయు ముగ్ధ ప్రణ యమును వర్ణించు కళాఖండములు మహోజ్జ్వలములు. పద కవితారచనలో సుప్రసిద్ధుడైన తాళ్ళపాక అన్నమా చార్యుడు తన అమేయమైన సంగీత ప్రతిభను శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామిపై కీర్తనలు రచించి, తెలుగుభాషకు అమరత్వమును చేకూర్చిన మహానుభావుడు. ఈతడు అహోబిల మతాధిపతియొక్క ప్రోత్సాహమును తొలు దొల్త నందుకొన్నా డట!

విశిష్టాద్వైత మత ప్రచారకేంద్రముగ నుండి ప్రకృతి సౌందర్య విశేష శోభితమై, చారిత్రక సంపత్తి గలిగి, ఆంధ్ర జానపద జీవితములో సంతర్భాగమై ఉత్తమ వాఙ్మయ వికాసమునకు తోడ్పడిన అహోబిల క్షేత్రము ఆంధ్రజాతికి గర్వకారణము. ఈ మధ్య ఉదారులయిన భక్తుల సహాయమువలన మంటపములు, గోపురములు ప్రాకారములు వెలసినవి. సులభ ప్రయాణసౌకర్యములు చేకూరుచున్నవి. ప్రభుత్వ హిందూధర్మాదాయశాఖకు చెందిన శాసనముక్రింద ఆ దేవాలయ పరిపాలనము ఒక ధర్మకర్తృత్వ సంఘముచేత నిర్వహింపబడుచున్నది. ఫాల్గున మాసములో జరుగు తిరునాళ్ళకు వచ్చు యాత్రి కులకు అన్నివిధము లయిన సౌకర్యములు గలిగింపబడు టయేగాక నరసింహస్వామి ఉత్సవము ఒక్క మాసము పాటు చుట్టుపట్టు గ్రామములలో అతి వైభవముగా జరుపబడుచుండును.

దం. శే. సు.

అళియ రామరాయలు - అళియ రామరాయని జీవితము విజయనగరసామ్రాజ్య చరిత్రలో ఒక ప్రధాన ఘట్టము. విజయనగర చక్రవర్తులలో సర్వశ్రేష్ఠుడగు శ్రీకృష్ణరాయని జామాతయై, అతని యనంతరము రామరాయలు సర్వాధికారి అయ్యెను. యుద్ధతంత్రము నందును, రాజనీతియందును సమకాలికులలో అసమాను డని ప్రఖ్యాతిగడించి, దక్కను సుల్తానులను తన చేతి కీలు బొమ్మలను గావించుకొని, దక్షిణాపథమున విజయ నగరము ప్రముఖస్థానము వహించునట్లు అత డొన ర్చెను. కాని అతని స్వార్థపరతయు, అధికారకాంక్షయు, కుటిల తంత్రములును విజయనగర సామ్రాజ్య విధ్వంస మునకు దారితీసెను.

రామరాయని వంశము : 'అళియ' యను మాటకు కన్నడభాషలో "అల్లుడు" అని అర్థము. శ్రీకృష్ణరాయని పుత్రికయైన తిరుమలాంబికను వివాహమాడుటను పుర స్కరించుకొని ప్రజలు వాత్సల్యముతో అల్లుడని పిలచు టచే అళియ రామరాజని అతడు ప్రసిద్ధికెక్కెను. అతడు అరవీటి వంశస్థుడు. అరవీటి వంశజులకు నరపతివారని గూడ వ్యవహారము గలదు. చంద్రవంశ క్షత్రియుల మనియు, కలచురి బిజ్జలుని సంతతివార మనియు, వీరు చెప్పుకొనిరి. అరవీడు మండలాధిపతు లయిన తరువాత నరపతి వంశజులు అరవీటి వారయిరి. ఈ వంశమునకు మూలపురుషుడు వీరసోమ్మాశిరాయడు లేక బొమ్మ రాజు. ఇతని పౌత్రులయిన కొటికంటి రాఘవుడు, సోమ దేవరాజు ఆంధ్రదేశమున క్రీ. శ. 1328-1336 ల మధ్య జరిగిన స్వాతంత్ర్య మహోద్యమమున సుప్రసిద్ధ మగు పాత్రను నిర్వహించిరి. కంపిలరాజ్యముయొక్క పత నానంతరము (1328) ఢిల్లీ సుల్తానుకు ప్రతినిధియైన మాలిక్ నాయబును పారద్రోలి, తురుష్క పరిపాలనను వీరు తుదముట్టించిరి. సోమదేవరాజు మనుమడయిన పిన భూపాలుడే ఈ వంశమున మొదటి అరవీటి ప్రభువు. ఇతని పుత్రుడయిన బుక్కరాజు "సాళువ నరసింహరాయ రాజ్యప్రతిష్ఠాపనాచార్యు" డయ్యెను. బుక్కరాజు కుమారుడయిన రామరాజు కందనవోలు నేలెను. అతని కుమారుడయిన శ్రీరంగరాజునకు తిమ్మాంబయందు ఐదు గురు సుపుత్రులు ఉద్భవించిరి. అందు మూడవవాడు అళియ రామరాయలు. క్రీ. శ. 1565 లో జరిగిన తళ్ళి కోట యుద్ధమునాటికి రామరాయలు 80 సంవత్సర ములవా డని తెలియుచున్నది. అందుచేత అతడు క్రీ. శ. 1485 ప్రాంతమున జన్మించియుండు నని ఊహింప వచ్చును.

రామరాయలు, శ్రీకృష్ణదేవరాయలు : రామరాయల బాల్యచరిత్రము గురించి తెలియుటలేదు "గోల్కొండ సుల్తానైన కులీకుతుబుషావలన కందనవోలు మండలమును బడసి కొంతకాలమునకు అదిల్‌షా (బీజపూరు)చే ఓడింపబడి ఆ మండలమును కోల్పోవుటచేత, కుతుబ్‌షా ఆగ్రహించి రామరాయలను తన కొలువునుండి బహిష్కరించెను. తరువాత అతడు శ్రీకృష్ణరాయల కొలువునందు చేరెను." అని ఒక ముస్లిము చరిత్రకారుడు వ్రాసియున్నాడు పై సంఘటనలు కృష్ణరాయలు సింహాసనము నెక్కుటకు (క్రీ శ 1509) పూర్వము జరిగియుండును క్రమముగా రామరాయలు కృష్ణరాయని ఆస్థానమునందలి ప్రముఖవ్యక్తులలో ఒకడయ్యెను. అతని శక్తిసామర్థ్యములను రాజనీతివైశారద్యమును గుర్తించి కృష్ణరాయలు అతనికి తనకుమార్తెనిచ్చి వివాహమొనర్చెను అనంతరము దిగ్విజయ యాత్రలలోను, తెలుగు, కన్నడ రాజ్యములను ఏలుటలోను రామరాయలు కృష్ణరాయలకు తోడ్పడెను తన మరణకాలమున (1530) సామ్రాజ్యపాలనా భారమును రామరాయలకు అప్పగించి, తన తమ్ముడైన అచ్యుతదేవరాయలకు పట్టాభిషేక మొనర్చుటకు కృష్ణరాయలు అతనిని ఆజ్ఞాపించెను

రామరాయలు, అచ్యుతదేవరాయలు : కృష్ణరాయల మరణముతో రామరాజునందు అధికార వ్యామోహము పెంపొందెను చేతిక్కిన సామ్రాజ్యమును అచ్యుతరాయలకు అప్పగించుటకు ఇష్టపడక, అత్యల్పవయస్కుడైన కృష్ణరాయల కుమారుని సార్వభౌమునిగా ప్రకటించి రామరాయలే పరిపాలన సాగించెను కాని అచ్యుతరాయని పక్షమువారు కొందరు రామరాయలను ప్రతిఘటించి రాజ్యసింహాసనమును అచ్యుతునకు అప్పగించిరి అచ్యుతరాయలుకూడ రామరాయల బలాధిక్యమును గుర్తించి, కృష్ణరాయని కుమారుని [illegible] సాగెను. క్రీ శ 1533 - ప్రాంతమున కృష్ణరాయని కుమారుడు మరణించుటచేత [illegible] వేయసాగెను ఆ రహస్యమును కనిపెట్టి అచ్యుతరాయలు, తన బావమరదియైన సలకరాజు తిరుమలయ్యను ప్రధానిగా నియమించి (1534) రాజ్యము చేయసాగెను

రామరాజు ఈ పరిణామములను ముందుగనే ఊహించి ఎదురెత్తు వేయుటకు తగిన జాగరూకతను వహించియుండెను సామ్రాజ్యమున బలవంతులైన ప్రభువులు అనేకులు అతనికి అండయై నిలచిరి అతని తమ్ముళ్లైన తిరుమలరాజు, వెంకటాద్రిరాజు, గుత్తి, కందనవోలు, రాజ్యములను ఏలుచుండిరి అతని పినతండ్రులలో తిమ్మరాజు అవుకు రాజ్యమునకును, కొండరాజు ఆదవాని రాజ్యమునకును అధిపతులుగ నుండిరి గండికోట పెమ్మసాని తిమ్మానాయకుడు, అనంతపురము హండె హనుమప్పనాయకుడు, నడిమిదొడ్డిసాలెము మేసా పెద్దా నాయకుడు, అతని చెప్పుచేతలలోనివారు. వీరి సాయముతో రామరాయలు అచ్యుతుని చెరగొనెను తిరుమలదేవియు చిన్నాదేవియు (శ్రీకృష్ణరాయని భార్యలు) రామరాయల పట్టాభిషేకమునకు సన్నాహములొనర్చిరి కాని సలకరాజు తిరుమలయ్య అతని పట్టాభిషేక విపర్యయ మొనరించి, అచ్యుతుని బంధవిముక్తుని గావించి సింహాసనమున అతనిని పునః ప్రతిష్ఠించెను ఈ పరిస్థితులలో విజయనగరముపై దండెత్తివచ్చి, స్వదేశమున విప్లవము చెలరేగుటచే వెంటనే మరలిపోవుచున్న అదిల్‌షా అచ్యుతరాయ రామరాజుల నడుమ ఒడంబడికను కుదిర్చెను దాని ననుసరించి రామరాజు తన జాగీరును స్వతంత్రముగ నేలుకొనుటకు అచ్యుతరాయలు సమ్మతించెను

రామరాయలు, సలకము తిరుమలయ్య : అచ్యుతరాయల అనంతరము (1542) అతని కుమారుడు వేంకటపతిరాయలు సార్వభౌము డయ్యెను అతడు బాలుడైనందున అధికారము సలకము తిరుమలుని హస్తగత మయ్యెను. దుర్మార్గుడగు తిరుమలయ్య సింహాసనము నాక్రమింప యత్నించుటను గ్రహించి సార్వభౌముని తల్లియగు వరదాంబిక, అదిల్‌షాయొక్క సహాయమును అర్థించెను. ఇంతలోగా అచ్యుతరాయల అన్న కుమారుడును, గుత్తిదుర్గమున బందీగా నున్నవాడును అగు సదాశివరాయలను సార్వభౌమునిగా ప్రకటించి రామరాయలు కూడ అదిల్‌షా సహాయమును కోరెను ఇట్లు ఇరుపక్షముల ప్రార్థనలను అంగీకరించి అదిల్‌షా దండెత్తి వచ్చెను. అట్టి అదిల్‌షాను ఓడించి పారద్రోలి వేంకటపతి

రాయలను పకుటుంబముగ కుదముట్టించి, భయభ్రాంతు లైన ప్రజలను ఓడబరచి సలకము తిరుమలయ్య విజయ నగర సింహాసన మధిష్ఠించెను. నానాటికి అతని దౌష్ట్య ములు మితిమీరుటచే ప్రజలు ఆదిల్ షాను ఆహ్వానించిరి కాని అతడు తన దురహంకారముచే ప్రజల అభిమాన మును గోల్పోయి ప్రాణభీతితో తన రాజ్యమునకు పారి పోయెను ఇట్టి పరిస్థితులలో తిరుమలయ్యయొక్క దుష్ట పరిపాలనమును కుదముట్టించి, దేశమున శాంతి భద్రత లను నెలకొల్పుము అని ప్రజలు అనేకవిధముల రామ రాయలను ప్రార్థించిరి రామరాయలుగూడ ఇట్టి తరుణ మునకై వేచియుండెను అందుచేత తన పక్షమువారిని కూర్చుకొని విజయనగరమునకు పరిసైన పెనుగొండను వశపరచుకొని అటనుండి బయలుదేరి కోమలి, కేతంచర్ల, జూటూరు, బెడగల్లు, అదవాని యుద్ధములందు తిరుమ లయ్యను ఓడించి తుద కాతనిని మిత్రబృందముతో తుంగ భద్రానదీతీరమునవధించి విజయగర్వముతో రామరాయలు విజయనగరమును ప్రవేశించెను సదాశివరాయలు పట్టాభి షేకమహోత్సవ మత్యంతవైభవముగ జరిగెను (1548)

రామరాయలు, సదాశివరాయలు : సదాశివరాయలు పేరు నకుమాత్రమే సార్వభౌముడు, ప్రభుత్వభారమంతయు రామరాయలే వహించెను మొట్టమొదట దండనాథుడుగ నున్న రామరాజు క్రమముగ సర్వాధికారి అయ్యె ననియు, రాజాధిరాజ, రాజపరమేశ్వర, వీరప్రతాప మహారాజాది సార్వభౌమోచిత బిరుదములను ధరించె ననియు, యువరాజపదమునుగూడ బడసెననియు స్థానిక చరిత్రలు నుడువుచున్నవి చివరకు సదాశివరాయలను చెరసాలలోనుంచి సంవత్సరమున కొకమారు మాత్రము అతనిని ప్రజలకు ప్రదర్శించి, సార్వభౌమోచిత మర్యాద లొనర్చుచుండెను అనికూడ తెలియుచున్నది

సదాశివరాయల పట్టాభిషేకానంతరము రామరాజు తనకు శత్రువులైన సవారిని తొలగించి, తన అధికారమును బలపరచుకొనెను అతని అధికారవ్యామోహమును నిర సించుటచే గాబోలు, నాటినరకును విజయనగర సామ్రా జ్యమును భక్తివిశ్వాసములతో కొలుచుచుండిన సాళు వాది వంశములు వరచ్యుతిపొందెను స్వార్థపరుడై రామ రాజు అనుసరించిన ఈ అంతరంగిక విధానము, అరవీటి వంశస్థాపనకు మగమమార్గ మేర్పరచినను, అది విజయ నగర సామ్రాజ్యపు పునాదులను ఛేదించి వైచెను.

రాజధానిలో తన మార్గము నిష్కంటకమైన వెంటనే రామరాయలు దక్షిణదేశమున ప్రబలిన అశాంతి నడచు టకు నిర్ణయించెను ఈ కాలమున దక్షిణదేశమున స్థానిక ప్రభువులతోపాటు పోర్చుగీసువారుకూడ అల్లరులకు కారకులైరి పోర్చుగీసువారు మతప్రచార మొనర్చుటయే గాక, దేవాలయములను పడగొట్టి చర్చిలను నిర్మింప సాగిరి చోళమండలతీరమందలి పల్లెవాండ్రకు కిరస్తాని మత మొసగి వారిని విజయనగరాధికులపై దుండగము లకై పురికొల్పుచుండిరి రామేశ్వరమున కేగు యాత్రా పరులను అనేకవిధములైన హింసలకు గురిచేయుచుండిరి సుప్రసిద్ధములయిన తిరుపతి, కాంచీనగరము మున్నగు హైందవ క్షేత్రములనుగూడ కొల్లగొట్టుటకు ప్రయత్నిం చిరి (1545) అందుచేత వారి దుష్కృత్యములను మాన్పుట అత్యవసరమై యుండెను రామరాజు ఇది గ్రహించి చిన తిమ్మరాజు, విఠలరాజు అను సోదరులను దక్షిణదేశదండయాత్రకు పంపెను వీరు మధుర, తంజా వూరు, నాయకుల సహాయముతో తన్నరసునాడు, ట్రావెన్‌కూర్, తిరువాడి రాజ్యములందు తిరుగుబాటుల నణచి కన్యాకుమారికడ విజయస్తంభమును ప్రతిష్ఠించిరి పోర్చుగీసువారి దుండగములు తగ్గెను, 1548 లో పోర్చు గీసు గవర్నరయిన డకాస్ట్రో రామరాయలతో సంధి గావించుకొనెను కాని రామరాయలు పోర్చుగీసువారిని విశ్వసింపక 1558 లో శాను సెయింటు థోమ్‌పై దండెత్తి విఠలరాజును గోవాపైకి పంపెను పోర్చుగీసు వారు ఓడిపోయి రాయలకు కప్పము చెల్లించిరి

రామరాయలు, మహమ్మదీయులు రామరాయలు మహమ్మదీయులపట్ల అనుసరించిన రాజనీతి విచిత్రమైనది హిందూమతవిధ్వంసనమే మహమ్మదీయుల ఆశయమనియు వారిని అరికట్టుటకును, హిందూధర్మములను రక్షించుట కును విజయనగర సామ్రాజ్యము వెలిసెను అను సత్య మును రామరాయలు విస్మరించినట్లు కన్పించును. తన్నెది రించిన హిందూసర్దారులపై ప్రతీకారమునకో అనునట్లు తన కొలువున ముస్లిము ఉద్యోగుల సంఖ్యను ఇతడు పెంచెను ఐన్ - ఉల్ - ముల్కు లవంటివారు ఉన్నత

వదవులంది విజయనగర సైనికబలమును, రతణను గురించిన విశేషములను గ్రహింపగలిగిరి విజయనగర, బహమనీ రాజ్యములమధ్య యుద్ధము సంభవించిన క్లిష్టసమయములందు ఈ మహమ్మదీయులు విశ్వాసఘాతకులగుదురనియైన రామరాయలు ఊహింపకపోవుట అవర్ధదాయకమయ్యెను అదియుమగాక దక్కనుసుల్తానుల అంతఃకలహములందు జోక్యముకలిగించుకొని రామరాయలు ఒకరిపైనొకరిని రెచ్చగొట్టి, అందరిని శాసించుటయేగాక విజయనగరమునకు అగ్రస్థానమును సాధింపగల్గెను ఈ విషయమున రామరాయలు చాలవరకు కృష్ణరాయల అడుగుజాడలలోనే నడచెను, కాని అవిధానమును చరమస్థానమునకు కొనిపోయి, సుల్తానులకు విజయనగరమునందు అమాయాద్వేషములను వారిలో వారికి ఐకమత్యమును పెంపొందించెను రామరాయల జోక్యము వలన సుల్తానులలో కలిగిన నూతన చైతన్యమే రాక్షసి-తంగడి యుద్ధమునకు దారితీసెను ఈ ఘోర సంగ్రామమునకు రామరాయలు మహమ్మదీయమతముపై చూపిన ద్వేషమే కారణమని ఫెరిస్తావంటి ముస్లిము చరిత్రకారులు వ్రాసినవ్రాతలు విశ్వసింపదగవు. రామరాయలు మహమ్మదీయులను అత్యంత గౌరవముతో చూచెను తన సోదరుడయిన జంషీద్ షాకు భయపడి శరణుచొచ్చిన మాలిక్ ఇబ్రహీమునకు ఆశ్రయ మొసగి అతనికి జాగీరు ఇచ్చుటయేగాక (1548-1550), జంషీదుమరణానంతరము అతడు గోల్కొండ సుల్తాను అగుటకు రామరాయలు చేసిన ఉపకారము అమూల్యమయినది బీజాపూరు సుల్తానయిన అలీఆదిల్ షాను రామరాయలు పుత్రసమానముగా ప్రేమించెను అతనిని అనేక పర్యాయములు రక్షించెను తన ఆస్థానమునందలి మహమ్మదీయుల మతవిశ్వాసములను ఏ మాత్రము అతడు త్రుణీకరింపలేదు వారు కాఫరునకు నమస్కరింపరని తెలిసికొని, రామరాయలు తన సింహాసనముపై ఖొరానుయొక్క ప్రతిని ఉంచుకొనెడివాడట! అందుచే రాయల మతద్వేషముగాక, హిందూ మహమ్మదీయుల మధ్యగల సహజద్వేషమే, విజయనగర అధికారపై భవాభివృద్ధి సుల్తానులలో కలిగించిన భయోద్రేకములే, రాక్షసి-తంగడి యుద్ధమునకు కారణములు అనుట నిస్సంశయము

మొట్టమొదట 1548 లో రామరాయలు నిజాంషాతో (అహమ్మదు నగరము) చేరి ఇబ్రహీంఆదిల్ షా (బీజాపూరు)తో పోరాడెను ఇబ్రహీం సంధిచేసికొని యుద్ధమునుండి విరమించెను. 1556 లో అహమ్మదునగరు, గోల్కొండ సుల్తానులు కలిసి బీజాపూరుపై దండెత్తి, గుల్బర్గాను ముట్టడించిరి ఇబ్రహీం ప్రార్థనపై రామరాయలు జోక్యము కలిగించుకొని సుల్తానులమధ్య సంధికుదిర్చి యుద్ధమును మాన్పెను ఇబ్రహీం మరణానంతరము అతని కుమారు డయిన అలీ ఆదిల్ షా, బీజాపూరు సింహాసన మెక్కెను అలీ బాలుడగుట సదవకాశముగా గ్రహించి నిజాంషా బీజాపూరుపై దండెత్తెను అలీ విజయనగరమునకు పారిపోయి రామరాయల సహాయము అర్థించెను కుతుబ్ షాను (గోల్కొండ) కూడ గట్టుకొని రాయలు నిజాంషాపై దండెత్తి దౌలతాబాదువరకును సేనలను నడిపించెను నిజాంషా పరాజయమంది, కల్యాణిదుర్గమును అలీ ఆదిల్ షా కొసగి సంధిచేసికొనెను.

రామరాయల విజయ పరంపరలు, గోల్కొండ సుల్తానైన ఇబ్రహీం కుతుబ్ షాలో అసూయాద్వేషములను ప్రజ్వలింప జేసెను రామరాయలు తన కొనర్చిన మహోపకారమును గూడ విస్మరించి అతని తుదముట్టించుటకై ఇబ్రహీం కుతుబ్ షా ప్రయత్నింపసాగెను పైయుద్ధమున రాయలు అహమ్మదు. నగరమును ముట్టడించు సందర్భమున కుతుబ్ షా రహస్యముగ నిజాంషాతో సంధిచేసికొని దుర్గరక్షకులకు సహాయ మొనరించెను అదియునుగాక, కొండపల్లి దుర్గము కొనగుదు నని రాయలను నిజాంషాతో సంధి కోడబరచెను కాని అవాగ్దానమును మన్నింపలేదు రామరాయలుగూడ కుతుబ్ షాపై తిరుగుబా టొనరించిన జగదేవరావునకు ఆశ్రయ మొసగి అతని ఆగ్రహమును రెచ్చగొట్టెను అందుచే కుతుబ్ షా నిజాంషాతో సంధిచేసికొని తన కుమార్తెను అతని కొసగుటకు నిర్ణయించెను. ఈ వివాహము కల్యాణిదుర్గమున చేయవలె నని కుతుబ్ షా నిజాంషాలు 1558 లో కల్యాణిని ముట్టడించిరి.

ఆదిల్ షా, బరీదుషా (బీదరు) లతో కలిసి రామరాయలు కుతుబ్ షా, నిజాంషాలతో యుద్ధమునకు

దిగెను తన తమ్ముడైన వేంకటాద్రిని గోల్కొండపైకి బంపి రామరాయలు కల్యాణిపై సేనలను నడిపించెను. ఇది విని నైజాంషా, కుతుబ్‌షాలు ముట్టడిని విరమించి తమతమ రాజ్యములు చేరిరి రాయలు అహమ్మదు నగరము వరకు వేగి, నిజాంషా తన ఆధిపత్యమును అంగీకరించునట్లొనరించి గోల్కొండపైకి మరలెను ఇంతలో రాయలు ఆజ్ఞపై కొండవీటి ప్రభువైన సిద్ధి రాజు, తిమ్మరాజు, కొండపల్లి, మచిలీపట్టణములమీదను, వేలాద్రి, సీతాపతు (చిత్తాపఖాను) లు ఏలూరు, రాజమహేంద్రవరములమీదను దండెత్తిరి ఇట్లు తనరాజ్యము నాలుగు మూలలపై శత్రువులు దండెత్తుటను కుతుబ్‌షా గమనించి రాయలదృష్టి మరలించుటకు కొండవీటిపై దండయాత్రకు ఉద్యమించెను కాని గోల్కొండ సైన్యమును ఓడించి తరుముచు పెదర తిమ్మరాజు, వెలుగోటి చిన తిమ్మరాజు అనువారు దేవరకొండ, దేవులపల్లి, నల్లగొండ, ఇంద్రకొండ మున్నగు దుర్గములను ఆక్రమించిరి కోవిలకొండ, పానగల్లు, గణపురము రాయల స్వాధీనమయ్యెను. గత్యంతరములేక కుతుబ్‌షా రాయలకు గణపురమును, పానగల్లును ఒసగి అతనితో సంధి చేసికొనెను

ఈ విధముగ దక్కను సుల్తానులందరును రామరాయల శౌర్య పరాక్రమములకు దోసిలొగ్గి, అతని ఆధిపత్యమును అంగీకరింపవలసినవారైరి దక్షిణ రాజకీయములందు అతనికి ఎదురులేకుండెను కాని ఈమహోత్కృష్ట బలగౌరవములే విజయనగర సామ్రాజ్యపతన హేతువులు అయ్యెను రామరాయల విశృంఖల వీరవిహారములను అరికట్టనిచో తమకు ముప్పుతప్పదనియు, దినదినాభివృద్ధిని పొందుచున్న విజయనగర సామ్రాజ్యము తమరాజ్యములను కబళింపగలదనియు, దక్కను సుల్తానులు భయపడి పరస్పర విద్వేషములను మాని హుస్సేన్ నిజాంషా, ఇబ్రహీంకుతుబ్‌షాల ప్రోత్సాహముతో, ఒకకూటమిగా ఏర్పడిరి అలీఆదిల్‌షాకూడ కృతఘ్నుడై వారితో కలిసెను

రాక్షసి - తంగడియుద్ధము : 1565 :- సుల్తానులకూటమి రామరాయలపై యుద్ధమును ప్రకటించి దండెత్తివచ్చెను. రాయలు ఆ వర్తమానమును విని అపారసైన్యముతో వారినెదుర్కొనెను. కృష్ణానదికి దక్షిణమున 10 మైళ్ళ దూరమునందున్న రాక్షసి - తంగడి అను గ్రామములకు మధ్యనున్న మైదానముపై ఉభయసైన్యములును తారసిల్లెను 1564 డిశెంబరు 26 నుండి 1565 జనవరి 24 వరకు యుద్ధము జరిగెను దీనినే తళ్ళికోట యుద్ధమని సాధారణముగ వ్యవహరింతురు రామరాజు వృద్ధుడైనను యుద్ధభూమిలో వీరవిహార మొనరించి, సైనికులలో ధైర్యోత్సాహములను ఇనుమడింప చేసెను ప్రథమమున విజయలక్ష్మి రాయలనే వరించెను నిజాంషా, కుతుబ్‌షాలు యుద్ధభూమి నుండి సుమారు ఇరువది మైళ్ళు వెనుకకునడచి, మాయోపాయమున రామరాయలను జయించుతలంపుతో, సంధికై సంప్రతింపులు ప్రారంభించిరి విజయనగర సైన్యములు ఈ మోసమును గ్రహింపక విజయగర్వముతో శిబిరరక్షణ విషయమున ఏమరియుండిరి ఇంతలో రామరాయల పక్షమందలి మహమ్మదీయ సర్దారు లిద్దరు సుల్తానులతో చేరిరి కుదకొక అర్ధరాత్రమున మహమ్మదీయులు విజయనగర సైన్యముపై బడిరి హిందువులు ధైర్యసాహసములతో పోరాడిరి కాని లాభము లేకపోయెను రామరాయలు పట్టుబడి నైజాంషాచేత వధింపబడెను మహమ్మదీయులు భయభ్రాంతులైన హిందూ సైనికులను చుట్టుముట్టి వధించిరి అనాయకమై, రక్షణరహితమైన విజయనగరము మహమ్మదీయులకు వశమై నామరూపములు లేకుండ ధ్వంసము చేయబడెను ప్రపంచమున సాటిలేనిదని కీర్తి గాంచిన మహానగరము రామరాజు మరణముతో హఠాత్పరిణామమును పొంది శ్మశానమముగ మారిపోయెను

రామరాజుకుటుంబము రామరాజునకు నలుగురు భార్యలుండిరి అందు కృష్ణరాయల కుమార్తెయగు తిరుమలాంబ అగ్రమహిషియై యుండెను తల్లెళ్ళ పెదనంది రాజయ్య - దేవమహారాజు పుత్రికయగు అప్పలాంబయు, పోచిరాజు తిమ్మరాజయ్య కుమార్తెయయిన కొండమ్మ, తిమ్మమ్మలును, ఇతర భార్యలు రామరాయలకు కృష్ణరాజు, పెదతిమ్మరాజు, కొండరాజు అనుకుమారులుండిరి రాయలతోపాటు వీరు సుల్తానులతో జరిగిన యుద్ధములందు పాల్గొనిరి రాక్షసి - తంగడి యుద్ధానంతరము పెదతిమ్మరాజు విజయనగరమున అధికారము

సహించుటకు ప్రయత్నించి విఫలుడయ్యెను. రాయల సోదరులలో తిరుమలుడు, వెంకటాద్రి అనువారు సుప్రసిద్ధులు. నిజాంషా, కుతుబ్‌షాలతోటి యుద్ధములందు అపజయమెరుగనివాడని పేరుపడసిన వెంకటాద్రి, రాక్షసి-తంగడియుద్ధమున వీరస్వర్గ మలంకరించెను. ఆ యుద్ధానంతరము, తిరుమలరాయలు చంద్రగిరిలో అరవీటి వంశమును స్థాపించి, శీర్ణకర్ణాట సామ్రాజ్య పునరుద్ధరణమునకు పూనుకొనెను.

రామరాయలు - భాషాపోషణ: రామరాయలు పరాక్రమవంతుడు, రాజతంత్రజ్ఞుడు, ధర్మతత్పరుడు, విష్ణుభక్తియుతుడు. అతడు అనేక దేవాలయములను కట్టించి పోషించెను. అగ్రహారములొసగి వేదవేదాంగవిదులైన బ్రాహ్మణులను గౌరవించెను. అతనిలో మతసహనము మూర్తీభవించెను.

రామరాయలు సంస్కృతాంధ్రములందు పండితుడు. సంస్కృతాంధ్రకవులను పోషించెను. మాధ్వమత బోధకులైన విజయేంద్రస్వాములవారు రాయలవలన అగ్రహారములను బడసెను. అహోబిల మఠాధీశులయిన సప్తపరాంకుశులు రాయలకు కార్యకర్తలుగానుండి సిద్ధాంతమణిదీప, ప్రపత్తియోగ, నృసింహస్తవాది గ్రంథములను రచించిరి. రాయల ఆస్థానకవులలో సుప్రసిద్ధుడు రామరాజభూషణుడు. రామరాజ ఆస్థానమునకు భూషణమువంటి వాడగుటచే అతనికి ఆపేరు వచ్చియుండును. పదకవిత్వప్రసిద్ధులయిన తాళ్ళపాక తిరుమలయ్యయు, అతని కుమారుడయిన తిరువెంగళనాథయ్యయు రాయలచే ఆదరింపబడిరి.

నానా కళాపారీణులైనను రామరాయలు సంగీతమునందు ప్రత్యేకాభిమాన - అభినివేశములు గలవాడు. అతని మంత్రియైన రామయామాత్యుడు సంస్కృతమున "స్వరమేళకళానిధి" అను సంగీతశాస్త్రగ్రంథమును రచించి, రామరాయలకు అంకితము చేసెను.

బి. యస్. యల్. హ.

ఆంగ్లభాషాసాహిత్యములు - 1 భాష: భాష మానవుని ఆంతరంగిక జీవితముతో సన్నిహిత సంబంధము కలది. మన భావములు, కోరికలు, అనుభవములు సమస్తమును శబ్దజాలముద్వారా వెలిపుచ్చ కలుగుచున్నాము. ఈ శబ్ద సముదాయముచే ఏర్పడిన భాషమీద సంపూర్ణమయిన అధికారము కలిగియుండుట మానవుని మహాశక్తులలో ఒకటి. భాషమీద అధికారము సంపాదించినపుడు ఆ భాషను సద్వినియోగపరచి మానవుని జీవితమునందలి పరమపవిత్ర సత్యసుందర విధానముల వ్యాప్తి కొరకై దాని నుపయోగించు సద్బుద్ధికూడ మానవునకు ఉండవలెను. భాషను సక్రమముగా నియమబద్ధముగా వాడుట నేర్చినపుడే భావములందుగూడ స్పష్టత, సరళత, సార్థకత ఏర్పడగలవు. భావములను సుస్పష్టముగా విశదపరచుటకై ఉపయోగపడుటయే భాషకు సార్థక్యము.

భాష సజీవమయిన వస్తువు. మానవుల జీవితము మనస్తత్వము మారుచు పెరుగుచుండుకొలది భాషకూడ మారుచుండును, పెరుగుచుండును. భాషకును, భావమునకును యిట్టి విడదీయరాని అన్యోన్య సంబంధము కలదు.

ఆంగ్లభాష ఆర్యభాషా కుటుంబమునకు చెందినది. ప్రథమమున వేరువేరు భాషలు ప్రచారమునం దుండెను. వెస్సెక్సుప్రాంతీయభాష కొంతకాలమునకు ప్రాధాన్యము కాంచెను. డేన్సు అనువారు ఇంగ్లాండుపై దాడిచేసిన కారణముచే ఏర్పడినవారి సంపర్కముచేత నూతన శబ్దజాలము ఆంగ్లభాషలోనికి వచ్చిచేరెను. నార్మనులు ఇంగ్లాండును జయించిన తరువాత ఇంగ్లీషుభాష యొక్క ప్రాధాన్యము తగ్గుటయు, నార్మనుభాష ప్రచారములోనికి వచ్చుటయు తటస్థించెను. 1204 వ సంవత్సరములో ఇంగ్లాండుకును, నార్మండీకిని సంబంధము తెగినతరువాత నార్మనుభాషకు ప్రాధాన్యముతగ్గి ఇంగ్లీషు మరల ప్రధానస్థాన మాక్రమించుకొనెను. 1849 వ సంవత్సరమున అన్ని పాఠశాలలలోను నార్మనుభాష అంతరించి ఇంగ్లీషు వాడుకలోనికి వచ్చెను. 1862 లో న్యాయస్థానములయందు నార్మనుభాష వాడరాదనియు ఇంగ్లీషు భాషనే

శాతవలయు నదియు శాసన మేర్పడెను 16 వ శతాబ్దమునందలి కడపటి దశలో అనేకము లయిన మార్పులు కలిగెను. కాక్స్టన్ ఇంగ్లాండులో ముద్రణ విధానమును ప్రవేశపెట్టెను. పాశ్చాత్యులు అమెరికా ఖండమును కనుగొనిరి. గుడ్ హోప్ అగ్రముద్వారా ఆసియాకు నూతన మార్గము కనుగొనబడెను. నేడు ప్రపంచమున విశేషముగా వాడుకలోనున్న ఆంగ్లభాష యొక్క స్వరూప నిర్ణయము 16 వ శతాబ్ది ప్రారంభముననే జరిగెను. అందును, ఆక్స్ఫర్డు, కేంబ్రిడ్జి అను తావులలో వాడబడుచు ఛాసరు, విక్లిఫ్ అను ఇరువురచే తమ గ్రంథములయందు వాడబడిన భాషయే ఆంగ్లేయుల రాజభాషగా ఏర్పడెను. ఆంగ్లేయుల జీవితములో ఈ సమయమున నూతన భావసంచలనము బయలుదేరెను. ప్లూటార్క్ అను కవి వ్రాసిన 'మహాపురుషుల జీవితములు' అను గ్రంథమునకు నార్తు అనునాతడు రచించిన అనువాదము, బైబిలుగ్రంథమునకు ప్రభుత్వమువారి ఆమోదముతో రచింపబడిన అనువాదము, "సామాన్య ప్రార్థనాపుస్తకము" (Common Prayer Book) - ఇవన్నియు వెలసెను. నూతన భావముల ప్రకాశము చేయుటకు ఉపకరించునట్లుగా ఆంగ్లభాష బహువిధముల సంస్కరింపబడెను. అచ్చుయంత్రముల రాకచే, భాషకు ఒక స్థిరరూపము చేకూరెను. ప్రాంతీయ భాషా (Dialects) ప్రచారముతగ్గి రాజభాషాప్రచారము వ్యాపించెను. లండను నగరప్రాంతమున విద్యాగంధము గల కుటుంబములలో నిత్యము వాడుకయందున్న భాషయే రాజభాషగా ఏర్పడెను.

ఆంగ్లభాష కల్తిలేని భాష కాదు. అనేకభాషల నుండి శబ్దజాలమును ఆంగ్లేయులు గ్రహించి తమభాషలో జీర్ణించ చేసికొనిరి. దేశముమీదికి దండెత్తివచ్చిన విజాతీయులవలనను, వాణిజ్యాది అవసరములనుబట్టి యితర దేశములకు ప్రయాణమొనర్చి తిరిగివచ్చిన ఆంగ్లేయులవలనను అన్యభాషామిశ్రమము ఏర్పడెను. అనవసరములైన ప్రత్యయములను విసర్జించి, భాషను సరళముగా చేసిరి. ఉచ్చారణ సులభసాధ్య మయ్యెను. అన్యభాషలనుండి వేరువేరు శబ్దములు గ్రహింపబడెను. సముద్రమునకు నౌకాయానమునకు సంబంధించిన శబ్దములు గ్రీకు, డచ్చి, డేనిషు భాషలనుండియు; ఆహారము, వంటపాత్రలు, దుస్తులు, గృహసంబంధమైన సామానులు మున్నగువానికి చెందిన శబ్దములు ఫ్రెంచిభాషనుండియు, దేవాదాయ, ధర్మాదాయ విషయములకు సంబంధించిన పదజాలము, భావవిషయములకు చెందిన శబ్దములు లేటిను (Latin) భాషనుండియు; వాణిజ్యమునకు వ్యాపారమునకు సంబంధించిన శబ్దములు 'స్పానిష్'భాషనుండియు, లలితకళలకు సంబంధించిన శబ్దజాలము "ఇటాలియన్" భాషనుండియు, రాజ్యాంగవిధానమునకు చెందిన శబ్దములు 'గ్రీకు' భాషనుండియు, పౌరసత్వ సంబంధమైన శబ్దములు 'రోమను' భాషనుండియు ఆంగ్ల భాషలోనికి స్వీకరింపబడెను. భాషాసాంకర్యము ఏర్పడును అను భయముచే మడికట్టుకొని కూర్చుండక, వివిధ భాషలనుండి శబ్ద సముదాయమును స్వీకరించి, భాషకు పటిష్ఠత, వైశాల్యము కలదానినిగా చేసికొనిరి.

ఆంగ్లేయులలోనే ఎందరో కవులు గ్రంథకర్తలు నూతన శబ్దజాలము సృష్టించి భాషాసంపదను పెంపొందించిరి. అట్టివారిలో ప్రథముడు 'ఆచార్య ఛాసర్' సంఘ మర్యాదలకు చెందిన పదములను చెస్టరుఫీల్డు, ఆధ్యాత్మికతకు చెందిన మాటలను షెల్లీ మహాకవి, రాజకీయనిర్మాణము, ప్రాతినిధ్యము, సమసరాజ్యవిధానము, రాజ్యతంత్రము-మున్నగువానికి సంబంధించినపదములను బర్కు, మెకాలే అను మహారాజ్యాంగవేత్తలు, వేదాంతవిషయకములైన మాటలను 'కోల్రిడ్జి' అను మహాకవియు, తీవ్ర సాంఘిక విమర్శన కవసరమైన పదజాలమును 'కార్లైలు' మహర్షియు, ఈశ్వర ప్రతిభా ప్రకాశములకు చెందిన మాటలను 'మిల్టను' కవిరాజును, విజ్ఞానశాస్త్రములకు సంబంధించిన శబ్దములు ఆయా విజ్ఞానవేత్తలును ఇంకను ఇండియా, మలయా, పర్షియా, చైనా, జపాను, ఈజిప్టు మున్నగు నాగరకదేశములయందు సంచారముచేసిన ఆంగ్లేయులును అనేక మార్గములచే భాషాసంపదను పెంపొందించిరి. "No one of the modern languages has acquired a greater force and strength than the English through the derangement and relinquishment of its ancient laws of sound The unteachable profusion of its middle tones has conferred upon it an intrinsic power of expression such as

no other human tongue has ever possessed. Its entire, thoroughly intellectual, and wonderfully successful foundation and perfected development issued from a marvellous union of the two noblest tongues of Europe, the Germanic and Roman, their mutual relation in the English language is well known since the former furnished chiefly the material basis, which the latter added the intellectual conceptions The English language, by and through which the gratest and most eminent poet of modern times—as contrasted with ancient classical poetry was begotten and nourished, has a just claim to be called the language of the world, and it appears to be destined, like the English race, to a higher and broader sway in all the quarters of the earth, for in richness, in compact adjustment of parts, and in pure intelligence, none of the living languages can be compared with it " అని సుప్రసిద్ధ భాషావేత్తయైన 'జాకబ్ గ్రిమ్' అనునతడు వాక్రుచ్చినాడు "That exquisite amalgam and shining mosaic of Anglo-Saxon, Danish, Greek, Latin, Dutch and French words and idioms which makes our language—the speech of shakespeare—the most composite, varied, eloquent, and in many ways the most beautiful form of human utterance" అని పియర్సాల్ స్మిత్తు ప్రవచించి యుండెను భాషయొక్క అంతరంగికనిర్మాణమునందు సంస్కరణములు చేయుటచేతను భాషలోనికి బాహ్యము నుండి నూతన శబ్దజాలమును చొప్పించి భాషా సంపదను వృద్ధిపొందించుటచేతను, ఆంగ్లభాష మానవకోటి యుప యోగించు సమస్త భాషలలోను సంపన్నమయినదిగా, విశాలమయినదిగా, ఉద్వేగముకలదిగా మానవ హృద యమునందలి అతిక్లిష్టమైనవృత్తులను కూడవ్యక్తము చేయుశక్తికలదిగా వృద్ధిపొందినది ఇది యావత్ప్రపం చమునందును వాడబడుచు, అన్ని విశ్వవిద్యాలయముల లోను అభ్యసింపబడుటయేగాక, ఐక్యరాజ్యసమితి యందలి వివిధ రాజకీయ సంప్రదింపులను ప్రకటించుటకు గూడ ఉపయోగింపబడుచున్నది 1928 సం మున ఆంగ్ల భాషకు సమగ్రమైన నిఘంటువును విర్మరచునుద్దేశముతో 50 సంవత్సరముల కృషిఫలితముగా 'ది ఆక్స్ఫర్డ్ డిక్షనరి' అను మహా నిఘంటువును డా. ముర్రే ప్రధా నుడుగా గల సంపాదకీయవర్గమువారు ప్రకటించిరి వెనువెంటనే యీ రేండి వత్సరములలో గలిగిన అర్థ విశేషములను, ప్రవేశించిన నూతన శబ్దములను నిర్వచిం చుటకు ఒక అనుబంధసంపుటము కూడ ప్రచురించిరను విషయమును జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొనినప్పుడు, భాషయన్నది ఎంత సజీవమో, ఎంత త్వరితగతితో మారుచు పెరుగు చుండు స్వభావము కలదో, మనము గ్రహింపగలము ఈ విధముగా సర్వప్రపంచవ్యాప్తమై పటిష్ఠమయిన ఆంగ్లభాషలోనికి యావత్ప్రపంచభాషలలోని సాహిత్య సంపదను తర్జుమా చేసి రచిన ఆంగ్లభాషాసాహిత్యముల యొక్క సమగ్రత మనకు సంపూర్ణముగా గ్రాహ్య మగును

2 సాహిత్యము ఏభాషయందైనను ప్రాథమికదశ యందలి సాహిత్యము అక్షరరూపమున లిఖితముగాక మానవుల స్మృతిపీథులందే నివసించియుండును ఆంగ్ల భాషయందుగూడ అస్థితియే కానవగును ఈ భాషయందు అత్యంత పురాతనమైన ప్రథమకావ్యము 'బియోవుల్ఫ్' అను పద్యకావ్యము 6 ఆరవశతాబ్దమునందో కథ ప్రారంభమైయున్నను అది పదవశతాబ్దమునందు లిఖిత గ్రంథముగా రూపొందినది 670 ప్రాంతమున 'కాడ్ మన్' అనునతడు బైబిలు కథను పద్యకావ్యముగా రచిం చెను 700 ప్రాంతమున 'బీడ్' అను వృద్ధపండితుడు 'ఎక్లిసియాస్టికల్ హిస్టరి' అను గ్రంథమును, ప్రవక్త యైన జాను (St. John) వ్రాసిన సువార్తకు అనువాద మును రచించెను కాని "ఆల్ఫ్రెడ్ మహారాజు" తాను స్వయముగా గ్రంథములను రచించియు, ఇతరులను రచింప ప్రోత్సహించియు, సాహిత్యసేవ అపారముగా చేసెను 9 వ శతాబ్ది మధ్యమున ప్రారంభమై 12 వ శతాబ్ది మధ్యవరకును వ్రాయబడుచు వచ్చిన సాక్సను చరిత్ర యందుగూడ కొంత ఆల్ఫ్రెడ్ వ్రాసియుండెను మొత్తముమీద 14 వ శతాబ్దమువరకును అనువాద

వాఙ్మయమే ఎక్కువగా ఏర్పడినట్లు కానవచ్చుచున్నది

14 వ శతాబ్దమునందు సాక్సను, నార్మను భాషలు రెండును మిశ్రితముచేసి ఆంగ్లభాషగా రూపొందించిరి 'సర్ జాన్ మాండెవిల్' అనునతడు తన యాత్రలను గురించి యొక చరిత్రము రచించెను, ఇది ప్రథమవచన గ్రంథమై యున్నది ధర్మసంస్కర్తయైన 'విక్లిఫ్' కొంత గద్యరచన సాగించెను

నవయుగ సాహిత్యమునందు మొదటి గొప్పకవి 'ఛాసరు' అతడు పండితుడుగా, సిపాయిగా, రాజ్యాంగవేత్తగా, రాయబారిగా యూరపునందు అనేక ప్రాంతములందు ముఖ్యముగా ఇటలీదేశమునందు విశేషసంచారము సలిపి అధికమైన లోకజ్ఞానమును సంపాదించెను అతడు వ్రాసిన 'కాంటర్బరీ కథలు' అనేక కారణములచే సుప్రసిద్ధ గ్రంథముగా పరిగణింపబడుచున్నది అనాటి ఆంగ్లేయుల జీవితము, వారి ఆచారములు, అభిప్రాయములు, విశ్వాసములు, వారి వేషభాషలు అన్నియు అద్దమునందు వలె ఇందు మనకు స్పష్టముగా గోచరమగుచుండును ఆంగ్లపద్యవాఙ్మయమునకు పదిమాత్రల పంక్తిని పునాదిగా వేసినది ఇతడె 15 వ శతాబ్దపు చివరిభాగమున మొదటి అచ్చుయంత్రమును స్థాపించి 'కాక్స్టన్' అచ్చువేసి ప్రకటించిన 64 గ్రంథములలో మాలరీ వ్రాసిన 'మార్ట్ డి ఆర్థర్' అను గ్రంథమును, ఛాసర్ వ్రాసిన 'కాంటర్బరీ కథలును' కలవు 16 వ శతాబ్దమునందు వైయట్, సర్రే అను విద్దరు సుప్రసిద్ధకవులు అగ్రగాములైరి వైయట్ అనునతడు ఫ్రెంచి, ఇటాలియన్ భాషలయందలి వాఙ్మయమును చదివి అందలి కవితాసంప్రదాయములను ఆంగ్లమునందు ప్రవేశపెట్టెను సర్రే అనునతడు 'బ్లాంక్ వర్స్' అనెడి, పంక్తికి పదిమాత్రలుగల సుప్రసిద్ధ ఛందస్సునకు సృష్టికర్త రాజ్యాంగవేత్తయయిన సర్ థామస్ మూరు 'యుటోపియా' అను గ్రంథమును రచించెను 'విలియమ్ టిండేలు' అనువాతడు బైబిలును ఆంగ్లములోనికి అనువదించెను. 'The Poets' Poet అని ప్రఖ్యాతిగాంచిన ఎడ్మండ్ స్పెన్సరు 'ది ఫేరీక్వీన్' అను కథారూపకమును రచించెను ఛాసర్ రచించిన కాంటర్బరీ కథలకు గద్య ప్రపంచమునందున్న ప్రముఖస్థానమే కావ్యప్రపంచమున 'ఫేరీక్వీను'నకు కలదు ఇందలి శైలి శోభాయమానమై కడు శ్రావ్యమైనదిగా నున్నది ఎలిజబెత్తు మహారాణి కాలమునందు ఆంగ్లేయులుపొందిన ప్రతిభా గౌరవములు ఈగ్రంథమునందు ప్రతిబింబితములు ఇది 20 సంవత్సరముల కృషిఫలితము బెంజాన్సను, మార్లో యీ కాలపువారు. 'Every man in his humour', 'Volpone' అను రెండు గొప్పనాటకములను బెన్ జాన్సను రచించెను Tamborlaine the Great, Dr Jaustus, The Jew of Malta అను మూడు విషాదాంత నాటకములను 'మార్లో' రచించెను ఇతనికి భగవంతుడు చిరాయువునే ప్రసాదించియుండినయెడల ఎంతగొప్ప నాటకములను వ్రాయగలిగియుండెడివాడో! 'The Laws of Ecclesiastical Polity' అను గ్రంథమును వ్రాసిన Hooker అను కవియు, Arcadia, Apology for Poetry అను రెండు మహాఖ్యానములు రచించిన Sir Philip Sydney యును ఈ యుగమునందలి గద్యరచయితలలో ప్రముఖులు 'సిడ్నీ' యొక్క శైలి మిక్కిలి ప్రసిద్ధికాంచెను

ఈ యుగమునాటి విద్వత్కవులలో సర్వవిధముల శిరోభూషణమువలె ప్రకాశించువాడు 'షేక్స్పియరు' మహాకవి అతని ప్రతిభ వర్ణనాతీతము, అగ్రాహ్యము అనుమహాపురుషునకుగల ప్రకృతి పరిచయము, మానవహృదయ పరిజ్ఞానము అసామాన్యములు భాషమీద అతనికిగల అధికారమును, ప్రేమతత్త్వ సంబంధమైన అంతరంగిక దృష్టియు అపారములు భావసంచలనములను గూర్చి అతడు గడించిన జ్ఞానము నిజముగా అద్వితీయము స్త్రీ పురుషుల హృదయములు ఏయే పరిస్థితులయందు ఎట్టెట్టి పరిణామములు చెందుచుండునో - వానిని గ్రహించుటయందును, చిత్రించుటయందును, ఇతడు అపూర్వ ప్రతిభగలవాడు సుఖాంతములును, విషాదాంతములును, చారిత్రకములు నయిన రసవత్తర నాటకము లనేకములు అత్యంత సామర్థ్యముతో నవరసభరితముగా రచించిన ప్రతిభాశాలి ఇతడు నాటికిని నేటికిని ఇంగ్లాండుకు ఉత్తమ పుత్రుడై, ఆంగ్లభాషకు వాఙ్మయమునకు తలమానికమై, ఆంగ్లభాషావేత్తల హృదయములను బంధించు ఏకసూత్రమై, అతీత ప్రతిభతో అలరారుచున్నవాడు షేక్స్పియరు మహాకవి

17 వ శతాబ్ది పూర్వార్ధమునందు ప్రధానమైన గద్య రచయితలు రాలే, బేకను అనువారలు రాలే మహా తేజస్వి ఎలిజబెత్తు కాలమునాటి సర్వతోముఖ వికాసమును స్వాయత్త మొనర్చుకొనిన ప్రతిభాశాలి ఇతడు బేకను అధిక మేధావంతుడు భావగర్భితములై సూత్ర ప్రాయములైన వాక్యములుగల గద్యశైలిని వ్రాయు దిట్ట అతడు రచించిన 'Advancement of Learning' అను గ్రంథమును, 'వ్యాసావళి'యు ఉద్గ్రంథములు ఈ శతాబ్దపు టుత్తరార్ధమునం దుండిన పద్య గద్య రచయిత లందరిలోను మహోన్నత పర్వత శిఖరమువలె కన్పట్టు వాడు 'మిల్టను' మహాకవి అతడు రచించిన Paradise Lost, Paradise Regained, Samson Agonistes అను మూడు గ్రంథములు ఆంగ్లభాష యున్నంతకాలమును మనగల గ్రంథరాజములు అతడు ఆంగ్ల పద్యకావ్య ప్రపంచమునందు అత్యంత గంభీరమైన శైలియు, ప్రమాణ మైన ఛందస్సును కల్పిన మహాకవి హాస్యరస ప్రధాన మైన హ్యూడిబ్రాసు అను కావ్యమును రచించినవాడు బట్లరు అధిక్షేప వాఙ్మయమును వ్రాయుటయందు అగ్ర స్థానము నాక్రమించి, గద్య పద్య కావ్యములందు అస మానమైన ప్రతిభను ప్రదర్శించినవాడు డ్రైడెను ఆంగ్ల గద్య రచనయందు ఇతడొక నవశకమును ప్రారంభిం చెను 'Heroic Couplet' అను ఒక క్రొత్త ఛందస్సునకు ప్రఖ్యాత స్థానమును సంక్రమింపజేసినవా డితడే గద్య రచనయందు అప్రతిమానమైన ప్రతిభగలవాడు Jeremy Taylor, Essay on Human Understanding అను మహా వ్యాసమును రచించిన తత్త్వవేత్త 'లాకు'—ఈ యిరువురుగూడ ప్రముఖ రచయితలలోనివారే ఈ యుగమునందలి అసమాన ప్రతిభావంతులలో ముఖ్యమైన వాడు 'జాన్ బనియను' ఇతడు సామాన్య సంసారి పేద వాడు బైబిలు గ్రంథమును శీలించుకొనుటచే పాండిత్య మును పొందినవాడు కారాగారమునందున్న కాలమున 'ది పిల్‌గ్రింస్ ప్రోగ్రెస్' అను అద్భుత దృష్టాంతకావ్యమును రచియించి ఆ మహా గ్రంథమునందు, సుఖదుఃఖములతో కూడిన మానవ జీవితయాత్రను అత్యంత సౌందర్య వంతముగను, భావగర్భితముగను చిత్రించినా డీ కవి వర్యుడు

18 వ శతాబ్ది పూర్వభాగము గద్యరచనా ప్రధాన మయిన యుగము 'రాబిన్‌సన్ క్రూసో' అను సుప్రసిద్ధ బాలసాహిత్య గ్రంథముతోపాటు అనేక ప్రౌఢ గ్రంథ ముల రచించిన డీఫో, నేటి వార్తాపత్రికలకు పితామహుడు కాని యీ యుగమునందలి ప్రధాన గద్యరచయిత 'స్విఫ్టు' మత వైషమ్యములను గూర్చిన ప్రహసనమగు 'A Tale of a Tub' ను, మానవ ప్రకృతిని దెలుపు గల్లి వర్స్ ట్రావెల్స్‌ను రచించి, గద్యరచనయందు అసమాను డనిపించుకొనిన వా డీ కవి సులభమై, సుందరమై, హాయిని గూర్చునది అయిన గద్యరచనయందు ఆరితేరిన వాడు 'ఎడిసను' అతని 'స్పెక్టేటరు' (Spectator) వ్యాస ములు, అందు అతడు సృష్టించిన 'సర్ రోజర్ డికావర్లీ' అను పాత్ర చిరకాలముండునది అనుటలో అతిశయోక్తి లేదు కావ్య ప్రపంచములో ఈ యుగమున పేర్కొనదగిన కవి పోపు ఈతని కవితా శిల్ప చాతుర్యము ప్రశంస్యము సుప్రసిద్ధ గ్రీకు మహాకవియైన హోమరు వ్రాసిన ఇలియడ్ అను మహాకావ్యమును ఆంగ్ల పద్య కావ్యముగా అనువదించినవాడును, క్షుద్ర రచయిత లయిన సమకాలికులను 'డన్సియడ్' (Dunciad) అను ప్రహసనమునందు తీవ్రముగా హేళన పూర్వ కముగా విమర్శించిన వాడును ఇక్కవి చంద్రుడు గంగాప్రవాహమువలె ప్రవహించు శైలి, శైథిల్య రహితమయిన ఛందస్సు ఈతని రచనా విశేషములు సూత్రప్రాయముగ నుండి నిత్యజీవనములయిన వ్యావ హారిక సత్యములను నిరూపించు వాక్యములను అత్యంత శిల్పచాతుర్యముతో నిర్మించిన మహా శిల్పి ఈ కవి వరేణ్యుడు

ఈ యుగమునందలి గద్యపద్య కావ్యము లన్నియు నాగరక ప్రపంచమునకును రాజకీయ వాతావరణమున కును సంబంధించినవే వాటియందు ప్రకృతి పరిచయము ఎచ్చటను మచ్చునకయిన కానరాదు 'The Elegy in a Country Churchyard' అను అద్వితీయఖండకావ్యమును రచించిన 'గ్రే' అనునతడు 'Ode to the Evening' ను రచించిన 'కాలిన్సు' - ఈ యిరువురు కవులును ఆంగ్ల కావ్య ప్రపంచమునందు ప్రకృతి రహస్యములకు భాష్య ములు కల్పించినవారలు

18 వ శతాబ్దియొక్క ఉత్తరార్ధమునందలి ప్రధాన గద్యరచయితలు గోల్డుస్మిత్తు, జాన్సను, బర్కు, గిబ్బను, కౌపరు, బర్న్సు, బ్లేకు, క్రాబు అనువారు నీతివిషయకమైన అనేక సూత్రములను ప్రవచించి లలితమైన అమృతశైలి ప్రదర్శించినవాడు గోల్డుస్మిత్తు ఇతడు The Deserted Village అను పద్యకావ్యమును, She Stoops to Conquer అను నాటకమును హాస్యరస భరితముగా రచించెను ఇతని 'ది వికార్ ఆఫ్ వేక్ ఫీల్డు' అను కావ్యము ఆంగ్లభాషయందలి ప్రధానవచనలగా శాశ్వత కీర్తిని గాంచెను జాను విషయక విజ్ఞానభరితమై సమయస్ఫూర్తిగల సంభాషణయం చారితేరి, అమరకోశమును బోలిన మహానిఘంటువునకు నిర్మాతయై, సాహిత్యసమ్రాట్టు అనిపించుకొన్న ప్రతిభాశాలి జాన్సను మహారాజ్యాంగవేత్తయు, మహామేధావియు నగు బర్కు. సాహిత్య గౌరవోపేతములైన మహోపన్యాసముల మూలమున 'ది ఫ్రెంచ్ రెవల్యూషన్' దిఅమెరికన్ రెవల్యూషన్' అను రెండు రాజకీయ విప్లవముల విషయమున ఆంగ్లేయు లవలంబించిన విధానమును విమర్శించెను ఆ యుపన్యాసములు రాజకీయవేత్తలచే ఈనాటికిని వేదగ్రంథములుగా పరిగణింప బడుచున్నవి The Decline and Fall of the Roman Empire అను చారిత్రక గ్రంథరాజమును గంభీరమైన శైలితో రచించిన 'గిబ్బను' మహాశయుడు సుప్రసిద్ధుడు The Task అను కావ్యమును రచించిన మధురకవి కౌపరు, బీదసాదల జీవితమును చక్కగా చిత్రించిన క్రాబు, రసభరితములైన గీతములను స్కాట్లండు ప్రాంతీయ భాషయందు రచించి సుప్రసిద్ధుడయిన 'బర్న్సు', అమాయిక శిశుస్వభావముతో కూడిన భక్తిగీతములను రచించిన బ్లేకు మున్నగువారి కవితలందు రాగల నూతన సాహిత్య విప్లవ చిహ్నములు స్పష్టముగా కనుపించుచుండును

19 వ శతాబ్దము ఆరంభము కాకమునుపే దాని లక్షణములు తత్పూర్వార్ధ శతాబ్దమునందే కన్పడెను 1789 వ సంవత్సరమున ఫ్రాన్సుదేశమందు ఏర్పడిన మహావిప్లవముచే యూరపు రాజ్యములయందలి సమస్త జీవిత వ్యాపారములయందును నూతన శకము ఆరంభించెను అపూర్వశక్తులు ప్రజా సామాన్యమునందు కన్పట్టసాగెను. మేధావంతులును, ఉదార స్వభావులును అగు మహాపురుషు లెందరో దేశదేశములందు బయలుదేరిరి ఎలిజబెత్తురాణి యుగమునాడు కన్పించిన భీశక్తి, మనోవేగము, హృదయావేశము తిరిగి చూపట్టనారంభించెను నూతనోత్సాహముతో కూడిన భావకవులెందరో బయలుదేరిరి వర్డ్సువర్తు, కోల్రిడ్జి అను ఇద్దరు కవులును కలిసి 'Lyrical Ballads' అను పద్యకావ్య సంపుటము ప్రకటించిరి అది కావ్యప్రపంచమున నూతన శక ప్రారంభమునకు శంఖారావమువంటి దయ్యెను సామాన్య వస్తువులను, జీవితమును ఆవరించు సౌందర్యము లోకమునకు వెల్లడిచేయుట వర్డ్సువర్తు కవివర్యుని ఆశయము అసామాన్య వస్తువులను, విషయములను వర్ణించునపుడు వాటిని విశ్వసనీయముగా చిత్రించుట కోల్రిడ్జి కవి ఆశయము ఈ కావ్యసంపుటియొక్క ఉద్దేశమును వర్డ్సువర్తె ఇట్లు నిరూపించెను "దుఃఖాక్రాంతులైన వారిని ఉపశమింపజేయుట, సంతోషాంతరంగులను మరింత సంతోషపరచుట, ఆలోచనాశీలురై ధర్మకాంక్షను అభివృద్ధి చేసికొనునట్లు యువకులను పురిగొల్పుట" సాంఘిక సమస్యలనుగూర్చి ఆలోచించుట, ప్రకృతివైపునకు దృష్టిని మరల్చి, మానవ హృదయముయొక్క అంతరంగికములయిన అనుభవములనుగూర్చి తెల్పుట అనునవి కావ్యాదర్శములు తన కావ్యములు భయోత్పాదకములయిన విషయములను చిత్రించుటకొరకుగాక ఆలోచనాపరుల దృష్టిని ఆకర్షించుటకొరకే ఉపయోగించునని అతడు నిర్ణయముగా చెప్పెను, "The Excursion, The Prelude, అను బృహద్గ్రంథములును, The Immortality Ode, The Ode to Deity అను చిన్న కావ్యములును, మరికొన్ని సానెట్టులను ఇతని రచనలలో శ్రేష్ఠములైనవి కోల్రిడ్జి మహాకవి Biographia Literaria అను విమర్శనాత్మక గ్రంథమును, The Ancient Mariner, Christabel, Kublakhan అను ఉన్నతశ్రేణికిచెందిన కావ్యములను రచించెను స్వాతంత్ర్య ప్రియుడయిన బైరను, చారిత్రక నవలలు అనేకములు వ్రాసి భూతకాలమును, వర్తమానమునందు పునస్సృష్టి కావించిన స్కాటు మహాశయుడు ఈ యుగమునందలివారే షెల్లీ ఒక అద్వితీయ మహాకవి నిరంకుశపరిపాలనము మానవులను పీడించు

మహావ్యాధులలో కొరతయనియు, ప్రేమ యనునది పరమ పవిత్రమగు వస్తువనియు, అది జీవితము నుద్ధరింపగల మహాశక్తియనియు ఇతడు బోధించెను. పక్షి పాడినట్లు అప్రయత్నముగా అవర్గళధారతో పాడగల సహజ కవిత్వ మితనిది ఇతడు గ్రీకుపద్ధతి ననుసరించి 'Prometheus Unbound' అను మహానాటకమును రచించెను కీట్సు మరణించెనని వినగనే ఇతడు Adonais అను నొక కావ్యమును The Cloud, Ode to the sky lark, Ode to the west wind మున్నగు అమూల్యములైన చిన్న కావ్యములనుగూడ రచించెను కీట్సు అసామాన్య ప్రతిభాశాలి సౌందర్యోపాసకుడు అతడు అకాల మృత్యువు వాతను బడుట శోచనీయము పంచకావ్యములు అనదగు అతని Odes ఆంగ్ల సాహిత్య చరిత్రయందు అపూర్వ శోభతో వెలుగొందుచున్నవి

చారిత్రక నవలాకారుడయిన స్కాట్ అనువాతడును, అనన్యసామాన్య వ్యాసరచయితయగు లాంబు (Lamb)ను, సాంఘిక సాంసారిక విషయములను చిత్రించు నవలలను రచించిన జేన్ ఆస్టెన్, సొగసైన శైలిలో 'The Confessions of an English Opium Eater, అను ప్రసిద్ధ గ్రంథమును రచించిన 'డిక్వెన్సి'యు గద్య రచనయందు పేర్కొనదగిన ప్రముఖులు కార్లైల్ మహర్షి మరియొక అద్వితీయ రచయిత ఇతడు వ్రాసిన ప్రముఖ గ్రంథము Sartor Resartus అనునది ఇతని చారిత్రకశైలి అనన్య సామాన్యము ఇతడు అనేక నూతనపదములను సృష్టించిన భాషానియంత సజీవమైన చారిత్రకశైలితో నొప్పు విమర్శకాగ్రణియైన మెకాలే (Macaulay) మహాశయుడు, సర్వతోముఖ సంస్కర్తయైన శ్రీ రాజా రామమోహన రాయలు, మన దేశమునందు ఆంగ్లేయ విద్యావిధానమును ప్రవేశపెట్టుటకు కారకులైనవారు

19 వ శతాబ్దపు టుత్తరభాగమున పేర్కొనదగిన ఆరుగురు గొప్పకవులు కలరు వీరిలో అమెరికా కవులలో అగ్రగణ్యులైన లాంగ్‌ఫెలో అనువతడు హయవాతా, ఇవాంజెలైన్ అను కావ్యములను రచించెను ఆంగ్లేయ ఆస్థానకవియైన టెన్నిసను వాస్తవముగా ఒక మహాకవి. అతని గ్రంథములలో ప్రధానమైనవి 'In Memorium' అను స్మృతి కావ్యమును, 'Idylls of the king' అను కావ్యములై యున్నవి. అతని కవిత్వమునందు గొప్ప శిల్పచాతుర్యము కానవగును 'మిసెస్ బ్రౌనింగ్' అను నామె ఆంగ్లేయ కవయిత్రులలో అగ్రస్థాన మధిగమించెను 'Auroraleign' అను పెద్దకావ్యము, The cry of the children అను చిన్న కావ్యము, Sonnets ఆమె కృతులలో సుప్రసిద్ధములు ఆమె భర్త అయిన రాబర్టు బ్రౌనింగు టెనిసనుతోపాటు ఈ శతాబ్దమునందు కవితాసదనమున అగ్రస్థానము నలంకరించెను ఇతడు అసామాన్య మేధావంతుడు సంక్షిప్తమై భావగర్భితమైన శైలి కలవాడు 'The Ring and the Book' అను అపరాధ పరిశోధక కావ్యము అతని యుద్గ్రంథము అందు పంద్రెండు సర్గములు కలవు రక్బీచాపెల్ Rugby Chapel, సొహరాబ్ అండ్ రుస్తుమ్ అను కావ్యములను రచించిన మాథ్యూఆర్నాల్డును, The Earthly Paradise ను రచించిన విలియం మారిస్సు అనునతడును ఈయుగము నందలి ప్రముఖ కవులలో పేర్కొనదగినవారు

గద్య రచనయందు మహామహులగువారు గూడ ఈ యుగమునందు ఉద్భవించిరి Vanity Fair, The New Comes, Henry Edmond అను గొప్పనవలలు రచించిన థాకరే కవియు, The Pickwick Papers, David Copperfield మొదలగు గ్రంథములను రచించిన డికెన్సు, Adam Bede, The Mill on the Floss అను నవలలను రచించి జార్జి ఇలియట్ (George Eliot) అను పురుషనామధారిణియైన మేరియన్ ఇవాన్సు (Marian Evans), The Ordeal of Richard Feveril, Evan Harrington అను వాటిని రచించిన మెరిడిత్తు, అత్యద్భుత నవలారాజమగు Tess ను రచించిన థామస్‌హార్డీ—వీరు ఈ గద్యకాలము నాటి ప్రధాన నవలాకారులు మరియు అధిక మందరమైన శైలిని నిర్మించిన వాల్టర్ పీటరు, సౌందర్య శక్త్వమును పరిశోధించి చాలితనమును 'The seven lamps of Architecture','The Stones of Venice', అను గ్రంథములలో నిరూపించిన రస్కిను, On Liberty అను వ్యాసరాజమును వ్రాసిన 'జాన్ స్టూవర్టు మిల్లు', అను వారిని పేర్కొనుటతో ఈ శతాబ్ది సింహావలోకనము ముగింపవచ్చును

20 వ శతాబ్దమునందలి రచయితలలో పెక్కుమంది నవీనులై యున్నవారే కొంద రిటీవల కాలముచేసి యుందురు. Wells, Bennet, Galsworthy, Conrad అను నవలా రచయితలు Kipling, Yeats, Iliot వంటి మహాకవులు, Oscarwilde, Bernard shaw, Galsworthy Priestley, Drnk Walter, Synge, Yeats మున్నగు నాటక కర్తలు, Chesterton, Joyce, Belloc Max, Beerbhohm, Churchill, Lytton Strachey వంటి గద్య రచనా చతురులు, అసంఖ్యాకులు కలరు

ఆంగ్ల సాహిత్యప్రవంతి జీవనదియై యింకను విరివిగా ప్రవహించుచున్నది క్రొత్తపోకడలు కన్పట్టుచున్నవి ప్రకృతిశాస్త్రముల ప్రభావముచే క్రొత్త వాఙ్మయము అనంతముగా బయలుదేరుచున్నది అమెరికా, ఇండియా మొదలగు దేశములందు అనేక గొప్పరచయితలు గలరు ఎమర్సన్ (Emerson) వంటి వ్యాసకర్త, సింక్లర్ (Sinclair) వంటి నవలారచయిత, రవీంద్రనాథ్ వంటి బహుముఖసాహిత్యనిర్మాత, సరోజినీనాయుడు, హరీంద్రనాథ ఛటోపాధ్యాయుడు మున్నగు మహాకవులు ఏ వాఙ్మయమునకైనను శోభను కూర్చువారే Whittier, Lowell వంటి అమెరికా కవులుకూడ సుప్రసిద్ధులుగా పేర్కొన తగినవారు ఆధునికులైన కవుల నిచ్చట పేర్కొనుట లేదు

ఇట్లు నిత్యనూతన శోభతో విలసిల్లుచు, శాఖోపశాఖలచే యావత్ప్రపంచమును ఆవరించుచు, సమస్తేతర వాఙ్మయములందలి ఉత్తమ సాహిత్యమును తనలోనికి నిముడ్చుకొనుటచే నిరంతరాభివృద్ధి నొందుచున్న ఆంగ్ల సారస్వత రసాస్వాదనమే భారత జాతీయాభ్యుదయమునకు దారితీసిన ప్రబల కారణములలో ప్రధానమైనది దైవికముగా మనకు లభించిన అందలి పాండిత్య ప్రభావమును బుద్ధిపూర్వకముగా విడనాడుకొనుట భారత జాతీయాభివృద్ధికి అంతరాయము కాగలదనుట నిర్వివాదాంశము వివిధ భారతజాతీయ భాషలందలి సర్వతోముఖ వికాసమునకును ఆంగ్లసాహిత్యప్రచారమే కారణమనుట చారిత్రక సత్యము

కె రా

ఆంద్రియాస్ వెసేలియస్ (1514-1564) - ఇతడు బ్రసెల్సు పుర నివాసి, వైద్యవృత్తిలో నిమగ్నమైన ఒక కుటుంబమున జన్మించెను లోవియన్ విశ్వవిద్యాలయములో ఉన్నతవిద్య నభ్యసించెను పిమ్మట వైద్యశాస్త్రాధ్యాపనమునకై పారిస్ విశ్వవిద్యాలయమున కేగెను విషయ సామగ్రి ప్రోగుచేయు కుతూహలమున శవము లను రహస్యముగ చేజిక్కించుకొనుట కితడు చేసిన ప్రయత్నము లితనిని పెక్కు పర్యాయములు ప్రమాదావస్థలోనికి దింపినవి 1537 వ సం న పదూరాయందు శస్త్రచికిత్సాచార్య పదవి ఇతనిని వరించినది 1543 వ సం న ఫేబ్రికాయను ఉద్గ్రంథమును ప్రచురించెను అది పెక్కు వర్ణచిత్రములుగల గ్రంథము గాలెన్ అను ప్రసిద్ధ వైద్యశాస్త్రవేత్త యందలి తప్పులను సవరింప సాహసించినందున కొంద రితని భావములకు ప్రబల వ్యతిరేకులైరి పిమ్మట ఇతడు తన ఆచార్య పదవికి స్వస్తిచెప్పి అయిదవ ఛార్లెస్ చక్రవర్తి యొద్ద ఆస్థానవైద్యుడుగ పనిచేయుటకు మాడ్రిడు పట్టణమున కేగెను 1564 వ సం న ఒక నౌకాప్రమాదమందీ వైద్యశాస్త్రవేత్త జీవిత మంతమయ్యెను

డా యస్ వేం రా

ఆంధ్రజాతీయ కళాశాల సుమారు ఏబదిసంవత్సరముల క్రితమే ఆంధ్రజాతీయ కళాశాల అను పదము సృష్టింపబడినది క్రమబద్ధతి లేక అసంగతముగా ఉన్న పూర్వయుగ జీవితము అప్పుడే భారత జాతీయతా సంయోగమునకు దారి తీయుచుండెను పందొమ్మిది వందల ఏడు, నవంబరు, 17 వ తారీఖున మచిలీపట్నములో ప్రస్తుతము బియ్యపు మిల్లుగా పనిచేయుచున్న అప్పటి అయ్యంకివారి థియేటరులో ప్రభుత్వముతో సంబంధములేని విశ్వవిద్యాలయమునకు అనుబంధము కాని ఒక జాతీయ విద్యాసంస్థను నెలకొల్పవలెనని ఒక బహిరంగసభ జరుపబడెను సాహిత్య, శాస్త్రీయ, సాంకేతిక విషయముల సమరస సంయోగముతోకూడిన ఒక చక్కని విస్తృత పథకమునకు అనుగుణముగా విద్యావిధానము పునర్నిర్మించుటకు ఈ సంస్థ ఉపయోగపడవలెనని ఉద్దేశము ఈ రోజున కూడ దేశములోని విద్యాప్రణాళికలో వాస్తవమైన మార్పు లేదు బెంగాలు విభజన (16-10-1905), అఖిలభారత

రాజకీయాలనుండి ముస్లింజాతి తప్పుకొనుట, ప్రత్యేక ఓటింగు పద్ధతిలో మహమ్మదీయులకు ప్రాతినిధ్యము, స్త్రీలకు, బ్రాహ్మణేతరులకు, క్రైస్తవులకు ఓటింగుకు స్థానములు ప్రత్యేకించుట, మొదలగువాటిని గురించి మూర్ఖ ఉత్సాహము ప్రదర్శింపబడినప్పటినుండికూడ విద్యావిధానములో ఏమార్పుకులేదు విద్యావిధానమున రాజకీయ శక్తులద్వారమున మన రాజకీయోద్దేశములకై, మార్పుకలిగించుటకు ప్రయత్నము చేయుచున్నారని ప్రజలపైని, కాంగ్రెసుపైని ప్రభుత్వము నిందారోపణము చేయుచుండెడిది కాని నిజముగా ప్రభుత్వమే రాజకీయ చర్యలద్వారా, రాజకీయోపాయములద్వారా, భారత జాతీయతయొక్క అభ్యుదయశక్తులు పురోగమించకుండ చేయుచుండెను 8 కోట్ల జనసంఖ్య కలిగిన బెంగాలు, బీహారు, ఒరిస్సా రాష్ట్రములను (1) పశ్చిమబెంగాలు (2) అస్సాముతో కూడిన తూర్పు బెంగాలు అని రెండు రాష్ట్రములుగ విభజించుటలోని ప్రభుత్వము యొక్క ఉద్దేశము, అత్యధికముగ ముస్లిం ప్రజలు కలిగిన రాష్ట్రమును భారతదేశములో సృష్టించవలెననియే ఎప్పుడో ఒకప్పుడు త్వరలో భారతదేశము ఒక సంయుక్త పద్ధతిని పునర్నిర్మించబడునను సంగతి ప్రభుత్వమునకు తెలియును సమాఖ్యలలో ఒండొంటితో కలసి ఉండు రాష్ట్రములు ఉండుటకు అవకాశము కలదు కావున ఒకేజాతి అన్ని రాష్ట్రములలో అధిక ప్రభావము కలిగి ఉండకూడదను భావము, భావి దృష్టియు, తెలివితేటలును గలవారికి కలుగకమానదు అందువలననే తూర్పు బెంగాలు, అస్సాము కలిపి ముస్లిం ప్రజలు అత్యధిక సంఖ్యలో ఉండునట్లు ఒక రాష్ట్రము ఏర్పరుపబడినది

ఇక ఉద్దేశముల క్రమవిభాగమును పరిశీలింతము విదేశీయునిదృష్టిలో రాజకీయముగ భారతదేశములో అత్యధిక సంఖ్యగల ఒకేజాతితోకూడిన రాష్ట్రములు ఉండకూడదు అందు భావిసమాఖ్యను ఊహించి జన సంఖ్యావిభాగములనునిర్ణయించిరి ఆవిధముగా బెంగాలు బీహారు, ఒరిస్సా రాష్ట్రములు (1) పశ్చిమ బెంగాలుగా (2) అస్సాముతోకూడిన తూర్పు బెంగాలుగా, విభజించబడెను ఈ విభజనము విద్యలో, ఉద్యోగములో, రాజకీయ జీవితములో భారతదేశమునకు నాయకుడుగా ఉన్న బెంగాలీయుని వెన్నెముకకు పెద్ద దెబ్బ కలిగించవలెనను ఉద్దేశముతోడనే చేయబడినది బెంగాలీయుని నాయకత్వము ఇకముందు ఉండకూడదని దాని ఉద్దేశము అందు కనుగుణముగ ముస్లిం జనులు అత్యధికముగా ఉన్న రాష్ట్రము ఏర్పరుప బడినది ఈ దూరదృష్టితో కూడిన ఈ కుటిలోపాయమునకు విరుగుడుగా బెంగాలీయుడు ప్రతిక్రియ చేయమొదలిడెను. అతడు భారత జాతీయతను బలహీనము చేయవలెనను బ్రిటిషువారి పన్నుగడను నాశము చేయుటకు పూనుకొనెను ఆంగ్లేయునికి, బెంగాలీయునకు మధ్య సిద్ధాంత సంబంధమైన పోరాటము జరిగినది 1905 అక్టోబరు 16 వ తారీఖున ప్రారంభమయిన ఆ యుద్ధము వంగదేశమునందేగాక, భారతదేశమంతటను వ్యాపించినది భారతదేశములో ప్రాథమిక, మాధ్యమిక ఉన్నతవిద్యలను ఏ విధముగా రూపొందించవలెను? భారతీయుడు ఒక సారస్వత పారిశ్రామికుడుగా మాత్రమే శిక్షణము పొందవలెనా ! లేక తన కర, నేత్రములయొక్క ప్రయోజనము అభివృద్ధి చేసికొని, ఇంద్రియములకు, శక్తులకు సరియైన శిక్షణమొసగి సాంకేతిక విషయ శాస్త్రములు నేర్చుకొని యంత్రములను నిర్మించుట, బోయిలర్లను, ఇంజనులను, యంత్ర చక్రములను నిర్మించుట మున్నగు భారతదేశపు అవసరములను తయారుచేయుటయందును, వాటినినడపుటయందును ప్రావీణ్యము సంపాదించుకొనవలెనా? ఈ కారణముచేతనే భారతదేశములోని విద్యావిధానము విస్తృతమై, సాహిత్య శాస్త్రీయ, సాంకేతిక విషయ సంబంధమగునట్లుగ సంస్కరింపవలసిన అగత్య మేర్పడినది.

ఈ ఉద్దేశముతోడనే మచిలీపట్నములోని ప్రజలు, 'బిపిన చంద్రపాల్' చే బోధింపబడి, అరవిందఘోష్, సతీశ్ చంద్ర ముఖర్జీలచే ప్రచారము చేయబడిన బెంగాల్ ఉద్యమమును జాగ్రత్తగా పరిశీలించిరి హైకోర్టు ఉద్యోగమునుండి విరమించిన గురుదాస్ బెనర్జీవంటి న్యాయాధికారులు తమశక్తిని, తెలివిని, విరామకాలమును, జాతీయ విద్య స్థాపించుటకై వినియోగించి, ముఖ్యముగా తూర్పుబెంగాలులో ఇంచుమించు 24 జాతీయ ఉన్నత పాఠశాలలను స్థాపించిరి బెంగాలులో తీవ్రముగ వ్యాపిం

చిన ఈ ఉద్యమము భారతదేశమందంతటను అల్లుకొన్నది. బెనారసులో 1905 వ సంవత్సరమున కాంగ్రెసు సమావేశమైనది. ఆ కాంగ్రెసు సభలకు శ్రీ గోపాలకృష్ణ గోఖలే అధ్యక్షత వహించెను.

ఆ సమయమున ప్రముఖపాత్రవహించి, జాతీయ విద్యా, స్వదేశీ, సందేశములు అందించినవాడు లాలా లజపతిరాయ్. ఇవి ఆ తరువాత సంవత్సరములో కలకత్తాలో, స్వదేశీ, స్వరాజ్యము, జాతీయవిద్య, బహిష్కరణము అనుసూత్రములతో కూడిన తీర్మానములుగ పరిణమించినవి. 1907 ఆగస్టు 7 వ తారీఖున బహిష్కరణ పతాకము ఎగురవేయబడినప్పుడు, రాజకీయ వాతావరణమంతయు ఉద్రిక్త విప్లవశక్తులతో నిండిపోయియుండెను. 1908 ఏప్రిల్ 30 వ తారీఖున, ఖుదీరామ్‌బోస్ అను 18 సంవత్సరముల యువకుడు కింగ్స్‌ఫర్డు అను ముజఫర్‌పూర్ జిల్లా మేజిస్ట్రేటుపై బాంబు విసరెను. కెన్నెడీ కుటుంబమునకు చెందిన తల్లి, కూతురు తక్షణమే చనిపోయిరి. దేశములో విప్లవశక్తులు ఉద్భవించుచున్నవని ఈ సంఘటన ప్రభుత్వమునకు వెల్లడిచేసినది. ఒక్క బెంగాలు, బీహారులలోనేకాక, దక్షిణమునకూడ ఈ స్థితి వ్యాపించెను. తిన్నెవేలిజిల్లాలో మిస్టర్ ఆష్, ఐ. సి. యస్ పిస్టల్‌తో చంపబడెను. దేశమంతయు ఉద్రేకముతో అట్టుడికినట్లుడికి పోయినది. ఒక ప్రాంతములో జరిగిన సంఘటనలకు ప్రతిఫలములు మరొకప్రాంతములో కనిపించసాగెను. ప్రజాప్రభుత్వముల నడుమ నిజముగా ఒక యుద్ధము చెలరేగెను. 13 జూలై 1908 లో లోకమాన్య బాలగంగాధర తిలకును బొంబాయిలో నిర్బంధించి, 18 తారీఖున ఆయనకు ఆరు సంవత్సరముల కఠిన కారాగార శిక్ష విధించిరి. జాతీయ కళాశాలా స్థాపనకు పూనుకొన్న మచిలీపట్నములో శ్రీ కోపల్లె హనుమంతరావు, ఎం.ఏ., బి.ఎల్., సూరత్‌లో జరిగిన కాంగ్రెసు సభకు హాజరయిన పిదప, 1908 జనవరిలోనే తన వకీలువట్టా వదలివేసినట్లు ప్రకటించెను. 1908 జూలై 13 వ తారీఖున శ్రీ టి. హరిసర్వోత్తమరావు, ఎం.ఏ. ను నిర్బంధించి చాలకాలము విచారణ జరిగినపిదప 1908 నవంబరులో 6 నెలల కఠిన శిక్ష విధించిరి. దీనిపై పునర్విచారణ జరిగి ఆ శిక్షను మూడు సంవత్సరముల కఠిన కారాగార శిక్షగా పొడిగించిరి. హరిసర్వోత్తమరావుగారు కళాశాలలో పని చేయుటకు వాగ్దానముచేసిరి. ఆయన ఉపాధ్యాయుడుగా నియమితుడయ్యెను. ఆ విధముగా కళాశాలా పథకమునకు, రాజకీయములకు సంబంధము ఏర్పడినది. ఆరోజు నుండి ప్రభుత్వమునకు విరుద్ధముగ పెద్ద పోరాటము బయలుదేరినది. శ్రీ కె. హనుమంతరావు కళాశాలకు మొట్టమొదటి ప్రిన్సిపాలు. 1901లో స్థాపించబడిన జాతీయ వారపత్రికయగు 'కృష్ణాపత్రిక' కు సంపాదకులయిన శ్రీ ఎమ్. కృష్ణారావుగారిని మచిలీపట్టణములో రాజకీయ తత్త్వవేత్తగ అప్పుడు పరిగణించుచుండిరి. కళాశాలకు ఈ రచయిత కార్యదర్శిగా ఉండెను. కళాశాలా నిర్వాహకుల వెనుక పోలీసులు ఎప్పుడును తిరుగుచుండిరి. అప్పుడు ప్రోగుచేసిన ధనములోని ప్రతి రూపాయను ఎఱ్ఱ తలపాగా పోలీసువాడు జాగరూకతా దృష్టితో పరిశీలించుచు వెన్నంటుచుండెడివాడు.

కళాశాల విశ్వవిద్యాలయమునకు అనుబంధము కాకుండుట, ప్రభుత్వముచే గుర్తింపబడకుండుట, రాజకీయ దృష్టికి అనుమానము కలిగించినవి. వివిధములైన యంత్రములతోడను, బోయిలర్ల తోడను కూడిన ఒక పెద్ద కర్మాగారమును నిర్మించుట, అందులో పోతపనులు రంధ్రములు చేయుట, కత్తిరించుట, సమముచేయుట మొదలగు పనులు జరుగుచుండుటచే ప్రభుత్వముయొక్క అనుమానము ద్విగుణీకృతమై ఇచ్చట బాంబులు తయారు చేయు సన్నగడలు జరుగుచుండెనని భావింపబడినది. ప్రభుత్వముతో కళాశాలా నిర్వాహకుల సంబంధములు ఒక మాదిరిగా ఉండెడివి. ప్రభుత్వపు కాలువలనుండి నీరు నీరు తెప్పించుకొనెడివారు. ఒకవైపున కలెక్టర్లు, గవర్నరు పాఠశాలను సందర్శించుటతోపాటు పోలీసులు కూడ రహస్యముగా కళాశాలాధికారులను అనుమానించి తనిఖీ చేయుచుండిరి. అయినప్పటికి వీరు కృష్ణస్వామి అయ్యర్, సుందర్ అయ్యర్, శంకర్ నాయర్, సదాశివ అయ్యరు, గురుస్వామి అయ్యరు, శేషగిరి అయ్యరు, శ్రీనివాస అయ్యంగారు మొదలైన రాజభక్తులైన న్యాయవాదుల ఇంటికి వెళ్ళుచుండెడివారు. అనుమానము అభ్యుదయము అనువానిమధ్య జీవితము పురోగమింపసాగెను. ఈ కళాశాల ప్లానులో హరిజనులకు

ప్రవేశము ఇయ్యబడెను. వారు తోడి హిందువులతో సమానముగా చూడ బడుచున్నారని సాంఘిక, ఆర్థిక, మత రంగ ములయందు నిరసన బయలుదేరినది కర్మాగారముల నిండ వివిధ జాతులవారు మిశ్రమముగా ఉండెడివారు అది సంవత్సరమునకు అయిదారువేల రూపాయల నష్టముపై నడుపబడు చుండెడిది మొట్ట మొదట ప్రజలు చూపిన ఉత్సాహము క్రమముగా తగ్గిపో సాగినది అయినను కళాశాలలో కుటీర పరిశ్రమలు, చేనేత, కంబళీలు తయారుచేయుట, రంగులు వేయుట, ముద్రించుట మొదలగు పనులను కూడ ప్రవేశపెట్టి పురోగమించుటకు ప్రయత్నములు సాగెను సైవుపని, పార్టుపోండు, భూమికొలత డ్రాయింగు, చిత్రలేఖనము, కాగితపు చేతిపరిశ్రమ మొదలగు వాటికి కూడ ప్రవేశము కలిగెను వీటికన్నిటికి చాలాధనము కావలసి వచ్చెడిది కార్యకర్తలు అప్పులు చేయుచు, వీలునుబట్టి తీర్చుచుం డెడివారు. 1917 వ సంవత్సరములో స్వపరిపాలనోద్య మము (Home Rule movement) వీరిని కాపాడినది జాతీయవిద్య స్వపరిపాల నోద్యమములో ముఖ్యాంశ ముగా మిసెస్ బీసెంటు ప్రకటించి, కళాశాలకు 20 వేల రూపాయలు సహాయము చేసెను ఆ సొమ్ముతో అప్పులు తీర్చనయ్యెను ఈ ఉద్యమము తీవ్రత తగ్గి పోగానే గాంధీ సిద్ధాంతములు రంగములో ప్రవే శించెను దీనివలన కళాశాలకు మరల 25,000 రూపా యల సహాయము లభించినది 1921 జూలైలో శ్రీహను మంతరావు హృద్రోగముతో అస్వస్థులైరి 1922 ఫిబ్ర వరి 2 వ తారీఖున ఆయన చనిపోయిరి అప్పుడు ఈ రచయిత ఒంటరిగానే కళాశాలను నడుపవలసి వచ్చినది ధనము సంపాదించి, ఆ సంస్థను నిలబెట్టుటకు చాల క్లేశ కరమైన ప్రయాణములు చేయవలసి వచ్చెడిది శ్రీ హను మంతరావు మరణించిన పదిదినములలోనే ఉపాధ్యా యులు తమ జీతమును హెచ్చింపవలెనని ఒక పథకము ప్రతిపాదించిరి "సంపాదించి, తీసికొమ్ము" అను సిద్ధాం తము నేను నా స్నేహితుల కందరకు నచ్చచెప్పితిని ఈ సిద్ధాంత సాధన చాల కష్టమయినది ఉపాధ్యాయులకు ఇది ఒక సవాలుగా పరిణమించినది కళాశాలనుండి రంగూనుకు వెళ్లిన ఒక నాటకబృందము చాలనష్టపడి తిరిగివచ్చినది ఈ నష్టమును పూర్తిచేయుట ఒక సమస్య అయెను క్రమ ముగా విద్యార్థులు తగ్గిపోయిరి ప్రభుత్వ ముచే గుర్తింపబడిన పరీక్షలలో కృతార్థులయి ఉద్యోగ ములు సంపాదించుకొనవలె నని విద్యార్థులు కాంక్షించిరి మొట్టమొదట మూలవిద్యయందు ఉపాధ్యాయులకు ఇచ్చు శిక్షణము చాల జనరంజకమై కనుపించెను, కాని కాలక్రమమున శిక్షణ కాలమున ఉపాధ్యాయులకు ఈయ బడు వేతనము మానివేసినప్పుడు ఆ విద్యార్థులసంఖ్య తగ్గిపోయినది ఆ మూలవిద్య విద్యార్థులకు ఆకర్షణము కలిగింపనందున సాంఘిక శాస్త్రములు నేర్పు శాఖా స్కూలులో ఉండువట్టి ఒక సాంఘిక విద్యావిధానము ప్రవేశపెట్టబడెను శాఖాస్కూలు ఆఫీసర్లకు, ప్రొఫె సర్లకు, ప్రజలతో కలిసిమెలిసి పనిచేయు స్త్రీపురుషులకు మాత్రమే శిక్షణము ఇచ్చుచుండెనని ఈ రచయిత అను మానము అయినను ఇటువంటి విద్యావిధానము ఆ కాలమునకు సరిపడునది కాదు స్వాతంత్ర్యము లభించిన పిదప కాని ఇటువంటి విద్యావిధానము ప్రజా ప్రశంస పొందలేదు ఇప్పుడు మనకు స్వాతంత్ర్యము లభించు టయు రెండు పంచవర్ష ప్రణాళికలు అమలులోకి వచ్చు టయు జరిగినది కనుక, ఇటువంటి విద్యావిధానము తప్పక జనరంజక మగును

కళాశాలాజీవితములో ఒక ఛిద్రము ఏర్పడినది ఎటువంటి విద్యాపద్ధతులైనను, తగు ప్రతిఫలము కలి గింపక, ప్రభుత్వముచే గుర్తింపబడకుండ ఉండినచో, అది ప్రజాదరమును పొందజాలదు కళాశాలాకర్మా గారము నష్టమునకు గురియైనది చేతితో చేయబడిన కాగితమునకు బజారులో అమ్మకము లేకపోయినది చిత్రలేఖనము తదితర కళాత్మక విద్యలు విద్యార్థులను ఆకర్షింపలేకపోయినవి ఒకటి తరువాత మరొకటి కారణములుగ కళాశాల విద్యార్థుల ఆకర్షణమును పోగొట్టుకొన్నది మొత్తముమీద కళాశాలకు పదెనిమిది లక్షల రూపాయల విలువైన ఆస్తి ఉండినది. ఈ సొమ్ము, ఇతరమైన ఆస్తి భద్రపరుపవలసి వచ్చినది

శ్రీ హనుమంతరావుగారు ఆ కళాశాలకు మొదటి ప్రిన్సిపాలు కళాశాల ప్రారంభింపబడిన 1910 ఫిబ్రవరి, 21 వ తారీఖునుండి, 1922, ఫిబ్రవరి, 2 వ తారీఖున

మరణించువరకు, ఆయన ప్రిన్సిపాలుగా పనిచేసిరి తరువాత, ఉపాధ్యాయులుగా పనిచేయుచుండిన శ్రీ చిల్లరిగె శ్రీనివాసరావు కొంతకాలము పనిచేసి 1925 లోనో 1926లోనో రాజీనామా ఇచ్చిరి తరువాత ఈ సంస్థ కొంతకాలము సరిగా పనిచేయలేదు శ్రీ రామ కోటీశ్వరరావు కొంతకాలము ఈ సంస్థను నడపిరి కాని ఆయనకూడ త్వరలోనే రాజీనామా ఇచ్చిరి ఆ కళాశాల యొక్క ప్రథమదశలో శ్రీ హనుమంతరావుగారు బ్రతికి ఉన్న రోజులలో అనగా 1916 వ సంవత్సర ప్రాంత మున ప్రొఫెసర్ ఛటర్జీ అధ్వర్యవమున చిత్రలేఖన విభాగ మొకటి ఏర్పరచబడెను ఆయన బెంగాలీ పద్ధతికి చెందిన చిత్రలేఖనములో ఉత్తమవిద్యార్థులను పెక్కుమందిని తయారుచేసిరి శ్రీ ఛటర్జీ మూడు సంవత్సరములు పనిచేసిరి ఆ తరువాత శ్రీ రమేశ్‌చక్రవర్తి ఆయన స్థానములో రెండు సంవత్సరములు పనిచేసిరి శ్రీ కౌశా రామ మోహనశాస్త్రి, భారత లక్ష్మీబ్యాంకు నడపించు చున్న శ్రీ బి వెంకటరత్నం, చిత్రలేఖన కళాశాలను స్థాపించిన శ్రీ గుర్రం మల్లయ్య, శ్రీ బెజవాడ గోపాల రెడ్డి, ఈ కళాశాలలోని విద్యార్థులే ఈ కళాశాలతో కొంత సంబంధము కలిగి చెప్పుకోదగిన మరొకవ్యక్తి శ్రీ కురుగంటి సీతారామయ్య ఈయన సంస్కృతాంధ్ర భాషలలో ప్రసిద్ధ పండితుడు

చిట్టచివరకు రాజకీయవాతావరణము ప్రశాంతత చెందినది కాని కళాశాలమాత్రము మూయబడినది స్వాతంత్ర్యము ప్రకటించబడినది ఆంగ్లేయులు భారత దేశము విడిచిపోయిరి ఒక విద్యాసంస్థను యుద్ధచిహ్న ముగాగాని, యుద్ధకేంద్రముగాగాని నడపించుటలో సమంజసత్వము లేదు ఈ లోపుగా విద్యాభివృద్ధికై జీవితమంతయు పాటుబడిన కొందరు మిత్రులు ఈ కళా శాలను ప్రథమతరగతి కళాశాలగా నడపింతుమని అడిగిరి ఇది ఒక్కటే కళాశాల ఆస్తిని, సొమ్మును, సంరక్షించు టకు సరియైన మార్గ మనిపించినది ఇదైనను ఒక చిన్న కార్యముగా పరిగణించబడరాదు ఈ సంస్థను విశ్వవిద్యా లయము త్రొక్కు పాతబాటలోనే. ఆ పద్ధతులలోనే నడి పించుటకు ఇష్టములేనివారిలో నేను ముఖ్యుడను కాని నేను చివరకు ఈ అభ్యంతరము మానితిని ఇప్పుడు ఈ కళాశాల ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయముతో అనుబంధము కలిగి, ప్రతి సంవత్సరము వేల విద్యార్థులకు శిక్షణము ఇచ్చుచు పురోగమించుచున్నది భారతదేశములో చదువు కొన్నవారిసంఖ్య 16½% వీరిలో 6% మాత్రమే శుద్ధ ముగా చదివి వ్రాయగలరు అందులో 4% మాత్రమే చదువుటయందును, వ్రాయుటయందును ఉత్సాహము కలవారు 96% జనమునకు ఉన్నత పాఠశాలలను, కళా శాలలను పుస్తకములను, పరికరములను, ఉపాధ్యాయు లను, తదితర సామగ్రిని, సమకూర్పవలెను ఈ భావి విద్యాభివృద్ధినిర్మాణమునకు ఈ కళాశాల తగినవిధముగా ఉపకరించునని నేను భావించుచున్నాను వీలయిన సహా యము లన్నియు కూడగట్టుకొని ఈ కళాశాల అభ్యు దయముతో ప్రయోజనకరమైన సంస్థగా మన స్వరాజ్య ములో నేడు సేవ చేయుచున్నది

జో వ

ఆంధ్ర జానపద గేయ వాఙ్మయము - పద్యముకన్న పదమే ముందు పుట్టినదనియు, ఆ పదము (గేయము) కూడ నాగరకతాప్రారంభమున మానవుడు సంతోషసమయమున చిందులు వేయుచు కూనరాగముల నాలపించుచు లయాన్వితముగా మనోభావముల వెలార్చు టచే, ఉద్భవించిన దనియు, సాహిత్య తత్త్వజ్ఞుల అభి ప్రాయము కొందరు పండితులు పనిపాటలుచేయు మాన వులు తమ కష్టము కనబడకుండుటకై అప్రయత్నముగా చేసో మాటలు లయాన్వితముగా గేయరూపమున బహి ర్గత మొనర్చిరని తెల్పిరి ఇం కేది సిద్ధాంతమయినను కవి త్వము ఉల్లాసమునకును కష్ట నివారణమునకును పుట్టిన దని భావింపవచ్చును భారతదేశమున పూర్వమును, ఇప్పుడును జనపదములే కనుక ఇట్టి గేయములకు పుట్టి నిండ్లును జనపదములే యగును జానపదు లందే ప్రచా రమున నుండుటచే ఇట్టి గేయములకు జానపద గేయము లని సర్వసాధారణ మగు పేరు కలిగినది జనపద, జాన పద శబ్దములు క్రమముగా దేశవిభాగమునకును అందుండు ప్రజలకును మన ప్రాచీన వాఙ్మయమున వాడబడినవి జానపద గేయములనే పల్లెపాట లనుటకూడ కలదు కొత్తరాహాలు వీటిని లోకగీతము లందురు ఇంగ్లీషులో వీటినే ఫోక్ సాంగ్సు అందురు. ఇది జర్మను భాషా

జన్యము. పాశ్చాత్య దేశములందు సాహిత్యాభిమానులును, మానవ శాస్త్రవేత్తలును గడచిన రెండు శతాబ్దములనుండి ఇట్టి గేయములను, వాఙ్మయమును సేకరించి పరిశోధనములు చేయుచున్నారు అయా జాతుల సంస్కృతులకును, భాషాసాహిత్యములకును ఇట్టి గేయములే మూలకందము అని వారలు అభిప్రాయపడియున్నారు.

జానపద గేయమునకు ముఖ్యలక్షణములు 1 అజ్ఞాత కర్తృకత్వము లేదా సామూహిక కర్తృకత్వము 2 స్థిరరూపరాహిత్యము 3 రచనాకాలము తెలియక పోవుట, 4 మౌఖిక ప్రచారము, 5 అకృతక శైలి, 6 గేయత్వము, 7 అశురచన, 8 పునరావృత్తి, 9 జన సామాన్య పరిచిత వస్తువు. ప్రతి గేయమునందును ఈ లక్షణము లన్నియు ఉండవలసినవసరము లేదు కాని ఈ లక్షణము లన్నింటికి కూడలియగు ప్రధాన తత్త్వము—అజ్ఞాత శిల్పము, సార్వజనీనత ఉన్న చాలును కనుక ప్రాక్తనమానవుని మనోగత భావ వ్యక్తీకరణములును లయాన్వితములునగు నుడుగులును, ఆఖండపాండిత్యమంతుల జనామోదముగల పదకవితలును, జానపద గేయములే అగును ఒక్కొక్క లక్షణమునుబట్టి ఏది జానపద గేయమో, ఏది కాదో, నిర్ణయించుటకన్న సాహిత్య తత్త్వము ననుసరించి కవిత్వము నంతటిని రెండు పెద్ద విభాగములుగా చేయవచ్చును ఒకదాని తత్త్వము జ్ఞాత శిల్పము మరియొకదాని తత్త్వము అజ్ఞాత శిల్పము మొదటిది భావుకుడయిన కళాకారుని ప్రయత్నమున తీర్చి దిద్దబడినది రెండవది జానపదుని సృష్టి, మరియు అప్రయత్నముగా ఒకనోటినుండి ఇంకొక నోటికెక్కి ఒక ప్రాంతమునుండి ఇంకొక ప్రాంతమునకు ప్రాకి తనకు తానే రూపు దిద్దుకొన్నట్టిది మొదటిది ఏక కర్తృకము రెండవది అజ్ఞాత కర్తృకము లేదా అనేకకర్తృకము మొదటిది నాగరకతా సంస్కార సౌరభ్య సంభావితము. రెండవది ప్రాకృతత్వ వృత్తి గంధబంధురము మొదటిది రెండవదాని క్రమపరిణామ వికాసరూపమని విజ్ఞుల అభిప్రాయము ఆంధ్రకవిత్వముకూడ ఇట్టి క్రమపరిణామమునకు వెలిగాదు. జానపద గేయములే దేశి కవితగా పరిణమించినట్లు మనకు ఆధారములున్నవి.

సీసము, గీతము, రగడ, ద్విపద, మధ్యాక్కర, తరువోజ మున్నగు దేశీయచ్ఛందములు కొన్ని జానపద గేయములనుండియే కొంది మార్పులతో ఏర్పడినట్లు భావింపనగును

జానపద సాహిత్యమునకు నిత్యజీవితమును అలవు కొను శక్తి హెచ్చు ఈ వాఙ్మయము కేవలము ప్రజానీక మిచ్చిన కేలూతవలననే కాలు నిలద్రొక్కుకొన్నది నిత్యజీవితమందు వాడుకొనెడు వ్యావహారిక భాషయందు మలకశైలిలో సాధారణరీతిలో మనోభావములు వెలార్చునట్టి ఈ గేయములు జానపదులకు ప్రీతిపాత్రములైనవి ఇదిగాక, జానపద గేయములు ఆయా దేశములందలి మతపరిణామములను, మనస్తత్త్వములను, వీరుల ఉదంతములను, పతివ్రతల కథలను, అత్యాచారములకు గురియైనవారి గాథలను, ఆచార వ్యవహారములను, విశ్వాసములను, వినోదములను, విందులను, వేడుకలను, అన్యోన్యానురాగములను, సంయోగ వియోగములను, సౌందర్య సౌభాగ్యములను, సుఖదుఃఖములను, జాతీయతను ప్రతిబింబించుటచే ఈ జానపద గేయములు నిసర్గమనోహరములుగా నుండును జాతీయత నింతగా వుంతకొన్నవి కనుకనే ఈ పదకవితలు దేశికవితలుగా పరిణతి పొందినవి దేశీయులగు కవులు మార్గకవిత్వము పై తిరుగుబాటొనర్చి దేశీయేతివృత్తములను తీసికొని దేశీచ్ఛందములందు దేశీయులకు అనువైనట్లు కవితను చెప్పిరి

గేయసాహిత్యము చిరకాలమునుండి తెలుగునాట వృద్ధియైనదనుటకు శిష్టకవులు పేర్కొన్న సమకాలిక గేయములే గొప్పసాక్ష్యము గేయములన్నియు మాత్రా ఛందమున నుండును సన్నయకు పూర్వపు శాసనములందే మనకు దేశికవితారీతులు కాన్పించును నన్నయ కట్టు వ్యయముగా తరువోజ, మధ్యాక్కర, అక్కర, మధురాక్కర అను వాటిని వాడెను అంకమాలికలు, ఉయ్యెలపాటలు, ఆలతులు, గౌడుగీతములు, రోకటి పాటలు మున్నగునవి నన్నెచోడుడు పేర్కొనెను ఈ గేయముల జాడ మన కధికముగా కనబడునది పాల్కురికి సోమనాథుని రచనలయందు సోమనాథుని కవిత్వమునకు ఆధారము జానపదు ప్రజలు భక్త్యుద్రేకములతో పాడుకొన్న గేయములేనట "అతత జనవద్భాషిత భక్త గీతార్థ సమితియే మాతృక" గాగ అతడు కవిత్వరచనకు

కడంగెను. సోమనాథుడు రోకటిపాటలను, తుమ్మెద, ప్రభాత, పర్వత, ఆనంద, శంకర, నివాళి, వాలేశు, గొబ్బి, వెన్నెల - ఇత్యాది పదములను పేర్కొనెను. వీరగంటివారి శాలిఙ్గావవచనములందు తుమ్మెదపదములు, ఏలపదములు, లెల్లెపాటలవంటివి గలవు లక్షణకారులు ఉదాహరించిన నాచనసోముని జాజరపాట ఛందమునవే ఇప్పటికిని తెలంగాణమున జాజరపాటలు కాముని పున్నమ పండుగు సందర్భమున జానపదులు పాడెదరు కేతన దశకుమారచరిత్రమున మూలమందు లేని పాటల ప్రసక్తి కలదు శ్రీనాథుడు యక్షగానములను జాదుర (జాజర) అను తడవెను. మంచనశర్మ, టిట్టిభసెట్టి యను మిత్రద్వయము ఓరుగల్లు చూడబోయి ద్విపద ప్రబంధమున వీరానీకమును పాడు వనితను, పరశురాముని కథలను పాడు జవనీల చక్రవర్తిని, కామవల్లీమహాలక్ష్మి కైటభారుల వలపును పాడుచు వచ్చు జక్కుల పురంధ్రిని కాంచెను పోతన్న గోవిందుమీది పాటలు వినెను కొరవి గోపరాజు వెన్నెలగుడి పాటను పేర్కొనెను తాళ్ళపాక అన్నమాచార్యులవారు తమ కాలమందు వినబడుచుండిన జానపద గేయముల మాదిరుల కన్నిటికిని సరిపోవునట్లు సంకీర్తనలను రచించి పెట్టిరి ఆయనభార్యయగు తాళ్ళపాక తిమ్మక్కయొక్క కృతి సాగినది ఈపాట బాటయందే చిన తిరుమలాచార్యుడు పదములు వ్రాయుటయే కాక సంకీర్తన లక్షణముగూడ రచించెను. జానపద గేయములు కాకపోయినను తాళ్ళపాకవారి రచనలు గేయస్వరూపములను, వాటి పరిణామమును మాత్రము సూచించును సంకీర్తన లక్షణమునందు ఏలలు, గొబ్బిళ్ళు, చందమామ పదములు, అర్ధచంద్రికలు మొదలగు గేయముల లక్షణములు వివరింపబడినవి దిగ్విజయార్థము బయలుదేరనున్న శ్రీకృష్ణదేవరాయలకు ఒక జానపద గేయము కలిగించిన అపరిమితోత్తేజనమును గూర్చిన ఐతిహ్యము అందరెరిగినదే స్వయముగా ఆ మహారాజు ప్రాతర్వేళల "సంధు యంత్ర నతిక్రస్ఫూర్తిగీత గేయాఘము" వ్రాసెను. రుద్రకవి సుగ్రీవవిజయమను యక్షగానమునందు వివిధములగు గేయఫణుతులు కానవగును చామెరల వెంగళభూపాలుడు జాజరపాటలను, ధవళములను కల్యాణపు పాటలను పేర్కొనెను కదిరిపతి నాయకుడు "సుశ్రావ్యు శోభనములు ధవళాలు మొదలయిన పాట"లే కాక ఏలపదములు, రాట్నముపాటలు, పరశురాముని పై పాటలు తడవెను నాయకరాజుల కాలమందు రంగాజీ, రామభద్రాంబ, విజయరాఘవనాయకుడు మొదలగువారు పదకవిత అల్లిరి భద్రాచలరామదాసు పాడినపాటలు జానపదగేయములుగా ప్రచార మందినవి క్షేత్రయ్యపదములు, త్యాగరాజకీర్తనలు కర్ణాటకసంగీత సరస్వతికి తలమానికములై వరలినవి ఎలకూచి బాల సరస్వతి, కంకంటి పాపరాజు, గోగులపాటి కూర్మనాథకవి అల్లూరి కుప్పన మున్నగు పండితకవులుకూడ పదరచనమునకు దోహద మొనర్చిరి వీరి కవిత్వమంతయు పదకవిత్వమే నైనను ప్రౌఢమైనది ఇది దేశిపారవశ్యమున చేరును గేయ కవితా పరిణామమును కనుగొనుటకు కూడ ఉపకరించును.

త్యాగరాజు తరువాత స్వయముగా జానపదులు రచించినవి లేదా జనపదములందు ప్రచారముగాంచిన గేయము లనేకములు మనకు దక్కిన వనుకొనవచ్చును కొన్ని కాలగర్భమున కలిసిపోయి యుండును ఏ వాఙ్మయమునకును ఈ విపత్తు తప్పినది కాదు భద్రపరచెడువారుండినచో యాగంటి లక్ష్మయ్యగారి వచనములవంటి అతి ప్రాచీన గేయములు మనకు మరికొన్నియైనను దక్కియుండును ప్రాత తాళపత్ర గ్రంథములందు అచ్చటచ్చట కొన్ని పాటలుమాత్రము కనబడుచున్నవి ముద్రణ సౌకర్యములు కలిగిన తరువాత ఈ గేయ వాఙ్మయము కొంత ముద్రింపబడినది ముద్రిత గేయములందు అధికభాగ మాధునికమే మౌఖిక ప్రచారమునయున్న చిన్నచిన్న గేయములు ఆధునికులగు ఉత్సాహవంతులు సేకరించి ప్రకటించుచున్నను సేకరింపవలసినవి ప్రకటింపవలసినవి ఇంకను పెక్కులున్నవి వాటిసంఖ్య లక్షల కెక్కును వాటి చావుపుట్టుకలు, పెరుగుట విరుగుటలు జానపదుల జీవితాంచలములందే జరుగుచున్నవి ఏ గీత మెప్పటిదో, ఎన్ని యెన్ని మార్పుల నందినదో తెలిసికొనజాలము

ఇట్టి జాతీయ సంపదనుగూర్చి తొలిసారిగా ఆంధ్ర లోకమునకు పరిచయము కలిగించినవారు బ్రౌను మహాశయుడు అతని తరువాత ముప్పదేండ్లకు మరల

లోక పాశ్చాత్య పండితుడు తొలిసారిగా జానపద గేయములను సేకరించెను అయన జె ఎ బాయిల్‌గారు తరువాత ఇరువదియవ శతాబ్ది ప్రారంభమున ఉత్సాహవంతులగు పండితులును ప్రచురణ కర్తలును ఈ గేయములను సేకరించి ప్రకటించిరి

ఇప్పటికి లభించిన ముద్రితాముద్రిత జానపద గేయములను అన్నింటిని విమర్శన సౌలభ్యమునకై కొన్ని భాగములుగా విభజించుకొనవచ్చును

పౌరాణిక గేయములు: జానపద గేయములుకూడ మన శిష్టసాహిత్యమువలెనే వివిధ పురాణేతివృత్తములు కలవి, బహుళ ప్రచారమందున్నవి అనువాదములగు రామాయణ భారతాది గ్రంథములందు మూలమున లేని కథలు పెక్కులున్నవి అట్టివి జానపదగేయములందుకూడ నుండుటచే ఇట్టి కూర్పులు సంస్కృతమునుండి ఆంధ్రానువాద మొనర్చిన శిష్టులు చేసిన తరువాత ఆగాథలు విని జానపదులు వాటిని స్వీకరించిరో లేక జానపదులలో ప్రచారమందున్న ఈ మూలాతీతాయి విషయములు తమకు రుచించుటచే పండితులు చేపట్టిరో ఇదమిత్థముగా చెప్పజాలము జానపదగేయములలో మనము శిష్ట సాహిత్యమందున్న ప్రసిద్ధ పౌరాణిక గాథలన్నియు చూడగలము పౌరాణిక గాథలపై జానపదులకు అమితమైన భక్తి కలదు రామాయణ భారత భాగవతాదులందలి కథలును, అష్టాదశ పురాణములందలి ప్రసిద్ధ కథలును జానపదుల చిత్తవృత్తి ననుసరించి మలచబడినవి కూచకొండ రామాయణము, శారద రామాయణము, ధర్మపురి రామాయణము, రామాయణకథాసుధార్ణవము, మోతుగుండ రామాయణము, మాతృ రామాయణము, సంక్షేప రామాయణము, గుత్తెనదీవి రామాయణము, చిట్టి రామాయణము, శ్రీరామదండములు, రామాయణ గొబ్బిపాట, శ్రీరామ జావిళి, అడవి, శాంత, పెండ్లి, సేతు— గోవిందనామములవంటివి రామాయణగాథా పాదః ప్రపూరములు ఇంకను "నిద్దికూచి రామాయణ మారుకాండముల నచ్యుత జాగరవేళ పాడి" నట్టి పెన్ని మృగ్యమైపోయెనో తెలియదు ఇక రామాయణమునందలి కొన్నికొన్ని భాగములనే తెలుపునవి శాంతా కల్యాణము, పుత్రకామేష్టి, కౌసల్య కైకలు, శ్రీరాముల ఉగ్గుపాట, రాఘవ కల్యాణము, రాములవారి అలుక, సుందరకాండపదము, ఋషుల ఆశ్రమము, సుగ్రీవ విజయము, కోవెల రాయబారము, అంగద రాయబారము, లక్ష్మణమూర్ఛ, లంకాయాగము, గుహ భరతుల అగ్నిప్రవేశము, శ్రీరామ పట్టాభిషేకము, లక్ష్మణదేవర నవ్వు, ఊర్మిళాదేవి నిద్ర, కుశలాయకము, కుశలవకుచ్చెల కథ, కుశలవ యుద్ధము, వేపూరి బ్రతుకమ్మ కుశలవ పాట, పాతాళహోమము, శతకంఠ రామాయణము వంటివి అసంఖ్యాకములు కలవు ఒక్క సీతాదేవిని గురించియే - సీతపుట్టుక, సీతాకల్యాణము సీత అత్తవారింటి కంపుట, సీత సమర్త, సీత శుభగోష్ఠి, సీత గడియ, సీత వామనగుంటలు, సీతమ్మవారి అలుక, సీత వసంతము, సీత దాగిలిమూతలు, సీత మరటి, సీత ముద్రికలు, సీత అనవాలు, సీత అగ్నిప్రవేశం, సీత వేవిళ్ళు మున్నగు పాటలు ఎన్నియో కలవు సీతమ్మ చెర, మాయ లేడి పాట మున్నగునవి అముద్రితములుగా నున్నవి ఈ పాటలయందలి భాష, భావము, కల్పనలు జానపద వాసనను వెలార్చుచుండును

రామాయణగాథల తరువాత భారతగాథలు లెక్కింప దగినవి నలచరిత్ర, దేవయాని చరిత్ర, సుభద్రా కల్యాణము, సుభద్ర సారె, ధర్మరాజు జూదము, ద్రౌపది వలువలు, వండుపాట, విరాటపర్వము, పద్మవ్యూహము, విశ్వరూపము, భగవద్గీత కథాగీతము, సావిత్రి బ్రతుకమ్మ పాట, శశిరేఖా పరిణయము, గయోపాఖ్యానము, పరాశర మత్స్యగంధి సంవాదము వంటివి జానపదుల నోళ్ళయందు బ్రతికియున్న భారత గాథలును, విరాట, కర్ణ శల్య, పర్వములును, ఉత్తర, దక్షిణ గోగ్రహణములును పెద్ద పదములు

ఇటులే అనేకములయిన భాగవత గాథలను కూడ జానపదులు పాడుకొందురు భక్తి శృంగారములవలె జానపదులను శ్రీకృష్ణుని చిలిపిచేష్టలు మరింత పరవశులను చేసినవి, భాగవతమునకు సంబంధించిన కథలందు ప్రహ్లాద చరిత్ర పదము, వామన విజయము, కామున చరిత్రము, అంబరీషోపాఖ్యానము, గజేంద్రమోక్షము, శ్రీకృష్ణ జననము, కాళింగమడుగు పాట, శ్రీకృష్ణుని చల్దులు, బాలకృష్ణ లీలలు, గుమ్మడు పాట, యశోద

కొంగపాట, గోపికాస్త్రీల జలక్రీడలు, రుక్మిణీకళ్యాణము, చిలుక రాయబారము, సత్యభామ వరనము, రుక్మిణీదేవి ముచ్చట, రుక్మిణీదేవి సీమంతము, పారిజాత వల్లవి, ఉపాధ్యాన్నము వంటివి ముఖ్యములు కుచేలోపాఖ్యానము, భ్రమర గీతలు మున్నగు పాటలు అము ద్రితములు

సత్య హరిశ్చంద్ర, చంద్రమతీదేవి బ్రతుకమ్మపాట, గోవు పాట, దత్తాత్రేయ జననము, దక్షయజ్ఞము, గంగా వివాహము, గంగాగౌరి సంవాదము, నవకుల కయ్యము, ఈశ్వర భృంగి వాదము, మేనకా పార్వతి సంవాదము, లక్ష్మీ పార్వతుల సంవాదము, త్రిపురాసుర సంహారము, సురాభాండేశ్వరము, మార్కండేయ జననము, సిరియాళ మహారాజు చరిత్రము భల్లాణరాయ కథ, కొమిరెల్లి మల్లన్నకథ వరదరాజు పెండ్లి పాట, అండాళ్ చరిత్రము శ్రీరంగ మహాత్మ్యము, తిరుమంత్రము పాట, దశావతారముల పాట, లక్ష్మీదేవి సొగటాలాట, లక్ష్మీదేవి వర్ణనము, వేంకటేశ్వరుల వేట, చెంచెత కథ, ఏకాదశీ మాహాత్మ్యము, వరహావతార చరిత్రము, నూటయెనిమిది దివ్యస్థలములు, వేంకటేశ్వర మాహాత్మ్యము వంటివి ఇతర పురాణములకును మాహాత్మ్యములకును సంబంధించిన గేయములై యున్నవి ఇట్టి గేయములందు అంతటను మనకు కన్పించునది జానపదుల తాదాత్మ్యము మూలకథలకును గేయములందలి కల్పనలకును గల భేదమరసి దానిని జానపదుల జీవితముతో పోల్చిచూచిన జానపదుల చిత్తవృత్తులు వారికి ఆయా పురాణపురుషుల యెడ గల అభిమానము భక్తి ప్రేమలు తెల్లమగును

6 చారిత్రక గేయములు — జానపదగేయ వాఙ్మయమున చరిత్రకు సంబంధించిన గేయములకు ఒక విశిష్ట స్థానము కలదు వస్తువునందును, శైలియందును, కథా కథన పద్ధతియందును, తక్కిన జానపద గేయములకన్న ఇవి భిన్నముగా నుండును, వీటినే వీరగీతము లందురు కూడ చారిత్రక వీరగీతములు తత్తదుచిత వీరసంఘటన యేదియో జరిగిన వెంటనే ఉద్భవించును ఆ వన్నివేశమును కన్నులార గాంచియో, చెవులార వినియో జానపదు డొకడు ఉద్వేగముతో గాన మొనరించును ఆ పాట అంతటను వ్యాపించిపోవును. ఇట్లు విస్తరించుటలో పాటయొక్క వస్తువు కాలక్రమమున మార్పుల నొందును ఒక క్రొత్త పాటయందు అభివర్ణింపబడిన సంఘటనములకు ప్రాత కాలపు గాన ప్రవాహమందలి సంఘటనలు తోడై ఊహింపరాని మార్పులు కలుగును. ఎప్పుడో లిఖితమై పోయిన ఇట్టి చారిత్రక గేయములందు నిజమైన చరిత్రము లభించును కానిచో ఇవి రానురాను మారిపోయి గుర్తించుటకు వీలుగాక అస్పష్టచరిత్రములుగా పరిణమించి మరికొన్ని దినములకు పుక్కిటి పురాణములుగా కల్పిత కథలుగా మారిపోవును చారిత్రక వీరగేయములకును తదితర జానపద గేయములకును ధ్యేయములు వేరువేరు. ఉత్సాహోల్లాసములకు గాక వీరగీతములు అవబోధమునకై పాడబడును. ఆంధ్రదేశము తొలినుండి వీరప్రసువు తెలుగువారికి వీరాభినివేశము మెండు కను కనే తెలుగునాట వీరపూజలు పాదుకొన్నవి తదితర జానపదగేయములవలెనే తెలుగుదేశమున చారిత్రక గేయములు కూడ అసంఖ్యాకములుగా నున్నవి "తెలంగాణమందే మియాసాబ్, సోమనాద్రి, రామేశ్వరరావు, రాణి శంకరమ్మ, నక్రై వెంకటరెడ్డి, కుమారరాముడు, కర్నూలు నవాబు, మున్నగువారి కథ లున్న"వని కీ శే సురవరం ప్రతాపరెడ్డిగారు అనిరి ఇవిగాకను సదాశివరెడ్డి, పర్వతాల మల్లారెడ్డి, సర్వాయి పాపడు, అల్లూరి కొండ ప్రాయుడు ఇటువంటి తెలంగాణపువీరుల కథలును బహుళ ప్రచారమందిన గేయములే చారిత్రకముగా పల్నాటి వీరుల కథలు ప్రాచీనములు శ్రీనాథుని, బాలచంద్రుని యుద్ధ మొక్కటియే ఇప్పటికి ముద్రింపబడినది ప్రాచ్య పుస్తక భాండాగారమున ఈ వీరుల కథలు అనేకములు మూలుగుచున్నవి కోళ్ళ పోట్లాట— గోవు యుద్ధము, రాయబారము, యుద్ధ సన్నాహము, గురజాల యుద్ధము పూర్వభాగము, కల్లు ప్రతిష్ఠ, బాలుని కథ, బాలుని యుద్ధము, కన్నమదేని యుద్ధము— గోవు సంహారము, కొమ్మరాజు యుద్ధము, బ్రహ్మనాయని విరుగు వంటి కథలు పాఠభేదములతో అందు కానవగును వీటి తరువాత ప్రసిద్ధికెక్కినది కాటమరాజు కథ ఎఱ్ఱగొల్లలు, మందుచ్చువారు ఈ కథలను చెప్పుదురు శ్రీనాథుడు వ్రాసినట్లు ప్రతీతిగల కాటమరాజు కథ లభింపలేదు కాని "సిరిగొల్ల యనుబాడు ప్రియము దీపింప వలనొప్ప

శ్రీరాము వచన పద్ధతిని" యదుశాస్త్రమంతయుపాడెను ఈ కాటమరాజు కథ. దీని కనుబంధముగా భట్టు రాయబారము, కోటపాటి కాటవృషము తెచ్చు కథ, ఎఱ్ఱగడ్డ పోట్లాటలు ముద్రింపబడినవి కాటమరాజు కథకు సంబంధించిన మరికొన్ని గేయములు అముద్రితములు గోరంత చారిత్రకాంశము కొండంత పురాణముగా పెరిగిన కథలందు కుమారరాముని కథ అగ్రగణ్యము "రెడ్డొచ్చె రెడ్డొచ్చె రెడ్డొచ్చె వమ్మా" అను చిన్నచారిత్రక గేయము రెడ్లకాటి యశః ప్రాభవము లను ప్రజా జీవితమును చాటునట్టిది "కొండవీడు మనదేరా" అను గేయము శ్రీకృష్ణరాయల కాలపు ఆంధ్రుల వీరప్రతిభకు జయపతాక కథాస్థలము తమిళదేశమైనను తెలుగు దేశమున ప్రాచీనకథ దేశింగురాజుకథ తెలుగువారి శౌర్యము అఖండ మని చేయెత్తి చాటునట్టిది బొబ్బిలికథ వీరగేయములందు ఇంత సార్వజనీనతకలది మరియొకటిలేదు సిపసైన జానపద గేయమునకు ఉండవలసిన లక్షణములన్నియు దీనికి గలవు ప్రాంతీయముగా ప్రచారమందినది పెద్దాపురపు కోడిపందెములపాట ఇరువదియవ శతాబ్ది ప్రథమ పాదమునకు చెందినది అల్లూరి సీతారామరాజు కథ హైద్రాబాదు స్వాతంత్ర్య సమరమున ప్రాణములొడ్డిన వీరుల చరిత్రములు ఇప్పుడిప్పుడే సముద్రతరంగములట్లు వ్యాపించుచున్నవి బంగారు తిమ్మరాజుకథ, ఆరెమరాటీలకథ, బల్గూరి కొండ్రాయునికథ, పర్వతాల మల్లారెడ్డికథ వంటివి అస్పష్ట చారిత్రకములు జానపదుల దృష్టిలో శౌర్య పరాక్రమములనగా ఎట్టివో తెలిసికొనటకు ఈ చారిత్రక వీరగేయములు తోడ్పడును

పారమార్థిక గేయములు భక్తి, కర్మ, జ్ఞానమార్గములు మూడింటికిని సంబంధించిన గేయములు అనేకములున్నవి భక్తిగేయములను శైవ వైష్ణవము లని విభజించుకొనవచ్చును పూర్వకవుల కుత్కృష్ట పదములలో ఇప్పటికిని కొన్ని నిలిచియున్నవి తాళ్ళపాకవారు, క్షేత్రయ్య, త్యాగరాజు వ్రాసిన కీర్తనలు, పరిమళరంగని పదములు, ఘట్టుపల్లి ధర్మపురి, భద్రపురి, జావళీలును సంగీతజ్ఞుల పాలైపోయినవి అధ్యాత్మ రామాయణకీర్తనలు అటు నిటు ప్రమ్రోగినవి జానపదులందు అధికాదరణము పొందిన వారిలో భద్రాచల రామదాసు అగ్రేసరుడు తూము నృసింహదాసు, వరాంకుశదాసు, నిట్టల ప్రకాశదాసు, కాటంకము వేంకటదాసువంటి భక్తుల గేయములను హరిదాసులు పాడుచు పొట్టపోసికొనుచున్నారు గురుపూజాకీర్తనలు, రామనామము రామనామ మాహాత్మ్యము, భగవన్నామ సంకీర్తనలు, హరిభజనకీర్తనలు, శ్రీరామ భజనామృత సంకీర్తనలు, భజనకీర్తనలు, హరినామ సంకీర్తనలు, తిరునామములు, పాండురంగ బృందావన కీర్తనలు, భక్తిసార సంగ్రహ కీర్తనలు, భజన మాల, కాలేషా మస్తాన్ దేవుని కీర్తనలు, కుసుమహారశాఖ కీర్తనలు, భగవన్నామ సంకీర్తనలు, భ్రమరాంబికాష్టకము, నూతనభజన కోలాట కీర్తనలు, రాకమచెర్ల కీర్తనలు, మున్నగు భజనకీర్తనల పుస్తకములందును స్త్రీలపాటల సంపుటము లందును, శ్రీ గంగాధరంగారి ప్రచురణము లందును, ఇట్టి భక్తి సారస్వతము ముద్రణమునొందినను, మౌఖికప్రచారమున ప్రాణములు నిలుపుకొనుచున్న గేయము లింకను కలవు సంకీర్తనములు, పదములు, దరువులతోపాటు మేలుకొలుపులు, లాలిపాటలు, జోలపాటలు, కోలాటములు, మంగళహారతులును భక్తిగేయములలో చేరిపోవును కోలాట పాటలందు మధురభక్తియెందు వీటిలో సంగీత సాహిత్యములతోపాటు కొంత నృత్యముండును పాల్కురికి పేర్కొన్న ప్రభాతపదములు మేలుకొలుపులై యుండును మేలుకొలుపులనే భూపాలము లందురు ఇవి భూపాల రాగమున పాడబడుట సాధారణము కనుక వీటికి ఈ పేరే వచ్చినది వేదాంత పరములగు మేలుకొలుపులుకూడ కలవు కృష్ణపరమగు మేలుకొలుపులందు మధురభక్తి కాంచనగును మంగళహారతులు అన్నిదేవతలకు సంబంధించినవి కలవు ఇవి వర్ణనరూపమునను స్తోత్రరూపమునను, సేవారూపమునను భక్తివేదాంత శృంగార రూపమునను ఉన్నవి

భక్తిగేయముల వలెనే వేదాంత గేయములు కూడ పెక్కులు గలవు తత్త్వవిషయములు కలవగుటచే ఇట్టి గేయములకు తత్త్వములను పేరుకూడ కలిగినది. ఈ తత్త్వములు అధికముగా సద్వైత వేదాంతపరములు. తత్త్వములను వ్రాసినవారును ప్రచారము చేసినవారును అధికముగా బ్రాహ్మణేతరులు అద్వైతమున జీవబ్రహ్మై

క్యము ప్రతిపాదితమగుటచే సంఘవ్యవస్థ యందున్న ఎక్కువతక్కువలు వేదాంత విచారమున మండవు కనుక అధికారులు బోధనమునకై, అనధికారులు సంతుష్టికై ఇట్టి పాటలు పాడుట యాచారమైనది. అగ్రవర్ణములవారికి వర్ణాశ్రమాచారవిధులు పూజా పురస్కారములు ప్రవచనములు మున్నగునవన్ని కొన్నితత్త్వములందు గర్హింపబడుట కానవగును. తత్త్వములందు కొంత మర్మకవిత్వముకూడ కలదు. వీగంటివారు, పోతులూరి వీరబ్రహ్మము, వేమనయోగి, సిద్ధప్ప, శేషాచలస్వామి, పరశురామపంతుల లింగమూర్తి, భోజదాసు, ఎడ్ల రామదాసు మున్నగు అనుభవజ్ఞులైన యోగులెందరో తత్త్వములను, వేదాంతగేయములను వ్రాసియున్నారు. సీతపాట, నారాయణ శతకము, రామరామ శతకము, ఆత్మబోధామృత తత్త్వములు, కవిబ్రహ్మాణ తత్త్వ కీర్తనలు, కాలజ్ఞాన తత్త్వములు, శుద్ధనిర్గుణ తత్త్వ కందార్థ దరువులు, తారకామృతసారము, శ్రీరామగీత, గురుజ్ఞానామృతము, వేదాంత కుచ్చెలకథ, బ్రహ్మానంద కీర్తనలు ఇత్యాది ముద్రిత గ్రంథములందలి గేయములు జానపదుల నోటికెక్కినవి. సాధారణముగా ఈ తత్త్వము లందు రాజయోగము, అచలవేదాంతము, గురుభక్తి, నీతిబోధము, సంఘసంస్కార పరాయణత్వము, వర్ణాశ్రమాచార నిరాసము, వైరాగ్యబోధనము, అహింస, సత్ప్రవర్తనము మున్నగు విషయము లుండును.

పురాణోక్తముగా నున్న కర్మకాండయు, వ్రతములు నోములు మున్నగునవి అందరి అందుబాటులో నుండుటచే ఇట్టి వాఙ్మయముకూడ బాగుగా ప్రచారమందినది. ఇట్టి కర్మకాండ స్త్రీలకు మిక్కిలి అభిమానపాత్ర మగుటచే స్త్రీలపాటల రూపముననే ఇట్టి వాఙ్మయము అధికముగా గలదు. పన్నయకాటినుండి మన కీనోములు వ్రతములు ఉన్నటులు కానవగును. ఇవి స్త్రీలకును చాతుర్వర్ణ్యముల వారికిని పూజాధికారము కల్పించుటకు ఉద్దేశింపబడినవి. వీరశైవ వీరవైష్ణవ మతోద్యమముల ఫలితముగా ఇట్టి సంస్కారమునకు నాంది పలికినదని ఊహింపవగును. మదనద్వాదశీవ్రతము, నిత్యదానము నోము, దీపదానము నోము, మోచేటి పద్మమునోము, చాతుర్మాస్యవ్రతము, కృత్తికదీపాలనోము, గొబ్బిగువ్వుడి నోము, వరలక్ష్మి పాట, తులసినోము, లక్షవత్తులనోము, కామేశ్వరీవ్రతము, శ్రావణశుక్రవారపునోము, శ్రావణమంగళవారవ్రతము మున్నగువాటికి సంబంధించిన పాటలు అధిక ప్రచారమందినవి. వీటిలో కామేశ్వరిపాట క్రీడాభిరామకాలము నుండి వినబడుచున్నది. అగ్రవర్ణములవారికి లక్ష్మిగౌరీ వ్రతములు పూజలు ఉన్నటులే శూద్రులకు ఎల్లమ్మ, మైసమ్మ, పోచమ్మ, కాలమ్మ, మున్నగు క్షుద్రదేవతల పూజలు కలవు. ఈ దేవతల కొలుపులు పల్లెటూళ్ళయందు జవనీలు మున్నగువారు చేయుదురు. ఎల్లమ్మయే రేణుకాదేవి. క్రీడాభిరామమున జవనీలచక్రవర్తి "పరశురాముని కథరెల్ల క్రొధి కాడి" నట్లున్నది.

స్త్రీల పాటలు సంసారయాత్రలో గృహలక్ష్మికే అధిక ప్రాధాన్యము కలదు. అటులే గృహజీవనమున కవిత్వము నకును స్త్రీలే అధికముగా ఆలంబనములు. ఇట్టి పాటలను స్త్రీలపాటలని పిలువవచ్చును. వీటిలో కల్పనకన్న వాస్తవికత హెచ్చు. మాతృత్వము నాధారముగ చేసికొని ఎన్నియో గేయములు పుట్టినవి. సంతానముకై స్త్రీలు పడెడు బాధలు, నోచెడు నోములు, మ్రొక్కెడి మ్రొక్కులు, గొడ్రాండ్ర స్థితి, ఇట్టి పాటలందు వర్ణితములు. సంతానము కలిగినవెంటనే లాలిపాటలు, జోల పాటలు వచ్చును. ఈ పాటలందు తల్లులు తమ సంతానమును రాముడుగనో, కృష్ణుడుగనో, శంకరుడుగనో, సీతగనో, రుక్మిణిగనో, పార్వతిగనో వర్ణించుకొందురు. వివాహము నాధారముగా చేసికొని వెలసిన పెండ్లి పాటలు అనంతములు. కొట్నాల పాటలు, నలుగు పాటలు, గంధము పాటలు, కల్యాణపు పాటలు, తలుపు దగ్గరపాటలు, బంతుల పాటలు, బువ్వము పాటలు, వధూవరుల పాటలు, అలక పాటలు, ముఖముకడుగు పాటలు, కట్నాలపాటలు, మిథునవిరెముల పాటలు, అవిరేణి పాటలు, అప్పగింతల పాటలేకాక ప్రతి చిన్న విషయమునకు— అనగా పసుపునకు, తిలకమునకు తలంటులకు, ఊయలలకు, వసంతములకు పాముపులకు సంబంధించిన పాటలుకూడ కలవు. అత్తమామల భక్తిని, పతిభక్తిని, ఆడుబిడ్డల భక్తిని, తోడికోడండ్రతో, బావమరదులతో, ఇరుగుపొరుగు వారలతో మెలగవలసిన రీతిని దెలుపు పాటలు కొన్ని కలవు. అత్తల ఆరండ్లు, కోడండ్ర

సాధింపులు, ఆడబిడ్డల ఘాతుకచర్యలు, మున్నగువాటిని ఆశ్రయించిన గేయములును కలవు. ఇట్టి స్త్రీల పాటలందు సాంఘిక జీవనము సమగ్రముగా కానవచ్చును.

శ్రమిక గేయములు : కవిత్వము ఉల్లాసమును కలిగించుటకేకాక కష్ట నివారణమునకు గూడ నుపయోగించును అనుట పలువురు సాహిత్య తత్త్వజ్ఞులు అంగీకరించిన విషయము. మానవుడు శ్రమించునప్పుడు కష్టము కనబడకుండుటకై, అలసిపోకుండుటకై, అప్రయత్నముగా కూనరాగములు తీయుట అయాచితములగు ఏవో మాట లుచ్చరించుట జరుగును. సామూహిక కర్తృత్వమున ఇట్టి రాగములు మాటలు జానపద గేయములుగా పరిణమించి వ్యాప్తి గాంచును. వివిధములగు పనులు చేయువారు ఆయా సందర్భములందు శ్రమాపనోదనమునకై పాటలు పాడుచుండుట కాంచనగును. కొందరిట్టి గీతములను 'పాటకజన' సారస్వతమనిరి. కొందరు కార్మిక కర్షక గీతము లనిరి. ఇట్టి శ్రమిక గీతములందు వస్తు వెద్దియైన నుండవచ్చును. వృత్తికి సంబంధించిన పాటలు, శృంగార గేయములు, స్థానిక వృత్తాంతములు, విషాద గాథలు, భక్తి గేయములు, మున్నగు తీరుతీరుల పాటలు శ్రమికులు పాడుకొందురు. శ్రమిక గేయము లన్నియు సాధారణముగా వారివారి కృషికి సంబంధించిన లయకు సరిపోవునట్లుండుట గమనింపదగిన విషయము. శ్రమికుల పాటలందు "ఐలెసో" స్ఫుటముగా ధ్వనించుచుండుట మరియొక విశేషము. శరీర సుఖమునకు సంబంధించిన ఊహలు శ్రమికులకుత్సాహమొసగును కనుకనే విషయ వాంఛ ఇట్టి పాటలందు తరచుగా కానవచ్చును. గారడి వానిపాటలందు ఆకర్షించుటకువలెనే బరువులు లాగెడు పాటలందు శ్రమాపనోదనమునకై బూతులు ప్రవేశించును. శ్రమికుల పాటలందు ఇట్టి బూతుపాటలెన్నియో కలవు. ఇట్టిపాటలు "ఘుమఘుమాపాట"ల పేరుతో కొన్ని ప్రచురింపబడినవి.

బాలగేయములు : జానపదగేయ వాఙ్మయమునందు బాలగేయములు ఒక ప్రత్యేకశాఖకు చెందినవి. ఇవి రెండు విధములు. బాలురకొరకై పెద్దలచే రచింపబడి తరతరములనుండి వచ్చునవి ఒక విధము. బాలురచేతనే రచింపబడి ఒక తరమునుండి మరియొక తరమునకు నోటి కందునవి మరియొక విధము. పెద్దలు పిల్లలకొరకు రచించిన పాటలందుకూడ రెండువిధము లున్నవి. పిల్లలను లాలించుటకును నిద్రపుచ్చుటకును పాడెడు లాలిపాటలును జోలపాటలును ఒకతీరువి. పిల్లలనే వస్తువుగా గ్రహించియో లేక ఏదేని కథావిషయములనో, ప్రపంచమందలి మనోహరవిషయములనో గ్రహించి పిల్లలకానందమును గూర్చుటకై, ఆటలాడించుటకై, రచింపబడినవి ఇంకొకతీరువి. లాలిజోలపాటల భావములను పిల్లలెంతమాత్రము అనుభవింపరు. కేవలము అందలి సంగీతము మాత్రము వారిని నిద్రపుచ్చుటకో, ఊరడించుటకో ఉపకరించును. ఇక రెండవతీరు పెద్దల పాటలు పిల్లలు కూర్చుండుటకు అలవాటు పడినప్పటినుండి నిచ్చెనమెట్లవలె క్రమక్రమముగా పెరిగి పిల్లలు తాము తలిదండ్రులవలననో లేక ఇతరులగు పెద్దల వలననో విన్న పాటలు స్వయముగా పాడునంత వరకు సాగి ఆగిపోవును. ఆపైన వారి సొంతకవిత్వ మారంభమగును. పెద్దల పాటలందు మొదట నాదము, తరువాత లయ, ఆతరువాత అభినయము పిల్లలకు అలవడునట్లుచేయు క్రమము కనిపించును. మొదటిది ఆకర్షణమును, రెండవది ఉత్సాహమును, మూడవది వారి శరీరమునకు శక్తిని కూర్చును. నాలుగైదేండ్ల వయసువచ్చునప్పటికి పిల్లలు సొంతకవిత్వ మారంభింతురు. ఈ గేయములందును రెండుతీరుల పాటలున్నవి. పెద్దలను అనుకరించి వారిపాటలందు తమ కవిత్వమునుచేర్చి పాడుకొనునవి కొన్ని, పూర్తిగా స్వకపోలకల్పితములు మరికొన్ని. మొదటిరకము పాటలు రానురాను అర్థవిహీనములై పోవును. కనుకనే వీటిని Non-sense Rhymes అనుచున్నారు. పిల్లలకొరకు పెద్దలు రచించినవి Nursery Rhymes అయినచో, పిల్లలు సొంతముగా రచించిన గేయములు Non-sense Rhymes అగుచున్నవి. నాలుగేండ్ల ప్రాయమునుండి పిల్లలజీవితమంతయు ఆటపాటలమయమగును. ఈయాటలందును, మగపిల్లల ఆటలువేరు ఆడపిల్లల ఆటలువేరు. కొన్ని ఇరువురును చేరి ఆడుకొనునట్టివి. ఈ క్రీడలను ఆధారముగా చేసికొని వానికి తగిన పాటలు పెక్కులు బయలుదేరినవి. చెమ్మచెక్క, చిత్తిదియగుట, గుడుగుడుగుంచం, [illegible],

చిట్టిగోచె, గోరిగొమ్మచ్చివంటి ఆటలతోపాటు పాటలును గలవు.

శృంగారగేయములు జానపదవాఙ్మయమున శృంగార రస ప్రధానము లయిన పెక్కు గేయములు కలవు ఇవి యెంత బహుళసంఖ్యలో గలవో అంత విరళసంఖ్యలో ముద్రింపబడినవి ఇట శృంగారము పరకీయమా, స్వకీయమా, ఉత్తమ నాయికానిష్ఠమా లేక ప్రాకృతనిష్ఠమా అను చర్చతో పనిలేదు జానపదుల - ప్రాకృతుల - వాఙ్మయమున శిష్టాలంకారిక వచనములు అంతటను పొసగవు. జానపదులు చిత్రించిన సీతారాములు మున్నగు ఉత్తమ నాయికానాయకులకు సంబంధించిన శృంగారము కూడ పామరభావ సమన్వితమే జానపదుల పేరటనున్న వాఙ్మయమం దంతటను గోచరించునది వారి భావములే కాని ఆయాపాత్రముల భావములు కావు ఎట్టి గేయము లందైనను జానపదుల ప్రేమకలాపములు, సాంఘిక నియమోల్లంఘనములు, పరపురాకర్షణములే కాన నగును జీవితము యథాతథముగ నగ్నరూపముతో భాసించును కావ్యధర్మమైన ఔచిత్యవిచారమును, ఔచిత్యపోషణోద్దేశముతో పాత్రములకు మెరుగుపెట్టు పద్ధతియు జానపదగేయములందు లేవు. ఉదాత్తతయు నీచతయు, సభ్యశృంగారము, శృంగారరసాభాసము, నీచ శృంగారము, మొదలగునవి అన్నియు నొకదానితో నొకటి బలము లొరసికొనుచు పోవుచుండును జనను ధర్మానులంబనముగల ప్రేమశృంగారములతో ఒప్పు గేయములుకూడ అనేకములు గలవు. రామాయణ గేయము లందు సీతగడియ, సీతామ్మవారి అలుక, సీతాదేవి వేవిళ్లు, ఊర్మిళాదేవినిద్ర, సీతాదేవి అవసాలు మున్నగు పాటలందు సభ్యశృంగారమునకు వెలికాని మనోహరభావము లున్నవి సుందరకాండ పదమున వియోగ శృంగారము చక్కగా ప్రదర్శింపబడినది భారతగాథలందు నలచరిత్ర, సుభద్రాకల్యాణము, శశిరేఖాపరిణయము, దేవయాని చరిత్రము శృంగారగేయములు భాగవత కథలు అనేకములు రసవంతములు చారిత్రకగేయములైన దేశింగు రాజు కథ, బొబ్బిలికథ, సదాశివరెడ్డికథ మున్నగు వాటియందు అయ్యా వీరదంపతుల శృంగారము ఉత్తమప్రేమకు చెందినదిగా కానవచ్చును, అక్కమ్మ, సత్యావమ్మ, మందపేట పాపమ్మ, నల్లతంగాళ్, ఎరుకల నాంచారి, వీర రాజమ్మ—ఈ గేయములందు ధర్మవ్యభావులైన జానపద దంపతుల ఉత్తమశృంగారము ధ్వనించుచున్నది గంగా వివాహమున నాయుడు దక్షిణనాయకుడు మరాఠాం దేశ్వరమున పరకీయ శృంగారమున్నది వరదరాజు పెండ్లి, ఆండాళ్ చరిత్రము, వెంకటేశ్వర్ల వేట, చెంచెత కథ - ఇత్యాదులందు చక్కని శృంగారమున్నది ఇట్టి గేయము లందు శృంగార మంగముగా నున్నది శృంగారము ప్రధానముగాగల చిన్నచిన్న గేయములు అతులసంఖ్యలో నున్నవి చల్ మోహనరంగ, వెంకయ్య చంద్రమ్మపాట, నారాయణమ్మపాట, సిరిసిరిమువ్వ, రంగం పదములవంటి కొన్ని పెద్దపాటలు అచ్చైనవి తెలంగాణమున కాముని పున్నమసందర్భమున పాడునట్టి పాటలన్నియు శృంగార కళా ఖండములే

అద్భుతకథలు జానపదులకు అద్భుతరసాభినివేశము మెండు సాధారణ విషయములందు అలౌకికములును, అద్భుతములు నగు కల్పనలుకూర్చి పెద్దచేయుట వారికి వినోదముతోపాటు భక్తియో, భయమో, పెంపొందించు కొనుటకు ఉపకరించును దుర్భరమగు సంఘటనము కలిగి నప్పుడుకాని, అసాధ్యమగు విషయమును ఆకాంక్షించి అఱ్ఱులు సాచునప్పుడుకాని, మానవాతీత శక్తులుగల, దేవతలో, మంత్రదండమో, భూత అద్దమో, దివ్యాక్షర ములో, పావుకోళ్ళో అడ్డువటి చిక్కును మంచుతెరవలె తొలగించిన వెంటనాగుండు నను కోరిక అసాధ్యమైనను మానవసహజమే ఇట్టి కోరికను ఆధారముగా చేసికొని ప్రాకృతులు అత్యద్భుత విషయములను అనేక కథలందు జోడించినట్లు కానవగును అద్భుతకథలం దన్నింటికన్న అధికప్రచారముగాంచినది బాలనాగమ్మకథ దీని కథా రంగము మహబూబు నగరమందలి పానుగల్లు ఇది ప్రాంతీయమగు రామాయణగాథవంటిది నమ్మరానంతటి అద్భుత కృత్యములతో, అలౌకిక విషయములతో, నిండిన గాథ - కమ్మవారి పడతి - సవతి బాలరాజుకథ— ఈ కథా జీవము సర్దాంతర వివాహము అద్భుత కథాగేయము లందు గాంభారికథ అగ్రగణ్యము, పురాతనముగూడ ఇటులే ధర్మాంగద సాముపాట, కాంభోజరాజుకథ, బాలరాజుకథవంటి అద్భుతకథలు జానపదులకు భయ

భక్తులను గలిగించి సత్యధర్మములతో జయము అను నీతిని చాటి చెప్పి, వారి జీవితమును దిద్దునట్టివి

కరుణ రసాత్మకములు : జానపదులు శృంగారము తరువాత కరుణాద్భుతములకు రెండింటికిని సమప్రాధాన్య మిచ్చిరి నిత్యజీవితమున దుఃఖము అధికమగుటచే తత్ప్రతిభావమును సహజముగా జానపదులు చిత్రింపగలిగిరి దీనియందును వారికి కష్టములకుండు ఆదర్శ దృక్పథము, లేదా, యాచితి విచారము తక్కువ ఆయావ్యక్తుల శౌర్యమునకు ఉత్సాహము, దుర్మరణమునకు జాలి అను నీ రెండు భావములును పామరులచే వారి చరిత్రములను పాడించినవి ఉత్సాహము తరువాత జానపదులను మలుపుగా ఆవరించినది జాలి ఆంధ్ర జానపద వాఙ్మయమున కరుణ పూరితములును చిత్తద్రుతి కారణములును నగు కథ లనేకములు కలవు అత్త పెట్టిన ఆరడివలననో, కట్టుకొన్న భర్త యొనర్చిన అత్యాచారమువలననో, తోడికోడండ్ర అమాయచేతనో, ఇరుగుపొరుగువారి దౌష్ట్యము వలననో, దైవ దుర్విపాకమువలననో ఇడుములపాలైన స్త్రీలకథలు జానపదగేయ వాఙ్మయ సముద్రమందలి కన్నీటి కెరటములు జరిగిన విషాదగాథలకు జానపదులు కొంత మాహాత్మ్యమునుకూడ జతపరచినారు దేశీయేతివృత్తములందు కరుణారసపూరితమైనగాథ కన్యకామ్మవారికథ ఇది ప్రాచీనమైనది కామమ్మకథ విప్పకకుంట్లకు కల్పవృక్షము జరిగినకథ జరిగినట్లుగా, హృదయవిదారకముగా, కరుణ రసపూరితముగానున్న కథలందు లక్ష్మమ్మకథ అగ్రగణ్యము ఆమె సాహసము, త్యాగము, తెలుగుజాతికి గర్వకారణములు అవిభక్త కుటుంబమున కనిష్ఠులు పడెడుబాధల సూచించునది సన్యాసమ్మకథ గోదావరి మండలపు పేరంటాలైన మండపేట పావమ్మకథ మరియొకటి కరుణరసాత్మకగాథలందు పేరంటాండ్రగాథలకొక ప్రత్యేకత కలదు, కామమ్మకథ, పాపమ్మకథ, శృంగవరపుకోట యెరుకమ్మకథ, సన్యాసమ్మకథ తిరువతమ్మకథవంటి పేరంటాండ్రకథలు ముద్రితములైనవి సతి ఆచారము నిషేధింపబడిన తరువాత విశేష ప్రయత్నముతో సహగమనముచేసినట్టివారు వీరందరును ఇదియొక విశేషము పేరంటాండ్రందరు మ్రొక్కులుతీర్తు రనునది ఈ కథలందలి మరియొక విశేషము తమిళదేశమునుండి వలసవచ్చినట్టిది నల్లతంగాళ్ కథ వీరరాజమ్మకథ పలనాటి సీమకు చెందినట్టిది ఎరుకల సాంచారి, రాముడమ్మ, సరోజిని, మూసిపోంగు కథలు తెలంగాణమున ప్రశస్తి నార్జించినవి

హాస్యపు పాటలు : నాగరకులకు గల సుఖ దుఃఖానుభూతులు జానపదులకును గలవు వీటి బాహ్యచిహ్నములగు నవ్వు, ఏడ్పులునుగూడ కలవు అట్టి నవ్వు జానపద గేయవాఙ్మయమున అచ్చటచ్చట చక్కగా ప్రదర్శింపబడినది కాంతగోవిందనామములందు ఋష్యశృంగుడు, అడవిగోవిందనామములందు కుంభకర్ణుడు, సూక్ష్మ రామాయణమున శూర్పణఖవంటివారు చక్కని హాస్యమునకు ఆలంబనములుగా కనిపింతురు. [illegible] గడియ పాటలో హాస్య శృంగారములకు మైత్రి కలదు, సీతమ్మ పరిహాసోక్తులు "వ్యవహారము" నకు ఉదాహరణముగా చెప్పుకొనవచ్చును ఊర్మిళాదేవి నిద్రలో సీతాకాంతల పరస సంభాషణము, శ్రీరామ పట్టాభిషేకమున శంకరుని మాటలు ఉత్తమకోటికి చెందిన హాస్యముతో నిండియున్నవి శశిరేఖా పరిణయమున ఘటనా వికృతికి చెందిన హాస్యము కలదు పల్నాటి వీరచరిత్రమున వేశ్యమాత వర్ణనము ఆకార వికృతికి సంబంధించిన హాస్యము వీర గేయములందలి యుద్ధభీరువుల వర్ణనమున వాక్చేష్టలకు సంబంధించిన హాస్యము గలదు కాటమరాజు కథలో భట్ల సంవాదమునందు వ్యాజస్తుతి 'వ్యాజనింద, వక్రోక్తి' నర్మోక్తి, నిహోవము, కాక్వాక్తము మున్నగు సలంకారములతో అర్థ సంబంధమగు వికృతిలో వాచ్యముగను వ్యంగ్యముగను హాస్యము భాసించును గంగా గౌరీ సంవాదము, ఈశ్వరభృంగి సంవాదము, లక్ష్మీ పార్వతుల సంవాదము, సవతుల కయ్యము, చెంచులక్ష్మికి కృష్ణునకు జరిగిన సంవాదము చెంచెతకు లక్ష్మికి జరిగిన సంవాదము మున్నగు పాటయందు నర్మోక్తులు, పొడుపులు, వ్యాజోక్తులు కలిగిన హాస్య మున్నది లక్ష్మీ పార్వతుల సంవాదము 'మృదువము'నకును, సవతుల కయ్యము "వాచిక"కును, ఈశ్వరభృంగి సంవాదము "అవస్పందితము"నకును ఉదాహరణములు కేవలము హాస్య పూరితము లగు గేయములు కొలదిగనే ముద్రింపబడినవి వేడుక పెండ్లిపాటలందును, స్త్రీ జనానంద

నవీన కల్యాణ పాట లందును, స్త్రీల పాటల సంపుటము లందును పెండ్లికి సంబంధించిన వియ్యాలవారి హాస్యపు పాటలు కొన్ని ప్రకటింపబడినవి. హాస్యపు పాటలు అను పుస్తకములో తిరుతిరుల హాస్యపు పాటలున్నవి. తెలంగాణా జానపద గేయములందు చక్కని హాస్యపు పాటలు, వీటిలో హాస్యానుకృతులుకూడ కలవు. ఉద్ఘాత్యకమున కును, చలనమునకును చక్కని యుదాహరణములు అందు కలవు. జానపద సాహిత్యమున అధిక్షేప గేయములు మాత్రము కొలదిగనే యున్నవి. హాస్య పాత్రములుకూడ స్వల్ప సంఖ్యాకములు కలవు. జానపద గేయములందు కనిపించునది మనజాతీయ హాస్యము. ఇందు సున్నితమయిన హాస్యముతోపాటు మోటగు హాస్యముకూడ కలదు. స్త్రీల పాటలందు మృదువై, సభ్యమైన హాస్య ముండును. ఇట్టిహాస్యము జానపదుల నిత్యజీవితమును సుఖమయ ముగా నొనర్చుటకు దోహద మొసగును.

జానపద గేయముల నడువడి ప్రాఙ్నన్నయ యుగము నుండి ఈనాటివరకును వినబడుచున్న మనదేశి ఛందో రీతులు పదములే. సంస్కృతమునుండి వచ్చిన అక్షరగణ బద్ధవృత్తములకు భిన్నముగా ఈదేశీయ రచనా రీతు లన్నియు లయానుగుణమగు మాత్రాగణ బద్ధములు. ఇట్టి దేశిరచనములు కొన్ని తమిళ కన్న డాంధ్రములకు సమానముగా నున్నవికూడ. తమిళమందలి "ఒరూఉ మోనై" "కూళై మోనై" "కొనై" మున్నగు ఛంద ములకును, కన్నడమందలి శాంగినీ షట్పదికిని, భోగషట్ప దికిని, వార్ధిక షట్పదికిని, లలితకును, మందానిలమున కును, ఛందోవతంసమునకును సరిపోవునట్టి గేయములు ఆంధ్ర జానపద వాఙ్మయమున కలవు. మన ఛందో గ్రంథము లందున్న కొలదికొలతలచే జానపదగేయ వాఙ్మయమును కొలుచుట అసాధ్యము. ఇంతకన్న జానపద గేయములందలి కొన్నిరీతులను మాత్ర మే దేశికవులు తమచేతనైన వాటిని చేపట్టి దేశిచ్ఛంద ములుగా మలచుకొని రచనము లొనర్చిరనియు, వాటికే విన్నకోట పెద్దనమండి అప్పకవి వరకును గల లాక్షణి కులు లక్షణము లేర్పరచిరనియును భావించిన సమం జసముగా నుండును. మార్గ - దేశి యని సంగీతమును రెండు తెగలుగా విభజించినప్పుడు భరతుడు, మతంగుడు, శార్ఙ్గదేవుడు మున్నగువారు దేశిగానమున నెన్నియో తీరుల పాటలను పేర్కొనిరి. తెలుగువారి ఏలపదము ల సంగీతజ్ఞులకెంతగా నచ్చినదో కాని వారందరును ఏలపద ములనుగూర్చి విశేషముగా వ్రాసిరి. మన జాజరపాటలే చర్చరీగీతములై సంస్కృత కవుల కావ్యములకుగూడ ఎక్కినట్లు తోచును. కనుక దేశికవితలకు మూలములయి నట్టి జానపదగేయముల ఛందోరీతులను వేలకొలదిగా గణవిభజనము చేసికాని, కొలదిపాటి కొలబద్దలచే కొలిచి గాని ఇతమిత్థమని తేల్చిచెప్పుట కష్టము. నిజము విచా రించినచో ఆ జానపదుల ప్రాకృత హృదయములనుండి ఇన్నితీరుల ఛందములలో ఇన్ని గేయములు వెడలవు. వా రెన్నిపాటలు పాడినను వా రెట్టి మనోభావములు వెలార్చినను, శ్రేష్ఠమై లెక్కింపదగు కొన్ని నడుపులలో మాత్రమే వెడలినవనియే భావించుటలెస్స. కవిత్వారంభ దశ, నాట్యారంభదశ, సంగీతారంభదశ, ఒకచోటనే కలదు. ఆదిమానవుడు సంతోషపారవశ్యమున చిందులు త్రొక్కినప్పుడు ముద్రితము అయిన అతని పాదాంకము లందే వీటి ప్రారంభదశ కాననగును. అది గమనించినచో జానపద గేయముల రీతు లొకకొన్నియే యని మనకు స్పష్టమగును. మూడు, నాలుగు, ఐదు, ఆరు, ఏడు, ఎనిమిది మాత్రల ఆవృత్తులతో సాధారణముగా ఈ జానపద గేయములు నడచును. లేదా త్రిశ్ర, చతురశ్ర, ఖండగతి, మిశ్రగతిలో జానపద గేయము లుండునని చెప్పవచ్చును. ఈ మాత్రముతో ఎన్ని లక్షల నడుపలనైన బంధింపవచ్చును. దాగిలిమూతలు, సీత ముద్రికలు, తులసీదళములు, మవ్వాలలు, మేలుకొలుపులు, వరద రాజుపెండ్లి, కామేశ్వరిపాట వంటి వన్నియును, మూడు మాత్రల ఆవృత్తులతో (త్రిశ్రగతి) నడచుపాటలు, కోలాట పాటలు, జాజరపాటలు, పిల్లలపాటలు, గొబ్బిపాటలు, బొబ్బిలికథ, తెలంగురాజుకథ, పారుజాతపల్లవి, సీత సమర్త వంటి పాటలు నాలుగేసి మాత్రల ఆవృత్తులతో (చతురశ్రగతి) నడచునట్టివి. సంక్షేప రామాయణము, గోవిందనామాలు, కోవెల రాయబారము, లక్ష్మణదేవర నవ్వు, ఊర్మిళాదేవి నిద్ర, ధర్మరాజు జూదము, అనిరేణి పాటలు, విసురురాయి పాటలు, రోకటిపాటలు— ఇటు వంటి పాటలు ఐదుమాత్రల ఆవృత్తులతో (ఖండగతి) నడ

చును సంచరణములు సాధారణముగా ఆరుమాత్రల ఆవృత్తులతో నడచునట్టివి కొన్ని మేలుకొలుపులు, గుమ్మడు పాట (ముత్యాలసరములు). ఏడుమాత్రల ఆవృత్తులతో (మిశ్రగతి) నడచునట్టివి జాజక్రీడలు, రామదాసు కీర్తనలు కొన్ని ఎనిమిది మాత్రల ఆవృత్తులతో నడచినట్టి పాటలు, కనుక ఈ చిన్న సూత్రముతో వివిధ జానపద గేయముల రీతులను సులభముగా బంధింపవచ్చును

ఉపసంహారము : మన జానపదవాఙ్మయ సంపద ఇప్పటికే చాలభాగము లుప్తమై పోయినది ఉన్నదానినైన భద్రపరచుకొనుట మన కర్తవ్యము జానపద కవితా రీతులను అందరికన్న రాజకీయపక్షములవారు ఎక్కుడుగా వాడుకొనుచున్నారు వీరి ఆశయము కొనియాడ తగినదే స్వరాజ్యోద్యమమునందును, సంస్కరణోద్యమము నందును వెలువడిన గేయములు అనేకములు ప్రజల సొమ్మైపోయినవి, తాత్కాలిక ప్రయోజన మాశింపబడి నను వీటి ప్రభావము మాత్రము అనంతముగా పడినదని చెప్పకొనక తప్పదు పండితులు విమర్శకులు జానపద గేయములందున్న సాహిత్యవిషయములశక్తి చూపవచ్చును సాంఘిక శాస్త్రవేత్తలు ఆ సంపదలో తమకు కావలసిన అమూల్య మణులను పొందవచ్చును సిద్ధహస్తులైన రచయితలు వాటియందలి వస్తువు గ్రహించి కలమందుకొన్నచో రచనలు వ్రాయవచ్చును. జానపదవాఙ్మయము నుండు జాతీయములు, సామెతలు, వింతవింత పలుకుబడులు, శిష్టులు గ్రహింపవలసిన అమూల్యసంపదలు నవ్యభారత పునర్నిర్మాణమున వివిధప్రచారాత్మక ప్రచారమునకును, ప్రజాప్రబోధమునకును జానపదకవితారీతులు అత్యంతము ఉపకరించునట్టివి పాశ్చాత్యులును, ఔత్తరాహులును ఈ మార్గమున ఎంతోదూరము సాగిపోయినారు జానపదవాఙ్మయమున తెలుగువారు అభినివేశము కలిగించుకొన్నచో ఆంధ్రదేశమునకును, ఆంధ్రభాషాసరస్వతికి, ఆంధ్రవిజ్ఞానమునకును ఇతోధికమగు వికాసము కలుగగలదు

బి రా

ఆంధ్రదేశ చరిత్రము 1 క్రీ. శ. 625 వరకు :-

ఆంధ్రదేశము విస్తృతము భరతఖండములోని దక్షిణాపథ దేశములలో ఆంధ్రదేశము సుప్రసిద్ధమైనది ఇది 14°29' ఉత్తర అక్షాంశము, 20° ఉత్తర అక్షాంశముల మధ్య భాగమునను 78° – 85° తూర్పు రేఖాంశముల మధ్యభాగమునను ఉన్నది ఆంధ్రదేశమునకు ఉత్తరమున ఉత్కళ మహారాష్ట్రదేశములు, తూర్పున బంగాళాఖాతము, దక్షిణమున ద్రావిడ కర్ణాటక దేశములు, పశ్చిమమున మాతన కొంకాయి రాష్ట్రము ఎల్లలుగానున్నవి ఈ దేశవిస్తీర్ణము 1,10,260 చదరపు మైళ్లు ఈ దేశమునకు 540 మైళ్ళు తీరభూమి కలదు ఇందు 20 జిల్లాలు కలవు హైద్రాబాదు ఆంధ్రప్రదేశపు రాజధాని దీనిలో ఆంధ్రరాష్ట్ర ప్రాంతము, పూర్వపు హైదరాబాదు రాష్ట్రమునందలి తెలంగాణము చేరియున్నవి ఇందలి జనసంఖ్య 3 2 2 లక్షలు

ఆంధ్రులు - పూర్వ చరిత్ర ఆంధ్రులు చాల ప్రాచీన జాతివారు ఐతరేయ బ్రాహ్మణములో శునశ్శేపుని కథయందు వీరు పేర్కొనబడియున్నారు ఆ బ్రాహ్మణము క్రీ పూ 1000 - 800 కాలము నాటిది ఇచ్చట వీరు పుండ్ర, పుళింద, మూతిబ, శబర జాతులతో కలిపి చెప్పబడియున్నారు ఈ జాతులవారు వింధ్యపర్వత ప్రాంతవాసులు రామాయణ మహాభారతములలో ఆంధ్రులు చోళ, చేర, పాండ్యులతోకలిపి పేర్కొనబడిరి భారత దేశమందలి రాజ్యములను వర్ణించు సందర్భమున పురాణములును, బౌద్ధ గ్రంథములును ఆంధ్రుల ప్రశంస చేయుచున్నవి అగస్త్యుడను మహర్షి ఉత్తరమునుండి దక్షిణాపథమునకు వచ్చిన ఆర్యుడని, అతడు తన భార్యయగు లోపాముద్రతో తీర్థయాత్రలకొరకు బయలుదేరి వింధ్య పర్వతములను దాటి ఆర్యులకు త్రోవచూపెనని ఒక కథయున్నది

ఆంధ్రశబ్ద వ్యుత్పత్తిని గూర్చి అనేక అభిప్రాయములు కలవు విశ్వామిత్ర మహర్షి యొక్క నూరుగురు కుమారులలో శ్రేష్ఠులగు సగము మంది తమ తండ్రి ఆజ్ఞ ప్రకారము శునశ్శేపుడను వానిని అన్నగా అంగీకరింప లేదనియు, అందులకై అత డలిగి వారిని "మీరు ప్రజాభక్షకులు కండు" అని శపించె ననియు వారే ఆంధ్రులకు మూలపురుషులైనట్లును ఐతిహ్యము కలదు.

ఐతరేయ బ్రాహ్మణమున 'ఆంధ్ర' అను పదము నీచ జాతి పరముగా ప్రయుక్తమైన దనియు, 'అంధ్ర' అను

పదము స్వచ్ఛమైన ఆర్యజాతి పరముగా ప్రయుక్తమైన దనియు కొందరు తలచుచున్నారు పురాణాదులందు చెప్పబడిన ఆంధ్రరాజు అను క్షత్రియరాజుచే పరిపాలింప బడి చాతుర్వర్ణ్య వ్యవస్థతో కూడిన స్వచ్ఛమైన ఆర్య జాతి ఆంధ్రజాతి అనియు వీరి వాదము ఆంధ్రరాజు పేరునుబట్టి ఆంధ్రదేశమని పేరు వచ్చిన దనియు, ఆంధ్ర దేశమున నివసించు ఆర్యులు ఆంధ్రులని పేరు పొంది రనియు వీరు చెప్పుచున్నారు. తుషార జాతితో కలిసి ఆంధ్రులనువారు అను నదీతీరమున వసించుచున్నట్లు వాయుపురాణము చెప్పుచున్నది అనునదియనగా అక్సస నది ఇది హిందూకుష్ పర్వతశ్రేణికి అవతల నున్నది శ్రీమద్రామాయణ కథనమునుబట్టి విశ్వామిత్రుడు తన పుత్రులను శపించిన వృత్తాంతము పుష్కరక్షేత్ర సమీప మున జరిగినట్లున్నది పుష్కర క్షేత్రము రాజపుత్ర స్థానము నందలి అజ్మీరునకు సమీపమున నున్నది విశ్వామిత్రునిచే శప్తులైన ఆంధ్రగణములవారు తూర్పునకును, దక్షిణమున కును వ్యాపించియుందురు వీరిలో కొందరు కరూశ దేశమునందు ప్రవేశించిరి కంసుని పక్షమున శ్రీకృష్ణు నితో మల్లయుద్ధముచేసి నిహతుడైన చాణూరుడు కరూశ దేశమువాడు ఇత డాంధ్ర మల్లు డని హరివంశము పేర్కొనుచున్నది

చంద్రగుప్తుని ఆస్థానమునమున్న గ్రీకు రాయబారి మెగాస్తనీసు ఆంధ్రుల రాజ్య విస్తీర్ణమును, సైన్యబల మును, దేశసంపదను వర్ణించియున్నాడు ఆంధ్ర రాజ్య మున 30 దుర్గములు, మూడువేల కాల్బలము, రెండు వేల గుఱ్ఱములు, ఒకవేయి ఏనుగులు ఉండెడివని అతడు వ్రాసెను అశోకచక్రవర్తి శాసనములలో ఆంధ్రు లాతని సామ్రాజ్యమునందలి ప్రజలలో నొకరుగ పేర్కొనబడి యున్నారు అశోక చక్రవర్తి కళింగమును జయించెను కళింగము ఉత్కళదేశములో ఒక భాగము, అశోకుడు ఆంధ్రులను జయించినట్లు ప్రత్యేకముగ చెప్పబడి యుండ లేదు కావున వారాతనికి మిత్ర సామంతులై యుందురు అశోకుని తరువాత మౌర్య సామ్రాజ్యము దుర్బల మయ్యెను. ఈ అదను కనిపెట్టి ఆంధ్రులు సర్వ స్వతంత్రు లైరి ఆంధ్రదేశమునకు త్రిలింగ దేశము, వజ్రభూమి, నాగభూమి, మంజీరదేశము, వేంగిదేశము మున్నగు పేర్లు

ప్రాచీన వాఙ్మయములో కాన్పించుచున్నవి శ్రీశైలము, దాక్షారామము, కాళేశ్వరము అను మూడు ప్రసిద్ధ శైవ క్షేత్రములీ దేశమునందుండుటచే దీనికి త్రిలింగ సంజ్ఞ కలిగెనని చెప్పుదురు త్రిలింగ పదమునుండియే తెలుగు అను పదము పుట్టె నని పండితులు తెల్పుదురు. ఈ దేశమునందు వజ్రములుగల ప్రదేశము లుండుటచే వజ్రభూమి యనియు, ఇది నాగులను జాతివారి నివాసస్థాన మగుటచే నాగభూమి యనియు, ఇది మంజీరనది ప్రవ హించిన ప్రాంతమగుటచే మంజీరదేశ మనియు పేర్లు వచ్చినట్లు తోచును వేంగి నగరము ముఖ్య పట్టణముగా నున్న కాలమున దీనికి వేంగిదేశమని ప్రసిద్ధి వచ్చియుం డును ఆంధ్రదేశమునందలి భిన్నభిన్న ప్రాంతములకు పూర్వకాలమున నాడు, సీమ, ఆహారము, రాష్ట్రము మున్నగు సంజ్ఞలు చెల్లుచుండెను వెలనాడు, కోనసీమ, కూడూరాహారము, కర్మరాష్ట్రము మొదలైనవి ఆయా మండలముల పేర్లు

క్రీ పూ 4 వ శతాబ్దియందే ఆంధ్రరాజ్యము స్థాపింప బడినది పురాణముల ప్రకారము ఆంధ్రవిష్ణువు అనెడు రాజు నిశుంభుడను దానవనాయకు నోడించి కృష్ణానది తీరమున శ్రీకాకుళము అను పట్టణమును రాజధానిగా చేసికొని రాజ్యమును స్థాపించెను ఆంధ్రవిష్ణువు సుచంద్రు డను రాజుయొక్క కుమారుడు ఆంధ్రవిష్ణువు జ్ఞాప కార్థము శ్రీకాకుళములో ఒక ఆలయము నేటికి ఉన్నది ఇచ్చట దేవుడు ఆంధ్రనాయక దేవుడు

అటుతరువాత రెండు శతాబ్దుల కాలము పాలించిన రాజుల పేర్లు తెలియవు సంతాన విహీనతచే విచారగ్రస్తు డయియున్న దీపకర్ణి అనురాజు ఒకనాటిరాత్రి ఒకకలను గనెను ఆ కలను అనుసరించి మరునాడు దీపకర్ణి అర ణ్యములోనికి పోయెను అచ్చట ఒక సింహముపై ఒక ముద్దుబాలుడు అతనికి కనిపించెను అంతట తన బాణ ముతో రాజు ఆ సింహమును కొట్టెను అది యక్షుడుగా మారి తన పేరు సాతుడనియు, శాపమువలన తాను సింహ ముగా మారితిననియు, ఆ పిల్లవానిని దీపకర్ణి మహారాజు పెంచుకొనవలె ననియు తెలియజేసెను ఆ బాలుడే సాత వాహనుడై సాతవాహన వంశమునకు మూలపురుషు డయినట్లుఒకకథ యున్నది శాతవాహనుడే శాలివాహను

దనియు నందురు. భట్టిప్రోలు స్తూపశాసనమువలన రాజా కుబ్బిరకుడను నొకరాజు తెలియవచ్చుచున్నాడు. ఈశాసన లిపి అశోకుని శాసనలిపిని పోలియుండుటచే కుబ్బిరకుడు ప్రాచీనుడని తెలియవచ్చుచున్నది

ఆంధ్ర శాతవాహనులు: ఆంధ్ర శాతవాహనులచరిత్ర తెలియుటకు అనేకసాధనములు కలవు వీనిలో వాయు, మత్స్య, బ్రహ్మాండ పురాణములు, రాజుల శిలాశాసనములు, నాణెములు, ఆ రాజుల కాలమున రచింపబడిన ప్రాకృత సంస్కృత గ్రంథములు, అప్పటి శిల్ప నిర్మాణములు, అమరావతీ స్తూపములు, నాగార్జునకొండ స్తూపములు, నాసిక, కన్హేరి, కార్లీ గుహాలయములు, విదేశీయుల వ్రాతలు ఇతర గాథలు ముఖ్యముగా పేర్కొనదగియున్నవి

సుమారు నాలుగున్నర శతాబ్దములు పాలించిన ఆంధ్ర శాతవాహనులు, పురాణములలో ఆంధ్రరాజు లనియు, శాసనములలో శాతవాహను లనియు పేర్కొనబడి యున్నారు ఈ రెండు ఆధారములలో కన్పడు రాజుల పేర్లును సరిపోవుటచేత రెండును ఒకేవంశమునకు చెందిన రాజులకథ అని భావింపబడుచున్నది శాతవాహన అను నది రాజవంశము పేరు, ఆంధ్ర అను నది జాతిపేరు వీరినే ఆంధ్రభృత్యులనికూడ వ్యవహరించిరి శాతవాహనుల జన్మస్థానమును గూర్చి వివాదములు కలవు కృష్ణా, గోదావరి నదుల మధ్యభాగమున తూర్పుసముద్రతీరమునుండి వీరు క్రమముగా పశ్చిమముగా నాసికవరకు జయించి, దక్షిణాపథ చక్రవర్తులు అను పేరు వహించిరని ఒక అభిప్రాయము కలదు అట్లు కాక మొదట మహారాష్ట్ర ప్రాంతమును పాలించి క్రమముగా కృష్ణా గోదావరుల నడిమి ప్రదేశమును స్వాధీనపరచుకొని పశ్చిమభాగమున తమ ఆధిక్యము తగ్గగనే తూర్పుప్రాంతము నేపాలించి ఆంధ్రదేశము అను నామము వారు దీని కొసగియుందురని మరియొక వాదము అటులయిన పైఠను లేక ప్రతిష్ఠాన పురము వారి రాజధాని యగును శాతవాహన రాజుల శాసనములు విస్తారముగా మహారాష్ట్రములోనే దొరకుటయు, తూర్పు సీమలో తక్కువగా కానవచ్చుటయు ఈ ఊహకు మూలములు కాని బళ్లారిజిల్లాలో ఒక భాగమునకు 'సాతవాహని హారము' అని పేరున్నట్లు మ్యాకదోని శాసనము వలన తెలియుచున్నది అందుచేత శాతవాహనుల జన్మస్థానము ఆ ప్రాంతమనియు, అచ్చటి నుండి తూర్పునకు వీరు విజృంభించిరనియు మరియొక మతము

అశోకుని శాసనములలో రఠికులు, భోజకులు, పిటినికులు, ఆంధ్రులు, పుళిందులు మున్నగువారు అతని సామ్రాజ్యప్రజలలో చేరియున్నట్లు వర్ణింపబడి యున్నది. వీరిలో రఠికులు మహారాష్ట్ర నివాసులనియు భోజకులు విదర్భవాసులనియు, పిటినికులు పైఠన్ ప్రాంతీయులనియు, పుళిందులు వింధ్యాద్రి గతులనియు పండితులు చెప్పుచున్నారు ఇక మిగిలినవారు ఆంధ్రులు వీరు దక్షిణాపథముయొక్క ప్రాక్తీరవాసులని అంగీకరించుట సులభము లేనిచో వీరి జన్మస్థానమైన ప్రదేశమును నిరూపించుటకే వీలుండదు ఆంధ్రులకు ఉత్తరమున కళింగదేశము వ్యాప్తమై యుండెను శాతవాహనులు ఆంధ్రులలో నొక శాఖవారై దక్షిణాపథముయొక్క ప్రాక్తీరమున మొదటినుండియు నివసించి రాజ్యనిర్మాణముచేసి మౌర్యుల యనంతరము పశ్చిమముగా విజృంభించి విదర్భమహారాష్ట్రములను జయించిరనుట విశ్వసనీయముగా తోచుచున్నది శాతవాహనరాజుల చివరికాలములో తూర్పుదేశము పైననే వారి కాధిపత్యము ఉండెననుట స్పష్టము అమరావతి - ధాన్యకటకము, పైఠను ఆ కాలమున ప్రసిద్ధి కెక్కిన రాజనగరములు

పురాణముల ప్రకారము ఈ వంశమునకు చెందిన 30 మంది రాజులు పాలకులై యున్నట్లు విదితమగుచున్నది వీరిలో మొదటివాడు శ్రీముఖశాతవాహనుడు ఇతడు క్రీ పూ 225 లో స్వతంత్రుడై యుండెను అమరావతి ఇతని రాజధాని 23 సం లు పరిపాలన అయిన తరువాత అతని సోదరుడు కృష్ణుడు రాజయి సాతవాహన రాజ్యమును నాసికవరకు విస్తరింపజేసెను. ఇతని కాలములో నాసికలో శ్రమణుల కొక గుహ తొలిపించబడెను చైత్యమొకటి కట్టించబడెను కృష్ణశాతవాహనుడు 18 సం లు రాజ్యము పాలించెను తరువాత శ్రీముఖుని కుమారుడు మొదటి శాతకర్ణి చక్రవర్తి యయ్యెను ఈయనభార్య నాయనికాదేవి ఈమె మహా

రాష్ట్రపతిత శాతకర్ణి అను పేరు ఇతనికిని తరువాత కొందరు రాజులకును కలదు 'శాతకర్ణి' పదమునకనేకము లయిన అర్థములు చెప్పబడినవి కుట్టబడిన చెవులుకలవాడు అనుట యుక్తము రాజులు యజ్ఞయాగాది క్రతువులం దాసక్తి కలవా రగుటచే కుండలములు ధరించెడివారు నానేఘాట్ శాసనము ఈ రాజు చేసిన యాగములను చెప్పుచున్నది అతనికి 'అప్రతిహతచక్రుడు' అను బిరుదు కూడ కలదు ఈ శాసనము శాతకర్ణి మరణానంతరము రాణియగు నాయనికా దేవిచే వేయించబడినది. ఈ కాలములోనే కళింగరాజ్యమును పాలించిన చేతవంశపురాజు ఖారవేలుడు శాతకర్ణితో పోరాడినట్లు ఖారవేలుని హాథీగుంఫశాసనము (క్రీ శ 158) చెప్పుచున్నది

ఈ వంశములో తరువాత ప్రాముఖ్యము చెందిన రాజు రెండవ శాతకర్ణి ఇతడు క్రీ పూ 152-96 సం నడుమ పరిపాలించెను ఇతడు మాళవమునుజయించెను పదమూడవరాజు కుంతలశాతకర్ణి మగధపై దండెత్తి కణ్వవంశపు రాజులను జయించెను వాత్స్యాయన కామ సూత్రములలో ఈ శాతకర్ణి పేరు వినవచ్చుచున్నది 17వ. రాజు హాలుడు అనువాతడు ప్రాకృతవాఙ్మయమున మిక్కిలి ప్రసిద్ధికెక్కినవాడు ఇతడు కవులను పోషించి అనేక గ్రంథములు రచింప జేసెను ఇతడు 'గాథా సప్తశతి' అను గ్రంథరాజమును సమకూర్చెను ఇది మహారాష్ట్రి ప్రాకృతభాషలో 700 గాథలుగల గొప్ప కావ్యము దీనినినే, నూనూగుమీసాల నూత్న యౌవనమున శ్రీనాథ మహాకవి తెనిగించి యున్నాడు కాని అది నేడు ఉపలభ్యమగుటలేదు పోదిస్స, కుల్లహ, అను రకి, కుమారిల, మకరందసేన, శ్రీరాజాది కవులచే వ్రాయబడిన గాథ లిందు సంకలనము చేయబడినవి అను లక్ష్మి, అనువలద్ధి, రేవ, మాధవి మొదలయిన కవయిత్రులు కూడ కొన్ని గాథలను రచించిరి ఈ గాథలలో అనాటి సాంఘికజీవితమును, గ్రామికుల ప్రేమ విలాసములును వర్ణింపబడినవి శృంగారమే ప్రధానమైనను ఈ గాథలు మంచి కావ్యపరిమళ కలిగి యున్నవి హాలుడు భోజరాజుతోను, శ్రీకృష్ణ దేవరాయలతోను పోల్చతగినవాడు లీలావతి అను కావ్యముకూడ అప్పటిదే హాలసాతవాహనుడు సింహళ రాజపుత్రికయైన లీలావతిని ప్రేమించి పెండ్లియాడుట ఈ కావ్యములోని ఇతివృత్తము దీనికి కార్యరంగము (సప్త) గోదావరీ తీరమున ప్రసిద్ధిచెందిన భీమేశ్వర క్షేత్రము హాలుని కాలమున పైశాచిభాషలోకూడ కావ్యరచన సాగెను గుణాఢ్యుని బృహత్కథా కావ్యము ఈ కాలముననే వెలసె నని భావింపబడుచున్నది

హాలుని తరువాత కొంతకాలము శాతవాహనుల ప్రతిభ తగ్గినది క్రీ శ మొదటి శతాబ్ది ప్రారంభము నాటికి శకజాతివారైన క్షహరాటులు శక క్షాత్రపులు మాళవమును మహారాష్ట్రమును జయించిరి శాతవాహనుల రాజ్యము తూర్పుభాగమునకే పరిమితమయ్యెను ఇట్లుండ ఇరువదిమూడవరాజగు గౌతమీ పుత్ర శాతకర్ణి శాతవాహనుల ప్రతిభను తిరిగి ప్రతిష్ఠించెను క్రీ శ 78 - 102 సం॥ల నడుమ ఇతడు పాలించెను ఇతని తల్లియగు గౌతమీ బాలశ్రీ వేయించిన నాసిక శాసనము ప్రకారము ఇతడు శకులను, పహ్లవులను, యవనులను జయించెను క్షాత్రప నహపణుని వంశమును ఉన్మూలించెను అతని వెండి నాణెములపై తన రాజముద్రను తిరిగి ముద్రింపించెను ఉత్తర మహారాష్ట్రమును, కొంకణమును, నర్మదానదీ ప్రాంతమును, సౌరాష్ట్రమును, మాళవ పశ్చిమ రాజపుత్రస్థానములను గౌతమీ పుత్రుడు వశపరచుకొనెను కళింగముకూడ ఇతని రాజ్యమునచేరి యుండవచ్చును గౌతమీ పుత్ర శాతకర్ణికి 'శాతవాహన కులయశః ప్రతిష్ఠాపన కరు'డనియు, 'ఏకబ్రాహ్మణుడు', 'ఏకవీరు'డనియు, క్షత్రియ దర్పనాశకు'డనియు బిరుదులు కలవు ఇతని కాలమునుండి రాజులు తమ తల్లుల పేర్లతో చేర్చుకొనుట వాడుక అయ్యెను అందుచే నీతడు గౌతమీ పుత్ర శాతకర్ణియని పిలువబడెను

గౌతమీపుత్ర శ్రీ శాతకర్ణి తరువాత అతని కుమారుడు వాసిష్ఠీపుత్ర శ్రీ పులుమావి పరిపాలించెను ఇతని రాజ్యాంతమున శకులు ఉజ్జయినీ ప్రాంతమును మరల వశపరచుకొనిరి శకులరాజు రుద్రదాముడు శాతవాహన రాజులతో వివాహసంబంధము చేసికొన్నను, వారి రాజ్యమునుండి ఉత్తర కొంకణమును, నర్మదానదీ ప్రాంతమును తాను వశము చేసికొనెను. అమరావతి శాసనమును బట్టియు గుడివాడలో దొరకిన నాణెములను

ఇట్టియు, పులుమావి ఆంధ్రదేశము నంతయు పాలించినట్లు తెలియుచున్నది

తరువాత రాజులలో ముఖ్యుడు యజ్ఞశ్రీ యను నతడు. ఇతని నాణెములు గుజరాతు, కథియవాడు, బరోడా, మాళ్వా, అపరాంత, మహారాష్ట్ర ఆంధ్రదేశములలోను, మధ్యరాష్ట్రములోను దొరకినవి వీటినిబట్టి ఇతని రాజ్యవిస్తృతిని ఊహింపదగును కొన్ని నాణెములపై ఓడయొక్క చిత్రముండుటచే శాతవాహన యుగమున సముద్రయానము విస్తారముగా సాగెడిదని ఊహింపనగుచున్నది తరువాతి రాజులు అంత పేరుగన్నవారు కారు. యజ్ఞశ్రీ అనంతరము విజయశ్రీ, చంద్రశ్రీ పులోమావి యనువారు శాతవాహన రాజ్యాధికారమును పూనిరి వీరు పరాక్రమవంతులైన పరిపాలకులు కాకపోవుటచే సామ్రాజ్యభాగములు వీరి హస్తములనుండి జారిపోయి తుదకు శాతవాహన సామ్రాజ్యమే క్రీ శ 220 ప్రాంతమున అస్తమించెను ఆంధ్ర రాజ్యములోని సామంతులు స్వతంత్రు లయిరి పశ్చిమమున ఆభీరులు, నైఋతిని చూటువంశమువారు, తూర్పు ప్రాంతమున ఇక్ష్వాకులు, దక్షిణమున పల్లవులు స్వతంత్ర రాజ్యములను స్థాపించుకొనిరి

శాతవాహనుల కాలమున ఆంధ్రదేశ పరిస్థితులు : పరిపాలన కొరకు సామ్రాజ్యము హారములు లేక ఆహారములు (భాగములు)గా విభజింపబడెను ఆహారములను అమాత్యులు పాలించిరి ఆహారములు గ్రామములుగా విభజింపబడెడివి గ్రామములు గ్రామికుల పాలనలో నుండెడివి నగరపాలన నాగరకుల క్రింద నుండెడిది కొన్ని మండలములు సామంతుల అధీనములో నుండెడివి వీరు మహారథులు, మహాభోజులు అని పిలువబడుచుండిరి మహాసేనాపతి యనునతడు సైన్యవ్యవహారములేగాక రాజకీయ వ్యవహారములు కూడ చక్కబెట్టుట కలదు ఇతర ఉద్యోగస్థులలో మహాతారక, భాండాగారిక, మహామాత్ర, నిబంధకార, అనబడువారుకూడ కలరు రాజులు ధర్మమార్గమున పరిపాలన చేసెడివారు

సంఘజీవనములో చాతుర్వర్ణ్య వ్యవస్థ యుండెడిది యవనులు, శకులు, పహ్లవులు మొదలైన విదేశీయులు సంఘములో కలిసిపోయి ఏదోయొక కులమువారమని చెప్పుకొనెడివారు స్త్రీలకు సంఘములో ప్రముఖస్థానముండెను స్త్రీలు తమ భర్తల బిరుదములనుకూడ తమ పేర్లతో చేర్చుకొనెడివారు

విదేశ వ్యాపారము, వర్తకము విరివిగా జరిగెడిది తూర్పు తీరమున కంటకొస్సల, కొడ్డూర, అల్లోసైనె అనునవి ముఖ్యమైన రేవు పట్టణములు పశ్చిమప్రాంతమున భరుకచ్ఛము, సొపారా, కల్యాణ అను రేవులు పేరుపొందినవి. పైఠను, తగర, ధాన్యకటకము వ్యాపార కేంద్రములుగా ప్రసిద్ధి కెక్కినవి దేశ మధ్యమునుండి వ్యాపించుచు మహారాజ పథములు అను పెద్దబాటలు ఉండెడివి వర్తకులు శ్రేణులుగా చేర్పడెడివారు. శ్రేణికి అధ్యక్షుడు శ్రేష్ఠి చేనేత, కమ్మరి, కుమ్మరి, వడ్రంగి, తెలిక మొదలయిన వివిధ వృత్తులవారు కూడ నుండెడివారు వివిధ వృత్తులవారికి వేర్వేరు శ్రేణు లుండెడివి. రాజులును, ధనవంతులును ఈ శ్రేణులకు తక్కువ వడ్డీతో ధనము నిలువచేయుటకు ఇచ్చుచుండిరి ఈ ద్రవ్యము మీద వచ్చు వడ్డీతో దానధర్మములకు నిబంధనము చేయుటయు కలదు ఇది ఈనాటి సహకార పద్ధతిని ఒక విధముగా పోలియున్నది నహపానుని అల్లుడును, ధర్మచింతన కలవాడును అగు ఉషవదత్తుని శాసనమువలన ఈ యంశములు తెలియవచ్చుచున్నవి వ్యవసాయము ముఖ్యమైనవృత్తి మతసంస్థలకు భూములను దానమిచ్చు నాచారము కలదు భూములనుండి పన్నులు వసూ లగుచుండెను ఉప్పును తయారుచేసి అమ్ముట ప్రభుత్వమువారి ప్రత్యేకమైన హక్కు

రాజులు హిందూమతావలంబకులుగా నుండిరి వారు యజ్ఞయాగాదులను చేసెడివారు శాతవాహనులలో మూడవ రాజగు మొదటి శాతకర్ణి తన కుమారునికి 'వేదిసిరి' అను పేరు పెట్టుకొనెను జనులు శివునికూడ కొలిచెడివారు సప్తశతిలో పశుపతిని, గౌరిని స్తుతించిన భాగములున్నవి 172 వ గాథలో గౌరీ దేవాలయములు పేర్కొనబడినవి గణేశుని గణాధిపతి యనిరి రాజులు వైదిక మతాభిమానులైనను బౌద్ధమతవ్యాప్తి ఆ కాలములో జరిగినది భట్టిప్రోలు, అమరావతి, ఘంటసాల, గుమ్మడిదుర్రు, గుడివాడ, గోలి మొదలగు ప్రదేశములలోని బౌద్ధస్తూపములు ఆనాటివే బౌద్ధులు నాగరాజును

కొల్చుట గలదు నాగులు స్తూపమునకు చుట్టుకొని ప్రభు సందేశమును వినుచుండినట్లు శిల్పములు కలవు

శిల్పము, చిత్రలేఖనము ఆకాలమున అభివృద్ధిగాంచినవి బౌద్ధ స్తూపములు, చైత్యములు, విహారములు, గుహాలయములు వెలసినవి కన్హేరి, నాసిక్, కార్లీ, భట్టిప్రోలు, అమరావతి, ఘంటసాల, గుమ్మడిదుఱ్ఱు, గుడివాడ, గోలి, కొండాపురం, గాజులబండ, ఫణిగిరి అను నవి ప్రసిద్ధమయిన బౌద్ధ క్షేత్రములు అమరావతిస్తూపము చుట్టును పాలరాతితో నిర్మింపబడిన ప్రాకారముండెడిది బుద్ధుని జీవిత ఘట్టములు శిల్పముగా రూపొందెను అజంతాలోని ప్రాచీన గుహాలయందలి వర్ణచిత్రములు అప్పటి చిత్రకారుల నైపుణ్యమును తెలియజేయును

శాతవాహనుల కాలము ప్రాకృత భాషాభివృద్ధికి ముఖ్యమయినది హాలుని గాథా సప్తశతి మహారాష్ట్రి ప్రాకృత భాషలోనున్నది లీలావతి మరియొక ప్రాకృత కావ్యము గుణాఢ్యుని బృహత్కథను గురించి ఈక్రింది కథకలదు సంస్కృతములో పాండిత్యముగల తన రాణితో సమాన ప్రతిభను సంపాదించుటకు శాతవాహన రాజు సంస్కృతమును నేర్చుకొని తన రాణిముందు తన ప్రతిష్ఠను నిలుపుకొనెనని ఈ గాథవలన తెలియుచున్నది ఈ సందర్భముననే శర్వవర్మ, రాజునకు ఆరునెలలలో సంస్కృతము నేర్చుటకై కాతంత్ర వ్యాకరణమును సంస్కృతమున రచించి తన ప్రతిన నెరవేర్చుకొనెను రాజునకు ఆరునెలలలో సంస్కృతము శర్మవర్మ బోధింప గలిగినచో తాను సంస్కృతమును, ప్రాకృతమును, దేశభాషను, వర్జింతునని గుణాఢ్యుడు శపథము చేసెను. రాజు సంస్కృతమును ఆరునెలలలో నేర్వగల్గుటచే, గుణాఢ్యుడు సంస్కృత, ప్రాకృత, దేశభాషలను వర్జించి బృహత్కథను పైశాచి భాషలో రచించెను పైశాచి ఒకరకమయిన ప్రాకృత మందురు బృహత్కథ ఇప్పుడు లభించుట లేదు వాత్స్యాయన కామసూత్రము ఈ కాలముననే రచింపబడెను పురాణములుకూడ ఈ యుగముననే రచింపబడెను

నాగార్జునాచార్యుడు ఆంధ్రదేశమున బౌద్ధమత వ్యాప్తికి నాగార్జునుడు ముఖ్య కారకుడు ఇతడు క్రీ శ 184 వ సం న విదర్భలో ఒక బ్రాహ్మణ కుటుంబమున పుట్టెను చిన్న వయస్సునందే వేదశాస్త్రములు ముగించి ఇతడు విద్వాంసుడు, కవి, తత్త్వవేత్త అయ్యెను కపిమల అను 13 వ బౌద్ధ ప్రధాన గురువునుండి బౌద్ధ ధర్మమును స్వీకరించి అతని తరువాత 14 వ ప్రధాన బౌద్ధగురువయ్యెను ఇతడు సింహళమునుండి ప్రజ్ఞాపారమిత సూత్రములను, వైపుల్య సూత్రములను, హిమాలయములోని వృద్ధ భిక్షువునుండి మహాయాన సూత్రములను తెచ్చెను ఇతడు పదివేలమంది బ్రాహ్మణులను బౌద్ధులనుగా మార్చెను నాగార్జునుడు తాను నివసించుచున్న శ్రీపర్వతముపై ఒక ప్రయోగశాలను, ఒక గ్రంథాలయమును ఏర్పరచెను ఇతడు అమరావతి స్తూపమునకు రాతి ప్రాకారమును కట్టించెను ఇతడు టిబెట్టు, చైనా జపానులలో ప్రఖ్యాతిపొందెను అశ్వఘోషుని తరువాత వాఙ్మయ సేవ చేసినవారిలో ఇతడు ముఖ్యుడు ఇతడు 24 గ్రంథములకుపైగా రచించెను వానిలో ఈ క్రిందివి ముఖ్యమైనవి

1 సుహృల్లేఖ - యజ్ఞశ్రీ శాతకర్ణికి అమూల్యమైన ఉపదేశము నిచ్చుచు నాగార్జునుడు దీనిని వ్రాసెను నీతిపథము గొప్పతనమునకు ఆధారమనియు, నిర్వాణపద్ధతు అగు త్రిగుణములకతీతమగు జ్ఞానము, అష్టాంగ మార్గములు, చతుర్విధ సత్యములు ఇందుగలవు తల్లి దండ్రులను భక్తి శ్రద్ధలతో పోషించుచుండవలెననియు ఇందుగలదు 2 ప్రజ్ఞాప్రదీప శాస్త్రకారిక 3 మహాప్రజ్ఞాపరిమిత సూత్రవ్యాఖ్య ఇది శూన్యత్వమును బోధించును

ఆది శంకరులు మాయావాదమును నాగార్జునుని శూన్యవాదము (బౌద్ధదర్శనము) నుండి గ్రహించిరందురు ప్రపంచమునందలి జనులందరు ఆత్మయొక్క ఉపస్థిత్యనుపస్థితులనుబట్టి ఆస్తికులో నాస్తికులో అగుచుండగా నాగార్జునుడు మాధ్యమికమును అవలంబించెను ఆత్మ ఉండుట, ఉండకపోవుట అనునది దానిని చూచుట, చూడకపోవుట అను సిద్ధాంతములపై ఆధారపడి యుండునను మాధ్యమిక వాదమును ఇతడు ఏర్పరచెను ఇతని దృష్టిలో శూన్యత యనగా నిర్వాణము, నిబంధనములు లేని స్థితి దానిలో అన్ని విరుద్ధభావములు సమసిపోవును

ఆర్యదేవుడు, భావవివేకుడు, దేవబోధిసత్త్వుడు, బుద్ధపాలితుడు, జయప్రభ అనువారు నాగార్జునుని శిష్యులలో ముఖ్యులు నాగార్జునుడు బౌద్ధమతములోని మహా

యానశాఖకు ప్రవర్తకు డాయెను ఇతడు శక్తితత్వ మునుగూడ ప్రతిపాదించెను ఇతడు శ్రీపర్వతము పైననే క్రీ శ 194 సం లో సిద్ధి పొందెను అతరు వాత ఆసంవత్సరముననే నాగార్జునుని మన్ననచేసిన యజ్ఞశ్రీ శాతకర్ణికూడ మరణించెను మరణానంతరము నాగార్జునుడు బోధిసత్వుడుగా కీర్తింపబడెను

క్రీ శ 7 వ శతాబ్దమున 84 మంది సిద్ధులలో నొక డగు మరియొక నాగార్జునుడు రసాయన శాస్త్రజ్ఞుడు ఉండెనని తెలియుచున్నది ఇతనిచే వ్రాయబడినట్లు తలచ బడు రసరత్నాకరము అను రసాయనశాస్త్ర గ్రంథ ములో శాతవాహనరాజుతోడి సంభాషణము కనిపించు చుండుటచే దానిని బోధిసత్వ నాగార్జునుడే రచించి యుండునని కొందరందురు

వివిధ రాజవంశములు : శాతవాహనరాజ్యము చెడి పోయిన తరువాత ఆ స్థానమున అనేక రాజవంశములు వెలసినవి పశ్చిమమున (మహారాష్ట్రమున) అభీరులను వారు పరిపాలించిరి ఈశ్వరసేన దను రాజు ఈరాజ్య మును స్థాపించెను. ఈశ్వరదత్తుడు, వీరసేనుడు అను రాజులుకూడ పాలించిరి అభీరులు 67 సం లు పాలించి నట్లు పురాణములు చెప్పుచున్నవి

చుటువంశపు రాజులు శాతవాహన సామ్రాజ్యపు నైరృతి ప్రాంతము (కర్ణాటకము) చుటువంశపువారిచే పాలింపబడెను వీరి రాజధాని 'వనవాసి' లేక 'వైజ యంతి' హారీతీపుత్ర విష్ణుస్కంద చుటుకులానంద శాత కర్ణి, హారీతీపుత్ర శివస్కంద వర్మలు ఈ వంశములో ముఖ్యులు వివాహసంబంధమువలన కదంబులకును, పల్లవవంశీయుడగు వీరకూర్చుడు బంధువగుటచేత పల్లవు లకును మధ్య ఈరాజ్యము కొరకు తగవు లేర్పడెను చుటురాజ్యముపల్లవుల వశమైనది చుటువంశపురాజులు శాతవాహనరాజులవలె శాతకర్ణి బిరుదును తాల్చి వారి వలెనే పాలించిరి

ఇక్ష్వాకులు (క్రీ శ 220 - 260) ఆంధ్రదేశమును శాతవాహనుల తరువాత పాలించిన వంశములలో ఇక్ష్వాకు రాజవంశము ముఖ్యమైనది వీరు కృష్ణానదీ తీరమునందలి విజయపురి రాజధానిగా మూడవ శతాబ్ది నడుమ 52 సంవత్సరములు పరిపాలించిరి ఈ వంశములో నలుగురు రాజులపేర్లు తెలియవచ్చినవి నాగార్జునకొండ, జగ్గయ్యపేట, రామిరెడ్డిపల్లి ప్రాంతములలో లభించిన శాసనములమూలమున ఈ వంశీయులను గూర్చి తెలియు చున్నది. నాగార్జున కొండను శ్రీ పర్వతమనుట కందు వీరు పురాణములలోని ఇక్ష్వాకు వంశమునకు చెందిన వారనియు, దక్షిణప్రాంతమునకు వచ్చి స్థిరనివాస మేర్పరచుకొని రనియు, శాతవాహనులకు సామంతులై శాతవాహనసామ్రాజ్య పతనానంతరము స్వతంత్రులై రనియు చరిత్రకారుల అభిప్రాయము నాగార్జునకొండ శిథిలములు బయల్పడిన తరువాత నాగార్జునకొండ ప్రక్కనే విజయ పురి కలదని ఋజువైనది అల్లూరు శాసనము ప్రకారము ఇక్ష్వాకులు శాతవాహనుల పాలనలో మహాతలవరులుగా నుండిరి శాతవాహనుల పతనసమయమున వీరు స్వతంత్రు లై నట్లు తెలియుచున్నది

ఇక్ష్వాకు రాజవంశమునకు మూలపురుషుడు వాసిష్ఠీ పుత్ర శ్రీశాంతమూలుడు (క్రీ శ 220 - 280). ఈ మహారాజు గొప్ప పరాక్రమవంతుడు యజ్ఞ యాగాదులు చేసినవాడు కోట్లకొలది బంగారు నాణెములను, గోశత సహస్రములను దానముచేసినవాడు ఇతడు వేలకొలది నాగళ్ళతో భూమిని సాగుబడిలోనికి తెచ్చెను ఇతడు వైదిక మతాభిమాని అయినను రాజవంశపు స్త్రీలు బౌద్ధ మతాభిమానము కలిగియుండిరి ఇతని ఇద్దరి రాణులలో నొకామె మాఠరీదేవి సోదరి మణులగు హమ్మసిరినిక, శాంతిశ్రీలు బౌద్ధ భిక్షువులకు దానము చేసిరి వారి ప్రోత్సాహముననే విజయపురిలో పెక్కు బౌద్ధ చైత్యములును, విహారములును వెలిసినవి

శ్రీశాంతమూలుని కుమారుడు మాఠరీపుత్ర శ్రీవీర పురుషదత్తుడు (క్రీ శ 280 - 250). తండ్రివలె ప్రతిభా వంతుడుకాడు ఐనను ఇతని కాలమున బౌద్ధమతమునకు విశేష ప్రాముఖ్యము కలిగినది రాజవంశపు స్త్రీలు చెక్కించిన శాసనములు నాగార్జున కొండపై కాన వచ్చును మహారాజ భార్యలు, చెల్లెండ్రు మాత్రమేకాక సామాన్యస్త్రీలు సయితము బౌద్ధభిక్షువులకు దానములు చేసి బౌద్ధ విహార నిర్మాణమునకు తోడ్పడిరి బోధిశ్రీ యను నామె రేవతుడను ధనవంతుని కుమార్తె రెండు చైత్యగృహములను, ఒక విహారమును ఆమె కట్టించెను

ఆ కాలమున పెక్కు బౌద్ధమత శాఖయు లుండిరి పూర్వ శైల, అపర శైల, బహుశ్రుతీయ, మహాశాసక ప్రభృతి శాఖల వా రుండిరి బౌద్ధారామములను నిర్మించిన వారిలో భదంతానందుడు ముఖ్యుడు కృష్ణానది లోయ ప్రాంతమున బౌద్ధ శిల్పములు, కట్టడములు వెలయుటకు ఇక్ష్వాకుల పాలనమే కారణ మయినది

వీరపురుష దత్తుని కుమారుడు, మహారాజ వాసిష్ఠీ పుత్ర బాహుబల శాంతమూలుడు ఈతడు 11 సంవత్సరములు పాలించెను (క్రీ శ 250-260) రాజవంశపు స్త్రీలు ఇతని కాలమునకూడ బౌద్ధమతమునందు అభిరుచిని శ్రద్ధను చూపిరి అతని తల్లి భట్టిదేవి 'దేవీవిహారము' అనుదానిని పూర్తి చేసెను రాజసోదరి కందరాంశ్రీ భిక్షువులను సత్కరించెను. నాగార్జునకొండ బౌద్ధక్షేత్రములనుచూచుటకు కాశ్మీర, గాంధార, చైనాదేశములనుండి పలువురు వచ్చెడివారు అప్పటి ప్రజాజీవితమును తెలిసికొనుటకు నాగార్జునకొండ శిల్పము తెంతయు నుపకరించును మూడవరాజగు శాంతమూలుని తర్వాత ఇక్ష్వాకుల ప్రతిభ తగ్గెను వారు బౌద్ధమతమునకు చేసినసేవ చరిత్రలో చిరస్థాయి అయినది ఇక్ష్వాకుల పతనమునకు కారణము బౌద్ధమత సంస్కృతికి విరుద్ధముగానున్న రాజవంశముల ఉద్ధతియే పల్లవులు, బృహత్ఫలాయనులు శాలంకాయనులు, విష్ణుకుండినులు, ఆనందగోత్రులు వైదిక మతాభిమానులు

పల్లవులు - ఇక్ష్వాకుల వెంటనే ఆధిపత్యము వహించినవారు పల్లవులు క్రీ శ మూడవ శతాబ్దము మొదలుకొని తొమ్మిదవ శతాబ్దము వరకు కృష్ణా కావేరీ నదుల మధ్యభాగమును వీరు పాలించిరి పల్లవులెవరో నిర్ధారణచేయు విషయమున భిన్నాభిప్రాయములు గలవు ఎట్లున్నను వీరు శక యవన పహ్లవులు అను విదేశ జాతి లోనివారనియు, ఉత్తర హిందూదేశమునుండి క్రమముగా దక్షిణమునకుసాగి ఇప్పటి గుంటూరు మండలములోని పల్నాడు ప్రాంతములో వీరు స్థిరనివాస మేర్పరచుకొనిరనియు కొందరు చెప్పుచున్నారు ఈ అభిప్రాయము నిమంజసముగా నున్నది

పల్లవ వంశములో చారిత్రక పురుషుడుగా పరిగణింపదగినవాడు వీరకూర్చ మహారాజు నాగవంశ్యుడును పరవాపి మహారాజును అగు విష్ణుస్కందుని కుమార్తెను ఇతడు వివాహమాడి రాజ్యమును బడసెను ఈ మొదటి పల్లవ వంశమునుగూర్చి మైదవోలు, హీరహడగల్లి, కందుకూరు ప్రాంతములలో దొరకిన ప్రాకృతశాసనముల వలన తెలియుచున్నది తరువాత రాజులలో ముఖ్యుడయినవాడు మహారాజ శివస్కందవర్మ లేక విజయస్కందవర్మ ఇతని తండ్రి కంచినగరమును రాజధానిగా చేసికొని అచటనుండి కృష్ణానదీ తీరమునుండి బళ్ళారి వరకు పాలించెను మహారాజ శివస్కందవర్మ అనేక యాగములు చేసెను యువ మహారాజగు బుద్ధవర్మ యొక్క భార్య చారుదేవి నెల్లూరుమండలమున నారాయణస్వామి దేవాలయమునకు భూదానము చేసెను పల్లవులు వైదిక మతాభిమానులు కంచినగరము గొప్ప విద్యా కేంద్రముగా ప్రసిద్ధికెక్కెను గుప్త చక్రవర్తియగు సముద్రగుప్తుడు కావించిన దక్షిణ దిగ్విజయ యాత్రాకాలమున (క్రీ శ 346) విష్ణుగోపుడను పల్లవ రాజు పాలించుచుండెను సముద్రగుప్తుని అలహాబాదు శాసనము ఇతనిని పేర్కొనినది

తరువాత పాలించిన పల్లవరాజులను గురించి సంస్కృతములో లిఖింపబడిన శాసనములనుండి తెలియుచున్నది కుమార విష్ణువు అనునతడు చోళులనుండి కంచి నగరమును స్వాధీనము చేసికొని పాలించెను ఇతడు కదంబులతో పోరాడవలసివచ్చెను క్రీ శ 6 వ శతాబ్ది ప్రారంభమున సింహవిష్ణువు అనునాతడు తరువాత పాలించిన పల్లవమహారాజులకు మూలపురుషు డయ్యెను పల్లవ చక్రవర్తులలో కొందరు శివుని, కొందరు విష్ణువును కొల్చెడివారు యాగములు చేసెడివారు కుమారవిష్ణువు అనంతరము పాలించిన రాజులలో నందివర్మ అను రాజే త్రిలోచన పల్లవుడు అను ఒక అభిప్రాయము కలదు ఇతనికి ముక్కంటికాడువెట్టి అను పేరును కలదు ఇతడు గర్వశత్రువు అగు చాళుక్యుల నెదిరించినవాడు ఇతడు కరికాళచోళునితోకూడ యుద్ధముచేసెను విజయాదిత్యుడను చాళుక్యుడు త్రిలోచన పల్లవునితో యుద్ధము చేసెను ఆ యుద్ధమున విజయాదిత్యుడు చంపబడెను. అతని భార్య గర్భవతియై కడపమండలములోని ముదివేము అగ్రహారమున, విష్ణుభట్ట సోమయాజి ఇంట దాగి

కొంతకాలమున కొక కుమారుని కనెను ఇతడే విష్ణువర్ధన నామమును వహించి పల్లవుల నోడించి చాళుక్య రాజ్యము స్థాపించెనని చెప్పబడుచున్నది

బృహత్ఫలాయనులు : ఈవంశము వారు కూడూరు హారమును అనగా కృష్ణానదీ ముఖప్రాంతమును మూడవ శతాబ్దిలో పాలించినట్లు కన్పట్టును క్రీ శ 270 నుండి 285 వరకు వీరి కాలమని తెలియుచున్నది. కొండముది తామ్ర శాసనమువలన జయవర్మ మహారాజు 'పాంటూరు' గ్రామమును దానము చేసెనని తెలియుచున్నది పాంటూరు వీరి రాజధాని యని కొందరి మతము కాని కొండముది శాసనమున అట్లు లేదు మహారాజ జయవర్మ పల్లవరాజగు మహారాజ శివస్కందవర్మకు సమకాలికుడు ఇతడు పల్లవులకారిని వశకుండ తన రాజ్యమును కట్టుదిట్టము చేసికొనెను ఇతడు 'మహేశ్వరపాద పరిగృహీతు' డని ఇతని శాసనము తెలుపుచున్నది శాతవాహనులయొక్కయు, ఇక్ష్వాకులయొక్కయు పద్ధతులనే ఇతడు అనుసరించెను.

శాలంకాయనులు క్రీ శ 4, 5 శతాబ్దములలో కృష్ణా గోదావరీనదుల నడిమి ప్రదేశమును పాలనచేసినవారు శాలంకాయనులు వీరినే వైంగేయకు లందురు వేంగి రాజధానిగాగలవారగుటచే వైంగేయకులనియు, శాలంకాయన గోత్రీయులుగాన శాలంకాయనులనియు వీరు పేర్కొనబడుచున్నారు ఏలూరు శాసనము, పెదవేగి శాసనము మొదలగు తామ్రశాసనములవలన వీరినిగూర్చి తెలియుచున్నది దేవవర్మ అనువాతడు మనకు తెలిసిన మొదటిరాజు ఇతడు అశ్వమేధయాగము చేసి 'అశ్వమేధయాజి' అనబడెను ఇతడు శాసనములలో 'పరమ మాహేశ్వర', 'బప్పభట్టారక పాదభక్త' అనబడెను ఇతని తరువాత హస్తివర్మ అను రాజు 'సమరావాప్తవిజయా' అను బిరుదు పొందెను ఇతని కాలముననే సముద్రగుప్తుడు వేంగిపై కెత్తివచ్చెను అతడు తిరిగిపోయిన తరువాత యథాప్రకారము ఇతడు తన రాజ్యమును పాలించెను పిదప కృష్ణానదివరకు రాజ్యమును వ్యాపింపచేసినవాడు నందివర్మ ఇంకను చండవర్మ, రెండవ నందివర్మ, స్కందవర్మ, అను రాజులు తరువాత పాలించిరి నందివర్మ మహారాజు 'వివిధ ధర్మ ప్రధానుడు' అని ప్రశంసింపబడెను. ఈతడు వైదికమతమును బౌద్ధమతమును సమదృష్టితో చూచి ఆదరించెను.

ఈ వైంగేయకులు చిత్రరథ స్వామిని కొల్చెడువారు వీరు ఆ స్వామి దేవాలయమును వేంగిలో కట్టించిరి జైన మతము, బౌద్ధ మతము కూడ ఈ రాజుల మత సహనమువలన ప్రోత్సాహము పొందినవి బర్మానుండి వచ్చిన బౌద్ధ యాత్రికులు సత్కరింపబడిరి బుద్ధదత్తుడను పండితుడు సింహళమునుండి వేంగి ఆస్థానమునకు ఆహ్వానింపబడెను ఈ వంశమునందలి విజయనందివర్మ పరమ భాగవతుడు ప్రాలూరునందలి విష్ణుగ్రహస్వామికి ఈతడు భూదానము చేసెను.

కందార వంశపు రాజులు. ఆనందగోత్రులు బృహత్ఫలాయనులు పాలించుచుండిన సమయమున కందార వంశపురాజులు గుంటూరు, తెనాలి, ఒంగోలు తాలూకాల ప్రాంతమును, కందరపురమును రాజధానిగా చేసికొని పాలించిరి చేజెర్ల, మట్టెపాడు, గోరంట్ల శాసనములవలన వీరినిగూర్చి తెలియుచున్నది కందరుడు వంశమునకు మూలపురుషుడు. కంతేరు అనునదే కందరపురము వీరు ఆనంద గోత్రికులు కాబట్టి ఆనందగోత్ర రాజు లనబడిరి దామోదరవర్మ అత్తివర్మ అను రాజులు ఈ వంశమున ముఖ్యులు దామోదరవర్మ బౌద్ధమతాభిమాని రాజులు బ్రాహ్మణులకు దానములు చేసెడివారు శివభక్తులు వంకేశ్వరస్వామిని కొల్చెడివారు. రాజులు పరమత సహిష్ణుతాయుతులగుటచే బౌద్ధ నిర్మాణములు ఆంధ్రదేశమున వెలిసి క్రీ శ 7 వ శతాబ్దమున యువాన్ చువంగు అను చీనా బౌద్ధ యాత్రికుడు ఆంధ్రదేశమున గలవానిని గూర్చి వ్రాయుటకు అవకాశమిచ్చినవి

విష్ణుకుండినులు - వైంగేయకుల ఆధిపత్యము అంతరించినపిమ్మట విష్ణుకుండిన రాజులు పాలించిరి వీరి రాజధాని వేంగికి సమీపమునమున్న తెందులూరు అను ఇప్పటి తెందులూరు చిక్కుళ్ళ, ఈపూరు, రామతీర్థము శాసనముల మూలమున వీరిని గురించి తెలియుచున్నది వీరు శ్రీపర్వతస్వామిని కొల్చెడివారు. క్రీ. శ 5, 6 శతాబ్దులలో వీరు పాలించిరి మాధవవర్మ అను రాజు యాగములు చేసెను, మొదటి మాధవవర్మ వాకాటక రాజ కుమార్తెను వివాహమాడెను. కావున ఈతడు

శాత్రి ప్రాపకముపొంది బలవంతుడయ్యెను ఈ వంశము నందలి విక్రమేంద్రవర్మయు, గోవిందవర్మయు గొప్ప పరాక్రమోపేతులైన రాజులు తరువాతి రాజులలో మూడవ మాధవవర్మ ముఖ్యుడు ఇతనికి 'జనాశ్రయుడ'ను పేరు కలదు 'జనాశ్రయ ఛందో విచ్ఛిత్తి' అను గ్రంథమును రచించిన గణస్వామిని ఇతడు ప్రోత్సహించెను గోదావరీనది దాటి ఈతడు రాజ్యము విస్తరించుకొని నట్లున్నది ఇతడు పొలంబూరు గ్రామమును, నాలుగు నివర్తనముల భూమిని శివశర్మ అను బ్రాహ్మణునికి దానము చేసెనని ఇతని పొలమూరు శాసనము తెలుపు చున్నది మాధవవర్మ కుమారు డయిన మంచన భట్టారకుని కాలమున చాళుక్య రాజగు రెండవ పులకేశి విష్ణుకుండినుల నోడించి వేంగి రాష్ట్రమును స్వాధీనము చేసికొని తన తమ్ముడగు కుబ్జ విష్ణువర్ధనుని పిఠాపురములో రాజ ప్రతినిధిగా నియమించెను ఈ కుబ్జ విష్ణువర్ధనుడే క్రీ శ 625 లో స్వతంత్రుడై తూర్పు చాళుక్య వంశమునకు మూలపురుషు డయ్యెను క్రీ శ 688 లో ఈ చాళుక్య వంశమునకు చెందిన రాజు జయసింహుడు పొలంబూరు గ్రామమును శివశర్మ కుమారుడగు రుద్రశర్మకు దానము చేసినట్లు మరియొక పొలమూరు శాసనము చెప్పుచున్నది విష్ణుకుండినుల అనంతరము తూర్పు చాళుక్యులు ఆంధ్రదేశమునకు అధిపతులైరి విష్ణుకుండినుల కాలము గుహాలయములకు ప్రాముఖ్యము కాంచినది ఉండవల్లి, సీతానగరము, విజయవాడ, మొగలు రాజపురము ప్రాంతములలోని ఏకశిలా గుహాలయ నిర్మాణములు వీరి కాలమునాటివే

కదంబులు - సముద్రగుప్తుని దండయాత్ర తరువాత పల్లవుల ప్రతిష్ఠ తగ్గుటతోడనే కదంబులనువారు కర్ణాటక ప్రాంతమున స్వతంత్రులైరి వీరు బ్రాహ్మణులు యజ్ఞయాగాది క్రతువులు చేయువారు ఈ వంశమున మయూరశర్మ అనువాడు కాంచీనగరము చేరి సంస్కృతాధ్యయనము చేయుచుండగా ఒక పల్లవ అశ్వికుడు అతనిని అవమానము చేసెనట అంతట మయూరశర్మ క్షాత్రవృత్తి నవలంబించి పల్లవుల నోడించి క్రీ శ 345 ప్రాంతమున రాజ్యము స్థాపించెను, వైజయంతి లేక వనవాసి కదంబుల రాజధాని. సుమారు 2½ శతాబ్దులు ఈ వంశపురాజులు పాలించినతరువాత వాతాపి (బాదామి) చాళుక్యులు వారి రాజ్యమును వశపరచుకొనిరి

వాకాటకులు : క్రీ శ మూడవ శతాబ్దాంతములో వాకాటకులను వారు మధ్యప్రదేశములో స్వతంత్రులైరి ప్రస్తుత బీరారులో వారి రాజధాని యుండెడిది రాజ్యస్థాపకుడు వింధ్యశక్తి అనువాడు పద్మావతిని రాజధానిగా చేసికొని మధ్యభారతములో పాలించిన భారశివనాగులకు వీరు బంధువులు వైదిక మతాభిమానులు గుప్త చక్రవర్తులతోను, విష్ణుకుండినులతోను, కదంబులతోను వివాహ సంబంధములు చేసికొని వీరు తమ రాజ్యమును బలపరచుకొనిరి గుప్తులతో కలిసి శకుల నోడించిరి వైదికమత పునరుద్ధరణమునకు సంస్కృతభాషాభివృద్ధికి గుప్తులకు మార్గదర్శకులయిరి ప్రవరసేనుడు అను రాజు విష్ణుభక్తుడు ఇతడు సేతుబంధమను ప్రాకృత కావ్యమును రచించెను అజంతా గుహాలయము లందలి చిత్రలేఖనములలో వాకాటకుల ప్రతిభయు, కళాభివృద్ధికి వారొసగిన ప్రోత్సాహమును కనబడును తుదకు బాదామి చాళుక్యులు వారి పతనమునకు కారకులయిరి

కాళింగులు గంగా మహానదులకు మధ్యగతమయిన దేశము ఉత్కళము అందలి జనులు ఉత్కళులు మహానదీ గోదావరుల మధ్యదేశము కళింగదేశము అందలి జనులు కాళింగులు మహాభారత యుద్ధమున ఉత్కళులు పాండవులకు సాయము చేయగా కాళింగులు కౌరవులకు తోడుపడిరి సముద్రగుప్తుని దండయాత్రానంతరము కళింగమును మాఠరవంశజులు, వాసిష్ఠ వంశజులు, తరువాత గాంగవంశజులు పాలించిరి కాళింగులు పేర్పరులయిన నావికులు వారు దూరద్వీపములందు వలస లేర్పరచి తమ వైదిక, బౌద్ధమతములను, నాగరకతను, శిల్పమును తమతో గొనిపోయి వ్యాపింప చేసిరి

ఆంధ్రదేశమున ఆంధ్ర శాతవాహన సామ్రాజ్యము క్షీణించిన తరువాత పెక్కు చిన్నచిన్న రాజ్యములు తల యెత్తినవి అనేక రాజవంశములు పాలించినవి మరల తూర్పు చాళుక్యుల ఆధిపత్యముచే ఆంధ్రదేశమునకు ఏకత్వము, స్థిరత్వము ఏర్పడెను

వై వి ఆర్

ఆంధ్రదేశ చరిత్రము II (క్రీ శ. 624-1323). తూర్పుచాళుక్యులు 624 - 1064 - తూర్పుచాళుక్య రాజగు కుబ్జవిష్ణు వర్ధనుడు వేంగిలో క్రీ శ 624 లో రాజ్య పాలనము ప్రారంభించెను ఈతనియొక్కయు ఈతని వంశపువారియొక్కయు చరిత్రము వారివారి తామ్ర శిలా శాసనముల వల్లను, నాణెముల వల్లను, ఆ కాలపు వాఙ్మయము వల్లను, సమకాలపురాజుల శాసనముల వల్లను తెలియుచున్నది.

క్షత్రియులును, చంద్రవంశీయులును అగు చాళుక్యులు ప్రథమమున అయోధ్యనుండి దక్షిణాపథమునకు వచ్చిరి జయసింహుడు వంశకర్త అతని మనుమడు మొదటి పులకేశి బిజాపూరు జిల్లాయందలి వాతాపి లేక బాదామి నగరము రాజధానిగా చేసికొనెను అతని మొదటి కుమారుని (కీర్తివర్మ) శాసనమొకటి బాదామి గుహ యందలిది 500 శకాబ్దమును తెలుపును బాదామి శిలాశాసనకర్త మొదటి పులకేశి 465 శకాబ్దపు (క్రీ శ 543) నాటి వాడు కీర్తివర్మ కుమారుడు రెండవ పులకేశి ఈతని సతారా శాసనమున క్రీ శ 618 లో తన తమ్ముడు కుబ్జవిష్ణువు యువరాజని పేర్కొనబడెను ఈతడే క్రీ శ 623 - 624 లో దుర్జయుల నోడించి, వేంగి మండలమును జయించి తన తమ్ముని కుబ్జవిష్ణుని యువరాజుగా నియమించెను కృష్ణానది దక్షిణతీరమున నున్న పల్లవులను, పిష్ఠపురమున విష్ణుకుండినులను జయించి దేశమును స్వాధీనపరచుకొనెను ఉత్తరమున విశాఖపట్టణము జిల్లాను స్వాధీనపరచుకొనెను దక్షిణమున గుంటూరు, నెల్లూరు జిల్లాలను జయించెను ఈ సిరస్థ ఆంధ్రదేశమునకు ఏలూరునకు దగ్గర నున్న పెదవేగిని రాజధానిగా ఏర్పరచుకొని కుబ్జవిష్ణువర్ధనుడు క్రీ శ 624 నుండి 641 వరకు రాజ్యమేలెను ఈతని తిమ్మాపురము, చీపురుపల్లి, చేజెర్ల, శాసనములు ఈతని దానములనేగాక ఈతని రాజ్యవిస్తీర్ణమునుగూడ తెలుపును ఈతని రాజ్యమునకు ఉత్తరమున కళింగగాంగులు, దక్షిణమున కాంచీపుర పల్లవులు, పశ్చిమమున చాళుక్యులు, రాష్ట్రకూటులు పరిపాలించుచుండిరి కుబ్జవిష్ణువు, అతనిభార్య అయ్యనదేవి మునివికొండ గ్రామమును బెజవాడ యందలి జైన మతమునకు, జైన గురువులకు దానమొసంగిరి ఈ దానమును వీరి మనుమని మనుమడు మూడవ విష్ణువు స్థిరపరచెను ఈతని కాలమున చైనాదేశమునుండివచ్చిన బౌద్ధయాత్రికుడు యువాన్ చ్వాంగు తెలుగుదేశమునకువచ్చి వేంగి, ధరణికోట, అమరావతి, శ్రీశైలములను దర్శించి అప్పటి రాజకీయ, మతవిషయములను గురించి వ్రాసెను

కుబ్జవిష్ణువర్ధనునితరువాత అతనికుమారుడు జయసింహ వల్లభ మహారాజు రాజ్యమునకువచ్చి క్రీ శ 641 మొదలు క్రీ శ 673 వరకు రాజ్యమేలెను ఈతని తండ్రికి 'విషమసిద్ధి' యను బిరుదముండినట్లే ఇతనికి 'సర్వసిద్ధి' యను బిరుద ముండెను వేంగి దక్షిణ కళింగ, మధ్య ఆంధ్రదేశములను జయించి గిరి, వన, జల, స్థల దుర్గములను చెక్కించిని స్వాధీనపరచుకొని పల్లవ, దుర్జయ, విష్ణుకుండిన రాజుల నోడించి తరిమివేసి, దేవబ్రాహ్మణ మాన్యముల నెక్కువగా దానముచేసి, కన్నడ, తెలుగు, సంస్కృత భాషలను, జైన, బ్రాహ్మణ గురువులను పోషించుచు తీరస్థ ఆంధ్ర దేశమున సుస్థిర పరిపాలనము చేయసాగెను ఈతని శాసనమును, ఇంతకు పూర్వపు రాజవంశమగు విష్ణు కుండిన మాధవవర్మయొక్క శాసనమును పొలమూరు గ్రామమున దొరికినవి విష్ణు కుండిన మహారాజు చేసిన దానమును తిరిగి ఇతడు అసనపుర శాస్త్రవ్యుడును, పూర్వాగ్రహారికుడును అగు శివశర్మ కొడుకు రుద్రశర్మకు స్థిరపరచెను

ఈ తూర్పు చాళుక్యరాజుల తామ్రశాసనములనుబట్టి వీరి వంశక్రమ, రాజ్యకాలములు తెలియుచున్నవి కుబ్జ విష్ణువు 18 సంవత్సరములు, అతని కొడుకు జయ సింహుడు 33 సంవత్సరములు, అతని తమ్ముడు ఇంద్ర భట్టారకుడు 7 రోజులు, అతని కొడుకు విష్ణువర్ధనుడు 9 సంవత్సరములు, అతని కొడుకు మంగిరాజు 25 సంవ త్సరములు, అతని కొడుకు జయసింహ 13 సంవత్సర ములు, అతని సవతి తమ్ముడు కొక్కిలి ½ సంవత్సరము, అతని అన్న విష్ణురాజు 35 సంవత్సరములు, అతని కొడుకు విజయాదిత్యుడు 18 సంవత్సరములు, అతని కొడుకు విష్ణువర్ధనుడు 35 సంవత్సరములు రాజ్యమేలిరి వీరి కాలమున అనేక భూములు, గ్రామములు బ్రాహ్మణు లకు, శివాలయములకు దానమివ్వబడెను తరుచు, పశ్చిమ చాళుక్యుల నోడించి వారిరాజ్య మాక్రమించిన

(క్రీ. శ 768 లో) రాష్ట్రకూటులు వీరి నోడించుచు పిరివల్లి కప్పములను గైకొనుచుండెడివారు.

విష్ణువర్ధనుని కొడుకగు నరేంద్ర మృగరాజ బిరుదాంకితు డగు రెండవ విజయాదిత్యుడు (క్రీ శ 807-846) (క్రీ శ 884 నుండి 846 వరకు, అనగా అతని అతి 12 సం ల రాష్ట్రకూటులతో 108 యుద్ధములు సలిపి, వారిని వారి సామంతులగు పశ్చిమ గాంగులను ఓడించి 108 శివాలయములను కట్టించెను అనేక భూదానములను, అగ్రహారములను, వేదాధ్యయన సంపన్నులగు బ్రాహ్మణులకు, దేవాలయములకు, యుద్ధమున మడసిన వారి ఆశ్రితాంతికిని, తాను చంపిన పాప పరిహారమునకును దాన మొసగెను, ఇతని తరువాత ఇతని కొడుకు 5 వ విష్ణువర్ధనుడు 1½ సంవత్సరములును, తరువాత అతని కొడుకు మూడవ విజయాదిత్యుడు 44 సంవత్సరములును రాజ్యము చేసిరి (క్రీ శ 848-892) మూడవ విజయాదిత్యునే గణక విజయాదిత్యుడందురు మూడవ విజయాదిత్యుని సేనాధిపతియగు పాండురంగడు ఇతని దానములకు కార్యకర్తగనుండెను పాండురంగడు తన అద్దంకి దానశాసనమున 80 పుట్ల ధాన్యము చల్లుటకు వీలైన భూమిని ధర్మవరం ఆదిత్య (సూర్య) భట్టారక దేవునికి దానమిచ్చెను ఇతడు బోయలకొండ కోటను స్వాధీనము చేసికొని వారి కొట్టములను (12 కొట్టముల భూమిని) జయించెను ఈ గణక విజయాదిత్యుడు పూర్వ చాళుక్య రాజులలోకెల్ల సుప్రసిద్ధుడు మహా పరాక్రమ శాలి పరిపాలనలో కడు సమర్థత గలవాడు తన సేనాపతి పాండురంగని సహాయమున ఇతడు పెక్కు చిన్న చిన్న రాజ్యములను జయించెను నెల్లూరును తగులబెట్టెను కందుకూరు కట్టెములను స్వాధీనము చేసికొనుచు పోలణ రాజగు మంగిని చంపెను పశ్చిమ గాంగులను ఓడించి తరిమెను కన్నడ రాజును ఓడించి అతని స్నేహితుడు, దహాలరాజగు సంకిలుని మానభంగ మొనర్చెను వారియొక్క కిరణ, అచల పురములను తగులబెట్టెను. పశ్చిమమున రాష్ట్రకూటులను, ఉత్తరమున కళింగ గాంగరాజులను ఓడించి కప్పముగైకొనెను దక్షిణ కోసలముపై దండెత్తి చక్ర కొట్టమును కాల్చివేసెను ఏనుగ గుంపులను గ్రహించెను దక్షిణమున పల్లవులను, పాండ్యులను ఓడించి వారినుండి బంగారము గైకొనెను పంచమహాశబ్ద బిరుదమును వహించెను కాని రాష్ట్రకూటుడగు అమోఘవర్షుని కాలమున అతనిచే ఓడింపబడి కప్పము గట్టెను కాని అతడు చనిపోయిన తరువాత (888) అతని కొడుకు కృష్ణుని ఓడించి గణక విజయాదిత్యుడు సర్వదక్షిణాపథ రాజ్యమును త్రికళింగ సహితముగా జయించి పరిపాలించెను పాండురంగ సేనాధిపతి కళింగ గాంగులను ఓడించిన తరువాత వేములవాడ, బత్తరు రాజ్యములను గ్రహించి, బద్దెగరాజుని సామంతునిగా జేసికొని, దహాల, కిరణ, నిరాత, అచల, దశపురములను పట్టుకొని తగులబెట్టి రాష్ట్రకూట రాజగు కృష్ణుని, అతని సహాయులను, సామంతులుగా చేసెను ఈ రాజు కాలమున అనేక అగ్రహారములు బ్రాహ్మణులకు, దేవాలయములకు, మంత్రులకు, సేనాధిపతులకు ఇవ్వబడెను చాళుక్య రాజ్యము ఉన్నతస్థితికి పెరిగెను

ఇతని అద్దంకి శాసనమున ఈ క్రింది తరువోజ వృత్తము (శాసనములలో దొరికిన మొదటి తెలుగు పద్యము) కలదు జయసింహుని (641-673) విప్పర్తి శాసనముకూడ ప్రాచీన తెలుగుభాష యందున్నది గద్యమయము పూర్వచాళుక్య రాజులందరు తెనుగు నందే దానశాసనములను వ్రాయించిరి

"స్వస్తి శ్రీమత్ సకల లోకాశ్రయ జయసింహ।
వల్లభమహారాజులకున్ ప్రవర్ధమాన విజయ రా।
జ్య సంవత్సరంబుల్ ఎణుంబోది అన్నేణ్టి అమ్మున్ పూర్ణ।
మహాజ్ఞం ప్లావిండిరాజుల ముట్టు కలిముడి రాజుల్

క్రీ శ 9 వ శతాబ్దమునాటికి పద్యమయశాసనము లేర్పడి నవి ఇతని శాసనము వలనను, వేములవాడ చాళుక్యుల శాసనములవలనను పంపకవి యొక్క విక్రమార్జున విజయము వలనను ఇతని చరిత్ర తెలియుచున్నది

గణక విజయాదిత్యుని తరువాత అతని తమ్ముని కొడుకు మొదటి చాళుక్య భీముడు 892 నుండి 921 వరకు రాజ్యమేలెను ఇతని అత్తిలి తామ్ర శాసనమున ఇతడు శకసంవత్సరము 814 (క్రీ శ 892 ఏప్రిల్ 17) మేష చైత్ర బహుళ తదియ సోమవారమునాడు పట్టాభిషిక్తు డయినట్లు కలదు తెలుగుదేశమున శతాబ్ద

ముకు వాడుట ఇదియే మొదలు తన పేరున రెండు ఈశ్వరాలయములు కట్టించెను ఈతని శిలాశాసన మొకటి బెజవాడ ఇంద్రకీల పర్వతముమీద గోవిందమఠముకొర్ద కలదు అది ఆతని 17 వ రాజ్య సంవత్సము నాటిది అందు ప్రాచీన తెలుగుపదములు కలవు చాళుక్య పార్థి వేశ్వరుని ప్రతిష్ఠ జరిపినట్లు తెలియును ఈతని తరువాత ఈతని పెద్దకుమారుడు విజయాదిత్యుడు 6 మాసములు రాజ్యమేలెను పిమ్మట అతని పెద్దకుమారుడు అమ్మరాజు రాజ్యమునకు వచ్చి 921 నుండి 927 వరకు పాలించెను ఈతడు తనకు సహాయ మొనర్చిన సేనాధిపతులకు పెక్కు దానశాసనముల నిచ్చెను ఎదేరు శాసనమున ఇత నికి గల 'రాజమహేంద్ర' బిరుదమును బట్టి ఇతడే గోదా వరికి ఉత్తరపు టొడ్డుననున్న రాజమహేంద్రవరమున కా పేరు పెట్టెనని తెలియును అమ్మరాజు తరువాత అతని కొడుకు విజయాదిత్యుడు చిన్నవాడగుటచే తాడప (తాళరాజు) రాజ్యమును గ్రహించెను కాని అతని నోడించి చాళుక్య భీముని రెండవకుమారుడు విక్ర మాదిత్యుడు రాజ్యమును గ్రహించి, రమారమి ఒక సంవత్సరము రాజ్యమేలెను తరువాత తాడపుని కొడుకు యుద్ధమల్లు రాజ్యమును పట్టుకొని 928 నుండి 934 వరకు పరిపాలించెను ఈతని బెజవాడ శాసనమునుబట్టి కుమారస్వామికి గుడి కట్టించె ననియు, శాసనమున ప్రాచీన తెలుగుపద్యములుగల వనియు తెలియును. అమ్మ రాజు సోదరుడు రెండవ భీముడు యుద్ధమల్లుని పార ద్రోలి 934 నుండి 945 వరకు రాజ్యమేలెను ఈతడు అనేక దానములు చేసెను ద్రాక్షారామ భీమేశ్వరాలయ ములు ఈతనిచే ప్రతిష్ఠితములు ఈతని తరువాత ఈతని రెండవకుమారుడు రెండవ అమ్మరాజు 945 నుండి 970 వరకు పరిపాలించెను ఈతని దానములు తెలుపు శాసన ములు పెక్కులు గలవు. మలియంపూడి శాసనమున పాండురంగని మునిమనుమడుదుర్గరాజు కట్టించిన జైనా లయమునకు చేసిన ధర్మము కలదు వాడికొండ శాసనము (958) దేవాలయమున కిచ్చిన కగ్రామముల ధర్మమును తెలుపును ఎలవర్రు శాసనము స్వర్ణభాండాగార అధ్య క్షునికి చేసిన గ్రామదానము తెలుపును కలుచుంబర్రు శాసనము అత్తిలినాడు విషయమందలి గ్రామము జైనా లయము బాగుచేయించుటకు జైనగురువు అర్హనందికిచ్చిన ధర్మము తెలుపును సేములపాడుశాసనము దుర్గరాజుకోరి కపై వేదసంపన్నునికిచ్చిన అగ్రహార దానము తెలుపును పాములవాక శాసనము ఎలమంచి కళింగ విషయమున చేసిన భూదానమును తెలుపును. రెండవఅమ్మరాజు ఇట్లనేక దానధర్మములను చేసెను అతనికి యుద్ధమల్లుని కొడుకు తాడపునితోయుద్ధము ప్రాప్తించగా ఓడిపోయి కళింగమున తలదాచుకొనెను. తరువాత తనసోదరుడు దానార్ణవునకు తాడపతాళపులకు 970-973 మధ్య అనేక యుద్ధములు జరిగెను ఇదే సమయమున పశ్చిమమున రాష్ట్రకూటులు ఓడిపోవుట, తిరిగి పశ్చిమ చాళుక్యులు తమ రాజ్యమును సంపాదించి పరిపాలించుట జరిగెను అయినను తూర్పు ఆంధ్రదేశము జాడప మహారాజు పాలనమున 999 వరకు ఉండెను కాని దేశమున శాంతిలేకుండెను ఈ సమయ మున చోళచక్రవర్తి రాజరాజు వేంగిపై దండెత్తెను

క్రీ శ 973 1000 మధ్య అనగా 27 సంవత్సరములు తూర్పు తెలుగుదేశము అరాజకముగా నుండెను జాడపు నకు తరువాత శాళపునకును, అమ్మరాజు సంతతివారికిని జరిగిన అనేక యుద్ధములవలన దేశము అధోగతి పా లయ్యెను చోళదేశమున రాజరాజచోళుడు 985 లో సింహాసన మెక్కెను క్రీ 999 లో రాజరాజు వేంగిదేశ ముపై దండెత్తి జయించెను ఈతడు దానార్ణవుని పెద్ద కుమారుడగు శక్తివర్మకు రాజ్య మిచ్చి తన కూతురు కుందవాంబను శక్తివర్మ తమ్ముడు విమలాదిత్యునికిచ్చి వివాహ మొనర్చి చోళ-చాళుక్య సంబంధమును దిట్టపర చెను శక్తివర్మ పకువర్రు గ్రామమున శివాలయములకు భూములను ఒసంగెను అతడు 12 సం లు పరిపాలించిన తరువాత విమలాదిత్యుడు రాజ్యమునకు వచ్చెను ఈతని రణస్థిపూడి దానశాసనమునుబట్టి క్రీ శ 1011 మే నెలలో తాను పట్టాభిషిక్తుడయినట్లును ఆ గ్రామమును తన మంత్రియగు వజ్రునకు దానమిచ్చి నట్లును తెలియుచున్నది క్రీ శ 1018 లో తంజావూరు జిల్లాలోని తిరువైయ్యారు గ్రామమున పంచనదేశ్వరస్వామికి వెండిదీపములు సమ ర్పించెను. 1012 లో తంజావూరున తన మామగారితో పాటు తన బావమరది రాజేంద్రచోళుడు సింహాసన మెక్కు సందర్భమున ఆ మహోత్సవము చూచుటకై

తెల్లెను 1018 లో రాజేంద్రచోళుని కొడుకు రాజాధి రాజుకూడ తండ్రితోపాటు సింహాసన మెక్కగా అది చూచుటకు తిరిగి విమలాదిత్యుడు తంజావూరు వెళ్ళి 1022 లో అక్కడనే మరణించెను కనుక 1022 శ్రావణ మాసములో అతని పెద్దకొడుకు రాజరాజు, రాజ మహేంద్రవర సింహాసనమెక్కెను కాని 1019 లోనే రాజ్యమునకు వచ్చెను ఇతని భార్య అమ్మంగదేవి, ఇతని మేనమామయగు రాజేంద్రచోళుని కూతురు ఇక్లే వీరి కొడుకు రాజేంద్రచోళుడు (ఉభయ కులోత్తుంగ చోళదేవుడు) తన మేనమామయగు రాజేంద్రదేవుని కూతురగు మధురాంతకిని వివాహమాడెను ఈ మేనరికపు వివాహమువల్ల చోళ చాళుక్య సంబంధములు మరింత గట్టిపడెను ప్రాయశః విమలాదిత్యుని రెండవ కుమారుడు సత్తను విజయాదిత్యుడు పశ్చిమ చాళుక్య చక్రవర్తి రెండవ జయసింహుని సహాయమున రాజమహేంద్రవర సింహాసనమును పట్టుకొనుటచేత (తన తండ్రి విమలాదిత్యుడు 1018 లో తంజావూరు వెళ్ళినపుడు) చోళ రాజేంద్రుడు అతనిని, అతనికి సహాయమొనర్చిన జయసింహుని, కళింగ రాజులను ఓడించి, 1022 సం ఆగస్టు 16 న రాజరాజ నరేంద్రునికి పట్టాభిషేక మొనర్చెను కాని తిరిగి 8 సంవత్సరములకు విజయాదిత్యుడు తన అన్నను పదభ్రష్టుని గావించెను తాను 1031 జూనులో పట్టాభిషిక్తుడాయెను అతనికి తిరిగి జయసింహుడు సహాయ మొనర్చెను కనుక చోళరాజు రాజేంద్రుడు రాజరాజుకు సహాయ మొనర్చెను 1032 లో కలిదిండి వద్ద గొప్ప యుద్ధము జరిగెను తుదకు చోళులు గెలిచిరి రాజరాజ నరేంద్రునికి తుదకు 1035 లో సింహాసన మిప్పించిరి ఇతడు పదిసంవత్సరములు శాంతియుతముగా పాలించెను కాని 1044 లో రాజేంద్రచోళుని మరణానంతరము తిరిగి పశ్చిమ చాళుక్య చక్రవర్తి మొదటి సోమేశ్వరుడు వేంగి రాజ్యమును, కళింగమును జయించెను కాని చోళ రాజాధిరాజు ధరణికోట కొల్లిపాక యుద్ధములలో పశ్చిమ చాళుక్యులను ఓడించెను కాని వేంగీ రాజ్యమును వారి హస్తములనుండి తీసికొనలేకపోయెను. అయినప్పటికి రాజరాజ నరేంద్రుడు సోమేశ్వరునితో సంధిచేసికొని పరిపాలింపగలిగెను సోమేశ్వరుని ప్రధానియగు నారాయణభట్టుకు నందంపూడి గ్రామమొసంగెను ఇతడే నన్నయకు ఆంధ్రభారత రచనయందు సహాయమొనర్చిన వాడు (1051 - 1052). రాజరాజు శివపూజా ధురంధరుడు వైదిక మతాభిమాని వర్ణాశ్రమ ధర్మములను నిలిపెను వేదశాస్త్రములను పోషించెను యజ్ఞయాగాది కర్మలకు భూములను, ధనమును ఇచ్చెను. పురాణ, ఆగమ, వేదాంత శాస్త్రములు చేర్పినవాడు అనేక దేవాలయములు, అగ్రహారములు, సత్రములు కట్టించెను

క్రీ శ 1061 లో తన పరోక్షమున తిరిగి తన సవతి తమ్ముడు విజయాదిత్యుడు రాజ్యమును గ్రహించెను ఇతడు తన కొడుకు శక్తివర్మకు రాజ్యమిచ్చెను (1061) కాని అతడొక సంవత్సరము రాజ్యపాలన జరిపి యుద్ధమునందు చనిపోయెను కనుక ప్రజల కోరికపై తాను రాజ్యమును స్వీకరింపవలసివచ్చె నని విజయాదిత్యుడు వేంగిని పరిపాలించెను ఇతడు ఇంతకుముందు పశ్చిమ చాళుక్య చక్రవర్తులకు సామంతుడుగానుండి నోలంబవాడి, కోలారు దేశములలో వారి మాండలికుడుగను, సేనాధిపతిగాను ఉండి తుదకు వేంగిరాజ్యమును పట్టుకొనెను అయినను చోళ చక్రవర్తి వీర రాజేంద్రుడు వేంగిపై దండెత్తి విజయాదిత్యుని పారద్రోలి క్రీ శ. 1068 లో వేంగి రాజ్యమును రాజేంద్ర చోళునికే పట్టము కట్టెను విజయాదిత్యుడు కళింగగాంగ రాజరాజు వద్ద (1069-70) శరణు జొచ్చెను 1070 లో చోళరాజగు అధి రాజేంద్రుడు చనిపోయెను కనుక చాళుక్య రాజ రాజ నరేంద్రుని కొడుకు రాజేంద్రచోళుడు రాజధానిని స్వాధీన పరచుకొని సింహాసన మెక్కెను ఈ సమయమున కళింగ గాంగ రాజరాజు తన సేనాపతియగు బనపతిని వేంగిపై దండెత్త పంపెను అతడు చోళుల సైన్యమును ఓడించగా వారు గాంగ రాజరాజుతో సంధి చేసికొనిరి (1073) తన జీవిత కాలము వేంగిని విజయాదిత్యుడు పాలించుటకును, కళింగ రాజరాజునకు రాజేంద్రుని మరదలు రాజసుందరి నిచ్చి వివాహము చేయుటకును అంగీకరింపబడెను దీని ఫలితముగా 1076 వరకు విజయాదిత్యుడు వేంగి రాజుగా పరిపాలించి ఆ సంవత్సరమున చనిపోయెను అపుడు రాజేంద్రచోళ లేక కులోత్తుంగచోళ తెలుగు లేక వేంగి దేశమును,

తన రెండవ కుమారుడు ముమ్మడి చోళ రాజరాజు (1076-78). అతని తర్వాత మూడవ కుమారుడు వీర చోళ (1078-84), తరువాత పెద్దకుమారుడు రాజరాజ చోడగంగు (1085-89). ఆ తర్వాత తిరిగి వీరచోళ (1089-92), ఆ తరువాత విక్రమచోళ (1093-1118) రాజ ప్రతినిధులుగా వరుసగా పాలింపజేసెను. 1118 లో కులోత్తుంగుడు తన రాజధానికి విక్రమచోళుని పిలువనంపెను. వేంగి అరాజకమయ్యెను. 1119 లో కులోత్తుంగుడు చనిపోగా విక్రమచోళుడు ద్రావిళ, వేంగి దేశములకు చక్రవర్తి యయ్యెను. కాని వేంగిపై ఆరవ విక్రమాదిత్యుడు దండెత్తి దానిని స్వాధీన పరచుకొని 1128 వరకు మాత్రమే పాలించెను. అప్పటినుండి తిరిగి వేంగి విక్రమచోళుని స్వాధీనములోనికి వచ్చెను. అతడు వెలనాటి చోడులను తన రాజప్రతినిధులుగా నియమించెను.

ఈకాలమున తెలుగు దేశమును వేరువేరు వంశములు పాలించెను. ఎలమంచిలి, పిఠాపురము, కోనమండలము, వెలనాడు, పాకనాడు, పొత్తపినాడు మొదలగు దేశ విభాగములు వేర్వేరు వంశముల క్రింద పాలింపబడుచుండెను. వీరిలో తెల్ల తెలుగు చోళులు, లేక పొత్తపి చోళులు ప్రసిద్ధులు. కడపజిల్లాలోని కొంతభాగమును, చిత్తూరు జిల్లాలోని కొంత భాగమును కలిపి పొత్తపినాడనబడెను. ఈ తెలుగు చోళులు ప్రథమమున తూర్పు చాళుక్య వంశములోనివారే. కర్నూలు జిల్లాలోని పెదకల్లు రాజధానిగా జటాచోడుని కొడుకు భీముడు పాలించెను. శైలావనాభాలయ శాసనమునుబట్టి ఈ తెలుగు చోళులు చోళత్రినేత్ర, కరికాల రాజుల సంతతియనియు, జటాచోడ భీముడు గొప్ప రాజనియు అతడు గడిక విజయాదిత్యుడు, చాళుక్య భీముడు, కొల్లభిగండ విజయాదిత్యుడు, అతని కూతురు సంతతివాడనియు. అతని చెల్లెలు అమ్మరాజు భార్య అనియు, అతనిని చంపి, దానార్ణవుడు రాజ్యమునకు వచ్చుటచేత అతనిని జయించి వధించి పొత్తపినాడులో స్వతంత్రుడయ్యె ననియు తెలియును (972) వైరులను జయించియు, రాష్ట్రకూటులను తిరస్కరించియు తన రాజ్యమును విస్తరింప జేసెను. ఈ వంశమువారు వేరువేరు శాఖలై కొణిదెన, పొత్తపి, నెల్లూరు, నిడుగ, కందూరు, హేమవతి మొదలగు ప్రదేశములలో చిన్న చిన్న రాజ్యముల నేర్పరచుకొని 13 వ శతాబ్ది మధ్య భాగమువరకు ఆంధ్రదేశములో పరిపాలించిరి. వీరి శాసనములు కంచిలో దొరుకుటచేత కొంతకాలము దాని నాక్రమించిరని తెలియును. 14 వ శతాబ్దమున వీరు కాకతీయులకు కప్పము కట్టుచు వారి క్రింద సామంతరాజులుగా పరిపాలించుచుండిరి.

వీరిలో ఒకశాఖ 1050 - 1300 మధ్య గుంటూరు జిల్లాలోని కమ్మనాడు నేలిరి. కొణిదెన రాజధాని. జల్లీశ్వర, కామేశ్వర, త్రిభువన మల్లేశ్వర ఆలయములు ముగ్గురు రాజుల పేర వెలయించిరి. వీరు ప్రథమమున వేంగి చాళుక్యులకును, తరువాత పశ్చిమ చాళుక్యులకును, తరువాత కాకతీయులకును సామంతరాజులుగా నుండిరి. వీరు సూర్యవంశపు క్షత్రియులుగా వర్ణింపబడిరి. వీరనేక దాన శాసనములను ఇచ్చిరి. ఎల్లియచోడుడు 10 వ శతాబ్ది మధ్యభాగమున పరిపాలించెను. ఇతని కాలమున రేనాడు (కడప) దేశమును వదిలి తూర్పుగా గుంటూరు, నెల్లూరు జిల్లాలకు వచ్చి చేరిరి.

చోడబల్లి కుమారుడు నన్నిచోడుడు (1050 - 1100) కుమార సంభవ గ్రంథకర్త. ఇతడు నన్నయకాలము వాడు. ఇతని గ్రంథమున పేర్కొనబడిన చాళుక్యరాజు రాజరాజ నరేంద్రుడని తోచును. ఇతడు పాకనాడేలెను. పొత్తపి రాజధాని. ఇతని తరువాత కామదేవుడు (1100 - 1115) పాలించెను. ఇతని శాసనములు త్రిపురాంతకమున కలవు. మంత్రి భీమయ. ఇతడు కులోత్తుంగ చోళమహారాజునకు సామంతుడు. ఇతని తరువాత ఇతని కుమారుడు కన్నారచోడుడు 1115-1138 మధ్య పాలించెను. ఇత డనేక దానశాసనముల నిచ్చెను. గుద్దవాడి నాడు (రామచంద్రపురం తాలూకా) లోని పెద్ద దాకరేవు (ద్రాక్షారామము) భీమేశ్వరునికి తన తల్లిదండ్రుల పుణ్యము నిమిత్తము అనేక ధర్మములను చేసెను. ఇట్లే కాళహస్తీశ్వరునికి కమ్మనాడులోని దేవాలయములకు అనేక ధర్మములు చేసెను. కులోత్తుంగ, విక్రమచోళులకు సామంతుడు. వారి బిరుదములు వహించెను. క్రమముగా దక్షిణమునకు తన రాజ్యమును విస్తరింప చేసెను. ఇతని కాలమున రెండవ ప్రోలరాజు కాకతీయరాజ్యమును తూర్పునకు సాగించుచుండెను.

కనుకనే ఈతని ధర్మములను కొన్నిటిని అతడు స్థిరపరచెను. నామచోడుడు, ఆతనికొడుకు త్రిభువనమల్లుడు 1137 నుండి 1161 వరకు రాజ్యమేలిరి ఉభయులు కలిసి కొలిచెలి గ్రామమున ధర్మములు చేసిరి వీరి శాసనము అమరావతి కమ్మనాడు, గుండికర్రు, మొట్టవాడి వీరిపాలన మందుండెను వీరు వేంగి రాజ్యమునకు లోబడి పాలించు చుండిరి పశ్చిమ చాళుక్య రాజులను వేంగినుండి పార దోలిరి వెలనాటి చోళులతో సఖ్యముగా నుండిరి వీరి కాలమునుండి కాకతీయులు (రుద్రదేవ, గణపతిరాజులు) దేశముపై దండెత్తి ఆక్రమించుకొనిరి ఇల్లిచోడుని కాల మున (1211-23) కొలిచెలి తెలుగు చోళుల అధికా రము తగ్గెను. ఇట్లే వెల్నాటిచోళుల అధికారముకూడ తగ్గెను గణపతిదేవుడు వేగిదేశమును క్రమముగా స్వాధీన పరచుకొనెను

పొత్తపి (కడప) తెలుగుచోళులు - వీరు కడపజిల్లా పుల్లంపేట తాలూకాలోని టంగుటూరువద్దనున్న పొత్తపి రాజధానిగా తెలుగు చోళవంశములోని వేరొకశాఖ 300 సం లు రేనాటిని పాలించిరి వీరు పశ్చిమ చాళు క్యులకు, తరువాత చోళులకు సామంతులుగ నుండిరి 13 వ శతాబ్ది ప్రారంభమున కాకతీయులచే జయింపబడి సామంతులయిరి కరికాలవంశమునకు చెందిన తెలుగు బిజ్జన మనుమడు మల్లదేవుడు పొత్తపిని పాలించెను వాని వంశములోని బెట్టరస 1121 నుండి 1125 వరకు పాలిం చెను విక్రమచోళుని విజయమునకై నందలూరువద్ద దానశాసనము ఇచ్చెను ఈతని కాలమున అత్యనచోళుడు రేనాడులో కొంతభాగము నేలుచుండెను ఈతడుపశ్చిమ చాళుక్యులకు సామంతుడు ఈతనిక్రింద సామంతుడొకడు ముదిరేము అగ్రహారమును 108 మహాజనులకు దాన మిచ్చెను సిద్ధరస కొడుకు విమలాదిత్యుడు 1125 లో నందలూరులోను, శ్రీ కాళహస్తిలోను చాల దాన శాసన ములను ఇచ్చెను. ఈతడు విక్రమచోళుని మహా మండ లేశ్వరుడు ఈతని శాసనములు అరవభాషలో కొన్ని గలవు. 1180 లో మల్లిదేవు ములికి (300 గ్రామ ములు), సిందవాడి (1000 గ్రామములు) దేశములను వల్లూరు రాజధానిగా పాలించెను ఈతడు పశ్చిమచాళుక్య సోమేశ్వరుని సామంతుడు. ఈతడు తెలుగు పల్లవులను జయించి పాకనాడులోని కొంతభాగమును నేలెను ఈతని మనుమడు మల్లిదేవు 1159 లో పాలించెను ఈతడు నెల్లూరు తెలుగు చోళరాజగు నల్లసిద్ధిచే ఓడింపబడి (1159) వానికి సామంతుడుగా రాజ్యమేలెను. కొంత తరువాత రాజగు ఓపిలిసిద్ధి 1224 లో కమ్మనాటిని జయించి, కాకతిగణపతి అనుగ్రహమున కొలిచెలి రాజధానిగా 6000 దేశమును పాలించెను (1230 వరకు) గణపతి దేవుని జయమునకై కొలిచెలి కంకరేశ్వరునికి మొగలి చెరువు గ్రామమును దానమిచ్చెను గణపతిదేవుడు తన ప్రతినిధిగా ఓపిలిసిద్ధిని పొత్తపి, పాకనాడు, కమ్మనాడు, వెలనాడులపై నియమించెను అరవ లిపిలో పాండ్య రాజగు సుందరపాండ్యుని (1216-38) శాసనములు నందలూరు, నేపాక, అత్తిరాల, పొత్తపినాడులలో దొర కుటచేత ఈ ఓపిలిసిద్ధి అతని సామంతుడయ్యెనని తోచును ఈతని తరువాత భీమదేవుడు కాకతిగణపతి సామంతు డుగ పాలించెను (1285) కాకతీయ రాజ్యానంతరము (1323) విజయనగర రాజులకు లోబడి ఆ తరువాత గజపతి రాజులకు లోబడి 15 వ శతాబ్దాంతమువరకు ఈ వంశపు రాజులు పశ్చిమాంధ్రదేశమును పాలించుచు దైవబ్రాహ్మణ భక్తి కలిగి వారికి అనేక భూదానము లను చేయుచు కీర్తి గడించిరి

నెల్లూరు తెలుగు చోళులు (1100-1350) : తెలుగు చోళవంశమున ఈ శాఖమిక్కిలి ప్రసిద్ధి గాంచెను 13 గురు రాజులు 250 సం లు ఏలిరి. వారి రాజ్యము ఒకప్పుడు ఆంధ్రలోని చాలభాగమును హోయసల తెలుగుపల్లవ, చోళరాజ్యములలో కొంతభాగము కలిగి యుండెను వీరు ప్రథమమున చోళచక్రవర్తులకును, తరు వాత కాకతీయులకును సామంతులుగా నుండిరి కాని వీరు 13 వ శతాబ్దమున చాల ఉచ్ఛదశయందుండిరి వీరి చరిత్ర చాలభాగము వీరి శిలాతామ్రశాసనములవల్లను, వాఙ్మయమువల్లను తెలియును తెలుగు, సంస్కృతము, అరవము, గ్రంథ, కన్నడ భాషలయందును వివుల యందును శాసనముల నిచ్చిరి మరియు అకాలపు చోళ, హోయసల, కాకతీయ, వెలనాటి చోళరాజుల శాసన ములు, వాఙ్మయముకూడ వీరి చరిత్రమును మనకు బాగుగా తెలుపును.

కరికాల వంశమున మధురాంతక పొత్తపిచోళులు దుదయించెను. అతని వంశమున తెలుగుబిజ్జ దుదయించి కావేరిదాటి మధురను జయించెను ఆ తరువాత మనుమసిద్ధి 1175 నుండి 1192 వరకు నెల్లూరు రాజధానిగా రాజ్య మేలెను ఇతని శాసనములు శ్రీకాళహస్తి, కొవ్వూరు, నెల్లూరు, పొత్తపి గ్రామములలో దొరకినవి నెల్లూరి శాసనమున రాజు ఎఱ్ఱంపల్లి గ్రామమును పూంగినాడులోని నెల్లూరి నాగూరీశ్వరునకు దానమిచ్చెను ఇతడు చోళ మహారాజునకు సామంతుడు ఇతని సమకాలికులు చోళ రాజాధిరాజకులోత్తుంగ, కాకతిరుద్రదేవ, వెలనాటిచోడ, గొంక, పృథ్వీశ్వర కోట వంశపు భీమ కోటరాజు, యాదవవంశపు సారంగధర, తెలుగు పల్లవ వంశపు విజయాదిత్య, అల్లుతిక్క, నాగవంశపు సత్తిరాజు, కొణిదెన నన్నిచోడుడు, పొత్తపిచోడకామ, మల్లిదేవ ఇతని తరువాత ఇతని తమ్ముడగు బెట్టదేవుని కొడుకులు దాయభీమ, నల్లసిద్ధి ఉమ్మడిగా 1187 నుండి 1214 వరకు రాజ్యమేలిరి. వీరు కులోత్తుంగుని సామంతులు అనేక దేవబ్రాహ్మణమాన్యముల నొసంగిరి వీరు రేనాడు, పూంగినాడు, తొండమండలముపై రాజ్యమేలిరి కంచిని స్వాధీనపరచుకొని కప్పము వసూలుచేసిరి 1188-1192 మధ్య స్వతంత్రు లయిరి

ఎఱ్ఱసిద్ధి 1195-1217 మధ్య పాలించెను గండగోపాలాది బిరుదములను పొందెను ఇతడు మూడవ కులోత్తుంగుని సామంతుడు ఇతని కుమారులు మనుమ, బెట్ట, తమ్ము సిద్ధుల సహాయముతో రాజ్యము విస్తరింపచేయ గలిగెను మనుమసిద్ధి (1198-1210) అనేకదానములను అగ్రహారములను దేవబ్రాహ్మణుల కొసంగెను ఇతడు మూడవ కులోత్తుంగుని సామంతుడుగా నుండి అతని చివరికాలమున స్వతంత్రుడయ్యెను (1204) తమ్ముసిద్ధి (1205-1209) శాసనములు చోళదేశమున గలవు కంచి నెల్లూరు పట్టణముల మధ్యప్రదేశముకూడ ఇతని స్వాధీనమయ్యెను అయినను ఇతడు కులోత్తుంగుని సామంతుడుగా నుండెను అతనితో ఓరుగల్లు కోటపై దండెత్తి గణపతి నోడించెను (1208) నల్లసిద్ధి రాజుగా పట్టాభిషిక్తుడయినను అతని తమ్ముడు తమ్ముసిద్ధి అతని కటాక్షమున రాజ్యమేలెను యాదవరాయ వంశముతో వీరికి బంధుత్వమేర్పడెను ఇతని తరువాత మనుమసిద్ధి కుమారుడు తిక్క (1209-1248) రాజ్యమేలెను, ఇతనికి 'శంకరాదిత్య', 'జగదొబ్బగండ', అను బిరుదము లుండెను ఇతడుకూడ మూడవ కులోత్తుంగుని సామంతుడుగా రాజ్యమేలెను ఇత డనేక దానశాసనముల నిచ్చెను. మూడవ రాజరాజు కాలమున కంచిలోని దేవాలయములకు ఇతడు, ఇతని సామంతులు పెక్కు దానములు చేసిరి మూడవరాజరాజు 18 వ రాజ్యకాలమున ఉత్తర అర్కాటు జిల్లాలోని గుడి మల్లందేవునికి గండగోపాల మాడలు దానమిచ్చుటచేత ఆ ప్రదేశము తిక్కరసకు లోబడినదని తోచును. ఇతని శాసనములు కంచి దేవాలయములలో నున్నవి ఇతనికి చోళ తిక్క యను బిరుదము కలదు చోళ రాజరాజునకు సామంతుడుగానుండి అతనితో కలిసి హొయసల రాజులను ఓడించెను ఇతని అల్లుడు అల్లుతిక్క కంచినుండి పాలించుచు అత్మకూరున దేవుని ప్రతిష్ఠించి చాల ధర్మములు చేసెను (1248) శ్రీ వరదరాజస్వామి భక్తులమని వ్రాసికొనిరి 1257 లో తిక్కభూపతి కంచిని పట్టుకొనెను ఇతడు గొప్ప వీరుడేగాక పరిపాలనా కౌశలము కలవాడు ఇతడు తన పేరుతో చాల నాణెములను ముద్రింపించెను ఆ కాలపు రాజవంశము లన్నింటితోను సంబంధము కలిగి మంచి పేరును, కీర్తిని సంపాదించెను నెల్లూరు, చెంగల్పట్టు, ఉత్తర అర్కాటు, కడపజిల్లాలు అతని పాలనములో నుండెను తిక్కనకవి తన నిర్వచనోత్తర రామాయణమున తిక్కభూపతి కర్ణాట సోమేశ్వరుని, శంభురాజుని, ఇంకా ఇతర రాజులను ఓడించెననియు చోళ రాజరాజును సింహాసనాసీనుని చేసెననియు (పాండ్యరాజు వారినుండి తప్పించి), తాను కూడ కంచినుండి పరిపాలన సాగించెననియు వ్రాసెను కేతనకవి తన దశకుమార చరిత్రలో తిక్కభూపతి పాండ్యరాజువద్ద (మారివర్మ సుందరపాండ్య) కప్పము గైకొనెననియు వ్రాసెను తిక్క సమర్థులైన సేనాధిపతులు, మంత్రులు గలవాడు తెలుగు చోళుల సైన్యములు ధైర్య శూరత్వములు కలిగి గొప్ప అనుభవము గాను, శత్రువులతోను యుద్ధము చేయుచుండెను కనుక దక్షిణదేశమునందంతటను తెలుగువారి కీర్తి ప్రతిభలు

హెచ్చెను ఉత్తర ఆర్కాటు జిల్లాలోని శంభువరాయలను జయించుటలో నేమి, పశ్చిమ చాళుక్య చక్రవర్తుల సైన్యములను పారద్రోలుటలో నేమి, పాండ్యులను హతమార్చుటలో నేమి, నెల్లూరు తెలుగు చోళులు కీర్తిని సంపాదించిరి.

1238 నుండి 1250 వరకు తిరిగి రాజేంద్ర చోళుని ప్రభ వెలిగెను. కాకతీయులతోడి స్నేహము తెలుగు చోళులకు లాభించెను అయినను కొన్ని సంవత్సరములయిన తరువాత జటావర్మ సుందరపాండ్య గొప్ప సేనను సమకూర్చుకొని గండగోపాల (తిక్క) నోడించి చంపెను కంచి, నెల్లూరు మండలములు పాండ్యుల స్వాధీనమయ్యెను కాకతి గణపతి ఓడి పరారయ్యెను తిక్క 1239 నాటికే హోయసలరాజగు నరసింహు నోడించి కల్యాణీపురమును తగులబెట్టెను దీనికి ప్రతీకారముగా 1240 లో నరసింహుని కొడుకగు సోమేశ్వరుడు నెల్లూరుపై దండెత్తెను కాని ఓడిపోయెను తిక్కనకవి, కేతనకవి కూడ కర్నాట సోమేశ్వరు డోడిపోయి పరారి అయినాడని వ్రాసిరి తిరిగి 1257 లో తిక్కరాజు కంచిని స్వాధీన పరచుకొని సోమేశ్వరుని చంపాపురివద్ద ఓడించెను ఇట్లే దేవగిరి యాదవులను ఓడించెను వెలనాటి చోడ రాజగు పృథ్వీశ్వరుని ఓడించి చంపెను శంభువరాయ, కాడవరాయ రాజులను ఓడించెను వారినుండి కప్పము గైకొనెను తన ఆఖరి రాజ్య కాలములో కొడుకగు మనుమసిద్ధి, అల్లుడగు అల్లు తిక్కలను తనతో కూడ పరిపాలించుటకు నియమించెను తరువాత రాజ్యమును విభజించి అల్లుతిక్కకు కంచిరాజ్యమును, మనుమసిద్ధికి నెల్లూరు రాజ్యమును ఇచ్చెను అల్లుతిక్క స్వతంత్ర రాజుగా తన పేరుతో శాసనములను ఇచ్చెను (1248 1272)

1249 లో పాండ్యులు దండెత్తిరి కాని కాకతీయుల సహాయమున అల్లుతిక్క వారిని కంచినుండి పారదోలెను కాకతీయ గణపతి రుద్రమదేవులతో స్నేహముచేసెను తెలుగు పల్లవరాజగు విజయగండ గోపాలునితో కూడ స్నేహము చేసెను ఈ వంశమువారి శాసనములు కంచి యందు కలవు మనుమసిద్ధి (1248 - 67) అనేక శాసనములు ప్రకటించెను. 1250 లో తనకు ఆరోగ్యము కలుగుటకు నందలూరిలోని దేవునికి దానధర్మములు చేసెను. ఇతడు మూడవ వీర రాజేంద్రచోళుని సామంతుడు 1257 నందలూరు శాసనమునుబట్టి ఇతని వంశక్రమము, ఇతని కొడూరు గ్రామ ధర్మము తెలియును ఇతని 1258 సం శాసనము వల్ల సిద్ధికి, యాదవులకు జరిగిన యుద్ధమును తెలుపును మనుమసిద్ధి రాజ్యాభివృద్ధికై తెలుగుపల్లవు లిచ్చిన దాన శాసనములు కొన్ని గలవు ఇతని దాన శాసనములు కొన్ని కంచి యందు గలవు. 1265 నుండి తన కొడుకు తెందవతిక్కతోసహా పరిపాలించెను కాకతీయ గణపతిదేవుని సహాయముతో ఇతడు రాజ్యము చేసెనని తెలియును చోళరాజగు మూడవ రాజేంద్రుని ప్రభ తగ్గినను, ఈ తెలుగు చోళులు ఇంకను అతని సామంతులమని పేర్కొనుచుండిరి ఇతని ఆఖరి రోజులలో 1250 సం నుండి ఇతనికి, ఇతని దాయాదులకు జరిగిన పోరాటములో ఇతడు కాకతీయులను, వారు పాండ్యులను సహాయము కోరగా పాండ్యులు దండెత్తి నెల్లూరును పట్టుకొని ఇతనిని సింహాసనమునుండి తొలగించగా, కాకతీయులు వచ్చి తిరిగి పాండ్యులను పారదోలి అతని సింహాసన మతని కిప్పించిరి ఈ సందర్భమునసే తిక్కన సోమయాజి కాకతీయ గణపతిని ఓరుగల్లునందు సందర్శించి తనరాజునకు సహాయము కోరెను గణపతి తిక్కన కవిత్వము విని ఆనందించి అతనికి 9 లక్షల బంగారు నాణెములను 68 గ్రామములను బహుమాన మిచ్చెను గొప్ప సేనతో వెలనాడు దేశమునుజయించి రాజధానిని(వ్రందసోలును) తగులబెట్టి, నెల్లూరు ముట్టడించి, పట్టుకొని మనుమసిద్ధిని సింహాసనముపై నెక్కించెను 24 దుర్గములు, 68 పట్టణములు పట్టుకొని మనుమసిద్ధికి కానుకగా నిచ్చెను మనుమసిద్ధికి మన్మగండగోపాల బిరుదముండెను ఇతడు యాదవులతో పోరాడెను ఇతని సేనాపతి ఖడ్గతిక్కన యుద్ధమున గెలిచెను కాని చనిపోయెను పెన్నానదీ తీరమందు సోమశిలవద్ద యుద్ధముజరిగెను యాదవులు సామంతులుగా నుండిరి ఇట్లే ఖడ్గతిక్కన తెలుగు పల్లవరాజగు విజయుని ప్రాయేరువద్ద ఓడించెను విజయ పూర్తిపేరు విజయగండ గోపాలుడు సెంద్రాల, కడప యందలి తెలుగు పల్లవులు మనుమసిద్ధి యధికారమునకు లోబడి

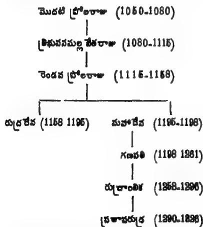
యుండిరి. దక్షిణ కేరళరాజగు కొప్పెరుంజింగ పాండ్యుల వల్ల ఓడింపబడినను, తొండమండలము నుండి తెలుగు చోళులను తరిమివేసి వేంగి రాజ్యములోనికి చొచ్చుకొని వచ్చి ద్రాక్షారామములో శాసనములు చెక్కించెను ఇతడు 1249 - 50 లో కాకతీయ గణపతిచే ఓడింపబడి తెలుగుదేశముపై తన యధికారమును వదులుకొనెను. కాని దక్షిణదేశమున 1248 నుండి 1259 వరకు పాలించెను చిదంబరము దేవాలయమును బాగుచేయించెను తుద కితడు 1259 లో గణపతిచే పూర్తిగా ఓడింపబడెను మనుమసిద్ధి, గణపతి పక్షమున పోరాడెను పాండ్యులను, కాయస్థులనుకూడ ఓడించెను హోయసాల రాజగు నరసింహ నెల్లూరుపై దండెత్తగా అతనిని ఓడించి పారద్రోలెను రేనాడు పరిపాలించు పశ్చిమ గాంగరాజులను ఓడించెను ఇతడు బహు పరాక్రమశాలియనుట కితని బిరుదములే సాక్ష్యము కేతన, తిక్కనల గ్రంథములబట్టి ఈ రాజు కాలమున తెలుగు చోళులు బహు పరాక్రమశాలు లని తెలియుచున్నది

మనుమసిద్ధి తరువాత రెండవ తిక్క 1265 నుండి 1281 వరకు పాలించెను ఇతడుకూడ తండ్రివలె బహుపరాక్రమశాలి అద్దంకి యాదవులు ఇతనికి సామంతులు ఇతడు కాకతీయుల సహాయమున శత్రువులను పరిమార్చుచుండెను రుద్రమదేవి ఇతని సమకాలికురాలు ఇతని తరువాత 1281-1299 వరకు తిక్కని సోదరుడు మన్మ గండ గోపాలుడు పాలించెను ఇతడు దేవాలయములకు బ్రాహ్మణులకు, కవులకు, సామంతులకు చాలదానములు చేసెను కొడిదెన చెన్నకేశవస్వామికి 1297 లో కొంత భూదానము చేసెను ఇతని కాలమున ఆఖరి చోళరాజు మూడవ రాజేంద్రుడు చనిపోవుటతో చోళరాజ్యము అంతరించెను నెల్లూరు చోళులు పూర్తిగ స్వతంత్రులైరి కాని 1296 తరువాత కాకతీయ ప్రతాపరుద్రుని సామంతులుగా పాలించిరి 1291-96 మధ్య అనేకసార్లు మన్మ గండ గోపాలుడు ఓడింపబడి పదభ్రష్టుడై తుదకు సామంతుడుగా సింహాసన మెక్కెను (1297)

కాకతీయులకు యాదవ రామచంద్రులకు జరిగిన యుద్ధములలో మన్మగండగోపాలుడు ప్రతాపరుద్రునకు సహాయ మొనర్చెను ఇట్లే కళింగదేశముపై దండెత్తి కాకతీయ సామంతులగు కొలనిరుద్ర, అన్నయలకు సహాయపడెను అల్లుతిక్క చనిపోయిన తరువాత కంచి రాజ్యమును నెల్లూరు రాజ్యములో కలిపివేసెను ఇతని తరువాత రాజగండగోపాలుడు (1299-1325) పాలించెను ఇతడు ప్రతాపరుద్రుని సామంతుడు 1316 లో అతని సేనాధిపతి ముప్పిడి నాయకుడు కంచికివచ్చి, మానవీరుని (తెలుగు చోళ) పరిపాలకునిగా నియమించి 1002 గండగోపాల మాడలు ఇరీడుగల రెండు గ్రామములు దేవునకు సమర్పించెను ఇతడు స్వతంత్రుడుగనే శాసనముల నిచ్చెను, త్రిభువన చక్రవర్తి యను బిరుదము పొందెను ఇతని కాలమున కాకతీయ మహారాజు ప్రతాపరుద్రుడు పాండ్యదేశమును జయించియు, కంచిని స్వాధీనపరచుకొనియు, నెల్లూరు తెలుగు చోళులను, కొలని రుద్రదేవులను సామంతులుగా చేసికొనియు, కళింగమును జయించియు, విశాలాంధ్రదేశముపై చక్రవర్తిగా నుండెను నెల్లూరు చోళులలో వీరగండ గోపాల (1292 1302) ఆఖరిరాజు ఇతని శాసనములు చాలా భాగము దక్షిణదేశమున దొరికినవి ఇతనికి కూడ త్రిభువన చక్రవర్తి బిరుదము కలదు ఇతడును, ఇతనికి ముందున్న రాజులును చోళ సంప్రదాయములను గ్రహించి దానిని దేశమున వ్యాపింపజేసిరి దేవాలయములు కట్టు పద్ధతులు, వాటి పరిపాలన, దేశ భాషలు, మర్యాదలు, మొత్తముమీద రాజ్యపరిపాలనా విషయములు చోళులవై యున్నవి పాండ్యుల దండయాత్రలవల్లనేమి, కాకతీయుల దండయాత్రలవల్లనేమి ఇద్దరు ముగ్గురు రాజులు ఒకే కాలమున నెల్లూరు మండలమున రాజ్యపాలన చేయుటవల్లనేమి, సామంతులు తరచు తిరుగుబాటు చేయుటవల్లనేమి, నెల్లూరు తెలుగుచోళుల రాజ్యము యొక్క ప్రభ తగ్గిపోయెను ఓరుగల్లు రాజ్యము 1323 లో తుగ్లకు వశమయ్యెను అప్పటికి నెల్లూరు చోళులు అంతరించిరి

కాకతీయాంధ్రరాజుల చరిత్రము తామ్ర శిలాశాసనములు, శిల్పములు, వాఙ్మయము, ముఖ్యాధారములుగా ఈ రాజుల వంశక్రమ కాలనిర్ణయములు, మతవిషయములు, ఆర్థిక రాజకీయ విషయములు తెలిసికొనగలము. కాకతీయను దుర్గ కులదేవతగా కలవారు కాక

తీయులు. వీరు చతుర్థకులజులు. తూర్పు చాళుక్యుల వలెనే వీరిదికూడ వరాహముద్ర. వీరిలోని మొదటిరాజులు జైనులవలెనే జైనమత పోషకులు. జైనమతస్థులు 'కాకతి' లేక 'కూష్మాండి' ని ఆరాధించెడివారు. కనుక ఈ వంశమున కాపేరు వచ్చెను. రెండవ ప్రోలరాజు జైన మతస్థుడు. తరువాత శైవుడు. అతని తరువాతి రాజు లందరు శివభక్తులు. 10 వ శతాబ్దపు తూర్పు చాళుక్య శాసనమునుబట్టి (అమ్మరాజ దానార్ణవుల కాలమున) గుండియ రాష్ట్రకూటుని మనుమడును, ఎరియరాష్ట్ర కూటుని కుమారుడునగు గుండ్యన లేక కాకర్త్య గుండ యను వానిని ప్రేరేపణచేత నతవాటి విజాముల మద్దె ఇంచి ఈ శాసన మివ్వబడినది. కాకర్త్య గుండ్యన రాష్ట్ర కూట వంశమువాడైనను, తూర్పుచాళుక్యరాజులకు సామంతుడుగ నుండెను. ఇతడే కాకతీయవంశకర్త. ఇతని కాలము 950 ప్రాంతము. 970 నుండి 999 వరకు తూర్పు చాళుక్యవంశము అంతఃకలహములతో శిథిలించెను. ఈ కాలమున కాకతి గుండ్యనయు, అతని సంతతి వారు తమ రాజ్యమును వృద్ధిపరచు కొనిరి. కాకతీయ శాసనములనుబట్టి ఈక్రింది వంశావళి, కాలనిర్ణయము చేయబడినది.

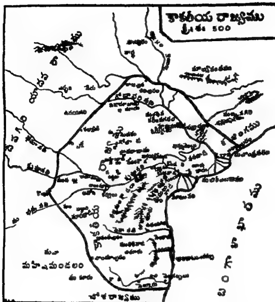

మొదటి ప్రోల కొలని, సబ్బిదేశములను (ఓరుగల్లు మండలము) రాజైన తూర్పుచాళుక్యరాజులకు సామంతుడయి యుండెను. ఇతని పేరాని ఇమ్మ దక్షిణమున కంచి చోళుల కెదుర్కొనెను. ఇతనికొడుకు 'బేత' పశ్చిమ చాళుక్యులకు సామంతుడుగ నుండి గోదావరికి పశ్చిమోత్తర ప్రాంతమున పాలించుచుండెను. అనుమకొండ రాజధాని. ఇతడు శివభక్తుడు. ఇతని కొడుకు రెండవ ప్రోల. ఇతడును మొదట పశ్చిమ చాళుక్యులకు సామంతుడుగా నుండి తరువాత తైలపదేవుని ఓడించెను. నేలకొండపల్లి నేలు గోవిందుని, మంత్రకూటపు రాజగు గుండయను, వేములవాడ జగదేవుని ఓడించి సామంతులుగా చేసికొనెను. 1158 లో బిజ్జలునికి సహాయముచేసి కళ్యాణీపురమును శాసనము చేసెను. ఇతడు వెలనాటి చోడులతో యుద్ధముచేయుచు చనిపోయెను. ఇతని కొడుకు రుద్రదేవుడు రాజ్యమునకు వచ్చెను. అప్పటికి తూర్పున చాళుక్యరాజ్యము శిథిలించి వెలనాటి చోళ, తెలుగు చోళ కోలను వంశముల స్వాధీనమునందుండెను. పశ్చిమచాళుక్య రాజ్య మస్తమించి కళచురి, లింగాయితుల స్వాధీన మయ్యెను. గోదావరికి ఉత్తరమున యాదవులు తమ రాజ్యమును విస్తరింప చూచుచుండిరి. ఇట్టి సమయమున రుద్రదేవుడు పెద్ద సైన్యమును సమకూర్చుకొని, ధర్మపురినుండి గోదావరీ తీరస్థ భద్రాచలమువరకుగల ప్రదేశము నేలు దొమ్మరాజు నోడించి ఆ దేశమును తన రాజ్యములో కలుపుకొనెను. మైలిగదేవుని జయించి పొలవాసదేశములు ఆక్రమించెను. భీముడేలు వర్ధమానపురమును గాల్చి అతనిని శారదోలి చోడోదయుని సామంతునిగా చేసికొనెను. అతని కా రిద్దరును తెలుగు చోడరాజులు. తరువాత వెలనాటిచోడుల నెదుర్కొనెను. శ్రీశైల త్రిపురాంతకములను స్వాధీన పరచుకొనెను. ఈ జయములందు ఇతని మంత్రి ఇనగాల బ్రమ్మిరెడ్డి సహాయపడెను (1162). 1186 సంవత్సరమునాటికి వెలనాటి చోడరాజులను జయించి కప్పము గైకొనెను. నతవాడి, ఇందులూరి, కోలను వంశీయుల సహాయమున కృష్ణా గోదావరీనది మండలముల వరకు కాకతీయ రాజ్యాధికారము వ్యాపించెను. ఆ వంశముల వారితో సంబంధ బాంధవ్యములను వృద్ధి పరచెను. రెడ్డి కులజుడగు కేతర్ల కామచమూపతి ఇతనికి కుడిభుజము. అతని కొడుకు బేతిరెడ్డి 1196-1202 మధ్య అనేక యుద్ధము

లతో సహాయ మొనర్చి, ముఖ్యముగా యాదవులతో పోరాడి తుదకు ప్రాణముల నర్పించెను. ఇతని తమ్ముని కొడుకు రుద్రసేనాని అనేక రణరంగములందు గెల్చి కాకతీయ రాజ్య విస్తరణకు కారకుడయ్యెను. కరీంనగర శాసనముననుబట్టి గంగాధరుడను బ్రాహ్మణ మంత్రి రాజ్యపాలనయందు సమర్థుడై అనేక దేవాలయములను కట్టించి సర్వ కళలను పోషించెను. ద్రాక్షారామ శాసనమునుబట్టి కాకతి రుద్రునికి 'విద్యావిభూషణ' బిరుదముండెను. ఇతడు రచించిన నీతిసారమును బద్దెనకవి నీతిశాస్త్ర ముక్తావళియను పేర తెనిగించెను. మల్లికార్జున పండితుడును, అతని శిష్యుడు పాల్కురికి సోమనాథుడును ఈ రాజపోషణమును పొందిరి. పల్నాటి యుద్ధానంతరము (1176-1182) వెలనాటి చోడరాజుల ప్రతిష్ఠ తగ్గెను. 1186 లో కాకతి రుద్రుడు వెలనాటి గొంకరాజు నోడించి వారి రాజ్యమును శాసన మొనర్చెను.

పల్నాటి యుద్ధానంతరము నతవాటి, హైహయ వంశపు రాజుల సహాయమున కాకతీయ సామ్రాజ్యము తూర్పుతీరము వరకు వ్యాపించెను. ఏకశిలానగరము లేక ఓరుగల్లు రుద్రదేవుని కాలమున నిర్మింపబడెను. రుద్రేశ్వరాలయము మొదలగు అనేకాలయములు కట్టబడెను. చిత్రకళలు, ముఖ్యముగా శిల్పకళలు దేవాలయములందు వృద్ధిచెందెను. మంటప స్తంభములమీద శాసనములు, బొమ్మలు చెక్కబడెను. యాదవుల రాజగు జైతుగి ఆంధ్రరాజగు రుద్రునిపై దండెత్తి అతనిని చంపెను. అందుచేత రుద్రుని తమ్ముడు మహాదేవుడు రాజ్యమేలెను. ఇతని కాలమున జైతుగి తిరిగి దండెత్తివచ్చి మహాదేవుని జంపి అతని కుమారుని గణపతిని ఖైదీగా తీసికొని పోయెను. ఇతడు దేవగిరిలో 1209 వరకు ఖైదీగా నుండి ఆసంవత్సరము జైతుగి దయవల్ల విడుదలచేసెను. ఇతడు ఖైదులోనున్న కాలమున సామంతరాజులు స్వతంత్రులైరి. కాని రేచర్ల రుద్రసేనాని, బొప్పదేవ సేనాని మున్నగువారు శత్రువుల నణచివేసిరి. 1212-1225 మధ్య గణపతిదేవుని వెలనాటి జయములు పూర్తియయ్యెను. కోట, నతవాటివంశములతో సంబంధములను చేసెను. నాయసనాయకు నోడించి అతనిని తన గజసైన్యాధ్యక్షునిగా నియమించెను. అతని కోడలి ద్వయమును వివాహమాడెను. కొలనిమండలమును జయించి సోమయమంత్రికి ఆదేశమునిచ్చెను. ఆ తరువాత వారి సహాయమున కళింగమును జయించెను. కొలని సోమయ మంత్రి కోడుబవాడు జయించి గోదావరి దాటి, మన్య ప్రాంతములను జయించి కళింగములోని దక్షిణ భాగము ను జయించెను (1235 - 58). గుంటూరు, నెల్లూరు, కడప జిల్లాలలో పరిపాలించు తెలుగు చోళరాజులను 1245 - 50 మధ్య జయించెను. ఇదేసమయమున దక్షిణ దేశమున చోళరాజులు పాండ్యులచేతను, పల్లవులచేతను ముట్టడింపబడుట చూచి గణపతి తన సేనానియగు సామంతభోజుని గొప్ప సైన్యముతో పంపి కంచి మొదలుగాగల దక్షిణ దేశములను జయించెను.

ఇతని తరువాత ఇతని పుత్రిక రుద్రాంబ 1258 నుండి 1296 వరకు రాజ్యమేలెను. ఈమె చాళుక్య వీరభద్రుని భార్య. ఈమె కూతురు ముమ్మడమ్మ. ఆమె కుమారుడు ప్రతాపరుద్రుడు. రుద్రమదేవి రాజ్యమునకు వచ్చినవెంటనే దక్షిణ దిశనుండి చోళులు, తెలుగు చోళులు, పల్లవులు దండెత్తిరి. కాని ఆమె సేనాని త్రిపురాంతకుడు వారినందరిని పారద్రోలెను. ఇక ఉత్తరము నుండి యాదవులు దండెత్తిరి. దేవగిరి రాజు మహాదేవుడు దండెత్తి కొంతకప్పము గైకొని పోయెను. ఈమె ఓరుగల్లున రాతిగోడను కోటలోపల కట్టించి దానికి మెట్లు కట్టించెను. పెక్కు అగ్రహారములను భూదానములను ఇచ్చెను. ఈమె తరువాత ఈమె దత్తుడు, మనుమడు ప్రతాపరుద్రుడు 1290 నుండి 1326 వరకు రాజ్యమేలెను. ఇతడు 1254 లో జన్మించుటచేత రాజ్యమునకు వచ్చునరికి 36 సం॥ల వయస్సుకలిగియుండెను. 1290 నుండి 1296 వరకు రుద్రాంబకు రాజ్యపాలనమున సహాయముచేసెను. తాను స్వయముగా రాజైన తరువాత నెల్లూరు చోళులను జయించెను. వారినుండి కప్పమును గైకొనెను. ఇతడు రాజ్యమునకు వచ్చిన సంవత్సరమున అల్లాయుద్దీను ఖిల్జీ ఢిల్లీ చక్రవర్తి అయ్యెను. 1294 లో అల్లాయుద్దీను దేవగిరి యాదవుల నోడించి కప్పము గైకొనెను. 1303 లో తిరిగి దండెత్తి కాకతీయులచే ఓడింపబడి పరారయ్యెను. గండికోట ప్రాంతముల దేశ నాయకులు తిరుగుబాటు చేయగా వారిని ఓడించెను.

అనుమకొండ వేయిస్తంభాలగుడిలోని నంది

ఓరుగల్లు కోటలోని ద్వారతోరణము

వేయి స్తంభాలగుడి - అనుమకొండ

1309 లో మాలిక్‌కాఫరు యాదవులను రూపుమాపి ఓరుగల్లుపై దాడి వెడలెను కాని ఓడిపోయెను అయినను వెంటనే యింకొక దండయాత్రను నడిపి ఈసారి కోట బురుజులను స్వాధీనపరచుకొనెను అంతట ప్రతాపరుద్రుడు సంధిచేసికొనెను తనకున్న యావత్తుధనమును, ఏనుగులను, గుఱ్ఱములను మాలిక్ కాఫరుకు ఇచ్చెను ప్రతిసంవత్సరము జాజియా కప్పముకట్టుటకు అంగీకరించెను 1311-18 మధ్య గండికోటలోని కాయస్థులు, వీరికి సహాయము చేసిన కొందరు రెడ్లు ఓడింపబడిరి దక్షిణమున పాండ్యులు కంచిని పట్టుకొని కాకతీయ పరిపాలకులను పారదోలిరి వారిని ఓడించి తిరిగి తమ బలమును స్థిరపరచుకొనుటకు కాకతీయ సేనానులు ప్రయత్నించి వెగ్గిరి మహారాజు శ్రీశైల, త్రిపురాంతక, కంచి, జంబుకేశ్వరాది పుణ్యతీర్థములను సేవించి అనేక భూదానములొసగెను 1318 నాటికి ఓరుగల్లు చేరెను 1320 లో ఘాజీ తుగ్లకు కొడుకు అలుఫ్‌ఖాన్ తిరిగి ఓరుగల్లుకోటను ముట్టడించెను కాని వాడు ఢిల్లీకి పోవలసి వచ్చెను 1322 లో తిరిగి యెక్కువ సైన్యముతో వచ్చి అలుఫ్ ఖాను కోటను ముట్టడింపగా చేయునది లేక ప్రతాపరుద్రుడు సకుటుంబముగా లొంగిపోయెను అతనిని ఢిల్లీ పంపగా దారిలో మృతినొందెను (1323) ప్రతాపరుద్రుడు తన సైన్యమును, ఉత్తర దిశయందలి కోటలను వృద్ధిపరచక యుండుటయు, ప్రోలయ వేమారెడ్లు తమ స్వాతంత్ర్యమును వెల్లడి చేయుటయు, యుద్ధరంగమున పద్మనాయకులపై భారమంతయు మోపి రెడ్లు తాము పోరుసల్పక యుండుటయు ఈ అపజయమునకు ముఖ్య కారణములు

కాకతీయ రాజులు విద్యాపోషణము చేసిరి అనేక అగ్రహారముల నిచ్చిరి విశేషముగా దేవాలయములను కట్టించిరి సర్వకళలనుపోషించిరి మల్లికార్జునుని నిర్వోష్ఠ్య రామాయణము, ఉదారరాఘవము, విద్యానాథుని ప్రతాపరుద్ర యశోభూషణములను అలంకారశాస్త్రము, అగస్త్యుని బాలభారతము, గంగాధర కవియొక్క భారత నాటకము, నరసింహ కవియొక్క కాదంబరీ నాటకము, విశ్వనాథుని సౌగంధికాపహరణము, అప్పయార్యుని జినేంద్ర కళ్యాణాభ్యుదయము, త్రిపురాంతకుని ప్రేమాభిరామము, మారన మార్కండేయ పురాణము, భాస్కర కవి రామాయణము, ఏకామ్రనాథుని ప్రతాప చరిత్రము, ఆకాలపు వాఙ్మయాభివృద్ధిని తెలియజేయుచున్నవి రాజ్య విస్తీర్ణము, పరిపాలనా విషయములు అప్పటి శాసనములను బట్టియు, వాఙ్మయమును బట్టియు తెలియుచున్నవి రాజ్యమున ఇప్పటి తెలంగాణము, రాయలసీమ, కోస్తా జిల్లాలు, తొండమండలము, కంచి మండలము ఇమిడియుండెను చక్రవర్తి ఓరుగల్లున అష్టప్రధానులతో రాజ్యము చేయుచుండెను అతడే సర్వసేనాని న్యాయస్థానమున కధ్యక్షుడు ఆ కాలమున 77 రాజ్యాంగ నియోగము లుండెననియు, ఒక్కొక్కదానికి ఒక్కొక్క అధ్యక్షుడుండెననియు, ఈ నియోగములన్నియు పద్మనాయకుల యాజమాన్యమున పనిచేయుచుండెననియు తెలియును రాష్ట్రము లేక మండలము, సీమ, నాడు, గ్రామము విభాగములు రాజప్రతినిధులు, వారిక్రింది సామంతులు తగు రక్షక సైన్యముతో పాలించుచుండిరి గ్రామపరిపాలనము రెడ్డి, కరణము, తలారి వశమునందుండెను వ్యవసాయమునకై పెద్ద తటాకములు త్రవ్వబడెను పన్నులు ధాన్యరూపమున వసూలు చేయుచుండిరి అనేక విధములసుంకములు, భూమి, నీటిపన్నులు, సామంతులిచ్చెడి కప్పములు, న్యాయస్థానములందు వసూలగు రుసుములు, వర్తకమువల్లను, వస్తువుల అమ్మకముమీదను వసూలుచేయబడు పన్నులవల్లను, సముద్రమునుండియు, గనులవస్తు సామగ్రినుండియు, అటవిక సంపదవల్లను వచ్చు ధనమంతయు ధనాగారమును నింపుచుండెను ఆ కాలమున నాణెములను ముద్రించుచుండిరి ఈ రాజులు శైవమతస్థులగుటచేత నంది విగ్రహముగల బంగారు, వెండి మాడలు విశేషముగా ముద్రింపబడుచుండెను కృషీవలులకై అరణ్యములను నరికి భూములను వ్యవసాయమున కనుకూలముగ జేసిరి పెక్కు గ్రామములను నిర్మించిరి విశాలాంధ్రదేశము, కళింగము, దక్షిణభాగము, ఉత్తరచోళ మండలము, కాకతీయసామ్రాజ్య భాగములే

రా వ

ఆంధ్రదేశ చరిత్రము III క్రీ శ. 1324-1675:- రాజకీయస్థితి క్రీ. శ. 1324 - 14 వ శతాబ్ది ప్రథమ పాదమున ఆంధ్రదేశము ఉత్తర హిందూస్థానమునుండి

ముస్లిం దండయాత్రలకు తరచుగ గురియగుచుండెను. ఆంధ్రభూమినంతయు దాదాపు ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యముగ నేలిన కాకతీయ సామ్రాజ్యము తురుష్క జైత్ర యాత్రా దావానలమున కాహుతి యయ్యెను క్రీ. శ. 1323 తరువాత దేశమున శాంతి భద్రతలు కొరతవడెను

తురుష్కుల బారినుండి హైందవ ధర్మమును రక్షించుటకై ఆంధ్రావనిలో అచట నచట ప్రయత్నములు సాగుచుండెను తత్ఫలితముగ క్రీ. శ. 1331 నాటికి తూర్పుతీరమంతయు తురకల పాలనమునుండి విడివడి స్వతంత్రమయ్యెను పశ్చిమభాగమున చాళుక్య సోమదేవుడును, మూడవ బల్లాలదేవుడును ఢిల్లీ ముస్లిం శాని సత్వమును కొలగద్రోసి, కంపిలి ముస్లిం రాజప్రతినిధిపై తిరుగబడి రొమ్మోడించిరి ఈ కార్యమున వీరికి హరిహర రాయలు, బుక్కరాయలు సహాయపడిరి తుంగభద్రానదీ దక్షిణ తటమున విజయనగర సామ్రాజ్యము (క్రీ. శ. 1336) ను, పూర్వపు కాకతీయరాజ్యభాగమున వెలమ రాజ్యమును, కృష్ణా గోదావరీ పరిసరములందు రెడ్డి రాజ్యమును (క్రీ. శ. 1330) వెలసెను కళింగాంధ్రమున తూర్పు గాంగులును, కోరుకొండలో రెడ్లును, పిఠాపురమున కొప్పుల నాయకులును, ఓరుగల్లు పరిసరములందు ప్రోలయ, కాపయనాయకులును, పరిపాలించుచుండిరి హిందూరాజ్యము లన్నిటికి ప్రక్కలోని బల్లెమువలె బహమనిరాజ్యము (క్రీ. శ. 1347) విజయనగర రాజ్యమునకు ఉత్తరమున స్థాపితమయ్యెను దీనికి రాజధాని గుల్బర్గా నగరము

విజయనగర సామ్రాజ్యము, క్రీ. శ. (1336 - 1675) - I సంగమ వంశము (క్రీ. శ. 1336-1486) - దక్షిణభారతదేశము నంతయు ఏకచ్ఛత్రముక్రిందికి తెచ్చినవారు విజయనగర సామ్రాజ్య స్థాపకులగు హరిహరరాయలు, కంపరాయలు, బుక్కరాయలు, మారప, ముద్దప అను పంచ సహోదరులు వీరిలో హరిహరరాయలు, బుక్కరాయలు కాకతీయులకును, కంపిలి రాజునకును సేవకులై యుండిరి వీరు క్రీ. శ. 1327 లో ఢిల్లీకి బందీలుగా గొంపోబడిరి మరల కంపిలి రాజప్రతినిధియగు మాలిక్ మహమ్మదు అనువానికి సహాయులుగ వీరు ఢిల్లీ సుల్తానుచే దక్షిణమునకు పంపబడిరి అప్పుడు విద్యారణ్యస్వామి ప్రోద్బలముతో వీరు విద్యానగరమును నిర్మించిరి అదియే విజయనగరము (హంపి) హరిహరరాయాదులు సంగమ రాజపుత్రులగుటచే వీరిది సంగమవంశ మయ్యెను

హరిహరరాయలు I (క్రీ. శ. 1336-1357) బుక్కరాయలు I ను (క్రీ. శ. 1344-77), కొన్నియేండ్లు కలిసి రాజ్యము చేసిరి క్రీ. శ. 1344 లో బుక్కరాయలు యాదవరాజ్యమును, పశ్చిమతీరమునందలి తులునాడును జయించెను "పూర్వ పశ్చిమ సముద్రాధీశ్వర" అను బిరుదు వహించి, హరిహరరాయలు, బుక్కరాయలు క్రీ. శ. 1346 లో తక్కిన సోదరులతోకూడి శృంగేరిలో గురుసమక్షమున విజయోత్సవము జరపుకొనిరి. ఈ మహాసామ్రాజ్య నిర్మాతలగు వీరలు సోయసల సామంతులుగాక ఆంధ్రు లనుట నిక్కువము

బహమనీరాజ్యము (క్రీ. శ. 1347-1526) నకును తద్విచ్ఛిన్నానంతరము ఏర్పడిన గోలకొండ, బీదరు, అహమదునగరు, బీజాపూరు, బరారు అను అయిదు తురకరాజ్యములకును, విజయనగరరాజ్యమునకునుమధ్య సతతము సమరములు సాగుచునే యుండెను రాయచూరు లోయ, తూర్పుతీరమున కృష్ణానది యుత్తర భాగము, తరచుగ చేతులు మారినను తుంగభద్రానది దక్షిణతీరము మాత్రమే ఎల్లప్పుడును విద్యానగరాధీశుల అధీనమందే యుండెను అల్లాయుద్దీను బహమన్‌షా క్రీ. శ. 1349, 1354 లలో విజయనగరముపై దండెత్తెను. కాని రెండసారులు బుక్కరాయలచే పరాజితుడయ్యెను. బుక్కరాయలు I, బహమనీ సుల్తానులు-మహమ్మదు I ముజాహిదులతో యుద్ధముచేసి గెలిచెను ఇతని పుత్రుడు కుమార కంపన II మధుర ముస్లింరాజ్యమును అంతమొందించెను. క్రీ. శ. 1374 లో బుక్కరాయలు చైనా చక్రవర్తికి రాయబార మంపెను.

ఇతని తరువాత హరిహరరాయలు II (క్రీ. శ. 1377-1404) రాజ్యమునకు వచ్చెను ఈ మహారాజు తురకలనుండి గోవా, దబూల్ రేవులను జయించెను క్రీ. శ. 1382-85 సంవత్సరముల మధ్య కొండవీటి రెడ్లనుండి కర్నూలు, నెల్లూరు, గుంటూరు మండలములలో కొన్ని రాజ్యభాగములను ఇతడు వశపరచుకొనెను. క్రీ. శ. 1388-89 లో ఫిరోజిషా బహమనీతో యుద్ధముచేసెను

హరిహరుని మరణానంతరము విరూపాక్ష రాయలు I ను (క్రీ. శ. 1404-1405), బుక్కరాయలు II ను (క్రీ. శ. 1405-1406) కొద్దికాలము పాలించిరి. తదనంతరము దేవరాయలు I (క్రీ. శ. 1406-1422) క్రీ. శ. 1406 లో పట్టాభిషిక్తుడయ్యెను ఫిరోజ్‌షా పలుచోట విజయనగరముపై దండెత్తుచునే యుండెను

కొండవీటిరెడ్డి రాజులు సుల్తానుపక్షమున దేవరాయలతో పోరుచుండిరి దేవరాయల మిత్రుడు కాటయ వేమారెడ్డి యుద్ధమున హతుడయ్యెను. క్రీ. శ. 1419 లో దేవరాయలు పానుగల్లు దుర్గమును పట్టుకొనెను దేవరాయలు చనిపోగా, పుత్రుడు రామచంద్రరాయలు (క్రీ. శ. 1422) కొన్ని నెలలు పాలించెను తరువాత, తమ్ముడు విజయరాయలు I (క్రీ. శ. 1422 - 1426) రాజ్యమునకు వచ్చెను బహమనీ సుల్తాను అహమదుషా విజయనగరముపై దండెత్తి అమాయిక ప్రజలను హింసించి, చంపెను, మృతిచెందిన జనులు 20,000 లకు మించగనే ఆనందోత్సవములను చేయుచుండెను, దేవాయతనములను పాడుచేయించుచుండెను క్రీ. శ. 1426 లో దేవరాయలు II, అదివరకు తండ్రితో పాలించి రాజ్యమునకు వచ్చెను ఇతనినే ప్రౌఢదేవరాయలందురు

ప్రౌఢదేవరాయలు క్రీ. శ. 1422 - 1446) కొండవీటి రెడ్డి రాజ్యమును గెలిచి, రాజమహేంద్రవరపు రెడ్డి రాజ్యమును జయించెను కేరళమునకుపోయి క్విలాన్‌ను, ఇతర రాజులను గెలిచెను ఇతని రాజ్యము గుల్బర్గానుండి సింహళము వరకును, ఒరిస్సానుండి మలయాళమువరకును విస్తృతిగాంచెను దేవరాయలు సైన్యములో తురకలను చేర్చుకొని, తన సైనికులకు విలువిద్యలో ప్రావీణ్యము గరపెను ఇతడు రాయచూరుపై దండెత్తి పుత్రమరణము వలన వెనుదిరిగెను ఇతనితరువాత వచ్చిన రాజులు విజయరాయలు II క్రీ. శ. (1446 - 1447), మల్లికార్జునరాయలు (క్రీ. శ. 1447 - 1465) బలహీనులగుటచే ఈయదను జూచుకొని బహమనీ అల్లాయుద్దీను II, కపిలేశ్వర గజపతియు విజయనగరముపై దండెత్తిరి విజయనగర సామంతులు సాళువ నరసింహరాయలు, అతని సేనాపతి తుళువ ఈశ్వరరాయలు ప్రబలులై యుండిరి. మల్లికార్జునరాయల అనంతరము విరూపాక్ష రాయలు II (క్రీ. శ. 1465 - 1485) రాజయ్యెను ఇతడు విషయలోలుడు తురకలు గోవా - మున్నగు రేవులను వశపరచుకొనిరి. చంద్రగిరి అధిపతి సాళువ నరసింహరాయలు కపిలేశ్వరుని మరణానంతరము గోదావరి వరకుగల భూమిని జయించి ఓఢ్రులను తరిమెను పురుషోత్తమ గజపతితో కలిసి మహమ్మదు III (క్రీ. శ. 1478 - 1481) లో యుద్ధముచేసెను విరూపాక్షరాయల అనంతరము ప్రౌఢరాయలు రాజయ్యెను (క్రీ. శ. 1485) క్రీ. శ. 1486 లో ప్రౌఢరాయలను పదభ్రష్టునిచేసి సాళువ నరసింహరాయలు విజయనగర సింహాసన మాక్రమించెను

II సాళువవంశము (క్రీ. శ. 1486-1505) నరసింహరాయలు (క్రీ. శ. 1486-1491) బలవంతులయిన సామంతుల తిరుగుబాటుల నణచెను క్రీ. శ. 1489 లో పురుషోత్తమగజపతి గుండ్లకమ్మవరకు వచ్చి ఉదయగిరిని ముట్టడించి గెలిచెను నరసింహరాయలు తుళువదేశము, హనొవర్, భట్కళ్, బకనూరు, మంగుళూరు రేవులను సాధించి, అశ్వముల దిగుమతి సాగించెను తమిళదేశమును జయించెను క్రీ. శ. 1491 లో నరసింహరాయల మరణానంతరము పెద్దకొడుకు తిమ్మభూపతి రాజ్యమునకు వచ్చెను కాని కొద్దికాలములోనే ఇతడు హత్యగావింపబడెను తరువాత చిన్నకొడుకు ఇమ్మడి నరసింహరాయలు (క్రీ. శ. 1491-1505) రాజయ్యెను తుళువ నరసనాయకుడు రాజసంరక్షకుడుగ తానే రాజ్యము చేసెను

III తుళువవంశము నరసనాయకుడు (క్రీ. శ. 1491-1508) రాయచూరులోయను గెలిచెను క్రీ. శ. 1496లో రాజ్యమున తిరుగుబాటుల నడచుటకై కన్యాకుమారి వరకు విజయయాత్ర సాగించెను శ్రీరంగపట్టణపు వంజ రాజును గెలిచి క్రీ. శ. 1497 లో పడమటితీరమున గోకర్ణమువరకు గెలిచెను ప్రతాపరుద్ర గజపతితో యుద్ధము చేసెను నరసనాయకుడు సాళువ నరసింహ రాయలు ప్రారంభించిన రాజ్యవిస్తృతిని కొనసాగించి పుత్రుడు కృష్ణరాయలయొక్క సర్వతోముఖముగ ఉత్కృష్టమైన యుగమునకు పునాదులు నిర్మించెను క్రీ. శ. 1508 లో తుళువ నరసనాయకుడు చనిపోగా కుమారుడు ఇమ్మడి నరసనాయకుడు (వీరనరసింహ రాయలు) రాజసంరక్షకుడయ్యెను క్రీ. శ. 1505 లో రాజు సాళువ ఇమ్మడి నర

సింహరాయులు చేరబడగా, తుళువ వీరనరసింహరాయలు (క్రీ శ 1505-1509) తుళువ వంశపు రాజయ్యెను. ఇతని పరిపాలన కాలమంతయు యుద్ధములతో గడచెను అరవీటి రామరాయలు, పుత్రుడు తిమ్మరాయల రాజ సేవ వలన యూసఫ్ ఆదిల్ ఖాను తుంగభద్రానది దక్షిణతీరమును వశముచేసికొన ప్రయత్నించి విఫలు డయ్యెను వీరనర సింహరాయలు పశ్చిమతీరమున స్థిరపడుచున్న పోర్చుగీసు వారితో మైత్రి నెరపి, తన సైన్యశిక్షణమునకు అల్ మైదా సహాయముగోరెను క్రీ శ 1509 లో ఇతని మరణా నంతరము శ్రీకృష్ణరాయలు సింహాసన మారోహించెను

శ్రీకృష్ణదేవరాయలు (క్రీ శ 1509-29) రాజ్యము నకు వచ్చునరికి అతని వయస్సు 25 సంవత్సరములు అతడు సాటిలేని సకల కళాసమ్రాట్టు అసమాన చక్ర వర్తియు, అపజయ మెరుగని నిష్కళంక కీర్తియు నయిన శ్రీకృష్ణరాయల యశస్సువలననే విజయనగర నామ ధేయము శాశ్వతమయినదనుట నిక్కువము విదేశీయులు ఇతనినిగూర్చి ఎంతో సహజముగ వర్ణించి యున్నారు ప్రజారంజకుడయిన శ్రీకృష్ణదేవరాయలు చక్కని శరీర దార్ఢ్యము గలిగియుండెను అతడు నిరుపమాన ధైర్య స్థైర్యములు గలవాడు సైనికులచే ప్రేమింపబడినవాడు

కృష్ణరాయలు తురుష్కులకు చక్కని పాఠము నేర్పెను ఏటేట బరువు దండయాత్రలు చాలించి ముస్లి ములు బీదయకు పారిపోయిరి రాయల ఆనతితో అల్బు క్వెర్క్, భట్కల్ యొద్ద కోటగట్టించెను గుల్బర్గాపై దండెత్తి రాయలు మహమ్మదు II బహమనీ ఖైదునుండి విడిపించి, యవన రాజ్య స్థాపనాచార్య అను బిరు దందెను (క్రీ శ 1511) పెనుగొండను, ఉమ్మత్తూరును శివసముద్రమును గెల్చి, జయింపబడిన రాజ్యభాగములకు సాళువగోవిందరాయలను రాజప్రతినిధిగ నిల్పెను కొండ వీడు, విజయవాడ, కొండపల్లి దుర్గములను గెలిచెను కళింగములో పొట్నూరు - సింహాద్రివరకు జయించి, అచట జయ స్తంభమును నిలిపెను సైన్యములు కటకము వరకు వెళ్ళగా, తాను రాజమహేంద్రవరమునకు తిరిగి వచ్చెను ప్రతాపరుద్ర గజపతి రాయలతో సంధిసెరపి కూతు నిచ్చి పెండ్లిచేసెను రాయలు తాను గెల్చిన కృష్ణకు పడమటి దేశమును కటకరముతో గజపతి కిచ్చి వేసెను పోర్చుగీసుల సాయముతో రాయలు క్రీ శ 1520 లో రాయచూరు నాక్రమించి తురుష్కుల నోడించెను క్రీ శ 1523 లో బీజపూరుపై దండెత్తి గుల్బర్గాను ముట్టడించెను ఈ విజయ పరంపరల అనంత రము శ్రీకృష్ణదేవరాయలు క్రీ శ 1528 లో తన ఆరేండ్ల కుమారుని రాజు చేసెను మంత్రి తిమ్మరుసు ఆ బాలుని చంపించెనని అనుమానించి, రాయలు మంత్రిని అతని కుటుంబమును కారాగారమున నుంచెను క్రీ శ 1529 లో తమ్ముడు అచ్యుతదేవరాయలకు రాజ్యము నొసంగి, కృష్ణరాయలు వార్ధక్యము రాకముందే దివి కేగెను దక్షిణాపథ మంతయు నొక్కటిగ పాలించిన ఈ విజయశాలియొక్క రాజనీతిజ్ఞత స్వరచితమైన ఆముక్త మాల్యదలో రూపొందినది కృతికర్తయు, కృతిభర్తయు నయిన కృష్ణదేవరాయలు కళలకు పట్టుగొమ్మ, కల్ప వృక్షము ఆంధ్రభోజుడు ఈ రాజాధిరాజు ప్రపంచ మందంతటను గౌరవింపబడియున్నాడు సార్వభౌముని యశశ్చంద్రికలు శాశ్వతముగ విశ్వమంతట వల్లుకొనినవి

అచ్యుతదేవరాయలు (క్రీ శ 1530-42) కృష్ణ రాయలకు సవతి తమ్ముడు ఇతడు కృష్ణరాయలు మర ణించినపుడు చంద్రగిరిలో నుండెను కృష్ణరాయల అల్లుడు రామరాయలు అచ్యుతరాయలకు పోటీగ, కృష్ణరాయల 1½ సం ల మగశిశువును రాజుగ ప్రకటించి అచ్యుతరాయలు రాజధాని చేరులోపల చంద్రగిరిలో తిరుపతిలో పట్టాభిషేకము చేసికొనెను కృష్ణరాయల మృతివార్త వినగనే ఇస్మాయిల్ ఆదిల్ షా రాయచూరు లోయను ఆక్రమించెను అచ్యుతరాయలు రాజధానికి చేరినతోడనే రామరాయలతో సంధి చేసికొనెను ఆ పసి బాలుడు మృతుడయ్యెను అచ్యుతరాయలు గజపతి దండయాత్ర నరికట్టెను దక్షిణదేశమున సామంతుల తిరుగుబాటుల నణచి, అచ్యుతరాయలు పాండ్యరాజు పుత్రికను పరిణయమాడెను క్రీ శ 1534 లో తురకల నుండి రాయచూరు లోయను గెలిచెను క్రీ శ 1535లో రామరాయలు అచ్యుతరాయలను ఖైదుచేసి, ఆ మహా రాజు తమ్ముని కుమారుడగు సదాశివరాయలను రాజుగ నిల్పెను. రాజధానిలో ఇట్లు కృష్ణరాయల మరణానంత రము రామరాయలు రాజులను మార్చుటచేతను, సామం

తులు ప్రజలు లగుటచేతను తిరుగుబాటులు జరిగెను తిరుగుబాటుల నణచుటకై రామరాయలు దక్షిణమునకు వెళ్ళగనే అచ్యుతరాయలు స్వతంత్రించెను రామరాయలు తిరిగి వచ్చునరికి ఇబ్రహీము అదిల్‌ఖాను రాజధానిని ముట్టడించియుండెను ఈ సుల్తాను రామరాయలకు, అచ్యుతరాయలకు సంధి కుదిర్చెను "సంధి ననుసరించి అచ్యుతరాయలు రాజుగను, రామరాయలు రాజ్యరక్షకుడుగను ఉండుటకు అంగీకరింపబడెను అచ్యుతరాయల మరణమువరకు ఈ షరతులు అమలులోనుండెను

అచ్యుతరాయల తరువాత కొడుకు వేంకటరాయలు I (క్రీ శ 1542) రాజయ్యెను రామరాయలు సదాశివరాయలను ఖైదునుండి విడిపించెను బీజాపూరుసుల్తాను సాయ మాశించెను తిరుమలరాయలు ప్రజలచే రాజుగ ప్రకటింపబడి బీజాపూరు అదిల్‌షాను ఓడించి వేంకటరాయలు I అతని సంబంధులను చంపించెను రామరాయలు తిరుమలరాయలను ఓడించి చంపి, క్రీ శ 1548 లో సదాశివరాయలను రాజుగ ప్రకటించెను సదాశివరాయలు (క్రీ శ 1548-76) రాజ్యము చేయుచుండగా, రామరాయలు క్రీ శ 1550 ప్రాంతమున తానే రాజ బిరుదమును వహించెను రామరాయలు రాజ్యాంగమున అతి ముఖ్యమైన కార్యములకు బంధువులను నియోగించెను పంచ ముస్లిము రాజ్యముల అంతర్గత విషయములలో తాను సంబంధము కల్పించుకొనుచుండెను రామరాయల అట్టి పదవదికయే కడకు విజయనగర సామ్రాజ్యమునకు ముప్పును తెచ్చెను రక్షసి - తంగిడి (తళ్ళికోట) యుద్ధమునకు కీలకమయ్యెను దక్షిణమున దేవాలయములను పాడుచేసి చర్చిలుగా మార్చి, ప్రజలను క్రైస్తవమతమునకు మార్చుచున్న పోర్చుగీసువారి దుండగముల నాపుటకై రామరాయలు చినతిమ్మరాయలను, విఠలరాయలను పంపెను క్రీ శ 1547 లో పోర్చుగీసు వారితో సంధిచేసికొనెను క్రీ శ 1558 లో శాంథోమ్, గోవాలపై దండెత్తి కప్పము గొనెను క్రీ శ 1560 లో అహమ్మదునగరు సుల్తాను బీజాపూరుపై దండెత్తగా రామరాయలు బీజాపూరు సుల్తానుకు తోడ్పడి జయమును గాంచెను అంతియ కాక బీదరునుకూడ గెలిచెను మరల బీజాపూరు సుల్తాను రామరాయలు కలిసి, అహమ్మదునగర్, గోల్కొండలతో పోరువల్పిరి. క్రీ శ 1563లో జరిగిన సంధివలన గోల్కొండ సుల్తాను, పానుగల్లును కోవిల కొండను, వదలుకొనెను కాని అతనికి రామరాయలపై కసి హెచ్చెను

సుల్తానులలో వారిలోవారికిగల మతభేదము రామరాయలు, ఎంత భేదతంత్రమును ప్రయోగించినను, ఐదుగురు సుల్తానులు తమతమ వైమనస్యములను ప్రక్కకునెట్టి, సంధులు చేసికొని విజయనగరముపై యుద్ధమున కాయత్తము కాదొడగిరి క్రీ శ 1564 లో ఐక్య ముస్లిము సైన్యములు బీజాపూరునుండి యుద్ధమునకు బయలుదేరెను రామరాయలు తనకు జయము నిశ్చయమను అతిధైర్యమున నుండెను శత్రుసైన్యములు తల్లికోటయొద్ద విడిసెను హైందవ సైన్యములు అచటికి 30 మైళ్ళదూరమున నున్న రక్షసి-తంగడి యను గ్రామముల సమీపమున చేరెను వీరి బలము 5 లక్షలు ముస్లిముల సైన్యము 2½ లక్షలు కవటోపాయమున తురుష్క సైన్యములు హైందవ సైన్యములపై బడెను ఐనను రామరాయలు సైన్యములను నేర్పుగ నడిపించెను రామరాయలు విజేతయగువళ్ళే తోచెను కాని విధిప్రాబల్యముచే రామరాయల సైన్యములోని ఇరువురు ముస్లిము సేనానులు తమ 70,000, 80,000 సైన్యముతో విడిపోయి శత్రుపక్షమున చేరి రామరాయలకు ఓటమి తప్పలేదు అంతియ కాక రామరాయలు శత్రువుల చేతిక్కి చంపబడెను

అపజయవార్త విజయనగరము చేరగనే రామరాయల తమ్ముడు తిరుమలరాయలు 1550 ఏనుగులమీద విలువగల వస్తువులను, ఖైదీ చక్రవర్తి సదాశివరాయలను రాజివాసమును తీసికొని పెనుగొండకు పలాయనమయ్యెను తురకలు రాజధానియందు ప్రవేశించి విచ్చలవిడిగ చరించి, నాశనముచేసి కొల్లగొట్టిరి సకలసంపదలతో తులదూగుచున్న విజయనగర మహాపట్టణము అకస్మాత్తుగ నేలమట్టము గావింపబడెను

IV ఆరవీటి వంశము ఆరవీటివంశమునకు నరపతి వంశమనియు పేరు గలదు ఆరేండ్ల అరాజకము పిమ్మట పెనుగొండలోనున్న తిరుమలరాయలు (క్రీ శ 1570-1571) రాజయ్యెను మధుర, తంజావూరు, జింజి ప్రభువులు స్వతంత్రులైరి రామరాయల పుత్రుడు పెద తిరు

మలరాయలకు కోరికపై బీజాపూరు సుల్తాను పెనుగొండను ముట్టడించెను. తిరుమలరాయల అభ్యర్థనపై అహమదునగరు నిజాముషాహ బీజాపూరుపై దండెత్తగా, బీజాపూరు సుల్తాను వెనుదిరిగెను (క్రీ. శ. 1567). ముప్పురు సుల్తానులు కలిసి అదవానిని గెలిచిరి తిరుమలరాయలు తన పుత్రులలో ఒకడగు శ్రీరంగరాయలను తెలుగుదేశముపై పెనుగొండలోను, రామరాయలను కన్నడదేశముపై శ్రీరంగపట్టణమందును, వేంకటపతిరాయలను తమిళదేశముపై చంద్రగిరి యందును రాజప్రతినిధులుగ నిలిపెను. తాను క్రీ. శ. 1570 లో పట్టాభిషేకము చేసికొనెను. రెండేండ్ల తదుపరి కుమారుడు శ్రీరంగరాయలు (క్రీ. శ. 1572-1585) రాజయ్యెను క్రీ. శ. 1585 లో అతడు మరణింపగా, వేంకటరాయలు II (క్రీ. శ. 1586-1614) రాజపదవినందెను

వేంకటరాయలు 28 సంవత్సరములు సమర్థతతో పరిపాలించెను తురకల నదల్చి రాజ్యములోని తిరుగుబాటుల నణచి గోలకొండ నవాబుతో యుద్ధముచేసి జయించెను. ఉదయగిరిని గెలిచెను ఇతని కాలమున డచ్చివారు, పోర్చుగీసువారు తూర్పు తీరమున ఫాక్టరీలను కట్టిరి డచ్చివారి ఫ్యాక్టరీలు మచిలీపట్టణము (క్రీ. శ. 1605), నిజాముపట్టణము, దేవనపట్టణము (క్రీ. శ. 1608) పులికాటు అను తావులలో నుండెను ఇంగ్లీషువారి ఫ్యాక్టరీలు మచిలీపట్టణము, నిజాంపట్టణము (క్రీ. శ. 1612) పులికాటు (క్రీ. శ. 1621), మద్రాసు (క్రీ. శ. 1640) అను తావులలోను నేర్పడెను క్రీ. శ. 1614 లో వేంకటరాయలు మృతిచెందగా, అతని అన్నకుమారుడు శ్రీరంగరాయలు II రాజయ్యెను

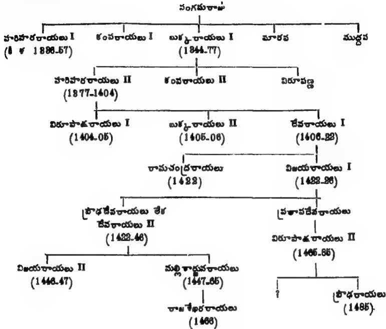
శ్రీరంగరాయలు II అవివేకి సామంతులు ఇరు పక్షములుగ సిద్ధమయిరి ఎదురు పక్షమువారు వేంకటరాయల కృత్రిమ సంతానమయిన కుమారుని బలపరచిరి ఈ పక్షనాయకుడు గొబ్బూరి జగ్గరాయలు, రాజపక్ష నాయకుడు యాచమనాయడు జగ్గరాయలు రాజును కారాగారమందుంచి వేంకటరాయల కృత్రిమ కుమారుని రాజుచేసెను యాచమనాయడు జగ్గరాయని గెలిచి శ్రీరంగరాయల పుత్రుడయిన రామరాయలను (క్రీ. శ. 1618-1630) గద్దెపై నిలిపెను తోపూరు (తిరుచనాపల్లి జిల్లా) యుద్ధములో (క్రీ. శ. 1616) జగ్గరాయలు ఓడిపోయెను, రామరాయలు గెలిచెను

రామరాయల రాజ్యకాలమంతయు (క్రీ. శ. 1618-1630) యుద్ధములతో గడచెను క్రీ. శ. 1630 లో ఈ రాజు మరణించెను తరువాత వెంకటరాయలు III (క్రీ. శ. 1630 - 1642) రాజపదవినందెను రామరాయల పినతండ్రి తిమ్మరాయలు వెంకటరాయలను బాధించెను తిమ్మరాయలు క్రీ. శ. 1635 లో హత్యగావింపబడెను వేంకటరాయల పక్షమువాడయ్యు శ్రీరంగరాయలు III బీజాపూరుసుల్తాను క్రీ. శ. 1638, 1641లలో దండెత్తి వచ్చునట్లు చేసెను మొదటిసారి తురకల నోడించుటకు దక్షిణదేశపు సామంత ప్రభువులు తోడ్పడిరి రెండవసారి రండోలాఖాను దండయాత్రచేసి వెల్లూరును సమీపించెను గోలకొండనవాబు తూర్పుతీరముపై దండెత్తెను వేంకటరాయలు III నారాయణవనం (చిత్తూరుజిల్లా) అడవులకు పారిపోయి క్రీ. శ. 1642 లో దివంగతు డయ్యెను

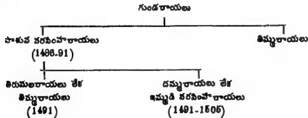
వేంకటరాయల తమ్ముని కుమారుడు శ్రీరంగరాయలు III (క్రీ. శ. 1642 - 49 - 75) రాజ్యభారము వహించెను అతడు తాను పన్నిన కుట్రలకు తానే గురి యయ్యెను బీజాపూరు, గోలకొండ సుల్తానులు పరస్పరము సంధిచేసికొనిరి దక్షిణమున సామంతుల తిరుగుబాటు, వారిప్రోద్బలముపై బీజాపూరు, గోలకొండ నవాబుల దండయాత్రలు, ఒక్కపెట్టున విజృంభించెను మొగలు చక్రవర్తి కర్ణాటక రాజ్యమును గెలిచి పంచుకొనుటకు గోలకొండ, బీజాపూరుల కానతిచ్చెను క్రీ. శ. 1645 లో దక్షిణమునందలి సామంతులతోడి శ్రీరంగరాయలు వేలూరు చేరెను అచట మరుసంవత్సరము యుద్ధములో బీజాపూరు సేనలచే నోడింపబడెను శ్రీరంగరాయలు తంజావూరు, తరువాత మైసూరు చేరుకొనెను క్రీ. శ. 1652 లో బీజాపూరును కర్ణాటకమును అతడు గెలిచెను అతడు మైసూరులో కొలువు దీర్చుచు వేలూరును జయింప కలలు గాంచుచుండెను కట్టకడపట క్రీ. శ. 1675 లో శ్రీరంగరాయలు III స్వర్గస్థుడయ్యెను మూడు శతాబ్దములు హైందవ సంస్కృతిని సంరక్షించిన విద్యా (విజయ) నగర సామ్రాజ్యము ఈ విధముగా అంతరించెను

విజయనగర రాజ వంశవృక్షములు

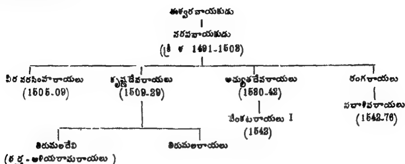
I సంగమ వంశము :

II సాళువ వంశము

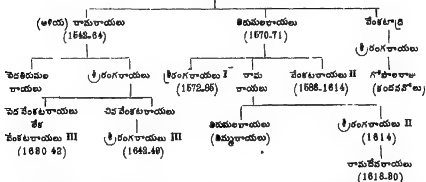
III తుళువ వంశము :

IV అరవీటి వంశము

అరవీటి బుక్కరాయలు

రామరాయలు

వెలమ రాజ్యము ప్రస్తుతపు వేంకటగిరిరాజుల పూర్వులయిన వెలమరాజులు రేచర్ల వంశ్యులు ఆ వంశమునకు మూలపురుషుడు చెవ్విరెడ్డి నిక్షేపమొకటి దొరకుటవలన ఆతడు ధనికుడయ్యెనని వాడుక కలదు వెలమరాజులు కాకతీయ సామంతులుగ నుండి, తదనంతరము కాపయ నాయకుని కాలములో నల్లగొండప్రాంతములో స్వతంత్రులైరి అశ్వపతి, నరపతి, గజపతుల దాడిచే విచ్ఛిన్నులై వారు కర్ణాటకమునకు వచ్చి రాయల సామంతులైరి

వెలమ రాజులలో ఐదవతరమునకు చెందినవారు సింగమనాయడు I, వెన్నమనాయడు, పేచమనాయడు అను మువ్వురు 14వ శతాబ్ది రెండవపాదములో పేచమనాయడు కొంచెలమ యుద్ధములో కురకల నోడించెనట! సింగమనాయడు తక్కిన ఇద్దరితో కలిసి రాచకొండ రాజ్య మేర్పర్చుకొనెను సింగమనాయడు కాపయనాయకుని నోడించెనట! తర్వాత జల్లిపల్లి దుర్గము ముట్టడించి క్రీ శ. 1360 లో శత్రువుల చేతులలో మృతుడయ్యెను

అనపోతనాయుడు, I, మాదానాయుడు I (క్రీ. శ 1360-84)—వీరు అరవతరమువారు, వీరు సింగమనాయని పుత్రులు వీరు మొగులారు. ఇమకుర్తి, జల్లిపల్లి, యుద్ధ ములలో (క్రీ శ 1361) తమ తండ్రిని చంపిన క్షత్రియ రాజులను వధించి వారి రక్తముతో తండ్రికి తర్పణములు విడిచిరట! కాపయనాయకుడు వీరి నణచుటకు ప్రయ త్నించి 1369 ప్రాంతమున భీమవరమువొద్ద వెలమ రాజులచే జయింపబడెను. తర్వాత అనపోతనాయుడు, ఓరుగల్లు, భువనగిరులతో సహా కాపయరాజ్యమును తన రాజ్యముతో కలుపుకొని ఆంధ్ర సురత్రాణ, అనుమన గంటి పురవరాధీశ్వర-అను కాపయబిరుదములను ధరించి స్వతంత్రుడయ్యెను అతడు కొండవీటి రాజ్యములోని ధరణికోటపై దండెత్తి ఓడిపోయెను ఈ అదను చూచు కొని మహమ్మదుషా I బహమని తెలంగాణముపై దండె త్తెను కాని అనపోతనాయనిచే తరుమబడెను మరి యొకమారు ముస్లిము సైన్యములు దండెత్తిరాగా అన పోతనాయుడు గోలకొండనిచ్చి సంధిచేసికొనెను

అనపోతనాయుడు, మాదానాయుడు తాము దిట్టపర చిన రాజ్యమును రెండు భాగములుగ విభజించి రాచ కొండ రాజధానిగ ఉత్తరభాగమును అనపోతనాయుడును, దేవరకొండ రాజధానిగ దక్షిణభాగమును మాదానాయ డును పంచుకొనిరి ఇతర రాజ్యసంబంధ విషయములలో రెండు రాజ్యములు ఐకమత్యము కలిగియుండెను

ఏడవతరము వారు— సింగమనాయడు II, వేదగిరి నాయడు I తెలుగు చోడ అన్నమదేవుని పక్షమున వీరు అనవేమారెడ్డితో పోరు సల్పిరి కాని వీరు జయించ లవి చెప్పజాలము క్రీ శ 1386 లో కాటయ వేమా రెడ్డి వెలమరాజ్యములోని రామగిరిని గెల్చెను అంత సింగమనాయడు రెడ్డిరాజ్యముపై దండెత్తెను (1387) 1390 లో వెలమలకు కుమారగిరిరెడ్డికి సంధి పొసగెను ఇదే సమయమున గజపతి వెలమరాజ్యముపై దండెత్తి ఓడి, కూతును సింగమనాయని కిచ్చి పెండ్లి చేసెను కుమారగిరి మరణానంతరము అన్నదేవచోడుడు దేవర కొండ చేరి వేదగిరినాయని సాయముతో రాజమహేంద్ర వరమునకు జయముదేరెను క్రోవలో వేములకొండకడ ఐదుగురు రాజులను ఓడించెను. రెడ్లనుండి జెండపూడి గెల్చెను. అన్నదేవుని సింహాసనముపై నిల్పి, తన మంత్రి మాచాకేనిని అతనికి రక్షకునిగ రాజమహేంద్రవరములో నిల్పెను.

వెలమరాజులకును బహమనీ సుల్తానులకునుగల సుహృ ద్భావము చెడగొట్టుటకై విజయనగర హరిహర రాయలు II 1384 లో తెలంగాణముపై దండెత్తి ఓరు గల్లును సమీపించెను అతనిని కొత్తకొండకడ ముస్లిము సైన్యములు అడ్డగించెను విజయనగర సైన్యములు తిరుగు బాట పట్టెను మరల 1397 లో హరిహరరాయలు II సైన్యములను పంపెను యువరాజు బుక్కరాయలు సుల్తానును, ఆంధ్రరాజులను ఓడించెను

వెలమవంశమునందు ఎనిమిదవ తరమువారు-అనపోత నాయడు II, రామచంద్ర, మాదానాయడు II రెడ్లకును తెలుగుచోడులకును జరిగిన యుద్ధములలో అన్నదేవుని పక్షమున ముస్లిము సైన్యములతోపాటు వెలమనాయ కులు పోరి విజయములను గొనిరి గుండుగొలను యుద్ధ ములో గజరావు తిప్ప కాటయవేముని చంపెను కాటయ వేమునితోగల 'తలగొండుగండ'అను బిరుదము వహించెను విజయనగర సైన్యములు ఓడిపోయెను కాని, సుల్తాను, అన్నదేవచోడుడు, నదినిదాటి రాజమహేంద్రవరము చేర లేక పోయిరి. రెడ్ల సేనాధిపతి దొడ్డయ అల్లాడరెడ్డి విజయనగర సాయముతో శత్రుసైన్యములను చెండా డెను (1417) రెడ్లకు సాయము వరికట్టుటకై సుల్తాను పానుగల్లును, నల్లగొండను, పట్టుకొనెను రెడ్ల హస్తము లలో అన్నదేవుడు హతుడయ్యెను బహమనీ సుల్తాను వెలమలు కలిసి విజయనగర సైన్యములను బాధించిరి కాని తూర్పుతీర నాయకత్వ మాశించి బహమనీ సుల్తాను, కొండవీటి పెదకోమటి వేమారెడ్డితో స్నేహము చేసి కొనెను ఇది సహింపక వెలమలు ధరణికోటపై దండెత్తి గెల్చిరి పెదకోమటి వేముడు వెలమలపై దండెత్తి రామ చంద్రనాయని, మాదానాయని, వేదగిరినాయని చంపెను.

అనపోతనాయడు II, దేవరాయలు I తో మైత్రి చేసి కొనెను. అంత దేవరాయలు పానుగల్లు, నల్లగొండలపై దండెత్తి తురకల నోడించెను అనపోతనాయడు తెలం గాణములోని బహమనీ రాజ్యపు స్థలములను పట్టు

కోరెను. తరువాత కొండవీటిరాజ్యముపైదండెత్తి, గెలిచి పెదకోమటివేమునియొక్క 'వంచకంత పోతరాజు' అను కత్తిని తీసికొని పోయెను

తొమ్మిదవ తరమువారు - లింగమనేడు, సర్వజ్ఞ సింగమనాయడు అనువారు లింగమనేని విజయములు వెలుగోటివారి వంశావళిలో మిక్కుటముగ వర్ణింప బడినవి ఇతడు రాజమండ్రి రెడ్డిరాజులగు వేమ, వీర భద్రా రెడ్లను, సింహాద్రి, నక్షత్రమారెను అనువారులను గెల్చెను. తురకలగెల్చి 33 దుర్గములను పట్టుకొనెను విజయనగర సామంతులను గెల్చి, దేవరాయలచే కానుకల నందెను కొండవీటి మన్నీలను చెదరగొట్టెను లింగమ నేని రాజమహేంద్రవర దండయాత్ర 1427 ప్రాంతమున జరిగెను కళింగములో అనంత గెల్చెను. రెడ్డిరాజులకు దేవరాయలు II సాయపడుటవలన లింగమనేడు వెను దిరిగెను ఇతడు విజయనగర రాజ్యములో కొండవీడు, నాగార్జునకొండ, కర్నూలు, కంచివరకు వెళ్ళెను (1437)

బహమని అహమద్‌షా 1433 లో తెలంగాణముపై దండెత్తెను సింగమనేడు III తలయొగ్గెను 1435 లో సుల్తాను తెలంగాణమును తన కొడుకులకు వ్రాసి యిచ్చెను అప్పటినుండి వెలమరాజులు బహమనీ సులకు సామంతులై తిరుగుబాటుల నడచిరి 1457 లో రాజ్యమునకు వచ్చిన హుమాయూను హిందువులకు శత్రువగుటచే వెలమలు తిరుగబడిరి. తురకలు దేవరకొండను ముట్టడించిరి లింగమనేని కోరికపై కపిలేశ్వర గజపతి హంవీరుని సైన్యములతో పంపెను. శత్రువులు ఓడింప బడిరి రాచకొండ వెలముల వశమయ్యెను 1460 లో హంవీరుడు ఓరుగల్లును, తురకలనుండి ఉత్తర జిల్లాలను గెలిచెను. లింగమనేడు తిరిగి వెలమరాజ్యము వంతయు గెల్చెను కాని గజపతులకు కప్పము కట్టవలసియుండెను దేవరకొండ చరిత్రము లింగమనేనితో ముగిసెను

సర్వజ్ఞ సింగమనేడు III 1435 లో రాజయ్యెను. ఇతడు 1433 లో అహమద్‌షాకు లొంగిపోయెను కాని తురక రాజప్రతినిధి ఇతనిని రాచకొండనుండి తరుమగా జల్లంకొండకు పారిపోయెను 1455 వరకు అచట నుండెను చివరకు సింగమనేడు III గజపతి సామంతులతో జరిగిన యుద్ధములో చనిపోయెను. ఈ రాజు కవిసార్వభౌముడగు శ్రీనాథుని గౌరవించెను.

లింగమనేడు సింగమనాయని తరువాత వెలమలు కర్ణాటకమునకుపోయి రాయల సామంతులుగ నుండిరి 15 వ తరమువాడగు రాయసనాయడు సింగమ నాయని II తమ్ముని వంశ్యుడు మధ్య 6 తరములవారు ప్రసిద్ధులుగ తెలియరారు రాయసనేని రాజధాని వెలు గోడు, మహానంది ప్రాంతములందు యుద్ధముచేయుచు ఇతడు మరణించెను ఇతడు గజపతుల సామంతుడు కాబోవును

17 వ తరమువాడు రాయసనేని మనుమడు గని తిమ్మానాయడు ఇతని రాజధాని గని (కర్నూలు మండలము) ఇతడు కృష్ణరాయలకు, అచ్యుతరాయలకు సామంతుడు శ్రీశైలమందలి శివాన్వృత్తియొక్క మతముపై దండెత్తి గెల్చెను విజయనగర శత్రువులైన తురకల పెందరిని గెలిచెను. తిమ్మానాయడు మల్లాపుర సమీపమున ఆంధ్ర మన్నెరాజుల నోడించెను 1530 లో గోలకొండ నవాబు కొండవీటిని పట్టుకొనగా విజయ నగరము తరపున తిమ్మానేడు పోరాడి ఓడించెను 1544 లో నావడి బౌజల రాజుతో పోరుచు మృతినొందెను

18 వ తరమువారు తిమ్మానాయని కొడుకులు పెద తిమ్మానాయడు, నాయసనేడు, ఎరతిమ్మానేడు అను వారు ఎరతిమ్మానేడు రామరాయల యుద్ధములలో పాల్గొనెను 1565లో విజయనగరమునకు గోలకొండకు జరిగిన యుద్ధములలో ఇతడు పోరెను. అనేక దుర్గము లను గెల్చి రామరాయలచే బహుమతులను బడసెను

19 వ తరమువారు కస్తూరి రంగమనాయడు, చెన్నానాయడు వీరు శ్రీరంగరాయలు I, వేంకట రాయలు II సేవలో నుండిరి విజయనగరమునకును మహమ్మదీయులకును జరిగిన యుద్ధములలో పేరు గాంచుచు వీరు 1579 లో మట్ల తిమ్మానేనిని కోడూరు యుద్ధములో చంపిరి గోల్కొండ, విజయనగరముపై దండెత్తి. గెలుపు అసాధ్యమగుటచే వెనుదిరిగెను. మొరసు దేశములో కోవూరు అధిపతియగు తిమ్మప్ప గౌడ కప్పము కట్టకపోవుటవలన వేంకట రాయలు II కస్తూరి రంగమ నాయని పంపగా అతడు ఇతరులతో కలిసి తిమ్మప్పను

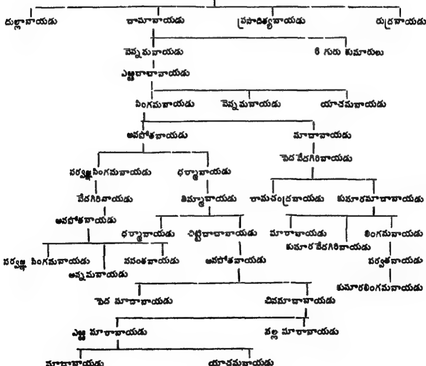
గెలిచెను. అతడు కొండవీటి తురుష్క ప్రతినిధియగు అఫ్జల్ ఖానును ఓడించెను. గోల్కొండ యుద్ధములో వెలుగోటి చెన్నానాయడు విజయనగర రాజులకు జయమును సంపాదించెను. చెన్నానాయడు, యాచమనాయడు వంజర్ ఖానును తరిమి గండికోటనుపట్టుకొనిరి.

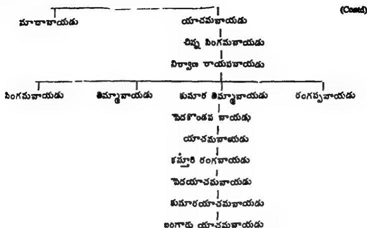
20 వ తరమువారు వెంకటపతి నాయడు, యాచమనాయడు వీరిలో యాచమనాయడు, శ్రీరంగరాయలు II తరపున వేలూరిలో 1616 లో శ్రీరంగరాయల పుత్రుడు రామదేవరాయల పట్టాభిషేకమును నడిపించెను

21, 24 తరములవారైన కుమార యాచమనాయడు, సింగమనాయడు, శ్రీరంగరాయలు III సామంతులు వీరు అతని యుద్ధములలో పాల్గొనిరి 1648 లో గోల్కొండ నవాబు దండెత్తినపుడు వేముగల్లు సమీపమున జరిగిన యుద్ధములో సింగమనాయడు మరణమునొందెను 1659 లో పెనుగొండను పట్టుకొనుటకై శ్రీరంగరాయలు ప్రయత్నము చేసినపుడు కుమార యాచమనాయడు గోల్కొండ సేనలో నుండెను అతడు పెనుగొండకు పోయి శత్రుసంహారము చేసెను

వెలుగోటి రాజుల వంశవృక్షము

చెవ్విరెడ్డి (భేతాళనాయడు)

రెడ్డిరాజ్యము (క్రీ శ 1820 - 1450) శైలపుర సామాంతరముగల కొండవీడు, నగరమని ప్రసిద్ధిగాంచిన రాజమహేంద్రవరము ముఖ్య రాజధానులుగ రెడ్డిరాజులు ఒక్క శతాబ్దముపైగా దాదాపు ఆంధ్రదేశము నంతయు స్వతంత్రముగ పరిపాలించిరి క్షత్రియులతో సంబంధ బాంధవ్యములు కలిగియున్నప్పటికిని రెడ్డిరాజులు చతుర్థ కులజులు వీరి మూలపురుషుడు దొంతి అల్లాడరెడ్డి పూర్వ వేధిని సంపాదించి ధనికుడయ్యెనను నొక కథ కలదు ఈ వంశకర్త వేమారెడ్డి అతని కొడుకు కోమటి ప్రోలారెడ్డి, మనుమడు ప్రోలయ వేమారెడ్డి

ప్రోలయ వేమారెడ్డి (1820 - 56) రెడ్డిరాజ్య స్థాపకుడు ఇతడు 1820 ప్రాంతమున ధరణికోటలో ప్రతాపరుద్రుని అధికారము ధిక్కరించి స్వాతంత్ర్యమును ప్రకటించెను తమ్ములసాయముతో రాజ్యమును విస్తరింపచేసెను రాజధానిని అద్దంకికి మార్చెను శత్రువులనుండి మోటుపల్లిని గెల్చెను 1885 నాటికి తూర్పుతీరమంతయు జయించి కళింగమున విజయములను గాంచెను 1845 ప్రాంతమున తురుష్కులనుండి బ్రాహ్మణాగ్రహారములను గెలిచి బ్రాహ్మణులకిచ్చెను 1852 లో కొంత రాజ్యము విజయనగరాధీశులకు ఓడిపోయెను

కళింగ విజయములనాటికే, వేమారెడ్డి, కోరుకొండరెడ్లను, పిఠాపుర కొప్పుల నాయకులను జయించియుండును 1845 నాటికి కాపయ నాయకుని గెలిచెను 'కళింగరాయమాన మర్దన' అను బిరుదు నరసింహచక్రవర్తి (1828 - 54) పై విజయము సూచించును. ఇతని ప్రశస్తికి కారణములుగ పాండ్యరాజ గజకేసరి, రాచూరి దుర్గ విభాళ, చెంచమల చూరకార - మున్నగు బిరుదులు కలవు ఇతని ఆస్థానమున రామాప్రెగడ మహామంత్రిగను, ప్రబంధ పరమేశ్వరుడగు ఎఱ్ఱాప్రెగడ ఆస్థాన కవిగను, కొండవీటి రాచవారి సుగంధవస్తు భాండాగారాధ్యక్షుడుగ ప్రసిద్ధికెక్కిన తిప్పయసెట్టి తండ్రి అవచి దేవయసెట్టి ప్రాపుగను ఉండిరి

అనపోతారెడ్డి (1856-1871) తండ్రి తరువాత రాజ్యమునకు వచ్చెను ఇతని కాలమున రాజ్యపు ఉత్తర భాగమున తెలుగు చోళులు తిరుగబడిరి ఇతని మోటుపల్లి వర్తక శాసనములు దేశ సౌభాగ్య సూచకములు అనపోతారెడ్డి రాజధానిని కొండవీటికి మార్చెను

1858 లో అనపోతారెడ్డికి, ముమ్మడి ప్రోలవరము రాజధానిగపాలించుచున్న పరువతెల్గుచోళులతోఘర్షణము వచ్చెను మూరవరము యుద్ధములో అనపోతరెడ్డి

ఓడెవని చోడ శాసనములు చెప్పుచున్నవి 1366 లో అన్నదేవచోడుడు రాజుకాగా అనవోతారెడ్డి అతనిని తరిమి తమ్ముని భీమలింగని సింహాసనముపై నిల్పెను 1368-70 సం. మధ్య రెండుమార్లు వెలమలు ధరణి కోటపై దండెత్తిరి, రెండవసారి రెడ్లు విజయము గాంచిరి

అనవేమారెడ్డి (1371-86) అనవోతారెడ్డి తమ్ముడు ఇతని రాజ్యకాలమున దేశము సుభిక్షముగ నుండెను ఇతడు అన్నదేవచోడుని అడచి, భీమలింగనికి కూతునిచ్చి పెండ్లిచేసెను 1375 నాటికి దక్షిణ కళింగమున సామంతరాజుల గెలిచెను 1376 లో వెలమలపై దండెత్తి గెలిచెను, 1385-86 లో కొంతరాజ్యమును విజయనగర రాజుల కోల్పోయెను

కుమారగిరిరెడ్డి (1386-1404) రాజ్యకాలమున రాజ్యము విస్తృతి నందెను దేశమున శాంతి నెల కొనెను ప్రజలు సుఖించిరి, 1395 లో కుమారగిరి విస్తృతమైన తూర్పు రాజ్యమును విడదీసి రాజమహేంద్ర వరము రాజధానిగా కాటయవేమారెడ్డి కిచ్చెను 1386 లో కాటయవేముడు కళింగముపై దండెత్తి మాన్లేది, వజ్రకూటము, వీరఘట్టము, రామగిరి గెలి చెను 1387 లో వెలమలకు, విజయనగర రాజులకు సంధి జానగెను 1390 ప్రాంతమున రెండవ కళింగ జైత్రయాత్రలో సింహాచలం, వింధ్యపర్వతములమధ్య గల రాజులు జయింపబడిరి గజపతి-వీరనరసింహ IV (1374-1424) కిడి కప్పము చెల్లించెను బహమనులు వంచెను కుమారగిరి వసంతరాయ బిరుదాంకితుడయి బహమనీ సుల్తాను (ఫిరోజ్‌షా 1397-1428) తో స్నేహముగ నుండెను. హరిహరరాయలు II తన కుమార్తె హరి హరాంబను కాటయవేముని కొడుకు కాటయ కిచ్చి పెండిలి చేసిరి

పెదకోమటి వేమారెడ్డి (1404-1420) ఇతడు సర్వజ్ఞ చక్రవర్తి అను బిరుదు వహించెను ఈ వీరనారాయణుడు దిగ్విజయము చేసినట్లు వర్ణనము వేమభూపాల విజయ ములో కలదు ఇతడు రాజమహేంద్రవర రెడ్డి రాజ్య ముతో శత్రుత్వము పూనెను వెలమలతోను, విజయ నగర రాజులతోను విరోధించి రాజ్య విస్తృతిని చేసెను అన్నదేవచోడుడు ఒండిరాజులతో స్నేహము చెరసెను రాజమహేంద్రవరపు రెడ్లపై దండెత్తి అపజయము గాంచెను బహమని సుల్తానుతో మైత్రి చేసికొనెను ఉత్తరమున కాశీవరకును, దక్షిణమున రామేశ్వరము వరకును పోయి దానధర్మములను చేసెను. ఇతనికి సర్వజ్ఞ చక్రవర్తి అను బిరుదు కలదు ఈతని యాస్థాన మున శ్రీనాథమహాకవి విద్యాధికారిగ నుండెను వాణిజ్య వంశధరుడగు అవచి తిప్పయ (తిరుమలనాథ) సెట్టి సుగంధవస్తు భాండాగారమునకు అధ్యక్షుడుగా నుండెను.

రాచ వేమారెడ్డి (1420-1432) : కొండవీటి రాజులలో కడపటివాడు 1428-29 ప్రాంతమున శ్రీనాథుని వెలమ లింగమనేని కడకంపి 'నందికంత పోతరాజు' అను రెడ్లకత్తిని తెప్పించెను ఇతడు ప్రజాకంటకుడు కానందున ఒక భటునిచే చంపబడెను విజయనగరదేవరాయలు II కొండవీటి రాజ్యమును ఆక్రమించెను 1432 నాటివి విజయనగర శాసనములు కొండవీటిలో గలవు

రాజమహేంద్రవర రెడ్డి రాజ్యము (1395-1450)

కాటయవేమారెడ్డి (1395-1416) : ఇతడు కుమారగిరిరెడ్డికి ప్రధానియు, సేనాపతియునై యుండెను తన ప్రభువు మరణించిన తరువాత కొండవీటికి శత్రువయ్యెను అన్న దేవచోడుడు, పెదకోమటి వేమారెడ్డి యొక్కయు, వెలమరాజుల యొక్కయు సాయముతో కాటయవేముని ఓడించి, 'పూర్వ సింహాసనాధీశ్వర' అను బిరుదు వహిం చెను. కాటయవేముడు దేవరాయల సహాయముతో అన్నదేవుని ఓడించెను అన్నదేవుడు తురుష్కుల సాయ మును సంపాదించెను గుండుగొలను యుద్ధములో కాటయవేముడు హతుడయ్యెను. విజయనగర సైన్య ములు ఓడిపోయెను 1407 లో కాటయవేముడు కళింగముపై దండెత్తి గెలిచెను తురుష్కులతోపాటు పద్మనాయకరాజులు కాటయవేముని శత్రువులు హరి హరరాయలు, దేవరాయలు I ఇతని మిత్రులు, బంధువులు

కుమారగిరిరెడ్డి (1416) : కాటయవేముని కొమ రుడు స్వల్పకాలము పాలించి మృతుడయ్యెను అంతట అతని సోదరి అనితల్లి రాజమహేంద్రవర రెడ్డి రాజ్య మునకు రాణి అయ్యెను

అనితల్లి (1416-1450) : కాటయవేముని కూతురు. ఈమె పక్షమున మామగారు అల్లాడరెడ్డి (1416-25) రాజ్యమును రక్షించుచుండెను. తరువాత రాణితో నామె భర్త వీరభద్రారెడ్డి (1425-50) రాజ్యము చేసెను. అల్లాడరెడ్డి భార్య అనవేమారెడ్డి దౌహిత్రి. అల్లాడరెడ్డి రెండవపుత్రుడు వీరభద్రారెడ్డి అనితల్లిని వివాహమాడెను. బహామనీ సుల్తానును, చోడులను, వెలమలను ఓడించెను. 1417 నాటికి అన్నదేవుని, అతని కుమారుడు వీరభద్రుని పౌరుషపూర్ణము కళింగముపై దండెత్తి ఝూడె సత్తమాడెములు, బారువా, దొంతి, అంతుర్నాడు, ఒడ్డాది, రంభ అనువాటిని గెల్చి 'గజపతిదళ విభాళ' అను బిరుదును గాంచెను. 1420 లో బహామనీసుల్తాను - ఫిరోజిషాను ఓడించెను. మాళ్వాసుల్తాను అల్పఖాన్ లేక హోషాంగ్ కళింగ దండయాత్రనుండి మరలివెళ్ళునపుడు అల్లాడరెడ్డిచే ఓడినవాడయ్యెను. అల్లాడరెడ్డికి దేవరాయలు మిత్రుడు అల్లాడరెడ్డి పెదకోమటి వేముని యుద్ధములో నోడించెను

అనితల్లి, వీరభద్రారెడ్ల పాలనలో వీరభద్రుని అన్నగారు వేమారెడ్డి రాజ్యము నడిపించుచుండెను వేమారెడ్డి విజయములు గమనింపదగినవి రెడ్డి సైన్యములు బంగాళములో సింహాచలం వరకు వెళ్ళెను రెడ్డిరాజ్యము ఈ కాలమున ఉచ్చదశయందుండెను. ప్రజల సౌఖ్య సంపదలను శ్రీనాథుడు తన కావ్య రాజములలో వర్ణించియున్నాడు

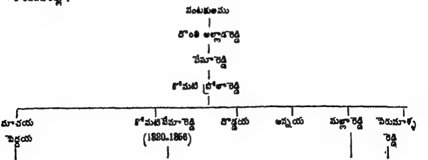
1428 ప్రాంతమున వేమ వీరభద్రారెడ్లు కళింగదైత్ర యాత్రకై వెడలి తిడికోట, మాకవరము, సత్తమాడెములు, ఝూడె, కలువపల్లి, ఒడ్డాది, కటకము గెలిచిరి వీరు శృంగవరపుకోట, తోటుగడ్డ జయించి సముద్ర తీరమున జయస్తంభములను నిల్పిరి. చీకటికోట గెలిచి చిల్కసముద్రమును దాటి, కళింకోట, కన్నకొండ గెలిచిరి భానుదేవుడు IV రెడ్లతో సంధిచేసికొని కప్పము కట్టుచుండెను. కపిలేశ్వర గజపతి 1437-44 ప్రాంతమున రెడ్లపై దండెత్తి ఓడింపబడెను యుద్ధములో రెడ్లకు దేవరాయల సైన్యములు తోడ్పడెను 1426-27 లో రెడ్లు వెలమ దండయాత్రను తిరుగ గొట్టిరి. రెడ్లు బహామనీ అహామదుషా (1422 - 85) మిత్రులు వీరభద్రారెడ్డి సందువా సుల్తాను స్నేహితులు దేవరాయలు II, మల్లికార్జున రాయలు (1444 - 47) గజపతుల నడ్డుటకు రెడ్లకు సాయపడుచుండిరి

1450 లో కపిలేశ్వర గజపతి రెడ్డి రాజ్యమును గెలిచి, 1455 లో కొండవీటిని గెలిచి, 1465 నాటికి తూర్పు తీరమునంతటిని తన పాలనము క్రిందికి తెచ్చెను రాజ ప్రతినిధులను నిల్పెను ఇటుల ఆంధ్రదేశమున రెడ్లపాలన మంతరించెను

కా వి యు.

రెడ్డిరాజుల వంశములు

I కొండవీటిరెడ్లు :

మాచయపెద్దయ — రెడ్డిపోత, కోమటేంద్ర, నాగరెడ్డి

కోమటేంద్ర — వేమారెడ్డి (1404-20), మాచతిప్ప

వేమారెడ్డి (1404-20) — రాచవేమన (1420-32)

కోమటివేమారెడ్డి (Contd) — అనపోతరెడ్డి (1358-71), దొడ్డాంబిక — కాటయ II, అన్నమాచ, అన్నవేమ (1371-86), వేమసాని

అనపోతరెడ్డి — కుమారగిరి (1386-1404) — వీరాన్నపోత

దొడ్డాంబిక — కాటయ II — కాటయవేమ

మల్లారెడ్డి — పినకోమటి, అన్నదేవ

అన్నదేవ — మల్లారెడ్డి

పినకోమటి — శ్రీశ్రీగిరి, రాచవేమ, మాచ, అన్నదేవ, పెద్ది

శ్రీశ్రీగిరి — కోమటి, శ్రీగిరిమల్లి, అనవేమ, నారాయణ

కోమటి — తిప్పయరెడ్డి, తిప్పయ శ్రీగిరన్న, రామయ్య, దేవరాయడు, నారాయణదేవర

మాచ — కోమటివేమ, మల్లిశ్రీగిరి

కోమటివేమ — సోమేశ, శివలింగభూపతి

పెరుమాళ్లరెడ్డి — వేన్నారెడ్డి, అన్నారెడ్డి, మల్లారెడ్డి

II రాజమహేంద్రవరపు రెడ్లు :

(i)

వంటకులము — కాటయ — మార

మార — రామ, కాట

కాట — పెదవేమారెడ్డి, కాటయవేమారెడ్డి (1395-1416)

కాటయవేమారెడ్డి (1395-1416) — కుమారగిరి (1416), కాటయ (భార్య) - హరిహరాంబ, అనితల్లి (1416-1445)

(ii)

పొల్వలిగోత్ర — కోట (వెల్లూరి ప్రభువు) — పెరుమాండి

పెరుమాండి — అల్లయ, పెదకోట, అనపోత, దొడ్డయ, పినకోట

దొడ్డయ — ప్రోల, కోటయ, అల్లాడ (1416-25)

ప్రోల — కుమారగిరి, అనపోత

అల్లాడ (1416-25) — వేమారెడ్డి, వీరభద్రారెడ్డి (1426-45), దొడ్డ, అన్న

ఆంధ్రదేశ చరిత్రము IV (*1675-1800*) :- క్రీ శ. 1675 నాటికి భారతదేశము నేలు మొగలాయి చక్రవర్తి ఆలంఘీరు పాదుషా లేక ఔరంగజేబు మిగుల బలవంతుడై దక్షిణాపథమునంతయు తన సామ్రాజ్యమున కలుపుకొన యోచించెను. అప్పటికి గోదావరికి దక్షిణమున తూర్పు సముద్రతీరమువరకు గల విశాలదేశమును గోల్కొండ సుల్తానులు పరిపాలించుచుండిరి వీరి రాజప్రతినిధి శ్రీకాకుళము (చికాకోలు)లో నుండెను వీరి సేనాధిపతులు మద్రాసు చుట్టుపట్ల కర్ణాటకమని పిలువబడు దక్షిణమండలములనుగూడ క్రీ శ 1647 లో జయించి నప్పటినుండియు అక్కడిరాజులు, నాయకులు, పాళెగార్లు గోల్కొండకు లోబడిరి చెన్నపట్టణములో నొకకోట కట్టుకొని వ్యాపారము చేయుచున్న ఇంగ్లీషు వర్తక కంపెనీవారుకూడ గోల్కొండ సుల్తానునకు కప్పముగట్టిరి. అనంతపుర మండలమును హండేరాజులు పరిపాలించుచుండిరి కడప, కర్నూలు మండలములను నవాబులు పరిపాలించుచుండిరి వీరందరును గోల్కొండ రాజ్యమునకు సామంతులుగనే ఉండిరి

క్రీ శ 1674 లో శివాజీమహారాజు స్వతంత్ర మహారాష్ట్ర రాజ్యమును స్థాపనచేసి రాయగడ దుర్గమున పట్టాభిషిక్తుడై ఒకవంక బిజాపుర సుల్తాను రాజ్యమునకును ఇంకొకవంక మొగలాయి సామ్రాజ్యమునకును ప్రక్కలోని బల్లెమై విజృంభించెను

క్రీ శ 1676 లో శివాజీ గోల్కొండ సుల్తానుతో సంధిచేసికొని సైన్యములతో బయలుదేరి దక్షిణమున బిజాపురమువారిక్రింద జింజి మొదలగు జాగీరుల నేలుచున్న తన సవతితమ్ముడైన ఏకోజీ లేక వెంకోజీని ఓడించి అక్కడి దుర్గములను పట్టుకొని, బళ్ళారిని, కడపను కొల్లగొని, మొగలాయి సామ్రాజ్యమునారి ఉత్తరిలేకుండ చేసెదనని, బిజాపురపు సుల్తానుతో నొక సంధిచేసికొనుటతో అతనిరాజ్యము ఎక్కువగా బలవంతమయ్యెను తన తండ్రి షాజహాను కాలమునందే మొగలు సామ్రాజ్యమునకు లోబడి కప్పముగట్టుటకు అంగీకరించిన బిజాపూరు గోల్కొండ సుల్తానులిట్లు శివాజీతో కుట్రలు చేయుచుండుటవలన ఔరంగజేబునకాగ్రహము కలిగినను, ఆ సమయమున అతడు ఉత్తర భారతదేశమున అఫ్గన్ కొండజాతులను అణచుటలో నిమగ్నుడైయున్నందున దక్షిణాపథముపై తనదృష్టినిమరల్పలేకపోయెను శివాజీ క్రీ శ 1680 లో మరణించెను. ఔరంగజేబు దక్షిణాపథమునకువచ్చి అహమదు నగరమున విడిసి, క్రీ శ 1685 లో తన కొమారుని గోల్కొండపైకి పంపగా వారొక తాత్కాలికసంధి చేసికొనిరి ఔరంగజేబు క్రీ శ 1686 లో బిజాపుర సుల్తానును, 1687 లో గోల్కొండ సుల్తానును ఓడించెను ఈ రెండు రాజ్యములు మొగలాయి రాజ్యములో కలిసిపోయినవి అంతట ఔరంగజేబు కృష్ణానదికి దక్షిణమునగల దేశమును గూడ జయించి తన రాజ్యమున చేర్చెను ఆయన సేనాధిపతియగు గయాజుద్దీను కర్నూలును పట్టుకొనెను బళ్ళారి, కడప మండలముల నేలు నవాబు, చక్రవర్తికి లోబడెను కర్ణాటక ప్రాంతమంతయు మొగలాయి సామ్రాజ్యమున గలిసెను ఈ దక్షిణరాజ్యము నేలుటకు ఔరంగజేబు గయాజుద్దీనునే సుబేదారుగ నియమించెను అప్పుడు దక్కను సుబేదారు క్రింద 22 పరగణాలుండెను అందులో గోల్కొండ ఒక రాష్ట్రము

మొగలాయి సుబేదారుని ఫౌజదారు లను సేనాధిపతులే వివిధ ప్రాంతములకు పరిపాలకులైరి, అయితే పూర్వము గోల్కొండ సుల్తానుల క్రింద శిస్తులు వసూళ్ళు చేయుటకు గుత్తలు తీసికొనిన ప్రాతజమీందారులు శిస్తులియ్యక పేచీలు పెట్టుచున్నందున దేశములో కొన్ని చిల్లర యుద్ధములు చేయవలసి వచ్చుచుండెను

ఔరంగజేబు చక్రవర్తి క్రీ శ 1707 లో చనిపోయెను ఆయన కుమారులును మనుమలును అతని సింహాసనము నాక్రమించుటకు తగవులాడుకొన సాగిరి వివిధ ప్రాంతముల నేలు సుబేదారులును, సేనాధిపతులును బలవంతులై స్వతంత్రులు కాజొచ్చిరి

క్రీ శ 1718 లో చక్రవర్తియైన ఫరుక్‌సియ్యారు, మీర్ కమరుద్దీను చిన్‌ఖా అను నొక మహమ్మదీయ ప్రభువునకు నిజాం ఉల్ ముల్కు అను బిరుదమునిచ్చి అతనిని దక్కను సుబేదారునిగ చేసెను తరువాత నితడు మహమ్మదుషా చక్రవర్తి ఢిల్లీదర్బారులో వజీరయ్యెను కాని అక్కడి కుట్రలుచూచి క్రీ శ 1724 లో దక్షిణము

నకు మరలివచ్చి హైదరాబాదు సుబేదారీని స్వతంత్ర రాజ్యముగ పరిపాలింపసాగెను. ఇతడు మహారాష్ట్రులకు చౌతు, సర్దేశముఖి పన్నులు చెల్లించి వారి స్నేహముతో బలవంతుడయ్యెను. చక్రవర్తి ఇతనిని ఏమనలేకపోయెను. క్రీ శ 1739 లో పారశీక దళపతియైన నాదిర్షా, ఢిల్లీని కొల్లగొనగా, చక్రవర్తి మరింత దుర్బలుడై పోయెను. నిజాము, పేరునకు చక్రవర్తియొక్క సుబేదారుడుగ నుండెనేకాని నిజమునకు స్వతంత్ర ప్రభు వయ్యెను.

గోలకొండ రాష్ట్రమున ఆర్కాటు, కర్నూలు, రాజమహేంద్రవరము, శ్రీకాకుళము నవాబులకు చెందిన నాలుగు రాజ్యభాగములుండెను. నిజాము రాజమహేంద్రవరము, శ్రీకాకుళము (చికాకోలు) పరగణాలకు అన్వరుద్దీను అను నతని నవాబుగ చేసెను. అతనిక్రింద రుస్తుంఖాను అను జిల్లాదారుడు క్రీ శ 1732 మొదలు ఏడు సంవత్సరములు రాజమహేంద్రవరమును, దానికి దక్షిణమునగల నాలుగు జిల్లాలను నిరంకుశముగ పాలించెను. ప్రజలను పీడించియు, భూమి శిస్తులను, మోతర్ఫాను వసూలుచేసి సర్కారునకు క్రమముగా చెల్లించని జమీందారులను [illegible] వధించియు, వారి పుర్రెలను సున్నపు రాళ్ళ స్తంభములలో పొదిగియు అతడు లోక భీకరుడయ్యెను. ఇట్టి స్తంభములను "కల్లామినారు" అనిరి. అట్టివాటిని ఏలూరులోను ఇతర ముఖ్య పట్టణము లందును అతడు కట్టించినాడు. అతనినిచూచి జమీందారులు గడగడలాడిరి.

నిజాముల్ ముల్కు అసఫ్ జా క్రీ శ 1748 జూను 1 వ తేదీన చనిపోయెను. అప్పు డతని పెద్దకుమారుడు ఢిల్లీలో నుండెను. రెండవకుమారు డయిన నాజరుజంగు తనను దక్కను సుబేదారునిగ ప్రకటించుకొనెను. పోటీగ నిలుచున్న మేనల్లుడు ముజఫరు జంగును ఆర్కాటులో ఖైదుచేసి యుంచెను. అంతట నిజాము సింహాసనమును గూర్చిన తగవులు బయలుదేరెను.

ఆ సమయమున ఈ దేశములో వర్తకము చేసికొనుటకు వచ్చిన పాశ్చాత్యులలో ఫ్రెంచి కంపెనీవారికి మచిలీబందరులో నొక వర్తకస్థాన ముండెను. ఇది పుదుచ్చేరిలోని ఫ్రెంచికంపెనీవారి గవర్నరుజనరలుకు లోబడిన వర్తకస్థానము. అప్పుడు ఫ్రెంచి గవర్నరు జనరలుగా నుండిన డూప్లె మిక్కిలి తెలివిగలవాడు. దక్షిణభారత దేశము నందలి రాజులు, నవాబులు, జమీందారులతో పోరాడుకొనుచుండుటయు, వారి సైన్యములు సుశిక్షితములైనవి కాక అల్లరి మూకలుగనుండి సుశిక్షితమయిన పాశ్చాత్య సైనికుల తుపాకి దెబ్బలకు నిలువలేనివై యుండుటయు గ్రహించిన డూప్లేకు వీటి నుపయోగించు నవాబుల వలనను, రాజుల వలనను రాజ్యలాభమును పొందవచ్చు నని తోచెను. అతడు రాజ్యతంత్రము ప్రయోగించి చరిత్ర ప్రసిద్ధుడైనాడు.

దక్కను సుబేదారికొరకు అసఫ్ జా రెండవ కుమారు డగు నాజరుజంగు, అసఫ్ జా దౌహిత్రుడయిన ముజఫరు జంగు తగవు లాడసాగిరి. నాజరుజంగు ఇంగ్లీషువారి సహాయమును పొంది ముజఫరుజంగును కారాగారమున బంధించెను. నాజరుజంగు చంపబడెను. అంత ముజఫరు జంగు ఫ్రెంచివారి సాయముతో విముక్తి చెంది సుబేదారు డయ్యెను. తనను చెరలోనుంచిన నాజరుజంగును ప్రతిఘటించి తనకుచేసిన ఉపకారమునకు ప్రతిఫలముగా ముజఫరుజంగు ఫ్రెంచివారికి మచిలీపట్టణమును, దివి సీమలను అర్పించి, వారి నాణెములు తన రాజ్యమున చెలామణి యగునట్లు చేయించి, కృష్ణానదికి దక్షిణమునగల రాజ్యమునకు డూప్లేగారిని గవర్నరునుగా నియమించెను. ముజఫరుజంగు అనంతరము ఫ్రెంచివారి సహాయముతో నిజాముల్ ముల్కు మూడవకుమారు డయిన సలబత్ జంగు దక్కను సుబేదారు డయ్యెను. ఇతడును ఫ్రెంచి వారిపట్ల కృతజ్ఞుడై క్రీ శ 1752 లో మచిలీపట్టణ సర్కారున కంటియున్న కొండవీడు రాష్ట్రమును వారి కిచ్చెను. ఇట్లు కృష్ణానదికి రెండువైపులగల దేశమును, మచిలీబందరు, నిజాము పట్టణము, మోటుపల్లి రేవులును ఫ్రెంచివారి వశమునై యుండెను. నిజాము దర్బారులో ఆయన దివానునకు కల గౌరవముకన్న ఫ్రెంచి సేనాధిపతియైన బుస్సీ దొరగారికే హెచ్చు గౌరవము జరుగ సాగెను. ఫ్రెంచివారి సైన్యములను పోషించుటకై సలబతుజంగు వారికి కొండపల్లి, ఏలూరు, రాజమహేంద్రవరము, శ్రీకాకుళము పరగణాలను ఇచ్చెను. ఇట్లు ఫ్రెంచి వారికి సముద్రతీరమునగల 600 మైళ్ళ దేశమంతయు చిక్కెను. అప్పటికి భారతదేశమున వ్యాపారము చేయ వచ్చిన ఏ పాశ్చాత్యులకును ఇంతరాజ్యము లేకుండెను.

అటానే విశాఖపట్టణమండలములోని విజయనగరము వారి సంస్థానము మిక్కిలి గొప్పది. క్రీ శ 1710 మొదలు 1762 వరకు విజయనగర సంస్థానమును పరిపాలించిన పెదవిజయరామరాజుగారు తమ రాజధానిని పొట్నూరినుండి విజయనగరమునకు మార్చి, అచట ఒక కోటనుగట్టి చుట్టుప్రక్కలందు గల జమీందారులను లోబరచుకొని ఆ ప్రాంతములలో మిగుల బలవంతులుగ నుండిరి. విజయనగరము జమీందారికి ప్రక్కగా శ్రీకాకుళములోనున్న నిజాముఫౌజుదారుడీయన సహాయము నపేక్షించుచుండెను.

పైన పేర్కొనబడిన సందర్భములో విశాఖపట్టణము, గోదావరి మండలము మొదలుగాగల దేశభాగములను నిజాము ఫ్రెంచివారి కియ్యగా వారు దానిని స్వాధీన పరచుకొనుటలో నిజాముఫౌజుదారుడు ఆటంకములు కలిగించుట జూచి, బుస్సీదొర పెదవిజయరామరాజుగారికి ఆ రెండుజిల్లాలను చౌకబారు శిస్తుకు గుత్తకిచ్చెదనని చెప్పి ఆయనను తనవైపునకు త్రిప్పుకొనెను. అంతట అక్కడి జమీందారులను అణచుటకు బుస్సీ బయలుదేరి వచ్చెను. విజయరామరాజుగారు తమ విరోధులయిన బొబ్బిలి జమీందారి నేలు వెలమ దొరలే అక్కడి జమీందారుల ధిక్కారమునకు కారణభూతులని బుస్సీగారికి చెప్పగా, అతడు బొబ్బిలిమీదికి క్రీ శ 1757 లో దండయాత్రచేసి కోటను నేలమట్టముచేసెను. బుస్సీ పాత జమీందారీలను రద్దుచేసినట్లు ప్రకటించియు, ఫ్రెంచివారికి లోబడిన వారికి సన్నదుల నిచ్చి దేశాదాయములో పది యవవంతు చెల్లించువద్ధతిలో వారికి మామూలుగా చెల్లు మర్యాదలను, రుసుములను ఉండనిచ్చెను. బొబ్బిలివారి వంశమున మిగిలిన చినరంగారావుగారిని మరల జమీందారునిగా బుస్సీగారు చేసిరి. బొబ్బిలి యుద్ధానంతరము పెదవిజయరామరాజుగారు వధింపబడిరి. వారి తరువాత ఆనందరాజుగారు జమీందారు అయి శ్రీకాకుళము మొదలు రాజమహేంద్రమువరకు ప్రభువు అయిరి.

క్రీ శ 1758 లో ఫ్రెంచి గవర్నరు జనరలయిన కవుంటులాలీగారు బుస్సీగా రీ ప్రాంతములం దుండుట వలన ప్రయోజనములను గుర్తింపలేక, కర్ణాటకములో తమకున్న ఫ్రెంచిస్థావరములకు కలుగుచున్న అలజడిని తప్పించి వాటిని స్థిరీకరించు నిమిత్తమై ఆయనను దక్షిణ ప్రాంతమునకు బదలాయించెను. దీనితో ఇంతవరకు మంచి అదనుకొరకు వేచియున్న ఇంగ్లీషు వర్తకసంఘము వారికి పిలుపిచ్చెను ఆనందరాజుగారే వారి సాహాయ్య నించిరి. అంత ఇంగ్లీషువారు ఉత్తర సర్కారులలోనికి చొచ్చుకొనివచ్చి, మచిలీపట్టణమును పట్టుకొనిరి. అంత ఎనిమిది సంవత్సరములు కష్టపడి బుస్సీ నిర్మించిన ఫ్రెంచి రాజ్యము విచ్ఛిన్న మయ్యెను.

బుస్సీ ఈ ప్రాంతమునందు శిస్తు నిర్ణయముచేసి, ప్రభుత్వ పద్ధతులు చక్కగా జరుగునట్లు కట్టుబాటులు చేసెను. అతనికాలమున శ్రీకాకుళము, రాజమహేంద్రవరము వరగణాలలో శిస్తులు రెట్టింపునకు పెరిగెను. జమీందారీలు దేశములో శాంతిని, భద్రతను కాపాడుటకు బాధ్యతవహించవలసి వచ్చెను. పాలనకు మూడు పంటలు ప్రభుత్వమునకును, రైతులకును మధ్య పంపిణీ చేయుటకును, మరాటీదండు మొదలయిన శత్రువుల వలని భయములేకుండ కాపాడుటకును, జమీందారులు పంద్రెండు వేల కాల్బలమును సిద్ధముగా నుంచుటకును, బుస్సీ కట్టుబాట్లు చేసెను. బుస్సీ తన అధికార గౌరవమును నిలువబెట్టుకొనుటకొరకును, తన సౌఖ్యముకొరకును, కావలసిన సొమ్ముకన్న హెచ్చుసొమ్మును తనక్రింద వినియోగించుకొనలేదు. దేశములో అక్రమములు చేయువారికి బుస్సీ పేరు సింహస్వప్నముగా నుండెను.

ప్రభుత్వమువారి ఆజ్ఞాప్రకారము బుస్సీ తన ఫ్రెంచి సైన్యమును తీసికొని తరలిపోగా, నిజాము సలబతుజంగు దిక్కులేని వాడయ్యెను. ఈ యదనును గ్రహించి సలబతుజంగు తమ్ముడు నిజామలీఖాను రాజపదవిపై కన్నువైచి తత్సంపాదనాప్రయత్నములు చేయసాగెను. అందుచే జయముమీద జయములను పొందుచు, ఫ్రెంచి వారికి నిలువ నీడలేకుండ చేయుచున్న ఇంగ్లీషువారిని సలబతుజంగు ఆశ్రయించి క్రీ శ 1759 లో వారితో ఒక సంధిచేసికొనెను. ఆ సంధిప్రకారము నిజాము సలబతుజంగు మచిలీపట్టణముక్రింద నుండిన 80 మైళ్ళ సముద్రపు భూభాగమెల్ల ఇంగ్లీషువారికి స్వాధీనము చేసెను. మిగిలినదేశము పేరునకు నిజాముక్రిందనున్నను, ఇంగ్లీషువారి పలుకుబడియే అక్కడ చెల్లుచుండెను. ఐతే

నిజామలీఖాను ఇంగ్లీషు కంపెనీవారి సహాయముతో క్రీ శ 1761 లో నిజాము సలబతుజంగును రాజ్య భ్రష్టుని చేసెను

క్రీ శ 1761 లో అఫ్‌జా వాళ్లవ కుమారుడు నిజామలీఖాను దక్కనుకు సుబేదారుడై నిజాము బిరుదు వహించెను ఇంగ్లీషు కంపెనీవారు తనకు సైనిక సహాయముచేయు పద్ధతిపై ఇతడు 1768 లో శ్రీకాకుళము, రాజమహేంద్రవరము, ఏలూరు, కొండపల్లి అను నాలుగు సర్కారులను వారికిచ్చెను ఈరాజ్యమును వారు స్వయముగా పరిపాలించుటకు కాక, తాను కోరినప్పుడు తమకు స్వాధీనపరచు పద్ధతిపై ఆ ప్రాంతమును నిజాము సరదారుడైన బసాలతుజంగు క్రిందనే యుంచిరి ఫ్రెంచివారెవ్వరును ఈ దేశములోనికి రాకుండ చేయుటయే ఇంగ్లీషువారు అప్పుడు తలపెట్టిన ముఖ్య కార్యము

బంగాళమున ప్లాసీయుద్ధములో విజయము పొందిన పిమ్మట క్లైవు బలవంతుడై ఢిల్లీ చక్రవర్తితో రాయబారములు జరుపగా ఇంగ్లీషు కంపెనీవారిని ఢిల్లీ చక్రవర్తి బంగాళము, బీహారు, ఒరిస్సా పరగణాలకు క్రీ శ 1765లో దివానులుగ చేసెను ఆ సందర్భమున క్లైవు, చక్రవర్తి వలన ఉత్తర సర్కారులకు కూడ ఒక సన్నదు సంపాదించెను అతడు ఈ సంగతిని మచిలీబందరులో ప్రకటించి ఫ్రెంచివారీ ప్రాంతములకు రాకుండ చేసెను అయితే ఈప్రాంతములన్నింటికిని నిజముగా పరిపాలకుడు దక్కను సుబేదారుడైన హైదరాబాదు నిజామే. అందుచేత అతనితో ఇంగ్లీషు కంపెనీవారు క్రీ శ 1766 లోను 1768 లోను సంధి రాయబారములు జరిపి, ఆయనకు సైనికసహాయము చేయుపద్ధతితో, ఉత్తర సర్కారులకు ధ్రువమైన కౌలు పొందిరి. కాని దానిని వెంటనే తాము స్వాధీనపరచుకొనక, తమకు ఎప్పుడుకావలసిన అప్పుడు వశపరచుకొను పద్ధతిపై బసాలతుజంగు అను నిజాము సర్దారు క్రిందనే ఉంచిరిగదా! ఆ ఏర్పాటు 1769 లో అంతమయ్యెను అంతట కంపెనీవారు ఉత్తర సర్కారులను స్వయముగా పరిపాలింపసాగిరి అంతవరకును గుంటూరు మండలము మాత్రము నిజామల్లీఖాను సోదరుడైన బసాలతుజంగు క్రింద నుండెను దానిని కూడ కంపెనీవారు క్రీ శ 1778 లో ఆయనవలన కౌలుకు తీసి కొనుటతో ఈ జిల్లాలన్నియు వారి వశమయ్యెను అంతట ఈ ప్రాంతము చెన్నపట్టణ రాజధానిలోని భాగముగా పరిపాలింపబడసాగెను.

ఇంగ్లీషువారి పరిపాలన: ఉత్తరసర్కారులు ఇంగ్లీషువారి వశమగునప్పటికి గ్రామపరిపాలనము, గ్రామసంబాయతుల ద్వారమున జరుగుచుండెను గ్రామమునసబు, కరణము, మణేదారు, తలారి మొదలగు అధికారులును, గ్రామమునకు కావలసిన పనులు చేయు వృత్తులవారును, ఆయకాండ్రనబడిరి భూమిపంటలో వీరికి స్వల్పభాగము లొసగబడుచుండెను పంటలో సర్కారుకు చెల్లవలసిన భాగమే కిస్తు అప్పుడప్పుడు జమీందారుల సిబ్బందులు ఇంకను సొమ్ముకావలెనని ప్రజలను బాధించుచుండెను

జమీందారీ ప్రాంతమందలి భూమియంతయు జమీందారుల క్రింద నుండెడిది కాదు ప్రతి జిల్లాయొక్క ముఖ్యపట్టణము చుట్టుపట్లనుండు భూములును సర్కారు భూములుగ నుండెను. వాటిని హవేలీ భూము లనిరి వాటిమీదవచ్చు ఆదాయము మహమ్మదీయ సైనిక వ్యయముక్రిందను, ఉద్యోగుల జీతబత్తెముల క్రిందను వినియోగింప బడుచుండెను

మహమ్మదీయుల కాలమున ఉత్తర సర్కారులలో నాలుగు న్యాయస్థానము లుండెను ఏలూరులోను, రాజమహేంద్రవరములోను "ఖాజీలు" క్రిమినలు నేర విచారణలు చేయుచుండిరి పెద్ద కేసులను విచారించుటకును, మరణదండన విధించుటకును, ఫౌజదారులు అమలుదారులుమాత్రమే అధికారము కలిగియుండిరి

ఈ దేశము తమ వశము కాగానే ఇంగ్లీషు కంపెనీవారు తమ ఏజంటులద్వారమునను, దుబాసులద్వారమునను, పరిపాలన జరుపసాగిరి వీరిపైన రాష్ట్రీయకవున్సిళ్లు అను కార్యాలోచనా సంఘములును, వానికి ఛీఫు అను ముఖ్యాధ్యక్షులును ఉండిరి వీరిపైన మద్రాసులోని గవర్నరుండెను క్రీ శ 1784 లో మద్రాసు గవర్నరును కలకత్తాలోని గవర్నరు జనరలు అధికారమునకు లోబరచిరి 1786 లో చెన్నపట్టణమున నొక రివిన్యూ బోర్డు నేర్పాటుచేసిరి 1794 లో అదివరకు అమలు జరుగుచున్న పరిపాలనా పద్ధతిని మార్చి ప్రతి జిల్లాకును కలెక్టర్ల నేర్పాటుచేసిరి నేరములను విచారించుటకు మేజి

ష్ట్రీటులును, సివిలు తగాదాలను తీర్మానించుటకు మున సబులును, సదరమీనులును, వారిపైన అదాలతు న్యాయ స్థానములును ఏర్పాటు చేయబడెను ఇవన్నియు కంపెనీ వారి కోర్టులు చెన్నపట్టణములో, ఇంగ్లాండుదేశ రాజ్యాధికారము క్రింద పరమోన్నత న్యాయస్థానము 1800 లో నెలకొల్పబడినది క్రీ శ 1823 లో కంపెనీవారు ఉత్తర సర్కారులపైన నిజామునకు ప్రతి ఏట చెల్లించు పేష్కషుకు బదులుగా రు 11,66,666 రూపాయలు ఒకే మొత్తముగా చెల్లించి సర్వాధికారులయిరి అప్పటినుండి 1859 సం వరకును ఈ ప్రాంతము విశాఖపట్టణము, రాజమహేంద్రవరము, మచిలీపట్టణము, గుంటూరు, నెల్లూరు అను అయిదు జిల్లాలుగా విభజింపబడి చెన్నపట్టణ రాజధానిలో చేరియుండెను

జమీందారీలు ఉత్తర సర్కారులు ఇంగ్లీషు కంపెనీ వారి వశము అగునాటికి గంజాముజిల్లాలోని పర్లాకిమిడియు, విశాఖపట్టణములోని విజయనగరము, జయపురము, బొబ్బిలి జమీందారీలును, గోదావరిజిల్లాలోని పెద్దాపురము, మొగలితుర్రు, పిఠాపురము, గూటాల, పోలవరము, కోటరామచంద్రపురము మొదలయిన జమీందారీలును, కృష్ణాజిల్లాలోని నూజవీడు జమీందారీలును ముఖ్యమైనవిగనుండెను నెల్లూరుజిల్లాలోని వేంకటగిరి, చిత్తూరుజిల్లాలోని కాళహస్తి, ఉత్తరార్కాటులోని కార్వేటినగరము జమీందారీలుకూడ తెలుగు జమీందారీలే

ఉత్తర సర్కారులలోని జమీందారులు మట్టికోటలను గట్టుకొని రాజబిరుదములను వహించి, రాజలాంఛనములతో రాజభోగముల ననుభవించుచు, రైతులను పీడించి పుచ్చుకొనుచున్న సొమ్మును దుర్వినియోగముచేసి, తాము సర్కారుకు ఇవ్వవలసిన శిస్తులు బకాయిపెట్టి, పేచీలు పెట్టుచు అక్రమములు చేయుచుండిరి పూర్వపు మహమ్మదీయ నవాబుల అధికార పురుషులు సొమ్ముపుచ్చుకొని జమీందారులను బాధించుచుండిరి దేశము తమ స్వాధీనమైన పిమ్మట, ఇంగ్లీషుకంపెనీవారు జమీందారులు తమకు చెల్లింపవలసిన శిస్తు మొత్తమును నిర్ణయించి, వానిని కఠినముగా వసూలుచేయుచుండిరి కొన్ని జమీందారీలవలన మొత్తము ఆదాయములో మూడింట రెండువంతులుకూడ వసూలు చేయసాగిరి క్రీ శ. 1786 లో అతివృష్టివలన పంటలు పాడుకాగా జమీందారులు సర్కారు శిస్తులు చెల్లించలేక బాకీలుపడిరి కొందరు మెల్లగా బాకీలను పరిష్కరించిరి కొందరు పరిష్కరింపలేక పేచీలుపెట్టిరి ఆ సందర్భములో కంపెనీవారు కొన్ని జమీందారీలను వశము చేసికొనిరి

కంపెనీవారు క్రీ శ 1802 లో జమీందారీ గ్రామములలోని రైతులవలన జమీందారులు వసూలుచేయతగిన శిస్తులను, జమీందారులు కంపెనీవారికి చెల్లించవలసిన పేష్కషును, శాశ్వతముగా నిర్ణయముచేసిరి దీనికే పర్మనెంటు సెటిల్మెంటు అనిపేరు ఈ ప్రకారము శాశ్వతముగా పైసలాచేసి జమీందారులకు సన్నదు లిచ్చిరి జమీందారులు తరువాత అనేక ఉపాయముల నవలంబించి రైతులవలన వసూలుచేయు శిస్తులను హెచ్చించిరి క్రొత్తరుసుము లనేకములు వసూలు చేయసాగిరి అందువలన తగు కట్టుబాటులు చేయుచు ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వమువారు జమీందారీల చట్టమును చేయవలసి వచ్చెను

తెలుగుదేశములోని జమీందారీలలో నెల్ల గొప్పది విజయనగరము ఇందుమూడువేల ఎకరములభూమియు, 1252 గ్రామములును ఉండెను ఈ జమీందారీ నిజమునకొక సంస్థానమువలె నుండెను దీని విషయమునగూడ కంపెనీవారు క్రీ శ 1802 లో శాశ్వతమైన పైసలా జరిపి సన్నదు నిచ్చిరి తరువాత ఇంగ్లీషుప్రభుత్వమువారు క్రీ శ 1862 లో జమీందారుగారికి 'రాజా' అను బిరుదమును, 13 ఫిరంగులు కాల్పు గౌరవము నిచ్చిరి

మొగలితుర్రు జమీందారీ అప్పులలోపడి శిస్తులు చెల్లించలేకపోగా కంపెనీవారు వాటిని రద్దుచేసిరి పెద్దాపురము జమీందారీకూడ చాల గొప్పదేకాని అదికూడ బుణగ్రస్తమై శిస్తులు చెల్లించలేక విచ్ఛిన్నమైనది పిఠాపురము మాత్రము అభివృద్ధిచెందినది, కృష్ణామండలమున నూజవీడు జమీందారీ 1802 లో రెండుభాగము లయినది తరువాత వ్యాజ్యములు రాగా నూజవీడు సగభాగము 1879 లో మరల ఆరుభాగము లయినది వేంకటగిరి జమీందారులు హైదరాలీని ప్రతిఘటించి కంపెనీవారికి సహాయు లయినందువలన వారికి నమ్మినబంటు లయిరి

ఈ జమీందారులలో కొందరు రైతులను బాధించి సొమ్మును పిండి దుర్వినియోగముచేసిరి. కొందరు పాఠశాలలు మొదలగు ప్రజోపయుక్త సంస్థలను నిర్మించి ప్రఖ్యాతిగాంచిరి. విద్యాభివృద్ధికి విజయనగర మహారాజాగారయిన ఆనందగజపతిగారు చేసిన దాన ధర్మములు నవ జిల్లాలలోనేగాక చెన్నపట్టణమునకూడ నేటికి నిలిచియున్నవి.

రాయలసీమ. రాయలసీమలోని వివిధ మండలములు గోలకొండ సుల్తాను దండయాత్రల అనంతరము మహమ్మదీయ నవాబులకును, తరువాత మొగలు చక్రవర్తికిని లోబడెను. దేశమున రాజులు మారినను ఆయా ప్రాంతములలోని చిన్నప్రభువులు, నాయకులు, పాళెగార్లు మారలేదు. గ్రామపరిపాలనము పంత్రెండు అయగాండ్ర ద్వారమునను, పంచాయతుల ద్వారమునను ఎప్పటివలెనే జరుగుచుండెను. ఔరంగజేబు చనిపోయినపిదప వచ్చిన కల్లోలములలో మహారాష్ట్రుల దండయాత్రలవలన ఈ ప్రాంతములు బాధల ననుభవించెను. అటుపిమ్మట క్రీ శ 1766 లో మైసూరు రాజ్యమునకు పరిపాలకుడైన హైదరాలీ క్రీ శ. 1780 లో కడప నవాబును ఖైదుచేసి బళ్ళారి ప్రాంతముల నాక్రమించెను. హైదరాలీ అనంతరము టిప్పుసుల్తాను నిజాముతోను కంపెనీవారితోను క్రీ శ 1792 లో చేసికొనిన సంధివలన కడపలోని కొంత భాగమును, బళ్ళారిలోని కొంత భాగమును నిజామున కిచ్చెను. ఈ రెండు మండలములలోని మిగిలిన భాగము, టిప్పుసుల్తాను క్రీ శ 1799 లో మరణించగా, నిజాముదశమయ్యెను. అనంతపుర మండలమును పాలించుచుండిన పాండేరాజులను హైదరాలీ అణచివేసి దేశాక్రమణము చేయగా, ఇదియు తక్కిన మండలములవలెనే, టిప్పుకాలమున క్రీ శ 1792 లో కొంత భాగము, 1799 లో తక్కిన భాగము నిజాము వశమయ్యెను. ఈ మండలముల నన్నిటిని నిజాము తాను కంపెనీవారికి సైనికవ్యయముక్రింద ఇయ్యవలసిన సొమ్ముక్రింద, క్రీ శ 1800 సంవత్సరమున ఇచ్చివేసెను. అందువలన వీనిని దత్తమండలము లనిరి. తరువాత సర్ బిరుదమునందిన థామస్ మన్రోగారు ఈమండలములకు కలెక్టరై, ప్రజానురంజకుడై పరిపాలించెను. 1808 లో బళ్ళారిని కడప, బళ్ళారి జిల్లాలుగా చేసిరి. 1882 లో అనంతపుర మండలములో కొంతభాగమును బళ్ళారిలోచేర్చి, మిగత భాగమును అనంతపుర మండలముగ జేసిరి.

కర్నూలుజిల్లా మొగలాయి సేనాధిపతికి జాగీరుగా నొసగబడెను. అది అప్పటినుండి మహమ్మదీయ నవాబు పరిపాలన క్రింద నుండెను. క్రీ శ 1755 లో కర్నూలు నవాబు హైదరాలీకి లోబడి కప్పముగట్టుట కంగీకరించెను. 1799 లో టిప్పుసుల్తాను అనంతరము కప్పముగొను నధికారము నిజామున కొసగబడెను. 1828 లో కర్నూలు నవాబైన గులాంరసూలుఖాను తమపట్ల రాజద్రోహ మొనరించెనని కంపెనీవారు 1839 లో అతనిని ఖైదు చేసిరి. కర్నూలు బ్రిటిషు జిల్లాగా మారెను. చెంగల్పట్టు జిల్లా 1687 లో తక్కిన కర్ణాటక ప్రాంతముతోపాటు మొగలుసామ్రాజ్యమున భాగమై ఆర్కాటు రాజధానిగాగల కర్ణాటక నవాబుచే పరిపాలింపబడసాగెను. కర్ణాటక నవాబు ఇంగ్లీషు వారికి స్నేహితుడై అప్పులపాలైనందున కీజిల్లాను కంపెనీవారికి 1768 లో జాగీరుగానిచ్చెను. దీనిని కంపెనీవారు పరిపాలింపసాగిరి. నెల్లూరు కర్ణాటక నవాబు తమ్మునిక్రింద నుండెను. అతడు మొదట ఫ్రెంచివారితో చేరినను తరువాత 1759లో ఇంగ్లీషువారితో కలిసెను. 1781 లో ఈ మండలముపైన శిస్తువసూలు చేయు హక్కు నవాబు కంపెనీ కిచ్చెను. 1801 లో తక్కిన కర్ణాటకముతోపాటుగా దీనినికూడ నవాబు కంపెనీవారి కిచ్చివేసెను. ఇప్పుడు కోయంబత్తూరు అని వ్యవహరింపబడు ప్రాంతమును పూర్వము బారామహాలు అనిరి. అది హైదరాలీ వశము అయ్యెను. తరువాత టిప్పుసుల్తాను ఇంగ్లీషువారితో 1792 లో చేసికొనిన సంధి షరతు ప్రకారము దానిని వారి కిచ్చెను.

హైదరాబాదు నిజామురాజ్యము. - హైదరాబాదు నవాబు నిజామల్లీఖాను 1803 లో చనిపోగా ఆయన కుమారుడు సికిందరుజాహ నిజామయ్యెను. దక్కను సుబేదారుడుగా ఢిల్లీ చక్రవర్తి అంగీకారమునుపొందు నాటకము యథాప్రకారము జరుపబడెను. నిజాము, మునీరు ఉల్ ముల్కును ప్రధానమంత్రిగా చేసినను దివాను పేష్కారగు చందులాలుగారే అన్ని వ్యవహారములు జరిగింపసాగిరి. ఆయన ఇంగ్లీషువారికి అను

కూలుడు. నిజాము సైన్యము ఇంగ్లీషు ఉద్యోగుల వహాయముతో సంస్కరింపబడెను. సికిందరుజాహా పరిపాలన కడపటి భాగమున పాడయ్యెను. రాజ్యములో వివిధ ప్రాంతములందు శిస్తు వసూలు హక్కులు గుత్తకియ్యబడి ఆ గుత్తేదారులు కావించు ప్రజాపీడనము మితిమీరెను. ప్రభుత్వము బలహీనమయ్యెను. ఇంగ్లీషు వారికి శాశ్వతమైన దేశములో కల్లోలము కలిగెను. చాలి దోపిడిదొంగలు విజృంభించిరి. ఇంగ్లీషు సైన్యముల కల్లోలము పడచవలసి వచ్చెను. అంతట నిజాము సర్కారువారి కోరికపై జిల్లాలను వేరువేరుగా పరిపాలించుటకు ఇంగ్లీషు కలెక్టర్లు నియమింపబడిరి. ఈ సమయముననే కంపెనీవారు నిజాముకు 11,66,666 రూపాయలిచ్చి ఉత్తర సర్కారులకు సర్వాధికారులైరి.

సికిందరుజాహా 1829 లో చనిపోయెను. నాజరుద్దౌలా నిజామయ్యెను. అతడు ఇంగ్లీషు కలెక్టర్లను తీసివేయమని కోరెను. మరల దుష్పరిపాలనము, ప్రజాపీడనము ప్రారంభమయ్యెను. అశాంతి హెచ్చెను. దౌర్జన్యములు చెలరేగెను. చందులాలు 1843 లో తన పదవికి రాజీనామా నిచ్చెను. నిజాము నియమించిన మంత్రులు అసమర్థులైరి. నిజాము సైనిక వ్యయముక్రింద చాలాసొమ్ము బాకీపడి 1853 లో హైదరాబాదులోని రాయచూరు మొదలయిన కొన్ని జిల్లాలను కంపెనీవారి వశము చేసెను.

ఆకాలమున నిజాము కొలువులోనుండిన అరబ్బులు రోహిలాలు ఆయుధజీవులై కంటబడినవారిపై నెల్ల దౌర్జన్యములు చేయుచుండిరి. వారు చేయు నేరములను వారినాయకులే విచారించవలెనుగాని సామాన్యన్యాయస్థానములు విచారింప వీలులేదు. అందువలన వారుచేయు అక్రమములకు మితిలేకుండెను.

నాజరుద్దౌలా క్రీ శ 1857 లో చనిపోగా అఫ్జల్ ఉద్దౌలా (క్రీ శ 1857-69) నిజామయ్యెను. పూర్వపు మంత్రియైన సురాజ్ ఉల్ ముల్కుకు దగ్గరబంధువుడైన సాలారుజంగు ప్రధానమంత్రి యయ్యెను. ఇతడు చాల తెలివైనవాడు. దేశవ్యవహారములను చాల సమర్థతతో నిర్వహించుటయేగాక ఇంగ్లీషుప్రభుత్వము వారికి నమ్మిన బంటుగానుండి పేరుపొందినాడు.

ఆంధ్రదేశ ఆర్థిక పరిస్థితులు: భారతదేశమునకు ఇంగ్లీషువారు వర్తకము చేసికొనుటకు వచ్చునప్పటికి ఈ దేశములో చాల సన్నికములైన రవసెల్లాలు, జిలుగు వలువలు తయారగుచుండెను. మన పనివాండ్రు చాల నాజూకయిన వస్త్రములను తయారుచేయుచుండిరి. పాశ్చాత్యులకు ఈ వస్త్రములన్న చాల ప్రీతి. అందువలన వారు కోట్లకొలది విలువగల బంగారుతెచ్చి మనదేశములోని వస్త్రములు కొని ఎగుమతి చేయసాగిరి. ఆ కాలమున మన దేశములోని సన్నని నూలురవసెల్లాలు జగత్ప్రసిద్ధములై యుండెను. తెలంగాణమునందలి నాందేడులోను, తూర్పుకోస్తాయందలి పొందూరు మొదలగు ప్రాంతములలోను అతి సన్నని బట్టలే తయారగుచుండెను. నిజాము రాజ్యములోని వరంగల్లు, నారాయణపేట మొదలగుచోట్ల టస్సరు పట్టుబట్టలును, హైదరాబాదు, గద్వాలలో నూలు, పట్టు కలిసిన మష్రూ అను అపూర్వపు నేతబట్టలును తయారగుచుండెను. తెలంగాణమున చాలచోట్లకరిగించిన ఇనుములోను, ఉక్కుతోను అనేక వస్తువులుచేయుచుండిరి. నిర్మల, హైదరాబాదు, గద్వాల, వనపర్తి మున్నగు చోట్ల కత్తులును, తుపాకులును చేయుచుండిరి. మచిలీబందరులో కాలికో అను బట్టలను, తూర్పుకోస్తాలో రకరకముల నూలుబట్టలను తయారుచేసి ఎగుమతి చేయుచుండిరి. ఔరంగాబాదు, వరంగల్లులలో జంపకానాలు, ఉన్ని, పట్టు తివాచీలు నేయుచుండిరి. ఇంగ్లీషువారు మన నవాబులను, రాజులను ఆశ్రయించి కొంత పలుకుబడిని సంపాదించుకొని మన పారిశ్రామికులు తమకు చౌకగా సరకుల నమ్మునట్లు నిర్బంధించుచుండిరి. ఇట్టి స్థితిలో, ఇంగ్లీషువారికి మన దేశములో రాజ్యాధికారము కలుగు సమయమునకు వారిదేశములో యంత్ర పరిశ్రమ స్థాపింపబడి, యంత్రములపైని సరకులు తయారుచేయబడుచుండెను. అంతట మనదేశమునుండి అనేక విధములుగా తీసికొనివెళ్ళిన సొమ్ముతో యంత్ర పరిశ్రమల నభివృద్ధిచేసికొని మనదేశములోని సరకులకు పోటీగా యంత్రములమీద తయారయిన సరకులను చౌకగా అమ్మి మన పరిశ్రమలను నాశనముచేసిరి. క్రీ శ 1825 నాటికి మనదేశములో రవసెల్లాలను ఎగుమతిచేయు వ్యాపారము పూర్తిగా ఆగిపోయినది.

మధ్యభారతములో పొలిటికల్ ఏజంటుగానుండిన కెప్టెన్ విల్కిన్సన్‌గారు క్రీ॥ శ॥ 1888 లో హైదరాబాదు రెసిడెంటుగారికి వ్రాయుచు "నేతగాండ్రు నిచ్చగాండ్ర స్థితికి దిగిపోయినారు మనము యంత్రములమీద తయారుచేసిన మాలుబట్టలను ఈ దేశములోనికి తెచ్చి ముంచెత్తివైచినందువలన ఈ నేతగాండ్రనోటి అన్నము మనము పడగొట్టినాము" అనినాడు (Hyderabad Residency Records, Vol. 394, page 73)

ఇట్లు అనేకవిధము లయిన వస్తువులను యంత్రముల వయిన చౌకగా తయారుచేసి మన పరిశ్రమలన్ని నాశనము చేసిరిగాని ఉత్తర భారతమునను, తెలంగాణములోను "బిద్రీ" అను పంచలోహముల పళ్ళెములు,గిన్నెలు మొదలయినవానికి అతి మన్నికములయిన నగిషీలుచెక్కి, వెండిపూత పూసి తయారుచేయు చేతిపనిని ఇంగ్లీషువారు అనుకరింప లేకపోయినందున ఇప్పటికిని అది మిగిలియున్నది

రాకపోకల రవాణాలు ఆకాలమున సూరతునుండి గోలకొండకును, అక్కడినుండి మచిలీపట్టణమునకును, చెన్నపట్టణమునకును, గండికోటకును వర్తకులు సరకులను తీసికొనిపోవుచుండిరి ఆ కాలమున దేశములో అన్ని ముఖ్యపట్టణములకు రాకపోకలకు మార్గము లుండెను కాని కంకరరోడ్లు లేవు మనుష్యులు పల్లకీలలోను, గుఱ్ఱములపైనను ప్రయాణము చేయుచుండిరి సరకులను ఎండ్లపైనగాక, రెండుప్రక్కలకు దిగు కంట్లములు అను సంచుల ఎతలను మోయు వేలకొలది ఎడ్లపైనను, కంచరగాడిదలపైనను బిడారులుగా తీసికొనిపోవుచుండిరి ఆ కాలమున దేశమునందు శాంతిభద్రతలులేవు దారిలో బందిపోటుదొంగలు దోచుకొనుచుండిరి మార్గస్థులను మోసగించి గొంతుకలకు ఉరిపోసి చంపు థగ్గులుబిచ్చుల విధిగా తిరుగుచుండిరి అందువలన వర్తకులును ప్రయాణికులును ఆయుధపాణుల సహాయముతో పోవుచుండిరి

ఈ పరిస్థితులలో పిండారీదండులు బయలుదేరి గ్రామములను కొల్లగొని, ఇండ్లను తగులబెట్టి, స్త్రీలను చెరచి ప్రజలను బాధింపసాగిరి. వీరిలో మరాఠీదండులలోనివారే గాక మొగలుల కాలములో సైనికులుగా నుండి పనిలేక తిరుగుచు దోపిడి దుడిమరగిన మహమ్మదీయులును ఉండిరి వీరితో స్త్రీలుకూడ బయలుదేరి క్రూరకృత్యములు చేయుచుండిరి క్రీ॥ శ॥ 1814 నాటికి పిండారీల సైన్యమున 21,000 గుఱ్ఱపుదళము, 15,000 కాల్బలము ఉండెను పిండారీలు తెలంగాణమును, రాయలసీమను, ఉత్తరసర్కారులను దోచుకొనసాగిరి కంపెనీవారు తమరాజ్యమున వీరి అగడము ఎక్కుడయినందున వీరిపైన యుద్ధముచేసి చెదరగొట్టిరి క్రీ॥ శ॥ 1881-86 మధ్య కంపెనీవారు థగ్గులను పట్టుకొని రూపుమాపిరి

విద్యాభివృద్ధి ఇంగ్లీషువారి దేశమున తమంతట తాము ఇంగ్లీషు విద్య ప్రవేశపెట్టలేదు ప్రజలలో విద్యాభివృద్ధి గావింపలేదు కంపెనీవారు మొదట సంస్కృతము, అరబ్బి, పారశీ మొదలయిన భాషలలో పూర్వపు విద్యావిధానమునే పోషించిరి దేశీయులు కొందరు తమంతట తాము ఇంగ్లీషు నభ్యసించి, వారి కొలువులోచేరి ఇంగ్లీషు విద్య ప్రవేశపెట్టుడని కోరసాగిరి ఇంగ్లీషు దొరలకు దేశభాషలు నేర్పుట అవసరమైనందున చెన్నపట్టణమున కోటలో క్రీ॥ శ॥ 1812 లో "కాలేజి" యను పాఠశాలను కంపెనీవారు దొరలకొరకు స్థాపించిరి అందులో తెలుగు నేర్చిన దొరలు కొందరు తెలుగు వ్యాకరణములను ఇంగ్లీషులో రచించిరి నిఘంటువులను ప్రకటించిరి వారిలో క్యాంబెల్, విలియం బ్రౌను, సి పి బ్రౌను గార్లు ప్రముఖులు

చెన్నపట్టణమున ఆంధ్ర ప్రముఖు లయిన ఏనుగుల వీరాస్వామయ్య, కోమలేశ్వరపురం శ్రీనివాసపిళ్ళె, వెంకాకం రాఘవాచార్యులు మొదలయినవారు కలిసి 'హిందూ లిటరరీ సొసైటీ'ని స్థాపించిరి కంపెనీ పరిపాలనను గూర్చి అందులో ప్రజలు తమకష్టము లెవరికి చెప్పుకొనవలెనో తెలుపగల రాజకీయ పరిజ్ఞానమును ప్రజలకు కలిగింపదలచి చెన్నపట్టణము సుప్రీముకోర్టులో అడ్వకేటు జనరలయిన జార్జినార్టన్‌గారిచే క్రీ॥ శ॥ 1882-88 మధ్య ఉపన్యాసము లిప్పించిరి ఆ కాలమునవచ్చిన కరవులో వీరు చెన్నపట్టణమున బీదవారికి గంజి పోయుటకు ఏర్పాటులుచేసి ప్రజాసేవ చేసిరి పచ్చయ్యప్ప మొదలియారుగారి దానధర్మములను బయలుపరచి, హిందూబాలుర విద్యాభివృద్ధికి వాటిని వినియోగించునట్లు సుప్రీముకోర్టువారి ఉత్తరువు పొందిరి

ఈ పరిస్థితులలో తర్జనభర్జనలు జరిగినపిమ్మట ఇంగ్లీషు వారు తమకు ఇంగ్లీషునేర్చిన గుమాస్తాలు కావలసి యున్నందున ఎట్టకేలకు ఈ దేశమున ఇంగ్లీషుభాషను, విజ్ఞానమును బోధించు విద్యావిధానము స్థాపించుటకు క్రీ శ. 1835 లో నిశ్చయించిరి 1840 లో చెన్నపట్టణమున స్థాపింపబడిన ప్రభుత్వ పాఠశాలలో ఇంగ్లీషు, అరవము, తెలుగు బోధించుట కేర్పాటుచేయబడెను క్రీ శ 1842 లో వచ్చుయున్న పాఠశాల స్థాపింపబడి అట్టి ఏర్పాటులే చేయబడెను

క్రైస్తవమత ప్రచారము ఇంగ్లీషు కంపెనీవారి దేశము లోనికి చాలకాలమువరకు క్రైస్తవ మతబోధకులను రానియ్యలేదు హిందువుల మతాచారములవల్ల కంపెనీ వారు సామభూతితో ప్రవర్తించుచు హిందువుల దేవాలయములను కొన్నిటిని తామే నిర్వహించుచుండిరి ఇంగ్లీషు కలెక్టరులే దేవాలయములలోని అర్చకులను నియమించి నిత్యధూపదీప నైవేద్యముల కేర్పాటులు చేయుచు దగ్గరనుండి ఉత్సవములు జరిపించుచుండిరి దేవాదాయముల పరిపాలనముగూర్చి క్రీ శ 1817 లో ఒకచట్టముకూడ చేయబడెను

ఇట్టిస్థితిలో 1813 తరువాత క్రైస్తవ మత బోధకులీ దేశమునకు వచ్చి విద్యాబోధనముద్వారమున క్రైస్తవ మతప్రచారము చేయసాగిరి పాఠశాలలందలి పిల్లల మనస్సులు విరిచి వారిలో విపరీతభావములు కలిగింపసాగిరి హిందూదేవాలయములను క్రైస్తవ పరిపాలకులు నిర్వహించుట బాగుగలేదని ఆందోళనముచేసి దానిని మాన్పించిరి తిరుపతి మొదలగు దేవస్థానములు మహాంతున కప్పగించి కంపెనీవారు తొలగిరి క్రైస్తవ మతప్రచారకులకు కంపెనీ పరిపాలనమున పలుకుబడి హెచ్చెను ఉద్యోగుల సహాయముతో వారు దేశీయులను క్రైస్తవమతమున గలుపుకొన ప్రయత్నించిరి ప్రభుత్వ పాఠశాలలందు బైబిలు బోధించునట్లు చేయుటకై ప్రయత్నించిరి కాని అదిజరుగలేదు అయినను, బైబిలునుగూర్చి ప్రశ్నలువేసి జవాబులు చెప్పలేనివారిని పరీక్షలలో తప్పించసాగిరి తప్పినవారికి ఉద్యోగము లొసగరయిరి కనుక బైబిలు నేర్చుకొనుట తప్పనిసరి యయ్యెను క్రైస్తవమతమున గలిసినవారికి కుటుంబముయొక్క ఆస్తిలో హక్కులు పోకుండ శాసనము చేయించిరి అంతట కొంతమంది విద్యార్థులు క్రైస్తవమతమున కలియగా చెన్నపట్టణమున ప్రజలలో కల్లోలము కలిగెను

ఆకాలమున చెన్నపట్టణమున తెలుగువర్తకులలో ప్రముఖులయిన గాజుల లక్ష్మీనర్సుశెట్టిగారీ అన్యాయములను జూచి వీని నరికట్టుటకు క్రీ శ 1844 లో "చెన్నపట్టణ స్వదేశసంఘము" అను ప్రజాసంఘముస్థాపించి, క్రెసెంటు అను పత్రికను స్థాపించి, దాని కొక ఇంగ్లీషు దొరను సంపాదకునిగా నేర్పరచిరి క్రైస్తవ మతబోధకులును, కంపెనీ ఉద్యోగులును కలిసి చేయుచున్న అక్రమములను గూర్చి విమర్శించి అసమ్మతి తీర్మానములను గావించి గొప్ప ఆందోళన జరిగించిరి

ప్రజల కష్టములు ఆ కాలమున దేశీయులకు పెద్ద ఉద్యోగము లియ్యకుండిరి దొరలకు దేశభాషలురావు అధికారులు లంచగొండులయియుండిరి న్యాయ విచారణలో సామాన్యులకు న్యాయము జరుగకుండెను పోలీసులు అసమర్థులుగనుండి నేరములు చేయువారిని కనిపెట్టలేక నిరపరాధులను బాధించుచుండిరి వ్యవసాయమునకు నీటిసౌకర్యములు లేవు కాలువలు, చెరువులు మరమ్మతులు లేక పాడగుచుండెను పన్నులు అత్యధికముగా నుండినవి వానిని వసూలుచేయుటలో కంపెనీ అధికారులు రైతులను చిత్రహింసలకు గురిచేయుచుండిరి దీనిని గూర్చి లక్ష్మీనర్సుగారు తమపత్రికలో విమర్శించి, చెన్నపట్టణ స్వదేశ ప్రజాసంఘముతో తీర్మానములుగావించి, పై అధికారుల కంపి, సీమలోకూడ ప్రచారము చేయసాగిరి తెలంగాణములోని పరిస్థితులు కూడ ఇట్లే యుండెను అక్కడ శిస్తు వసూలుచేయుటకు ఇజారాలు పొందిన గుత్తేదారులును, సర్కారు నౌకరులును శిస్తులను వసూలుచేయుటలో ప్రజలను చిత్రహింసలపాలు చేయుచుండిరని క్రీ శ 1839 లో హైదరాబాదు రెసిడెంటుగా నున్న సర్ చార్లెసు మెట్కాపుగారు వ్రాసినారు ఆ రాజ్యమున నవాబుగారు మొదలుకొని చిన్న యుద్యోగివరకు కలవారికి నజరానాలిచ్చి ప్రజలు తమ పనులు చేయించుకొనవలసి యుండెను పోలీసులు అప్రయోజకులై యుండ శాంతిభద్రతలకు భంగము వాటిల్లెను హైదరాబాదులోను, గ్రామములలోను దొంగలు

బహిరంగముగా దోపిడి చేయుచుండిరి నిజాము రాజ్యములో పిల్లలను పెద్దలను బానిసలుగా విక్రయించుచుండిరి

గాజుల లక్ష్మీనరసు సెట్టిగారు చేసిన తీవ్రమైన ఆందోళనము ఫలితముగా 1853 లో డేన్బిసేమరు అను పార్లమెంటు సభ్యుడీ దేశమునకు వచ్చి విస్తృతపర్యటనలో జరుగు చిత్రహింసలను జూచి వర్ణించినారు అంతట మద్రాసులో హింసల విచారణ సంఘము నియమింపబడెను ఆ సంఘమువారు ఇచ్చిన అవ్యాయముల ఫలితముగా ఇకముందు ఇట్టి అకృత్యములు జరుగరాదని ప్రభుత్వము వారు క్రీ శ 1854 లో ప్రకటించుట తటస్థించెను

కంపెనీ పరిపాలనమున ప్రజలకుగల కష్టములనుగూర్చి దేశప్రజ లెంత మొరపెట్టుకొనినను లాభములేకపోవుచుండెను అప్పటి కిదో విచారణచేసి తరువాత ఏమియు చర్య జరుపక ఉపేక్షించుచుండిరి కంపెనీ ప్రభుత్వ విధానము మారినగాని ఈ అన్యాయములు తొలగవని ప్రజలు గ్రహించిరి

సిపాయీల తిరుగుబాటు అను విప్లవము కంపెనీవారికి రాజ్యాధికారపు పట్టాను మరల యివ్వగవలదని దేశములో అన్ని ప్రాంతములనున్న ప్రజాసంఘములును ఇంగ్లీషు పార్లమెంటువారికి మహజరు లంపుకొన్నను ప్రజల మొరలను పార్లమెంటువారు పెడచెవిని బెట్టిరి 1853 లో మరల కంపెనీవారికి ప్రభుత్వాధికారము లభించెను అంతట ఈ దేశమునందు దుష్పరిపాలనమును ప్రజాపీడనమును హెచ్చుపెరిగినవి దేశములోని రాజులను, నవాబులను కంపెనీ వారేదో సాకుతో పదభ్రష్టులుగ చేసి రాజ్యములను కలుపుకొనసాగిరి దేశములోని ప్రజలు తమకష్టములను చెప్పుకొనినను అలస పాలనలు చేయువారు లేరైరి ప్రజలబాధలు దుర్భరము లయ్యెను క్రీ శ 1857 లో ఇంగ్లీషు కంపెనీ కొలువులోనుండిన సిపాయిలు ముందుగా తిరుగుబాటు చేసిరి అంతట దేశములోని ప్రజలు ఇంగ్లీషు పరిపాలనను ధిక్కరించి దౌర్జన్యములు జరిపిరి ఇంగ్లీషువారు చాలమంది వధింపబడిరి విప్లవకారులు ఇంగ్లీషువారి కోటలను స్వాధీనము చేసికొనిరి దీనికి ఇంగ్లీషువారు సిపాయిల తిరుగుబాటు అని పేరుపెట్టియున్నను ఇది నిజముగా నొక ప్రజావిప్లవమే ఇంగ్లీషువా రెట్లో ఈ గండము గడచి బయటపడిరి

హైదరాబాదులో ముజాహిదులయిన మహమ్మదీయులు కొందరును, చోరాపూరు అను చిదరు సంస్థానము నేలు వేంకటప్పనాయకుడును ఈ సందర్భమున తిరుగుబాటు చేసిరి గాని లాభము లేకపోయెను. నిజాము ప్రభుత్వ మంత్రియైన సాలారుజంగు ఇంగ్లీషువారికి సహాయుడై దేశములో శాంతిని కాపాడెను క్రీ శ 1846-1856 మధ్య గోదావరీ కృష్ణానదులకు ఆనకట్టలు నిర్మింపబడినందున ఈ మండలములు సుభిక్షముగా నుండి ఇందలి ప్రజలు ఇంగ్లీషుకంపెనీవారియెడ్ల కృతజ్ఞులై యుండిరి తెలుగు జిల్లాలనుండి కంపెనీ సైన్యములో చేరిన తెలుగు సిపాయిల దళములను "తెలింగా రెజిమెంటు" అనిరి

1857 లో సిపాయిల తిరుగుబాటులో తెలుగు సిపాయీలు చేరక పోవుటయే గాక ఆ విపత్సమయమున ఇంగ్లీషువారికి గొప్ప అండగా నుండి వారి పక్షమున శత్రు సైన్యములతో యుద్ధముచేసి జయము చేకూర్చిరి విప్లవము అణచు సందర్భములో నే గాక తరువాత కూడ ఇంగ్లీషువారు అనుమానమున్నవారి నందరిని విచక్షణ లేకుండ కాల్చివేయసాగిరి ఆ సందర్భమున నెంతో రక్తపాతము జరిగెను విప్లవానంతరము కంపెనీ పరిపాలన రద్దు చేయబడి క్రీ శ 1858 నవంబరు 1 వ తేదీన ఇంగ్లండు రాణియైన విక్టోరియా భారతదేశచక్రవర్తినిగా ప్రకటింపబడెను ఇంగ్లాండుపార్లమెంటువారి మంత్రిక్రింద భారతదేశమున గవర్నరు జనరలు పరిపాలన జరుగసాగెను

ఆ సమయమున ఇంగ్లీషు దొరతనమును సుస్థిరముగా చేయుటకు అవసరమైన శాసనములు కట్టుబాటులు అనేకములు చేయబడినవి ఇంగ్లీషువారు భారతదేశ ప్రభుత్వము నొక జడమైన యంత్రముగాచేసి కఠినములైన పద్ధతులతో పరిపాలన చేయసాగిరి ఇంగ్లీషువారు విప్లవానంతరము చేయుచుండిన కఠినచర్యలను జూచి ప్రజలు భయపడిపోయిరి ప్రజలు తమ కష్టములనుగూర్చి చెప్పుకొనుటకయిన సాహసింపలేకుండిరి ఆకాలమున కలకత్తాలో 'హిందూపేట్రియటు' పత్రికాసంపాదకుడైన హరిశ్చంద్ర ముఖర్జీగారు మాత్రము ప్రజల కష్టసుఖములను గూర్చి

ధైర్యముగా విమర్శించుచుండిరి. ఆయన 1869 లో చని పోగా కృష్ణదాస్ పాల్ గారు సంపాదకులై పత్రిక నెప్పటి వలెనే ధైర్యముతో నడవసాగిరి.

జాతీయ చైతన్యము: క్రీ. శ. 1875 నాటికి భారత దేశమున అన్ని ప్రాంతములలోను కొంత జాతీయచైతన్యము కలుగసాగెను. తెలుగుదేశమున కెల్ల ముఖ్య నగరము చెన్నపట్టణము. అక్కడ విశ్వవిద్యాలయము ఉన్నత న్యాయస్థానము ఉన్నందున ఆంగ్లవిద్యాధికులు కొందరు దేశప్రజల స్థితిగతులనుగూర్చి చర్చించుటకు ఆరంభించిరి. వారిలో ప్రముఖులు సర్ టి. మాధవరావు, దివాన్ బహద్దరు ఆర్. రఘునాథరావుగార్లు. అప్పుడక్కడనున్న తెలుగువారిలో ప్రముఖులయిన పనప్పాకం అనంతాచార్యులు, పి. రంగయ్యనాయుడు, తల్లాప్రగడ సుబ్బారావు, న్యాపతి సుబ్బారావు మొదలయినవారు దేశాభివృద్ధికొరకు పాటుపడుచుండిరి. దేశప్రజల అభిప్రాయములను ప్రకటించుటకు మాధవరావుగారు స్థాపించిన 'నేటివ్ పబ్లిక్ ఒపీనియన్' అను పత్రిక కొలదికాలము లోనే అంతరించెను. అంతట పైనచెప్పబడినవారు అలోచించి జి. సుబ్రహ్మణ్య అయ్యరు మొదలయిన వారి తోడ్పాటుతో క్రీ. శ. 1878 లో హిందూపత్రిక వారవార పత్రికగా స్థాపించి దేశీయులలో రాజకీయ పరిజ్ఞానమును విజ్ఞానాభివృద్ధిని కలిగించు వ్యాసములను అందుప్రకటింపసాగిరి. వీరి కృషివలన చెన్నపట్టణములో మద్రాసుమహాజనసభ యను ప్రజాసంఘముకూడ స్థాపింపబడెను.

ఆకాలమున పాశ్చాత్యులు కొందరు సంస్కృతభాష నభ్యసించి భారతీయ మతధర్మములనుగూర్చి పరిశోధనలు జరిపి, భారతీయ నాగరకతవయిన చాలగౌరవముకలిగి, మనదేశీయులలో దేశాభిమానము కలిగింపగల వ్యాసములను, గ్రంథములను వ్రాసిరి. ప్రపంచములోని మతధర్మముల నన్నింటిని పరిశోధించి అందలి ప్రాశస్త్యమును ప్రచారముచేయుటకు క్రీ. శ. 1875 లో దివ్యజ్ఞాన సమాజమును అమెరికాలో స్థాపించిరి. ఆ సమాజమువారు భారతదేశ మతధర్మములపై అభిమానము కలిగి ఈ దేశములోని విద్వాంసులతోను వేదాంతులతోను ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు జరిపి ఇక్కడికివచ్చి దేశములో పర్యటనము చేసి ఉపన్యాసము లొసగిరి. మనదేశములోని ప్రముఖులు పెక్కుమంది ఆ సమాజమునచేరి, దేశాభిమానులై దేశోద్ధరణకు పాటుపడసాగిరి.

దివ్యజ్ఞాన సమాజ స్థాపకుల గౌరవమునకు పాత్రులయిన వారిలో ఆ కాలమున మద్రాసులో న్యాయవాదిగానుండి గొప్ప బ్రహ్మజ్ఞాని యని పేరుపొందిన తల్లాప్రగడ సుబ్బారావుగారొకరు. వీరి ప్రోత్సాహమునవే ఆ సమాజ కార్యాలయము క్రీ. శ. 1882 లో అడయారులో నెలకొల్పబడినది. ఆ సమాజ సభ్యులలో కొందరు వీరి శిష్యులయిరి. అందులో భారతదేశోద్ధరణ కొరకు పాటుపడిన ఎ. వి. పిన్నెటు, ఎ. ఓ. హ్యూము అను దొరలుకూడ ఉండిరని సమాజ గ్రంథములందు వివరింపబడియున్నది. ఈ హ్యూముగారు భారతదేశములోని వివిధప్రాంతములందలి ప్రముఖుల నందరిని ఏకోన్ముఖులను గావించి 1885 డిశంబరులో బొంబాయిలో కాంగ్రెసు మహాసభా సమావేశము నేర్పాటుచేసి కాంగ్రెసు స్థాపకులలో నొకరయిరి. శ్రీ పనప్పాకం అనంతాచార్యులుగారు, తల్లాప్రగడ సుబ్బారావుగారు మొదలయిన ఆంధ్ర ప్రముఖులు కేవలము రాజకీయ వ్యవహారములందే నిపుణులు గాక ప్రజల విజ్ఞానాభివృద్ధికొరకుకూడ పాటుపడిరి. వీరి కృషివలననే సంస్కృత రామాయణము శ్రీ వదలవాడ సుందరరామశాస్త్రిగారి తెలుగు తాత్పర్యముతో చక్కని సంపుటములుగా ప్రకటింపబడెను. ఇంక ఎన్నో సంస్కృతాంధ్ర గ్రంథములు ప్రకటింపబడినవి.

ఆ కాలమున మద్రాసు రాజధాని కళాశాలలో తెలుగుపండితులుగ నుండిన చిన్నయసూరిగారును, బహుజనపల్లి సీతారామాచార్యులుగారును, కొక్కొండ వేంకటరత్నం పంతులుగారును, కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులుగారును, ఒుని సంస్థాన విద్వాంసులుగానుండిన పరవస్తు రంగాచార్యులుగారును, తెలుగుభాషలో అనేక ఉద్గ్రంథములు రచించిరి. ఆంగ్లభాషా సారస్వతముల ప్రభావమువలన తెలుగులో క్రొత్తరచనలు బయలుదేరినవి. వచన రచన అభివృద్ధి చెందినది. జీవిత చరిత్రలు దేశచరిత్రలు, పాశ్చాత్య ప్రకృతి విజ్ఞానశాస్త్రములు, వ్యాసములు, ప్రహసనములు, కథలు, నవలలు బయలు దేరినవి. వీరేశలింగంగారి రాజశేఖరచరిత్ర క్రీ. శ. 1878 లో ప్రకటింపబడినది. అంతకుముందు కొక్కొండ వేంకట

రత్నం పంతులుగారును, వరహాలసెట్టి గోపాలకృష్ణమ సెట్టిగారును వచ్చిరి. బ్రాహ్మణ జనము వీరేశలింగముగారి పక్షమయెను. ఇంగ్లీషు చదువులతో పరిపోల్చ తగినవారే వారంతా.

ఆకాలమున సంఘమునగల కొన్ని దురాచారములను రూపుమాపుటకు వీరేశలింగముగారు ప్రయత్నించిరి అతి బాల్య వివాహములను, భోగము మేళములను, వరకట్నములను అరికట్టుటకు వారు ప్రయత్నించిరి వితంతు స్త్రీలకు పునర్వివాహములు చేయుట శాస్త్ర సిద్ధమని నిరూపించి ఆ సంస్కారమును చేయ ప్రయత్నించిరి ఎంతచేసినను దేశము గాఢనిద్రనుండి మేల్కొనలేదని శ్రీ చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహముగారు తమ స్వీయ చరిత్రలో వ్రాసినారు క్రీ శ 1894 డిసెంబరు నెలలో మద్రాసులో జరిగిన కాంగ్రెసు మహాసభకు చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహముగారు వెళ్ళిరి 1895 లో కాకినాడలో మొదటి గోదావరీమండల సభ జరిగినది దానికి న్యాపతి సుబ్బారావుగారధ్యక్షులైరి లక్ష్మీనరసింహముగారానాటి రాజకీయ పరిస్థితులను ప్రజల స్థితిని వర్ణించుచు పదునాల్గు పద్యములు రచించి చదివిరి సభాసదులు పరవశులైరి ఆ పద్యములందు ఇంగ్లీషు దొరతనములోని శాంతి భద్రతలు, క్రమపరిపాలనము, రాకపోకల సౌకర్యములు మొదలగు లాభములు కొన్ని ప్రజలకు కలిగినవని వివరింపబడినవి పన్నులు అత్యధికముగనుండి రైతులు బాధపడుచున్నారని, అధికారులు లంచగొండులైయున్నారని, మునసబు కరణములు జంట్రోతులు కూడ రైతులను పీడించుచుండిరని, అప్పులలో మునిగి షాహుకారులకు హెచ్చు వడ్డీల నిచ్చుకొనవలసివచ్చి బాధపడుచున్నారని, వారికిని, వారి పశువులకును తినుటకు గడ్డియే మిగులుచున్నదని ఆ పద్యములందు చెప్పిరి పాలింపబడు వారికిని పాలించు దొరలకును మధ్య కాంగ్రెసు ఒక సంధి మాత్రముగను ప్రభువుల లోపములను జూపు వాక విలువుటర్ధముగ ఉన్నదనియు వారుగ్గడించిరి. (చూడు స్వీయ చరిత్ర, పుటలు 116-121)

ది వెం. శ

ఆంధ్రదేశ చరిత్రము V (క్రీ. శ. 1900 నుండి నేటివరకు) :- క్రీ శ 1900 సంవత్సరము నాటికి ఆసేతు హిమాచలపర్యంతముగల భరతఖండము నందలి భూభాగమెల్ల బ్రిటిషు సామ్రాజ్యములో చేరి, హెచ్చు భాగము ఇంగ్లీషువారిచేత స్వయముగాను, మరికొంత భాగము వారికి లోబడిన సంస్థానాధీశులచేతను పాలింపబడుచుండెను ఇంగ్లీషురాణియగు విక్టోరియా మహారాజ్ఞి పేరున పార్లమెంటువారు రంపిన రాజప్రతినిధి యగు గవర్నరు జనరలు క్రింద వివిధరాష్ట్రములందలి గవర్నరులు, కేంద్ర రాష్ట్రీయప్రభుత్వ కార్యాలయ కార్యదర్శులును, వారిక్రింద వివిధ జిల్లాలలోని కలెక్టరులు, ఇతర ఆంగ్లేయోద్యోగులు కలసి క్రమముతప్పని ఒక మహాయంత్రము వలె పరిపాలించుచుండిరి సంస్థానాధీశులు రాజప్రతినిధి మాటను జవదాటక వారిక్రింది యధికారులగు రెసిడెంట్ల కనుసన్నల మెలగుచుండిరి

పూర్వ మొకప్పుడు ఆంధ్ర చక్రవర్తులచే పరిపాలింపబడి ఆంధ్రమహా సామ్రాజ్యములో చేరిన భూభాగములలో కొన్ని ఇంగ్లీషువారి దొరతనము రాకమునుపే మొగలాయి సామ్రాజ్యమున కలుపుకొనబడి వారిక్రింద దక్కను సుబేదారుగ నుండిన హైదరాబాదు నిజాము క్రిందను, కొన్ని భాగములు కర్నాటక నవాబురాజ్యము లోను, కొన్ని భాగములు మైసూరు రాజ్యములోను, మరి కొన్ని భాగములు ఒడ్రరాజులైన గజపతుల రాజ్యములోను కలుపుకొనబడెను అందుచే తెలుగు ప్రజల యావాసములు కొన్ని తెలంగాణములోను, కొన్ని రాయలసీమలోను, కొన్ని ఉత్తరసర్కారులందును, కొన్ని బస్తరు మొదలైన మన్యప్రదేశములలోను చెల్లా చెదరై యుండెను అంతియేగాక ఒకప్పుడు ఆసేతు వింధ్యాచలమును గల దక్షిణాపథమునందు వ్యాపించి, అక్కడక్కడ నెలకొన్న తెలుగుప్రజలు అరవదేశము మధ్య మధుర, తంజావూరు, సేలము, కోయంబత్తూరు జిల్లాలలోను, కన్నడ దేశము మధ్య బెంగుళూరు, కోలారు జిల్లాలలోను, మహారాష్ట్ర దేశమధ్యమునను, ఉత్కళ రాష్ట్ర మధ్యమునను, మారుమూల ప్రదేశములలోను చిక్కుకొని పోయిరి. ఆంధ్రులు తమ రాజ్యమును, అధికారమును పలుకుబడిని కోల్పోయి విజాతీయరాజులకును, నవాబులకును, తుదకు ఫ్రెంచి ఇంగ్లీషు వర్తక కంపెనీ ప్రభుత్వముల వారికిని లోబడి తమ స్వాతంత్ర్యమును ఆత్మగౌరవమును కోల్పోయి ఎక్కడివారక్కడ లేవలేక

పడియుండిరి. జగద్విఖ్యాత పాశ్చాత్యఖండమునందు విజ్ఞాన వికాసములకు, సంస్కృతికి మేలుబంతిగనుండి ఆంధ్రత్వము, ఆంధ్ర భాషాభ్యాసము తపఃఫలముగాని లభింపననిపించు కొన్న మన తెలుగుదనము, తెలుగుభాష దుస్థితిలో పడినవి

1900 సంవత్సరమునాటికి తెలుగువారి ప్రధాన నివాసములు హైదరాబాదు నైజాము పరిపాలనములో చేరిన తెలంగాణపు జిల్లాలలోను, మదరాసు రాజధాని నేలు గవర్నరు పరిపాలనములో చేరిన రాయలసీమ, ఉత్తర సర్కారు జిల్లాలలోను ఇమిడియుండె ఆయా జిల్లా కలెక్టరుల పాలనముక్రింద నుండెను మద్రాసు రాజధాని లోని భాగములన్నియు పైనుండి దొరతనము వారు జారీచేయు ఉత్తరువుల ప్రకారము ఆయా జిల్లా అధికారులచే పరిపాలింపబడు చుండెనేకాని ఆయా ప్రాంతముల ప్రజల కందు పలుకుబడిలేదు గవర్నరుల చెప్పు చేతలలో నుండువారిని కొందరిని శాసనసభలందు నియమించుచు ప్రభుత్వము వారు వారిని కీలుబొమ్మలవలె చూచుచుండిరి జిల్లాలలోని రహదారులు, ప్రాథమికవిద్య, ఆరోగ్యము, మొదలైన వానికి సంబంధించిన వ్యవహారములను చక్కబెట్టుటకు కలెక్టరులు నియమించిన సభ్యులు గల జిల్లాబోర్డు సంఘములను, పట్టణమందలి పారిశుద్ధ్యము ఆరోగ్యము, ప్రాథమిక విద్య మొదలైన పనులు చక్కబెట్టుటకు కూడ కలెక్టరులు నియామకముచేయు పురపాలక సంఘములను ప్రభుత్వమువారు ఏర్పాటు చేసిరి వానికి నిజమైన అధికారము లెవ్వియులేవు అన్ని పనులను సర్కారు ఉద్యోగులే నిర్వహించుచుండిరి

ఇంగ్లీషువారేమి చేసినను తమ క్షేమ లాభములను, గౌరవమును ఆలోచించుకొనియే చేయుచుండిరి వారి యధికారము క్రింద సంస్థానములను పరిపాలించు దేశీయ రాజులను, నవాబులను కనిపెట్టియుండుటకై రెసిడెంట్లను నియమించిరి తమ దొరతనమును బలపరచుకొనుటకై సైన్యములను దేశములో పలుమూలలను గల కంటోన్మెంటులను దండు ప్రదేశములలో నెలకొల్పి యుంచిరి తమ సైన్యముల రాకపోకల కొరకును, తమ సరకుల రాకపోకల కొరకును, అవసరములైన రహదారులను నిర్మించిరి బందిపోటులు మొదలైనవి లేకుండ చేయుటకును, దేశములో కల్లోలముగాని అశాంతిగాని ప్రబలకుండ నుండుటకును పోలీసుబలమును చేర్చియుంచిరి తమ కాసేదారులైన జిల్లా కలెక్టరులకే నేరములు మోపు నధికారమును, వాటిని విచారించు నధికారమును ఇచ్చిరి ఈ దేశమున ఇంగ్లీషు విద్యా విధానము నెలకొల్పు విషయములో కూడ వారవలంబించిన పద్ధతి చిత్రమైనది. మొదట వారింగ్లీషు విద్యను ప్రోత్సహించలేదు మొదట 1812లో తెల్ల దొరలకై మద్రాసు సెంటు జార్జికోటలో నొక కాలేజిని స్థాపించి, అందులో అరవము, తెలుగు పండితులను నియమించిరి వారు రచించిన గ్రంథములు కొన్ని ఇప్పటికిని గలవు తరువాత తమకు కావలసినట్లు ప్రభుభక్తిగల గుమాస్తాలను, చిన్న ఉద్యోగులను తయారు చేయుటకు గావలసిన ఇంగ్లీషు విద్యను బోధించుటకు 1835 లో నిశ్చయించిరి అందుకు కావలసిన పాఠశాలలు కళాశాలలు జిల్లా ముఖ్య పట్టణములలో స్థాపించిరి విద్యార్థులను పరీక్షచేయుటకు విశ్వవిద్యాలయములను 1857 లో రాజధానీ నగరములందు స్థాపించిరి ఇట్లే దేశములో శాంతి భద్రతలను క్రమ పద్ధతిని నెలకొల్పుటకు న్యాయస్థానములను నెలకొల్పి వివిధ రాజధానీ నగరములందు ఉన్నత న్యాయస్థానములను స్థాపించిరి మన దేశములో క్రైస్తవమత ప్రచారమునకై వచ్చిన మిషనరీలు విద్యాబోధనము చేసియు వైద్యశాలలను స్థాపించియు ప్రజల నాకర్షించి తమ మతమున కలుపుకొన ప్రయత్నించుచుండిరి

దేశములో రైలుమార్గములను, తంతి తపాలా మార్గములను వేయుటలోకూడ ఆంగ్లేయ ప్రభువులు తమ సైన్యముల కొరకును, తమ వ్యాపారమునకును అవసరము అయినవానిని మాత్రము నిర్మించిరిగాని, దేశీయ ప్రజల యావశ్యకములను గమనించలేదు ఆంగ్లేయ ప్రభుత్వము వచ్చిన తరువాత పూర్వమువలె అరాజకము లేకుండ, రాచబాటలలో దోపిడులు లేకుండ శాంతిభద్రతలు కలిగినమాట నిజము, ఈ ప్రభుత్వమున తెల్లవారికిని, దేశీయులకును వివాదములు జరిగినప్పుడుతప్ప న్యాయ పరిపాలనము చక్కగా జరిపినమాట నిజము, గోదావరి, కృష్ణానదులకు 1848-55ల మధ్య ఆనకట్టలు నిర్మించియు, మరికొన్ని చోట్ల నీటివసతులను కల్పించియు, పల్లపుపాగు వ్యవసాయము నభివృద్ధిచేసినమాట నిజము. కాని వా రవ

లంభించిన అత్యధికమయిన పన్నులను విధించు పద్ధతివలన రైతులకు చాల బాధ కలుగుచుండెను. యంత్రపరిశ్రమల నభివృద్ధి చేయనందున దేశప్రజలు ఆర్థికముగా వెనుకపడి ఇంగ్లీషువర్తకుల పోటీకి నిలువలేకుండిరి. దేశము దారిద్ర్యమున మునిగియుండెను. ఇంగ్లీషువారు తమపట్ల భక్తివిశ్వాసములుగల వ్యక్తులను తయారుచేయుటకు వారికి కొన్ని బిరుదముల నిచ్చియు, నిజమైన అధికారము లేని కొన్ని ప్రజాప్రతినిధి సంఘములందు వారిని సభ్యులుగ నియమించియు, భారతీయ ప్రభుభక్తుల వర్గమును నిర్మించుటకును ప్రయత్నించుచుండిరి. ఇంగ్లీషురాణి జన్మదిన సందర్భమునను, ప్రతి సంవత్సరాది (జనవరి 1 వ తేదీ) నాడును బిరుదుల పట్టికలు ప్రచురించి తాము బిరుదు లిచ్చినవారిని దర్బారులకు రావించి గౌరవించుచుండిరి. రాణిగారి జన్మదినోత్సవ దర్బారులు మొదలైన సభలేగాక, ఆంగ్ల రాజభక్తి యుపన్యాసము లిచ్చుటకు వీలయిన సందర్భము లనేకములు కల్పింపబడుచుండెను. క్రొత్త పాఠశాలలు, కళాశాలలు, వైద్యశాలలు, జిల్లా కోర్టులు మొదలయిన వాటి స్థాపనోత్సవములు, వాటి వార్షికోత్సవములు, ఉద్యాన కృషి సంఘముల వార్షికోత్సవములు, రెడ్ క్రాస్ వార్షికోత్సవములు, బాలభట సంఘసభలు మొదలయిన సభలయందీ ప్రభుభక్తి ప్రదర్శనము జరుపబడుచుండెను. వాని అహ్వాన సంఘముల కార్యదర్శుల ఉపన్యాసములు, ఆ సభ కధ్యక్షత వహించు గవర్నరులు, ప్రభుత్వకార్యదర్శులు, కలెక్టరులు మొదలయినవారి ఉపన్యాసములు, ఆ సభలందు ప్రదర్శింపబడు ఇంగ్లీషు పతాకములు, ఇంగ్లీషు అలంకరణములు, ఆ సభలకు వచ్చు వారి వేషభాషలు ఆంగ్లేయ దొరతనముయొక్క గొప్పతనమును ప్రదర్శించి రాజభక్తిని ప్రోత్సహించుచుండెను. 1897 వ సంవత్సరము నాటికి బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యము నేలు ఇంగ్లీషు రాణియైన విక్టోరియా సింహాసన మధిష్ఠించి అరువది సంవత్సరములు నిండినవి. అంతట భారతదేశమునగల ఇంగ్లీషు ఉద్యోగులు, ప్రభుభక్తి పరాయణులు దేశమంతట వజ్రోత్సవ సభల నేర్పాటు గావించిరి. అందు ఒకరినిమించి యొకరు విక్టోరియారాణియొక్క గుణగణములను, ఆంగ్లేయ దొరతనమువలన భారతదేశమునకు గలిగిన లాభములను వివరించుచు ఉపన్యాసము లిచ్చి, పద్యములు, పాటలు వ్రాసి చదివిరి. రాజభక్తిని బోధించు నాటకములు ప్రదర్శింపబడెను. హరికథలు, సంగీత సాహిత్యసభలు ఏర్పాటు గావింపబడెను. ఆంధ్రదేశములోని ప్రముఖులగు కవులు, పండితులు ఈ ప్రదర్శనములందు పాల్గొని తమ శక్తి వంచన లేకుండ రాజభక్తిని ప్రదర్శించిరి.

నా నొకటి తలచిన దైవమొకటి తలచును. ఆంగ్లేయు లీ దేశమున నిర్మించిన ప్రభుత్వ యంత్రమునందలి కట్టుబిట్టములు, నిబంధనలు, వీరు స్థాపించిన ప్రభుత్వ సంస్థలును భారతీయ ప్రజల కొక విధమయిన శిక్షణము నిచ్చినవి. ఆంగ్లేయ పరిపాలనా విధానములందు దేశీయులు శిక్షణముపొంది, అరితేరి రాజకీయ పరిజ్ఞానమును సంపాదింపసాగిరి. ఇంగ్లీషువారి విద్యా విధానము నందు స్వాతంత్ర్య భావములతో నిండిన ఇంగ్లీషు సాహిత్యగ్రంథములను చదువుటవలన భారతీయులలో స్వరాజ్యవాంఛ కలిగెను. చదువుకొన్నవారి మూలమున ఈ స్వాతంత్ర్య భావములు జనసామాన్యమునందు వ్యాపింపసాగెను.

ఆంగ్లేయ పరిపాలనమున ఆంధ్రులు మద్రాసు రాజధానిలో చేరియుండిరి. చెన్నపట్టణ స్థాపనమునందు దాని అభివృద్ధియందు తెలుగువారు భాగస్వాములుగ నుండిరి. చదువుకొరకు, న్యాయ విచారణములకొరకు, ప్రభుత్వ వ్యవహారములకొరకు, తెలుగుజిల్లాలలోని వారు తరచుగా రాజధానీ ముఖ్యపట్టణమైన చెన్నపట్టణమునకు పోవుచుండిరి. మొదట విశాఖపట్టణము, కాకినాడ, బందరు రేవులనుండి పొగయోడలలోను, బెజవాడనుండి బకింగ్ హామ్ కాలువద్వారా పడవలలోను, చెన్నపట్టణమునకు పోవలసి వచ్చుచుండెను. కొన్ని సంవత్సరముల తరువాత రైలుమీద పోవ వీలయ్యెను. 1900 సంవత్సరమున గోదావరిపయిన రైలువంతెన తయారుకాగా ఆ అక్టోబరు నుండి సరాసరి రైలునడువసాగెను. తెలుగు జిల్లాలలోని పల్లెప్రక్కలకు రాకపోకలు సులభములై ఆంధ్రులు సంఘభావముతో తమ అభివృద్ధికొరకు కృషిచేయ వీలయ్యెను. చెన్నపట్టణమునకు ప్రయాణ సౌకర్యము అభివృద్ధి చెందుటతో తెలుగువారి జనసంఖ్య అచట ఇంకను హెచ్చు అయ్యెను. రైలుమార్గములు ఏర్పాటగుటవలన భారతదేశమునందు ఆంధ్రులకన్న ఎక్కువ రాజకీయ పరిజ్ఞానము,

సాహిత్యాభివృద్ధిగాంచిన వంగ రాష్ట్రీయులతోను, మహారాష్ట్ర ప్రజలతోను, ఇతర భారతీయులతోను కలసి పరస్పర క్షేమలాభములనుగూర్చి యోచించుటకువీలయ్యెను 1885 లో స్థాపింపబడిన కాంగ్రెసు మహాసభకు శాఖలుగా తెలుగుదేశమందు వివిధ మండలసభలు జరుపుచు కాంగ్రెసు సందేశమును వ్యాప్తిచేయ వీలయ్యెను

రాజధానీనగరములో రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంఘిక, విద్యావిషయములను పలువురతో కలిసి చర్చించుటకును, అక్కడ ప్రకటింపబడు దేశీయ ఇంగ్లీషు వార్తాపత్రికలందు తమ కష్టసుఖములనుగూర్చి ప్రకటించుటకును, ప్రభుత్వమునకు చెప్పుకొనుటకును, తమ క్షేమలాభములకు అవసరమయిన కృషి చేయుటకును ప్రజలకు అవకాశము కలిగెను శాసనసభ ఏర్పడిన తరువాత అందలి చర్చలందు తెలుగు ప్రతినిధులు పాల్గొని రాజకీయ పరిజ్ఞానమును సంపాదించి ప్రజాప్రతినిధి ప్రభుత్వపద్ధతులు, ప్రజాభిప్రాయ ప్రకటనరీతులను అలవరుచుకొన కలిగిరి రాజధానీనగరమందు స్థాపింపబడిన మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయమునందును, కళాశాలలందును, పాఠశాలలందును అరవముతోపాటు తెలుగునకుకూడ చాల ప్రాముఖ్యమొసగబడుటవలన చెన్నపట్టణమునందు గొప్ప తెలుగు పండితులు, కవులు స్థిరనివాసముల నేర్పరుచుకొనిరి తెలుగులో అచ్చుకూటము లుండుటవలన ఉద్గ్రంథములు ప్రకటింపబడసాగెను కొన్ని మాసపత్రికలును వెలసినవి 1900 సంవత్సరము నాటికి ఆంధ్రదేశములో పలు ప్రక్కలనుండి పండితులు, కవులు, గాయకులు, రాజధానీ నగరమునకు వచ్చుచుండుటవలన అక్కడ తెలుగుభాషాభివృద్ధికి చాలా కృషి జరుగుచుండెను బహుజనపల్లి సీతారామాచార్యులుగారు, చెదలవాడ సుందరరామశాస్త్రిగారు, సీతారామశాస్త్రిగారు, పరవస్తు రంగాచార్యులుగారు, కందుకూరి వీరేశలింగముగారు, కొక్కొండ వేంకటరత్నముగారు, గురజాడ అప్పారావుగారు, వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిగారు మొదలయినవారి గ్రంథములు, ఉపన్యాసములు, వ్యాసములు ప్రకటింపబడసాగెను. అందువలన తెలుగువారిలో విజ్ఞాన వికాసములు కలిగెను చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహముగారి నాటకములును, ప్రహసనములును 1900 నాటికే ప్రకటింపబడెను. ఆనాటికే తిరుపతి వేంకటేశ్వరకవులు ఆంధ్రదేశములో నన్నిప్రాంతములకు పోయి శతావధానములను చేయుచు, నానారాజసందర్శనము చేయుచు ఆంధ్రసంస్కృతికి వ్యాప్తికలిగించుచుండిరి ఇట్లే మహాకవియు, గాయకుడును, నర్తకుడును అగు ఆదిభట్ల నారాయణదాసుగారు తమ సుప్రసిద్ధ హరికథలను దేశమంతట చెప్పుచు విజ్ఞానవికాసము కలిగించుచుండిరి చాలమంది యువకులు ఆయన శిష్యులై దేశమంతటను ఆయన సందేశమును ప్రచారము చేయుచుండిరి 1900 నాటికి కొన్ని సంవత్సరములకు పూర్వమే నాటక ప్రదర్శనములం దారితేరిన ధార్వాడ నాటక సమాజమువారును, పారసీ సమాజము వారును, ఆంధ్రదేశమునకు వచ్చి హిందీనాటకము లాడినందున తెలుగుదేశములో అన్ని ముఖ్యపట్టణములందును నాటక సమాజము లేర్పడి నాటక ప్రదర్శనములు వ్యాప్తి చెందెను అందులో కొన్ని విజ్ఞానబోధకములును, దేశభక్తి పూరితములును అయి యుండెను ఆ కాలమునాటికింకను మైసూరు సంస్థానమునకూడ తెలుగుభాష నాదరించుచుండిరని ఆనాడు మైసూరులోను, బెంగుళూరులోను ప్రకటింపబడిన తెలుగు లిపిలోని అసంఖ్యాకములగు సంస్కృత గ్రంథములును, ఆంధ్ర గ్రంథములును నిదర్శనముగ నున్నవి ఇట్లే కార్వేటినగర సంస్థానమువారును, వెంకటగిరి సంస్థానమువారును, పిఠాపురము సంస్థానము వారును, ఆంధ్రభాషను సంగీత సాహిత్యములను పోషించిరి చిన్న సంస్థానమువా రయినను పోలవరపు జమీందారుగారైన రాజా కొచ్చెర్లకోట రామచంద్ర వేంకటకృష్ణారావుగారు "సరస్వతి" యను పత్రికను ప్రకటించుచు అంద వేశ పురాతన గ్రంథములను ముద్రింపించుచుండిరి పోలవరం రాజావారు తమ యాస్థానమున తిరుపతికవిగారి కాశ్రయమిచ్చి ఆదరించిరి వలూరులోని రాజా మంత్రిప్రగడ భుజంగరావుగారును కవులను పోషించుచుండిరి

విశాఖపట్టణము జిల్లాలోని విజయనగర సంస్థానాధీశులగు ఆనంద గజపతి అభినవ భోజుడని, అభినవ కృష్ణదేవరాయ లని ప్రసిద్ధి కెక్కునంతగా సంగీత సాహిత్య కళల నాదరించెను ఆయన తరచుగా తన ఆస్థాన కవులతోను, గాయకులతోను, పండితులతోను, చెన్నపట్టణమునకు వచ్చి నివసించుచుండెను 1897 లో ఆయన చని

పోవువరకును ఆయన ఆంధ్ర సంస్కృతి వ్యాప్తికి, విజ్ఞాన వికాసములకును, మూలకంబముగ నుండెను ప్రపంచము నందు విఖ్యాతిగాంచిన దివ్యజ్ఞాన సమాజముయొక్క ప్రధాన కార్యాలయము 1882 లో అడయార్‌లో నెల కొల్పబడుటకు ముఖ్యముగా కాకినాడ కాపురస్థులును, చెన్నపట్టణ హైకోర్టులో న్యాయవాదియు నగు తల్లా ప్రగడ సుబ్బారావుగారు కారకు లని దివ్యజ్ఞాన సమాజ స్థాపకులే వ్రాసియున్నారు అందువలన ఈ సమాజమున ఆంధ్రులనేకులు సభ్యులై విదేశములనుండియు, భారత దేశములోని వివిధ ప్రాంతములనుండియు వచ్చిన సభ్యులతో కలిసి ప్రాచ్య పాశ్చాత్య మత ధర్మములను గూర్చియు సంస్కృతిని గూర్చియు చర్చించి జ్ఞాన సముపార్జనము గావించి దేశాభిమానులై కాంగ్రెసు మహాసభా స్థాపనమునకు తోడ్పడి దేశాభివృద్ధికి పాటుపడుట కవకాశము కలిగెను శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస శిష్యుడగు వివేకానందస్వామి చెన్నపట్టణమునకు వచ్చి రామకృష్ణుని సందేశమును ఆంధ్ర, ద్రావిడ దేశములందలి జనుల కందజేసినాడు ఆయన 1902 లో దివంగతుడగు నప్పటికే ఆయన బోధనములు, ఉపన్యాసములు ప్రజలలో మంచి విజ్ఞానమును దేశాభిమానమును కలిగించెను వంగ దేశమునందు వర్ధిల్లిన బ్రహ్మసమాజముయొక్క సరి శుద్ధాస్తిక మత బోధనములును, సంఘ సంస్కార భావ ములును క్రమక్రమముగా ఆంధ్రదేశమున వ్యాపింప సాగెను బ్రహ్మసమాజ ప్రచారకులైన శివనాథ శాస్త్రి గారు మొదట 1881 లో ఆంధ్రదేశమునకు వచ్చిరి తరువాత 1890 లోను 1907 లోను కూడ మరల వచ్చిరి తరువాత వందేమాతరోద్యమమున ఆంధ్రదేశ మున రాజకీయోపన్యాసములు ఇచ్చిన బిపినచంద్ర పాలు గారును మొదట బ్రహ్మసమాజ ప్రచారకుడుగనే వచ్చిరి వీరేశలింగము పంతులుగారు బ్రహ్మసమాజ సభ్యులై స్త్రీ పునర్వివాహోద్యమము కొరకును, సంఘసంస్కారము కొరకును పాటుపడిరి ఆంధ్రదేశమున రాజమహేంద్ర వరము, బందరు, మొదలైనచోట్ల బ్రహ్మసమాజ శాఖలు ప్రార్థన సమాజములు స్థాపింపబడెను ఆంధ్రదేశమునం దన్నివిధములుగా విజ్ఞాన వికాసము కలిగినందు వలననే వీరేశలింగముగారి స్త్రీ పునర్వివాహసంఘ సంస్కరణోద్య మములు కొనసాగుటకు వీలు కలిగెను ప్రజలయందు ఉదారభావములు, విజ్ఞానము వృద్ధిచెందుటవలననే, తరువాత వంగరాష్ట్ర సందర్భమున ప్రజ్వరిల్లిన విదేశ వస్తు బహిష్కార స్వదేశీయోద్యమములు అతి త్వరిత ముగ ఆంధ్రదేశము బలముకొనెను ఒకప్పుడు మనము అనుకొనిన సంగతులే దేశములోని మత, సంఘ విష యములందు జరిగిన మార్పులకు కారణమగుచుండును 1900 సంవత్సరమునకు పూర్వము కొన్ని సంవత్సరముల క్రిందట అక్కూరి లక్ష్మీనరసింహ సోమయాజులు గారను వొక వైశ్య శిఖామణి స్త్రీ పునర్వివాహములందు సౌఖ్యము కలిగించుకొనెదని ఆగ్రహించి, శ్రీ శంకరా చార్యులవా రాయనపై అంతవేసిరి అంత సోమయా జులుగా రాయనపైన అభియోగముచేసి హైకోర్టువరకును పోవగా శంకరాచార్యులవారికి రు 200 లు జరిమానా విధింపబడెను దీని ఫలితముగా స్త్రీ పునర్వివాహము లందు పాల్గొనినవారిని గూర్చిగాని, జాతి, మత, కుల వివక్షతలేకుండ భోజనముచేసిన వారిని గూర్చిగాని, శంకరాచార్యులవారు మొదలగు పీఠాధిపతులు చర్య తీసికొనుటకు భయపడిరి ఇందువలన దేశములో రాజ కీయ సాంఘిక విషయములందు అన్ని కులముల వారును గలిసి పనిచేయ వీలు కలిగెను

పందొమ్మిదవ శతాబ్ది అంత్యభాగమునను, ఇరువదవ శతాబ్ది ఆరంభమునను అనేక కారణములవలన భారత దేశమునం దశాంతి చెలరేగెను అనేక రాష్ట్రములలో క్షామములు చెలరేగి ప్రజలకు దుర్భరబాధ కలిగించెను బొంబాయి రాష్ట్రమున మహామారి వ్యాధి ప్రవేశించి అనేకులు జనులను తనపొట్టన బెట్టుకొనెను ఈ సందర్భ మున ప్రభుత్వమువారి చర్యలను తీవ్రముగా విమర్శిం చిన నేరమునకై దేశపు అగ్రనాయకులలో నొకరగు శ్రీ బాలగంగాధరతిలకుగారు కారాగారమున కంప బడిరి రూపాయ మారకమునకు సంబంధించిన మార్పులు దేశమున కార్థికముగా గొప్ప నష్టమును తెచ్చిపెట్టెను ఈ కాలమున భారతదేశమునకు రాజప్రతినిధిగ నేలించిన కర్జనుప్రభువు తన పోటి దురుసుదనమువలన భారతీయుల నెన్నిమారులు తిరస్కరించి, అవమానించి, వారియాగ్రహ మునకు పాత్రుడయ్యెను ఇట్టిపరిస్థితులలో వంగరాష్ట్రము

విస్తీర్ణముతో ... ధాని పెద్దదిగానున్నందునను జనసంకీర్ణమై యున్నందునను మునల్మాను జనసంఖ్య అధికముగానున్న తూర్పు భాగమునకు ఢాకా ముఖ్యపట్టణముగ జేసి, హిందువుల జనసంఖ్య అధికముగనున్న భాగమునకు కలకత్తాను రాజధానిగ చేసి రెండురాష్ట్రములుగ చేయుట బాగుండునని అప్పటి ఆంగ్లేయ ప్రభుత్వాధికారులకు తోచగా కర్జను దీని కంగీకరించెను బంగాళా విభజనము 1905 వ సంవత్సరము అక్టోబరునెల 16 వ తేదీన అమలులోనికి వచ్చెను బంగాళీ మాతృభాషగాగల ప్రజల నెట్లు విడదీయవలదని ఎందరు మొరపెట్టుకొన్నను కర్జను వినలేదు అమలులోనికి వచ్చులోపలనే కర్జను వేరొక సందర్భమువలన తనపదవికి రాజీనామా నిచ్చెను, కాని బంగాళా విభజనముమాత్రము మారలేదు బంగాళీయులు తమకు ఘోరమయిన అన్యాయము జరిగినదని దుఃఖపడి భూమ్యాకాశములు బ్రద్దలగునంతటి ఆందోళనముచేసిరి హిందూదేశములోని అన్నిభాగములవారును బంగాళీల యెడల సానుభూతి కలిగి తమతమ దేశములలో గొప్ప సభలుచేసి దొరతనమువారి చర్యలు ఖండించిరి. ఈ విషయమున ఆంధ్రులు వెనుకపడలేదు ఈ విషయములను గూర్చి చెన్నపురి రాజధానిలో రాజకీయోపన్యాసము లీయదలచి బిపినచంద్రపాలుగారు కలకత్తానుండి బయలు దేరి బరంపురము, విశాఖపట్టణముల మీదుగా రాజమహేంద్రవరము, బెజవాడ, బందరు, నెల్లూరు మొదలయిన పట్టణములందు ఆంగ్లేయ దొరతనమువారు హిందూదేశమును పాలించుచున్న పద్ధతులను ప్రబలముగా ఖండించుచు ప్రతిదినము ఇంగ్లీషులో దీర్ఘోపన్యాసము లిచ్చుచుండిరి వాటిని ప్రతియూరను ఎవరో ప్రముఖులు తెలుగులోని కనువదింపగా వేలకొలది ప్రజ లుద్రేకపూరితులు కాసాగిరి ఆ సందర్భమున

తే. గీ. "భరతఖండము చక్కని పాడియావు,
హిందువులు లేగదూడలై యేడ్చుచుండ
తెల్లవారను గడుసరి గొల్లవారు
పితుకుచున్నారు మూతులు బిగియకట్టి"

అని చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహముగారు పాలు గారి ఉపన్యాసానంతరము చదివిన పద్యమును విని రాజమహేంద్రవరములోని సభాసదులు బ్రహ్మానందము నగులునట్లు చప్పట్లుకొట్టి పలుమారులు దానిని చదివించుకొని కంఠపాఠము చేసిరి అది అన్ని పత్రికలలోను ప్రకటింపబడి ఆంధ్రదేశమంతటను వ్యాపించి, ప్రతివారి నోటను విన వచ్చుచుండెను హరికథలలోని కెక్కెను ఆంగ్లేయ దొరతనమును గూర్చి ఆంధ్రు లెట్టి యభిప్రాయమును కలిగి యుండిరో దీనివలననే విదితమయ్యెను

బిపినచంద్రపాలు ఆంధ్రదేశ పర్యటనమువలన వందేమాతరోద్యమము తెలుగుదేశమంతటను వ్యాపించెను అయన ఉపన్యాసములు విన్నవారు పరవశులై తక్షణమే విదేశవస్త్ర బహిష్కారదీక్ష గైకొనసాగిరి వానిని చూచి తక్కినవారా కాలమున ధరించుచుండిన గ్లాస్కోమల్లు బట్టలను విసర్జించి స్వదేశీ నేతబట్టలను ధరింపసాగిరి వందేమాతరమను మాట స్వరాజ్యమంత్రమై పలుప్రక్కల ప్రతిధ్వని నిచ్చుచుండెను ఎచ్చట చూచినను దేశభక్తి పూరితములగు పాటలు, నాటకములు, హరికథలు, భజనలు ఉపన్యాసములు, ఎచ్చట చూచినను లోకమాన్యుని తిలకధారణము, ఎక్కడ చూచినను వ్యాయామక్రీడలు స్త్రీలు, పురుషులుకూడ స్వదేశాభిమానమునందు మునిగి తేలుచుండిరి చిన్నపిల్లలు, తుదకు గోరువంకలుకూడ "వందేమాతరమ్ మనదేరాజ్యం" అని పలుకుట పరిపాటియై పోయినది

1907 వ సంవత్సరమున హిందూదేశములో ననేక స్థలములందు విదేశవస్త్ర బహిష్కారము, స్వరాజ్య సంపాదనము, జాతీయవిద్యాభివృద్ధి యను విషయమును గురించి ప్రజలు తీవ్రముగా నాలోచింప సాగిరి ఆ కాలమున రాజమహేంద్రవరమున 'ఆంధ్రకేసరి' యను పత్రికయును, బందరులో 'కృష్ణాపత్రిక' యు నిట్టి జాతీయభావములకు తోడ్పడు వ్యాసములను ప్రచురించుచుండెను. ఈ కృషిఫలితముగా రాజమహేంద్రవరము, బందరు మొదలయినచోట్ల జాతీయపాఠశాలలు స్వదేశపరిశ్రమలు స్థాపింపబడెను.

1907 వ సంవత్సరము మే నెల 9 వ తేదీన పంజాబు ప్రభుత్వమువారు దేశాభిమానియు, మహాపురుషుడునైన లాలా లజపతిరాయిగారిని పట్టుకొని విచారణముగ బర్మాకు గొనిపోయి మాండలే చెరసాలలో నిర్బంధించి యుంచిరి ఆయనను కాంగ్రెసు అధ్యక్షునిగా చేయవ

పని తిలకుగారి నాయకత్వమున ఆనాటి తీవ్ర జాతీయ వాదులు ప్రయత్నించిరి. ఇందుకు విరుద్ధముగ మిత వాదులు కాంగ్రెసును మారక్‌లో సమావేశపరచి రసబిహారఘోషుగారిని అధ్యక్షునిగాచేసి యుండిరి. అందు వలననే అక్కడ అల్లరి జరిగినది. ఆనాడు ఆంధ్రదేశమున విద్యార్థులలో గొప్ప సంచలనము కలిగెను. వారు తిలక ములు ధరించి మెడలలో వందేమాతర పతకములను ధరించి, చేతులలో వందేమాతర ధ్వజములను బూని వీథులలో మారేగుచుండిరి. కొందరు విద్యార్థు లట్టి పతక ములతో కాలేజీలకు పోవగా కళాశాలల అధికారులైన తెల్లదొరలు వారిని వెడలగొట్టి రెండేండ్లవరకు కాలేజీ లోను వారిని చేర్చుకొనరాదని శాసించిరి. వారికి ప్రభు త్వోద్యోగము లివ్వరాదని గెజెటులో ప్రకటించిరి. ఇట్లు శిక్షింపబడిన వారిలో రాజమహేంద్రవరము ఆర్ట్సుకాలేజీ విద్యార్థియైన గాడిచర్ల రామచంద్రరావుగారును, క్రిస్టియ నింగు కాలేజీ విద్యార్థి యగు గాడిచర్ల హరిసర్వోత్తమ రావుగారును ఉండిరి. ఇట్టి యువకులందరును దేశసేవా పరాయణులైరి.

మారకు కాంగ్రెసులో మితవాదులను పరాభవించిన తీవ్ర జాతీయవాదుల నాయకుడగు లోకమాన్య బాల గంగాధరతిలకుగారే భారతదేశములోని అశాంతికి కారకు లని తలచి ఆయనను పట్టుకొని నిర్బంధించుటకు ఆంగ్లే యాధికారులు కృతనిశ్చయులైరి. ఆయన ఆకాలమున "కేసరి" అను మహారాష్ట్రపత్రికలో వ్రాసిన వ్యాసము లందు రాజకీయ హత్యలను సమర్థించెనని, వారి పత్రిక కార్యాలయమున బాంబులను తయారుచేయు కాగితము దొరికెనని ఆయనపై రాజద్రోహ నేరముమోపి ఆయ నను పట్టుకొని సంకెళ్ళు వేసి న్యాయస్థానమునకు తీసికొని వచ్చిరి. ఆయనకానేరమునకు 22-7-1908 తేదీన ఆరు సంవత్సరములు ద్వీపాంతరవాస శిక్షయు వేయిరూపా యల జరిమానాయును విధించి ఆయనను బర్మాలో మాండలే చెరసాలలో పెట్టిరి. దీనివలన భారతదేశమున గొప్ప సంచలనము కలిగెను. గాడిచర్ల హరిసర్వోత్తమ రావుగారు బెజవాడలో బోడి నారాయణరావుగారితో కలసి స్వరాజ్యపత్రికయను పేర తెలుగు జాతీయపత్రి కను నడిపించిరి. అందులో దొరలను దూషించి ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వమువల్ల రాజద్రోహము చేసెనని ఆయనను, నారా యణరావుగారిని ప్రభుత్వమువారు పట్టుకొని 1908 లో కఠినశిక్షను విధించిరి. ఆ కేసు హైకోర్టుకు వెళ్ళినప్పుడు ప్రభుత్వ న్యాయవాది కోరిక ననుసరించి హరిసర్వో త్తమరావుగారికి విధింపబడిన శిక్ష చాలదని 14-8-1909 న తేదీన మూడు సంవత్సరముల కారాగారవాసమునకు హెచ్చుచేసిరి.

అనసామాన్యమును భయపెట్టవలెనని రాజకీయ నేరములకు పట్టుకొనబడినవారిని పోలీసువారు చాలా క్రూరముగ జూచుచు సంకెళ్ళతో త్రిప్పి శిక్షితులైన వారి తలలు గొరిగించి మల్లచిప్పలందు పురుగుల అంబలి పోసి బాధింపసాగిరి. ఇట్టి కఠిన చర్యలు తీసికొనినందున ప్రజలు భయపడిపోయిరి. అంతట ఆంధ్రదేశమునందలి యుద్యమము అణగిపోయినదని ఆంగ్లేయ ప్రభుత్వము వారు అనుకొనిరిగాని, దేశాభిమానము ప్రజల హృద యమునందు గాఢముగా నాటుకొని అనేక రీతులుగా కార్యరూపము దాల్చసాగెను. ప్రజలలో విదేశ వస్త్ర బహిష్కారము స్వదేశవస్త్రాభిమానము స్వరాజ్యవాంఛ హెచ్చెను. దేశములో చాలచోట్ల స్వదేశవస్తువులు చేయు కార్ఖానాలు, జాతీయ పాఠశాలలు వెలయజొచ్చెను.

ఆనాడు జాతీయ పత్రికలలో నగ్రగణ్యమైన కృష్ణా పత్రికను శ్రీ ముట్నూరి కృష్ణారావుగారు ప్రకటింప సాగిరి. కోవల్ల హనుమంతరావుగారు న్యాయవాద వృత్తిని త్యజించి బందరు జాతీయ కళాశాలా స్థాపనమునకు దాని అభివృద్ధికి తమ జీవితమును ధారపోయసాగిరి. డాక్టరు భోగరాజు పట్టాభి సీతారామయ్యగారును ఉద్యో గాభిలాష విడనాడి జాతీయవాదియైరి. కొండా వెంక టప్పయ్యగారును దేశభక్తులై దేశసేవా పరాయణులైరి. తరువాత ఆంధ్రాభ్యుదయమునకు తోడ్పడినవారు చాలా మంది ఆనాటి యువకులే. ఇట్టి పరిస్థితులలోనే కీ. శే. కొమర్రాజు లక్ష్మణరావుగారు, వారి స్నేహితులైన మాడపాటి హనుమంతరావుగారు, రావిచెట్టు రంగా రావుగారు మొదలయినవారు కలసి 1907 లో హైదరా బాదులో విజ్ఞాన చంద్రికా మండలిని స్థాపించి, తరువాత దాని కార్యస్థానమును చెన్నపట్టణమునకు మార్చిరి. విజ్ఞాన చంద్రికామండలిలో ప్రకటింపబడిన మొదటి

గ్రంథమాలా ... ప్రకటించబడిన గ్రంథములలో అమెరికా అధ్యక్షుడగు అబ్రహాము లింకను జీవిత చరిత్ర దానిని రచించినవారు గాడిచర్ల హరి సర్వోత్తమరావుగారే దానికి పీఠిక వ్రాయుచు లక్ష్మణరావుగారు వంగరాష్ట్రములోను, మహారాష్ట్ర దేశములోను వైజ్ఞానిక సాహిత్య విషయములందు దేశాభ్యుదయము కొరకు జరిగిన కృషిని వివరించి ఆంధ్రులుకూడ వారివలెనె కృషిచేయుట అవసరమని వక్కాణించిరి ఆ గ్రంథమాలయందు ప్రకటింపబడిన గ్రంథములెల్ల తెలుగువారిలో విజ్ఞాన వికాసము కలిగించి దేశాభిమానమును పురికొల్పగల ఉత్తమ గ్రంథములే అందు ముఖ్యముగా 1910 వ సంవత్సరమున ప్రకటింపబడిన "ఆంధ్రుల చరిత్ర" ఆంధ్రులలో గొప్ప దేశభక్తిని పురికొల్పిన చరిత్ర గ్రంథము దానికి శ్రీ లక్ష్మణరావుగారు పీఠిక వ్రాయుచు "భారత ఖండాంతర్గతము లైన ఒక్కొక్క దేశముయొక్క చరిత్రమును విపులముగా వ్రాయించి ప్రకటించవలెనని మండలివారు యత్నించుచున్నారు ఆంధ్రులకు ఆంధ్రదేశ చరిత్రము అత్యంతావశ్యకముగదా పూర్వ మొకప్పుడు రాజ్యవిస్తీర్ణమునందు ఉన్నత నాగరకత యందును, బుద్ధివైభవమునందును, ఆంధ్రులు హిందూదేశమునందలి యన్య రాష్ట్రముల వారికి దీసిపోయినవారు కారని ఈ చరిత్రవలన స్పష్టపడగలదు" అని వారు వ్రాయుటలోనే ఆంధ్రరాష్ట్ర ప్రజలు మరల పూర్వపు మహోన్నతస్థితి పొందవలెనన్న భావము ద్యోతక మగుచుండెను శ్రీ లక్ష్మణరావుగారి మహదాశయమే ఆనాడు ఆంధ్ర దేశాభ్యుదయము కొరకు పాటుపడిన వారందరకు నుండెనమటకు సందేహము లేదు

1910 వ సంవత్సరమున గుంటూరులోని ఆంధ్ర యువజన సాహిత్య సంఘమునందలి సభ్యులు ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణావశ్యకతనుగూర్చి ఆలోచించి ఒక తీర్మానము గావించిరి ఈ సభ్యులలో శ్రీ కొన్నవిత్తుల గురునాథము, శ్రీ చల్లా శేషగిరిరావుగార్లును, శ్రీ ఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణగారు మొదలయినవారు ఉండిరి అయితే దీనినిగూర్చి అప్పుడు ప్రచారముగాని కృషిగాని జరుగుట కవకాశము లేకపోయెను ఇంతలో నాంధ్ర దేశమునందు కలిగిన విజ్ఞాన వికాసముయొక్క ఫలితముగా జయలుదేరిన అనేక గ్రంథమాలలు దేశాభ్యుదయమునకు తోడ్పడగల గ్రంథములను ప్రచురింపసాగెను, అనేక పత్రికలు వెలసెను తరువాత అనేక అముద్రిత గ్రంథములు సేకరించి, ఆంధ్రవాఙ్మయ పరిశోధనము గావించి, మన భాషకు చాల సేవచేసిన ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్తుకూడా 1911 లోనే స్థాపింపబడెను దాని మొదటి వార్షికోత్సవము 1912 లో చెన్నపట్టణమున జరిగెను. తరువాత ప్రతిసంవత్సరము నొక పట్టణములో వార్షికోత్సవము జరుపసాగిరి ఆ సమయముననే ఆంధ్ర దేశములోని ప్రతిపట్టణమునందును పుస్తక భాండాగారములు స్థాపింపబడి, గ్రంథములను, పత్రికలను ప్రజల కందించుచు, ఉపన్యాసము లేర్పాటుచేయుచు, ప్రజల విజ్ఞాన వికాసమునకు తోడ్పడసాగెను ప్రతి సంవత్సరమును వార్షికోత్సవములు జరుపుచు ఆంధ్ర ప్రముఖుల యధ్యక్షతక్రింద మహాసభలు జరుపుట ప్రారంభమై అదిత్వరలోనే ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయోద్యమముగ పరిణమించెను

1912 లో ఢిల్లీ దర్బారు జరిగెను ఆ సందర్భమున పూర్వము దేశమును కలవరపెట్టిన బంగాళా విభజనము రద్దుచేయబడి బంగాళీభాష మాట్లాడు ప్రాంతములెల్ల నొకరాష్ట్ర మయ్యెను భారతదేశ రాజధానిని కలకత్తా నుండి ఢిల్లీకి మార్చిరి దేశములో నన్ని ముఖ్యపట్టణము లందును ఉత్సవములు సభలు జరిగెను ఇట్లాకాలమున వివిధసంస్థలవారు చేసిన కృషియు, వారేర్పరచినసభలు ఉత్సవములు, ఉపన్యాసములును ప్రజలలో విజ్ఞాన వికాసమును ఆంధ్రాభిమానమును కలిగించి కార్యదీక్షను పురికొల్పుచుండెను

"వంగరాష్ట్ర విభజనం సందర్భముననుు, తరువాత దానిని రద్దుచేయునప్పుడును జరిగిన చర్చలవలనను, ఆ కాలమున నడచిన ప్రసంగముల వలనను, రాజప్రతినిధి మొదలగువారి రాజకీయ లేఖలవలనను, భాషాసామ్యము జాత్యైక్యత, ప్రత్యేక రాష్ట్రనిర్మాణమునకు ముఖ్య కారణములని స్పష్టీకరింపబడినవి" అని శ్రీ దేశభక్త కొండా వెంకటప్పయ్యగారే ఆంధ్రోద్యమముయొక్క పుట్టు పూర్వోత్తరములను గూర్చిన ఒక వ్యాసమున వ్రాసినారు

1912 వ సంవత్సరమున కృష్ణాజిల్లా మహాసభ నిడదవోలులో జరిగినప్పుడు ఆంధ్రదేశమందలి ప్రముఖులు చాలమంది అచ్చట సమావేశమయిరి. జిల్లా సభలవలెనే, ఆంధ్రదేశ మంతటికిని ప్రతి సంవత్సర మొక్కొకచోట మహాసభను జరిపించుట యుక్తమను భావము వారికి తోచినది. ఆంధ్రమహాసభా సమావేశము ఆంధ్ర వ్యక్తిత్వమును దృఢపరచి సర్వతోముఖముగా ఆంధ్రజాతి నుద్ధరించుటయే ముఖ్యోద్దేశముగ గలది యగుటచే, ఒక భాష, ఒక సంస్కృతి, ఒక చారిత్రము గలిగిన ఆంధ్రులెల్లరు వేరు రాష్ట్రములో ప్రత్యేకింపబడుట అత్యంతావశ్యక మను భావము వెంటనే ఆంధ్రయువకుల హృదయములందు మొలకెత్తినది. అట్టి యువకులలో శ్రీ శ్రీ కొన్నవిత్తుల గురునాథము, శ్రీ శ్రీ చల్లా శేషగిరిరావుగార్లు పేర్కొనదగినవారు. ఆంధ్రరాష్ట్ర నిర్మానము పైనచెప్పిన కృష్ణాజిల్లా మహాసభలోనే ప్రవేశ పెట్టబడెనుగాని అది సకాలములో లేబడనందున అధ్యక్షులు దానిని నిరాకరించిరి. అంతట నా యువకులును, వింజమూరి భావనాచార్యులుగారు, ఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణగారు మొదలగు పెద్దలును చేరి ఆంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణము విషయమును చర్చించి, దాని ఆవశ్యకతను గుర్తించి ఆంధ్రులలో ప్రబోధము కలిగించుటకు ఆంధ్రోద్యమము సాగించిరి. ఈ విషయమై ప్రచారముచేయుటకు కొండా వేంకటప్పయ్యగారు కూడ పూనుకొనిరి. ఈ సందర్భమున తమిళప్రాంతములనున్న తెలుగువారిలోకూడ ఆంధ్రోద్యమ ప్రచారము జరిగినది.

ఈ ప్రచారముయొక్క ఫలితముగా బాపట్లలో 1913వ సంవత్సరమున ప్రథమ ఆంధ్రమహాసభ జరుపబడినది. మద్రాసు రాష్ట్రీయ శాసనసభలో సభ్యులుగనుండిన శ్రీ బయ్యా నరసింహేశ్వర శర్మగారు సభకు అధ్యక్షత వహించిరి. ఆంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణ విషయమునుగూర్చి విచారించి మరుసటి సంవత్సరము జరుగు ఆంధ్ర మహాసభకు నివేదించుటకు తీర్మానించిరి.

1914 లో ఐరోపా మహాసంగ్రామము ప్రారంభమయ్యెను. ప్రజలకు వార్తా పత్రికలయం దభిరుచి పెరిగెను. ఇదివరకు బొంబాయిలో శ్రీ కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావుగారు నడుపుచుండిన ఆంధ్రపత్రికను చెన్నపట్టణమునుండి దినపత్రికగా ప్రకటింపసాగిరి. అది ఆంధ్రోద్యమమునుగూర్చి తీవ్రమైన ప్రచారము చేయసాగెను. 1914 లో బెజవాడలో ఆంధ్రభీష్మ న్యాపతి సుబ్బారావు పంతులుగారి అధ్యక్షతక్రింద జరిగిన రెండవ ఆంధ్ర మహాసభయందు ఆంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణము గావించుట అవసరమని తీర్మానించిరి.

1915 లో కాకినాడలో శ్రీ మోచర్ల రామచంద్రరావు పంతులుగారి అధ్యక్షతక్రింద జరిగిన మూడవ ఆంధ్రమహాసభలో ప్రత్యేకాంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణము చేయవలయునని తీర్మానము గావించిరి. అప్పటినుండి ప్రతి సంవత్సరము ఆంధ్రమహాసభ ఏదో యొక ముఖ్య పట్టణమున సమావేశమగుచు ఆంధ్రరాష్ట్రము నిర్మించవలెనని తీర్మానింపసాగెను. తరువాత ఆంధ్ర సాహిత్య సభలందు, గ్రంథాలయ సభలందు, ఇతర సభలందుకూడ ఈ విషయమై తీర్మానములు గావింపబడుచుండెను. జాతి, మత కుల పక్షవిభేదములను విస్మరించి రాష్ట్రమునందు ఇతర రాష్ట్రములందుగల తెలుగువారందరును ఆంధ్రోద్యమము నభిమానించిరి. కాంగ్రెసు మహాసభకూడ భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్ర నిర్మాణ మాత్రము నంగీకరించెను. 1918 లో ఆంధ్రరాష్ట్ర కాంగ్రెసు కమిటీ ఏర్పరుప బడినది. 1917 లో మాంటేగు-చేమ్సుఫోర్డు రాజ్యాంగ సంస్కరణముల సందర్భమున నీ విషయమై విచారణ సంఘమునకు నివేదింపబడినది. 1919 వ సంవత్సరపు రాజ్యాంగ చట్టమునందు భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రములు ప్రజా ప్రతినిధుల యంగీకారముపైన నిర్మింపవచ్చునని నిర్ణయింపబడెను. కాని దాని విషయమై ఎట్టి చర్యయు గైకొనబడలేదు. ఆంగ్లేయ పరిపాలకులు మరల రాజ్యాంగ సంస్కరణములు చేసినప్పుడు 1935 లో సింధు, ఒరిస్సా పరగణాలను ప్రత్యేక రాష్ట్రములుగ నిర్మాణము చేసిరేగాని ఆంధ్రరాష్ట్రమును నిర్మింపరైరి.

1917 వ సంవత్సరము నాటికే చెన్నపురి రాజధానిలో బ్రాహ్మణేతరోద్యమము ప్రబలమై జస్టిసుపార్టీ యేర్పడి కాంగ్రెసునకు వ్యతిరేకముగా పనిచేయసాగెను. ఈ యుద్యమము తలయెత్తుటకు కారకులు బ్రిటిష్ అధికారులే అని చెప్పవచ్చును. 1919 వ సంవత్సరపు రాజ్యాంగము ప్రకారము జరిగిన ఎన్నికలందు కాంగ్రెసు

పార్లమెంటును బహిష్కరించినప్పుడు జస్టిసు పార్టీవారు శాసనసభలందు ప్రవేశించి చెన్నపట్టణ రాజధానియందు మంత్రులుగ చేర్పడి వారి యధీనము చేయబడిన ప్రభుత్వ శాఖలను పరిపాలింప సాగిరి. 1935 వ సంవత్సరపు రాజ్యాంగ చట్టమును బట్టి 1937 లో జరిగిన ఎన్నికలలో పరాజితు లగువరకు వారే పలుకుబడి కలిగి యుండిరి జస్టిసుపార్టీ నాయకులైన శ్రీ పానుగంటి రామారాయణింగారును, బొబ్బిలి రాజాగారును, కూర్మా వెంకటరెడ్డి నాయుడుగారును, పాత్రోగారు మొదలైన వారును ఆంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణమునకు సుముఖులుగనే యుండిరి. ఆంధ్ర మహాసభలందు పాల్గొనిరి కాని అధికార పదవులందున్నప్పుడు మాత్రము వారు ఈ విషయమై గట్టి ప్రయత్నము చేయరైరి

గాంధీ మహాత్ముని నాయకత్వమున సహాయ నిరాకరణోద్యమము శాసనోల్లంఘనోద్యమములు జరుగుచుండిన కాలమున భారతదేశమునకు పూర్ణ స్వరాజ్యము సంపాదించినచో భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రముల సమస్య పరిష్కార మగుననియు అంతవరకు కాంగ్రెసువా రిట్టి చిన్నవిషయమును గూర్చి గాక భారతదేశ స్వాతంత్ర్యము కొరకు మాత్రమే కృషిచేయ వలయుననియు ప్రధాన కాంగ్రెసు నాయకులు తలంచినందున ఆంధ్ర కాంగ్రెసు ప్రముఖు లీ విషయమై తక్కిన పక్షముల వారితో గలిసి గట్టికృషి చేయరైరి 1938 లో కాంగ్రెసు కార్య వర్గమువారు భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రములను నిర్మాణము చేయుట అవసర మేయనియు, తమచేతికి అధికారము వచ్చిన పిదప దీనినిగూర్చి చర్య గైకొందు మనియు తీర్మానించిరి 1938లో కాంగ్రెసువారు ఎన్నికలందు విజయముపొంది వివిధ రాష్ట్రములందు ప్రభుత్వాధికారము వహించిరి చెన్నపట్టణములో కూడ కాంగ్రెసు ప్రభుత్వాధికారము వహించెను ఆంధ్ర శాసనసభ్యులు ఆంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణమును గోరిరి కాని ముఖ్యమంత్రియైన రాజగోపాలా చార్యులవారికి ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణము చేయుట కిష్టము లేకపోయెను. అందువలన మన రాష్ట్ర నిర్మాణము వెనుకబడినది ఎట్టకేలకు భారతదేశము స్వాతంత్ర్యము పొందిన సందర్భమున ఆంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణ సమస్య మరల ముందునకు వచ్చెను. 18-4-1947 వ తేదీన మద్రాసులోని ఉభయ శాసన సభలును భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రముల నిర్మాణము గావింపవలెనని రాజ్యాంగ నిర్మాణ సభకు సిఫారసు చేయుచు తీర్మానము గావించెను అంతట నీవిషయమై విచారించి నివేదించుటకు రాజ్యాంగ (Constituent Assembly) నిర్మాణ సభవారు "థార్" కమీషను అను నొక విచారణ సంఘమును నియమించిరి ఆ సంఘము వారు ఈ విషయమై విచారణసల్పి భారత దేశమునందు భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రములను నిర్మాణముచేయుట యుక్తముగాదనియు, అయ్యది భారత జాతీయైక్యతకు భంగము కలిగించుననియు అభిప్రాయము నిచ్చిరి అంతట దేశ ప్రజలలో చాల అసంతృప్తి కలిగెను కాంగ్రెసు వారుకూడ ఆందోళనము గావించిరి అంతట ఈ విషయమును గూర్చి పునరాలోచన చేయుటకు కాంగ్రెసు వర్కింగు కమిటీవారు జవహర్లాల్ నెహ్రూ, వల్లభాయి పటేల్, డాక్టరు పట్టాభి సీతారామయ్యగార్ల నొక ఉప సంఘముగా నియమించిరి వారి నివేదికకు "జె వి పి" రిపోర్టు అని పేరు వచ్చినది తక్కిన రాష్ట్రములమాట ఎటులున్నను, ఆంధ్రుల చిరకాల వాంఛితమైన ఆంధ్ర రాష్ట్రమును మాత్రము నిర్మాణము చేయవచ్చుననియు అయితే అట్లేర్పడు క్రొత్త రాష్ట్రమునందు మద్రాసు నగరమును చేర్చుటకు అరవవారి కభ్యంతరము కలదనియు అందువలన మద్రాసు రాజధానిలోని నిర్వివాద ప్రాంతములతోనే నూతనాంధ్రరాష్ట్రము నిర్మాణము చేయ వలసి యుండుననియు ఉపసంఘమువారు అభిప్రాయ పడిరి ఈ నిర్ణయమును ఆంధ్రరాష్ట్ర సంఘమువారు 1949 సం నవంబరు 11 వ తేదీన శిరసావహించుచు తీర్మానించిరి భారతీయ ప్రభుత్వమువారును వీరి తీర్మానమును అంగీకరించి వెంటనే ఆంధ్రరాష్ట్రమును నిర్మింప తలపెట్టి మదరాసు ప్రభుత్వముతో నాలోచింపగా మద్రాసు మంత్రివర్గమువారు 1950 సంవత్సరము ఏప్రిల్ 1 వ తేదీకిగాని క్రొత్త రాష్ట్రము నిర్మింప వీలు కాదనియు, ఈలోపుగ కొంత చర్య గైకొందు మనియు చెప్పి 1949 డిసెంబరు 7 వ తేదీన ఒక విభజన సంఘము (Partition Council) నియమించిరి ఈ విభజన సంఘమువారు 1950 జనవరి 8 వ తేదీన తమ నివేది

తను సమర్పించి నిర్వివాద ప్రాంతములతో ఆంధ్రరాష్ట్రమును నిర్మింపుడని కోరిరి అయితే శ్రీ టంగుటూరి ప్రకాశం పంతులుగారు మద్రాసునగర నిర్మాణాభివృద్ధులయందు తెలుగువారి ధనమెంతో వినియోగింపబడినందున ఆంధ్రరాష్ట్రమును విడదీయుటలో మద్రాసు నగరము విషయమునను, అందులో విలువగల ఆస్తి విషయమునను ఇంకనేక విషయములందును తెలుగువారికి కొన్నికోట్ల రూపాయలు నష్టపరిహారము రావలసియుండుననియు, అది నిర్ణయించనిదే ఆంధ్రరాష్ట్రమును నిర్మింప వీలులేదనియు పట్టుబట్టిరి ఇది న్యాయమే యని ఆంధ్రుల కందరకు తోచినందువలన ఈ విషయమున గొప్ప ఆందోళనము బయలుదేరెను ఆంధ్రరాష్ట్రము యొక్క ముఖ్యపట్టణము ఎక్కడ నుండవలెనను విషయమున గూడ తెలుగువారిలో అభిప్రాయ భేదములు కలిగెను ఈ విషయములను గూర్చిన వాదోపవాదములు తీవ్రముగా చెలరేగెను ఇట్టి పరిస్థితులలో భారత ప్రభుత్వమువారు ప్రస్తుతము ఆంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణమును నిలుపుదల చేసినట్లు 1950 వ సంవత్సరము జనవరి 16 వ తేదీన ప్రకటించిరి ఇట్టి పరిస్థితులలో శ్రీ పొట్టి శ్రీరాములుగారు మద్రాసుతోకలిసి ఆంధ్రరాష్ట్రనిర్మాణము కావింపవలెనని పట్టుబట్టి ప్రాయోపవేశమును చేసిరి ఆయనకు ప్రాణాపాయస్థితి కలిగెను 1952 డిసెంబరు 9 వ తేదీన మద్రాసు నగరమును మినహాయించి ఆంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణము చేయుటకు అభ్యంతరము లేదని శ్రీ నెహ్రూగారు ప్రకటించియుండిరి ఐనను శ్రీరాములుగారు తమ దీక్ష వదలక ప్రాణముల బాసిరి దేశములో అశాంతి కలిగెను అంతట డిసెంబరు 19 వ తేదీన శ్రీ నెహ్రూగారు ఢిల్లీ లోకసభలో మద్రాసు నగరము గాక చెన్నరాష్ట్రములోని ప్రస్తుతపు తెలుగు ప్రాంతములను కలిపి ఆంధ్రరాష్ట్రముగా నిర్మించుటకు భారతదేశ ప్రభుత్వమువారు నిశ్చయించినారనియు దానినిగూర్చి అవసరమైన చర్యలు తీసికొనబడుచున్న వనియు తెలిపిరి నూతనరాష్ట్ర నిర్మాణము చేయుటలో పరిష్కరింపవలసిన ఆర్థిక సమస్యలు మొదలైన వానిని విచారించుటకు రాజస్థాన ప్రధాన న్యాయమూర్తియగు వాంఛూగారిని నియమించినట్లు నెహ్రూగారు ప్రకటనము చేసిరి.

అటుతరువాత ఆంధ్రరాష్ట్రముఖ్యపట్టణము కర్నూలులో నెలకొల్పవలెననియు, హైకోర్టు గుంటూరులో నెలకొల్పవలెననియు మద్రాసు శాసనసభలోని తెలుగు సభ్యులు నిర్ణయించిరి దీని ఫలితముగా 1953 అక్టోబరు 1 వ తేదీన ఆంధ్రరాష్ట్రము నిర్మింపబడి దానికి కర్నూలు ముఖ్యపట్టణ మయ్యెను ఈ క్రొత్తరాష్ట్రమునకు మొదటి గవర్నరుగ శ్రీ సి యమ్ త్రివేదిగారిని నియమించిరి భారతదేశ స్వాతంత్ర్యోద్యమమునందు తన సర్వస్వమును ధారపోసిన మహాత్యాగియు, దేశభక్తుడును కర్మవీరుడును, కార్యశూరుడును అగు శ్రీ టంగుటూరి ప్రకాశము పంతులుగారినే ఆంధ్రరాష్ట్రమునకు మొదటి ముఖ్యమంత్రిగ ఎన్నుకొనిరి ఆయన ఒక సంవత్సరము పాటు ఆ పదవిలోనుండి నూతన ఆంధ్రరాష్ట్రమును సుస్థిరముగ చేసెను

ఆంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణము రాష్ట్రముల పునర్విభాజన సమస్యను భాషాప్రయుక్తరాష్ట్ర నిర్మాణ సమస్యను పునరుజ్జీవింపజేసెను భారతదేశములోని ఇంగ్లీషువారి పరిపాలనముక్రింద నుండిన వివిధరాజ్య భాగము లొక్కసారిగా నేర్పడినవి కావు ఆయా ప్రాంతములు ఇంగ్లీషువారి వశమైనప్పుడెల్ల అందు తమ పరిపాలనము నేర్పరుచు తరువాత వాని పరిసరప్రాంతములు తమ వశమైనప్పుడు పూర్వపు రాజ్యభాగముతో గలుపుచుండుటవలన ఒకే జాతి మతధర్మములు గలిగి ఒకే భాష మాట్లాడు వారిలో కొందరు ఒక పరగణాలోను, మరికొందరింకొక పరగణాలోను చేర్పబడుట తటస్థించెను ఇట్లే కొందరు ఇంగ్లీషువారు స్వయముగా పరిపాలించు రాజ్యభాగములందును, మరికొందరింగ్లీషువారికి సామంతులయిన స్వదేశ సంస్థానాధీశులు పరిపాలించు రాజ్య భాగములందును చేర్పబడిరి ఇంగ్లీషువారు కేవలము పరిపాలనాసౌకర్యముల నాలోచించి వివిధ రాజధానుల నేర్పరచిరేకాని దేశములోని నైసర్గిక పరిస్థితులనుగాని, ప్రజల సంస్కృతినిగాని, వారు మాటలాడు భాషలనుగాని ఆలోచించి అట్లు చేయలేదు ఇట్లు అరవ, కన్నడ, మలయాళభాషలవారిని, తెలుగువారిని కలిపి చెన్న రాజధానిలో కలిపి పరిపాలించుచుండిరి రాజధానులు పెద్దవై నప్పుడు వానిని రెండుగ విభజించుట గాని

అందు[illegible]నిర్మాణము ప్రత్యక్షరాజధానిలో చేర్చుటకాని చేయుచుండిరేగాని ప్రజల సౌకర్యముల నాలోచించి ఈ రాజ్యభాగముల నన్నిటిని పునర్నిర్మాణము గావించుట అవసరమని ఇంగ్లీషువారు తలచలేదు రాజ్యాంగసంస్కరణములు జరిగినప్పుడు ప్రజలు ఆంగ్లేయాధికారులకు తమ కోర్కెలనుగూర్చి చెప్పికొనిరి గాని రాష్ట్రముల పునర్నిర్మాణ సమస్య పరిష్కరింపబడలేదు భారతీయులు స్వాతంత్ర్యముకొరకు ఆంగ్లేయులతో పెనగులాడుచున్న కాలమున భారతదేశములోని వివిధప్రాంతములందు నివసించుచు ఒకేభాష, ఒకేసంస్కృతి, ఒకేచరిత్ర కలిగియున్న ప్రజలను ఏకముచేసి వారి కొరకు ప్రత్యేకరాష్ట్రము నిర్మించవలెనను ఆశయమును ప్రచారము చేసినయెడల వారిలో జాతీయభావము వర్ధిల్లి విజాతీయప్రభువులను ప్రతిఘటించుటకు తోడ్పడగలదను నుద్దేశముతో మన జాతీయనాయకులు భాషాప్రయుక్తరాష్ట్రనిర్మాణమును గూర్చిన ఉద్యమము లేవదీసియుండిరి ఆంధ్రోద్యమము వలన దేశాభిమానము వర్ధిల్లి ఇంగ్లీషు ప్రభువులతో పోరాడుటవల్ల ఆంధ్రులు గొప్ప ధైర్యసాహసములు పట్టుదల చూపినసంగతి జగద్విదితము భారతదేశమునకు స్వాతంత్ర్యము లభించిన పిమ్మట వివిధరాష్ట్రములలోని ప్రజల క్షేమమేగాక, యావద్భారతదేశముయొక్క క్షేమలాభములనుగూర్చియు జాతిసైక్యతనుగూర్చియు భారతదేశమునకు ప్రపంచ రాజ్యములం దుండవలసిన గౌరవ ప్రతిపత్తులను గూర్చియు ముఖ్యముగా ఆలోచించవలసిన అవసరము కలిగెను వివిధ సంస్థానములు స్వతంత్ర భారతదేశములో లీనమైనందున భారతఖండాంతర్గతము లయిన వివిధ రాజ్యభాగములలోను, రాజధానములలోను, పరగణాలలోను నివసించు ప్రజల క్షేమలాభములను, కష్టసుఖములను ఆలోచించి భారత రాజ్యభాగములను పునర్నిర్మాణము గావింపవలసిన అవసరము కలిగెను పై సంగతు లన్నియు ఆలోచించియే కేవలము భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రముల నిర్మాణముచేయుట మంచిది కాదని థార్ కమీషనువారు అభిప్రాయపడిరి భారత జాతీయ నాయకులలో చాలమంది కిట్లే తోచెను ఆంధ్ర రాష్ట్రము ప్రత్యేక కారణములవలన నిర్మాణముగావింపబడినదనియు, ఇకముందు కేవలము భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రనిర్మాణము చేయుట పొసగదనియు భారత ప్రభుత్వమువారు ప్రకటించిరి భారత రాజ్యాంగసమితిలోని ప్రజల క్షేమలాభములను, భారతజాతియొక్క సమష్టి క్షేమలాభములకు తోడ్పడగలందులకుగాను భారతదేశములోని వివిధ రాజ్యభాగములను పునర్నిర్మాణము చేయు విషయమునుగూర్చి నిష్పక్షపాతబుద్ధితోను, వాస్తవికదృష్టితోను పరిశీలించుటకు ఒక విచారణ సంఘమును భారతదేశ ప్రభుత్వమువారు నియమించదలచినట్లు 1953 డిశంబరు 22 వ తేదీన మన ప్రధానమంత్రి శ్రీ నెహ్రూగారు పార్లమెంటులో చెప్పిరి ఈ రాష్ట్రముల పునర్నిర్మాణ సమస్యయొక్క పరిస్థితులను దీనికి పునాదియైన దేశచరిత్రను, ప్రస్తుత పరిస్థితులను దానికి సన్నిహిత సంబంధముగల అన్ని ముఖ్య విషయములను ఈ సంఘమువారు విచారించెదరనియు, ఈ పునర్నిర్మాణమును గూర్చి ఎవరే సూచనను గావించినను, దానిని విమర్శించెదరనియు రాష్ట్రముల పునర్నిర్మాణము చేయవలసిన విధానములను గూర్చిన నివేదికలను విచారణ సంఘమువారు ప్రభుత్వమువారి ఆలోచనకొరకు పంపుదురనియు భారతప్రభుత్వమువారు డిశంబరు 29 వ తేదీన తీర్మానించిరి

విచారణసంఘమువారు ఫజల్ అలీగారి నాయకత్వమున ఈ సమస్యనుగూర్చి విచారణచేసి తమ నివేదికను 1955 సెప్టెంబరు 30 తేదీన భారతప్రభుత్వమువారి కందజేసిరి ఇది దేశమునందలి అన్ని పత్రికలలోను ప్రకటింపబడి ప్రజలచేతను, రాష్ట్ర శాసనసభ్యులచేతను చర్చింపబడెను ప్రజాభిప్రాయమును జాగ్రత్తగా కనుగొని భారతదేశ ప్రభుత్వమువారు రాష్ట్రముల పునర్నిర్మాణము చేయుటకు ఒక చట్టము తయారుచేసి రాష్ట్ర ప్రభుత్వముల అభిప్రాయములనుగూడ మరల సేకరించి దానిని పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టి తీర్మానించిరి. ఆ చట్టము ప్రకారము భారతదేశములోని ప్రస్తుత రాజ్యభాగములు 1956 నవంబరు 1 వ తేదీన పునర్నిర్మాణము గావింపబడెను ప్రభుత్వమువారు రాజ్యాంగ పునర్నిర్మాణముబిల్లులో సూచించిన ప్రకారము హైదరాబాదు రాష్ట్రము విచ్ఛిన్నముచేయబడెను అందలి కన్నడ మహారాష్ట్రభాగములు నూతన కర్ణాటక, మహారాష్ట్రములతో

కలిపివేయబడెను. తెలంగాణము ఆంధ్రరాష్ట్రమునకు చేర్చబడెను. నిజాము ప్రభుత్వము అంతరించినది.

రాయలసీమలోను, ఉత్తరసర్కారులలోను, తెలంగాణములోను గల తెలుగుజిల్లాల నన్నింటిని కలిపి 1956 వ సంవత్సరము నవంబరు 1 వ తేదిన "ఆంధ్రప్రదేశ్" అను పేరుతో నొక నూతనరాష్ట్రము నిర్మాణము గావింపబడెను. ఇట్లు యావదాంధ్రదేశములోని ముక్కోటి యాంధ్రులు రాజకీయముగ ఒకే రాష్ట్రపరిపాలనలో నుండు భాగ్యము లభించినది. నూతన విశాలాంధ్ర రాష్ట్రనిర్మాణముతో ఆంధ్రుల చరిత్రయం దొక నూతన శకము ప్రారంభమగుచున్నది.

ది. వేం. శి.

ఆంధ్రదేశపు ఖనిజసంపద I భారతదేశములో ఖనిజసంపద ఎక్కువగా గల రాష్ట్రములలో ఆంధ్రప్రదేశ మొకటి. ఇచ్చట ముఖ్యముగ మాంగనీసు (Manganese-ore), అభ్రకము (Mica), కట్టడపురాళ్లు; సిమెంటుకు సున్నపురాళ్ళు (Lime-stones), రాతినార (Asbestos), ముగ్గురాయి (Barytes), లభించును. వీటి తరువాత ఖనిజరంగులు, తెల్లమట్టి (White-clay), రాచ్చిప్పరాయి (Steatite), క్రోమైట్ (Chromite), పలకరాళ్ళు (Slates), పలుగురాయి (Vein Quartz), ఫెల్‌స్పార్ (Felspar), గ్రాఫైట్ (Graphite), చెప్పదగినవి. ఇవికాక, ఇసుము, కయనైట్ (Kyanite), సిల్లిమనైట్ (Sillimanite), మోనజైట్ (Monazite), ఇల్మనైట్ (Ilmanite), గంధకము మున్నగునవి స్వల్పముగ దొరకును. 18 వ శతాబ్దమువరకు ఆంధ్రప్రదేశము నుండియే, ప్రపంచపు మార్కెటులలోకి వజ్రములు ఎక్కువగ వచ్చుచుండెడివి. జగత్ప్రసిద్ధమగు కోహినూర్, హోప్, పిట్ లేక రీజంట్ వజ్రములు ఇక్కడ దొరకినవే. అనంతపురము, చిత్తూరు జిల్లాలలోని బంగారు గనులనుండి ఈ శతాబ్దములో సుమారు 1,86,800 ఔన్సుల బంగారు లభించినది. ఈ రాష్ట్రములో 1954 వరకు రూ 17,00,00,000 ల విలువగల ఖనిజములు త్రవ్వబడినవి. వీటి నిధులు ఇంకను అధికముగ తరుగలేదు. 1946 నుండి 54 వరకు ఏటా సగటున రూ 1,08,00,000 విలువగల ఖనిజములు ఇక్కడ ఉత్పత్తియైనవి. తగు పరిశోధనవలన ఆంధ్రలో ముఖ్యముగ బొగ్గు, బంగారు, వజ్రములు, కురువిందము (Corundum), గ్లాసు ఇసుక, రాగినిధులు కనుగొనబడి, ఖనిజోత్పత్తి పెరుగు సావకాశమున్నది. ఈ ఖనిజము లన్నియు, ఇంతవరకు ఎక్కువగ పరదేశములకును, కొంతవరకు ఇతరరాష్ట్రములకును ఎగుమతి యగుచున్నవి. వీటిని ఆధారము చేసికొని, ఆంధ్రలో అనేక పరిశ్రమలు నెలకొల్పవచ్చును.

ఖనిజములనుండియే మనము వాడుకొను లోహములు, అనేక ఇతరవస్తువులు, పారిశ్రామికచరిత్రలో క్రొత్తయుగమునకు దారితీయు అణుశక్తియు (Atomic Power) ఉత్పత్తి అగుచున్నది. ఈ ఖనిజములు, ఖనిజమిశ్రమములగు రాళ్ళలో కొన్నిచోట్ల నిధులుగ చేర్పడినవి. మరికొన్నిచోట్ల రాళ్ళలో తక్కువపాలున్నను, వీటిని భౌతికపద్ధతిచే సంకేంద్రీకరించి, లాభకరముగా విడదీయవచ్చును. ఆంధ్రలో మాంగనీసు, అభ్రకము, క్రోమైటు, గ్రాఫైట్ నిధులు స్ఫటమయ విభాజీయ శిలలలోను (Crystalline Rocks and Schists), రాతినార, ముగ్గురాయి, సున్నపురాళ్ళు, రాచిప్పరాళ్ళ నిధులు, కడప కర్నూలు, యుగములలో సముద్రమునందేర్పడిన రాళ్ళలోను గలవు. మొదటివి సముద్రతీరపు జిల్లాలలోను, పశ్చిమ దక్షిణ సరిహద్దులలోను, రెండవరాళ్ళు పశ్చిమ జిల్లాలలో పెక్కు భాగములలోను, వ్యాపించి యున్నవి.

ఈ దిగువ ఆంధ్రలోని ఖనిజసంపద స్థూలముగ వివరింపబడినది. వీటి నిధుల పరిమితి తెలిసినంతవరకు తెలుపబడినది.

మాంగనీసు : భారతదేశములో 1900 కు పూర్వము మాంగనీసును శ్రీకాకుళం జిల్లాలోనే త్రవ్విరి. ఇక్కడ పెద్ద నిధులు చీపురుపల్లి తాలూకాలో కోడూరు, గర్భ, మున్నగుచోట్ల నున్నవి. ఒక్క కోడూరు నిధులలోనే 2½ లక్షల టన్నుల ధాతువు (ore) కలదు. వీటిలో మాంగనీసు మోతాదు 47 పాళ్ళు, గర్భ నిధులలో 45 పాళ్ళు, అన్నిటిలో సగటున 42 పాళ్ళు కలదు. ఈ నిధులు, మాంగనీసు ఖనిజములు అధికముగాగల కోడూరైట్ (Kodurite) రాళ్ళ పై శిథిల్యమువల్ల నేర్పడినవి. వీటిలోని ఖనిజమును భౌతికపద్ధతులచే సంకేంద్రీకరించి దీనితో

కూడిన ఫాస్ఫరసము (Phosphorus) పరిమితిలో నుంచ గలిగినచో త్రవ్వదగిన నిధులు అధికమగుటేగాక, దీని ధరకూడ పెరుగగలదు. భారతదేశములో ఉత్పత్తియగు మాంగనీసు చాలభాగము పరదేశములకు ఎగుమతి యగు చున్నది. కొంత ఉక్కుపరిశ్రమలలో ఫెర్రో మాంగనీసు (Ferro - Manganese) అను లోహమిశ్రమమునకును, మరికొంత గ్లాసు పరిశ్రమలోను, డ్రైబాటరీలలోను వాడు డయాక్సైడ్ (Dioxide) ను చేయుటకును, విని యోగించుచున్నారు

అభ్రకము (Mica) అభ్రకపుగనులు నెల్లూరుజిల్లాలో ముఖ్యముగ రాపూరు, గూడూరు, పొదలకూరు, ఆత్మకూరు, కావలి, పరిసరాలలో నున్నవి. పెక్కుగనులు 800 అడుగులలోతు మించినవి. ఒక గనిలో 900 అడుగుల లోతున పనిచేయుచున్నారు. ఇక్కడ మస్కొవైట్ (Mus-covite) రకపు అభ్రకము, అభ్రకహార్న్‌బ్లెండ్ విభాజీయశిలలను (Mica and Hornblende Schists) చొచ్చిన పెగ్మటైట్లు అను (Pegmatites) వెడల్పగు వాశములలో (Veins) పుస్తకములంటివి దొరకును. పెగ్మటైట్లు పలుగు రాయి, ఫెల్‌స్పార్, అభ్రకముల సమూహము. వీటిలో కొద్దిగ టూర్మలిన్ (Tourmaline), గార్నెట్ (Garnet) అపటైట్ (Apatite) బెరిల్ (Beryl), జిర్కాన్ (zircon), ఖనిజములుండవచ్చును. ఈ రాతిలో అభ్రకము మాటికి సుమారు 6 పాళ్ళుండి త్రవ్వినమీద అమ్మదగిన భాగము ఒక్కపాలు తేలును. అభ్రకపు పుస్తకములు కొన్ని అంగుళములనుండి కొన్ని అడుగుల వరకు వెడల్పు గలిగి యుండును. పలుచని రేకులు రంగులేనివై యుండును. నెల్లూరు అభ్రకపు పుస్తకములు ఆకుపచ్చవన్నె గలిగి "గ్రీన్ మైకా" అని పేరుపొందినవి. బీహార్‌లో దొరకు "బెంగాల్ రూబీ" అను ఎరుపువన్నెగల అభ్రకము ఇచ్చట కొన్నిచోట్ల స్వల్పముగ లభించును. ఈ పెగ్మటైట్లు 60 మైళ్ళ పొడవున 15 మైళ్ళ వెడల్పున గూడూరు, నెల్లూరు, సైదాపురము, ఉదయగిరి మున్నగు పట్టణ ప్రాంతములలో వ్యాపించి యున్నవి. ఇవి సాధారణముగ 1000 అడుగుల పొడవు, నూరు అడుగుల వెడల్పును మించవు. చిన్న మస్కొవైట్ నిధులు కృష్ణాజిల్లా తిరువూరు తాలూకాలోను, ఫ్లొగొపైట్ (Pholgopite) రకము విశాఖపట్టణంజిల్లాలోని కూడియా, మాకీ గూడెం, బొర్రా మున్నగుచోట్ల కలవు.

అభ్రకములో వేడి, విద్యుత్తు ప్రవహింపదు గనుక దీనిని ఎన్నో రీతుల వాడవచ్చును. భారతదేశములో ఉత్పత్తియగు అభ్రకములో 60, 70 హండ్రడ్ వెయిట్ల (3-3½ టన్నులు) తప్ప శేషించిన దంతయు పరదేశములకు ఎగుమతి యగుచున్నది. ఆంధ్రలో అభ్రకపు రేకుల నుండి మైకనైటును (Micanite) చేయ మొదలిడినచో అభ్రకోత్పత్తి తిన్నగ సాగుచుండును. కాని ఇది భారత దేశములోని విద్యుత్పరికర పరిశ్రమలపై ఆధారపడి యున్నది

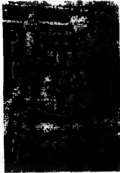
కట్టడపురాళ్ళు (Building stones) - స్ఫటమయ శిలలన్నియు గట్టి కట్టడపురాళ్ళు. వీటిలో స్ఫటికము (Quartz), ఫెల్‌స్పార్, సూక్ష్మముగ ఇతర ఖనిజముల కణములతో నిండిన లేతరంగు రాళ్ళగు గ్రానైట్లు (Granites), నైసులు (Gneisses), అనంతపురం, కర్నూలు, కడప, చిత్తూరు, నెల్లూరు, గుంటూరు, కృష్ణా జిల్లాలలోను, గార్నెట్ (Garnet) ఖనిజమువలన ఎర్ర చుక్కలుగల ఖోండలైట్లు (Khondalites), హైపరస్తీన్ (Hypersthene) ఖనిజముల వలన కంచువాగుగల చార్నొకైట్లు (Charnokites) శ్రీకాకుళము విశాఖపట్టణము, గోదావరి, కృష్ణా జిల్లాలలోను కట్టడములకు వాడబడుచున్నవి. ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయ భవనములను ఖోండలైట్లతో కట్టిరి. విశాఖపట్టణముజిల్లా, అనంతగిరి, మాడుగుల ప్రాంతమునను, గుంటూరుజిల్లా పల్నాడులోను పలురంగుల చక్కని పాలరాళ్ళు దొరకును. పశ్చిమజిల్లాలలో కడప-కర్నూలు సమూహములకు (Cuddapah and Kurnool Systems) చెందిన క్వార్ట్జైట్లు (Quartzites), ఇసుకరాళ్ళు, లైంస్టోన్లు విరివిగా వాడుదురు. కడపజిల్లాలో అడిమం, గండికోట, కర్నూలు జిల్లాలో రామల్లకోటవద్ద అద్భుత శిల్పకళాచాతుర్యమును చూపించు దేవాలయములకు క్వార్ట్జైట్లు, ఇసుక రాళ్ళతో కట్టిరి. లైంస్టోన్లలో పొరలులేని పెద్ద బండలను గోడలకు, "నాపరాళ్ళ"ను పలుచని చపటలను నేలపై పరచుటకు, అరుదుగ మిద్దెలకు నుపయోగింతురు. కొన్నిచోట్ల శిలాద్రవము (Magma) నుండి ఘనీభ

బొమ్మ 1 క్వార్ట్జైటులో చెక్కిన స్తంభములు
సంగమేశ్వరస్వామి దేవాలయము
అలిమల (కడప జిల్లా)

బొమ్మ 2 సున్నపురాతి శిల్పములు
చెన్నకేశ్వరస్వామి దేవాలయము
పుష్పగిరి (కడప జిల్లా)

బొమ్మ 3 నల్లరాతి (ట్రాప్) తలుపుకోట
రామల్లకోట (కర్నూలు జిల్లా)

బొమ్మ 4 నాపరాతిగని
నిడుజువ్వి (కడప జిల్లా)

నించిన నల్లని స్ఫుటమయ శిలంగు ట్రాప్ (Trap) అను కూడ వాడుదురు రామల్లకోట దేవాలయములోని తలుపుకోట ట్రాపులో చెక్కబడినది

సిమెంటుకు సున్నపురాళ్ళు (Lime-stone for cement) - సిమెంటు పరిశ్రమలో టన్నుకు 1 48 టన్నులు సున్నపు రాళ్ళు కావలెను సిమెంటు కుపయోగపడుటకు, సున్నపు రాళ్ళలో సున్నము (Lime) 48 శాతము, సిలికా (Silica) 14 5 శాతము, లోహోక్సు జనిదములు (Iron Oxides) 1·5 శాతము, అల్యూమినా (Alumina) 3 5 శాతము పాళ్ళు సుమారుగా ఉండి, మెగ్నీషియా (Magnesia) 2 6 కు మించరాదు కర్నూలు వంపాతికి చెందిన సున్నపురాళ్ళు కడపజిల్లా కమలాపురం తాలూకాలో 64 కోట్ల టన్నులు, జమ్మలమడుగులో 300 కోట్లు, కర్నూలుజిల్లా కోయిలకుంట్ల తాలూకాలో 500 కోట్లు, బంగనపల్లెలో 66 కోట్లు, ద్రోణాచలములో 47 5 కోట్లు, కర్నూలులో 125 కోట్లు, నందికొట్కూరులో 77 కోట్లు టన్నులున్నవి గుంటూరు కృష్ణా జిల్లాలలో కృష్ణ తీరప్రక్కల యందును, గోదావరి

లోయల్లోను సిమెంటు కుపయోగపడు సున్నపురాళ్ళు చాల గలవు గుంటూరు జిల్లాలో మంగళగిరి మున్నగు చోట్ల త్రవ్వు కంకర సిమెంటు పరిశ్రమలో వాడబడు చున్నది వీటి నాధారము చేసికొని ఆంధ్రలో సిమెంటు పరిశ్రమ ఎక్కువగా అభివృద్ధి కాగలదు ఈ పరిశ్రమలో టన్నుకు 0 42 టన్నులు కావలసిన బొగ్గు సింగరేణి నుండిగాని, తూర్పు రాష్ట్రముల బొగ్గుగనుల నుండిగాని తెప్పించుకోవలసి వచ్చును

సిమెంటులో 4 శాతముగల హారశోకము (Gypsum) నెల్లూరు జిల్లాలో సూళ్ళూరుపేటవద్ద పులికాటు సరస్సు దాపుగొని మూడుమైళ్ళ వైశాల్యముగల పల్లపు భూమిలో చాలమేరగలదు ఇచ్చట దీనిపై శోధించబడిన 20 చదరపు మైళ్ళలో ప్రతి అడుగు లోతునకు 10 వేల టన్నులు గలదని లెక్క వేయబడినది

52 శాతముకన్న ఎక్కువ సున్నము ఉన్న గుల్లరాయి (Calcareous Tufa) అనంతపురం జిల్లాలో కోన రామేశ్వరస్వామి వద్ద 8 లక్షల టన్నులు, మెత్తని పొడి కర్నూలుజిల్లా బంగనపల్లె తాలూకాలో నందవరం, పల్కూరు, రామతీర్థం వద్ద 8 8 లక్షల టన్నులు కలదు ఇది గ్లాసు, సింగాణి, ఖటికము (Calcium) రసాయన పరిశ్రమలలోను, ఇనుప కొలుములలో ధాతువును కరగించుటకును ఉపయోగపడును

రాతినార (Asbestos) - రాతినారలో క్రైసొటైల్ (Chrysotile) అను మృదువగు రకము, ట్రెమొలైట్ (Tremolite) అను బిరుసగు రకమును గలవు వీనిలో విద్యుత్తు, వేడి ప్రసరింపవు గనుకను, దీనిపై ఆమ్లములు పనిచేయవు గనుకను, క్రైసొటైల్ నిప్పు అంటనిబట్టలకు, ట్రెమొలైట్ నిప్పు అంటని రంగులు, సిమెంటు రేకులు, స్విచ్ బోర్డులు మున్నగువాటికి వాడబడు చున్నవి ఆంధ్రలో క్రైసొటైల్ నిధులు మాత్రమే ఇంతవరకు కనుగొనబడినవి ఇవి కడపజిల్లా పులివెందల తాలూకాలో లింగాలమంచి బ్రాహ్మణపల్లె వర కున్న 7 మైళ్ళలో, చిన్నకుడాల, బ్రాహ్మణపల్లె పరిసరాలలోనే కనీసము 2,56,000 టన్నులు, కమలాపురం తాలూకాలో రాజుపాళెం వద్దను, కలవు ఇవి వేంపల్లె మున్నగు రాళ్ళలో ట్రాప్ పొరల నాపుకొని 7 అంగుళముల లోపు మందముగల పాళములుగ ఏర్పడియున్నవి నార పాళముల కర్ణముగ 0 8 అంగుళములోపు పొడవుగ నుండును ఈ నారనుండి బట్టలనేత పరిశోధించ దగినది ఇది ఎక్కువభాగము ప్రాంతీయ సిమెంటురంగు పరిశ్రమలలో నుపయోగపడగలదు.

ముగ్గురాయి (Barytes) - మన దేశములోకెల్ల పెద్ద ముగ్గురాతి నిధులు అనంతపురం జిల్లాలో కొండపల్లె, నెరిజాముపల్లె, ముత్తుకోట, కడపజిల్లా పులివెందల తాలూకాలో కొత్తపల్లె, వాళ్ళపల్లె, నందిపల్లె, వేముల, కర్నూలుజిల్లా ద్రోణాచలం తాలూకాలో ఎర్రగుంట్ల, గట్టిమానికొండ, బలపాలపల్లె, బుక్కాపురం- బోయనపల్లె, రహిమాన్‌పురం, రామాపురం, పలసల, హుస్సేనపురంవద్ద వేంపల్లె మున్నపురాళ్ళలోను, వాటిలో చొచ్చిన ట్రాప్ పొరలలోను, అడ్డదిడ్డముగ వ్యాపించిన పాళములుగ, పలుగురాతిలోకూడి పెద్ద చెర్రెలను (Fissures) నింపుచును ఉన్నవి కొన్ని నిధులు 80 అడుగులు వరకు వెడల్పుండినను, పాళములు 7 అడుగుల మందము మించవు. వీటి వెడల్పు కొద్ది దూరములోనే హెచ్చు తగ్గులగుచు, ఇవి అంతమగుచుండును ఇక్కడ లభించు ముగ్గురాయి 90 పాళ్ళ లేత ఎరుపు వన్నెగలిగి యుండును తెల్లని ముగ్గురాయి రంగులకును, వన్నె గలది నూనె (Petroleum) బావులలోను విరివిగా వాడబడుచున్నది మంచి తెలుపు ముగ్గురాయి బేరియం (Barium) రసాయనముల కుపయోగపడును ఆంధ్రలో ముగ్గురాయి రంగు. బేరియం రసాయన పరిశ్రమలను పోషించగలదు

అవిజరంగులు (Ochres) - ఎర్రమట్టి (Red Ochre) నిధులు తెల్లమట్టి, పచ్చమట్టి (Yellow Ochre) తో గూడి కడపజిల్లాలో నందలూరు, కర్నూలు జిల్లాలో బేతంచర్లవద్ద మట్టిరాళ్ళలో కలవు ఎఱ్ఱమట్టి విశాఖపట్టణం జిల్లాలో అరకులోయలోను, గోదావరిజిల్లాలో కొవ్వూరు, రాజమహేంద్రవరం ప్రాంతమునకూడదొరకును మెత్తని ఎర్రలోహొల్లినిదము (RedOxide) కడపజిల్లాలో దాంబి వద్ద, కర్నూలు జిల్లాలో రామల్లకోట, వెల్దుర్తిప్రాంతములోను ఇనుపరాళ్ళతో కూడియున్నది పచ్చమట్టి నిధులు కర్నూలుజిల్లాలో ఉయ్యాలవాడవద్ద 3½ లక్షల టన్నులు

తెల్లమట్టితో కూడి రామల్లకోటవద్ద 3½ లక్షల టన్నులు, బేతంచర్లవద్ద 18 లక్షల టన్నులు, అంకాపురం వద్ద 20 లక్షల టన్నులు కలవు కడపజిల్లాలో మిట్టమీదపల్లె, ఉప్పలపల్లె వద్దకూడా పచ్చమట్టనిధు లున్నవి ఈ ఖనిజ రంగుల నుపయోగించుచు, ఆంధ్రలో రంగు పరిశ్రమ అభివృద్ధి చెందగలదు

తెల్లమట్టి (White Clay) :- తెల్లమట్టి కడపజిల్లా రాజంపేట తాలూకాలో అనంతరాజుపేట, హస్తవరం, చిన్న ఓరంపాడు, శాకరాపేట, కోడూరు, వందలూరువద్ద 15 లక్షల టన్నులు, కర్నూలు జిల్లాలో ప్రేమ, రామల్లకోట, బేతంచర్ల సైబగలవద్ద 20 లక్షల టన్నులు కలదు ఇది 1,200° సెం నుంచి 1,800° సెం వేడికి కరుగును తూర్పు గోదావరి జిల్లాలో పుణ్యక్షేత్రం జగ్గంపేట, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాలో ద్వారకా తిరుమల, నెల్లూరు జిల్లాలో జానకమ్మపేట, వరపాపురంవద్ద కూడ పెద్ద నిధు లున్నవి ఇవన్నియు మట్టరాళ్లు, సైశిల్యముచెంది ఏర్పడినవి ఈమట్టనిధులు ఆంధ్రలో జాడీ, పింగాణి పరిశ్రమలను పోషించగలవు

1770° సెం వేడికికూడ కరుగని చైనా మట్టి (kaolin) నెల్లూరు జిల్లాలో ప్రశగిరి పట్టణము, వల్లపూడివద్ద పెగ్మటైట్లలోని ఫెల్స్పార్ కాలగతిన రాసాయనిక పరిణామముచెంది, కొంత ఏర్పడినది విశాఖపట్టణము జిల్లాలో కొన్ని చిన్న నిధులున్నవి చైనామట్టి పింగాణి, ఇటుకలు, కాగితముల పరిశ్రమలలో వాడబడుచున్నది

రాచిప్పరాయి (Steatite) - రాచిప్పరాయి టాల్క్ (Talc) అను ఖనిజముతో చాలభాగము నిండియున్నది దీని ఉపయోగము దీనిలోని టాల్క్ పరిమితిపై ఆధారపడి యున్నది రాచిప్పరాయినిధులు ముఖ్యముగ అనంతపురంజిల్లాలోజాలకాలువ, కర్నపూడి, కాట్లుపా, కర్నూలు జిల్లాలో ముద్దవరం, మునలయ్య చెరువువద్ద వెర్రికొత్త చెదరిన వేంపల్లె మున్నపురాళ్లలోగాని, వాటిలో ట్రాప్ రాళ్లకు సమీపమునగాని కలవు రాచిప్పరాయి నెల్లూరు జిల్లాలో ఎడవల్లి, జోగివల్లె శ్రీక్రియం, గుంటూరు జిల్లాలో కొన్నిచోట్ల, సృటమయ విశాఖీయ శిలలలో దొరుకును. దీనిని రాచిప్పలు, బొమ్మలు, పౌడర్లకేకాక, రంగులు, పన్నులు, విద్యుత్ పింగాణి, రాతి వారపలకలలోను, వినియోగపడును జాలకాలువవద్ద లభించు మేలైన "లావా" రకపు రాచిప్పరాయితో రేడియో టెలివిజన్ మున్నగువాటిలోవాడు విద్యున్నిరోధక పరికరములను చేయవచ్చును

క్రోమైట్ (Chromite) -ఇండ్లలోవాడుకొను స్టెయిన్ లెస్ స్టీల్ (Stainless Steel) లో నూటికి 18 పాళ్ళున్న క్రోమియం (Chromium) లోహము క్రోమైట్‌నుండి లభించును క్రోమైట్ నిధులు కృష్ణాజిల్లాలోని కొండపల్లె కొండలలో పైరాక్సీన్ (Pyraxene) ఖనిజముతోనిండిన పెరాక్సినైట్ (Peroxenite) రాళ్ళలో భాగములుగ నున్నవి అచ్చటచ్చట ఖనిజరేణువులు రాతిలో వెదజల్లి గూడ నున్నవి ఈ రాతిలోని ఖనిజము అమ్మదగునట్లు చేయుటకు, దీనిని పొడిచేసి వాలుకట్టడములపై ప్రవహింప జేసిన నీటిలో ఖనిజభాగమును సంకేంద్రీకరించుదురు క్రోమైట్‌తో ఇనుపకొలిములకు లోపై పుపేర్పు ఇటుకలు, తోళ్ళను శుభ్రపరచుటకు రసాయనములు, లోహమిశ్రమములు చేయుదురు కృష్ణాజిల్లాలో క్రోమైట్ నిధులు చాల యున్నవని తేలిన, క్రోమైట్ రసాయనములను చేయవూనుకోవచ్చును

పలకరాళ్ళు (Slate) :- పలకరాళ్ళు కర్నూలు జిల్లా కంభం తాలూకాలో చిన్నవోబనామనిపల్లెనుండి మార్కాపురం తాలూకాలో నాయుడుపల్లె, పెద్దయాచవరం మీదుగా మల్లపేటవరకు 24 మైళ్ళ పొడవు 8 మైళ్ళ వెడల్పుగల ప్రాంతమున చిన్నచిన్న నిధులుగ నున్నవి ఇవి సాధారణముగ 10 అడుగులపొడవు మించవు. పలకరాళ్ళు గుజ్జువురాం, గణపవరం అడవిలో కూడ కలవు ఈ గనులను త్రవ్వవలసినరీతి తెలియనందున నూటికి 90 పాళ్ళు, పలకరాయి చిన్నచిన్న ముక్కలయి వృధా యగుచున్నది ఈ నష్టమును కొత్తపద్ధతులతో తప్పించుట యవసరము ఇవి బడి పలకలు, బలపములు, రంగులకే కాక, గ్రాఫైట్ లోహములనిదములు లేని దట్టమగురాళ్ళు విద్యున్నిరోధక పరికరములను చేయుట కుపయోగపడును

పలుగురాయి (Quartz), ఫెల్స్పార్ (Felspar), చవిటి సోడా (Saline Efflorescence) :- ప లు గు రా యి, ఫెల్స్పార్ నెల్లూరుజిల్లా అభ్రకపు గనులవద్ద వేలటన్నులు

వదలిచేయబడుచున్నవి పలుగురాతివాకములు అన్ని జిల్లాలలోను గలవు వీటిని వాడినచో గూడూరు గ్లాసు పింగాణి పరిశ్రమలు పెంపొందగలవు. గ్లాసు కుపయోగించు 10 అడుగుల మందపు తెల్లటి ఇసుకపొరయొకటి గుంటూరుజిల్లాలో చీరాల సమీపమున 8, 8 అడుగుల లోతులో కలదు ఇది 9 మైళ్ళ పొడవున, 2 ఫర్లాంగుల వెడల్పున వ్యాపించియున్నది ఇట్టి పొరలు సముద్ర తీరముపొడవునున్న ఇసుకలో అనేకచోట్ల బయలుపడు అవకాశము కలదు గ్లాసు పరిశ్రమలో టన్నుకు పావు టన్ను కావలెను సోడా, చిత్తూరుజిల్లా కాళహస్తి తాలూకాలోను, కర్నూలుజిల్లాలో ముక్కమళ్ళ, భోమి దేవిపల్లె, కాశీపేదల్లెవద్ద, అనంతపురం, గుంటూరుజిల్లా లలో కొన్నిచోట్ల చవుడుగ పొంగుచుండును కాళహస్తి తాలూకాలో పొంగు సోడాను గాజుల పరిశ్రమలో వినియోగించుచున్నారు ఈ ప్రాంతాలలో ఏటా ఎంత ఉప్పు లభించునది తెలిసికొనుట యవసరము పలుగు రాతితో ఉక్కుకొలుములకు లోన పేర్చు ఇటుకలు, ప్రయోగశాలలలో (Laboratories) వాడు పాత్రలను చేయుదురు దీనిపొడితో మెరుగుకాగితములు చేయుదురు

గ్రాఫైట్ (Graphite) - పెన్సిళ్ళ ములికి, యంత్రములలో కందెనగను వాడెడు గ్రాఫైట్, లేక మెరుగు మట్టినిధులు శ్రీకాకుళం జిల్లాలో పాలూరు, సేనర, విశాఖపట్టణం జిల్లాలో చర్లోపాలెం, కాశీపురం, తూర్పు గోదావరి జిల్లాలో కొత్తాడ, మరిడ్‌పాలెం, వెంగలపల్లె, ఊట్ల, కలతనారు, వేటకొండ మున్నగుచోట్ల, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాలో రెడ్డిగోదేరువద్ద, ఖోండలైట్, గ్రానైట్ నైసులలో వాకములుగ మున్నవి వీటిలో కొన్ని నిధులను అప్పుడప్పుడు పనిచేయుచువచ్చిరి వీటి అన్నిటికి సమీపమునమందు స్థలములలో ఖనిజమును సంకేంద్రించు సాధనము నేర్పరచి, గ్రాఫైట్ మూసలు మున్నగునవి చేయ పూనుకోవచ్చును

బొగ్గు (Coal) - గోదావరిలోయలో లింగాల, గవిరి దేవిపేట, బెదదనూరు, బంగారెడ్డిగూడెం ప్రాంతమున బోరింగులవలన గోండ్వనరాళ్ళల్లో పలుచనిబొగ్గుపొరలు కొన్నిచోట్ల కనిపెట్టబడినవి కాని ఇచ్చట ఎంతబొగ్గున్నది నిరూపింపబడలేదు కృష్ణాజిల్లాలో కోనవద్ద ఒక బోరు స్థలమునుండియు, గోదావరి డెల్టాలో అమలాపురం, జగ్గన్నపేట, రజితం, ర్యాలి మున్నగుచోట్లను, కాటి పాకవద్ద కావిరై వేసిన ఒక 70 అడుగుల బోరింగు నుండియు, మిథేన్ (Methane) అను బొగ్గువాయువు వెడలుచున్నది గోదావరిలోయలో 2 వేల అడుగుల బోరింగులతో బొగ్గుకై శోధించి, విరివిగా నున్నట్లు నిరూపించగలిగిన, అది పరిశ్రమల అభివృద్ధికి తోడ్పడును

బంగారము (Gold) - బంగారు గనులు అనంతపురం జిల్లాలో రామగిరి, రామాపురం, వెంకటాంపల్లె, చిత్తూరు జిల్లా కంగుంది తాలూకాలో చిన్నవత్రికుంట, బిస నత్తమునొద్ద ధార్వార సంహతికి చెందిన క్లోరైట్ (Chlorite) హార్న్‌బ్లెండ్ విభాతీయ శిలలలో కలవు బిస నత్తం, చిన్నవత్రికుంటవద్ద కొన్ని రాళ్ళలో బంగారము చిన్నటన్నుకు (2,000 తౌనులు) సుమారు 4 పెన్ని వెయిట్లు (dwt), అనగా ½ తులం (16 చిన్నాలు, లేక 21⅓ వాల్లు) కలదు ఈ ప్రాంతములు శ్రద్ధతో పరీక్షింపదగినవి రాళ్ళపై శిథిల్యమువలన బంగారు రేణువులు విడివడి, తుంగభద్రా కృష్ణా నీటి ఒరవడిలో కొట్టుకొని వచ్చి, కొన్నిచోట్ల ఇసుకలో నిమిడియున్నవి ఈ ఇసుకలో ఘనగజముకు 8 గ్రెయిన్లు అనగా అరచిన్నము లేక ⅓ వాల్, బంగారమున్నచో, దీనిని లాభకరముగ తీయవచ్చును

వజ్రములు (Diamonds) - అనేక శతాబ్దమునుండియు ఆంధ్రప్రదేశమునకు రత్నగర్భయని పేరు ప్రపంచములోని గొప్ప వజ్రములు ఎక్కువగ ఇచ్చట లభించినవే కోహినూర్, హోప్ వజ్రములు దొరికిన కొల్లూరుగనుల వద్ద 1652 లో 60 వేలమంది పనిచేయుచుండిరట పిట్ లేక రీజెంటు వజ్రము పరిటాల గనులలో దొరికినది గ్రానైట్ నైస్ ప్రాంతమగు అనంతపురం జిల్లా గుత్తి తాలూకా, కర్నూలుజిల్లా పత్తికొండ తాలూకాలో, వజ్రకరూరు, కొంగనపల్లె మున్నగుచోట్లను, కర్నూలు జిల్లాలో ముఖ్యముగ బంగనపల్లె, రామల్లకోట, రామవరం పల్లెలు, గుంటూరుజిల్లాలో మల్లవరంవద్ద నున్న బంగనపల్లె గుండ్లపొర (conglomerate) లోను, కుందు, పెన్న, హింద్రి, తుంగభద్ర, కృష్ణానదుల గుండ్ల పొరలలో పలుచోట్లను, వజ్రపుగనులున్నవి. భద్రాచలము

పొద్ద గోదావరిలోకూడ రవ్వలు దొరకినవి బంగనపల్లె గుండ్లపొరమంచి లభించిన వజ్రములు ఎక్కువభాగము చిన్నవైనను దీనికి దూరమువమున్న కృష్ణానదిగర్భము లోను, గ్రానైట్ పైనులలోను పెద్దవజ్రములు దొరికేవట కొల్లూరు, పరిటాల గనులు గుంటూరు, కృష్ణాజిల్లాలలో కృష్ణ ఒడ్డునవే యున్నవి ఇప్పటికి పాతగను లున్న చాల చోట్ల వర్షము కురిసిన వెంటనే రవ్వలు భూమిపై మెర యును ఈ నదీశయ్యలలోను, గుత్తి, వజ్రకొండతాలూ కాలలోను, బంగనపల్లె గుండ్లపొరలోను, వజ్రములకై వెదుకదగిన ప్రాంతము చాలగలదు

ఇనుము (Iron) - ఆంధ్రలో ఉక్కుపరిశ్రమకు చాలిన లోహాన్లజనిదము లేక హిమటైట్ (Haematite) నిధులు లేవు అనంతపురం జిల్లా రాయదుర్గము తాలూకాలోని రాగికొండలలో నూటికి 60 పాళ్ళు ఇనుమున్న హిమ టైట్ ధాతువు 5 లక్షలటన్నులు కలదు ఇది ధార్వార సంహతికి చెందిన హిమటైట్ క్వార్ట్జైట్లలో (Haematite Quartzites) నున్నది కర్నూలుజిల్లాలో రామల్ల కోట, వెల్దుర్తి ప్రాంతమున భూకంపములతో బ్రద్దలైన కడపరాళ్ళలో 51 నుంచి 55 పాళ్ళు ఇనుమున్న హిమ టైట్ ధాతువు 87 లక్షల టన్నులు దొరకును ఇనుము తక్కువపాలుగల చిన్న హిమటైట్ నిధులు కడప జిల్లాలో చాలివద్ద పులివెందుల క్వార్ట్జైట్లలోను, మాగ్న టైట్ క్వార్ట్జైట్లు విరివిగా గుంటూరు, నెల్లూరు జిల్లాల లోను ఉన్నవి కృష్ణాజిల్లాలో జగ్గయ్యపేట పరిసరాలలో నేలమట్టమునందు కూడిన పలుచని ఇనుపరాళ్ళ పొర యొకటి కలదు ఇక్కడ 61 పాళ్ళు ఇనుముకల హిమ టైట్ ధాతువు 25 లక్షల టన్నులు దొరకును

రాగి (Copper), సీసము (Lead) - విజయనగర సామ్రాజ్యపు రోజులనాటి పాత రాగిగనులు నెల్లూరు జిల్లాలో గరిమెనపెంట, కర్నూలుజిల్లాలోగని, గుంటూరు జిల్లాలో అగ్నిగుండాలవద్ద కలవు ఈ చోట్ల రాగి ఖనిజ మగు మాలకైట్ (Malachite) తో కూడిన వలుగురాతి పాళములు వేర్వేరు రాళ్ళను చొచ్చియున్నవి 1800 తరువాత గరిమెనపెంట గనియొద్ద తిరిగి త్రవ్వేడు ప్రయత్నాలు జరిగి, కొన్ని నిష్ఫలమై, కొన్ని ఇతర కారణముల వలన ఆగిపోయినవి ఈ స్థలములలో భూభౌతిక పరిశోధనలు జరుగుచున్నవి కాని ఇంతవరకు లాభకరముగా త్రవ్వదగ్గ నిధులున్నట్లు నిరూపింపబడలేదు

వెండితోకూడిన సీసగంధకిదము, గెలీనా (Galena), కడప, కర్నూలు, గుంటూరు, చిత్తూరు జిల్లాలలో కొన్ని చోట్ల మాత్రముగ గలదు కర్నూలు జిల్లా ద్రోణాచలము తాలూకాలో చిత్యాలవద్ద గ్రానైట్ నెర్రెలలో చెదరి వ్యాపించిన చిన్న నిధులను 80 ఏండ్లక్రిందట త్రవ్వి, నష్టకరమని మానివేసిరి *ఈ గనులున్న కొన్నిచోట్ల లోరింగులతో లోతున ధాతువెంతయున్నది తెలిసికో నగును

కురువిందము (కోరండం), ఎఱ్ఱరాయి (గార్నెటు) - కోరండం, గార్నెట్ మిక్కిలి కఠినమైన ఖనిజములు గనుక, వీనిని మెరుగు పనులకును, కురువిందమును (corundum) సానచక్రములకును, వాడుదురు కురువింద నిధులు అనంతపురం జిల్లాలో అనంతపురం, కళ్యాణదుర్గం, ధర్మవరం, హిందూపురం తాలూకాలలో అతి క్షారశిలల లోను (Ultrabasic Rocks), సయనైట్లలోను (Syenites), కొన్నిచోట్ల కలవని వ్రాసిరి ఇవి పరీక్షింపదగినవి ఇదివరకు హిందూపురం తాలూకాలో పరిగినుండి చాల ఖనిజము ఎగుమతి చేయబడినది గార్నెట్ నెల్లూరు జిల్లాలో గిద్దలూరు, సైదాపురము మున్నగుచోట్ల అభ్రక విశాఖీయ శిలలలోను, తూర్పు కనుమలలో ఖోండలైట్ చార్నొకైట్లలో ప్రవహించు వాగుల ఇసుకలోను విరివిగ లభించును విద్యుత్తు చౌకగాదొరకినప్పుడు, ఇతర పరి శ్రమలతోపాటు ఈ ఖనిజములనుండి మెరుగు పదార్థ ములను అధికముగ తయారు చేయవచ్చును

ఇతర ఖనిజములు - 1,800° సెం వేడిని, విద్యుత్తును నిరోధించు కయనైట్, సిల్లిమనైట్ ఖనిజములు గ్లాసు కొలుములలోను, విద్యుత్ప్లింగాణి మున్నగువాటిలోను, నుపయోగపడుచున్నవి కయనైట్ నిధులు నెల్లూరు

---

*గుంటూరులో కారెంపూడి సమీపమున గెలీనా ఇతర గంధకిద ఖనిజములతోకూడి, కడపసంహతికి చెందిన డోలోమైట్ లైంస్టోన్లలో (Dolomitic-Limestone) కొంతదూరము వ్యాపించి యున్నది. ఈచోట్ల గెలీనా దొరకుటకు అధికముగా నుండు అవకాశములున్నవి.

జిల్లాలో నుండి, ఛత్రం, పై ఛాపురంవద్దనిక్షేపీయ శిలలలో కలవు నుండి. ఛత్రము నిధులలో ప్రతి 10 అడుగులకు 2 వేల టన్నుల కయనైట్ దొరకునని లెక్కవేసిరి. సిల్లిమనైట్, ఖోండలైట్లలో కొంతముఖ్య ఖనిజము గనుక, వాటిలో దాని నిధులను కనుగొను అవకాశము కలదు. సిల్లిమనైట్ రేణువులు సముద్ర తీరపు ఇసుకలలో గూడ నున్నవి.

అణుశక్తిని జనింపజేయు ఖనిజమగు మోనజైట్, తెల్లరంగుచేయు ఇల్మనైట్ 2300° సెం. వేడినిపట్టు జిర్కాన్ రేణువులుకూడ శ్రీకాకుళం, విశాఖపట్టణము, గోదావరిజిల్లాల సముద్రతీరపు ఇసుకలలో అచ్చటచ్చట నున్నవి. మోనజైట్ విశాఖపట్టణము, భీమునిపట్టణము మధ్య ఇసుకలలో 3 నుంచి 8 పాళ్ళవరకు కలదు. వీటిని ఇసుకనుండి లాభకరముగ విడదీయ వీలగు పద్ధతులు పరిశోధింపబడు చున్నవి.

అల్యూమినము యొక్క ముడిపదార్థమగు బాక్సైట్ (Bauxite) నిధులు విశాఖపట్టణము, గోదావరి జిల్లాలలో ఖోండలైట్ కొండల పైభాగమున చదునుగనుండు ఇటికరాళ్ల (Laterites) లెచ్చటైనా కనబడు అవకాశ మున్నది.

ఎరువుల కుపయోగపడు అపటైట్ (Apatite) అను ఫాస్ఫేట్ (Phosphate) శ్రీకాకుళం జిల్లాలో దేవాడ, గర్భం, రామభద్రపురం మున్నగుచోట్ల మాంగనీసు గనులనుండి లభ్యమగును. ఇది కోడూరైట్ రాళ్ళకు చెందిన ఖనిజము. సీతారామపురపునిధిలో 80 అడుగుల లోతులోనే 6 వేల టన్నుల ఖనిజము కలదు. అపటైట్ నెల్లూరుజిల్లా పెగ్మటైట్లలో సూక్ష్మముగ నుండుటచే, అభ్రక గనులనుండి కొద్దిగ లభించును.

స్ఫటికములు (Quartz crystals) :- అన్నిజిల్లాలలోను శిలలలో చొచ్చిన పలుగురాతి వాకములలో అచ్చటచ్చట దొరకును. శుద్ధమగు పెద్ద స్ఫటికములు రేడియో, టెలిఫోను పరికరములలోను, చిన్నవి ఆభరణములలో రాళ్ళు గను వినియోగపడును.

చవుడు (Saline Efflorescence) :- కొన్ని స్థలము లలో ఎక్కువ ఉప్పుగను (Sodium chloride), మరికొన్ని చోట్ల ఎక్కువ బట్టలసోడాగను పొంగుచుండును. నవిటి ఉప్పు (Earth salt) అనంతపురముజిల్లాలో అనంతపురము, పెనుకొండ తాలూకాలయందు, కడపజిల్లాలో జమ్ములమడుగు తాలూకాయందు, కర్నూలుజిల్లాలో ముఖ్యముగ కంభం, కోయిలకుంట్ల తాలూకాయందు, గుంటూరుజిల్లాలో నరసారావుపేట, వినుకొండ, సత్తెనపల్లి తాలూకాలయందు అచ్చటచ్చట పొంగుచున్నది. దీనిని మాడలలో కరగించి, వడబోసి, కయ్య (మళ్ళ) లలో పెండనిచ్చి, శుభ్రపరచుదురు. ఈ ప్రాంతాలలో ఏటా ఎంత ఉప్పు లభించునది తెలిసికొనుట అవసరము.

గంధకము (Sulphur) - ఇది కృష్ణాజిల్లాలో కోనవద్ద కొద్దిగ లభించును. ఇక్కడ 80 ఎకరాల మేర వర్షాకాలములో సముద్రపు నీటితో నిండు పల్లపుభూముల లోని బంద్రులో, సూక్ష్మజీవులచే నేర్పడు గంధక కణములు 2 అడుగుల లోతువరకు కలవు. గంధక మేర్పడు పరిస్థితులు ఇతరచోట్ల కలుగజేయగలిగినచో గంధకోత్పత్తి అధికమగును.

మిక్కిలి వేడిని, విద్యుత్తును నిరోధించు మాగ్నెసైట్ (Magnesite) ను, కొలిములకు లోపైపు పేర్చు నిటుకలకు, విద్యున్నిరోధక వస్తువులకు, సిమెంట్లలోను వాడుదురు. ఇది కర్నూలుజిల్లాలో ముద్దవరము, మునలయ్య చెరువువద్ద రావిప్పరాతితో కూడి, వేంపల్లి సున్నపు రాళ్ళలో నాళములుగే దొరకును. కాని ఇది సున్నపు రాళ్ళతో నెక్కువగ కలిసిపోయి, లాభకరముగా విడదీయ వీలుకాకున్నది.

బెరిల్ (Beryl) - ఇది శ్రీకాకుళం జిల్లాలో జీరికవలసవద్ద ఒక పెగ్మటైట్‌లో కనుగొనబడినది. ఇక్కడ సుమారు 10 టన్నుల బెరిల్ దొరకగలదు. బెరిల్‌నుంచి తీయు అతి విలువైన బెరిల్లియం (Beryllium) లోహము అల్యూమినియముకన్న చాల తేలికై, మిక్కిలి వేడి పట్టు శక్తి, దృఢత్వము గలిగి శిథిలముకానందున, దీనిని లోహ మిశ్రమములు, విద్యుత్పింగాణి మున్నగువాటిలో నుపయోగింతురు.

ఈ ఖనిజసంపదనుబట్టి, ఆంధ్రలో సిమెంట్లు, రంగులు, డిస్టెంపర్లు, మైకనైట్, గ్లాసు, జాడీ, పింగాణి, విద్యున్నిరోధక పరికరములు, బేరియం, కాల్షియం, సోడియం రసాయనములు, మెరుగు సామానులు తప్పక

చేయ వీలగును బొగ్గు, బంగారు, వజ్రములు, రాగి, సీసము, కురువిందము విధులకై పరిశోధించవలయును. ఈ పరిశ్రమల అభివృద్ధికి కొరకగలుగించు విద్యుత్తు ఎంతయో తోడ్పడగలదు

ఖనిజము త్రవ్విన సంవత్సరాలు జిల్లాలు	1954 వరకు మొత్తం ఉత్పత్తి (టన్నులు)	1954 వరకు మొత్తం విలువ (రూపాయలు)	1954 లో ఉత్పత్తి (ట)	1954 లో విలువ (రు)	ఇతర రాష్ట్రాలలో ఉత్పత్తి చేయు జిల్లాలు
1 అభ్రకము 1892-1954 ముఖ్యముగ నెల్లూరు స్వల్పముగ కృష్ణా, విశాఖపట్టణము	సుమారు 6,70876 హండ్రెడు వెయిట్లు* సుమారు (42,78,226 హం వై)	సుమారు 4,45,26,670 సుమారు (86,15,48,486)	11,496 హం వై (1,08,881 హం వై)	28,01,406 1,56,91,884	బిహార్ - హజారిబాగ్, గయ రాజస్థాన్ - మేవాడ్
2 ఇనుము 1952-54 కృష్ణా, కర్నూలు, చిత్తూరు, కడప	3,41,529 (1,20,88,649)	21,71,595 (6,88,60,046)	2,46,672 (48,08,279)	14,67,864 (2,89,86,086)	బిహార్ - సింగ్‌భూం ఒరిస్సా - మయూర్‌భంజ్, కియోంఝూడ్, కట్టక్ మైసూర్ - బళ్ళారి, చిక్కమాగళూరు హైదరాబాదు - అమ్మమెట్టు బొంబాయి - రత్నగిరి
3 కయనైట్ 1939 48-54 నెల్లూరు	8,875 (2,09,098)	1,95,479 (2,89,95,002)	82 (42,880)	1,625 (87,80,862)	బిహార్ - సింగ్‌భూం, మణభూం మైసూరు - హాసన ఒరిస్సా - మయూర్‌భంజ్
4 బారైటిస్ 1951-54 అనంతపురము	5,688 (12,576)	48,579 (1,47,801)	2,284 (5,029)	27,408 (41,728)	సౌరాష్ట్ర రాజస్థాన్ - పలి, జైపూర్
5 క్రోమైట్ 1941-54 కృష్ణా	19,927 (8,45,492)	7,25,886 (1,20,28,118)	— (45,507)	— (18,59,607)	మైసూరు - హాసన, మైసూరు, ఒరిస్సా - కియోంఝూడ్, కట్టక్ బిహార్ - సింగ్‌భూం

*20 హండ్రెడు వెయిట్లు = 1 టన్ను = 2240 పౌనులు

ఆంధ్రదేశపు ఖనిజసంపద - I

ఖనిజము ఉత్పత్తి సంవత్సరాలు జిల్లాలు	1954 వరకు మొత్తం ఉత్పత్తి (టన్నులు)	1954 వరకు మొత్తం విలువ (రూపాయలు)	1954 లో ఉత్పత్తి (టం)	1954 లో విలువ (రు)	ఇతర రాష్ట్రాలలో ఉత్పత్తి చేయు జిల్లాలు
6 ఖనిజ రంగులు 1946 కర్నూలు	పూర్వము జిల్లాలవారీ లెక్కలు దొరుకలేదు		54,867 (75,506)	2,26,886 (5,47,189)	వింధ్య ప్రదేశ్ - పన్నా మైసూరు - బళ్ళారి మధ్యప్రదేశ్ - జబ్బల్‌పూర్, చాందా సౌరాష్ట్ర - గోహిల్‌వాడ్
7 గ్రాఫైట్ 1949-52-54 తూర్పు గోదావరి విశాఖపట్టణము	467 (6,262)	సుమారు 48,000 (6,48,670	200 (1,479)	20,000 (1,86,561)	ఒరిస్సా - బొలంగీర్, కోరాపుట్, ఢెంకనాల్, సంబల్‌పూర్ బిహార్ - పలామూ
8 జిప్సం 1943 నెల్లూరు	198 (82,267)	8 910 (2,72,650)	— (6,12,120)	— (41,59,888)	రాజస్థాన్ - బికనీర్, జోధ్‌పూర్ మద్రాసు - తిరుచిరపల్లి
9 తెల్లమద్ద 1953	పూర్వము జిల్లావారీ లెక్కలుదొరకలేదు		3,246 (1,46,144)	14,875 (25,20,084)	
10 పలకరాయి 1921-24,47,49 కర్నూలు	3,512	19,016			
11 బంగారము 1893-1900, 1954 చిత్తూరు 1910-27 అనంతపురం	సుమారు 1,85,900 టొన్నులు (99,72,898 టొన్నులు)	1,16,45,096 (58,77,57,725)	105 ఔ (2,89,168ఔ)	28,780 (5,62,06,814)	మైసూరు - కోలారు హైదరాబాదు - హట్టి
12 మాంగనీసు 1892-1954 ముఖ్యముగా శ్రీకాకుళం, స్వల్పముగా విశాఖపట్టణము, కర్నూలు	28,54,881 (8,82,76,486)	సుమారు 10,85,68,986 (సుమారు 196,04,77,968)	58,107 (16,18,847)	81,69,480 (19,54,17,452)	మధ్యప్రదేశ్ - బాలాఘాట్, భండారా, నాగపూర్ ఒరిస్సా-కియొంఝార్‌ఘడ్, కొరాపై బొంబాయి - పంచ్ మహల్, ఉత్తర కెనరా

ఖనిజము త్రవ్విన సంవత్సరాలు జిల్లాలు	1954 వరకు మొత్తం ఉత్పత్తి (టన్నులు)	1954 వరకు మొత్తం విలువ (రూపాయలు)	1954 లో ఉత్పత్తి (టం)	1954 లో విలువ (రూ)	ఇతర రాష్ట్రాలలో ఉత్పత్తి చేయు జిల్లాలు
13. ముగ్గురాయి 1918-54					
కడప, అనంతపురము, కర్నూలు	8,80,228 (8,54,454)	42,81,298 (44,51,822)	18 288 (18,792)	2,61 879	రాజస్థాన్ - జైపూర్
14 రాగి 1926 27,32,43			—	—	
నెల్లూరు	405	7,852	(8,42,750)		బిహార్ - సింగ్‌భూం
15 రాచిప్పరాయి 1910-54					
కర్నూలు, నెల్లూరు, అనంతపురం, గుంటూరు	47,684 (6,00,706)	4,10,519 (1,66,51,988)	722 (42,826)	16,788 (18,28,191)	రాజస్థాన్ - జైపూర్, ఉదయపూర్, భిల్‌వాడా మధ్యప్రదేశ్ - జబ్బల్‌పూర్ బిహార్ - హజారిబాగ్, సింగ్‌భూం మైసూరు - హాసన్ హైదరాబాదు - కరీంనగరు
16 రాతినార 1924-54					
కడప	1,460.75 (8,822.55)	18,88,551 (24,92,198)	121.9 (889)	1,88,011 (2,28,784)	రాజస్థాన్ - ఉదయపూర్, బిహార్ - సింగ్‌భూం, మగాభూం మైసూర్ - హాసన్ బొంబాయి - బిజాపూర్
17 వజ్రములు 1909-18			—		
	శతాబ్దముల పూర్వపు లెక్కలు దొరకలేదు				వింధ్య ప్రదేశ్ - పన్నా
కర్నూలు	191 79 కారట్లు (421 49 కా)	1,440 (66,885)	(1,955 కా)	(4,74,826)	
18 వమక్యులైట్ 1911-14, 17, 18, 20					
నెల్లూరు	108 6 హం వె	4,868	—	—	—

బ్రాకెట్లలోని సంఖ్యలు ఆ గనులకు చెందిన భారతదేశపు వివరములు

ఆంధ్రదేశపు ఖనిజసంపద II తెలంగాణము

కృష్ణా గోదావరీ తీరములు తప్ప తెలంగాణ మంతయు స్ఫటమయ విజాతీయ శిలలతో నిండియున్నది. గోదావరీ వర్ధానదుల పొడుగునను గోండ్వన శిలలు, పిట్రప్రక్కన, కృష్ణాతీరమున, కడప, కర్నూలు శిలలును కలవు. గోండ్వన శిలలనుండి బొగ్గు, ఇసుక గంధకిదము, కట్టడపురాళ్ళు కొలిమిమట్టి— కర్నూలు శిలలనుండి సిమెంటుకు సున్నపురాళ్ళు, షాహాబాదు బండలు, కట్టడపురాళ్లు, తెల్లమట్టి, పలక— స్ఫటమయ విజాతీయ శిలలనుండి కట్టడపురాళ్ళు, ఇనుపరాళ్ళు, పలుగురాయి, ఫెల్స్పార్, రాచిప్పరాయి, సర్పెన్‌టీన, క్రోమైట్, గ్రాఫైట్, అభ్రకము మెరుగుడు ఖనిజములు, సీసము, రాగి— తెట్రైట్లనుండి ఖనిజపు రంగులు లభించుచున్నవి. 1964 లో తెలంగాణమునందు ఉత్పత్తియైన ఖనిజముల విలువ సుమారు 8.84 కోట్ల రూపాయలు. దీనిలో బొగ్గు విలువయే రు 8.16 కోట్లు. ఇచ్చట ఖనిజసంపద దిగువన సూచింపబడినది.

బొగ్గు (Coal) వర్ధా గోదావరీనదుల వెంబడి తెలంగాణములో 8,600 చదరపు మైళ్ళు వ్యాపించిన గోండ్వన శిలలయందు బొగ్గుపొర అనేక ప్రదేశములందు కనుగొనబడినవి. కాని ఈ రాళ్ళలో బొగ్గు ఎంతయున్నది సంపూర్ణముగ పరీక్షింపబడలేదు. ఖమ్మముమెట్టుజిల్లా పాల్వంచ తాలూకాలో కొత్తగూడెం, ఇల్లిందల తాలూకాలో సింగరేణి, అదిలాబాదుజిల్లా ఆసిఫాబాదు తాలూకాలో తాండూరు గనులనుండి బొగ్గు విరివిగా (14½ లక్షల టన్నులు) ఉత్పత్తి యగుచున్నది. ఈగనులయందు 15 వేలమంది కార్మికులు పనిచేయుచున్నారు. ఈప్రాంతమున సుమారు 100 కోట్ల టన్నులు బొగ్గు గలదని లెక్కవేసిరి. ఈ బొగ్గు ఉక్కు పరిశ్రమలో ప్రస్తుతము వాడబడు 'కోకింగ్' (coking) రకము కాదు. ఇది ముఖ్యముగ రైలు ఇంజన్లలోను, విద్యుత్ సిమెంటు, కాడీ, పింగాణీ, బట్టలపరిశ్రమలు మున్నగువాటిలోను దక్షిణ భారతదేశమునందెల్ల వాడబడుచున్నది. హైదరాబాదులోని కేంద్ర పరిశోధనాలయ కృషివలన, దీనినుండి పొగలేకుండా ఎక్కువ వేడితోనుండు "కోల్‌సైట్" (coalite) తదితర పదార్థములు తయారగుచున్నవి. ఈ బొగ్గు యొక్క ఇతర ఉపయోగములుకూడ పరిశోధింపబడుచున్నవి.

సిమెంటుకు సున్నపురాళ్లు (Limestones for Cement) : సిమెంటు కుపయోగించు సున్నపురాళ్లు కర్నూలు శిలలలో విరివిగా కలవు. గుల్బర్గా జిల్లాలోని అసోసియేటెడ్ సిమెంటుకంపెనీలవారి షాహాబాద్ సిమెంటువర్క్సులో వాడు సున్నపురాళ్ళు హైదరాబాదుజిల్లా తాండూరు, వికారాబాద్ తాలూకాలనుండియు, మహబూబ్‌నగరు జిల్లా కొడంగల్లు తాలూకానుండియు కూడ లభించుచున్నవి. ఇట్టిరాళ్ళు మహబూబ్‌నగరుజిల్లా అలంపూరు, కొల్లాపూరు తాలూకాలలోను, నల్లగొండజిల్లా మిరియాలగూడ, హుజూర్‌నగరు తాలూకాల యందును, కరీంనగరుజిల్లాలో మల్తానాబాదు తాలూకాయందును, అదిలాబాదు జిల్లాలో అదిలాబాదు, ఆసిఫాబాదు తాలూకాలయందును ఎక్కువగానున్నవి.

కట్టడపురాళ్ళు (Building stones) తెలంగాణములో విలువయైన కట్టడపురాళ్ళగు గ్రానైట్లకు కొరతలేదు. హైదరాబాదులోని లింగంపల్లి గనుల గ్రానైట్లతోనే కోంకాయి పోర్చరును, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయ భవనములను నిర్మించిరి. కర్నూలు సంహతికిచెందిన చక్కని సున్నపురాళ్ళు, షాహాబాదు బండలు (నపటలు) తీయు గనులు పైనపేర్కొనిన ప్రాంతములలో పనేక చోట్ల గలవు. కర్నూలు, గోండ్వన శిలలలో కట్టడములకు ఉపయుక్తమగు క్వార్ట్‌జైట్లు, ఇసుకరాళ్ళు చాలయున్నవి. మేలువన్నెలుగల పాలరాళ్ళు ఖమ్మముమెట్టుజిల్లా మధిర, ఖమ్మముమెట్టు, ఇల్లిందల తాలూకాలలో స్ఫటమయ శిలలయందు దచ్చటచ్చట లభ్యమగును. గ్రానైట్లలో గోడలవలె (Dykes) ఏర్పడిన నల్లటి స్ఫటమయ శిలలుకూడ వరంగల్లు కోటలోను, నల్లగొండజిల్లాలో సూర్యాపేట సమీపమున నున్న పిల్లలమర్రిలోను చెక్కడములకు వాడబడినవి.

మన్నుపుకంకర ముఖ్యముగ హైదరాబాదు జిల్లాలో తూర్పు పశ్చిమ తాలూకాలు, వహాబాదు, ఖమ్మముమెట్టు తాలూకాలలోను, ఇసుక, నదులనుండి, పెద్దవాగులనుండి లభించుచున్నవి.

ఇనుపరాళ్ళు (Iron ore) ధార్వాడ శిలలనుండి విడివడిన ఇనుప రాతిగుండ్లను (float ore ఇనుము

మూటికి 55-65 పాళ్ళు) ఖమ్మముమెట్టు తాలూకాలో అప్పనరసింహాపురము, ఇల్లిందల తాలూకాలో బయ్యారం మున్నగుచోట్ల 1954 నుండి త్రవ్వ మొదలిడిరి ఈ సంహతికి చెందిన తక్కువరకపు ఇనుపరాళ్ళు (ఇనుము 35-40 పాళ్ళు) కరీంనగరుజిల్లా హుజూరాబాదు తాలూకాలో యడవల్లి ప్రాంతమున, జగ్తియాల తాలూకాలో ఛందోలి, ఆదిలాబాదు జిల్లా ఖాన పూర్ తాలూకాలో చిక్యాల, కల్లెడ, దమ్మూరబాదు వద్దసుమారు 4కోట్ల టన్నులుండును వీటినుండి ఉక్కు చేయు విధానమును రాష్ట్రప్రభుత్వము పరిశీలింప చేయు చున్నది

వలుగురాయి(Quartz)ఫెల్‌స్పార్ (Felspar) హైదరా బాద్ పశ్చిమ తాలూకా పెగ్మటైట్లనుండి పలుగురాయి, ఫెల్స్పార్ కొంత హైదరాబాదు గ్లాసు పింగాణి పరిశ్రమ లలో వాడబడుచు, కొంత బొంబయి మున్నగు బయటి కేంద్రములకు పంపబడుచున్నది ఈ ఖనిజములు మహ బూబ్ నగరు జిల్లాలో షాద్‌నగరు, మక్తల్, నల్లగొండ జిల్లాలో మిరియాలగూడ, దేవరకొండ తాలూకాలలోను మెదకు జిల్లాలో చాలచోట్ల పెగ్మటైట్లనుండి లభ్యమగును, మహబూబ్‌నగరు జిల్లా కొడంగల్లు తాలూకాలో శుద్ధ మగు క్వార్ట్‌జైట్లు, ఇసుకరాళ్ళుకూడ నున్నవి

చవిటిసోడా (Saline efflorescence) మక్తల్ తాలూకాలో చాలచోట్ల, దేవరకొండ తాలూకాలో పెద్దనర్లపల్లి గొండ్లపల్లివద్ద చేయుచున్నారు

తెల్లమట్టి (Kaolin) కొలిమిమట్టి (Fireclay) పింగాణి పరిశ్రమ కుపయోగించు తెల్లమట్టను మెదకుజిల్లా జహీరా బాదు తాలూకాలో సైఖాపూరు, హైదరాబాదు జిల్లా శాండూరు తాలూకాలో గింగుర్తి, మహబూబునగరు జిల్లా పరిగి తాలూకాలో శ్రీరంగాపురం, కుందుర్గు వద్ద వేర్వేరు రాళ్ళనుండి త్రవ్వుచున్నారు నల్లగొండజిల్లా హుజూరునగరు తాలూకాలో చింత్రియాలవద్ద కర్నూలు మట్టరాళ్ళలో (Shale) 80 వేల టన్నుల తెల్లమట్టగలదని అంచనా వేసిరి వరంగల్లు జిల్లా పాకాల (నర్సంపేట) తాలూకాలో మద్దిగూడెం, ఖమ్మముమెట్టుజిల్లా ఇల్లిందల తాలూకాలో మిరియాల పెంటవద్దకూడ తెల్లమట్ట కొద్దిగా దొరకును

ఆదిలాబాదు జిల్లా ఆసిఫాబాదు తాలూకాలో పచ్ గాంవ్ ప్రాంతమున గోండ్వన శిలలయందున్న మేలు రకపు కొలిమి మట్ట రాళ్ళపేటవద్ద త్రవ్వబడుచున్నది ఈ మట్ట పచ్‌గాంవ్ వద్దనే 60 లక్షల టన్నులు, బిత ర్మల్ వద్ద 2 లక్షల టన్నులు గలదని లెక్క వేసిరి

రాచిప్పరాయి (Steatite) కరీంనగరు తాలూకాలో మద్దుంపూరు, ఖమ్మముమెట్టు జిల్లా ఇల్లిందల తాలూ కాలో రాగబోయినగూడెం మున్నగుచోట్ల స్ఫుటమయ విశాఖీయ శిలలలో త్రవ్వు రాచిప్పరాయి అధిక భాగము శిర్పూరు పేపరుమిల్లులో తొట్లకు లోవైపు పేర్పుటకు వాడబడుచున్నది కరీంనగరు జిల్లాలో మెట్టపల్లి, సుల్తానా బాదు తాలూకాలో తురకల మద్దికుంట, నిజామాబాదు జిల్లా ఆర్మూరు తాలూకాలో ఛోటపల్లి, నల్లగొండ జిల్లా దేవరకొండ తాలూకాలో కొలకపల్లి, ఇల్లిందల తాలూ కాలో అన్నయపల్లివద్ద లభించు రాచిప్ప రాయితో బాడీలు, రాతిపాత్రలు మున్నగునవి చేయుదురు మహ బూబునగరుజిల్లా మక్తల్ తాలూకాలో అథంగ పట్టణము హైదరాబాదు జిల్లాలో ఆరేమట్ల, లామూరుల వద్దను మలినమగు రాచిప్పరాయి దొరకును

సర్పెంటీన్ (Serpentine) నల్లగొండజిల్లా హుజూర్ నగరు తాలూకాలో ఐత్తులపాలెం, మహబూబ్‌నగరుజిల్లా కలవకుర్తి తాలూకాలో జూపల్లివద్ద రాచిప్పలు చేయు టకు వాడబడుచున్నది

ఖనిజపు రంగులు (Ochres) ఎర్రమట్ట మెదకుజిల్లా జహీరాబాదుతాలూకాలో సైఖాపూరువద్దను, పచ్చమట్ట హైదరాబాదుజిల్లా వికారాబాదుతాలూకాలో సైదాలి పుర వద్దను, దక్కన్ లావాలపై (ఇష్టికాశిల) (లేటరైట్లలో) త్రవ్వబడుచున్నది

క్రోమైట్ (Chromite) మధిర తాలూకాలో ప్రవే శించిన కొండపల్లి కొండలలో క్రోమైట్ అచ్చుటచ్చట గలదు 1954 లో జెందుకూరువద్ద దీనిని త్రవ్వ నారం భించిరి

గ్రాఫైట్ (Graphite) గ్రాఫైట్ ఖమ్మంమెట్టు జిల్లా పాలవంచ తాలూకాలో గుండ్లమడుగు, మందులబుడప మున్నగుచోట్ల గార్నెట్‌తో కూడిన పైములలో 2 అడు గులలోపు మందముగల పొరలనుండి లభించుచున్నది

గంధకము (Sulphur) : తాండూరు, కొత్తగూడెం, బొగ్గుగనులనుండి ఉత్పత్తియగు బొగ్గులో పౌరలమధ్యన అక్కడక్కడ నుండు ఇనుపగంధకిదమును (pyrite) ఏరి తీయుదురు తాండూరు గనులవద్ద ఈ రీతిని ఒక్క బొగ్గు పొర (seam) నుండియే ప్రతియేటా 40 టన్నుల గంధకిదము దొరుకుచున్నది

అభ్రకము (Mica) కెంపు వన్నెగల మస్కోవైట్ అభ్రకము ఖమ్మముమెట్టుజిల్లా పాలవంచ తాలూకాలో పూజారి మొగ్గొడివద్ద, మధిర తాలూకాలో కల్లూరు సమీపమునను, హార్న్‌బ్లెండ్ అభ్రక శైలములను చొచ్చిన పెగ్మటైట్లలో లభ్యమగును

పలక (Slate) ఇల్లిందల తాలూకాలో తుమ్మల చింతవద్దను, నల్లగొండజిల్లా మిరియాలగూడ తాలూకాలో వజీరాబాదువద్దను పలకలు కోయుటకు వీలయిన గట్టి మద్దరాళ్ళు గలవు

మెరుగుడు (Abrasives) ఖనిజములు ఆభరణముల కుపయోగించు పారదర్శకమగు ఎరుపు గార్నెట్, కయనైట్ పాలవంచతాలూకాలో గరికపేట, తాకెర్ల ప్రాంతముల లభించును

పాలవంచ తాలూకాలో రంగాపూరువద్ద 2500 టన్నుల కురువిందము నయసైట్లలో గలదు ఇది మిరియాలగూడ తాలూకాలో పెద్దగూడెము ప్రాంతమున, ఖమ్మముమెట్టు తాలూకాలో గుబ్బగుర్తివద్దను, పాలవంచ తాలూకాలో కన్నెగిరి కొండలయందునుకూడ నున్నది

వజ్రములు (Diamonds) ఆంధ్రదేశములో కొంత కాలము మొదలవ్వడు, గోల్కొండ రాజ్యములో చేరియుండెను. ఇక్కడి వజ్రములు గోల్కొండ మార్కెటు నుండి ప్రపంచమంతయు వ్యాపించుటచే, వీటికి గోల్కొండ వజ్రము లని పేరువచ్చెను పాతవజ్రపుగనులు కృష్ణ కుత్తరపు టొడ్డునను, మహబూబునగరుజిల్లాలోను చాలచోట్ల నున్నవి

సీసము (Lead) గలీనా నల్లగొండజిల్లా దేవరకొండ తాలూకాలో పెద్ద అర్సిల్లపల్లి, చిన్న అర్సిల్లపల్లి చింతకుంట, మల్లెపల్లి, కొమ్మెరిగూడెం, మిరియాలగూడ తాలూకాలో నందికొండవద్ద కాల్సైట్, పలుగురాతి పాళములలో కొద్దిగగలదు

రాగి (Copper) పాలవంచ తాలూకాలో యాలంబయులువద్ద, నల్లగొండజిల్లా హుజూర్‌నగరుతాలూకాలో చింత్రియాలవద్ద, మహబూబ్‌నగరుజిల్లాలోని గద్వాల, మక్తల్, అచ్చంపేట తాలూకాలలో కొన్నిచోట్ల పాత రాగి గనులున్నవి

1954 లో తెలంగాణా ఖనిజోత్పత్తి

ఖనిజము	జిల్లా - తా	ఉత్పత్తి (ట)		విలువ (రు.)	
		తాలూకావారి	మొత్తము	తాలూకావారి	మొత్తము
ఇనుము :	కరీంనగరు-జి				
	హుజూరాబాద్-తా	800	—	8,000	—
	ఖమ్మముమెట్టు-జి				
	ఇల్లిందల తా	2,810	—	28,100	—
	ఖమ్మముమెట్టు-తా	86,099	89,709	8,60,990	8,97,090
క్రోమైట్ :	ఖమ్మముమెట్టు-జి				
	మధిర-తా	69	69	2,760	2 760
ఖనిజరంగులు	మెదకు-జి				
	జహీరాబాద్-తా	85	—	1,700	—
	హైదరాబాదు-జి				
	వికారాబాదు-తా.	100	185	2,000	3,700

గ్రాఫైట్	అమ్మముపెట్టు-జి				
	పాలవంచ-తా	23	23	2,150	2,150
తెల్లమట్టి	మహబూబునగరు-జి				
	పరిగి-తా	2	2	—	—
కాలిమిమట్టి.	ఆదిలాబాదు-జి				
	ఆసీఫాబాద్-తా.	715	715	7 394	7,394
వలుగురాయి	హైద్రాబాదు-జి				
	పశ్చిము-తా	3,666	3,666	73,820	73,820
ఫెల్స్పార్	పశ్చిమ-తా	1,230	1,230	16,400	16,400
బొగ్గు	అదిలాబాదు-జి				
	ఆసీఫాబాదు-తా	4,72,982	—	1,03,78,579	—
	అమ్మముపెట్టు-జి				
	ఇల్లిందలు-తా	1,45,440	—	—	—
	పాలవంచ తా	3,39,765	14,58,187 }	2,11,33,399	3,15,57,473
రాతిప్పరాయి ;	కరీంనగరు-జి.				
	కరీంనగరు-తా	75	—	4,737	—
	అమ్మముపెట్టు-జి				
	ఇల్లిందలు-తా	10	85	150	4,887
సున్నపురాళ్ల	ఆదిలాబాదు-జి				
(సిమెంటుకు	అదిలాబాదు-తా	1,393	—	7,616	—
షాహాబాద్	ఆసీఫాబాదు-తా	15,011	—	3,073	—
బండలు)	కరీంనగరు-జి				
	సుల్తానాబాదు-తా	1,910	—	377	—
	మహబూబునగరు-జి				
	కొడంగల్లు-తా	422	—	2,700	—
	హైద్రాబాదు-జి				
	తాండూరు-తా	37,332	—	3,34,175	—
	వికారాబాదు-తా	516	1,07,139	2,200	3,60,441
			16,11,390		3,29,25,620

కట్టడపురాళ్ళు, సున్నపుకంకర, ఇసుక	1,76,274	2,29,606
(వగయిు వివరములు తెలియవు.)	16,11,390+	3,29,25,620+
మొత్తం ఖనిజసంపద	(1,76,274×2)	(2,29,606×2)
	=19,63,938	(=3,33,84,832)
		లేక 3 34 కోట్లు
		ఎస్ వి. వి. యస్ డి.

ఆంధ్రప్రదేశము - I ఆంధ్ర ఆంధ్ర దేశము 14° మొదలు 20° డిగ్రీలు ఉత్తర అక్షాంశములమధ్యను, 77° మొదలు 85° డిగ్రీలు తూర్పు రేఖాంశములమధ్యను వ్యాపించి ఉన్నది ఇంతకుపూర్వము మదరాసురాష్ట్రములో ఉండి, 1953 లో ప్రత్యేక ఆంధ్రరాష్ట్రముగా ఏర్పాటుకాబడిన నూతనాంధ్రదేశము 68,417 చ మైళ్ల వైశాల్యముతోను, 20,507,801 జనాభాతోను నిండి ఉన్నవి వైరామ్‌కొలత ననుసరించి ఇది మధ్యరకపు వైశాల్యముగల భూభాగము అగును

ఉనికి, సహజస్థితి, భూ విభాగము ఆంధ్రదేశము హిందూస్థానము యొక్క దక్షిణ ప్రాంతము యొక్క మధ్యభాగములో తూర్పుతీరానికి ఆనుకొని ఉన్నది పశ్చిమాన ఈ భూఖండము దక్కను పీఠభూమిలోనికి చొచ్చుకొని ఉండి, తూర్పు కనుమలనెడు విచ్ఛిన్న పర్వత శ్రేణుల శాలచాలమై ఉన్నది స్థూలదృష్టిలో ఈ దేశము (i) తీరప్రాంత మైదానము, (ii) తూర్పుకనుముల సమోన్నత మైదానము (iii) దక్కను పీఠభూమికి సంబంధించిన ఉన్నతప్రదేశము అను మూడు ప్రాంతాలుగా ఉన్నప్పటికి భూగోళ శాస్త్రజ్ఞులు వారి వర్షసూత్ర విభాగము ననుసరించి ఆంధ్రదేశమును ఈ క్రింద నుదహరించిన ఆరు సహజ భౌతిక ప్రాంతాలుగా నిర్ణయించుచున్నారు (1) కృష్ణా - గోదావరి డెల్టాప్రాంతము (2) తీరప్రాంత మైదానము (3) తూర్పుకనుముల ఉత్తరప్రాంతము ఇది గోదావరి - వంశధారానదులమధ్య మున్నది (4) తూర్పు కనుమల - దక్షిణప్రాంతము - ఇందులో నల్లమలలనెడు కొండలు - వెలికొండ, పాలకొండ పర్వతాలు ఉన్నవి (5) పశ్చిమ - పీఠభూమి (6) మాగూరు - భద్రాచల ప్రాంతము అను ఈ ఆరు భాగాలు ఈ రాష్ట్రము యొక్క భౌతికస్థితిని తెలుపుచున్నవి ఆంధ్రదేశములో కృష్ణా గోదావరీనదులు ప్రజలకు జీవనాధారము అనుటలో సతిశయోక్తి లేదు వీటి రెంటినీ కలుపుచు కొల్లేరుసరస్సు ఉన్నది ఈ సరస్సు తమ్మిలేరు మొదలైన జలవాహినుల నుండి జలముస్వీకరించి ఉప్పుటేరుద్వారా సముద్రములోనికి వ్యాపించి ఉన్నది ఈ రెండు నదులయొక్క సంపూర్ణాభివృద్ధిమీదనే ఆంధ్రదేశము యొక్క భవిష్యత్తు ఆధారపడి ఉన్నది తూర్పుకనుముల కొండలు ఎత్తు తక్కువ, మధ్యమధ్య మైదానాలున్నవి విమగిరి కొండలు 5,000 అడుగుల ఎత్తువరకు ఉన్నవి దేవగిరి, మహేంద్ర గిరి శిఖరాలు, దక్షిణములో నల్లమల, ఎర్రమలకొండలు, మంటికొండ, భైరవికొండ శిఖరాలు ముఖ్యమైనవి పీఠభూమి ప్రాంతము సముద్రమునకు 1,500 మొదలు 1800 అడుగులవరకు ఎత్తున ఉన్నది

వర్షపాతము : శీతోష్ణస్థితి : ఆంధ్రదేశములోని శీతోష్ణ స్థితి, వర్షపాతము బంగాళాఖాతములోని ఋతుపవనముల ప్రభావముననుసరించి మారుచుండును తీరప్రాంతము ఉభయ మాన్‌సూనులనుండి వర్షమును పొందుచున్నను, ఎండకాలపు నైరృతి పవనాలనుండి అత్యధిక వర్షమును పొందుచున్నది డెల్టాప్రదేశాలయందు వర్షము ఎక్కువ పశ్చిమానికి వెళ్ళినకొద్దీ వర్షము తగ్గిపోవుచుండును దక్కను పీఠభూమిలో ఉన్న రాయలసీమ ప్రాంతము పశ్చిమ కనుమల యొక్క వర్షచ్ఛాయలో (Rain shadow) ఉండుటవల్ల క్షామానికి గురి అవుచున్నది మేనెలలో ఎండకాలము ఉచ్చదశ నందుకొనును డిశంబరులో చలి ముదురును విశాఖలో 92°, నెల్లూరులో 104·6°, కడపలో 105 9°, గుంటూరులో 115°, విజయవాడలో 120°, భద్రాచలములో 125° వరకు ఉష్ణోగ్రత పోవును జనవరిలో అల్పఉష్ణము విశాఖలో 68°, నెల్లూరులో 67°, కడపలో 65·2° ఉండును వరి పండుటకు వీలైన ఉష్ణోగ్రత జూన్, జులై మాసాలలో కోస్తాప్రాంతము అంతటను ఉండుటవల్ల అచట వరిపంట ఎక్కువగా ఉన్నది వర్షము దక్షిణములో 35″, నైరృతిలో 20″ నుండి బయలుదేరి ఉత్తరములో 40″ వరకును, ఈశాన్యములో 55″ వరకును పెరుగును నెల్లూరులో నవంబరులో 11 7″ లును, కాకినాడలో జులైలో 6·4″ లును, అక్టోబరులో 8 6″ లును, విశాఖపట్టణములో అక్టోబరులో 8·9″ లును వర్షము పడుచున్నది దక్షిణ పీఠభూమిలో బళ్లారిలో సెప్టెంబరులో 4·8″ లును, కర్నూలులో 6·0″ పడుచున్నది దక్కను పీఠభూమిలో మొత్తముమీద 20″ వర్షముకన్న ఎక్కువ పడదు దేశములో ఎక్కువభాగములో 25″ మొదలు 30″ వర్షము పడుటవలన తీరభాగములో పల్లపు వ్యవసాయమును, మధ్యభాగములో మెట్టవ్యవసాయమును ముఖ్యస్థానమును ఆక్రమించియున్నవి

భూసారము వృక్షసంపద ఆంధ్రదేశములో భూములు మొత్తముమీద చాల సారవంతమయినవి తూర్పున కృష్ణా, గోదావరి డెల్టాలలో వల్లటి ఒండ్రుమట్టినేలలు అత్యధిక సారవంతమయినవి సామాన్యపు వల్లమట్టి మొదలు చిక్కటి రేగడలవరకు నేల సారవంతముగాను, నీళ్ళు ఇంకుటదిగాను ఉండును ఇందులో కొన్ని బరద నేలలుకూడ ఉన్నవి పర్వతప్రాంతము తగిలినప్పుడు ఎఱ్ఱటినేలలు విస్తారముగా కనబడుచుండును వాటిలో మామిడితోపులు విస్తారముగా నుండును తూర్పుతీరపు ఇసుకనేలలలో కొబ్బరిచెట్లు వాటి అంతట అవే పెరుగును. కొన్ని నెలలు పీఠభూమిమీద గోధుమరంగుతో నుండు చుండును పశ్చిమమునకు పోయినకొద్ది నేలయొక్క సారము తగ్గుచున్నట్లు కనుపించినను అక్కడకూడ నీరు తగిలినప్పుడు భూమి అన్నిపంటలు పండగల శక్తిని చూపించినది చెరువులక్రింద సాగయ్యేడు మాగాణి భూములను, తోటలను, చిన్నచిన్న మడులను చూచి నప్పుడు ఈ సంగతి స్పష్టమగును పీఠభూమియావత్తు ప్రత్తి పండించుట కనువయిన పాతకాలపు నల్ల నేల లున్నవి కొండనేలలలో అనేక ఖనిజ మిశ్రితములయిన నేలలు పంటలకు వీలుగా ఉంది, అనేక రకాలుగా వృక్ష సంపదకు తోడ్పడుచున్నవి చక్కనినేల, సామాన్య వర్షముగల అన్నిదేశాలలో ప్రకృతిసిద్ధమయిన వృక్ష సంపద పెరిగియుండును ఆంధ్రదేశములో అడవిమొదలు తుప్పవరకు వృక్షలతాసంబంధమయిన చెట్లు పెరుగు చుండుట కనబడును దక్కను వర్షచ్ఛాయలో 15 మొదలు 20 అంగుళముల వర్షము ఉండుటవలనను, నేల మంచిది యగుటవలనను, ఆ ప్రాంతము యావత్తు అడవితో నిండియున్నది ఇక్కడ మేలుజాతి కఱ్ఱ లేక పోయినను అనేకరకాలచెట్లు ఈ అడవులలో ప్రసిద్ధముగా ఉండియున్నవి తూర్పుతీరములోని అడవులను కొట్టివేసి భూమిని వ్యవసాయమునకు ఉపయోగించుచున్నారు ఇంకా విశాఖ, తూర్పుగోదావరి జిల్లాలలో పర్ణసత్న్రం భద్రాచలము ప్రాంతములు అటవీమయముగా ఉన్నవి పశ్చిమమునకు వెళ్ళినకొద్ది అడవి పలుచబడి, బీడుభూము లుగా మారుట హెచ్చవగా, అక్కడక్కడ చిన్నచిన్న చెట్లతో విశాలమై రాతినేలలతోకూడి ఉండే విశాల ప్రదే శముగా ఉండి హైదరాబాదు రాష్ట్రమునందు దంతటను నిండి ఉన్నది ఇటువంటి ప్రదేశాలే నీటివసతిపొంది ఆధునిక యంత్రవ్యవసాయమునకు అనుగుణమయిన భూములుగా మారుచున్నవి మిగతా చెట్లు వంటచెరకుకు పనికివచ్చే సన్నరకపు చెట్లు ఆంధ్రదేశములో నాలుగవవంతుగాని అయిదవవంతు గాని అడవుల పెంపకానికి కేటాయించా లని కేంద్ర సంస్థ సూచించినది ప్రస్తుతము అడవులు 16.5 వంతులు మాత్రమే ఉంది నూటికి ఆరు వంతులు తోటలుగా ఉన్నవి వ్యవసాయ క్షేత్రము నూటికి 18.2 వంతులు ఏ విధముగాను ఉపయోగింపబడకుండ ఉన్న భూమి 16.4 వంతులుండును వ్యవసాయముచేసే భూమి తలకు ఒక యెకరము మాత్రము వచ్చును ఈ భూము లన్నియు వృద్ధిచెందుటకు నీటి వసతి అత్యావసరముగా ఉన్నది

నీటిపారుదల - ప్రణాళికలు ఋతుపవనముల యొక్క వర్షము అనేకవిధాల మానవాభివృద్ధికి వ్యతిరేకమైన సంకేతాలలో ఉన్నది ఒక సంవత్సరము ఎక్కువగాను, ఇంకొక సంవత్సరము తక్కువగాను కురియుచుండును ఈ అతివృష్టి, అనావృష్టి దోషము అలాఉండగా, కురిసిన నీరు వదులుగా ఏర్పడి, వేగము ఎక్కువగా లేని పీఠ భూముల మీద ప్రవహించి, వరదలకు కారణము అవు చున్నది కొన్ని సమయాలలో వర్షముకురిసే చోటనే పంటలకుపనికిరాని కొండప్రదేశము ఉండుటవల్ల అక్కడ ఉపయోగపడదు ఈ యిబ్బందులను అన్నిటిని సర్దుబాటు చేయవలెనన్న పెద్దఎత్తున నీటి పారుదల ప్రణాళికలను ఏర్పాటుచేయవలసిఉండును ప్రస్తుతము దేశములో ఈ క్రింది నీటిపారుదల సౌకర్యాదులున్నవి (1) గోదావరి డెల్టా కాలువలు—సుమారు 10 లక్షల ఎకరాలు సాగు చేయుచున్నవి (2) కృష్ణాడెల్టా కాలువలు— 8 4 లక్షల ఎకరాలు (8) కృష్ణా తూర్పుతీరపు కాలువ పులిగడ్డ వంతెనతో సహా 61,000 ఎకరాలు (4) పోలవరం లంక— 18,000 ఎకరాలు (5) నాగావళి— తోటపల్లి ప్రాంతములో 27,000 ఎకరాలు భూమి సాగగుచున్నవి (6) పశ్చిమాంధ్రములో కర్నూలు — కడప కాలువ 80,000 ఎకరాలకు నీరు అందించుచున్నది సర్ ఆర్థరు కాటను అను సుప్రసిద్ధ ఇంజనీరు యొక్క కృషిఫలిత

ముఖ్యముగా ఈ డెల్టా ప్రవాహికలు ఫలవంతము అయినవి ఈ కాలువలతో ప్రయాణసౌకర్యాలుకూడ కలిపివచ్చును సంవత్సరములో 10 నెలల పాటు వీటిమీద స్వల్ప ధరగల సరకుల రవాణా సాధ్యమగుచున్నది ఇటువంటి ప్రయాణ ప్రాముఖ్యముగల కాలువలలో బకింగ్‌హాం కాలువ ఒకటి చాల ముఖ్యమైనది దీని మొత్తము పొడవు 258 మైళ్లు తూర్పుతీరములో రైలుమార్గానికి దగ్గరగా పోవుచుండును దీనిమీద 184 లక్షల రూపాయల విలువగల వస్తువులు ప్రయాణము చేయుచున్నవి ఇవిగాక పశ్చిమాంధ్రములో తుంగభద్రాప్రాజెక్టు చాల ఉపయోగముచేసే ప్రణాళిక ఇందులో 2,84,000 ఎకరాలు సాగుకావలయును గోదావరికి కట్టదలచిన రామపాదసాగరము 24 లక్షల ఎకరాలకు నీరు అందించును నాగార్జునసాగరము అనే నందికొండప్రాజెక్టు మధ్యాంధ్రములోని గుంటూరు, నెల్లూరు, జిల్లాలలో నీటిపారుదలను కలిగించును ఇవిగాక, పులిచింతల, వంశధార మొదలైన చిన్నచిన్న ప్రణాళికలున్నవి దక్కను పీఠభూమి అంతటను బావులు, చెరువులు ప్రసిద్ధికెక్కిన వ్యవసాయ కేంద్రాలు

వ్యవసాయము ఆంధ్రదేశములోని 404 9 లక్షల ఎకరాలలో 158 1 లక్షల ఎకరాలు సాగుబడిక్రింద ఉన్నవి 84 4 లక్షల ఎకరాలు సాగుక్రిందికి రావలసి ఉన్నవి ఇందులో 45 లక్షల ఎకరాలకు నీటివసతి ఉన్నది ఆంధ్రదేశములో ఆహారధాన్యాల ఉత్పత్తికి నూటికి 80 వంతులుపైగా భూమిని ఉపయోగించెదరు అందులో ధాన్యానికి 42,87,146 ఎకరాలు అత్యధిక స్థానమును పొందిఉన్నవి 1951 లో వ్యవసాయము క్రిందనున్న భూమి ఉత్పత్తి ఈ క్రిందివిధముగా ఉన్నది

	పంటపేరు	ఎకరాలు	ఉత్పత్తి (టన్నులు)
1	వరి	42,87,146	27,68,850
2	చోళము	25,76,824	5,22,860
3	వేరుసెనగ	22,85,486	8,58,810
4	కొర్ర	10,28,136	1,80,610
5	కుంబు	8,94,086	2,00,960
6	పప్పుదినుసులు	8,26,752	58,308
7	రాగి	5,92,767	2,81 057
8	ప్రత్తి	5 85,812	72,867
9	ఇతరధాన్యములు	4,40,200	78,012
10	పొగాకు	3,35,240	1,10,387
11	సెనలు	3,55,546	84,880
12	మిరపకాయలు	2,69,265	1,06,550

వరి చాల ముఖ్యమైన పంట ఇది కృష్ణా గోదావరి డెల్టాలలో ప్రధానముగా పండింపబడుచున్నది కాని దేశము అంతటను కొద్దిగానో, గొప్పగానో పండించుచున్నారు. ఎకరమునకు 1800 పౌనుల పంట పండును వరిగాక సజ్జ, లేక గంటి, చోడి లేక రాగి ముఖ్యమయినవి ఇవిగాక అరికెలు, సామలు, వరిగెలు, ఊదలు అనే తిండిగింజలు ఉన్నవి తరువాత పప్పుదినుసులు ఇందులో కందులు, సెనలు, సెనగలు, మినుములు, జనుములు ఉన్నవి ఆముదములు, అలచందలు, మిటికెలు ఈ జాతిలోనే నూనెగింజలలో వేరుసెనగకు ఎక్కువ స్థానము ఉన్నది నువ్వులు, అవిసెలు, ప్రత్తిగింజలు నూనెకు మాత్రమేగాకుండ క్రొత్తగా ఏర్పడిన డాల్డా పరిశ్రమకు దోహదము ఇచ్చుచున్నవి ప్రత్తి పీఠభూమిమీదను, మధ్యాంధ్రములోను వ్యాపించియున్నది పొగాకువ్యాపారపు పంటలలో చాల ముఖ్యమయినది గుంటూరు, కృష్ణా జిల్లాలలో ఇది విశేషముగా పండింపబడి విదేశాలకు ఎగుమతి అగుచుండును పంచదార, చెరకు ఆంధ్రదేశము అంతటనువ్యాపించియున్నది చిత్తూరు,గుంటూరు, కృష్ణా జిల్లాలలో దీనికి ప్రత్యేకస్థానము ఉన్నది

పశుసంపద ఆంధ్రదేశములో పశుసంపద విస్తారముగా ఉన్నది ఎద్దులు 25 లక్షలు, ఆవులు 20 లక్షలు, దున్నపోతులు 7 లక్షలు, బర్రెలు 17 లక్షలు, గొర్రెలు 48 లక్షలు, మేకలు 26 లక్షలు ఉన్నవి మధ్యాంధ్రదేశములో ఉన్న గడ్డిప్రాంతాలు ఈ పశువుల గ్రాసమునకు అవకాశము ఏర్పాటుచేయబడినది సరియైన ఆహార పుష్టిలేక పశువులు బలహీనముగా ఉన్నవి ఒక కోటి పది లక్షల ఎకరాల భూమి పశువులకు గడ్డిభూములుగా ఉన్నవి ఆంధ్రదేశములో ఒంగోలుజాతి పశువులు ప్రసిద్ధికెక్కినవి పాలకు, వ్యవసాయమునకు పేరువడ్డవి 2500 పౌనుల పాలు ఇచ్చుచున్నవి పశువులు ప్రతి వ్యవసాయదారునికి అవసరముగా ఉండుచున్నవి

ఖనిజసంపద ఆంధ్రదేశములోని ఖనిజసంపద కొన్నిటిలో ఉత్తమముగా ఉన్నది మాంగనీసు 8276 టన్నులు బంగారము 881 ఔన్సులు, క్రోమైట్ 500 టన్నులు, మైకా 11,670 హండ్రడ్‌వైటులు, స్టియటైట్ 209 టన్నులు, లైమురాయి 8740 టన్నులు, రాయి 18,822 టన్నులు, ఆస్‌బెస్టాస్ 1150 టన్నులు, బారైటీసు 1800 టన్నులు 1944 వ సం లో ఉత్పత్తి అయినవి ఖనిజాలలో మాంగనీసు, మైకా ఆంధ్రదేశములో ముఖ్యస్థానమును ఆక్రమించినవి రాయలసీమలో ఖనిజములు ఎక్కువ మాంగనీసు, విశాఖపట్నం, కర్నూలు, బళ్ళారి జిల్లాలలోను, మైకా నెల్లూరుజిల్లాలోను, బారైటీస్ కడపజిల్లాలోను ఉన్నవి సమగ్ర పరిశోధనలు జరిగినయెడల ఆంధ్రదేశములోను, ఖనిజములు చాల ఉన్నవని తేలగలదు ఇనుము ఇంకను దొరకవలసియున్నది

పరిశ్రమలు ఆంధ్రదేశము పరిశ్రమల విషయములో వెనుకబడి ఉన్నది తూర్పు ఆంధ్రములో కొన్ని పరిశ్రమలకు ప్రారంభము జరిగినదిగాని, పశ్చిమాంధ్రములో పరిశ్రమలు ప్రారంభముకూడ కాలేదు అయితే, విశాఖపట్నమువద్ద నౌకానిర్మాణశాఖ స్థాపింపబడుట గొప్ప విశేషము మాచ్‌ఖండ్ విద్యుచ్ఛక్తి నిర్మాణము పూర్తి అయినతరువాత, దేశములో పరిశ్రమ అవకాశాలు లభింపగలవు మద్రాసులో నుండిన ఆంధ్రుల పరిశ్రమలు కొన్ని పరిశిష్ట మద్రాసు రాష్ట్రమునకు చెందిపోయినవి పెద్దపరిశ్రమలలో బెజవాడలో సిమెంటు పరిశ్రమ, గూడూరులో మైకా పరిశ్రమ, గుంటూరులో పొగాకు పరిశ్రమ ఎన్నదగినవి చిన్నపరిశ్రమలలో బియ్యపుమరలు ఇంజనీరింగ్ వర్కుషాపులు, డాల్డాఫ్యాక్టరీలు, గూడూరులోని పింగాణీ పరిశ్రమ, బెజవాడలో రైల్వేపని, చెప్పదగినవి ఇవిగాక కుటీర పరిశ్రమలని చెప్పదగినవి నరసాపురములో, కుట్టుపని, పెద్దాపురములో, పాలకొల్లులో పట్టుపరిశ్రమ, నెల్లూరు, గుంటూరు, గోదావరి, విశాఖ జిల్లాలలోని చేనేత పరిశ్రమ, నర్సారావుపేటలోని కుర్చీలపరిశ్రమ, విశాఖలోని చందనపు బొమ్మల పరిశ్రమ, కొండపల్లి బొమ్మలపరిశ్రమ, పెదపలసలోని పేముపనులు బెజవాడలో తోళ్ళపరిశ్రమ, పలకల పరిశ్రమ మొదలయినవి ఎన్నో ఉన్నవి

రవాణా సౌకర్యాలు ప్రయాణసౌకర్యాల రీత్యా కూడ ఆంధ్రదేశము వెనుకబడియున్నది రోడ్లు తక్కువ రైలుమార్గాలుకూడ ఇప్పుడిప్పుడే ఆలోచింపబడుచున్నవి ఆంధ్రదేశములో హుబ్లీ - మచిలీపట్నానికి మీటరుగేజి మార్గమును, మదరాసు-కలకత్తా, మదరాసు-ఢిల్లీ, మదరాసు బొంబాయి మార్గాలు బ్రాడ్ గేజి లయిను ఆంధ్రదేశముగుండా వెళ్ళుచున్నవి రోడ్లుకూడ ఇదేమార్గాలను అనుసరించి ఉన్నవి ఇతర రాష్ట్రాలతో పోల్చినయెడల, ఆంధ్రలో రైలుమార్గములు తక్కువ కాలువలు, నదులు చెప్పదగినంతగా ప్రయాణాలకు ఉపకరించవు

వర్తక వ్యాపారాలు అంతరంగికముగ వ్యాపారము ఎగుమతులు, దిగుమతులు ఆంధ్రదేశములో నలుమూలలకు వ్యాపించుట గాక, ఇతర రాష్ట్రాలతో కూడ వ్యాపారమున్నది పప్పులు, ధాన్యము, బొగ్గు, వేరుసెనగ, నూనెగింజలు, మాంగనీసు, ఉప్పు, పంచదార రైల్వే రవాణా సౌకర్యాలమీద ఆధారపడిఉన్నవి ముడిప్రత్తి, గుడ్డలు, దినుసులు మొదలైనవాటితో కూడ వ్యాపారము సాగింపబడుచున్నది కొబ్బరి, కొయ్యసామాను, మందులు, కాగితము కూడ చెప్పదగిన వ్యాపారము కలవే ఇవికాక బొంబాయి, మదరాసు రేవుల నుండి వచ్చు దిగుమతులకు ఆంధ్రదేశములో తగిన స్థానమున్నది 1939-40 లో 10 కోట్ల 40 లక్షల మణుగుల వ్యాపారము ఆంధ్ర జిల్లాల ద్వార జరిగినదని అంచనా వేయబడినది

రేవు పట్టణములు ఆంధ్రదేశమునకు తీర భూమి ఉండుటవల్ల రేవుల అభివృద్ధి ముఖ్యముగా జరుగవలసియున్నది 1946 లో ఆర్మ్‌స్ట్రాంగు కమిటీవారి నివేదిక ననుసరించి విశాఖపట్నము యొక్క అభివృద్ధి జరిగినది కాకినాడ, బందరు, కొత్తపట్టణము మొదలైన చిన్న రేవులు కూడ ముఖ్యమైన వ్యాపారము చేయుచున్నవి

జనసంఖ్య ఆంధ్రదేశములో తూర్పు జిల్లాలలో జనసంఖ్య ఎక్కువగానున్నది కాలువలున్న జిల్లాలలో 900 మొదలు 1200 వరకును చదరపుమైలుకు జనాభా ఒత్తిడి ఉన్నది విజయవాడ, గుంటూరు, విశాఖపట్టణము, చీరాల, కాకినాడ, రాజమండ్రి, కర్నూలు ఆంధ్రదేశములో ముఖ్యమైన పట్టణములు

రాజకీయ పరిస్థితులు ఆంధ్రదేశములో రాజకీయ వాతావరణము ఎక్కువ కాంగ్రెసు, కమ్యూనిస్టు, ప్రజాపార్టీలకు ఆదరణము ఉన్నది విశాఖపట్టణము, తిరుపతులలో విశ్వవిద్యాలయాలు ఏర్పడ్డవి   డి. వి. రె

ఆంధ్రప్రదేశము II (తెలంగాణము) తెలంగాణములో 9 జిల్లా లున్నవి అవి ఆదిలాబాదు (9,02,522 మంది), నిజామాబాదు (7,78,158 మంది), మెదక్ (10,27,298 మంది), కరీంనగరు (14,28,168 మంది), వరంగల్లు (18,26,984 మంది), నల్లగొండ (12,52,810 మంది), ఖమ్మం (7,00,006 మంది), హైదరాబాదు (15,11,886 మంది), మహబూబునగరు (11,86,498 మంది) తెలంగాణ వైశాల్యము 48,282 చ. మై

తెలంగాణ ప్రాంతము దక్కను పీఠభూమిలో వ్యాపించియున్నది సరాసరిని 1500 అ ఎత్తు కలిగి తూర్పునకు వాలియున్న పీఠభూమి ప్రాంతము పశ్చిమమున నున్న పర్వతములు తెలంగాణములోనికి చొచ్చుకొని వచ్చినవి ఇవి 3000 అ కంటె తక్కువ ఎత్తుగల చిన్న పంక్తులు ఆదిలాబాదు జిల్లాలో సాత్మలా, నిర్మలా పంక్తులు, నిజామాబాదులో సిర్నపల్లి పంక్తులు, మహబూబునగరు జిల్లాలో షహాబాదు, అమరాబాదు కొండలు, నల్లగొండ జిల్లాలో దేవరకొండ, భువనగిరి కొండలు కలవు హైదరాబాదు జిల్లానుండి పాకాల కొండల వరకు, అక్కడినుండి ఆగ్నేయదిశగా ఖమ్మం జిల్లా మధ్యగా వ్యాపించిన గోలకొండ జలగ్రహ క్షేత్రము (Water shed) అని పిలువబడు ఎత్తైన ప్రదేశము గోదావరీ కృష్ణా జలములను వేరుచేయుచున్నది దీని కుత్తరమునను్న భూతలము తూర్పు ఈశాన్యములకు వంగియున్నది దక్షిణమున నున్న భూతలము ఆగ్నేయముగా వంగియున్నది తూర్పుననున్న గోదావరీతీరము ఎత్తు 200 అ కంటె తక్కువ ఆదిలాబాదు, నిజామాబాదు, కరీంనగరు, మెదకు జిల్లాలు గోదావరి పరీవాహక ప్రదేశములోను, మిగిలిన అయిదు జిల్లాలు కృష్ణా పరీవాహక ప్రదేశములో నున్నవి మంజీర, మానేరు, కడం, పెనుగంగ, ప్రాణహితనదులు గోదావరికిని, డిండి, పెద్దవాగు, మూసి, పాలేరు, మునేరు, వైరా నదులు కృష్ణకును ముఖ్యమయిన ఉపనదులు

శీతోష్ణస్థితి వర్షపాతము : తెలంగాణప్రాంతము ఉత్తరార్ధగోళపు ఉష్ణమండలములో ఉండుటచే ఎక్కువ వేడిగా ఉండును కాని ఈభూభాగము 1200 అడుగులపైన ఎత్తుగా నుండుటచే దీని ఉష్ణోగ్రతలు కోస్తా ఆంధ్ర ప్రాంతముకంటె భిన్నముగా నుండును తక్కిన ఆంధ్రదేశములోవలెనే ఇక్కడకూడ నాలుగు ఋతువులు కన్పట్టును (1) మార్చినుండి మే నెలవరకు మిక్కిలి వేడిగా నుండు వేసవి, (2) జూనునుండి సెప్టెంబరు నెలవరకు వర్షకాలము, (3) అక్టోబరు నవంబరునెలలు శరదృతువు, (4) డిశంబరునుండి ఫిబ్రవరివరకు శీతకాలము

మార్చి, ఏప్రిలు నెలలలో ఉష్ణము 100° ఫా ప్రాంతమువరకు పెరుగును ఏప్రిలు నెలలో, ఈశాన్యమున ముఖ్యముగా రామగుండమువద్ద, సరాసరి అధికోష్ణము 105° ఫా ప్రాంతమునసుండును ఆదేకాలములో హైద్రాబాదులో సరాసరి అల్పోష్ణోగ్రత 75° ఫా మే నెలలో సూర్యుడు నెత్తిమీద నుండుటచే మిక్కిలి వేడిగా నుండును ఈ నెలలో రామగుండమువద్ద సరాసరి అధికోష్ణము 111° ఫా వరకు పెరుగును ఖమ్మముమెట్టువద్ద వేడి 120° ఫా వరకు కూడ ఉండును వేసవిలో మొత్తముమీద, దక్షిణ జిల్లాలలో 88° ఫా ఉత్తర జిల్లాలలో 99° ఫా కు తక్కువ ఎప్పుడును ఉండదు

జూను నెలలో అన్ని జిల్లాలలోను ఉష్ణము తగ్గును ఈ నెలలోనే ఋతుపవనములు ప్రారంభమగును, కాని వర్షములేక ఆకాశము నిర్మలముగానున్న రోజులలో ఉష్ణము, ఖమ్మముమెట్టువంటి పల్లపు ప్రాంతములలో 102° ఫా వరకుకూడ ఉండును జూలై, ఆగస్టునెలలలో వేడి క్రమేపి తగ్గును కాని సెప్టెంబరులో తిరిగి కొద్దిగా పెరుగును

అక్టోబరు, నవంబరు నెలలు శరదృతువు ఈకాలములో ఆగ్నేయ ఋతుపవనములు వీచుట మానివేయును అక్కడక్కడ కొద్దిగా వర్షములు పడును ఉష్ణోగ్రత పశ్చిమప్రాంతములందు కంటె తూర్పు ప్రాంతములందు కొద్దిగా ఎక్కువగా నుండును

డిశెంబరునుండి ఫిబ్రవరివరకు శీతకాలము ఈ కాలములో తెలంగాణమంతయు చలిగాను, పొడిగాను ఉండును డిశెంబరు ఆఖరిరోజులు మిక్కిలి చలిగానుండు

కాలము రాత్రిళ్ళు చలి ఎక్కువగానున్నను పగలు మాత్రము సమశీతలముగా నుండి హాయిగానుండును గోదావరిమండలములో 86° ఫా లకును, కృష్ణా మండలములో 93° ఫా లకును ఉష్ణము మించదు ఫిబ్రవరి నెలనాటికి క్రమముగా వేడి ఎక్కువగును

సముద్రమునకు దూరముగా ఖండాంతరమున నుండుటచే దైనిక ఉష్ణోగ్రతల హెచ్చుతగ్గులు ఎక్కువగా నుండును. దినములో అధిక అల్పోష్ణోగ్రతల మధ్య వ్యత్యాసము దక్షిణప్రాంతములలో 20° ఫా వరకును, ఈశాన్య ప్రాంతములలో 30° ఫా. వరకును ఉండును తెలంగాణము ఉష్ణమండలములో నుండుటచే సంవత్సరమునకు 8, 9 మాసములు వేడిగానుండును అందుచే ఈ ప్రాంతమున వాయుమండలము పల్చగానుండి ఒత్తిడి తక్కువగానుండును శీతకాలములో వీమండలము, ఉత్తర హిందూస్థానముకంటె హెచ్చుగా నుండును అందుచే ఉత్తర హిందూస్థానములో ఎక్కువగాను, తెలంగాణములో అంతకంటె తక్కువగాను 80 అంగుళములవరకును వాయుపీడనము ఉండును తెలంగాణములో ప్రాంతీయ పీడనము ఆగ్నేయమునుండి ఈశాన్యముదిశలో ఎక్కువగా నుండును అందుచే గంటకు 5 మైళ్ళలోపు వేగముతో చిన్నగాలులు ఎప్పుడును ఈశాన్యమునుండియు, తూర్పు నుండియు, తెలంగాణవు ఆగ్నేయభాగమునకు వీచును వర్షకాలములో నీపరిస్థితులు తలక్రిందు లగును ఈ కాలములో గాలులు ఋతుపవనముల ప్రాబల్యమువలన బలముగా వీచును సామాన్యముగా వీటి వేగము గంటకు 15, 20 మైళ్ళవరకు ఉండును వేసవిలో అధికపీడన మండలము అంతముకాగా, అల్పపీడన మండలము ప్రారంభదశలో నుండుటవలన దేశమంతటను వాయు పీడనములో వ్యత్యాసములు చాల తక్కువగా నుండి గాలులు వీచవు

గోదావరీనదీ ప్రాంతములలో సంవత్సరమునకు 40 అం కృష్ణానదీ ప్రాంతములలో ముఖ్యముగా మహబూబ్‌నగరుజిల్లా పశ్చిమభాగమున, 20 అం వర్షము పడును ఎక్కువ వేడిగాను, తేమగాను ఉండుటయు, బంగాళాఖాతమునుండి వచ్చు తుఫానుగాలులు గోదావరి లోయలగుండా నీ ప్రాంతమునకు వ్యాపించుటవలన ఉత్తర[illegible]వర్ష మెక్కువ. 80 అం కు పైన వర్షము పడు ఉత్తరభాగములను, అంతకంటె తక్కువ వర్షము పడు దక్షిణభాగములను గోలకొండ జలగ్రహక్షేత్రము (Water shed) వేరుచేయుచున్నది ఉత్తరమున అధిక వర్షము జులై నెలలోను, దక్షిణమునను, పశ్చిమమున అధికవర్షము సెప్టెంబరులోను పడును

శీతోష్ణస్థితులనుబట్టియు, నైసర్గిక స్వరూపమును బట్టియు తెలంగాణమును రెండుగా విడదీయవచ్చునని పైన పేర్కొన్న విషయములవలన విశదమగును (1) ఉత్తర, ఈశాన్య ప్రాంతములు ముఖ్యముగా గోదావరీనదీ పరిసరములు, (2) దక్షిణ, ఆగ్నేయ ప్రాంతములు ముఖ్యముగా కృష్ణానదీ పరిసరములు

మొదటి విభాగములో, 40 నుండి 45 అం వర్షము పడును ఇక్కడ అడవులు ఎక్కువ వరి సాగు ఎక్కువగా జరుగును అడవులు నిర్మూలించబడుటవలనను, వర్షపాత మెక్కువగా నుండుటవలనను ఈ భాగమున నేలలో సారము చాలవరకు క్షీణించినది ఇక్కడ ఖరీఫ్ పంట ప్రధానమయినది రెండవ విభాగములో రబ్బీ పంట ప్రధానము

నల్లరేగడినేలలు, ఎర్రనేలలు, ఇసుకనేలలు, తెలంగాణములో కనుపించు ముఖ్యమయిన నేలలు హైదరాబాదులో పశ్చిమజిల్లాలనుండి నదులవలన తేబడిన నల్లరేగడిమట్టి కృష్ణా గోదావరీతీరములందు ఇరుప్రక్కలను కనుపించును ఈ నేలలు, వృక్షజాలమునకు కావలసిన ఖనిజములను కలిగి ఎక్కువసారవంతమయినవి ఇంతకంటె తక్కువ సారవంతమయిన నేలలు తెలంగాణము పశ్చిమ సరిహద్దులలోను, ఆదిలాబాదుజిల్లా ఉత్తర సరిహద్దులలోను ఉన్నవి నల్లరేగడి నేలలు చాల సారవంతమగుటవలన ప్రత్తి, గోధుమ విరివిగా పండును సాగుచేయుటకు నీలున్నచోట్ల వరి, చెరకుకూడ పండును మిక్కిలి ఎరుపునుండి గోదుమరంగువరకు మార్పులుగల ఎర్రనేలలు, మెదక్, నిజామాబాదు జిల్లాలలో కలవు పండ్లతోటలకు, మామెగింజలను, అవరాలను పండించుటకు చాల తగినవి ఆదిలాబాదుజిల్లా దక్షిణప్రాంతములోను, నిజామాబాదులో చాలభాగములోను, కరీంనగరు, మెదకు, నల్లగొండ, వరంగల్లు, ఖమ్మం, హైదరాబాదు, మహబూబ్

నగర్ల జిల్లాలలోను ఇసుకనేలలు ఎక్కువ ఇవి చాల తక్కువ సారవంతమైనవి

వృక్షజాలము : తెలంగాణములో సహజముగా పెరుగునవి ఉష్ణమండల అరణ్యాలు, చిట్టడవులు, ముండ్లపొదలు గడ్డిమైదానములు వర్షపాతము ఎక్కువగనున్న తూర్పు భాగములో అరణ్యములు కనుపించును కాని పశ్చిమముగా పోయినకొలది ఎత్తయి, వర్షపాతము ఎక్కువగానున్న ప్రాంతములలో తప్పితే, ముండ్లపొదలు, గడ్డి కనిపించును ఆదిలాబాదు, కరీంనగరు, మహబూబునగరు, వరంగల్లు, ఖమ్మం, నిజామాబాదు జిల్లాలలో అడవులు సహజముగా ఎక్కువ గోదావరి కృష్ణాతీరములలో తుమ్మచెట్లు ఎక్కువ వరంగల్లు జిల్లాలోని ములుగు, నరసంపేట, ఆదిలాబాదు జిల్లాలోని మహాదేవపూరు, కరీంనగర్ జిల్లాలోని మానమూరు, మహబూబ్‌నగరుజిల్లాలోని అమరాబాదు తాలూకాలలో, వేసవిలో ఆకులురాల్చు జాతిచెట్లతో నిండిన అడవులు కలవు ఈ అరణ్యములలో చెట్లు రమారమి 50 అడుగుల ఎత్తువరకు పెరుగును గంధపుచెట్లు, టేకు, నల్లమద్ది మొదలగు ఉపయోగకరమయిన చెట్లు ఈ అడవులలో పెరుగును హైదరాబాదు మహబూబునగరు, నల్లగొండ, మెదక్ జిల్లాలలో చెదరు చెదరుగా నున్న చెట్లతోను, పొదలతోను, సీతాఫలము, తాడి మొదలగువానితోనుకూడిన చిట్టడవులు పెరుగును వర్షము బాగుగా తక్కువగా నున్నచోట్లయందును కొండ వాలులలోను గడ్డి పెరుగును దీనిలో వాసనగల గడ్డిరకములుకూడ కలవు ఆదిలాబాదు, నిజామాబాదు జిల్లాలలో పెరిగెడు గడ్డియే కాగితములు తయారుచేయుటకు చాల తగినది వరంగల్లు, ఆదిలాబాదు జిల్లాలలోని అడవులలోనుండి టేకు ఎక్కువగా లభించుచున్నది

నీటిపారుదల వ్యవసాయము తెలంగాణమున మొత్తముమీద సంవత్సరమునకు 88 అం వర్షము పడునని చెప్పవచ్చును ఈ వర్షము తూర్పుప్రాంతములలో ఎక్కువగాను, పశ్చిమ ప్రాంతములలో తక్కువగాను ఉన్నది వర్షపాతము తక్కువగుటచే పంటభూములు సాగుచేయవలసిన అవసర మున్నది పెద్ద నూతుల, చెరువుల సహాయముతో భూములను సాగుచేయుట తెలంగాణములో గమనింపవలసిన విశేషము ఆంధ్రదేశపు తీర ప్రాంతములతో పరిపోల్చినచో తెలంగాణములో కాలువలు లేవని చెప్పవచ్చును 700 సంవత్సరముల పురాతనమయిన పాకాల సరస్సు చాలపెద్దది. మునేరునదికి 4000 అ పొడవున వేసిన అడ్డకట్టవలన నిది ఏర్పడినది దీనిలోతు 50 అ పరిమాణము 825 కోట్ల ఘనపు టడుగులు హైదరాబాదు సికింద్రాబాదుల మధ్యనున్న హుస్సేనుసాగరు చెరువు 400 సంవత్సరముల పూర్వము నిర్మింపబడినది దీని కట్టపొడవు 7000 అ, లోతు 75 అ పరిమాణము 290 కోట్ల ఘనపుటడుగులు 50 అ లోతు కలిగిన రామప్పచెరువు 120 కోట్ల ఘ అ పరిమాణము కలది 50 అ లోతుకలిగిన లక్నవరం చెరువుకూడ ప్రసిద్ధమయిన పురాతన తటాకము ఈ చెరువులవలన వేలకొలది ఎకరములు సాగుచేయబడుచున్నవి

నీటిపారుదలకు, విద్యుచ్ఛక్తికి ఉపయోగపడు నదీ ప్రాజెక్టులు తెలంగాణములో చాలకలవు

ఉస్మాన్‌సాగరు, హిమాయత్‌సాగరు సరస్సులు హైదరాబాదు, సికిందరాబాదు నగరములకు నీటిని సప్లయిచేయుటకు ఉపయోగించుచున్నవి

మంజీరనదికి కట్టబడిన ఘనపురం ఆనకట్టవలన సుమారు 25 వేల ఎకరములు సాగు అగుచున్నవి ఆలేరు నదికి కట్టబడిన పోచవరం ఆనకట్టవలన 18 వేల ఎకరములు, మహబూబునగరు జిల్లాలోని దిండి ప్రాజెక్టు వలన 89 వేల ఎకరములు సాగుచేయబడుచున్నవి కామారెడ్డి పట్టణమునకు 18 మైళ్ళ దూరములో మానేరు నదిపై నిర్మింపబడ్డ చెరువువలన 12 వేల ఎకరములు సాగుచేయుటకు, 1000 కిలోవాట్ల విద్యుచ్ఛక్తి తయారుచేయుటకు వీలున్నది 16 చ మైళ్ళ వైశాల్యము, 8000 కోట్ల ఘనపుటడుగుల పరిమాణము, 100 అడుగుల లోతు కలిగిన నిజాముసాగరు చెరువు. మంజీరనదికి అడ్డముగా 2 మైళ్ళ పొడవున కట్టబడిన అడ్డకట్టవలన ఏర్పడినది దీనివలన 6 లక్షల ఎకరములు సాగు అగుచున్నవి 8,000 నుండి 11,000 కిలోవాట్ల విద్యుచ్ఛక్తి తయారు అగును

17 వేల ఎకరములు సాగుబడిచేయు, వరంగల్లులోని వైరా ప్రాజక్టు, సుమారు 20 వేల ఎకరములు సాగుచేయుటకు వీలగు పాలేరు ప్రాజక్టు, చెప్పదగినవి ఇవిగాక తుంగభద్ర, నాగార్జునసాగరు ప్రాజెక్టుల వలన

తెలంగాణమునకు నీరు, విద్యుచ్ఛక్తి విస్తారముగా లభించును

తెలంగాణములో పంటక్రింద నున్నభూమి ఈ క్రింది విధముగా నున్నది

	లక్షల ఎకరములు
వ్యవసాయము క్రింద నున్నది	116 85
నీటిపారుదల వసతులు గలది,	16 67
వ్యవసాయమునకు అనువైనను	
ఖాళీగా నుండిపోయినది	10 06
బంజరుభూమి	36 44
సాగులోనికి తీసికొని రాతగినది	20 40

పైన చెప్పిన భూములలోని పంటలు ఈ క్రింది విధముగా నున్నవి

	లక్షల టన్నులు
ధాన్యము	11 15
అపరాలు	1 57
చెరకు	1 76
ఆముదము	0 51
వేరుసెనగ	2 42
మిరపకాయలు	0·15
ఉల్లి	0 87
పొగాకు	8500 టన్నులు
ప్రత్తి	89,000 బేళ్లు

ఖనిజసంపద - (ఆంధ్రదేశపు ఖనిజసంపద చూడుము)

పరిశ్రమలు - సింగరేణి మొదలగు గోదావరిలోయ బొగ్గుగనులు కారణముగా, తెలంగాణములో పరిశ్రమలు నెమ్మదిగా నభివృద్ధి చెందినవి ప్రాంతీయముగా కావలసిన వస్తువులు తయారుచేయు కారీపరిశ్రమలు, గృహపరిశ్రమలు చాలకలవు వీటిలో ముఖ్యమయినవి ఈ క్రిందివి

హైద్రాబాదులోని డి బి ఆర్ మిల్లులోను, వరంగల్లులోని ఆజంజాహిమిల్లులోను నూలు ఉత్పత్తి యగుచున్నది. ఇది కాక వస్త్రములుకూడ నేయుమిల్లు హైద్రాబాదులో నొకటి యున్నది

సిర్‌పూర్‌లో కృత్రిమపు సిల్కు తయారుచేయు ఫ్యాక్టరీ కలదు దీనిలో రోజునకు 5 టన్నుల రయాను తయారగును దీనిలో రమారమి 50,000 గజముల సిల్కుదారము తీయబడును

బోధనలోనున్న నిజాము పంచదార ఫ్యాక్టరీలో 2,40,000 రూపాయలు విలువగలిగిన 21,000 టన్నుల పంచదార సాలీనా తయారగుచున్నది ఈ ఫ్యాక్టరీలో నుపయోగించగా మిగిలిన చెరకువంట ఇతరరాష్ట్రములకు ఎగుమతి చేయబడుచున్నది ఈ ఫ్యాక్టరీలోనే సంవత్సరమునకు 5 లక్షలగాలన్ల సారాయికూడ తయారగును ఇది యంత్రములు నడుపుటకుపయోగించు ప్రత్యేకమైన సారాయి

హైదరాబాదులోనున్న కోహినూర్, కాజ్‌గ్లాసు ఫ్యాక్టరీలలో గాజుసామానులు తయారగును

ఆస్బెస్టాసు తయారుచేయు హైదరాబాదు ఆస్బెస్టాసు సిమెంటు ప్రోడక్ట్సుఫ్యాక్టరీ హైదరాబాదులో నున్నది

సిరుపూరులో కాగితములు తయారుచేయు ఫ్యాక్టరీ యున్నది దీనిలో సాలీనా 6,000 టన్నుల కాగితములు తయారగును

హైదరాబాదులోని చార్‌మినార్ సిగరెట్టుకంపెనీ తెలంగాణములో ముఖ్యమయినది దీనిలో రోజుకు 40 లక్షల సిగరెట్లు తయారగును వజీర్‌సుల్తాను సిగరెట్టు కంపెనీ మరియొక ముఖ్యమైన ఫ్యాక్టరీ

నేత పరిశ్రమ తెలంగాణములో ముఖ్యమయిన గృహపరిశ్రమ ఇందుకు కావలసిన ప్రత్తి, నూలు ఇతర ప్రాంతములనుండి వచ్చినను తెలంగాణములో నేతపరిశ్రమ చాల అభివృద్ధి చెందినది ఈ పరిశ్రమకు ముఖ్యమయిన జిల్లాలగు నిజామాబాదు, నల్లగొండ, మహబూబునగరు, వరంగల్లులలో సుప్రసిద్ధమైన ఉన్నికంబళ్ళు నేయబడును వీటిని దేశములో నితరప్రాంతములకు ఎగుమతి చేయుదురు

ఆటవస్తువులు, ఇతరములయిన కళాప్రాధాన్యమైన వస్తువులు తయారుచేయుటలో దేశమునందంతటను ప్రసిద్ధిగాంచినది నిర్మలపట్టణము హైదరాబాదులో అనేకము అత్తరుఫ్యాక్టరీలు, బెల్లంపల్లి, ఆజమాబాదు పట్టణములలో రసాయనపదార్థములుచేయు ఫ్యాక్టరీలుకలవు ఇవిగాక పింగాణి, తదితరవస్తువులుచేయు ఫాక్టరీలు తెలంగాణములో నున్నవి హైద్రాబాదు ఆల్విన్ మెటల్ వర్క్సు, ప్రాగాటూల్సు కార్పొరేషనులలో ఇనుపసామానులు,

[illegible]శ్రమములు, మొద్దబారినవి నేయగలిగిన చేయిబండు చున్నవి

ముఖ్యమయిన పారిశ్రామికోత్పత్తి, ఈక్రింద నీయబడినది నూలువస్త్రములు 415.20 లక్షల గజములు; నూలు 188.26 లక్షల పౌనులు (తూకము), పిల్కుగుడ్డ 9.89 లక్షల గజములు, పిల్కుదారము 25.78 లక్షల పౌనులు (తూకము), పంచదార 61 వేల టన్నులు, కాగితము 2.68 లక్షల హండ్రడు వెయిటులు, సిగరెట్లు 478.7 కోట్లు; సారాయి 3.67 లక్షల గాలన్లు ఇవిగాక 15.28 లక్షల టన్నుల బొగ్గు, 68.8 మిలియన్ల వాట్లు విద్యుచ్ఛక్తి 89,700 టన్నుల ముడి ఇనుముకూడ ఉత్పత్తి యగుచున్నది

జి. వ.

ఆంధ్రబ్యాంకు చరిత్ర ప్రతిదేశపు ఆర్థికవ్యవస్థయందు అందలి బ్యాంకింగ్ సంస్థలు నిర్వహించవలసిన పాత్ర మిగుల ప్రముఖమైనది ఆర్థికముగా ముందుకు వచ్చిన దేశముల యొక్క పరిస్థితులను గమనించినవారు ఉత్తమమైన బ్యాంకింగ్ విధానము ఆర్థికాభ్యుదయమునకును వర్తక వాణిజ్యముల పెంపుదలకును పరమావశ్యకమను విషయమును విస్మరింపజాలరు

ఆంధ్ర బ్యాంకు నేటి ఆంధ్రదేశపు ఆర్థికజీవితమునను, వర్తకవాణిజ్యములందును ప్రాముఖ్యముగల సంస్థ ఈసంస్థను స్థాపింపవలయునను సంకల్పము దీనిస్థాపకులును ఆంధ్రనాయకులును అగు డాక్టర్ పట్టాభి సీతారామయ్యగారికి 1923 వ సం॥ సెప్టెంబరులో కలిగినది అదే సంవత్సరము నవంబరు 20 వ తేదీని బందరులో ఆంధ్ర బ్యాంకు పని ప్రారంభించినది 1929 నవంబరునెలలో కాకినాడపట్టణమునందు మొదటి శాఖను తెరచినది 25 సం లు జయప్రదముగా వ్యవహరించి బిందుగర్వముతో 1948 వ సంవత్సరమున రజతోత్సవము జరుపుకొన్నది ఇది ఆంధ్రబ్యాంకుయొక్క సంక్షిప్తగాథ

"పెద్ద నదులు ప్రారంభములో చిన్నవిగా నుండును" అను సామెత ఈ సంస్థకును వర్తించును అదేవిధముగా ఈ సంస్థయు కొలదిపెట్టుబడితో ప్రారంభమై క్రమక్రమముగా పెద్దదై, నేడు ఆంధ్రదేశములోను వెలుపలను పెక్కుశాఖలతో అలరారుచున్నది

సంస్థాపనోద్దేశములు "ఆంధ్రులచే నిర్వహింపబడి ఆంధ్రులకు ముఖ్యముగా ఉపయుక్తము కాగలుగుచు విపులమైన వ్యాపారమునకు నిలయమై ఉండెడు ఒక కమర్షియల్ క్రెడిట్ సంస్థను స్థాపించవలెనను ఆశయముతో నిది ఉద్భవించినట్లు ఈ బ్యాంకు సంస్థాపకులగు డాక్టర్ పట్టాభిగారు చెప్పియుండిరి ప్రస్తుత మేనేజింగ్ డైరక్టరు అగు శ్రీ కాదేపల్లి శ్రీరాములుగారి మాటలలో ఈ సంస్థయొక్క ఆశయములు

(i) దేశములోని ఆర్థికబలమును సమీకరించి వాణిజ్యపరుల అవసరాలకు సహాకరించుట

(ii) వ్యవసాయదారులకు అల్పవ్యవధి ఋణములు ఒసగుట

(iii) పరిశ్రమల అభివృద్ధికి పెట్టుబడులను ఒసగి చేయూతగానుండుట

నిర్వహణములో కల్గిన కష్టములు: ఈ 33 సం ల కాలము అనగా 1923 నుండి 1956 వరకు గల కాలములో ఈ సంస్థ నిర్వహణమునందు పెక్కుచిక్కులు కల్గినవి ఇది సాధారణకాలముకాదు ఆర్థిక మాంద్యము మొదలు ద్రవ్యోల్బణమువరకు వివిధ ఆర్థిక పరిస్థితులును, ఒక మహాయుద్ధము, దేశములో రాజకీయ సంక్షోభము మొదలు స్వాతంత్ర్య ప్రదానమువరకు గల రాజకీయ సంఘటనములును సంభవించిన సమయము

1923 లో ఈబ్యాంకు స్థాపింపబడునప్పటికి ఆంధ్రదేశ పరిస్థితులు ఇందులకు అనుకూలముగా లేవు ప్రజలు బ్యాంకింగ్ యొక్క ఉపయోగమును ప్రాముఖ్యమును గుర్తింపలేదు. డాక్టరు పట్టాభిగారు మొదట ఈ సూచన చేసినపుడు 'ఎవరుగాని తగినంత పెద్దమొత్తములు విరాళము లిచ్చుటకు సాహసింపకపోవుటవలన కొంత నిరుత్సాహము కలిగినది కాని వారి మిత్రులగు కాదేపల్లి సుబ్బారావుగారు, ఉదయగిరి గోపాలరత్నంగారు, మొదలగు వా రిచ్చిన తోడ్పాటువలన ఈ సంస్థ 1920 వ సం నవంబరు 20 న రిజిస్టరు కాగలిగినను, అనేక కాలారిష్టముల నెదుర్కొనవలసివచ్చినది ఇంపీరియల్ బ్యాంకుకు అప్పుడుగల యూరోపియను లంటు వ్యతిరేకప్రచారము, ఆ బ్యాంకు హెడ్డాఫీసువారు ఓవర్ డ్రాఫ్టు ఇచ్చుటకు నిరాకరించుట, ఇందుల కుదాహరణములు.

ఆతర్వాత 7 సంవత్సరములకే ప్రపంచము నావహించిన ఆర్థికమాంద్యము, 1938 లో ట్రావన్కూరు నేషనల్ అండ్ క్విలన్ బ్యాంకు పతనము, 1943 లో యుద్ధకాలమున జపానుదాడుల గూర్చిన ప్రజల భయములు, ఇవన్నియు బ్యాంకు అభివృద్ధి కార్యక్రమములపై ఒత్తిడి కలుగజేసినవి కాని అదృష్టవశమున ఆ దుమారములకు ఈ సంస్థ తట్టుకొనగలిగినది అనేక పర్యాయములు విస్తరణ కార్యములను వాయిదా వేయవలసివచ్చినది ఉదాహరణకు 1934 లో రిజర్వుబ్యాంకు సంస్థాపనము నిశ్చయింపబడెను కాని అందు షెడ్యూల్డు బ్యాంకుగా చేరు అర్హతయుండుటకు సమూలయిన మూలధనము విలువలు కలపి కనీసము 5 లక్షల రూపాయ లుండవలెను మూలధనము పెంపుదలకు బ్యాంకుచేసిన ప్రయత్నము ఫలింపక ఆ ప్రయత్నమును వాయిదా వేయవలసివచ్చినది కాని 1943 లో ఆ యాశయము నెరవేరి రిజర్వు బ్యాంకు ఆక్టు రెండవ షెడ్యూలులో ఈ బ్యాంకు పేరు నమోదు చేయబడెను దేశములో ప్రారంభమైన ద్రవ్యోల్బణముకూడ ఈ బ్యాంకు అభివృద్ధికి తోడ్పడెను 1944 నాటికి ఇందలి డిపాజిట్లు ఒక కోటిరూపాయలకు పెరిగెను శాఖలుకూడ స్థిరముగ అభివృద్ధి చూపదొడగినవి అయితే, కొన్నిమాత్రము లాభసాటిగా లేనివి మూసివేయవలసివచ్చెను. ఉదాహరణమునకు ఈ బ్యాంకి రెండవశాఖ హైదరాబాదులో 1930 లో తెరువబడినను, అది లాభసాటిగా లేనందున 1940 లో మూసివేయవలసివచ్చెను

విజయకారణములు ఇంతవరకు ఈ సంస్థ ఆశయములను దీని నిర్వహణమునందు ఉద్భవించిన సమస్యలను పరిశీలించితిమి కాని ఈ సంస్థ కాలారిష్టములను జయప్రదముగా ఎదుర్కొనుటకుగల కారణములను పేర్కొనవలసియున్నది

అందులకు మొదటికారణము ఈసంస్థ కేవలము కొందరి వ్యక్తులకై కాక ఆంధ్రదేశ ఆర్థిక స్వయంపోషకత్వ కార్యక్రమములో ఒక అంగముగా ఉన్న ఆశయములతో ఉద్భవించుట కాని కేవలము ఉన్న ఆశయములవల్లనే ఏసంస్థయు వర్ధిల్లదు ఉన్న ఆశయములతోపాటు దూరదృష్టి, సామర్థ్యము కావలయును. ఈసంస్థకు 7 సంవత్సరములు మేనేజింగ్ డైరక్టరుగా, డైరక్టరుగా పనిచేసిన డా పట్టాభిగారు మితవ్యయము, జాగరూకత అను విధానములకు పునాదులు వైచిరి ఉదాహరణమునకు ప్రారంభమున సంవత్సరమునకు ఒకటికంటె ఎక్కువ శాఖలు తెరువకుండుట, అదికూడ అంతకుపూర్వము తెరచినది లాభసాటిగా నడుచుచున్నట్లు తెలిసినపిమ్మటనే మరియొకశాఖ తెరచునట్లును తగిన జాగ్రత తీసికొనబడినది అంతేగాక ఈసంస్థ నిర్వహణబాధ్యత వహించిన శ్రీయుతులు డి యస్ శాస్త్రి, కె సుబ్బారావు, వారణాసి కృష్ణమూర్తి, ఇ రామచంద్రమూర్తి మొదలగు నిపుణుల కృషికూడ ఈసంస్థయొక్క విజయమునకు మరొకహేతువు ఆంధ్రదేశములోని వివిధరంగములకు చెందిన ప్రముఖులు డైరక్టర్, మేనేజింగ్ డైరక్టర్, ఛైర్మన్ మొదలగు పదవులను అలంకరించి, ఈ సంస్థ అభివృద్ధికి దోహదముచేసిరి ఈ సంస్థ వాటాదార్లకు ప్రతి సంవత్సరము లాభములు పంచుట, ఇందలి షేర్లు ఏ కొద్దిమొత్తము దళారీలచేతులలో లేకుండుట, ముఖ్యముగా బ్యాంకింగ్ సూత్రములు శ్రద్ధాసక్తులతో పాటింపబడుటకూడ ముదావహములైన విషయములు

డా ఆర్ వి రా

ఆంధ్రభాషా చరిత్రము - నేటి ఆంధ్రదేశమున ఆంధ్రులు మాటాడు వ్యావహారిక భాషకు ఆంధ్రమనియు తెనుగనియు, తెలుగనియు మూడుపేర్లు వాడుకలో నున్నవి ఈ భాషను మాటాడు జనసంఖ్య సుమారు మూడుకోట్ల ముప్పది లక్షలు నేటి మన భారతదేశమున వాడుకలోనున్న భాషలలోనెల్ల అత్యధిక సంఖ్యాకులయిన జనులు మాట్లాడునది హిందీభాష దాని తరువాత గొప్పసంఖ్య తెలుగు మాట్లాడువారి సంఖ్యయే ఈ భాషయందు నన్నయాది మహాకవుల రచనలుగల గొప్ప వాఙ్మయము గలదు నవ్య నాగరికత వలన ప్రపంచమున బయలుదేరిన అనేక క్రొత్త వాఙ్మయ ప్రక్రియలు, వార్తా పత్రికలు మొదలైన విజ్ఞానదాయక రచనలు తెనుగునను గలవు ఇట్టి విశాలభాషా ప్రపంచముయొక్క చరిత్రమును అనగా భూత భవిష్యద్వర్తమాన స్వరూపములను సంగ్రహముగానైన నెరుగవలయును.

పాశ్చాత్యుల దేశమునుండి మనకు వ్యవహారములోనికి వచ్చిన క్రీస్తు శకముయొక్క ప్రారంభదశనుండి నేటి వరకును అనగా సుమారు రెండువేల సంవత్సరముల వరకు నుండిన ఆంధ్రభాషయొక్క చరిత్రమును తెలిపెడి కొరకు కొన్ని యుగములుగా అప్పుడప్పుడు కలిగిన పరిణామ విశేషములనుబట్టి విభజింపనగును మన తెనుగు భాషలో మొట్టమొదట బయలుదేరిన గ్రంథము నన్నయ కృతమయిన మహాభారతము ఇంతకంటె ప్రాచీనము లయిన గ్రంథములు ఉన్నవా లేవా అను విచార మొకటి చాల కాలమువరకు నడచినదిగాని అట్టి గ్రంథములున్నట్లు నిర్ణాయకములైన సాక్ష్యముగాని, వాటి స్వరూపముగాని లభింపలేదు తెనుగు సారస్వతమున నన్నయ ఆదికవి యనియు, అతడు చేసిన భాషా నియమములనే నేటికిని ప్రామాణికులు అవలంబించుచున్నారనుటయు ఎల్లరెరిగినది నన్నయ వ్రాసిన భాషను ఎల్ల విధములను పోలి యున్న భాషనే మనము వ్రాయుచున్నామనుట ఒప్పుకొన వీలులేదుగాని, అనాటి భాషయందలి జీవము, స్వభావము, చాల వరకును నేటి భాషయందును నిలిచియే యున్నవి ముప్పదియేండ్ల వయసుగల మనమొక పురుషుని చూచి ఆతరువాత మరి ముప్పదియేండ్లకు అనగా షష్టిపూర్తియైన తరువాత వానిని తిరుగ చూచినచో వానిని బహిరంగ స్వరూపమునను, వైజ్ఞానిక స్వరూపమైన మానసిక వృత్తియందును గొంతమార్పు కనుపట్టక తప్పదుకాని ఆతనిని వేరుపురుషునిగాగాని, యాతని ఆత్మ వేరనిగాని భావింపము కాలగతిని పురుష స్వరూపాదికమున మార్పు కలిగినట్లే భాషయందును మార్పు గలుగుచునే యుండును అతని వయస్సు వంటిదాని బాల్య యౌవనాదిగా నెట్లు విభజించుచున్నామో అట్లే తెనుగు స్థితినిగూడ విభజింప వచ్చును

భారతము బయలుదేరిన కాలము పదునొకండవ శతాబ్దము అనాటినుండి నేటివరకును ఒక భాగముగాను దానికి పూర్వకాలమును వేరు భాగముగాను విభజింప వచ్చును ఈ రెండు భాగములనే మరల అప్పటి విశేషము లనుబట్టి విభజింపగా ఐదు యుగము లగుచున్నవి

I క్రీస్తు పూర్వము II క్రీ శ 1 నుండి 7 వ శతాబ్ది వరకును, III 7 వ శతాబ్దినుండి 11 వ శతాబ్ది వరకును, IV 11 వ శతాబ్దినుండి 19 వ శతాబ్ది వరకును V 19 వ శతాబ్దినుండి నేటి వరకును, పై రీతిని విభజింపబడిన అయిదు యుగములలో మొదటి మూడును వాఙ్మయోత్పత్తికి పూర్వ స్వరూపమును నిరూపించును తరువాతి రెండును తదనంతర స్వరూపమును నిరూపించును

పై వాటిలో మూడవయుగమయిన 7 మొదలు 11 వ శతాబ్దము వరకునుగల కాలములో తెనుగులో వ్రాయబడిన గద్యమయ శాసనములును, కొన్ని దేశియఛందస్సులతో అనగా సీసము, తరువోజ, అక్కర అనునట్టి పద్య బంధములతో కూడిన శాసనములును లభించుచున్నవి ఈ శాసనములు రాజాజ్ఞ ననుసరించి దేవాలయములకును, బ్రాహ్మణులకును, రాజసేవచేసిన మరికొందరకును ఇయ్యబడిన భూములు, వాటి హక్కులు, ఎల్లలు మొదలైన వివరములతో గూడినవి అంతియేగాని భారతమువలె ఉదాత్తమైన నీతులు, కథలు, కల్పనలు గలిగిన కావ్యములుగాని, రచనలుగాని లభింపలేదు ఈకాలమున పద్యమైన దీర్ఘములైన కావ్యములును, సంస్కృతఛందస్సులైన ఉత్పలమాల, శార్దూలము మొదలైన వాటివంటి పద్యబంధములును ఉండియుండవచ్చునుగాని అవి నశించి పోయియే యుండనగునని కొందరు ఊహించుచున్నారు దీనికిప్రమాణముగాని బలమయిన యుపపత్తిగాని కనుపింపదు ఈ యుగమునందలి శాసనస్థభాషనుబట్టి అనాటి తెలుగుయొక్క స్వరూపస్వభావములను, వ్యాకరణమును మనము తెలిసికొనవచ్చును ఇంకొక విశేషమేమనగా ఈ కాలమున తెనుగునకు రాజాదరణమేర్పడి శాసనములయందు వాడబడుటకు తగిన యధికారము, గౌరవము ఆ రాజులవలననే గలిగినదనుటయే ఇట్లు తెనుగును గౌరవించినరాజులు తూర్పు చాళుక్యవంశపు రాజులు ఈవంశమునకు మూలపురుషుడయిన కుబ్జవిష్ణువర్ధనుడు క్రీ శ 615-633 వరకు పరిపాలించెను ఈ వంశములో 27 వ పురుషుడైన రాజనరేంద్రుడే తెనుగునకు వాఙ్మయస్థితిని కల్పించి యుగప్రవర్తకుడయ్యెను

దీనికి పూర్వయుగమయిన రెండవయుగము (క్రీ శ 1—600)నందు తెనుగుభాషాశాసనములు లేవనియే చెప్పవచ్చును ఏవేని కొన్ని సందిగ్ధములయిన శాసనములు

ఉన్నను అవి ఈ రెండవయుగము తుదిభాగమునాటివి ఈయుగమునందలి శాసనములన్నియు సంస్కృతప్రాకృత భాషలలోనే యుండుటచేత అనాటి తెలుగుస్వరూప మెట్లున్నదో మనకు చక్కగా తెలియజాలదు తెలుగు ఉండెనా లేదాయని సందేహించువారును నుండిన నుండ వచ్చును కాని అంతవిశాలమయిన తెలుగునాటి నొక్క మారుగా నీభాషయంతయు పుట్టియుండె ననుట అసంభ వము ఈ భాష యొక్క పూర్వరూపము నాడుకలో నుండియుండకతప్పదు కాని అది రాజాదరణములేక శాసనముల కెక్కియుండక పోవచ్చును

ఈ రెండవ యుగమునందలి శాసనములను పరిశీలించి నచో మీద విషయమే సత్యమని తెలియగలదు అప్పటి సంస్కృత ప్రాకృత శాసనములలో తెలుగునాట నాడుండిన గ్రామనామములు పేర్కొనబడినవి అవి చాలవరకు తెలుగుపేళ్ళే 'విరిపఅ', 'చిల్లరెక', 'కాంటి కొంటు', 'వేంగీ', 'కొండులూర', 'ఒంగోడు' అనుపేళ్ళు అనాటి శాసనములలోనివి నేటి 'విప్పర్తి' 'చిల్లరిగె', 'కాటికొండ' 'వేంగి', 'కొండులూరు', ,'ఒంగోలు' అను పేళ్ళకు పూర్వరూపములు ఈపేళ్ళయందలి మార్పు కాలక్రమమున సంభవించినది

క్రీస్తుశకు పూర్వమునుండిన మొదటియుగమునందలి తెలుగు భాషాస్వరూపము నూహించుటకుమాత్రము ఆధా రముగూడ గనుపట్టదు అనాటి శాసనములులేవు కొన్ని యున్ననుగూడ వాటివలన తెలుగు ఉనికినూహింపవీలులేదు కాని క్రీస్తుశక ప్రథమ శతాబ్దిమండియు నుండియున్నదని పై ఆధారములవలన మనము కనుగొనిన తెలుగుభాష యొక్క పూర్వరూపము అనాడును నుండియుండవలెను తెలుగు, అరవము, కన్నడము, మలయాళము అనబడు ద్రావిడభాష లన్నియును ప్రాచీనకాలమున అనగా క్రీస్తు శకమునకు పూర్వము కొన్నిశతాబ్దముల క్రింద ఈ సద్వైవమ్యముతో నొక్కరూపమునవే యొక్క భాష గనేయుండి కాలక్రమమున వేరుపడి యూరీతి విభిన్నరూప ముల నందియుండిన వను సిద్ధాంత మెల్లరచేతను అంగీక రింపబడినది ఈసిద్ధాంతమను ననుసరించి నాటి తెలుగు ప్రాచీన తమిళ కర్ణాటాది భాషలతో సమానరూపము గలిగియుండి యుండవలె నని యూహించుట సులభము

క్రీస్తుశక పదవశతాబ్ది వరకును తెలుగుదేశమున సంస్కృత ప్రాకృతములకే ప్రాధాన్యమేర్పడియుండుట చేతను, తెలుగుభాషకు ఉన్నతప్రయోజనము లేకుండుట చేతను ఆభాష యొక్క స్వరూప మంతగా మనకుతెలియక పోయినది ఆంధ్రరాజులు అనబడెడి శాతకర్ణి రాజులు తెలుగుదేశమును క్రీ పూ 284 మొదలు క్రీ శ 207 వరకు అనగా 4 శతాబ్దులుపాలించిరి ఈ రాజులకు ప్రాకృత భాషమీదనే అభిమానము ఉండెను వారి శాసనములు, వారి గ్రంథములు, వారి దైనిక వ్యవహారము ప్రాకృత భాషయందే జరుగుచుండెను వారు తెలుగు నాదరింప లేదు వారితరువాత సుమారు పదవశతాబ్దివరకు తెలుగు నాటిని వేరువేరు వంశముల రాజులు కొంతకొంత కాలము పాలించిరిగాని అనాటి వివాదము సంస్కృత ప్రాకృతముల ప్రాముఖ్యమును గురించియేగాని, తెలు గును గూర్చినది గాదు ఈ శతాబ్దినాటికి ఆరంభమయిన చాళుక్యుల పాలనమునుండి తెలుగునకు రాజాదరణ మేర్పడినది మరినాలుగు శతాబ్దులకు వాఙ్మయావస్థయు రాజాదరణము వలననే వచ్చినది ప్రాకృతము యొక్క ప్రాముఖ్యము పూర్తిగా నశించిపోయెను సంస్కృత భాష కేవలము పండితులకేగాని, సామాన్యులకు సాధ్యము గాకపోయెను కావుననే తెలుగు ముందునకు రాగలిగినది

ఇక మూడవ యుగము క్రీ శ 1000 1800 ఈ యుగమును నన్నయ యుగము అనవచ్చును తనకు పూర్వము అవ్యవస్థితముగా (కాసట, బీసటగా నున్న దని యొక ప్రాచీనకవి) నున్న తెలుగుభాషను సంస్క రించి భారతమును తెలుగున వ్రాయుటకు నన్నయ ప్రారంభించెను ఇందులకు వలసిన పదములను సంస్కృ తమునుండి సేకరించెను తెలుగునందలి వాక్యరచనా పద్ధతి, విభక్తి విధానము మొదలగునవి చాల సంకుచిత ముగా నుండగా వాటిని సంస్కృతము యొక్కయు, నాటి కర్ణాట వాఙ్మయము యొక్కయు మార్గముల ననుసరించి పెంచి క్రొంగ్రొత్తదారులను నన్నయ కల్పిం చెను ఒకసారి అతడు ఆ మార్గమును కనిపెట్టగా దానినే ఇతరు లయిన తరువాతి మహాకవులును అనుసరించి పరి పూర్ణతను పొందించిరి ఇందలి ముఖ్య లక్షణములు

సంస్కృతమును ననుసరించుట, అందలి వాఙ్మయమును అనువదించుట అనునవియే నన్నయ సూచించిన వ్యాకరణ విధానమునుగూడ తరువాతివారు అనుసరించి దానిని విశాల మొనరించిరి 19 వ శతాబ్దిలో ఈభాష కొక క్రొత్తమార్గ మేర్పడు పరిస్థితి సంభవించెను

ఆంగ్ల పరిపాలనము దేశములో స్థిరపడుట, ఆంగ్లేయ విద్వాంసులు కొందరు మనభాష నాదరించుట, మన దేశములోని బుద్ధిమంతు లందరును ఆంగ్లమునే చదువుచుండుట, భారతదేశమునందలి భిన్న దేశభాషలను మాటాడువారి కందరికిని సంబంధము మగలమరల కలుగుటకు అనువుగా దేశమునందు రైలుప్రయాణములకు సౌకర్యము లేర్పడుట, విద్యాప్రణాళిక ననుసరించి ఐహిక విద్య నెల్లరును విరివిగా నేర్చుట, అచ్చుపుస్తకములు బయలువెడలుట, వార్తాపత్రికలు ప్రచారములోనికి వచ్చుట, ప్రజాసాహిత్యము, ప్రజాభిప్రాయము అను వాటికి ప్రాముఖ్యము గలుగుట మొదలగునవి తక్కిన భారతీయ భాషలనువలెనే తెనుగుభాషనుగూడ మార్చినవి

క్రీ శ 1817-55 వరకును సివిలుసర్వీసులో నుండిన సి పి బ్రౌను మచిలీ బందరులో స్థిరపడి తమ ధనమును, బుద్ధిని ఆంధ్రభాషా సంరక్షణకును, అభివృద్ధికిని మిక్కిలిగా వినియోగించెను అతడు అనాడు దొరకిన తాటాకు వ్రాతప్రతుల నన్నిటిని సంపాదించి సంరక్షించెను తెనుగులోని మహాకావ్యములను భిన్నమార్గములలో నుండిన వ్రాతప్రతులనుండి ఉద్ధరించి, ప్రామాణికమైన ప్రతులను సిద్ధపరచి అచ్చువేయించుపద్ధతి నతడు తెనుగున నెలకొల్పెను తెనుగున కొక నూత్నమార్గమున నేటి అకారాది కోశమువంటి దాని నొకటి తయారుచేయించెను వాఙ్మయచరిత్ర, కవుల కాలమును కనుగొను పద్ధతి మొదలగువాటి నేర్పరచెను నేటి తెలుగు వ్యాకరణ రచనా పద్ధతికి దారిచూపెను

1800 సంవత్సరమునుండియు మనభాష ఆంగ్లభాషా వాఙ్మయ సాహచర్యమున పెరుగదొడగెను దానివలన ఆంగ్లపదములు, ఆంగ్ల వాక్యరచన, ఆంగ్ల వ్యాకరణ విధానము, ఆంగ్ల శాస్త్రమర్యాదలు, ఆంగ్ల వాఙ్మయ ప్రక్రియలు తెనుగున కొచ్చి విశాలముగా వ్యాపించెను ఈ మార్గమును స్థాపించి ప్రచురించుటలో శ్రీ కందుకూరి వీరేశలింగముగారు ప్రధానులు అతనిని ఈ యుగ ప్రవర్తకునిగా చెప్పకొనవచ్చును ఈ యుగమున తెనుగు భాషా వికాసమునకు సంస్కృతభాషా సాహాయ్యము మాత్రమేగాక, ఆంగ్లభాషా సాహాయ్యమును, ఇతర భారతదేశభాషల విషయములును ఉపకరించెను

భాషావికాసము విషయమున ప్రబలమైన సహాయము వ్యాకరణము నన్నయనాటి వ్యాకరణ విధానము కేవలము సంస్కృతము ననుసరించియే జరిగినది తెనుగు భాషయొక్క స్వభావము సంస్కృతముకంటె చాల భిన్నము అది మిక్కిలి సరళము, భిన్నమైనది సులభమయిన మార్గముతో కూడినది విశాలమై పెరిగిన పద్ధతులతో గూడిన సంస్కృతవ్యాకరణ మర్యాదలను తెనుగున కల్పించుచు నన్నయమార్గము 19 వ శతాబ్దివరకును నడచినది ఆ తరువాత ఆంగ్లవ్యాకరణ మర్యాద ఆనాటి వ్యాకరణ రచనకు అంటుకట్టుటచేత నేటి తెనుగు వ్యాకరణములు చాలవరకు ఆంగ్లవ్యాకరణ మర్యాదనుగూడ ననుసరించుచున్నవి వ్యాకరణ విషయమున నుండవలసిన ప్రధానభావములు అనేకములు మారిపోయినవి

తెనుగునందలి పదజాలము చాలవరకు మార్పు నొందినది నన్నయ తన భారతమును రచించుటకుముందు తెలుగు చాల నల్పసంఖ్యాకములైన పదములతో గూడియుండెను ఈ పదములు ద్రావిడములు అనగా తెనుగునకు స్వాభావికములై మొదటినుండియు నందు ఉత్పన్నములయినవియే ఈ పదములన్నియు నేటి తమిళ, కర్ణాట మలయాళ భాషలలోని అదిమ పదజాలముతో అభిన్నములు ఒక్క పదమే అన్ని భాషలలోను నేడును ఒక్క రూపముననే, ఒక్క యర్థముననే వాడబడుచున్నది కొన్ని కొంచెము మాత్రము మారి పూర్వకాలమున ఈ రూపములన్నియు ఒక్కదానినుండి యేర్పడినవేయని తెలియదగినట్లు కనుపట్టుచుండును మొదట తెనుగులో నుండిన పదజాలమంతయు ఇట్టిదే నన్నయ తన భారత రచనకు తగిన పదములు తెనుగున లేకుండుటచేత అనాటి వారుల ననుసరించి సంస్కృతపదములనే తెనుగు విభక్తులనుచేర్చి సంస్కృతమునందలి యర్థముననే వాడెను ఏవేని కొన్ని పదములు అర్థమునను, రూపము

నను మారియున్న యెడల వాటినిగూడ స్వీకరించెను. ఈ పద్ధతినే తరువాతివారును పందొమ్మిదవ శతాబ్దము వరకును, నేడుమగూడ ననుసరించుచున్నారు. కాని మన దేశమును పదమూడవ శతాబ్దినుండియు మహమ్మదీయులు పరిపాలించుచుండుటచే హిందూస్థానీ, అరబ్బీ, పారసీక భాషలలోని పదములు అనేకములు వ్యవహార వశమున ప్రవేశించెను. ఆ తరువాత కన్నడ, తమిళ, మలయాళ భాషలనుండియు కొన్నిపదములు వచ్చి ప్రవేశించెను. 18 వ శతాబ్దినుండి మనకు పాశ్చాత్యుల సంపర్కము కలుగుటచేత కొన్ని ఫ్రెంచిపదములు, పోర్చుగీసు పదములు, ఒలాందుల పదములుకూడ తెనుగున ప్రవేశించెను. ఆ పదములు కొన్ని నేటికి తెనుగున వాడుచునే యున్నారు. కాని యవి మిక్కిలి యెక్కువగాలేవు. ఆంగ్లపదములుమాత్ర మట్లుగాక, యాంగ్లేయ ప్రభావమునను, వారి పరిపాలనమునను విశేషముగా ప్రవేశించినవి. చాల పదములు మారువడి తెనుగులో స్థిరపడినవి. తత్సమములుగా కొన్నివేల పదములు మనవారందరును దినదినమును వాడుకలో నుపయోగించుచునే యున్నారు. అవి వాడుకలో నున్నంత విరివిగా గ్రంథములలోనికి మాత్రము ఎక్కలేదు. సంస్కృతపదముల నన్నిటిని మనము తెనుగు రచనకు తెచ్చుకొని వాడుకొను నాచారము ఏర్పడినట్లు ఆంగ్లేయపదములు తెచ్చుకొని తెనుగురచన చేయుటలేదు. అనగా సంస్కృతము తెనుగులో నొకభాగమయిపోయినది. కాని యాంగ్లభాష మాత్ర మట్టిస్థితిని పొందలేదు.

తెనుగుభాషావికాస చరిత్రను తెలిసికొనుటలో మిక్కిలి యుపకరించునది మూడవయుగములోని భాష. అది కేవల భాషావస్థముమాత్రమే విరివియందు కొంచెము. కాని ఒక ప్రక్కన తెనుగున కితర ద్రావిడభాషలతోగల సంబంధమును, నేటి తెనుగుయొక్క రూపమేర్పడిన విధమును చక్కగా వివరించుట కుపయోగించును. నేటి తెనుగు ప్రత్యయములయిన డు, ము, వు, లు, మొదలయినవాటి పూర్వరూపములు స్పష్టముగా భిన్నములయిన పరిణామములతో నందు గనుపట్టుచుండును. కావున తెనుగు చరిత్రము నెరుగదలచిన పండితుల కిది యుపకరించును.

తెనుగుభాషావికాస చరిత్రమును జూచినచో అది క్రీ. శ. మొదటి యేడుశతాబ్దులలో దాని యునికియే తెలియనంతటి అప్రధానావస్థయందు సంస్కృత ప్రాకృతముల ఛాయయందే యుండినట్లు స్పష్టపడుచున్నది. కాలక్రమమున సంస్కృతప్రాకృతములు మూలబడిపోగా తెనుగునకు చాళుక్య రాజాదరణమున ప్రాముఖ్యము ఏర్పడకలిగినది. గొప్ప వాఙ్మయమును నిర్మించుకొన గలిగెను. తెనుగు సంస్కృతప్రాకృతములనుండి అనేక విషయములను స్వీకరించెను. ఆ తరువాత ఆంగ్లభాషా సాహచర్యమువలన కొంత విస్తృతినిపొంది అది నేడు ఆంధ్రజాతికంతటికిని విజ్ఞానదాయకమైన ముఖ్యసాధనముగా వెలయుచున్నది. భాషాప్రయుక్తమైన రాష్ట్రవిభజనమునకు తెలుగే మొదటిమెట్టు వేసినది.

ఇక నేటిపరిస్థితిని, భాషను కొంచెము పరిశీలింపవలసి యున్నది. మనము పుస్తకములలో వ్రాయు భాషకును, దైనిక వ్యవహారమున ఎల్లరును మాటాడు భాషకును కొంతభేదము కన్పట్టుచున్నది. పుస్తకములలోని భాష విశేషము మార్పులేక అఖిలాంధ్రదేశమున నొక్కరూపముననే యుండును. దీని స్వరూపము వ్యాకరణము, కోశము, కవిప్రయోగము, శిష్టభాషలోని పలుకుబడి అను వాటి నన్నిటి నాధారముగా చేసికొనియున్నది. దీనినే ప్రామాణిక భాషయందురు. ఈ ప్రామాణిక భాషయొక్క స్వరూపముగూడ కాలమునననుసరించి కొంచెము కొంచెముగా మారుచునే యుండును. నన్నయ తన భారతమున వ్రాసిన వాడుకలు కొన్ని మన రచనలలో కనిపింపవు. ప్రతిదినము వాడుకలో నసలే లేవు. ఇట్లు నన్నయ నాటిభాష మనభాషకంటె కొంత భిన్నముగానున్నను మనకర్థముకానంతగా అది మారలేదు. నన్నయకు ముందుభాష పండితులకుగూడ బోధపడనంత అస్తవ్యస్తముగా మాత్రముండెను. నేటివ్రాతలో 'చేయుచున్నాడు, చేసినాడు' అను రూపములవంటివాటిని మనము వాడుదుము. మాటాడునప్పుడు మాత్రము 'చేస్తున్నాడు, చేస్తుండు, చేశాడు, చేసిండు' అనునట్లు వివిధములయిన రూపములను ప్రదేశమునుబట్టియు, మాటాడువారి సంఘమునుబట్టియు నెలయించుచుందురు. ఇట్టిభేదము గ్రాంథికమునకును, నోటి మాటకును, అరవము, కన్నడము

పొరుగునున్న యితర భాషలయందును నుండుననియే కాని మనము మాటాడునట్లు వ్రాయవలయు ననియు, గ్రంథములలో నుండునట్లు వ్రాయరాదనియు కొంతమంది పలుకుచున్నారు. అట్లు వ్రాయుచున్నవారును గలరు. ఇట్లు చేసినచో భాష నేర్చుకొనుటయందు కొంత సౌలభ్యము కలుగవచ్చును. కాని దేశమున కంతటికిని ఒక రూపమయిన ప్రామాణిక భాష యుండవలయునను పట్టు దల పోయినచో దేశమున భేదము భాషావిషయమున నేర్పడి తెలుగువారి ఐక్యమునకు భంగము కలుగవచ్చును. మన ప్రాచీనుల వాఙ్మయమునకు మనము మరికొంత దూరమయినవారము కావలసివచ్చును. క్రొత్త ప్రామాణికభాషను సృజించుకొనినచో క్రొత్తవాఙ్మయమును సృజించుకొనవలయును. ఇట్టిది ఒకనాడు సంభవము కాదు. జాతియంతయు ఏకముఖముగా ప్రయత్నముచేసి ప్రామాణికరూపములను నిరూపించుకొనినతరువాత కొన్ని తరములవరకు మేధావులయిన మహాకవులు వాఙ్మయ సృష్టికి నిరంతరకృషి చేయవలయును. ఉన్న ప్రామాణిక భాషనే గ్రహించి యందు దేవైన అలంతిమార్పు లేర్పడినచో వాటి నంగీకరించి ఆరూపమును నిలువబెట్టుకొనుట గూడ నొకమార్గమే. ఇది భావిని జరుగవలసినది.

ఇకముందీ భాషలో సర్వప్రపంచవిజ్ఞానమంతయు వెలయించి మన తెలుగువారిని విద్యావంతులుగా చేయవలసిన బాధ్యతయు తెలుగువారిపై గలదు. ఇట్టి బాధ్యతయే నన్నయపై బడగా నానాటి తెనుగున తగిన శక్తి కాలము లేకుండుటచేత సంస్కృతపదముల నన్నిటిని తెచ్చి తెనుగున జేర్చెను. నేటి పాశ్చాత్య శాస్త్రములలోని విజ్ఞానమునంతటిని తెనుగునకు తేవలసినచో పదము లెచ్చటినుండి రావలెను? ఇదియొక సమస్య. తెనుగులో పదములు కల్పింపవీలులేదు. సంస్కృతమున పదములు కల్పించి తెనుగులోని పూర్వపద్ధతినే ప్రయోగింపవలెనా లేక ఆంగ్లభాషనుండి నేలకొలది సాంకేతిక పదములను తెచ్చి చేర్చుకొనవలెనా అను నదియు నొక సమస్య. ఇంకొక విషయ మేమనగా, ఈ సాంకేతిక పదములు ఏభాష కాభాషలోనే భిన్నముగా నేర్పడవలెనా లేక భారతదేశములోని ఎల్లభాషలకును ఒక్క రూపమునవే యుండవలెనా యనునదియు నొకసమస్యయే. ఈ సమస్య లన్నియు ముందుముందు పరిష్కరింపబడవలయును. వీటి పరిష్కారముకొరకు పండితులును ప్రభుత్వమును ప్రయత్నించుచునే యున్నారు. మార్గములును ఏర్పడుచున్నవి. మనదేశమున నింక హిందీభాష కొక సర్వప్రాముఖ్య మేర్పడుచున్నది. ఆ భాష యొక్క పెరుగుదలగాని, ప్రాముఖ్యముగాని తెలుగును, ఇతరదేశభాషలను ఎట్లు మార్చును అనునదియు భావిని తేలవలసినదియే.

మొత్తముమీద ఆంధ్రభాష సర్వవిజ్ఞానము నంతటిని తనలో నిముడ్చుకొని ఈ భాషను మాటాడువారి కందరికిని ఆ జ్ఞానము సులభముగా నలవడునట్లును, తెనుగు దేశమునం దంతటను ఈ భాషకుగల ఏకస్వరూపమును, ఐక్యమును నిలువబెట్టుకొనునట్లును, వాడుక భాషకును రచనలలోని భాషకును గల దూరము వీలయినంతవరకు తగ్గునట్లును, ఇతర భారతీయభాషలతో పోల్చిచూచినచో సాధ్యమయినంతవరకు సమాన పదజాలము ఉండునట్లును పెరుగవలసి యున్నది.

ఇట్లు భూతభవిష్యద్వర్తమాన స్వరూపములను వివరించినతరువాత తెనుగుభాషకు నేటి వాడుకలోని పేళ్ళెట్లు వచ్చినవి అని వివరింపవలెను. నేడు వాడుకలో నున్నవి మూడు పేళ్ళు. 1 ఆంధ్రము, 2 తెనుగు, 3 తెలుగు. ఈ మూడింటియందును మొదటిది సంస్కృత పదము, తక్కిన రెండును తెలుగుపదములే. ఈ ఆంధ్రము అను పదము ఒకజాతి జనసంఘమునకు వాచకముగా ఐతరేయబ్రాహ్మణమునందు పేర్కొనబడినది. అంతియే గాక ఈ ఆంధ్రరాజులనుగూర్చి పురాణములును, భారత దేశమునకు ప్రాచీనకాలమున వచ్చిన కొందరు చరిత్ర కారులును పేర్కొనిరి. దీనినిబట్టి ఈ పేరు మొదట జనుల పేరుగా నుండుట నిశ్చయము. వీరితరువాత ఈప్రదేశమునకు ఆంధ్రపథమనియు ఆంధ్రదేశమనియు వ్యవహారము శాసనములలో గనుపట్టుచున్నది. ఇది క్రీ. శ. మూడు నాలుగు శతాబ్దులనుండియుండినవిషయము. అంతకుముందీదేశభాగమునకు దక్షిణాపథమనియే వ్యవహారము. ఆ తరువాత దేశమునుండి "ఆంధ్ర"పదము భాషకు వాచకమయినది. నన్నయ తాను వ్రాసిన శాసనములలో ఆంధ్రభాషను పేర్కొనెను. తన భారతమున దీనినే 'తెనుగు' అని వ్యవహరించెను. 'తెలుగు' అను పేరును తరువాతి

గ్రంథములలో గమనట్లుచున్నది. నేటి తెలుగుదేశములో సుప్రసిద్ధములయిన దక్షారామము, శ్రీశైలము, శ్రీకాళహస్తి అను మూడు క్షేత్రములలో మూడు శివలింగము లుండుటవలన ఈదేశమునకు 'త్రిలింగములుకలది' అను నర్థమున "త్రిలింగదేశము" అను వ్యవహారము కలదని ప్రతాపరుద్రీయము (క్రీ శ 1300) మొదలగు గ్రంథములలో చెప్పబడినది. ఈత్రిలింగమనుశబ్దము కాలక్రమమున మారుపడి 'తెలుగు' అను రూపమును పొందినదని సిద్ధాంతము. దీనికి బలము శాసనములలో 'తిలింగ, తెలుంగ, తిలుంగ, తెలింగ' అను పేళ్ళు ఈ దేశమునుగూర్చి వాడబడినవి కనబట్టుటయే. కాబట్టి వాడుకలో త్రిలింగపదము మారి యుండవచ్చుననుది దృఢమగుచున్నది. ఈతెలుగు లోని 'ల'కారము ఉచ్చారణమున మారి 'న'కారమయి తెనుగు అనురూప మేర్పడిన దని కొందరి యూహ. కాని తెనుగు అను శబ్దము స్వతంత్రముగా తెలుగు శబ్దము కంటె ముందుగనే వాడియుండినట్లు నిదర్శనములు గలవు. 'తెనుగు' అను శబ్దమునకు ద్రావిడభాషలలో 'దక్షిణము' అని యర్థము. ఈదేశభాగమునకు దక్షిణాపథమనియు 'దక్కన్' అనియు పేరుండుటవలన ఆ దక్షిణ శబ్దమునకు 'తెనుగు' అను పదము అనువాదముగా వాడబడుటవలన ఈదేశమునకును, భాషకును తెనుగు అను పదము వాచకమయి కాలక్రమమున ఆంధ్రపదమువలెనే వాడుకలో స్థిరపడెను. ఈ మూడును తెనుగు పేళ్ళుగా ప్రసిద్ధములు.

గం. శో.

ఆంధ్ర లక్షణ గ్రంథములు : లక్షణ మనగా "లక్ష్యతే జ్ఞాయతే అనేన" అను వ్యుత్పత్తిచేత ఒక వస్తువును లేక ఒక విషయమును గుర్తుపట్టి తెలిసికొనుటకు పనికివచ్చు సాధనమని యర్థము. ఇతర వ్యావర్తకముగా (ఒకదానికి చెప్పిన లక్షణము మరియొక దానినుండి వేరు పరచునట్లుగా) ఒక వస్తువును నిర్దేశించుట లక్షణము. లక్షణ మనగా 'గుర్తు' అని స్థూలముగా అర్థము చెప్పవచ్చును. ఏ వస్తువునకైనను ప్రత్యేకమగు లక్షణము లేనిచో దానిని చక్కగా గ్రహింపజాలము. లక్షణమును చెప్పునప్పుడు అతివ్యాప్తి, అవ్యాప్తి, అసంభవము అను దోషములు లేకుండునట్లు చెప్పవలయును. అట్టి లక్షణ జ్ఞానమువలన లక్ష్యజ్ఞానము. ముఖ్యముగా గలుగును కనుక పూర్వులు ప్రతి శాస్త్రమునందును లక్ష్య లక్షణ సమన్వయ పద్ధతి నవలంబించి యున్నారు. ఛందోఽలంకార వ్యాకరణ శాస్త్రములను రచించునట్టిన తెలుగు లాక్షణికులు సైతము అట్టి పద్ధతినే అవలంబించిరి. ఆంధ్ర భాషయందు లక్ష్య లక్షణ సమన్వయ పద్ధతితో గత శతాబ్దులందు వెలసిన శాస్త్రములలో "వ్యాకరణ శాస్త్రము, అలంకార శాస్త్రము, ఛందశ్శాస్త్రము నిఘంటువులు" అనునవి ముఖ్యములు. ఈ శాస్త్రములు నేటివరకును పెరుగుచున్నవి. కనుక వీటిని గురించిన అంశములను తెలిసికొనుట మనకు ప్రస్తుతము.

I **వ్యాకరణ శాస్త్రము** - పదములను ప్రకృతి ప్రత్యయ విభాగ పురస్సరముగా నిరూపించుటచే ఈ శాస్త్రమును 'వ్యాకరణ' మని అనుచున్నారు. "వ్యాక్రియంతే శబ్దాః సంస్క్రియంతే అనేన ఇతి వ్యాకరణమ్" అని వ్యుత్పత్తి. శబ్ద సంస్కార సాధనమని యర్థము. ఋగ్వేద పదకారుడగు శాకల్యుడు మొదలుకొని బహువ్యాకర్తలు సంస్కృత భాషకు వ్యాకరణములు రచించిరి. అవి నామమాత్రావశిష్టములు. ఇప్పుడు లోకవ్యవహార సాధనమైన ప్రాచీన వ్యాకరణము పాణినీయమే. పాణిని రచించిన అష్టాధ్యాయి, 3981 సూత్రములతో వైదిక, లౌకిక భాషా ప్రపంచమును సంస్కరించునట్టి ఉత్తమ వ్యాకరణము. అదియే దేశభాషా వ్యాకరణములకు మార్గదర్శకమైనది. తెలుగు వ్యాకర్తలు పాణినీయ పరిభాషనే అవలంబించిరి.

"ప్రయోగమూలం వ్యాకరణమ్", "ప్రయోగ శరణా వైయాకరణాః" అను లోకోక్తులవలన శిష్ట వ్యవహారము వ్యాకరణ రచనకు ఆధారమనుట స్పష్టము. ప్రాచీనాంధ్ర వైయాకరణులు కవి ప్రయోగములను, వాటిచే తెలియవచ్చు నితరాంశములను, కవిమార్గ విరుద్ధములు కానట్టి లోక వ్యవహార సిద్ధములను ఆధారముగాగొని వ్యాకరణములను రచించిరి. శివభ్యాసులగు తెలుగు మున్నగు వాటియందు పూర్వకవి ప్రయుక్తములు గాకున్నను, వ్యాకరణ లక్షణమునకు దూరముగా నున్నను, కత్తి కాలములయందలి కవులు ప్రయోగించిన శబ్దములు శిష్టవ్యవహారము అను కారణమున వన్నెలు దీసినవై

యుంటేకాని భాషను స్వీకరించి, వానికొరకై వ్యాకరణ ములను విస్తరించుటకు అనుమతించిరి ఇరువదవ శతాబ్ది యందు రచింపబడిన వ్యాకరణ గ్రంథములలో విశిష్ట దూరదృష్టితో నుద్భవిల్లినవి కొన్ని కలవు.

శబ్దమును ప్రకృతి ప్రత్యయ విభాగ పురస్సరమైన యర్థమునందు చక్కగా నెరిగి ప్రయోగించుట వలన ఇష్టార్థము (ఉద్దేశింపబడిన యర్థమని లౌకికముగా నర్థము చెప్పుకొనవచ్చును) సిద్ధించును సంస్కృత విద్వాంసు లలో ఇట్టి యాచారమున్నది కనుకనే వారు

"ఏకశ్శబ్దః సమ్యక్ జ్ఞాతః శాస్త్రాన్వితః
సుష్ఠుప్రయుక్తః స్వర్గేలోకే కామధుక్ భవతి"

అను దానిని సర్వదా స్మరించుచుందురు సమ్యక్ జ్ఞాతమైన సుశబ్దమును ప్రయోగించుటవలన స్వర్గము వచ్చునని వారి విశ్వాసము తెలుగు భాషనునయితము సంస్కృతము వలె ఉన్నతదశకు తెచ్చుటకై నన్నయభట్టారకాది వ్యాకర్తలు మార్గమును చూపియున్నారు జీవద్భాష యైనంత మాత్రమున స్వేచ్ఛగా శబ్దమును ప్రయోగించు టకు వీలుండదు రచయితస్వవంచేతమాత్రప్రసిద్ధములయి, వేయార్థాది దోషజుష్టములయిన పదప్రయోగములుచేసి భాషను కల్మష పరుపరాదు శిష్టవ్యవహారము లోకా దరము అను గీటురాళ్ళ ఒరపిడితో నిగ్గులుదేరిన శబ్దము లను మాత్రమే ప్రయోగించి భాషా సరస్వతిని అలంక రించుచుండవలెను అట్టి రచయితయొక్క ప్రయోగ ములు ముందురాబోవు వ్యాకరణములందు చేరును కనుక జీవద్భాషల విషయమున కవిత గీతవంటిదనియు, వ్యాకరణము దానిని ప్రకాశింపజేయు సందిరివంటిదనియు కవులును, పండితులును తలపవలసియుండును. ఇకమన తెలుగు వ్యాకరణములలో కొన్నిటి చరిత్రను తెలిసి కొందము.

ఆంధ్రశబ్ద చింతామణి ఇది ఆంధ్రభాషా వ్యాకరణ ములలో మొదటిది 'వాగనుశాసన' బిరుదాంచితుడైన నన్నయభట్టారకుడీగ్రంథమును రచించెను దీనిని 'నన్నయ భట్టీయ' మనియు కొందరు వ్యవహరింతురు ఇది సంస్కృత భాషయందు శ్లోకరూపమున (ఆర్యావృత్త ములలో) వ్రాయబడినది తరువాతి వ్యాఖ్యాతలు అందలి సూత్రములను విడివిడిగా తీసి వ్యాఖ్యానములను రచించిరి చింతామణి వ్యాఖ్యాతలలో ఎలకూచి బాల సరస్వతి, పారనంది రామశాస్త్రి మున్నగువారు గలరు. వరుసల చిన సీతారామస్వామిశాస్త్రిగారు విమర్శాత్మక ముగా 'చింతామణి విషయ పరిశోధనము'ను రచించి పెక్కువిషయములను స్పష్టపరచిరి చింతామణి తరువాత వచ్చిన వ్యాకరణములు కొన్ని అనువాదములుగాను, కొన్ని దాని నాధారముగా చేసికొని విస్తరిల్లినవిగాను ఉన్నవి చింతామణియందు సంజ్ఞా, సంధి, అజంత, హలంత, క్రియా పరిచ్ఛేదములు గలవు. 'విశ్వశ్రేయః కావ్యమ్' అను కావ్య లక్షణముతో నీవ్యాకరణము ప్రారంభమగును నన్నయభట్టారకుడు తెనుగువ్యాకరణ శాస్త్రమునకు ప్రథమాచార్యుడు ఇతడు క్రీ శ పదునొకండవ శతాబ్దివాడు ఆంధ్రశబ్ద చింతామణి నన్నయ కృతము అగునా ? కాదా ? అను విషయమున విమర్శకులలో అభిప్రాయభేదము కలదు

అథర్వణ కారికావళి ఇది నన్నయయొక్క ఆంధ్ర వ్యాకరణమగు చింతామణి సూత్రములతో జోడించి లక్ష్య సాధనచేయుటకు పనికివచ్చు కారికలు (శ్లోకములు) గల యుత్తమ వ్యాకరణ గ్రంథము అథర్వణాచార్యుడు కర్తయగుటచే అథర్వణ కారికావళియని దీనికి పేరు వచ్చినది 'వికృతి వివేక' మనియు దీని నామధేయము పరిచ్ఛేదాంతములయందు "ఇతి శ్రీమదథర్వణాచార్య కృతే వికృతి వివేకే" అని యున్నది

అథర్వణాచార్యుడు నన్నయతరువాత వచ్చిన ప్రామా ణికుడయిన గొప్ప వ్యాకర్త చింతామణి సూత్రముల యొక్క గాంభీర్యమును విశదపరచుటయందును, చింతా మణి దృష్ట్యా అసాధువులనుటకువీలైన మహాకవి ప్రయో గములను సాధించుటయందును, అథర్వణకారికావళి మిక్కిలి తోడ్పడును చింతామణి నన్నయకృతము కాద నియు, వికృతివివేకము అథర్వణకృతము కాదనియు, వీటిని ఎలకూచి బాలసరస్వతియు, అహోబల పండితు డును రచించిరనియు ఒక వాదము కలదు కాని చింతా మణి వికృతివివేకములు నన్నయాథర్వణ కృతములేయని కొందరు పండితులు భావించుచున్నారు

అథర్వణ కారికావళియందును చింతామణియందు వలెనే సంజ్ఞా, సంధి, అజన్త హలన్త, క్రియాపరిచ్ఛేద

ములు వెరువగా కలవు ఈ గ్రంథమునకు ద్విత్రింశతి సీతారామకవి 'కవిజనమండనము' అను వ్యాఖ్యను రచించెను ఇతడు అహోబలపండితుని తరువాతివాడని విమర్శకుల అభిప్రాయము ఈద్వితింశతి సీతారామకవి వ్రాసిన టీక కాలవ్యాకరణకర్తకు నూతన వ్యాకరణ రచనము నందు ఉపయోగించియుండునని సోదాహరణముగా వరుల చిన సీతారామస్వామిశాస్త్రిగారు నిర్ణయించిరి

వికృతి వివేకకర్తయైన అథర్వణుడు ఆంధ్రవ్యాకరణ శాస్త్ర ద్వితీయాచార్యుడు ఈతడు వ్రాసిన మరియొక గ్రంథము "త్రిలింగ శబ్దానుశాసనము" ఇది కారికావళి కన్న చిన్నదియగుటచేత దీనిని రచించిన పిమ్మట బహు కాంశములుగల కారికలను ఇతడు రచించెను సుమారు 240 కారికలతో చింతామణి ప్రతిపాదితాంశములను 'ఉక్తానుక్త దురుక్త చింతనపురస్సరము'గా సమర్థించునట్టి అథర్వణకారికావళి, (వికృతివివేకము) ఆంధ్రభాషా వ్యాకరణములకు తలమానికము వంటిది అథర్వణుడు నన్నయకు సమకాలికుడని కొందరును, క్రీ శ 13 వ శతాబ్దివాడని కొందరును నిర్ణయించిరి

ఆంధ్రభాషాభూషణము ఇది మూలఘటిక కేతనకవి ప్రణీతము ఏకాశ్వాస పద్యకావ్యముగా ఇది రచింపబడినది ఇందు 189 పద్యములు కలవు కేతనకవి మహాకవి యగు తిక్కనకు సమకాలికుడు కనుక పదుమూడవ శతాబ్దివాడు ఇతనికి 'అభినవదండి'అను బిరుదముకలదు దండి కవికృతమైన దశకుమార చరితమును ఆంధ్రీకరించుటచేత ఇతని కీబిరుదము వచ్చెను ఆంధ్రవ్యాకరణమును తెనుగునందే రచించినవారిలో ఇతడు ప్రథముడు ప్రాచీనములైన చింతామణి వికృతివివేకములను కేతన చూచినట్టు లేదు. కానే తొలిసారిగా తెలుగువ్యాకరణమును రచించుచున్నట్లు గ్రంథాదిని తెలిపినాడు ఇది స్వతంత్రమైన గ్రంథము ఆంధ్రభాషాపదములు అయిదు విధములుగా ఇందు విభజింపబడినవి 'తెనుగు' దేశ్యము, భిన్నము అవి కేతన యభిప్రాయము కాని తత్సమము తప్ప ఇతరములయిన వాలుగును కలిపి అచ్చ తెనుగగునని అంగీకరించినాడు నన్నయభట్టీయాదులందువలె విపులార్థ సంగ్రహముగాని, చక్కని వ్యాకరణ పరిభాషగాని ఇందు లేదు. లక్ష్యజ్ఞానము కలుగుటకుమాత్రము ఉపయోగించును పద్యకావ్య మగుటచేత కంఠస్థము చేయుటకు అనువైన గ్రంథము

అహోబల పండితీయము ఈ గ్రంథమునకు "కవిశిరోభూషణము", "అహోబల పండితీయము" అని రెండు నామధేయములు కలవు ఇది నన్నయభట్టారకుని చింతామణికి విపులమయిన (భాష్యమువంటి) సంస్కృత వ్యాఖ్యానము నన్నయయొక్క సూత్రములకు లొంగని కవిప్రయోగములను అథర్వణకారికలతో సమన్వయించి లక్ష్యసాధన చేయుచు, కేతనాదులను అచ్యుతచ్యుట ఖండించుచు, బహుళాంశములను చర్చాపూర్వకముగా ప్రతిపాదించుచు, అహోబలపతి ఈ వ్యాఖ్యానమును రచించెను సంస్కృతమునందు పాణిన్యాచార్యుడు సూత్రములను, వరరుచి వార్తికములను, పతంజలి మహర్షి భాష్యమును రచించినట్లు, తెనుగు వ్యాకరణమును సంస్కృత భాషయందు సూత్రములుగా నన్నయభట్టారకుడును, వార్తికములుగా అథర్వణాచార్యుడును, భాష్యముగా అహోబలపండితుడును రచించిరి కావున పాణిన్యాదుల వలె వీరును తెనుగు వ్యాకరణమునకు "మునిత్రయము" అనబడుచున్నారు

అహోబలపండితుడు, ఎలకూచి బాలసరస్వతి, అప్పకవి మున్నగు లాక్షణికులకన్న తరువాతివాడు ఇందు ఆంధ్ర వ్యాకరణాంశములు సంస్కృతభాషయందు ఉదాత్తముగా చర్చింపబడినవి ఈ గ్రంథము ఆంధ్ర భాషకు శిరోభూషణము వంటిది అర్వాచీన వ్యాకర్తలకిది మిక్కిలి ఉపయోగపడినది

ఆంధ్రకౌముది గణపవరపు వేంకటపతికవి ప్రణీతమయిన "సర్వలక్షణ శిరోమణి"లోని వ్యాకరణాంశము అను తెలుపునట్టి సీసమాలికకు "ఆంధ్రకౌముది" అని పేరు ఆంధ్రకౌముది ప్రత్యేక గ్రంథముగా ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్తు (కాకినాడ) వారిచే ప్రకటింపబడినది, ఇది వేయి చరణములుగల సీసమాలిక ఇందు తద్భవ తత్సమాది పదభేదములు, సంస్కృత సంజ్ఞాప్రకరణము, విభక్తి స్వరూపములు, అవ్యయ స్త్రీ ప్రత్యయ సమాస స్వరూపములు, తద్ధితాంతములు క్విబంతములు, పూర్వ ప్రయోగములు, త్రికూటబంధపంచచామరము మున్నగు వంశములు గలవు గ్రంథకర్త ప్రాచీన వ్యాకరణములను

పూర్వకవి ప్రయోగములను చక్కగా తెలిసినవాడు పదునెనిమిదవ శతాబ్ది ఆరంభముననున్న ఇతడు కూచిమంచి తిమ్మకవికి సమకాలికుడుగా తలపబడుచున్నాడు

మండ లక్ష్మీనరసింహాచారి (1670 ప్రాంతము) కృతమయిన "ఆంధ్ర కౌముది" ఇంకొకటి కలదు ఇది ఆంధ్ర భాషకు సంస్కృతసూత్రములలో వ్రాయబడిన వ్యాకరణము ఉదాహరణములు తెలుగునం దున్నవి

సర్వలక్షణసార సంగ్రహము కూచిమంచి తిమ్మకవి ఈ గ్రంథమును రచించెను ఇతడు క్రీ శ 1700-1757 ప్రాంతమున జీవించియుండెను పీఠికాపుర సంస్థానమునకు చెందిన కందరాడ అతని గ్రామము సర్వలక్షణసార సంగ్రహమునందు తత్సమ, శుద్ధాంధ్ర వర్ణ, సంధి, విభక్తి, సమాస, క్రియావిశేషణ ప్రకరణము లనెడి విభాగములతో వ్యాకరణాంశములును, ప్రాస, విశ్రమ, ప్రకరణ నామధేయములతో ఛందో విషయములును శబ్ద ప్రకరణము అను పేరుతో శబ్దముల రూపభేదములును, రేఫద్వయ నిర్ణయ మను పేరుతో రేఫ ఱ కారముల భేదమును తెలుపబడినవి ప్రతి విభాగమునందును ప్రాచీనకవి ప్రయోగములు పుష్కలముగా నీయబడినవి బమ్మెర పోతరాజు రేఫ, ఱ కార భేదమును పాటింపలేదని అప్పకవి మున్నగువారు చేసిన విమర్శనము సమంజసము కాదని ఇతడుచెప్పెను తిమ్మకవి బహుగ్రంథకర్త "కవి సార్వభౌమ" బిరుదాంకితుడు

బాలవ్యాకరణము : పరవస్తు చిన్నయసూరి (క్రీ శ 1806 1862) ఈ గ్రంథమును రచించెను. తెలుగు వ్యాకరణ సూత్రములలో ఇంత బిగిగల రచన మరియొక దాని యందు లేదు బాలవ్యాకరణ రచనకు నన్నయభట్టీయాది గ్రంథము లాధారములు ఇందు సంజ్ఞా, సంధి, తత్సమ, ఆచ్ఛిక, కారక, సమాస, తద్ధిత, క్రియా, కృదంత, ప్రకీర్ణక పరిచ్ఛేదములు గలవు సూరిగారు ప్రాచీన వ్యాకరణములనే కాని అర్వాచీన కవి ప్రయోగములను పాటింపమి కొన్ని ప్రయోగములు బాల వ్యాకరణము ననుసరించి అసాధువు లగుచున్నవి కాని వ్యాఖ్యాతలు బహుళాంశములను చేర్చుటచేత సవ్యాఖ్యానమగు బాల వ్యాకరణము తెలుగు విద్యార్థులకు అత్యంతోపకారముగ నున్నదనుట నిస్సంశయము బాల వ్యాకరణమునకు ప్రథమమున "గుప్తార్థ ప్రకాశిక" అను పేరితో వ్యాఖ్యానమును కల్లూరి వేంకట రామశాస్త్రిగారు రచించిరి పిమ్మట దూసి రామమూర్తి శాస్త్రిగారు 'గ్రాంథికాంధ్ర కల్పకము', లేక 'బాల వ్యాకరణ సారసర్వస్వపేటిక' అను వ్యాఖ్యను రచించిరి దూసి వారు కల్లూరివారి నచ్చుటచ్చుట విమర్శించిరి ప్రక్రియాంశములకు గుప్తార్థ ప్రకాశికయు, విశేష చర్చలకు దూసి వారి వ్యాఖ్యయు, ఉపయోగించునవియై బాలవ్యాకరణమునకు వన్నె పెట్టినవి వ్యాకరణ సూత్రములను వచన రూపమున తెలియుంచుట బాల వ్యాకరణ వైశిష్ట్యములలో నొకటి చిన్నయసూరి బాల వ్యాకరణము నే కాక (1) సూత్రాంధ్ర వ్యాకరణము (2) ఆంధ్రశబ్ద శాసనము, (8) పద్యాంధ్ర వ్యాకరణము అనెడి మరి మూడు వ్యాకరణములను గూడ రచించెను, వీటిలో సూత్రాంధ్ర వ్యాకరణము సంస్కృత సూత్రములతో ఉన్నది సూరిగారికి సమకాలికులగు శిష్టు కృష్ణమూర్తి శాస్త్రిగారిచేత రచింపబడిన 'హరికారికలు' అను సంస్కృత సూత్ర గ్రంథము ఈ కాలముననే వెలసినది బాల వ్యాకరణమునకు ఈ కారికలే మూలమని కొందరును, బాల వ్యాకరణమే హరికారికలకు మూలమని మరి కొందరును భావించుచున్నారు

ఆంధ్ర ధాతుమాల - ఇది ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్తు వారిచేత ప్రకటింపబడినది దీని కర్తను గురించి సంశయము గలదు చిన్నయ సూరిగారు 'ధాతుమాల' అను గ్రంథము రచించి యుండిరని మాత్రము పండితులు విశ్వసించుచున్నారు. అది ఇదియేయని చెప్పుట కాధారములు లేవు ఈ గ్రంథమునందు గ్రామ్యధాతువులు నైతము కలవు పరమ లాక్షణికుడైన చిన్నయసూరి ఇట్టి గ్రంథము రచించునా ? అని సంశయము శ్రీ కట్టి సాంబమూర్తి శాస్త్రిగారు ఈ గ్రంథమునకు పీఠికను వ్రాయుచు అందులో చిన్నయసూరి కృత ధాతుమాలలో తరువాతి వారు కొన్ని గ్రామ్యములను చేర్చియుందురని యూహించిరి వారి ఊహ సయుక్తికముగా నున్నది, ఏమైనను కర్తృ నిర్ణయ మింతవరకు జరుగలేదు గ్రంథ మాంధ్ర భాషా జిజ్ఞాసువులకు ఉపయోగించుననుటయం దెంత మాత్రమును సంశయములేదు అకారాద్యనుక్రమణికతో

లిందు మమూరు రెండువేల తెనుగు ధాతువులు కూర్పబడినవి ప్రతి ధాతువునకును సంస్కృతార్థము, తెలుగర్థము, సకర్మక, అకర్మక నిర్దేశమును ఉండును ఉదా (ధా) కులుకు (సం) శృంగార చేష్టాయాం (తె) శృంగార చేష్ట చేయుట (అకర్మకము) సులభముగా ధాత్వర్థములను గ్రహించుటకు ఈ గ్రంథము మిక్కిలి తోడ్పడును

ప్రౌఢ వ్యాకరణము "త్రిలింగ లక్షణశేషము", లేక "ప్రౌఢ వ్యాకరణము" అని దీనికి పేరు బహుజనపల్లి సీతారామాచార్యులుగారు (1827-1891) దీనిని రచించిరి బహుగ్రంథ పరిశోధకులును, శబ్దరత్నాకరాద్యనేక గ్రంథ రచయితలు నగు శ్రీ సీతారామాచార్యులవారు బాలవ్యాకరణముచేత సాధింపబడని అనేక కవి ప్రయోగములను సేకరించి వాటియందలి సాధుత్వము గోచరించునట్లుగా సూత్రములను రచించిరి గ్రంథమునకు త్రిలింగ లక్షణశేషమని నామకరణముచేసిరి అనగా బాల వ్యాకరణమున కిది పరిశిష్టరూపమన్న మాట బాలవ్యాకరణమునకు ప్రతిగా 'హరికారికలు' (సంస్కృత శ్లోకములు) విలసిల్లినట్లే ప్రౌఢవ్యాకరణమునకు ప్రతిగా 'హరికారికాశేష సర్వస్వము' అను గ్రంథము సంస్కృతమున వెలువడినది ప్రౌఢవ్యాకరణ కర్త రచించిన ఇతరగ్రంథములు అలఘుకౌముది (రేఫ, శకటరేఫ నిర్ణాయకము), వైకృత దీపిక (తద్భవపద వివరణాత్మకము) ప్రౌఢవ్యాకరణమునకు కాకూరు అర్యగంటిశెట్టిగారు "కుమారదేవ పండితీయము" అను పేరుతో ఒక వ్యాఖ్యానమును ప్రకటించిరి

నారాయణీయాంధ్ర వ్యాకరణము చర్ల నారాయణ శాస్త్రిగారు ఈగ్రంథమును పద్యరూపముగా రచించిరి నన్నయాథర్వణ వ్యాకరణముల కిది తెలుగుచేత చింతామణి యందలి పరిచ్ఛేదక్రమమును విడిచి సౌలభ్యము కొరకు బాలవ్యాకరణ పరిచ్ఛేదక్రమము ననుసరించిరి వారి కుమారులైన గణపతిశాస్త్రిగారు ఆ పద్యములకు అర్థమును వ్రాయుటయేగాక విశేషాంశములను తెలుపుటకై గద్యములో సూత్రములను రచించి వాటికి వ్యాఖ్యనుకూడ రచించిరి ఇట్లు నారాయణశాస్త్రిగారి పద్యములును, గణపతిశాస్త్రిగారి సూత్రరచనాపూర్వకమైన వ్యాఖ్యానమును కలిసి నారాయణీయాంధ్ర వ్యాకరణమైనది ఈగ్రంథమునందు అనేకములగు పూర్వకవి ప్రయోగములు సాధింపబడినవి

వైయాకరణ పారిజాతము ఇది 'కళాప్రపూర్ణ' వఝల చిన సీతారామస్వామిశాస్త్రి విరచితము ఆంధ్రశబ్ద చింతామణిని, వికృతివివేకమును శోధించి, 'నన్నయాథర్వణీయ'మని మూలమునకు పేరిడి దానికి వైయాకరణ పారిజాతము లేక సీతారామపండితీయము అను పేరుతో వ్రాసిన వ్యాఖ్య ఇది బాలసరస్వతీయ టీకను, అహోబలపండితీయమును, పెక్కు తాళపత్రప్రతులను శోధించి వ్రాసిన వ్యాఖ్యానము ప్రాకృతభాషలనుండియు, తమిళ కన్నడ భాషలనుండియు పెక్కు పదములను సేకరించి, పట్టికలుగా చేర్చి తెలుగు పదముల స్వరూపనిరూపణము చేయుటయందు గ్రంథకర్త మిక్కిలి పరిశ్రమించెను

ఆంధ్ర వ్యాకరణ సంహితా సర్వస్వము - వఝల చినసీతారామస్వామి శాస్త్రిగారే ఈ గ్రంథమునుకూడ రచించిరి ఇది రెండు సంపుటములుగా వెలువడినది బాల వ్యాకరణమునందలి సంజ్ఞా సంధ్యాది పరిచ్ఛేద క్రమముతోనే ఇది నడచినది నన్నయాథర్వణుల సూత్రములకు 'కల్పతరువు' అను వ్యాఖ్యానమును, బాల వ్యాకరణమునకు "సంజీవని" అను వ్యాఖ్యను రచించుచు ప్రాసంగికముగా ప్రాచీన వ్యాకరణములను, వ్యాఖ్యానములను, టీకలను విమర్శించుచు, ప్రయోగములను చూపుచు, బహుశాస్త్ర పరిశోధితముగా గ్రంథకర్త దీనిని రచించెను ఇది పూర్వపక్ష సిద్ధాంతములును, చర్చలునుగలిగి విపులమై ప్రామాణికమై ఉన్నది

ఆంధ్ర భాషానుశాసనము - 'అభినవ వాగనుశాసన బిరుదాంకితులైన మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు ఈ గ్రంథమును సులభమైన శైలిలో రచించినారు ప్రాచీన వ్యాకరణ ఫక్కిని వదలి పరిచ్ఛేద కల్పనమును నూతనముగా చేసిరి కృత్తద్ధితక్రియాది ప్రకరణములలో అపూర్వములైన ప్రయోగముల నిచ్చి లక్ష్యజ్ఞానము సుబోధ మగునట్లు కావించినారు

తత్సమ చంద్రిక - ఈ గ్రంథమును సన్నిధానము సూర్యనారాయణ శాస్త్రిగారు రచించిరి ప్రాచీనార్వాచీన - ఆంధ్ర వ్యాకరణము లన్నియు తద్భవదేశ్యాదులయిన పదములను గురించిన విపులాంశములను తెలుపుచు,

తత్సమ పదములు తెలుగున పొందు రూపభేదములను, దిఙ్మాత్రముగా సూచించినవి తత్సమపదముల రూప నిష్పత్తి ఈ గ్రంథమునందు విపులముగా ప్రదర్శింపబడినది మరియు ప్రక్రియావిధానము సులభము చేయబడినది. ఇందలి కృదంత ప్రకరణము ధాతువివేకమును కరతలామలకము గావించును ఇందు సంధి, కృదంత, ఉపసర్గ, తద్ధిత, స్త్రీ - ప్రత్యయ - అవ్యయ, సమాస ప్రకరణములును, రూపభేద, లౌకికన్యాయ ప్రకరణములును గలవు ఆంధ్ర వాఙ్మయమునందలి సంస్కృతపద, సమాసాది జ్ఞానమును కూలంకషముగా ఇది కలిగించును

ఇతరములు - గత శతాబ్ది - అంతము మొదలుకొని నేటివరకును విద్యార్థుల కొఱకర్థమై చిన్నచిన్న వ్యాకరణము లెన్నియో బయలుదేరినవి పురాతనకాలమున రచింపబడిన వాటిలో పెక్కుగ్రంథములు మనకు లభింపలేదు కొన్ని ముద్రితములుగాక తాళపత్రములయందే విశ్రాంతిని చెందుచున్నవి కనుక ఈ వ్యాకరణ శాస్త్రము కావ్యరచన ఆరంభమైన నాటినుండి నేటి వరకును సాగుచున్నదనియే మనము గ్రహింపవలయును వెంకయ్య వ్యాకరణము, కందుకూరి వీరేశలింగము పంతులుగారి సంగ్రహ వ్యాకరణము, వావిలికొలను సుబ్బారావుగారి సులభ వ్యాకరణము మొదలుకొని పాఠశాలల ఉపయోగార్థమై ఆధునిక ఆంగ్ల సంప్రదాయానుసారముగా రచింపబడిన వ్యాకరణము లెన్నియో కలవు ప్రతిదానియందును గుణ విశేషము జిజ్ఞాసు బోధోపయోగకరమై యున్నది

పైన పేర్కొనబడిన వేకాక ఆంగ్లభాషయందు రచింపబడిన ఆంధ్ర వ్యాకరణములు కూడ కలవు ఆంధ్రభాషను నేర్చుకొనెడి ఆంగ్లేయుల సదుపాయముకొరకు వ్రాసిన గ్రంథము లివి ప్రప్రథమముగా సివిలు సర్వీసు ఉద్యోగియగు ఎ డి కాంబెలుదొర 1816 వ సంవత్సరమున ఒక వ్యాకరణమును, తరువాత మామిడి వెంకయ్యగారి సాయమున విలియం బ్రౌనుదొర 1817 వ సంవత్సరమున ఇంకొక వ్యాకరణమును, సి పి బ్రౌనుదొర 1840 లో ఒక వ్యాకరణమును, ఆర్డెనుదొర 1878 వ సంవత్సరమున మరియొక వ్యాకరణమును రచించిరి కాంబెలు వ్యాకరణము తెలుగు వ్యాకరణముల పద్ధతిని కొంత పోలియున్నది కాని సి పి బ్రౌను వ్యాకరణము క్రొత్తమార్గమును త్రొక్కినది తెలుగు వ్యాకరణముల పద్ధతి క్రొత్తగా భాషను నేర్చుకొను పాశ్చాత్య విద్యార్థికి భయమును కలిగించుచున్నదనియు, అట్టివానికి మొదట వ్యావహారిక భాషను గూర్చిన వ్యాకరణమే ఉపయుక్తమగు ననెడి తలంపుతో బ్రౌను దీనిని రచించెను పండితులతోకంటె సామాన్యులతో కలిసిమెలిసి నివసించుట వలననే భాషా హృదయము పట్టుబడునని అతని విశ్వాసము (ఇందు 12 భాగములు కలవు) ఆర్డెన్ దృష్టికూడ ఇట్టిదే తెలుగు నేర్చుకొనెడి పాశ్చాత్య విద్యార్థి ప్రారంభించుటకు, క్రమముగా వ్యావహారిక భాషను స్వాధీనము చేసికొనుటకు పిమ్మట గ్రాంథిక భాషను పరిచయము చేసికొనుటకు వీలుగా ఇతడీ వ్యాకరణమును మూడు భాగములుగా రచించెను ఈ వ్యాకరణ రచనలో ఇతనికి పైరెండు వ్యాకరణములేకాక కొన్ని ఇతర ఆంధ్ర వ్యాకరణములు కూడ సాయపడినవి

II అలంకార శాస్త్రము - కావ్య లక్షణములను నిర్దేశించెడి శాస్త్రమునకు అలంకార శాస్త్రమని పేరు సంస్కృతమునందు దీనివిషయమై అపారమైన కృషిజరిగి ఎన్నియో ఉద్గ్రంథములు వెలువడినవి ఆంధ్రభాష యందు కూడ అలంకార శాస్త్రవిషయముపై కొన్ని గ్రంథములను ప్రాచీనులును, అర్వాచీనులునుగూడ రచించిరి అవి వరుసగా సమీక్షింపబడుచున్నవి

కావ్యాలంకార చూడామణి: విద్యానాథ కృతమయిన ప్రతాపరుద్రీయమును, ఆచార్య దండికృతమైన కావ్యాదర్శమును ఆధారముగా గొని స్వీయ కల్పనలతో విన్నకోట పెద్దయకవి ఈ గ్రంథమును రచించి, చాళుక్య వంశీయుడగు విశ్వేశ్వర చక్రవర్తికి అంకిత మిచ్చెను. విశ్వేశ్వరచక్రవర్తి క్రీ శ 1407 ప్రాంతమువాడు విన్నకోట పెద్దయకవి శాలివాహన శకవర్షము 1334 తరువాతనే ఈ గ్రంథమును రచించినట్లు చారిత్రికుల అభిప్రాయము విన్నకోట పెద్దయ నియోగి బ్రాహ్మణుడు తండ్రి గోవిందామాత్యుడు నివాసము రాజమహేంద్రవర ప్రాంతము విద్యానాథుడు ప్రతాపరుద్రునకు అంకితముగా ప్రతిలక్ష్యమును రచించినట్లే ఇతడు చాళుక్య విశ్వనాథునికి అంకిత మగునట్లుగా ప్రతిలక్ష్యమును రచిం

రెను కావ్యాలంకార చూడామణియందు తొమ్మిది ఉల్లాసములు కలవు. భావమును, భావభేదములను తెలుపుటతో గ్రంథ మారంభమయినది ప్రథమోల్లాసమున విభావాదులును, స్థాయి భావములును తెలుపబడినవి ద్వితీయమున రసస్వరూప నిరూపణము చేయబడినది తృతీయోల్లాసమున నాయికా నాయక లక్షణములు, సప్త విధ కవులు, అష్టాదశ వర్ణనములు వివరింపబడినవి చతుర్థోల్లాసమున ముక్తకాదికావ్య భేదములు, ఉదాహరణ లక్షణము, విభక్తుల దేవతలు, సద్గళి మొదలయిన కావ్యములు, పాకశయ్యాదులు, కావ్యరీతులును చెప్పబడినవి పంచమోల్లాసమున అర్థాలంకారములు వివరింపబడినవి దండికృత కావ్యాదర్శ పద్ధతితో ఈ యలంకార క్రమమున్నది షష్ఠోల్లాసమునందు సంకరాద్యలంకారములు, శబ్దాలంకారములు, చతుర్విధ కందములు, బంధకవిత్వ లక్షణములు, పదదోషములు, వాక్యదోషములు, అర్థదోషములు మున్నగు నంశము లున్నవి సప్తమోల్లాసము నందును, అష్టమోల్లాసము నందును ఛందస్సు చెప్పబడినది యతిప్రాసలక్షణములు, వృత్తలక్షణములు మున్నగు విషయములు ఇందుగలవు నవమోల్లాసము వ్యాకరణ విషయములు కలది తత్సమాది శబ్దస్వరూపములు క్రియా ప్రకరణము మొదలయిన విశేషము లిం దున్నవి

ఇట్లు కావ్యాలంకార చూడామణి సర్వసాహిత్య లక్షణములును గలిగియుండుటచే దీనిని వ్యాకరణ గ్రంథమనియు, ఛందోగ్రంథమనియు, అలంకారగ్రంథమనియు చెప్పవచ్చును

ఆంధ్రచంద్రాలోకము విజయనగరరాజుల కాశ్రితుడై రామచంద్రపురము, చిపురుపల్లి అను గ్రామములందుండిన అడిదము సూరకవి ఈగ్రంథమును రచించెను ఇది జయదేవకృతమైన సంస్కృత చంద్రాలోకమునకు అనువాదము సంస్కృతకవులలో జయదేవులు కొందరు గలరు వారిలో ప్రసన్నరాఘవనాటకకర్తయు, చంద్రాలోక రచయితయునగు జయదేవు డొక్కడేయని విమర్శకుల యభిప్రాయము జయదేవుని చంద్రాలోకమును ఆధారముగా జేసికొనియే అప్పయ్యదీక్షితుడు కువలయానందమును రచించెను అప్పయ్యదీక్షితుడు గ్రహించిన పాఠభేదముల ననుసరించియే అనగా అప్పయ్యదీక్షితకృత కువలయానంద మూలము ననుసరించియే ఇది యనువదింపబడినది అడిదము సూరకవి (క్రీ శ 1720-1785) గొప్ప తెలుగుపండితుడు ఇతడు కవిసంశయ విచ్ఛేదము, ఆంధ్రనామశేషము, కవిజనరంజనము, రామలింగేశ శతకము మున్నగు గ్రంథములను రచించెను సూరకవి ఆంధ్రీకరణము మూలమువలె సుబోధము గాకపోయినను, పద్యములు కంఠస్థముచేయుటకు యోగ్యముగా నున్నవి అలంకారశాస్త్రము తెలుగున స్వతస్సిద్ధముగాక అనువాదరూపమగుటచేత మూలమువలె నుండవిలోపము అన్నింటియందునవలె ఈ గ్రంథమునందును గలదు ఉన్నవాటిలో నెల్ల చిన్నదై విద్యార్థులకు ఉపయోగకరమైన దీగ్రంథము ఇందు నూరలంకారములకు లక్ష్యలక్షణములు గలవు కాదూరి లక్ష్మీనరసింహారావు, వేలనూతుల శివరామయ్యకవి, గవి శేషయ్యశాస్త్రి అనువారు సైతమీ చంద్రాలోకము ననువదించిరి ఆంధ్రచంద్రాలోకము అక్కిరాజు ఉమాకాంతముగారి వ్యాఖ్యతో మిక్కిలి ఉపయోగకరమై యున్నది

కావ్యాలంకార సంగ్రహము వసుచరిత్రకారుడయిన రామరాజభూషణు డీగ్రంథమును రచించెను అతడు తన నామధేయము నిందు "మూర్తికవి" అని పేర్కొనెను శ్రీకృష్ణదేవరాయల అల్లు డయిన అళియరామరాజునకు అల్లుడగు తొరగంటి నరసభూపాలునకు ఈగ్రంథ మంకితము చేయబడుటచేత దీనికి "నరసభూపాలీయ" మను వ్యవహారము కలిగినది ఈ నరసరాజు తండ్రి 'ఓబళు' డగుటచేత పెక్కుతావుల కవి, కృతిపతిని 'ఓబయ నారసింహ' 'ఓబయ నరసధీర' అని పేర్కొనెను ఈ కృతికర్తయు, కృతిభర్తయు క్రీ శ 16 వ శతాబ్దివారు రామరాజభూషణుడు యువకుడుగా నున్నప్పుడు శ్రీకృష్ణదేవరాయల ఆస్థానమునందుండి చరమవయస్సున వసుచరిత్రను అళియరామరాజు తమ్ముడగు తిరుమల దేవరాయలకు అంకిత మిచ్చెను ఈ మధ్యకాలమున నెప్పుడో ఓబయ నరసరాజునకు అంకితముగా ఈ నరసభూపాలీయమును, రచించెను ఐదాశ్వాసముల గ్రంథము ప్రతి పద్యమునందును నరసరాజు పేరుండును ఒక్క నాటక లక్షణము తప్ప తదితర కావ్యలక్షణములును, రసభావాది నిరూపణమును ఇందుగలవు విద్యానాథుడు రచించిన

సంస్కృత ప్రతాపరుద్రీయమున కిది అనువాదమే అన దగియున్నను కొన్ని యంశములు ఇతర అలంకార గ్రంథములనుండి సంగ్రహింపబడి యున్నవి నాటక ప్రకరణము మాత్ర మనూదితము కాలేదు మధురమైన శైలిలో కావ్యలక్షణములుగల ఉత్తమ గ్రంథమని దీనిని పేర్కొనవచ్చును పరంపరాయాతమగు పాఠప్రవచనా దులచే ఈ గ్రంథ మాంధ్రదేశమునం దంతటను ప్రచార ములో నున్నది

ఈ గ్రంథమునకు ప్రాచీనమైన వ్యాఖ్యానములేదు సుమారు ముప్పది సంవత్సరములకు పూర్వము కీర్తిశేషు లయిన వెల్లాల సదాశివశాస్త్రిగారు (వీరు హైదరాబాదు రాష్ట్రమునందలి జటప్రోలు సంస్థానమునకుండిన గొప్ప వైయాకరణులు) నరసభూపాలీయమునందలి నాయక రసప్రకరణములకు మాత్రము వ్యాఖ్యను రచించిరి అందు వారు విశేషించి మూలమును విమర్శించిరి ఇంచు మించుగా వారికి సమకాలికు లనదగిన వింజమూరి కృష్ణ మాచార్యులవారును, ప్రౌఢవ్యాకరణకర్తయగు బహు జనపల్లి సీతారామాచార్యులవారును కలసి యొక లఘు టీకను రచించిరి ఇవి తప్ప ప్రాచీనవ్యాఖ్యలు లేవు ఇటీవల శిరోమణి శ్రీ సన్నిధానము సూర్యనారాయణ శాస్త్రిగారు ఈ గ్రంథమునకు విపులమై, సకలసాహిత్య లక్షణ సమ్మిళితమైన వ్యాఖ్యానమును రచించినారు ఇందు వీరు మూలమునందలి గుణదోషములను చర్చించు టయే కాక సల్లక్షణములను, ఉచితోదాహరణములను చేర్చిరి ప్రతిఘట్టమునందును ప్రాచీనార్వాచీన ఆలంకా రిక సిద్ధాంతములను సవిమర్శగా పొందుపరచిరి రసా లంకార ధ్వనులలో అవసరమైన విషయముల నన్నిటిని వివరించిరి

ఆంధ్ర కావ్యాదర్శము - ఆచార్య దండి కృతమైన సంస్కృత కావ్యాదర్శమునకు ఇది అవ్వారి సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రిగారి పద్యానువాదము సరళమైన రచన, చక్కని అన్వయ సౌలభ్యము గల ఈ గ్రంథము పఠితలకు అత్యం తోపకారియై యున్నది

ఆంధ్రకావ్య మీమాంస: ఇది రాజశేఖరకవి సంస్కృత మున బహుశాంశములతో కావ్య శిక్షాసువుల ఉపయో గార్థమై రచించిన "కావ్య మీమాంస"కు పంచాగ్నుల ఆదినారాయణ శాస్త్రిగారు ఒనర్చిన అనువాదము సరళ రచనా ధురీణులగు శాస్త్రిగారీగ్రంథమును చక్కగా ననువదించి యున్నారు

లక్షణ దీపిక :- క్రీ శ 15 వ శతాబ్దివాడైన గౌరన ఈ గ్రంథమును రచించెను దీనికి ప్రబంధ దీపిక యనియు నామాంతరము గలదు ఇందు కొన్ని అలం కారములు తదితర కావ్య లక్షణములు నున్నవి

అలంకార మంజరి - ఇది మమ్మటభట్టు రచించిన కావ్య ప్రకాశమునకు వివరణముతో రచింపబడిన అనువాదము దీనిని శ్రీ కోట్టులూరి వేంకట రాఘవ అయ్యంగారు రచించిరి

ఔచిత్య విచారచర్చ - ఇది క్షేమేంద్రుని సంస్కృత రచనకు శ్రీ తిరుపతి వేంకట కవుల శిష్యులయిన వేంకట రామకృష్ణ కవుల అనువాదము ఈ గ్రంథమున వీరు లక్ష్యముల నన్నిటిని తెలుగు ప్రబంధములనుండి చూపి చదువరులకు ఆంధ్రలక్ష్య జ్ఞానము కలుగుటకై మిక్కిలి కృషి చేసిరి ప్రాచీనాలంకారికులు తత్తద్విషయములు (గుణాలంకార రీతి ధ్వనులు) కావ్య జీవితమని చెప్పిరి ఔచిత్య మొక్కటియే కావ్య జీవితమని సిద్ధాంతీకరించిన క్షేమేంద్రుని మత మిందు చక్కగా తెలుపబడినది క్షేమేంద్రుని మరియొక గ్రంథమగు కవి కంఠాభరణ మును సైతము వీరు ఆంధ్రోదాహరణములతో అనువ దించిరి

రసమంజరి సంస్కృతమున భానుదత్తకృతమయిన ఈ గ్రంథమును గణపవరపు వేంకటకవియు, గుడిపాటి కోదండపతియు అనువదించిరి కాని అవి ఉత్తమము లయి నవి కాదూరు లక్ష్మీనరసింహారావుగారు అర్వాచీనముగా దీని నాంధ్రీకరించిరి ప్రాచీను డని చెప్పదగిన మంచెళ్ళ వాసుదేవకవియు "గంధవహము" అనుపేరుతో దీని ననువదించెను చింతలపల్లి రామకృష్ణమూర్తి శాస్త్రిగారు అచ్చతెలుగున దీనిని వ్రాసిరి వేదము వేంకటరాయశాస్త్రి గారు సంస్కృత మూలమునకు ఆంధ్రవ్యాఖ్యానమును రచించియున్నారు ఇది మున్నూరుయారు భేదములతో నాయికా లక్షణములను, నాయక లక్షణములను వివరించి యున్నది. నాయికా లక్షణములను ఇంత విపులముగా చర్చించిన గ్రంథము మరియొకటి లేదు

సాహిత్య దర్పణము ఇది విశ్వనాథ కవిరాజు వ్రాసిన సంస్కృత సాహిత్యదర్పణమునకు వేదము వేంకటరాయ శాస్త్రిగారి అనువాదము ఇందు వీరు లక్ష్యలక్షణములను మాత్రములుగాను, వ్యాఖ్యానముగాను తెలుగున వివరించిరి, ఇది సాహిత్య దర్పణమునకు ఆంధ్రవ్యాఖ్యానముగా నున్నది

కావ్యాత్మ: ఇది కావ్యాత్మనుగురించిన ప్రాచీనాలంకారికుల మతములను తెలుగున విపులముగా చర్చించి తెలుపునట్టి వచన గ్రంథము దీనిని కొట్టులూరి వీరరాఘవ అయ్యంగారు రచించిరి ఇది డాక్టరు సుశీలకుమారదే గారి ఆంగ్ల రచనకు అనుసరణము

అలంకార శేఖరము ఇది జయదేవకవి రచించిన సంస్కృతాలంకార గ్రంథమునకు చక్కని తెలుగుసేత శ్రీ అవధానము చంద్రశేఖరశర్మగారీ గ్రంథమును రచించియున్నారు మూలమునందలి లక్షణశ్లోకములకు తెలుగున సూత్రములను రచించియున్నారు ఇవి కాలవ్యాకరణ సూత్రములవలె చక్కనిశైలితో అలరారుచున్నవి లక్ష్యములకు స్వీయపద్యములను (అనువాదములు) రచించి యున్నారు ఈ గ్రంథము అముద్రితము

కావ్యప్రకాశవివృతి ప్రొద్దుటూరు వాస్తవ్యులయిన కాండూరి నరసింహాచార్యులవారీగ్రంథమును రచించిరి ఇందు మమ్మటుని కావ్యప్రకాశమునందలి మొదటి నాలుగు ఉల్లాసములు మాత్రమే అనువదింపబడినవి సంస్కృతమూలమునకుగల వివరణములు మాత్ర మనువదింపబడినవి లక్ష్యలక్షణములు సంస్కృతమునందలివే వివరణము వ్యాఖ్యానప్రాయముగా సులభగ్రాహ్యముగా నున్నది

కవికల్పలత ఇది దేవేశ్వరుని సంస్కృతకృతికి కల్లూరి వేంకటసుబ్రహ్మణ్య దీక్షితులుగారి అనువాదము ఇందు సాహిత్య విషయములు చక్కగా చర్చింపబడినవి ఇది కవి శిక్షాగ్రంథము

కువలయానంద ప్రకాశము - అప్పయ్య దీక్షితులవారు రచించిన కువలయానందమునకు ఇది కటికనేని రామయ కవి యొనర్చిన తెలుగుసేత కటికనేనివారు పద్మనాయకులలో (వెలమలు) గలరు కవి పుట్టుపూర్వోత్తరములు అంతగా తెలియవు. ఇతనికాశ గోపరాజు తండ్రి మార శౌరి తల్లి బుచ్చమ్మ ఇది మూడాశ్వాసముల గ్రంథము మూలగ్రంథమంతయు అనువదింపబడినది (1898)

కువలయానంద సారము - శ్రీ బులుసు వేంకటరమణయ్యగారు దీనిని రచించిరి ఇదియు అప్పయ్య దీక్షితుని కువలయానందమునకు కొన్ని శాస్త్ర చర్చలు విడిచి చేయబడిన అనువాదము ఉదాహరణములు తెలుగు ప్రబంధముల నుండి ఈయబడినవి కొన్ని యలంకారములకు చక్కని వివరణమును వ్రాసియున్నారు కర్నూలు జిల్లా నందికొట్కూరు తాలూకా కరివెన గ్రామ వాస్తవ్యులయిన శ్రీధర వరకు రామశాస్త్రిగారు సయితము కువలయానందమును సమగ్రముగా నాంధ్రీకరించి యున్నారు కాని ఇంకను అది ముద్రితము కాలేదు

ఆంధ్ర దశరూపకము - ఇది క్రీ శ ఎనిమిదవ శతాబ్ది వాడగు ధనంజయుడు రచించిన గ్రంథమునకును, ధనికుని వివరణమునకును, శ్రీ మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారి యనువాదము ఇందు నాటక లక్షణములును, రసభావాది నిరూపణమును గలవు శ్రీ శాస్త్రిగారు సుమారు నలువది సంవత్సరముల క్రింద ఈ గ్రంథమును రచించిరి మూలమునందలి కారికలు మాత్రరూపమున తెనిగింపబడినవి సంస్కృత వివరణమునందలి చర్చలను సంగ్రహించి యున్నారు

ప్రతాప రుద్రీయము - ప్రాచీనుడగు గణపవరపు వేంకటకవి 'సంజరాయ యశోభూషణము' అను పేరున విద్యానాథుని కృతి ననువదించెను కాని అది లభ్యము కాలేదు శ్రీ చలమచర్ల రంగాచార్యులుగారు "ప్రతాపరుద్ర యశోభూషణము" అను పేరుతో దీని ననువదించిరి మూలగ్రంథము పేరునయిత మదియే ఇందు వీరు లక్ష్యలక్షణములను పద్యరూపమున అనువదించి యున్నారు పద్యరచన, వివరణము సులభగ్రాహ్యములుగా నున్నవి శ్రీ రంగాచార్యులుగారి మరియొక గ్రంథము "అలంకార వసంతము" ఇది ప్రధానముగా క్రీ శ పదునేడవ శతాబ్దివాడైన వారణాసి ధర్మసూరి సాహిత్య రత్నాకరము నాధారముగాగొని రచింపబడినది, అలంకార వసంతము "విశ్వమతనామ గోపాలసేతురామ" అను మకుటముగల సీసపద్యమయము ఒక్కొక్క పద్యములో ఒక్కొక అలంకారమునకు లక్ష్యమీయబడినది లక్షణములు గద్యమునం

దీయబడినవి శ్రీ శంగాచార్యులుగారు క్షేమేంద్రుని ఔచిత్య విచారచర్చనుసైత మనువదించిరి అది అముద్రితము

సరస గంగాధరము - శ్రీ జమ్ములమడక మాధవ రామశర్మగారు ఈ గ్రంథమును రచించిరి ఇది జగన్నాథ పండితరాయల రస గంగాధరముయొక్క ప్రథమాననమునకు ఆంధ్ర వివరణము ఉదాహరణ శ్లోకములు మూలమునందలివే విషయ వివరణము, చర్చ శిష్ట వ్యావహారికాంధ్రభాషలో రచింపబడినవి శ్రీ శర్మగారు ఈదేవిధముగా విద్యానాథుని ప్రతాపరుద్రీయమును అనువదించిరి

నాట్య శాస్త్రము - ఇది ప్రథమ సంస్కృతాలంకార గ్రంథము భరతముని ప్రణీతము నాట్యోత్పత్తి, నాట్యశాల, పూర్వరంగము, తాండవము, రసములు, భావములు, అంగికాభినయము, వాచికాభినయము, ఛందస్సు దశరూపకములు, ముఖాధి సంధులు, ఆహార్యాభినయము, సంగీతము, వాద్యములు మొదలగు విషయములు ఇందు 36 అధ్యాయములలో విపులముగా చర్చింపబడినవి డాక్టరు పోతుకూచి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు దీనికి విపులమైన వ్యాఖ్యానమును రచించి "భారతి" యందు వరుసగా ప్రకటించి యుండిరి శ్రీ జమ్ములమడక మాధవరామశర్మగారు నాట్యశాస్త్రమును సంగ్రహించి తెనిగించిరట ఇది అముద్రితము శ్రీ భాగవతుల కుటుంబ శాస్త్రి కూడ దీనిని అనువదించి త్రిలింగలో రెండు అధ్యాయములు ప్రచురించిరి శ్రీ పోణంగి శ్రీరామ అప్పారావు సంగీతశాస్త్ర భాగమును వదలి తక్కిన 30 అధ్యాయములను తెనిగించి "సంస్కృతి"లో వరుసగా ప్రకటించుచున్నారు వీరు భామహుని "కావ్యాలంకారము"ను గూడ తెనిగించి వ్యాఖ్యానమును రచించిరి ఇది అముద్రితము ఇవన్నియును గద్యానువాదములే

ఆంధ్ర కావ్యాలంకార సూత్రవృత్తి - ప్రాచీనాలంకారికులలో కావ్యాత్మ 'రీతి' యని సిద్ధాంతీకరించిన వామనుని కావ్యాలంకార సూత్ర వృత్తికిది అనువాదము దీనిని వేదాల తిరువేంగళాచార్యులుగారు రచించిరి శ్రీ ఆచార్యులుగారు సూత్రములను, వృత్తిని వచన రూపమున అనువదించినారు సూత్రసంఖ్యలతోసహా తెలుగు సూత్రములు రచింపబడినవి ఉదాహరణములను తెలుగు కావ్యములలో ప్రాచీనార్వాచీన రచనలనుండి సేకరించినారు

ధ్వన్యాలోకము :- "కావ్యాత్మధ్వని" యని స్థాపించి లోకమున సాహిత్యాచార్య మూర్ధన్యుడుగా పరిగణింపబడిన ఆనందవర్ధనుని ధ్వన్యాలోకమును కొందరు అనువదించి యున్నారు వారిలో పేర్కొనదగినవారు శ్రీ వేదాల తిరువేంగళాచార్యులుగారు వీరు మూలమును చక్కగా ననువదించుటయేకాక ఉదాహరణములను తెలుగు ప్రబంధములనుండియు, ఆధునిక రచనలనుండియు ఎత్తి చూపించినారు ఇది వీరిరచనలోని వైశిష్ట్యము ఇక నీగ్రంథము నాంధ్రీకరించినవారిలో బొడ్డపాటి కుటుంబరాయశర్మ, పంతుల లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రి (విజయనగర సంస్కృత కళాశాలా పండితులు), భాగవతుల కుటుంబశాస్త్రి గారలు ప్రశంసింప దగినవారు వారి రచనలు యథామూలముగా నున్నవి కుటుంబశాస్త్రిగారి అనువాదము సుబోధముగా నున్నదికాని గ్రంథము కొంతవరకే రచింపబడినది ఇక నందరికన్న ముందు చెప్పదగినవారు అవ్వారి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు ధ్వన్యాలోకమునందు 'ధ్వని' యని మాత్రము పేర్కొనదగిన మూలభాగమునకు వీరి రచన పద్యానువాదము

రసాభరణము :- అనంతామాత్యుడీ గ్రంథమును క్రీ శ 1434 లో రచించెను భోజరాజీయము, ఛందోదర్పణము, అనునవి ఇతడు రచించిన మరి రెండు గ్రంథములు రసాభరణము శృంగార రసమును, తత్సామగ్రిని సమగ్రముగ నిరూపించునట్టి గ్రంథము ఇందు నాలుగాశ్వాసములు గలవు మొదటి ఆశ్వాసమున స్థాయిభావముల యొక్కయు, విభావానుభావ సాత్త్వికభావముల యొక్కయు లక్ష్య లక్షణములును నవరసముల ఉదాహరణములును గలవు రెండవ యాశ్వాసమున ఆలంబనోద్దీపనవిభావలక్షణములును, సాత్త్విక సంచారి భావముల లక్షణోదాహరణములును గలవు హావభావాది శృంగార చేష్టలు ఉద్దీపన విభావాంతర్గతములు అను విషయ మిందు నిరూపింపబడినది మూడవ యాశ్వాసమునందు శృంగార భేదములును, చతుః స్త్ర్యాది ద్వాదశావస్థలును, నాట్యశాస్త్ర ప్రోక్తములయిన శృంగార భేదములును, భావోదయాదులును, రస

సాంకర్యములను చెప్పబడినవి నాల్గవ యాశ్వాసము నాయికా నాయక లక్షణములు గలిగియున్నది కావ్యాలంకార చూడామణి తరువాత ఆంధ్రలక్షణ గ్రంథములలో చేర్చదగినది రసాభరణమే

శృంగార రసోల్లాసము ఇదియు ప్రాచీనమగు లక్షణ గ్రంథమే వెలుతుర్ల వల్లికవి దీనిని రచించెను ఈకవి శుక్లయజుశ్శాఖీయుడు తండ్రి మంగళగిరి తాత వెంగనార్యుడు ఇతని నివాసముగాని, కాలముగాని తెలియదు శృంగారరసోల్లాసము మూడాశ్వాసముల గ్రంథము ప్రథమాశ్వాసమున కావ్యలక్షణమును, రసాద్యభిభావ స్వరూపములు మొదలయిన శృంగారసామగ్రీవర్ణనమును గలవు ద్వితీయాశ్వాసమున నాయికా భేదములును, తృతీయాశ్వాసమున ప్రోషిత భర్తృకాది - అష్టవిధ శృంగార నాయికాదిభేదములును తెలుపబడినవి ఇతని మరియొకకృతి బాలగోపాలవిలాసము

ఆంధ్రనటప్రకాశిక శ్రీ వసుమర్తి యజ్ఞనారాయణ శాస్త్రి దీనిని రచించెను (1980) ఇతడు నాటకకర్త గాయకుడు, నాట్యాచార్యుడు, కవి తన స్వీయానుభవమును పురస్కరించుకొనియు, కొంతవరకు ప్రాచీన శాస్త్రకర్తల ననుసరించియు, రూపకాభినయ గాంధర్వ విద్యాసూత్రములను నిర్దుష్టముగ, శాస్త్రసిద్ధమునైన శైలిలో క్రోడీకరించెను ఇది పది ప్రకరణములుగా విభజింపబడినది అవి అభినయము, సంగీతము, నాయకులు, రసము, నాటకము, ప్రయోగము, రంగము, కావ్యము, నటుడు, పాత్రము అనునవి ఇందు ఆయానటుల వేష ధారణమునకు సంబంధించిన పెక్కుచిత్రములుకూడ కలవు.

శ్రీ పురాణం సూరిశాస్త్రి నాటకవిమర్శనమును చేయుచు పెక్కు గ్రంథములను ప్రకటించెను 1 నాట్యాంకుశము (తెలుగునాటక, రంగస్థలాది విమర్శనము), 2 నాటోత్సవము (పాశ్చాత్య నాటకవిమర్శనము) 3 నాట్యాలోకము, 4 నాటకసంఘ సంస్కరణము మొదలగునవి శ్రీ గొల్లపూడి శ్రీరామశాస్త్రిగారు 'ఆంధ్రనాటకరంగము' అనునొక గ్రంథమును ప్రకటించిరి శ్రీ బళ్లారి రాఘవాచారిగారు 'నాటక దీపిక' అను చిన్నగ్రంథమును రచించిరి ఇవి యన్నియును ఆంధ్ర నటప్రకాశికకు ఇంచుమించుగా సమకాలికములే

దశరూపక సంగ్రహము - క్రీ శ 1891 ప్రాంతముల శ్రీ కొమండూరు అనంతాచార్యులు దీనిని రచించిరి ఆంధ్రీకృత సంస్కృత నాటకములు పాఠ్యగ్రంథములుగా నుండెడివి కాని రూపకలక్షణమును దెల్పు ఆంధ్రగ్రంథము లేకుండెను అందుచేత వీరు ధనంజయకృత 'దశరూపకము'ను సంగ్రహించి దశరూపక సంగ్రహమను పేర వచనములో వ్రాసినారు

అలంకారతత్త్వ విచారము - దీనిని శ్రీ కురుగంటి సీతారామయ్యగారు రచించినారు (క్రీ శ 1915) కావ్యము, శబ్దాలంకారములు, అర్థాలంకారములు అను విషయములు ఇందు చర్చింపబడినవి స్వతంత్ర విమర్శనమునకు దొరకొనిన ప్రథమ గ్రంథములలో నిదియొకటి అక్కన 'విక్రమార్క చరిత్రము'ను గూర్చిన లఘువిమర్శనము కూడ ఇందు చివరను గలదు

ఆంధ్ర కువలయానందము - శ్రీ కంభంపాటి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి దీనిని రచించెను (క్రీ శ 1947) అప్పయ దీక్షితుని కువలయానందమున కిదియొక్కటియే సమగ్రానువాదము అనువాదము సుబోధము కావలెనను తలంపుతో వచనమందు రచించి నలుగురును వాడుకొను పదములనే ఎక్కువగా వాడియున్నారు. ద్వితీయ ముద్రణము మరింత సుబోధకముగా నున్నది

గీర్వాణ రూపకము - శ్రీ తల్లావఝ్ఝల కృత్తివాస తీర్థులు దీనిని రచించిరి కేవల నాటక లక్షణములను తెలుపునట్టి గ్రంథముగా దీనిని పరిగణింప వచ్చును. రూపకములు, ఉపరూపకములు, వాని లక్షణములు, ఉదాహరణ గ్రంథముల నామములు ఇందు వివరింపబడినవి ఈ గ్రంథము వచనరూపము "ప్రాదుర్భావము, రూపకభేదములు, రూపకశబ్దము, నృత్తాదికము, రూపకభేదములు, లక్షణము, రూపక వివరణము, వ్యుత్పన్న రూపకములు, రూపక పరిణామము, ప్రేక్షాగృహము (Theatre), ఉపరూపకములు, కొందరు నాటక కర్తలు, పరిభాషలు అను విషయములతో సులభ గ్రాహ్యముగా ఈ గ్రంథము రచింపబడి యున్నది

ఇట్లు లక్షణ గ్రంథముల శ్రేణియందు చేర్పదగిన మరికొన్ని చిన్న యలంకార గ్రంథములు, కందుకూరి వీరేశలింగము పంతులు మున్నగువారు రచించినవి కలవు.

III ఛందశ్శాస్త్రము :- పద్యరూపమయిన కవిత్వము ప్రాచీన కాలమునుండియు మన భాషలో కన్పట్టుచున్నది నన్నయకు పూర్వపు శాసనములందు దేశీయ ఛందస్సులైన తరువోజ, అక్కర, సీసము, ఆటవెలది మొదలగునవి వాడబడియున్నవి ఇవి మాత్రాగణయుక్తములు తరువాత నన్నయభట్టు అక్షరగణ బద్ధములైన ఉత్పలమాలాది వృత్తములను గూడ ఉపయోగించి, ఆంధ్ర ఛందస్సామగ్రిని విస్తరింప జేసెను నన్నయ భట్టారకుడు చింతామణియందు కొన్ని ఛందో విషయము లను "ఆద్యోనశః" మున్నగుశాటిని సూచించెను మొత్తముమీద కొన్ని తెలుగు కావ్యములు రచింపబడు వరకును ఛందో లక్షణము గ్రంథరూపమున లేకుండె నని యూహింప వచ్చును

కవిజనాశ్రయము - భీమన ఛందమ్ము అను ప్రసిద్ధిని బడసిన ఈ గ్రంథమే ప్రథమాంధ్ర ఛందో గ్రంథము వేములవాడ భీమకవి ఈ గ్రంథమును క్రీ శ 12 వ శతాబ్దమున రచించెను జైన వైశ్యుడైన మల్లియరేచన ఇందలి ప్రతి పద్యమునందును రేచా! రేచన! శ్రావకాభరణాంక! ప్రభృతి నామములతో సంబోధింపబడినాడు కవిజనాశ్రయము భీమకవి కృతము కాదనియు రేచనయే దీనిని రచించెననియు వొక వాదము కలదు శ్రీ బులుసు వేంకట రమణయ్యగారు ఇది రేచన కృతమని భావించి వారు వారి మతము ప్రకారము జైన మీ గ్రంథము క్రీ శ 12, 13 శతాబ్దములనాటిదే. "వేములవాడను వెలసిన, భీమేశ్వర కరుణగల్గు భీమసుకవిచే, గోమటి రేచనమీదను, నీమహిఁగవులెన్న ఛందమెలమి రచింతున్" ఇత్యాది పద్యములను ఉదాహరించియు, లోకప్రతీతి ననుసరించియు, విమర్శయుతముగా శ్రీ జయంతి రామయ్య పంతులుగారు భీమకవి హైదరాబాదు రాష్ట్రమునందలి వెలిగందల వేములవాడయందుండి కవిజనాశ్రయమును రచించెనని నిశ్చయించియున్నారు వారి మతమే పరంపరాగతమై బహుజనాదరమునొంది యున్నందువలన భీమకవి కవిజనాశ్రయమును రేచనకు అంకితముగా రచించె నని విశ్వసింతము

ఇది ఛందోలక్షణములను తెలుపు గ్రంథమేయైనను ఇందు కావ్యప్రయోజనములు, కావ్యదోషములు మున్నగు మరికొన్ని విశేషములును గలవు మొదటిది యగు సంజ్ఞాధికారమున గురులఘు వివేకము, గణస్వరూపము, యతిప్రాసముల నిర్ణయమును గలవు. రెండవది వియతిఛందోఽధికారము ఇందు 23 ఛందములు, యతిరహితవృత్తములు. వాటి లక్షణములు వివరింపబడినవి మూడవదియగు యతిఛందోఽధికారమున యతిని పాటింపదగిన వృత్తములు చెప్పబడినవి నాలుగవదియగు ఉద్ధరమాలా వృత్తాధికారమునందు లయగ్రాహి, లయవిభాతి, త్రిభంగి, లయహారి, దండక అను వాని లక్షణములు చెప్పబడినవి ఐదవది అర్ధసమవృత్తాధికారము ఇందు వారిప్లుత, రతిప్రియాదివృత్తములు తెలుపబడినవి ఆరవది విషమవృత్తాధికారము ఏడవదియగు జాత్యధికారమునందు కందము, ఆర్య, గీతిభేదములు, సీసము, ఉత్సాహము, తరువోజ, గీదియ, అక్కరలు, ద్విపద, త్రిపద, చౌపద, షట్పద ఇత్యాదులు వివరింపబడినవి (రగడ లక్షణము కవిజనాశ్రయమునందు లేదు అది యర్వాచీనము మరికొన్ని పద్యభేదములు అర్వాచీన లాక్షణికులచే నిరూపింపబడినవి) ఎనిమిదవ అధికారమున ఛందశ్శాస్త్రమునకు సంబంధించిన షట్ప్రత్యయములును, తొమ్మిదవ అధికారమున కావ్యదోషములును తెలుపబడి నవి ఇట్లు నవాధికార పరిమితమైన ఈ ఛందోగ్రంథము మనకు లభించినవాటిలో ప్రాచీనతమమగుటచేత వ్యాకరణమునందు నన్నయవలె ఛందశ్శాస్త్ర విషయమున భీమకవి ప్రామాణికుడుగా నేటికిని ఎన్నుకొనబడుచున్నాడు

ఛందోదర్పణము : 'అనంతునిఛందమ్ము' అను నామాంతరముగల ఈ గ్రంథమును రసాభరణకర్తయగు అనంతామాత్యుడు రచించెను ఛందోదర్పణము నాలుగాశ్వాసముల గ్రంథము మొదటి యాశ్వాసమున సంజ్ఞా, యతి, ప్రాస, ప్రకరణములు గలవు రెండవ యాశ్వాసమున గద్యలక్షణము, వృత్తలక్షణములును, వివరింపబడినవి మూడవ యాశ్వాసమున జాతులు, షట్ప్రత్యయములును చెప్పబడినవి నాలుగవ యాశ్వాసమున దోషవివరణము, వ్యాకరణాంశములైన సంధి-సమాస- వివరణములును గలవు ఇది కవిజనాశ్రయము నాధారముగాగొని వ్రాసిన గ్రంథమువలె నున్నది కాని సులభగ్రాహ్యముగా నున్నది

లక్షణసార సంగ్రహము:- చిత్రకవి పెద్దనార్యుడు దీనిని రచించెను ఇది మూడాశ్వాసముల గ్రంథము ఈ కవి 16 వ శతాబ్ది మధ్యకాలమున నున్నవాడు "పాఱ్ఱంచాల" అనునది ఇతని ఇంటిపేరని గ్రంథపీఠికను బట్టి తెలియుచున్నది కాని అది "పార్శ్వంచాల" అయి యుండవలెను పార్శ్వంచాల గ్రామము కర్నూలుకు 40 మైళ్ళ దూరమున నున్నది ఈ గ్రంథమునందు అక్షర కావ్యాది లక్షణము మొదలుకొని ఛందోలక్షణములును, పద్యలక్షణములును, రేఫ, అకార భేదములును, చిత్ర కవిత్వ లక్షణమును, షట్ప్రత్యయ విశేషమార్గములు మున్నగు విషయములును గలవు ఏ తెలుగు లక్షణ గ్రంథమునందునులేని దశరూపకముల (నాటకాదుల) లక్షణము లిందుగలవు దీనినే కొందరు పూర్వులు సర్వ లక్షణసారసంగ్రహ మనిరి రమణకవి సాంబవిలాసము నందు "సర్వలక్షణసార సంగ్రహం బొనరించి తనరె పిఠాపుర పెద్దన కవీంద్రుడు" డని వ్రాసెను (కూచిమంచి తిమ్మకవి వ్రాసిన సర్వలక్షణసార సంగ్రహము దీనికంటె భిన్నము) ఈ లక్షణసార సంగ్రహము అప్పకవికి మార్గ దర్శకమై యుండునని విమర్శకులు తలంచుచున్నారు ఇతర ఛందోగ్రంథములందు రెండుమూడు పాదములలో గాని ఇముడని వృత్తలక్షణములు ఈ గ్రంథమున నొక్క పాదముననే ఇముడ్చబడి యుండుటచేత సులభముగా కంఠస్థము చేయుటకు అనువుగానున్నవి చిత్రకవిశా ఖీయులయందీకవి మిక్కిలిచాతుర్యమును జూపియున్నాడు

లక్షణ శిరోమణి - ఇది పొత్తపి వేంకటరమణ కవిచే రచింపబడినది ఈ కవి తాము పందవరమున నుండినవార మనియు, క్రమముగా తమ ఇంటిపేరు "గ్రంథాలవారు, రాయసవ్రగ్గడవారు, పొత్తపివారు, దుర్గరాజువారు"గా మారిన దనియు తెలిపియున్నారు ఇది నాలుగాశ్వాసముల గ్రంథము దీనియందు వర్ణగణ వృత్తవిశ్రమాధికారములు గలవు వర్ణగణములను గురించి మిక్కిలి విపులముగా వ్రాసియున్నారు ఇతడు కేవల లక్షణస్వరూపమునే తెలుపుచు తాను వ్రాసిన లక్షణములకు సంబంధించిన ఇతర కవుల లక్షణములను సైతము తెలిపియున్నాడు తానెరిగిన లక్షణగ్రంథ ముల నిట్లు పేర్కొనియున్నాడు "భీమన ఛందమ్ము అనంతుని ఛందమ్ము, లక్షణసారసంగ్రహము (చిత్రకవి పెద్దన), లక్షణదీపిక (వార్తాకవి రాఘవయ్య) అథర్వణ ఛందమ్ము, శ్రీధర ఛందమ్ము, గోకర్ణ ఛందమ్ము, కవిసర్ప గారుడము, కవిరాజ గజాంకుశము, కావ్యాంగ చూడా మణి" మున్నగునవి గణపవరపు వేంకటకవిచే రచింప బడిన పెద్ద లక్షణగ్రంథమగు 'లక్షణ శిరోమణి' కంటెను ఇది భిన్నమని వ్యక్తమగుచున్నది ఈ గ్రంథమున యతి ప్రాస విషయము మిక్కిలి విపులముగా నున్నది పూర్ణ- అర్ధబిందు ప్రాసము మొదలయిన పెక్కు నూతనాంశ ములు ఇందు గలవు

లక్షణ శిరోమణి - ఇది గణపవరపు వేంకటకవి రచితము ఇందు ఛందోవ్యాకరణాలంకారములను గూర్చి తెలుపునట్టి పది యుల్లాసము లుండినట్లు తెలియుచున్నది కాని అన్నియు లభింపలేదు అయిదుల్లాసములు మాత్రము "ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్తు" వారికి లభించినవి ప్రథమోల్లాసమున మహాకావ్య స్వరూప మును, ద్వితీయోల్లాసమున వేంకటేశాంధ్ర నిఘంటు వును, తృతీయోల్లాసమున ఆంధ్ర కౌముదియు, చతు ర్థోల్లాసమున ఛందో విషయమును, పంచమోల్లాస మున రేఫ అకార నిర్ణయమును గలవు ప్రథమా శ్వాసము యొక్క చివరనున్న గద్యమందు గ్రంథకర్త పేర్కొన్న బహుళాంశములుగల ఇతర గ్రంథభాగము దురదృష్టవశమున లభింపలేదు ఆంధ్ర వాఙ్మయము నందలి లక్షణ గ్రంథములలో ఈ లక్షణ శిరోమణి ద్వయము ఛందోవ్యాకరణములను గురించి సమగ్ర ముగా తెలుపుచున్నది ఈ గ్రంథకర్తలు క్రీ శ 17 వ శతాబ్దమువారు అయినను అపూర్వములయిన ప్రాచీన గ్రంథముల నుద్ధరించిరి ఇవి ముద్రింపబడినచో ఆంధ్ర వాఙ్మయమున నూతనాంశము లెన్నియో భాషాసేవకు లకు తెలియగలవు పరిషత్పుస్తక భాండాగారమువారు మరికొన్ని లక్షణగ్రంథములను పట్టికలో నిచ్చియున్నారు వాటిలో ముద్రితములు, అముద్రితములును గలవు సంగ్రహవిజ్ఞానముకొరకై వాటినిగురించి తెలిపికొందము

సకల లక్షణసారసంగ్రహము:- ఇది కొన్ని గ్రథంముల సంపుటి ఇందు ముఖ్యముగా రత్నాకరము గోపాల కవి ప్రణీతమైన "సకల లక్షణసార సంగ్రహము" గలదు

ఇందు రాజశేఖర చరిత్రము, కమలాకర చరిత్రము అంకాల భాణము మున్నగు నపూర్వ గ్రంథములనుండి ప్రయోగములు గ్రైకొనబడినవి. ఛందోలక్షణములు సులక్షణసారమునుండియే గ్రహింపబడినవి. ఈ కవి క్రీ శ 1680 తరువాతి వాడని పరిశోధకులు తలచుచున్నారు.

సుకవి కర్ణామృతము : ఇది కొలూరి అంజనేయకవి రచితము దీనికి 'సుకవికర్ణ కఠోరము' అను నామాంతరము గలదు ఇందు యతిప్రాస ప్రకరణములుమాత్రమే కలవు గురు లఘు నిర్ణయము, గణవిభజనము గ్రంథాదిని తెలుపబడినవి లింగమగుంట తిమ్మన్నకృతమైన కాలబోధచ్ఛందమ్మునుండియు, చిత్రకవి పెద్దన వ్రాసిన లక్షణ సార సంగ్రహమునుండియు లక్షణములు స్వీకరింపబడినవి ఈ కవి క్రీ శ 18 వ శతాబ్ది ప్రాంతము వాడని పరిశోధకు లూహించుచున్నారు.

లక్షణమంజరి ఇది నైషధము తిమ్మకవి ప్రణీతము ఏకాశ్వాస గ్రంథము ఛందోవిషయక గ్రంథమైనను కొన్ని వ్యాకరణాంశములు నైత మిందు చేరియున్నవి లక్ష్యలక్షణములు స్వయముగా కవి రచించినవే ఈ గ్రంథము గరళపురీశ్వరున కంకితము చేయబడుటచే దీనికి "గరళపురీచ్ఛంద" మను పేరు నైతము కలదు ఈ గరళపురము మైసూరు రాష్ట్రమునగలదు కవి ఆ ప్రాంతమువాడేయని విశ్వసింపబడుచున్నది "యతులును, గణములు, ప్రాసము, లక్షులం బగు సంధివిధము లక్షర ఫలముల్, వితతాంధ్ర మహిమలెల్లను, జతురత వివరింతు సుకవిజాలము మెచ్చన్" అని కవిచేసిన ప్రతిజ్ఞ వలన మనకు గ్రంథస్థ విషయములు ఊహింప వీలగుచున్నవి ఇతడు ఇతర లాక్షణికులకంటె విలక్షణముగా పండి యతులను పేర్కొనియున్నాడు విషయము పరిశీలించి నను యతులపేర్లు క్రొత్తగా నున్నవి "శుద్ధస్వర యతి, గూఢస్వర యతి, ఋత్వహిత యతి, ప్రకారసంధి యతి, తద్భవయతి, చిత్రయతి, శకంధు యతి, ఆదేశ యతి, సహోర్థ యతి, చతుర్థీవిభక్తి యతి, పంచమీవిభక్తి యతి, ప్రభునామ యతి, సంయుక్తోష్మ సహోర్థయతి" ఈ రీతిగా పలుదియు క్రొత్తపేర్లతోనున్నవి ఇదియును అముద్రితమే

కవిశాంతజపారము రామయకవి దీనిని రచించెను ఇది పదభ్యాయముల అముద్రితగ్రంథము కవిచింతామణి మొదలగు లక్షణగ్రంథములనుండి ఉదాహరణములు గ్రహింపబడినవి భోగావళి, బిరుదావళి, గుత్తావళి, చక్రవాళ, చతురశ్రద, చతురంతర, కౌతోత్తర, త్యాగఘోష, జయఘోష మొదలయిన రగడలక్షణము లును, లక్ష్యములును సంస్కృతాంధ్రములలో రచింపబడినవి ఈకవి హారితసగోత్రుడు తండ్రిపేరు అనంతయామాత్యుడు

లక్షణదీపిక ఇది గౌరనవిరచితము నవనాథ చరిత్రము మున్నగు ద్విపద కావ్యములను రచించిన గౌరనకు లక్షణదీపికా కర్తయగు గౌరనకు సంబంధమేమేని గలదా అను విషయ మింకను పరిశోధకులు నిర్ణయింప వలసిన విషయముగా నున్నది "గౌరన లక్షణదీపిక" అను పేరుతో నధికముగా చాటుప్రబంధ లక్షణములను తెలుపునట్టి మరియొక సంస్కృతగ్రంథప్రతి యున్నట్లు పరిషత్పుస్తకభాండాగారపట్టిక తెలుపుచున్నది ఈ లక్షణదీపికయందు ఐదు పరిచ్ఛేదములు గలవు అక్షరములు, వాటి శుభాశుభఫలములు, వర్ణాధిదేవతలు, రూఢస్నిగ్ధ వర్ణవిచారము, గణములు, గణాధిదేవతలు, వాటి శుభాశుభ ఫలములు, నక్షత్రములు, రాసులు, మాతృకార్ణవ మున్నగు నంశము లిందు క్రమముగా చర్చింపబడినవి గ్రంథము పద్యములు, శ్లోకములు, సంస్కృత వాక్యములు కలిగి యున్నది

కావ్యచింతామణి "కవిచింతామణి", "కావ్యానుశాసనము" అనునవి దీనికి నామాంతరములు వెల్లంకి తాతంభట్టు దీనిని రచించెను తాతంభట్టు "సాహిత్య చక్రవర్తి", "అష్టభాషాప్రక్రియా లబ్ధవర్ణుడు" అని అతడు వ్రాసికొన్న పద్యమువలన తెలియుచున్నది కావ్యచింతామణియందు "దోషాధికారము, ప్రాసాధికారము, భాషా లక్షణాధికారము" అనురీతి విభాగము కలదు పావులూరి మల్లనగణితము, భాస్కరరామాయణము, అనంతుని ఛందము మొదలయిన గ్రంథములనుండి లక్ష్యలక్షణములు గ్రహింపబడినవి ఇదియు అముద్రితమే

కవిసర్పగారుడము కాచన బసవన దీనిని రచించెను "ఇతి శ్రీమన్నందవరకుల కలశపారావార - ఆత్రేయస గోత్ర పవిత్ర, సుజనవిధేయ, శుకవికారద్రవేయ వైనతేయ, కాచన బసవననామధేయ ప్రోక్త శ్రీగిరి మల్లి

నార్జున నామధేయాంకితంబైన కవిసర్పగారుడంబను గరుడాకర ఫలంబన్నది ప్రథమాశ్వాసము" ఇత్యాది గద్యము లచే ఈ కవినిగురించిన యంశములు తెలియుచున్నవి ఈ గ్రంథమునందు గరుడాకర దేవతా ఫలాదివిషయములు, ఛందశ్శాస్త్రము, మంత్రశాస్త్ర మనదగినంతగా తెలుపునట్టి పూజాక్రమాదులు, వానితోపాటు శృంగారాది రసభావములు వివరింపబడినవి యతుల ఉదాహరణములతో ఈ తాళపత్రప్రతి ముగిసినది

ఆనంద రంగరాట్ఛందము ఇది కస్తూరి రంగయ ప్రణీతము నాలుగాశ్వాసముల గ్రంథము "లక్షణ చూడామణి" అని దీనికి నామాంతరము "ఇది శ్రీ మదుమామహేశ్వర కరుణాకటాక్ష లబ్ధ సాహితీ విభవ ధర్మ వెచ్చకుల జలధి కుముదమిత్ర, వేంకటకృష్ణార్య పుత్ర, విద్వజ్జనమిత్ర, సుకవిజనకాలవిత్ర, ఆర్వేల కమ్మనినియోగి కులీన లక్షణకవి కస్తూరి రంగయ ప్రణీతంబయిన ఆనంద రంగ ఛ్ఛందంబను లక్షణచూడామణియందు సర్వంబును చతుర్థాశ్వాసము" అను గ్రంథాంత గద్యము కవినిగురించి తెలుపుచున్నది ఇది కేవల ఛ్ఛందోగ్రంథమనదగి యున్నది

సులక్షణ సారము ఇది లింగమకుంట తిమ్మకవి విరచితము కాని ఈ గ్రంథము వెల్లంకి తాతంభట్టు ప్రణీతమయినట్టు ముద్రింపబడి నేటివరకును సులక్షణసార మన గానే తాతంభట్ట రచితమన్న విషయము పాఠకుల హృదయమున నాటుకొనిపోయినది అది సత్యము కాదు సులక్షణసారమును రచించినవాడు తిమ్మకవియే వెల్లంకి తాతంభట్టు 'కవిచింతామణి'ని రచించిన ప్రాచీన విద్వాంసుడు తిమ్మకవి అర్వాచీనుడు గత సంవత్సరమున నావిళ్ళవారు సులక్షణసారమును సంస్కరించి పునర్ముద్రితము గావించినారు దానిమీద లింగమకుంట తిమ్మకవి పేరును ముద్రించి పూర్వముద్రణమున జరిగిన పొరపాటును పీఠికలో వివరించియున్నారు "శ్రీరామాకుచ మండలీమిళిత.." ఇత్యాది పద్యములు మార్చి తాళపత్ర పరిశోధనమువలన లభించిన క్రొత్తపద్యములను గొన్నిటిని చేర్చి పూర్వ సులక్షణసారముకన్నను మంచి ప్రతినిగా సిద్ధము చేసినారు.

అప్పకవీయము : కాకునూరి అప్పకవి ఈ గ్రంథమును రచించెను ఇది నన్నయభట్టారక రచితమయిన 'ఆంధ్ర శబ్దచింతామణి'ని ఆధారముగా గొని బహుళాంశము లను చేర్చి, కూర్చి రచించిన గ్రంథము కవి యుద్దేశమున నిది వ్యాకరణ ప్రధానమయిన సమగ్ర లక్షణగ్రంథమే కాని ఛందోవిషయములు విపులముగా నుండుటయు, తదితర భాగములు తక్కువగా నుండుటయు, గ్రంథ మసంపూర్ణ మగుటయు కారణములుగా ఛందోగ్రంథము గానే దీనికి బహుళప్రచారము కలిగినది

ఆంధ్రశబ్ద చింతామణి యందలి సంజ్ఞా, సంధి, తత్సమ, దేశ్య, క్రియాపరిచ్ఛేదములు అను ఐదింటిని విస్తరించి భాషా పరిచ్ఛేదము, వర్ణపరిచ్ఛేదము, వళిప్రాస పరిచ్ఛేదము, పద్య పరిచ్ఛేదము, సంధి పరిచ్ఛేదము, తత్సమ పరిచ్ఛేదము, దేశ్య పరిచ్ఛేదము, క్రియా పరిచ్ఛేదము అను నామములతో ఎనిమిది ఆశ్వాసములుగా రచించుటకు అప్పకవి యుద్దేశించెను కాని తత్సమ దేశ్య క్రియా పరిచ్ఛేదములు గ్రంథమునందు లేవు సంధి పరిచ్ఛేదము వరకే అయిదాశ్వాసములతోనే అసమగ్రముగా నిలిచిపోయినది (పరిషత్పుస్తక భాండాగారమున నొక అప్పకవీయ తాళపత్ర ప్రతికలదు అందు సంధి తత్సమ పరిచ్ఛేదములకు సంబంధించిన లక్ష్య లక్షణములున్నవి ఆ భాగము నేటి ముద్రిత ప్రతులందు లేనిది అది అప్పకవీయము యొక్క మిగిలిన భాగము కావచ్చునేమో యని యూహించుటకు వీలున్నది) గ్రంథము పూర్తిగా రచింపకముందే అప్పకవి దివంగతుడై యుండవచ్చునని పలువురు తలచుచున్నారు కాని పరిషత్పుస్తక భాండాగారము నేర్కొన్న తాళపత్ర ప్రతినిబట్టి యూహించినచో అప్పకవీయము పూర్తిగా మనకు లభింపలేదేమోయని చెప్పుటకు వీలున్నది ఉన్న గ్రంథములో వళిప్రాస, పద్య పరిచ్ఛేదములుగల భాగము మిక్కిలి విస్తృతమై ఉపయోగకరముగా నుండుటచేత ఇది ఛందో గ్రంథముగా ప్రచారమును గాంచుట సమంజసముగానే యున్నది

అప్పకవికి శాలివాహనశకము 1578 మన్మథనామ సంవత్సర శ్రావణ బహుళ అష్టమినాడు (క్రీ శ. 1656 సం ఆగష్టు 8 వ తేదీ) కామేపల్లిలో నుండగా కల వచ్చినట్లును, చింతామణికి విపులమగు వ్యాఖ్యానము వ్రాయవలెనని స్వప్నమున కనిపించి విష్ణువు కవికి ఆజ్ఞ నిచ్చినట్లును అప్పకవీయమున గలదు. అప్పకవి పలనాటిసీమ

(గుంటూరుజిల్లా) కాదని ఇంతవరకు ప్రకటించిన విమర్శలయం దన్నిటను గలదు. కాని ఇటీవల ప్రకటిత మైన "వ్యాస ముక్తావళి" అను గ్రంథమునందు డాక్టరు బూర్గుల రామకృష్ణారావుగారు అప్పకవి గ్రామమును గురించి చర్చించి స్థల నిర్దేశమును చేసినారు వారి యభి ప్రాయము ప్రకారము 'కాకుమాను' హైద్రాబాదు రాష్ట్రమునందలి మహబూబు నగరము జిల్లాలో చేరి యున్నది అంతేకాక మహబూబునగరము జిల్లా వేదుల గ్రామములో "కాకుమాను" ఇంటిపేరుగాగలవారున్నా రనియు, అప్పకవి తమ వంశీయుడైనట్లు వారు చెప్పు కొందురనియు తెలియవచ్చుచున్నది ఈ విషయము పైవాదమును బలపరచుచున్నది

అప్పకవి గొప్ప లక్ష్య లక్షణవేత్త ప్రాచీనములైన లక్షణ గ్రంథముల నన్నింటిని పరిశీలించి, తత్సార భూతముగా అప్పకవీయమును రచించెను అతడు తాను పరిశీలించిన పెక్కు గ్రంథములను పేర్కొనుటయేకాక ప్రథమాశ్వాస ప్రారంభమునందు లక్షణ గ్రంథములు లక్షోప లక్షలు గలవనెను అప్పకవి పేర్కొన్న గ్రంథము లన్నియు మనకు లభింపలేదు వ్యాకరణాంశముల యందును, యతివిస్తృతి యందును నేటి విమర్శకులు కొందరు అప్పకవిసిద్ధాంతములను విమర్శించియున్నారు మతభేదములు, విమర్శలు, నిరవధికములు గనుక మన కున్న ఛందోగ్రంథములలో కవితాభ్యాసము చేయు వారికి అప్పకవీయము కల్పతరువువంటి దనుట నిర్వి వాదాంశము

IV *నిఘంటువులు* :- సంస్కృత భాషయందువలెనే తెనుగునందు పూర్వలాక్షణికులు కొందరు నిఘంటువులను రచించిరి అవియన్నియు పద్యాత్మకములు కంఠస్థము చేసికొన్నవారికే వాటియుపయోగము అవసరమువచ్చి నప్పుడు చూచుకొనుట కాధునిక నిఘంటువులవలె అవి ఉపయోగింపవు

ఆంధ్రనామ సంగ్రహము :- ఇది పద్యాత్మకమై ఆంధ్రుల జిహ్వారంగమున తాండవించునట్టి నిఘంటువు "తెనుగు పేళ్ళరసికూర్చి" అని చెప్పుకొనుటచేత గ్రంథకర్తయైన పైడిపాటి లక్ష్మణకవి ఈ గ్రంథమును [illegible]ముగ రచించెనని ఊహించుటకు వీలున్నది.

ఆంధ్రనామ శేషము : అడిదము సూరకవి ఈ నిఘంటు వును రచించెను ఆంధ్రనామ సంగ్రహమునకిది పరిశిష్ట భూతము దానియందు చెప్పబడని తెనుగుమరుగు శబ్ద ములను కూర్చెదనని గ్రంథకర్తయే చెప్పుకొన్నాడు సూరకవి 18వ శతాబ్దివాడు, లక్ష్మణకవితర్వాతివాడు

సాంబ నిఘంటువు :- ఇది కస్తూరిరంగకవిచే రచింప బడినది ఇతడీగ్రంథమును గణపవరపు వేంకటకవి ప్రణీత మైన వేంకటేశాంధ్రమును జూచి రచించి యుండుననని విమర్శకుల యభిప్రాయము ఆంధ్రనామ సంగ్రహము వందువలెనే దీనియందును దేవ, మానవ, స్థావర, తిర్యక్, నానార్థవర్గులు కలవు కాని వేంకటేశాంధ్రమువలె ఇది ప్రౌఢముకాదు ఆంధ్రనామ సంగ్రహము, ఆంధ్రనామ శేషము, సాంబనిఘంటువు నను నీ మూడును ఎక్కువ ప్రచారమును పొందిన నిఘంటుత్రయము ఇవి మూడును కలిపియే ముద్రితములగుచున్నవి పైడిపాటి లక్ష్మణకవి ఆంధ్రనామ సంగ్రహమునేకాక "ఆంధ్ర రత్నాకరము" అను మరియొక నిఘంటువును పైతము రచించినాడు ఆదియు పద్యాత్మకమే గణపవరపు వేంకటకవిచే రచింప బడిన "వేంకటేశాంధ్రము" సాంబనిఘంటువుకన్న విపు లము, ప్రౌఢము, సలక్షణమునైయున్నది ఇతడు "దేశీ యాంధ్ర నిఘంటువు" అను మరియొక నిఘంటువును గూడ రచించెను పూసపాటి వీరపరాజు "ఆంధ్రపదా కరము" అను నొక పద్యాత్మక నిఘంటువును రచించెను ప్రెగడపువారి కందము లొకకాలమున నిఘంటుస్థాన మునకు ఉపయోగించునవియై ప్రచారమునందుండినవి కొడవప్పసీసములు నయితము తెనుగుపదముల నెరుక పరచునవియై యొకనాడాంధ్రుల జిహ్వారంగమున తాండ వించెను నుదురుపాటి వేంకటకవి రచించిన "ఆంధ్ర భాషార్ణవము" ఉత్తమమైన ప్రాచీనాంధ్ర నిఘంటువు దీనికి అకారాది క్రమములో పట్టిక తయారుచేసినచో ఎక్కువగా ఉపయోగపడగలదు ఇది అమరకోశ పద్ధతిలో రచింపబడినది మన పూర్వులు పద్యాత్మక ములుగా రచించిన నిఘంటువులలో ఇంతవరకు పేర్కొ న్నవి మనకు లభించినవి వీటిలో ముద్రితములు, అము ద్రితములును గలవు ఇక మనకు లభింపక ఎన్ని కాల గర్భమున గలిసిపోయెనో తెలియదు. [illegible] నిఘంటువు

అన్నియును పర్యాయశబ్దములై. పర్యాయపదములను మాత్రమే తెలుపుచున్నవి

ఈ కాలమున ఆంగ్లనిఘంటు పద్ధతి తెలుగునందును అనుసరింపబడుటచేత ప్రాచీనాంధ్ర నిఘంటువులను చదువు వారు బహుస్వల్ప సంఖ్యాకులు నవీనపద్ధతికి మార్గదర్శక మైన మొట్టమొదటి తెలుగు నిఘంటువును విలియంబ్రౌను అను నతడు 1807 లో "A Vocabulary of Gentoo and Telugu" అను పేరుతో ప్రకటించెను అకారాది వర్ణక్రమమున వెల్వడిన తెలుగు - ఇంగ్లీషు నిఘంటువులలో ఇదియే మొదటిది అవాడు తెలుగుదేశములో వ్యవహారమునందున్న పెక్కు శబ్దములు అనగా తెలుగు వారు సాధారణముగా ఇంటను, బయటను వాడుక చేసెడి పదములేకాక కోర్టుకచ్చేరీలలో వ్యవహారరీతిగా వాడుకొనెడి పదములుకూడ ఇందున్నవి మరియు ఉప యోగ సరణి ఎక్కువ స్పష్టముగా తెలియచేయబడినది ఇందు "అ" "ఆ" లతోగల పదముల తరువాత కకారముతోగల పదములే యున్నవి ఇ, ఈ, ఎ, ఏ లతో మొదలవలసిన పదములు యి, యీ, యె యే లతోను, ఒ, ఓ, ఉ, ఊ లతో మొదలవలసిన పదములు వు, వూ, వొ, వో లతోను, ఋకారముతో మొదలవలసినవి, రుకారముతోను ఆయా స్థలములందున్నవి ఇది వ్యవహారము నందలి ఉచ్చారణ పద్ధతిని అనుసరించియున్నది

ఈ విలియంబ్రౌను నిఘంటువు వెనువెంటనే ఎ డి కాంబెల్ రచించిన ఇంకొక 'తెలుగు-ఇంగ్లీషు' నిఘంటువు 1810 ప్రాంతమున వెల్వడినది ఇదికూడ అంతగా చెప్పదగిన సమగ్రనిఘంటువు కాదు ఇవి తెలుగు నభ్యసింపదలచిన ఆంగ్ల విద్యావంతులకుమాత్రము ఉపయోగ పడును ఇంగ్లీషురాని తెలుగువారి కుపయోగపడునట్లుగా 'తెలుగు-తెలుగు' నిఘంటువును అకారాదిగా మొట్ట మొదట రచించినవాడు మామిడి వెంకయ్య ఇతని 'ఆంధ్రదీపిక' 1848 లో ముద్రితమయినను 1816లోనే రచింపబడినదట. (ఉ) చుండూరి రంగనాయకులుశ్రేష్ఠి రచించిన 'ఆంధ్రదీపిక' మరియొకటి గలదు ఇది శాలి వాహన శకము 1771 లో అనగా క్రీ శ 1849 లో ముద్రితమయినది ఇవి రెండును భిన్నము లగునో, కావో తెలియదు

ఈ నిఘంటువుల పిమ్మట సి పి బ్రౌను నిఘంటువులు ప్రకటితములయినవి (1852-54) ఇతడు పై ఇద్దరు పాశ్చాత్యులకంటె ఎక్కువవిద్యాధికుడు తెలుగుభాషలో అపారమయిన కృషిచేసిన పండితుడు పెక్కురు పండితుల సాహాయ్యముతో అతడు 'ఇంగ్లీషు-తెలుగు', తెలుగు ఇంగ్లీషు' అను రెండు పెద్దనిఘంటువులను ప్రకటించెను అంతేకాని తెనుగుభాషయందు వ్యవహారములోనున్న హిందూస్థానీ, ఆంగ్లము, తమిళము, మరాఠీ మొదలగు భాషలకు చెందిన పదములను కూర్చి, మిశ్ర నిఘంటువను పేర ఇంకొక నిఘంటువునుకూడ రచించెను

తెలుగు-ఇంగ్లీషు నిఘంటువునందు తెలుగు పదము లకు ఆంగ్లార్థములేకాక, తెలుగు అర్థములుకూడ ఒసగ బడినవి శబ్దార్థములను స్పష్టముచేసెడి లోకోక్తులను పూర్వకవి ప్రయోగ విశేషములను చక్కగా వివ రించెను ఇట్లు ఈ నిఘంటువును రచించి సి పి బ్రౌను ఆంధ్రభాషకు మహోపకార మొనర్చినాడు ఈ నిఘంటువే తరువాతి ఆంధ్ర నిఘంటువుల కెంతేని ఉపయోగ పడినదనుటలో అతిశయోక్తి లేదు అంతేకాక బూజుపట్టి చెదలపాలగుచున్న పెక్కు ప్రాచీనాంధ్ర గ్రంథములను ప్రకటించిన ఖ్యాతియును బ్రౌనుకే దక్కినది

చిన్నయసూరి నిఘంటువు: పై నిఘంటువులలోని దోషములను తొలగించి పండితాదరణ పాత్రమయిన సమ గ్రాంధ్ర నిఘంటువును సమర్థతతో రచించుటకు పరవస్తు చిన్నయసూరి సమర్థుడైను కాని, పదములయొక్క పట్టికను తయారుచేయువరకే చిన్నయసూరిజీవించియుండెను ప్రతి పదమునకును, ప్రతియర్థమునకును నిర్ధారకము లయిన ప్రయోగములను మాత్రమే ఇతడు సేకరించు టకు మొదలుపెట్టెను శబ్దస్వరూప నిర్ణయమునకుకూడ్పుడు యతిప్రాసాదులందు కాదబడిన ప్రయోగములనే సూరి గ్రహించెను ఈ ఉత్తమ నిఘంటువు పూర్తియైయున్నచో ఆంధ్రభాషకు మహోపకారము జరిగియుండెడిది

శబ్దరత్నాకరము (ఉ) బహుజనపల్లి సీతారామా చార్యులుగారు దీనిని 1885లో ప్రకటించిరి. చిన్నయ సూరి నిఘంటువుయొక్క మహాప్రారంభమునుగాంచి అది పరిపూర్తి యగుటకు బహుకాలము చెల్లుననియు, పరి పూర్తి అయినను అందు తెనుగుపదములు మాత్రమే

చేర్పబడియుండుటచేతను విద్యార్థుల సహాయార్థము కారి యుపయోగమునకు చాలునంతటిదిగాను, అల్పావిరుద్ధము గాను ఉండునట్లు తెనుగుపదములతోగూడ తద్భవేతరము లయిన సంస్కృత పదములను చేర్చి అకారాదిగా ఈ నిఘంటువును రచించుచున్నట్లు వారే పేర్కొనిరి ఇంతకు పూర్వమందున్న సర్వాంధ్ర నిఘంటువులను వీరికి ఉప యోగపడినవి ప్రామాణికమును, సంపూర్ణమును అయిన ఆంధ్రనిఘంటువు ఇప్పటికిని ఇది యొక్కటియే

వైకృతదీపిక : ఇదికూడ శ్రీ బహుజనపల్లి సీతా రామాచార్య కృతమే ఇది క్రీ శ 1900 లో మూడవ ముద్రణము పొందినది ఇందు అకారాది క్రమములో నున్న 2,400 వికృతిపదములకు అర్థములును, అద్య ప్రకృతులగు సంస్కృత పదములును వ్రాయబడినవి

శబ్దరత్నాకరముకూడ సమగ్రముకాదనియు ఇంకను తెనుగు శబ్దములును, అవసరమైన సంస్కృత శబ్దములును మిగిలియున్నవనియు శ్రీ వీరేశలింగము పంతులు మున్నగువారు తలచిరి ఇట్టి తలంపుతోనే శబ్దరత్నాక రము తరువాత మరికొన్ని నిఘంటువులు చిన్నవియును, పెద్దవియును బయలుదేరినవి

ఆంధ్రవాచస్పత్యము కొట్ర శ్యామలకామశాస్త్రిగారు ఈ నిఘంటువును రచించి ప్రకటించిరి (1934-1940 మధ్య) పర్యాయ పదాత్మక పద్యరూప నిఘంటువులు, నానార్థ నిఘంటువులు, అకారాది శబ్దక్రమముతో రచింపబడిన ఆధునికనిఘంటువులును ప్రత్యేక మొక్కొక్క గుణము కలవగుటచేత ఆగుణములన్నియు గలిసివచ్చు నట్లును, విశేషార్థములు, వ్యుత్పత్తులు తెలియునట్లును ఇది రచింపబడినది ఇది ఆధునికపద్ధతిలో నున్న సమగ్ర నిఘంటువు

సూర్యరాయాంధ్ర నిఘంటువు 1911 వ సంవత్సర ప్రాంతమున స్థాపితమైన ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్తు ఆధ్వర్య వమునను, శ్రీ పీఠికాధీశుని ఔదార్యముతోను ఈ నిఘంటునిర్మాణము ప్రారంభమైనది ఆంధ్రదేశమునందలి అనేక సుప్రసిద్ధపండితుల దీర్ఘకాల విశేష పరిశ్రమకు ఫలితముగా 1936 44 మధ్య ఈ నిఘంటు సంపుటములు నాల్గు ప్రకటితములైనవి 'అ' మొదలు 'ప్రస్థిమాలి' అను పదము వరకును ఇది ముద్రితమైనది ఇది పూర్తి యగుటకు ఇంకను మూడు సంపుటములు ప్రకటితములు కావలసియున్నవి

ఇది చాల శాస్త్రీయమగు పద్ధతిలో విర్మితమైన నిఘంటువు వీలైనంతవరకు సమానార్థకములగు తమి ళము, కన్నడము మొదలగు భాషాపదములుకూడ నొసగబడినవి ఒకే పదమునకుగల భిన్నార్థములను వివ రించుచు ప్రయోగములు ఉదాహృతములైనవి జయంతి రామయ్య పంతులుగారు దీనికి సంపాదకులు పిమ్మట డాక్టరు గిడుగు సీతాపతిగారు సంపాదకత్వమును వహించిరి

వావిళ్ళ నిఘంటువు - సూర్యరాయాంధ్ర నిఘంటువు పెక్కుసంపుటములలో నుండుటచేత అందరకును అందు బాటులో నుండవలెననెడి ఉద్దేశముతో వావిళ్ళసంస్థవారు దీనిని ప్రకటించుటకు పూనుకొనిరి ఆదిలో దీనిని రెండు సంపుటములుగా ముద్రింప దలపెట్టిరి, కాని ఇప్పటికే ఇది మూడుసంపుటములుగా ముద్రితమైనది ఇందుకూడ 'అ' మొదలు 'ప్రస్థిమాలి' వరకు మాత్రమే పదములుకలవు ఇది ఇంకను రెండు సంపుటములైనను పట్టును సూర్య రాయాంధ్ర నిఘంటు పద్ధతియే ఇందును అనుసరింపబడి నది అందులేని కొన్ని క్రొత్తపదములుకూడ ఇందుగలవు అకారాది "ఇంచు" వరకును ఈ నిఘంటువును శ్రీ శ్రీపాద లక్ష్మీపతిశాస్త్రిగారు రచించిరి వారు పరమపదించుటచేత శ్రీ బులుసు వేంకటేశ్వర్లుగారు దీనిని పూర్తిచేసిరి

లక్ష్మీనారాయణీయము - దీనిని శ్రీ కొట్ర లక్ష్మీనారా యణశాస్త్రిగారు రచించిరి (1907 లో ప్రకటితము) ఇది శుద్ధాంధ్రపద నిఘంటువు ఇందు అచ్చతెలుగు పద ములకుమాత్ర మర్థములు వ్రాయబడినవి అచ్చతెలుగు పదముల కర్థము నెరుగగోరువారికిని, అచ్చతెలుగుపదము లేవియో తెలిసికొనదలచిన వారికిని ఇది యుపయో గించును ఇదియు ఆధునికపద్ధతి నిఘంటువే

ఆంధ్రపద పారిజాతము ఇది అకారాదిగా ప్రయోగ సహితముగ వ్రాయబడిన శుద్ధాంధ్రపద నిఘంటువు దీనిని శ్రీ టేకుమళ్ల ? జగన్నాథకవి, శ్రీ గురుజాడ శ్రీరామమూర్తిగారలు రచించిరి, వారి మిత్రులగు పిడుగు సుబ్బరామయ్య, మరికొందరుపండితులు దీనిని పరిష్కరించి 1888 లో ప్రకటించిరి

శబ్దార్థచంద్రిక - మహాకాళి సుబ్బారాయ రచితము (1906 ప్రాంతము) శబ్దరత్నాకరమునలేని కొన్ని శబ్దము లీ నిఘంటువున గలవు ఇందు చక్కని యర్థము లీయబడినవి ఇది విద్యార్థులకు మిక్కిలి ఉపయుక్తము

శబ్దార్థచింతామణి - హైదరాబాదు రాష్ట్రవాసియైన కాటికొండ తిమ్మారెడ్డి దేశాయి దీనిని రచించెను క్రీ శ 1906 లో ఇది ముద్రితమైనది ప్రతిపదమునకును సులభమైన తెలుగర్థము, దానితోపాటు ఉర్దుపదము దీనియందుండును తెలుగుపదములకు ఉర్దుపదముల తెలుగని ఆంధ్రుల ఉపయోగార్థ మీ నిఘంటువు రచింపబడినది ఉదాహరణము

"అంతరాయము - విఘ్నము - ఖలల్

అందకత్తె - సౌందర్యవతి - హసీనా"

ఇట్లే గ్రంథమంతయు అకారాదిక్రమముతో నున్నది

శంకరనారాయణ నిఘంటువు :- ఇది ఇంగ్లీషు పదములకు తెలుగర్థములను దెలుపు నిఘంటువులలో బహుళ ప్రచారమును పొందిన ఉత్తమనిఘంటువు తెలుగు పదములకు ఆంగ్లార్థముల నొసగెడి నిఘంటువునుకూడ వీరు రచించిరి

ఉర్దూ తెలుగు నిఘంటువు - హైదరాబాదు వాస్తవ్యులయిన శ్రీ బతంరాజు కొండలరావుగారు ఈ నిఘంటువును వ్రాసిరి. ఇంగ్లీషుకు శంకరనారాయణ నిఘంటువు వలెనే, ఉర్దుపదముల అర్థము నెరుగగోరిన ఆంధ్రుల కిది మిక్కిలి ఉపయోగకరమైన నిఘంటువు

పారిభాషిక పదకోశములు - శ్రీ తిరుమల వేంకట రంగాచార్యులుగారు పదములను సేకరింపగా శ్రీ కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావుగారీనిఘంటువును ప్రకటించిరి ఆంగ్లమునందలి వివిధశాస్త్రములకు సంబంధించిన ఇంగ్లీషు పదములకు తెలుగర్థము లీయబడినవి దిగవల్లి వెంకట శివరావుగారును ఒక పారిభాషికపద నిఘంటువును వ్రాసిరి ఇందు వ్యవహారకోశము, శాస్త్రపరిభాష అను రెండుభాగములు కలవు

విద్యార్థి కల్పతరువు - శ్రీ ముసునూరి వేంకటశాస్త్రిగారు దీనిని రచించిరి (1936 ప్రాంతమున) దీనికి వారే 'ఆంధ్రభాషా విషయ సర్వస్వము' అను పేరిడిరి ఇది అతిశయోక్తి కాదు. ఇది ఆంధ్ర విద్యార్థిలోకమునకు అత్యంతోపకారి యగుటయే కాక పండితులకును సహాయకారి కాగలదు శ్రీ శాస్త్రిగారు 'శబ్దార్థదీపిక' అను మరొక తెలుగు - తెలుగు నిఘంటువును కూర్చిరి (1956) దీనిలో శబ్దముల రూపాంతరములును వివిధార్థములును, పర్యాయ పదములును, ఇయ్యబడుటయేగాక సంస్కృత న్యాయములు కూడ విశేషముగా చేర్పబడి సులభరీతిని అర్థవివరణము గావింపబడెను

పంచభాషి - కెంటాల వెంకట సుబ్బారావుగారు దీనిని రచించిరి ఒక తెలుగుపదమును గ్రహించి దానికి సరియైన కన్నడము, తమిళము, హిందూస్తానీ, ఇంగ్లీషు పదములు చేర్పబడినవి ఐదుభాషలు ఒకేసారి నేర్చుకొనుటకు ఉపయోగించునట్టి చిన్న నిఘంటువు దీని రెండవ భాగమున ఇదేవిధముగా వాక్యములుపైత మైదుభాషలలో నీయబడినవి ఇట్టిదే "పద్యాపామంజరి" యును కలదు దీనిని వెస్టువార్డు అండ్ కంపెనీవారు ప్రచురించిరి పై ఐదుభాషలకు తోడు మరాఠీ భాషాపదములు కూడ ఇందున్నవి,

గెలిటి తెలుగు నిఘంటువు అసిస్టెంటుకలెక్టర్లు, యువ కోద్యోగులు, మిషనరీలు, వ్యాపారస్థులు మొదలగువారి ఉపయోగార్థ మిది శ్రీ ఎ గెలిటి అను సివిలుసర్వీసు ఉద్యోగిచేత రచింపబడినది (1938) ఇందు తెలుగు పదములకు ఆంగ్లార్థము లీయబడినవి తెలుగుపదములు రోమను లిపిలో వ్రాయబడుటయు వ్యవహారమునందు లేని పదములను విడిచివేయుటయు ఇందలి విశేషములు

తెలుగు సామెతలు దీనిని కెప్టెన్ కార్ అనునతడు రచించెను 1185 తెలుగు సామెతలను అకారాదిగా కూర్చి, వాటిని ఆంగ్లమున వివరించియున్నాడు తెలుగు సామెతలకు సమానార్థకములయిన లాటిన్, రోమన్ మొదలగు భాషలయందలి సామెతలనుకూడ తరచుగా పేర్కొనెను గ్రంథాంతమున 82 సంస్కృత న్యాయములను గూడ ఆంగ్లమున వివరించియున్నాడు సంస్కృత న్యాయములనుగూర్చి డాక్టరు చిలుకూరి నారాయణరావుగారు ఒక గ్రంథమును; కూచిభొట్ల నరసింహశాస్త్రి, ఘట్టి లక్ష్మీనరసింహశాస్త్రి కలిసి ఒక గ్రంథమును ప్రకటించినారు తెలుగు సామెతలను తెలుగునందే వివరించుచు శ్రీ మారేపల్లి రామచంద్రశాస్త్రి యొక్క చిన్న

గ్రంథమును, శ్రీ శాశం కృష్ణారావు మరియొక గ్రంథమును ప్రకటించియున్నారు.

ఆంధ్రవిజ్ఞానసర్వస్వములు - ఇవికూడ నిఘంటువుల వంటివే అయినను విషయవిస్తృతివిశిష్టి వీటిని ప్రత్యేకముగా గ్రహింపవలసియున్నది పాశ్చాత్యదేశములందలి విజ్ఞానసర్వస్వములు (Encyclopaedias) ఈజాతి గ్రంథములకు మార్గదర్శకములైనవి

ఆంధ్రవిజ్ఞాన సర్వస్వము - ఆంధ్రవాఙ్మయములో ఇది మొట్టమొదటి విజ్ఞానసర్వస్వము శ్రీ కొమర్రాజు వేంకటలక్ష్మణరావుగారు, వారిమిత్రులును కలిసి దీనిని రచింప ప్రయత్నించిరి ప్రథమసంపుటము 1915 లోను, ద్వితీయ, తృతీయ సంపుటములు 1916-17 లలోను ప్రకటితములైనవి ఈమూడు సంపుటములందును 'అ' నుండి 'అహోబలపండితీయము' వరకును అకారాదిక్రమణికలోగల పదములకు సంబంధించిన వ్యాసములుకలవు. వాఙ్మయసంపుటమును ఆంధ్రసంపుటముగ ప్రకటింప ప్రయత్నము చేయుచుండగా, 1923 లో లక్ష్మణరావుగారు చనిపోయిరి అంతటితో ఈ మహత్తరకార్య మాగిపోయినది దీనిని పునరుద్ధరింపవలెనను తలంపుతో, ప్రథమ ముద్రణప్రతులు శీఘ్రకాలమునకే అలభ్యములగుటచే, శ్రీ కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావుగారు ఈమూడు సంపుటములను రెండుగా భాగించి నూతనాంశములనచేకములచేర్చి రెండుసంపుటములుగా 1932, 1934 లలో ప్రకటించిరి పిమ్మట నాగేశ్వరరావుగారి మరణముతో ఈ ద్వితీయ ప్రయత్నము నిలిచిపోయినది విశ్వవిజ్ఞానమును భారతీయ దృక్పథమునుండి సందర్శించి వివరించుటయే దీనిలక్ష్యము ఇది అసమగ్రమైనను ఉన్నంతలో ఆంధ్రులకు కల్పవృక్షము వంటిది

పురాణనామచంద్రిక దీనిని రచించినవారు ఎనమండ్రం వేంకటరామయ్యగారు ఇది ప్రాచీన ఆంధ్రగ్రంథ పఠనమందు అభిరుచిగల విద్యార్థులకును, ఉపాధ్యాయులకును తోడ్పడుటకు ఉద్దిష్టమైనది ఇందు హిందువుల దేవతలు, సిద్ధపురుషులు, రాజులు, తీర్థయాత్రాస్థలములు, పర్వతనములు మున్నగువాటిని గురించిన విశేషములు వివరింపబడినవి పురాణములందలి ప్రధాన పురుషుల వంశవృక్షములుకూడ అనుబంధముగ ఇందు చేర్పబడినవి ఇందలి విషయము సమగ్రము గాకున్నను ప్రాచీన గ్రంథములను చదువువారికి మిక్కిలి ఉపకరించునదిగా నున్నది దేవతలు, ఋషులు, రాజులు, కవులు, దేశములు, పట్టణములు, నదులు, గ్రంథములు, మతాచార వ్యావహారిక పదములు మున్నగునవి ఇందు అకారాదిక్రమమున కానవచ్చును పురాణగాథలను వివరించు గ్రంథములలో ఇది మిక్కిలి ప్రాచీనమయినదనవచ్చును (సం క్రీ శ. 1879)

పూర్వగాథాలహరి దీనిని శ్రీ వేమూరి శ్రీనివాసరావుగారు రచించిరి దీని రచన 1917 లో ప్రారంభమయినది ఇది 1926 నాటికి పూర్తియై ముద్రితమైనది ప్రారంభమునుండి అంతమువరకును అనన్యసహాయులై, పదునెనిమిది పురాణములందును, రామాయణ భారతాది కావ్యేతిహాసములందును గల కథల సారాంశములను సేకరించి అకారాది క్రమములో ఆయానామములక్రింద వివరించియున్నారు ఇది మిక్కిలి ఉపయోగకరమైన గ్రంథము

ఆంధ్ర విజ్ఞానము :- 'దేవిడి' జమీందారైన శ్రీ ప్రసాద భూపాలుడు దీనిని ఏడు సంపుటములుగా రచించెను దీనిముద్రణము 1938 లో ప్రారంభమై 1941 లో పూర్తియైనది విజ్ఞాన సర్వస్వములు సాధారణముగా పలువురు మేధావులచేరచింపబడి, ఒక వ్యక్తిచేత క్రోడీకరింపబడును కాని ఇది శ్రీ ప్రసాదభూపాలుని ఒక్క చేతిమీదుగానే అదినుండి అంతమువరకును వ్రాయబడి సంపుటీకరింపబడినది ఇట్లు విశ్వతోముఖ విజ్ఞానమయ మగు గ్రంథరాజమును ఒకవ్యక్తి రచించి పూర్తిచేయుట అత్యంత విశిష్ట విషయము మనకున్న విజ్ఞాన సర్వస్వములలో ఇప్పటికి సంపూర్ణమైనది ఇది యొక్కటియే

ఆంధ్రసర్వస్వము :- దీనికి శ్రీ మాగంటి బాపినీడుగారు సంపాదకులు ఆంధ్రదేశమునకును, ఆంధ్రులకును సంబంధించిన అన్ని విషయములను అందించుటకు చేసిన ప్రథమప్రయత్నమిది (1943)

తెలుగు విజ్ఞాన సర్వస్వము - 'తెలుగుభాషా సమితి' (మద్రాసు) వారి ఆధ్వర్యవమున ఈ తెలుగు విజ్ఞాన సర్వస్వము రచింపబడుచున్నది ఇప్పటికి సంపుటములు — (1) చరిత్ర - రాజనీతి 1954, (2) భౌతిక - రసాయనిక శాస్త్రములు (1955) అనునవి ప్రకటితములైనవి

సాధారణముగా విజ్ఞాన సర్వస్వములు అకారాది క్రమములో రచింపబడును కాని విషయానుక్రమణికను బట్టి విజ్ఞానసర్వస్వ రచన సాగించి, ఒకటితర్వాత ఒకటిగా పంద్రెండు సంపుటములలో ఎల్ల గ్రంథమును ఇమిడ్చి ప్రకటించుటకు సమితివారుపూనుకొన్నారు ప్రతిసంపుట మందును మొదటి రెండు మూడు వందల పుటలలోను ఆ సంపుటమునకు చెందిన విషయమును ఆమూలాగ్రము సంక్షిప్తముగా తెలియజేసి తక్కిన గ్రంథమందు ఆవిషయ మందలి అంశములను సంప్రదాయ సిద్ధమైన విజ్ఞానసర్వస్వ రచనావిధానమును అనుసరించి, నిఘంటువులోని పద ములవలె అకారాది క్రమమును పొందుపరచి వివరించి వారు అందుచేత ఒక్కొక్క సంపుటి ఒక్కొక్క పెద్ద విషయమునకు సంబంధించిన విజ్ఞాన సర్వస్వముగా తయా రగు చున్నది ఈ విధానమువలన ఎవరి కేవిషయమందు అభిరుచియుండునో, వారా విషయమునకు సంబంధించిన సంపుటమును చదువుకొనుటకు సౌకర్య మేర్పడు చున్నది

ప్రపంచదర్శిని . దీనినే **Andhra Directory and year book** అందురు ప్రతిసంవత్సరమును సంవత్సరాదికి నూతన ముద్రణము వెలువడుచున్నది ప్రఖ్యాత ప్రపంచ విషయములు, ముఖ్యముగా భారతదేశ విషయములు విషయానుక్రమణికలో వివరింపబడుచుండును ఏ సంవత్స రమున కాసంవత్సరము మాత్ర విశేషములిందు చేర్చ బడుచుండును

ఆంధ్రదర్శిని :- ఆంధ్ర రాష్ట్రావతరణానంతరము ఆంధ్రదేశమునుగూర్చిన సమగ్ర సమాచారమును సేర్చి కూర్చి ఆంధ్రప్రజల కందించుట తన కర్తవ్యముగా ఎంచి దీని ప్రచురణమునకు విశాలాంధ్ర ప్రచురణాలయము (బెజవాడ) పూనుకొన్నది (ఏప్రిలు 1954)

కే వ శా

ఆంధ్రలిపి పరిణామము .- 'లిపి' అను పదము నకు తెనుగున వ్రాత అని అర్థము వ్రాయు ధాతువునకు కృదంతరూపమే "వ్రాత" వ్రాయు అనుదానికి 'వ్రా' అనునది మూలరూపము ఇదివరై అను ద్రవిడధాతువు నుండి పుట్టినది కావుననే ప్రాచీనభాషయగు తమిళమున 'వరై' అనియు, కన్నడమున 'బరె' యనియు, మల యాళమున 'వరె' అనియు, దీనికి రూపములుగలవు వీటిలో కన్నడమున గల బరె అనునది తెలుగున నేటికిని వ్యవహారమున నున్నది 'నీ కై దు బర్లు వచ్చినవా ?' అని ప్రశ్నించుట పరిపాటియై యున్నది

'వరై' అను మూలద్రవిడధాతువు తెలుగున 'వ్రా' అయినది దానికి కేయి ప్రకృతులవలె బహువచన ప్రత్యయము 'లు' చేర్పగా వ్రాలు అయినది వ్రాత మూలమున భాషలోనున్న, అక్షరముల స్వరూపము మనకు గోచరమగును కాబట్టి వ్రాలు అనగా అక్షరములు అను సంజ్ఞ యేర్పడినది

నేటి తెలుగు భాషలోని అక్షరములన్నియు గుండ్ర దనము గలిగి అన్నియును హెచ్చుతగ్గులులేక సొగసైనవిగా నుండి వ్రాతలో ముచ్చట గూర్చుచుండును తెలుగు లిపిని చూచుటతోడనే యొకరకమునకు చెందిన ముత్యము లేకమాత్రమున కూర్పబడినట్లు మనోహరముగా నుండును తెలుగు వ్రాతను మన పూర్వులొక కళగా పరిగణించిరి దానిని తీర్చి దిద్దుటకు వారెంతయో పరిశ్రమ చేసిరి వారి దృష్టిలో మనోహరములైన ఊహలను దాచుటకు తెలుగక్షరములు బంగారపు బరిణెలవంటివి కావుననే గుండ్రకత్తుగా వాటిని మలచిరి ఈ అక్షర స్వరూపమునకు తగినట్లే తెలుగుభాషయు మాధుర్య గుణమున మన్నన కెక్కినది అక్షరముల తీరు, భాష యొక్క తీయదనము అవినాభావసంబంధము గలిగిన వగుటచే తెనుగు తీరు తీయములు గల భాషయైనది "తీరును తీయముంగలుగు తేట తెనుంగను" వ్రాల పూలతో తెలుగు తల్లిని కవులు పూజించిరి తీయదనము గలిగియుండుటచే వీనులకు విందు తీరుదనము గలిగి యుండుటచే కనులకు పండుగ ఇట్లు శ్రోత్రేంద్రియ, నేత్రేంద్రియములకు ఏకకాలమున నానంద మొదవించునది తెనుగుభాష

మనోహరమగు తెలుగులిపినిగూర్చి ప్రాచీనకాలము నుండియు కవులు విశేషముగ ప్రశంసించియున్నారు

ఉ వ్రాలిలిగోళ గనుంగొనుము

వన్నియమీఱగ వ్రాల కేమి వా

వ్రాలు మథారసాలు కవి

రాజుల కెల్ల మనోహరాలు వ

ధ్రాలు శిరోవృత్తి విమల
    ధారు కుచాగ్ర సరాలుఁ జూడఁ జ
ధ్రాలు మిటారి మోహన క
    రాలు మతింపఁ దరంబె యేరికిన్   చాటువు

సీ అణిముత్తెముల బోయగము మించిన వ్రాలు
    వరుసతో నిరుగేల వ్రాయనేర్చె
        ఆక్కన - విక్రమార్క చరిత్ర
        (పెద్దనమంత్రిఁగూర్చి చెప్పినది)

సీ అణిముత్తెంబులై యవరంబ మువ్వలై
    కనుపట్టు వ్రాల చొక్కపు మెఱుంగు
        (మించుపల్లి - తెలుఁగు పొలుపు)

సీ వస్త్రవస్త్రువయును .
    వృద్ధి ప్రియంబున విశదగతియు

గీ గీలు కొన వ్రాయనంబులు వ్రాయ వ్రాయఁ
గొంకు కొనరులు చేతవ్వ గొనకయుండు
లలిత ముక్తా ఫలాకార విలసనమున.

పాండు 172

అని రామకృష్ణకవి వేదాద్రిమంత్రి లేఖన నైపుణ్యమును ప్రస్తావించినాడు

ఇట్టి గుండ్రమైన స్వరూపమును దాల్చిన తెలుగులిపి చరిత్రను పరిశీలించినచో నది తొలుత చతురస్రముగా ననగా నేటి దేవనాగర లిపివలె నలుచదరముగా నుండిన ప్రాతనుండి పరిణామము చెందిన దని తెలియును కాని ఈ సందర్భమున మొదట 'లిపి' 'వర్ణము' 'అక్షరము' అనువాటి రూప నిష్పత్తులను గూర్చి తెలిసికొనుట అప్రస్తుతము కాదు

లిపి - "లిఖితాక్షర సంస్థానే లిపిర్లిఖి రుభేస్త్రియా" అని యమరము (ద్వి కాం క్షత్రవర్గము 16) దీని తెలుగు వ్యాఖ్యలో నిట్లున్నది - ఇచ్చట లిఖితం అక్షర సంస్థానం అని విభాగించి ఈ నాలుగుశబ్దములు లిపికి పేళ్ళని కొందరు లిఖితాక్షర విన్యాసే అనుపాఠమునందు, లిఖితా, లిపిః, లిఖిః - ఈ మూడును వ్రాతపేళ్లు లివ్యతేఽన యాపత్రం లిపిః లిఖిశ్చ - ఇ సీ లిపి, ఉనదేశో దీనికత పత్రము వ్రాయబడునది గనుక లిపి, పా లిపీ లిబి ఈ నీ 1 2 వ్రాయబడిన అక్షరముల యాకారము పేళ్లు (వ్రాఁత)

వర్ణము - వర్ణో ద్విజాదౌ శుక్లాదౌ స్తుతౌ వర్ణంతు వాక్షరే.

(శ్ర కా శా వ 49)

వర్ణ్యతే వర్ణయతి చ వర్ణం వర్ణస్తుతౌ; కొనియాడ బడునది 'కొనియాడునది గనుక వర్ణము'

"వర్ణస్తాం విశేషేస్యాద్ బ్రహ్మచర్యే విశేషతే, వలే వసే కుథాయాంచ" ఇతి శేషః

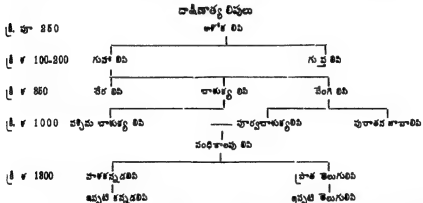
అక్షరము - "అక్షరంతు మోక్షేఽపి" (శ్ర కా శా వ 4188) మోక్షమునకును, అవిశబ్దమువలన కకారాది వర్ణములకును పరబ్రహ్మమునకును పేరు "నక్షర తీత్యక్షరం" క్షర సంరక్షణే చెడనిది గనుక అక్షరము "వర్ణే బ్రహ్మణ్యక్షరం స్యాత్" ఇతి శేషః

పైవాటి వివరణము నీ క్రింద పొందుపరచుచున్నాను ధ్వని 'క్షరము' నశించునది లిపి అక్షరము స్థిరముగ నుండునది ధ్వని అవర్ణము, లిపి వర్ణము ఇట్లు లిపినిబట్టియే, లిపి వచ్చినతరువాతనే 'అక్షర' 'లిపి' శబ్దములు భాషలోనికి వచ్చినవని ఇట్లని మొదట లిపిసూచకములు తరువాత సాహచర్యమునచే ధ్వనిసూచకములు కూడనయ్యెను మొదట అవర్ణమనగా అకారపువన్నె (రంగుతో వ్రాయబడిన ప్రతిమ) యని యర్థము తరువాత నది అకార ధ్వనిని కూడ సూచింపదొడగెను. వర్ణపదము సంస్కృత భాషయందు 'రంగు' అను వర్ణముగలది అది క్రమముగా జాతివాచకము, అక్షరవాచకము నయ్యెను కొందరు ఎర్రగను, కొందరు నల్లగను ఉండగా వారిని వేరువేరు జాతులుగా నేర్పరచినందున 'వర్ణ' పదమునకు జాత్యర్థము సంప్రాప్తమయ్యెను అక్షరములు నల్లిరంగుతో వ్రాయుట వలన వానికి వర్ణనామము వచ్చెను లిపివాచకమైన వర్ణపదమునకు వేరు వ్యుత్పత్తిలేదు మొదట వ్రాసెడు వాటికి వర్ణములనియు, చెక్కెడువాటికి అక్షరములనియు పేర్లు నేర్పడియుండును క్రమముగా నవి సమానార్థకములై లిపితోపాటు ధ్వనినిగూడ బోధింపదొడగెను. లిపి పుట్టుటకు పూర్వము భాషయందు ధ్వని సూచకవర్ణము లెట్లు వ్యవహృతము లగుచుండె ననిన, స్వరములు అన్న పద మీయర్థమున వాడబడుచుండె ననుట సమంజసము తరువాతికాలమున నీ పదము అచ్ పర్యాయమైనది కాని సంగీతశాస్త్రమున స్వరము అను పదము, కేవలము

ధ్వని పరముగనే యుపయుక్తమగుచున్నది దీనినిబట్టి వర్ణాంతర శబ్దములు ఏనాడు భాషలోనికి వచ్చినవో ఆ నాటికి కొంతకాలమునకు పూర్వముననే ఆ భాష గల దేశమునందు లిపి యుండియుండు ననుట స్పష్టము

లిపిచరిత్రమునుబట్టి చూడగా మనదేశములో స్థూలముగా రెండువిధములగులిపులు తెలిసినవని చెప్పవచ్చును ఒకటి- ఖరోష్ఠి లిపి ఇది కుడివైపునుండి యెడమవైపునకు వ్రాయబడును. రెండవది- బ్రాహ్మీ లిపి ఇది యెడమవైపునుండి కుడివైపునకు వ్రాయబడును ఈ రెండింటిలో బ్రాహ్మీలిపియే మనదేశమున బాగుగా వ్యాపించి ప్రచారములోనికి వచ్చినది మనదేశమున ప్రప్రథమమున లభ్యమయిన శిలాశాసనములు అశోకుని కాలమునాటివి అంతకుపూర్వమే బ్రాహ్మీ లిపియందు కొన్ని పరిణామదశలు సంభవించియుండును కాని చరిత్ర పూర్తిగా తెలిసికొనుటకు సాధన సామగ్రి లభింపలేదు అతి ప్రాచీనములగు మొహంజెదారో, హరప్పా మొదలగు స్థలములలో దొరకిన శిలాఫలకములందలి లిపి బ్రాహ్మీలిపియొక్క పూర్వస్వరూపమును కొంతవరకు తెలియజేయుచున్న దని యూహించుట కవకాశ మున్నది అయితే, ఇది ఔత్తరాహిక భాషలకు సంబంధించినది

మన తెలుగుభాష దాక్షిణాత్యభాషావర్గమునకు సంబంధించినది కాని ఈ భాగమునకూడ మొట్టమొదటగా లిపిబద్ధము చేయబడిన శాసనములలో అశోకుని శాసనములే ప్రాచీనతమములు. తర్వాత వెలసిన భిన్నభిన్న ప్రాంతములలోని శాసనములందలి లిపిని పరిశీలించిచూడగా, దాక్షిణాత్యలిపులకు కూడ మాతృక అశోకుని శాసన లిపియే యని వ్యక్తమగును దీనినే మౌర్యలిపి అనికూడ నందురు. ఈ లిపుల పరిణామము ఈ క్రింద చూపబడినది

దాక్షిణాత్యలిపులకు అశోకలిపియే మూలాధారమనియు నిది బ్రాహ్మీలిపినుండి పుట్టినదనియు ముందు చెప్పియుంటిని ప్రాచీన శాస్త్రములలోని కొన్ని పదములనుబట్టి తెలుగుభాషలో క్రీ శ 850 నాటికి లిపి యేర్పడినదని చెప్పవచ్చును. దీనిని వేంగిలిపి అని అందురు. ఆ లిపి క్రీ శ 900 నాటికి పూర్వ చాళుక్యలిపిగా పరిణమించినది క్రీ శ 1000 ప్రాంతమున గల లిపిని సంధికాలపు లిపి అని యనవచ్చును ఆ వెనుక క్రీ శ 1800 ప్రాంతమునాటికి ప్రాత తెలుగులిపి యేర్పడినది అప్పటినుండి నేటివరకు తెలుగులిపిలో మార్పు కలుగలేదు

మన వాఙ్మయచరిత్రమునుబట్టి చూచినచో రేనాటి చోళుల శాసనములు వేంగి లిపిలోను, అద్దంకి, ధర్మవరము శాసనములు పూర్వ చాళుక్యలిపిలోను, నన్నయకాలపు శాసనములు సంధి లిపిలోను కానవచ్చుచున్నవి తిక్కన కాలమునాడు పూర్ణపరిణతినందిన తెలుగులిపి కానవచ్చుచున్నది. తిక్కన కాలము మహాభారత రచనచే వాఙ్మయ

పరిణామ దృష్టితో కూడా ప్రత్యేకమైనది. లిపి పరిణామదృష్టితో గూడ నీదియొక చరిత్రాత్మక ఘట్టము. ఎలయన, ఇంత వరకు తెలుగు కన్నడములు రెండింటికి ఒకే లిపి యుండెడిది. అనగా నన్నయభట్టు ఉపయోగించిన లిపియందే కన్నడ కవిత్రయము వారి రచనలును వ్రాయబడినవి. తిక్కన కాలమున తెలుగు లిపి ప్రత్యేక స్వరూపమునొంది కన్నడముమండి వేరుపడినది. కొంతకాలము తెలుగు కన్నడములు రెండింటికి యొకేలిపి యుండిన కారణముననే నేటికీకూడ కొన్ని తెలుగు తాళపత్ర ప్రతులు కన్నడలిపిలో కానవచ్చుచున్నవి. తిక్కన కాలమునాటి పాతతెలుగులిపి శ్రీనాథుని కాలమునాటికి వ్రాత పరికరముల కారణమున సర్వాంగ సుందరమై ముత్యాలకోవలవలె ముచ్చటగూర్చ సాగినది.

తెలుగులిపి తొలుత నలుచదరముగ నుండెడిదనియు, ఆ వెనుక గుండ్రదనముకలిగి లిపిగా పరిణామము పొందిన దనియు, ముందు చెప్పబడినది. దీనికి కారణము మన వ్రాతసాధనములే యని చెప్పవచ్చును. మొదట మన వ్రాతసాధనము - శిల - లేక రాయి. వీటిపైని చెక్కబడిన వ్రాతలకే "శిలాశాసనములు" అని పేరు. ఇది శిలా యుగము లేక రాతియుగముయొక్క చిహ్నము. అపైని రాగిరేకులుప్రచారములోనికివచ్చి వ్రాతసాధనములైనవి. ఇది లోహయుగము లేక ఇనుపయుగ చిహ్నము అని చెప్ప వచ్చును. రాగిరేకులు ప్రచారములోనున్న కాలముననే తాటియాకు ప్రధానమయిన వ్రాతసాధనముగా పరిణ మించినది. అప్పుడే చతురస్రముగా నుండెడు మన లిపి గుండ్రదనము దాల్చుచు వచ్చినది.

శిలలపైని, రాగిరేకులపైని ఉలితో అక్షరములు చెక్కెడివారు. చతురస్రముగనుండు లిపిని అట్లు ఉలితో చెక్కుట సులభము. చతురస్రముగ నుండు లిపిలో అక్షర ములకు తలకట్లు అడ్డుగీతవలె అనగా "—" నిట్టి యాకారముతో నుండును. తాటియాకు ప్రచారము లోనికి రాగానే దానికి ఉలివలె చివరభాగమునందుండి కొంచెము పొడుగుగానుండు మరియొక వ్రాతసాధనము కావలసివచ్చెను. దానినే గంటము అందురు. గంటముతో తాటియాకుమీద వ్రాయునప్పుడు తలకట్లు గీతవలె వ్రాసినచో తాటియాకు చినిగిపోవును. కాబట్టి యవి గుండ్రముగా వ్రాయవలసిన యావశ్యకత యేర్పడినది. దానివలననే అక్షరములకును గుండ్రదన మేర్పడినది.

మన లిపిచరిత్రను పరిశీలించినచో క్రీ. శ. 1000-1050 ప్రాంతము అనగా నన్నయభట్టారకుని కాలమునుండి ఈ గుండ్రదనము ప్రారంభమైన ట్లాతని నందమపూడి శాసనము తెలుపుచున్నది.

తిక్కన కాలమునాటికి మన తెలుగులిపి గుండ్రదనము చేత నొక విశిష్టత సంపాదించినది. దాక్షిణాత్యలిపులలో తెలుగునకు గల యీ విశేషమును తిక్కన కాలమునాటి కవియగు మంచన కేయూరబాహు చరిత్రమున నిట్లు వ్యక్తముచేసి యున్నారు.

కృతపతియగు గుండనామాత్యుడు "వాచకత్వము లేఖ కోచితంబును నంధ్రలిపిరీతిగా సర్వ లిపులయందు, ఫణితి భాతియుఁ దీవ్రభంగియు" వ్రాయగలిగినవాడట (1-18)

శ్రీనాథుని కాలమునాటికి తెలుగులిపి యొకకళగా పరిగణితమైనది. కుడియెడమల రెండు చేతులతోడను వ్రాయగల వ్రాయసకాండ్రు ఉండెడివారు. అక్కన విక్రమార్క చరిత్రలో

"ఆస్మీయ లిపియట్లు లన్యదేశంబుల
లిపులను జదువంగ నిపుణుఁడయ్యె" (1 50)

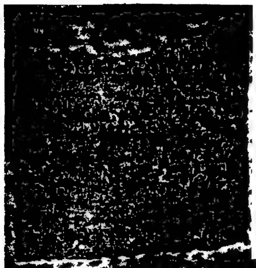
శా॥ శ్రీ కర్ణాట మహామహీశ్వర
పదాసేవా ప్రధానోత్తమా
నీ కమ్రత్యలిపి క్రియానిపుణ పాణి
ద్వంద్వ పంకేరుహా (8-187)

అని లిపినిగూర్చి తెలిపినాడు.

శ్రీకృష్ణరాయని యుగమున - లిపి పరిణతి చెందినది. పాండురంగమాహాత్మ్యమున రామకృష్ణకవి—

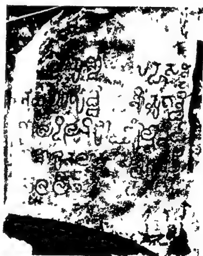
"పత్త్రపత్రువయును పరిపుష్టి తలకట్టు
గుడియున్న కియ్యయు నుడియు ముడియు
సైత్వంబు నేత్వంబు నందంబు మందంబు
గిలుకయు బంతులు విలువు పొలుపు
నయము నిమ్మందేహతయు నొప్పు మురువును
ద్రచ్చి కేసినయట్లు తరురుటయును
షడ్వర్గశుద్ధియు జాతియోగ్యతయును
వృద్ధిప్రియంబును విశదగతియు..."

గలిగి తెలుగులిపి కళానంపన్నమైనది.

పండరంగని అద్దంకిశాసనము క్రీ శ 848

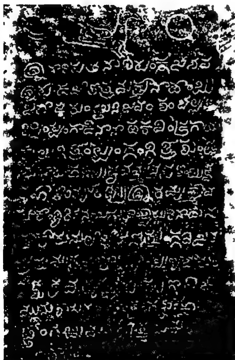

కందుకూరి శాసనములు క్రీ శ 850 ప్రాంతము

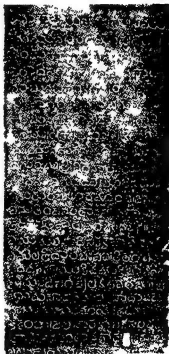
యుద్ధమల్లుని బెజవాడ శిలాశాసనము క్రీ శ 980 ప్రాంతము

చాళుక్యరాజరాజు నందంపూడి శాసనము శ స ౯౭౬ క్రీ శ ౧౦౫౩

చేబ్రోలు శాసనములోని భాగము క్రీ శ 1145

శ్రీనాథునికాలమునాటి లిపి

ఆంధ్రలిపి వికాసము

నేటి తెలుగు లిపి	మౌర్యలిపి లేక అశోకశాసన లిపి	రేనాటి చోళులు - వేంగి చాళుక్య లిపి	అద్దంకి బెజవాడ శాసనములు పూర్వచాళుక్య లిపి	నన్నయ నందంపూడి శాసనము - సంధికాలపు లిపి	తిక్కన ప్రాత తెలుగు లిపి
అ	H	[illegible]	[illegible]	అ	అ
ఆ	H	[illegible]	[illegible]	ఆ	ఆ
ఇ	:·		[illegible]		ఇ
ఈ	⅃⅃		·ʘ·	ఈ	ఈ
ఉ	L		C	C	ఉ
ఊ					
ఋ					
ౠ					
ఌ					
ౡ					
ఎ		[illegible]	[illegible]		
ఏ	Δ				
ఐ					
ఒ	Z				
ఓ					
ఔ					

నేటి తెలుగు లిపి	మౌర్య లిపి లేక అశోక శాసన లిపి	రేనాటి చోళులు - వేంగి చాళుక్య లిపి	అద్దంకి బెజవాడ శాసనములు పూర్వచాళుక్య లిపి	నన్నయ నందంపూడి శాసనము - సంధి కాలపు లిపి	తిక్కన ప్రాంత తెలుగు లిపి
క = క	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ఖ	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
గ	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ఘ	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ఙ	[illegible]	[illegible]			
చ	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ౘ					
ఛ	[illegible]	[illegible]		[illegible]	[illegible]
జ	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ౙ					
ఝ	[illegible]				
ఞ	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ట	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ఠ	[illegible]	[illegible]			
డ	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ఢ	[illegible]				

నేటి తెలుగు లిపి	మౌర్య లిపి లేక అశోక శాసన లిపి	రేనాటి చోళులు - వేంగి చాళుక్య లిపి	అద్దంకి విజయవాడ శాసనములు పూర్వచాళుక్య లిపి	నన్నయ సందంపూడి శాసనము - సంధి కాలపు లిపి	తిక్కన ప్రాత తెలుగు లిపి
ణ					
త					
థ					
ద					
ధ					
న					
ప					
ఫ					
బ					
భ					
మ					
య					
ర					
ఱ					
ల					
ళ					

నేటి తెలుగు లిపి	మౌర్యలిపి లేక అశోక శాసన లిపి	రేనాటి చోళులు - వేంగి చాళుక్య లిపి	అద్దంకి బెజవాడ శాసనముల పూర్వచాళుక్య లిపి	నన్నయ నందంపూడి శాసనము - సంధికాలపు లిపి	తిక్కన ప్రాంత తెలుగు లిపి
వ	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	వ
శ	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	శ
ష	[illegible]		[illegible]	[illegible]	ష
స	[illegible]	[illegible]	[illegible]	స	స
హ	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	హ

అచ్చులు

(ప్రాచీనలిపి వివరణము (అక్షరవిన్యాసము పటమును చూడుడు)

అ ఆ - అకారచిహ్నము తలకట్టు మొదట తలకట్టు గీత యిప్పటికంటె పెడలుపుగను హ్రస్వముగను ఉండెను అక్షరముల తలకు కట్టబడినవి లేక తగిలింపబడినవి కావున వాటికి "తలకట్టు" అని పేరువచ్చినది ఈతలకట్టు కుడి వైపునకు పొడిగించి, కొన క్రిందికి వంచివేసినయెడల అది ఆకారచిహ్నమగును నేటి లిపిలో ఈ వంపు సున్నగా మారినది. దీనికి తలకట్టు తిరిగి తగిలించిన 'ఆ' కారమైనది

ఇ - హల్లులమీద వచ్చు ఇకారమునకు 'గుడి' అని పేరు. ఈపేరున కనుగుణముగా ప్రాచీనలిపిలో ఇకార చిహ్నము కేవల చక్రాకారముగ నుండును పూర్వమిది యక్షరమునకు తగిలించినట్లు స్పష్టముగా నుండెడిది నే డిది యక్షరములలో కలిసిపోయినది

ఈ :- ఇ చిహ్నమునకు పెడమవైపున ప్రారంభించి గుడిచుట్టు నపుడు కొనల రెండింటిని గలుపవలసి వచ్చి నపుడు, అట్లు కలపక మీదికొన కొంచెము లోపలకు వంచినయెడల నది 'ఈ' కారమగును దీనికి "గుడిదీర్ఘము" అనిపేరు ప్రాచీనలిపిలో 'ఇ' వలె నిదియు గుడి యాకారముగా నుండెను ఆ వెనుక 'ఆ' కార చిహ్నమగు గురుతును నీవలావల చేర్చిరి అది క్రమముగా గుడి మధ్యనుండి వ్రాయు వలెనా చేర్పబడెను

ఉ - ఉకారచిహ్నమునకు తెలుగులో "కొమ్ము" అని పేరు పూర్వలిపిలో ఉకారచిహ్నము అవుకొమ్మును పోలియుండును ఇప్పటి లిపిలో కొమ్ములో కుడివైపు గీటు పొడవుగాను, ఎడమవైపు గీటు పొట్టిగాను ఉండును

ఊ 'ఉ' అక్షరమునకు, ఆకారచిహ్నపు గురుతు కలుగుటచేత "ఊ" ఏర్పడినది హ్రస్వరేఖలకు వంపులు పెట్టినచో, ప్రాచీనలిపిలో, దీర్ఘములుగా పరిగణితము లగుచుండెడివి

ఎ ఏ, ఒ, ఓ - పూర్వ లిపిలో నీ రెండింటికి హ్రస్వ దీర్ఘములలో భేదములేదు సంస్కృత భాషలో నీరెండింటికి దీర్ఘోచ్చారణమేగాని హ్రస్వోచ్చారణములేదు దీర్ఘముగా వ్రాసినను, ఉచ్చారణలో తెలుగువారు సందర్భము ననుసరించి హ్రస్వముగా పలికెడివారు సంస్కృత భాషా వ్యాప్తి హెచ్చిన వెనుక ఏ కారములోని కొమ్మును (దీర్ఘ చిహ్నము) తొలగించి హ్రస్వ 'ఎ' కారమును 'ఓ' కారములోని కొమ్మును తొలగించి హ్రస్వ 'ఒ' కారము నేర్పరచిరి ఈ హ్రస్వ 'ఒ' కార చిహ్నమగు 'ొ' అను నది తరువాత హల్లులకు తగిలింపబడినది. కొ, చొ, మొదలైనవి

ఐ - ప్రాచీన లిపిలో దీనికి గుర్తులేదు ఇది వ్రాయ వలసి వచ్చినపుడు 'అయ్, అయి' అని వ్రాసెడివారు. యుద్ధమల్లుని బెజవాడ శిలాశాసనములోని 'ఐయ్యారల' అని యీ యక్షర స్వరూపము గలదు అప్పకవి దీనిని చెప్పియున్నాడు

ఋ, ౠ, ఌ, ౡ - ఇవి తెలుగునలేవు ఇవి అచ్చులు గావున ఎల్లప్పుడు హల్సంయోగముతో వ్రాయబడు చుండెడివి

వృ - కృ - కౄ :- ఋకారమునకు '్ఱ' ఇట్టి చిహ్నము ఉండుటచే దీనికి వట్రువసుడి యని పేరువచ్చినది రెండవ దానికి ప్రచారము లేకపోవుటచే, ప్రత్యేకచిహ్న మేర్పడ లేదు

హల్లులు

క - తలకట్టు మొదటినుండి కలది
ఖ - తలకట్టు లేదు దీని చివరవంపు నేడు కొంచెము క్రిందికి వ్రాయబడుచున్నది
గ - తలకట్టులేదు తరువాత చేర్పడినది
ఘ - తలకట్టులేదు ఒత్తక్షరవు గురుతులేదు
ఙ - ఇది గ్రంథాక్షరలిపి మొదట ౚ ఒకచే గీత. అది పూర్వాక్షరములోని మొదటి వంపు క్రమముగా రెండవ వంపునకు మరియొక గీత చేర్పబడినది అప్పుడు 'ఙ' అయినది
చ - తలకట్టు మొదటినుండి కలది
ఛ - తలకట్టు మొదటినుండి కలది ఒత్తక్షరవు గురుతు లేదు
జ - తలకట్టులేదు
ఝ - తలకట్టులేదు
ఞ - మొదట తలకట్టులేదు
ట :- మొదట తలకట్టులేదు
డ - మొదట తలకట్టులేదు
ఢ - మొదట తలకట్టులేదు తలకట్టు, ఒత్తు తరువాత చేర్పడినవి
ణ – మొదట తలకట్టులేదు
త - తలకట్టు మొదటినుండి యున్నది
థ :- తలకట్టులేదు
ద - తలకట్టు మొదటినుండి యున్నది
ధ :- తలకట్టులేదు.
న - తలకట్టు మొదటినుండి యున్నది
ప :- తలకట్టు మొదటలేదు
ఫ - తలకట్టు మొదటలేదు ఒత్తులేదు తరువాత ఏర్పడినది
బ - తలకట్టు మొదటినుండిలేదు
భ - తలకట్టు మొదటినుండి కలది.
మ - తలకట్టు మొదటినుండి కలది
య - తలకట్టు మొదటలేదు
ర - తలకట్టు మొదటినుండి కలది
ల :- తలకట్టులేదు
వ :- తలకట్టు మొదటినుండి కలది
శ - తలకట్టు మొదటలేదు కన్నడ సంప్రదాయము నుండి వచ్చినది.
ష - తలకట్టు మొదటినుండి కలది
స - తలకట్టు మొదటినుండి కలది
హ - తలకట్టు మొదటినుండి కలది
ఱ - తలకట్టులేదు ఇది మొదట 'అ' అను నక్షరము వలె నుండెడిది క్రమక్రమముగా మీది రెండు గుడులును పెద్దవిగామారి వానిమధ్య అడ్డగీత గల 'ఱ' చిహ్నము వ్రాయబడుటచేత ప్రస్తుత రూపము దాల్చినది మొదటి రెండుగుడులును బండిచక్రములవలెనుండుటచేత దీనికి "శకటరేఫము" అను పేరు గలిగినది

పైదానిని బట్టి తలకట్టునకు గల ప్రాధాన్యము గ్రహింపవచ్చును శరీరమునకు తలప్రధానము "సర్వస్య గాత్రస్య శిరః ప్రధానమ్" అని సూక్తి అక్షరశరీరమున కును తలకట్టు అట్టిదియే

1 కొన్ని లిపిసంప్రదాయములు :- ౘ—అనుచో క వింత యక్షరము యుద్ధమల్లుని బెజవాడ శిలాశాసనమున మూడుచోట్ల నున్నది అది బండిఱాలో కొమ్ములు కలసి కుండ అడ్డుగీత రెండింటికి తగులునట్లు లేకుండనున్న 'ఱ' అను ఱాకారముతోనున్నది 'ఱ' ప్ప (14 వ పంక్తి) అజిపిన (21 వ పంక్తి) అఱపుట (85 వ పంక్తి) దీనిని డకారముగానే మనము పలుకవలయును. ఈ శాస నమునకే 28 చోట్ల 'డ' కారము వచ్చినది కాని పై

మూడుచోట్ల నున్నవానికంటె విలక్షణముగ నున్నది కాబట్టి యిది 'ళ' కారముకన్న వేరనియు నితరద్రావిడ భాషలనుండి వచ్చినదనియు గ్రహింపదగును

తమిళమున అళి ధాతువునకు నాశనము చేయుట, పాడుచేయుట, ధ్వంసముచేయుట అను వర్థములు కలవు. తెలుగున పెంపళి మొదలగువానిలో నీయక్షరే నిలిచియే యున్నది కాని ప్రాచీన కాలమున, నీ అళి ధాతువు కన్నడభాషలో అళిగా మారినది దాని ననుసరించి తెలుగున 'అడి' అయినది అందుచేతనే తెలుగులిపిలో, సహజవర్ణమగు 'ళ కారమునకు, ఇతర భాషాపరిణామ మూలమున వచ్చిన యీ 'ళ' కారమునకు లిపిభేదము కలిగినది కేవాటి చోళుల ప్రాచీనశాసనములో చోళ - చోడ - ఏఱు - ఏడు - అని యీ యక్షరమగుపడుచున్నది

నన్నయ ఈ యక్షరమును వాడుకచేయలేదు

అఱ్ఱిచిన - ఱొడిచిన - ఱెఱు నె ప్పుడు అని తెను గున గల సహజ 'ఱ' కారముతో ప్రాసలో వ్రాసి యున్నాడు (భార ఆది 1 188)

నన్నయతరువాత కావ్యములలో నీయక్షరము లేదు

ఈ యక్షరమునకును, ఈ రూపముతో నుండు ఇత రాక్షరములకు గల భేదమును ఈక్రింద చూపుచున్నాను

శకటరేఫము	వింతయక్షరము	డకారము
ఱ	ఴ	డ
,,	ఴ	,,
ఱ	ఴ	,,
ఱ	ఴ	డ
ఱ	ఴ	డ

2 వలపలిగిలక - "ప్రాచీనలేఖనమున బ్రాహ్మీలిపిలో J అను రీతిగను నంతకంతకు ʃ అను రీతిగను రేఫ ముండెడిది అది ఇతర వర్ణముతో కలిపినపుడు, వర్ణ ముల మీద నిల్చుటలో కాలక్రమమున J, S, ϛ అను రీతిని పరిణమించినది రేఫముమీద తలకట్టుపోయిన "ϛ" అను నాకారము గిలకవలె నుండుటచే దానికి గిలక యను పేరువచ్చెను ఉ ర్ధ దమ్ముక (యుద్ధమల్లుని బెజవాడ శాసనపు తుది పంక్తి) నాగరలిపిలో నేటికిని నిట్లే గిలకయున్నది ర్క ఇట్టి తలమీది గిలక తలమీది యనుశాసికలిపి యనుస్వారరూపమున వలపలికి దిగినట్లే కాలక్రమమున వర్ణము వలపలికి దిగి 'ϛ' అను రూపము లోనికి పరిణామము చెందినది ఈసందర్భమున నింకొక విషయము చెప్పవలసియున్నది

అనుస్వారము ప్రాచీనకాలమున ద్వివిధముగా వ్రాయ బడెడిదిగాన, నది ద్వివిధముగా వలపలికిని, దాపలికిని దిగుట సంభవించెను గిలకయన్నచో వలపలికే దిగినది అర్క = అర్క అను సాపేక్షరములకు బదులుగా పరాక్షరము తలపై వ్రాయబడెడి యనుస్వారము దాపలికి దిగుచు వచ్చెను (రాముణ్డు = రాముడు - రాముండు) తక్కినచోటులందలి తలమీది యనుస్వారము వలపలికి దిగుచు వచ్చెను ఉ వశము = వంశము రేఫము వలపలికే దిగుటచేతనే దానికి 'వలపలిగిలక' యను పేరు వచ్చెను " (వైయాకరణ పారిజాతము, పుట 277)

ప్రాచీనులగు నన్నయాది మహాకవులును, నన్నెచోడ, పాల్కురికి సోమనాథాది శివకవులును నీ వలపలిగిలక సంప్రదాయమును చక్కగా పాటించినారు రేఫ సంయుక్తాక్షరము లన్నియు, వలపలిగిలక సంప్రదాయ ముచే తొలుత ద్విత్వాక్షరములుగా వ్రాసి ఆవెనుక రేఫోచ్చారణ చిహ్నమగు వలపలిగిలక వ్రాయుదురు ఉచ్చారణములో మనకు రేఫధ్వని వినబడుచున్నను వ్రాతలో రేఫకన్నా ద్విత్వాక్షర ధ్వనికే ప్రాధాన్యము

ధర్మము - అని యిట్లు వ్రాసిన రకారధ్వని మనకు స్పష్టముగ తెలియును కాని ధమ్మ్రము అని వలపలిగిలక వ్రాసిన మకారమునకే ప్రాధాన్యము

ఇచట ముఖ్యముగ మనము పరిశీలింపవలసినదేమనగా, పై వ్రాతలు, ప్రాసవిషయమున సరిపోవచ్చునుగాని యతి విషయమున సరిపోవు వలపలిగిలక సంప్రదాయము ననుసరించిన రేఫకు యతియెట్లు పొసగును ?

ఈక్రింది యుదాహరణమువలన పై విషయము స్పష్ట మగును

శ్రీ వాణీంద్రరామకేంద్రార్చిత (ద్రార్చిత) - అనిన యతిపరిపోవును (శ్రీ - చి) గాని శ్రీ వాణీంద్రరామకేంద్రార్చిత యని పరివర్తితిగా పాఠనిర్ణయదృష్టితో ముద్రించిన యతి యెట్లును పరిపోవదు చూడుడు పూర్వరీతిగా వ్రాసిన పై ముద్రిత పాఠము శ్రీవాణీంద్రరామకేంద్రార్పిత అని వలపలిగిలక సంప్రదాయముతో వ్రాయవలసినరీతిగా వ్రాసినచో యతి తప్పుచున్నది

తెలుగు భాషలో యతి ప్రాసలకును, లిపి పరిణామ క్రమమునకును సన్నిహిత సంబంధము కలదని నిరూపించుటకు పై వలపలిగిలక సంప్రదాయ మొక్కటియే చాలును ఈ నియమము తిక్కన కాలమునాటినుండి సడలినది

8 . - అర్ధానుస్వారము లేక అరసున్న - ప్రాచీన లిపిలో అరసున్న లేదు మొదట వర్గపంచమాక్షరములు, ఆ వెనుక బిందువులును వ్రాయబడుచుండెడివి వర్గపంచమాక్షరములలో బిందువే తెలుగులో నియతముగా నిలుచునని యాంధ్ర లాక్షణిక సంప్రదాయము కేతన మొదలగు ప్రాచీన వైయాకరణులు, పూర్ణబిందువులే లిఖింపబడువనియు, నవి యూది పలుకుట, తేలి పలుకుట యను నుచ్చారణ సంప్రదాయముచే రెండువిధములైనదనియు తెలిపిరి తాళపత్రములమీది వ్రాతయందును ఇది కానరాదు మొట్టమొదట అచ్చువడ్డ పుస్తకములలోను ఇది కానరాదు ప్రాచీన గ్రంథములు పరివర్తితిని ముద్రించుకాలమున క్రీ శ 1840 ప్రాంతమునుండి అరసున్న సంజ్ఞ ఏర్పడి క్రీ శ 1858 నుండి బాలవ్యాకరణము మూలమున నేటి వ్రాతలో స్థిరత్వము సంపాదించినది ఇది గ్రాంథికభాషలో నియతముగా పాటింపబడుచున్నను వ్యావహారికభాషలో పాటింపబడుటలేదు

4. ఱు, ఱూ, ౘ, ౙ :- ఇవి ఱు, ఱి యని యిరుతెరగుల వ్రాతలలో నుండెడివి ప్రాచీన కాలమునుండి నేటి కాలమువరకు కవులు, యతిస్థానమున, 'ఋ' కు 'ఱు' తోడను 'ఱి' తోడను యతులు వాడిరి కొందరు లాక్షణికులు మొదటిదాని నంగీకరింపలేదు దేశి సంప్రదాయము ననుసరించి రెండును సరియైనవియే దీనిని గూర్చి, అప్పకవీయ పంచమ ముద్రణ పీఠికయందును భాషా పరిశోధన ప్రయోగవిశేషములు అను గ్రంథమునను విపులముగా చర్చింపబడియున్నది

ని వేం

✓ఆంధ్ర వాఙ్మయ చరిత్రము - I (క్రీ శ 1508 వరకు) - ఋగ్వేదమునందును రామాయణ భారతములందును ఆంధ్రులప్రశంస కనవచ్చుచున్నది మౌర్య చంద్రగుప్తుని కొలువునకు గ్రీకు రాయబారిగా వచ్చిన మెగస్తనీసు ఇండికాలో ఆంధ్రుల బలప్రాభవములనుగూర్చి వ్రాసియుండెను క్రీస్తు శకమునకు ముందు వెనుకల సుమారు నాలుగున్నర శతాబ్దుల కాలము ఆంధ్ర రాజులు శాతవాహను లనుపేరుతో పెద్ద సామ్రాజ్యమును పాలించియుండిరి ఈ విధముగా అతి ప్రాచీన కాలమునుండియు ఆంధ్రజాతి ఉండినట్లు తెలియుచున్నను, ఆంధ్ర భాషయని తరువాత ప్రసిద్ధి వడసిన తెలుగు, మాతృకయైన మూలద్రావిడమునుండి యెప్పుడు విడివడి ప్రత్యేక రూపమున పరిణామ మొందుటకు మొదలిడెనో చెప్పుటకు వీలుగా కున్నది శాతవాహను లాంధ్రులైనను తమ శాసనములందు ప్రాకృతభాషనే వాడియుండిరి వారి తరువాత ఆంధ్రదేశమును పాలించిన ఇక్ష్వాకులు, బృహత్ఫలాయనులు, ఆనంద గోత్రికులు, శాలంకాయనులు, విష్ణుకుండినులు, మున్నగువారి శాసనములలోకూడ ప్రాకృతమో, సంస్కృతమో వాడబడియుండెను కాని యందలి వేపూరు, విరిపర, పెనుకపఱ్ఱు, తెన్దలూరు, కాట్టికొట్ట, చెప్పెరువు, కంబుగాఞ్చెరువు, కడాకుదురు, మున్నగు గ్రామములు కొన్ని తెలుగుపేర్లుగా కానవచ్చుటయు, శాతవాహన రాజులలో నొకడైన హాలుడు కూర్చిన గాథాసప్తశతిలోని గాథలలో ప్రాకృతపదములనడుమ నక్క, దక్కడ పొట్ట, పిల్ల, అత్త, కరణి, పంది మున్నగు తెలుగు శబ్దములు దొర్లియుండుటయు, అమరావతీ స్తూపమునందలి ఒక రాతిపలకపై నాగబు అను తెలుగు ప్రత్యయముతో కూడినమాట గోచరించుటయు చూడ క్రీస్తు శకారంభమునుండియు తెలుగుభాష దేశమున వ్యవహారములో నుండెనని వ్యక్తమగుచున్నది చాళుక్య రాజులకు, ముందుండిన తెలుగు భాషాపరిస్థితినిగూర్చి యింతకంటె నేమియు చెప్పజాలము

రేనాటి చోళులును, తూర్పు చాళుక్యులును పరిపాలనము చేసిన కాలమున మొదటిసారి శాసనములు తెలుగు భాషలో వ్రాయబడినవి. క్రీ. శ 7, 8 శతాబ్దులందలి తూర్పు చాళుక్యుల శాసనములలో ప్రాకృత భాషా సంపర్కము కొంత అధికముగా కానవచ్చును. తరువాత క్రమముగా అప్రాకృతపదముల స్థానమును సంస్కృత సమాసము లాక్రమించినవి. క్రీ. శ 848 లో తూర్పు చాళుక్యరాజైన గుణగ విజయాదిత్యుడు వేయించిన అద్దంకి శాసనములో ఒక తరువోజయు, పిమ్మట కొంత వచనమును వ్రాయబడినవి. కొంచెమించుమించుగా ఆకాలమునకే చెందిన కందుకూరు ధర్మవర శాసనములలో సీసపద్యములు కనబడుచున్నవి. తరువాత క్రీ. శ 934 నాటి యుద్ధమల్లుని బెజవాడ శాసనములో ఐదు మధ్యాక్కరా పద్యములు చూపట్టుచున్నవి. క్రీ. శ 1000 ప్రాంతము నాటిదని తలంపబడు విరియాలకామసాని గూడూరు శాసనములో మూడు చంపకమాలలును, రెం డుత్పలమాలలును వ్రాయబడినవి. నన్నెచోడుడు కుమారసంభవములో వ్రాసిన

మునుమార్గ కవితలోకం
బున వెలయఁగ దేశికవిత పుట్టించి తెనుం
గున నిల్పి రంధ్రవిషయం
బున జన చాళుక్యరాజు మొదలగు పలువుర్

అను పద్యమంతకు పూర్వమే తెలుగున కవిత్వముండె నను విషయమును వ్యక్తము చేయుచున్నది. ఇరుగు పొరుగు దేశములందు కన్నడము మున్నగు భాషలలో మార్గకవిత్వము వ్రాయబడి ప్రచారము నొందుచుండగా గుణగ విజయాదిత్యుడో, మరేచాళుక్యరాజో తెలుగు దేశమున దేశికవిత పుట్టించి, తెలుగును నిలిపె నని ఈ పద్యమున కర్థము చెప్పవలయును. దీని కనుగుణముగా క్రీ. శ 9, 10 శతాబ్దులలో వ్రాయబడిన శాసనములలో సంస్కృత వృత్తము లేమియు లేక కేవల దేశిపద్యములే గోచరించుచున్నవి. సంస్కృతాభిమానులైన పండితు లీ దేశికవిత్వము నంతగా నాదరింపని హేతువున తరువాత తెలుగుదేశమునకూడ మార్గకవితాపద్ధతియే అవలంబింపబడినట్లు తోచుచున్నది. కామసాని గూడూరుశాసనము నందలి పద్యములు ఇందుకు దృష్టాంతములు. లభించిన ఈపద్యములు రెండుమూడుకంటె నెక్కువగా లేకపోవుట చేతను, పై శాసనములందలి పద్యోక్తులు వ్యక్తుల వీరాపదానములను, దానములను మాత్రము వర్ణించునట్టి వగుటచేతను వానియందలి సారస్వతగుణము నెత్తిచూపుట కవకాశములేకున్నది. కాని దేశి మార్గములు రెండింట చెప్పబడిన ఏదో యొక రకమైన కవిత్వమును, తరువాత నన్నయ భారతమున నవలంబించిన చంపూపద్ధతియు అంతకుముందే ప్రచారమున నుండె ననుట కివి నిదర్శనములుగా నున్నవి. అద్దంకి ధర్మవరము శాసనములు గద్యపద్యములతో కూడియుండుటచే చంపూపద్ధతికి చెందినవని చెప్పవచ్చును. పైని పేర్కొనబడిన పద్యములే కాక దేశి మార్గమునకు చెందిన పలురకములపదములుకూడ నప్పుడు వ్రాయబడుచుండెనని తెలుపుటకు కొన్ని ఆధారములు లభించుచున్నవి. పాల్కురికి సోమనాథుడు పండితారాధ్య చరిత్రమున భక్తులు, తుమ్మెదపదములు, వెన్నెలపదములు, ప్రభాతపదములు మున్నగు పదములు పాడుచుండి రని వ్రాసియుండెను. మరియు నతడు తాను రచించిన బసవ పురాణమునకు "అతులితపురాతన భక్తగీతార్థ సమితియే మాతృక" యని తెల్పియుండెను. అతని నాటి కంతబహుళ ప్రచారములోనుండిన పదములును, గీతములును తత్పూర్వకములైన యితరపద గీతాదులును అంతకు పూర్వముకూడ ప్రచారములో నుండె ననుకొనుటలో విప్రతిపత్తి యుండదు. క్రీ. శ 11 వ శతాబ్దిలో రచింపబడిన 'యాప్పిరంగలమ్' అను తమిళ ఛందోగ్రంథమున తత్కర్త వాంచయ్య వ్రాసిన తెనుగు ఛందమును పేర్కొనెను (వాంచియార్ వడుగుచందవుమ్) అప్పటికే తెలుగున ఛందోగ్రంథ మొకటి వెలువడియుండుట అంతకు పూర్వమే ఆ భాషలో ఛందోబద్ధమైన రచన విరివిగా నుండెనని చెప్పకచెప్పుచున్నది. కాని ఆ కవిత్వము గ్రంథస్థము కాకపోవుటచేతను, గ్రంథస్థమైనను మతవైషమ్యాది కారణములచే నష్టమైపోవుటచేతను దాని గుణగణములను నిర్ణయించుటకు వీలులేకపోవుచున్నది.

ఇట్లు నన్నయకు పూర్వమే కొంత కవిత్వముండెనని నిశ్చయముగా తెలియవచ్చుచుండ నాతడు రచించిన భారతమే తెలుగున ఆదికావ్యమనుటకు హేతువేమి అను ప్రశ్నకు సమాధానము చెప్పవలసియున్నది. అతని

పూర్వముండిన కవిత్వము ప్రధానముగా దేశిమార్గమునకు చెందినది. భాషాచ్ఛందో విషయముల నది దేశిపద్ధతి ననలంబించి సంస్కృత లక్షణమునకు విరుద్ధమై యుండుటచే పండితాదరమును బడయక ప్రాకృత జనైక రంజకమై యొప్పారెను. అట్లుగాక సలక్షణమైన భాషలో దేశి మార్గములు రెండింటికి చెందిన పద్యములతో మహోదాత్త వస్తుకమైన మహాకావ్యమును రచించి నన్నయ పండిత పామరులందరికిని ప్రీతి కాపాదింపజాలెను. ఇంతవరకు లక్ష్యములైనవానిలో సర్వరచనలతోకూడిన ప్రథమకావ్య మాతని భారతమే. అందుచేతనే దాని కాంధ్రమున నాదికావ్య మను ప్రసిద్ధి కలిగినది.

ఆ యారంభ దినములలో నన్నయ ఆంధ్రభాష కొనరించిన సేవ యింతింతనరానిది. అతడు జనవ్యవహారము నందలి పదజాలము నంతను పరిశీలించి, సంస్కరించి, సంస్కృతపదములను తెలుగున వాడుపద్ధతిని నిర్ణయించి, ధారాళమైన నడకగల కొన్ని సంస్కృత వృత్తములను గ్రహించి, తనవాటికే ఉత్తమకావ్యములతో నొప్పారుచుండిన కన్నడవాఙ్మయమునుండి ప్రశస్తలక్షణములు చేకరించి తెనుగున నుత్తమమైన కావ్యరచనా మార్గము తీర్చిదిద్దెను. ఇది అనన్యసామాన్యమైన అతని ప్రతిభా మహత్త్వమునకు తార్కాణము.

నన్నయ ఆంధ్రభారతమునం దాది సభాపర్వములను, అరణ్యపర్వమునందు మూడాశ్వాసములపయి 142 పద్యములను మాత్రమే రచించెను. అతడు వ్యాసుని సంస్కృత భారతమునందలి కథ ననుసరించినమాట నిజమే యైనను అందు తన కనవసరములని తోచిన భాగములను తగ్గించి, అవసరములని తోచినచోట్ల పెంచి, ఔచిత్య దృష్టితో కొన్ని మార్పు లొనరించి, తన కృతిని సర్వ విధముల నొక స్వతంత్రకావ్యమా యనునట్లు సాగించెను. అతని కవిత్వము ప్రసన్న కథా కలితార్థ యుక్తికిని, అక్షర రమ్యతకును, నానారుచిరార్థసూక్తి సంపదకును నెలవై వీనులవిందు చేకూర్చుచుండును. ఉదంకోపాఖ్యానము, శకుంతలోపాఖ్యానము, నలోపాఖ్యానము, సౌగంధికాపహరణము, రురుప్రమద్వరల కథ మున్నగు వృత్తాంతముల రచించుటలో నాతడు చూపిననేర్పు అప్రతిమానమైనది. అతని కవిత్వము సంస్కృతపదబహుళమయ్యును శ్లిష్టాన్వయములు లేక ధారాశుద్ధిని ధ్వని గాంభీర్యమునకును నిధానమై చదువరుల కానందము కూర్చుచుండును. ఆంధ్రమున గద్యపద్య విద్యకువలెనే గద్యవిద్యకును నన్నయయే ఆద్యుడని చెప్పవచ్చును. అతని వచనము సులలిత పదఘటితమై అతిధారాళమై ఒప్పారుచుండును. అతడు చంపకోత్పలమాలాది వృత్తములనే కాక తరువోజ, మధ్యాక్కర మున్నగు దేశిపద్యములను గూడ వ్రాసియుండెను. ఆంధ్రమున కావ్యములను వ్రాసిన తరువాతి కవులెల్లరు నాతని గురుప్రాయునిగా భావించి కొనియాడియుండిరి.

రాజరాజు మరణించినపిమ్మట కొన్ని రాజకీయ మత సాంఘిక కారణములచే ఆంధ్రభారతరచన కొనసాగుట కంతరాయ మేర్పడెను. రాజరాజు కుమారుడైన కులోత్తుంగచోడుడు తండ్రి తరువాత వేంగీ సామ్రాజ్యమును పాలింపక మాతామహుల రాజ్యమయిన చోళరాజ్యమున కధిపతి అయ్యెను. అది తమిళ భాషాప్రచారముగల దేశమగుటచే నాతడచ్చటనుండి ఆంధ్రభాషను పోషించుట కవకాశము లేకపోయెను. క్రీ శ 12 వ శతాబ్ది ఆరంభమున కన్నడదేశమున బసవేశ్వరు డవతరించి, వీరశైవ మతమును స్థాపించెను. ఈ క్రొత్తమతము వర్ణాశ్రమ వ్యవస్థనుగాని, వేదప్రామాణ్యమునుగాని అంగీకరింపక భక్తిప్రధానమై యుండెను. దీని ప్రభావము కన్నడదేశము నుండి క్రమముగా దక్షిణమునం దంతటను ప్రాకెను. ఇట్లొక వంక వీరశైవము వ్యాప్తిచెందుచుండ, ఆంధ్రదేశమున దానికి ప్రతియోగముగా రామానుజ స్థాపితమయిన వైష్ణవముకూడ వెంపొంద నారంభించెను. భక్తిప్రధానములైన ఈ మతముల నవలంబించి తత్ప్రచారమునకై యత్నించుచుండిన కవులు వైదికమత ప్రధానమైన భారతమును కొనసాగింప పూనినవారు కాకపోయిరి.

నన్నయ తరువాత చెప్పదగిన తెలుగుకవి నన్నెచోడుడు. ఈతడు నన్నయకు పూర్వుడని కొందరును, సమకాలికు డని కొందరును, తిక్కన తరువాతివాడని కొందరును, నన్నయ తిక్కనల నడిమికాలమువాడని కొందరును చెప్పుచున్నారు. ఇం దేది సత్యమో నిశ్చయముగా చెప్పుటకు తగిన ఆధారములు లేవు. కాని చివరి వాదమే కొంచెము యుక్తియుక్తముగా కనబడుచున్నది.

అనగా ఇతడు క్రీ శ 12వ శతాబ్ది ఆరంభమువాడని చెప్ప వచ్చును ఈ కవిరాజ శిఖామణి వ్రాసిన కావ్యము కుమార సంభవము ఇందు పండ్రెండాశ్వాసములున్నవి శివపురాణము, కాళిదాసోద్భటుల కుమార సంభవములు చదివి, అందలి పార్వతీ పరమేశ్వరుల ప్రణయ వృత్తాంత మునకు తారకాసురవధ యను వీర రసప్రధానమైన కథ సంగముగా చేసి యాతడు రసాలంకార వర్ణన పరి పూర్ణముగా నీ కావ్యమును నిర్మించినాడు ఇందు కాళి దాసాదుల భావము లచ్చటచ్చట గోచరించుచున్నను మొత్తముమీద నిది స్వతంత్ర కావ్యమనియే చెప్పవలెను ఇందు కన్నడ కవితా సంప్రదాయములు హెచ్చుగా గోచరించును తిక్కనాదుల రచనలో తరువాత కాన వచ్చు షష్ఠ్యంతములను తెలుగున తొలుదొత్త వ్రాసిన వాడీ నన్నెచోడుడే ఇతనికి వర్ణనప్రీతి హెచ్చు ఇతని వర్ణనలు సహజములును, దేశీయ సంప్రదాయానుకూల ములునై మనోహరముగా నుండును తిక్కన యుద్ధవర్ణ నల కితని కావ్యము తుదనున్న యుద్ధవర్ణనమే మేలు బంతియై యుండవచ్చును రతిమన్మథుల సంభాషణము, పార్వతీ కపటవటువుల సంభాషణము ఇతని సరస సంభా షణ రచనాసామర్థ్యమునకు తార్కాణములు ఈ విధ ముగా నీతని కావ్య మాంధ్రమందలి తొట్టతొలి ప్రబంధ మని చెప్పదగియున్నది దేశిమార్గములు, వస్తుకవిత మున్నగు పదముల నాంధ్రవాఙ్మయమున వాడినవా డీత డొక్కడే వాని నీతడు కన్నడ వాఙ్మయమునుండి గ్రహించియుండెను ఇట్లే ఈతడు తమిళ వాఙ్మయము నుండి గ్రహించిన దేశీయ సంప్రదాయములును కొన్ని గలవు ఇత డీ గ్రంథమును తన గురువయిన జంగమ మల్లికార్జునన కంకితము చేసి, అపారమైన గురుభక్తిని ప్రకటించెను ఈతని శైలి నన్నయ శైలికంటె నించుక భిన్నమైనది ఇతడు సంస్కృత సమాసములను సాధ్య మయినంతవరకు తగ్గించి జానుతెను గను పేరుతో చమ త్కార గర్భితము అయిన తెలుగుపలుకుబళ్ళ నెక్కు వగా ప్రయోగించెను ఇతని కావ్యమున వర్ణశబ్దాలంకార ప్రీతియేకాక బంధకవిత్వమును, ఛందో వైవిధ్యమును గూడ కానిపించును అట్లయ్యు నాతని పద్యముల నడ కలో భంగపా టెచ్చటను గోచరింపదు ఇతని రచనలో లాక్షణికులు వ్యాకరణ విరుద్ధములుగా పరిగణించు కొన్ని ప్రయోగము లచ్చటచ్చట కానబడును కాని పద భావ సంపదను, రచనా ప్రౌఢిమను, ధారాశుద్ధిని ఎరి కించిచూడ నీతనికిగల కవిరాజ శిఖామణి యను బిరుద మన్వర్థ మనుటకు సందేహింప బనిలేదు

మల్లికార్జున పండితారాధ్యుడు (1120-1180) శివ తత్త్వసారము, లింగోద్భవ గద్యము, రుద్రమహిమ, గణ సహస్రమాల అమరేశ్వరాష్టకము పర్వత వర్ణనము మున్నగు కావ్యములను రచించినట్లు పండితారాధ్య చరిత్రవలన తెలియుచున్నది ఈతడు కన్నడ సంస్కృ తములందు కూడ పండితుడగుటచే నిందు కొన్ని ఆ భాష లలో రచింపబడినవి కూడనై యుండవచ్చును శివతత్త్వ సారము శివా! ఆజా! రుద్రా! మహేశా! అను సంబో ధనములతో కూడిన కందపద్యములలో రచింపబడినది ఇందలి పద్యముల సంఖ్య కొన్ని వందలున్నను స్వభా వమునుబట్టి దీనిని శతకమనియే చెప్పవచ్చును సోమ నాథుడు దీనిని శతకమనియే పేర్కొనెను మల్లికార్జున పండితు డిందు శివదీక్షను గూర్చియు, పాశుపతశైవ సిద్ధాంతములను గూర్చియు విపులముగా వర్ణించినాడు ఇందద్వైతుల మాయావాద మనేక యుక్తులచే ఖండింప బడినది ఇత డచ్చటచ్చట వేదములనుండి కూడ ప్రమాణ ములను చూపుచు అద్వైత పరములైన వాక్యములకు సైతము ద్వైతపరముగా నర్థము చెప్ప యత్నించెను. శివతత్త్వసారమునందలి శైలి అతడానుగుణమై పెక్కు విధముల నన్నయ శైలినే పోలియుండును వలపలగిలక ప్రాసము, కొన్ని వింతశబ్దముల ప్రయోగము ఈ గ్రంథ మున కలవు కాని మొత్తముమీద పండితుడు మతమున వలెనే రచనమునకూడ సంప్రదాయానురక్తినే యెక్కు వగా ప్రకటించెను

దేశి మార్గమునకు చెందిన ద్విపద కవిత్వమునకే కాక శివకవి సమూహమునకును, వీరశైవమత సిద్ధాంతము లకును గురుపీఠ మని చెప్పతగినవాడు పాల్కురికి సోమ నాథుడు (క్రీ శ 13వ శతాబ్ది ఉత్తరార్ధము) ఇత డాంధ్ర సంస్కృత కర్ణాట భాషలు మూడింటను గ్రంథ ములు రచించెను అందు బసవపురాణము, పండితా రాధ్య చరిత్రము, సోమనాథ స్తవము, అనుభవసారము,

చెన్నమల్లు సీసములు, వృషాధిప శతకము, బసవోదాహరణము అనునవి తెలుగు కృతులు. వీటిలో బసవపురాణ పండితారాధ్య చరిత్రలకును, వృషాధిప శతకమునకును విశేష ప్రఖ్యాతి కలదు. బసవపురాణము, వీరశైవ మత ప్రతిష్ఠాపకుడైన బసవేశ్వరుని జీవిత చరిత్రము. ఇందు ప్రసక్తాను ప్రసక్తముగా పలువురు శివభక్తుల చరిత్రలు కూడ వర్ణితములైనవి. సోమనాథు డిందలి వస్తువును వృద్ధులనుండియు, ప్రాచీనభక్తులు బసవేశ్వరుని గూర్చి రచించిన గీతముల నుండియు గ్రహించినట్లు తెల్పి యున్నాడు. శివతత్త్వ సారమున సంగ్రహముగా చెప్పబడిన శివభక్తుల చరిత్రములు బసవపురాణ పండితారాధ్య చరిత్రములందు విపులముగా వర్ణింపబడినవి. బసవేశ్వరుడును, ఇతర భక్తులును ఒనరించిన లోకోత్తరములైన కార్యము లెన్నో ఇందు వివరింపబడినవి. ఇందలి బెజ్జ మహాదేవి కథ, కన్నప్ప కథ, గొడగూచి కథ, చిరుతొండనంబి కథ మిక్కిలి రసవంతములై ఉండును. శ్రీనాథుని హరవిలాసమునందలి సిరియాళుని కథ కిందలి చిరుతొండనంబి కథయే మాతృక. ఆంధ్రదేశము నందే కాక కర్ణాట దేశమునకూడ మతగ్రంథముగా బసవ పురాణమున కమితమైన ప్రచారము కలదు. ఇది కన్నడ, తమిళములలోనికే కాక సంస్కృతమునకు కూడ పరివర్తనము చేయబడినది. దీనికి తెలుగున మూడు పద్యరూపానువాదములు కలవు. పండితారాధ్య చరిత్రమునందు శైవమతమున కాచార్యుడని చెప్పదగిన మల్లికార్జున పండితారాధ్యుని జీవిత చరిత్రము వివరింపబడినది. ఇది సోమనాథుని రచనలోనికెల్ల కడపటిదై వయస్కవితా పాటవమునం దగ్రగణ్యమైనది. పండితుడు వెలనాటి చోడుని సభలో జైన బౌద్ధ చార్వాకాది మతముల ఖండించి వీరశైవమును ప్రతిష్ఠించిన వృత్తాంత మిందలి ప్రధాన విషయము. ఇందు దీక్షా పురాతనవాద మహిమ పర్వత ప్రకరణములు అను నైదు ప్రకరణము లున్నవి. ద్విపదచ్ఛందోబద్ధమైనను మహాకావ్య లక్షణ సమగ్రత యందును, నవరస పరిపోషణమునందును ఈ కావ్యము మిక్కిలి వాసికెక్కి యున్నది. ఇందు సెక్కచోట్ల పండితారాధ్యుని కృతులలోని భాగములు యథాతథముగా ఉద్ధరింపబడి యున్నవి. సంగీతము, నాట్యము, వైద్యము, రసవాదము మున్నగు విషయములును, వివిధ దేశాచారములును, ఇందు వివరింపబడినవి. దీనిని శ్రీనాథు డాంధ్ర పద్యకావ్యముగను, గురురాజకవి సంస్కృత కావ్యముగను సంతరించి యుండిరి. వృషాధిప శతకము బసవా! బసవా! వృషాధిపా! అను మకుటముతో రచితమైన శతకము. ఇందు బసవేశ్వరాదులగు శివభక్తుల చరిత్రములు సంగ్రహముగా వర్ణింపబడినవి. ఇందున్న తమిళ, కన్నడ, మహారాష్ట్రీ మణిప్రవాళ భాషాపద్యము లితని బహుభాషా పాండిత్యమును వెల్లడించు చున్నవి. మనకు లభ్యమగుచున్న శతకములలో మకుట పద్య సంఖ్యా నియమములతో కూడిన ప్రథమశతక మిదియే. ద్విపదచ్ఛందమును మహాకావ్యోపయోగిగా తీర్చిదిద్దిన మహాకవి సోమనాథుడు. ఇతడును నన్నెచోడునివలె జాను తెనుగును వాడినట్లు చెప్పుకొని యున్నాడు. పాతకుల భావన కించుకైనను విడిచిపెట్టక ఈతడు దేనినైనను విస్తృత తరముగా వర్ణించుచుండును. అందును శివునో బసవునో వర్ణించు సందర్భమున ఇతని రచన ఆవేశపూరితమై గిరినదివలె ఉరవడితో ప్రవహించుచుండును. ఇతడు కొన్ని ద్విపదలలో ప్రాసయతిని వాడెను. ద్విపదకు ద్విపదకు తెగచెప్పవలెనను నియమమును పాటింపక వాని నేకధారగా నడపించెను. లాక్షణికులు దోషముగా పరిగణించు పదములును, సంధులును, సమాసములును ఇతని రచనలో నచ్చటచ్చట కానవచ్చును. అయ్యు, వస్తుచ్ఛందో భాషా విషయముల కవవచ్చు దేశీయతయు, వర్ణనాదుల గోచరించు తన్మయతయు, దాని కొక అసాధారణ సౌందర్యమును చేకూర్చుచున్నవి. ద్విపదను రోకంటి పాటగా కాక బహుభంగుల వైవిధ్యముతో నడపించి ఆ ఛందమున కఖండమైన ప్రతిష్ఠ సంపాదించెను. అందుచేతనే ద్విపద కావ్యకర్తలలో కాలముచేతనే కాక కవితాప్రతిభచే కూడ నీతని కగ్రస్థానము లభించెను.

క్రీ. శ. 12వ శతాబ్దిలో నాంధ్రదేశమున శైవ వైష్ణవ మతములు రెండును వ్యాప్తిచెంది పలువు రనుయాయుల నాకర్షించెను. హరహర్యద్వైత దర్శన స్ఫూర్తిని భావనాదులు అను కూడ మతగించి ఒండొరుల ద్వేషించుకొనుచు సంఘమున కొంత అలజడి కలిగించిరి. అది చూచి ఆ

రెండుమతములవారికి సామరస్యము కలిగింప ప్రయత్నించినవారిలో తిక్కన సోమయాజి ప్రథమగణ్యుడు (క్రీ శ 1210-1290). ఇతని వంశము పండితులకును, మంత్రి దండనాథులకును నెలవై ప్రఖ్యాతిగాంచినట్టిది ఇతనితాత భాస్కరమంత్రి రామాయణము రచించినట్లు ప్రతీతి. కాని ఆ కావ్య మిప్పుడు లభించుటలేదు తిక్కన క్రీ శ 13 వ శతాబ్ది పూర్వార్ధమున నెల్లూరును పరిపాలించిన మనుమసిద్ధికి మంత్రియు, ఆస్థానకవియునై అలరారెను అతడు తన తొలికృతియైన నిర్వచనోత్తర రామాయణమును ఆ మనుమసిద్ధికే అంకితము కావించెను ఆ కావ్యము నాతడు చంపూ పద్ధతినిగాక నిర్వచనముగా రచించెను ఇం దారంభమున నాతనికి కవితారచనమునగల వివిధములయిన అభిప్రాయములు వెల్లడింపబడినవి ఇది వాల్మీకి రచిత రామాయణోత్తరకాండమున కనువాదము ఇందు జనాపవాద భీతిచే రాముడు సీత నడవికి పంపుట, సీత కుశలవులను ప్రసవించుట మున్నగు వృత్తాంతములును, రావణాదుల జనన వర్తనాదులును వర్ణింపబడినవి అనువాదవిషయమున తిక్కనయందు చాల స్వతంత్రత వహించెను ఇందు విష్ణువు రాక్షసుల వధించిన ఘట్టమున వీరరసమును, సీతాపరిత్యాగ సందర్భమున కరుణరసమును చక్కగా పోషింపబడినవి ఇందలిశైలి భారతములోనిదానివలె నంత పరిపక్వము కాకపోయినను మిక్కిలి రసవంతముగానే యుండును తిక్కన యందు రామ నిర్యాణకథ నెందుచేతనో తెనిగింపక విడిచివైచెను తరువాత దానిని జయంతి రామభట్టను నాత డేకాశ్వాసముగా రచించి భద్రాద్రిరామున కంకితము కావించెను తిక్కనరచించిన రెండవగ్రంథము భారతము ఇం దాతడు విరాటపర్వము మొదలుకొని పదునైదు పర్వములు తెనిగించెను ఆంధ్రీకరణవిధానమున నిం దాతడు నన్నయపద్ధతినే అవలంబించెను పాత్ర రసౌచిత్య పోషణమున నాత డిందు ప్రదర్శించిన ప్రతిభ అపారమైనది. కీచకుడు ద్రౌపదిని వలచిన సందర్భమున శృంగారరసమును, ఉత్తర గోగ్రహణము నందును, యుద్ధపర్వములందును వీరరసమును, స్త్రీ పర్వమునను, అభిమన్యువధ ఘట్టమునను కరుణరసమును, శాంత్యనుశాసనములందు శాంతరసమును అత డెంతో నిపుణముగా వర్ణించియుండెను ఉద్యోగపర్వమున కృష్ణుని ముఖమున నాతడు ప్రదర్శించిన రాజనీతి నైపుణ్యము అద్వితీయముగా నుండును పాండవులయు, ధృతరాష్ట్ర దుర్యోధనులయు, కర్ణశకునులయు, భీష్మ విదుర ద్రోణాదులయు, కుంతీ ద్రౌపదులయు పాత్రముల నాతడు సుస్పష్ట రేఖలతో తీర్చిదిద్దెను అతడు చిత్రించిన కుంతీ ద్రౌపదులలో క్షత్రియకాంతోచితమయిన మనస్విత నిండారి యుండును కీచకు నాతడు పాశవమైన కామమునకు వశుడయిన మోహాంధుడుగాకాక విషాద నాయకునిగా చిత్రింప యత్నించి కృతకృత్యు డయ్యెను. మంత్రియు, యుద్ధనీతి విశారదుడును అగుటచే నాతని యుద్ధవర్ణనములు సహజములును, గంభీరములునై నిజముగా యుద్ధము జరుగుచున్నప్పటి వివిధ పరిస్థితులను పఠితలకు సాక్షాత్కరింప చేయును తిక్కనశైలి ప్రధానముగా సంవాదశైలి పాత్రల సంభాషణ ద్వారముననే అతడు కథను రమ్యముగా నడిపించుచుండును అతి అతి దేశ్యపదముల వాడుటయందును, రసోచిత పదప్రయోగమునందును అతడు మిక్కిలి నిపుణుడు ఆంధ్రు లందరును మోదము పొందవలెనను ఉద్దేశముతో నాతడు దీర్ఘసమాసములను తగ్గించి దేశి మార్గము నవలంబించెను ఆ కారణముచే నతనిరచన తెలుగుతనమున కునికిపట్టయి సరససుందరమయి ముద్దు గొల్పుచుండును క్లిష్టములయిన ఆధ్యాత్మిక విషయములనుకూడ స్పష్టముగా వ్యక్తము చేయగల శక్తి తెనుగు భాష కున్నదని మొట్టమొదట ప్రదర్శించినవా డాతడే అతడు తన భారతమును హరిహరనాథ దేవుని కంకితము గావించి, తద్ద్వారమున శివకేశవా భేదమును ప్రచారము చేసి ధర్మాద్వైతమును స్థాపింప ప్రయత్నించెను.

అభినవదండి బిరుదాంకితుడైన మూలఘటిక కేతన తిక్కనకు సమకాలికుడు ఇతడు సంస్కృతమున దండి రచించిన దశకుమార చరితమును చంపూ కావ్యముగా ననువదించెను. ఇది శృంగార హాస్యముల కాలవాలమై చక్కని సాహస కథలతో నిండారి యుండును కేతన కథాకథన నైపుణ్య మిందు సర్వతోముఖముగా గోచరించును ఇదిగాక ఈతడు విజ్ఞానేశ్వరమను ధర్మశాస్త్ర గ్రంథమును, ఆంధ్రభాషా భూషణ మను వ్యాకరణ

గ్రంథమును గూడ రచించెను తెలుగు వ్యాకరణమును తెలుగు భాషలో రచించిన మొదటి లక్షణకర్త ఇతడే ఇతడు దశకుమార చరితమును తిక్కన కంకితము చేసి యందు నాతని వంశమును, పూర్వులను చక్కగా వర్ణించెను కవితచెప్పి ఉభయకవిమిత్రు మెప్పించితి నని ఇతడు సగర్వముగా చెప్పుకొని యుండెను

మారన, తిక్కన సోమయాజి శిష్యుడు ఇతడు మార్కండేయ పురాణమును తెనిగించి గోన గన్నారెడ్డి కంకితముచేసెను ఇతని శైలి ఆడంబర రహితమై సరస ముగా నుండును తెనుగున తరువాత వెలసినమను చరిత్రము, హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము, కువలయాశ్వ చరిత్రము మున్నగు ప్రబంధములందలి కథావస్తు విందుండియే గ్రహింపబడినది

ఈ యుగమున వెలసిన పండిత కవులలో అథర్వణా చార్యు డొకడు ఇతడు భారతము నాంధ్రీకరించెనని ప్రతీతి ఇది యిప్పుడు లభ్యమగుటలేదు దొరకిన కొలది పద్యములనుబట్టి ఈతని రచన విరాటపర్వమునుండి ఆరం భించు ననియు, మిక్కిలి ప్రౌఢమైన దనియు తెలియు చున్నది అథర్వణకారికావళి అను తెలుగు వ్యాకరణము నితడు సంస్కృత శ్లోకములుగా రచించెను ఇతడు త్రిలింగ శబ్దానుశాసన మను చిన్న వ్యాకరణమునుగూడ రచించె నందురు

క్రీ శ 1260 ప్రాంతమున బద్దెభూపాలుడు నీతిసార ముక్తావళి అను నీతిపద్యములతో కూడిన గ్రంథమును రచించెను సుప్రసిద్ధమైన సుమతిశతకమునుగూడ నీతడే రచించి నట్లిందు చెప్పబడినది ఇది ఎంతవరకు సత్యమో తెలియదు ఇతని పద్యములు సరళసుందరములై పండిత పామర హృదయరంజకములుగా నుండును తెలుగున వెలసిన మొదటి రామాయణము రంగనాథ రామా యణము దీనిని రంగనాథుడను కవి వ్రాసి బుద్ధారెడ్డి పేర ప్రకటించె ననియు, తండ్రియుపదేశముచే బుద్ధారెడ్డియే రచించె ననియు దీని కర్తృత్వ విషయమున రెండు వాదములున్నవి ఆశ్వాసాంతములందు గోనబుద్ధారెడ్డియే (1200 - 1250) తండ్రియైన విఠలనాథుని పేర నీ గ్రంథమును రచించినట్లు స్పష్టముగా చెప్పబడియుండు టచే ఆవాదమునే పలువురు విమర్శకు లంగీకరించు చున్నారు. ఇది వాల్మీకి రామాయణము ననుసరించి తెలుగున వ్రాయబడిన ద్విపద కావ్యము ఇందు కవిజన శ్రుతిమండి గ్రహించి చొప్పించిన అవాల్మీకములైన గాథలు కొన్ని గలవు అందు జంబుమాలి, కాలనేమి, సులోచన అమశారి వృత్తాంతములు ముఖ్యములైనవి ఇవి ఇందలి కథాభాగమున కెంతో మెరుగు చేకూర్చుచు రసవంతములై యున్నవి రావణ విభీషణ కుంభకర్ణా దుల శీలములును, చిత్తవృత్తులును ఇందు చక్కగా వర్ణింపబడినవి ఇందలి వర్ణనములు మిక్కిలి గంభీరములై ఉదాత్తములుగానుండును ఇందలి శైలి లాక్షణికమును ప్రసన్నమునై ద్విపదయయ్యు నెచ్చటను వినువుగొల్పక చాల మనోహరముగా నుండును ద్విపద కావ్యములలో శైలీపాటవముచేతను, కథా గౌరవముచేతను రంగనాథ రామాయణమున కొక విశిష్టస్థానము చేకూరినది ఇందలి ఉత్తరకాండమును బుద్ధారెడ్డి అనతిచే అతని కుమారులైన కాచవిభలవిభులు రచించి రామాయణమును పూర్తి కావించిరి వీరి రచన తండ్రి రచనయంత ఉత్తమము కాకపోయినను రసవంతముగానే ఉండును)

తిక్కన తరువాత యుగకర్త అని చెప్పదగినవాడు ఎఱ్ఱాప్రెగ్గడ ఈతని యుగమున వెలసిన తొలికావ్యము భాస్కర రామాయణము ఇదియును భారతమువలె నైకకవికర్తృక మగుట సంభవించినది హుళక్కి భాస్కరుడు, అతని కుమారుడైన మల్లికార్జునభట్టు శిష్యుడైన కుమార రుద్రదేవుడు, మిత్రుడైన అయ్యలా ర్యుడు దీనికి కర్తలు వీరిలో వయః పాండిత్య ప్రతిభలచే పెద్దయైనవాడు భాస్కరుడగుటచే కావ్య మాతని పేరనే వెలయింపబడినది ఈ రామాయణమున తిక్కన తాతయగు భాస్కరుని రచనకూడ నున్నదని కొందరి తలంపు అతడు వాల్మీకి రామాయణమును చాల సంగ్రహముగా రచించెననియు, దానితో తృప్తినొందక హుళక్కి భాస్కరాదులచ్చటచ్చట పెంచి ఈరామాయణ మునకు రూపమొసగిరనియు వారివాదము వారుచెప్పు హేతువులనుబట్టి చూడ ఈ వాదము కొంత యుక్తి యుక్తముగానే కానవచ్చుచున్నది మంత్రిభాస్కరుని రచన సుందరకాండమువరకు గల అన్ని కాండములందు ఎంతో కొంత కలదని దీనివలన తెలియుచున్నది.

హుళక్కి భాస్కరుడు అరణ్యకాండమును, యుద్ధకాండమున 1188 పద్యములను రచించెను ఈతని రచన రెండవ ప్రతాపరుద్రుని అశ్వసేన కర్యాధ్యక్షుడైన సాహిణిమారన (1295 1323) కంకితము చేయబడినది ఈతనిశైలి సమానధారాయుక్తమయ్యు సుబోధమై నన్నయ కవితను బోలియుండును యుద్ధకాండమున నీతని రచనలో తిక్కన అనుకరణములు గోచరించుచున్నవి మల్లికార్జున భట్టు తండ్రి అంతకవి కాకపోయినను ప్రతిభావంతుడు ఇతని రచన బాలకాండమునకంటె కిష్కింధా సుందర కాండములలో శ్రేష్ఠతరముగా నుండును వాలిభార్య అయిన తార శోకము నీతడు కరుణరస నిర్భరముగా వర్ణించెను కుమార రుద్రదేవునికి సంగ్రహరచనపై ప్రీతి మెండు ఇతడు రచించిన అయోధ్యాకాండము భావ సంగ్రహమునకు, భాషామాధుర్యమునకును నెలవై మనోహరముగా నుండును అయ్యలార్యుడు భాస్కరుడు రచింపగా మిగిలినయుద్ధకాండమును పూర్తిచేసెను ఇతడు ప్రౌఢసమాసములతో కూడిన శైలియం దభిమానము చూపెను వీరరసప్రధానమైన యుద్ధకాండమున కాశైలి అనుగుణముగానే ఉన్నది మొదటినుండి తుదిదాక ఒక చేతిమీద సాగమిచే భాస్కరరామాయణమునందలి శైలి ఏకధారగా నుండక సమవిషమముగా గోచరించును

ఎఱ్ఱన రెడ్డిరాజుల ఆస్థానమున నుండిన మహాకవి (క్రీ శ 14 వ శతాబ్ది పూర్వభాగము) ఇతడు ప్రతిభా పాండిత్యములందు నన్నయ తిక్కనల కెనయై భార తారణ్య పర్వశేషము నేకాక హరివంశమునుగూడ సమర్థతతో నిర్వహించి, కవిత్రయములో స్థానము సంపాదింప జాలెను ఇత డారణ్యపర్వ శేషమును నన్నయ పేరుమీదుగనే తెనిగించి రాజరాజునకే అంకితముచేసెను ఇది అతనికి సహజమయిన వినయమును, నన్నయపైగల భక్తిని చాటుచున్నది ఈత డారణ్యపర్వశేషమును నన్నయశైలితో నారంభించి తిక్కనశైలితో ముగించెను అందుచే ఇతనిరచన నన్నయ తిక్కనల రచనలు అను మహాసముద్రములను కలుపు జలసంధివలె గోచరించును అరణ్య పర్వమునందలి ఘోషయాత్ర, రామోపాఖ్యానము, సావిత్ర్యుపాఖ్యానము, యక్షప్రశ్నలు అను భాగములు మిక్కిలి పేరుగాంచినవి అరణ్యపర్వశేషమున ఎఱ్ఱన సంస్కృతాంధ్రములను సమభాగములుగా వాడియుండెను ఎఱ్ఱన రామాయణమునుగూడ రచించి తన ప్రభువయిన ప్రోలయ వేమారెడ్డికి అంకితము కావించెను అది ఇప్పుడు లభ్యమగుట లేదు హరివంశమున నీతని శైలి పరిపక్వము పొందినది ఇందు శ్రీకృష్ణుని చరిత్రము సంపూర్ణముగా వర్ణింపబడినది. గోకులమును వర్ణించుటవల్ల ఎఱ్ఱన జానపద జీవితము నెంతో రమ్యముగా చిత్రించెను హార్దమైన అనురాగమున కాలంబనమైన సాత్త్విక శృంగారమును వర్ణించుటలో ఎఱ్ఱన మేటి ఉషానిరుద్ధుల చరిత్రము, రుక్మిణీకల్యాణము, ఇందు మిక్కిలి రసవంతములుగా నుండును అనువాద విషయమున ఎఱ్ఱన నన్నయ, తిక్కనల మార్గమునే అవలంబించెను ఎఱ్ఱన రచించిన స్వతంత్ర కావ్యము లక్ష్మీనృసింహ పురాణము బ్రహ్మాండ పురాణమునుండి వస్తువును గ్రహించి ఎడనెడ చక్కని వర్ణనలు చేర్చి, దాని నాత డొక హృద్యమైన ప్రబంధముగా సంతరించెను ప్రహ్లాదచరిత్ర మిందలి ప్రధాన కథ భక్తివర్ణనమునం దీతడు పోతన కీడుకాకపోయినను ప్రహ్లాదచరిత్ర వర్ణించుటవల్ల నాతని కీతని రచన ఒజ్జబంతి యయ్యెననుటలో నతిశయోక్తి ఉండదు ఈతనిశైలి సత్త్వశుద్ధికి నెలవై, సత్త్వప్రధానమయిన యితని శీలమున కాదర్శమువలె గోచరించును శ్రీనాథుడీతని సూక్తివైచిత్రిని ప్రశంసించెను ఇతనికి ప్రబంధ పరమేశ్వరు డనియు, శంభుదాసు డనియు బిరుదనామములు గలవు

విక్రమసేనము అను కావ్యమునురచించిన చిమ్మపూడి అమరేశ్వరు డీ కాలమువాడే పలువు రాంధ్రకవు లీతని మహాకవిగా స్తుతించియుండిరి ఈతని కావ్య మిప్పుడు లభించుటలేదు విన్నకోట పెద్దన కావ్యాలంకార చూడామణి యను లక్షణ కావ్యమును రచించి రాజరాజ వంశీయుడయిన చాళుక్య విశ్వేశ్వరరాజున కంకితము చేసెను ఇందు సాహిత్యవిషయములతోపాటు వ్యాకరణ ఛందో విషయములుకూడ నున్నవి లక్ష్యముల నిచ్చు సందర్భమున నీతడు కృతిపతినిగూర్చి రచించిన పద్యములు రసవంతములుగా నున్నవి ఉద్దండ రచనా ధురంధరుడని శ్రీనాథునిచే ప్రశంసింపబడిన వేములవాడ భీమకవి ఈ కాలమునందే ఉండెను ఇతడు కవిజనాశ్రయమను ఛందో

గ్రంథమును రచించెనని ప్రతీతి కాని ఇటీవలి పరిశోధన ములవలన దాని కర్తృత్వము రేచనకే ఆరోపింపబడు చున్నది భీమకవి రాఘవపాండవీయము ద్వ్యర్థికావ్యమును, నృసింహపురాణము, శతకంధర రామాయణము హరవిలాసము మున్నగు ఐదుగ్రంథములను రచించెనని చెప్పుదురు కాని అవి యిప్పుడు లభ్యము లగుటలేదు ఇతని చాటువులుమాత్రము కొన్ని లభించుచున్నవి కానివలన నీతడు ఉత్తమశ్రేణికిచెందిన కవియే అనియు, శాపానుగ్రహ సమర్థుడనియు తెలియుచున్నది ఇతడు గోదావరి మండలమునందలి ద్రాక్షారామమునకు చెందిన వాడని కొందరును, తెలంగాణమునందలి కరీంనగర మండలమునకు చెందినవాడని కొందరును చెప్పుచున్నారు

సంస్కృతమున రాజశేఖరుడు రచించిన విద్ధసాలభంజిక అను నాటకము ననుసరించి మంచన (1850) కేయూర బాహు చరిత్రము కావ్యమును రచించి నండూరి గుండయామాత్యుని కంకితము చేసెను విద్ధసాలభంజిక యందలి పెక్కు పేర్ల నీతడు మార్చుటయేకాక ప్రసక్తాను ప్రసక్తముగా పంచతంత్రమునందలి కథలనుబోలిన కథల నిందు చొప్పించెను ఇతనివి క్లిష్టాన్వయములు, దీర్ఘ సమాసములు లేని మనోహరమైన కథనశైలి నీతి మంతములయిన కల్పితకథలనింత మనోహరముగా వ్రాసి నవారు పూర్వులలో కానరారు

ఈ యుగమునందలి కవి మండలిలో ఎఱ్ఱనతో పోటీకి, పోటీకి నిల్వజాలువాడు నాచన సోమనాథుడు (1870) ఇతడు హరివంశమునందలి ఉత్తరభాగమును ఉత్తర హరివంశమను పేర రచించి, హరిహరనాథుని కంకితము చేసెను ఇతడు పూర్వహరివంశమును వ్రాసెనో లేదో తెలియదు కాని ఉత్తర హరివంశమునందలి యారంభ మును జూచిన దానినికూడ రచించినట్లే తోచును ఇతడు వసంత విలాసమును, హరవిలాసమును రచించెనని చెప్పు దురు కాని అవి లభ్యము లగుటలేదు ఉత్తర హరి వంశము అశ్వాసముల ప్రబంధము మూలమునందలి రసవత్తరములైన భాగములను మాత్రమే గ్రహించి కొన్ని మార్పు చేర్పు లొనరించి అతడీ గ్రంథము నొక స్వతంత్ర గ్రంథముగా సంతరించెను ఎఱ్ఱన విడిచిన హంస డిభకోపాఖ్యానము నీతడు విపులముగా వర్ణించెను

రసపోషణమున నీతడు మిక్కిలి నేర్పరి ఊర్వశీ నరకా సురుల సంభాషణము ఉషానిరుద్ధులకథ యీతని శృంగార రసపోషణాభినివేశమునకు నిదర్శనములు రసావేశ పరవశుడై ఇత డొక్కొక్కయెడ ఔచిత్యమునకు భంగము కలిగించునని చెప్పినను దోషముండదు నరకా సుర సంహారమున వీరశృంగారముల నీతడు ఉచితమైన మేళనము కల్పించెను యుద్ధవర్ణనములం దీతడు తిక్కనను తలపించును వీరశృంగారములనే కాక రౌద్రకరుణ హాస్యములను కూడ నీతడు చక్కగా పోషించెను ఇత నికి సర్వజ్ఞ, సకలభాషాభూషణ సాహిత్యరసపోషణ, సంవిధాన చక్రవర్తి, నవీన గుణసనాథ బిరుదములున్నవి కథాకల్పనమందును, వర్ణనములందును ఇతడు పురాణ పద్ధతిని విడిచి ప్రబంధ మార్గము ననుసరించెను ఇతని శైలి శబ్దార్థాలంకార భూయిష్ఠమును, దీర్ఘసమాస బంధురమునై ఓజోగుణమున కాదర్శముగా నుండును ఎడనెడ ఇతడు వాడు లోకోక్తులు, సామెతలు మిక్కిలి మనోహరములుగా నుండును ఇతని ధారాశుద్ధి చాల గొప్పది ఇతని వచనములు కొన్నిచోట్ల దీర్ఘతరములై యమకానుప్రాసాదులతో కూడి క్లిష్టముగా నుండును రసపోషణమున నీతడెఱ్ఱనతో సమానుడేయైనను ఔచిత్య పోషణమునందును, ఆవేశ నిగ్రహమునందును, ఆతని కీడుకాజాలడు

రావిపాటి త్రిపురాంతకుడను కవికూడ రెండవ ప్రతాపరుద్రుని కాలమున నుండెనని విమర్శకులు తలంచు చున్నారు ఇతడు సంస్కృతమున ప్రేమాభిరామమను వీథి నాటకమును, తెలుగున అంబికా శతకము, చంద్ర తారావళి, మదనవిజయము, త్రిపురాంతకోదాహరణము అను గ్రంథములను రచించెను శ్రీనాథుని క్రీడాభిరామము నకు మూల మీతని ప్రేమాభిరామమే ఇతడు శివభక్తి పరాయణుడు అంబికా శతకమున నీతడు శివపార్వతుల శృంగారమును భక్తి సమ్మిశ్రితముగా వర్ణించెను మదన విజయము కామశాస్త్రమునకు సంబంధించిన గ్రంథముగా కానవచ్చుచున్నది ఇతని త్రిపురాంతకోదాహరణమునకు ఆంధ్ర వాఙ్మయమున అత్యుత్తమ స్థానమున్నది ఇందీతడు సమాసాడంబరము లేని చక్కని శైలిలో కుమారగిరి మందిరుడైన శివుని ప్రస్తుతించి యుండెను

ఆంధ్రవాఙ్మయమున ఎఱ్ఱన యుగముతో పురాణ పరివర్తనము వన్నగిల్లినది. తరువాతియుగమున కొందరు కవులు సంస్కృత కావ్య నాటకానువాదములకును, కొందరు స్వతంత్రకావ్యరచనకును ఆరంభించిరి. ఈ యుగమునకు కర్త అని చెప్పదగినవాడు శ్రీనాథ కవిసార్వభౌముడు. ఆంధ్రమున కవిత్రయము తరువాత వారితో సమానమైన కీర్తిప్రశస్తులను సంపాదించిన వాడీ మహాకవియే. దాని కితని బహుగ్రంథ కర్తృత్వమును, అసామాన్య పాండితీ ప్రతిభలును, నిరర్గళ ప్రౌఢశైలియు కారణములు. ఇతని రచనలలో మరుత్తరాట్చరిత్రము, సప్తశతి, పండితారాధ్య చరిత్రము నష్టములై పోయినవి. శృంగారనైషధము, భీమఖండ కాశీఖండములు, హరవిలాసము, క్రీడాభిరామము, శివరాత్రి మహాత్మ్యము, పల్నాటి వీరచరిత్రము అనునవి లభించుచున్నవి. శృంగార నైషధము సంస్కృతమునందలి శ్రీహర్షుని నైషధకావ్యమున కనువాదము. ఔచిత్యము పాటించుచు, అనౌచిత్యము పరిహరించుచు నతఁడీ అనువాదమున చూపిన నేర్పు అనితర సాధ్యమై యున్నది. ఈ కావ్యము మహాకవి ప్రౌఢశైలికిని, పాండిత్య ప్రకర్షమునకును నికషోపలమని చెప్పతగియున్నది. ఇందలివస్తువు నలదమయంతుల పరిణయ వృత్తాంతము. భీమఖండమున గోదావరీ మండలమునందలి ద్రాక్షారామ భీమేశ్వరక్షేత్ర మాహాత్మ్యము వర్ణింపబడినది. దీనికి మూలము స్కాందపురాణము. శ్రీనాథుఁ డందలి క్షేత్రమును తత్పరిసర ప్రదేశములను ఎంతో విశదముగా వర్ణించి తన ఆంధ్రాభిమానమును ప్రకటించినాడు. వ్యాసుడు కాశీ విడిచిన వృత్తాంతము, హాలాహల భక్షణము సరసముగా వర్ణింపబడినవి. కాశీఖండమున సుప్రసిద్ధ శైవక్షేత్రమయిన కాశీక్షేత్ర మహాత్మ్యము వివరింపబడినది. ఇదియు స్కాందపురాణము నుండియే గ్రహింపబడినది. శ్రీనాథుడు పెదకోమటి వేమునితో కాశీయాత్ర చేసి, అందలి తీర్థదేవతాదులను నిశితముగా పరిశీలించియుండుటచే నిందలి వర్ణనలకు కూడ నెంతో సహజత్వ మలవడినది. క్షేత్రమాహాత్మ్య రూపములై పురాణప్రాయములయిన ఈ రెండు గ్రంథములకును శ్రీనాథుడు తన ప్రతిభాపాటవముచే సుందరమయిన కావ్యత్వము నాపాదింపజాలెను. కాశీఖండమున వింధ్యగర్వాపహరణము, గుణనిధి చరిత్ర, వ్యాసుడు కాశిని శాపిన కథ, సుశీలచరిత్ర సరసముగా వర్ణింపబడినవి. ఇందితని శైలి ప్రౌఢతా పరాకాష్ఠను చెందినది. హరవిలాసము, శివుని విలాసములను వర్ణించు కావ్యము. చిరుతొండనంబికథ, పార్వతీ పరిణయము, దారుకా వనవిహారము, హాలాహల భక్షణము, కిరాతార్జునీయము, ఇందు వర్ణింపబడిన విలాసములు. చిరుతొండనంబికథను శ్రీనాథుడు పాల్కురికి సోమనాథుని బసవపురాణమునుండి గ్రహించి, పెంచి ఎంతో సరసముగా వర్ణించెను. పార్వతీ పరిణయము కాళిదాసుని కుమారసంభవమునందలి 3, 4 5 సర్గము లందలి భాగములకు సంగ్రహానువాదము. మిగిలిన వానిని స్వతంత్ర రచనలే. శ్రీనాథుని స్వతంత్ర రచనా సామర్థ్యమును, శైలీసౌష్ఠవమును హరవిలాసమునందే పెచ్చుగా కాంచనగును. శివరాత్రి మాహాత్మ్యమున సుకుమారుని కథ కలదు. పల్నాటి వీరచరిత్ర, పల్నాటి వీరుల శౌర్యమును వర్ణించు జాతీయ ద్విపదకావ్యము. బాలచంద్రుని శౌర్య మిందు విశదముగా వర్ణింపబడినది. శ్రీనాథుడు పండిత రంజకమయిన ప్రౌఢరచనయందు వలెనే పామరరంజకమైన దేశీయరచనయందుకూడ మహానిపుణుడనుట కీ కావ్యము నిదర్శనము. క్రీడాభిరామము గోవింద మంచనశర్మ, టిట్టిభసెట్టి అను మిత్రుల సంభాషణ రూపమున వెల్వడిన శృంగారవర్ణనలతో కూడిన కావ్యము. ఇందు రావిపాటి త్రిపురాంతకుని ప్రేమాభిరామము ననుసరించి ఆనాటి ఓరుగంటినగరము చక్కగా వర్ణింపబడినది. ఇది వినుకొండ వల్లభరాయ కృతమని అందున్నది కాని ప్రతిపద్యమునందు శ్రీనాథుని ముద్ర స్పష్టముగా కానవచ్చుటచే నతడే దానిని వ్రాసి వల్లభరాయని పేర ప్రకటించియుండునని యూహింపవచ్చును. శ్రీనాథుడు వివిధదేశములను, వివిధ రాజాస్థానములను దర్శించినప్పుడు చెప్పిన చాటువు లెన్నో ఉన్నవి. అవి అతని నిశిత పరిశీలనమును, పరిహాస ప్రియత్వమును స్వేచ్ఛావర్తనమును వ్యక్తము చేయుచున్నవి. శ్రీనాథుని శైలి ప్రౌఢ గంభీరమయినది. ఈతని పద్యములు పఠక మత్తేభయానమున నెవదై చదివినకొలది చవులూరించుచుండును. ఈతడు కావించిన బహుప్రయో

గము లీతనికి వ్యాకరణాది శాస్త్రములందు గల పాండిత్యమును వెల్లడించుచున్నవి ఈతని కావ్యములు పెద్దనాదుల కొజ్జబంతులై ప్రబంధ నిర్మాణమునకు దారి చూపిన వనుటలో నతిశయోక్తి లేదు

మహాభక్తుడును, కవి శిరోమణియు నైన బమ్మెరపోతరాజు శ్రీనాథునికి సమకాలికుడేకాక బంధువుకూడ నని చెప్పుదురు (1400-1450) ఇతడు రచించిన గ్రంథములు మూడు భోగినీ దండకము, వీరభద్ర విజయము శ్రీమదాంధ్ర మహాభాగవతము వీరభద్రవిజయ కర్తృత్వ విషయమున భిన్నాభిప్రాయములు కలవు కాని భాగవతశైలికి, అందలి శైలికిని గల సామ్యమునుబట్టి విమర్శకులది అతడు బాల్యమున రచించిన కవిత్వమై యుండు నని భావించుచున్నారు ఇది దక్షాధ్వరధ్వంసమును వర్ణించు ప్రబంధము భోగినీదండకమునందలి శైలి సర్వదా పోతన దానివలెనే యున్నది ఇందలి వస్తువును బట్టి ఇది అతని యౌవనమందలి రచన యని చెప్పవచ్చును ఇంక మూడవదియగు భాగవతము ఆంధ్ర వాఙ్మయమునకు అలంకార ప్రాయమైనది ఆంధ్రమున మహాభారతమునకుకూడ దీనికున్నంత ప్రచారమును, విశ్వజనీనతయు లేదని చెప్పవచ్చును దాని కిందలి మధురమంజులమైన శైలియు, భక్తిరసమయమయిన వస్తువును కారణములు ఇది సంస్కృతమున వ్యాసుడు రచించిన భాగవత పురాణమున కాంధ్రీకరణము ఆంధ్రీకరణమున పోతనయు కవిత్రయమువారి పద్ధతినే అవలంబించెను. కాని ఈతడు సహజముగ భక్తుడగుటచే భక్తులచరిత్రములను వర్ణించునప్పుడును, భక్తి తత్త్వాదులను వివరించునప్పుడును ఆవేశపరుడై గ్రంథమును మూలముకంటె విస్తృత తరము గావించియుండెను ఇందు పండ్రెండు స్కంధములున్నవి కాని పోతరాజు రచించిన గ్రంథమున కొంతభాగము శిథిలమైపోవుటచే ఆ శిథిలిత భాగముల నితరులు పూరించిరి వీరిలో ఏర్చూరి సింగన షష్ఠ స్కంధమును, గంగన పంచమస్కంధమును, వెలిగందల నారయ ఏకాదశ, ద్వాదశ స్కంధములను రచించినట్లు తెలియుచున్నది తృతీయ, చతుర్థ, దశమస్కంధోత్తర భాగములందుగూడ నచ్చటచ్చట నారయ రచనమున్న దని చెప్పుదురు భాగవతమున విష్ణుని ఏకవింశత్యవతారములు వర్ణింపబడినవి ఇం దాదేవుడు భక్తులను రక్షించిన గాథలును, రాక్షసులను సంహరించిన వృత్తాంతములును, సర్గ ప్రతిసర్గ రాజవంశ మన్వంతరముల చరిత్రములును విపులముగా వర్ణింపబడినవి గజేంద్రమోక్షము, ప్రహ్లాద వామనచరిత్రలు, ధ్రువాంబరీషుల ఉపాఖ్యానములు, రుక్మిణీ కల్యాణము మున్నగు నిందలిభాగము లాంధ్రమున ఆ బాల విదితములైనవి ఇందు కర్మజ్ఞాన మార్గముల ప్రసక్తికూడ లేకపోలేదుకాని భక్తిమార్గ ప్రశంస హెచ్చు ఇందలి దశమస్కంధమున శ్రీకృష్ణుని బాల్యక్రీడాదు లెంతో మనోహరముగా వర్ణింపబడినవి పోతన ఇందు గోపికల మధురభక్తిని హృదయరంజకముగా వర్ణించెను ఇందు పోతన ఆత్మీయాంశ మెక్కువగా గోచరించును అందుచేతనే ఈ భాగ మద్భుతమైన ఒక గీతి కావ్యము (Lyric) వలె కానవచ్చును పోతన వర్ణనలు మిక్కిలి విశదములై వర్ణ్యమును పఠితలకు సాక్షాత్కరింప జేయుచుండును ఇతనిశైలి అతిమధురమైనది తెలుగుభాషకు నిసర్గమైన సంగీత మాధుర్యము లీతని కావ్యమున సర్వతోముఖముగా గోచరించును ఇతని కలంకార ప్రీతిమెండు వర్ణన సందర్భముల నీత డంత్యానుప్రాసముల నధికముగా వాడుచుండును అందుచే నీతని కవిత మృదంగధ్వన్యనుగతమైన మృదుల సంగీతమువలె వినిపించును పండితులనక, పామరులనక, వృద్ధులనక, బాలురనక స్త్రీలనక, పురుషులనక ఎల్ల ఆంధ్రుల ప్రీతిని చూరగొన్న మహాకావ్యము భాగవతము నారయాదులు తమ రచనలందు పోతననే అనుకరింప యత్నించిరికాని అందు కృతకృత్యులు కాజాలకపోయిరి వీరు మువ్వురిలో సింగన మిగిలిన యిరువురికంటె సమర్థుడుగా కానిపించును

జక్కన విక్రమార్కచరిత్ర మను కథా కావ్యమును ప్రౌఢ దేవరాయల కడ గణకుడుగానుండిన సిద్ధనామాత్యున కంకితముచేసెను (1406-1422) ఈతడు మంచి పండితుడేకాక అవధాన నిర్వహణాది ప్రజ్ఞలుకూడ కల్గినవాడు ఈ కావ్యమున కథాప్రవర్తకుడైన విక్రమార్కుడను మహారాజు చేసిన అద్భుతకృత్యములు వర్ణింపబడినవి ఇందలి వీరాద్భుత రసమయములైన విచిత్ర కథా వృత్తాంతము లప్పటివారి కట్టి గాథలపైగల మక్కువను

వ్యక్తము చేయుచున్నది. ఇందలి శైలి సరళమై రసవంతముగా నుండును. ఋతువులను వర్ణించుపట్ల ఇక్కవి సూక్ష్మపరిశీలనము ప్రకటించెను. ఇందు గల శ్రీశైలాది పుణ్యక్షేత్రముల వర్ణనము ఇక్కవి భక్తితత్పరతను వ్యక్తము చేయుచున్నది.

అనంతామాత్యుడు రసాభరణము, ఛందోదర్పణము, భోజరాజీయము అను గ్రంథములను రచించెను. ఇందు మొదటి రెండును లక్షణగ్రంథములు. అనంతుడు రసాభరణమును శా. శ. 1356 లో (క్రీ. శ. 1434) ముగించినట్లు తెల్పియున్నాడు. ఇతడు గురుదేవభాభక్తియుతుడు. తన భోజరాజీయమును గురూపదేశము ననుసరించి అహోబలదేవుని కంకితము కావించెను. ఇందు విక్రమార్క చరిత్రమందువలెనే భోజునిగూర్చిన కథలు వర్ణింపబడినవి. ఈ కథలన్నియు నీతిప్రధానములై ఉన్నవి. ఆంధ్రదేశమున సుప్రసిద్ధమై సత్యప్రశంసనమును నిరూపించు గోవ్యాఘ్రసంవాద మీ గ్రంథములోనిదే. ఇందు కరుణారసము చక్కగా పోషింపబడినది. ఇతనిశైలి ద్రాక్షాపాకమై మిక్కిలి మృదుమధురముగా నుండును. ఇతడక్కడక్కడ గృహజీవితమును, స్త్రీల సంభాషణాదులను చక్కగా వర్ణించియున్నాడు.

గౌరన (క్రీ. శ. 15 వ శతాబ్ది పూర్వార్ధము) తెలుగున హరిశ్చంద్రోపాఖ్యాన నవనాథచరిత్రలు అను ద్విపద కావ్యములను, సంస్కృతమున లక్షణదీపిక అను ఛందోగ్రంథమును రచించెను. ఇతడు పద్మనాయకరాజులు పాలించిన రాచకొండ రాజ్యమున నివసించెను. ఇతడు శ్రీశైలమల్లికార్జునదేవుని భక్తుడు. ఇతని హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానమునందలి కథకు మూలములు స్కాంద, మార్కండేయ పురాణములు. తెలుగున ఈ కథను స్వతంత్రప్రబంధముగా రచించిన మొదటికవి ఇతడే. ఇందితడు వివిధపాత్రలను విస్పష్టరేఖలతో తీర్చిదిద్దెను. ప్రకృతివర్ణనలను రూపవర్ణనలను హృద్యముగా నిర్వహించుటలో ఇతడు మిక్కిలి దిట్ట. నవనాథచరిత్ర సిద్ధిపొందిన శివయోగుల చరిత్ర. ఈ నవనాథులలో మీననాథుడను వాడపార మహిమాన్వితుడు. రాజరాజు కుమారుడని లోకమున ప్రసిద్ధుడైన సారంగధరుని కథ ఇందు మాళవదేశమున జరిగినట్లు వర్ణింపబడినది. ఖండితాంగుడైన సారంగుని మీననాథుడు కాపాడి సిద్ధులలో కలుపుకొనెను. గౌరన శైలి మృదువై జాతీయోక్తులకును, సామెతలకును ఆలవాలమై మిక్కిలి సరసముగా నుండును. హాస్యరసపోషణమున ఈత డందెవేసిన చేయి. నవనాథ చరిత్రమునందలి వంచక పురోహితుని కథయు, హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానమందలి కలహకంఠి కాలకౌశికుల వృత్తాంతమును ఇందుకు తార్కాణములు.

మడికి సింగన పద్మపురాణోత్తరఖండము, వాసిష్ఠ రామాయణము, భాగవత దశమస్కంధము అనువానినే కాక సకలనీతి సమ్మతమను సంకలన గ్రంథమునుగూడ రచించెను. పద్మపురాణోత్తరఖండము సంస్కృతమునందలి ఆ పురాణభాగమున కనువాదము. ఇందు మాఘస్నాన మాహాత్మ్యమును గురించిన కథలును, శ్రీకృష్ణ చరిత్రమును మనోహరముగా వర్ణింపబడినవి. ఈ కథలను వసిష్ఠమహర్షి దిలీపునకు చెప్పియుండెను. ఈ కావ్యము తెలంగాణమునందలి సబ్బి మండలమునకు ప్రభువైన ముప్పయభూపాలుని మంత్రి అగు వెలిగందల కందన మంత్రికి అంకితము చేయబడినది. వాసిష్ఠ రామాయణము సంస్కృతమునందలి జ్ఞాన వాసిష్ఠమునకు తెలుగు. వసిష్ఠమహర్షికిని శ్రీరామునికిని జరిగిన ఆధ్యాత్మిక సంవాదమిందు సరళశైలిలో వర్ణింపబడినవి. భాగవత దశమస్కంధము ద్విపద కావ్యము. ఇతర స్కంధముల నాతడు తెలిగించినట్లు లేదు. ఇతని ద్విపదరచన మిక్కిలి సరసముగా నున్నది. సకలనీతి సమ్మతమున పంచతంత్రము, నీతిసారము, కామందకము, బద్దెనీతి, భారతము మున్నగు పూర్వగ్రంథములనుండి చక్కని నీతిపద్యములు సంగ్రహింపబడినవి. నడుమనడుమ సింగన స్వయముగా వ్రాసిన పద్యములుకూడ నిందుగలవు. ఈతనిశైలి సరళమై సర్వజన సుబోధముగా నుండును.

దగ్గుపల్లి దుగ్గయ్య తాను శ్రీనాథుని తమ్మునని యనియు, తన కా మహాకవి వలననే కవిత్వ మలవడెననియు వ్రాసికొనియున్నాడు. కఠోపనిషత్తు నందును, భారతానుశాసనిక పర్వమునందును గల నాచికేతుని కథను వస్తువుగా గ్రహించి ఈతడు చక్కని ప్రబంధముగా సంతరించెను. ఇందు శాంతరసము ప్రధానమై యున్నది. ఇందలి శైలి సులభ జాతీయ పదములతోడను, సామెతల

బోధనుగూడి చాల రమణీయముగా ఉండును ఇందలి కథయు అది వెల్లడిచేయు నీతులును మిక్కిలి ఉదాత్తములుగా నుండును ఈ యుగమునందలి ప్రశస్త రచనలలో ఇది ఒకటి

కొరవి గోపరాజు (క్రీ శ 15 వ శతాబ్దిపూర్వార్ధము) సింహాసన ద్వాత్రింశిక అను కథాకావ్యమును రచించెను భోజరాజు విక్రమార్కుని సింహాసనము నధిరోహింపవచ్చునప్పు డందలి సాలభంజిక లతనిని వారించుచు చెప్పిన ముప్పదిరెండు చక్కనికథ లిందు వర్ణింపబడినవి ఇందు గోపరాజు కాయా సందర్భములం దా కాలమునందలి విద్యల స్వభావమును ఆచారములను ప్రదర్శించి తన సర్వజ్ఞతను సూక్ష్మపరిశీలనమును వ్యక్తము చేసినాడు ఇందలి శైలి సహజమై కథనమార్గమున నడచుచుండును

జగత్ప్రసిద్ధమైన సంస్కృత పంచతంత్రమును దూబగుంట నారాయణకవి అనువదించి (1470) మాధవవర్మ వంశీయుడయిన బసవ భూపాలుని కంకితము కావించెను ఈ కావ్యము ప్రపంచమునందలి ఎల్ల భాషలలోని కనువదింపబడి ఉండుటయే దీని అప్రతిమాన ప్రశస్తికి కారణము ఇందు మిత్రభేదము, సుహృల్లాభము, సంధి విగ్రహము, లబ్ధనాశము, అవిమృశ్యకారిత్వము, అను ఐదు భాగము లున్నవి ఇందలి పాత్రలు చాలవరకు పశుపక్ష్యాదులే అవి యొనరించు సంభాషణములు నీతి ధర్మములతో నిండారి అద్భుతములుగా నుండును వీటి మూలమున కవి మానవుల మానసములకు నొప్పికలుగకుండ నీతి ధర్మములే కాక జీవిత రహస్యములను, రాజనీతి విశేషములను బోధించియున్నాడు నారాయణకవి శైలి కథాకథనమున కనుగుణమై, సరళమై, ఎడనెడ హాస్యరసముతోకూడి మనోహరముగా నుండును

ఈ యుగమునకు చెందిన విద్వత్కవులలో పిల్లలమఱ్ఱి పినవీరభద్రు డొకడు (1490) ఇతడు పెక్కు గ్రంథములను రచించినను శృంగారశాకుంతల మను శకుంతలాపరిణయము, జైమిని భారతము అను రెండుకావ్యములు మాత్రమే ఉపలభ్యము లగుచున్నవి ఇందు శృంగార శాకుంతలము, శకుంతలా దుష్యంతుల వివాహమును వర్ణించు శృంగార ప్రబంధము పినవీరభద్రు డిందు భారతమునందలి కథనేకాక కాళిదాసుని అభిజ్ఞాన శాకుంతలమునందలి కథనుకూడ అనుసరించెను ఆ నాటకమునందలి పెక్కుశ్లోకము లిందు సందర్భానుసారముగా ననుసరింపబడినవి సంస్కృతమునందలి నాటకము ప్రబంధరూపము పొందుట కిది రెండవ ఉదాహరణము శ్రీనాథుని శృంగారనైషధమువలె శృంగార శాకుంతలముకూడ తరువాత వెలసిన ప్రబంధరచనకు మార్గదర్శకమయ్యెనని చెప్పవచ్చును జైమినిభారతమున భారతమునందలి అశ్వమేధపర్వములోని కథయే విపులముగా వర్ణింపబడినది ఇం దద్భుతములయిన కథ లనేకము లున్నవి అశ్వమేధాశ్వముతో నేగిన భీమార్జునులు దాని నరికట్టినవారి నోడించి, దిగ్విజయము కావించుట యిందలి ప్రధానవృత్తము ప్రమీలకథ, బభ్రువాహనునికథ, చంద్రహాస చరిత్ర ఉద్దాలక మహర్షికథ, కుశలవోపాఖ్యానము మున్నగున విందలి కథలలో ప్రసిద్ధములయినవి పినవీరభద్రుని శైలి ఈ కావ్యమున పరిపక్వత నందినది దీనిని రచించు సందర్భముననే అతడు 'వాణి నారాణి' అని చెప్పెనందురు ఈ కావ్యము విజయనగరము పాలించిన సాళువ నరసింహరాయల కంకితము చేయబడినది ఈతని రచనలలో శ్రీనాథుని ఛాయలు పెక్కుచోట్ల గోచరించును

నంది మల్లయ, ఘంట సింగయలు తెలుగునందలి మొదటి జంటకవులు (క్రీ శ 15-వ శతాబ్ది ఉత్తరార్థము) ప్రబోధ చంద్రోదయము, వరాహపురాణము అనునవి వీరి రచనలు ఇందు ప్రబోధ చంద్రోదయము సంస్కృతమున కృష్ణమిశ్రుడను కవి రచించిన ఆపేరుగల వేదాంతబోధకమైన నాటకమునకు ప్రబంధరూపమైన అనువాదము ఇందలి ప్రధానరసము శాంతము కామ క్రోధ లోభమోహ వివేకాదులు, శ్రద్ధా విష్ణుభక్త్యుపనిషదాదులు ఇందలి పాత్రలు మానవుని అంతరంగమునందు ఉత్తమ ప్రకృతులకును దుష్ట ప్రకృతులకును జరుగు నైతిక సంగ్రామ మిందు వర్ణింపబడినది కామస ప్రకృతుల ఓటమియు, వివేకుని గెలుపును, ప్రబోధ చంద్రుని ఉదయమును చివర చక్కగా నిరూపింపబడినవి క్లిష్టమైన వేదాంత విషయముమకూడ నీజంటకవు లిందు రమణీయముగా సర్వజన సుబోధముగా వర్ణించుటలో తమ ప్రతిభను ప్రదర్శించినారు ఈ ప్రబంధము చాలి

కేతోపాఖ్యాన కృతికర్తయైన అనంతామాత్యుని గంగ
యకే అంకితము చేయబడినది వరాహ పురాణమునందలి
విశేషభాగము వ్రతదాన మహిమలతో నిండియుండును
అందుచే మల్లయ సింగన లందలి రసవంతములైన భాగ
ములను మాత్రమే గ్రహించి వర్ణనాదులను పెంచి ఈ
పురాణమును ప్రబంధమార్గమున రచించిరి ఇందు
దుర్జయరాజు వృత్తాంతమున శృంగారరసము చక్కగా
పోషింపబడినది విరహ మృగయా విహారాదు లిందు
ప్రబంధోచితముగా వర్ణింపబడినవి ఇందున్న అర్జునకి అను
భిల్లాంగనకథయు, గౌతమమహర్షి కథయు, గౌరీకల్యాణ
వృత్తాంతమును మిక్కిలి హృద్యములుగా నుండును
ఈ కావ్యము కృష్ణదేవరాయల మంత్రి అయిన నరస
రాయల కంకితము చేయబడినది కవులు శివభక్తి తత్పరు
లైనను వైష్ణవావతారకథాప్రధానమైన పురాణమును
వర్ణించుట వారి సమబుద్ధికి తార్కాణముగా ఉన్నది
ఈ జంటకవుల రచన బాగుగాకలని హెచ్చుతగ్గులు లేక ఏక
కవి కర్తృకమువలెనే భాసిల్లుచుండును వీరి కావ్య
ములలో కథా సందర్భమునుబట్టి ప్రౌఢమైన సంస్కృత
శైలియు, సరళమైన యచ్చతెలుగు రచనయు, కూడ
కానవచ్చుచుండును ఘంట సింగనకు మలయమారుతకవి
యను బిరుదముగలదు నంది తిమ్మన ఇతని మేనల్లుడు.

వెన్నెలకంటి సూరన విష్ణుపురాణము నాంధ్రీకరించి
గుడ్లూరున కధిపతియైన రావూరి రాఘవరెడ్డి కంకితము
చేసెను (క్రీ శ 16-వ శతాబ్ది పూర్వార్ధము) విష్ణు
పురాణము సంస్కృతమున పరాశరకృతమని సూరన్న
తెల్పియుండెను ఇందు పూర్వభాగమున విష్ణుని అవ
తారకథలును, ఉత్తరభాగమున వ్రతధర్మ వేదాంతజ్యోతి
శ్శాస్త్రములకు సంబంధించిన విషయములును వర్ణింప
బడి యుండును అందుచే సూరన రసవద్రచన కనుకూల
మైన పూర్వభాగమును మాత్రమే ఆంధ్రీకరించెను ఇందలి
కథలు పెక్కు భాగవతమునందున్నట్టివే ప్రహ్లాదుడు
తన విష్ణుభక్తి మహిమచే హిరణ్యకశిపుని గూడ విష్ణు
భక్తునిగా మార్చెనని ఇందు వర్ణింపబడినది భాగవతమున
వలెనే ఇందును శ్రీకృష్ణుని చరిత్రము మిక్కిలి రమణీయ
ముగా నుండును సూరన జడభరతోపాఖ్యానము,
మాంధాతృ చరిత్రము, తారాశశాంకవృత్తాంతము అను
వాని నిందు చేర్పుతో వర్ణించెను. కృష్ణరాయలు ఆముక్త
మాల్యదయందలి ఖాండిక్య కేశిధ్వజోపాఖ్యానము
నిందుండియే గ్రహించెను సూరనశైలి పురాణశైలి
ఇతని రచన దీర్ఘశృంగార వర్ణనల జోలికిపోక, ఔచిత్య
మును విడువక, సంగ్రహమై సరళముగ నుండును

ఆంధ్ర వాఙ్మయము మొదట పురాణానువాద
ములతో ప్రారంభించినది శివకవి యైన నన్నెచోడుడు
స్వతంత్ర మార్గము నవలంబించి కుమార సంభవమున
ప్రబంధలక్షణములు వెదజల్లెను ఎఱ్ఱన సోమనలు పురాణము
లందే ప్రబంధసౌధమునకు పునాదులు త్రవ్విరి శ్రీనాథుని
కావ్యములలో ఆ పద్ధతి పరిపుష్టినొంది స్థిరమైన ఆకృతిని
దాల్చినది అతని కాలమున కావ్యనాటకములకు అను
వాదములేకాక పెక్కు స్వతంత్ర కావ్యములు కూడ
వెలువడినవి ఈరీతిగా రాయలకాలమునాటికి స్వతంత్ర
ప్రబంధరచనానుకూలమైన పరిస్థితి ఏర్పడినది

ది వేం. అ

ఆంధ్రవాఙ్మయ చరిత్రము-II (క్రీ శ. 1509-1800) - క్రీ శ 16 వ శతాబ్దిచివరకు వెలసిన ఆంధ్ర
వాఙ్మయమున ఎడనెడ కొన్నిస్వతంత్ర కావ్యములుకూడ
కనబడుచున్నను బాహుళ్యముమీద అప్పటి రచనలు
పెక్కు సంస్కృతమునుండి అనువదింపబడినవే తరువాత
పెద్దనాదులు పురాణములనుండి ఇతివృత్తమును గ్రహించి,
వర్ణనాదులచే దానిని పెంచి ధీరోదాత్తనాయకములును,
శృంగార రసప్రధానములును, పంచమాశ్వాస పరిమిత
ములును అగు కావ్యములను, ఆలంకారికమైన శైలిలో
వ్రాయుట ప్రారంభించిరి వీటికే ప్రబంధములని పేరు
ఉత్పత్తినిబట్టి చూచినచో ప్రకృష్టమైన బంధము (కూర్పు)
గల ఏకావ్యమైనను ప్రబంధమని చెప్పవచ్చును తిక్కన
తాను రచించిన భారత భాగమును ప్రబంధమండలి యని
పేర్కొనెను ఎఱ్ఱన తన నృసింహపురాణమును ప్రబంధ
మని వ్యవహరించెను నన్నిచోడుడు, నాచనసోమన,
శ్రీనాథుడు, పినవీరభద్రుడు మున్నగువారి రచనలలో
ప్రబంధ లక్షణములు పెక్కు కానవచ్చును. కాని అట్టి
కావ్యములసంఖ్య ఆ రోజులలో రచింపబడిన ఇతర రచనల
సంఖ్యతో పోల్చిచూచినచో మిక్కిలి స్వల్పమగుటచేతను,
క్రీ శ 1500 తరువాత అట్టికావ్యములే విరివిగా రచింప

అగుటచేతను. ఈ యుగమునకు (క్రీ శ 1500-1800) ప్రబంధయుగమను రూఢినామ మేర్పడినది. దీనిని రాయల యుగము, నాయకరాజ యుగము లేక దక్షిణాంధ్ర యుగము అని రెండు భాగములుగా విభజింపవచ్చును

అష్టదిగ్గజములని ప్రసిద్ధివడసిన మహాకవుల నాదరించి, వారిచే లగవత్తరములైన మహాప్రబంధములను రచింపజేసి, ఆంధ్రవాఙ్మయమున తనకాలము సువర్ణయుగమై యలరారు నట్లొనర్చినవాడు సాహితీ సమరాంగణ సార్వభౌముడు శ్రీకృష్ణదేవరాయలు ఇతడు క్రీ శ 1509 మొదలు 1530 వరకును విజయనగర సామ్రాజ్యమును పాలించెను సంస్కృతమునకు భోజమహారాజువలె ఆంధ్రమునకీ మహారాజు అనన్య సామాన్యమైన అభ్యుదయమును కలిగించుటచే ఇతనికి ఆంధ్రభోజుడను సార్థకనామము కలిగినది ఇతడు పలువురు పండితులను కవులను పోషించుటయేకాక, తానుకూడ విద్వత్కవియై సంస్కృతాంధ్రములందు బహుగ్రంథములు రచించుట ఇతని కావ్యగోష్ఠీప్రియత్వమునకు తార్కాణము ఇతడు స్వరచితమైన ఆముక్తమాల్యదయను ఆంధ్రప్రబంధము నవతారికలో, మదాలస చరిత్ర, సత్యావధూప్రీణనము, సకలకథా సార సంగ్రహము, జ్ఞానచింతామణి, రసమంజరి మొదలైన సంస్కృత గ్రంథములను రచించినట్లు చెప్పుకొని యున్నాడు కాని అవి ఇప్పుడు లభ్యము లగుటలేదు

రాయలు రచించిన ఆంధ్రప్రబంధము ఆముక్తమాల్యద గోదాదేవీ శ్రీరంగేశ్వరుల ప్రణయ వృత్తాంత మిందలి ప్రధాన వస్తువు గోదాదేవి మొదట ధరించిన పూలమాలలు తరువాత శ్రీరంగేశ్వరుని కర్పింపబడిన హేతువుచే ఆమెకు ఆముక్తమాల్యద అను పేరు కలిగినది రాయలు సహజముగా వైష్ణవమతమునందు అభిమానము కలిగి తన్మత ప్రచారమునం దాసక్తి వహించినవా డగుటచే ఆముక్తమాల్యదయందు ప్రసక్తానుప్రసక్తముగా విష్ణుపారమ్యమును ప్రదర్శించు నుపాఖ్యానములు కొన్ని చేర్చియుండెను ఖాండిక్య కేశిధ్వజోపాఖ్యానము, యామునాచార్య చరిత్రము, మాలదాసరి కథ అందు ముఖ్యములైనవి అవాంతర ప్రవేశితములైన ఈ కథల చేతను, రాయలు కావించిన దీర్ఘములైన గ్రీష్మ వర్షా శరద్వసంతర్తు వర్ణనములచేతను, యామునాచార్యునిచే కుమారునికి చెప్పించిన రాజనీతివిస్తారముచేతను, చివరి రెండాశ్వాసములలో తప్ప మిగిలినవానిలో ప్రధాన కథకు సంబంధించిన వృత్తాంతము మృగ్యమై యుండుటచేతను ఈప్రబంధమున వస్త్వైక్యమున కించుక భంగము వాటిల్లినదని చెప్పవచ్చును ఇందలి కథావర్ణన పరిపాటిని పరికించినచో ఇది యొక చిన్న విష్ణు పురాణమువలె గనిపించును

ఉపాఖ్యాన వర్ణనావిస్తృతులచే ప్రధానకథ మరుగు పుచ్చబడినను ఆముక్తమాల్యదకు ప్రబంధవాఙ్మయమున ఉన్నత స్థానము కల్పించు గుణవిశేషము లందు పెక్కు లున్నవి రాయలు వర్ణించిన గోదాదేవి విరహము ఇతర ప్రబంధములందలి విరహవర్ణనకంటె విశిష్టమై దైహికము, నీచమునైన మోహమును కాక హార్దమును, పవిత్రమునైన అనురాగమును ప్రకటించుచున్నది ఇందలి ఋతువర్ణనములు సూక్ష్మాతిసూక్ష్మ వివరములతో కూడి ఆయా ఋతువులను పఠితలకు ప్రత్యక్షము చేయుచు రాయల ప్రకృతిపరిశీలన పాటవమును ప్రకటము కావించుచున్నవి ఋతువుల నింత విస్తృతముగను, సహజమనోహరముగను వర్ణించిన కవు లాంధ్రవాఙ్మయమునవే కాక సంస్కృతమునకూడ లేరనినచో అతిశయోక్తి కానేరదు రాయల రాజనీతివర్ణనము కేవల గ్రంథపఠనజన్యము కాక అనుభవసిద్ధ మగుటచే మిక్కిలి సహజమై అలరారుచున్నది

ఉపాఖ్యానములను రచించుటలో రాయలు గొప్ప నేర్పు ప్రదర్శించెను ఖాండిక్య కేశిధ్వజోపాఖ్యానమును, మాలదాసరి కథయు కథానిర్మాణ శిల్పమునకును, పాత్ర చిత్రణమునకును, సంభాషణ నైపుణ్యమునకును నెలవులై మిక్కిలి హృద్యములుగా నున్నవి ఖాండిక్య కేశిధ్వజులయు, మాలదాసరియొక్కయు, పాండ్యరాజభార్యయొక్కయు శీలములు అతి పవిత్రములై ఆదర్శప్రాయములుగ నున్నవి రాయలు మహారాజయ్యు సామాన్య ప్రజల గృహజీవితమును, సుఖదుఃఖములను, ప్రకృతియందలి వివిధప్రాణుల స్వభావములను చక్కగా వర్ణించి యుండెను ఆనాటి ప్రజాజీవితమునకు ఆముక్తమాల్యద అదర్శమై భాసిల్లుచున్నది

ఆముక్తమాల్యదలో పలుచోట్ల రాయలకు వేదవాఙ్మయముతోడను, ఉపనిషత్తులతోడను, జ్యోతిష ప్రకృతి

శాస్త్రములతోడను, పురాణములతోడను గల గాఢ పరిచయము వ్యక్తమగుచున్నది విష్ణుచిత్తుడును, యామునాచార్యుడును అన్య మతములను ఖండించుచు విష్ణుమాహాత్మ్యమును ప్రదర్శించునపుడు రాయలు బ్రహ్మసూత్రములనుండియు, ఉపనిషత్తులనుండియు పెక్కు వాక్యములను ఉద్ధరించి యుండెను వైష్ణవమత రహస్యముల నెరుగుటకై అతడు ప్రస్థానత్రయమునే కాక దివ్య ప్రబంధములను కూడ క్షుణ్ణముగా పఠించినట్లు తోచును ఆయా సందర్భములం దాతడు ప్రదర్శించిన కవి సమయ పురాణకథాపరిజ్ఞాన మచ్చెరువు కలిగించుచుండును

ఆముక్తమాల్యదయందలి శైలి మిక్కిలి ప్రౌఢముగా నుండును రాయలు దీర్ఘసమాసములను వాడుటయే కాక పలుచోట్ల వాక్యయోజనయందు సంస్కృతభాషా సంప్రదాయమునే అనుసరించుచుండును ఎడనెడ ద్రావిడ పదములును, మారుమూలపదములును కూడ గోచరించును అతడు చిన్న సమాసమున గంభీరమైన యర్థము నిమిడింప యత్నించినచోట్లు పెక్కు కలవు అందుచేతనే ఈ కావ్యము పండితైకవేద్యమై సామాన్యులకు దురవగాహమగుట సంభవించినది ఇట్లని రాయలు ఆముక్తమాల్యదలో మంచి జాతీయపదములను రమణీయముగా ప్రయోగించినచోట్లు కొన్ని లేకపోలేదు "కుంపటిలో తామర", "గుమ్మడికాయంత ముత్తెము", "ఇంటిలో నేదుముల్లు", "ఒక్కుల కోసంబులు" మొదలగు చక్కని జాతీయములతోడను, సరస సరళ సంభాషణములతోడను, నిసర్గ వర్ణనలతోడను కూడిన పద్యములు పెక్కు అతడు రచించియుండెను కాని మొత్తముమీద ఆముక్తమాల్యదయందలి పాకము నారికేళపాక మనియే చెప్పవగును తెలుగునందలి ప్రౌఢ ప్రబంధములలో ఆముక్తమాల్యద ఉత్తమస్థానము నాక్రమించి ప్రత్యేక గౌరవము నార్జించిన దనుటలో అత్యుక్తి యుండజాలదు

రాయల ఆస్థానమున అష్టదిగ్గజము లను పేరుతో ఎనమండుగురు మహాకవులుండి రని ప్రసిద్ధి వీరందరును తెలుగుకవులే యని నిశ్చయముగా చెప్పజాలము అప్పటి తెలుగుకవులలో వయస్సుచేతను పాండిత్యముచేతను మొదట పేర్కొనదగినవాడు అల్లసాని పెద్దన్న (క్రీ. శ 1475-1585). ఇతడు "స్వారోచిషమనుసంభవ"మను మను చరిత్రము. హరికథాసార మను మరియొక గ్రంథమును రచించెను హరికథాసారమింతవరకుముద్రితము కాలేదు పెద్దన తన మనుచరిత్రమును రాయలవారికే అంకితము కావించెను రాయలు పెద్దనను సమ్మానించినవిధము అనన్యసామాన్యమైనది అతడామహాకవిని కోకటగ్రామాద్యనేకాగ్రహారములొసగియు, గండపెండేరము నస్వయముగా కాలికి తొడిగియు, ఎదురైనచో తన మద కరీంద్రము డిగ్గి కేలూతయొసగి ఎక్కించుకొనియు, పలు విధముల మన్నించుటయేగాక "ఆంధ్రకవితాపితామహ" యను బిరుదమును ఒసగి ఆదరించెను ఆంధ్రదేశమున భారత భాగవతముల తరువాత మనుచరిత్రమునకే ప్రజాదరము హెచ్చు అందుకు పెద్దన ఆకావ్యమున ప్రదర్శించిన రచనాకౌశలమును, పాత్రపోషణ విధానమును కారణములు అతడు మనుచరిత్రమునందలి కథను మార్కండేయ పురాణమునుండి గ్రహించి, వర్ణనాదులచే పెంచి, చక్కని ప్రబంధముగా రూపొందించెను ఇందు మొదటి రెండాశ్వాసము లందును శృంగార రసాభాసముతో కూడిన వరూథినీ ప్రవరాఖ్యుల కథయు, తరువాత వరూథినీ గంధర్వుల సంభోగశృంగారమును, పిమ్మట స్వారోచి వృత్తాంతమును వర్ణింపబడియుండుటచే ఈ ప్రబంధమున వస్త్వైక్యము కొరవడియున్నదని విమర్శకులు తలతురు ద్వితీయాశ్వాసమున శ్రోత్రియుడు, జితేంద్రియుడు నగు ప్రవరుని శాంత ప్రవృత్తికిని, స్వైరాచరితయైన వరూథిని కామ ప్రవృత్తికిని సంఘర్షము చక్కగా వర్ణింపబడినది వరూథినీ ప్రవరుల పాత్రలను సజీవములుగా వర్ణించుటలో పెద్దన చాలనేర్పు ప్రదర్శించెను ఇతనిశైలి ప్రౌఢమై ధారాశుద్ధి శోభితమై, ఎడనెడ జాతీయములతోడను, సామెతలతోడను గూడి అల్లసానివాని అల్లిక జిగిబిగి అను ప్రసిద్ధినిగడించినది హిమవత్పర్వతమును, స్వారోచి వేటను, స్వారోచికిని రాక్షసునికిని జరిగిన యుద్ధమును వర్ణించుటలో పెద్దనయొక్క ప్రకృతి పరిశీలనమును, సహజవర్ణనాపాటవమును, భావనాశక్తియు వెల్లడియగును. యుద్ధవర్ణన సందర్భమున పెద్దన రసానుగుణముగా శబ్దాలంకార ప్రీతిని, ఛందోవైవిధ్యమును ప్రకటించెను మానవ హృదయమున జరుగు వివిధభావసంఘర్షములను వర్ణించుటలో ఇతడు దిట్ట రాయల ఆస్థానమున గండపెండేర

కును గ్రహించుటకు ముందుచెప్పిన ఉత్పలమాలికనుబట్టి ఇతడు ఆశుధారాకవిత్వమునకూడ నేర్పరియని తెలియు చున్నది

రాయల దేవేరులలో నొకతెయైన తిరుమలదేవితో నందితిమ్మన అరణముగా వచ్చెనని చెప్పుదురు ప్రస్తుతము వసుచరిత్రలో కనవచ్చు "నానాసూనవితాన వాసనల" అను ముక్కును వర్ణించు పద్యమును భట్టుమూర్తి ఇతని నుండియే గ్రహించెననియు, అందుచే ఇతనికి ముక్కు తిమ్మన అను పేరుకలిగెననియు ప్రవాదముకలదు కాని ఇందెంత సత్యమున్నదో చెప్పజాలము ఇతడు రచించిన ప్రబంధము పారిజాతాపహరణము ఇందవతారికలో మనుచరిత్రలోవలెనే కృతికర్తయైన కృష్ణరాయలయు, తత్పూర్వులయు గుణగణములును పరాక్రమాదులును విపులముగా వర్ణింపబడినవి ఈరెండు గ్రంథములలో కానింపబడిన రాయల దిగ్విజయములను బట్టి మను చరిత్రము కంటె పారిజాతాపహరణమే ముందు రచింప బడియుండునని (క్రీ శ 1515) విమర్శకులు ఊహించు చున్నారు పారిజాతాపహరణమునందలి కథ సంస్కృత హరివంశమునుండి గ్రహింపబడినది తిమ్మన కథలో చేసిన మార్పులు చాలతక్కువ అందు కృష్ణుడు సత్యభామను అనునయించుచు ఆమెకు నమస్కరింపగా ఆమె తన యెడమకాలితో పతనితల తన్నుటయు, అట్టి సందర్భమున కూడ కృష్ణుడు కుపితుడుకాక రసజ్ఞుడై ఆమెతో సందర్భోచిత సరససల్లాపములొనరించుటయు ముఖ్యము లైనవి రాయ లేదోకారణమున తిరుమలదేవిపై కోపించి ఆమెతో మాటాడుట మానివేయగా అతనికి ప్రియానునయ విధానమును ప్రబోధము కావించుటకై తిమ్మన అమూలక మైన ఈఘట్టమును కల్పించెనని చెప్పుదురు పారిజాతాప హరణమునందలి ప్రథమాశ్వాసము శృంగారరసపూరితమై మిక్కిలి మనోహరముగా నుండును ఇందు సత్యభామ ప్రౌఢత్వమును, మానినీత్వమును చక్కగా వర్ణింపబడినవి తక్కిన అశ్వాసములలో చంద్రోదయ, సూర్యోదయ, ప్రయాణ, వనవిహార, యుద్ధాదులు ప్రబంధోచితములుగా వర్ణితములై యున్నవి. ప్రకృతివర్ణనమున తిమ్మన చాల మెలకువచూపెను. పారిజాతాపహరణ ప్రబంధమున చివర పుణ్యకవ్రత వృత్తాంతము కలుపుట అనావశ్యకమని కొందరందురు తిమ్మనశైలి మృదుమధురమై, ఎక్కడను కుంటుపడక, మకరంద ప్రవాహమువలె సాగిపోవును అందుచేతనే 'ముక్కుతిమ్మనార్య ముద్దుపలుకు' అను నానుడి కలిగినది ఇతని వర్ణనలు భావగంభీరములును, ఔచిత్య శోభితములునై యొప్పారును కాని ద్వితీయ తృతీయాశ్వాసములందలి వర్ణనలు అతిదీర్ఘములై కథా గమనమున కించుక ఆటంకమును కలిగించుచున్నవి. మృదువులైన శృంగార భావములను రసానుగుణమైన శైలిలో, మనోహరముగా వర్ణించుటలో తిమ్మన కృత హస్తుడు

మాదయగారి మల్లనకూడ రాయలవారి ఆస్థానమం దుండినట్లు రాయవాచకము వలన తెలియుచున్నది ఇతడు రాజశేఖర చరిత్రము అను ప్రబంధమును రచించి తిమ్మరుసు మంత్రికి అల్లుడైన నాదెండ్ల అప్పామాత్యునికి అంకితముచేసెను హేమధన్వుని కుమారుడైన రాజశేఖ రుడు సింధురాజు కూతురైన కాంతిమతిని వివాహ మాడుట ఇందలి ఇతివృత్తము ఇందలి కథాకల్పనలో వైచిత్రి అంతగా కానరాదు కాని రాజశేఖరునకును కాంతిమతికిని కాళికాదేవి ఇచ్చిన చిలుక నడిపిన రాయ బారము రమ్యముగా నుండును పింగళి సూరనార్యుని ప్రభావతీ ప్రద్యుమ్నమునందలి శుచిముఖి ఈ చిలుకకు శిష్యురాలని చెప్పవచ్చును రాజశేఖర చరిత్ర పరిమాణ మున చిన్నదయ్యును మిక్కిలి రసవంతముగా నుండును రసవంతముగా కవిత్వము చెప్పజాలనిచో అసలు కవిత చెప్పక యుండుట మేలని మల్లన నాక్రుచ్చెను ఇతని గ్రంథమున వర్ణనలు నాతిదీర్ఘములును ఔచిత్యపూరిత ములునై యుండును శృంగారరసవర్ణనమునకూడ ఇతడు చాల నిగ్రహము ప్రదర్శించెను ఈతనిశైలి ప్రసాదగుణ భూయిష్ఠమై ముద్దులొల్కుచుండును పాత్రోచితముగను సహజముగను భావములను వర్ణించుటలో ఇతడు కడు నేర్పరి

"స్తుతమతియైన ఆంధ్రకవి ధూర్జటి పల్కులకేల గల్గెనో యతులిత మాధురీమహిమ" అని రాయలవారిచే ప్రశం సింపబడిన ధూర్జటి మహాకవి శ్రీ కాళహస్తి మాహాత్మ్యము అను క్షేత్రమాహాత్మ్యమును రచించెను శ్రీ కాళ హస్తీశ్వర శతక మితడు రచించినదా కాదా అని కొందరు

సందేహించుచున్నారు కాని కవికాథోరణినిబట్టిచూడ అది ఈతని కృతియేయని తోచుచున్నది. ఈ శతక మాంధ్ర శతక వాఙ్మయమునకు తలమానిక మని చెప్పదగినది. ఇందు కవి పూర్వజీవితమున తాను గడపిన వర్తనమును గూర్చి అనుతాపమును వెల్లడించుచు ఆత్మపరీక్ష కావించు కొని యున్నాడు మదాంధులైన రాజులయుద్ధతిని, వారవనితాసక్తిని, భోగభాగ్యములను ఇంతకు నిరసించిన విధముచూడ వయస్సు పరిణత మగుకొలది అతడు విషయ పరాఙ్ముఖుడై వైరాగ్య తత్పరుడగుట తోచుచున్నది ఇందలి కైలి ప్రౌఢమై ఎడనెడ స్వతంత్ర ప్రయోగములతోగూడి అత్యంత రమణీయముగానున్నది ఇందలి పెక్కుపద్యములు ధూర్జటి శివభక్తి విశేషమును వెల్లడించుచున్నవి తాను రచించిన శ్రీకాళహస్తీమాహాత్మ్యమును అతడు శివునికే అర్పించెను అందు దక్షిణ కైలాస మని ప్రసిద్ధిగన్న శ్రీకాళహస్తి క్షేత్రమాహాత్మ్యమును దెల్పు కథలు వర్ణింపబడినవి సంస్కృతమున స్కాందపురాణమున గల శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్యమే దీనికి మూలము ఇందు మానవులేకాక తిర్యక్కులుకూడ శివభక్తిని ప్రదర్శించి ఎట్లు కైవల్యము నందగాలెనో వర్ణింపబడినది ఇందలి కథలలో భక్తిపరవశుడై శివునికి తన రెండుకన్నులను పెరికియిచ్చిన తిన్నడను పుళిందరాజ కుమారునికథయు, మహాకవియైన శివుడు వ్రాసిన పద్యములో కూడ తప్పుపట్టిన నక్కీరుని కథయు రసపూరితములై అతి మనోహరములుగా నుండును ధూర్జటికైలి సమాసభూయిష్ఠమయ్యు ఎడనెడ, లలితపదకోమలమై రసానుగుణ పదప్రయోగములతోకూడి సహృదయరంజకముగా నుండును ఈ కావ్యమునందలి వర్ణనలు మిక్కిలి సహజములై కవిప్రకృతి పరిశీలనపాటవమును వెల్లడించుచున్నవి తిన్ననికథయందలి అటవికజీవిత వర్ణనమును, నక్కీరుని కథయందలి దుర్భిక్షవర్ణనమును, స్వర్ణముఖీ ప్రవాహవర్ణనమును ఇందుకు నిదర్శనములు ధూర్జటి పోతనాదులవలె కవిత్వమొక దివ్యకళావిశేష మనియు, దానిని ఈశ్వరారాధనమునకే వినియోగించుట యుక్తమనియు తలచిన మహనీయుడు

అయ్యలరాజు రామభద్రకవి రామాభ్యుదయ మను కావ్యమును వ్రాసి రామరాయలు మేనల్లుడైన గొబ్బూరి నరసరాజున కంకితము కావించెను. ఇతడు రాయలు సంస్కృతమున రచియించిన సకలకథాసారసంగ్రహమును తెలిగించి అతనికే అంకితము చేయదలచె నని చెప్పుదురు ఆగ్రంథ మిప్పుడు లభ్యమగుటలేదు రామభద్రుడు రామాభ్యుదయమున రామాయణకథను ప్రబంధరీతిని రచింపదలచినవా డగుటచే అందు ఉద్యానవిహార పుష్పావచయ జలక్రీడాదు లగు ప్రబంధోచితము లగు వర్ణనలు ప్రవేశపెట్టెను అవి మనోహరముగనే యున్నను కొన్ని చోట్ల ఔచిత్యదూరములుగా నున్నవి విశ్వామిత్రమహర్షి సీత సౌందర్యమును వర్ణించుపట్లను, ఋష్యశృంగుని కథలో వేశ్యలమాయలను, విభ్రమములను వర్ణించు పట్లను, ఇతడు కొంచెము మేరమీరినట్లు కానిపించును ఇతనిరచన ప్రౌఢమైన సంస్కృతసమాసములకును లలిత కోమలములైన తెలుగుపదములకును నెలవై మనోహరముగా నుండును ఇతనికి శ్లేష యమకానుప్రాసాది శబ్దాలంకారములందును, చిత్రకవిత్వమందును ప్రీతిమెండు

పింగళిసూరనార్యుడుకూడ అష్టదిగ్గజములలోని వాడే అని లోకమున వాడుక కాని అతడు క్రీ. శ 16 వ శతాబ్ది ఉత్తరార్థమున జీవించెనని కొందరును క్రీ శ 17 వ శతాబ్ది మొదటిపాదమువరకుకూడ నుండెనని కొందరును చెప్పుచున్నారు రాఘవపాండవీయము, కళాపూర్ణోదయము, ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము అను ఇతని మూడురచనలు మాత్రమే ఇప్పుడు ఉపలభ్యము లగుచున్నవి ఇతడు తాను వ్రాసితి నని చెప్పుకొన్న గరుడపురాణము నష్టమైనది సూరన మిక్కిలి ప్రతిభావంతుడు ఇతని కావ్యములు మూడును క్రొత్తదనముతో విలసిల్లుచు అతని పాండిత్య ప్రతిభాకౌశలములను చాటుచున్నవి

రాఘవపాండవీయము ద్వ్యర్థికావ్యము వేములవాడ భీమకవి ఇట్టి కావ్యమొకటి వ్రాసె నని ప్రతీతికలదు గాని అది లభ్య మగుటలేదు ఇందు రామాయణభారత కథలు రెండును కోడింపబడినవి ఇది చదువునప్పుడు పఠిత ఎట్టి క్లేశమును లేకుండనే ఒకసారి రామాయణ కథను ఒకసారి భారతకథను స్పష్టముగా గ్రహింపజాలును సూరన ఇందు వివిధములైన శ్లేషలను జూపి సంస్కృతాంధ్రములందు తనకుగల పాండిత్యవిశేషమును ప్రకటించెను సామాన్యముగ ద్వ్యర్థికావ్యములందు రస

భావౌన్నత్యము ప్రకటించుటకు అంతగా అవకాశ ముండదు కాని సూరన ఇందు కావించిన కొన్ని వర్ణనములందును, ప్రకటించిన భావములందును సామాన్య కావ్యములందువలెనే కవితా చమత్కార మెంతో కాన బడుచున్నది ఈ కావ్యమును అతడు అకువీటి పెద్ద తిమ్మ రాజునకు అంకితము కావించెను

సూరన కీర్తిసౌధమునకు మూలస్తంభమని చెప్పదగి నది కళాపూర్ణోదయము ఇది కల్పితకథావస్తుకమైన అద్భుతకథాకావ్యము ఇంతకుపూర్వము ప్రఖ్యాతవస్తు కములైన కావ్యములకేకాని ఇట్లు కల్పితకావ్యములను వ్రాసిన కవు లెవ్వరును లేరు. ఇందు కలభాషిణి అను వేశ్య నాయిక. ఇందలి కథాకల్పనాచాతుర్యము అప్రతిమాన మైనది కథాకథనమున నిందు కాలక్రమపద్ధతినికాక నవలలోవలె కార్యకారణపద్ధతిని సూరన అవలంబించి కథామధ్యవృత్తాంతముతో కావ్యము నారంభించెను ఇందాతడు శృంగారరసమునకు సంబంధించిన వైవిధ్య మును వివిధమనఃప్రవృత్తులను చక్కగా ప్రదర్శించెను ఈతడు రచించిన సుగాత్రీశాలీనుల కథ అమలిన శృంగా రమున కాలవాలమై అతిరమణీయముగా నుండును మాయాసత్య రంభానలకూబరుల కథలో అతడు చూపిన చమత్కారము అద్భుతావహముగా నుండును మాయా సత్యరంభల వాగ్వివాద మెంతో సహజమై వనితల స్వభావమును స్పష్టము చేయుచున్నది ఇచ్చటి సంఘట నము ఆంగ్లనాటకకవిసార్వభౌముడైన షేక్స్పియరు యొక్క కామెడీ ఆఫ్ ఎర్రర్సులోని సంఘటనమును పోలియుండు నని విమర్శకుల అభిప్రాయము పాత్ర నిర్మాణమునను, రసపోషణమునను ఇందు సూరనచూపిన నేర్పు అనన్యసామాన్యమైనది ఇట్లు కల్పితకథాకావ్య మును అద్భుతముగా సృష్టించియు నతడు చివరి ఆశ్వాస ములో మధురలాలసా కళాపూర్ణుల శృంగారమును వర్ణించుటవల్ల సాధారణ ప్రబంధపద్ధతినే అవలంబించెను ఈ కావ్యము నతడు నంద్యాల కృష్ణరాజునకు అంకితము చేసెను

ప్రభావతీప్రద్యుమ్నమున శ్రీకృష్ణుని కుమారుడగు ప్రద్యుమ్నుడు వజ్రనాభుడను దానవరాజుకుమార్తెయగు ప్రభావతిని వలచి పరిణయమాడిన కథ వర్ణింపబడినది ఇది శ్రవ్యప్రబంధమే యయ్యును ఇందలి కథ యంతయు పాత్రల సంవాదరూపమున సాగుటచే ఒక దృశ్యకావ్యము వలె కనిపించును ప్రభావతీ ప్రద్యుమ్నుల నడుమ ప్రణయ దౌత్యము నడపిన శుచిముఖి అను రాజహంసి వాక్చా తుర్యమును కార్యసాధన కౌశలమును వర్ణించుటలో సూరన అప్రతిమానమైన నేర్పు ప్రదర్శించెను అతడీచక్కని ప్రబంధమును తన తండ్రిపేర నంకితము కావించి అపూర్వ మైన పితృభక్తిని వెల్లడించెను

సూరన మహాపండితుడు కథారసాముగుణముగ ఇతని శైలి ప్రౌఢత్వము పొందుచుండినను అది సాధారణముగా మృదుమధురమైన సరళగతినే నడచుచుండును జాతీయ ములను, సామెతలను వాడుటలో ఇతడు కడునేర్పరి సంభాషణముల నడుపుటయందును, పాత్రల చిత్తవృత్తుల చిత్రించుటయందును ఈతడు తిక్కన సోమయాజికి సాటి రాజాలును శ్లేషరచనయం దీతడు అద్వితీయుడు ప్రతిభా వంతులైన ఆంధ్రమహాకవుల శ్రేణిలో సూరనకు ఉన్నత మైన స్థానము కలదు

రామరాజభూషణుడను బిరుదనామముగల భట్టు మూర్తికూడ అష్టదిగ్గజకవులలో నుండెనో లేదో చెప్ప జాలము కృష్ణదేవరాయల అల్లుడయిన అళియరామ రాయల కొలువున నీతడు భూషణమై ఉండుటచే ఇతనికి రామరాజభూషణు డను బిరుదము కలిగినది ఇతని మొదటిపేరు మూర్తి యనియు భట్టుకులమువా డగుటచే భట్టుమూర్తియను ప్రచారము కలిగె ననియు చెప్పుదురు ఇతడు గొప్పపండితుడు అవధానములందును, ఆశుకవి త్వమునందును ఆరితేరినవాడు ఇతడు మొదట హను మంతునికిని, తరువాత శ్రీరామచంద్రునికిని భక్తుడు సంగీతకళా రహస్యనిధి ఇతని రచనలలో ఇతనికిగల బహుశాస్త్రపాండిత్యము వ్యక్తమగును.

ఇతడు నరసభూపాలీయ మను నామాంతరముగల కావ్యాలంకారసంగ్రహమును, హరిశ్చంద్రనలోపాఖ్యాన మను ద్వ్యర్థికావ్యమును, వసుచరిత్రమను మహాప్రబంధ మును రచించెను ఇందు మొదటిది సంస్కృతమున విద్యానాథుడు రచించిన ప్రతాపరుద్ర యశోభూషణము ననుసరించి వ్రాయబడిన లక్షణగ్రంథము ఇందు కావ్య ధ్వని రసాలంకారములను గూర్చియు నాయికానాయకు

ను గూర్చియు, గుణదోషములను గూర్చియు వివరింప బడినది ప్రతాపరుద్ర యశోభూషణమున నున్న నాటక ప్రకరణ మిందు లేదు అందు లక్ష్యములన్నియు ప్రతాప రుద్ర వర్ణనపూర్వకములై యుండ ఇందు అళియరామ రాయల మేనల్లుడును, ఓబయరాజు కుమారుడు నగు నరస భూపాలుని వర్ణించునట్టివిగా నున్నవి

భట్టుమూర్తి రచనలలో శ్రేష్ఠమైనదియు ఆంధ్ర వాఙ్మయమునకు అలంకారమని చెప్పదగినదియు వసు చరిత్రము ఇది రామరాయల తమ్ముడును, తాళికోట యుద్ధమైనపిమ్మట, విజయనగర రాజ్యము నేలినవాడును అగు తిరుమలరాయలకు అంకితము చేయబడినది వసు మహారాజు శుక్తిమతీకోలాహలుల పుత్రికయైన గిరికను వలచి పెండ్లియాడిన వృత్తాంతము ఇందలివస్తువు. భట్టు మూర్తి, కథను మహాభారతమునుండి గ్రహించి, ఎడనెడ వర్ణనములనుచేర్చి ఈ మహాప్రబంధమును నిర్మించెను ఇందు కథారామణీయకమంతగా కానరాదుకాని, కవితా పాండిత్య ప్రకర్షయందును, భావోన్నతియందును, రస పోషణమునందును, శ్లేషధ్వని కల్పనలందును ఇది అద్వి తీయముగా నుండును ప్రబంధలక్షణములన్నియు ఇందు కానవచ్చును ద్వితీయాశ్వాసమున శుక్తిమతీకోలాహలుల వృత్తాంతము వర్ణించుపట్ల భట్టుమూర్తిచూపిన కవితా చమత్కారమును, నాయికా నాయకత్వా రోపణమును అద్భుతములుగా నుండును. తృతీయాశ్వాసమునందలి విరహాదివర్ణనలు అనన్యసామాన్యములు అతికామసంవృత గాత్రుడైన వసురాజు కపటముని వేషధారియగు తన వర్మసఖుని సూచన ననుసరించి బయల్పడుపట్టున దృశ్య కావ్యలక్షణములు గోచరించును ఇందలి ప్రకృతివర్ణనలు సహజసుందరములై యుండును. భట్టుమూర్తి శైలి ప్రౌఢమయ్యు మృదుమధురమై సంగీతమున కనువుగా గోచరించును లలితాలసాపాంగేత్యాది సీసపద్యముల నడక అత్యంత హృద్యముగా నుండును వసుచరిత్ర సంస్కృతమునకు కూడ అనువదింపబడుటయే దీని ఔత్కృష్ట్యమునకు తార్కాణము ఆంధ్రప్రబంధ వాఙ్మయ కాసారమున కిది నాయకమణి యని చెప్పవచ్చును తరువాతి కవు లెందరో దీని ననుకరించి యుండుటచే వారి రచనలకు పిల్ల వసుచరిత్ర లను పేరు కలిగినది

హరిశ్చంద్రనలోపాఖ్యానమను ద్వ్యర్థికావ్య మీతని కుదిరచన ఇందు నల హరిశ్చంద్ర మహారాజుల కథలు చక్కగా కోడింపబడినవి రామాయణ భారతకథలకువలె ఈ రెండు కథలకు నన్ని నేకసామ్య మంతగాలేకపోయినను భట్టుమూర్తి తన అపూర్వ పాండిత్య ప్రతిభావిశేషములచే అద్భుతమైన శ్లేష కూర్చి వాని నేకసూత్రమున సంధింప గాలెను ఇతని శ్లేషసంఘటన నైపుణిని పాండితీ వైభవ మును చూచి అచ్చెరువు పొందనివా రుండరు, శ్లేష కావ్యమయ్యు ఇందలి వర్ణనలు సహజసుందరము లును, రసవంతములునై యొప్పారును ఈ కావ్య ప్రారంభమున భట్టుమూర్తి భక్తిభావము లెస్సగా వ్యక్తము చేయబడినది

అష్టదిగ్గజములలోని వాడుగా ప్రసిద్ధినందియు రాయల కాలమున ఉండెనా లేదా అను సందేహము కలిగించు వారిలో తెనాలిరామకృష్ణు డొకడు ఈతని చాటువులును, హాస్యోక్తులును ఆంధ్రదేశమున చాల ప్రచారము పొంది నవి ఇతడు రచించిన గ్రంథములు రెండు - ఉద్భటారాధ్య చరిత్రము, పాండురంగ మాహాత్మ్యము ఉద్భటారాధ్య చరిత్రము శైవప్రబంధము దీనిని రచించిన రామలింగ కవి రామకృష్ణునికంటె భిన్నుడని కొందరందురు కాని ఇతడే మొదట రామలింగ డయ్యు తరువాత వైష్ణవమును స్వీకరించి రామకృష్ణు డయ్యెనని తోచుచున్నది అప్పుడు కూడ శైవమన్న అతనికి వైముఖ్యము లేదు

పాండురంగ మాహాత్మ్యము భీమనదీతీరమునందలి పుండరీక క్షేత్రముయొక్క మహత్త్వమును వర్ణించు క్షేత్ర మాహాత్మ్యము ఇందలి కథ స్కాందపురాణము నుండి గ్రహింపబడినది క్షేత్రము, తీర్థము, దైవము, అను మూడును ఉదాత్తములై యుండు ప్రదేశ మేది యను ప్రశ్నకు ఉత్తరముగా ఇందలికథ చెప్పబడినది ఇందలి ద్వితీయాశ్వాసమునందలి పుండరీకుడను వరను భక్తాగ్రే సరుని వృత్తాంత మతిరమణీయముగా నుండును పాండు రంగ క్షేత్ర మాహాత్మ్యమును సూచించు నితరకథ లెన్నియో ఇందుగలవు. వానిలో నిగమశర్మకథయు, సుశీల కథయు ముఖ్యములైనవి వీటియందును, అయుత నియుతుల కథయందును రామకృష్ణుడు చూపిన కథా కథనపద్ధతి మిక్కిలి రమ్యముగా నుండును. పాండురంగ

మాహాత్మ్యము కథుంగడు ప్రౌఢమైన ప్రబంధము దీర్ఘ సంస్కృత సమాసములతోడను, అపరిచిత పద ప్రయోగములతోడను కూడి ఇందలి శైలి పఠితకు కొంత క్లేశము కలిగించును ఇట్లని రామకృష్ణ డచ్చటచ్చట ముచ్చటగొల్పు తెలుగురచన సాగింపకపోలేదు ఈ కావ్యమున పెక్కు సామెతలును జాతీయములును సందర్భోచితముగా పొదుగబడినవి గంభీర భావప్రకటన మందును, రసపాత్ర పోషణమునందును రామకృష్ణుడు మిక్కిలి నేర్పరి

అష్టదిగ్గజ కవులలోనివాడు కాకపోయినను రాయల వారి కాలమున నుండిన మహాకవులలో సంకుసాల నృసింహకవి యొకడు ఇతడు కవికర్ణ రసాయన మను నామాంతరముగల మాంధాతృ చరిత్రమును రచించి శ్రీరంగేశ్వరునికి అంకితము చేసెను ఇతడు భట్ట పరాశరుని శిష్యుడు ఈ పరాశరుడు క్రీ శ 1586 వ సంవత్సరములో నుండెననుటకు శాసనసాక్ష్యము కలదు అందుచే నృసింహకవి క్రీ శ 16 వ శతాబ్ది పూర్వార్ధమున నుండెనని చెప్పుటకు అవకాశము కలుగుచున్నది

కవికర్ణరసాయనము ఆరాశ్వాసముల శృంగార ప్రబంధము, ఇందు మాంధాతృచక్రవర్తి చరిత్రమును, అతడు విమలాంగిని వివాహమాడిన వృత్తాంతమును చక్కగా వర్ణింపబడినవి తన కావ్యమునందలి శృంగార రసవర్ణనమును విన్నమాత్రమున యతి విటుడు కాకపోడనియు, అందలి వైరాగ్యవర్ణనాకర్ణనమాత్రమున విటుడు యతి కాకపోడనియు అతడు చెప్పుకొని యుండెను ఇందు కొంత అతిశయోక్తి యున్నను ఈ కవి ప్రతిభాశాలి యనుటకు సందేహములేదు ఇతని వర్ణనలు గంభీర భావశోభితములై మిక్కిలి మనోహరములుగా నుండును ఇతడు కావ్యారంభమున రాజులను నరకృతిని నిరసించి యుండెను. ఇతనిశైలి సంస్కృత సమాస భూయిష్ఠ మయ్యును ధారాళమై మిక్కిలి రసవంతముగా నుండును

తెలుగున కవిత్వము వ్రాసి పేరుగన్న వనితారత్నములలో ఆతుకూరి మొల్ల ముఖ్యురాలై యున్నది. ఈమె కాలమును సరిగా నిర్ణయించుటకు ఆధారములు లేవు కాని పూర్వకవిస్తుతిలో ఈమె శ్రీనాథుని తరువాత నుండిన కవీంద్రుల నెవ్వరిని పేర్కొనియుండనిచే, ప్రబంధకవుల కాలమునకే యుండెనని యూహింప వీలగుచున్నది ఈమె తాను గోపవరపు శ్రీకంఠమల్లేశుని దయచే కవితాకౌశలము నేర్చితినని చెప్పుకొనియున్నది ఈమె మిక్కిలి వినయముగలది తనకు నిఘంటువులు, వ్యాకరణాలంకారాది శాస్త్రములు తెలియవనియు, శ్రీరామచంద్రుని ప్రేరణముచే తా నిహపర సాధనమునకై రామాయణమును రచించితిననియు, సవినయముగ తెల్పియున్నది తెలుగు కవిత్వము దుర్బోధములైన సంస్కృత సమాసములతో కూడియుండక తేటతెలుగు మాటలతో ధ్వని ప్రధానమై యుండవలె ననియు, తేనె సోకినంతనే నోరు తీయనగురీతిని విన్నతోడనే యర్థమెల్ల తోచునట్లుండవలెననియు, అట్లుగాక గూఢశబ్దములతో కూర్చిన కావ్యము మూగ చెవిటివారి ముచ్చటవలె నుండుననియు, ఈమె కవిత్వమును గూర్చి తన అభిప్రాయమును వెల్లడించెను ఈమె తన రామాయణమును శ్రీరామునికే అంకితము కావించెను

మొల్ల తనకంత విద్యాసంపన్నత లేదని చెప్పుకొని యున్నను ఈమె కావ్యమున పాండిత్యలోప మెచ్చటను కానిపింపదు ఈమె వర్ణనలన్నియు ప్రబంధోచితములై మిక్కిలి ప్రౌఢముగా నుండును అందును సాకేతనగర వర్ణనము శ్లేష శబ్దాలంకార పూరితమై ఈమె పాండితీ విశేషమును పలువిధముల సూచించుచున్నది అయోధ్యా కాండము మొదట ఈమె కావించిన ప్రకృతివర్ణనము మిక్కిలి రమణీయముగా నున్నది ఈమె సుందర, యుద్ధ కాండములను కొంచెము విస్తృతముగ వ్రాసినను మిగిలిన కాండములను చాల సంగ్రహించినదై చివరి ఈమె రామాయణమున కథ మిక్కిలి వేగముగా సాగిపోయినది సీతాపహరణానంతరము రాముడు పొందిన దుఃఖము నీమె కరుణరస నిర్భరముగా వర్ణించినది అట్లే సుందరకాండమున హనుమంతునితో సీత తన వృత్తాంతమును చెప్పుకొన్న ఘట్టముకూడ మిక్కిలి జాలిగొల్పునదై మొల్ల స్త్రీహృదయమును వెల్లడి చేయుచున్నది ఔచిత్యపోషణమున నీమె అందెవేసినచేయి ఈమెశైలి మృదుమధుర పదగుంఫితమును, భావబంధురమునై సర్వజన రంజకముగా నుండును

తెలుగున సంకీర్తనము లనబడు భక్తిగేయములను వ్రాసినవారిలో మొదటివాడు తాళ్ళపాక అన్నమాచార్యుడు. ఈతడు క్రీ శ 15 వ శతాబ్ది ఉత్తరార్ధమున జీవించియుండెను. ఇతడును, ఇతని సంతతివారును శ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వరస్వామివారి సన్నిధిని సంకీర్తనాచార్యులుగ నుండిరి. ఇతడు భక్తిశృంగారమయములైన కీర్తనలెన్నో రచించి స్వామిసన్నిధిని పాడుచుండెడివాడట. ఇతని గేయములు భావపూరితములును మృదుమధుర పదబంధురములునై మిక్కిలి హృద్యములుగా నుండును. ఇతడు తన గేయములలో సందర్భోచితముగ వ్యావహారిక భాషనుగూడ వాడియుండెను. ఇతనికి పదకవితాపితామహుడను సార్థకమైన బిరుదనామము కలదు.

అన్నమాచార్యుని కుమారుడు పెదతిరుమలాచార్యుడు. ఇతడు కృష్ణదేవరాయలకు సమకాలికుడు. తెలుగున వచనైక రచనలు వెలయించినవారిలో సింహగిరి వచనములను రచించిన కృష్ణమాచార్యులు మొదటివాడు. రెండవవాడు పెదతిరుమలాచార్యుడు. ఇతడు రచించిన వచనములకు వేంకటేశ్వర వచనములని పేరు. ఇవియును సింహగిరి వచనములవలెనే భక్తుడు భగవంతునికి కావించిన విన్నపములు. ఇవి ఛందోరహితములైనను తాళరాగ సమన్వితముగా పాడుటకు అనువైనవి. ఆత్మనివేదన రూపములును, ప్రపత్తిపూరితములునైన ఈ వచనములు భక్తిభావభరితములై శతకములందలి పద్యములను పోలియున్నవి. ఇందలి రచన అలతియలతి వాక్యములతోగూడి నిర్దుష్టమై మిక్కిలి శ్రవణానందకరమై యుండును. ఇది కాక ఇతడు శృంగారకీర్తనలు, శృంగార దండకము, శృంగార వృత్తశతకము, వేంకటేశ నీతిశతకము, వేంకటేశోదాహరణము, చక్రవాళమంజరి అను కృతులను కూడ రచించియుండెను. ఇతని కవిత ధారాశుద్ధి కలిగి ద్రాక్షాపాకమై విరాజిల్లుచుండును.

తాళ్ళపాక తిమ్మక్క (తిరుమలాంబ) సుభద్రాకల్యాణమను ద్విపదకావ్యమును రచించెను. ఈమె పెదతిరుమలాచార్యునకు సవతితల్లి. ఈ సుభద్రాకల్యాణము పరిమాణమున చిన్నదయ్యు రసవంతముగా నుండును. సుప్రసిద్ధు డయిన చేమకూర వేంకటకవి తన విజయవిలాసమందలి సుభద్రాపరిణయమున ఈమె కావ్యమును చెక్కుచెదరక అనుసరించినట్లు కనబడుచున్నది. సుభద్రాపాత్రను చిత్రించుటలో వేంకటకవికంటె తిమ్మక్కయే ఎక్కువనేర్పు చూపెనని విమర్శకుల అభిప్రాయము.

తాళ్ళపాక చిన్నన్న పెదతిరుమలాచార్యుల తనయుడు. ఇతడు అష్టమహిషీకల్యాణము, పరమయోగివిలాసము, ఉషాపరిణయము, అన్నమాచార్యచరిత్రము అను నాలుగు ద్విపదకావ్యములను రచించెను. "చిన్నన్న ద్విపదకెరగు" నను పద్యమున పేర్కొనబడిన చిన్నన్న ఈతడే. మధుర మంజులములగు పదములతో ద్విపదలనుకూడ విసువు జనింపకుండ రచించుటలో ఈకవి చాల నేర్పరి. దినమునకు వేయి ద్విపదలు రచింపగల నని ఈతడు చెప్పుకొనియున్నాడు. అష్టమహిషీకల్యాణారంభమున ఈతడు తాను ద్విపదరచనలో అవలంబించిన లక్షణములను వివరించి యున్నాడు.

చిన్నన్న అన్నయైన చినతిరుమలాచార్యులుకూడ కవియే. ఇతడు అధ్యాత్మ శృంగార కీర్తనలు, అష్టభాషా దండకము, సంకీర్తన లక్షణము అను పద్యకావ్యము రచించెను. ఈసంకీర్తన లక్షణ మీతని తాతయైన అన్నమాచార్యులు సంస్కృతమున రచించిన గ్రంథమునకు తెలుగుసేత. ఇతడు అష్టభాషాదండకమున తనకు సంస్కృత ప్రాకృతాద్యష్టభాషలయందు కల పాండిత్యమును ప్రదర్శించెను. ఇతని కుమారుడైన తిరువెంగళప్ప మమ్మటుని కావ్యప్రకాశికకు సుధానిధి అను వ్యాఖ్యానమును, అమరకోశమునకు బాలప్రబోధిక అను తెలుగు టీకను రచించెను. ఆంధ్రామరుకముకూడ ఇతని రచనయే అని కొందరి అభిప్రాయము.

వెలగపూడి వెంగయామాత్యుడు (క్రీ శ 1580) బిల్వమంగళుడను నామాంతరముగల లీలాశుకుడను కవి సంస్కృతమున రచించిన శ్రీకృష్ణకర్ణామృతమునందలి మూడువందల శ్లోకములను మూలమునందలి భావములు చెడకుండ అతి మధురముగ అనువదించి యుండెను.

కాసె సర్వప్ప సిద్ధేశ్వరచరిత్రమను చారిత్రక కావ్యము రచించెను. దీనికే ప్రతాపచరిత్రము, కాకతీయరాజ వంశావళి అని నామాంతరములు కలవు. సర్వప్ప కాల మిదమిత్థమని నిర్ణయించుటకు వీలులేదు కాని ఈతడు ప్రతాపరుద్రుని ఆస్థానమునందలి కవులను పేర్కొనుచు

కుమ్మరి మొల్లనుగూడ పేర్కొని యుండుటచే ఆమెకు అర్వాచీనుడై యుండెనని ఊహింపవచ్చును దీనినిబట్టి ఇతడు క్రీ శ. 16 వ శతాబ్ది పూర్వార్ధమున నుండెనని చెప్పవచ్చును విశ్వామిత్రునాథుడు చెప్పిన కథను అనువదించియు, నాగనాథుని అనుమతి వడసియు తాను ఆ రాజవంశావళిని రచించితి నని సర్వప్ప చెప్పియుండెను పార్వతీపరమేశ్వరులు కైలాసమును వీడి పద్మాక్షిసిద్ధేశ్వరులుగా అవతరించిన వృత్తాంతముతో ఈగ్రంథము ఆరంభమగుచున్నది సోమదేవరాజు కుమారుడైన మాధవవర్మ కటకపల్లహు నోడించి శా. శ 280 వత్సరమున సింహాసనము నధిష్ఠించినట్లు సిద్ధేశ్వరచరిత్ర చెప్పుచున్నది ఈతని వంశముననే భువనైకమల్లుడు జనించెను అతని కుమారుడు త్రిభువనమల్లుడు ఇతని సుతుడు కాకతి ప్రోలరాజు ఇతడు క్రీ శ 1088 ప్రాంతమున ఓరుగల్లు పట్టణమును స్థాపించెను రుద్రదేవుడు, మహాదేవుడు అను వారు ప్రోలరాజు కుమారులు సిద్ధేశ్వర చరిత్రమునబట్టి గణపతిదేవుడు రుద్రదేవుని కుమారుడేమోయని సందేహము కలుగుచున్నది వెల్లూరునుండి తిక్కన సోమయాజివచ్చి గణపతిదేవుని దర్శించినట్లును, గణపతిదేవుడు సేనలను పంచి మనుమసిద్ధుని రాజ్యస్థాపితుని కావించినట్లును ఈ గ్రంథము చెప్పుచున్నది రుద్రమ్మ గణపతిదేవుని భార్యయని ఈ గ్రంథమున చెప్పబడినది ఇట్టివే ఇంకను పెక్కు. పొరపాట్లిందు కలవు ప్రతాపరుద్రుని చరిత్రమిందు విపులముగ వర్ణింపబడినది ఈసందర్భమున అద్భుతములు పుక్కిటిపురాణములు మెండుగా నున్నవి ఇచ్చట ఓరుగల్లు నగరము విపులతరముగా వర్ణితమైనది ఆనగరము వైభవము, అందలి గుడులు, గోపురములు, వివిధవర్ణముల ప్రజలు, ప్రతాపరుద్రుని ముఖ్యోద్యోగులు అప్పుడు ప్రసిద్ధికెక్కిన కవులు మున్నగు విషయము లెన్నో ఇందు వివరింపబడినవి మహమ్మదీయులు ఏడు సారులు ఓరుగల్లునగరమును ముట్టడించియు ప్రతాపరుద్రుని ప్రతాపమున నాగలేక పారిపోయి రనియు పద్మాక్షిదేవి కాకతీయ వంశమున కొసగిన వేయిఏండ్ల పరిమితి నిండిపోవుటచే చివరియుద్ధమున ప్రతాపరుద్రుడు చెరపెట్టబడెననియు, తరువాత అతడు విడువబడి గోదావరి నదియందు ఐక్యమయ్యెననియు సిద్ధేశ్వరచరిత్రము నడువు చున్నది సిద్ధేశ్వర చరిత్రమున కొంతభాగము వచన రూపమునను కొంతభాగము ద్విపద రూపమునను వ్రాయ బడినది ద్విపదభాగముకంటె వచనభాగమే సరసముగా నున్నది మొత్తముమీద రచన అప్రౌఢమును బహుదోష దూషితమునై యున్నది ఈ గ్రంథమున విషయ ప్రాధాన్యమే కాని కవితాప్రాధాన్యమంతగా కానరాదు

అందుగుల వెంకయ్య అను కవి (క్రీ శ 1680) నరపతి విజయ మను నొక చారిత్రక కావ్యమును వ్రాసి అళియ రామరాయల మునిమనుమడైన కోదండరామ రాజునకు అంకితమిచ్చెను. ఈ గ్రంథమునకు రామరాజీయ మను నామాంతరము కలదు ఆ కాలమున విజయనగర రాజులకు నరపతు లను పేరుండెను అందుచేతనే కవి తన గ్రంథమునకు నరపతి విజయ మని పేరుపెట్టెను ఇందు అరవీటి వంశమువారి విక్రమవైభవములు వర్ణింపబడినవి తాళికోట యుద్ధమున రామరాయలు మరణించిన వృత్తాంత మీగ్రంథమున చెప్పబడియుండలేదు రామరాయల తమ్ముడైన తిరుమలరాయలయు, అతనికుమారుడైన వీరవేంకటపతిరాయలయు పరిపాలనము లిందు వర్ణింపబడినవి ఇందు చెప్పబడిన చారిత్రకాంశములు పెక్కు. యథార్థములుగానే కానబడుచున్నవి ఇందలి వస్తువు చరిత్రప్రధానమైనను వెంకయ్య దీనిని కడు సరసముగ రచింపగాలెను ఇం దాతడు తచ్చటచ్చట గర్భ కవిత్వముసుకూడ వ్రాసియుండెను ఇతనిశైలి సులభ సుందరమై సర్వజన సుబోధముగ నున్నది

ఈ కాలమున రచింపబడిన మరియొక చారిత్రక కావ్యము కృష్ణరాయ విజయము దీనిని రచించినవాడు వేంకటార్యుడు ఇతనికి కుమారధూర్జటి అను నామాంతరము కలదు (శ్రీ) కాళహస్తిమాహాత్మ్యము రచించిన ధూర్జటి తన పెదతాతయని ఈతడు చెప్పుకొనెను ఇతడు నరపతి విజయ కృతిపతియైన కోదండరామరాజు కుమారుడైన అరవీటి చినవేంకటరాయని ప్రేరణముచే ఈ గ్రంథమును రచించి శ్రీరామునికంకితము కావించెను దీనినిబట్టి ఈతడు క్రీ శ 1650 సంవత్సరము ప్రాంతమున ఉండెనని చెప్పవచ్చును ఇందు కృష్ణరాయల పరాక్రమమును పరిపాలన క్రమమును విపులముగా వర్ణింపబడియున్నవి రాయలు తిమ్మరుసు సాయమున రాజ్యమునందలి అంతర

వ్యవస్థను చక్కపెట్టి తరువాత సంధయాత్రలకు బయలు దేరెను. ముందాతడు దక్షిణమునకేగి ఉమ్మత్తూరు, శివసముద్రములనేలు గంగరాజు నోడించెను పిమ్మట రాయచూరు, ముదగల్లు కోటలను స్వాధీనము చేసికొని కృష్ణానదీతీరముల మహమ్మదీయుల సంయుక్తసేనల పరాభవించెను తరువాత అతడు కటకము జయించి కళింగరాజు కూతురైన తుక్కాదేవిని పెండ్లియాడెను ఈవిధముగా ఇందు శృంగారరసమునకుకూడ మంచిప్రవేశము లభించుటచే కుమారధూర్జటి ఈసందర్భమున ప్రబంధోచితము లయిన వర్ణనలు కావించెను వీరరసపోషణమున ఇతడు మిక్కిలి నేర్పు ప్రదర్శించెను ఇతనిశైలి సులభమును సరసమునై యొప్పారును కావ్యారంభమున ఇతడు కావించిన విద్యానగర నిర్మాణ వృత్తాంతమును, ఆ నగర వర్ణనమును మిక్కిలి రమణీయములుగా నున్నవి ఇతని గ్రంథమున చారిత్రకముగా చూచిన కొన్ని పొరపాట్లు కానబడుచున్నవి తుళువ నరసనాయకుని తరువాత వీరనరసింహరాయలుకాక కృష్ణరాయలే సింహాసనము నధిష్ఠించెనని ఈతడు వ్రాసెను ఈ గ్రంథమునందలి అంశములు పెక్కులు రాయవాచకమునందలివానితో సరిపోలుచున్నవి కృష్ణరాయ విజయమునకు ముందు కుమారధూర్జటి సావిత్రీ చరిత్రము, ఇందుమతీ వివాహము అను కావ్యములనుకూడ రచించియుండెను

కందుకూరి రుద్రకవి క్రీ శ 17 వ శతాబ్ది పూర్వార్ధమున నుండెనని కొందరును క్రీ శ 1550 నుండి 1580 వరకు పాలించిన ఇబ్రహీంషావలన చింతలపాలెమును అగ్రహారముగా పడసిన రుద్రకవి ఈతడే యగుటచే క్రీ శ 16 వ శతాబ్ది ఉత్తరార్ధమున నుండెనని కొందరును చెప్పుచున్నారు ఇతడు సుగ్రీవ విజయ మను యక్షగానమును, నిరంకుశోపాఖ్యాన మను ప్రబంధమును రచించెను సుగ్రీవవిజయ మింతవరకు లభించిన యక్షగానములలో మొదటిది సీతాన్వేషణ పరాయణులై వచ్చిన రామలక్ష్మణులను హనుమంతుడుదర్శించుటతో ఇది మొదలిడి వాలివధానంతరము సుగ్రీవుడు పట్టాభిషిక్తుడగుటతో ముగియుచున్నది వాలిమరణదుఃఖతయై తార శ్రీరాముని దూరినఘట్ట మిందు కరుణరస భరితమై హృదయద్రావకముగా నున్నది ఇట్లే వాలిసుగ్రీవుల యుద్ధము, సత్తశాకశంబనము మున్నగు ఘట్టములందు వీరరసము పోషింపబడినది ఇందు ద్విపదలు, దరువులు, అర్ధచంద్రికలు, ఏలలు మున్నగు దేశిరచనలు కలవు. నిరంకుశోపాఖ్యానము కందుకూరు గ్రామమున వెలసిన సోమేశ్వరున కంకితము చేయబడినది. ఈ ప్రబంధమున నిరంకుశ నను సార్థక నామధేయుడగు బ్రాహ్మణధూర్తుని సాహసికప్రవృత్తి వర్ణింపబడినది ఈ కథ పెక్కువిధముల తెనాలి రామకృష్ణుని విగటకవికథను పోలియుండును. సంభోగ వ్యసనమున తగుల్కొనియు, పాపముకొందనివాడు కలడా యని ధర్మశీలుడను రాజు అడుగ దానికి సమాధానముగా పులస్త్యమహర్షి ఈ కథ వెరిగించెను వేశ్యమాతయొక్క క్రౌర్యమును, నిరంకుశుడు శిథిల దేవాలయమున శివలింగమును మూచి తనతో జూదమాడ రమ్మని బలవంతపెట్టిన ఘట్టమును ఇందు మిక్కిలి రమణీయముగా వర్ణింపబడినవి పురవర్ణనాదుల సందర్భమున ఇందు సమచరిత్రరీతులు స్ఫుటముగా కనిపించును రుద్రకవి ఈ కథాద్వారమున ప్రకటించిన పరమార్థమేమియు తెలియరాకపోయినను, సరసమైన శైలిచేతను, అందందు కానబడు ప్రౌఢ సవ్యాకృతరీతులచేతను, జాతీయములైన సామెతలచేతను, ఈ ప్రబంధము పఠితృజనానంద సంధాయకముగా కావింపజాలినది

ఈ యుగమున తెలంగాణమునందు కొన్ని ఉత్తమ కావ్యములు వెలువడినవి అందు పెక్కుకావ్యములు మహమ్మదీయ రాజులయు వారి సామంతులయు పోషణము నందియుండుట గమనింపదగినది చరిగొండ ధర్మన్న చిత్రభారతమును వ్రాసి చిత్తాపుఖానుని మంత్రియైన ఎమ్మలపల్లి పెద్దామాత్యునికి అంకితము చేసెను ఓరుగల్లులో దొరకిన యొక శాసనమునుబట్టి చిత్తాపుఖానుడు ఆంధ్ర వీరశేఖరు డనియు, క్రీ శ 1504 సం॥ ప్రాంతమున మహమ్మదీయులనుండి ఓరుగల్లుకోటను వశపరచుకొని సమర్థతతో పాలించె ననియు తెలియుచున్నది చిత్రభారతమునందలి కథ బ్రహ్మాండపురాణమునుండి గ్రహింపబడినది. పేరునకు తగినట్లిది మిక్కిలి చిత్రముగానుండును. ఇందెదనెద చిత్రకవిత్వముకూడ కానవగును శ్రీ శే. చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహం పంతులుగారు రచించిన ప్రసిద్ధమైన గయోపాఖ్యాన నాటకము

నందలి కథకు మూలములైన గ్రంథములలో ఇదియు నొక్కటి ఇందు వీరరసము మిక్కిలి నిపుణముగా వర్ణింపబడినది

హరిభట్టు అను కవి (క్రీ శ 1580) వరాహపురాణము మత్స్యపురాణము, భాగవతమునందలి షష్ఠైకాదశ ద్వాదశస్కంధములు, నరసింహ పురాణము అను గ్రంథములను రచించెను ఇందు మత్స్య నరసింహపురాణములు మాత్రమే ముద్రితములైనవి ఇందు వరాహ నరసింహ పురాణములుతప్ప మిగిలినవన్నియు భగవదంకితములు చేయబడినవి వరాహపురాణము నిజామురాష్ట్రము నందలి ఖమ్మంమెట్టు గ్రామమునకు కరణమైన కొలిపాక ఎఱ్ఱయామాత్యున కంకితము కావింపబడెను హరిభట్టు మత్స్యపురాణమును పూర్తిగా అనువదించి యుండలేదు అందలి విష్ణుధర్మోత్తర ఖండమును మాత్ర మైదాశ్వాసములలో రచించెను ఇందు విష్ణుపూజాఫలము, తులసీ మాహాత్మ్యము మొదలగు భక్తిప్రధానములగు కథలు వర్ణింపబడినవి ఈగ్రంథము శ్రీరంగేశునికి అంకితము చేయబడినది ఎఱ్ఱాప్రెగడ నరసింహ పురాణమునందలి పూర్వభాగమును మాత్రము రచించియుండుటచే, హరిభట్టు ఉత్తరభాగమును మాత్రము అనువదించి యుండెను. ఈగ్రంథము వచనకావ్యమని పేర్కొనబడి నది నిజమునకిది పద్యగద్యాత్మకమైన చంపూకావ్యమే కాని వచన కావ్యముకాదు హరిభట్టు రచన సమసంస్కృతాంధ్ర పద భూయిష్ఠమై మిక్కిలి మధురముగా నుండును

తెలుగునందలి మొదటి అచ్చతెలుగు కావ్యము యయాతి చరిత్ర దీనిని రచించినవాడు పొన్నికంటి తెలగన్న (క్రీ శ 16 వ శతాబ్ది ఉత్తరభాగము) ఇతడీకావ్యమును ఇబ్రహీం కుతుబ్షాకు సామంతుడైన అమీనుఖాను అను మహమ్మదీయ సరదారున కంకితము చేసెను ఇట్లు మహమ్మదీయ ప్రభువున కంకితము చేయబడిన మొదటి గ్రంథ మిదియే ఇందలికథ భారత భాగవతములనుండి గ్రహింపబడినది తెలగన్న యయాతి చరిత్రము నందలి శృంగారభాగమునకే ఎక్కువ ప్రాధాన్యమిచ్చెను అచ్చతెలుగను పేరున్నను ఇందు తద్భవములైన పదములును కృత్రిమములైన సమాసములును పెక్కు కానిపించును తెలుగున అచ్చతెలుగు కవిత్వము అను ప్రత్యేక సంప్రదాయమునకు దారిచూపి దానిని సాధ్యమైనంతవరకు రసోత్తరముగా వెలయించిన తెలగన్న ఎంతయు ప్రశంసనీయుడు ఇతని ప్రకృతివర్ణనలురమణీయములును ఉదాత్తభావపూరితములునై మనోహరములుగా నుండును

అద్దంకి గంగాధరకవి తపతీసంవరణోపాఖ్యానమను శృంగారప్రబంధమును రచించి గోలకొండ నవాబైన ఇబ్రహీం కుతుబ్షా కంకితము చేసెను ఇందలి కథ భారతమునుండి గ్రహింపబడినది ఈప్రబంధము నవరస బంధురములైన కల్పనలతోకూడి వసుచరిత్రము తలపించుచుండును

వైజయంతీ విలాస మను పేర విప్రనారాయణచరిత్రమను ప్రబంధమును రచించిన సారంగు తమ్మయ మహమ్మదు కుతుబ్షాకాలములో గోలకొండకు కరణముగా నుండెను ఇతడు వైష్ణవమతాభిమాని, తన కావ్యమును శ్రీరామునికి అంకితము చేసెను ఈప్రబంధము అత్యంత శృంగారమయమై అచ్చటచ్చట పత్యకామర్యాదనుకూడ అతిక్రమించునట్లుండును అనను ఇందలికథ రమ్యము భావములు గంభీరములు రచన మధురము వేశ్యాలోలత్వమువలని కీడ్లు ఇందు చక్కగా ప్రదర్శింపబడినవి

మల్లారెడ్డి అను కవి క్రీ శ 16 వ శతాబ్ది అంతమున మెదకు సమీపమునందలి బిక్కనవోలు రాజధానిగా రాజ్యముచేసిన రెడ్డిరాజులవంశమునకు చెందినవాడు ఇతడు షట్చక్రవర్తి చరిత్రము, శివధర్మోత్తరము, పద్మపురాణము అను గ్రంథములను రచించెను షట్చక్రవర్తి చరిత్రమున హరిశ్చంద్రాదు లగు ఆర్గురు చక్రవర్తుల కథలు వర్ణింపబడినవి ఇందు ప్రబంధసామాన్యములగు వర్ణన లన్నియు గోచరించును ఇందలి రచన శ్లేషశబ్దాలంకారములతోకూడి వసుచరిత్రరచనను తలపించుచుండును శివధర్మోత్తరము శివ మాహాత్మ్యమును బోధించు గ్రంథము ఇందు శైవమతధర్మము, వేదాంతము, శైవాచారములు వర్ణితములై యున్నవి మల్లారెడ్డి శ్లేషాదులకై అంతగా యత్నింపనికతమున అతని పద్మపురాణమునందలి కవిత్వము సులభమును సహజమునై అలరారుచుండును. ఇందలి భార్గవ ఆశ్వాసమున రామాయణకథ చెప్పబడినది. వాల్మీకిరామాయణము

నందలి కథలకు ఇందలి కథలకును కొన్ని భేదములు కాన వచ్చుచున్నవి మల్లారెడ్డియు అతని వంశీయులును శివ భక్తిపరాయణులు. అతని సోదరులలో కామిరెడ్డి, ఎల్లారెడ్డి అనువారు సాహిత్యప్రియులై కవులను పోషించి వారివలన కావ్యము అంకితము పొందినట్లు తెలియుచున్నది మల్లారెడ్డి కావ్యములం దతని వినయశీలమును బ్రాహ్మణభక్తియు చక్కగా వెల్లడిచేయబడినవి

దక్షిణాంధ్రయుగము :- ఈ యుగమున ఆంధ్రదేశమునకు వెలుపల మధుర, తంజావూరు, పుదుక్కోట, జింజి, మైసూరు మున్నగు దక్షిణదేశపు రాజ్యములందు కూడ ఆంధ్రవాఙ్మయము వర్ధిల్లినది ఇందు ముఖ్యముగా పేర్కొనదగినవి మధుర, తంజావూరు నాయక రాజ్యములు ఈ రాజ్యముల స్థాపనమునుగూర్చి శ్రీ డా వేటూరి వేంకట రమణయ్యగారిట్లు చెప్పుచున్నారు - విజయనగరరాజు లారంభమునుండియు మహమ్మదీయ రాజులతో పోరాడవలసి వచ్చుచుండెను అందుకై వారికి విస్తృతమైన సేనయు, ధనమును ఆవశ్యకము లగుచుండెను భూమినుండివచ్చు ఆదాయమును సైన్య పోషణమునకై వినియోగించు విషయమున రాయలొక పద్ధతి నవలంబించెను. దేవదేయ, బ్రహ్మదేయములు కాక మిగిలిన గ్రామము లన్నిటిని అతడు భండారవాడ గ్రామములు, అమర గ్రామములు అని రెండురకము లుగా విభజించెను రాజు దళనాయకులకు కొన్ని నిబంధనములమీద ఇచ్చు గ్రామములకు అమర గ్రామము లని పేరు యుద్ధము సంభవించునప్పుడు నిర్ణీత సంఖ్యగల గజాశ్వబలములతో వచ్చి సాయముచేయుట, ఏటేట నిర్ణీతమైన కొంత ధనమును కప్పముగా నొసగుట అను రెండును ఈ అమరపద్ధతి యందలి ముఖ్య నిబంధనములు రాయలమరణానంతరమును, రాక్షసతంగడి (తళ్ళికోట) యుద్ధానంతరమును విజయనగర సామ్రాజ్యమున వర్తిల్లిన అరాజక పరిస్థితుల నవకాశముగా గైకొని ఈ అమర నాయకులు పరిసరములందలి అమరరాజ్యముల నాక్రమించుకొని నూతన సంస్థానములను స్థాపించిరి ఇట్టి వానిలో మధుర, తంజావూరు, జింజి రాజ్యములు ముఖ్యములైనవి ఈ రాజ్యములు దక్షిణమున మండుటచే వీనికి శత్రుభయ మంతగా లేకుండెను. అందుచే పారవశ్యములైన రాష్ట్రములనుండి వచ్చు ఆయమును యథేచ్ఛముగా అనుభవించుచు సంగీత సాహిత్యములతో కాలక్షేపము చేయుటకు ఆ రాజుల కవకాశ మేర్పడెను. రాక్షస తంగడి యుద్ధానంతరము విజయనగర సామ్రాజ్యము మహమ్మదీయుల దుండగములకు నెలవయ్యెను ఆ కాధ సడలేక పలువురు బ్రాహ్మణులు, కవి, గాయక నర్తకాదులు తమ నివాసములను వీడి దక్షిణమునకు వలసపోయిరి రసికులైన నాయకరాజులు వారి కాశ్రయ మిచ్చి పోషించిరి ఈ విధముగా దక్షిణదేశము ఆంధ్ర వాఙ్మయాభివృద్ధి కానుపదమగుట సంభవించెను

దక్షిణాంధ్ర సాహిత్యమును గూర్చి ముఖ్యముగా మూడు అపవాదములు కలవు. అప్పటి కవులు భాషా విషయమున వ్యాకరణ సంప్రదాయమును సరిగా ననుసరింప లేదనియు, వారు సభ్యతా మర్యాద నతిక్రమించి దుర్నీతికరమును జుగుప్సాకరము నగు శృంగార రసమును హెచ్చుగా వర్ణించిరనియు, ఈ యుగమున స్త్రుత్యమైన ప్రతిభ క్షీణించి హేయమైన అనుకరణమే ప్రబలినదనియు ఆ మూ డపవాదములు నిజమునకి అపవాదము అప్పటి సాహిత్యమునందలి ఏకదేశమును బట్టియే ఏర్పడినట్టివి కాని సర్వ వ్యాపకము లనదగినవి కావు మరియు సాహిత్యమున రసమునకే ప్రాధాన్యము కాని కేవల భాషకు కాని ఉపదేశమునకు కాని అంత ప్రాధాన్యము లేదను విషయము దృష్టియం దిడికొని చూచినచో ఇది తొలగిపోవును ఈ కాలమునందలి కవులు సృజించిన వివిధ నూతన కావ్య ప్రక్రియలను పరికించువారికి వారు ప్రతిభాహీనులు కారని స్పష్టము కాకమానదు ప్రబంధములేకాక యక్షగానములు, గేయములు, వచనములు ఈ కాలపు సాహిత్యమునకు వైవిధ్యమును పుష్టిని చేకూర్చినవి మరియు మధుర మంజులమైన భాష, సంగ్రహములు భావబంధురములునై కథాగమనమున కాటంకము కల్పింపని సుందర వర్ణనములు, రమణీయ కల్పనతో కూడిన కథానిర్మాణము తత్పూర్వ సాహిత్యముతో పోల్చిచూచినచో ఈ కాలపు సాహిత్యమునకు వైశిష్ట్యము చేకూర్చుచున్నవి అందుచే దక్షిణాంధ్ర వాఙ్మయ మాంధ్రభారతి కలంకారమే కాని అపవాదము కాదనుటలో సందేహములేదు

మధుర నాయకరాజ్యము రాక్షస తంగడి యుద్ధానంతరమును, తంజావూరు నాయకరాజ్యమంతకు నదునైదేండ్లకు పూర్వమును, స్థాపింపబడినట్లు ఇటీవలి పరిశోధనముల వలన తెలియుచున్నది మొట్టమొదట ఆంధ్ర వాఙ్మయము దక్షిణదేశమున ప్రవేశించుటకీ నాయక రాజులే కారణభూతు లని పలువురు తలంతురు కాని అంతకుముందే ఆ వాఙ్మయ మచ్చట అడుగుపెట్టె ననుటకు నిదర్శనము లున్నవి అచ్యుతదేవరాయలు (క్రీ శ 1529-42) ఆంధ్రభాషాభిమానియై ప్రతి సంవత్సరము శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామికి నక్కాయ్య ప్రబంధ పుష్పమును సమర్పించెడివాడట అతని అడుగుజాడల ననుసరించి మంత్రి, నాయక సామంతాదులుకూడ కవులను పోషించి వారిచే రసవంతములైన కావ్యములు రచింపజేసి భాషాసేవ కావింప మొదలిడిరి అట్టివారిలో రామనాథపుర మండలమునందలి శివపురి ప్రాంతమును రాయల పక్షమున పాలించుచుండిన గోళ్ళవంశపు నాయకులు ముఖ్యులు వారు గోళ్ళ బసవేంద్రుని కుమారులు వారిలో చినరామప్ప అనునతడు తన అన్నయగు పెద రామప్పపేర నచ్చుకప్పురపు తిరువేంగళ కవిచే తమ ఇంటివేల్పైన చొక్కనాథుని చరిత్రమును ద్విపద కావ్యముగా చెప్పించెను ఈ కారణముచే ఆంధ్ర సరస్వతిని తొలుదొత్త దక్షిణమున కాకర్షించిన గౌరవ మీ గోళ్ల నాయకులకే చెందవలసి ఉన్నది. కాని ఆమె నచ్చట స్థిరముగా ప్రతిష్ఠించి వివిధ కావ్యపుష్పహారములచే నారాధించినవారు మధుర తంజావూరు నాయకులే యనుటకు సందేహింప నవసరములేదు

దక్షిణాంధ్రయుగమున వాఙ్మయవాహిని వివిధ పేటికలతో ప్రవహించినది అందు పద్యములు, గేయములు, వచనములు, యక్షగానములు ముఖ్యములైనవి అప్పటి పద్యకావ్యములు ప్రబంధములే గేయరచన అప్పుడు విరివిగా సాగుటకు యక్షగానములలో అవి ప్రధానస్థాన మాక్రమించుటయే కారణము సంకీర్తనలు, అధ్యాత్మ కీర్తనలు, ఏలలు, దరువులు, పదములు అందు ప్రధానములైనవి కొరవంజి, దేశి, శౌపదము, జక్కిడి, జోగి, చిందు మున్నగు నాట్యభేదములకు అనుగుణముగా ప్రత్యేకములైన గేయములను పాడుచుండెడివారు. క్షేత్రయ, విజయరాఘవుడు, రంగాజమ్మ, సీనయ్యా మున్నగువారు పదరచనయందును, త్యాగరాజు సంకీర్తన రచనయందును వాసికెక్కిరి

వచనైక రచనలు 16వ శతాబ్దికి ముందుకూడ ఒండు రెండు వెలసినమాట సత్యమేయైనను అవి కొల్లలుగా రచింపబడుట దక్షిణాంధ్రయుగముననే ఇప్పటి వచనరచనలు రెండు తెరగులు - వాడుకభాషలో వ్రాయబడినవి, గ్రాంథికములు రాయవాచకమువంటి చారిత్రక వచనములలో వాడుకభాష వాడబడినది గ్రాంథిక రచనలు పెక్కు పురాణములకును ప్రబంధములకును వచనీకరణములు ఇది అప్పటివారికి ప్రాచీన గ్రంథములపై గల అభిమానమును తేటతెల్ల మొనరించుచున్నది

యక్షగాన మొక నాటక విశేషము విజయరాఘవుడు మున్నగువారు తమ యక్షగానములను నాటకములనియే వ్యవహరించిరి ఇది క్రీ శ 12వ శతాబ్దినుండియు ప్రచారమున నున్నను అప్పకవికి పూర్వపు లాక్షణికు లెవ్వరును దానిని పేర్కొని యుండలేదు ద్రావిడ భాషలందలి దృశ్యరచనలు కొరవంజులనబడు ననియు, కొరవలు అను అటవికజాతివారు ముందు దానిని ప్రదర్శించెడివారనియు, పిమ్మట జక్కులు లేక యక్షులు అనువారు దానిని చేపట్టుటచే దానికి యక్షగానము అను పేరువచ్చెననియు, కీ శే ప్రభాకర శాస్త్రిలుగారు తెల్పియున్నారు కొరవంజిని అనగా ఎరుకతను మొదట యక్షగానములలో ప్రవేశపెట్టినవారు తంజావూరివారే అగుటచే కొరవంజమూలమున యక్షగానము ఉత్పన్నము అయ్యెననుట యుక్తము కాదనియు, అది మతప్రచారము నిమిత్తమై ప్రభవించి తొలుత కొయ్యబొమ్మల మూలమునను తోలుబొమ్మల మూలమునను ప్రదర్శింపబడి తరువాత మనుజులే ప్రదర్శించిన మూగనాటకములై పిమ్మట గద్యపద్య గేయములతోకూడి యక్షగానము లయ్యెననియు, కొర్ద యుగమునుండియు ఆంధ్రదేశమున జక్కులు లేక యక్షులు అను ఒక తెగవారు నివసించుచుండి రనియు, వారికిని యక్షగానముల యుత్పత్తికిని సంబంధముండుననియు ఇట్టిని సంస్కృతమునకూడ మంతె ననుట కాధారము

లుండుటచే కేవలం దేశీరచన అని చెప్పుటకు వీలు లేదనియు, తెలుగు యక్షగానములను చూచి తమిళు లును, కన్నడులును తమతమ భాషలలో వానిని రచించి రనియు, తంజావూరు కవులు వానిలో పెక్కుమార్పులు చేసి వానికి వన్నె కలిగించి రనియు, యక్షగానములలో పాత్రపోషణమునకే కాని కథాకల్పనమునకంత ప్రాధా న్యము లేదనియు, శ్రీ డా నే వేంకటరమణయ్య గారభిప్రాయ పడుచున్నారు

తంజావూరు నాయకరాజ్యమునకు విన్నంతవేన్నకీ వహమున తెచ్చువాడు రఘునాథనాయకుడు, (క్రీ శ 1614 - 1688) ఇతడు సర్వవిధముల రాయలవారి కెనయని చెప్పదగినవాడు ఇతడు సుమారు వంద గ్రంథ ములు రచించెను. వానిలో రామాయణము, వాల్మీకి చరిత్రము అను రెండు గ్రంథములు మాత్రమే లభించు చున్నవి ఈ రామాయణమైనను సమగ్రముగా లేదు ఇందు బాలకాండమున వాల్గవ అశ్వాసములో కొంత భాగము మాత్రమే కానబడుచున్నది కథ కోసలదేశ వర్ణనతో నారంభమై పుత్రకామేష్టితో ముగియుచున్నది ఇందలి కవిత్వము రసవంతములైన వర్ణనలతోడను, మధురమంజులమైన పదప్రయోగము తోడనుకూడి మనో హరముగానున్నది రఘునాథు డిందలి ద్వితీయాశ్వాస మున ఋశ్యశృంగుని కథను చాల హృద్యముగా రచించి యున్నాడు మధురవాణి తాను రఘునాథుని రామాయ ణము నొకదానిని సంస్కృతీకరించినట్లు చెప్పుకొన్నది అది పరిమాణమున చాల చిన్నదగుటచే నై రామాయణ మగునో కాదో అని సందేహ ముదయించుచున్నది వాల్మీకి చరిత్రము మూడాశ్వాసములతోకూడిన ప్రబంధము ఇం దాదికవియైన వాల్మీకి మహాముని పూర్వ జీవితము వర్ణింపబడినది ఇందు వస్త్వైక్యము కొరవడినట్లు కానిపించును గ్రంథారంభమునందలి శిష్టాదుల వర్ణన మతిదీర్ఘమై కొంత విసుగుకలిగించుచున్నది తృతీ యాశ్వాసమునందలి రంభోర్వశీ వరాభవ వృత్తాంతము రమ్యముగా నున్నది శృంగార సావిత్రియను రెండా శ్వాసముల ప్రబంధ మొకటి రఘునాథునిపేర ముద్రిత మైనది అది అతని రచనమగునో కాదో చెప్పజాలము యజ్ఞనారాయణ దీక్షితుడు తన సాహిత్య రత్నాకరమున రఘునాథుడు యామద్వయమున పారిజాతాపహరణ కావ్యమును చెప్పి తండ్రిచే కనకాభిషేకము పొందెనని తెల్పియున్నాడు దీనినిబట్టి ఈ కవిరాజు ఆశుకవిత్వమున కూడ నిపుణుడని తెలియుచున్నది

పై పద్యకావ్యములేకాక రఘునాథుడు అచ్యు తాభ్యుదయము, నల చరిత్ర అను రెండు ద్విపద కావ్య ములనుకూడ రచించియుండెను ఇందలి నలచరిత్ర ఆంధ్ర భాషోల్లాసినీ అను మాసపత్రికయందు ముద్రితమైనది ఇందెనిమి దాశ్వాసములలో నల దమయంతుల కథ సంపూర్ణముగా చెప్పబడినది ఇందు వర్ణన విధానమును, రసపాత్రపోషణ చాతుర్యమును రఘునాథుని అప్రతిమాన మైన ప్రతిభను చెప్పక చెప్పుచున్నవి. నల దమయంతుల వనసంచారవర్ణనము పఠించినచో ఈ విషయము తేటతెల్ల మగును అచ్యుతరాయాభ్యుదయము పేరునుబట్టి రఘు నాథుని తండ్రి చరిత్రను వర్ణించు కావ్యమని తెలియు చున్నది. రఘునాథుఁడు రుక్మిణీ పరిణయము అను యక్ష గానమునుకూడ రచించినట్లు యజ్ఞనారాయణ దీక్షితులు చెప్పియున్నారు (శ్రీ రుక్మిణీ కృష్ణవివాహ యక్షగానం ప్రబంధానపినై క శేదాన్) కాని అది ఇంకను ముద్రితము కాలేదు

రఘునాథుని ఆస్థానమునందలి కవులకేకాక దక్షి ణాంధ్రయుగమునందలి కవీంద్రులకెల్ల తలమానికమని చెప్పదగినవాడు చేమకూర వేంకటకవి ఇతడు రచించిన ప్రబంధములు రెండు సారంగధర చరిత్రము, విజయ విలాసము ఈ రెండు ప్రబంధములును రఘునాథ భూపాలునికే అంకితముచేయబడినవి సారంగధర చరిత్రము మాళవరాజగు రాజమహేంద్రుని భార్య చిత్రాంగి తన సవతి కుమారుడగు సారంగధరుని వలచి వలపింప యత్నించిన కథ ఇది వేంకటకవి ప్రథమరచన ఇది శృంగార రసాభాసముతోకూడి వస్తుస్వభావమునుబట్టి కొంత జుగుప్సను కలిగించుచున్నది

విజయవిలాస మాంధ్రపరస్వతీ కపూర్వమైన అలం కారము ఇందు పాండవ మధ్యముడైన విజయుడు ఉలూచి, చిత్రాంగి, సుభద్ర అను ముగ్గురు జవ్వనుల పెట్టవట్టి కావించిన విలాసములు మూడాశ్వాసములలో వర్ణింపబడినవి భారతమునందలి కథనే గ్రహించి దానిని

వరసమనోహరములైన వర్ణనలతోడను, మధుర గంభీరములైన భావములతోడను, మృదుమధురములైన పదములతోడను, అద్భుతావహములైన శ్లేషచమత్కారములతోడను, ఒహో అనిపించు యమకానుప్రాసాద్యలంకారములతోడను కూర్చి ఈ ప్రబంధమున వేంకటకవి కావించిన సృష్టి అనన్య సామాన్యమై అలరారుచుండును. రస పాత్ర పోషణమునను, సాభిప్రాయ పదప్రయోగమునను అతని [illegible] దేసాటి "ప్రతి పద్యమునందు చమత్కృతి కలుగగ చెప్పనేర్తు" నని రఘునాథుడే అనెనో అతడే వ్రాసెనో కాని అం దిసుమంతయు నతిశయోక్తి కానేరాదు శబ్దార్థాలంకారము లమితముగా వాడుచునే రసభావముల నద్వితీయముగా పోషించిన మహాకవు లాంధ్రవాఙ్మయమున నిద్దరే ఒకడు భట్టుమూర్తి, రెండవవాడు వేంకటకవి వేంకటకవి తెలుగుపదముల విరుపులలో భట్టుమూర్తికన్నను మిన్న అనిపించును అతని పదప్రయోగ చాతుర్య మపూర్వమైనది "ఇతిలో నీమార్గ మెవరికిన్ రా"దనుట సత్యము ఇంతటి మహాకవి కావుననే రసిక శేఖరుడైన రఘునాథ భూపాలు డాతని నాదరించి మేదురములైనసత్కారము లాచరించినాడు

రఘునాథుని ఆస్థానమున విద్వత్కవియై పెక్కు గ్రంథములు రచించి వాని నన్నిటిని అతనికే అంకితము చేసినవాడు కృష్ణాధ్వరి రఘునాథ భూపాలీయము, నైషధ పారిజాతావతారిక, కల్యాణ కౌముదీ కందర్ప నాటకము, శృంగార సంజీవని, తాళ చింతామణి, నైషధ పారిజాతీయము అను ఆరు గ్రంథములను రచించితినని అతడే చెప్పుకొని యున్నాడు వీనిలో రఘునాథ భూపాలీయ నైషధ పారిజాతీయములు రెండే కానవచ్చు చున్నవి ఇందు రఘునాథ భూపాలీయము ప్రతాప రుద్రీయమువలె కావ్య స్వరూప రసధ్వన్యలంకారాదులను తెల్పు లక్షణ గ్రంథము ఇందు లక్ష్యములైన పద్యము లన్నిట రఘునాథుడే వర్ణింపబడి యున్నాడు నైషధ పారిజాతీయము ద్వ్యర్థికావ్యము ఇందు నలచరిత్రయు పారిజాతాపహరణ కథయు కూడింపబడినవి. సన్నిహిత సంబంధములేని ఈ రెండు కథలను సమానాంతరముగా సాగించుటలో ఈ కవి చూపిన నేర్పును పాండిత్యమును అనన్య సామాన్యములై యున్నవి ద్వ్యర్థికావ్య నిర్మాణ నైపుణ్యమున నీతడు సూరన భట్టుమూర్తులను కూడ మించినవాడని విమర్శకుల అభిప్రాయము ఇతడు వ్రాసిన ఇతర రచనలు తెలుగు గ్రంథములో సంస్కృత గ్రంథములో తెలియరాదు శృంగార సంజీవని అమరుకావ్యానువాదమని ఊహింపబడుచున్నది. కల్యాణ కౌముదీ కందర్ప నాటకము బహుశః యక్షగానమై యుండవచ్చును తాళ సంజీవని సంగీత శాస్త్రమునకు సంబంధించిన గ్రంథముగా తోచుచున్నది

కాళయ్యకవి వ్రాసిన రాజగోపాల విలాసమను శైరంధ్రీ ఖ్యానముల కావ్య మిటీవలనే ముద్రితమైనది ఇది మన్నారుగుడి క్షేత్రమాహాత్మ్యమును తెల్పు శృంగారరస ప్రధానమైన ప్రబంధము ఇందు మొదటి నాలుగాశ్వాసములలో శ్రీకృష్ణునికి అతని అష్టమహిషులతోడి కూటమియు, పంచమాశ్వాసమున మన్నారుగుడి క్షేత్ర మాహాత్మ్యమును వర్ణింపబడినవి కాళయ్య అష్టమహిషు లను అష్టవిధశృంగార నాయికలుగా వర్ణించియున్నాడు రుక్మిణి స్వీయ, సత్యభామ స్వాధీనపతిక, కాళింది ప్రోషిత భర్తృక, లక్షణ ఖండిత, జాంబవతి విప్రలబ్ధ ఇతని రచనలో సంస్కృత పదములు హెచ్చు ఇతని సమాసములు కొన్ని యెడల శ్రీనాథుని సమాసములను తలపించుచుండును ఇతని ధారాశుద్ధి మిక్కిలి మెచ్చదగి యున్నది మధుర తంజావూరు రాజ్యములందు వెలసిన శృంగార ప్రబంధముల కొక విధముగా ఈ రాజగోపాల విలాసము మార్గదర్శకమని చెప్పవచ్చును

రఘునాథుని కుమారుడైన విజయరాఘవుడుకూడ కవియే ఇతడు ప్రహ్లాద చరిత్ర పీఠికయందు తాను పది కృతులను రచించినట్లు చెప్పుకొనియున్నాడు అందు పెక్కు యక్షగానములు పాదుకాసహస్రము, రఘునాథాభ్యుదయము అనునవి ద్విపద కావ్యములు. మోహినీ విలాసము అను ద్విపదకావ్యముకూడ ఇతని రచనయే యని కొందరి తలపు అతడా ద్విపదకృతిని యక్షగానముగా పంతరించినమాట సత్యము కాని అకృతి యతడే రచించినదో ఇతరులు రచించినదో తెలియదు ఈ ద్విపద కావ్యములలో రఘునాథాభ్యుదయ మొక్కటే ముద్రితమైనది ఇందు విజయరాఘవుడు తన తండ్రి యగు రఘునాథుని రాజ్యవైభవమును, తంజా

పురమును, రాజగృహమునందలి నిత్యజీవిత విధానమును విపులముగా వర్ణించియున్నారు. రఘునాథుడు వాహ్యాళి కరుగుచుండగా చిత్రలేఖ యను వారకాంత యొక్కతె అతని వలచి తనకోరిక తీర్పుమని చిలుకచే వర్తమాన మంపుటయు రఘునాథు డా రాత్రి ఆమె యింటి కరిగి కేళిం దేల్చుటయు నిందలి ఇతివృత్తము. రస దృష్టికి కావ్యమంత ఉత్తమముగా కనబడకపోయినను చారిత్రకదృష్టితో చూచినచో మిక్కిలి ఉత్కృష్టముగా గోచరించును. ఆనాటి రాజకీయ సాంఘిక విషయములును రాచనగరి మర్యాదలును సంగీత నాట్య విద్యా వినోదములును ఇందు చక్కగా వర్ణితములై యుండుటచే నాయకయుగ చరిత్ర నిర్మాణమునకీ గ్రంథ మెన్నియో విధముల తోడ్పడగలదు.

ఈ రెండు ద్విపద కావ్యములే కాక విజయరాఘవుడు రచించితినని చెప్పుకొన్న లఘుకావ్యములలో గోపికా భ్రమర గీతముల తెనిగింపులును ఫాల్గుణోత్సవ గోపాల దండకములును విరహశృంగార సాంగత్యమును సంపంగి మన్నారు సాంగత్యమును ముఖ్యములైనవి. ఆ గీతములు పద్యరూపమున తెనిగింపబడినవో ద్విపద రూపమున తెనిగింపబడినవో తెలియదు. ఫాల్గుణోత్సవము రగడలో వ్రాయబడినది. చివరి రెండు సాంగత్యములును కర్ణాటక సాంగత్య ఛ్ఛందమున రచింపబడినవి. ఆంధ్రమున ఈ ఛందములో రచన సల్పినవా డితడొక్కడే.

విజయరాఘవుని ప్రతిభ అతడు రచించిన యక్షగానములలో ఎక్కువగా గోచరించును. వాని సంఖ్య సుమారు ఇరువది వరకుండును. అవి అన్నియు నాటకము లనియే పేర్కొనబడినవి. వానిలో రఘునాథాభ్యుదయ విప్రనారాయణ చరిత్రలుమాత్రము ముద్రితములైనవి. మిగిలినవి కొన్ని అముద్రితములు, కొన్ని నష్టములు. విజయరాఘవుడు వైష్ణవ మతాభిమాని. వైష్ణవాచార మాతనికి గిట్టదు. అందుచేతనే కాబోలు వైష్ణవకథలలో చోళరాజు విప్రనారాయణుని శిక్షింప నాజ్ఞాపించెనని యుండగా అతడు విప్రనారాయణుని కథ తన రాజ్యమందలి మన్నారు గుడియందే జరిగినట్లును, తాను వైష్ణవాచారముచే విప్రనారాయణుని శిక్షించుటకును సందేహించుచుండగా శ్రీ రాజగోపాలస్వామి ప్రత్యక్షమై సత్యమెరిగించి విప్రనారాయణుని గౌరవించి తన్ను మెప్పుకొనెననియు వ్రాసియుండెను. ఇట్లే ఈ నాటకమున అతడితర సందర్భములందు సైత మధిక స్వాతంత్ర్యము ప్రదర్శించినాడు.

విజయరాఘవుడు సంస్కృతాంధ్ర భాషలందు మేటి పండితుడు. అతడు సంస్కృత నాటకములు బాగుగా చదివి అందలి రచనా పద్ధతులను చక్కగా అవగాహనము చేసికొన్నవాడు. ఆ కారణముచే అతడు తననాటి యక్షగానములందున్న కొన్ని పద్ధతులను మార్చి నూతన పద్ధతులను ప్రవేశపెట్టి వానికెంతో వన్నె చేకూర్చినాడు. యక్షగానముల ఆరంభమున కవియే కృతిపతిని ప్రస్తుతించి షష్ఠ్యంతములు చెప్పి కథాక్రమమును వివరించినట్లు చెప్పబడియుండును. ఈ పద్ధతి ప్రబంధోచితమైనదే కాని నాటకోచితమైనది కాదని గుర్తించి విజయ రాఘవుడు తన యక్షగానములందు దేవతా స్తోత్రానంతరము మేళగాండ్రచే కైవారము చెప్పించి వారి మూలముననే కథాక్రమమును ప్రకటింపజేసినాడు. ఇది కొంచెమించుమించుగా సంస్కృత నాటకములందలి నాందీ ప్రస్తావనలను పోలియుండును. ఇట్లే విజయ రాఘవుడు తన నాటకములలో కొన్నింటి చివర భరతవాక్యమును ప్రవేశపెట్టినాడు.

విజయ రాఘవుడు తన యక్షగానములలో త్రిపుటాది తాళములను గేయములతోకూడ వ్రాసియుండినను రగడలను విడిచి వాని స్థానమున దరువు పదము మున్నగు నూతన రచనలను ప్రవేశపెట్టినాడు. అతడు ప్రవేశపెట్టిన మరియొక ముఖ్యమైన మార్పు సంభాషణ పద్ధతి. అంతకుముందున్న యక్షగానములలో మధ్యమధ్య ఈ పాత్ర ఈ పాట పాడుచున్నదను కవి వచనములు కానబడుచుండును. ఇదియును ప్రబంధ పద్ధతియే. విజయ రాఘవు డీ పద్ధతిని విడిచి సంస్కృత నాటకములందువలె పాత్రోచితమైన భాషలో ఆయా పాత్రముల నొండొంటితో సంభాషింపజేసినాడు. తరువాతివారు పలువురు ముఖ్యముగా రంగాజమ్మ తన యక్షగానములలో ఈ విధానము నవలంబించినారు.

విజయ రాఘవుని కొలువు నలంకరించిన విదుషీమణులలో రంగాజమ్మ అగ్రగణ్య. ఆమె అష్టభాషా

కవితా సర్వంకష మనీషా విశేష శారద రాజనీతి విద్యా విశారద విజయరాఘవ మహీపాల రచిత కనకాభిషేక ఈమె సంగ్రహ భారతము సంగ్రహ భాగవతము సంగ్రహ రామాయణము ఉషా పరిణయము మన్నారు దాస విలాసము అను ప్రబంధములు మన్నారుదాస విలాస యక్షగానము అను ఆరు గ్రంథములు రచించెను ఇవిగాక ఆమె రచించిన పాటలు పదములు పెక్కులు గలవు మన్నారుదాస విలాస యక్షగాన మొక్కటే ఇటీవల ముద్రణ మందినది మన్నారుదాస విలాస ప్రబంధమున నాయకుడు విజయ రాఘవుడు అతనికి మన్నారుదాసు డను నామాంతరము కలదు ఉషా పరిణయమందలి కథ హరివంశమునుండి గ్రహింపబడినది కథా నిర్మాణమందును కవితా పటిమయందును ఇందు కవయిత్రి చాల నేర్పు ప్రదర్శించినది

రంగాజమ్మ మన్నారుదాస విలాస ప్రబంధమునందలి కథనే గ్రహించి ఆ పేరుతోడనే యొక యక్షగానముకూడ రచించినది రాజగోపాలస్వామి బ్రహ్మోత్సవములసందర్భమున కాంతిమతి యను కన్య విజయరాఘవుని కాంచి కామించి అతనిని పెండ్లియాడినకథ ఇందలి వస్తువు ఇందలి కథ విజయరాఘవుడు రచించిన రఘునాథాభ్యుదయ మందలి కథ కించుమించుగా ప్రతిబింబము కథా చమత్కార మంతగా లేకపోయినను ఈ కాలమున వెలువడిన యక్షగానములలోనెల్ల ఇది మిక్కిలి ప్రశస్తి గాంచినది ఇందు పాటలు పదములు దరువులు మున్నగువానితో పాటు పద్యములుకూడ హెచ్చుగా కనిపించును రంగాజమ్మ తన మన్నారుదాస విలాస ప్రబంధమునందలి పద్యములనే సందర్భానుసారముగా నిందు చొప్పించి యుండునని పండితుల అభిప్రాయము ఈమె సంభాషణములు హాస్యరస చమత్కారముల తోడను పాత్రోచిత భావతోడను గూడి మిక్కిలి సహజముగా నుండును

కోనేటి దీక్షితుడను శ్రీవైష్ణవ పండితుడు విజయ రాఘవుని కొలువునుండి అతనికి రామాయణ ముపదేశించి వివిధములైన సత్కారములను పొందెను విజయరాఘవుడు మదనమంజరిని వివాహమాడిన వృత్తాంతమును గైకొని విజయరాఘవ కల్యాణము అను యక్షగానము రచించెను

విజయరాఘవుని పట్టంపు కవియగు కామరసు వేంకటపతి సోమయాజి విజయరాఘవ చంద్రికావిలాస మను యక్షగానమును రచించెను విజయరాఘవుని చంద్రికా వివాహము అందు మనోహరముగా వర్ణింపబడినది

పురుషోత్తమదీక్షితు డను మరియొక కవి సత్రమరల్ అను నామాంతరముగల తంజాపురాన్నదాన మహానాటకమును వ్రాసెను ఇది శృంగార హాస్యరసాద్భుత రస ప్రధానమని కైవారమును బట్టి తెలియుచున్నది

విజయరాఘవుని కుమారుడైన మన్నారు దేవుడు విజయ రాఘవాభ్యుదయము హేమాబ్జనాయికా పరిణయము అను రెండు గ్రంథములు రచించెను ఇందు విజయరాఘవాభ్యుదయము ప్రబంధమో యక్షగానమో తెలియదు రెండవది యక్షగానమే క్షీరసముద్రమున పుట్టిన అమృతమును మరలకొనగి సముద్రుని కూతురగు రత్నాక్షి యనునామెను మన్నారుదేవుడు వివాహమాడిన వృత్తాంత మిందలి విషయము

విజయరాఘవుని తరువాత తంజావూరు రాజ్యము మొదట మధుర నాయకులకును పిమ్మట మహారాష్ట్రులకును వశమైనది ఈ మహారాష్ట్ర రాజులు తెనుగు నభ్యసించి ఆ భాషను మాటాడుటయే కాక అందు కావ్యములు నాటకములు రచించిరి పలువు రాంధ్రకవులను పండితులను గాయన గాయనీమణులను ఆదరించి పోషించిరి వీరి కాలమున పెక్కు ద్విపద కావ్యములును యక్షగానములును రచింపబడినవి

తంజావూరు సంస్థానమునకు చెందినవాడు కాకపోయినను విజయరాఘవునకు సమకాలికుడును ఉంటిరాజ కుటుంబమునకు చెందినవాడును అగు ఒక మహాకవిని గూర్చి ఇచ్చట చెప్పవలసియున్నది అతడు సవరము చిన నారాయణరాజు (క్రీ శ 1600-60) ఇతడు రచించిన కావ్యము కువలయాశ్వ చరిత్రము ఇందలి కథ మార్కండేయ పురాణమునుండి గ్రహింపబడినది చిన నారాయణరాజు ఆ కథయందు పెక్కు మార్పులు కావించెను ఋతుధ్వజుడనురాజు మదాలసయను గంధర్వ రాజతనయను వివాహమాడిన వృత్తాంత మిందలి ప్రధాన కథ పాతాళకేతువను రాక్షసుడు ఋతుధ్వజుని వంచించి మదాలసను కొనిపోయిన కథ అశ్వతరుడు కైలాసమున

ఈతడు సంగీతవైపుణ్యమును ప్రదర్శించిన కథ, తారా శశాంకుల కథ, ఇందు అంగములుగా వర్ణింపబడినవి. పింగళి సూరన కళాపూర్ణోదయముతరువాత ఇంత కథా రామణీయకము గల ప్రబంధము మరొకటి లేదని విమర్శకుల అభిప్రాయము. కథా కల్పనమునందును, సహజ వర్ణనములందును, ఔచిత్య పోషణమందును, సహజ సంభాషణ నిర్మాణ వైపుణ్యమునందును చినవారాయణ రాజు అద్వితీయుడు. "ప్రతిభాతిశయమునను, కల్పనా సామర్థ్యమునను వీ రిరువురును (సూరన, చినవారాయణ రాజులు) సమానులే. ఐనను చినవారాయణరాజు కవిత్వమందలి శిల్పపరిపాకమును, ప్రసన్నతయు, నిగ్గును సూరనార్యునందు కానరా"వని శ్రీ వేటూరి వేంకటరమణయ్యగారి అభిప్రాయము. ఇతడు సూరనవలె సంస్కృతమందు గొప్ప పండితుడే అయ్యును దీర్ఘసమాసములజోలికి పోక, తంజావూరు కవులకు సాధారణమైన తియ్యని తేటతెలుగుమాటల ప్రయోగించుటయందు ఎక్కువ నేర్పు ప్రదర్శించెను. ఈతడీ కావ్యమును తన పెంపుడు తండ్రియైన నారాయణరాజునకు అంకితము కావించెను.

తంజావూరు నాయక రాజ్యమునందలి సారస్వతమునుగూర్చి చెప్పునప్పుడు క్షేత్రయ్య, త్యాగయ్య, అను భక్తులు రచించిన పదములను, గేయములను కూడ పేర్కొనవలయును. క్షేత్రయ్య కృష్ణామండలమునందలి మొవ్వగ్రామ నివాసి. ఆ గ్రామమునందలి గోపాలదేవుడాతని ఇలవేలుపు. ఆ దేవునిగూర్చి అతడు రచించిన పదములు భక్తి శృంగారములకు నిధానములు. ఇందలి భాష మిక్కిలి జాతీయమై తెలుగు తియ్యదనము వొల్కబోయుచుండును. క్షేత్రయ్య పలు క్షేత్రములను దర్శించి ఆయా చోట్ల గల దేవతలనుగూర్చి భక్తి భరితములైన పదములు రచించెను. ఈ సందర్భమునసే అతడు విజయరాఘవుని గూడ దర్శించి అతనిపై కొన్ని పదములు కల్పించెను. ఈతని పదములు భావగంభీరములై అభినయమునకు మిక్కిలి అనువుగా నుండును.

త్యాగరాజు మహాభక్తుడు. భక్తి సంగీతము లాతని సొమ్ములు. అతడు తంజావూరు నాయకులు గతించిన పిమ్మట ఆ రాజ్యము నాక్రమించిన మహారాష్ట్రుల కాలమున నుండెను. అతని కృతులందలి సహజమాధుర్యమొక్క ఆంధ్రులనే కాక దాక్షిణాత్యుల నందరిని ఆకర్షించినది. అతని కీర్తనలలో అపూర్వమైన సంగీత పాండిత్యమే కాక సాహిత్య సంపదయు గోచరించుచుండును. అతని భాష మార్దవ మాధుర్యములకు పెట్టినది పేరు.

త్యాగరాజు భక్తి భరితములైన పెక్కు కీర్తనలనే కాక ప్రహ్లాద భక్తవిజయము, నౌకా విజయము అను రెండు యక్షగానములను కూడ రచించెను. మొదటి దానిలో భక్తవరేణ్యుడైన ప్రహ్లాదుని అపూర్వ భక్తియు, రెండవ దానిలో శ్రీకృష్ణుడు గోపాంగనలతో యమునా నదిపై విహరించుటయు వర్ణింపబడినవి. ఇందలి కథలను కూర్చుటలో త్యాగరాజు మిక్కిలి స్వాతంత్ర్యము వహించెను. భాగవతమునందలి కథలకును, వీనికిని గల తారతమ్యమే ఇందుకు దృష్టాంతము.

తంజావూరురాజ్య మంతరించిన పిమ్మట మధుర పుదుక్కోట సంస్థానములు కవుల కాశ్రయములయ్యెను. మధుర నాయకులలో మొదట నాంధ్రకవుల నాదరించి సత్కరించినవాడు ముద్దళగిరి (క్రీ శ 17 వ శతాబ్ది యుత్తర భాగము). ఇతనిపేర అంకితము చేయబడిన కృతులు మూడు కానబడుచున్నవి. అందు మొదటిది పెద్దగిరి విజయము. ఇది తంజావూరు కోటయొక్క నాలుగు గోడలపై చెక్కబడిన 580 పాదములు గల ఉత్పలమాలిక. ఇందు అళగిరి మహారాష్ట్రులైన ఏకోజీ నోడించి పొందిన విజయము వర్ణింపబడినది.

అళగిరికి అంకితమైన రెండవ గ్రంథము తిరుకామ కవి అని నామాంతరముగల లింగనమఖ కామేశ్వరకవి రచించిన సత్యభామా సాంత్వనము. ఇందలి కథ నరకాసుర సంహారము. కృష్ణుడు పదునారువేల స్త్రీలను పెండ్లియాడిన పిమ్మట సత్యభామ కోపింపగా అతడామె నోదార్చుటతో కావ్యము ముగియుచున్నది. కామేశ్వర కవి ఉభయభాషా పాండిత్యము కలవాడే యయ్యు తన కావ్యమున పెక్కు వ్యాకరణ స్ఖాలిత్యములకు తావొసగినాడు. మరియు అతడు అసభ్య శృంగారముతో కూడిన పద్యము లనేకములు రచించి అందలి యౌచిత్యమునకు భంగము కలిగించినాడు. అతడు నాలుగైదుచోట్ల నంది తిమ్మన పారిజాతాపహరణమునందలి పద్యముల నమక

రింప యత్నించెను కాని అందునంపూర్ణముగా కృతార్థుడు కాజాలకపోయెను.

కామేశ్వరకవి శ్వేతకాచల మాహాత్మ్యము, ఆచార్య విజయము అను రెండు వచనకావ్యములనుకూడ రచించెను ఇందు మొదటిగ్రంథ మొక్కటే కనబడు చున్నది "ధీయుతు పాకవైరి లోక వికచ కల్పక ప్రసవ గంధ ధురంధర సూక్తియుక్తి నౌనవునని మెచ్చ కావుల మహత్త్వమొనర్చిత" నని ఆతడే చెప్పుకొనియున్నాడు

ముద్దళగిరి కృతినందిన మూడవకృతి విద్యావతీ దండకము దీనిని రచించినవాడు గణపవరపు వేంకట కవి (క్రీ శ 17 వ శతాబ్ది మధ్యభాగము) ఇతడు బహు గ్రంథకర్త అపారమైన పాండిత్యము, అద్వితీయమైన శాస్త్రవిజ్ఞానము, అనంతమైన లోకానుభవముకల్గి ఈతడు కర్ణాట తుండీర చోళ పాండ్య మండల ప్రముఖాఖిల మండలాఖండులచే సత్కారము నందియుండెను ఇతడు వ్రాసిన గ్రంథములలో లక్షణ గ్రంథము లెక్కువ కాం రామాయణ ద్విపద, శాంబవతీ విలాస చిత్రకావ్యము, పరమభాగవత చరిత్ర, పురాణసారము, కృష్ణమల్ల కథ అను పేర్లుగల ఈతని కావ్యము లిప్పుడు లభించుటలేదు లభ్యమగుచున్నవానిలో ప్రబంధరాజ వేంకటేశ్వర విజయ విలాసము మహత్తరమైనది ఇదియు "అమూల్యమైన లక్షణ గ్రంథమే కాని తన్మూలమున నతని కవితా శక్తి కొంతవరకు కనుగొనవగు" నని శ్రీ డా వేటూరి వేంకటరమణయ్యగారు తెల్పుచున్నారు గర్భచిత్ర కవిత్వ రచనయందును, పదముల కూర్పునందును ఇతడు ప్రదర్శించిన నేర్పు అపూర్వమైనది ప్రబంధరాజ వేంకటేశ్వర విజయ విలాసమునందలి 808 వ సీసపద్యమున అరువదికి పైగా వృత్తాదులుగర్భితములై యున్నవనియు, అట్టి పద్యమును తెలుగు కబ్బములలో నెవ్వరును రచించి యుండలేదనియు శ్రీ శే పూండ్ల రామకృష్ణయ్యగారు ప్రశంసించియున్నారు లింగానుశాసనము, తెనుగు ప్రకాశరుద్రీయము, రసమంజరి, వేంకటేశాంధ్ర మనబడు అభినవాంధ్ర నిఘంటువు, ఆంధ్ర కౌముది, గణయతిప్రాస సీసమాలిక, రేఫ ఱకార నిర్ణయ పద్ధతి, షట్ప్రత్యయ ప్రస్తారసరణి, అలంకార సారము, ఆంధ్ర ప్రయోగ రత్నాకరము, ఇర్వదారు ఛందముల వచనము, ఆంధ్ర ద్విరూప కోశము, ఆంధ్రశబ్దప్రక్రియా కౌముది, అనునవి ఇతడు రచించిన లక్షణ గ్రంథములు సర్వలక్షణ శిరోమణి అను గొప్ప లక్షణ గ్రంథమును కూడ ఇతడు రచించినట్లు తెలియుచున్నది ఇది పది ఉల్లాసములకు తక్కువకాని వివిధ లక్షణ లక్షితమైన అమూల్య లక్షణ కావ్యము నిజమునకు దీనిని లక్షణ రత్నాకర మని చెప్పనగును మైన పేర్కొనబడిన లక్షణ గ్రంథములలో పెక్కులు ఇందలి ఉల్లాసములే. వేంకటేశాంధ్రమందలి ద్వితీయోల్లాసము, ఆంధ్ర కౌముది తృతీయోల్లాసము, ఆంధ్ర ద్విరూప కోశము దశమోల్లాసము ఈ మహాకవి కవితా విశేషముల నెరుగుటకు ఈ గ్రంథమంతగా ఉపయోగ పడక పోయినను ఆతని పాండితీ పాటవమున కిది భాండాగారమని చెప్పుటకు సందేహింప నక్కరలేదు ఈగ్రంథము సమగ్రముగా లభింపకపోవుట విచారకరము ఇది వేంకటేశ్వరున కంకితము

విజయరంగ చొక్కనాథుడు కవిపండిత పోషణ మొనరించుటయేకాక తాను స్వయముగా మాఘ మాహాత్మ్యము, శ్రీరంగ మాహాత్మ్యము అను వచన గ్రంథములను రచించెను ఇతని సంస్థానమునందలి కవులలో మొదట పేర్కొనదగినవాడు సముఖము వేంకట కృష్ణప్ప నాయకుడు ఇతడు అహల్యా సంక్రందనము, రాధికా సాంత్వనము అను పద్యకావ్యములను, జైమినీ భారత మను వచన కావ్యమును రచించెను రాధికా సాంత్వనము ఏకాశ్వాస ప్రబంధము ఇందు అసభ్యములైన శృంగారపద్యము లెన్నియో కలవు ఇందలి పద్యములన్నియు ముద్దుపళని రాధికా సాంత్వనమువందు కూడ నున్నవట ఆమె వానికి మరికొన్ని పద్యములు చేర్చి నాలుగాశ్వాసములుగా విభజించి యున్నదట ఇదే సత్యమైనచో ముద్దుపళని వేంకటకృష్ణ నాయకుని పద్యములను హరించినదని చెప్పవలసి వచ్చును. ఈ పద్యము లెవరు రచించినవైనను ఇందలి కవిత్వము మృదుమధురమై తేటతెలుగు తియ్యదనమున కాలవాలములై యలరారుచున్నవనుటకు సందేహింప నక్కరలేదు రతి కావ్యములైన కొన్ని శృంగార పద్యములను వర్జనలను తొలగించినచో ఇట్టి సుకుమార కావ్యము మరొక్కటి లేదని చెప్పవచ్చును

అహల్యా సంక్రందనము ఇంద్రాహల్యల శృంగార వృత్తాంతమును వర్ణించు ప్రబంధము వేంకట కృష్ణ నాయకుడు పురాణ మందలి కథను కొంతమార్చి శృంగార రసమునకు ఎడనెడ హాస్యమును కూడ జోడించి ఈ ప్రబంధమును నిర్మించినాడు ఇందలి శృంగారము రాధికా సాంత్వనమందలి దానివలె ఔచిత్య మర్యాద నతిక్రమించక మిక్కిలి పథ్యముగా ఉన్నది ఇందలి కవిత్వము మృదుపద సంకలితమే అయ్యు, అచ్చటచ్చట శబ్దాలంకారములతోకూడి కడు రసవంత ముగా నున్నది వేంకటకృష్ణప్ప నాయకుడు రచించిన జైమిని భారతము, సారంగధర చరిత్ర అను వచన కావ్యములు రెండింటిలో రెండవ దింకను ముద్రితము కాలేదు జైమిని భారతము నాతడు పిల్లలమఱ్ఱి పినవీర భద్రుని పద్యకావ్యము ననుసరించియే వ్రాసెను అందలి పదములు, సమాసములు పెక్కు యథాతథముగ ఇందనువదింపబడినవి ఈకావ్యము విజయరంగ చొక్క నాథున కంకితముచేయబడినది ఇందాశ్వాసాద్యంతము లందు పద్యములు కూర్పబడినవి సారంగధర చరిత్రము శ్రీరంగనాథున కంకితముచేయబడినది ఇందు మూడా శ్వాసము లున్నవి ఇది వేంకటకవి కృత సారంగధర చరిత్ర ననుసరించి వచనీకరింపబడియుండునని విమర్శకుల తలంపు ఇతరుల గ్రంథములందలి పదముల నెక్కువగా గ్రహింప యత్నించుటచే కాబోలు ఈతని వచన కావ్యములలో పద్యకావ్యములందున్న సౌకుమార్యము కానరాదు

శేషము వేంకటపతి తారా శశాంకుల ప్రణయగాథను ఐదాశ్వాసముల ప్రబంధముగా రచించి విజయరంగ చొక్కనాథుని మంత్రియగు వంగల సీనయామాత్యునికి అంకితముచేసెను ఈ సీనయమంత్రికూడ కవియేయనియు రామాయణ చరిత్రను, మన్నారు రంగాంకిత గేయమును రచించియుండెననియు వేంకటపతి చెప్పియున్నాడు దాక్షిణాత్యాంధ్ర కవులలో చేమకూరకవి తరువాత చెప్పదగినవాడు శేషము వేంకటపతి ఈతడు తారా శశాంక విజయమున శృంగారమును స్వేచ్ఛగా వర్ణించుట చేతను, పరాంగనా ప్రణయమును సమర్థించు పద్యములు కొన్ని రచించుటచేతను, ఆధునిక విమర్శకు లీతనికి ఔచిత్య దృష్టి లేదని తెగడుచుందురు. ఆకాలపు పరిస్థితు లను దృష్టిలో నుంచుకొని చూచినచో ఆ కావ్యము నందలి శృంగారవర్ణనమంత మితిమీరలేదనియే తోచును మరియు గ్రంథస్థ పాత్రల నోటచెప్పించిన భావము లన్నింటిని గ్రంథకర్త కంటగట్టుటయు సంతయుక్తము కాదు ఇందలి కథ కొంత నీతిబాహ్య మనుమాట సత్యమేయైనను కవిత్వము మాత్రము మృదుమధురమై, లలితపదఘటితమై గంభీర భావశోభితమై సహృదయ హృదయానంద సంధాయకముగా నుండు నటుకు ఆంధ్రదేశమున ఆ గ్రంథమునకు గల బహుళ ప్రచారమే తార్కాణము

వెలగపూడి కృష్ణయ్య మాలతీ మాధవము, గౌరీశా శాస్త్రము, భానుమద్విజయము అను పద్యకావ్యములను, చతుర్విధ కంద శతకమును, వేదాంతసార సంగ్రహము అను వచనకావ్యమును రచించెను ఇందు భానుమద్విజయ మొక్కటే లభించుచున్నది భానుమంతుడను విప్ర యువకుడు ఉజ్జయినీ రాకుమారిని వివాహమాడిన వృత్తాంత మిందలి వస్తువు ఇందైదాశ్వాసములు కలవు. ఇందలి ఐదవ ఆశ్వాసమున యోగశాస్త్రము వివరింప బడినది ఇది శైవమత ప్రతిపాదకమైన గ్రంథము ఆ మత ప్రాధాన్యము చేతనే కాబోలు ఇది తమిళ భాష లోనికి కూడ అనువదింపబడినది ఇందలి కవిత్వము ప్రౌఢముగా నుండును బ్రౌన్‌దొర ఈ కావ్యమును ప్రకటించి యుండెను

విజయరంగ చొక్కనాథుని ఆస్థానమున కథాకుకవి నని చెప్పుకొన్న కుందుర్తి వేంకటాచలపతి మిత్రవిందా పరిణయము, భారత భాగవత వచన కావ్యములు, పెక్కు నాటకములు, చాటు కృతులు చెప్పియుండెనని తెలియు చున్నది ఇందు మిత్రవిందా పరిణయ మొక్కటే లభించు చున్నది ఇది ఆరాశ్వాసముల ప్రబంధము శ్రీకృష్ణు డష్ట మహిషులలో నొకతెయైన మిత్రవిందను పరిణయమాడుట ఇందలి విషయము ఇందు ప్రబంధ లక్షణము లన్నియు కానవించును ప్రబంధోచితములైన సర్వ వర్ణనలను చొప్పించుటకు అనువుగా కవి కథను కల్పించెను అందుచే కథయు కవిత్వమును కూడ జీవకళకు దూరమై కృత్రి మములుగా కనిపించును

ఈ కాలమున వ్రాయబడిన చారిత్రక వచన కావ్యములలో రాయ వాచకము మొదట పేర్కొనదగియున్నది. ఇందు కృష్ణదేవరాయల చరిత్రము వాడుక భాషలో చెప్పబడినది. ఇది విశ్వనాథ నాయకునకు అజ్ఞాతనామునైన అతని స్థానాపతి వ్రాసిన విన్నపమని అందు గలదు. తాను మునుమలచే విన్న సూనృత వాక్కులను రచించితినని గ్రంథకర్త చెప్పియున్నాడు. ఇందు మొదట పేర్కొనబడిన విశ్వనాథ నాయకుడు మధుర రాజ్యస్థాపకుడైన విశ్వనాథ నాయకుడు కాదనియు, క్రీ శ 1595 నుండి 1601 వరకు పాలించిన రెండవ కృష్ణప్ప తమ్ముడనియు శ్రీ డా. నేలటూరి వేంకటరమణయ్యగారు అభిప్రాయపడుచున్నారు. కృష్ణరాయల కాలమున అధికార వర్గమునందు వాడుకలో నుండిన భాషయే ఈ గ్రంథమున ఉపయోగింపబడినది. పార్సీ భాషయందలి రాజకీయ పారిభాషిక పదములు పెక్కెందు ప్రవేశించి యున్నవి. వాక్యములు అతి దీర్ఘములుగా నుండుటచేతను, వాక్య యోజన ప్రాతపద్ధతిని సాగుటచేతను అచ్చటచ్చట కొంత అర్థక్లేశము కల్గుమాట సత్యమే అయిన మొత్తముమీద ఇందలి భాష వ్యర్థపదములు కాని అనవసరాడంబరముగాని లేక సరళమై మిక్కిలి శక్తిమంతముగా నున్నది.

రాయవాచకమువంటి చారిత్రక వచన గ్రంథమే మరొకటి కలదు. దాని నాంధ్ర సాహిత్య పరిషత్తువారు ప్రకటించియున్నారు. ఇందలి భాషయు రాయవాచకమందలి భాషయు నొకే విధముగ నున్నవి. కాని ఇందలి చారిత్రకాంశముల యాథార్థ్యము సందేహాస్పదముగా నున్నది. ఇది యత్కర్తృకమో తెలియదు.

చొక్కనాథుని భార్యయైన రాణి రంగమ్మ మనుమడగు విజయరంగ చొక్కనాథుని పక్షమున మధుర రాజ్యమును క్రీ శ 1689 నుండి 1706 వరకును పాలించి యుండెను. ఆమెను గర్హించుచు, ఆమె మన్మథ క్రీడలను వర్ణించుచు అశ్లీల పదములతో కూడిన యొక వచన గ్రంథము కానబడుచున్నది. దాని పేరు మధుర మంగాపుంశ్చలీ విలాసము. దీనిని రచించిన వారెవ్వరో తెలియదు. అతడేకారణముననో రాణి కోపమునకు గురియై అందందు తిరుగుచు కసితీర్చుకొనుటకై బూతుల బుంగయైన ఈ గ్రంథమును రచించినట్లు తోచుచున్నది. అప్పటి దేశపరిస్థితులు కొన్ని ఇందు వర్ణితము లగుటచే ఇది చరిత్రకారులకు మిక్కిలి ఉపయోగకరముగా నుండును. ఇందలి భాష రాయవాచకమునందలి భాషనే పోలియున్నది. ఇందు అందందు కొన్ని ద్విపద పంక్తులు గలవు.

రాయవాచకము వంటిదే తంజావురాంధ్ర రాజుల చరిత్ర అను వచనగ్రంథ మింకొకటి కలదు. దీని కర్త కూడ అజ్ఞాతుడే. తంజావూరు రాజ్యము నాక్రమించి ఏలుటకు మధుర నాయకులకు హక్కు కలదని నిరూపింప యత్నించుటచే అతడు మధుర నాయకుల నాశ్రితుడై యుండునని తోచుచున్నది. తనపై తిరుగబడిన నాగమనాయని తండ్రియని చూడక బంధించి తెచ్చిన విశ్వనాథ నాయకునికి రాయలు చోళపాండ్య రాజ్యములు పంచి యిచ్చెననియు, తరువాత అచ్యుతరాయలు తన మరదలైన మూర్తమాంబను చెవ్వప్పకిచ్చి పెండ్లిచేసి విశ్వనాథ నాయకుని ఏల్బడినుండి చోళ రాజ్యమును గ్రహించి ఆమెకు అరణముగా నిచ్చెననియు పై గ్రంథమున వ్రాయబడి యున్నది. ఇందు రెంగమలదాసు మనుమడు విజయ మన్నారప్పనాయడు తన చెల్లెలిని విజయరంగ చొక్కనాథుని (క్రీ శ 1706-1732) కిచ్చి పెండ్లి చేసిన వృత్తాంతము వ్రాయబడి యుండుటచే ఈ గ్రంథము క్రీ శ 18 వ శతాబ్ది మధ్య భాగమున రచింపబడినట్లు గోచరించుచున్నది. ఇందలి రచనా విధానము, చిన్న చిన్న వాక్యముల కూర్పు, స్పష్టమైన భాష, ఇది రాయవాచకముకంటె అర్వాచీనమని చెప్పక చెప్పుచున్నవి. ఇందు అన్యభాషా పదము లంతగా కానరావు. భాష చాల వరకు దోషరహితమై ఉన్నది.

తుపాకుల కృష్ణప్ప నాయకుని కుమారుడును, మధుర రాజుల యొద్ద దళవాయిగా నుండినవాడును అగు అనంత భూపాలుడు పెక్కు వచన గ్రంథములు రచించెను. (క్రీ శ 17 వ శతాబ్ది ఉత్తరార్ధము) ఇతడు భారత వచన రచనమున కలువె వీరరాజునకు కొంత తోడ్పడి యుండెను. ఇతడు విష్ణుపురాణము, మహాభారతము శాంతిక పర్వము, రామాయణ సుందరకాండము, భగవద్గీత అను వచన గ్రంథములు విరచించెను. ఇందు విష్ణుపురాణ మొక్కటే ముద్రితమైనది. అనంతభూపాలుడు

సంస్కృతాంధ్రములందు గొప్ప పండితుడు ఇతని విష్ణు పురాణము సంస్కృత గ్రంథమును చక్కగా అనుసరించు చున్నది ఇందలి రచన సంస్కృత సమాస భూయిష్ఠమును, ప్రౌఢమునగు నిర్దుష్టముగా నున్నది దాక్షిణాత్య గ్రాంథికాంధ్ర రచయితలలో ఇత డగ్రగణ్యుడు

మధుర సంస్థానాశ్రితులు కాకపోయినను, విజయరంగ చొక్కనాథుని కాలమునందేయుండిన శ్యామరాయకవి, వేంకటసుబ్బకవి అనువారు వచనమున రామాయణ ములను రచించిరి రామభద్రకవి అను నతడు హాలాస్య మాహాత్మ్యమును వచనకావ్యముగా వ్రాసియుండెను

పుదుక్కోటను పరిపాలించిన రాజులు ఆంధ్రనాయకులు కాకపోయినను, ఆంధ్రభాషపై అభిమాన మూని అందు కవులను పండితులను పోషించుటయేకాక స్వయముగా గ్రంథరచనకూడ కావించిరి క్రీ॥ శ॥ 1686 నుండి 1730 వరకు పరిపాలించిన రఘునాథునిపై ఆంధ్ర కవులు రచించిన చాటువులు పెక్కు కానబడుచున్నవి అతని తమ్ముని కుమారు డైన రామస్వామిన్నపాలుని నాయకు నొనర్చి ఉద్దండ విద్వత్కవియైన శేషయార్యుడు శృంగారనాటీదండకము రచించెను అతని పుత్రుడైన తిరుమలనాయకుడును, మనుమడైన రాజగోపాల నాయ కుడును పలువు రాంధ్రకవులను పోషించిరి విజయ రఘునాథుడు (క్రీ॥ శ॥ 1730 - 69) మదురుపాటి కవుల నాదరించి వెంకన రచించిన ఆంధ్రభాషార్ణవమను నిఘంటువును కృతిపొందెను.

మదురుపాటి వెంకన పైనిఘంటువుకే కాక రాజవంశ ప్రశస్తి, మల్లు పురాణము, రఘునాథీయము అను గ్రంథ ములనుకూడ రచించెను ఇందలి తుదిరెండు గ్రంథములును అముద్రితములు ఇతడు విద్వత్కవి ఇతని తండ్రి మహోద్దండకవి అని ప్రశస్తిపొందిన సీతారామార్యుడు ఇతని రచన లేవియు లభించుటలేదు

రఘునాథుని పుత్రుడగు రాయ రఘునాథుడు (క్రీ॥ శ॥ 1769 - 89) వేద వేదాంతములతోడను వాత్స్యాయనాది శాస్త్రములతోడను పరిచయముగల వాడును నిరంకుశప్రతిభా శాయుయుడునై పార్వతీ పరిణయ మను ప్రబంధమును రచించెను ఇతడు ఉద్దండకవి సీతా రామార్యుని శిష్యుడు వెంకనకు నతీర్థ్యుడు ఇతని పార్వతీ పరిణయము నూతనములైన కల్పనలతోడను, మధురమంజులములైన పదములతోడను, లోకోత్తరము లైన వర్ణనములతోడను కూడి మిక్కిలి సరసముగా నుండును ఇంచెరించెద కాళిదాసుని కుమారసంభవ శ్లోక ములకు అనువాదములు కానవచ్చును అచ్చటచ్చట వ్యాకరణ మర్యాద నతిక్రమించి ప్రయోగములుకూడ నున్నవి ఈ కావ్యము మదురుపాటి వెంకనయే రచించి రాయ రఘునాథుని పేర ప్రకటించెనను ఐతిహ్య మొక్కటి కలదు కాని దానిని సమర్థించుటకు తగిన ఆధారములు లేవు

రాయ రఘునాథుని తరువాత పుదుక్కోట సింహాసనము నధిష్ఠించిన విజయరఘునాథుడుకూడ కవిపండిత పోష కుడే వెంకన కుమారుడగు సాంబకవి ఈతని సమకాలి కుడు రఘునాథుని గురువును, మహాపండితుడు నగు గొనమూరి నారాయణయ్యంగారు కాముమిశ్రుని రస మంజరి యను శృంగార శాస్త్రగ్రంథమును తెనిగించెను ఇందలి కవిత్వము ప్రౌఢమై మిక్కిలి సరసముగా నుండును

విజయ రఘునాథుని తమ్ముడైన రఘునాథుడును (క్రీ॥ శ॥ 1825-39) కవులను పోషించి వారి ప్రశంసలకు పాత్రుడయ్యెను. ఇతనికి "His Excellency" అను బిరుదము కలదు ఇతని కుమారుడగు రామచంద్రుడు వెంకన మనుమడైన చిదంబరకవిని పోషించెను ఇతడు రామచంద్రునిపేర చంద్రాననా దండకమును రచించెను

విజయనగర రాజ్యమంతరించిన పిమ్మట స్వతంత్రము లైన సామంతరాజ్యములలో మైసూరు రాజ్యమొకటి ఇచ్చటకూడ కొందరు కవులు పద్యగద్య కావ్యములను రచించి ఆంధ్రవాణి నలంకరించిరి ఇచ్చటి పద్యకావ్య ములలో ప్రధానమైనది శుకసప్తతి దీనిని రచించినవాడు పాలవేకరి కదిరిపతి (క్రీ॥ శ॥ 1660) ఇతని పూర్వులు కోలారు ప్రాంతమున సామంతరాజులుగా నుండిరి శుక సప్తతి చక్కని కథాకావ్యము చిలుక చెప్పిన కథ లగుటచే దీని కీపేరు కల్గినది. సప్తతి అనగా డెబ్బది కాని ఇందు పూర్తిగా డెబ్బది కథలు లేవు స్త్రీల మనశ్చాం చల్యమును ప్రదర్శించుటకై ధూమ్యాదికథలను చిలుకచే ధర్మరాజునకు చెప్పించెను ఇందు కొన్ని కథలతి శృంగార

ములై నీతిబోధ్యములుగ నున్నవి పూర్వకావ్యము లందలి కథలుకూడ కొన్ని ఇందు కానవచ్చును లీలావతి అను రాజకుమారి కథ గౌరన నవనాథ చరిత్ర మండి గ్రహింపబడినది చపలయను విప్రయువతి కథకును కళా పూర్ణోదయమునందలి సుగాత్రీ శాలీనుల కథకును పోలిక యున్నది సమమంతుడను వణిజుని కథ నీతిమయమై రమ్యముగా నున్నది కదిరీపతి కథాకథనమున మిక్కిలి నేర్పరి క్రీ శ 15 వ శతాబ్దిలో కొరవి గోపరాజు వ్రాసిన సింహాసన ద్వాత్రింశిక యందలి కథలకంటె ఈతని కథలు సహజతరములుగ నున్నవి సులభమైన శైలిలో సహజ వర్ణనములు కావించుట యందును, స్త్రీ పురుషుల చిత్తవృత్తులు వర్ణించుటయందును ఇతడు చాల సమర్థుడు ఈతని గ్రంథము వలన తత్కాల ప్రవృత్తులను లోకస్వభావమును చక్కగా తెలియవచ్చును

మైసూరు రాజ్యమున పద్య గ్రంథములకన్న గద్య గ్రంథము లెక్కువగా వెలసినవి వీనిని రచించిన కళువ వంశపు దండనాథులు పేర్కొన దగినవారు. అందు కళువె వీరరాజు భారతమును వచనముగా వ్రాసెను. ఇతని తండ్రి దొడ్డరాజు చిక్కదేవరాయలకడ దళవాయిగా నుండెను (క్రీ శ 1678-1704) వీరరాజు కన్నడమునను, సంస్కృతమునను కూడ గ్రంథరచన కావించెను ఇతని వచన భారతమునందలి సభా భీష్మ పర్వములు మాత్రమే ఇప్పుడు లభించుచున్నవి ఈతని రచన సంస్కృత భారతమునకు సరియైన అనువాదము ఇందలి వాక్యములు కొంచెము దీర్ఘ తరములుగా నున్నను ఇతనిశైలి సరళమై మనోహరముగా నుండును ప్రథమా విభక్తియందలి మువర్ణకమును బిందుపూర్వకము వర్ణముగా వ్రాయుట ఈతనికి అలవాటు భారత వచన రచనమున వీరరాజునకు విష్ణుపురాణ వచన కర్త యగు తుపాకుల అనంత భూపాలుడు తోడ్పడియుండెను. వచన భారతము మైసూరు రాజ్యమందలి కళువె గ్రామమందలి గోపాల కృష్ణుని కంకితము చేయబడినది

వీరరాజు కుమారుడైన నంజరాజుకూడ ఆంధ్ర కర్ణాట భాషలలో కావ్యములు వ్రాసెను ఇతడును తండ్రివలెనే మైసూరు రాజ్యమున దండనాథుడుగా నుండెను (క్రీ శ 1724) ఇతని కన్నడ వచన భారతమును, తెలుగు హాలాస్య మాహాత్మ్యమును లభించుచున్నవి హాలాస్య మాహాత్మ్యము శైవ గ్రంథము దక్షిణ మధురాపురి మహిమ వర్ణింపబడినది ఇందలి రచన సులభమై సలక్షణముగా నుండును

ఇంత వరకును దక్షిణాంధ్ర యుగమున దక్షిణ దేశమున రచింపబడిన ఆంధ్రవాఙ్మయమును గూర్చి చెప్పబడినది ఈ కాలమున తెలంగాణమునను, ఆంధ్రదేశమునను కూడ పలువురు కవులు పలురకములైన కావ్యములను రచించి యుండిరి

దామెర్ల వేంగళనాయకుడు (క్రీ శ 17 వ శతాబ్ది నడుమ) కృష్ణ చరిత్రము, బహుళాశ్వ చరిత్రము అను గ్రంథములను రచించెను ఇందు బహుళాశ్వ చరిత్రము ప్రౌఢమైన ప్రబంధము ఇందలి కథ కడు స్వల్పము శ్రీకృష్ణుడు తన భక్తుడైన బహుళాశ్వుని ఇంటికి విందారగింప పోవుట ఇందలి ఇతివృత్తము కృష్ణుని పరోక్షమున ద్వారక యందలి గోపికలు పొందిన విరహమును కవి విపులముగ వర్ణించెను ప్రబంధోచితములైన వర్ణనలన్నియు ఇందు కనుపించును. బహుళాశ్వుడు చేసిన విందును వర్ణించు సందర్భమున ఆ కాలమునందలి రాజ కుటుంబములలోని భోజన మర్యాదలు వివరింపబడినవి పంచమాశ్వాసమునందలి కళానిధి అను వైశ్య యువకుని కథలో వేశ్యాలోలత వలని యనర్థములు వర్ణితములైనవి కళానిధి వలపుకత్తెయైన మణిమంజరి నృత్య నైపుణ్యమును వర్ణించుటవల్ల కవికి గల నాట్యకళా పరిచయము వెల్లడి యగుచున్నది కవి రామభక్తుడగుటచే కావ్యమున పెల్లో ప్రసక్తిని కల్పించి రామభక్తిని వర్ణించెను ఈ కావ్యము శ్రీరామునకే అంకితము చేయబడినది వేంగళనాయకుడు సంస్కృతాంధ్రములందు మంచి పండితుడు కవిత్వమున కాళిదాసాదులు తప్ప ఇతరులు తన కీడు కారని ఈతడు వ్రాసికొనెను శ్లేష శబ్దాలంకార ఘటనమున ఈతనికి ప్రీతి మెండు

ఈ కాలపు కవులలో బహు గ్రంథములు రచించి కవి సార్వభౌముడని ప్రశస్తిగాంచినవాడు కూచిమంచి తిమ్మకవి (క్రీ శ 1700-1756) రుక్మిణీ పరిణయము, రాజశేఖర విలాసము, నీలాసుందరీ పరిణయము, అచ్చ తెలుగు రామాయణము, రసికజన మనోభిరామము,

సాగరసంగ మాహాత్మ్యము, సర్పపుర మాహాత్మ్యము, శివలీలా విలాసము, సర్వలక్షణసార సంగ్రహము, సారంగధర చరిత్రము, కుక్కుటేశ్వర శతకము మున్నగు నవి ఈతని కృతులు ఇందు సర్పపుర మాహాత్మ్యము సర్పవరమునందలి భావనారాయణస్వామికిని, మిగిలినవి పిఠాపురమునందలి కుక్కుటేశ్వర స్వామికిని, అంకితము చేయబడినవి ఈ కవి బమ్మెర పోతనవలె తన కావ్యము లను నరులకు కృతియిచ్చుట కంగీకరింపక భగవంతునికే ఒసంగెను. ఇతడు శివభక్తి తత్పరుడయ్యును పరదైవతము లను ద్వేషింపక అద్వైత భావముతో మెలంగెను

ఇతని రాజశేఖర విలాసమునకే భల్లాణరాజ చరిత్ర మని నామాంతరము జంగము అడిగిన దేదియైన నిత్తునని గురువు నెదుట ప్రతిజ్ఞ చేసి యుండుటచే, భల్లాణరాజు మాయజంగమ వేషమున వచ్చిన శివునకు తన పట్టమహిషి యైన చల్లమాంబ నర్పించుటయు, శివుడామె చేతిలో శిశువుగామారి ఆ దంపతుల ననుగ్రహించుటయు ఇందలి విషయములు రసికజన మనోభిరామము శృంగార రస ప్రధానమైన ప్రబంధము ఇందు స్త్రీవర్ణనము విపులముగా చేయబడినది వసుచరిత్ర నాదర్శముగా గ్రహించి కవి ఈ ప్రబంధము రచించెను ఋతుధ్వజుడను రాజు సుశ్యామ అను గంధర్వకన్యను మోహించి పరిణయమాడుటయు వారికి జన్మించిన కుమార్తె గౌతమి మహర్షిని పెండ్లి యాడుటయు, ఇందలి ప్రధాన కథాంశములు ఈకావ్య వస్తువు బ్రహ్మ పురాణమందలి గోదావరీ ఖండమునుండి గ్రహింపబడినదని తిమ్మకవి తెలిపియున్నారు తిమ్మకవి వర్ణన ప్రియుడే అయ్యును, ఔచిత్యము నెచ్చటను అతిక్ర మించి యుండలేదు

నీలాసుందరీ పరిణయము, అచ్చతెనుగు రామాయ ణము అనునవి అచ్చతెనుగున వ్రాయబడిన కావ్యములు నందుని బావ అగు కుంభకుని గోష్ఠమునందుండిన వృషభ ములు కొన్ని మదించి చెలరేగి గ్రామస్థులను బాధింప దొడగెను, వానిని నిగ్రహించువారికి తనకూతు నిచ్చెదనని కుంభకుడు ప్రకటించెను కృష్ణుడు వానిని సంహరించి నీలను పెండ్లియాడెను అచ్చతెనుగున రచింపబడినదయ్యు ఈ కావ్యము సరసమై మనోహరముగా నుండును. ఇందు మూడాశ్వాసములున్నవి అచ్చతెనుగు రామాయణము కూడ ఇట్లే సహజమైన వర్ణనలకును, సరసమైన పద ప్రయోగములకును నెలవై హృద్యముగానుండును. ఈ అచ్చతెలుగు కావ్యములు రచించుటచే ఇతనికి అభినవ వాగనుశాసనుడను బిరుదము కలిగెనని చెప్పుదురు

రుక్మిణీ పరిణయము తిమ్మకవి ప్రబంధరచన ఇందలి శైలి సంస్కృతసమాస భూయిష్ఠమై ప్రౌఢముగానుండును శివలీలావిలాసము ఇతని తుదిరచన లక్షణ సారసంగ్ర హము మూడాశ్వాసముల లక్షణగ్రంథము పూర్వలక్షణ గ్రంథములలో లేని క్రొత్తవిషయములు కొన్ని కానిందు చేర్చితినని కవి చెప్పియున్నారు తిమ్మకవి గ్రంథములందు ప్రబంధయుగచ్ఛాయలే హెచ్చుగా గోచరించును క్రొత్తదనమేదియు కానరాదు ఇతని కవిత్వము మిక్కిలి ధారాళమైనది పాండిత్య ప్రకర్షకై ఈత దచ్చటచ్చట శ్లేషయమకాదులను గర్భకవిత్వమును ప్రదర్శించి యుండెను ఈతని తొలిరచనలలో స్త్రీవాచక అకార సంధులు మున్నగు కొన్ని దోషములు కన్పించినను తరువాతి రచనలు మిక్కిలి నిర్దుష్టములుగానే యుండును బహుకావ్యరచనా ధురంధరుడయ్యు ఈ మహాకవి రాజాశ్రయము వాంఛింపక భగవంతుని నమ్మి స్వతంత్ర జీవితము సాగించెను

కూచిమంచి తిమ్మకవి సార్వభౌముని రెండవ తమ్ముడు జగ్గకవి (క్రీ శ 1700 1760) జానకీ పరిణయము, ద్విపద రాధాకృష్ణ చరిత్రము, సుభద్రా పరిణయము, చంద్రరేఖా విలాపము, సోమదేవ రాజీయము మున్నగు గ్రంథములను రచించెను సుభద్రా పరిణయమున అర్జు నుడు సుభద్రను పెండ్లియాడిన వృత్తాంతము చక్కగా వర్ణింపబడినది ఇం దారాశ్వాసము లున్నవి చంద్రరేఖా విలాపము దూషణకావ్యము పూసపాటి విజయరామ రాజుగారి బావమరది అగు చింతలపాటి నీలాద్రిరాజు సత్కారము చేసెద నని కావ్యము వ్రాయించుకొని పిమ్మట తిరస్కారము చూపుటచే, కోపించి అతనిని దూషించుచు జగ్గకవి ఈ బూతుకావ్యమును రచించెను. తిట్టు కవిత్వమున నీతనికి గల అసమానపాండిత్య మిందు గోచరించును సోమదేవరాజీయము కాసెసర్వప్పసిద్ధేశ్వర చరిత్రము ననుసరించి వ్రాయబడినది ఇది కాకతిప్రతాప రుద్రునివంశమును వర్ణించు మూడాశ్వాసముల గ్రంథము

తిమ్మకవికి సమకాలికుడో ఇంచుక తరువాతివాడో అని చెప్పదగిన ఏనుగు లక్ష్మణకవి బహు గ్రంథములు రచించి ప్రసిద్ధి కెక్కెను రామేశ్వర మాహాత్మ్యము, సుభాషిత రత్నావళి, విశ్వామిత్ర చరిత్రము, రామ విలాసము, గంగా మాహాత్మ్యము, గీర్వాణ సూర్య శతకము, విశ్వేశ్వరోదాహరణము, నృసింహ దండకము, మున్నగునవి ఈతని కృతులు ఇతడును, ఇతని పూర్వులును పెద్దాపుర సంస్థానము నాశ్రయించి ఆ రాజులచే వివిధ సత్కారములు గ్రహించిరి ఇతడు తిమ్మ జగపతి గారి కాలమునందును వారి తండ్రియైన రాయ జగపతి రాజుగారి కాలమునందును నివసించెను. రామేశ్వర మాహాత్మ్యమున శ్రీరాముడు సేతువునొద్ద రామేశ్వర లింగమును స్థాపించుటయు, తత్క్షేత్ర మాహాత్మ్యమును వర్ణింపబడినవి ఇందలి కథ స్కాంద పురాణగత రామేశ్వర ఖండమునుండి గ్రహింపబడినది కవి దీనిని గురుజాన పల్లి యందలి మల్లేశ్వర దేవునికి అంకితము చేసియుండెను ఈ కవి రచించిన కడపటి గ్రంథము రామవిలాసము దీని నితడు తిమ్మజగపతి రాజుగారి సన్నిహిత బంధువైన వత్సవాయ గోపరాజునకు (1759-1797) అంకితము చేసెను. ఇతడు రచించిన గ్రంథములలోని కెల్ల మిక్కిలి ప్రసిద్ధి వొందినది సుభాషిత రత్నావళి ఇది సంస్కృతమున భర్తృహరి యోగీంద్రుడు రచించిన సుభాషిత త్రిశతికి అనువాదము ఇందు నీతిశతకము, శృంగార శతకము, వైరాగ్య శతకము అను మూడుశతకములున్నవి ఒక్కొక్క శతకము పదేసి పద్ధతులుగా విభజింపబడినది ఇది పెద్దాపురీ నిలయుడైన సోమశంకర స్వామికి అంకితము చేయబడినది ఇది అనువాద మయ్యు చక్కని ధారాశుద్ధియు, భావ సౌష్ఠవమును గల్గి ఆంధ్రదేశమున మిక్కిలి ప్రచారము పొందినది అన్వయకాఠిన్యము కాని, ప్రౌఢ దీర్ఘసమాసబాహుళ్యము కాని లేక ఇందలి రచన ద్రాక్షాపాకమై అలరారుచున్నది అనువాదాంతరము లున్నను దేశమున బహుళవ్యాప్తి గాంచుటయే దీని ప్రశస్తికి తార్కాణము

సుభాషిత త్రిశతి నాంధ్రీకరించిన ఇతరకవులు ఎలకూచి బాలసరస్వతియు, పుష్పగిరి తిమ్మనయు తిమ్మన (క్రీ శ 1780-1790) రచనలో ఒక్క నీతిశతకమే లభించుచున్నది. ఇతడును తన గ్రంథమును శివార్పితమే కావించెను. ఇతడన్ని శ్లోకములను చంపకోత్పలములందే తెనిగించెను ఇట్టి నియమము పెట్టుకొన్న వాడగుట చేతనే ఇతడు చిన్న శ్లోకములను అనువదించునపట్ల వృత్తమునకు సరిపోవునట్లందలి భావములను పెంపుచేయవలసివచ్చెను అయ్యును, ఇతనిరచన మిక్కిలి సరసమును జాతీయమునై యొప్పుచున్నది ఇది కాక ఇతడు సమీరకుమార విజయము అను పంచాశ్వాసముల ప్రబంధమును కూడ రచించెను

బాలసరస్వతి తన అనువాదమునందలి పద్యములను 'సురభిమల్లా నీతివాచస్పతీ' అను మకుటముతో రచించెను ఈ సురభిమల్ల భూపతి జటప్రోలు సంస్థానాధీశుడని విమర్శకులు చెప్పుచున్నారు బాలసరస్వతి కవిత్వము ప్రౌఢమై కొంచెము మర్థక్లేశము కల్గించును నన్నయ రచితమని ప్రసిద్ధమైన ఆంధ్రశబ్ద చింతామణికి ఇతడు టీక రచించెను. ఇది కాక చంద్రికాపరిణయమను ప్రబంధమును కూడ ఇతడు వ్రాసెనని చెప్పుదురు కాశీరాజు కూతురైన చంద్రికను భీముడు వివాహమాడుట ఇందలి కథ ఈ గ్రంథము సురభి మాధవరాయల చంద్రికాపరిణయము కంటె భిన్నమైనది

అడిదము సూరకవి విజయనగర సంస్థానమున పూసపాటి (రెండవ) విజయరామరాజుగారి కాలమున (క్రీ శ 1780-80) ఉండినట్లు తెలియుచున్నది కవిజన రంజనము, రామలింగేశ శతకము, కవి సంశయ విచ్ఛేదము, ఆంధ్ర చంద్రాలోకము, ఆంధ్ర నామశేషము అనునవి ఈతని కృతులు ఇవిగాక ఇతడు రచించిన చాటువులును, దూషణ పద్యములును, పెక్కు గలవు కవి సంశయ విచ్ఛేదము మూడాశ్వాసములతో కూడిన చిన్న లక్షణ గ్రంథము ఆంధ్ర నామశేషము అచ్చ తెలుగు నిఘంటువు పైడిపాటి లక్ష్మణకవి రచించిన ఆంధ్ర నామ సంగ్రహమున కిది శేషగ్రంథము ఆంధ్ర చంద్రాలోకము జయదేవ కృతమైన సంస్కృత చంద్రాలోకమున కాంధ్రీకరణము రామలింగేశ శతకము "రామలింగేశ రామచంద్ర పురవాస" అను మకుటము గల సీసపద్య శతకము ఈ శతకమున ఆ కాలపు రాజుల దుశ్చర్య లన్నియు వర్ణింపబడినవి ఇందలి దూషణమునకు

గురియైనవాడు పూసపాటి సీతారామ చంద్రరాజు అను విజయనగర సంస్థానమంత్రి యని చెప్పుదురు. ఇతని గ్రంథములలోనెల్ల ఉత్తమమైనది కవిజన రంజనము. చంద్రమతీ పరిణయ మిందలి కథ. ఇందలి పద్యములు పెక్కు వసుచరిత్రము నందలి పద్యములను తలపించు చుండుటచే దీనికి పిల్లవసుచరిత్ర మను పేరు కల్గినది. ఇందు మూడాశ్వాసము లున్నవి. ఈ కవి తన కృతుల నన్నిటిని రామచంద్రపురము నందలి రామలింగేశ్వరున కంకితము చేసెను. సూరకవి శైలి లాక్షణికమును, సమాస భూయిష్ఠమునై రమ్యముగా నుండును. ఇతని తిట్టు కవిత్వము "సూరకవి తిట్టు కంపాలి మొత్తుపెట్టు" అని ప్రసిద్ధికెక్కినది.

క్రీ.శ. 18 వ శతాబ్ది యందలి ఆంధ్ర కవులలో మిక్కిలి ప్రౌఢుడని పేరందినవాడు కనుపర్తి అబ్బయామాత్యుడు. ఇతడు సూరకవికి సమకాలికుడు (1780) మంగళగిరి పానకాలరాయని భక్తుడు. ఇతడు అనిరుద్ధ చరిత్రము, కవిరాజ మనోరంజనము అను రెండు ప్రబంధములు రచించెను. ఇందు మొదటిదాని కంటె రెండవది మిక్కిలి ప్రౌఢమై పిల్లవసుచరిత్ర మని ప్రసిద్ధి గాంచినది. పురూరవశ్చక్రవర్తి చరిత్ర మిందలి విషయము. "వసు చరిత్రమునకు తరువాత నీతని కవిరాజ మనోరంజనముతో సరితూగదగిన ప్రబంధము లొకటి రెంటి కంటె పెక్కువగా లేవని శ్రీ శ్రీ వీరేశలింగం పంతులుగారు దీనిని గూర్చి చెప్పియున్నారు. ఈ కవి భట్టుమూర్తివలె సాహిత్యమునందే కాక సంగీతమునందు కూడ మిక్కిలి ప్రవీణుడైనట్లు తెలియుచున్నది.

ఈ కాలమున మిక్కిలి ప్రసిద్ధికెక్కిన మరొక కవి కంకంటి పాపరాజు. ఇతడు నెల్లూరు మండలము నందలి ప్రళయ కావేరిపట్టణమున అమీనుగా లెక్కాధికారమం దుండినవాడు (క్రీ.శ. 1760-1800) తిక్కన సోమయాజి నిర్వచనముగా రచించిన ఉత్తరరామాయణమునే ఇతడు ప్రబంధ రీతిని చంపూకావ్యముగా సంతరించెను. అచ్చటచ్చట కొన్ని లాక్షణిక దోషములున్నను ఇది మిక్కిలి రసవంతమై సహృదయ హృదయరంజకముగా ఉండును. దీనికి మూలము రామాయణము నందలి ఉత్తర కాండము. తిక్కన మూలమును సాధ్యమైనంతవరకు సంగ్రహించుటకు యత్నింపగా పాపరాజు దానిని విస్తృత మొనరించినట్లు కానవచ్చును. ఇందలి వర్ణనలు ప్రబంధోచితములై మిక్కిలి ప్రౌఢముగా నున్నవి. రావణ కుంభకర్ణాదుల పూర్వ చరిత్రలును, శ్రీరాముడు జనాపవాద కారణమున సీతను పరిత్యజించుటయు ఇందు చక్కగా వర్ణింపబడినవి. సీతా పరిత్యాగము, రాముని అశ్వమేధాచరణము, కుశలవుల రామాయణ గానము, విందునకలో సీత భూగర్భము చొచ్చుట మున్నగు ఘట్టములను వర్ణించుటలో పాపరాజు మిక్కిలి నేర్పు ప్రదర్శించెను. గ్రంథారంభమున ఇతడు శబ్దాలంకారములం దెక్కువ మక్కువ చూపినను, పోను పోను రసపోషణమునకే ఎక్కువ ప్రాధాన్య మొసగియుండెను. ఈ కావ్యమున వృత్తముల సంఖ్య హెచ్చు. రచన సంస్కృత సమాస భూయిష్ఠమై మిక్కిలి ధారాళముగా నుండును. ఈ కావ్యమును రచించుటలో తనకు పుష్పగిరి తిమ్మన సాయ మొనరించెనని పాపరాజు చెప్పుకొనియుండుటచే కొందరీ గ్రంథమంతయుకూడ అతడే రచించి, పాపరాజు పేర ప్రకటించెనని యభిప్రాయపడుచున్నారు. ఈ కావ్యమును రచించుటకు ముందు పాపరాజు విష్ణుమాయా విలాసము అను యక్షగానమునుగూడ రచించియుండెను. ఈ రెండు గ్రంథములును అతని ఇష్టదైవమగు మదనగోపాలస్వామి కంకితము చేయబడినవి.

దిట్టకవి నారాయణకవి రంగారాయ చరిత్రమను మూడాశ్వాసముల చారిత్రక ప్రబంధమును రచించి (1790) వెల్లంకొండ దుర్గాధిపతియు, పద్మనాయక వంశజుడును అగు మల్రాజు రామారాయనింగారి కంకితము కావించెను. ఇది వీరరసప్రధానమైన ప్రబంధము. బొబ్బిలి సంస్థానాధిపతియైన రావు రంగారావుగారి సేనలకును, బుస్సీ అధిపత్యమునందలి ఫ్రెంచిసేనలతోగూడిన పూసపాటి విజయరామరాజుగారి సేనలకును క్రీ.శ. 1757 వ సంవత్సరమున బొబ్బిలికోట దగ్గర జరిగిన యుద్ధ మిందు వర్ణింపబడినది. ఈ యుద్ధమున బొబ్బిలివారోడిపోయినను వారందు ప్రదర్శించిన శౌర్యధైర్యములు నిరుపమానములు. వానిని నారాయణకవి మహోత్సాహమున వర్ణించెను. లక్షణదోషము లెడనెడ గోచరించుచున్నను ఈ కావ్యము హృద్యమైన రచనతోగూడి మిగుల

రసవంతముగా నున్నది. ఇందు సందర్భానుసారముగా ఆ కాలమున వాడుకలో నున్న ఉరుదు పదములు పెక్కు ప్రయోగింపబడినవి.

మంగళగిరి ఆనందకవి (1760 ప్రాంతము) బ్రాహ్మణుడయ్యును క్రైస్తవ మత మవలంబించి, వేదాంతరసాయన మను గ్రంథము రచించి, తనవలెనే క్రైస్తవమత మవలంబించిన విడిమామిళ్ళ రాపామాత్యుని కంకితము చేసెను. ఈ గ్రంథమున క్రైస్తవ మతస్థాపకుడైన ఏసు క్రీస్తు చరిత్రము వర్ణింపబడినది. ఇందలి శైలి నిర్దుష్టమై మిక్కిలి ప్రౌఢముగా నుండును. వర్ణనలు ప్రబంధకవుల వర్ణనల ననుసరించుచుండును. పింగళి ఎల్లనార్యుడను కవికూడ ఇట్లే క్రైస్తవమత సంబంధియగు సర్వేశ్వర మాహాత్మ్యము అను తోభ్య చరిత్రమును మృదుమధుర పాకమున రచించి పేరు గాంచెను.

మహాకవి అను పేరు గడింపకపోయినను వేలకొలది పద్యములు రచించి సర్వాంధ్రజనుల హృదయములందు స్థిరనివాస మేర్పరచుకొన్నవాడు వేమనయోగి. ఇతడు క్రీ. శ. 18 వ శతాబ్ది పూర్వభాగమున నివసించెనని శ్రీ రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణ శర్మగారు నిర్ణయించియున్నారు. ఇతడు వ్రాసిన పద్యములలో పెక్కు ఆటవెలదులు. కొన్ని కందములును, వృత్తములునుకూడ నున్నవి. ఆటవెలదుల చివర "విశ్వదాభిరామ వినురవేమ" అను మకుటము గోచరించును. ఇతడు రచించిన పద్యములు శతకసంఖ్యా నియమమునకు లోబడక పోయినను కథావస్తు వేమియు లేకుండుట, మకుటము గోచరించుట అను హేతువులచే శతక పద్యములుగానే పరిగణింపబడుచున్నవి. ఈ విషయమున ఇతని పద్యములను శివతత్త్వసారమునందలి పద్యములతో పోల్పవచ్చును. ఇతడేదో గ్రంథమును వ్రాయవలెనను తలంపుతో పద్యములను వ్రాసినవాడు కాడు. దేశము నందలి వివిధప్రాంతములందు స్వేచ్ఛగా తిరుగుచు అడిగినవారికెల్ల అనువుగా ఆయా విషయములనుగూర్చి ఆటవెలదులలో సమాధానములు చెప్పియుండెను. వాటిని శిష్యులు వ్రాసికొని ప్రచారముచేసి యుండిరి. వేమన మిక్కిలి స్వతంత్రుడు. సంఘమునందును, వ్యక్తులందును తనకు గోచరించిన దోషములనెల్ల అతడు నిశితముగా విమర్శించియుండెను. ఆకాలపు బ్రాహ్మణులు లోనరించు దురాచారముల నతడు తీవ్రముగా ఖండించెను. మతముపేర జరుగు అత్యాచారములు చూచి అత డసహ్యించుకొనెను. అతని పద్యములలో నీతులు కొల్లలుగా గోచరించును. ఆ నీతుల కాతని అనుభవమే మూలము. వేదాంత తత్త్వమును బోధించు పెక్కు పద్యములుకూడ అతడు చెప్పియుండెను. అందు కొన్ని గూఢభావగర్భితములై యుండుటచే దురవగాహములుగా నుండును. వేమన హాస్యప్రియుడు. అతని విమర్శనమునకు గురియగువారుకూడ వికారము నొందక వికసిత హృదయములతో నేగుట కతని పద్యములందుండు మృదుల నిర్మలమైన హాస్యమే కారణము. భావముల తీవ్రత, [illegible] నిర్భరత, ధారాశుద్ధి, నిశితవిమర్శనము ఇతని పద్యములందలి గుణవిశేషములు. ఇతడెచ్చటను పాండిత్య ప్రదర్శనమునకై పాటుపడి యుండలేదు. సర్వజన సుబోధములు, జాతీయములు, సరళమంజులములు నగు పదములనే ఇతడు వాడియుండెను. పామరులకైన నీతని పద్యములయెడ ప్రీతికలిగి యుండుటకీ సౌలభ్యమే ముఖ్యకారణము. ఇతడు జీవితము నందువలె కవిత్వమునకూడ అంతర్యమునకిచ్చినంత ప్రాధాన్యము బాహ్యవిషయముల కిచ్చి యుండలేదు. అందుచే ఇతని రచనలో వ్యాకరణాది దోషము లచ్చటచ్చట గోచరించును. పండితు లెవ్వరును ఇతని మహాకవియని మన్నించక పోవుట కిదియే కారణము. కాని పండితులనక, పామరులనక, స్త్రీలనక, పురుషులనక, వృద్ధులనక, బాలురనక ఆంధ్రు లెల్లరును ఆప్యాయముతో పఠించు పద్యములు వేమన పద్యములే అని చెప్పినచో అత్యుక్తి యుండనేరదు.

పిండిప్రోలు లక్ష్మణకవి రావణదమ్మీయము అను నామాంతరముగల లంకావిజయ మను ద్వ్యర్థికావ్యమును రచించెను. ఇందు రెండే ఆశ్వాసము లున్నవి. రావు ధర్మారాయ డను వెలమకులజు డీతని లంకవేల కొంత అపహరింపగా ఇతడాగ్రహమున నతనిని రావణుని తోడను సీతాపహరణ వృత్తాంతమును రామాయణ కథతోడను పోల్చి ఈ ద్వ్యర్థికావ్యమును రచించెను. తిట్టుకవితయం దీతడు దిట్ట. భీమకవి, శ్రీనాథుడు మున్నగువారుకూడ తనవలె తిట్టుజాణలని ఇతడు చెప్పుకొని యుండెను. ఇతని కావ్యము రాఘవపాండవీయాదులంత ప్రౌఢ

మైనది కాదు ఇందు అర్థశ్లేషయే పలుచోట్ల కానిపించును. అందందు వ్యాకరణదోషములుకూడ ఉన్నవి ఇతడు పెక్కు చాటుపద్యములు చెప్పినట్లు తెలియుచున్నది

అప్పకవికి సమకాలికు డని చెప్పదగిన శిష్టు కృష్ణమూర్తికవి సంస్కృతాంధ్రములందు మహాపండితుడై పెక్కు గ్రంథములురచించెను సంగీతశాస్త్రమునకూడ ఇతని కపారమైన పాండిత్యము కలదు పురాణప్రవచనమునందును, ఆశుకవిత్వమునందును ఇతడారితేరి యుండెను ఇతడు తన జీవితకాలమున పలువు రధికారులను, ప్రభువులను దర్శించి, వారిచే గొప్పసత్కారములు పొందెను సర్వకామదాపరిణయము, వేంకటాచల మాహాత్మ్యము, భీమారణ్య మాహాత్మ్యము, పంచతంత్రము, శ్రీనీతిశాస్త్రము, వసుచరిత్ర వ్యాఖ్యానము మున్నగున వీతని తెలుగు రచనలు. సంస్కృతమునకూడ ఇతడు రచించిన గ్రంథము లనేకము లున్నవి అందు హరికారిక లను వ్యాకరణగ్రంథము పేర్కొనదగియున్నది చిన్నయసూరి బాలవ్యాకరణమునకును దీనికిని చాల పోలిక యున్నది చిన్నయసూరి బాలవ్యాకరణమునకు గల ప్రసిద్ధి చూచి దాని సత్కీర్తిపాలు చేయుటకై కృష్ణమూర్తి కవియే ఈ కారికలను రచించి హరిభట్టకృత మను శంక కలిగించుటకై హరికారిక లను పేరుపెట్టె నని విమర్శకులు అభిప్రాయపడుచున్నారు

మండపాక పార్వతీశ్వర కవి (1888-1897) శిష్టు కృష్ణమూర్తి కవి వలెనే గొప్ప విద్వాంసుడు ఇతడు బొబ్బిలి సంస్థానమున ఆస్థానకవియైయుండెను రాధాకృష్ణ సంవాదము, కాంచీపుర మహత్త్వము, అమరుక కావ్యము, శ్రీకృష్ణాభ్యుదయము మున్నగు కావ్యములే గాక పెక్కు శతకములు, దండకములు, వంశచరిత్రములు రచించెను ఇతడు సుమారెనుబది గ్రంథములు రచించెనని చెప్పుదురు ఇతని గ్రంథములలో నెల్ల రాధా కృష్ణ సంవాదము సుప్రసిద్ధమైనది

గోపీనాథము వేంకటకవి వేంకటగిరి సంస్థానమున ఆస్థానకవిగానుండి పెక్కు గ్రంథములు రచించెను అందు వాల్మీకి రామాయణమున కాంధ్రీకరణమైన గోపీనాథ రామాయణము, కృష్ణజన్మఖండము, శిశుపాలవధాంధ్రీకరణము ముఖ్యములైనవి కృష్ణజన్మఖండము బ్రహ్మవైవర్త పురాణమునందలి భాగము భాస్కరరామాయణాదులు యథామూలముగా లేవని వేంకటకవి దానిని మూలానుగుణముగా తెనిగించెను ఇతని రచన సులభమును సరళమునై మనోహరముగా నుండును.

ఈ యుగమున ఆంధ్రదేశమున వర్ధిల్లిన కవయిత్రులలో తరిగొండ వేంకమాంబ (1840) పేర్కొనదగినది ఈమె వేంకటాచల మాహాత్మ్యము, జ్ఞానవాసిష్ఠ రామాయణము, రాజయోగ సారము అను గ్రంథములను రచించి, తరిగొండ నృసింహస్వామి కంకితము కావించెను, జ్ఞానవాసిష్ఠము ద్విపద కావ్యము తరణోపాయముగా నా నీగ్రంథము రచించినట్లు కవయిత్రి చెప్పుకొన్నది వైరాగ్య ప్రభావమును, ఆత్మానాత్మ వివేకమును తెలుపు కథ లింక నేకము లున్నవి గూఢ వేదాంత విషయములను గూడ వేంకమాంబ మృదుమధురముగను, స్పష్టముగను వివరించియున్నది మఱికి పింగళ అనుకవి ఈ గ్రంథము నింతకు పూర్వమే పద్యకావ్యముగా రచించియుండెను రాజయోగ సారము కూడ ద్విపద కావ్యమే ఇందు రాజయోగ విశేషములు చక్కగా వివరింపబడియున్నవి వేంకమాంబ రచించిన గ్రంథములలో ప్రసిద్ధమైనది వేంకటాచల మాహాత్మ్యము ఇది వేంకటగిరి క్షేత్ర మాహాత్మ్యమును వర్ణించు కావ్యము వరాహ భవిష్యోత్తర పద్మ పురాణములందలి వేంకటాచల మాహాత్మ్యము లీ కావ్యమునకు మూలములు క్షేత్ర మాహాత్మ్యమును వెల్లడించుటకై ఇందు చెప్పబడిన మాధవుడను బ్రాహ్మణ యువకుని కథ మిక్కిలి హృద్యముగా నున్నది ఇట్లే ఇందలి పద్మావతీ శ్రీనివాసుల వివాహ వృత్తాంతము కూడ రమణీయమై యొప్పారుచున్నది శ్రీనివాసు డెరుకసాని వేషమున అంతిపురము చొచ్చుటయు, అతనికిని లక్ష్మీదేవికిని, జరిగినసంవాదమును మిక్కిలి సహజముగా వర్ణింపబడినవి తన భర్త ద్వితీయ వివాహము చేసికొనబోవునపుడు లక్ష్మి అనుభవించిన వేదనను వేంకమాంబ నిపుణతతో వర్ణించి స్త్రీ హృదయమును గ్రుమ్మరించినది. ఈమె శైలి వేదాంత విషయ వివరణ సందర్భములందు కూడ లలిత మధురమై వ్యవహారమునకు సన్నిహితముగా నుండును ఈమె రచనలో అచ్చటచ్చట వ్యాకరణ స్ఖాలిత్యములు గోచరించును.

ఈమె గొప్ప విద్వాంసురాలయ్యును వినయవతి శృంగార రసమును వర్ణించుట యందీమె నైపుణ్యము ప్రదర్శించెను ఈమె రచనలు ఆత్మ విజ్ఞానమునకును ఔచిత్యమునకును ఆటపట్టులు

ఈ యుగమున తెలంగాణమున వెలసిన కొందరు కవి పుంగవులను గూర్చి చెప్పవలసియున్నది ఆటప్రోలు సంస్థానాధిపతియైన మురళి మాధవరాయలు చంద్రికా పరిణయ మను ప్రబంధము రచించెను. ఈతడు సర్వజ్ఞ సింగమనీని వంశమునకు చెందినవాడని ప్రతీతి ఈ చంద్రికా పరిణయము పిల్లవసుచరిత్ర అని చెప్పదగినట్టిది ఇందు చంద్రికా సుచంద్రుల ప్రణయము వర్ణింపబడినది భట్టుమూర్తి వలెనే ఈ కవియు శ్లేష యమకాదు లందును ఇతర శబ్దాలంకారములందును ప్రీతి ప్రదర్శించెను ఈతని శ్లేషలు వసుచరిత్ర శ్లేషలంత భావపూరితములును, సుందరములును కాకపోయినను ఈతడు ప్రదర్శించిన పాండిత్య పాటవము అమేయమని చెప్పుటకు సందేహింపబనిలేదు

పరశురామ పంతుల లింగమూర్తి కవి ఓరుగల్లులో జన్మించెను. ఇతడు యౌవనమున రతిమన్మథ విలాసమనెడి శృంగార ప్రబంధమును రచించినను క్రమముగా భక్తి వైరాగ్య భావములకు నిలయమై సీతారామాంజనేయ సంవాద మను వేదాంత గ్రంథమును రచించెను ఇందు జీవబ్రహ్మైక్య సిద్ధాంతము నిరూపింప బడినది ఇందలి మూడాశ్వాసములలో వరుసగా తారక యోగము, సాంఖ్య యోగము, అమనస్క యోగము అను మూడు యోగములు వివరింపబడినవి గూఢమైన వేదాంతమును కూడ రసవంతమైన కావ్యముగా చెప్పజాలుట ఈ కవి యందలి విశేషము సందర్భోచితములును, అనుభవ సిద్ధములు నైన ఉపమానములనుకూర్చి ఈ కవి వేదాంతమును కూడ సర్వజనసుబోధముగా సంతరించెను తెలుగున వెలసిన వేదాంత కావ్యములలో దీనికి సాటివచ్చునది వేరొకటి లేదు ఈ కవి కుమారుడైన రామమూర్తి కవి శుక చరిత్రమను వేదాంతగ్రంథమును రచించెనట! దీనినిబట్టి వేదాంత విచార మీ వంశమువారి కనుశ్రుతమని తెలియుచున్నది

దేవరకొండ ప్రాంతములో నుండిన మరింగంటి వంశమున పలువురు పండితకవు లుదయించిరి. వీరు వైష్ణవులు విశిష్టాద్వైతాచార్యులుగా చిరకాలమునుండి ప్రసిద్ధి వహించినవారు వీరిలో మరింగంటి సింగరాచార్యులు అను కవి దశరథరాజనందన చరిత్ర మను పేర నిరోష్ఠ్య రామాయణమును రచించెను ఈయనకు శతఘంటావధాని అను బిరుదు కలదు ఈయన కవిత సంతసమై పలువురు పండితులయు, విమర్శకులయు ప్రశంసలొందినది మరింగంటి వేంకట నరసింహాచార్యు డను కవి శ్రీకృష్ణ కళానందీయము, చిలువపడిగెరేని పేరణము అను రెండు కావ్యములు రచించెను ఇందు మొదటి దానియందలి కథ భాగవతము నుండి గ్రహింపబడినది ఈ కవి కళాపూర్ణోదయమును చూచి కాబోలు ఇందొక విచిత్రమైన కల్పన కావించెను కృష్ణుడు మాయాబ్రహ్మయై సరస్వతి కడనుండ సత్యబ్రహ్మ యటకరిగి అతనితో వాదించుట ఈ కల్పనయందలి ముఖ్యాంశము రెండవది అచ్చ తెనుగు కావ్యము ఇందు నాగకేతనుడైన దుర్యోధనుని వివాహము వర్ణింపబడినది మరింగంటి వంశమునకు చెందిన మరియొక కవి నరసింహాచార్యులు ఇతడు కాలాంక నందినీ పరిణయమును ప్రబంధముగా రచించెను. మేనరికపు వివాహముల పరిస్థితి ఇందు చక్కగా వర్ణింపబడినది

పురాణ యుగమునందలి ఆంధ్రకవిత్వమున శబ్దార్థములకు సమప్రాధాన్యము కనిపించును ప్రబంధయుగము నాటికి అర్థభావములపై కంటె శబ్దములపై కవులకు మక్కువ పెరిగినది దక్షిణాంధ్ర యుగమున అది మరింత యభివృద్ధియైనది చివరకు క్రీ శ 19వ శతాబ్దినాటికి ఆంధ్రకవిత రసభావములందు కొరవడి శబ్దార్థాలంకార ప్రధానమై ఔదాత్త్యమును కోల్పోవుట సంభవించినది కవులు పలువురు స్వతంత్ర ప్రక్రియలకు పూనక పెద్దన, రామరాజభూషణాదుల ప్రబంధములను అనుకరించుటయే పరిపాటియైనది ఈ కారణముచే ఆంధ్రసరస్వతి యమక శ్లేషాద్యప్రాసాద్యలంకార శృంఖలలో తగుల్కొని సహజ స్వచ్ఛంద సంచారమునకు దూరము కావలసివచ్చినది శ్రీ వీరేశలింగం పంతులుగారు రచించిన సరస్వతీ నారద సంవాదమను ఖండకావ్యములో అప్పటి కవితా పరిస్థితి చక్కగా వర్ణింపబడినది సాహిత్యరంగమున నైతన్యము లోపించి అనుకరణమే అధిపత్యము వహించుటచూచి ఆంగ్లభాషా నిష్ణాతులగు పండితులును, యువకులును

నూతన మార్గముల నన్వేషించి అనుసరింప యత్నించిరి. సంప్రదాయ సిద్ధమైన కవితావాహిని వీరో యొక విధముగా ప్రవహించుచునే యున్నను వారి అన్వేషణ ప్రయత్నములకు ఫలితముగా నూతన కవితా ప్రవాహము లేర్పడి దేశము నలుమూలల వ్యాపించినవి వాని పరిణామ వికాసముల వివరణమే ఆధునికాంధ్ర వాఙ్మయ చరిత్రమున ప్రధానస్థాన మాక్రమించును

సి. వేం. అ

ఆంధ్ర వాణిజ్య మండలి :- ఒక దేశము యొక్క ఆర్థిక జీవితములో వాణిజ్యమునకుగల ప్రాముఖ్యమును ప్రత్యేకముగా నొక్కిచెప్ప నవసరములేదు ఆంగ్లదేశ చరిత్ర చదివిన వారెల్లరికిని వాణిజ్య మొక జాతిని ఎంతటి మహోత్తర స్థితికి తేగలదో సుస్పష్టమే ఒక ఆంగ్లేయ రచయిత చెప్పినట్లు ఆంగ్లేయుడు త్రాగు ప్రతి కప్పు తేనీటిలోను పదు దిమ్ములలో ఒక్క నీరు తప్ప తక్కినవన్నియు విదేశములలో పండించబడి ఆంగ్లేయుల వాణిజ్య నైపుణ్య మూలమున సంపాదింపబడినవే

అనాదిగా ప్రాచీనకాలమునుండియు మన దేశీయులు వాణిజ్య నిపుణులై విదేశములతో కూడ వర్తకము సాగించిరి ఐతే విదేశప్రభుత్వము మనదేశమునుపాలించు కాలమున మన వర్తక వాణిజ్యములు దెబ్బతినినవి

నేడు వర్తక వాణిజ్యముల విషయములో అనేక నూతన సమస్య లుద్భవించినవి ప్రభుత్వము ఆర్థిక పున ర్నిర్మాణ కార్యక్రమములో నిమగ్నమగుటచే ప్రభుత్వమునకు వాణిజ్యమునకు గల సంబంధము సన్నిహితమైనది. వర్తకము కేవలము వ్యక్తులసంపాదనామార్గము అను భావము పోయి అది జాతిసంపదను పెంపొందించు సాధనముగా పరిగణింపబడుచున్నది. దీనికి తోడు సమ్మెల విధింపు కార్మికసమస్యలు మొదలగునవి నూతన ప్రాముఖ్యమును వహించినవి అట్టి పరిస్థితిలో వాణిజ్యములో నిమగ్నులైనవారు ఒక సంస్థగా నేర్పడుటవలన వారికిని, వారితో సంప్రదించుటకు ప్రభుత్వమునకును సౌకర్యకరము ఆ యుద్దేశముతోనే ఫెడరేషన్ ఆఫ్ ఇండియన్ ఛేంబర్సు ఆఫ్ కామర్సు (భారత వాణిజ్య మండలుల కూటమి) అను సంస్థ దేశమంతటకును కలిసి వ్యవహరించుచున్నది

అయితే భారతదేశము మిగుల పెద్దదేశము ప్రతి ప్రాంతమునకును ప్రత్యేక అవసరములు, ప్రత్యేక అవకాశములు, ప్రత్యేక సమస్యలు గలవు. ఉదాహరణమునకు ఆంధ్రదేశమున పొగాకుపంటకుసంబంధించిన ప్రత్యేక సమస్యలున్నవి ఆంధ్ర ప్రాంతములో ముడిసరకునకు కొదువలేకున్నను పెట్టుబడులవకాశములు పరిమితములు కావున స్థానికావసరములకై స్థానిక వాణిజ్య మండలులు ప్రతి ప్రాంతమునందును ఉండుట అవసరము

ఈ అవసరము 1928 వ సం వంటే గుర్తింపబడి ఆంధ్ర వాణిజ్యమండలి స్థాపింపబడెను ఈ సంస్థ ప్రథమాధ్యక్షులు శ్రీ కొమ్మిరెడ్డి సూర్యనారాయణ మూర్తి గారు, ఆపిమ్మట వరుసగా శ్రీ నారాయణదాస్, గిరిధరదాస్ (1930, 1935-43), శ్రీ శ్రీ పి టి కుమారస్వామి చెట్టి (1931-34), శ్రీ వి శేషాచలం, (1944-46) శ్రీ యస్ రామారావు, (1947), శ్రీ గుంటూరు నరసింహారావు (1948-50), శ్రీ టి వి యతిరాజులు చెట్టి (1951), శ్రీ పి సూర్యనారాయణ (1952-53) శ్రీ జె వి సోమయాజులు (1954) గార్లు అధ్యక్షులైరి 1953 వ సంవత్సరములో ఈ వాణిజ్యమండలి రజతోత్సవము జరుపబడెను డాక్టర్ సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్‌గారు ఈయుత్సవముల కగ్రాసనాధిపతులుగానుండిరి ఈసందర్భమున శ్రీ డాక్టర్ బి వి నారాయణస్వామి నాయుడుగారి అధ్యక్షత నొక ఆర్థిక మహాసభయు జరుపబడెను ఈ సంస్థ ఆంధ్ర వాణిజ్యమండలి యను పేరున పిలువబడినప్పటికిని ఇందు మదరాస్, హైదరాబాద్, ఒరిస్సా, తిరువాన్కూరు, కొచ్చిన్, పశ్చిమబెంగాలు, బొంబాయి రాష్ట్రములకు చెందిన సభ్యులు కూడ గలరు 1954 వ సంవత్సరపు వార్షికసమావేశ అధ్యక్ష ప్రసంగమున చెప్పబడినట్లు ప్రాంతీయ సమస్యలను అఖిలభారత దృక్పథముతో పరిష్కరింపవలసిన ఆవశ్యకతను ఈ మండలి ఎన్నడును విస్మరించి యుండలేదు చెన్నపురిలో నుండియే వ్యవహరించుట మూలమున ఇదివరకటివలెనే ఆంధ్ర, మదరాసు రాష్ట్రములనడుమ సంధానకర్తయై, యావత్తు దక్షిణభారతదేశ శ్రేయస్సునకు పనిచేయగలదని ఈ సంస్థ ఆశించుచున్నది

1954 వ సంవత్సర ప్రారంభము నాటికి మండలి సభ్యులసంఖ్య 349. అందు 4 గురు గౌ సభ్యులు 40 మంది

యావజ్జీవ సభ్యులు 24 మంది అనుబంధ సభ్యులు, 278 మంది స్థిరనివాస సభ్యులు, 308 మంది స్థిరనివాసేతర సభ్యులు, 1954 వ సంవత్సరము తుదికి మండలి సభ్యుల సంఖ్య 757 వరకు హెచ్చినది అనగా పై వివిధశాఖలకు చెందినవారి సంఖ్య వరుసగా 4, 40, 24, 315, 374 గా మారినది. మండలి యొక్క కార్యవర్గసభలు చెన్నపురియందే గాక కర్నూలు, తిరుపతి మొదలగు ప్రదేశములలో కూడ జరుపబడి, ఆయాప్రాంత వాసులకు మండలి కార్యక్రమమందు ఉత్సాహము కల్పించబడినది

ఆంధ్ర వాణిజ్య మండలిమంది సభ్యులకు అనేక ప్రయోజనములను చేకూర్చవలెనని యున్నది వాణిజ్యమునకు అవసరమగు విషయములలో ముఖ్యమైనది విషయ విజ్ఞానము ఏ వస్తు వెచ్చట లభ్యమగును? విదేశ వ్యాపార వాణిజ్యమునకు సంబంధించిన నిబంధన లెట్టివి? పరిశ్రమలు, జనసంఖ్య, ఎగుమతి దిగుమతులు మొదలగు విషయములకు సంబంధించిన వివరము లెట్టివి? ఇత్యాది విషయములపై అవసరమైన అంశములను సభ్యులకు అందజేయుచున్నది వర్తకపు ఒప్పందములు మున్నగు వానిలో ఇతర సోదర వాణిజ్య మండలుల సహకారముతో సభ్యులకు చేయూత నిచ్చుచున్నది వివాదములు వచ్చినపుడు సర్వేలు, మధ్యవర్తిత్వముచేసి వాటి పరిష్కారమునకై తోడ్పడుచున్నది ప్రతి వారము వివరముల పత్రికను వెలువరించుచున్నది జాతీయ, అంతర్జాతీయ, ఆర్థిక వాణిజ్య పరిస్థితులను గూర్చియు, క్రయవిక్రయావకాశములను గూర్చియు విషయసామగ్రిని సభ్యుల కందజేయుచున్నది. వాణిజ్యసంబంధమైన సాధక బాధకములను ప్రభుత్వపు దృష్టికి తెచ్చుచున్నది

అంతేగాక ప్రాంతీయ సైన్యము, కార్మిక సమస్యలు, అమ్మకపుపన్ను, పరిశ్రమలు, రవాణా మున్నగు విషయములలో ఆంధ్రప్రభుత్వముచే నెలకొల్పబడిన సలహాసంఘములలోను, చిత్తూరిశ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయ సెనేటు సభయందును, ఆంధ్ర పరిశ్రమల బోర్డునందును ఈ మండలికి ప్రాతినిధ్య మొసగబడెను పోస్టల్ శాఖవారును, దక్షిణ రైల్వేవారును, మదరాస్ పోర్టు ట్రస్టువారును ఏర్పాటుచేసిన, సలహా సంఘములలో కూడ వాణిజ్య మండలికి స్థాన మివ్వబడినది. అందులో మండలి ప్రతినిధులున్నారు. విశాఖపట్టణము రేవునుండి ప్రభుత్వపు లెక్కలో దిగుమతియగు ఆహారధాన్యములను సర్వేచేయుటకై ఈ వాణిజ్యమండలిని భారతప్రభుత్వమువారు నియమించిరి సర్వేచేసి యుత్పత్తిసంబంధమగు ధ్రువపత్రముల నిచ్చు కార్యక్రమము నింకను విస్తృతము చేయవలెనని మండలి యుద్దేశించుచున్నది

అంతేగాక వివిధ పాశ్చాత్య ప్రభుత్వములయొక్క వాణిజ్య ప్రతినిధులు, ఇంగ్లండు, అమెరికా మొదలగు విదేశములకు వెళ్ళనున్న భారతప్రభుత్వ వాణిజ్య ప్రతినిధులు ఆంధ్ర వాణిజ్య మండలివారితో సంప్రదింపులు జరిపియుండిరి ప్రభుత్వము నియమించిన పెక్కు విచారణ సంఘముల ముందు మండలి ప్రతినిధులు వాఙ్మూలమును, లిఖితరూపమునను సాక్ష్య మొసగిరి అమరజీవి పొట్టి శ్రీరాములుగారి స్మారకచిహ్న నిర్మాణమునకై వాణిజ్య మండలి 1116 రూప్యముల విరాళము ప్రకటించి యున్నారు

ఇట్లు ఆంధ్ర వాణిజ్య మండలి పెక్కురీతుల ఆంధ్ర దేశములోని వర్తక వాణిజ్యములకు తోడ్పడుచున్నది మండలియొక్క కర్నూలు కార్యాలయ వార్షికోత్సవములో ప్రసంగించుచు నాటి ఆంధ్రరాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి శ్రీ టంగుటూరి ప్రకాశం పంతులుగారు చెప్పినట్లు వాణిజ్యాభివృద్ధికై ఒక మండలి స్థాపనయే క్లిష్టమైన కార్యముకాగా దానిని ప్రజానురంజకముగా ఉత్తమ సాంప్రదాయానుగుణ్యముగా నిర్వహించుట మరింత దుర్ఘటమైన కార్యము ముఖ్యముగా ఆంధ్రదేశము పారిశ్రామికముగా వెనుకబడిన ప్రాంతము ఇది ఇటీవలనే నిర్మితమైన రాష్ట్రము ప్రాంతములో పారిశ్రామికాభ్యుదయము పెంపొందించుట, ప్రజల జీవనప్రమాణము హెచ్చుటకు దోహదము చేయుట, ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక జయప్రదముగా అమలు జరుగుటకు తోడ్పడుట యను పవిత్ర కార్యములో కూడ ఆంధ్ర వాణిజ్య మండలి ఉజ్వలపాత్ర నిర్వహించునని ఆశించెదము గాక

ఆర్ ఎస్ ఎస్

ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయము :- భారత స్వాతంత్ర్యోద్యమమునకు పూర్వము మద్రాసు రాష్ట్రి పాలన

ములో మన్య ఆంధ్రులకు చిరకాంక్షితములు మూడు ఇవి వారి భాషాసంస్కృతి వికాసముల కొరకొక విశ్వవిద్యాలయము, ఆంధ్ర జాతీయ సైనికదళము (Andhra Regimental corps), వారి భాషాప్రాంతములతో కూడిన ఆంధ్రరాష్ట్రము ఈ మూడింటిలో మొదటి వాంఛకు ఫలసిద్ధి 1926 నాటివరకు కలుగనేలేదు

పూర్వ రంగము : అధునాతన భారతీయ విద్యాచరిత్రములో మొట్టమొదటి విశ్వవిద్యాలయములు మూడు మద్రాసు, బొంబాయి, కలకత్తా వీటిని 1857 లో స్థాపించిరి అర్ధశతాబ్ది అనుభవముపైన విశ్వవిద్యాలయములు కేవల పరీక్షాధికార సంస్థలుగా మాత్రమే గాక బోధనా సంస్థలుగా కూడ పెంపొందవలయునన్న అభిప్రాయము ప్రబలమైనది అది కారణముగా 1919 లో సర్ మైకేల్ శాడ్లర్ (Sir Michael Saddler) అధ్యక్షతను కలకత్తా విశ్వవిద్యాలయ పర్యవేక్షక సంఘము నియమింపబడినది వారి సూచనల ప్రాతిపదికపై లక్నో, ఢక్కా, ఢిల్లీ, అలీఘర్ విశ్వవిద్యాలయములు వెలసినవి మద్రాసు ప్రభుత్వము వారు కూడ తమ రాష్ట్రములోని ప్రతి భాషా ప్రాంతమునకు ఒక్కొక్క విశ్వవిద్యాలయ ముండవలయు ననియు, ముఖ్యముగా తెలుగు భాషా ప్రాంతమునకు ఆంధ్ర విశ్వ విద్యాలయము అత్యవసరమనియు నిర్ణయించిరి శ్రీ ఎల్ వి గోవిందరాఘవయ్యర్ గారి అధ్యక్షతను 20 మంది సభ్యులు గల ఒక సంఘమును నియమించిరి అదే సమయమున ప్రాచ్య పాశ్చాత్య ఖండములందలి విశ్వవిద్యాలయముల నన్నిటిని సందర్శించి వచ్చి స్వదేశ రాజకీయములందు ఆరితేరిన శ్రీ కట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారిని కూడ ఒక సభ్యునిగా పునరాలోచనా ఫలితముగ నియమించిరి ఆ సంఘపు నివేదికను రచించు బాధ్యత సర్వము వారిపైననే బడినది గోవింద రాఘవయ్యర్ సంఘమువారు తమ నివేదికను ప్రభుత్వమున కందజేసిరి

శాడ్లర్ నివేదిక ననుసరించి మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయ చట్టమును సవరించిరి గాని ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయ నిర్మాణ విషయమును గూర్చి ప్రభుత్వమువారు ఉదాసీనత వహించిరి 1923 సంవత్సరమున శ్రీ (తరువాత సర్) ఆర్ యం స్టాథమ్‌గారు తమ నివేదికను ప్రచురించుచు ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయ నిర్మాణ ఆవశ్యకతను, తత్పురోభివృద్ధికి తగిన మార్గములను స్పష్టముగా వివరించిరి ఇప్పటికి విశ్వకళా పరిషత్తు స్థాపన నిర్ధారణమైనది కాని దాని స్వరూప నిర్ణయమును గూర్చి ఎన్నియో తగవులు వచ్చినవి ఇది ఏకైక బోధనా సంస్థగా నుండవలయునా లేక కేవల పరీక్షాధికార సంస్థగా నుండవలయునా లేక ఉభయ బాధ్యతలను నిర్వహింపవలయునా యన్నది ఇదమిత్థమని నిర్ణయముకాలేదు చివరకు ఆనర్సు యమ్ ఏ, యమ్ యస్ సీ మొదలగువట్టములకు తగిన శిక్షణము కేంద్రమునందు మాత్రమే యొసంగి బి ఏ వరకు శిక్షణ నొసంగు కళాశాలలు ఎల్లెడల నెలకొల్పుటకు నిశ్చయించిరి ఇనను కేంద్రమును గూర్చి పెక్కు తగవులుండుటచే విశాఖపట్టణము, రాజమహేంద్రవరము, అనంతపురము పట్టణములు మూడు కేంద్రములుగను, విశ్వవిద్యాలయ కార్యస్థానము బెజవాడలో నుంచుటకును నిర్ణయించిరి ఇంతవరకు వచ్చిన తరువాత నామకరణ విషయములో "ఆంధ్ర" శబ్దమునకు బదులు "తెలుగు" నుపయోగింపవలె నను వాదము బెలరేగెను ఈ సందర్భములో ప్రసంగించుచు శ్రీ రామలింగారెడ్డిగారు ఇట్లు నుడివిరి "ఆంధ్ర మహాభారతకర్తల నాటినుండియు ఆంధ్రశబ్దము తెలుగు మాట్లాడువారిని గూర్చియే ఉపయోగింపబడినది ఇది సర్వజనాంగీకారము వడసినది ద్రావిడాభిమానమును పురస్కరించుకొని భాష, సంస్కృతి ప్రాతిపదికగా గల సంకుచితాదర్శములు లేకయుండుటయే మేలు" అనిరి దానితో తెలుగువారి విశ్వవిద్యాలయమునకు "ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయము" అని పేరు స్థిరపడినది

ప్రథమ ఘట్టము : ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయ చట్టము 1926 వ సం ఏప్రిలు 26 వ తేదీన గంజాము, విశాఖపట్టణము, పశ్చిమ గోదావరి, తూర్పు గోదావరి, కృష్ణా, గుంటూరు, నెల్లూరు, బళ్లారి, అనంతపురము, కడప, కర్నూలు, చిత్తూరు జిల్లాలలో అమలులోనికి వచ్చినది. మొదటి ఛాన్సలర్ మద్రాసు గవర్నరైన లార్డ్ గోషన్, మొదటి ప్రొ ఛాన్సలర్ శ్రీ బొబ్బిలి రాజావారు, విశ్వవిద్యాలయ నిర్వహణకు గౌరవ ఉపాధ్యక్షులు కాక సర్వవిధముల సమర్థులైన ఒక వైస్ ఛాన్సలర్‌ను ఉద్యోగిగా నియమించుట అవసరమని గుర్తెరింగి ప్రభుత్వము

కారు మేధావులు, అనుభవజ్ఞులు అగు శ్రీ కట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారిని ఆ పదవికి నియమించిరి శ్రీ సి డి యస్ చెట్టిగారు మొదటి రిజిష్ట్రారు 1926 సం అగస్టు 30 వ తేదీన బెజవాడ మ్యూజియమ్ హాలులో సెనేట్, అకాడమిక్ కౌన్సిలు మున్నగు కార్యవర్గములకు ప్రారంభోత్సవమైనది సంస్కృతాంధ్ర భాషాపోషణమునకు గాను శ్రీ బొబ్బిలి మహారాజావారు లక్షలకొలది రూపాయల భూరివిరాళమొసంగిరి వాటికి విశ్వవిద్యాలయాధికారము క్రింద రాజమహేంద్రవరములోని టీచర్సు ట్రయినింగు కాలేజి, విశాఖపట్టణములోని మెడికల్ కాలేజి కాక 12 కంటె తక్కువ కళాశాలలు మాత్రమే ఉన్నవి మొదటి సంవత్సరములోనే కొన్ని క్రొత్త కళాశాలలను స్థాపించుటకు, ప్రాత కళాశాలలను ఉన్నత స్థాయికి తీసికొని వచ్చుటకును ఆయా కార్యనిర్వాహక వర్గములు చేసిన విజ్ఞప్తులను విశ్వవిద్యాలయపు అధికారులు సానుభూతితో పరిశీలించిరి సుప్రసిద్ధ ఆంధ్ర చిత్రకారులగు శ్రీ కౌతా రామమోహన శాస్త్రిగారు శ్రీ రెడ్డిగారి సూచనల ప్రకారము విశ్వవిద్యాలయ ముద్రను చిత్రించిరి ఈ ముద్ర ఆంధ్రజాతి ఔన్నత్యమును, ఆశయములను ప్రస్ఫుట మొనరించుచున్నది 64 కోణములుగల చక్రమున్నది దాని కిరు పెలంకుల రెండు సర్పరాజము లున్నవి లోపల స్వస్తిక, "తేజస్వి నావధీతమస్తు" అను సూక్తి తెలుగు లిపిలోను ఉన్నవి చక్ర మధ్యమునందు సంద్రము, సప్తకిరణుడగు ఉదయ భానుడు, పద్మము కలవు ఈ చక్రమున కడుగున రేఖా మాత్రముగా బాలచంద్రు డున్నాడు బాలచంద్రునకు దిగువున, నాగుబాముల తోకలకు పైనగల చోటులో తెలుగు లిపిలో "ఆంధ్ర విశ్వకళా పరిషత్" అని లిఖింప బడియున్నది ఈ ముద్ర అత్యంత సుందరము ప్రతిభా సమన్వితము అయి కన్పట్టుచున్నది

విశ్వకళాపరిషత్తు స్థాపించునాటికి ఆర్ట్సు, సైన్సు, బోధనాభ్యసనము(Teaching), వైద్యము మొదలగు శాఖలు మాత్రమే గలవు గణితము, భౌతిక శాస్త్రము, పదార్థ విజ్ఞాన శాస్త్రము, వృక్ష శాస్త్రము, జంతు శాస్త్రము, భూగర్భ శాస్త్రము, మానవశరీర శాస్త్రము మున్నగు శాఖలలో బి యస్.సి డిగ్రీని నెలకొల్పుటకు వలయు ప్రయత్నములను చేసిరి బెజవాడ పురపాలక సంఘము, కృష్ణా, గుంటూరు జిల్లాబోర్డులు ఒసంగిన విరాళముల నుండి విద్యార్థులకు ఉపకార వేతనముల నెలకొల్పిరి ఆనర్సు డిగ్రీ కోర్సులను స్థాపించుటకు వలయుప్రయత్నములన్నిటిని చేయ నారంభించిరి. ఇంతలో మంత్రివర్గము మారినది శ్రీ పానగల్లు రాజావారి స్థానే డాక్టర్ సుబ్బరాయన్‌గారు మద్రాసునందు మంత్రిగా నాయకత్వము వహించిరి 1927 వ సం డిసెంబరు 6 వ తేదీన ఆచార్య శ్రీ సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణయ్యగారు ప్రథమ పట్ట ప్రదానోత్సవ సందర్భమున స్నాతకోపన్యాసము నొసంగినారు. 1928 లో శ్రీ సి ఆర్ రెడ్డిగారు ప్రథమ ఉపాధ్యక్షులుగా ఎన్నికయినారు. ఈ ప్రథమ దశ పెక్కు వాదార్థ్యములతో గూడియుండెను ఉన్నత విద్యయందు శిక్షణము నొసంగు సంస్థలు ఒకచోట కేంద్రీకరించుటయా లేక, వివిధ శాఖలను వివిధ కేంద్రములయందు నెలకొల్పుటయా అను విషయముపై తర్జనభర్జనలు సాగెను 1929 సం జనవరి నెలలో మద్రాసు కౌన్సిల్‌వారు ఉన్నత విద్య యావత్తు ఒకే కేంద్రమునందు గరపవలయు నని తీర్మానించిరి

ఇక విశ్వవిద్యాలయ కార్యస్థాన మెక్కడ అను విషయముపై ఎడతెగని చర్చలు జరిగినవి తుదకు ఈ కార్యస్థానమును విశాఖపట్టణములో నెలకొల్పుటకు నిశ్చయించిరి వైద్యకళాశాల యుండుటవలనను, హార్బర్ నిర్మాణము కొనసాగుటవలనను విశాఖపట్టణమునకు రానున్న ఆధిక్యమును గుర్తించి వాల్తేరు కొండలపై ఆదర్శ విద్యా సంస్థా నిర్మాణమునకు తగిన వాతావరణ ముండుటను గమనించి 1930 సంవత్సరము సెప్టెంబరు 6 వ తేదీన "హోటల్ సెసిల్" భవనమును అద్దెకు గైకొని విశ్వకళా పరిషత్కార్యాలయమును వాల్తేరులో స్థాపించిరి ప్రభుత్వమువారు ఇంతకుముందు కంటె ఈ పైన ఏటేట ఎక్కువ ధన మొసంగుట కంగీకరించుటయే గాక భవన నిర్మాణమునకుగాను 7½ లక్షల రూప్యముల నొసంగిరి 1928-29 నాటికి విశ్వవిద్యాలయ పుస్తకభాండాగారముగూడ ఒక విధముగ చెప్పుకో దగిన స్థితికి వచ్చినది. రావుబహద్దర్ శ్రీ డి. లక్ష్మీనారాయణగారు ఒసంగిన 5400 ప్రతులతో పుస్తక భాండాగా

రము మరికొంత పెరిగినది ధనాభావముచే ఇంతకంటె విస్తృతిచెందలేదు

ద్వితీయ ఘట్టము బెజవాడ నుండి వాల్తేర్ నకు మారుటలోనే విశ్వవిద్యాలయ జాతకమునందే కొంత మార్పు కానిపించినది రాయలసీమ కళాశాలలు ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయము నుండి విడిపోయి మద్రాసులో చేరినవి "హోటల్ సెసిల్" చుట్టుప్రక్కల నున్న 22½ ఎకరములను ప్రభుత్వమువారు సేకరించి, 8 లక్షల పై చిల్లర రూప్యములకు కొని విశ్వవిద్యాలయమున కొసంగినారు ఇదే సమయమున గాంధీమహాత్ముని దండి సత్యాగ్రహము ప్రారంభమయినది స్వాతంత్ర్యోద్యమము నణచుటకు ప్రభుత్వమువా రనుసరించిన విధానము వల్ల నిరసనము తెలుపుచు శ్రీ రామలింగారెడ్డిగారు తమ పదవీ త్యాగము చేసినారు విశ్వవిద్యాలయపు సెనేటు వారు శ్రీ సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణయ్యగారిని శ్రీ రెడ్డిగారి స్థానే ఎన్నుకొనిరి శ్రీ సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణపండితులు పదవీ స్వీకార మాదిగా తమ కార్యాచరణ దక్షతను, దూరదృష్టిని, దృఢ సంకల్పమును కార్యరూప మొందించిరి విశ్వవిద్యాలయములో తెలుగునందు, చరిత్రయందు ఆనర్సు కోర్సులను స్థాపించిరి 1932 సంవత్సరము జులై నెలలో 6 గురు అధ్యాపకులతో విశాఖపట్టణము మహారాణీ పేటలోని బొబ్బిలిహాలులో ఆంధ్ర విశ్వకళా పరిషత్కళాశాల యవతరించినది భౌతిక విజ్ఞాన శాఖలతో పాటు ఇటు ఆర్ట్సుకళాశాలలో వేదాంత శాఖ, గణిత శాఖ గూడ నెలకొల్పబడినవి 1933నాటికి ఉపాధ్యాయ వర్గము 17 వరకు పెరిగినది 1934లో "బ్రిటానియా బిల్డింగ్ అండ్ ఐరన్ కంపెనీ"వారు విశ్వవిద్యాలయ భవన నిర్మాణమును ప్రారంభించిరి సమున్నతమైన వాల్తేరు కొండలపై ఇరుపార్శ్వముల బంగాళాఖాతము, ఎదుట ఋషికొండ, డాలిఫిన్స్‌నోస్ పర్వతములు కన్పట్టుచు నున్న విశాల ప్రదేశములో భవన నిర్మాణము ప్రారంభమైనది ఇదే వత్సరములో జయపురాధీశ్వరులగు శ్రీ శ్రీ విక్రమదేవ వర్మగారు 50 వేల రూప్యముల భూరి విరాళ మొసంగిరి మరుసటి సంవత్సరము దానిని 75 వేలకు పెంచిరి తదనంతరము ఏటేట ఒకలక్ష రూప్యముల నొసంగుటకు అనుమతించిరి వారి అనంతరము వారి దానములు ఏటేట ఒక లక్షగాని దానికి బదులుగా ఒకేమారు 15 లక్షల రూప్యములు నొసంగుటకు గాని ఏర్పాటు నొనర్చిరి ఇట్టి మహాశయుని విద్యాపోషణాభిలాషకు గాని వారివారి ఔదార్యమునకు గాని ఆంధ్ర దేశములో సాటిలేదు అప్పటినుండియు వారిపేర సైన్స్ కళాశాల 'జయపూర్ విక్రమదేవ కాలేజ్ ఆఫ్ సైన్స్ అండు టెక్నాలజీ' అను పేర విలసిల్లుచున్నది ఈ సుందర భవనమునకు సైన ముందు భాగమున 30 వేల రూప్యములు వ్యయమొనర్చి నిర్మించిన గడియార స్తంభ మున్నది శ్రీ విక్రమదేవ వర్మగారిపై గల భక్తి విశ్వాసములను ప్రకటించుటకు గాను ఈ కళాశాలావరణలో శ్రీవారి కంచువిగ్రహమును ప్రతిష్ఠాపనము చేసిరి కళాశాల పుస్తక భాండాగారము, పరిశోధనాలయములు నానాటికి అభివృద్ధి చెందినవి తొలుదొల్త విస్తృతమగుచున్న కళాశాలలకు ప్రిన్సిపాల్‌గా ప్రొఫెసర్ (సర్) జె సి కొయాజీ అను విఖ్యాత అర్థశాస్త్రవేత్తను నియమించిరి డాక్టర్ లుడ్‌విగ్ పుల్ఖు అనువారు సైన్సు కళాశాలాధ్యక్షులైరి 1933 నాటికి శ్రీ సూరి భగవంతముగారు ఉభయ కళాశాలలకు ప్రిన్సిపాల్ అయినారు. అప్పటి కప్పుడే విశ్వవిద్యాలయము బహుముఖ వ్యాప్తిని బొంది పేరుప్రతిష్ఠల నందినది చెప్పుకోదగిన పరిశోధనము భౌతిక విజ్ఞానశాఖలయందు సాగినది అంతేగాక శ్రీ రవీంద్రులు "మానవుడు" అను శీర్షిక పైనను, శ్రీ సి వై చింతామణిగారు "సిపాయీల కలహానంతరమునుండి భారత రాజకీయములు" అను శీర్షిక పైనను ఘనమగు ఉపన్యాసముల నొసంగిరి ఈ ఉపన్యాసావళి శ్రీ అల్లాడి కృష్ణస్వామయ్యగారి భూరివిరాళ ఫలితముగ వ్యవస్థాపితమైనవి విశ్వవిద్యాలయ ప్రచురణశాఖవారు ఎన్నియో ఉద్గ్రంథములను ప్రచురించినారు. ఈ రచయితలలో శ్రీ రామలింగారెడ్డిగారు, ఆచార్య మామిడిపూడి వెంకటరంగయ్యగారు, బ్రహ్మశ్రీ వజ్ఝల చినసీతారామస్వామి శాస్త్రిలుగారు, డాక్టర్ కె ఆర్ సుబ్రహ్మణ్యంగారు మున్నగువారు ఎందరెందరో విద్యార్థికులున్నారు శ్రీ రాధాకృష్ణయ్యగారి పదవీకాలమున ససిద్ధమైన ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయము సుందర స్వరూపమును దాల్చి నవ విలాసముతో ప్రత్యేకతనుగడించి విద్యాసేవ నొనర్చినది

తృతీయ ఘట్టము: స్థలనిర్దేశమైనది భవననిర్మాణమైనది కళాశాలలు వెలసినవి విఖ్యాత ప్రచురణములు వెలువడినవి విశ్వవిద్యాలయమునకు దేశములో ఒక స్థాయి, గౌరవము ఏర్పడినవి డాక్టరు రాధాకృష్ణయ్య గారు ఉపాధ్యక్ష పదవినుండి విరమించిరి తిరిగి శ్రీ రామలింగారెడ్డిగారు ఉపాధ్యక్షులైనారు వీరి ఉపాధ్యక్షత, శ్రీ జయపుర మహారాజావారి ప్రో ఛాన్సలర్ పదవి నిర్విరామముగా 12 ఏండ్లపాటు కొనసాగి విశ్వవిద్యాలయమునకు అమిత శుభముల నొనగూర్చినవి శ్రీ రెడ్డిగారి ఆధ్వర్యమున విశ్వకళా పరిషత్తు బహుముఖ వ్యాప్తి నొందుటయేగాక దేశములోని విశ్వ విద్యాలయములలో తనకు గల ప్రత్యేకతను నిరూపించుకొన్నది ఆధునికశాస్త్ర విజ్ఞానములో పరిశోధనలు జరిపి శాస్త్ర విజ్ఞానమును పెంపొందించినగాని దేశమునకు ముక్తి లేదని దృఢముగా నమ్మినవారిలో శ్రీ రెడ్డిగారొకరు దానికి తార్కాణముగ తమ విశ్వకళా పరిషత్తులో భౌతిక విజ్ఞానశాఖల అభివృద్ధికిగాను ప్రత్యేకశ్రద్ధ చూపి పెక్కుమందికి డాక్టర్ పట్టములు ప్రసాదించి, విశ్వవిద్యాలయమునకు కీర్తి దెచ్చిరి విశ్వవిద్యాలయములోని విద్యార్థుల సంఖ్య, అధ్యాపకుల సంఖ్య, అనుబంధ కళాశాలల సంఖ్య, నిరంతరము పెరుగుచునే వచ్చినవి ఆంధ్రదేశమునందలి ప్రతిపట్టణమందును ఒక కళాశాల వెలసినది వాల్తేరులో "ఎర్స్కిన్ కాలేజి ఆఫ్ నేచురల్ సైన్సు" క్రొత్తగా స్థాపించిరి ఇందు జంతుశాస్త్ర, వృక్షశాస్త్ర, భూగర్భ శాస్త్రాది ప్రకృతి శాస్త్రములలో శిక్షణము నొసంగుచున్నారు ఇంకను శ్రీ రామలింగారెడ్డిగారి అభిప్సితములలో కొన్ని నెరవేరకయే పోయినవి స్త్రీలకు గృహనిర్వాహకశాస్త్ర కళాశాల స్థాపింపలేకపోయిరి సంస్కృత భాషాశాఖ, ప్రాచ్య విద్యాబోధనా నిలయము రూపొందలేదు ఆంగ్లభాషయందు ఆనర్సు తరగతుల నెలకొల్పలేదు ఐనను నిజాం ప్రభువుగారు లక్షరూపాయలు, తిరువాన్కూరు మహారాణియగు సేతు పార్వతీబాయిగారు లక్షరూపాయలు విరాళమిచ్చిరి శ్రీ తిక్కవరపు రామిరెడ్డి ప్రభృతులనుండి, ఇతర స్థానిక సంస్థలనుండి మరికొన్ని విరాళముల చేకూర్చి శ్రీ రామలింగారెడ్డిగారు సకల విధముల విశ్వకళా పరిషదభివృద్ధికి కారకులైరి 1942లో అట్టివారి షష్టిపూర్తి ఉత్సవము జరిపి విశ్వవిద్యాలయము తన్నుదాను గౌరవించుకొన్నది

యుద్ధకాలము - గుంటూరు - సర్వాంగ సుందరమైన విశ్వవిద్యాలయము తన పనిని సక్రమముగ కొనసాగించు కొను సమయమునకు రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామము సంభవించినది జపాను దేశస్థులు విశాఖపట్టణముపై బాంబులు వేయుటచే విశ్వవిద్యాలయము గుంటూరునకు తరలింపవలసి వచ్చినది 1946 వరకు రసాయనశాస్త్ర శాఖ మదరాసు ప్రెసిడెన్సీ కాలేజిలో ఉండవలసి వచ్చినది గుంటూరులోనున్న కాలములో సహితము అనేక నూత్న శాఖలు నెలకొల్పబడినవి బందరులో లా కాలేజి స్థాపించిరి ఇంగ్లీషులో ఆనర్సుకోర్సును నెలకొల్పిరి ఇంకను ఎన్నియో నూతనశాఖలను స్థాపించుటకు, ఉన్నవానిని పెంపొందించుటకు ప్రణాళికలు తయారుచేసి, ప్రభుత్వమున కందజేసిరి ఈ కాలములో శ్రీ చెట్టిగారి అనంతరము శ్రీ వి యస్ కృష్ణాగారు, వారి తర్వాత శ్రీ కె వి గోపాలస్వామిగార్లు రెజిస్ట్రారులైరి ఎందరో మహామహులకు గౌరవ పట్టముల నొసంగి విశ్వకళా పరిషత్తు తన గౌరవమును పెంపొందించుకొనినది శ్రీ రామలింగారెడ్డిపేర స్థాపించిన జాతీయ బహుమానములను, సర్ సి వి రామన్, ప్రొఫెసర్ యస్ చంద్రశేఖర్ (గణితము) సర్ సాహెబ్‌సింగ్ షోకి, సర్ శాంతి స్వరూప్ భట్నాగర్, శ్రీ బీర్బల్ సహానీ, మహర్షి శ్రీ అరవిందయోగి మున్నగు ఘనుల కొసంగినారు ఈ కాలములో ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయమునకు ఎన్నియో దిక్కులనుండి ధనసహాయము లభించుటయు, బహుముఖ వ్యాప్తినొందుటయు సంభవించినది కేంద్రప్రభుత్వము వారు భూ తత్త్వ పరిశోధన శాఖకు, టెక్నాలజీ మొదలగు వైజ్ఞానిక శాఖలకు మిక్కుటముగ ధనసహాయ మొసంగుచున్నారు 1946లో తిరిగి వాల్తేరునకు వచ్చి, ఇల్లు చక్కబెట్టుకొని విశ్వవిద్యాలయము తన కార్యనిర్వహణమును అత్యంతోత్సాహముతో కొనసాగించినది. ఎన్నియో నూతన శాఖలు వెలసినవి అందు ముఖ్యముగ మీటియరాలజీ, ఫార్మస్యూటిక్సు మొదలగునవి చెప్పతగినవి స్వాతంత్ర్యోద్యమము, ఆంధ్ర

రాష్ట్రావతరణము దేశమంతటితోపాటు విశ్వకళాపరిషత్తునకు అత్యంత శుభోదర్కము లైనవి. సంస్కృత శాఖను నెలకొల్పుటకు సుప్రసిద్ధులగు శ్రీ కుప్పం రాజాగారిని నియమించిరి. అన్నిటికంటెను ప్రత్యేకమైన విషయము పరమాణుశాస్త్ర పరిశోధననిలయ స్థాపనప్రయత్నము సుప్రసిద్ధ శాస్త్రవేత్త యగు శ్రీ స్వామి జ్ఞానానందుల వారిపై ఈ భారము నుంచిరి. శ్రీ రామలింగారెడ్డిగారి అనంతరము విశ్వవిద్యాలయములో చిరకాలమునుండి పని చేసి సకలానుభవములను పొంది ఎల్లరిమన్ననలకు పాత్రులైన డాక్టర్ వి యస్ కృష్ణగారు ఉపాధ్యక్షులైరి. అట్లే అత్యంత ప్రజ్ఞావంతులు అనుభవజ్ఞులు అగు డాక్టర్ రంగధామరావుగారు కళాశాలాధ్యక్షులైరి. వీరియుభయుల కృషి వలనను తిరుపతి విశ్వవిద్యాలయము రూపొందినది. ఈనాడు (1955 డిశంబరు నాటికి) ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయమునందు 8 వృత్తి కళాశాలలు, 18 డిగ్రీ కళాశాలలు, 7 ఇంటర్మీడియేట్ కళాశాలలు, 10 ప్రాచ్య విద్యా కళాశాలలు గలవు. ప్రాచ్యవిద్యా కళాశాలలలో గాక మిగిలిన కళాశాలలలో మొత్తము 21,500 విద్యార్థులున్నారు. అందు 1200 స్త్రీలు.

సర్ సి వి రామన్‌గారు భౌతికశాస్త్రమందు ఆనరరీ ప్రొఫెసరుగా నుండి ఆంధ్రుల యెడ తమకు గల అభిమానమును చాటియున్నారు. డాక్టరు లక్కరాజు సుబ్బారావుగారు సెనేటు సభ్యులుగాను, ఆనరరీ లీగల్ అడ్వయిజరుగాను విశ్వవిద్యాలయ నిర్వహణమున గణనీయమగు కృషి సలిపిరి. డాక్టరు లక్కరాజు సుబ్బారావుగారు, డాక్టరు టి యస్ తిరుమూర్తిగారు, శ్రీ కటుకంపల్లి పుల్లారెడ్డిగారు, తాత్కాలికోపాధ్యక్షులుగా నుండి విశ్వవిద్యాలయ ప్రతిభకు దోహదము కలిగించినారు.

ఉపసంహారము: ఏబది సంవత్సరముల పూర్వము నుండి ఆంధ్రులు కాంచిన కలలు వారి కృషి ఫలితముగ 1926 నాటికి ఫలసిద్ధిగాంచినవి. 1951 నాటికి 25 ఏండ్లు నిండగనే విశ్వవిద్యాలయము 52 డిసెంబరులో అమితోత్సాహముతో రజతోత్సవ మొనరించుకొనినది. విశ్వవిద్యాలయ చరిత్రలో 25 ఏండ్ల కాలము చాల తక్కువైనను ఎన్నియో అర్థంకులను, ధనాభావమును, నిరుత్సాహకరములగు పరిస్థితులను ఎదుర్కొని నేటికి విశ్వవిద్యాలయము బహుముఖ వ్యాప్తినొంది, అమితమగు కీర్తిని సంపాదించి, ఆంధ్రజాతికి గర్వకారణమై, భారత దేశమునందు తన ధర్మమును శక్తితో, ప్రాభవముతో, గౌరవముతో నిర్వహించుచున్నది.

సి. యల్ యన్ శర్మ

ఆంధ్రవిష్ణువు - బ్రహ్మాండాది పురాణములందు కీర్తింపబడి, సత్కవుల మన్ననలందుకొని, శ్రీకాకుళాధినాథుడై, ఆంధ్రుల ఆరాధ్యదైవమై, ఆంధ్రభోజునికి ఆముక్తమాల్యద కావ్యరచనకు ప్రోత్సాహమొసగి, కాసుల పురుషోత్తమకవి నిందాస్తుతులకు పాల్పడిన ఆంధ్రవీరుడే ఆంధ్రవిష్ణువు. ఇతడే ప్రప్రథమమున ఆంధ్ర సామ్రాజ్యమును స్థాపించిన మహావీరుడు. పరాక్రమ సంపన్నుడు. ఆంధ్రులచరిత్రలో స్వర్ణాక్షరములతో లిఖింపదగిన దీయాంధ్రరాజ్యస్థాపనోదంతము. ఆంధ్రవిష్ణువు చరిత్రకు దీనికి అవినాభావసంబంధము కలదు.

సాధారణముగ శాతవాహన సామ్రాజ్యము మొదటి ఆంధ్రసామ్రాజ్యమని, చరిత్రకారులు చెప్పుచున్నారు. పురాణములందు ఈ రాజులచరిత్ర వర్ణింపబడియున్నది యనను వీరికిముందే ఆంధ్రసామ్రాజ్య సంస్థాపనము జరిగినదని వీ రంగీకరించుచునే యున్నారు. చంద్రగుప్తునకు పూర్వమే ఆంధ్రులు సామ్రాజ్యమును నిర్మించుకొనిరనియు, వారధిక బలాఢ్యులై చతురంగబలసమవేతులై శత్రుదుర్భేద్యములగు ముప్పది దుర్గముల కధిపతులై యుండిరనియు మెగస్తనీసువ్రాతలవలన స్పష్టమగుచున్నది. క్రీ శ 4 వ శతాబ్దికిముందే ఆంధ్రసామ్రాజ్యముండినదని వేరుగా చెప్పనవసరములేదు. ఒక్క ఆంధ్రవిష్ణువుతప్ప తదితరులనుగూర్చి విశేషాంశములు లభ్యములు కాకపోగా చారిత్రికాంశములతో సమన్వయపరచ నగు సంఘటనలు సైతము దొరకనప్పుడు, అటులూహించుటలో నాశ్చర్యమేమియు లేదు. ఇవి ఇటులున్నను కావ్యములందును, తదితరగ్రంథము లందును గల యితి వృత్తములం దచ్చటచ్చట ఆంధ్రవిష్ణువునకు, రాజ్యస్థాపనోదంతమునకు, ఆంధ్రులకు సంబంధించిన విషయము లుదాహరింపబడిన వాటిని గ్రహించి ప్రథమచారిత్రిక సంఘటనను గూర్చి వివరించుటకు చరిత్రకారులు ప్రయత్నించుచునే యున్నారు. ప్రథమాంధ్ర రాజ్యస్థాపనోదంతమునుగూర్చి

బ్రహ్మాండపురాణమునందు సుచంద్రునిగాథ యొకటి గలదు

"ఆంధ్రనాథో మహావిష్ణు ర్నిశుంభదనుజాపహా
పురా స్వాయంభువమనోః కాలే కలియుగే హరిః
కాకులే రాజవర్యస్య సుచంద్ర స్యతమాథవః
అథవత్సర్వదేశైశ్చ సేవ్యితో లోకపూజితః "
శ్రీశైలం భీమకాళేశ మహేంద్రగిరి సంయుతం
ప్రాకారంతు మహత్కృత్వా త్రిదిద్వారాణిచాకరోత్
త్రిలోచనో మహేశ స్తు త్రిశూలంచ కరే వహన్
త్రిలింగరూపీ న్యవసత్ త్రిద్వారేషు గతైర్వృతః
ఆంధ్రవిష్ణు స్సురయుతో దనుజేన నిశుంభినా
యుద్ధ్వాత్రయోదశయుగాన్ హత్వాతం
రాక్షసోత్తమం
అనన్త ఋషిభిర్యుక్తో గోదావరీతటే
తత్కాలప్రభృతిక్షేత్రం త్రిలింగ మితి విశ్రుతం.

పై గాథప్రకారము సుచంద్రునికుమారుడు ఆంధ్రవిష్ణువు నిశుంభుడను రాక్షసుని జయించి, కాకులమునందు రాజ్యమును స్థాపించి, తన రాజ్యమునందలి శ్రీశైలము, భీమేశ్వరము, కాళేశ్వరము అను మూడు క్షేత్రములను ద్వారములుగ చేసి పరిపాలన సాగించెననియు, అప్పటి నుండియే ఆ దేశము త్రిలింగక్షేత్ర మయ్యెననియు తెలియుచున్నది. ఆంధ్రవిష్ణువు అను వీరుడు నిశుంభుడు అను నాగాంధ్రుని జయించి కాకుళమున రాజ్యమును స్థాపించెనని చరిత్రకారులు సమన్వయపరచి యున్నారు. తరువాతివారు సామ్రాజ్యస్థాపకుడగు ఆంధ్రవిష్ణువును దైవసమానముగ భావించి పూజించుచుండిరి. మన దేశమున వీరపూజ సాధారణముగ జరుగుచుండెననుట కీ వృత్తాంతము ప్రబలతార్కాణముగ నున్నది.

ఈ కాకుళమే శ్రీకాకుళముగ మారినది. కృష్ణాతీరమునగల దివ్యక్షేత్ర మిది. కాకుళాంధ్రనాథుడే ఆంధ్రవిష్ణువు.

బ్రహ్మాండపురాణముకాక ఆంధ్రవిష్ణువునుగూర్చి తదితర గ్రంథము లుదాహరించు గాథల నీ సందర్భమున సమన్వయపరచుట సమంజసము. చారిత్రికాంశముల నతనుగూర్చి కావ్యములు మన భాషలో కొద్దిగా నున్నవి. ఉన్న కావ్యములు పౌరాణికపద్ధతిని రచింపబడియుండుట వలన చరిత్రకారునికి విషయ సమన్వయమున చిక్కు చిక్కులు కల్పడుచున్నవి. వే రాధారములు లేనప్పుడు వాటినే యాధారముగ గ్రహింపవలసినప్పుడు ఆంధ్రవిష్ణువు చరితముగూర్చి ఇట్టిపరిస్థితి యేర్పడుచున్నది. ఏలన ఆంధ్ర విష్ణువునుగూర్చి ప్రత్యేకముగా ఒక్క కావ్యమే యున్నది. దానినుండియే చరిత్రను కూర్పవలసి యున్నది.

1 విష్ణుమూర్తి యనఘనొంది బ్రహ్మ గంగాతీరము నుండి కృష్ణాతీరమునకు విచ్చేసి కన్నులపండువుగా నొప్పు చున్న తరివనములకు ముగ్ధుడై, జనులరూపముధరించి, యచటనే తపమొనర్చి, ఆ ప్రాంతమునకు కాకుళమని పేరిడి భద్రకోట విమానమున శ్రీపతిని ప్రతిష్ఠించెను కొన్నాళ్ళకు నిశాంతం అను పేరుగల నగరము నేలు సుమతి యను నరపాలుడు శ్రీకాకుళక్షేత్ర సందర్శనాభిలాషియై చతురంగబల పరివారసమేతుడై యేతెంచ అచటి సన్ము నీశ్వరులు ఆ రాజన్యుని యుచితరీతి సత్కరించి, యచటగల యొక విగ్రహమునుజూపి, ఆలయగోపురాదుల నిర్మించ ప్రభువును కోరిరి ఆ విగ్రహము ఆంధ్రవిష్ణువు విగ్రహమని సుమతి యానందభరమున వెల్లడించెను

"ఈదేవుండు మదీయవక్కులధనం బీయింది రాధాముదే
కేదివ్యంబగు నాంధ్రనాథుడు . "

అని నుడువుటయేగాక తాను ఆంధ్రనాయక దాసుడనని తెల్పెను. అప్పటినుండియే "కాకులాధిప శ్రీనాథున కాంధ్రనాథాభిధానంబు యథార్థంబయ్యె" ననుచు కథ చేదుల నాహ్వానించి దేవళాగార ప్రాకారనిర్మాణంబు లొనరింపజేసెను. నిర్మల జలసమృద్ధిలేమి రాజన్యుడు చింతాకులస్వాంతుడై యుండ హరి ప్రత్యక్షమై సుదర్శన చక్రమున "భూతలమతి రయంబున భేదించి గంగాప్రవాహంబు మనోవేగమునం గొనివచ్చి సరోవరంబొనర్చె అది కారణంబుగా నత్తీర్థరాజంబు చక్రతీర్థం బనంబరగె"

ననుచు ఈ విధముగా నేర్పాట్లు ఒనరింపజేసి తన నగరమునకు వెడలిపోయెను. అప్పటినుండి యాదేవుని "ఆంధ్రనాథుడు", "ఆంధ్రవల్లభుడు", "తెలుగువల్లభుడు" అను పేర్ల అచ్చటివారు పూజించుచుండిరి చైత్రశుద్ధ దశమి నుండి పౌర్ణమివరకు అచ్చట మహోత్సవములు జరుగుచుండును ఆ దివ్య వైష్ణవక్షేత్రమును సందర్శించుటకు దూరదూరములనుండి ఎందరో వచ్చుచుందురు.

2. కటకపురిరాజు అనంగభీముడను గజపతి ఒకనాడు వేటకై వెడలి అరణ్యప్రాంతమున నాగరాజువడగనీడను సురక్షితుడై యున్న యొక బాలుని గాంచెను. రాజును జూచి ఆ పాము అదృశ్యమయ్యెను. అనంగభీముడా శిశువును చేరదీసి, అనంతపాలుడని నామకరణ మొసంగి, అతనిపాదమున గట్టబడిన తాళపత్రమునందలి వ్రాతవలన అతని కులగోత్రములను గ్రహించి పోషించెను. అనంతపాలుడు పెరిగి పెద్దవాడై విద్యాబుద్ధులు నేర్చుకొని అనంగభీమునకు విశ్వాసపాత్రుడయ్యెను. ఒక సందర్భమున అనంతపాలుడు రాజుదానతిని కంచికై దాడి వెడలి వలసి వచ్చెను. మార్గమధ్యమున శ్రీకాకుళమును సందర్శించుచు అనంతభూపాలుడు తనతల్లిదండ్రుల జాడ నుత్సుకుడై యచటి భూసురులకు దానధర్మము లొసగుటకు సంకల్పించి తద్వృత్తాంతమును జాటెను. బ్రాహ్మణులు దానమును పరిగ్రహించుటకై వచ్చి తమ కులగోత్రములను చెప్పుచుండిరి. అనంతపాలుడు బాల్యమున తనపాదమునకు గట్టబడియుండిన తాళపత్రమునం దుల్లేఖింపబడిన కులగోత్రముల నుదహరించు వానిని తనతండ్రిగా నెరింగి, అతనికి నిజవృత్తాంతం తెలియజేసి మాతాపితరులకు మహానందమును గూర్చెను. అచ్చటనే వారివలన నామనశర్మ యింటిలో శాకరపాదుక్రింద ఆంధ్రవల్లభుని విగ్రహ మున్నటుల విని, దానిని మహావైభవముతో ప్రతిష్ఠ చేయించెను.

3. కళింగదేశస్థుడు యజ్ఞశర్మ తనయుడు సోమశర్మ యనువాడు యౌవనగర్వమున "కలుషేంద్రియుడై పితృవిరోధంబుగా నటించుచు, తగని సహవాసమున తలిదండ్రుల నిరంతర విషాదాకులచిత్తులం జేయుచు, విప్రాన్వయ సంజాతుండయ్యు వైదికకర్మల విడచి స్వేచ్ఛావిహారియై విషాదవృత్తి జరించుచు ఒక్కనాడు వనమున సంచరించుచు, అధిక క్షుత్పిపాసాకులుడై యుండ, యచటి మును లాతనిం గని, కాకుళేశ్వరసమర్పిత సాద మొసగి, శ్రీకాకుళ క్షేత్ర మహాత్మ్యం తెలియజేసిరి. సోమశర్మ యత్యంత ప్రమోదంబున దివ్యక్షేత్రమును జేరి లోకపవిత్రంబగునట్టి కృష్ణానదీజలంబుల గ్రుంకి చక్రాహ్వయ సరోవర తీర్థంబుల దోగుచు కేశవదేవు సందర్శించి, పరిశుద్ధ మనస్కుండై కొన్ని వర్షంబు లుత్కర్షంబుగా నిలచి దేహావసాన సమయంబున యింద్రాదుల కందని నిరంతర సంపత్కరంబగునట్టి శ్రీవిష్ణుసాయుజ్యముం బ్రాపించె"

ఆంధ్ర విష్ణువునకు సంబంధించినంతవరకు వల్లభాభ్యుదయమున వర్ణితములయిన పైమూడు గాథలందలి చారిత్రికాంశముల సమన్వయపరచుచు తత్కావ్య పీఠికలో శ్రీ కోరాడ రామకృష్ణయ్యగారు కొన్ని విశేషముల నిర్ధారించిరి. ఆంధ్రవిష్ణువు గంగాతీరమునందుండి శ్రీకాకుళ క్షేత్రమునకు వచ్చెను. అతడచ్చట దైవసమానముగా ఎంచబడి ప్రతిష్ఠింపబడి పూజింపబడెను. మధ్య మధ్య ఆ క్షేత్రము కృష్ణ వెల్లువలకు నాశనమైపోవ ప్రభువు లుద్ధరించిరి. వేరొండు ప్రాంతమున నున్న ప్రభువులు, ఆంధ్రనాయక దాసులు ఈ క్షేత్రమును సందర్శించి అవసరమగునప్పు డెల్ల పునరుద్ధరించి సకలోపచారంబులకు సంసిద్ధులై యుండిరి.

ఆంధ్రుల చరిత్రయందలి యంశముల కివి సమాత్రము విరుద్ధములుగా లేవు. ఆంధ్రులు గంగాతీరమునుండి (అహిచ్ఛత్రపురమునుండి) కృష్ణాతీరమునకు వచ్చుట— తిరిగి వెళ్ళుట — మరల రాజ్యమును స్థాపించుట— అను విషయము లన్నియు పౌరాణిక గాథల రూపమున వల్లభాభ్యుదయ కావ్యము నిరూపించుచున్నదని శ్రీ కోరాడవారు స్పష్టపరచియున్నారు.

నాటినుండి నేటివరకు ఆంధ్రవిష్ణువును సేవించి ధన్యులయిన మహానుభావు లెందరో కలరు. విజయనగర సార్వభౌముడు శ్రీకృష్ణదేవరాయలు కళింగదేశవిజిగీషామనీషన్ దండెత్తిపోయి విజయవాటిం గొన్ని వాసరంబు లుండి శ్రీకాకుళనికేతనం బగు మధుమథను సేవింపబోవ స్వప్నమున ఆంధ్రజలజాక్షుడు సతీసమేతుడై చిరునవ్వుతోడ ప్రత్యక్షమై "నేను తెలుగురాయడను, నాకు ప్రియముగా కృతినిర్మింపు" మని యానతిచ్చెను.

కృష్ణరాయలకు పూర్వము అచ్చటచ్చట ఈ క్షేత్ర ప్రశంస కానవచ్చుచున్నది. కాకతీయుల శాసనములందును, అనంతామాత్యుని భోజరాజీయమునందును, శ్రీకాకుళ శ్రీహరిశతకమునందును, కామల పురుషో[illegible]ముని ఆంధ్రనాయక శతకమునందును, ఆంధ్రవిష్ణు[illegible]

కీర్తింపబడియున్నాడు. క్రీడాభిరామమున శ్రీ కాకుళము నందు జరుగు తిరునాళ్ళ ప్రశంస కలదు. పురుషోత్తమ కవి ఆంధ్రనాయక శాలియము పూజాపురస్కార శూన్యమై శిథిలదశయం దున్నప్పుడు మిగుల పరితపించి "సుప్రసిద్ధుడు ప్రత్యక్షరూపు డగు దేవున కిట్టి విపరీతస్థితి చేకూరుటకుఁ గినిసి నిత్యోత్సవము చేయించికొనక చేతగానివాని వలె నూరకుంట ప్రతిష్ఠ కాదనియు, పూర్వపుకీర్తి నిలుపుకొమ్మనియు నిందాస్తుతులతో ఆంధ్రనాయక శతకము రచించెను. చల్లపల్లి (దేవరకోట) ప్రభువు అంకినీడుగారు ఆలయ పునర్నిర్మాణము గావించిరి. ఈ క్షేత్ర మెన్నిమార్లు పునర్నిర్మాణదశల ననుభవించినదో! ఆంధ్రవిష్ణువు మాత్రము నేటికిని పూజింపబడుచున్నాడు. ఆ క్షేత్ర మాహాత్మ్య మట్టిది. "శ్రీకాకుళము భక్తలోక చింతామణి, సుకృతాకరము మహాక్షేత్రావతంసంబు"

కె గో

ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు:- ఆంధ్ర సారస్వత సంస్కృతుల అభివృద్ధి, అఖండాంధ్ర వ్యాప్తి అను ఆదర్శాలతో ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు హైదరాబాదు నగరమున 1943 సంవత్సరము మే నెల 26 వ తేది నాడు శ్రీ లోకనంది శంకరనారాయణరావుగారి అధ్యక్షతన స్థాపితమైనది. ఈ సంస్థ తన ఆదర్శాలప్రకారము పనిచేయుట కొరకు ఈ క్రింది ఆశయములను నిర్ణయించుకొన్నది.

1 సభలు, సమ్మేళనములు, సమావేశములు
2 దేశమందలి సారస్వతమును తత్సంబంధమైన విశేషములను గ్రహించి ప్రకటించుట
3 పారిభాషిక మాండలిక కోశములను సిద్ధపరచుట
4 రాష్ట్రమందలి ఇతర సారస్వత సంస్థలను అతి సన్నిహితముగా సారస్వత కృషి సాగించుట
5 సారస్వత పరీక్షలు తెలుగులో జరుపుట
6 రచయితలను ప్రోత్సహించుట
7 సంబంధ శాఖలను స్థాపించుట

1948 వ సం పోలీసు చర్యకు పూర్వము హైద్రాబాదు రాష్ట్రములో ఆంధ్ర సారస్వత సంస్కృత్యభివృద్ధికి పెక్కు ప్రతిబంధకము లుండెడివి. ప్రతికూల పరిస్థితులలో 1948 వరకు ఈ పరిషత్తు పనిచేయవలసి వచ్చినది. ఈ సంస్థయొక్క వార్షికోత్సవాలు ఇప్పటి వరకు హైదరాబాదు, ఓరుగల్లు, నల్లగొండ, మహబూబు నగరం, తూప్రాన్, మంచిర్యాల, అలంపురములలో ఎదు పర్యాయములు జరిగినవి. అలంపురము వార్షికోత్సవమునకు భారత ఉపరాష్ట్రపతి డాక్టర్ సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణ విద్వన్మణి ప్రారంభోత్సవము చేసి పరిషత్తును ఆశీర్వదించిరి. ఇవిగాక పరిషత్తు జిల్లా సభలుకూడ పలు ప్రాంతాలలో జరిగినవి. ఇప్పటివరకు ఈ సంస్థకు శ్రీ లోకనంది శంకరనారాయణరావు, కీ శే శ్రీ సురవరము ప్రతాపరెడ్డి, శ్రీ బుక్కా వేంకటసుబ్బారాయుడు, శ్రీ ఇల్లిందల రామచంద్రరావు, శ్రీ వర్పా వేంకటేశ్వరరావు, శ్రీ దేవులపల్లి రామానుజరావుగార్లు అధ్యక్షులుగా పనిచేసిరి. ఈ సంస్థకు ఇప్పటివరకు కార్యదర్శులుగా పని చేసినవారు శ్రీ బూర్గుల రంగనాథరావు, శ్రీ నిడురు వేంకటశేషయ్య, శ్రీ మాకల నరోత్తమరెడ్డి, శ్రీ పులిజాల హనుమంతరావుగార్లు.

పరిషత్తు కార్యక్రమములో పరీక్షల నిర్వహణము అతి ముఖ్యమైనది. పోలీసు చర్య తరువాత యీ పరీక్షలకు వేల సంఖ్యాకులుగా అభ్యర్థులు వచ్చుచున్నారు. ప్రాథమిక, మాధ్యమిక, ప్రవేశ, విశారద అను పరీక్షలు సంవత్సరానికి రెండుపర్యాయములు జరుగును. ఇందులో ప్రవేశ పరీక్ష యందు ఉత్తీర్ణత గాంచినవారు ప్రాథమిక పాఠశాలలలో ఉపాధ్యాయ పదవిని ఆక్రమించుటకు అర్హులుగను, విశారద పరీక్షయందు ఉత్తీర్ణతనొందినవారు సెకండరీ పాఠశాలలలో తెలుగును బోధించుటకు అర్హులుగను హైదరాబాదు ప్రభుత్వమువారు ఆమోదించియుండిరి. ఇప్పటి వరకు ఈ పరీక్షలలో నలుబది వేల వరకు అభ్యర్థులు పాల్గొనియున్నారు. ఈ పరీక్షలు ప్రతిసారి 40 నుండి 100 కేంద్రాలలో జరుగుచుండును. ఇందులో అధిక సంఖ్యాకులైన అభ్యర్థులు పల్లెటూళ్ళలో నివసించువారు. పాఠశాలలలో చదువుకొను అవకాశము లేని వయోజనులు. తెలంగాణ జిల్లాలలోని ప్రతి పల్లెటూరికి ఈ పరీక్షలు సుపరిచితములు. ఇప్పటివరకు తెలంగాణములోని కొన్నినూర్ల పల్లెటూళ్ళలో ఈ పరీక్షలు నిర్వహింపబడినవి. అందుచేతనే శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణారావు గారొకమారు పరిషత్తు కృషిని గూర్చి మాట్లాడుచు మార్యుని వెలుతురు

ఈ పరిషత్తు మన రాష్ట్రము నందలి ప్రతిష్ఠను విజ్ఞానముతో ప్రకాశవంతముగావించుచున్నదని తెలిపిరి "ఆంధ్ర పితామహ శ్రీ మాడపాటి హనుమంతరావుగారు తమ ఆంధ్రోద్యమ చరిత్రలో పరిషత్తు కృషి ఒక మహోద్యమము వలె తెలంగాణమున వ్యాపించుచున్నదని వ్రాసినారు పరీక్షలతోపాటు అక్షరాస్యతా వ్యాప్తికి పరిషత్తు కృషి చేయుచున్నది పోలీసుచర్య తరువాత ఇప్పటివరకు పరిషత్తు 114 రాత్రిపాఠశాలలను జిల్లాలలోని పల్లెటూళ్లయందును కొత్తగూడెము వంటి కార్మిక కేంద్రాలయందును నిర్వహించినది ఈ పాఠశాలలలో సుమారు ఎనిమిది వేల మంది నిరక్షరాస్యులు అక్షరాస్యులు గావింపబడిరి వయోజనులను అక్షరాస్యులను గావించుటకొరకు ఉపాధ్యాయ శిక్షణ శిబిర మొకటి పరిషత్తు 1950 వ సంవత్సరమున నిర్వహించినది 1951 వ సంవత్సరమున ఫిబ్రవరి 17 వ తేది నుండి 21 వ తేది వరకు పరిషత్తు తెలంగాణమున వయోజన విద్యా కారమును జయప్రదముగా నిర్వహించినది 1950 లో జనవరిలో జరిగిన వయోజన విద్యా ప్రచార గోష్ఠిలో పరిషత్తు ప్రతినిధులు పాల్గొని యావద్భారతమున జరుగు వయోజన విద్యా ప్రచార పద్ధతిని ఆకళింపు చేసికొనిరి తరువాత 1953 వ సంవత్సరమున జహీరాబాదులో నిర్వహించబడిన వయోజన శిక్షణాలయమునకు పరిషత్తు ఒక కార్యకర్తను పంపి శిక్షణము నిప్పించినది భారత ప్రభుత్వమువారు మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక క్రింద నిరుద్యోగులకు ఉద్యోగము కల్పించు ఉద్దేశముతో ఏర్పాటుచేసిన సాంఘిక విద్యా ప్రణాళిక క్రింద ప్రభుత్వ సహాకారముతో పరిషత్తు హైదరాబాదు నగరమున 11 సాంఘిక విద్యా కేంద్రములను రెండు సంవత్సరాలనుండి అత్యంత సామర్థ్యముతో నిర్వహించుచున్నది

పరిషత్తు ఇప్పటివరకు దాదాపు నలుబది గ్రంథాలను ప్రకటించినది ఇందులో పండిత సారస్వతము, బాల సారస్వతము జానపద సారస్వతము చేరియున్నవి పరిషత్తు ప్రచురణములలో 15 పుస్తకాలు బాలవాఙ్మయమునకు చెందినవి కలవు ఈ పుస్తకాలలో శ్రీ వన్నిదానము సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారి సరసభూపాలీయ వివరణము ఆంధ్రసారస్వత విద్యార్థులకు పాఠ్యగ్రంథముగా విశేషోపకారకముగానున్నది పరిషత్తు ప్రచురణములలో స్వర్గీయ శ్రీ సురవరము ప్రతాపరెడ్డిగారి ఆంధ్రుల సాంఘిక చరిత్ర మనకు స్వాతంత్ర్యము వచ్చినప్పటినుండి ఇప్పటివరకు విశాలాంధ్రమున ఆంధ్రభాషలో ప్రకటితమైన గ్రంథాలలో ఉత్తమమైనదిగా ఢిల్లీలోని సాహిత్య అకాడమీ వారిచే నిర్ణయింపబడి కేంద్రప్రభుత్వమునుండి అయిదు వేల రూపాయల బహుమతి పడసినది ఇదిగాక జానపద వాఙ్మయమునకు సంబంధించిన స్త్రీల రామాయణపు పాటలు పల్లెపదాలు అను వేలు పుటలు గల రెండు ఉద్గ్రంథములను పరిషత్తు ప్రకటించినది తెలుగు మహాభారతముపై ప్రామాణిక పండితులు వ్రాసిన విమర్శనాత్మక వ్యాసాలను సంపుటీకరించి పరిషత్తు ప్రకటించినది.

గ్రంథాలయోద్యమ వ్యాప్తికి పరిషత్తు బలమైన చేయూతనిచ్చినది 1952 వ సంవత్సరములో హైదరాబాదు నగరమున జరిగిన అఖిలభారత గ్రంథాలయ మహాసభా నిర్వహణమునందు ఈ పరిషత్తు యొక్క అధ్యక్ష ఉపాధ్యక్ష కార్యదర్శులు ఆహ్వానసంఘ కార్యదర్శులుగ పనిచేసిరి నాటి విద్యాశాఖ డైరెక్టరు శ్రీ పేట మాధవరావుగారు నిర్వహించిన గ్రంథాలయోద్యమ సందర్భమున ఈ పరిషత్తు రెండు లక్షల తెలుగు పుస్తకాలను విద్యాశాఖ క్రిందనున్న పాఠశాలలలో చేర్చుటకు పూర్తిగా సహకరించినది

సాహిత్యముతో పాటు ఇతర కళలను ప్రచారము గావించుటకు పరిషత్తు కృషి గావించినది 1952 అక్టోబరు నెలలో నృత్యగాన కళాసాహిత్యములనుగురించి హైదరాబాదాంధ్రులకు చక్కని పరిచయము కలుగచేయుట కొరకై శ్రీ నటరాజ రామకృష్ణగారిని ఆహ్వానించి నగరమందు పలుచోట్ల నాట్యకళా ప్రదర్శనాలను ఏర్పాటుచేసినది 1955 వ సంవత్సరము సెప్టెంబరు నెలలో తెలంగాణచిత్రకారుడైన శ్రీ కొండపల్లి శేషగిరిరావు చిత్రించిన చిత్రముల ప్రదర్శనమును హైదరాబాదు నగరమున ఏర్పాటుగావించినది ఈ ప్రదర్శనమునకు అప్పటి హైదరాబాదు ముఖ్యమంత్రి డాక్టర్ బూర్గుల రామకృష్ణారావుగారు ప్రారంభోత్సవము గావించిరి

మన రాష్ట్రమునందలి వివిధ వైజ్ఞానిక కార్యక్రమాలతో పరిషత్తు సహకరించుచున్నది 1950 వ నవంబరు

నెలలో మహారాష్ట్ర, కర్ణాటక సాహిత్య సంస్థల సహకారముతో హైదరాబాదు నగరమున పరిషత్తు సంస్కృతి సంగమోత్సవమును నిర్వహించినది. 1961 వ మార్చి నెలలో ఢిల్లీలో జరిగిన అఖిలభారత సంస్కృతి సంగమోత్సవములో పరిషత్తు పాల్గొనినది. హైదరాబాదు నందలి సర్వకళాశాలా యాజమాన్యమున ప్రతి సంవత్సరము జరుగు ఆంధ్రాభ్యుదయోత్సవాలకు పరిషత్తు యథాశక్తి సహాయ సహకారముల నిచ్చుచున్నది. లక్ష్మణరాయ పరిశోధక మండలి కార్యకలాపాలను పరిషత్తు పునరుజ్జీవింప జేసినది. తెలంగాణ రచయితల సంఘ స్థాపనకు ఇది దోహదముగా నిలిచి తెలంగాణ గ్రంథాలయ సంఘ కార్యాలయమునకు వసతి కల్పించినది.

పరిషత్తు రాష్ట్రములో అనేక సారస్వత సభలను నిర్వహించి ఉత్తమ కవి పండితుల నాహ్వానించి సన్మానించినది. శ్రీ మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మ, శ్రీ మునిమాణిక్యం నరసింహారావు, శ్రీ పింగళి లక్ష్మీకాంతము, శ్రీ వేలటూరి వెంకటరమణయ్య, శ్రీ గడియారం వేంకట శేషశాస్త్రి, శ్రీ తల్లావఝల శివశంకరస్వామి, శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణ, శ్రీ వండూరి బంగారయ్య, శ్రీ వేదాల తిరువేంగళాచార్యులు, శ్రీ వెంపరాల సూర్యనారాయణశాస్త్రి, శ్రీ కురుగంటి సీతారామయ్య, శ్రీ కేశవపంతుల నరసింహశాస్త్రి మొదలయిన కవిపండితుల నాహ్వానించి సాహిత్య, చారిత్రక, వైజ్ఞానికోపన్యాసముల నిప్పించినది. 1955 వ సంవత్సరమున పరిషత్తు తెలుగు భారత మహోత్సవాలను వారమురోజులు దిగ్విజయముగా నిర్వహించినది. కేంద్ర సంస్థవలెనే పరిషత్తు యొక్క శాఖలుగూడ వార్షికోత్సవాలను, సాహిత్య సభలను జరుపుచున్నవి. ఓరుగల్లు నిజామాబాదు, బాపట్ల కొండాయి, ఆలూరు, ఇభరాం పట్నము మొదలయిన పరిషత్తు శాఖలు పేర్కొనదగియున్నవి. కీ. శే. తిరుపతి వేంకటశాస్త్రిగారి ఆస్థానకవి బిరుద ప్రదానసభలో పరిషత్తు పాల్గొని రజతకమలము సమర్పించినది.

పోలీసుచర్య తరువాత ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము నందలి శిక్షాప్రణాళికలో ప్రజల మాతృభాషను నిర్బంధ పఠనీయములుగా చేయించుటకు పరిషత్తు [illegible] కృషి గావించి కొంతవరకు విజయము పొందినది. పరిషత్తు పరీక్షలు ప్రభుత్వముచే ఆమోదింపజేయుటకు ప్రాచ్యవిద్యాలయందు పట్టములు పొందిన పండితులకు విశ్వవిద్యాలయ పట్టభద్రులతో సమాన వేతనముల నిప్పించుటకు, హైస్కూలు తరగతులలోకూడ మాతృభాషలద్వారమున విద్యాబోధనము చేయించుటకును, పోలీసుచర్య జరిగిన వెంటనే పరిషత్తు కృషిగావించి సఫలత పొందినది. ఇందుకొరకై ఆచార్య శ్రీ తణికెళ్ళ వీరభద్రుడుగారి నాయకత్వమున శ్రీ యం. హనుమంతరావు నాయుడు, 'ఆంధ్ర పితామహ' శ్రీ మాడపాటి హనుమంతరావు పంతులు, శ్రీ యస్. నరోత్తమరెడ్డి, శ్రీ దేవులపల్లి రామానుజరావుగార్లతో కూడిన రాయబార వర్గము ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయ ఉపాధ్యక్షుని విద్యాశాఖామంత్రిని కలిసికొని నివేదికలు సమర్పించి, ప్రశంసనీయమైన కృషిగావించినది. 1951 వ సంవత్సరము రాష్ట్రపతి రాజేంద్రప్రసాద్ హైదరాబాదు వచ్చినప్పుడు పరిషత్తు ప్రతినిధులు వారిని సందర్శించి పరిషత్తు కృషిని నివేదించిరి.

పరిషత్తునకు హైదరాబాదు ప్రభుత్వము వారు నగరమందు బొగ్గులకుంటలో 1800 చ. గజాల వసతిగల భూమిని ఉచితముగా నిచ్చిరి. ఈ భూమిలో పరిషత్తు కార్యాలయముకొరకు సొంతభవనమును కట్టుకొన్నది. పరిషత్తుకు నాలుగు సంవత్సరాలనుండి హైదరాబాదు ప్రభుత్వముచే ఆర్థిక సహాయములభించుచున్నది. ఈనాడు పరిషత్తు తెలుగుదేశములో సుస్థిరమైయున్న సంస్థలలో లెక్కపెట్టదగినదిగా అభివృద్ధినొందియున్నది.

దే. రా.

ఆంధ్ర సాహిత్యపరిషత్తు

ఆంధ్ర సాహిత్యపరిషత్తు - ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్తు 1911 సంవత్సరము మే నెల 12 వ తేదిన చెన్నపురమున నెలకొల్పబడెను. శ్రీ జయంతి రామయ్యపంతులుగారు ఆంధ్రభాషా వాఙ్మయాభివృద్ధికై యొక సంఘమేర్పరచుట యుక్తమని పిఠాపురాధీశ్వరులగు శ్రీ మహారాజా రావు వేంకట కుమార మహీపతి సూర్యారావుగారికి విన్నవింపగా వా రప్పుడు చెన్నపురమున నుండుటవలన నచ్చటనున్న కందుకూరి వీరేశలింగము పంతులుగారు, వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిగారు, కొమఱ్ఱాజు లక్ష్మణరావుగారు, నాళము సుబ్బారావు

గారు, మొక్కపాటి సుబ్బారాయుడు గారు, కొమ్మర్రాజు లక్ష్మణరావుగారు, వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిగారు, జయంతి రామయ్యపంతులుగారు, కాశీభట్ల బ్రహ్మయ్య శాస్త్రిగారు, వెన్నేటి రామచంద్రరావుగారు, మొక్కపాటి సుబ్బారాయుడు గారు, కొమ్మర్రాజు భామమూర్తిగారు మొదలగు పెద్దలతో నాలోచించి 1911 సం మే నెల 12 వ తేదిన చెన్నపురమున నొక సభ నేర్పాటు చేసిరి అసభకు శ్రీ మహారాజావారధ్యక్షత వహించిరి ఆ సభలో ఈ పరిషత్తు స్థాపింపబడెను. వంగీయ సాహిత్య పరిషన్నామమును బట్టి ఈసంఘమునకు "ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్తు" అని నామకరణము గావింపబడెను "దేశభాషలందు తెనుగు లెస్స" అను వాక్యము పరిష దుద్దేశ సూచక సంగ్రహవాక్యము (Motto) గను, సరస్వతీ విగ్రహము పరిషల్లాంఛనము (Crest) గను, గ్రహింపబడెను

నాటినుండి నేటివరకు పరిషత్తు తన యాశయముల నిర్వహించుటకై నిరంతరకృషి సల్పుచున్నది

పరిషదాశయములలో ప్రధానమైనవి

1 తెలుగుభాషకు సర్వంకషమగు నొక నిఘంటువును రచించి ప్రకటించుట

2 సజాతీయేతర భాషలతో గల సాదృశ్యము నిరూపించుచు నొక వ్యాకరణము రచించుట

3 పారిభాషికపదములను నిర్ణయించి వివరించు శబ్దకోశమును సంతరించుట

4 తెలుగుదేశము యొక్కయు, ప్రజలయొక్కయు చరిత్రమును రచించుట

5 తెలుగుభాషకును, వాఙ్మయమునకును సంబంధించిన విషయములనుచర్చించు నొకపత్రికను ప్రకటించుట

6 ముద్రితాముద్రిత గ్రంథములతో నొక పుస్తక భాండాగారమును నెలకొల్పుట

7 తెలుగు సాహిత్యమున పరీక్షలు గావించి పారితోషికాదు లొసగుట

8 ఆంధ్రభాషా వాఙ్మయముల అభివృద్ధికి ఉపకరించు సన్నివేశములు చేయుట

పరిషత్ప్రథమ వార్షికమహాసభ 1912 వ సంవత్సరము ఏప్రియల్ 6, 7 వ తేదులలో చెన్నపురియందు జరిగెను నాటినుండి ప్రతి సంవత్సరము వార్షికమహాసభలు అచ్చటచ్చట జరుగుచున్నవి

పరిషత్తు ప్రకటించు సూర్యరాయాంధ్ర నిఘంటు నిర్మాణమునకగు వ్యయమంతయు పరిషత్తునకు యావజ్జీవాధ్యక్షులగు శ్రీ పిఠాపురము మహారాజావారు భరించి నిఘంటునిర్మాణమును పూర్తి గావించిరి ప్రస్తుతము 4 సంపుటములు మాత్రము ముద్రితములయినవి తక్కిన సంపుటములు ముద్రణమునందున్నవి

"ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్పత్రిక" అనుపేర నీ పరిషత్తునకు అనుబంధముగ ఆంధ్రభాషా - వాఙ్మయ, చరిత్రములను చర్చించు పత్రిక యొకటి వెలువడుచున్నది. ఈ పత్రిక రెండుమాసముల కొకసారి వెలువడు చున్నది ఆంధ్రభాషా కోవిదులందరు దీనికి వ్యాసముల నంపుచుందురు

ఈ పరిషత్తున కొక గొప్ప పుస్తక భాండాగారము గలదు ఇందు ముద్రితములైన గ్రంథములు పదివేలున్నవి ఈ భాండాగారమునందలి విశేషమేమనిన-అముద్రితము లయిన తాళపత్రగ్రంథములు, కాగితపుప్రతులు దాదాపు ఆరువేలు గలవు ఆంధ్రలోక మెరుగని అపూర్వగ్రంథము లెన్నియో ఇందు గలవు ఆంధ్రవాఙ్మయ పరిశోధకుల కీ భాండాగారము పెన్నిధియని చెప్పవచ్చును విశ్వవిద్యాలయములనుండి ఆంధ్రభాషా పరిశోధకులగు విద్యార్థు లిచటి పరికరములను వినియోగించుకొనుచున్నారు ఈ య్యముద్రిత పుస్తకభాండాగారమునుండి పరిషత్తు తన పత్రికా ముఖమున డెబ్బది అపూర్వగ్రంథముల నాంధ్రలోకమున కందిచ్చినది

1 కవిజనాశ్రయము - వేములవాడ భీమకవి

2 శివరాత్రిమాహాత్మ్యము - శ్రీనాథ మహాకవి

3 శివతత్త్వసారము - పండితారాధ్యుడు

4 విప్రనారాయణ చరిత్రము - చెదలవాడ మల్లన

5 బాలసరస్వతీయము - బాలసరస్వతి

6 శివలీలా విలాసము-నిశ్శంక కొమ్మనామాత్యుడు

(మొదలగునవి)

ప్రాచీన తామ్రశిలాశాసనములు 38 విమర్శన పూర్వకముగా పరిషత్పత్రికయందు ప్రకటింపబడినవి ఇందు శాసన ప్రతిబింబములుకూడ గలవు. ఇవి ఆంధ్రదేశ చరిత్రమున కెంతయు నుపయోగించునవి వివిధపాఠ భేదములతో శ్రీ కాళహస్తి మాహాత్మ్యము, పారిజాతాపహరణము, క్రీడాభిరామము, భీమేశ్వరపురాణము మొదలగు గ్రంథములు ముద్రణమునకు సిద్ధముగానున్నవి:

ఇంకను పరిషత్తు చేయవలసిన భాషాసేవయెంతయు గలదు. సజాతీయేతర భాషలతో సాదృశ్యమును నిరూపించు నొక వ్యాకరణమును రచించుట, పారిభాషిక నిఘంటురచనము మొదలగు పరిషత్ప్రయోజనములు సాఫల్యము పొందవలసి యున్నవి

వ. న. రా.

ఆంధ్ర సినిమా పరిశ్రమ:-పరిశ్రమలలో సినిమా పరిశ్రమ పదవది. ప్రపంచములో చిత్రనిర్మాణము చేసెడు దేశాలలో హిందూదేశము మూడవ స్థానమును సంపాదించుకొన్నది. మొన్నమొన్నటి వరకును అమెరికాకు తరువాతిదిగానే ఉండెడిది. కాని ఆ రెండవ స్థానమును జపాను సంపాదించుకొనుటవల్ల మూడవ స్థానమునకు మారవలసివచ్చినది

మూగచిత్రాల నిర్మాణదశ. 1908వ సంవత్సరమున "క్రీస్తు జీవితము" అను చలనచిత్రము మొదటిసారిగా హిందూదేశీయులు చూచినారు. అప్పటినుండి 1910 వరకు ఇతర దేశపు చిత్రములు చూచుచు వచ్చినారు. 1911 నాటికి "రాజదర్బారు" అను చిత్రమును, తొలిగా హిందూదేశీయులు నిర్మించినారు. 1918లో దుణ్డిరాజ గోవిందఫాల్కే అను నాయన 'హరిశ్చంద్ర' చలనచిత్రము నిర్మించినాడు

మద్రాసులో రఘుపతి వెంకయ్యగారు 'గెయిటీ' టాకీసు మొట్టమొదట కట్టించినారు. ఇదే తెలుగువారి మొదటిసినిమా హాలు. ఆ తరువాత ఆయనే గ్లోబు(ఇప్పటి రాక్సి), క్రౌను థియేటర్లు కట్టించినాడు. ఈ సినిమా హాలులవల్ల మంచి లాభాలు రాసాగినవి. అందువలన ఆయన కుమారుడైన సూర్యప్రకాశరావును (ఆర్. యస్. ప్రకాశ్) సినిమా సాంకేతిక విద్యను నేర్చుకొని రమ్మని హాలివుడ్డుకు పంపినాడు. ప్రకాశ్ హాలివుడ్డులో సిసిల్ బి. డి. మిల్లి దగ్గర శిక్షణమును పడసినాడు. సినిమా సాంకేతిక జ్ఞానమును సాకల్యముగ గ్రహించినాడు. 'మెట్రోగోల్డ్విన్ మేయర్సు' చిత్రములో ఒక వేషము గూడ వేసినాడు

శ్రీ ప్రకాశ్ స్వదేశమునకు వచ్చినతరువాత 1923లో "భీష్మ" అనెడు చిత్రమును నిర్మించినాడు. అది విజయవంతముగా ఆడినది. ఇతడు "స్టార్ ఆఫ్ యీస్టు ఫిల్ము కంపెని" అను పేరుతో ఒక శిల్పగృహము (స్టూడియో)ను 1926లో నిర్మించినాడు. ఇతనితో భాగస్వామిగా మద్రాసువాసిద్దైన ఆర్. నారాయణ చేరినాడు. "జనరల్ పిక్చరు కార్పొరేషన్" అనెడు సంస్థను స్థాపించి, వీరిరువురు చిత్రాలు తీయ దొరకొన్నారు. ఆర్. యస్. ప్రకాశ్ 'గజేంద్రమోక్షము', 'నందనారు', అను చిత్రాలను తీసినాడు. 1927 నాటికి నారాయణ ఇతర దేశములకు వెళ్లి, పరిశ్రమను గూర్చి తెలిసికొని తిరిగి వచ్చినాడు. వచ్చిన వెంటనే అతడు 'ద్రౌపదీ వస్త్రాపహరణము', 'కీచక వధ' తీసినాడు

1929లో వీలూరు జాతీయవ్యక్తియైన శ్రీ మోతే నారాయణరావు గారు "గ్యారంటీ ఫిలుమ్సు" అనెడు సంస్థను స్థాపించి, ఆర్. యస్. ప్రకాశ్‌ను దర్శకునిగా నియమించుకొని, "కన్యకా పరమేశ్వరి" అనెడు చిత్రమును దీసినారు. జనరల్ పిక్చరు కార్పొరేషన్‌లో శ్రీ వై. వి. రావు శిల్పి (ఆర్టిస్టు), దర్శకుడుగా, నటుడుగా నుండెను. వీరి ఛాయాగ్రాహకుడుగా (కెమేరా మేన్) జితిన్ బెనర్జి పనిచేసెను

మద్రాసులో నిట్లుండగా, శ్రీ హెచ్. యం. రెడ్డిగారు బొంబాయి, కొల్హాపూరులలో మూగచిత్రాలు తీయసాగిరి. ప్రకాశ్‌గారి దగ్గరనున్న ఫోటోగ్రాఫరు రంగయ్య తోడ్పాటుతో శ్రీ సి. పుల్లయ్యగారు "మార్కండేయ" తీసినారు. దీనిలో పుల్లయ్యగారే యముని పాత్ర వహించినారు

ఆనాటి చిత్ర పరిశ్రమ, చిత్ర నిర్మాణమును గూర్చి తలచుకొనినచో నవ్వుగా నుండును. ఆ రోజులలో చిత్ర నిర్మాణశాలలు పెద్ద భవనముల ఆవరణములలో నుండుచుండెను. ఈ రోజులలో వలె సెట్సు వేసేవారు కాదు. నాటకాలలో వలె తెరలు ఉపయోగించెడువారు. నటీనటులను ఆంగ్లోయిండియనుల నుండి, వేశ్యల నుండి ఎన్నుకొనెడువారు. ఒక చిత్రమునకు నిర్మాణ వ్యయము పదునైదువేల నుండి ఇరువదివేల వరకు ఉండుచుండెను. ఒక్కొక చిత్రమునకు మూడు అచ్చుప్రతులు (ప్రింట్లు) మాత్రమే తీసెడివారు. అవి నూటయేబది సార్లు ఉపయోగించగానే నిరుపయోగమయి పోవుచుండెను. పంపకదారు (డిస్ట్రిబ్యూటరు) అనువాడు ఆ రోజులలో లేనేలేడు

నిర్మాతే తనే చిత్రమును ఆడించుకొనవలసి వచ్చుచుండెను

1927 వ సంవత్సరము నాటికి హిందూదేశపు మొత్తమునకు 156 సినిమా ప్రదర్శనశాలలు మాత్రమే యుండెను అయితే, మద్రాసునగరములో మాత్రము 9 సినిమా శాలలుండెను ఈ సినిమాశాలలలో ఇతర దేశ చిత్రములే ఎక్కువగా ఆడెడువారు ఆ చిత్రములలో సాహసము, దెబ్బలాటలు ఉన్న చిత్రములు వచ్చుటయు, ప్రజలు ఆనందించుటయు జరుగజొచ్చెను అందుచే మనవారు పురాణ కథలతోపాటు రాజపుత్రుల చరిత్రలు, సాహసము దెబ్బలాటలు గల చిత్రాలు తీయసాగిరి

చిత్రాలు మూగవి యగుటచే, భాష లేకపోవుటచే చిత్రముతోపాటు ఒక వ్యాఖ్యాతను పంపెడువారు అతడు తన వాక్పటిమను, హాస్య ధోరణిని ఉపయోగించి కథ చెప్పి, ప్రేక్షకులను తన్మయులను చేసెడువాడు కొన్నాళ్లు గడిచిన తరువాత వాద్య గోష్ఠిని గూడ చిత్రముతో పాటు పంపవలసివచ్చినది అంతియే గాక, ప్రేక్షకులను ఆకర్షించుటకు బహుమానములు, టికెట్ సంఖ్యకు ఇచ్చుచుండెడువారు పిల్లలకు బొమ్మలు పంచి పెట్టుచుండువారు ఒక్కొక పట్టణములో రెండు సినిమా ప్రదర్శనశాలలు ఉండుచుండెను అక్కడ పోటీ తప్పని సరిగా ఏర్పడుచుండెను ఆ పోటీలో టిక్కెట్టు ధర కానీ వరకు కూడ తగ్గించెడువారు

1928 నుండి 1931వరకు లాభములు తగ్గుముఖము పాజొచ్చెను నాటక సంఘము లుండుటచే నాటకాల ప్రాముఖ్యము ఎక్కువయినది ఆ నాటకాలముందు ఈ మూగ చలన చిత్రములు తట్టుకోలేక పోయినవి అందుకై నిర్మాతలు మరియొక క్రొత్త ఆకర్షణమును చిత్రముతో పాటు సమకూర్చవలసివచ్చినది అందుకై వారు లీలావతి వంటి ఆనాటి సినిమారంగపు నాట్యకత్తెలను గూడ చిత్రముతో పాటు పంపెడువారు. చిత్రముతో పాటు వీరి నాట్యము రెండవవిషయముగా ఉండుచుండెడిది దానితో మళ్లీ ప్రేక్షకుల సంఖ్య పెరుగ మొదలు పెట్టినది

వాక్చిత్రముల దశ (1931-1933) ఖాన్ బహాదూరు ఆర్దేషిర్ ఇరాని యనువాడు "ఇంపీరియల్ కంపెని" అను పేరుతో ఒక సంస్థను బొంబాయిలో స్థాపించెను "ఆలమ్ ఆరా" అను చిత్రమును 14-3-1931 వ నాటికి హిందీలో వెలువరించెను ఆ సంవత్సరములోనే (1931) హెచ్. యం. రెడ్డిగారి దర్శకత్వమున "ప్రహ్లాద" అను వాక్చిత్రమును తెలుగులో బొంబాయిలో తీసినారు ఇదియే మొదటి తెలుగు వాక్చిత్రము

1932 లో 2, 1933 లో 6 వాక్చిత్రములు తయారయినవి మొట్టమొదటి నటులలో యడవల్లి సూర్యనారాయణగారు, సురభి కమలాబాయిగారు ముఖ్యముగా పేర్కొనదగినవారు

ఇంతవరకు తెలుగు పెట్టుబడిదారులు లేరు అందరును బొంబాయి, కలకత్తాలవారే నటీనటులు మాత్రము తెలుగువారు. చిత్రము లన్నియు పురాణకథలకు సంబంధించినవే హిందూస్థానీ సంస్థలు తెలుగువారి మేధాశక్తిని ఉపయోగించుకొని లాభములు సంపాదించుకొనుచుండిరి

ఇప్పటికి, తెలుగువారు సినిమాలపై మోజుపడినవారు కాని, వీరు సాంకేతిక, వ్యాపారిక మర్మములు కనిపెట్టవలెనని మాత్రము ముందుకు రాలేకపోయినారు ఈ కాలములో చిత్రనిర్మాణ వ్యయము ముప్పదివేలు మొదలు నలుబదివేల రూపాయలవరకు ఉండుచుండెను నటీనటులకు ప్రయాణ వ్యయములు, ఇతర వ్యయములు మాత్రమే గిట్టుచుండెను వీరందరిని సమకూర్చెడు ప్రతినిధులకు కమీషను డబ్బులు గిట్టుచుండెడివి. కవితలో కూడ కేవలము నాటకాలను కుదించి చిత్రీకరించుటయే జరుగుచుండెను కవులలోగూడ సాంకేతిక విజ్ఞానము లేకపోవుటచే నాటకాలపద్ధతిలోనే మాటలు వ్రాయుచుండిరి శబ్దగ్రహణములో మాటలు సరిగా వినపడవేమో అని అనుమానముగా, మెల్లగా విడివిడిగా పలికెడువారు.

ఇంతవరకు తెలుగుదేశమునుండి నిర్మాతగా ఎవరును ముందుకు రాలేదు ఉన్న దర్శకులయినను వ్రేళ్లమీద లెక్కపెట్టగలిగినంతమందే! తెలుగువారిలో సాంకేతిక శిక్షణము పొందవలయునను కోరికగలవారు తక్కువమందే ఉండిరి ప్రదర్శనశాలల విషయము చూచినచో అద్దెలకు తెచ్చిన సినిమా పరికరా లగుటవలన లాభాలు అంతంత మాత్రముగా నుండుచుండెడివి పంపకసంస్థ ఒక్కటైనను

తెలుగువారికి లేదు ఇది శాస్త్రీయ నిర్మాణమునందలి తొలి దశ

1934 1935 ఈ కాలము తొలిదశలో రెండవ భాగము చరిత్రలో ప్రాచీనకాలీయుగము, క్రొత్తరాతియుగము అన్నట్లు ఇది ఒక భాగముగా నున్నది

1934 వ సంవత్సరమునందు అందరిలోని చిత్రప్రదర్శనశాల అధిపతులైన శ్రీ పి వి దాసు, శ్రీ చల్లపల్లి రాజావారు, మద్రాసులోని ఎ డి స్వామి, ఎం టి రాజన్, ఎ పి పార్థసారథిగార్లతో చేరి, "వేల్ పిక్చర్సు" అను చిత్రనిర్మాణశాలను నిర్మించినారు దీనివలన ఈశాల యొక్క నిర్మాతలకు మంచిలాభాలు వచ్చినవి తెలుగువారు చిత్ర నిర్మాణములో భాగస్థులయినారు. చిత్రాలనిడివి 17 వేల నుండి 18 వేల అడుగులవరకు నుండెడిది దక్షిణ భారతమున 'వేల్ పిక్చర్సు' చిత్రశాలలో మొదటిసారిగా నిర్మించిన తెలుగుచిత్రము సీతా కల్యాణము

నూతనముగా తీయబడిన చిత్రములలో పాట లెక్కువగా నుండెడివి ఆనాటి నాటకాలలో "ఇన్నివందల పద్యాలు చదివెదరు" అన్నట్లు, ఆరోజులలో "ఇన్ని పాట లున్నవి" అని ప్రచారము చేయుచుండువారు అరు అచ్చుప్రతులు తయారుచేయుచుండిరి ప్రెస్‌షోలు ఇచ్చెడు వారు దానికై భోజనాదులతోపాటు పెద్ద వివాహపు తంతువలె నడిపెడువారు చిత్రనిర్మాణ వ్యయము 35 వేలు మొదలు 75 వేల వరకు పెరిగిపోయినది చిత్రాలు వారాల తరబడి ఆడి, చిత్రప్రదర్శకులకు మంచిలాభాలు తెచ్చిపెట్టసాగినవి ప్రదర్శనశాలల నిర్మాణము ఎక్కువయినది ప్రతి క్రొత్తచిత్రము తమ ప్రదర్శనశాలలకే తెప్పించుకొనవలయునను కోరికతో చిత్రనిర్మాతలకు డబ్బు ముందుగానే యివ్వసాగించిరి ఇంతలోనే మంగరాజుగారు "క్వాలిటీపిక్చర్సు" అను పేరుతో 1935 వంలోనే ఒక పంపకపు సంస్థను విశాఖపట్టణములో స్థాపించినారు

ఈ సంవత్సరమునవే "మద్రాస్ ఫిలిం లీగ్" అను సంఘమును స్థాపించి కాలెట్‌ను నడప సాగించినారు తెరమీద ముద్దులు పనికిరావనే విషయమును ఢిల్లీలో శాసనసభాధార, చర్చించినారు

ఆనాటి కృష్ణాపత్రికకు పద్దమన్నాటి కుటుంబరావు సహాయులుగా నుండెను. అతడు కృష్ణాపత్రికలో చిత్రాలను గూర్చి విమర్శలు వ్రాయ మొదలుపెట్టినాడు దానితో తెలుగు ప్రముఖ పత్రికలలోను సినిమాలకై ఒక పుట కేటాయించిరి అందు సినిమాలను గూర్చిన రచనలు వెలువడుచు వచ్చినవి

1936—1940 1938లో దక్షిణదేశమున చిత్రనిర్మాణశాల యున్నను, చిత్రనిర్మాణము చాలవరకు ఉత్తర హిందూస్థానములోనే జరిగినది చిన్నపిల్లలకై ధ్రువ, అనసూయ అను చిత్రములను సి పుల్లయ్యగారు నిర్మించిరి పిదప "ప్రేమవిజయ" మను మొదటి సాంఘిక చిత్రము వెలువడినది బెజవాడలోని వ్యాపారస్థుల సంఘమువారు ఒక నిర్మాణసంస్థను, పంపకపు సంస్థను సరస్వతీటాకీస్ అనుపేర నెలకొల్పినారు దానికి పారేపల్లి శేషయ్య ముఖ్యుడు

సర్కారులనుండి పెట్టుబడిదారులు ముందుకు రాసాగినారు ఇటు నెల్లూరునుండి కొందరు పెట్టుబడిదారులు, నిర్మాతలు వచ్చినారు. దానితో పోటీ ప్రారంభమైనది తెలుగు పెట్టుబడిదారులు చిత్రనిర్మాణ శాలయొక్క ఉపయోగమును గుర్తించినారు దాని ప్రతిఫలముగానే నిడమర్తి సోదరుల దుర్గాసినీటోను రాజమండ్రిలో నిర్మాణమయినది ఆ దుర్గాసినీటోనునే సి పుల్లయ్యగారు కౌలుకు తీసికొని "ఆంధ్రాటాకీసు" అను పేరుపెట్టి చిత్రనిర్మాణము సాగించినారు క్వాలిటీ పిక్చర్సు అనునది పూర్ణా పిక్చర్సు అనుపేర బెజవాడకు మార్చబడినది

ఈ కాలము సినిమా పరిశ్రమకు ఉచ్ఛదశ యని చెప్పవచ్చును సాంఘిక చిత్రములకు, అందులోను సమస్యా చిత్రములకు మంచిలాభమున్నదని "మాలపిల్ల" చిత్రము నుండి నిర్మాతలు గ్రహించినారు జాతీయాభ్యుదయ సందేశ చిత్రాలు వెలువడిన కాలము అది

మద్రాసులో "జయా ఫిలిమ్సు" అనెడు ఆంధ్రుల చిత్రనిర్మాణశాల యొక్క నిర్మాణము జరిగినది విశాఖపట్టణములో "ఆంధ్రాసినీటోన్" అనెడు మరొక స్టూడియో నిర్మాణము జరిగినది. తమిళ చిత్రములో నటించిన ఆంధ్రుడగు వై వి రావును ఫిలిం కాలెట్ గౌరవించినది మద్యపాన నిర్మూలనమునకు దోహద

మిచ్చెడు గృహలక్ష్మి యను సాంఘికచిత్రమును, మొదటి జానపద చిత్రమగు గులేబకావళియు నిర్మితములయినవి వ్యావహారిక భాషను పురాణచిత్రములో ఉపయోగించి సి. పుల్లయ్యగారు "మోహినీభస్మాసుర" అను చిత్రమును సిద్ధపరచారు

శారదా రాయలసీమ స్టూడియో నిర్మాణము జరిగి, పుంటలోనే సంధిగొట్టిపోయినది 1-8-1939 నుండి సినిమా టిక్కట్లపై ప్రభుత్వము వినోదపు పన్ను విధించినది. సాంఘిక చిత్రాలు ఎక్కువగా వచ్చినవి తారల గిరాకీ కారణముగా చిత్ర నిర్మాణ వ్యయము లక్ష రూపాయల వరకు పెరిగినది 1939 లో పెట్టుబడి దారినంత లేని సంస్థలు ఏర్పడి పెక్కు అగచాట్లపాలయినవి కొన్ని సంస్థలు కాలగర్భములో లీనమైపోయినవి సినిమా ఒక వ్యాపారము కాదు అందులో మోస మెక్కువకలదు అనెడు భావము ప్రజలలో ప్రబలినది దానితో పెట్టుబడి దారులు వెనుకకు తగ్గినారు

1940లో "బారిష్టరు పార్వతీశం" అను ప్రఖ్యాత నవలను అనుసరించి, సంపూర్ణ హాస్యచిత్ర నిర్మాణము జరిగినది "చండిక", "కాలచక్రము" అను రెండు చారిత్రక చిత్రాలు వెలువడినవి

యుద్ధము సినిమా పరిశ్రమపై దెబ్బతీయసాగినది ముడిఫిల్ము కొరత ఏర్పడినది యుద్ధనిధులకయి చిత్రాలు ఆడవలసివచ్చినది. యుద్ధప్రచార చిత్రములను తీయుడని ప్రభుత్వము నిర్మాతలను కోరినది కర్మశాలా చట్టము సినిమాలకు వర్తింపచేయబడినది ఆపరేటర్లకు అనుమతి పత్రము (లైసెన్సు) ఉండవలెనని అది పరీక్షించి యివ్వబడునని ప్రభుత్వము శాసించినది

చిత్రాలకుగూడ లాభాలు సరిగా రాలేదు ప్లేబాకు పద్ధతి వచ్చినది ఇది చిత్రమునకు ఎంతో మేలుచేసినది ఇంతవరకు పాటను చిత్రీకరించుటకుగూడ మాటలను శబ్ద గ్రహణము చేసినట్లు చేసెడివారు. సెట్టుమీదనే వాద్య గోష్ఠికూడ ఉండెడిది అయితే వాద్యగోష్ఠికి ఒకమైకు, నటునకు మరొక మైకు పెట్టి శబ్దగ్రాహకుడు సంయోగ పరచెడువాడు అయితే, పరుగెత్తుచు, పాడుటకు వీలుండెడిదికాదు అంతేగాక, నటులే పాడవలసివచ్చు చుండెను అందరు నటులును పాడగలవారుగా నుండరు కదా! ఉన్నను సంగీతముమీద దృష్టి యుంచినపుడు నటనకు, నటనమీద దృష్టి యుంచినపుడు పాటకు లోపము జరుగుచుండెడిది ఈ యిబ్బందులన్నియు ఈ 1940 నుండి తీరిపోయినవి

ఈ కాలము నాటికి తెలుగులో సినిమా పత్రికయే లేదు శ్రీ ఘంటూరి వేంకటేశ్వరరావు "చిత్రకళ" అను పేరుతో ఒక మాస పత్రికను ఆరంభించెను అదే మన తెలుగు సినిమా పత్రికలలో మొదటిది

1941–1942 1941 లో వెలువడిన చిత్రములలో "మహాత్మాగాంధి" అనునది మొదటి డాక్యుమెంటరీ చిత్రము ఈ సంవత్సరమున చిత్రపరిశ్రమ యుద్ధము వలన పెద్దదెబ్బ తిన్నది పెట్రోలు దొరకుట కష్ట మైనది ముడి ఫిలిము లభించుట కూడ కష్టమయ్యెను సినిమా పరికరముల విషయములో ప్రభుత్వము ఎక్కువ ఆంక్షలు పెట్టినది ప్రతి వస్తువు యొక్క ధర పెరిగి పోయినది బర్మా, మలయా రాష్ట్రములను జపాను పట్టు కొనుటచే అక్కడికి మన చిత్రాలను పంప వీలుకాకుండ నైనది. కుల మత కలహాల వలన సినిమా చూచెడు ప్రేక్ష కుల సంఖ్య సన్నగిల్లిపోయినది. వరదలు, గాలివానలు ఎక్కువైనవి

ముడి ఫిల్ములకు కోటాసిస్టము వచ్చినది అంతకు ముందు సంవత్సరాలలో చిత్రాలు తీయుచున్నవారికే చిత్రనిర్మాణమునకు ప్రభుత్వమునుండి అనుమతి లభించు చుండెను అందువలన క్రొత్తవారు పరిశ్రమలోనికి రాలేక పోయినారు

ఏ పౌరాణికకథనో తీసి నాలుగు పైసలు సంపాదించు కొనవలయుననెడు మనస్తత్వము నిర్మాతలకు ఏర్పడినది అందువలన మరల ఈ రెండు సంవత్సరాలును పురాణ చిత్రాల యుగమయిపోయినది అయితే, యుద్ధమువలన ప్రజల చేతులలో నాలుగు పైసలు ఉండుటచేత సంవత్స రాంతమునకు సినిమాప్రేక్షకలోకము ఎక్కువైనది

నిజముగా చారిత్రకచిత్రమనునది 1942 లో వచ్చినది అదియే "పత్ని" మొదటిసారిగా కవిజీవితమును ప్రతిపా దించు "పోతన" కూడ ఈ సంవత్సరమే వచ్చినది చిత్రము నిడివి 11 వేలకు మించియుండరాదని మరల మరియొక ఆంక్ష వచ్చినది దానితోపాటు ట్రైలర్లు గాని, ప్రచార

చిత్రాలు గాని తీయగూడదని ఆదేశ మొందెను 7-5-42 నాటికి పేపరు కంట్రోలు వచ్చినది. 28-11-43 నాటికి మద్రాసులో ఎలక్ట్రిసిటీ కంట్రోలు కూడ ఏర్పడినది ఇన్ని ఇబ్బందులతో పరిశ్రమ ముందుకు త్వరగా సాగలేక పోయినది

ఇంతవరకు ఒకసారి సమీక్ష చేసి చూతము ఇంత వరకు వెలువడిన చిత్రాలు 105 అందులో 75 చిత్రాలు పౌరాణికములు, ఒక చారిత్రక చిత్రము చారిత్రకముల వంటి చిత్రములు రెండు 20 సాంఘిక చిత్రములు, 2 డాక్యుమెంటరీ చిత్రములు, చిల్లరమల్లర చిత్రాలు 5

ఇంతవరకు తెలుగువారి పెట్టుబడి దాదాపు 75 లక్షలు వచ్చిన రాబడి 50 లక్షలు పోగా 25 లక్షల రూపాయలు నష్టము కారలలో పురుషులకంటె స్త్రీలకు వేతనాలు అధికము ఈ కాలమువాటికి సినిమాలమీద ఆధారపడిన తెలుగువాంద్రకు భుక్తికి లోటులేకుండ పోయినది పంపకము, ప్రదర్శనము (Exhibition), నిర్మాణము మున్నగు చిత్రశాలాశాఖలలో దాదాపు 25 వేల మంది తెలుగు వారు బ్రతుకుచున్నారు. స్టూడియోలు పెట్టిన తెలుగు వారికి కోలుకోలేనంత నష్టమువర్పడినది చిత్రనిర్మాణము లోను పెక్కు సంస్థలు తళ్ళిబ్బులయినవి పంపకదారులు గూడ పెక్కుమంది రంగము నుండి నిష్క్రమించినారు నిపుణులగు శబ్ద గ్రాహకులు గాని, ఛాయాగ్రాహకులుగాని తెలుగువారు చాలినంత మంది లేకుండిరి అంతటను బెంగాలీల ప్రాబల్యమే ఏర్పడినది ఇంతవరకు సినిమా పరిశ్రమ చాలవరకు అనుభవశూన్యులును, సంకుచిత భావములను విడువలేని వారును అయిన వ్యక్తుల చేతులలో ఉండిపోయినది

1943-1945 1943 లో పరిశ్రమ దిగజారి పోయినది తెలుగు నిర్మాతలు తమిళచిత్రాలు తీయ మొదలు పెట్టినారు 9-10-43 నుండి చిత్రాలతోపాటు "అప్రూవుడు ఫిల్ముల" ఆడవలసి వచ్చినది 1944 లో పరిశ్రమ యింకను దెబ్బతిన్నది ఫిలిం ఛేంబర్ ఆలిండియా రేడియోతో ఒక ఒప్పందము చేసికొన్నది (7-8-44). దాని ద్వారమున సినిమా పాటను రేడియో వాడిన యెడల ఒక్కొక్క తడవకు ఒక రూపాయి చొప్పున లాభాంశము (royalty) నిర్మాతకు ఇచ్చుట జరుగసాగినది.

మొత్తము మీద ఈ మూడు సంవత్సరములు ఎక్కువగా చిత్రములు రాకుండుటకు కారణము ప్రభుత్వపు కంట్రోళ్ల వలన బాధయే కంట్రోళ్ళనన్నిటిని 14-8-1945 కు రద్దుచేసినను పరిస్థితులు చక్కబడక పోవుటవలన ప్రయోజనము లేకపోయినది మద్రాసు ప్రభుత్వము డిప్లమాకోర్సొకటి నెలకొల్పి దానికై యొక పాలిటెక్నికు పాకశాల పెట్టినది

1945—1950 ఈ అయిదు సంవత్సరముల కాలము కానవద యుగమని చెప్పవచ్చును పరిశ్రమ కొంచెము బాగుపడెడు దారిలో పడినను, బాధలు తగ్గలేదు ప్రభుత్వానుమతిపత్రముల పోకతో క్రొత్త నిర్మాతలు తలెత్తినారు రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామ వ్యవహారములో దేశము మునిగియుండుటవలన క్రొత్త చిత్ర ప్రదర్శనశాలల నిర్మాణము కాలేదు మొదటిసారిగా ఆటవిక చిత్రము "వనరాణి" వెలువడినది 1-10-1946 నాటికి చిత్రముల నిడివిపైగల ఆంక్షను ప్రభుత్వము తొలగించినది "ఆంధ్ర సినీ ఎంప్లాయీస్ అసోసియేషన్" అనెడు సంస్థ విజయవాడలో నెలకొల్పబడెను ఇది సినిమా ఉద్యోగుల ట్రేడ్ యూనియన్

1947 లో ఒక రూపాయకు 5 అణాల 4 పైసలు చొప్పున వినోదపు పన్ను ప్రభుత్వము తీసికొనసాగినది నిర్మాణ వ్యయము మూడు మొదలు అయిదు లక్షల రూపాయల వరకు పెరిగిపోయినది బ్రహ్మాండవిజయము సాధించుకొన్న "గొల్లభామ" తో జానపదాలవైపు నిర్మాతల దృష్టి మరలినది కాంగ్రెసు పరిపాలనలో సెన్సారు నిబంధనలు కఠినమైనవి ప్రభుత్వము ప్రకటించిన నిబంధనలకు కట్టుబడుటకు మొదట నిర్మాతలు కష్టపడినారు

1948లో ద్రవ్యాభావముచేతను ముడిఫిల్ము సరిపడునంత లేకపోవుటచేతను పరిశ్రమ ప్రగతిచూపలేకపోయినది తెలుగువారు "చంద్రా ఆర్టు స్టూడియో" నిర్మించినారు గాని అది వెంటనే పడిపోయినది

1949 లో తిరిగి "అప్రూవుడు" ఫిలిములు ఆడవలసి వచ్చినది. A (పెద్దలకు మాత్రమే) V (అందరకు) అనెడు యోగ్యతా పత్రములు సెన్సారు బోర్డు ఇయ్యసాగినది. చిత్ర ప్రదర్శనశాలలలో పొగ త్రాగరా దనెడు నిబంధన

యీ సంవత్సరమే ఏర్పడినది ప్రభుత్వము మంచి చిత్రములకు బహుమతులు ఇవ్వసాగినది ప్రభుత్వము వారి యాజ్ఞ ప్రకారము విద్యాబోధక చిత్రాలను విద్యాలయములలో చూపుటకు అనుమతి పత్రములను (లైసెన్సు) పొంది కొందరు వ్యాపారము చేయసాగిరి

1950 లో జానపద చిత్రము అనిన ముఖము మొత్తినది ఇంతలో "సంసారం" అను చిత్రము వెలువడినది దానిమూలమున చేకూరిన లాభముబట్టి ఆ చిత్రములో పనిచేసిన వారందరి సంసారములును బాగుపడెను దానితో నిర్మాతలకు "సాంఘిక చిత్రములు" లాభదాయకములనెడు భావ మేర్పడినది తెలుగు సంస్థయయిన శ్రీ రాజరాజేశ్వరి ఫిలిం కంపెనీవారి "పదలివన" అను తమిళ చిత్రమును ప్రభుత్వమువారు ఉత్తమ చిత్రముగా పరిగణించి దానికి ట్రోఫీని ప్రసాదించిరి తెలుగులో మొదటి డబ్బింగుచిత్రము "అహుతి"

1951-1956 1951 లో ముడిఫిలుము ధారాళముగా దొరకసాగినది ఎక్కువమంది చిత్రనిర్మాణ రంగములోనికి దూకినారు జానపద చిత్రములు దెబ్బతిన్నవి ప్రొజక్టర్లను ప్రతి హాళకాల కొనవలయునని ప్రభుత్వము వారు ఆదేశించినను, కొన్ని హాళకాలలుమాత్రమే కొనుట చేత ఒక అపరూపాయలవరకు ప్రదర్శకులకు నష్టము వచ్చినది

1952 సినిమా పరిశ్రమకు మంచి ఉచ్చదశ 1951 లో తీసిన చిత్రాలవలన నిర్మాతలకు కనకవర్షము కురిసినది ఆ డబ్బు చూడగానే ఏమి చేయవలయునా అన్న స్థితికి వారు వచ్చినారు. క్రొత్త నిర్మాతలు ఎందరో రంగములోనికి దిగినారు మొయిలుచూచి చెరువుకట్ట తెగగొట్టు కొన్నట్లు పాతనిర్మాతలు విశేష ద్రవ్యమును వ్యయించి చిత్రనిర్మాణశాలలు కట్ట సాగించినారు అట్లు వచ్చిన తెలుగు చిత్ర నిర్మాణశాలలు 1 భరణి. 2 వరుణ, 3 ప్రకాశ్, 4 రోహిణీలు అంతవరకు సహాయకులుగా నున్న వారికి ఉన్నతిని కల్పించి క్రొత్త నిర్మాణశాలలలో వారిని నిపుణులనుగా చేసికొన్నారు ఎన్నో చిత్ర నిర్మాణములు బయలుదేరుటతో క్రొత్త రచయితలు, నటీనటులు, సాంకేతిక నిపుణులు రంగములోనికి ప్రవేశించినారు సంపాదారులు పరిశ్రమలో పాదుకొన్నవారికే డబ్బు పెట్టుచుండిరి అందువలన, తక్కువ ధనముతో చిత్ర నిర్మాణరంగములోనికి దిగినవిర్మాతలకు ధనలోపము చేత చిత్ర నిర్మాణశాలలలో పని లేకపోయినది పరిణామ క్రమకు తీరాలు ప్రయాణమీద చిత్రనిర్మాణశాలాధిపతులు ఇయ్యవలసి వచ్చినది పెరుగుట విరుగుటకొరకే అన్న సిద్ధాంతము నిజమయినది సాంఘికములతో కొంత ధన లాభము ఏర్పడినది కాని మొత్తముమీద ఈ సంవత్సరము చిత్రములు అంత విజయవంతములు కాలేదు

స్త్రీ దర్శకత్వములో దక్షిణ హిందూస్థానము నందు బయలువడ్డ చిత్రము "చండీరాణి" దానికి దర్శకత్వము వహించినది శ్రీమతి పి భానుమతి అందులోను ఒకేసారి మూడు భాషలలో నిర్మాణము సాగించినది ఎక్కువగా డబ్బింగు చిత్రాలు బయటికివచ్చినవి తెలుగువారు చాలమంది సాంకేతిక నిపుణులుగా తయారయినారు.

ఉపసంహారము మొత్తముమీద సగటున సంవత్సరమునకు 85 చిత్రములు వచ్చినవి 27-8-1955 నాటికి "ఆంధ్రా సినిమా రెగ్యులేటింగు యాక్టు" ప్రచురించినారు 1956 నాటికి తెలుగువారికి మద్రాసులో ఆరు స్టూడియో లున్నవి భరణి, రోహిణి, వరుణ ప్రకాశ్, వీనస్, వాహిని అనునవి వానిపేర్లు వాహినిలో మాత్రమే లేబరేటరి ప్రోసెసింగులు ఉన్నవి జయా లేబరేటరి అనునదొకటి కలదు ఆంధ్రులకు పంపకపు సంస్థలు 57 వరకు ఉన్నవి అందులో రెండు మూడు సంస్థలు పాశ్చాత్య చిత్రముల పంపకముకూడ చేయుచున్నవి ఒకటి 16 M. M. చిత్రముల పంపకము చేయుచున్నది విజయవాడ, గుంతకల్లు పంపకపు కేంద్రాలుగా నున్నవి

ఆంధ్రులకు (1) ఆంధ్రసినీ ఎంప్లాయిస్ అసోసియేషను, (2) ఆంధ్రా ఫిలిం ఛేంబరు ఆఫ్ కామర్సు, (3) పిల్లల చిత్రాలదర్శిని అనుసంస్థలు ఉన్నవి

తెలుగులో సాంకేతికపయిగా పత్రికలు సినిమా విషయములకు ప్రాముఖ్యము నిచ్చుచున్నవి 1955 నుండి చిత్రపరిశ్రమకు మంచియోగము పట్టినట్టున్నది

ఇప్పుడాంధ్రప్రదేశములో మూడువందల యిరువదికి పైగా ప్రదర్శనశాలలున్నవి నూరు వరకు సంచరించు చిత్రప్రదర్శనశాలలు ఉన్నవి 1918 కి పూర్వము జోస్

బయాస్కోపు చేర సంచరించు చిత్రప్రదర్శనశాలలను నడిపెడివారు. ఆరోజులలో ఇప్పటివలె డేరా లుండెడివి కావు. చుట్టును గుడ్డతెరమాత్రముండుచుండెను. తెరదగ్గర మాత్రము చిన్న పందిరి ఉండెడిది. ప్రొజెక్టరులో ఆర్కు లాంపునకు బదులు కార్బైడులైటు ఉపయోగించెడువారు. ప్రొజెక్షను యంత్రము చేతితో త్రిప్పెడువారు. రెండు గ్యాసులైట్లు తెరదగ్గర కట్టిపెట్టెడివారు. ఆట ఆరంభించుటకు ముందు ఆ రెండు లైట్లను పీపాలలోనికి దించెడువారు.

1919 లో రఘుపతి వెంకయ్యగారు - ఇంకను లైవ మోతో కూడిన సంచార చిత్రమును ఆంధ్రదేశములో ప్రథమ పర్యాయము ప్రదర్శించినారు.

సంచారచిత్రములకు ప్రభుత్వము అనుమతి పత్రములు, నిబంధనలు పెట్టుటతో కొంతవరకు ప్రదర్శన శాలాధిపతులకు నెమ్మది చిక్కినది.

ఈ ప్రదర్శన శాలాధిపతులకు కొందరకు ఆంధ్రలో సర్క్యూట్లు ఉన్నవి. అవి:

1 ప్రసాద్ ప్రదర్శనసర్క్యూటు వీరికి విశాఖపట్టణము, విజయవాడ, మచిలీపట్టణము, గుంటూరులలో హాలులు కలవు.

2 రాజా వెంకట్రామయ్య సర్క్యూటు వీరికి విజయనగరము, ఏలూరు, గుడివాడ, రాజమండ్రులలో ప్రదర్శనశాలలు గలవు.

3 సెలెక్ట్ పిక్చరు సర్క్యూటు ఈ కంపెనీవారికి విజయనగరము, విశాఖ పట్టణము, విజయవాడ, బందరులలో ప్రదర్శనశాలలు ఉన్నవి.

4 నిడమర్తి సర్క్యూటు వీరికి విజయనగరము, విశాఖ పట్టణము, రాజమండ్రులలో ప్రదర్శన శాలలు ఉన్నవి.

ప్రస్తుతము ఆంధ్రలో త్రి పరిమాణిక (Three dimensional) చిత్రాల ప్రదర్శనమునకు గాని, సినోరమాలకు గాని పనికివచ్చెడు సినోరమిక్ తెర, కటకములు, పరికరాలు గల ప్రదర్శనశాల విజయవాడలో గల లీలామహాల్. అది ప్రసాద్ సర్క్యూటు వారిది.

చిత్రనిర్మాతలు దాదాపు 40 మందికి పైగానున్నారు. తెలుగు చిత్రాలు నిర్మించెడు ఆంధ్రేతరసంస్థలు దాదాపు 15 వరకు నున్నవి.

ఏ యస్ ఆర్
వి వి యస్ ఎ

ఆంధ్రులు - చిత్రకళ - భారతీయులందరిలో ఆంధ్రులకు శిల్పాదికళలలో విశిష్టమైన స్థానమున్నది. మహోన్నతమైన కళాసంప్రదాయములకు ఆంధ్రదేశము నిలయము. భారతదేశమున కంతకును వన్నెతెచ్చిన అజంతా, ఎల్లోరా, అమరావతి, నాగార్జునకొండ, లేపాక్షి మొదలైన కళాక్షేత్రములు ఆంధ్రుల పురా సముపార్జితమైన పంట మాగాణములు.

ప్రాచీనయుగము: మొదటి ఆంధ్రరాజులైన శాతవాహనులకాలములో ఇప్పటికి 2100 సంవత్సరముల నాడు అర్హ్నకాచార్యు లనే బౌద్ధసన్యాసి అజంతా సంఘారామమును స్థాపించెను. వెనుకటి నిజామురాష్ట్రములోని (ఇప్పటి బొంబాయి రాష్ట్రములోని) ఔరంగాబాదు జిల్లాకు ఉత్తర సరిహద్దున అజంతా కొండలలో ఈ సంఘారామము ఉన్నది. అది ఒక మనోహర దృశ్యము. ఒక సన్నని కొండలోయలో వ్యాఘ్రనదీజలపాతము పడుచుండును. అర్ధచంద్రాకారముగా ఉవ్వెత్తున కోసిన కొండబండలో గుహాలు తొలువబడి చైత్యములు, విహారములు నిర్మింపబడినవి. ఇవి ప్రారంభింపబడినది మొదలు 900 సంవత్సరములవరకు మొత్తము 24 గుహాలవరకు తొలువబడినవి. అవి శాతవాహనులు మొదలు చాళుక్యుల వరకు ఆయారాజుల పాలనలలో ఆంధ్రచిత్రకళాలక్ష్మికి కొలువుకూటములై విలసిల్లినవి. ఇప్పుడు చిత్రలేఖనము 1, 2, 16, 17 విహారాలలోను, 9, 10 చైత్యాలలోను ఉన్నది. ఈ గుహాలలోని చిత్రములు తిలకించినప్పుడు చూపరులు ముగ్ధులగుట నిక్కము. చిత్రకారులకు అజంతా క్షేత్రము కాశివంటిది!

అజంతా, ఆంధ్రచిత్రకళకు ప్రారంభమనుకొనినను అది చిత్రకళారచనలో ప్రథమ ప్రయత్నము ఎంత మాత్రము కాదు. అజంతా చిత్రములలో చిత్రకళ పరాకాష్ఠ నందుకొన్నది.

ఈ చిత్రములలో బలియమైన నిర్మాణ కౌశలము అంతట ప్రదర్శితమై ఉన్నది. ప్రాదేశిక నిర్మితిలో, రంగుల కూర్పులో రేఖల బిగువులో అజంతా చిత్రములు అద్వితీయములు.

అజంతా చిత్రములలో ఇంకొక విశేషమున్నది. ఆ చిత్రకారులు సమస్త జీవజాలము యొక్క సర్వచ్ఛాయలు

ఆ గుహోకుడ్యాలన్నైన అపురూపమైన కళావంపత్తితో, రసమూర్తితో చిత్రించివేసిరి తరువాత వచ్చిన మహాయాన బౌద్ధములో అజంతా చిత్రకారుని రెక్కలు నిజముగా విడివడి అనంతనభవిహారముచేసినవి అంతవరకు హీనయానములో 4 శతాబ్దులవరకు తూష్ణీం భావమును వహించియున్న చిత్రకారుడు ఒక్కసారి తనచుట్టునున్న సుందర ప్రపంచము నంతను అవలోకించెను రమణీయ పరిసరస్థ ప్రకృతినంతయు తన కళాలోకములో దివ్య కాంతుల మిలమిలలాడించివాడు వ్యవసాయ దృశ్యములు, మహానగరములు, పల్లెలు - తోటలు, కమలాకరములు - వీటిని ఒక మహాకావ్యముగా సృష్టించివేసినాడు శేళ్ళు, గుఱ్ఱాలు, ఏనుగులు, హంసలు, కోతులు, పక్షులు, మున్నగున వన్నియు జీవకళలూరుచు చిత్రకారుని ప్రతిభచే దృశ్యములయ్యెను పూలకారుగా విరిసిన ఇట్టి చిత్రసముస్నేషమును తిలకించిరేయే సర్ విలియమ్ రోథెన్‌స్టైన్ ప్రాపంచిక సౌందర్యములోనుండియే అతిలోకమైన అధ్యాత్మిక సత్యసౌందర్యమును చూపింపగలిగెడు భారతీయ చిత్రకారులశక్తి అజంతా గుహాలలో సందర్శింపగలిగితి నని అన్నారు

స్త్రీపురుష శరీరావయవాలలో మిలమిలలాడే కారుణ్యము, వన్యమృగాలలో తూగాడే ఏపు, బలుపు, పూవులలో పక్షులలో వెల్లివిరిసిన పావిత్ర్యము, లావణ్యము అజంతా చిత్రకారులు అతిలోకముగా చిత్రించివారు రంగుల రాళ్ళతో తయారుచేసికొన్న కొలదిపాటి రంగులతో, తాము కట్టుకొనిన తూలికలతో అంత లోకాద్భుతమైన చిత్రసంచయము సంతరించగలిగిరా రన్నచో ఆ చిత్రకారులు మహాసమర్థు లని చెప్పవలెను బుద్ధుని జీవితము, జాతక కథలేకాక సమస్త చరాచర ప్రకృతిని ప్రతిబింబించు అలంకార, భావ, కథాచిత్రప్రపంచము, లోకోత్తరముగా, అజంతాగుహాలలో విన్యసించబడి ఉన్నది

చిత్రలేఖనము పల్లవులకాలములో నరసింహవర్మ కట్టించిన గుళ్ళనిండ ఉండుచుండెను అయితే అదంతయు కాలగర్భమున మునిగిపోయినది కాని పల్లవ చిత్రలేఖనము నేటికిని "సీతన్న వాసలు" అను గుహాలయందు చూడగలము ఆ గుహాలు పుదుకోట్ట సంస్థానములో ఉన్నవి అందలి చిత్రలేఖనము అజంతాకు అనుగుణిక్ష ఈ చిత్రములు కొన్ని నూతన లాలిత్యమునుకూడ పుణికి పుచ్చుకొన్నవి

పుదుకోట్టదగ్గరనున్న సీతన్న వాసలు అను గుహాలు పల్లవరాజైన మొదటి మహేంద్రవర్మ (600-625) కాలము నాటివి గుహాలయము పైకప్పున నిలచియున్న "పద్మసరోవరము" అత్యుత్తమ చిత్రము అందు పద్మాలమధ్య చేపలు, హంసలు, మహిషములు, ఏనుగులు, ముగ్గురు పద్మపాణులైన గంధర్వులు చిత్రింపబడినారు స్తంభాలమీద అచ్చరలేమల చిత్రాలు ఉన్నవి ఒక దేవదాసి చిత్రము, అర్ధనారీశ్వర చిత్రము గలవు

ఎల్లోరా కైలాసనాథ దేవాలయము అంతయు చిత్రలేఖనముతో నిండి ఉండినది దానికి చేసిన వెల్లక్రింద అది మరుగుపడి ఉన్నది ఈమధ్య నైజాము ప్రభుత్వము కృషి ఫలితముగా వెల్లక్రింద అణగిఉన్న ఈ చిత్రములు బయటపడ్డవి కాలక్రమముగా వచ్చిన లావణ్యము ఈ రచనలలో గోచరించును.

ఎల్లోరాలో కైలాసనాథ దేవాలయము పైకప్పు మీదనే చిత్రాలున్నవి దీనిని రాష్ట్రకూటుడైన రెండవ కృష్ణుడు 757-783 సంవత్సరాలమధ్య నిర్మించినట్లు చరిత్రకారుల యభిప్రాయము ఈ కృష్ణరాజునకు కుష్ఠ రోగమువచ్చి ఎల్లోరావద్దనున్న ఒక నూతిలోని నీటిని సేవించగా వ్యాధి నయమయిన దట ఆ సందర్భముగా శివభక్తుడైన ఆరాజు కైలాస దేవాలయమును నిర్మించుటకు పూనుకొన్నాడట!

ఈ నిర్మాణమునకు అజంతా, మహాబలిపుర శిల్పుల సంతు్యలైన ఆంధ్ర శిల్పులను రాబించి కైలాస పర్వత సౌందర్యానికి ఏమాత్రము దీటుపోని ఒక శిల్ప కైలాసమును కృష్ణరాజు నిర్మింపించెనట ఎల్లోరా ఆంధ్రశిల్పులు అజంతా శిల్పులకు చిత్రలేఖన ప్రావీణ్యమున ఎంతమాత్రము తీసిపోవువారు కారు అని కీ శే అడవి బాపిరాజు గారు వచించిరి

మధ్య యుగము బౌద్ధవిహారములు, దేవాలయములలోనే కాక జనసామాన్యమునకు విజ్ఞానమును, వినోదమును సమకూర్చుటకు రాజమందిరాలలోను, నగర మధ్యమందును మేలురకముచిత్రములు సేకరించబడి ప్రదర్శించబడుచుండెడివి నాగరకులలోని పెద్దలు, సామంతులు,

ధనికులు విలువైన చిత్రములతో గృహములను అలంకరించుకొనుచుండిరి వాటిని చిత్రాగారము లనుచుండిరి రాణివాసమునందు శయనాగారములందు చిత్రము లుండెడివి స్నాన గృహములందు, సూతికా గృహము లందును, కళాఖండములను అలంకారములుగా నుంచుకొనుచుండిరి గృహములలో శృంగార, హాస్య, శాంతరస సూచకములయిన చిత్తరువు లుండెడివి నగరులలో, రాజప్రాసాదములలో, వేటలు, యుద్ధములు, రాసలీలలు, పానగోష్ఠిలకు సంబంధించిన చిత్రములు పలురకములవి ఉండెడివి ఆనాటి నాగరక జీవనము, రసికత, చిత్రకళ, క్రీడాభిరామము మొదలైన గ్రంథములలో కనిపించుచున్నవి

ప్రతాపరుద్రుని ఆస్థాన నర్తకియైన మాచల్దేవి చిత్రశాలలో శివుని దారుకావన విహారము, వాణీ చతుర్ముఖులు, గోపికాకృష్ణులు, అహల్యాపురందరులు, తారాచంద్రులు, దాశకన్యాపరాశరులు, మేనకావిశ్వామిత్రులు మొదలైన చిత్రము లుండెను

ఉ "తియ్యని వింటివాడు రతి
దేవి చనుంగవ నొత్తిగిల్ల డొ
ల్లియ్యను వంక చక్కఁబడ
నొత్తెడుఁ జూచితె పుష్పబాణముల్
మయ్యెర వ్రాసెఁ జిత్తరువు
మాఁగిరి మాఁగిరి, చిత్రకారుడా!
దయ్యముగాక, నీవి పన
దానము పెట్టిత! నీవికేఁ దగున్."

అని రతీమన్మథులను రచించిన చిత్రకారుని మంచనశర్మ అనువాడు ప్రశంసించినట్లు క్రీడాభిరామములో వర్ణితమైనది తత్కర్తయగు శ్రీనాథుడు 15వ శతాబ్దివాడైనను, క్రీడాభిరామమునకు మాతృకయైన ప్రేమాభిరామము వ్రాసిన సంస్కృత కవి, ఓరుగల్లు ప్రాభవమును కన్నులార చూచియున్నవాడుగనుక, క్రీడాభిరామములో అభివర్ణితమైన విషయములు యథార్థములుగ తీసికొని గ్రహింపవచ్చును

ఆనాడు నాట్యశాలలందు మనోహరమైన చిత్తరువులు అమర్పబడి ఉండెడివి రాయల రాజధాని యగు విజయనగరమున నాట్యశాలలను వర్ణించుచు అబ్దుల్ రజాక్ ఈ విషయములు పేర్కొని యున్నాడు రాజకుమారులయు, రాజకుమారికలయు తస్వీరులు చిత్రకారులు చిత్రించుచుండిరి. వీటివల్ల వివాహములు కూర్చుట జరుగుచుండెను

పింగళి సూరన రచించిన ప్రభావతీ ప్రద్యుమ్నములో కథకు జీవమైన ఒక చక్కని సన్నివేశము కలదు రాక్షసరాజైన వజ్రనాభుని కుమార్తె కలలో, పార్వతీప్రత్యక్షమై సంకల్పమాత్ర కతన సన్నిధాపితంబగు చిత్రఫలకంబునందు నొక్క పురుషు ప్రాయంపువాని వ్రాసి, "ఇతండ నీ వల్లభుండు", అని చెప్పి యా చిత్రఫలక మిచ్చి అంతర్ధాన మందెను, అంత నా ప్రభావతి చెలికత్తియతో నా వృత్తాంతము చెప్పి చిత్రఫలకము చూపుచు అప్పలక పావట కొదలించి—

"కలకల నవ్వినట్లు, తెలికన్నుల నిక్కముచూచినట్లు తో
బలుకఁ గడంగినట్లు, కడు భావగభీరత లచ్చినట్లు, పెం
పొలయఁ దనర్చు జీవకళ యుట్టిపడన్ శివ వ్రాసినట్టి యా
చెలువుని కాభిముఖ్యము ఘటింపఁ దలంచెను దాను
బోటియున్"

పోతన భాగవతమున ఉషాపరిణయమున చిత్రరచనా విధానముకూడ వర్ణింపబడినది "ధళధళ మెఱుంగులు దుఱంగలిగొను పటంబు నావటంబుపేసి వజ్రంబున మేదించి, పంచవన్నియలు వేరువేరు కనక రజత పాత్రంబుల నించి, కేలం దూలిక ధరించి—" చిత్రరేఖ రచన కుపక్రమించును ఈ విధానము పశ్చిమ చాళుక్యరాజగు సోమేశ్వరుడు రచించిన అభిలషితార్థ చింతామణిలో రంగులు, కుంచెలు, వాటి ఉపయోగ పద్ధతులు వర్ణితము లయినవి గోడలమీద, పలకలమీద, పటములమీద చిత్ర రచనలు చేసెడివారని చెప్పబడినది.

వ్యక్తిగతమైన ఒకదేవతామూర్తిని ఆరాధించుట యనునది మానవ సహజమైన ప్రవృత్తి అది హిందూ మతములోనే కాక బౌద్ధ, జైనమతములలోకూడ గలదు బౌద్ధములో మౌర్య, వంగ, పూర్వాంధ్ర యుగములలో గొప్పమార్పులు వచ్చినవి హీనయానములో బుద్ధుడు మహా సంబుద్ధుడై నిర్వాణముచెందిన ఒకవ్యక్తి - అంతే! తరువాతవచ్చిన మహాయానములో బుద్ధుడు ఒక ధర్మానికి ఆదర్శమూర్తియై అవతరించి మానవులకు ఎంతగా

ఆరాధనీయుడై నాడో తరువాత చిత్రాలలో అజంతాలో చూడవచ్చును

బుద్ధుని పూర్వజన్మములకు సంబంధించిన ధ్యాని బుద్ధులును, వారి సంతతికి చెందిన బోధిసత్వులును, తారాదేవి మొదలైన స్త్రీ దేవతలును ఉపాస్యమూర్తులైనారు. వీరుగాక హిందువుల బ్రహ్మ, ఇంద్రుడు - యక్షులు, నాగులు, బౌద్ధములో చేర్చబడినారు వీరందరు విశిష్టమైన రూపాలతో ఉపాసించబడుచు వచ్చినారు.

బౌద్ధము తరువాత శైవము, వైష్ణవము ప్రాముఖ్యము వహించినవి. శైవ, వైష్ణవ సామరస్యముకోసము సృష్టించబడిన హరిహరదేవుడుకూడ చిత్రాలలో స్తుతించబడినాడు

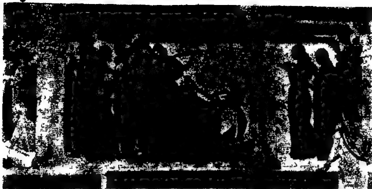
అనంతపురం జిల్లాలో, హిందూపూరుకు 7 మైళ్ళ దూరములో లేపాక్షి అను గ్రామమున ఒక పెద్ద వీరభద్రాలయము ఉన్నది ఆ గుడి పైకప్పుమీద, గోడలమీద చక్కని చిత్రములు ఉన్నవి అవి విజయనగర చిత్రకళకు చక్కని తార్కాణములు శైవ, వైష్ణవ గాథలు చక్కని దేశీయమయిన ఫక్కీలో చిత్రితమై ఉన్నవి విజయనగర రాజుల వైభవము ఈ చిత్రములలో చూడగలము పూవులు, లతలు అల్లిన రకరకములగు చీరలు, ఆభరణములు, కేశబంధములు రాయలనాటి తెలుగువారి నాగరకత యావత్తు కన్నులకు కట్టినట్లు ఈ చిత్రములలో చూడగలము

లేపాక్షిలో హరిహరమూర్తి చిత్రము ప్రసిద్ధము అందు గల కిరాతార్జునీయము సందర్భ కొన్ని ఘట్టములను అద్భుతముగా చిత్రించినారు వాటిలో కిరాతవేషములో పరమశివుడు ఎరుకలతో వేటకువచ్చు చిత్రము చాల చక్కనిది బోయజాతికి చెందిన స్త్రీ పురుష చిత్రములు, లేళ్ళు, అడవి పందులు— అవి ప్రాణభీతితో పరుగిడుచున్న ఆటవిక పరిసరములు చక్కగ చిత్రించినారు తన బిడ్డ రాకుమారుని రథచక్రములక్రింద నలిగిపోగా రాజుగారితో మొరపెట్టుకొన బోవుచున్న గోమాత చిత్రము కరుణరసాత్మకమయినది గోమాత రాజప్రాసాదము తలవాకిట గంట మ్రోగించుట మొదలు శివుడు ప్రత్యక్షమై వరము లొసగుటవరకు గల గాథను ఎంతో చక్కగా చిత్రించినారు

శివపార్వతుల ప్రణయ చిత్రము మరియొక గొప్ప చిత్రము శివుని ప్రక్కన పార్వతి శ్వేతవసన ధారిణియై వర్ణాభరణ భూషితయై శయ్యపై కూర్చున్నది చందనమును, తాంబూలమును పార్వతీ పరమేశ్వరులకు పరిచారికలు అందించుచుండుట వింజామరలు వీచుచు ఇద్దరు పరిచారికలున్నారు వారి వస్త్రధారణము, అలంకరణము ఆకర్షకములుగా ఉన్నవి వారి కొప్పులు, చీరలు, ఆభరణములు, చక్కని రేఖలలో, రంగులలో విన్యసించబడినవి ఇవిగాక మునివాటికలో శివుని భిక్షాటన చిత్రము కాలభైరవస్వామి చిత్రము, దేవర్షి భక్తగణ పరివృతుడయిన హరిహరనాథుని చిత్రము అత్యంత మనోహరములు దేవాలయ నిర్మాతలగు విరుపణ్ణ సోదరుల రూపచిత్రములు ఆనాటి రూపరచనకు చక్కని ఉదాహరణములు మాచెర్లవద్ద దర్గాశముమీద నున్న దశరథుని పుత్రకామేష్టి యాగము మొదలగు దానికి సంబంధించిన చిత్రములు కలవు లేళ్ళు, నెమళ్ళు మొదలయిన అలంకార చిత్రములు గలవు ఇప్పటి గాలికి వానకు రూపరిపోవుచున్న ఈ చిత్రములలోని రంగులు పోయియున్నను చిత్రకారుడు వివిధ స్థాయులలో లోపల రచించిన రేఖలమూలమున అతని ప్రజ్ఞ ద్యోతక మగుచున్నది ఆ చెరగిపోవుచున్న రేఖలతో మాచెర్లలో నున్న వీరభద్రాలయము పైకప్పునకూడ ఆనాటి చిత్రములుకలవు

అర్వాచీన యుగము మొగలు సంప్రదాయము దక్షిణాపథమునకు వచ్చిన క్రొత్తదినాలలో కొండపల్లి తంజావూరు, మధురలలోని ఆంధ్ర చిత్రకారులు ఆ పద్ధతిలో జాతీయ రచనా విధానమును కలిపి ఒక క్రొత్త సంప్రదాయమును సృష్టించిరి ఆ రకము చిత్రములు మద్రాసు మ్యూజియములోను, అందరు ఆంధ్రజాతీయ కళాశాలలోను కలవు నెలలను, తిథులను, ఋతువులను ధ్యానశ్లోకముల కాధారముగా గైకొని రచింపబడిన వాటి అధిదేవతల మూర్తులను ప్రతిపాదించు తంజావూరు చిత్రములు సుప్రసిద్ధములు నాయకరాజుల కాలములో మధుర దేవాలయములో వేసిన చిత్రాలు ఈ నాటికిని కలవు.

జనపదాలలో, పట్టణాలలో, రామాలయాలలో, రచ్చసావిళ్లలో స్థానికముగా కులవృత్తిగా చిత్రరచన చేసెడి

నందిపూజ - చామెర్ల రామారావు

చిత్రకారిణి : వినుకొండ వరదేవి

దొంగనవ్వాముడు - వి మధుసూదనరావు

యాత్రికుడు-అవంతి కొనకిరాం

గణేశ్వరాలంకరణ-వి. విజయలక్ష్మి

గౌరీ హిమవంత-మొక్కపాటి కృష్ణమూర్తి

ముచ్చెలు, తిరిగల్లు స్తంభాని చిత్రాలు భారత భాగవత రామాయణాలలోని గాథలు చిత్రించుచునుందురు. నేటికీ చేర్యాలలోను, (జనగామ తాలూకా) వేములవాడలోను నాశివడగలవాండ్ల పటాలు. కాటమరాజు కథకు సంబంధించిన బొమ్మలు, పెద్దమ్మలవాండ్ల బొమ్మలుచేసి వాటిపై రంగువేయు సంప్రదాయ చిత్రకారులు గలరు. నేటికిని తోలుబొమ్మలను చిత్రించువారు గలరు.

బందరు కలంకారీలు, కొండపల్లి నగిషీలు, దేవాలయపు శిరంమీద చిత్రించిన శైవ, వైష్ణవ గాథలు హృద్యములుగా ఉండును. పేకముక్కలపై దశావతారముల బొమ్మలు కూడ చాల ప్రసిద్ధములు. నిర్మల (ఆదిలాబాదు జిల్లా) లో దక్కను చిత్రకళా సంప్రదాయము నేటికిని జీవించియున్నది. కాని ఆంగ్ల పరిపాలనలో ఈ కళలకు ప్రోత్సాహము, గౌరవము పోయి ఆ వృత్తులు నశించి పోయినవి.

నవ్యయుగము: మరల ఈ శతాబ్దారంభములో దేశ పరివ్యాప్తముగా వచ్చిన దేశీయోద్యమము ఫలితముగ దేశీయమైన కళలు తేరుకొన్నవి. పూర్వ సంప్రదాయములు పునరుద్ధరింపబడి చిత్రకళ కొక క్రొత్తవికాసము కలిగినది. బెంగాలులో అవనీంద్రుని కృతముగ తీసికొని రాబడిన ఈ కళాచైతన్యమును మొట్టమొదట ఆంధ్రదేశమున విరియించిన గౌరవము బందరు ఆంధ్రజాతీయ కళాశాలకు దక్కినది. శ్రీ ప్రమోదకుమార ఛటోపాధ్యాయుల అంతేవాసిత్వమున కొందరు యువచిత్రకారులు కళాదీక్షను గైకొనిరి. అడివి బాపిరాజు, కవుతా ఆనంద మోహనశాస్త్రి, రామమోహనశాస్త్రి, గుఱ్ఱం మల్లయ్య మొదలైనవారు అక్కడ తయారయినవారే. శ్రీ ముట్నూరి కృష్ణారావుగారు తమ సమీక్షావ్యాసముల ద్వారా ఉత్తమ భారతీయ కళాధర్మములు వివరించి, ఈ ఉద్యమమునకు మూలపురుషులయినారు. అజంతా సంప్రదాయ జనితమైన రేఖావిన్యాసములతో, అలంకారయుతమై, భావప్రధానమైన చిత్రములు ఇచ్చట తయారయినవి. బాపిరాజుగారి రేఖా చిత్రములు, కవుతా సోదరుల పెన్సిలు, ఎచ్చింగ్ రూపచిత్రములు ప్రసిద్ధములు.

ఆ రోజులలోనే గౌతమీ తీరాన రాజమంద్రి ప్రభుత్వ కళాశాలలో ఓస్వాల్డు కూల్డ్రే దొర ప్రిన్సిపాలుగా ఉండెడివాడు. ఆయన ఆంధ్ర సంప్రదాయములన్నను, ఆంధ్ర సంస్కృతి అన్నను పరమ పవిత్రముగా ఎన్నుకొనెడు కళాతపస్వి. ఆయన తన కాలేజి విద్యార్థుల లేత హృదయాలలో జాతీయమైన ఈ భావములు నాటెను. ఆయన కవి, చిత్రకారుడు, కథా రచయిత. ఈమూడు ప్రక్రియలలో అతడు తన శిష్యులను ప్రోత్సహించినాడు.

చిత్రకారుడుగ ఆయన భుజముక్కినది. శ్రీ దామెర్ల రామారావుగారు. అతడు బొంబాయి చిత్రకళాశాలలో ప్రశంసనీయుడుగా ఉత్తీర్ణుడయి, భారతదేశము నందలి వివిధ కళాక్షేత్రములు సందర్శించుకొని, కలకత్తాలో వంగీయ చిత్రకళా ఫక్కికలు కూడ అవగాహన చేసికొని 1922 లో రాజమంద్రి చేరుకొన్నాడు. కళావిధానాలలో ఉన్న బాగోగులు చక్కగా ఆకళింపు చేసికొన్నవాడు గనుక తన వ్యక్తిత్వము, అనుభూతి, ఆంధ్రత్వము వెల్లివిరియు విధముగా ఒక క్రొత్తపంథాను అతడు ఏర్పరుచుటకు ప్రయత్నము చేసెను. 1922 లోనే "ఆంధ్ర చిత్రకళాశాల"ను స్థాపించి పలువురు యువకులను చిత్రకళా దీక్షితులను చేసెను. వారి కళాకృషి దేశములోను, ఖండాంతరములలోను ఖ్యాతి గాంచుకొనెడు రోజులలో 1925 లోనే ఆయనకు అకాలమృతి సంభవించినది. ఆయనకు అప్పుడు 27 సంవత్సరముల వయస్సు. రామారావుగారు ప్రాక్పశ్చిమ సంప్రదాయములను సమన్వయముచేసి ఒక సంప్రదాయమును సృష్టించుటకు ప్రయత్నముచేసి ఆ మూడు సంవత్సరముల స్వల్ప వ్యవధిలో చాలవరకు కృతకృత్యులయిరి.

నిత్యజీవితము, చరిత్రలు, పురాణములు - వీటినుంచి రామారావుగారు విషయము తీసికొని నీటిరంగులతోను, నూనెరంగులతోను విస్తృతముగా చిత్రరచన చేసినారు. ఒక గురువు తీర్చిన బాటలోగాని, అనుశ్రుతమైన ఒక సంప్రదాయములోగాని గొప్ప చిత్రములు చిత్రించుట అంత విశేషముగాదు. తానుగా ఒక పద్ధతిని సృష్టించుకొని పలువురకు ఆదర్శప్రాయమైన ఆ సంప్రదాయమునకు మొనగా నిలువగలుగుట ప్రతిభా విశేషము. రామారావుగారు విశిష్టమైన ఒక ఆంధ్ర చిత్రకళా సంప్రదాయమునకు మూలపురుషుడు. రామారావుగారి శిష్యులలో వరదా వెంకటరత్నము, చేమకూర సత్య

కౌసల్య - చింతా లక్ష్మీనరసింహమూర్తి

గురుత్వము -
సయ్యద్ బిన్ మహమ్మద్

మురళీగానము - దామెర్ల సత్యవాణి

ఏకాకిని - కొండపల్లి శేషగిరిరావు

జలవాహనము - కె. రాజయ్య

గాజులవత్తు - కె. శ్రీనివాసులు

గొడుగులు - ఎ. పైడిరాజు

సాథాయేలు, భగీరథి, దిగుమర్తి బుచ్చికృష్ణమ్మ, నిత్యవాణి మొదలైనవారు ఆతని సంప్రదాయము కొనసాగించినారు. వరదా వెంకటరత్నంగారు రామరాయ చిత్రకళాశాల అనుదానిని స్థాపించి నడుపుచున్నారు భగీరథిగారు నీటిరంగులతో చిన్నచిన్న ప్రకృతి చిత్రములు రచించుటలో సిద్ధహస్తులయిరి

వీరి సమకాలికులుగా భీమవరములో అంకాల వేంకట సుబ్బారావుగారు, సెమగొండలో సి యస్ వెంకట్రావు గారు, వి ఆర్ చిత్రాగారు పేర్కొనతగినవారు. వి ఆర్ చిత్రాగారు కుటీర పరిశ్రమలలో ప్రత్యేకముగా కృషిచేసిరి వీరును, కేతోమూర్తుల కేశవరావుగారును, శాంతినికేతనములో చిత్రకళాభ్యాసము చేసిరి కేశవరావు గారి దారుచిత్రములు (woodcuts) సుప్రసిద్ధములు

ఇంతలో మద్రాసు చిత్రకళాశాలలో శ్రీ దేవీ ప్రసాద రాయ చౌదరిగారు ప్రిన్సిపాలుగా వచ్చిరి రాయచౌదరి గారు ప్రాక్పశ్చిమ కళా సంప్రదాయములకు ప్రతినిధి ఆయన తన శిష్యులకు ఆత్మ వ్యక్తీకరణములో చక్కని కళాభినివేశమును కలిగించి స్వేచ్ఛనిచ్చిరి అక్కడ తయారయినవారి చిత్రములలో జాతీయమైన తూగు, గాఢమైన కళా సంపత్తి, వస్తు వైవిధ్యము, స్వేచ్ఛ ప్రబలముగా నున్నవి ఆయనయొద్ద సయ్యాదు అహమ్మదు, సంఘం లక్ష్మీబాయి, మాధవపెద్ది గోఖలే, నారాయణరావు, మొక్కపాటి కృష్ణమూర్తి, పిలకా నరసింహమూర్తి, శ్రీనివాసులు, ఎ హైదిరాజు, రామగోపాలు మొదలైన వారు చిత్రవిద్య నభ్యసించిరి

శ్రీనివాసుల చిత్రములు జానపదరీతిలో ఒక సౌలభ్యమును గడించినవి పిలకా నరసింహమూర్తి చిత్రములలో జానపదచ్ఛాయలున్నను అవి శాస్త్రాధికముల వైపునకే మొగ్గును మొక్కపాటి కృష్ణమూర్తి చిత్రములు శాస్త్రానికమైన పరిధిలో నిలిచి వ్యక్తిత్వచ్ఛాయలు ప్రతిబింబించుచుండును ఈయన తోబుట్టువులు సముపాటి సీతాదేవి, పిలకా విజయలక్ష్మి, కవుతా వ్వరాజ్యలక్ష్మి అనల్పమైన కృషిచేసి, చిత్రకళా లక్ష్మికి క్రొత్త ఒయ్యారములు కూర్చిరి వీరుగాక స్త్రీచిత్రకారిణులలో రత్నాల కమలాబాయి, తుంగల లక్ష్మీదేవి, యమ్ నాగేశ్వరీబాయి గణనీయులు స్వయంకృషివల్ల స్వతంత్రముగ చిత్రకళ నభ్యసించి, అచంట జానకిరామ్, కూచి నాగేశ్వర శర్మ చక్కని చిత్రములు రచించిరి.

తెలంగాణములో ఇటీవల [illegible]గుచున్న చిత్రకళా కృషి ప్రత్యేకముగా ఎన్నదగినది హైదరాబాదు పట్టణము అటు ఉత్తరాది-ఇటు దక్షిణాది నాగరకతలకు ఆటపట్టు అందువలన ఆ రెండు నాగరకతల సమన్వయము వలన ఏర్పడు చక్కని సంస్కారము అక్కడి చిత్రకారుల కృషిలో సముల్లేఖము పొందియున్నది

తెలంగాణములో కొండలు, దుర్గములు, శిథిలములైన పురాతనత్వ చిహ్నములే అడుగడుగునను కనుపించును రాళ్లుకావు, అవి రత్నము లనదగు కొండలు చేరువ తున్నకొలది వాటి హృదయ స్పందనములు గుండెలలో ముదురుకొనుచున్నకొలది గట్టు, కన్నము ఎరుగని మెట్ట పొలాలలో కొన్నసైరు బంగరు విస్తీర్ణాలు చూచినకొలది చూపులలో, తలపులలో అంతమ్ములో ఏదో వింతమార్పు వెల్లివిరిసివచ్చును ఆ పరిసరాలలో నిత్యము వసించెడు కళాభిరుచికి ఆ దృశ్యములు ఎంత ఉత్తేజము నిచ్చి, చిత్రనిర్మాణమునకు ఉన్ముఖుని చేయునో ఊహించలేము అక్కడ ప్రముఖ చిత్రకారుడైన కొండపల్లి శేషగిరిరావు గారి 'రాయగిరి కొండలు' అను చిత్రము చూచినచో ఆ ప్రదేశాలలో తిరుగుచున్నట్లే అనిపించును శేషగిరిరావు గారు హైదరాబాదు చిత్రకళాశాలలో చిత్రవిద్య నేర్చుకొని, ఒక సంవత్సరము శాంతినికేతనములో కూడ ఉండి వచ్చిరి వారి చిత్రములలో ఆ ఛాయలు కనిపించును తరువాత చినా పద్ధతిలో ఆయన చాల చిత్రములు రచించిరి కొండకొమ్మున కూర్చున్న 'కోతులు', వారి 'కాకులు' అందుకు చక్కని ఉదాహరణములు వీరితో పాటు ఆ కళాశాలలో తయారయినవారు వి మధుసూదనరావు, కె రాజయ్య, సయ్యద్ బిన్ మహమ్మదు ముఖ్యులు రాజయ్యగారి చిత్రములలో-జానపద శైలిలో-"గృహిణి" మొదలైనవి చక్కని ఉదాహరణములు మధుసూదనరావు గారి 'పోరు' పల్లెజీవనమునకు చెందిన చక్కని చిత్రము. సయ్యద్ బిన్ మహమ్మదుగారు రూపచిత్రణలో సిద్ధహస్తులు

వీరుగాక కొంతకాలము చిత్రకళాశాలలో విద్యాభ్యాసము చేసివచ్చిన పి తిరుమలరెడ్డి, డీవరయాళ్ నాయుడు

మొదలయినవారు చాల గట్టివారు తిరుమలరెడ్డి ఆ కళాశాలలో ఫ్రాన్సెను జెరార్డు (Gerard) ప్రిన్సిపాలుగా ఉన్నప్పుడు వారిచేంత కళాభ్యాసము చేసిరి ఆయన ప్రచురించిన 'చిత్రవృంతకము' (Album) చూచినప్పుడు ఆ కళాశాలలో ఇయ్యబడిన ఉత్తమ శిక్షణము బోధపడుచున్నది గురుశిష్యులకు ఎట్టి సంబంధము ఉండెడిదో జెరార్డుగారు వ్రాసిన లేఖలయందులో తెలియుచున్నది రెడ్డి, పాశ్చాత్య ఇంప్రషనిస్టుల వర్ణవిన్యాసమును అలవర్చుకొన్నాడు బొంబాయిలో ఇప్పుడు ప్రసిద్ధులైన హెబ్బర్, అరా మొదలయిన చిత్రకారుల కృషిఫలాలు వీరి చిత్రాలలో కలవు. వీరి స్టిల్ లైఫ్ చిత్రములు చాల హృదయంగమముగా ఉన్నవి దీనదయాళ్ సుమారు 70 సంవత్సరాల వయస్కుడు అయినను యువకునివలె నేటికిని చిత్రకల్పన చేయుచునే ఉండును. ఆయన దారుమూర్తులను సృజించుటలో అందెవేసిన చేయి

అనుశ్రుతమయిన దక్కను కలమునకు చెందిన చిత్రకార కుటుంబమువారు వెంకటరామయ్య, నాణయ్య అనువారు వీరు నిజామలీఖాన్ దర్బారులో ప్రఖ్యాతి గాంచిన వెంకటాచలం అను చిత్రకారుని వంశమునకు చెందినవారు వారి చిత్రములు అచ్చముగా పూర్వపు చిత్రములను పోలి ఉండును సాలార్‌జంగు మ్యూజియములోను, విదేశీయుల సంకలనములలోను ఆ చిత్రములు గలవు

ప్రస్తుతము ఢిల్లీలో ఉన్న కుమారిలస్వామి తెలంగాణమునకు చెందిన చిత్రకారుడే దేశము స్వతంత్రమై చిత్రకళ ఒక క్రొత్తరీతిని వెలయించుచున్న యీ సమయములో హైదరాబాదు నగరము ఆంధ్రదేశమునకేగాక దక్షిణాపథమున కంతటికిని కళాకేంద్రము కాగల అవకాశము లెన్నో కలవు

మొ. కృ.

ఆంధ్రులు - నృత్యకళ (చరిత్ర) :- నృత్యకళ ప్రారంభదశలో రెండు విధములుగా నుండెను

1 ఆరాధన నృత్యములు - ఇవి ఆలయములలో జరుగును

2. వినోద నృత్యములు - ఇవి ఆలయముల వెలుపల జరుగును

రెండవదశలో నృత్యకళ నాల్గు విధములయ్యెను

1 ఆరాధన నృత్యకళ - ఇందు దేవదాసీల నృత్యములు, గరగల నృత్యము, సేవ, కొలువు, వీర నాట్యము - మొదలయినవి చేరియుండును

2 ప్రచార నృత్యకళ - ఇందు కూచిపూడి భాగవతులు, గొల్లభాగవతులు, జక్కులభాగవతులు, బహురూపులు, యానాది భాగవతులు, మాలదాసరులు మున్నగువారి నృత్యరీతులు, కలాపనాట్యమేళములు, తోలుబొమ్మలు, బొమ్మలాట, పగటివేషములు చేరును

3 కచ్చేరి నాట్యము - ఇందు భోగము మేళము, మేజువాణి, భరతనాట్యము చేరును

4 జానపద నృత్యకళ - ఇందు గొబ్బి, కోలాటము, తప్పెటగుండు, చిరుతల భజన, బుట్టబొమ్మలు, మాయగుఱ్ఱములు, కోలాట, బతకమ్మలాట మొదలైనవి చేరును

ప్రాచీనాంధ్రదేశములో నృత్యకళ రెండు విధములుగా ప్రచారములో నుండినది

1 ఆలయములలో దేవదాసీలచే చేయబడిన ఆరాధన నృత్యములు

2. ఆలయ ఆవరణముదాటి, ఆరాధనకై వచ్చిన యాత్రికులను రంజింపజేసి, ద్రవ్యార్జనకై చేయబడెడు 'కురవంజి' ఆటవిక నృత్యములు

దేవదాసీలు - వీరు విష్ణుదాసీలు, శివదాసీలని రెండు విధములుగా నుండెడివారు అట్లే వారి నృత్యకళ - విష్ణుదాసీలకళ 'లాస్య' (అభినయ) ప్రాధాన్యమై, శివదాసీల కళ తాండవ (నృత్య) ప్రాధాన్యమై యుండినది

నృత్యకళను దైవారాధనములో ఒక భాగముగా మన పూర్వులు పరిగణించిరి ప్రభాత సమయమున స్వామికి మేల్కొలుపు మొదలుకొని రాత్రి పవళింపు సేవవరకు జరిగెడు వివిధ పూజలందు, ఉపచారములందు, ఆయాసమయములకు తగినట్లు దాసీలు నృత్యగీతాలతో భగవంతు నారాధించెడువారు పుష్పాంజలి, మేళప్రాప్తి, చేరిక, కౌస్తుభము, నవసంధి, సమపాద, భుజంగ, కుట్టిల మొదలైనవి వారిచే ప్రదర్శింపబడు ప్రత్యేక నృత్యములు ఈ నృత్యములన్నియును భరతశాస్త్రము ననుసరించి, శాస్త్రీయపద్ధతిలో పెంపొందించ బడినవి ఇందు 'లోకధర్మి' కి తావులేదు వివిధ ఆలయములలో ఆ

దేవళములోని మూర్తి ననుసరించి, స్వామికి ప్రీతిని కలిగించునట్టి కరణాంగహారములతో కూర్పబడిన నృత్యములు మాత్రమే ప్రదర్శింపబడెడివి అంతియేగాక ప్రాతఃకాలమున కొన్ని నృత్యరీతులు, ప్రదోషకాలమున కొన్ని నృత్యరీతు లుండెడివి అట్టివే శివాలయములలో ప్రదర్శించెడు సంధ్యానృత్యము - భుజంగత్రాస లయనృత్యము లన్నియు, నృత్తప్రాధాన్యమైనట్టివి ఇందు రేచకములు, కరణములు, అంగహారములు, మండలములు, శాస్త్రీయ క్రమము ననుసరించి ప్రదర్శించుటయేగాక, ఈ నృత్యములలో నుపయోగించిన తాళములుగూడ - గణపతి, ఇంద్ర, విష్ణు, రుద్ర మొదలయిన అపూర్వ తాళములు, నృత్తము ఆయా తాళముల క్రియల ననుసరించి కూర్చెడివారు

ఆలయము వెలుపల వినోదార్థము ప్రదర్శింపబడిన నృత్యరీతులే కురవంజి, యక్షగానములు ఈ నృత్యములకు శాస్త్రముతో సంబంధము లేదు 'నాట్యధర్మి' కన్న 'లోకధర్మి' యే యిందు విశేషముగా ప్రాముఖ్యము వహించును ఇది దేశీయ విద్య ఆలయ నృత్యములను 'మార్గ' నృత్యరీతులుగా, కురవంజి నృత్యములను 'దేశి' నృత్యరీతులుగా పేర్కొనవచ్చును లయప్రాధాన్యమైన అంగచలనము ఈ నృత్యములలోని విశేషము ఒక పురాణ గాథ ననుసరించి వీరు నృత్యమునల్లినను, కథను పాడుచు మధ్యమధ్యన ఉత్సాహముగా నందుకుకొనుచు, ఆ గీతము యొక్క లయకు తగినట్లు అడుగులు వేయుదురు. హస్త విన్యాసము (ముద్రాభినయము) వీరికి తెలియదు ఈ నృత్యరీతిలో తాళముకంటెను, లయ కెక్కువ ప్రాధాన్యము ఉండెడిది కురవంజి - అనగా 'కురవలు' మొదలైన ఆటవికుల 'అంజి' నృత్తవిశేషము దీనినే 'చిందు' అనిగూడా పిలుచుట కద్దు అట్లే యక్షగానము-యక్షుల (జక్కుల) గానపద్ధతియై యున్నది

కురవంజి, యక్షగానములందు ఆదిలో ఒక్కరే నృత్యమాడుచు కథచెప్పెడువారు (నేటికాలపు హరికథల వలె) అటుపై సింగి, సింగడు అను పాత్రలు సృష్టింపబడినవి వీరిద్దరును కథలోని వివిధపాత్రలుగా మారి నృత్యమాడెడువారు. తరువాత కొంతకాలమునకు కథను నడుపుటకుగాను కోణంగి (జోడిగాడు) అనుపాత్ర ప్రవేశపెట్టబడినది, ఈ మూడుపాత్రలే కథనంతయు నడపెడువారు నృత్యమందు వీరు పాడెడు సంగీతరచనలు - త్రిపుటలు, అర్ధచంద్రికలు, జంపెలు, ధవళములు, శోభనములు, ద్విపదలు, కందము మొదలైనవి, లయ ప్రాధాన్యము కలవై, నృత్తమునకు మాత్రము అనువైనట్టి రచనలు. గరుడాచల యక్షగానము (చెంచులక్ష్మినాటకము) శ్రీగిరికురవంజి, సుగ్రీవ విజయము ఈ తరగతికి చెందిన ప్రాచీన యక్షగానములు

నృత్యమందు పూర్వకథ ననుసరించి అనేక పాత్రములను ప్రవేశపెట్టి, ఆ పాత్రములచే మాట్లాడించు విధానము తరువాతవచ్చిన వీథినాటకములందు గాననగును

కాలక్రమేణ దాసీల నృత్యము ఆలయమునుదాటి ఆలయ ప్రాంగణము ప్రవేశించినది ఉత్సవమూర్తిని ఊరేగించి కళ్యాణమంటపముపై అధిష్ఠింపజేసి, ఆ స్వామి కెదురుగా నృత్యము సలుపబడెడిది ఆ నృత్యము అభినయ ప్రాధాన్యమై, ఆరాధన ప్రాధాన్యముతగ్గి అచ్చట చేరిన ప్రేక్షకుల వినోదమునకు చేయబడెడు ప్రదర్శనముగా తయారైనది ఆలయములో మాత్రము, మూలవిరాట్టున కెదురుగా దాసీలు శాస్త్రీయ నృత్యములనే ప్రదర్శించెడువారు పిమ్మట కొంతకాలమునకు దాసీల నృత్యకళ, గణికలద్వారా, రాజాంతఃపురము ప్రవేశించినది దర్బారు విద్య శాస్త్రీయ కళయైనను, ఆధ్యాత్మికభావముల కంతగా విలువ నివ్వక, రాజసభలలోని పండిత, రసిక జనులకు విజ్ఞానముతోగూడిన వినోదము నిచ్చెడిది పామర జన రంజకముగానుండి, ప్రకృతిపై ఆధారపడుచుండిన 'దేశికళ' యగు కురవంజి, యక్షగానములకు గూడ శాస్త్రము నెరిగిన పండితుల ఆదరము లభించినది రాజసభలలో ఈ విద్యకు ఆదరము లభించినంతనే భరతవిద్య యందు పాండిత్యముగల ఆచార్యులు యక్షగానములను రచింప మొదలిడిరి ఈ యక్షగానములను రాజమందిరములలోను, పల్లెపట్టణములందును భరతమును, అభినయమును తెలిసిన వేశ్యలు ప్రదర్శించెడువారు కాని ప్రభువుల రంజింపచేయుటయే వీరి ప్రథమ కర్తవ్యమగుటచే, వీరియొక్క కళయందు శాస్త్రభాగము నానాటికి క్షీణింపజొచ్చినది ఆ విద్యతోపాటు, వేశ్యల జీవిత విధానము గూడ ఈ కళకు కళంకము తెచ్చినది

అట్టి శోచనీయపరిస్థితిలో మన నృత్యకళ పూర్తిగ నశించిపోకుండ కాపాడుటకు, 'నాట్యమేళములు' మన దేశములో ఉద్భవించినవి శాస్త్రము నెరిగిన బ్రాహ్మణ పండితులు, ఈ మేళములను సృష్టించిరి వీనియందు స్త్రీలకు స్థానములేదు సరిగదా, స్త్రీలు నృత్యమాడుట యీ మేళములవారు పూర్తిగా బహిష్కరించిరి వీరి నాటకములందు స్త్రీ పాత్రమును గూడ పురుషులే ధరించెదరు. వీరు ఇట్టులుగా తయారయి, దేశములోని మారుమూల పల్లెలుగూడ సంచారముచేసి, ప్రదర్శనము లిచ్చి, నృత్యగీతములద్వారా మన పురాణేతిహాసముల లోని రసవంతమైన ఘట్టములను అభినయించి, నాట్య మాడి సామాన్య ప్రజానీకములో మతప్రచారము చేసెడు వారు కనుక వీరికి ప్రచారకర్తలని పేరువచ్చినది ఆదిలో వీరు శివసంబంధమైన కథలనే నృత్యమాడు చుండిరి కృష్ణభక్తి దేశములో ప్రబలిన తరువాత కృష్ణపరమైన భాగవత కథల నాడుట మొదలిడిరి నాటి నుండి వీరిని భాగవతులనియు, వీరు ప్రదర్శించు నాట్యమేళ ములను భాగవతము లనియు పిలుచుట ఆచారమైనది ఈ కాలమునుండియే దాసీల నృత్యకళను నట్టువ మేళము లనియు, నాట్య మేళములవారిని భాగవతులనియు, పిలుచుట ప్రారంభమయినది ఈ భాగవతులలో కూచి పూడివారు ముఖ్యులు వీరు బ్రాహ్మణులు సంగీతము భరతము, మంత్రశాస్త్రముల నెరిగిన వేదాధ్యయన పరులు కూచిపూడి భాగవతులకు భరతవిద్య నేర్పినవారు యోగి సిద్ధేంద్రులవారు వీరు 'పారిజాతాపహరణము' అను నాటకమును రచించి కూచిపూడివారికి నేర్పిరి నాటి కూచిపూడివారు, వారి తరువాత తరములవారు కూడ నృత్యము నారాధించుటకుగాను, గోల్కొండ నేలిన తానీషా యొద్దనుండి కూచిపూడి అగ్రహారమును దాన ముగా బడసిరి అంతియేగాక కూచిపూడిలో పుట్టిన ప్రతి బ్రాహ్మణబాలుడు యుక్తవయస్సువచ్చినంతనే, నృత్యవిద్య నభ్యసించి, తన జీవితములో నొక్కసారైనను గజ్జెకట్టి, ఆలయములో స్వామి యెదుటగా, భామకలాప మాడవలె నని శాసించిరి ఆ సంప్రదాయమును నేటికిని కూచిపూడి వా రనుసరించుచున్నారు. కలాపములతో ప్రారంభమైన వీరి విద్య కాలక్రమేణా, వీథి నాటకములలో పరాకాష్ఠ నందుకొన్నది కథననుసరించి అనేక పాత్రములు ప్రవేశ పెట్టబడి, ఆ పాత్రములచే మాట్లాడించు విధానము వీథి నాటకములందు గాననగును అట్లు ప్రవేశించు పాత్రముల సంభాషణములు 'దరువుల' రూపములోను, ద్విపద, సీసార్థము, సీసము, కందార్థము, కందము మొదలైన దేశీయ ఛందస్సులందును, చంపకమాల, ఉత్పలమాల, పంచచామరము, శార్దూలము మొదలైన వృత్తము లందును రచింపబడినవి ఈ రచనలద్వారా రాగములకు ప్రాముఖ్యము హెచ్చినది మరియు నృత్త ప్రాధాన్యము తగ్గి, నృత్యము పెంపొందినది

పై విధముగా భాగవత మేళములవారు కళా సంస్కరణోద్యమమును ఆరంభించి, కళ యొక్క శాస్త్రీయతను, పవిత్రతను కాపాడుటకు పాటుపడుచుండ రాజ దర్బారులలోని నృత్యకళగూడ పెక్కు మార్పులను జెందినది రాజనర్తకులు యక్షగానములలో - శాస్త్రీయ నృత్త నృత్య అభినయరీతులను ప్రవేశపెట్టినను వారు నృత్య నాటకముల ప్రదర్శనములతో సంతృప్తి చెందలేదు యక్షగాన పద్ధతిలో ప్రదర్శింపబడిన నాటకములోని నృత్త నృత్యములు [illegible] ననుసరించి చేయబడుటచే ఒక క్రమపద్ధతిలోనుండ వీలులేదు నాటకము ననుసరించి అందలి పాత్ర పోషణార్థము, దరువు లేర్పరుచబడి యుండుటచే నర్తకి కొన్ని నిబంధనములకు కట్టుబడి యుండవలెనుగాన నృత్త నృత్యములందు విజృంభించి తన ప్రతిభ వెల్లడించు అవకాశములేదు ఈ లోటులను దీర్చుటకే రాజాస్థానములలోని సంగీత విద్వాంసులు నాటక కథతో సంబంధము లేకుండ, సంగీత ప్రాధాన్యమై, నృత్తనృత్యములందు పూర్తిగా నర్తకులు తమ పాండిత్య మును ప్రదర్శించుటకు అనువైన రచనలు చేసిరి అవియే స్వరపల్లవులు, జాతిస్వరములు, శబ్దపల్లవులు, శబ్దములు, కేళికలు, పదకేళికలు, చౌపదకేళికలు, దురుపదకేళికలు మొదలైనవి స్వరపల్లవులు, శబ్దపల్లవులు, జాతిస్వరములు నృత్తమున కనువైనట్టి రచనలు ఇందు నర్తకి పల్లవి నాధారముగా చేకొని, వివిధరీతుల రాగమును సంచారము చేసి, వివిధ జాతులలో అడవులు ప్రదర్శించెడిది నాటినుండే నృత్త 'అడవుల' కూర్పు ప్రారంభమైనది తత్పూర్వము నృత్తమందు అడుగులే గాని అడవులు

ప్రదర్శించే సంప్రదాయము లేదు 'అడవు' అనగా ఒక నృత్తహస్తమును, దానికనుగుణముగా పాదవిన్యాసము చేర్చి, వివిధగతుల ప్రస్తారముచేసి ముగించుట అడుగులకు ఇట్టి క్రమము లేదు మృదంగగతిని గాని, జతిని గాని అనుకరించి, లయ ప్రాధాన్యముగా పాదసంచలనముచేసి ముగించుట అడుగు లక్షణములు. పదకేళికలు, దరువులు నృత్యమున కనుకూలమైన రచనలు ఈ వర్ణనాత్మక రచనలకు ఆంగికాభినయము (ముద్రాభినయము) ప్రదర్శించుచుండెడువారు

పై తరగతి రచన లన్నింటియందును నృత్త నృత్యములకు అవకాశమున్నను, భారతీయనృత్యకళకు తలమానికమైన సాత్త్వికాభినయమునకు ఈ రచనలు ఉపయోగించవు కావున నర్తకులు నృత్త నృత్యములతో తృప్తిచెందవలసి వచ్చినది ఆ లోటును గూడ తీర్చి, మన నృత్యకళకు సంపూర్ణత్వముచేకూర్చుట కేగాబోలు క్షేత్రయ్య పదరచన చేసెను ఈ పదములు విలంబిత లయను గలిగి, శృంగార రస ప్రాధాన్యమై, నాయికానాయకులకు సంబంధించి యుండుటచే దేవదాసీలు పదాభినయముద్వార సాత్త్వికాభినయమును ప్రదర్శించి తమ కళకు సంపూర్ణత్వము చేకూర్చుకొన్నారు నాటివరకు దరువుల కిచ్చిన అగ్రస్థానము ఇపుడు పదములకు లభించినది భాగవత మేళములవారు గూడ తమ నాటకములలో రసవద్ఘట్టములనభినయించవలసినపుడు, దరువులతోపాటు పదరచనలను గూడ అభినయించుట ప్రారంభించిరి ఈ రీతిని ఆలయములలో ఆరాధనకళగా ప్రారంభమైన దాసీల నృత్త ప్రధానమగు కళ, క్రమముగా రాజదర్బారులలో నృత్త నృత్య అభినయాదులలో వికాసమునొంది, పరిపూర్ణతనొంది, సంపూర్ణకళగా విరాజిల్లినది కురవంజి రూపములో నుండిన దేశీయకళ, భాగవతమేళ పండితులచే సంస్కరింపబడి వీధి నాటకములుగా ప్రఖ్యాతిగాంచినది బ్రాహ్మణమేళములవారు అనేకవిధములైన శాస్త్రీయ విధానములను యక్షగానములందు ప్రవేశపెట్టినను, జక్కులవారి విద్య మాత్రము ఇంకను ప్రాచీనదేశి సంప్రదాయము ననుసరించియే ప్రదర్శింపబడుచున్నది వీరి కథ నడుపువిధముగాని, దరువుపట్టుగాని అతి ప్రాచీనముగా నుండును వీధి నాటకముల పూర్వరూపు 'దేశి

స్వరూపమును మనము తెలంగాణములోని 'బహురూపుల' కళయందును, ఆంధ్రప్రాంతములోని జక్కుల, యానాది, దాసరి భాగవతుల నాట్యములందును చూడగలము

ఇవి గాక తోలుబొమ్మలాట. బొమ్మలాటగూడ మన దేశములోని ప్రచార నృత్యకళలలో ప్రాముఖ్యము వహించిన విద్యలు తోలుబొమ్మలాట అతి ప్రాచీనమైన విద్య క్రీస్తుపూర్వము శాతవాహనుల కాలమునుండియు తోలుబొమ్మలాట తెలుగుదేశములో ప్రచారములో నున్నట్లు చరిత్రలు చాటుచున్నవి ఆంధ్రదేశమునుండియే యీ విద్య, మన నృత్యకళతోపాటు బలి, జావా ద్వీపములకు ప్రాకినది హరికథ, బుర్రకథ, పంబలకథ మొదలైన వినోదములుగూడ పురాతన యక్షగాన విద్యనుండి చీలి, ప్రత్యేక కళలుగా ఏర్పడిన విద్యలు

ఈ నృత్యరీతులేగాక నారాయణతీర్థయతీంద్రులవారిచే రచింపబడిన 'కృష్ణలీలా తరంగిణి' లోని తరంగముల నృత్యమాడు ప్రత్యేక నర్తకులుగూడ ఆంధ్రదేశములో నుండిరి తరంగముల నృత్య మొక ప్రత్యేక కళ తరంగ నర్తకులకు తాళ లయలు స్వాధీనమందున్నట్లు మరొకరియందు గానము, తాళమును విన్యాసము చేయుచు నృత్యముచేయుట చూచినప్పుడు, వారు 'లయతో ఆడుకొనుచున్నారా !' అనిపించును

భోగమువారి కచ్చేరి విద్య మూడు విధములుగా విడిపోయినది మేళములు, మేజువాణి, వేశపాత్రనృత్యము భోగము మేళములందు సుమారు పండ్రెండు మంది స్త్రీలుందురు వారిలో శాస్త్రము నెరిగిన నర్తకి పెద్దగా (నాయకురాలుగా) నుండును మేళములందు నృత్త, నృత్యములుమాత్రమే ప్రదర్శింపబడును సాధారణముగా ఈ నృత్యరీతి ఊరేగింపులకు ఎక్కువగా నుపయోగించును. మేజువాణియందు ప్రతి నర్తకి తనయొక్క విద్యను ప్రదర్శించుటకు అవకాశముండును పదములు, వర్ణములు, శ్లోకములు మొదలైన ప్రసిద్ధ రచనలు ముఖ్యముగా అభినయించెదరు అభినయమే ప్రత్యేకముగా మేజువాణిలో చూడవలసిన విశేషము అలంకార శాస్త్రము, భరతశాస్త్రము నెరిగి, కావ్యపురాణేతిహాసములందు పాండిత్యముగల్గిన నాయకురాలు సాధారణముగా మేజువాణిలో 'పదము' నభినయించును,

పదములోని నాయికను సాత్త్విక సంచారులతో రంజింప చేయుచు, శాస్త్రముల నెరిగిన విద్వాంసుని ప్రశ్నలకు సమాధానము చెప్పగలిగెడు సామర్థ్యముగల నర్తకి మాత్రమే సభలో గజ్జెగట్టి పదము పట్టుట కర్హురాలు

ఏకపాత్ర నృత్యము— ఇదే నేటికాలములో భరత నాట్య మను పేరుతో ప్రసిద్ధిగాంచినది ఈ నృత్యరీతి సంస్థానము లున్న ప్రదేశములలో పెంపొంది ప్రచారము లోనికి వచ్చినది తంజావూరు, కాళహస్తి, కార్వేటి నగరము, వేంకటగిరి, పిఠాపురము, పెద్దాపురము, కొల్లాపురము, విజయనగరము మొదలయిన సంస్థానములలో ఆ రాజుల పోషణములో వృద్ధిచెందినది ఇందును క్షత్రియ సంస్థానము లందలి (విజయనగరము పెద్దాపురము మొదలయినవి) విద్యకును, వెలమరాజుల రాజ్యములలోని (తంజావూరు వెంకటగిరి, పిఠాపురము, బొబ్బిలి మొదలయినవి) విద్యకును చాల భేద మున్నది ఈ పద్ధతి నృత్యమందు ఒకే నర్తకి పాల్గొనును, నాట్యాచార్యు డామె పాడించును నృత్యము 'మేళప్రాప్తి' లేక 'అలరింపు' అను నృత్తముతో ప్రారంభమై 'జావళి' లేక 'తిల్లాన'తో ముగియును ఈ నృత్య సంప్రదాయము నృత్తముతో ప్రారంభింపబడి, నృత్యము ప్రదర్శించిన తరువాత అభినయముతో ముగియుచున్నది భారతదేశములోని నృత్యరీతు లన్నింటిలోను ఈ నృత్య సంప్రదాయమందు మాత్రమే, నృత్త నృత్య అభినయములు శాస్త్రీయ దృక్పథములో, చక్కగా సమపాళ్ళలో పోషింపబడు చున్నవి

సంస్థానములందు 'చర్మకట్టు వాద్యనృత్య'మని మరొక నృత్తరీతి ప్రచారములో నుండినది ఈ నృత్యరీతియందు సుమారు పండ్రెండుమంది డోలు (శృంగిభేరి) వాయిద్యకులు, సన్నాయి పాటగాండ్రు ఇరుప్రక్కల ఎదురెదురుగా నిలబడి వాయిద్యముల వాయింతురు వారిమధ్య పది లేక అరువదిమంది శ్వేతాంబర ధారిణు లయిన దేవదాసీలు బారులుదీరి నిలువబడి యుందురు సన్నాయి వాద్యగాండ్రు అతి విలంబితలయతో 'చౌక వర్ణము'ను వాయించెదరు. శృంగిభేరి వాద్యకులు ఆ వర్ణముయొక్క లయను దెబ్బుచు, కాలపై కాలము లలో ప్రస్తారము చేయుచు వివిధ జాతులందు జతులను కట్టి వాయించి తీర్మానించెడివారు నర్తకీలు అందరును వీరు కాలమందు ఆ పాటయొక్క లయ ననుసరించి అడుగులు పట్టి, పై కాలమందు తీర్మానించెడివారు. ఇది లయ ప్రధానమైన బృందనృత్త విశేషము

నృత్యకళ, ఈ విధముగా కులవిద్య, వృత్తి విద్యగా తయారయి ప్రత్యేక తరగతులకు చెందినవారే దీనిని ఆరాధించుటచే, సంఘములోని యితరజాతులవారు—స్త్రీ పురుషులు తమయొక్క వినోదార్థము, పర్వదినము లందు అందరును ఒక చోట గూడి సంతోషముగా కాలము గడుపుటకు కొన్ని నృత్యముల నేర్పరచుకొనిరి అవియే జానపద నృత్యములు ఈ నృత్యములకు శాస్త్రముతో ఎక్కువ సంబంధములేదు ప్రత్యేక శిక్షణ, సాధన అవసరములేనట్టియు, అందరికిని అందుబాటులో నుండెడు విద్యలు ఈ జానపద నృత్యములు అట్టివే పల్లెలందలి స్త్రీలు ప్రదర్శించెడుగొబ్బి, కోలాటము, బ్రతుకమ్మలాట మొదలైనవి తెలంగాణములోని మారుమూల ప్రాంతములలో కొన్ని తెగలకు చెందిన పురుషులు ప్రదర్శించెడు కోలాట నృత్యమందు కొంత పాండిత్యము గానవచ్చును అట్లే విశాఖ జిల్లాలోని 'తప్పెట గుండు' నృత్యము, కృష్ణా గుంటూరు జిల్లాలలోని 'గుఱ్ఱము ఆట' గుఱ్ఱము ఆట ఒక చిత్ర నృత్య రీతిగా పేర్కొనవచ్చును గుఱ్ఱమునకు, మృదంగ వాయిద్యము ననుసరించి తాళ లయలలో జాతిర్థముగా నృత్యమాడుటకు శిక్షణ ఇవ్వబడును ఉత్సవములందు, ఊరేగింపులందు ఇవ్విధముగా శిక్షణనొందిన గుఱ్ఱము కాళ్ళకు గజ్జెలు కట్టి, పాటకుడు పాడే గీతము, తాళ లయల ననుసరించి మృదంగజతులకు గుఱ్ఱముచే నృత్యమాడించెదరు ఇవిగాక మాయ గుఱ్ఱములు, బుట్ట బొమ్మలు మొదలైనవానిలో మనుష్యులు లోపల ఉండి వాని నాడింతురు

తెలంగాణములో జోగుజాతికి చెందినవారు ప్రదర్శించెడు 'జోగాట' ముఖ్యముగా పేర్కొనదగిన నృత్యము ఈ నృత్యము డప్పుల వాయిద్యముల ఆధారముతో చేయబడును 'జోగాట'మాలమాదిగకులములవారిలో ఎవరైన చనిపోయినప్పుడు శవమును శ్మశానమునకు గొనిపోవునపుడు ముఖ్యముగా ఆడుదురు వీరి నృత్యరీతు లన్నింటిలోను 'పిండోత్పత్తి' క్రమమును వర్ణించు నృత్యము

ముఖ్యముగా చూడదగ్గది. ఈ నృత్యము బాగుగా తిలకించిన సంగీత రత్నాకరములోని సారంగదేవుని పిండోత్పత్తి నృత్య క్రమమును జ్ఞప్తికి తెచ్చును

ఆలయము లందు దేవదాసీలు నృత్యపూజ యందు పాల్గొనినను వీరశైవము మన దేశములో ప్రబలముగా నున్నప్పుడు శైవ మతస్థులలో పురుషులు గూడ ఆరాధన నృత్యములు చేసెడివారు ఆ నృత్యములకే 'వీరనాట్య' మని పేరు చేతఖడ్గము, డాలు ధరించి ఖడ్గము లనెడు రచనలను గానముచేయుచు, గంభీరముగా వీరంగము పలుకుచుండగా వీరావేశములో వీరముష్టి నర్తకులు నాట్యమాడెడువారు ఈ నృత్యము తాండవ పద్ధతికి చెందినట్టిది ఇట్టివే అమ్మవారు పూజలందు ప్రదర్శింపబడు గరగల నృత్యములు, సింహాచలస్వామి ప్రీత్యర్థముచేయబడు సేవ, పల్నాటిసీమలో వీరుల కొలువులందు ప్రదర్శింపబడు కొలువు నృత్యములు

ఈ నృత్యరీతులుగాక ఆంధ్ర దేశములోని అరణ్యములలో నివసించెడు ఆటవికుల-(కోయలు, చెంచులు, గోండులు, సుగాలి, సవరలు మొదలైనవారు) నృత్యము లనేకములున్నవి ఇందు ప్రకృతి ఆరాధన నృత్యములు, ఋతువుల నృత్యములు ముఖ్యము ఇవన్నియును బృంద నృత్యములు పర్వదినములందు కొన్ని వందలమంది స్త్రీలు పురుషులు ఒకచోటగూడి యీ నృత్యములందు పాల్గొందురు, వీరి నృత్యము లయ ప్రధానమయి, సాధారణముగా త్రిశ్రగతిలోనుండును

ఇంతవరకు శాస్త్రమందు దీపాల వెలుగులో ప్రదర్శించెడు నృత్యకళనుగూర్చి మాత్ర ముచ్చరింపబడినది అట్లుగాక దినమందే వివిధ వేషములు ధరించి ప్రజలను రంజింపజేసెడు పగటివేషములవారు గూడ మనదేశములో నున్నారు ఈ పగటివేషములవారు అతిపురాతన కాలము నుండి మనదేశములో నుండిరి. కళింగ గంగరాజు పగటివేషములవారితోజేరి శత్రువులను జంపినట్లు ఒకకథ ప్రచారములో నున్నది భాగవతమేళములవారివలెనే వీరుగూడ తమ విద్యను దేశకళ్యాణమునకు ఉపయోగించిరి

ఆంధ్రుల నృత్యకళకు-తంజావురినేలిన నాయకరాజుల కాలము స్వర్ణయుగముగా పేర్కొనవచ్చును ఆ కాలము నందే యక్షగానము ప్రభువుల ఆదరణములో శాస్త్రీయ నృత్య సంప్రదాయముగా వృద్ధిపొందినది నాయకరాజులు కళాపోషకులేగాక, స్వయముగా అనేక యక్షగానములను రచించిరి ఆకాలములో చౌపదకేళిక, దురుపదకేళిక, పదకేళిక, నవపదము, జక్కిణి, కొరవము, పేరిణి, దేశి, మదనలలిద్యూతము, కందుకక్రీడ, గుజ్జరి, దండలాస్య, కోపు, చిందు, నాట్వలి, విశ్వేదు, గుజరాతిదేశి, కుభలీల, కొరవంజి - అను 19 రకముల నృత్యరీతులు రాజదర్బారులోని నర్తకులు ప్రదర్శించెడువారు ఆ కాలమందే కచ్చేరి నాట్యము క్రమపద్ధతిని ప్రదర్శించు విధానము ఏర్పరుపబడినది తరువాత వచ్చిన మహారాష్ట్రరాజులుగూడ అనేక యక్షగానముల రచనచేసి నృత్యకళను పోషించిరి రాయలకాలములో రాణివాసమువారు నృత్యకళ నారాధించినట్లు చరిత్రలవలన తెలియుచున్నను, నాటి నృత్యరీతుల స్వరూపము మాత్రము తెలియవచ్చుటలేదు కాకతీయ ప్రభువుల కాలములో ఆరాధన నృత్యకళ ప్రసిద్ధిగాంచినది కాకతీయుల నాటి ఆలయములను తిలకించిన గర్భగుడి కెదురుగా, నందికి వెనుకనే దేవదాసీలు నృత్యమాడుటకు సుమారు ఎనిమిదడుగుల వ్యాసముగల్గిన వలయాకారపు చదునైన రాతి నమర్చెడువారు నర్తకి ఆరాతిపై నృత్యము చేసెడిది ఇట్టి ఏర్పాటు హిందూ దేశములోని మరి ఏ ఆలయమునందును గానరాదు, కాకతీయులు నిర్మించిన ఆలయములందు మాత్రమే యిట్టి నృత్యవేదికలు ఏర్పాట్లున్నవి

ఆనాటినుండి నేటివరకు ఆంధ్రదేశములో నృత్యకళ పెంపొందిన విధమునుగూర్చి యిందు మాత్రప్రాయముగ చర్చించబడినది ఇచ్చట పేర్కొనిన నృత్యరీతులను గూర్చియు అయాపద్ధతులను గూర్చియు విపులముగా నిచ్చట వివరించుట కవకాశములేదు

న. రా

ఆంధ్రులు - వాణిజ్యము :- క్రీస్తుకు పూర్వకాలమున ఆంధ్రదేశము అరణ్యములతో నిండియుండి, చిరుతపులులు, పెద్దపులులు, ఏనుగులు, పాములు మొదలగు వానికి ఆకరమై అక్కడక్కడ నివాసము లేర్పరచు కొన్న జాతులతో జనపదములతో విలసిల్లి యున్నట్లు

వర్ధింపబడినది కాని క్రమముగా జనసంఖ్య అభివృద్ధిచెంది పల్లెలు, పట్టణములు ఏర్పడి, పరిపాలనా విధానము నిర్ణీతమయి, ఆంధ్ర శాతవాహన రాజుల కాలములో ఉజ్జ్వలమైన నాగరికతను ఆంధ్రదేశము అనుభవించినది నాగరకతతోపాటు వర్తక వ్యాపారాదులు అభివృద్ధిచెంది స్వదేశములోనేకాక విదేశాలలోకూడ అభిమానింపబడిన వస్తువులను ఉత్పత్తిచేసి ఓడలలో వాటిని ఇతర దేశాలకు ఆంధ్రదేశము పంపినట్లు తెలియుచున్నది దక్షిణాపథమునకు తూర్పున, పశ్చిమమున, ముఖ్యమయిన రేవుపట్టణాలు అభివృద్ధి చెందినవి ఆంధ్ర సముద్ర తీరాలలో ఓడలను కట్టుట, వాటిని మరమ్మతు చేయుట, క్రొత్త ఓడలతో సముద్రయానము సాగించుట మున్నగు పనులు విరివిగా జరిగినవి శాతవాహనుల రాజధాని కృష్ణాజిల్లాలోని శ్రీకాకుళము శాతవాహన రాజుల నాణెములపై ఓడను చిత్రించుటవలన విదేశయానము, వ్యాపారము విశేషముగ అభివృద్ధిగాంచినట్లు మనము ఊహించవచ్చును

శాతవాహనుల కాలమునాటి వర్తక వ్యాపారములకు ఆస్పదమైన రేవు పట్టణములు ఇప్పుడు శిథిలావస్థలో కనుపించుచున్నను ఆనాడు వైభవోపేతములైన వర్తక కేంద్రాలుగా ఉండినట్లు చరిత్రకారుల రచనలనుబట్టి తెలియుచున్నది క్రీ శ 174-203 వరకు పరిపాలించిన గౌతమీపుత్ర యజ్ఞశ్రీ శాతకర్ణి విదేశ వ్యాపారమును విరివిగా ప్రోత్సహించినాడు ఘంటసాల రేవు, గూడూరు రేవు ప్రసిద్ధిగాంచినవి 'పెరిప్లస్' అను గ్రంథములోను, టాలెమీ అనునతడు రచించిన అనాటి భూగోళ గ్రంథములోను ఈ రేవులు పేర్కొనబడినవి ఘంటసాలను 'కొంటకొల' అనియు, గూడూరును 'కొడ్డూరు' అనియు వారు పేర్కొనిరి కృష్ణానదీ ముఖద్వారమును మసేలియా అనియు, మచిలీపట్టణము రేవును 'మైసోలస్' అనియు వ్యవహరించినారు ఆంధ్రదేశములో దొరకిన రోమను చక్రవర్తుల బంగారు నాణెములు ఘంటసాల రేవుపట్టణమున జరిగిన వ్యాపారములో వచ్చినవే పెరిప్లస్ అను గ్రంథములో పశ్చిమమున 'భృగు కచ్ఛ'ము అను నేటి బ్రోచ్ రేవుపట్టణమును 'బారిగాజా' అని పేర్కొని దక్షిణదేశ వ్యాపారము ఇక్కడినుండికూడ విరివిగా జరిగినట్లు తెలిపిరి ఈ దేశమును 'అరియకం' అనిరి అందులో లంబోదరు డను శాతవాహనరాజు దీనిని పరిపాలించినట్లు చెప్పబడి ఉన్నది రోము నగరము తోడనేగాక ఈజిప్టుతో గూడ సన్నిహిత వర్తకము జరిగినది ఈజిప్టు దేశములోనికి వర్తక వ్యాపారాలకొనము 'సుబ్బణు' అను భారతీయుడు వచ్చినాడని ఈజిప్టు శాసనములలో పేర్కొనబడి ఉన్నది దక్షిణమున కావేరి పట్టణమునబడు 'కమరా' రేవు విదేశ వ్యాపారములో ఘనత కెక్కినది ఇదిగాక క్రీస్తు పూర్వమునుండి జైన బౌద్ధమత ప్రచారమునకై విదేశాలకు యాత్రికులను చేరవేసిన కళింగపట్టణము రేవు కూడ ప్రాచీనమైనదే ఈరేవులో ఓడలను ఎక్కి విజయుడను కళింగరాజు 700 మంది బౌద్ధ భిక్షువులతో సింహళము చేరినాడని బౌద్ధ గ్రంథములు తెలుపుచున్నవి కాకినాడకు సమీపమైనదూరములో కోరంగి అను ప్రాచీన రేవుపట్టణము ప్లినీ కాలమునాడు ప్రసిద్ధికెక్కినది ఇక్కడ నౌకా నిర్మాణము విరివిగా జరిగినది శాతవాహన రాజ్యములో ఒక భాగమైన నేటి పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాలో గోదావరి ముఖద్వారములో ప్రాలూరు అను రేవుపట్టణముండెను దీనిని టాలెమీ తన భూగోళములో పేర్కొనెను శాతవాహనుల కాలములో చైనా, బర్మా, మలయా, రోము, ఈజిప్టు మొదలగు దేశాలతో ఆంధ్రదేశము విరివిగా విదేశవ్యాపారము జరిగించినట్లు స్పష్టముగా తెలియుచున్నది వ్యాపార వస్తువులలో ఆంధ్రదేశమునుండి వజ్రములు, అద్దకపు బట్టలు, దళ్ళా మల్లెమలవంటి సన్నబట్టలు, బియ్యము, ఎగుమతి అగుచుండెను దిగుమతులలో బంగారము, వెండి ముఖ్యముగా చెప్పదగినవి వస్తువుల వ్యాపారముతోపాటు, ఆంధ్రదేశమునుండి బర్మా, మలయా, సయాం దేశాలకు కోడూరు రేవునుండి వెడలిన యాత్రిక నౌకల ద్వారమున బౌద్ధమతము వ్యాపించినది

శాతవాహనుల తరువాత ఆంధ్రులను సామ్రాజ్య స్థాపనకు తయారుచేసి ఆంధ్ర సామ్రాజ్యమును సుమారు మూడువందల ఏండ్లు పరిపాలించినవారు కాకతీయులు వీరి రాజ్యకాలములో గణపతిదేవు డను రాజు విదేశ వ్యాపారమును ప్రోత్సహించినట్లు మోటుపల్లి శాసనము వలన తెలియుచున్నది. కాకతీయ పంచికలో శ్రీ రాళ్ల

బండి సుబ్బారావుగారు "గణపతిదేవుని కాలమున, తూర్పు తీరము జయింపబడినతోడనే విదేశములతో వర్తకము విరివిగా సాగనారంభించెను గుంటూరుజిల్లాలోని మోటుపల్లి గొప్ప రేవు పట్టణమై వరలెను తూర్పునందు బర్మా, చైనా, తూర్పు దీవులు, సింహళము మున్నగువాటి తోడను, పశ్చిమమునందు అరేబియా, పారశీకము, ఈజిప్టు మొదలగు దేశములతోడను, వర్తకము సాగుచుండెను గణపతిదేవుని మోటుపల్లి శాసనమునుబట్టి విదేశ వర్తకమును వృద్ధిచేయుటకై అతడు 'కూప శుల్కము తప్ప తక్కిన పన్నుల నన్నిటిని రద్దుచేసినట్లును, వర్తకులను, వారి ఓడలను రక్షించినట్లును తెలియుచున్నది అతడు ఓడదొంగలను శిక్షించెను, ఆయా వస్తువులపై సుంకముల నిర్ణయించెను ఆ కాలమున శ్రీగంధము, కర్పూరము, ముత్యాలు, దంతము, లోహము, నూలు బట్టలు, కంబళ్ళు, సుగంధద్రవ్యములు, మిరియాలు, రత్నములు ఎగుమతి చేయబడుచుండెను పట్టు సామానులు, గాజు, చీనాకర్పూరము, పంచదార, గుఱ్ఱములు, దిగుమతి యగుచుండెను ఇట్లే మచిలీపట్టణముగూడ ఆకాలమున గొప్ప ఓడరేవుగాను, వర్తక స్థలముగాను ఉండెను"

కాకతీయుల కాలమునాటి పరిస్థితులను మార్కోపోలో అను విదేశయాత్రికుని వర్ణనల వలన తెలిసికొనవచ్చును మోటుపల్లి రేవునుండి సాలీడు దారమువలె సన్నముగా ఉండెడు గుంటూరు పత్తిదారముతో నేసిన మల్లుసెల్లాలు ఎగుమతి అగుచుండెడివట మోటుపల్లివద్ద వజ్రాల గను లుండెడివని 'నికోలోకొంటి' అను ఇంకొక యాత్రికుడు వ్రాసినాడు ఈ జిల్లాలో దొరకిన రోమను బంగారు నాణెములు విదేశవర్తకములో ఆంధ్రులు సంపాదించుకొన్న వని మనకు తెలియుచున్నది కాకతీయులు స్వయముగా నాణెములను ముద్రించి వ్యవహారములో ఉంచినట్లు వ్రాయబడి ఉన్నది అనాడు దేశములో వర్తకపు వస్తువులమీద పన్నులను కాకతీయులు విధించినట్లు తెలియుచున్నది వీటినే ఇప్పుడు మనము "వ్యాపార సుంకములు" (Commercial Taxes) అనిఅనుచున్నాము వరంగల్లుకోటకు పోవు మార్గములో, ఖాన్‌సాహెబుకోట వద్దనున్న శాసనములో, దేశవర్తకముపై అనాడు విధింపబడిన పన్నులు ఈ క్రిందివిధముగా వర్ణింపబడినవి — నీలి — మాడకు రెండువీసాలు, పోకలు లక్షకు పాతిక, కూరగాయలు బండికి పాతిక, మామిడి, కొబ్బరి మొదలయినవి — బండికి పాతిక, నూవులు, గోధుమలు, పెసలు, వడ్లు, జొన్నలు—బండికి మానెడు, ఉప్పు — బండికి పది పెరుకల మానెడు — ఆవాలు మొదలగు కొలబండాలు — మాడకు పాతిక, తగరము, సీసము, రాగి, తులము 1 కి ఒక పలము, చందనము తులము 1 కి పలము, కర్పూరము వీసెకు 2 చిన్నాలు జవాది మాడ(కు) వరక, కస్తూరి—100 చిన్నాలకు 2 చిన్నాలు పట్టు నూలు — తులం 1 కి చిన్నము, ఇవిగాక మంజిష్ఠము, ముత్యము, రుద్రాక్ష, గాటపూస మున్నగు వాటి యందును, పసుపు, ఉల్లి, జాజి, కంద, పెండలము మొదలగు దుంపదినుసులయందును వర్తకము జరుగుచుండెడిది

కాకతీయుల సామ్రాజ్యానంతరము ఆంధ్రదేశములో స్థాపింపబడినది విజయనగర సామ్రాజ్యము ఆ కాలములోనే మధ్యాంధ్ర, ప్రాగాంధ్ర ప్రాంతములలో రెడ్డి రాజులు బలిష్ఠమైన దుర్గములను నిర్మించుకొని రాజ్యము చేసిరి వినుకొండ, కొండవీడు, ఉదయగిరి, నెల్లూరు, కొండపల్లి, నిడదవోలు మున్నగు దుర్గములకు అధిపతులయిన రాజుల రాజ్యములు అవిచ్ఛిన్నములుగా సాగినవి వర్తక వ్యాపారాలు విజృంభించినవి లలితకళలు కొనసాగినవి చిన్నచిన్న పరిశ్రమలు అనేకములు అభివృద్ధి చెందినవి

పరిశ్రమలు గ్రామము పరిశ్రమలకు మూలాధారముగా ఉండెడిది విశ్వకర్మ పుత్రులగు కంసాలి, కమ్మరి, వడ్రంగి, కుమ్మరి, సాలె, గృహ నిర్మాణకర్త అనువారు బయలుదేరినారు శివలింగ నిర్మాణములోను, దేవాలయ నిర్మాణములోను ఎక్కువ ప్రతిభ వ్యక్తమగుచుండెడిది. సొమ్ములు చేయుట యొక ప్రత్యేక కళగా వర్ధిల్లెను రెడ్డిరాజుల వైభవమునకు తగినట్లుగా సొమ్ములుచేయుట విశేష ప్రతిభావంతమైన పరిశ్రమగా తయారయినది విజయనగర సామ్రాజ్యమునందలి సింహాసనమును గురించి అబ్దుర్ రజాకు అనుయాత్రికుడు "చాల పెద్దదిగా బంగారుతో చేయబడిన ఈ సింహాసనము మణులతో పొదగబడి, ప్రపంచములో ఎక్కడను లేని పనితనముతో కూడినది" అని

వ్రాసెను. ఇటువంటి సింహాసనములు ఆనాడు విరివిగా తయారైనవి రాగి, ఇత్తడి, కంచు, ఇనుము మున్నగు లోహ పరిశ్రమలు బాగుగా అభివృద్ధిగాంచినవి అనపోతారెడ్డి ద్రాక్షారామ భీమేశ్వరునకు పెద్దగంట సమర్పించెను కొయ్య చెక్కడాలు, దంతపు పనులు, ఇనుముపోత, వస్త్ర పరిశ్రమ ఎంతో అభివృద్ధిగాంచినట్లు మార్కోపోలో వర్ణించినాడు వినుకొండ, పల్నాడు తాలూకాలలో బట్టల పరిశ్రమ కేంద్రీకృతమయినది రంగుల అద్దకము విస్తారముగా జరిగినది మూరవరము, కామవరము బట్టలు అతి ప్రసిద్ధిగాంచినవి పెక్కు రకాల పట్టుగుడ్డలు వాడుకలో నుండెను తెలిపట్టు, నీలిపట్టు, పాలంపట్టు, నేత్రపట్టు, పచ్చపట్టు అను రకాలు రంగురంగుల పట్టు బట్టలను తెలుపుచున్నవి పెదగంజాము, చినగంజాము, ఉప్పుగుండూరు, ఉప్పురాట్ల మొదలైన గ్రామాలలో ఉప్పు తయారయినది

వ్యాపార మార్గాలు విజయనగరము, కందుకూరు, అద్దంకి, కొండవీడు, కొండపల్లి, నిడదవోలు మొదలైనవి వ్యాపార కేంద్రాలుగా ఉండెడివి సరుకులను "పుట్టి" అనే చిన్న చిన్న పడవలలో దాటెడువారు కనుకనే సంసారములో ఎవరి పరిస్థితి అయినను బాగుగ నుండనిచో "వాని పుట్టి మునిగినది" అందురు వ్యాపారములో పెరికలు అను గోనెసంచులను వాడెడువారు ఇవి అటు, ఇటు రెండు పెద్ద సంచులుగ నుండి మధ్యభాగమున మూతిని కలిగి, గాడిదమీద వేయుటకు వీలుగా ఉండును ఈ పెరికల వ్యాపారముచేయువారు ఆ పేరుగల ఒక కులముగా వ్యవహరింపబడినారు వీరు బలిజలలో సన్నిహితముగా ఉండుచుండురు శ్రీశైలము, త్రిపురాంతకము మీదుగా అయోధ్యకు రథమార్గము ఉన్నదట! శాతవాహనుల కాలమునుండి ఆంధ్రదేశములో వృత్తిసంఘాలు ఉన్నట్లు శాసనాల మూలమున తెలియుచున్నది శ్రేణులు, సమయములు అని ఈ సంఘాలకు పేర్లు ఇవి అష్టాదశసంఖ్యాకముగా ఉన్నవట! తెలుకులకు ప్రత్యేక సంఘాలు శాతవాహనుల నాటి నుండి తిలపిష్టకాలను పేరుతో ఉండెడివి వేంగి పరిపాలకుల కాలములో వేయికుటుంబాల తెలుకులు ప్రసిద్ధులైనారు 'వీరబలంజ్య సమయ' మనునది వ్యాపారస్థుల సంస్థ దానిని గురించి కొంత చింతపల్లి శాసనములో ఉదహరింపబడినది వ్యాపారస్థులు గుంపులు గుంపులుగా వర్తకమునకు బయలుదేరెదరు ఉత్తర హిందూస్థానములో ఉన్న బేరారునకు ఆంధ్రదేశమునుండి బయలుదేరిన వర్తకబృందము వేయి ఎద్దులమీద సామాను వేసికొని బయలుదేరినదని ఫెరిస్టా వ్రాసినాడు సుంకాలు కట్టుకొనుచు వెళ్ళెడువారు సుంకాలు లెక్కలు తేల్చువారిని సుంకము కరణాలు అందురు వ్యాపార సమయాలకు సంబంధించిన సమావేశాలు, తీర్పులు, దేవాలయ ముఖమండపాలలో జరుపుచుండెడువారు

విదేశ వ్యాపారము శాతవాహనులనాడే ఆంధ్రులు నౌకాయానమునకు ప్రసిద్ధిచెందినారు చాళుక్యరాజైన మొదటి శక్తివర్మ నాణెములు బర్మాలోను, సయాంలోను దొరికినవగుటచే, ఆంధ్రులు వ్యాపారరీత్యా ఆదేశాలకు విరివిగా వెళ్ళినట్లు తేలుచున్నది కాకతీయుల అనంతరము విదేశవ్యాపారమునకు ఊత ఇచ్చినది ప్రోలయ వేమారెడ్డి అనపోతారెడ్డి మోటుపల్లి రేవును బాగుచేయించి విదేశ యాత్రికులను ఆహ్వానించినాడు దొంగలనుండి కాపాడు ఏర్పాట్లుచేయించి సుంకముల విషయములో ఎన్నో సదుపాయాలు ప్రకటించినాడు మిగత సుంకాలను ఈ క్రింది విధముగా తమిళభాషలో వ్రాయించినాడు

"దక్షిణదేశమునుండి వచ్చు సామానులు 100 కట్టలకు - 8 కట్టలు 100 వస్త్రాలకు - 2 నాణెములు ఉత్తరమునుండి వచ్చెడు వస్తువులు 100 కట్టలకు - 5 కట్టలు, 100 వస్త్రాలకు - 8 నాణెములు, విదేశాలకు వెళ్లు వస్తువులు - 100 గుర్రములమీద 8 నాణెములు 100 ముత్యాలమీద 7½ నాణెములు" ఆ కాలములో మోటుపల్లి ప్రధానమైన రేవుగా నుండెడిది

పడవలు నాలుగు రకాలు - కప్పలి ఇది పాశ్చాత్య నౌకలకంటె పెద్దదిగా ఉండి బదు తెరచాపలు కలిగి ఉండెడిదట

జోంగు ఇది చీనా, భారతదేశాల వాణిజ్యము కోసము నిర్మింపబడిన ప్రత్యేక నౌక ఇట్టి పడవలు చీనాలో తయారుచేయబడుచుండెడివి

వల్లి వాల్లిక - వీటినిగురించిన వివరాలు తెలియవు

దిగుమతులు - ఎగుమతులు : శ్రీనాథుడు హరవిలాసములో అనాటి వ్యాపారమును ఈ క్రింది విధముగా వర్ణించినాడు

దేశముపేరు	దిగుమతియైన వస్తువు
చీనా	పట్టు గుడ్డలు
సింహళము	ఏనుగులు, రత్నాలు
పంజార (సుమత్రా)	కర్పూరము
జలనోంగి (మలయా)	బంగారు మొలక
హురుమంజి (పర్షియాలోని హురుమజ్ పట్నము)	గుఱ్ఱములు
గోవా	సంకుమదద్రవము - (జవాది)
యంప (జాఫ్నా)	ముత్యాలు
ఖోటా (ఖుటాన్)	కస్తూరి
తరుదాసిరి	చందనము
కావాయి	అగరు
గోవా	కర్పూరము
రమణ	హిమాంబువు (Rose water)
	కుంకుమ రజము
ఇందులో తరుదాసిరి	Tennasirin Coast of Malaya
కావాయి	Tavoy - in Marta - ban Peninsula
రమణ	Ramanna desa in Pegu భాగమగు లోని రమణక ద్వీపము

"చీని సింహళకవాయి హురుమంజి గోదంగి, ప్రభృతి నానాద్వీప నగరాకరంబగు ధన, కనక వస్తు, వాహన, మాణిక్య గాణిక్యంబులు దెప్పించి" అని హరవిలాసములో చెప్పబడిన దానినిబట్టి విదేశవ్యాపారము విశేషముగ జరుగుచుండెడిదని గమనింపవచ్చును దిగుమతులను గురించి ఇన్ని వివరాలు తెలిపిన శ్రీనాథుడు ఎగుమతులనుగూర్చి ఎక్కువగా చెప్పలేదు వస్త్రములు ఎక్కువగా ఎగుమతి అయినట్లు తెలియుచున్నది డమాస్కస్‌లో కత్తులు తయారుచేయుటకు వీలైన ఇనుము నల్గొండ జిల్లా నుండి అచటికి పంపబడినదట !

ఆధునిక యుగము - ఈ విధముగా అభివృద్ధిగాంచిన విదేశవ్యాపారము యావత్తు మహమ్మదీయ ప్రబల దండయాత్రల మూలమున విచ్ఛిన్నమై ఆధునిక కాలములో నూతన రూపాలు దాల్చినది పోర్చుగీసువారు, ఫ్రెంచివారు, ఆంగ్లేయులు ఆంధ్రదేశములో తమ వర్తక కేంద్రములు నిర్మించుకొని వ్యాపారము సాగించినారు కాలక్రమమున నౌకాయాన ప్రాబల్యము పాశ్చాత్యుల హస్తగత మయినది వారి ఓడలు ఆంధ్ర సముద్ర తీరములో నిలిచి వ్యాపారము సాగించినవి ఆంధ్ర సముద్రతీరము పొడుగునను కోటలు నిర్మించుకొని ఆంగ్లేయులు వర్తకము సాగించినారు

భీమునిపట్నం - ఇక్కడ 1628 లో డచ్చివారు ఒక కోటను, ఫ్యాక్టరీని నిర్మించినారు బట్టలు ఉతికే మూడు దాకి రేవులు నిర్మించినారు 1824 లో ఈ పట్టణము ఇంగ్లీషువారి వశము అయినది గోనె సంచులు, నువ్వులు, నేతబట్టలు ఎగుమతి అగుచుండెడివి ఏదు యూరోపియన్ కంపెనీ లుండెడివి

విశాఖపట్టణము - 1682 అక్టోబరులో ఈస్టుఇండియా కంపెనీవారు ఈ రేవును కౌలుకు తీసికొని ఫౌజుదారు సహాయముతో వ్యాపారము సాగించినారు 1685 లో ఫ్యాక్టరీ నిర్మాణము జరిగినది 1687 లో సలాబత్ జంగ్ వద్దనుండి ఇంగ్లీషువారు ఆక్రమించినారు 1802 లో శాశ్వత నిర్ణయము జరిగినది పాలకొండ ఎస్టేటును ఆక్రమించి అర్బత్‌నాటు కంపెనీకి కౌలు కిచ్చినారు ఈ కంపెనీ, చిట్టివలసలో ఫ్యాక్టరీ నిర్మించినది ఇది 1867లో గోనె సంచుల ఫ్యాక్టరీగా మారినది ఏడాదికి 20 లక్షల సంచులు ఉత్పత్తి అయ్యేదివి.

కోరంగి - ప్రాతకాలపు కోరంగి రేవు ప్రాముఖ్యము తగ్గిన తరువాత 1789 లో టాపింగ్ అను మదరాసు ప్రభుత్వపు భూగోళశాస్త్రజ్ఞుడు తాను కోరంగి వచ్చినప్పుడు అక్కడికి ఫ్రెంచి, డచ్చి, పోర్చుగీసు, ఇంగ్లీషు నావలు వచ్చేదివనియు, దొంగలబాధ విపరీతముగా ఉండెడిదనియు వ్రాసినాడు 1759 లో వెస్టుకాట్ అనే ఇంగ్లీషువర్తకుడు కోరంగి రేవును మరల కట్టించినాడట 1877-78 లో 8,22,000 రూపాయల వ్యాపారము ఈ రేవుగుండ జరిగినది

కొప్పరేవు నౌకల మరమ్మతు కొంతకాలము జరిగిన తరువాత 1802లో ఇరెంజర్ రోబిన్ అను ఇంగ్లీషు వర్తకుడు ఇక్కడ డ్రైడాక్ నిర్మించినాడు అల్బాట్రాస్ అను నౌకను ఇక్కడ బాగుచేసినారు.

ఇంజరం :- ఇది కాకినాడకు 15 మైళ్ళ దూరములో ఉన్నది 1708 లో తూర్పుఇండియాసంఘమువారు ఫ్యాక్టరీని నిర్మించినారు. 1722 లో ఈ ఫ్యాక్టరీలో ఇండియాలోకెల్ల శ్రేష్ఠమైన లాంగ్‌క్లాత్ ఉత్పత్తి అయ్యేదని కెప్టెన్ హామిల్టన్ వ్రాసినాడు

యానాం - ఇక్కడ ఫ్రెంచివారు 1750 లో ఫ్యాక్టరీని నిర్మించిరి

నీలపల్లి :- ఫ్రెంచివారు 1751 లో బట్టలమిల్లు స్థాపించినారు 1854 లో ఫ్రెంచి ఇంజనీరు నియ్యావు మిల్లు పెట్టినాడు నీలిమందు ఫ్యాక్టరీగా ఇది కొన్నాళ్ళు పనిచేసినది

మాధవాయపాలెం - 1628 లో నరసాపురములో డచ్చివారు ఇనుపకార్ఖానా పెట్టుకొన్నారు ఇక్కడ 1677 లో ఫ్యాక్టరీని నిర్మించినారు పెద్దపెద్ద ఓడలు ఇక్కడ మరమ్మతు అగుచుండెడివి

బందరు - 1611 లో తూర్పు ఇండియా సంఘము వారు ఫ్యాక్టరీని నిర్మించినారు ఇక్కడినుండి మస్లినులు ఎగుమతి అగుచుండెడివి 1614 లో డచ్చివారును, 1669 లో ఫ్రెంచివారును వ్యాపారమును ప్రారంభించినారు.

కృష్ణాపట్నం - 13 వ శతాబ్దము నాటినుండి "కొల్లి తురై" అను పేరుతో ఇక్కడ గొప్ప రేవుపట్టణము ఉండెడిది 18 విదేశాలనుండి వచ్చిన 600 మంది వర్తకులు ఇక్కడ చేరినారని ఒక శాసనము చెప్పుచున్నది

ఆంధ్రరాష్ట్రము - వాణిజ్యము - ఆంధ్ర రాష్ట్రము ప్రధానముగా వ్యావసాయిక దేశము అందువలన వ్యవసాయమువలన వచ్చు పంటల వివరాలనుబట్టి వ్యవసాయ ఉత్పత్తిని గ్రహించవచ్చును మొత్తముమీద 250 కోట్ల రూపాయల పంట పండుచున్నది

పంట	విస్తీర్ణము, వేల ఎకరములు	ఉత్పత్తి, లక్షల టన్నులు	మొత్తపు పంట విలువ, లక్షల రూపాయలు
ధాన్యము	42,84 00	28 00	61,84
గోధుమ		0 01	5
చోళ్ళు	25,76 00	5 20	11,87
సజ్జలు	8,94 00	2 00	4,45
కొర్ర	5,27 00	0 10	29
రాగి	5,98 00	2 30	4,83
కొఱ్ఱ	1,28 00	1 30	2,46
వరిగలు	2,68 00	0 50	80
ఇతరములు	5,50 00	0 90	1,70
సెనగలు	1,05 00	0 20	74
పెసలు	3,56 00	0 30	1,79
కందులు	1,85 00	0 20	86
మినుములు	1,50 00	0 20	98
ఉలవలు	8,27 00	0 66	2,47
ఇతరములు	56 00	0 03	14
వేరుసెనగలు	22,85 00	8 60	50,88
కొబ్బరికాయలు	88 00		3,22

పంట	విస్తీర్ణము, వేల ఎకరములు	ఉత్పత్తి, లక్షల టన్నులు	మొత్తపు పంట విలువ, లక్షల రూపాయలు
మన్యులు	3,45 00	0 40	3,91
ఆముదము	1,64 00	0 10	82
చెఱకు	1,27 00	3 50	20,14
ప్రత్తి	5,86 00	0 70	2,72
కాఫీ	0 20		1
పొగాకు	3,35 00	1 10	20,71
తమలపాకులు	0 40		7
మిరపకాయలు	2,69 00	1 10	22,37
ఉల్లిపాయలు	29 00	1 20	1,63
బంగాళాదుంప	0 01		1
పండ్లు	2,75 00		7,45
అరణ్య సంపద			11,44
			2,40,10

ఈ రాష్ట్రములో 420 లక్షల ఎకరములలో 310 లక్షల ఎకరములందు ఏదో ఒక పైరు వేయబడియున్నది

ఆంధ్రరాష్ట్రములో వ్యవసాయసంపద, పశుసంపద, అరణ్యసంపద, ముడిసరుకులు విరివిగా ఉన్నప్పటికిని అవి ఇంకను సంపూర్ణవికాసమును చెందలేదు అందుచేత పరిశ్రమలలో కూడ విస్తారము చెప్పుకొనదగినంత అభివృద్ధి లేదు ఆంధ్రరాష్ట్రములోని పారిశ్రామికాభివృద్ధి సుమారు 35 కోట్ల రూపాయల విలువగల వస్తువులను ఉత్పత్తి చేయగలిగినదని ఈ క్రింది వివరములు తెల్పుచున్నవి

	లక్షల రూపాయలు
పంచదార మిల్లులు	29
సిమెంటు	1,40
పింగాణీ పరిశ్రమ	11
రాసాయనిక వస్తువులు	41
గుడ్డలు	31
సారా వగైరా	5
ఇంజనీరింగు	1,28
గోగునార సంచులు	3,57
లోహపు పనులు	78
కాగితము - అట్ట	3
బియ్యపు మరలు	10,27
సబ్బు	3
పంచదార	2,46
తోళ్ళు	1,96
నూనెలు	11,66
	34,76

పైన ఉదహరించిన పెద్దపరిశ్రమలు కాక కుటీరపరిశ్రమలెన్నో ఉన్నవి వాటిలో చేనేత పరిశ్రమ, తివాసీలు నేయుట మొదలైనవి ఉన్నవి వీటి విలువ సుమారు 5 కోట్ల రూపాయలు ఉండునని తేలుచున్నది

ఆంధ్రదేశము ఖనిజసంపదకు పేరువహించినది అయినను ఖనిజ పరిశ్రమ ఇంకను బాగుగా అభివృద్ధిచెందలేదు. ఏటేటా తీయబడుచున్న ఖనిజముల విలువ ఈ క్రింద చూపబడినది

	లక్షల రూపాయలు
ఆస్బెస్టాసు	0 20
బారైట్సు	3 00
జిప్సం	1.20
ఇనుము వగైరా	1 00
మాంగనీసు	4 20

మైకా	178 60
స్టియటైట్	0 27
పలక	0 16
ఇతర ఖనిజాలు	11 87
	200 00

వ్యాపారము రాష్ట్రములో జరుగు వ్యాపారము సుమారు 225 కోట్ల రూపాయల విలువగలదనియు, రాష్ట్రము బయట జరుగు వ్యాపారము 129 కోట్ల రూపాయల విలువగలదనియు లెక్క వేసినారు ఇందులో 88 కోట్ల రూపాయల విలువగల వస్తువులు దిగుమతిలో ఉన్నవి రాష్ట్ర రాష్ట్రేతర వ్యాపారమును గురించి సరియైన లెక్కలు లేవు కాని ఉజ్జాయింపుగా ఆంధ్ర రాష్ట్రము ఇతర రాష్ట్రాలతోచేయు ఎగుమతి దిగుమతులను ఈ క్రిందివిధముగా చూపవచ్చును

ఎగుమతులు	విలువ రూ
పశువులు	81,900
గొర్రెలు, మేకల (సంఖ్య)	1,02,088
ఇతర పశువుల (సంఖ్య)	87,88,600
ఎముకలు	1,24,611
తోళ్ళు (పచ్చివి)	12,42,486
మేకతోళ్ళు (పచ్చివి)	18,48,800
తోళ్ళు - ఊనినవి	69,176
బియ్యము	85,58,165
ఇతర రకాలు	6,75,880
పప్పులు	57,70,872
పప్పులు	87,61,408
నూనెలు, నూనెగింజలు	8,40,87,924
సిమెంటు	18,85,168
జనపనార	1,16,56,855
గోనెసంచి - గుడ్డ	1,48,85,282
మాంగనీసు	50,68,100
ఉప్పు	18,59,559
బెల్లము	1,02,91,627
పంచదార	18,55,876

పొగాకు	3,47,04,180
నెయ్యి	64,07,199
కేకు, కలప	1,32,66 464
రంగులు, వగైరా	78,680
పండ్లు (ఎండినవి)	6,45,52,444
నార	5,08,282
లక్క	27,440
	27,59,97,911

దిగుమతులు	విలువ రూ
సిమెంటు	9,17,967
బొగ్గు	85,42,785
ఇనుము, ఉక్కు	2,77,69,406
లక్క	1,42,400
మాంగనీసు	8,45,72,285
రసాయనాలు	86,25,876
కేకు, కలప	4,78,66,094
కాఫీ	46,88,198
టీ	85,70,850
ప్రత్తి - నూలు	1,25 78,160
గుడ్డలు	2,89,14,048
నార	4,08,899
జనుము	88,19,260
పూలు	7,05,078
గోనెగుడ్డ	78,57,040
పండ్లు (ఎండువి)	1,10,05,816
నెయ్యి	1,09,100
పప్పులు	44,24,584
పప్పుదినుసులు	4,12,09,760
ఇతరములు	15,35,940
గడ్డి	1,15,55,426
నూనెలు, నూనెగింజలు	85,60,090
పంచదార	1,77,27,022
	27,52,88,674

దీనివల్ల పారిశ్రామికాభివృద్ధి కొరతవడ్డ రాష్ట్రములో దిగుమతులు ఎక్కువగా ఉండును ఒక్క మదరాసు రాష్ట్రమునుండియే ఆంధ్రరాష్ట్రము సాలీనా పదికోట్ల రూపాయల వస్తువులను అదనముగా దిగుమతి చేసికొను చున్నది

విదేశ వ్యాపారము - ఆంధ్ర రాష్ట్రముయొక్క విదేశ వ్యాపారము ముఖ్యముగా విశాఖపట్టణము, కాకినాడ, మదరాసు రేవులద్వారా జరుగుచున్నది

విశాఖపట్టణము - ఇక్కడినుండి 20 కోట్ల రూపాయల సరుకు ఎగుమతి అగుచున్నది మాంగనీసు, పొగాకు మిరపకాయలు, వేరుసెనగనూనె, ఇనుమురాయి, బెల్లము, తోళ్ళు, కాయలు, ఆముదము, స్పిరిటు, సిమెంటురాయి, బొమ్మలు, ఎముకలు, పసుపు, టివిటివి చెక్క, తివాచీలు, గ్రాఫైట్ మొదలైనవి ఉన్నవి

కాకినాడ - ఇక్కడినుండి మూడుకోట్ల రూపాయల విలువగల వస్తువుల ఎగుమతి ఉన్నది పొగాకు, జీడిపప్పు, కొబ్బరి, నూనెలు, తోళ్ళు, తోళ్ళు శుభ్రపరచెడు దినుసులు, ప్రత్తి, పసుపు మొదలైనవి ఇందు కలవు

మదరాసు - ఈ రేవుగుండ మొత్తము 56 కోట్ల రూపాయల విలువగల వస్తువులు ఎగుమతులుగా వెళ్ళు చున్నవి అందులో ఆంధ్ర రాష్ట్రానికి సంబంధించిన వస్తువుల విలువలు : మైకా రు 188 లక్షలు, నూనెలు, గింజలు రు. 598 లక్షలు, పొగాకు రు 333 లక్షలు, మాంగనీసు రాయి రూ. 51లక్షలు, చందనము, నూనె రూ 38 లక్షలు, ఇనుపరాయి రూ 20లక్షలు, క్రైసైట్, స్టియటైట్ రూ 6 లక్షలు మొత్తము 12కోట్ల 29లక్షల రూపాయల వస్తుసామగ్రి ఎగుమతియగుచున్నది ఆంధ్ర దేశము మొత్తము ఎగుమతులు 40 కోట్ల రూపాయలని అంచనా వేయబడినది ఎగుమతులు ఎక్కువ భాగము యునైటెడ్ కింగ్డం, అమెరికా, జపాను, జర్మనీ, కెనడా మొదలైన దేశాలకు వెళ్ళుచున్నవి

దిగుమతులు వక్కలు, క్రొవ్వువత్తులు, బొగ్గు, సైకిళ్ళు, ఖర్జూరము, మందులు, విద్యుచ్ఛక్తి సామాను, ఇనుప సామాను, నూనె, పెట్రోలు, మోటారు నూనెలు, యంత్ర సామగ్రి, లోహాలు, మోటార్లు, రాసాయనికపు నూనెలు, రంగులు, వార్నీషు, గుడ్డలు, నూలు మొదలైనవి ఎన్నో ఉన్నవి విశాఖపట్టణము, కాకినాడ రేవులలో దిగుమతి అగుచున్నవి విశాఖపట్టణములో ముఖ్యముగా యంత్రసామగ్రి, తిండిగింజలు దిగుమతి అగు చున్నవి కాకినాడలో తిండిగింజలే ముఖ్యమైన దిగుమతి మిగతావి మదరాసు రేవునకే వచ్చుచున్నవి రేవు పట్టణాల అభివృద్ధికి కూడ ఆంధ్రరాష్ట్రము ఎంతో పాటు పడవలసి యున్నది

ఆంధ్రరాష్ట్రపు వ్యాపారము ఈ క్రింది విధముగా జరుగుచున్నది.

	ఎగుమతులు లక్షల రూ	దిగుమతులు లక్షల రూ
రైలుమార్గం గుండా	27,59	27,52
మదరాసు రేవు	22,00	35,00
ఆంధ్ర రేవులు	18,00	
	67 59	62 52

పై పట్టిక ననుసరించి ఆంధ్రరాష్ట్రము 5,07 లక్షల రూపాయిలు అదనముగా వ్యాపారములు కలిగియున్నను మదరాసు రాష్ట్రపు వ్యాపారము కూడ లెక్క చూచి కొనిన మొత్తము మీద 10 కోట్ల రూపాయలు తరుగు ఉండునని అంచనా వేయవచ్చును ఆంధ్రరాష్ట్రములో కొన్ని పరిశ్రమలను స్థాపించిననే తప్ప ఈ పరిస్థితి చక్క బడుటకు అవకాశములేదు

డి వి రె.

ఆంధ్రేతిహాస పరిశోధక మండలి :- "ఆంధ్రేతిహాస పరిశోధక మండలి" అనునది రాజమహేంద్రవరములో స్థాపితమయిన చరిత్ర పరిశోధక సంస్థ ఆంధ్ర దేశములో చరిత్ర విజ్ఞానాభివృద్ధికి, ముఖ్యముగా ఆంధ్ర చరిత్ర సమాలోకనమునకు కృషిసల్పు సంస్థలు లేకుం డెను అందుచే, కీర్తిశేషులు-చరిత్ర చతురానన చిలుకూరి వీరభద్రరావు, డాక్టర్ చిలుకూరి నారాయణరావు, శ్రీ మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మ, శ్రీ భావరాజు వేంకట కృష్ణారావుగార్లు సమాలోచనముచేసి "ఆంధ్రేతిహాస పరిశోధకమండలి" సంస్థాపనమునకు ఉద్యమించిరి వీరి యుద్యమ ఫలితముగా ఈ సంస్థ రాజమహేంద్రవరములో

1922 సెప్టెంబరు నెలలో స్థాపితమయ్యెను 1860 సంవత్సరము 21 చట్టము ప్రకారము ఇది నమోదు కాబడినది

మండలి ఉద్దేశములు (1) తామ్ర, శిలాశాసనములు, నాణెములు, పురావస్తుసామగ్రి (ఇటుకలు, బొమ్మలు, పూసలు మొదలగునవి) తాళపత్ర గ్రంథములు సంపాదించుట, (2) ఈ చరిత్ర సామగ్రిని పరిశోధించి, పండిత సభలయందు వాటి విషయమై చర్చించుట, (3) చారిత్రక ఉత్సవములను జరుపుట, (4) చారిత్రక వస్తుప్రదర్శనములను ఏర్పాటుచేయుట, (5) ఆంగ్లమున త్రైమాసిక పత్రికను ప్రకటించుట, (6) ఆంధ్ర రాజవంశముల చరిత్రలను ప్రకటించుట, (7) ఉచిత పఠనాలయమును, పుస్తక భాండాగారమును నెలకొల్పుట

మండలి కార్యకలాపములు 1924 నుండి సక్రమముగా, చురుకుగా జరుగసాగెను (శ్రీ) రాళ్ళబండి సుబ్బారావుగారు కార్యకర్తగా నుండి మండలి యుద్దేశ సాఫల్యమునకు అవిరళకృషి సలిపిరి (శ్రీ) న్యాపతి కామేశ్వరరావు, (శ్రీ) రాజా కాంద్రేగుల శ్రీనివాస జగన్నాథరావు, (శ్రీ) డా చిలుకూరి నారాయణరావు, (శ్రీ) భావరాజు వేంకట కృష్ణారావుగారలు ధనసహాయము చేసిరి చారిత్రక వస్తుసామగ్రిని ఇచ్చిరి ఇతర విధముల అభిమానించి తోడ్పడిరి విజయనగరరాజులైన (శ్రీ) విజయరామ గజపతిరాజుగారు మండలి భవననిర్మాణమునకై పదమూడు వేల రూపాయల విరాళము నొసంగిరి ఇట్లే పెక్కుమంది వదాన్యుల సహాయమున గౌతమీతీరమున మండలికి స్వంతభవనము నిర్మాణమయ్యెను

మండలి కార్యకలాపములలో సంఘమునకు కీర్తిని, ధనమును, ప్రజారంజకత్వమును తెచ్చిపెట్టినది ఆంగ్లమున ప్రకటితమగుచున్న త్రైమాసికపత్రిక ఈ పత్రికాప్రచురణ కార్య విభాగమున 84 సంచికలు ప్రకటింపబడినవి వీటికి పరివర్తనగ పెక్కు పత్రికలు, గ్రంథములు, మండలికి వచ్చుచున్నవి వీటివలన శాచనాలయమును, గ్రంథ భాండాగారమును పరిపుష్టి నొందుచు, ప్రయోజనాత్మకముగ ఉపచరించుచున్నవి

ప్రస్తుతము మండలికి 140 వ్యక్తి సభ్యులును, 60 సంస్థ చందాదారులు. 80 పరివర్తన సంస్థలు గలవు. కేంద్ర, ఆంధ్రప్రభుత్వములు మండలి సేవనుగుర్తించి ధనసహాయము చేసినవి గ్రంథ భాండారమున.

1	చరిత్ర, శాసనసంపుటములు	3000
2	మాసపత్రికలు	1000
3	తామ్రపు రేకులు	24
4	బంగారు, వెండి, రాగి, సీసము నాణెములు అన్ని ఆంధ్ర రాజవంశములకు సంబంధించినవి	300
5	తామ్రశాసనములు	4
6	శిలాశాసనములు	40
7	అమూల్యము, అపూర్వములు అయిన వ్రాత ప్రతులు	35
8	తాళపత్ర గ్రంథ ప్రతులు	1000

కలవు

చారిత్రకోత్సవములు, జయంత్యుత్సవములు జరుపబడినవి చాళుక్య (1923), కళింగ (1927), కాకతీయ (1933), రెడ్డి (1937), విజయనగర (1946), వేంగి (1947) రాజ్యములనుగూర్చి ఆయా రాజ్యముల ప్రధాన నగరములందు మహోత్సవములు జరుపబడినవి ఉత్సవ దినములలో పరిశోధక విషయచర్చలు, ప్రసంగములు, చారిత్రక వస్తుప్రదర్శనములు జరుపబడినవి అంతియేగాక మండలి దశాబ్ది జయంత్యుత్సవము, రజతోత్సవము ఘనముగ జరుపబడినవి పురాతత్వ పరిశోధనయందు ప్రారంభకులయిన (శ్రీ) జయంతి రామయ్యపంతులుగారి అభినందన జయంత్యుత్సవముగూడ జరుపబడినది ఈ సమ్మేళనములు చరిత్ర పఠనాసక్తిని, చరిత్ర విజ్ఞానప్రసారమునకును దోహదమొనర్చి, మండలి కార్యక్రమమునకు శోభ తెచ్చినవి ఈ యుత్సవముల జ్ఞాపకార్థము అమూల్యములైన ప్రత్యేక సంచికలు సర్వాంగశోభితముగ ప్రకటితము లయినవి ఈ సంచికలయందు, ఆ యా రాజ్యములకును, విషయములకును సంబంధించిన వ్యాసములు, శాసనములు మున్నగునవి కలవు

మండలి యుద్దేశములు చాలవరకు కొనసాగినవనియే చెప్పవలయును ఇప్పుడు మండలివారు మూడు సంపుటములలో ఆంధ్రదేశ చరిత్రను రచించుటకు సంకల్పించినారు వస్తుప్రదర్శనశాల కొరకు భవనమును, పత్రికాసకన

శాల కొరకు భవనమును నిర్మింపదలచి యున్నారు ఈ ఆశయములు నెరవేర్చుటకు తగు ప్రోత్సాహము లభించునని మండలివారాశించుచున్నారు

రా. మ.

ఆంధ్రోద్యమము (తెలంగాణములో) - రెండు నూర్ల పాతిక సంవత్సరాల అసఫ్జాహి పరిపాలన ఫలితముగ హైదరాబాదు రాష్ట్రములో ఆంధ్రుడు కొరకర్యాం ధ్రుడైనాడు అతనికి అరబ్బీ, పారసీభాషలతో అభ్యాసము కావించుటకు స్థితికలిగినది ఉర్దూభాష రాజభాష, యగుటయేగాక ప్రాథమికదశనుండి విశ్వవిద్యాలయదశవరకు బోధనాభాషకూడా అయినందున ఆంధ్రభాషకు కొన్ని శతాబ్దాల అజ్ఞాతవాసము ప్రాప్తించినది. ఈకాలమున ఆంధ్రుడు అన్ని రంగములందు వెనుకబడినాడు పరిపాలనా రంగమున అతనికి తగిన స్థానము లభించలేదు వరదా, వరకట్నము మొదలైన సాంఘికదురాచారములు ప్రబలియుండెను తెలుగురైతు వన్నులభారముతో క్రుంగి దరిద్రదేవత పాదాలక్రింద నలిగిపోయెను చదువుకొన్న వారిసంఖ్య నూటికి మూడింటివరకు దిగజారెను తెలంగాణమున పాఠశాలలు, కళాశాలలు చాలాకొద్దిగా నుండెను ఇట్టి పరిస్థితిలో ప్రారంభమైనది ఆంధ్రోద్యమము

హైదరాబాదు నగరమున 1-9-1901 వ సంవత్సరమున స్వర్గీయ శ్రీ కొమర్రాజు వేంకటలక్ష్మణరావు ప్రోత్సాహముతో శ్రీకృష్ణదేవరాయాంధ్రభాషా నిలయము స్థాపితమైనది ఈ ప్రయత్నమున లక్ష్మణరావుగారి సహచరులుగా నిలచి పనిచేసినవారు శ్రీ మునగాల రాజాగారును, స్వర్గీయ శ్రీ రావిచెట్టు రంగారావుగారును కృష్ణదేవరాయాంధ్రభాషా నిలయమును తెలంగాణమందేకాక సకలాంధ్రమందును మొట్టమొదటి గ్రంథాలయముగా పేర్కొనవచ్చును. తెలంగాణమున హనుమకొండ మొదలైన పట్టణాలలో 1901 నుండి 1910 వరకు మరికొన్ని గ్రంథాలయాలు లక్ష్మణరావుగారు చూపినదారిన స్థాపితమైనవి ఈకాలమునందే విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమండలి కూడ హైదరాబాదులో స్థాపితమైనది విజ్ఞాన చంద్రికా గ్రంథమండలిని ఆంధ్ర తెలంగాణ మధ్యదృఢమైన సాంస్కృతిక బంధనముగా ఏర్పాటుగావించిన లక్ష్మణరావుగారే విశాలాంధ్ర ఉద్యమానికి కూడ పునాదులు వేసిరని చెప్పవచ్చును హైదరాబాదులో ఆంధ్రోద్యమము ఈవిధముగా ఈ శతాబ్ది ప్రారంభమున వైజ్ఞానికోద్యమముగా ప్రారంభమయి క్రమక్రమముగ రాజకీయోద్యమమున పరిణమించినది అనాడు గ్రంథాలయోద్యమముద్వార తెలంగాణమును ప్రబోధించిన వారిలో శ్రీ శ్రీ ఆదిపూడి సోమనాథరావు, శ్రీ శ్రీ మైలవరపు నరసింహశాస్త్రి గారలను ప్రత్యేకముగ స్మరించవలసి యున్నది శేషాద్రిరమణ కవుల "నిజాంరాష్ట్ర ప్రశంస" అను ఖండకావ్యమును కూడ ప్రత్యేకముగ పేర్కొనవలసియున్నది

ఇరువది సంవత్సరాల గ్రంథాలయోద్యమము తెలంగాణమును కొంత మేల్కొల్పినది ఇట్టి సందర్భములో 1921 వ సంవత్సరమున హైదరాబాదు నగరమున సుప్రసిద్ధ మహారాష్ట్ర విద్యాంసుడైన ధోండు కేశవ కార్వే పండితుని అధ్యక్షతన జరిగిన సంఘ సంస్కరణ సభలలో అప్పుడు హైదరాబాదులో న్యాయవాదులుగా నుండిన ఆలంపల్లి వేంకటరామారావుగారు తమ ఉపన్యాసమును తెలుగులో ప్రారంభించగా మహారాష్ట్రసభ్యులు చప్పట్లతో హేళన గావించిన సంఘటనము చరిత్రనిర్మాణమునకు కారణభూతమైనది ఈ సంఘటనమును అవమానముగ భావించిన ఆంధ్రులు ఆనాటి రాత్రి శ్రీ టేకుమాల రంగారావు, హైకోర్టు వకీలుగారి ఇంటిలో సమావేశమై ఆంధ్రజనసంఘమును స్థాపించిరి ఇది ఆంధ్రోద్యమ చరిత్రలో మహత్తరమైన సంఘటనము ఆంధ్రజనసంఘ స్థాపన గావించిన సమావేశములో శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణారావు పంతులుగారు, మాడపాటి హనుమంతరావు పంతులుగారు, అదిరాజు వీరభద్రరావుగారు మొదలైన పెద్దలు పాల్గొనియుండిరి ఈ ఆంధ్రజన సంఘము తక్షణమే తన పనిని ప్రారంభించి, నూరుగురు సభ్యులను చేర్పించి 4-4-1922 నాడు తెలంగాణ నాయకులైన శ్రీ కొండా వేంకటరంగారెడ్డిగారి అధ్యక్షతన సమావేశమును ఏర్పాటుకావించి నిబంధనావళి నామోదించి కార్యనిర్వాహకవర్గమును ఎన్నుకొనుట జరిగినది ఆనాటి కార్యనిర్వాహక వర్గమునకు శ్రీ శ్రీ బ్యారిస్టర్ రాజగోపాల రెడ్డిగారు అధ్యక్షులుగను, ఆంధ్రపితామహ

(ఇప్పుడు పద్మభూషణ) మాడపాటి హనుమంతరావు పంతులుగారు కార్యదర్శిగను ఎన్నుకొనబడిరి

ఆంధ్రజన సంఘముయొక్క ఆదర్శములు -

1 ఈ సంఘమునకు నిజాం రాష్ట్రాంధ్ర జన సంఘమని పేరు

2 నిజాం రాష్ట్రమునందలి ఆంధ్రులయందు పరస్పర సాహచర్యాభిమానములను కలిగించి, వారి అభివృద్ధికై ప్రయత్నించుట ఈ సంఘముయొక్క ఉద్దేశము

3 ఈ రాజ్యములోని ఆంధ్రులకొరకు సంఘములను సంస్థలను స్థాపించుట, ఉన్నవానికి సహాయము చేయుట, ఉపన్యాస సభలను సమావేశపరచుట మున్నగు కార్యముల వలన పై ఉద్దేశములు నెరవేర్చబడును

4 ఈ రాజ్యములోని ప్రతి ఆంధ్రవ్యక్తియు, పదునెనిమిది వత్సరములకన్న మించిన వయస్సు కలిగి, చదువను, వ్రాయను నేర్చినచో ఈ సంఘమున సభాసదుడు కావచ్చును

ఈ ఆంధ్రజన కేంద్రసంఘము స్థాపితమైన సంవత్సరమునకు అనగా 1923వ సంవత్సరమున ఒక ఉపనియమావళి సిద్ధము చేయబడి అందులో జిల్లాలలోను, కేంద్రమునందును ఆంధ్రజనసంఘము నెరవేర్పవలసిన విధులు ఈ విధముగా నిర్ణయింపబడినవి

(అ) గ్రంథాలయములను స్థాపించుట, పఠన మందిరములను పాఠశాలలను స్థాపించుట

(ఆ) విద్యార్థులకు సహాయముచేసి ప్రోత్సహించుట

(ఇ) విద్వాంసులను గౌరవించుట

(ఈ) తాళపత్ర గ్రంథములను, శాసనముల ప్రతులను సంపాదించుట, పరిశోధించుట

(ఉ) కరపత్రముల మూలమునను, లఘుపుస్తకముల మూలమునను విజ్ఞానము వ్యాపింపచేయుట

(ఊ) ఆంధ్ర భాషా ప్రచారమునకై పలయు ప్రయత్నములు జరుపుట

(ఋ) వ్యాయామములను, కళలను ప్రోత్సాహపరచుట,

(ౠ) అనాథులకు అత్యవసరమగు సహాయము చేయుట

ఈ ఆదర్శములను, సాధనములను గమనించినపుడు ఈ సంస్థ నిజాంరాష్ట్రవాసులైన స్త్రీ పురుషులకు మాత్రమే పరిమితమైనట్లు స్పష్టమగుచున్నది తరువాత నగర ఆంధ్రజనసంఘ కార్యకర్తల పర్యటన, ప్రచార, ప్రబోధ ఫలితముగ జిల్లాలలో ఆంధ్రజనసంఘములు స్థాపితమైనవి ఈవిధముగ స్థాపితమైన (1) హైదరాబాదు, (2) సికింద్రాబాదు, (3) వరంగల్లు, (4) ఖమ్మము, (5) సాబూరాబాదు ప్రతినిధులు హనుమకొండలో 1-4-1923 నాడు సమావేశమై ఆంధ్రజనకేంద్రసంఘ నియమావళి నంగీకరించిరి ఈ విధముగనేర్పడిన కేంద్ర సంఘముయొక్క మొదటి సమావేశము 27 7-1923 నాడు హైదరాబాదులో జరిగి ఆంధ్రజన కేంద్ర సంఘములు చేయవలసిన కార్యములను నిర్ణయించినది ఈ కార్యములను పరిశీలించినపుడు ఆంధ్రజన సంఘముల కార్యక్షేత్రము విద్యా, వైజ్ఞానిక, వర్తక, వ్యాయామాది సమస్యలకుమాత్రమే పరిమితమైయుండి రాజకీయాలకు దూరముగా నుండినట్లు స్పష్టము కాగలదు తరువాత కేంద్రసంఘ సమావేశాలు నల్లగొండ, మధిర, సూర్యాపేట, జోగిపేట, దేవరకొండ, ఖమ్మము, సిరిసిళ్ళ అనుచోట్ల మొత్తము ఎనిమిది సమావేశాలు జరిగినవి ఈ కాలమున ఆంధ్రజన కేంద్ర సంఘముయొక్క కార్యక్రమమును పరిశీలించినపుడు విద్యార్థులను ప్రోత్సహించుట, గ్రంథాలయములను స్థాపించుట, గ్రంథాలయ సభలనుచేయుట, వర్తకసంఘములను స్థాపించుట, వర్తకసమస్యలను గూర్చిన లఘుపుస్తకములను ప్రకటించుట, వెట్టిచాకిరి మొదలగు సాంఘిక సమస్యలనుగూర్చి ప్రబోధము కావించి తీర్మానాలుచేయుట, పాఠశాలల స్థాపనను గూర్చినసమస్యలను చర్చించుట, ప్రచారకార్యక్రమమును నిర్వహించుట ప్రధానములుగ గన్పట్టుచున్నవి మధిరలోను, సూర్యాపేటలోను ఈ కేంద్రసంఘ సమావేశాలతో పాటు రెండు గ్రంథాలయ సభలుకూడ జరిగినవి తాళపత్ర గ్రంథసేకరణముమగూర్చి ఈసంఘము ప్రత్యేక శ్రద్ధను వహించి ఒక ఆంధ్ర పరిశోధక సంఘమునుకూడ స్థాపించినది ఇదియే ఇప్పటి "లక్ష్మణరాయ పరిశోధక మండలి" ఈ మండలివారు, విశేషించి మండలియొక్క కార్యదర్శి శ్రీ ఆదిరాజు వీరభద్రరావుగారు తెలంగాణమందలి

గాపకములను సేకరించి ప్రచురించుటలో ప్రశంసనీయమైన కృషిగావించిరి

ఈ కాలమున ఆంధ్రోద్యమమునకు అండగానిల్చిన "నీలగిరి" (స్థాపితము 24-8-1922 నల్లగొండ), "తెనుగు పత్రిక" (స్థాపితము 27-8-1922 ఇనుగుర్తి, మానుకోట తాలూకా) అను వారపత్రికలను ప్రత్యేకముగ ప్రశంసించవలసి యున్నది 10-5-1926 నాడు ఆంధ్రోద్యమమునకు పెట్టనికోటగా "గోలకొండ పత్రిక" ప్రారంభమైనది ఆంధ్రోద్యమవ్యాప్తికి, వికాసమునకు ఈ పత్రికలు మిక్కిలి తోడ్పడినవి ఆంధ్రజనసంఘము కేవలము రాజకీయేతర సమస్యలనే తీసికొన్నప్పటికిని ఈ సభల సందర్భమున ప్రభుత్వముయొక్క వ్యవసాయ, పశుచికిత్స, సహకార, వైద్యశాఖల ప్రదర్శనాలు ఏర్పాటు చేసినప్పటికిని ఇతర విధములుగ ప్రభుత్వముతో సహకరించుటకు ప్రయత్నించి నప్పటికిని, ప్రభుత్వమునకు మాత్రము ఇందులో ఏవో రాజకీయాలు ఇమిడియున్నవను అనుమానము అప్పుడప్పుడు కలుగుచుండెను ఈ అనుమానముతో సభలకు అనుమతి నిచ్చుటయందు ప్రతిబంధకములు కల్పించబడినవి అప్పుడు హైద్రాబాదులో అమలులోనుండిన వాగ్బంధన శాసనముయొక్క ప్రతిబంధకములనుగూడ ఎదుర్కొనవలసి వచ్చెను ఈ వాగ్బంధనశాసన ప్రయోగము వలన ప్రభుత్వముయొక్క అనుమతి లేక సమావేశాలు జరుపుటగాని, పత్రికలు నడపుటగాని, సాధ్యముగాని పరిస్థితి యేర్పడి యుండెను తుదకు ఒక గ్రామములో పాఠశాలను పెట్టవలెననినను, గ్రంథాలయము స్థాపించవలెననినను ప్రభుత్వముయొక్క అనుమతి అవసరమై యుండెను ఈ అనుమతి సాధారణముగా దొరకుచుండెడిది కాదు విశ్వప్రయత్నము గావించవలసి వచ్చెడిది ఇట్టి ప్రతికూల పరిస్థితులలో ఈ ఆంధ్రోద్యమ నౌకను మిగుల జాగ్రత్తగా నడిపిన గౌరవము శ్రీ మాడపాటి హనుమంతరావు పంతులుగారికి చెందుచున్నది క్రమక్రమముగ ప్రత్యక్ష రాజకీయాలకు దూరముగా నున్నప్పటికిని, ప్రజల కష్ట నిష్ఠురములనుగూర్చి ఈసభలు శ్రద్ధ వహించక తప్పదయ్యెను అందుచేత సిద్దిపేట, సూర్యాపేట, మున్నగుచోట్ల రైతుల కష్టసుఖములను విచారించుటకు రైతుసంఘములను స్థాపించుటకూడ జరిగెను

మొత్తముమీద 1930 వ సంవత్సరమువరకు అనగా మొదటి 3 సంవత్సరాలకాలము ఆంధ్ర సంస్కృతిని, ఆంధ్రభాషను కాపాడుటకు కృషిసల్పుటయే, ఆంధ్రోద్యమముయొక్క ఆశయమై యుండెను ఈ కాలమున స్త్రీల సభలను ఏర్పాటుచేసి మహిళలలో ప్రచారము చేయు కార్యక్రమము నిర్వహించుట జరిగినది అనాడు మహిళాప్రబోధము గావించినవారిలో శ్రీమతి టాట్రాతి లక్ష్మీనరసమ్మగారిని ప్రత్యేకముగ పేర్కొనవలసి యున్నది

ఆంధ్ర జనసంఘములు ఈ విధముగా అక్కడక్కడ స్థాపితములయి కొంతపని చేయుచుండగా "అరువదిలక్షలకు మించిన నిజాం రాష్ట్రీ ఆంధ్రులయొక్క కష్ట సుఖములను తెలిసికొనుటకును, వారి సమష్టి అభిప్రాయమును నిర్ణయించుటకును" ఒక మహాసభ అవసర మను భావము క్రమక్రమముగ ప్రచారమై తత్ఫలితముగ 1930 సం మార్చి 3, 4, 5, తేదీలలో జోగిపేటలో మొట్టమొదటి ఆంధ్ర మహాజనసభ ఏర్పాటు జరిగినది ఈ మహాసభకు అధ్యక్షులు శ్రీ సురవరం ప్రతాపరెడ్డిగారు ఈ మహాసభకు ఎంతో కష్టముమీద క్రింది షరతుల ప్రకారము అనుమతి లభించినది (1) అధ్యక్షుడు పరదేశీయుడు (గైర్ ముల్కి) కాకూడదు (2) ఇతర మతస్థులకు మనస్తాపముగాని, అనుమానముగాని కలుగు పరిస్థితి కల్పింపకూడదు (3) రాజకీయ ప్రసక్తి ఉండకూడదు ఈ మహాసభతోపాటు మొట్టమొదటి ఆంధ్రమహిళాసభకూడ జరిగినది ఈ ఆంధ్రమహాసభలో వాగ్బంధన శాసనము రద్దు చేయవలెననియు, ప్రాథమిక విద్య నిర్బంధముగ ప్రవేశ పెట్టవలెననియు, మద్యపాన దురభ్యాసమును పోగొట్టవలెననియు, రైతులకు కొన్ని అనుకూలములు కల్పించవలెననియు, వెట్టిచాకిరిపోవలెననియు, మహిళా సభలో వివాహవయస్సు, వితంతువుల స్థితి మొదలగు అంశములను గూర్చియు తీర్మానములు జరిగినవి ఈ తీర్మానములను పరిశీలించినపుడు ఇవి అన్నియు రాజకీయేతర తీర్మానములే యని స్పష్టము కాగలదు ఈ విధముగ 1930 నుండి 1946 వరకు పదునారు ఆంధ్రమహాసభా సమావేశాలు జరిగినవి ఈ సమావేశాల వలన అపారమయిన ప్రబోధము కలిగినది మొదటి పది మహాసభలతోపాటు

పది మహాసభలుకూడ జరిగినవి. ఈ మహాసభలు జరుపుకొనుటకు ప్రభుత్వమువారి అనుమతి తీసికొనుటకై భగీరథ ప్రయత్నాలు జరిపిన నిదర్శనాలు కన్పించుచున్నవి. ఆంధ్రోద్యమము సజీవమయిన ప్రబల ఉద్యమముగ అభివృద్ధి చెంది, మహారాష్ట్ర, కర్ణాటక ఉద్యమాలకు మార్గదర్శకమై 1946 తరువాత స్టేట్ కాంగ్రెస్ ఉద్యమములో లీనమైనది.

ఆంధ్రోద్యమము యొక్క క్రమక్రమవ్యాప్తి ప్రభుత్వమునకు అనుమానాలు అధికము కావింపజొచ్చెను. ఈ ఉద్యమము యొక్క పరిణామము ఆంధ్ర తెలంగాణాల ఏకీకరణముగా రూపొందగలదేమో యని 1936 వ సంవత్సరములోనే హైదరాబాదు ప్రభుత్వమునకు అనుమానము కలిగినట్లు అప్పటి హోం సెక్రటరీ నవాబ్ అలియావర్జంగ్ గారు ప్రసంగ వశమున నాల్గవ ఆంధ్రమహాసభ అధ్యక్షులైన మాడపాటి హనుమంతరావు గారికి తెలిపినట్లు ఆంధ్రోద్యమ చరిత్రలో గ్రంథస్థము కావింపబడినది (91 వ పేజి "తెలంగాణ ఆంధ్రోద్యమము" రెండవ భాగము) అనాటి ప్రభుత్వము యొక్క అనుమానము తుదకు ఈ నాడు సత్యస్వరూపము దాల్చుట గమనింపదగిన విశేషము.

మొట్టమొదటి అయిదు ఆంధ్రమహాసభలు రాజకీయాంశోలికి పోలేదు. ఆంధ్రమహాసభల సమావేశాలలో వ్యాయామ ప్రదర్శనాలు, నాటక ప్రదర్శనాలు, ప్రబోధాత్మకమగు పద్యపఠనము మొదలగు సాంస్కృతిక కార్య కలాపములు ప్రత్యేక స్థానము వహించుచుండెను. ఇట్టి పరిస్థితులలో 1937 వ సంవత్సరమున నిజామాబాదులో జరిగిన ఆంధ్ర మహాసభ ఆరవ సమావేశమునకు చారిత్రాత్మకమగు రాజకీయ ప్రాధాన్యము కలదు. ఇందులో కారణాలు రెండు (1) ఆంధ్రమహాసభలలో తెలుగు మాతృభాష కానివారుకూడ పాల్గొనుట జరుగుచుండెను. ఇప్పటివరకు "మహాసభా కార్యక్రమము, చర్చలు, కవిత ఆంధ్రభాషయందే జరుగవలెనను నియమము ఒకటియుండెను. కాని నిజామాబాదు సభలో కొందరు ఉర్దూభాషలో మాట్లాడుట, దానిపై కొందరు ఆక్షేపణములు తెలుపుట, ఈ ఆక్షేపణములపై తీవ్రవాదోపవాదములు జరిగి ఆంధ్రప్రాంతమున నివసించువారందరు వారి మాతృభాష యేమయినప్పటికి ఆంధ్రులేయనియు, ఆంధ్రభాష మాట్లాడలేనివారు సభావేదికనుండి ఇతర భాషలలో మాట్లాడవచ్చుననియు అధికసంఖ్యాక ప్రతినిధులు నిర్ణయించిరి. మొదటినుండియు ఆంధ్రోద్యమవ్యాప్తి కుల, మత, వర్గవిచక్షణములకు అతీతముగా జరుగుచుండెను. అందుచేత మహారాష్ట్రులు, కర్ణాటకులు, ముస్లిములు ఈ సభలలో పాల్గొని ప్రసంగించుట జరుగుచుండెను. కావున భాషా విషయమై పట్టుదల వహించుట సమంజసమును, రాజనీతియు కాకుండెను. కుల, మత, వర్గ, భాషా విచక్షణములను పాటింపక నిజాంరాష్ట్రాంధ్ర ప్రాంతమున నివసించువారందరి యొక్క అభివృద్ధికై పాటుపడుట యను ఆంధ్రోద్యమము యొక్క విశాల దృక్పథమును అసందిగ్ధముగా స్పష్టీకరించుట యీ సందర్భమున జరిగినది. తత్ఫలితముగ శ్రీ సురవరం ప్రతాపరెడ్డిగారి నాయకత్వమున అసంతృప్తులైన కార్యకర్తలు "అభివృద్ధి పక్షము" నొకదానిని స్థాపించిరి. కాని ఈ పక్షము చురుకుగా పనిచేసినట్లు అగపడదు. క్రమక్రమముగ ఆంధ్ర మహాసభలలో రాజకీయములు ప్రాధాన్యము వహించి, భాషకు ప్రాధాన్యము తగ్గుటవలన భాషాభిమానులకు కొంత మనస్తాపము, నిస్పృహ కలిగినవి. తరువాత మెల్లమెల్లగా ఆంధ్ర భాషాభివృద్ధికి ప్రత్యేకసంస్థ కావలెనను భావము అంకురించి, వ్యాప్తిచెంది, [illegible] 1943 లో హైదరాబాదు నగరమున ఆంధ్ర మహాసభల సందర్భమున ఆంధ్ర సారస్వత సంస్కృతుల అభివృద్ధి సాధకముగ ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్ స్థాపన జరిగినది. అది యొక ప్రత్యేకచరిత్ర. ఆంధ్రసారస్వత పరిషత్తు యొక్క ఆశయాల మీద విజ్ఞాన చంద్రికా గ్రంథమండలి యొక్కయు ఆంధ్ర జనసంఘము యొక్కయు ప్రభావము స్పష్టముగా కన్పడుచున్నదని యీ సందర్భమున గమనించవలసిన సత్యము. (2) ఈ కారణము మొదటిదానికన్న ముఖ్యమైనది. ఆంధ్ర మహాసభ కార్యకర్తలలో చెక్కుమంది కాంగ్రెసు భావాలు, జాతీయ భావాలు కలిగియుండిరి. కాని మొట్టమొదటిసారి ఆంధ్రమహాసభా వేదికనుండి ఈ నిజామాబాదు సమావేశములోనే బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వము నిజాంరాష్ట్రాంధ్రుల ఆదర్శమని అర్థము నిచ్చు తీర్మానము ఆమోదింపబడినది. ఈ విధముగ ఆంధ్రోద్యమానికి

రాజకీయాలతో సంబంధము లేదను పరిస్థితి తొలగిపోయినది క్రమక్రమముగ బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వస్థాపనమే ఆంధ్రమహాసభ ఉద్దేశమనునది స్థిరపడిపోయినది ఆంధ్ర మహాసభలో మితవాద నాయకుల పలుకుబడి తగ్గపోగినది ఈ సమావేశము తరువాత బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వ స్థాపనకొరకు అప్పటి స్టేటు కాంగ్రెసు సత్యాగ్రహము నడిపినది ఈసత్యాగ్రహముతో ఆంధ్రమహాసభకు ప్రత్యేక సంబంధము లేకపోయినప్పటికిని ఆంధ్రమహాసభ కార్యకర్తలు వ్యక్తిగతముగ ఈ సత్యాగ్రహములో పాల్గొనిరి అప్పటి ఆంధ్ర నాయకులలో ప్రముఖులుగానుండిన శ్రీ రావి నారాయణరెడ్డి, శ్రీ మందుముల రామచంద్రరావు, శ్రీ జమలాపురము కేశవరావుగార్లు సత్యాగ్రహము కావించి జైలుకుపోయిరి తరువాత 1940 లో జరిగిన మల్కాపురం ఆంధ్రమహాసభకూడ రాజకీయముగా ముఖ్యమైనది అప్పటి హైదరాబాదు ప్రభుత్వము ప్రవేశ పెట్టిన రాజ్యాంగ సంస్కరణములను బహిష్కరింపవలెనను తీర్మానము ఈ మహాసభలో అతివాదులైన శ్రీ రావి నారాయణరెడ్డిగారు ప్రవేశపెట్టిరి దీనిని మితవాదులైన శ్రీ మందుముల నరసింగరావు, శ్రీ మాడపాటి హనుమంతరావు, శ్రీ కొండా వేంకట రంగారెడ్డిగార్లు ప్రతిఘటించిరి అయినప్పటికి తీర్మానము నెగ్గినది ఈసందర్భమున "పడవ ఆంధ్రమహాసభ నాటికి యువనాయకత్వము బలపడినది" అని ఆంధ్రోద్యమ చరిత్రకారులు గ్రంథస్థము కావించియున్నారు (తెలంగాణ ఆంధ్రోద్యమము రెండవభాగము పుట 142)

1942 లో ఓరుగల్లు సమీపమున ధర్మవరము గ్రామమందు జరిగిన ఆంధ్ర మహాసభకూడ రాజకీయముగ చాల ముఖ్యమైనది ఇందులో శ్రీ రావి నారాయణరెడ్డిగారు క్రొత్త ఆదర్శములచే ప్రేరేపితులై ముందునకు వచ్చిరని 'ఆంధ్రోద్యమ చరిత్ర' కారులు వ్రాసియున్నారు క్రమక్రమముగ ఆంధ్ర మహాసభలో శ్రీ నారాయణరెడ్డిగారొక నూతన వర్గమునకు నాయకత్వము వహించిరి తత్ఫలితముగా తరువాత జరిగిన సభలలో జాతీయ పక్షమనియు, కమ్యూనిష్టు పక్షమనియు రెండు ప్రస్ఫుటమైన వర్గాలు ఏర్పడినవి భువనగిరిలో జరిగిన పదునొకొండవ ఆంధ్రమహాసభలో రావి నారాయణరెడ్డిగారి పక్షము ప్రాబల్యము వహించినది మితవాదులు జాతీయ వాదులు ఇందు పాల్గొనలేదు భువనగిరి మహాసభ తరువాత ఆంధ్ర మహాసభ రెండు మహాసభలుగ చీలిపోయినది ఒకటి జాతీయాంధ్ర మహాసభ, రెండవది శ్రీ రావినారాయణ రెడ్డిగారి ప్రాబల్యము కలిగిన ఆంధ్ర మహాసభ భువనగిరి మహాసభను బహిష్కరించిన ఆంధ్ర నాయకులు 1945 వ సంవత్సరమున మడికొండలో శ్రీ మందుముల నరసింగరావుగారి అధ్యక్షతన పంద్రెండవ మహాసభ కావించిరి ఈ మహాసభకు శ్రీ కొండా వేంకట రంగారెడ్డిగారు పెట్టనికోటవలెయుండిరి ఆంధ్రపితామహ మాడపాటి హనుమంతరావు పంతులుగారి ఆశీస్సులు ఈసభకు లభించినవి శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణారావు పంతులుగారి సానుభూతికూడ ఈ మహాసభకు లభించినది శ్రీ జమలాపురం కేశవరావుగారు కూడ ఈ మహాసభనే బలపరచిరి శ్రీ రావినారాయణ రెడ్డి వర్గమువారు పంద్రెండవ ఆంధ్ర మహాసభను ఈ సంవత్సరమే ఖమ్మం పట్టణములో జరిపిరి ఈ విధముగ ఆంధ్ర మహాసభ రెండుగా చీలిపోయినది తరువాత 1946 లో శ్రీ జమలాపురం కేశవరావుగారి అధ్యక్షతన పదుమూడవ మహాసభ మెదకు జిల్లాయందలి కంది గ్రామమున జరిగినది ఇదియే తుట్టతుది ఆంధ్ర మహాసభ నైజాము వ్యతిరేకోద్యమముగ ప్రారంభమైన ఆంధ్రోద్యమము బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వమే తన ఆదర్శముగా నిర్ణయించుకొన్న ఉద్యమముగ పర్యవసించినది

కందిమహాసభ తరువాత ఆంధ్రమహాసభ స్టేటుకాంగ్రెసులో లీనమయి, స్టేటు కాంగ్రెస్ ఆంధ్రప్రాంత సంఘముగా రూపొందినది ఈ స్టేటుకాంగ్రెస్ ఆంధ్రప్రాంత సంఘముయొక్క మొదటి సమావేశము 1947 లో జడ్చర్లలో జరిగినది హైదరాబాదులో పోలీసుచర్య జరిగిన తర్వాత స్టేటుకాంగ్రెసు హైదరాబాదు ప్రదేశ్ కాంగ్రెసుగా రూపొందినతరువాత ప్రత్యేకముగ హైదరాబాదులో ఆంధ్రప్రాంతమునకు కాంగ్రెసుకమిటీకి అవకాశము లేకపోయినది

పదునారు సంవత్సరాల వయస్సుకలిగిన ఆంధ్రోద్యమ చరిత్రలో మొత్తము పదుమూడు ఆంధ్ర మహాసభలు జరిగినవి వీని కధ్యక్షతవహించిన పెద్దలు (1) శ్రీ

మరవరం ప్రకాశరెడ్డిగారు, (2) శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణారావుగారు, (3) శ్రీ పులిజాల వేంకట రంగారావుగారు, (4) శ్రీ మాడపాటి హనుమంతరావు గారు, (5) శ్రీ కొండా వేంకటరంగారెడ్డిగారు, (6) శ్రీ మందుముల నరసింగరావుగారు, (7) శ్రీ మందుముల రామచంద్రరావుగారు, (8) శ్రీ రావి నారాయణరెడ్డి గారు, (9) శ్రీ మాదిరాజు రామకోటేశ్వరరావుగారు, (10) శ్రీ కొండా వేంకటరంగారెడ్డిగారు, (11) శ్రీ రావి నారాయణరెడ్డిగారు, (12) (అ) శ్రీ మందుముల నరసింగరావుగారు, (ఆ) శ్రీ బద్దం ఎల్లారెడ్డిగారు, (13) శ్రీ శ్రీ జమలాపురం కేశవరావుగారు వీరితో పాటు జరిగిన పది మహాసభలకు శ్రీమతులు నడింపల్లి సుందరమ్మ, టి. వరలక్ష్మమ్మ, ఎల్లాప్రగడ సీతాకుమారి, మాడపాటి మాణిక్యమ్మ, బూర్గుల అనంతలక్ష్మీదేవి, నందగిరి ఇందిరాదేవి, యోగ్యశీలాదేవి, రంగమ్మ, ఓబులరెడ్డిగారలు అధ్యక్షత వహించిరి

పోలీసుచర్య తరువాత ఆంధ్రోద్యమములో మరొక అధ్యాయము ప్రారంభమైనది. ఆనాడు 1953 లో అప్పటి హైదరాబాదు హోం సెక్రటరీ ఆంధ్రోద్యమము ఆంధ్ర - తెలంగాణాల ఏకీకరణ ఉద్యమముగా రూపొంద గలదని వెల్లడించిన అనుమానము పోలీసుచర్య తరువాత సత్యమైనది. పోలీసుచర్య తరువాత ఘనపురంలో జరిగిన హైదరాబాదు ఆంధ్రప్రాంత కాంగ్రెస్ సంఘ సమావేశములో ఆంధ్ర-తెలంగాణాల ఏకీకరణముజరుగవలెనని తీర్మానించబడినది. ఈ తీర్మానమును గోలకొండ మొదలైన తెలుగు పత్రికలు ఆమోదించి హర్షించినవి. నిజామాబాదునందు జరిగిన హైదరాబాదు ప్రదేశ్ కాంగ్రెస్ సమావేశమందు హైదరాబాదు విభజనముజరిగి ఆంధ్ర - తెలంగాణాల ఏకీకరణము జరుగవలెనని అర్థము నిచ్చు తీర్మానము చేయబడినది. ఈ తీర్మానము నే 2-6-1953 నాడు హైదరాబాదు ప్రదేశ్ కాంగ్రెస్ పునరుద్ఘాటించినది. ఈ విధముగ పోలీసుచర్య తరువాత నుండి జూన్ నెల 1954 వరకు హైదరాబాదు ప్రదేశ్ కాంగ్రెస్, కమ్యూనిస్టుపార్టీ, సోషలిస్టుపార్టీ, ఇతర రాజకీయ పక్షాలు విశాలాంధ్ర స్థాపనను బలపరచినవి. ప్రత్యేకముగ విశాలాంధ్రోద్యమము ప్రారంభమైనది. విశాలాంధ్ర మహాసభ అవతరించి ఆంధ్ర - తెలంగాణాల ఏకీకరణము కొరకు కృషి సాగించినది. జూన్ 1954 లో హైద్రాబాదు ప్రదేశ్ కాంగ్రెస్‌లో ఒకవర్గము ప్రత్యేక తెలంగాణా రాష్ట్రం కావలెనను వాదమును లేవదీసినది. తత్ఫలితముగ హైద్రాబాదు ఆంధ్ర రాజకీయరంగమున విశాలాంధ్ర వర్గము, తెలంగాణా వర్గము అను రెండు పక్షాలు బయలుదేరినవి. ఉభయపక్షాలవాదనములు భారతప్రభుత్వమునకు అందచేయబడినవి. హైద్రాబాదు శాసనసభలో అధిక సంఖ్యాకులు విశాలాంధ్రమును బలపరచినారు. అఖిలభారత కాంగ్రెస్ కార్యవర్గము ఆంధ్ర-తెలంగాణాల ఏకీకరణము జరుగవలెనని సలహానిచ్చినది. అందుచేత హైదరాబాదు రాజధానిగ ఆంధ్ర-తెలంగాణాల ఏకీకరణ అతిత్వరగా జరిగి సమగ్ర ఆంధ్రరాష్ట్రము 1956 అక్టోబరు నాటికి అవతరింపగల అవకాశాలు సంపూర్ణముగ అగుపించెను. ఢిల్లీలోని రాజ్యసభలో ప్రసంగించుచు, కేంద్రప్రభుత్వ దేశీయ వ్యవహారాల మంత్రి అందరి ఆమోదముతో విశాలాంధ్రము ఏర్పడగలదని ప్రకటించినారు (28-2-1956) భారత రాయబార్రాగేసరుల ఆశీస్సులతో 1956 నవంబరు 1 వ తారీఖున దీపావళి పర్వదినమున ఆంధ్ర-తెలంగాణాలు ఏకరాష్ట్రముగ, "ఆంధ్రప్రదేశ్" నామముతో ఏర్పాటు చేయబడినవి. "ఆంధ్రప్రదేశ్" కు హైదరాబాదు నగరము రాజధాని యైనది. ఇందువలన నూటయేబది సంవత్సరాల క్రింద ఇంగ్లీషు రాజ్యవిస్తరణ ఫలితముగా విడిపోయిన మూడుకోట్ల ఆంధ్రులు తిరిగి ఏకపరిపాలన క్రిందికి వచ్చి కృష్ణాగోదావరీ నదుల జలాలతోపాటు, తెలుగు సీమలోని ప్రకృతిసంపదను తెలుగుప్రజల అభ్యుదయము కొరకు వినియోగించి "ఆంధ్రావళి మోదము" కలుగునట్టుల సకలాంధ్రము యొక్క సర్వతోముఖాభి వృద్ధికొరకు ప్రయత్నించు అవకాశాలు లభ్యమైనవి. "ఆంధ్రప్రదేశ్" భారతదేశమునకు పెట్టనికోటయై ఆ సేతు హిమాచల భూభాగమున ఒక సుందర నందనవనముగా శోభిల్లగలదని ఆశింపవచ్చును.

డి. రా

ఆకృతి రచన-ఆధునిక నిర్మాణ ద్రవ్యములు - వాస్తుశాస్త్రము ఎచ్చటనైనను, భౌగోళిక పరిస్థితులు, శీతోష్ణములు, భూగర్భ పరిస్థితి, మత సాంఘిక రాజకీయ

వాతావరణము మొదలగువాని ప్రభావమును, ప్రత్యక్షముగా గాని, పరోక్షముగా గాని కలిగియుండును. అయినప్పటికిని భవననిర్మాణమునకు మహాయానముగా లభించు నిర్మాణద్రవ్యములే అతిముఖ్యమైన అంశములు. వీటియందు భవన నిర్మాణ పరికరములైన ఇటుకలు, రాళ్లు, కలప, కాంక్రీటు మొదలైనవాని ద్వారానే శిల్పి తనయొక్క కలలకు వాస్తవిక ఆకృతిని ఈయగలుగుచున్నాడు.

ప్రస్తుత విషయమును గురించిన చర్చకు దిగుటకు ముందు, వాస్తుశాస్త్రమునందలి వివిధరీతులయొక్క పరిణతితో, నిర్మాణ ద్రవ్యము ఎట్టి పాత్రను నిర్వహించినదో అవగాహన చేసికొనుటకొరకు, పూర్వ పరిస్థితులను అన్వేషించుట మిక్కిలి ప్రయోజనకారి కాగలదు. కలపయే మానవునికి తెలిసిన అత్యంత పురాతనమైన నిర్మాణద్రవ్యముగా కనబడుచున్నది. బౌద్ధశిలావాస్తువు అస్తిత్వములోనికి వచ్చుటకు చాల కాలముక్రిందటనే మనదేశములో దారుమయ నిర్మాణములు ఉచ్చస్థితియందు కొన్నవి. బౌద్ధయుగమునకు చెందిన (చైత్యములు, కమానులు, సూర్యవాతాయనములు, వర్తులాకారమైన పైకప్పులు మొదలైన) కళాకృతులు, నిర్మాణములన్నియు ఆకాలపు పనివారికి సుపరిచితములును, సర్వసాధారణములును అగు కలప కట్టడములందలి వివిధ రీతులను రాతిలో నేర్పరచినటువంటి ప్రతిరూపములే అనుటకు మొట్టమొదట తెలిసిన నిర్మాణ పద్ధతిని 'దూలముల కట్టడము' (Trabeated mode) అందురు. దీనిలో నిలువు స్తంభములు, గొడుగురాయి (Lintel) ప్రధానాంగములు.

ఈ నిర్మాణ విధానము అటుతరువాతివారిచే కూడ అనుసరింపబడినది. కాని, వారు దీర్ఘకాలము మనునట్టి రాతినే నిర్మాణ ద్రవ్యముగా నుపయోగించిరి. ఈజిప్టు దేశపు శిల్పులు బ్రహ్మాండములైన తమ దేవాలయములను నిర్మించుటకు రాతి స్తంభములను, రాతిదూలములను, రాతి పలకలను ఉపయోగించిరి. సమున్నతమైన రాతి స్తంభములు, గొడుగు రాళ్ళు ఏ పరిమాణముగలవి లభ్యమగునో వానిని బట్టి కట్టకములుండెడివి. కనుకనే బ్రహ్మాండమైన వారి భవనములు అనేక స్తంభములతో గూడియుండి, స్తంభాల వ్యూహమో అన్నట్లు తోచును. వారు వజ్రకాఠిన్యము గల గ్రానైటురాతితో తమ భవనముల నుపయోగించిరి. భవనములయొక్క ఆధార స్తంభములను మిక్కిలి దగ్గర దగ్గరగా నిలుపవలసివచ్చెను. ఇంతే కాక, నల్లరాయి మిక్కిలి కఠినమైనదగుట వలన స్తంభముల మీదగాని, దూలముల మీద గాని ఎటువంటి చెక్కడములను చెక్కుటకు అవకాశములేకపోయెను. అందుచేత ఈ కట్టడములు చూపులకు శిలాస్తూపములవలె కనుపించును.

గ్రీకులయొక్క భవనములు కూడ ఇదే సిద్ధాంతము ప్రకారము కట్టబడినవి. కాని అవి ఈజిప్టుదేశపు కట్టడముల కంటె బాహ్య స్వరూపములో భిన్నములుగా నుండెడివి. నిర్మాణములకు గ్రీకులు ఉపయోగించిన శ్రేష్ఠమైననిర్మాణ ద్రవ్యమే ఈ భిన్నత్వమునకు కారణమైయున్నది. వారు ఉపయోగించిన తెల్లచలువరాయి చెక్కడమునకు మిక్కిలి అనుకూలమైనదగుటచే గ్రీకులు దానితో సున్నితమును అతి రమ్యమును అగు శిల్పకళను అభివృద్ధిపరచగలిగిరి. చలువరాయియే లేకపోయినచో గ్రీకు శిల్పము మరొక విధముగా నుండియుండెడిది.

ఏ ప్రదేశములలో రాయి లభ్యమయ్యెడిదికాదో, అచట పూర్తిగా భిన్నమైనటువంటి నిర్మాణ విధానము అవలంబింపబడెడిది. సాధారణముగా నదులు విశేషముగా నుండు ఒండ్రుమట్టి భూములలో రాయి అరుదుగా దొరకును. అస్సీరియా, బాబిలోనియావంటి పశ్చిమాసియా దేశములలోను, యూఫ్రటిస్, టైగ్రిస్ నదీతీరములయందును నివసించు పూర్వజులకు రాయి తృప్తిగా దొరకకపోవుటచే, వారు తమ భవన నిర్మాణమునకు ఇటుకల నుపయోగించిరి. భవనముల పైకప్పునకును, గోడలకును ఇటుకలు మాత్రమే ఉపయోగింప వలసివచ్చెను. ఇంటి పైకప్పులు నిలువంపుగా కట్టినపరంజిలుగాను, గోపురాకారముగాను ఉండెడివి. ద్వారబంధములపై నుండు అడ్డు రాయిస్థానములో కమానులు (arches) ఉపయోగింపబడుచుండెను. ఈ విధానము కమాను నిర్మాణ విధానము ఆర్క్యుయేటెడ్ (Arcuated) అని పిలువబడుచున్నది. రాయి దొరకకపోవుటచే మధ్యయుగమునందలి వంగదేశపు వాస్తువు మిగిలిన భారతదేశ వాస్తువు కంటె పూర్తిగా భిన్నముగానున్నది. మొగలాయీల కాలములో తొలుదొల్త నుండిన వాస్తువునకును, వారి ఉత్తరోత్తర

వాస్తువునకును మిక్కిలి భేదమున్నది. ఇది ప్రధానముగ వారుపయోగించిన నిర్మాణద్రవ్యములపై ఆధారపడినది. ప్రథమ దశయందు అనగా తెంగాలు నందలి మొగలు వాస్తువునకు ఇటుకలు, ఎఱ్ఱ ఇసుకరాయి వాడిరి. వారి అనంతర శిల్పమునకు చలువరాతిని వాడిరి.

కాంక్రీటు కనిపెట్టబడుటచే, రోమనుల వాస్తువు విప్లవాత్మకముగ మారినది. వారు విలువంపుగూమందు పై కప్పులను, గోపురములను భారీయెత్తున తయారుచేసిరి. వారు నూతనవాస్తు విధానములను ఆచరణలోనికి తెచ్చిరి. చలువరాయి తో కూర్పు గలిగిన మిశ్రకుడ్యములు, సంకీర్ణ వస్తు చిత్రము (Mosaic) మొదలైనవి ఈ తరగతికి చెందినవి.

మధ్యయుగమున యూరపులో ఒక వినూతనమైన వాస్తువిధానము వృద్ధిపొందినది. ఉపయోగింపబడిన నిర్మాణ ద్రవ్యములు, ఇటుక, రాయి, కఱ్ఱ అయినప్పటికిని గోథిక (Gothic) వాస్తువులో నిర్మాణమునందు నూతన విధానములు పొడచూపినవి. పునరుజ్జీవనయుగ (Renaissance) ప్రారంభమునుండి, వాస్తుశాస్త్రము అభివృద్ధిచెందుట ఆగిపోయినది. సంప్రదాయ సిద్ధమైన కళలను పునరుద్ధరించుటయు, కేవలము సాంప్రదాయిక ఆకృతులనే అనుకరించుటయు పరిపాటి అయిపోయెను. కాని గతశతాబ్దాంతమునుండియు, వాస్తుకళ, పెద్ద పెద్ద అంగలతో పురోగమన మొనర్చుట మొదలుపెట్టినది. పునరుజ్జీవనయుగమునందలి శిల్పమున స్తంభముల యొక్క తారతమ్య పరిమాణమును గురించియు, నిర్మాణమునకు సంబంధించిన వివిధ ప్రత్యేకాంశములను గురించియు, మిక్కిలి శ్రద్ధ వహింపబడెను. భవనములను ఉపయోగించుటకు అనుకూలతకుగాని, ప్రయోజనాత్మకమైన ప్రణాళికకుగాని తగిన ప్రాముఖ్యము ఈయబడలేదు. ఈవిధముగా శిల్పముయొక్క ఆకృతి రచనకు సంబంధించిన ముఖ్యసూత్రములే అతిక్రమింపబడుచుండెడివి. ప్రజల జీవితములో గొప్పమార్పులు కలిగినను, కాలానుగుణముకాని ఆకృతిరచన అనుసరింపబడుచుండెడిది. పారిశ్రామిక విప్లవఫలితముగా కలిగిన వివిధమైన, సాంఘిక, రాజకీయ, పరివర్తనములు ఈయుగమునందలి శిల్పము పెడ నూతన కళాదృష్టిని ఆహ్వానించునవిగా ఉన్నవి. నూతన యుగమునందలి భవనావసరములు బహుముఖములైనవి. పూర్వకాలము కర్మాగారములు, గిడ్డంగులు, సరకులకొట్లు సాధారణముగా నుండెడివి కావు. జనబాహుళ్యము గల నగరములలో అనేక అంతస్తులుగల భవనములు అవశ్యకములైనవి. ఈ క్రొత్తరకమైన భవనములకు, అనాడు వాడుకలోనున్న వాస్తు విధానము పొత్తిగా అననుకూలముగా నుండెడిది. అందువలన భవన నిర్మాతలు, ప్రాత పద్ధతులను విడిచి కాలానుగుణమైన భవనములు తయారుచేయుటకై ఆలోచనలు సాగించిరి. ఈ విధముగా నిర్మింపబడిన భవనములు పురాతనమును, సంకుచితమును, కాలానుగుణము కానిదియు నగు శిల్పవిధానముయొక్క సంకెలలనుండి విముక్తిచెందినవి. భౌతికశాస్త్ర రంగమున కలిగిన యభివృద్ధి ఇట్టి నూతన నిర్మాతలకు, వారు చేయు ప్రయోగకార్యములలో మిక్కిలి తోడ్పడినది. నూతన భవన నిర్మాణ రీతులు, నూతన నిర్మాణ ద్రవ్యములు, క్రమక్రమముగా లభ్యములు కాజొచ్చెను. ఈ విధముగా నూతన యుగమున కనుగుణమై శాస్త్రవికము, వివేకవంతము అయిన నూతన శిల్పవిధానము అవతరించినది.

మూలాధారమైన నిర్మాణ ద్రవ్యములు, ఎట్టిమార్పును చెందక ఆ విధముగనే నిలిచిపోయినవి. కార్యానుగుణమైన నూతన విధానములు సృష్టింపబడి, క్రొత్త నిర్మాణ ద్రవ్యములు రంగములోనికి వచ్చినవి. నేడు ఆకృతి రచన చేయుటలోను, వాస్తవ్యులకు అనుకూలముగా నుండునట్టి భవనములను నిర్మించుటలోను, శిల్పులు ఎక్కువ స్వేచ్ఛను కలిగియున్నారు. సమకాలికమైన శిల్పదృక్పథమునకు ఈ ఆధునిక నిర్మాణ ద్రవ్యము మిక్కిలి తోడ్పడినది. వీనిలో అతిముఖ్యమైన నిర్మాణ ద్రవ్యములు దృఢీకృతమైన కాంక్రీటు, (Reinforced cement concrete) ఉక్కు. భవన నిర్మాతలు ఉక్కును, కాంక్రీటును చాలకాలమునుండి ఉపయోగించుచుండిరి. కాని ఈ పదార్థములకు గల 'దృఢీకృత (Reinforced)' మరియు 'నిర్మాణాత్మక (Structural)' అను విశేషణములవలన, ఇప్పుడుపయోగింపబడు కాంక్రీటు, ఉక్కు., ఇదివరలో ఉపయోగింపబడినవాటికంటె, భిన్నమైనవను

విషయమును తెలుపుచున్నవి. వీటిని నిర్మాణ ప్రయుక్తమైన ఉక్కు, దృఢీకృతమైన కాంక్రీటు అందురు. ఇదియే ఆర్. సి. సి. అనబడును. సిమెంటు-కాంక్రీటునందు నిర్దిష్టమైన ఆకారముగల మెత్తని ఉక్కు ఊచలు నిర్దిష్ట సంఖ్యలో చేర్చుటచే దానికి పటుత్వము కల్పింపబడును. దృఢీకృతమైన సిమెంటు-కాంక్రీటు స్తంభములు, దూలములు మొదలగు నిర్మాణాంగములకు ఉపయోగపడు చున్నది. ఉక్కును తయారుచేయు బెస్సిమర్ విధానము 1856 లో కనిపెట్టబడినది. పోతపోసిన ఉక్కు చువ్వలు తయారుచేయబడి, ఆధార స్తంభములుగను, దూలములుగను, ద్వారబంధములపై గొడుగు రాళ్ళుగను ఉపయోగపడుచున్నవి. ఉక్కు ఆధార స్తంభముల యొక్కయు, దూలముల యొక్కయు సహాయముతో పెక్కు అంతస్తులు గల భవనములు కట్టబడుచున్నవి. ఇవి మిద్దెలు, గోడలు, ఇంటిపైకప్పులు మొదలైనవాని భారమును మోయు ఆధార పంజరములుగా నున్నవి. ఇట్టి కట్టడములు ఆధారపంజర నిర్మాణములు (Framed-Structure) అని పిలువబడుచున్నవి. అవి నిర్మాణప్రయుక్తమైన ఉక్కుతోగాని, దృఢీకృతమైన కాంక్రీటుతోగాని నిర్మింపబడును. ఈ క్రొత్త నిర్మాణ ద్రవ్యముల యొక్క సంభావ్యతను గురించిన, ప్రప్రథమ ప్రయోగములు ఫ్రాన్సుదేశమున పారిస్‌లో 1878-79 సంవత్సరములలో జరిగిన వస్తుప్రదర్శనములోను, విమానములకొరకై 1916 లో నిర్మింపబడిన హాంగరు (Hanger) లోను చేయబడినవి. ద్వారముల వెడల్పు, స్తంభముల మధ్య దూరము, రాతితోను, కఱ్ఱతోను చేయబడిన దూలముల యొక్కయు, గొడుగురాళ్ళ యొక్కయు, నిడివిని బట్టియు, ఇటుకతో గాని, రాతితో గాని కట్టబడిన కమానుల మధ్యదూరమును బట్టియు, ఎల్లప్పుడు సరిచేయబడుచుండుట మనము చూచియేయున్నాము. ద్వారముల పరిమాణమును, ఆధార స్తంభముల దూరమును, నిర్ణయించుటలో ఈ దృఢీకృతమైన కాంక్రీటు నిర్మాణ ప్రయుక్తమైన ఉక్కు, శిల్పులకు గొప్ప స్వేచ్ఛను కలిగించినవి. ఇదియే వాస్తుశాస్త్ర ప్రపంచములో గొప్ప మార్పును తెచ్చినది. విశాలములగు ద్వారములు, కిటికీలు సాధ్యమగుటవలన నిర్మాణాంగముల యొక్క ఆకృతి రచన అభివృద్ధిచెందెను. విస్తరించుటకు అవకాశము కలిగినది. ద్వారములకు, కిటికీలకు జారుడు మడతతలుపులు ఉపయోగించుటవలన, పూర్తిగా గోడ అంతయు తెరచియుంచుటకు వీలగుచున్నది. దృష్టినిరోధకములు గాని ఉక్కు తునుకలచేత నిర్మింపబడినవగుటచేత, ఈ కిటికీలు చక్కగా చూచుటకు అవకాశము కల్పించుచున్నవి.

గాజుపరిశ్రమ భవననిర్మాతలకు అనేక ఉపయుక్తములయిన వస్తువులను ప్రసాదించినది. గోడలకు గాజుపలకలు, చపటాచేసిన నదప్రదేశములకు దీపములు, మున్నగు సుందరాలంకార నిర్మాణప్రయుక్తమైన గాజువస్తువులు వీనిలో కొన్నియని చెప్పవచ్చును. మిక్కిలి దృఢముగా చేయబడిన గాజుపలకలను కిటికీతలుపులుగాను, ద్వార కవాటములుగను, ఇప్పుడుపయోగింపబడుచున్నవి. తెరచియున్నపుడు చూచుటకు చక్కని అవకాశమును కలిగించుచు, మూసియున్నప్పుడు కన్నుచెదురు కాంతినుండి, అధికమైన రక్షణనిచ్చు పల్చని అల్యూమినియం తెరలు నేడు తయారగుచున్నవి. ఎటువంటి కర్రపైభాగపు గట్టితనమునకు తీసిపోనివై, మన్నికగల తేలిక 'ప్లైవుడ్' బల్లలు నేడు లభ్యములగుచున్నవి. ఇవి చిత్రములకు వెనుక ఆస్తరు పలకలుగా కూడ ఉపయోగపడును.

ఇదేవిధముగా తయారయిన దిమ్మపలకలు వేగముగా మూసి తెరచుకొను తలుపులవలె నుపయోగకరముగా నుండును. ఆరోగ్యపరికరములు, మురుగునీటి కాలువల ఏర్పాటు, మలవాహక విధానము, పరిశుభ్రమైన నీటిని పట్టణములో సరఫరాచేయు సౌకర్యములు మొదలైనవి భవననిర్మాణవిధానమునందు మార్పులు కలిగించి అతి ముఖ్యమైన అభివృద్ధిని గొని తెచ్చినవి. శీతోష్ణములు ప్రవరింపకుండా చేయుటకు కావలసిన వివిధనిర్మాణ ద్రవ్యములు, కట్టడములు కట్టువారికి ఇప్పుడు దొరకుచున్నవి. ఇవన్నియు, శిల్పులు తక్కువ ప్రతిబంధకములతో భవన నిర్మాణ విధానమును ఏర్పాటు చేయగలుగుటకు మిక్కిలి తోడ్పడుచున్నవి. కృత్రిమవర్ధకులపై గాలిని, వెలుతురును ప్రసరింపచేయు నవకాశములు సాధ్యమగుటవలన, భవనముల ఆకృతిరచన చేయుటలో, శిల్పులకు మహత్తరమైన స్వేచ్ఛయు, అవకాశమును లభించినవి. దుకాణములు, కర్మాగారములు, పాఠశాలలు, ఆసుపత్రులు, ఆరోగ్య

స్థానములు మొదలగువానికి, మునుపటికంటె ఉత్తమమైన ఆకృతిరచన చేయుటకును, మునుపటికంటె ఆరోగ్యవంతముగను, ప్రయోజనవంతముగను వాటిని ఉంచుటకును నేడు వీలగుచున్నది.

నూతన భవననిర్మాణవిధానమును, నిర్మాణద్రవ్యములను, పూర్వకాలపు శాస్త్రపద్ధతులను పూర్తిగా మార్చివేసినవి. చరిత్రనిర్మాణములు పూర్వకాలపు నిర్మాణవిధానముకంటె పూర్తిగా భిన్నములై యున్నవి. వాస్తుశాస్త్ర పత్యమునుగూర్చిన పూర్వభావములు నేడు మార్పు పొందవలసి వచ్చినది. పైనుండి చూచినంత మాత్రమున మోటరుబండి ఎట్లు నడుచునో, విమానము లెట్లు ఎగురునో నిర్ణయించుట అసాధ్యమైనట్లే, కేవలము కండ్లతో భవనములను చూచినంతమాత్రమున, ఆ భవనములకు ఉపయోగింపబడిన నిర్మాణద్రవ్యములయొక్క బలిష్ఠతను నిర్ణయింపలేము. ఉదాహరణకు దృఢీకృతమైన కాంక్రీటు తీసికొందము. దీనిలో శక్తిమంతమైన అంశములు దానిలో లీనమై కన్నులకు గనుపించవు. భవనమునందలి ఒకానొక భాగము దుర్బలముగా నున్నట్లు కనుపించినప్పటికిని ఆ భాగము ఏ ఉద్దేశముతో నిర్మింపబడినదో అట్టి ఉద్దేశమునకు తగిన బలమును కలిగియుండవచ్చును. బరువు వహించుగోడలు రంగమునుండి పూర్తిగా అంతర్ధానము చెందినవి. ఇప్పుడు భవనమునందలి బరువు నంతటిని దృఢీకృతమైన కాంక్రీటుతో చేయబడిన ఆకృతి పంజరములుగాని, ఉక్కు స్తంభములు, దూలములుగాని భరించుచున్నవి. స్థలములకు ఆవరణము కల్పించుటకును, శబ్దమునుండియు, గాలినుండియు వానిని దూరముగా నుంచుటకొరకు మాత్రమే ఇపుడు గోడలు కట్టబడుచున్నవి. ఇప్పటి భవనములు, కుముక్రిందినుండి - వీథి, తోట, చిన్న వీటిప్రవాహము మొదలైనవి పోవుచున్నను స్థిరముగా వానికాళ్ళపై అవి నిలుచుటకు సాధ్యమగుచున్నది. ఒక గోడపై అటాలుగా మఱియొకగోడ ఉండవలసిన అగత్యమేమియు నేడు లేదు. ఎక్కడకు కావలసిన అక్కడకు బరువుకొనుటకు వీలయిన తెరగోడలవలను, అట్టుగోడలవలను భవననిర్మాణము చేయుట నేడు మిక్కిలి సులభముగా నున్నది. అది యిప్పుడు నిర్మాణస్థలమునకును మానవులు అవసరమునకును, మిక్కిలి సన్నిహితముగా నున్నది. ప్రజలయొక్క ప్రస్తుతపు పనితి అలవాట్లు పూర్వములోవలె ఎప్పుడును ఒకే విధముగా మార్పులేక ఉండుటలేదు. అందువలన ఆకృతి రచనా విధానము కూడ పూర్తిగా మారవలసియున్నది. దెయుపుల, వీరులమీదుగా క్రేలాడు పెద్ద వితానములను ఏర్పాటు చేయుటగాని లేక భవనమునందలి ఏ అంతస్తు మీదనైనను తోటలను వాటుటగాని, ఇప్పుడు అసాధ్యమైన పనికాదు. ఇల్లు, తోట, ఇప్పుడు సులభముగా ఒకే చోట చేర్పవచ్చును. ఇండ్లలో మార్పుటకు వీలులేని నిర్బంధకరమైన పూర్వకాలపు విభాగవిధాన మంతరించినది. ఇప్పుడు ఇండ్లలోని అంతర్భాగములను అవసరమునుబట్టి శాశ్వతముగాగాని, తాత్కాలికముగాగాని ఏర్పాటు చేసికొనదగిన అవకాశము లభించినది. బల్లపరుపు మిద్దెలు ఇప్పుడు సర్వసాధారణమైనవి. అట్టి మిద్దెలను నిర్మించు విధానములు మంచుగాని, వర్షముగాని విశేషముగా కురియు దేశములందలి భవననిర్మాతలకు తెలియనే తెలియవు. బల్లపరుపు మిద్దెలను నీరు చొరనట్టివిగాను, వాతావరణ వ్యత్యయములు గాకుండునట్టివిగాను చేయవచ్చును. అందుచేతనే, తడి, పొడి, చల్లదనములగల ఏ వాతావరణమునైనను లెక్కచేయక, ఎట్టి ప్రదేశములోనైనను, బల్లపరుపు మిద్దెలను ఉపయోగించుకొనవచ్చును. భవనముల ఆకృతి రచనయందు దృఢత్వముండవలెనను పాత ఉద్దేశముపోయి దానికిబదులు తేలికదనము నను భావనము ఉండవలెనను భావములు వచ్చినవి. పూర్వము భవనములను తరచుగా చెట్లతో పోల్చుచుండిరి. ఆపోలికయొక్క ఉద్దేశమేమనగా, భవనములు చెట్లవలెనే భూమిలో పాతుకొనిపోయి సుస్థిరముగా నుండవలెనని. కాని ఆధునిక భవనములు కేవలము ఇందుకు విరుద్ధముగా భూమిపై సమతూకముగా నున్నట్లు కనబడును. చక్రముల కూర్పుతో కట్టబడు భవననిర్మాణ విధానము అందమగునట్టి ఉపయోగకరమైన అనేక రూపములను ప్రసాదించినది. కాంక్రీటుతో చేయబడు ఆధునిక నిర్మాణపద్ధతులు పెక్కింటికిని నూతన నిర్మాణములకు తావొసంగినవి. నిర్మాణప్రయుక్తమైన ఉక్కు కాంక్రీటులు గణితసంబంధమైన సరియైన అంచనా వేయుటకుకూడ అవకాశమును కల్పించుచున్నది. దీనివలన మిక్కిలి యథార్థము

లును, ప్రయోజనకరములు నైన ఆకృతులు సిద్ధించు చున్నవి.

ఈవి ప్రకారము వాస్తుసంబంధమైన సౌందర్యదృష్టికై కూడ ఎక్కువగా పనిచేసినది. అందువలన ఆధునిక వాస్తు శాస్త్రము యొక్క ఆకృతిరచన, నూతనమైన నిర్మాణ ద్రవ్యములను, పురోగమించియున్న నిర్మాణవిధానములను చక్కగా ఉపయోగించుకొను చున్నది. ఈనాటి శిల్పకారులు ఆకార తారతమ్య రహస్యములను చక్కగా గ్రహించుకొని, ఆకృతి రచనలో నిక్కచ్చిగా అత్యావశ్యకమైన నిర్మాణద్రవ్యములనుతప్ప మిగిలినవానిని త్యజించుట నేర్చుకొనియున్నారు.

కె. కె. వి.

ఆకృతి రచనా మాత్రములు - పూర్తిగా స్వతంత్రములు కాకపోయినను భిన్నములైన రెండు దృక్పథములతో వాస్తు సంబంధమయిన ఆకృతి రచనను (Architectural Design) విమర్శింపవలసి యుండును. మొట్టమొదట కేవలము గుణములనుదృష్టియందుంచుకొని దానిని పరిశీలింపవలసియుండును, అనగా దాని ప్రయోజనముతోగాని, నిర్మాణముతోగాని నిమిత్తమేమాత్రము లేక దానిని సౌందర్య మీమాంసా దృష్టితో పరిశీలించుట, రెండవ దృక్పథము భవనముయొక్క అవసరానుగుణమగు ఆకృతి రచనను (Functional design) అనగా భవనముయొక్క ప్రత్యేకావసరములు, నిర్మాణము మొదలగు వాటిని దృష్టియందుంచుకొనుట, కార్యనిర్వాహకార్థకమైన ఆకృతి రచనయొక్క పరిశీలనము వాస్తు సంబంధమైన సృష్టిగా మార్చుట - ఆకృతి రచనయొక్క నిబంధనములయొక్కయు, ఆకృతి రచనయొక్క నిర్మాణక్రమమునకు సంబంధించిన మాత్రములయొక్కయు పరిజ్ఞానము చేతనే సాధ్యపడును.

ఈ మాత్రములు ఆకృతిరచన చేయువానికి సరియగు మార్గదర్శకములుగా మాత్రమే సహాయపడును అంతేకాని, వాటిని 'తయారుచేసి యుంచబడిన' సౌందర్యమును వాస్తుకళలో కల్పించుటకై వివేచనా రహితముగా నుపయోగింపదగిన నిబంధనములనుగ అపార్థము చేసికొనరాదు. భవనములను ఏ విధముగనైనను ఏ శైలిలోనైనను నిర్మింపవచ్చును, కేవల నిర్మాణ విశేషములుగా (pieces of abstract composition) మాత్రమే, వాటి మంచిచెడుగులు నిర్ణయింపబడును. గుణావగుణ నిర్ణయమునందలి ప్రమాణములు మారుచుండును గాని నిర్మాణ నియమములు మాత్రము మారక ఒకే విధముగా నుండును. శిల్పి తన మనస్సులోని భావమును చక్కగా రూపొందించు విషయమున శిక్షణము నొందును. నిర్మాణ విషయకము అయిన నియమముల యొక్క జ్ఞానము ఈ విషయమున అతనికి సహాయపడును. శిల్పియొక్క సృష్టి ఆకారరచన అందుసౌందర్య మీమాంసాగుణములుండును. అవి కేవల (ఆకృతి) రచన యొక్క జ్ఞానమును, సాంకేతిక ముఖ్యభావమును వ్యక్తీకరించు సాధనములుమాత్రమే యై యున్నవి. ఈ భావము ఎక్కువ ముఖ్యమైనది. ఒక భవనమునుగూర్చి విమర్శించునపుడు, మానవుని వ్యక్తిగతమగు ఆదర్శము యొక్క యీ ఆవిష్కరణమే విమర్శింపబడుచున్నది.

వాస్తువిద్య ముఖ్యముగా ఒక కళ. అందుచే ఉత్తమమగు వాస్తు నిర్మాణము కళారచనకు అవసరమయిన ముఖ్యలక్షణములన్నిటిని కలిగియుండవలెను. విశిష్ట రచయితలగు టాల్‌స్టాయి, రస్కిన్ వంటివారు కళయొక్క లక్షణమునుగూర్చి విశేషముగా వ్రాసియున్నారు. కళారచనకు అన్వయించు ప్రధాన ధర్మములన్నియు వాస్తుకళకుకూడ అన్వయించును.

నిష్కాపట్యము, సత్యము, కళారచనకు మున్ముందుఅత్యావసరములు. వాస్తుశిల్పి తన భావములను వ్యక్తీకరించుట యందు కాపట్యమునకు తావీయకుండ నుండవలయును. వాస్తుశిల్పము సత్యము వ్యక్తీకరింపబడవలయును. అనగా వాస్తుశిల్పి మోసముచేయరాదు. రస్కిను చెప్పినట్లు వాస్తుశిల్పమున మూడువిధములైన మోసము లున్నవి:

1 సత్యేతరమయిన నిర్మాణవిధానమును, లేక ఆధారమును సూచించుట

2 పైభాగములపై రంగువేసి, ఒక వస్తువును అన్యవస్తువుగా ప్రదర్శించుట

3 పోత, లేక యంత్ర నిర్మితాలంకారములను ఉపయోగించుట

కళకు సంబంధించిన ఎట్టి రచనకైనను విశిష్ట లక్షణము అనునది రెండవ ముఖ్యావసరము

మొదటి ముఖ్యలక్షణము కళారచన అది కళావేత్త యొక్క ప్రత్యేకతచే ముద్రితమైయుండవలెను. రెండవ ముఖ్యలక్షణము కట్టడము యొక్క ఉద్దేశమును స్పష్టముగా వెల్లడిచేయవలెను. కళావేత్త సంపూర్ణమైన నిష్కాపట్యముతో ప్రయత్నము చేసినప్పుడే చక్కని కళాసృష్టి ఘటిల్లును. అట్టి సృష్టి ఎల్లప్పుడును కళావేత్తయొక్క వ్యక్తిత్వ విశేషమును ప్రతిఫలించుచుండును. అది రచన యొక్క చైతన్యమును, శక్తిని పెంపొందించును కళావేత్త ఇతర కళారచనలనుండి ఉత్తేజమును పొందినను, లేక వాటిని అనుకరించినను, సావధానుడయి తన కళారచనమును స్వీయవ్యక్తిత్వముతో మేళవింపవలయును కేవలము ఇతరులనుండి ఎరువు తెచ్చుకొనుటగాని, అన్యులను అనుకరించుట గాని కళారచనమును చైతన్యవిహీనము గావించును

భవన నిర్మాణమునందు దాని ఉద్దేశము వ్యక్తము కావలయునన్నచో అన్ని విషయములయందును ఆ యుద్దేశము ప్రస్ఫుటమగునట్లు జాగరూకతతోను, విమర్శపూర్వకముగాను తయారుచేయబడిన ప్రణాళిక ననుసరించి ఆ భవనమును నిర్మింపవలయును

అకుటిలత్వము, అసందిగ్ధత అనునవి మూడవ ముఖ్యలక్షణమునకు చెందును వ్యక్తీకరణములో ఎట్టి సంశయాత్మకతయు ఉండరాదు, అంతేగాక, వ్యక్తీకరణము స్పష్టతతో గూడియుండవలెను డొంకతిరుగుడు పద్ధతితో వెల్లడించుటకు ఎట్టి ప్రయత్నమును చేయరాదు

నాల్గవ ముఖ్యలక్షణము సరళత: చూచువారికి గాని చదువువారికి గాని సులభముగా అర్థముకాని వివరములు ఏ కళారచనయందును ఉండరాదు అనవసరమైన వివరము లుండరాదు వివరములను తగ్గించుటవలన సరళత చేకూరును

టాల్‌స్టాయి ఈ విషయమును చాల రమణీయముగా ఇట్లు చెప్పియున్నాడు: "ఏ కొందరకు మాత్రమో అందుబాటులోనుండు భావానుభవముయొక్క ప్రత్యేకత శ్రేష్ఠత్వముయొక్క ఆదర్శముకాదు విశ్వజనీనతయే దాని లక్షణము పరిమాణాధిక్యము, దుర్గ్రాహ్యత, రూపజటిలత - ఇవి నేటి లెక్కప్రకారము శ్రేష్ఠతాదర్శమునకు లక్షణములుకావు. అట్లుగాక సంక్షిప్తత, స్పష్టత, సరళవ్యక్తీకరణము - ఇవి దానికి లక్షణములై యున్నవి" అత్యుత్తమ రచనకు చేర్చబడునదిగాని దానినుండి తొలగింపబడునదిగాని ఉండజాలదు, అనువిషయము ఎల్లప్పుడును జ్ఞాపకముంచుకొనదగినది

జాగరూకతతోకూడిన ఆలోచనాపూర్వకత ప్రతి కళారచనకు సంబంధించిన ఐదవదియు, కడపటిదియునగు అవశ్యకాంశము

కళారచనమును శోభావంతముగాచేసెడి అలంకారములు, లేక వివరములు ఏరుకొనుటయందును, వాటిని అవలంబించుటయందును జాగరూకతయు సంపూర్ణాలోచనయు కావలసియున్నవి అలంకారములు చాల నిగ్రహముతో నుపయోగింపబడవలెను అవి అలంకార్యవస్తువునకు తగియుండవలయును. భూష్య వస్తువునకును, దానిధర్మమునకును అవి సరిపడనివిగా నుండరాదు, పొసగని స్థానములో వాటిని ఉంచరాదు.

ఎట్టికళారచనకు అయినను పైలక్షణములు అత్యంతావశ్యకములై యున్నవి ఇవికాకవాస్తుకళావేత్త తనకట్టడముయొక్క ప్రణాళికాకృతిని రచించుటకు సాయపడు కొన్ని ప్రధాన సూత్రములను పరిశీలింపవలసియున్నాడు

ఒక కట్టడము సాధారణముగ అనేకములగు భాగములతోగూడి యుండును అవి వేర్వేరు పరిమాణములను, ఆకృతులను, కలిగియుండవచ్చును రచన సుందరముగా కనబడునట్లును, ఉద్దిష్టమైన ప్రయోజనమునుకూడ నెరవేర్చునట్లును, కళావేత్త వాటిని యోగ్యముగా కూర్పు చేయవలయును. రచనలోని అంశము లన్నియు అనురూపత, సమత కలిగి ఉండవలయును అనేక భిన్న భాగములు క్రమ రహితముగా కేవలము గుదిగ్రుచ్చినట్లు కనబడరాదు రచన మొత్తముమీద ఏకీకృతమయిన సమష్టి వస్తువు అను అభిప్రాయమును కలిగింపవలయును. రచనలో ఒక 'ప్రధాన భావము'ను సృష్టించుట వలన ఇది సాధ్యపడును

ఒక అంశముతో గాని భిన్నపరిమాణములుగల అనేక అంశములతోగాని అది ఏర్పడియుండవచ్చును మొత్తము రచనలో అది కీలక స్థానముగా నుండవలెను ఒకటికంటె ఎక్కువ స్థానములట్టివి (focal points) ఉన్నచో రచన యొక్క ఐక్యమునకు భంగమువాటిల్లును రచనయొక్క

ఐక్యమునకు భంగము కలుగనివిధముగా రచనలోని అన్ని ముఖ్యాంశములును, విభాగములును వివిధేకములు కావలెను.

ఆలేఖకుడు (designer) జాగ్రత వహించి, వినుగుపుట్టని విధముగా తన రచనను మనోహరముగ చేయవలెను. నేర్పుతో తారతమ్యములను లేక వైవిధ్యములను ప్రవేశపెట్టుటచే ఇది సాధ్యపడును. నిర్మాణము సందర్భ యుక్తమగు తారతమ్యములచే యుక్తప్రమాణములచేకూడను దాని ఐక్యముకూడ భంగమునొందదు. చక్కని ప్రాచీన గ్రీకు, రోమను కట్టడ భిత్తిశృంగముల (Cornices) ఆకారములు వైవిధ్య ప్రయోగమునకు చక్కని ఉదాహరణములు.

కట్టడ భిత్తిశృంగములలో దగ్గరదగ్గరగా వివిధములైన బాహ్య రేఖల ఆకృతులు ఉపయోగింపబడును. గోడ యొక్క ఉపరిభాగమున ఘనపదార్థములను, ఖాళీలను సక్రమముగా నుపయోగించుట దీనికి మరియొక ఉదాహరణము. వాస్తు రచనలోని వివిధ అంశముల యొక్క పరిమాణము అందును, రూపములందును వైవిధ్యము (లేక తారతమ్యము) చూపుట దానిని ఆకర్షణీయముగా చేయుటకు మిక్కిలి అవసరము. వాస్తు సంబంధములైన అలంకారములు వాస్తు నిర్మాణములను, సజీవములనుగా చేయుటకై ఏదో విధమైన వైవిధ్యముతో నిండియుండును. మంచి అలంకారములు ఎల్లప్పుడును నిర్మాణాత్మక రూపమును పెంపుచేయునవిగా నుండవలెను. అవి కేవలము ఇచ్చవచ్చిన తగిలించుటకు గాని, తొలగించుటకు గాని వీలగునట్లు అనుబంధములుగా నుండరాదు. నిర్మాణమునందు ఐక్యమును వదలకుండుటకు వైవిధ్యము విశేష ప్రకటనము అను రెండు విషయములు అవశ్యకములు. కేవలము (1) పదార్థ స్థూలత చేతను, (2) అలంకారసంపద యొక్క కేంద్రీకరణము చేతను, (3) రంగు యొక్కయు, ఛాయ (tone) యొక్కయు, సౌష్ఠవము చేతను, (4) రేఖ యొక్క అభిరుచి చేతగాని సూచనను లేక ఊహను స్ఫురింపజేయు సూక్ష్మతర విధానాంతరము చేతగాని అధికతర ప్రాముఖ్యమును సంపాదింపవచ్చును.

చక్కని పరిమాణములును, మానశ్రేణి (scale) యును మంచి ఆలేఖ్యాకృతికి కావలసిన, మరి రెండు అత్యవసర విషయములు. కొన్ని పరిమాణములు మిక్కిలి తృప్తికరములుగా నున్నట్లు కనుగొనబడినవి. అందుచే ఈ పరిమాణములును, నిష్పత్తులును జ్యామితితోడను, మొత్తము మీద గణితశాస్త్రముతోడను కొంత సంబంధమును కలిగియున్నవను విషయమును కొందరు సూచించిరి. కొన్ని సుప్రసిద్ధములైన కట్టడముల యొక్కయు, అలంకారముల యొక్కయు పరిమాణములను ఏర్పరుచుటలో త్రిభుజము, చతురస్రము లేక వృత్తముల వంటి కొన్ని రేఖాగణితపు ఆకృతులతో స్పష్టమైన సంబంధము కనబడుచున్నదని రూఢిచేయబడియున్నది. సంగీతములోని సంగీత పద రచన (Musical phrasing) యొక్క నిర్మాణమునకును, వాస్తువునకును గొప్ప పోలిక కలదని కొందరు భావించుచున్నారు. ఏమనగా, రెండును గూడ సమ్మేళనము (Harmony) యొక్కయు, విరామముల (Intervals) యొక్కయు, లయ (Rythm) యొక్కయు సూత్రములతో సంబంధము కలిగియున్నవి. సంగీతములో వేగమునకు సంబంధించిన ప్రమాణ మున్నట్లుగనే, వాస్తుకళావేత్తకూడ పరిమాణమునకు సంబంధించిన ఒక ప్రమాణము నుపయోగించును. పరిమాణ సంబంధము (proportion) ఎప్పుడును "కొలత" (scale) కు సంబంధించియే యోచింపవలసి యుండును. చక్కని కొలత వివిధ భాగములకును, ఒండొంటితోడను, మొత్తముతోడను పరిమాణ విషయములో క్రమమైన సంబంధము" అని నిర్వచింపబడియున్నది. ఈ నిర్వచనము పరిమాణ సంబంధమునకుగూడ ప్రత్యక్షముగా అన్వయించును. పరిమాణము (size) యొక్క ప్రమాణము పరిస్థితులపై ఆధారపడి యుండును. కాని సామాన్యముగా అది పురుష ప్రమాణముచే క్రమబద్ధము గావింపబడునదిగా నుండును. అనగా సరాసరి మానవుని పరిమాణమును, పరిమాణము విషయములో దానితో సంబంధించియున్న వస్తువులను అని అర్థము. 'కొలత' ను పాటింపక కట్టడముల ప్రకారాకృతి రచన సాగించినయెడల కొలత యొక్క అవశ్యభావ మేర్పడు గొప్ప ప్రమాద మేర్పడుటకు కలదు. అట్లుచేసినచో కట్టడములు అవి నిజముగా ఉన్నదానికంటె పెద్దవిగాకాని, చిన్నవిగాకాని కనబడును. ఇది కొన్ని సుప్రసిద్ధ కట్టడముల విషయములోకూడ తటస్థించినది

రోమ్‌లోని సెంటుపీటరుయొక్క కెథిడ్రల్ (Cathedral) దీనికొక ఉదాహరణము. దాని నిజపరిమాణమును కను గొనుటకు కావలసిన లక్షణములు కొరతపడియున్న విధముగా దాని లోపలిభాగముయొక్క ప్రణాళికాకృతి రచన గావింపబడి యున్నది.

వాస్తు రచన చిత్రరచన కంటెను, శిల్పరచన కంటెను భిన్నమైనదిగా నున్నది. చిత్రరచన రెండు పరిమాణము లతో గూడినది మాత్రమే యై యున్నది. శిల్ప, వాస్తు రచనలు రెండును, మూడు పరిమాణములతో గూడి యున్నవైనను, కొన్ని విషయములలో తిరిగి పరస్పరము వేరుపడునవిగా నున్నవి. వాస్తు రచయిత కట్టడమును నిర్మించుటకు పూర్వము ప్రణాళికలు, తదితరములైన పటములును సిద్ధపరుపవలసియుండును. అట్లే అతడు కట్ట డపు వివిధ భాగముల యొక్కయు అంతఃప్రదేశములను పరిశీలింపవలసి యుండును. రచన యొక్క ఈ అంశము వాస్తుకళకు మాత్రమే ప్రత్యేకలక్షణమైయున్నది. ప్రణా ళికా రచనను గూర్చియు, ప్రణాళికకును, ఎత్తున (Elevation)కు గల సంబంధమును గూర్చియు ఇప్పుడు పరిశీలింతముగాక! కేవల ఉపయోగావసరముల దృష్టి తోడను కార్యనిర్వహణార్థకములైన ప్రత్యక్షావసరముల దృష్టితోడను, ప్రణాళిక రూపొందింపబడవలసినదై యుండును. నిజమునకు ప్రణాళిక అన్నది ఒక కావలసిన మట్టము లేక మట్టములవద్ద ఒక కట్టడముగుండా తీసికొన బడిన ఊహా సమాంతరమైన (horizontal) భాగము ఒకేమాత్రానికి ఎట్టి ఆకృతిరచనయైనను వర్తించుచున్నను, ఎత్తు, భూతలదృశ్యము, రంగువేయుట, లేక శిల్పము— వీనిననుసరించి 'ప్రణాళిక' యొక్క అంతర్గత స్వభావము వేరువేరగుచున్నది. ప్రణాళికవిషయములో దానిని చూచు వానిదృక్పథము కేవలబాహ్యమునకు చెందినదిగా మాత్రమే యుండదు; 'ప్రణాళిక' అనగా నిజముగా క్రింది అంతస్తు యొక్క ఆకృతి అని అర్థము; వాస్తువేత్త భావన యొక్క సామాన్య ధోరణులను అది ఎల్లప్పుడును వెల్లడిం చును; అంతేకాక, పై అంతస్తులకు ఆధారముగానుండగల ప్రయోజనాత్మక భాగములనుగూడ నది వ్యక్తీకరించును కాని ప్రణాళిక ఒక్కటియే వాస్తువేత్త భావనముగూర్చి సంపూర్ణాభిప్రాయము నిచ్చుటకు సరిపోదు. అపరింపబడిన వివిధభాగములు ఎట్లు కనబడునో అన్న విషయమును, చూచువానికి వివిధ అంతర్భాగములు ఎట్టి అభిప్రాయ మును కలిగించునో అన్న విషయమును వాస్తువేత్త మనస్సులో నుంచుకొనవలసి యుండును. ప్రణాళిక అనగా గోడలు, చెత్తగోతులు (Tooms), సహారాలు మొ॥ వాటిని కాగితముమీద రచింతగా వేర్పడు ఒకానొక మాదిరి రూపము ఈమాదిరి రూపముకూడ ఆకృతుల విషయములో సమ్మేళనమును, సమత్వ భావమును, కలిగియుండవలయును కాని ప్రణాళికలు స్వతంత్ర విషయములుకావు. ఎత్తులతోను, విభాగములతోను, (Elevations and Sections) అవి అనుబంధితములై యున్నవి. ప్రణాళికారచనలు కూడ సౌందికముకలిగి యుండవలెను. సామాన్యములైన అవిభక్త భాగము లను అవి కలిగియుండవచ్చును. అప్రధానములు లేక సహాయార్థకములు అగు ప్రత్యేకావయవములు వాటికి ఉండవచ్చును, లేకపోవచ్చును; లేదా, సామాన్య భాగములు తిరిగి తిరిగి వచ్చుక్రమము, ప్రధానములు మరియు సహాయక అనుబంధములు అను క్రమముతో గూడిన పరినిష్ఠితత్వమును కల్గియుండవలెను (Climaxes) స్మారక చిహ్నములుగా నిర్మింపబడెడి కట్టడముల ప్రణాళికలు ఉన్నతస్థాయికి చెందిన విధముగను, మహ నీయతా లక్షణములతోగూడిన శైలిలోను, రూపొందింప బడవలెను. కట్టడము యొక్క అవసరములు జాగ రూకతతో పరిశీలింపబడవలెను మరియు ఆ అవసరముల యొక్క ప్రధానభావమును కల్పించెడి ముఖ్యభాగము లకు ప్రణాళికలో ప్రత్యేక ప్రాముఖ్యము నొసంగవలెను. తక్కిన భాగములు దానికి లోబడిన ప్రధానత గలవిగా చేయబడవలెను. సరియగు పరిమాణ సంబంధము నుపయో గించుట, భేదమును చూపుట, ప్రత్యేక ప్రధానతను చూపుట (Accentration) అను లక్షణములను ప్రణాళి కను సిద్ధపరచుటలో ప్రణాళికా రచయిత గమనింప వలెను. ప్రత్యేక భాగముల సాధారణ రూపమును, ప్రణాళికలో వర్గీకరణమును, పైనుదహరింపబడిన సూత్ర ముల సహాయముతో నిర్ణయింపనగును

కట్టడముల యొక్క బాహ్యభాగములు అంతర్గత రూపముల కొక ఆవరణముమాత్రమే. ప్రణాళికలోని

ముఖ్యభాగములు ఎంతవరకు దృశ్యవ్యక్తీకరణమునకు వీలుగ యుండవలెనో ప్రణాళికా రచయిత నిర్ణయింపవలెయును కట్టడమునకు అవసరమైన వ్యక్తీకరణమును బట్టియు, ముఖ్యభాగముల (Elements) ఔచిత్యమును బట్టియు, ఈ యంశము నిర్ణయింపబడవలెను ఎత్తులు ఉద్దేశ్యము యొక్క స్పష్టమైన వ్యక్తీకరణమును ద్యోతకము చేయు నట్లుగా ప్రణాళికా రచన గావింపబడవలెను

ఈ ఉద్దేశ్యము యొక్క వ్యక్తీకరణము రూప సౌందర్యమును రచించుకృషితో సమ్మేళన గావింపబడవలెను ప్రయోజనము (function) ప్రధానముగా ప్రణాళిక ఎట్లు రచింపబడవలెనో నిర్దేశించును

ఉదాహరణమునకు - ఒకానొక ఎత్తులో కిటికీలు లేని యొకల దాని అంతర్భాగము, పైనుండి వెలుతురు వచ్చు నట్లు చేయబడినది, లేదా మానవనిర్మిత సాధనములచే వెలిగింపబడినది, అని మనము ముఖ్యముగా గ్రహింపగలము, అందుచే ఆ కట్టడము ఈ విధమైన వెలుగు అవసరమైన కార్యకు చెందియున్నదని మనము తెలిసికొనవచ్చును

లభ్యమయ్యెడి నిర్మాణ ద్రవ్యములను బట్టియు, వ్యయము యొక్క పరిమితులను బట్టియు, వాస్తువేత్త యొక్క ప్రణాళిక సాధారణముగా మార్పుచెందు చుండును కాని అతని ప్రణాళికల యొక్క సాఫల్యము ప్రణాళికాకృతి రచనకు సంబంధించిన ఈ మూలాధారక సూత్రముల ననుసరించుటపై చాలవరకు ఆధారపడి యుండును

కె. కె. బి.

ఆక్వినాస్ థామస్ :- ఇతడు ఇటలీ దేశస్థుడు స్కొలాస్టిసిసమ్ (scholasticism) అను తత్త్వశాస్త్రశాఖకు చెందినవాడు అక్వినోయను సుప్రసిద్ధ వంశమువాడు నేపిల్సు పట్టణమున జన్మించెను మాంటికాసినో, నేపిల్సులలో విద్య నభ్యసించి, డామినికన్ మతసంస్థలో చేరెను ఆల్బర్టస్ మ్యాగ్నస్ అను ప్రఖ్యాతపురుషు డితని గురువు. అరిస్టాటిల్ మతపంథకు చెందినవారిలో అక్వినాసు అగ్రగణ్యు డనదగును చాలకాలము ఇతని గ్రంథముల కెక్కువ ప్రచారము లేకపోయెను. కాని 19 వ శతాబ్దము నుండి వీటికి అత్యంతమైన ప్రాముఖ్యము లభించినది

మధ్యయుగపు క్రైస్తవ మహాచార్యులలోను, విద్వాంసులలోను అక్వినాసు అగ్రగణ్యుడు. జీవితము నందలి

సమస్త విషయము లను సమన్వయించి సృష్టికర్తను, మానవునికిని, ప్రకృతికిని గల అంతరంగిక సంబంధమును తెలి యజేయుటయే మధ్య యుగపు పండితుల ఆశయ మన వచ్చును ఈ సమన్వయమును అక్వినాసు తన్న సంపూర్ణముగ నెవ రును సాధించలేదనుట అతిశయోక్తి కానేరదు

ఉత్కృష్టతను సాధించుట జీవితము యొక్క ధర్మమనియు, ప్రతి జీవియు తన స్వభావముచే ప్రేరేపింపబడి ఉత్కృష్టతను సాధించుననియు అక్వినాసు బోధించెను. సృష్టి యందలి జీవులలో శ్రేష్ఠతర సత్యయనియు, శ్రేష్ఠతమ సత్యయనియు, రెండు సత్యలను సర్వసచవలెననిన, జీవులు తమ ధర్మములను ఎంతవరకు సాధింపగలుగుదురో యనునదియే మనకు ప్రమాణము ఈ రీతిగా జూచినచో సృష్టికర్తనుండి జీవకణము వరకును గల అంతరంగిక సంబంధమును, పరంపరయును గుర్తింపనగును ఈ సృష్టి పరంపరయందు మానవునిస్థానము ముఖ్యమైనది ఎందుకన అతనికి కేవలము భౌతిక లక్షణములేగాక ఆధ్యాత్మిక లక్షణములును కలవు వివేకము అతని ప్రత్యేకలక్షణము

ప్రకృతికిని, మానవ సంఘమునకును పోలిక గలదు ప్రకృతియం దెట్లో అట్లే సంఘమునందును ఆశయములును, తదనుగుణములైన సాధనములును గలవు ఆశయముల నెక్కువగ సాధింపగలవా రితరులకు మార్గదర్శకులై వారిని నడపవచ్చును సంఘము మానవకాంక్షల సంతృప్తి కొరకు ఏర్పడినదనియు, సంఘమునందు ప్రతి వ్యక్తికిని ప్రత్యేక లక్షణములును, సామర్థ్యములును గలవనియును, ప్రతియొకరును తమ తమ ప్రత్యేక కార్యము లను, ధర్మములను ఆచరించుచు ఇతరులతో సహకరించినచే

సాంఘిక శ్రేయము చేకూరునవియు అక్వినాస సూచించెను. అన్యోన్య శ్రేయమును చేకూర్చుటయే మానవుల ఆశయము, ధర్మము.

ప్రజల హితమును పెంపొందించుట ప్రభుత్వ కర్తవ్యము. అధికారమును ప్రభువు ఒక విధిగ పరిగణింపదగును. పరిపాలకు లీరీతి ప్రవర్తించినచో ప్రజలకు ఇహపర సుఖములు రెండును లభించును. ఐహిక సుఖములు రాజ్యమునకు సంబంధించినవి. అంతకన్న మహత్తరము లగు పారలౌకిక సుఖములు మతసంస్థకు చెందిన విషయములు. కాని పరిపాలకులు రాజధర్మమును చక్కగ నెరవేర్చినచో ఇహమునుండి పరము కూడ లభించును.

రాజ్యమునందలి అధికారము నైతికప్రమాణముల ననుసరించియుండవలెనని అక్విానాస స్పష్టపరచెను. కాకి విరుద్ధముగ ప్రవర్తించు ప్రభుత్వమున కెదురుతిరుగుట ప్రజల హక్కు. కాని ప్రభుత్వోల్లంఘనము వలన కాక్కాలికోపద్రవముకన్న ఎక్కువకీడు పొందరాదనుట ప్రజలు ముఖ్యముగ గమనింపవలయును. కాని ఈ యంశమును గూర్చి అక్విానాస విశదముగ వ్రాయలేదు. న్యాయము ప్రజల హితము కొరకు మానవుని వివేకము నుండి జనించినదనియు, ప్రజాహితమే తమ ధర్మముగ నెంచు ప్రభువులచే నిర్దేశింపబడినదనియు అక్విానాస నిర్వచించెను. సృష్టి యంతయు క్రమబద్ధమైనదనియు, మానవ నీతిధర్మములకును, దైవసంకల్పమునకును అత్యంతమైన సంబంధము కలదనియును, అక్విానాస యొక్క ఆశయము.

కె. ఎస్. ఎస్.

ఆగమ శాస్త్రములు :- భారతీయ తత్త్వశాస్త్రములలో ఆగమశాస్త్రములు మిక్కిలి ప్రధానములై, ఐహికాముష్మిక సుఖసంపాదకములై యలరారుచున్నవి.

లోకకల్యాణ సంపాదకములగు దేవాలయములయు, దేవతా విగ్రహములయు నిర్మాణప్రక్రియలను, వాని ప్రతిష్ఠలను, దేవతా సాన్నిధ్యము పెంపొందుటకై చేయవలసిన పూజా పురశ్చరణాది ప్రకారములను బోధించు శాస్త్రము - ఆగమ శాస్త్రము. భగవంతుని ఆగమమును గూర్చి తెలుపునదిగాన, దీనికీపేరు వచ్చియుండవచ్చును. ఈ శాస్త్రమునకు అనుబంధములుకానట్టి విద్యలుకాని, కళలుకాని, వీనిచే ప్రతిపాదింపబడని తత్త్వహిత - పురుషార్థములుకాని లేవనుట నిత్య సత్యమగు విషయము. వేదాంతాది శాస్త్రములు - ఆత్మ పరమాత్మలయు, ఇతర జగద్వస్తువులయు స్వరూపాదులను, పురుషార్థ - తత్సాధనాదులను విశదీకరించుచున్నవి. ఆగమ శాస్త్రములన్నచో, అందరికిని స్వానుభవగోచరమగునటుల వానిని ప్రదర్శించుచున్నవి. మొదటివి - తత్త్వబోధకములు, రెండవటివి - తత్సాక్షాత్కార సంపాదకములు.

మరియు, జలమునందంతర్నిగూఢమైన విద్యుచ్ఛక్తిని స్ఫుటముగ నావిర్భవింపజేసి, యంత్ర తంత్ర్యాది పరికరములచే నిఖిల ప్రజానీకమునకును అందుబాటులో నుండునటుల చేయుచున్న ఆధునిక విద్యుచ్ఛాస్త్రీయుల వలె పురాతనములగు నీయాగమ శాస్త్రములును ఎన్ని సంవత్సరములకు పూర్వమే క్షీర సముద్రాదుల యందు నెలకొనియుండు వ్యూహ స్వరూపాదులనుండి దేవతాశక్తిని ఆకర్షించి, పూర్ణకుంభమునను, తద్ద్వారమున యంత్రములయందును, దేవతా విగ్రహములయందును ప్రసరింపజేసి, ప్రతిష్ఠించి, పూజా పురశ్చరణాదులచే ఆశక్తిని దినదిన ప్రవర్ధమానముగ నొనరించి నిఖిల ప్రాణులకును, తత్తదభీష్టములను చేకూర్చునట్టి అద్భుత ప్రక్రియలను అనుభవ పురస్సరముగ ప్రపాదించుచున్నవి. విద్యుచ్ఛక్తి కేంద్రములవంటివే దేవతాశక్తి నికేతనము లగు దేవాలయములును.

ఆగమ పదవ్యుత్పత్తి :- దేవతల ఆగమమును గూర్చి తెలుపుచున్నందున దీనికి ఆగమశాస్త్రమని ప్రసిద్ధి కలిగియుండవచ్చును. లేక, వేదమునకువలె "ఆ-సమంతాత్ గమ్యన్తే నిఖిలాఅపి అర్థా ఇతి ఆగమః" అను వ్యుత్పత్తిచే జ్ఞాతవ్యములగు సమస్త విషయములను సమగ్రముగ దెలుపుచు, అలౌకిక శ్రేయస్సాధనరూపము లగు అనేక ధర్మములను బోధించుచు నిత్య నిర్దుష్టములుగ నుండుటచే [illegible] వ్యవహారము కలిగియుండవచ్చును.

"భావ - రాగ - తాళ" శబ్దముల ఆద్యాక్షర సమ్మేళనమున "భరత" శబ్దము నిష్పన్నమైనటుల, "ఆగత - గత - మత" శబ్దముల ఆద్యాక్షర సమ్మేళనమువలన "ఆగమ" శబ్దము నిష్పన్నమైనదని ఆయా ఆగమముల యందే నిర్వచింపబడి యున్నది.

ఆగమముల విభాగములు : ఈ యాగమములు ప్రధాన ముగ శైవములు, వైష్ణవములు, శాక్తేయములు అని మూడు విధములుగ నున్నవి శాక్తేయాగమములకు విశేషముగ తంత్రములని ప్రసిద్ధియున్నది. ఇంకను మరి కొన్ని తంత్రము లున్నవి వీనిలో శైవ - వైష్ణవాగ మములు దక్షిణదేశమునను, మిగిలినవి ఉత్తరదేశమునను బహుళప్రచారమున నున్నవి

శైవ వైష్ణవాగమముల యందు, కేవలము మంత్ర యంత్ర-ఉపాసనాక్రమములు మాత్రమేగాక, దేవాలయ నిర్మాణము, విగ్రహనిర్మాణ-ప్రతిష్ఠాదివిధులును, వాస్తు- శిల్ప - గాన - పాకాది విశేషములును, పంచకాల పూజా పురశ్చరణాదులును నిరూపింపబడియున్నవి శాక్తేయ - గాణాపత్య - భైరవాది తంత్రములయందు యంత్ర - తంత్ర - మంత్రోపాసనాదులే ప్రధానముగ నభివర్ణింప బడినవి

శైవాగమములు-వాని ప్రభేదములు : శైవాగమములు సద్యోజాతము మొదలగు నీశ్వరుని యైదు ముఖముల నుండి ఇరువది యెనిమిది ఆగమములు ప్రాదుర్భూతము లైనవి ఆగమము లన్నిటికిని వక్త - పాంచాశ్వరము శివుడే - అని శైవుల సంప్రదాయము

1 సద్యోజాతమునుండి - (1) కామికము (2) యోగ జము (3) చింత్యము (4) కారణము (5) అజితము - అని యైదును,

2 వామదేవమునుండి - (1) దీప్తము (2) సూక్ష్మము (3) సహస్రము (4) అంశుమాన్ (5) సుప్రభేదము అని యైదును,

3 అఘోరమునుండి - (1) విజయము (2) నిశ్వా సము (3) స్వాయంభువము (4) అనిలము (5) వీరము అని యైదును,

4 తత్పురుషమునుండి - (1) రౌరవము (2) మకు టము (3) విమలము (4) చంద్రజ్ఞానము (5) బింబము అని యైదును,

5 ఈశానమునుండి - (1) ప్రోద్గీతము (2) లలితము (3) సిద్ధము (4) సంతానము (5) సర్వోక్తమును (6) పారమేశ్వరము (7) కిరణము (8) వాతులము అని ఎనిమిదియును,

ఈ రీతిగ 28 ఆగమములు ఆవిర్భవించినవి

వీనిలో, మొదటి పది ఆగమములు శివభేదములనియు తరువాతి పదునెనిమిదియు రుద్రభేదములనియు వ్యవహ రింపబడుచున్నవి మరియు శివభేదములలో ఒక్కొక్క దానికి ప్రవర్తకులు ముగ్గురును, రుద్రభేదములలో ఒక్కొక్కదానికి ప్రవర్తకులు ఇద్దరును ప్రసిద్ధులై యున్నారు

శైవుల సంప్రదాయము శివసృష్టి సమారంభమున శివశక్తి సమావేశముచే బిందూశక్తిసంజ్ఞ భువనోత్పత్తికై యోగమాయచే సృష్టిబీజము చిలుకరింపబడుచున్నది అందుండి నాదము, దానిక్రింద శరత్కాల చంద్రునివంటి బిందువు ఆవిర్భవించుచున్నవి దానిక్రింద "అంబిక" అను శక్తి తోచుచున్నది. దానిక్రింద వామశక్తికి అవర రూపముగ జయ, విజయ, అజిత, అపరాజిత, నివృత్తి, ప్రతిష్ఠ, విద్య, శాంతి, ఇంధిక, దీపిక, రేచిక, మోచిక, వ్యోమరూప, అనంత, అనాథ, అనాశ్రిత-అను శక్తులు గలిగి వీనిచే లోకమంతయును వ్యాపింపబడినటుల స్ఫురిం చుచున్నది వీనినుండి ఏబది అక్షరములు గలుగుచున్నవి స్వరాక్షరమున శివుడును, వ్యంజనాక్షరమున శక్తియును అధిష్ఠించియున్నారు స్వర వ్యంజన సమ్మేళనముచే వర్ణ ములు, పదములు, వాక్యములు ఏర్పడి అర్థప్రతీతి గలుగు చున్నది- అని శైవుల సంప్రదాయము

పాద విభాగము దీని యందు (1) జ్ఞాన (2) క్రియా (3) యోగ (4) చర్యాపాదము అని నాలుగు పాదము లున్నవి

అందు జ్ఞాన పాదమున పశు, పతి, పాశమ్ - అను మూడు పదార్థముల స్వరూప లక్షణ ప్రమాణములును, (1) శివుడు (2) శక్తి (3) సదాశివుడు (4) ఈశ్వరుడు (5) శుద్ధ విద్య (6) మాయ (7) కళ (8) విద్య (9) రాగము (10) కాలము (11) నియతి (12) పురు షుడు (13) ప్రకృతి (14) బుద్ధి (15) అహంకారము (16) మనస్సు (17) శ్రోత్రము (18) త్వక్కు (19) చక్షుస్సు (20) జిహ్వ (21) ఘ్రాణము (22) వాక్కు (23) పాణి (24) పాదము (25) పాయువు (26) ఉపస్థము (27) శబ్దము (28) స్పర్శము (29) రూపము (30) రసము

(31) గంధము (32) ఆకాశము (33) వాయువు (34) అగ్ని (35) సలిలము (36) భూమి-అని ముప్పది యారు తత్త్వముల స్వరూపమును,

(1) తత్త్వరూపము (2) తత్త్వదర్శనము (3) తత్త్వ శుద్ధి (4) ఆత్మరూపము (5) ఆత్మదర్శనము (6) ఆత్మ శుద్ధి (7) శివరూపము (8) శివదర్శనము (9) శివ యోగము (10) శివభోగము అను పది కార్యలక్షణము లును నిరూపింపబడియున్నవి

క్రియా పాదమున : మంత్ర విభాగమున ఆయా క్రియ లకు కావలసిన మంత్రములను, క్రియా విభాగమున-కొలతలు, గర్భన్యాసము, శిలాసంగ్రహణము, లింగ మూర్తుల ప్రతిష్ఠ, అనుజ్ఞ, విఘ్నేశ్వరపూజ, వాస్తుశాంతి, మత్సంగ్రహణము, అంకురార్పణము, రక్షాబంధము, కుంభస్థాపనము, కలాకర్షణము, యాగశాల, కుంభాభి షేకము, మహాభిషేకము, మండలాభిషేకము, ఉత్సవ ములు, ప్రాయశ్చిత్తములు, నిత్యనైమిత్తిక కామ్య పూజలు మొదలగునవి అభివర్ణింపబడినవి

మరియు (1) మూలాధారము (2) స్వాధిష్ఠానము (3) మణిపూరకము (4) అనాహతము (5) విశుద్ధి (6) ఆజ్ఞ అను షట్చక్రముల స్వరూపము, బ్రహ్మరంధ్రము, బ్రహ్మ గ్రంథి, రుద్రగ్రంథి, విష్ణుగ్రంథి, సహస్రారము, కుండలిని, మొదలగువాని స్వరూపము, యమనియమాది స్వరూప ములు, వర్ణాశ్రమ ధర్మాదులు నిరూపింపబడియున్నవి

చర్యాపాదమున - పూజకు కావలసిన ఉపకరణ ములు, హవిష్పాకము, ఆరాధన విధులు, ఉపచారములు నిరూపింపబడి యున్నవి

కాశ్మీరశైవ (అద్వైత) ఆగమములు - అభినవ గుప్తుడు మొదలగు కాశ్మీర శైవ సంప్రదాయ ప్రవర్త కులు ప్రత్యభిజ్ఞాదర్శనము, స్పందదర్శనము అను శైవా ద్వైత సంప్రదాయములను ప్రవర్తింపజేసిరి ఈ శైవ సంప్రదాయాగమములు 8 విభాగములుగ నున్నవి ఒక్కొక్క విభాగమున 8 తంత్రము లున్నవి

1 భైరవ (సంప్రదాయాంతర్గత) తంత్రములు.- (1) స్వచ్ఛంద, (2) భైరవ, (3) చండ, (4) క్రోధ, (5) ఉన్మత్త భైరవ, (6) అసితాంగ, (7) మహోచ్ఛుష్మ (8) కపాలీశ

2 యామళ తంత్రములు - (1) బ్రహ్మయామళ (2) విష్ణుయామళ, (3) స్వచ్ఛంద యామళ, (4) రురు యామళ, (5) (6) అథర్వణ యామళ, (7) రుద్ర యామళ (8) వేతాళ యామళ.

3 మత తంత్రములు - (1) రక్త (2) లంపట (3) లక్ష్మీమత, (4) మత, (5) చాలికా, (6) పింగళా (7) ఉత్ఫుల్ల (7) విశ్వాద్య

4 మంగళ తంత్రములు -(1) పిచుభైరవి, (2) తంత్ర భైరవి, (3) తత, (4) బ్రాహ్మీకలా (5) విజయ, (6) చంద్ర, (7) మంగళా, (8) సర్వమంగళా

5 చక్రాష్టక తంత్రములు - (1) మంత్రచక్ర (2) వర్ణ చక్ర, (3) శక్తిచక్ర, (4) కలాచక్ర, (5) బిందుచక్ర (6) నాదచక్ర, (7) గుహ్యచక్ర, (8) ఖ చక్ర

6 బహురూప తంత్రములు.- (1) అంధక, (2) రురు భేద (3) అజ (4) మూల (5) వర్ణభంధ (6) విడంగ (7) జ్ఞాత్రోదన (8) జ్వాలిన్

7 వాగీశతంత్రములు (1) భైరవీ (2) చిత్రికా (3) హంస (4) కదంబికా (5) హృల్లేఖా (6) చంద్రలేఖా (7) విద్యుల్లేఖా (8) విద్యుమత్

8 శిఖాష్టక (1) భైరవీశిఖా (2) వీణా (3) వీణా మణి (4) సమ్మోహా (5) డామర (6) అథర్వక (7) కబంధ (8) శిరశ్ఛేద

వైష్ణవాగమములు - వాని ప్రభేదములు : వైష్ణవాగమ ములు:- వైష్ణవదేవతల యొక్క ఆరాధనాదికముల దెలుపుచున్నవి ఇవి ప్రధానముగ వైఖానసాగమములు, పాంచరాత్రాగమములు నని రెండు విధములుగ నున్నవి

"కథం త్వమర్చనీయోఽసి మూర్తయశ్చ కాస్తు తే ।
వైఖానసాః కథం బ్రూయుః కథం వా పాంచరాత్రికాః॥"

అని భారతమున నీ రెండు ఆగమములను సమానస్కంధ ముగ కీర్తించియున్నారు

"శ్రీమహావిష్ణువే పరదైవతమనియు, హరి యారా ధనమే మోక్షహేతు" వనియు నిరూపించుచు, నీ రెండు ఆగమములును పరమైకాంతికధర్మముల బోధించుచుండు టచే "భగవచ్ఛాస్త్రము భాగవతధర్మశాస్త్రము, పరమ సంహిత" అను నామధేయములతో వ్యవహరింపబడుచు

సమాన ప్రతిపత్తితో నలరారుచున్నవి. శ్రీవైష్ణవాచార్యులు ఈ రెండింటికిని సమానగౌరవము నిచ్చుచున్నారు. శ్రీవైష్ణవ దివ్యక్షేత్రములలో, కొందరు వైఖానసాగమములను, మరికొందరు పాంచరాత్రాగమములను అనుసరించుచున్నారు.

వైఖానస గృహ్యసూత్రానుసారముగ చక్రాంకిత సంస్కారములను పొందినవారే వైఖానసు లగుదురుగాన, వైఖానసత్వము వంశపరంపరగ రావలసి యున్నది; ఈ సూత్రానుసారులైనను పాంచరాత్రదీక్షను స్వీకరించిన పాంచరాత్రులగుటకు నవకాశమున్నది. మంత్రతంత్రాదులయందు కొంత భేదమున్నను, భగవదారాధనౌపయికములై రెండును ఉపాదేయములై యున్నవి. పాంచరాత్ర సంహితలలోనే వైఖానససంహిత యొకటి గలదు.

వైఖానసాగమములు పరమాత్ముని మానసపుత్రుడు విఖనసమహర్షి గూఢార్థముల ప్రకాశింపజేయుటచే, "విశేషేణ ఖననాత్ విఖనాః" అను వ్యుత్పత్తివలన "విఖనసు" లను పేరు వచ్చినట్లు వ్యాసమహర్షి నిర్వచించి యున్నాడు. వేదములను ప్రవర్తింపజేయుటకై చతుర్ముఖబ్రహ్మను సృష్టించినట్లు, ఆరాధన ప్రక్రియలను బోధించు నాగమ శాస్త్రముల ప్రవర్తింపజేయుటకై విఖనస మహర్షిని పరమాత్ముడు తన సంకల్పముచే సృష్టించెనని చెప్పబడియున్నది. ఆవిఖనస మహర్షి భగవంతునిచే నుపదిష్టములగు భగవదారాధన క్రమములన్నిటిని తన శిష్యులగు (1) కశ్యప (2) అత్రి (3) మరీచి (4) భృగు (5) వసిష్ఠ (6) అంగిరస (7) పులస్త్య (8) పులహ (9) క్రతువు - అను తొమ్మిది మందికి నుపదేశించి, వారి ద్వారమున సంహితలను ప్రవర్తింపజేసెనని పురాతనులు చెప్పుచున్నారు.

ప్రస్తుతము అత్రి, మరీచి, భృగు, కశ్యపుల సంహితలు మాత్రము ప్రసిద్ధిలో నున్నవి.

సమూర్తార్చనాధికరణము అను అత్రి సంహితయందు భగవంతుని సమూర్తార్చనము సాంగోపాంగముగ నిరూపింపబడియున్నది. అర్చనము సమూర్తము, అమూర్తము అని రెండువిధముల నున్నది. అమూర్తార్చన మనగా - ఆహవనీయ - అన్వాహార్య - గార్హపత్య - ఆవసథ్య - సభ్యములను పంచాగ్నులయందు ఆగమోక్త విధానము ననుసరించి హోమాదుల ననుష్ఠించుట, ఇక సమూర్తార్చన మనగా - ఆలయములయందు ప్రతిష్ఠింపబడిన పంచబేరము లగు భగవంతుని బింబములను (విగ్రహములను) ఆగమోక్త విధానముగ నర్చించుట. కర్షణాది ప్రతిష్ఠాంత కర్మలు, ఆరాధన - ఉత్సవ క్రమములు, విగ్రహ, గోపుర, ప్రాకారాది నిర్మాణవిధులు విశదముగ నిరూపింపబడియున్నవి. కాశ్యప మరీచి సంహితలు గద్యాత్మకములు కాగా, అత్రిభృగు సంహితలు శ్లోకరూపములుగ నున్నవి. ఈ సంహితల కన్నిటికిని పరస్పర సంవాదమున్నది.

పాంచరాత్రాగమములు : పాంచరాత్రాగమములు అసంఖ్యాకములుగ నున్నవి. అందు 108 సంహితలు ప్రధానములైనవి. ఇప్పటివరకును జరిగిన పరిశోధనల వలన 360 సంహితలవరకు బయటపడియున్నవి. పౌష్కర సంహితయందు 63 వేల శ్లోకపరిమితము అయిన పాంచరాత్రసంహిత యున్నదనియు శ్రీప్రశ్న, విష్ణుతిలకములయందు అర్ధకోటి శ్లోకపరిమితములైన సంహితలు ఉన్నవనియు చెప్పబడి యున్నవి.

పాంచరాత్రాగమ నామధేయములు, వాని వ్యుత్పత్తి - (1) ఏకాయనశాఖ, (2) మహోపనిషత్తు, (3) సాత్త్వత శాస్త్రము, (4) భగవచ్ఛాస్త్రము, (5) భాగవతాగమము, (6) పాంచరాత్రము - అని వివిధ నామములతో నీ యాగమములు కీర్తింపబడుచున్నవి.

"ఏకవద (శ్రీమన్నారాయణః) అయన (ఆరాధ్యః) ఇతి శ్రుతిః - ఏకాయన శ్రుతిః" అను వ్యుత్పత్తిచే "శ్రీమన్నారాయణు డొక్కడే ఆరాధ్యుడు, ప్రాప్యుడు, ప్రాపకుడును" అని యుపదేశించు వేదభాగమునకు ఏకాయనశ్రుతి యని పేరు. పరమరహస్యములగు భగవత్తత్త్వములను, ఆత్మతత్త్వ - హిత - పురుషార్థములను విశిష్ట క్రమమున నిరూపించుచుండుటచేతను, నాలుగు వేదములు సాంఖ్యయోగములు అన్నియుచేరి ఈ పాంచరాత్ర సంహితయగుటచే మహోపనిషత్తను నామము అన్వర్థమగుచున్నది. సచ్ఛబ్దవాచ్యుడగు భగవంతుని యొక్కయు సాత్త్వతులగు భాగవతులయొక్కయు వైభవమును బోధించుచుండుటచే సాత్త్వత శాస్త్రమను నామధేయము యుక్తమగుచున్నది. అందుచేతనే భగవ

శాస్త్రము, భాగవతాగమము - అను నామధేయములు కలిగినది పాంచరాత్రమను నామధేయము మాత్రము - అనేక విధముల నిర్వచింపబడియున్నది ఈశ్వర సంహిత యందు, భగవంతుని పంచాయుధాంశ సంభూతులగు నైదుగురు యోగులకు నైదు దివారాత్రములు ప్రత్యేక ముగ నీశాస్త్రము నుపదేశించియుండుటచే "పాంచరాత్ర" మను వ్యవహారము గలిగినదని చెప్పబడియున్నది పాద్మ సంహితలో, ఈ శాస్త్రమునకుముందు సాంఖ్యయోగాది పంచమహాశాస్త్రములు రాత్రివలె నిస్తేజస్కములగుచున్న కారణమున పాంచరాత్ర మను వ్యవహారము దీనికి కలిగినది అని చెప్పబడియున్నది విష్ణుసంహితయందు, రాత్రివలె అజ్ఞానాంధకార వర్ధకములగు శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధము లను నైదు విషయములును, లేక పృథి వ్యప్తేజో వాయ్వాకాశములను నైదుమహాభూతములును అనగా వానివలనగలుగు బంధము, పరమాత్మను సందర్శించినంతనే నశించి పోవును అని యుపదేశము నొసంగుచున్నందున దీనికి పాంచరాత్రమను వ్యవహారము గలిగినదని చెప్పబడి యున్నది అహిర్బుధ్న్యసంహిత యందు, పర - వ్యూహ - విభవ - అన్తర్యామి - అర్చా స్వరూపములు అనుభగవంతుని పంచావస్థలనుగూర్చి తెల్పుచున్నందున, పాంచరాత్రమని దీనికి పేరు గలిగిన దని - నిరూపింపబడి యున్నది

పాంచరాత్రముల యందలి అవాంతర విభాగము - (1) ఆగమసిద్ధాంతము, (2) మంత్రసిద్ధాంతము (3) తంత్ర సిద్ధాంతము (4) తంత్రాంతర సిద్ధాంతము అని నాలుగు విభాగములున్నవి మరియు న్యూన - మధ్యమ - ఉత్తమ భేదములచేతను, దివ్య - అదివ్య భేదములచేతను అవాం తర విభాగములుకూడ నున్నవి.

ఈ పాంచరాత్ర సంహితల గడన అగ్నిపురాణము నందును, కపిఞ్జలసంహితయందును, పాద్మ సంహిత యందును, విష్ణుసంహితయందును, హయశీర్ష సంహిత మొదలగు సంహితలయందును కొంచెము కొంచెము భిన్న భిన్న క్రమములతో నున్నది డా. ఒట్టో ష్రాడరు మహాశయుడు పాంచరాత్రోపోద్ఘాతమను ఆంగ్లవ్యాస ముగ ఈ ఆగమములను గూర్చి విపులముగ చర్చించి యున్నారు డా. ఆర్. జి. భండార్కరు ప్రముఖులు అధునిక విమర్శసాధనములను గొని వీని కాలనిర్ణయాదు లనుగూర్చి చర్చించియున్నారు.

ఈ సంహితలయందును జ్ఞాన - క్రియా - యోగ - చర్యాపాదములు అను విభాగము లున్నవి ముద్రా విశేషములు, యంత్రతంత్ర విశేషములు, నవహోమాది ప్రక్రియలు, దీక్షావిధిమొదలగు విషయములు విశిష్టక్రమ మున వర్ణింపబడియున్నవి

శాక్తేయాగమములు :- శాక్తేయాగమములకు "తంత్రము" లను వ్యవహారము ప్రసిద్ధమై యున్నది. తంత్రమనగా - దేవతల యనుగ్రహమును సంపాదించు టకై ఫలార్థియగు పురుషుడుచేయు ప్రయత్నము మంత్ర దేవతోపాసనాదులకు "తంత్ర" మను వ్యవహారము రూఢి అయినది

ఈ తంత్రములయందు మంత్ర యంత్ర దేవతోపాస నాదులు ముఖ్యముగ నిరూపింపబడి యున్నవి

శాక్తుల సంప్రదాయము :- సనాతనుడగు శివుడు నిర్గు ణుడు, సగుణుడునుగా నున్నాడు నిర్గుణు డనగా ప్రకృతి కంటెను పరుడు అనగా ప్రకృతి సంబంధములేనివాడు సగుణుడనగా ప్రకృతిసంబంధముగలవాడు ప్రకృతియే కళ యని నామాంతరము సకలుడై సచ్చిదానంద స్వరూపు డగు పరమేశ్వరునివలన శక్తియు, అందుండి నాదము, దానినుండి బిందువు కలుగుచున్నవి పరమశక్తిమయ మనునది బిందువు, నాదము, బీజము అని మూడువిధము లగుచున్నది అందు బిందువు శివాత్మకము, బీజము శక్త్యాత్మకము, నాదము రెండింటి సమవాయము అటు పిమ్మట బిందువునుండి రౌద్రియు, నాదమునుండి జ్యేష్ఠయు, బీజమునుండి వామయు నను శక్తులు గలుగు చున్నవి వానినుండి క్రమముగ రుద్ర - బ్రహ్మ - రమా ధిపులు గలుగుచున్నారు వారలు ఇచ్ఛాశక్తి, క్రియా శక్తి, జ్ఞానశక్తి స్వరూపు లగుదురు. వీరలే వహ్ని-ఇందు- అర్క- స్వరూపులు శక్త్యవస్థారూపమగు ప్రథమబిందువు నుండి అఖండమైన నాదము జనించుచున్నది. దీనినే శబ్ద బ్రహ్మమని యందురు. సర్వభూతములయొక్క చైతన్యమే శబ్దబ్రహ్మము ఇదియే దేహమధ్యగతమగు కుండలినీ రూపమునొంది గద్యపద్యాది రూపమగు వర్ణాత్మకముగ నావిర్భవించుచున్నది. బిందాత్మకుడును, నాదబంధువును,

కళాత్మకుడును అగు శంభువునుండి సర్వవ్యాపియగు సదాశివుడుద్భవించును సదాశివునుండి ఈశుడు, అతనినుండి రుద్రుడు, అతనినుండి విష్ణువు, అతనినుండి బ్రహ్మయు నావిర్భవించుచున్నారు అటుపై, మూలభూతమగు అవ్యక్తమునుండి మహత్తత్త్వము, దానినుంచి త్రివిధమగు అహంకారము కలుగుచున్నవి అందు వైకారికమగు సాత్త్వికాహంకారమునుండి పది ఇంద్రియములు, తన్మాత్రక్రమ యోగమువలన భూతాదికమగు నహంకారమునుండి పంచభూతములు కలుగుచున్నవి

దేహమున దక్షిణభాగము సూర్యుడు, వామభాగము చంద్రుడు, పది నాడులలో ఇడ, సుషుమ్న, పింగళ - అను మూడు నాడులు ప్రధానములు వాయువులు పదియు, వహ్నులు పదియు నున్నవి ప్రాణమునకు క్షుత్పిపాసలు, మనస్సునకు శోకమోహములు, శరీరమునకు జరామృత్యువులు అని షడూర్ములున్నవి వీనికి వశ్యుడై జీవుడు దుఃఖించుచుండును అట్టితరి చైతన్యస్వరూపిణియగు పరాశక్తి కుండలీభూత సర్వాకృతిని వహించుచున్నదై, శబ్దబ్రహ్మ స్వరూపిణియై పంచాశద్వర్ణ రూపిణియై మంత్రమయమగు జగత్తును సృష్టించుచున్నది తదుపరి ఓం, శ్రీం, హ్రీం మొదలగు బీజాక్షరములను సకల మంత్ర యంత్రాదులను సృష్టించుచున్నది. ఇదియే పరా, పశ్యంతి, మధ్యమా, వైఖరీ రూపములను పొంది ఆయా వర్ణాత్మకములగు కళలను సృజించుచున్నది

ఇట్టి మంత్రములను, మంత్రాధిదేవతలను గుర్తెరిగి, యంత్రారాధన పురస్సరముగ జప - హోమ - తర్పణాదులద్వారా సిద్ధినిపొంది అష్టాంగయోగ విద్యతో కుండలిని నిధ్యానించుచు, సహస్రారమును వికసింపజేసి, ఆకుండలినీ శక్తిప్రసాదమున శివైక్యమును పొంది బ్రహ్మానందము ననుభవించుటయే పురుషార్థము-అని ఈమత సారాంశము శారదాతిలకము మొదలగు తంత్రగ్రంథములయందీ క్రమము అత్యాశ్చర్యకరముగ నిరూపింపబడియున్నది శైవులవలె వీరును సర్వతంత్రములకును కర్త మహేశ్వరుడే యని చెప్పుచున్నారు,

గురుశిష్యపదేస్థిత్వా స్వయమేవ సదాశివః
ప్రశ్నోత్తర పదైర్వాక్యైః తంత్రం సమవతారయత్.

అని స్వచ్ఛంద తంత్రమున గీర్తింపబడి యున్నది ఈ తంత్రములు అసంఖ్యాకములుగ నున్నవి "మయా కృతాని తంత్రాణి సంఖ్యయాష్టోత్తరం శతమ్" అని ఈశ్వరుడు చెప్పినట్లు మేరుతంత్రమున గలదు

శ్రీ ఆర్థర్ ఎవేలిన్ (Evelyn) మహాశయుని పర్యవేక్షణమున ఆగమానుసంధాన సమితిచే కలకత్తా నగరమున అనేకములగు శాస్త్రీయ తంత్రములు ప్రకటింపబడి యున్నవి

ఈతంత్రములు వామములు, దక్షిణములు అని రెండు విధములుగ నున్నవి అందు దక్షిణతంత్రములు బ్రాహ్మణాదులకును, వామతంత్రములు పాషండాదులకును అను సరణీయములని "శక్తిదీక్షావ" అను గ్రంథమున చెప్పబడి యున్నది మేరు తంత్రాదులయందీ విషయము బాగుగ విశదీకరింపబడినది

బి. కె. వి. యస్. యస్.

ఆటవిక నృత్య రీతులు :- ఆటవిక నృత్యములు రెండు విధములుగా నుండును 1 ఆరాధన నృత్యము, 2 వినోద నృత్యము ఆరాధననృత్యములో ధర్మనృత్యము కొలుపు నృత్యము, వైగా నృత్యము అను విభాగములు కలవు వినోద నృత్యములో ఋతువుల నృత్యము అనుకరణ నృత్యము, ప్రకృతి నృత్యము, వివాహ నృత్యము, యుద్ధ నృత్యము, వేట నృత్యము అను విభాగములు కలవు

నాట్యము వీరి నృత్యములందు కథతో సంబంధము గల్గినట్టి ప్రదర్శనములు ఎక్కువగా కనిపించవు అచ్చటచ్చట చెంచుల కోవలోని చెంచువారు, శ్రీశైలమునకు ఆనుకొనియున్న అరణ్యములలోని ఆటవికులు ప్రదర్శించు 'చెంచులక్ష్మి నాటకము', 'శివఖిల్లి' వంటి నృత్త ప్రధానమైన నాటకములు తప్ప, మిగిలిన ప్రాంతములలోనివారు ప్రదర్శించు నాటకములను కానము

నృత్యము : అనుకరణ నృత్యము, ఋతువుల నృత్యము అందు నృత్యము ప్రాధాన్యము వహించును ఇది ఆంగికమున ప్రధానమైయుండును అనుకరణమునందు వీరు నెమలి నృత్యము, లేడిపిల్ల వేటగాని నృత్యము మొదలగునవి ప్రదర్శించెదరు. ఆహార్యము గూడ ఆయా పశువులవలె, జంతువులవలె ధరించి, అవి చేయు అంగవిన్యాసము ననున

రించి ప్రదర్శించెదరు. అరణ్యములలో నివసించు వీరి ప్రకృతితోను, అందు నివసించు పశుపక్ష్యాది జంతువులతోను సన్నిహిత సంబంధముండుటచే వీరు ఆ నాట్యము లందు ప్రదర్శించు అంగ విన్యాసము సహజముగా నుండును.

నృత్తము : నృత్తము వీరి కళయొక్క జీవము. వీరి నృత్యకళ యంతయు నృత్తప్రాధాన్యమైనట్టిది. చక్కని లయతో గూడిన సుందరమైన అంగ విన్యాసము, ఆటవికుల నృత్య కళయందు మాత్రమే చూడగలుగుదుము. పర్వదినములందు పొంగు, కడలియందలి తరంగములవలె 'లయ' వీరి శరీరములో ప్రతి అవయవములో నుండి పొంగి ప్రవహించును. ఈ లయ, లయవిన్యాసము, శాస్త్రీయ నృత్యము నేర్చిన ప్రఖ్యాత నర్తకులందును, ఒకానొకపుడు కానవచ్చుట సాహసముగాదు. ఆటవికుల నృత్యములకు ప్రత్యేకతాళములుండవు. సాధారణముగా వీరు గతుల నాధారముగా నృత్యమాడుదురు. త్రిశ్ర (3 అక్షరముల గతి) చతురశ్రము (4 అక్షరముల గతి) లాధారముగ వీరు విరివిగా నృత్యమాడుదురు. వీరిమృదంగ వాద్యము 'లయ' ను తెల్పుచు శ్రావ్య ప్రధానముగా వాయించబడును. అనుకరణనృత్యములందు, యుద్ధ నృత్యములందు వీరు ఆహార్యమును ధరించెదరు. వీరి నృత్యములు రెండు విధములు - స్త్రీలు పురుషులు కలిసి చేసెడి నృత్యములు, పురుషులు, స్త్రీలు వేరువేరుగా చేయు నృత్యములు. మరియు వీరి నృత్యములన్నియు బృందనృత్యములే. వేణువుయొక్క రాగాలాపము వీరి నృత్యమునందు ముఖ్య సంగీతము. పాడుచు నాట్యమాడుట తరుచుగా వీరి నృత్యములందు కనిపించదు.

భారతదేశములో—తోడా, ముండా, బైగా, కురవ, చెంచు, కోయ, సుగాలి, బంజారా, గదబ, సవర, గోండు, భిల్లు, నాగ, ఒరియను మొదలయిన ఆటవిక తెగలెన్నియో యున్నవి. వారందరి నృత్యరీతుల గురించి ప్రత్యేకముగా ఈ గ్రంథమందు వ్రాయుట అసాధ్యము. కాన వారందరికిని చెందిన కొన్ని ముఖ్యనృత్యముల వివరము క్రింద తెల్పబడుచున్నది.

వేట నృత్యము (హల్బా) హల్బా అను తెగవారు మధ్యప్రదేశ నివాసులు. హల్బాలు వేటాడు విధానము ఆశ్చర్యకరముగానుండును. పదిమంది కలిసి రాత్రి చిమ్మచీకటిలో వేటకు బయలుదేరెదరు. ఒకడు చిన్న దీపము తీసికొని ముందు నడచుచుండును. దాని నీడలో వెనుకభాగమున మిగిలినవా రుందురు. వారు కాళ్ళకు గుంగునియాలు (గజ్జెలందెలు) ధరించి యాడుదురు. వారు దీపపు నీడలో నిలబడి నృత్యముచేయుచు, లయతో అడుగులు వేయుచుందురు. అప్పుడు గుంగునియాలు "ఝా ఝా ఝా ఝా" అనియు "ఛం ఛం ఛం ఛం" అనియు మధురధ్వని చేయుచుండును. ఆ మధురధ్వనులచే ఆకర్షితములై పొదలలో నిద్రించుచున్న కుందేటికూనలు అటుప్రక్కకు పరుగెత్తుకొనివచ్చి, దీపపు వెనుకనున్న మనుష్యులను జూడక, మినుకుమినుకుమని వెలుగుచున్న దీపకాంతిని జూచి ఆనందించుచు నిలుచుండును. అవి దీపము ముందునకు వచ్చినంతనే వెనుకనున్న మనుష్యులు వాటిని పట్టుకొనెదరు. ఇది వేటనృత్యము.

కర్మనృత్యము గోండులు మొదలైనవారు పాడి పంటల అభివృద్ధికొరకు చేయు ఆరాధన నృత్యము కర్మ నృత్యము.

వర్షఋతు ప్రారంభములో (భాద్రపదము) గోండులు చిగిర్చిన 'ఇప్ప' కొమ్మను తెచ్చి, ఒక క్రొత్త గుడ్డలో చుట్టి యిండ్లలో నుంచెదరు. ఆనాడు పెద్దపండుగ చేయుదురు. సింగారించిన పిదప భజంత్రీలు మద్దెలలు ప్రయోగించుచుండ స్త్రీ పురుషులు కలిసి ఆ కొమ్మచుట్టు తిరుగుచు ప్రకృతి గీతములనో, ప్రేమగీతములనో పాడుచు నాట్యమాడుదురు. ఇదియే కర్మ నృత్యము. ఇది గోండులకేగాక యితర ఆటవిక జాతులవారికికూడా ముఖ్యమైనట్టిది. ఈ విధముగా నృత్యగీతములతో కర్మవృక్షము నారాధించి, (బడ్డదేవ) భగవంతుని, ధర్తీ మాతను సంతోషపెట్టిన పంటలు బాగుగా పండునని వారి దృఢ విశ్వాసము.

ఈ రీతిగా కార్తీకము లేక మార్గశిర మాసములలో "భుయ్యా" తెగవారు ఒక కర్మవృక్షము కొమ్మను అడవి నుండి తెచ్చి దానిని పల్లెలోనుంచి దానిముందు కర్మ నృత్యము చేయుదురు. ఇట్టి నృత్య గీతాదులతోగూడిన ఆరాధనవలన ఇప్ప, మామిడి, పనస మొదలైన చెట్లు చక్కగా ఫలించునని వారి నమ్మకము. సోమ, బుధ,

శుక్రవారమునందు వీరు ఈ పూజలు చేయుదురు. ఇట్టి ఆరాధన నృత్యములుగాక యీ తెగలవారికి వినోద నృత్యములుగూడ ఎన్నియో యున్నవి

'గోటల్ ఘర్': గోండులలో అవివాహిత యువతీ యువకులు నృత్త గీతములతో కాలము గడుపుటకుగాను ప్రతిపల్లెయందును, ఒక గృహ మేర్పరచబడును అదియే 'గోటల్ ఘర్'. కొన్నిచోట్ల స్త్రీ పురుషులకు వేరువేరుగా రెండు గృహము లుండును ఛత్తీస్‌ఘర్‌లో గోండుపల్లెల లోని పెండ్లికాని యువతీయువకులు, రాత్రిపూట గోటల్ ఘర్‌లో చేరి నృత్యగానములతో కాలము గడపుదురు ప్రతి రాత్రి భోజనాదులు ముగించుకొని అవివాహితయువకులు ముందుగా నృత్యగృహము చేరుదురు అటుపై యువతులు వెళ్ళుదురు 'కొట్వారు' గురువు. కాలికల నావాహించి, యువకుల నాయకునికి ముందుగా వందనము లర్పింపచేయును అటుపై ఒక్కొక్క యువతి, తనకు ఇష్టమైన యువకుని యెన్నుకొని, అతని తలను చక్కగా దువ్వి, కాళ్ళుచేతులను మర్దించి, అతనితో నృత్యము మొదలుపెట్టును ఇరువురును అలసిపోవునంతవరకు, పాడుచు నృత్యముచేసి తర్వాత విశ్రాంతి తీసికొందురు. యువతులు ఇష్టమైనచో తమ ఇండ్లకు చేరుదురు లేదా తమతో నృత్యముచేసిన యువకుల ఇండ్లలోనే రాత్రుల యందు వసింతురు ఈ విధముగా ప్రతి రాత్రి నృత్యముచేయుటచే అనేక యువతీ యువకులలో పరస్పరానురాగ మేర్పడును అటుపై వారు వివాహము చేసికొందురు.

గోండుల నృత్యప్రీతి: గోండుజాతికి చెందిన పురుషులు తమ మోచేతులకు మోకాళ్ళకు మణికట్లకు 'హోలీ' అగ్నిలో మండుచున్న మోదుగ కట్టెలతో చురుకులు వేసికొందురు. అటుల చేయుటవలన నృత్యమునకు అనువైన విధముగా వారి అవయవములు లొంగుననియు ఆ కట్టెలవలె తమ దేహములు గూడ తేలికగా తయారగుననియు, మండుచున్న మంటలయొక్క జ్వాలలవలె వారియొక్క దేహములు కదలుననియు, తొందరగా మండు మంటలవలె, తమ అంగ ప్రత్యంగములందు చురుకుదనము వచ్చుననియు వారి నమ్మకము మరి కొందరు కుంకేటి పేడతో పిడుకలుచేసి, కాల్చి. దానితో మోచేతులు, మోకాళ్ళపై చురుకులు పెట్టుకొందురు కుంకేటి కాళ్ళవలె తమ అంగములు చక్కగా వంగుననియు, చలనము కుంకేటివలె మిక్కిలి చురుకుగా నుండుననియు వారి నమ్మకము

కోయవారి వృషభ నృత్యము (ప్రకృతి అనుకరణ నృత్యము) ఈ నృత్యపు కళా విశేషము బాగుగా మదించి యౌవనములో నున్న ఆబోతులు ఒకటినొకటి 'ఢీ' కొని పోట్లాడుట ఇది రౌద్రరస ప్రధానమైనట్టిది ఈ నర్తకులుగూడ నృత్యమాడునప్పుడు తమ ముఖమును గవ్వలతో తయారుచేసిన అలంకరణములతో కప్పి, తలకుచుట్టిన తలపాగాయందు రెండు కొమ్ములను ఇరువైపులనుండి తమ శిరస్సులతో ఒకరినొకరు ఢీకొనుటకు అనువగు విధమున, సిద్ధమగుదురు నృత్యమాడునపుడు నర్తకులే మృదంగములను వాయింతురు

నృత్య వర్ణన:- సుమారు ఇరువదిమంది పురుషులు తమ మెడలందు పొడుగుపాటి పెద్ద పెద్ద మృదంగములను త్రేలాడవేసికొని నిలుచుందురు తలవెంట్రుకలను గోపురములవలె ఎగకట్టి దానిపై తలపాగ, తల కిరువైపుల ఎద్దుకొమ్ములు, అలంకార ప్రాయముగా ధరించెదరు శరీరమున కటిభాగమునకుపైన ఎట్టి అలంకరణము లుండవు మోకాళ్ళవరకు పంచెమాత్రము కట్టుకొందురు పురుషులు మద్దెలలు వాయించుచు గుండ్రముగా తిరుగుచు నృత్యము చేయుదురు స్త్రీలు వారికి కొంత దూరములో నిలబడి ఒకరి చేతుల నొకరు పట్టుకొని నృత్యమాడుచుందురు ఈ రీతిగా కొంతతడవు నృత్యమాడిన పిదప పురుషులు రెండు భాగములుగా చీలి ఒకరి కెదురుగా ఒకరు నిలబడుదురు. నిమిషము నిశ్శబ్దము

'ధంగ్ - ధంగ్ త - ధంగ్ - తకిట ధంగ్ ధంగ్'

ఇరువదిమంది వారి మెడలలోనున్న మద్దెలల నన్నింటిని ఒకేసారి తుఫానులో మేఘగర్జనమువలె పలికింతురు. అందరియందును ఏదో ఉత్సాహము, ఏదో ఉద్రేకము, ఏదో ఆవేశము పుట్టును శరీరములను కదిలించుచు మృదంగములను ప్రయోగించుచు, నృత్యముచేయుచు వెనుకకు వెళ్ళి మిక్కిలి తొందరగా అడుగులువేయుచు, చిన్న పరుగుతో ముందుకువచ్చి, కొట్లాడు ఆబోతులవలె

తీగొనుచు, తలలను దగ్గరగాచేర్చి, కొమ్ములతో పొడుచు కొనునట్లు అభినయము చేయుదురు. ఆ విధముగా ఇద్దరిద్దరు తలలను చేర్చి, కొమ్ములతో పొడుచు కొన్నట్లభి నయించుచు, గిరగిర గుండ్రముగా తిరుగుచు, తాళము తప్పక నృత్యమాడుదురు.

నడుగు నడుగున వెనుకకు అడుగులు వేయుచు మరల ముందుకు తళతళమని మృదంగముల వాయించుచు నడుగెత్తుకొనివచ్చి 'ఢీ' కొందురు. ఈవిధముగా నృత్యము చేయుచు, అలసిపోయియున్న నర్తకులను, ప్రేక్షకులుగా నిలిచియున్న స్త్రీ పురుషులు ఏకకంఠముగా "హే, హే" అని కేకలు వేయుచు, చప్పట్లుకొట్టుచు ఉత్సాహపరచు చుందురు ఇట్లు కొంతతడవు నృత్యమాడినపిదప, స్త్రీలు పురుషులుగలిసి ప్రకృతి గీతముల పాడుచు నృత్యము సల్పుదురు ఈ నృత్యము ఆంధ్ర దేశములోని అరణ్య ములలో నివసించెడు కోయవారు చేయునట్టిది

నాగవీరుల యుద్ధ నృత్యము నాగజాతివారు అస్సాము అడవులందును, బర్మాసరిహద్దు ప్రాంతము లందును నివసించెడు ఆటవికులు వీరి నృత్యములు భయానక, రౌద్ర, వీరత్వరస ప్రధానములై యుండును. పూర్వకాలమందు అడవి తెగలవారు తరుచు ఒక తెగతో ఇంకొక తెగవారు యుద్ధములు చేయుచుండెడివారు ప్రస్తుతము అట్టి యుద్ధములు లేకపోయినను, ఆ యుద్ధమును తెల్పునట్టి క్రమమే వారి నృత్యమందుకాంచ నగును వీరెన్నియో ఇతర నృత్యములను చేసినను, వీరి, వీర నృత్యము, (యుద్ధ నృత్యము) మాత్రము ప్రఖ్యాతి గాంచినట్టిది ఈ నృత్యమాడునప్పుడు వీరు యుద్ధమునకు బోవు నాగవీరులు ధరించెడు ఆహార్యమును ధరింతురు. డాలు, ఈటె రెండు చేతులందుండును

నాగ నృత్యవర్ణన :

'ధ్రంగ్ - టక్ టక్ టక్
ధ్రంగ్ - టక్ టక్ టక్
గిటు గిట గిటు - గిడ గిడ గిడ
గిట గిట గిటు - గిడ గిడ గిడ
ధ్రంగ్ తక్ టక్ ధ్రంగ్
ధ్రంగ్ - టక్ టక్ టక్ -

పెద్దపెద్ద డప్పులు, మృదంగములు గంభీరముగా మ్రోగు చుండును వారికి ప్రక్కగా నాగవీరులు బారులు దీర్చి ఒకరికెదురుగా ఒకరు నిలుచుందురు కొందరు విల్లమ్ముల ధరింతురు. కొందరు డాలు కత్తులను పట్టుకొందురు శరీర ములను ధగధగ మెరయు పలువిధములగు రంగులతో చిత్రించుకొందురు మెడలందు గవ్వలు, నత్తగుల్లల మాలలు, రంగులలో ముంచిన చిన్న వెండు ముక్కల మాలలు ధరించెదరు.

మాదల్ యొక్క తాళగతి ననుసరించి, వారు యుద్ధ మందు సైనికులవలె ఒకరికి దగ్గరగా వొకరు ఒక గోడవలె నిలబడి, అడుగులు వేయుచు అతిజాగ్రత్తగా నడిచివత్తురు ఇట్లు ఇరుప్రక్కల సైనికులు ఒక అడుగు దూరములో ఒకరి కెదురుగా వొకరు వచ్చినంతనే,

'క్రాంగ్ - గిడగిడ - క్రాంగ్ - గిటగిట
దిక్రాంగ్ - గిటగిట - గిటగిట - దడదడ
దిక్రాంగ్, క్రాంగ్ - క్రాంగ్ - క్రాంగ్'

ద్రుత లయలో అన్ని వాయిద్యములు గర్జించును

వెంటనే ఆ వీరులు ఒకరిపై వొకరు ఉరుకుదురు కొంత తడవైన పిదప,

'క్రాంగ్ తక్ - క్రాంగ్ తక్ - దడతంగ్'

అన్ని వాయిద్యములు ఆగి - మద్దెల మాత్రము పలుకును

రెండు సైన్యములు విడిపోయి, వెనుకకు పోయి కొంత సమయము విశ్రాంతి దీసికొని, మరల తాళలయల ననుసరించి, అడుగులను వేయుచు ముందునకు వచ్చును ఇది నాగవీరుల యుద్ధానుకరణ నృత్యము రెండవసారి యుద్ధముచేసి స్వస్థలములకు బోవునప్పుడు, వీరస్వర్గము నలంకరించినటు లనుకరించు తమ సోదర సైనికులను తమ వీపులపై మోసికొనిపోవుదురు

మరల మూడవసారి సైనికుల,

'తర్ధంగ్......... .. .అని

నగారా ధ్వనించును మృదంగములు విశ్రాంతిగొనును

'క్లక్ - క్లక్ - క్లక్ - క్లంగ్
కడక్ - క్లక్ - క్లక్ - క్లంగ్' అని

కొబ్బరి చిప్పలతో చేయబడిన వాద్యములు ధ్వనించును వీరులు స్వస్థలముల చేరి, ప్రశాంతముగా నిలబడుదురు

'అడక్ అడక్ తుం - అకడ అకడ దుం
అడక్ అడక్ తుం - అకడ అకడ దుం'

అను గతి ననుసరించి అన్య శాఖ తొడుగులను ముఖములకు ధరించిన యిద్దరు వ్యక్తులు, నృత్యమాడుచు యుద్ధ భూమిని ప్రవేశించి ఇరుబలములకు మధ్యన నిలబడుదురు ఉభయ సైన్యాధిపతులు, ఆ పెద్దలను సమీపింతురు. ఆ పెద్దలు కొన్ని సంజ్ఞలు చేయగా, ఇరువురు సైన్యాధిపతులు మోకాళ్ళపై గూర్చుండి, వారి ఆజ్ఞ శిరసావహించినట్లు భావప్రకటనము గావించిన తక్షణమే దూరముగా నిలబడి ఆ దృశ్యమును జూచుచున్న స్త్రీలు— 'హే, .హే' అని ఉత్సాహముతో కేకలువేయుచు ఆ ప్రదేశమునకు పరుగెత్తుకొని వచ్చెదరు

'దిరత్రంగ్ - త్రంగ్ త్రంగ్ త్రంగ్
దిరత్రంగ్ - త్రంగ్ త్రంగ్ త్రంగ్ '

అను రీతిచే మృదంగము ఆనందమును వెలిబుచ్చును

'ధంగ్ - తకిట, తకిట - తకిట
ధంగ్ - తకిట, తకిట - తకిట'

అను గతులచే అన్య శాఖలను మధ్య నిలువబెట్టి స్త్రీ పురుషు లందరును గూడి చుట్టూ తిరుగుచు నృత్యమాడుదురు

'లక్ లక్ లక్ బం
లక్ లక్ లక్ బం' అనుచు

కొబ్బరికాయల వాద్యములు పలుకగా, అన్య శాఖల తొడుగులు ధరించిన వ్యక్తులు తమ తలలను దగ్గరగా తెచ్చుచు, ముందుకు వెనుకకు ఆడించుచు నృత్యము చేయుదురు

మరల మృదంగము ధంగ్ తకిట - తకిట తకిట అనుచు మ్రోగుటయె తడవుగా అందరు భూమి దద్దరిల్లునట్లు అడుగులు వేయుచు నృత్యమాడి ముగించెదరు ఇదియే నాగవీరుల యుద్ధనృత్యము యుద్ధము చేయుట, సంధి చేసికొనుట మరల స్త్రీపురుషులు యుద్ధముముగిసినందుకు ఆనందముతో నృత్యమాడుట అనునవి వీరు ఇందు ప్రదర్శించు కథావిశేషములు

చెంచుల నృత్యము చెంచుల కోవలోని చెంచువారు ప్రదర్శించెడునృత్యములలో 'చెంచిత నాటకము' ప్రఖ్యాతి గాంచినది. చెంచిత, చెంచురాజు కుమార్తె నృసింహస్వామి వారి ఇలవేల్పు చెంచులక్ష్మి నృసింహస్వామిని వివాహమాడుట ఈ కథ ఈ కథ నృత్యవృత్తములతో వీరు ప్రదర్శింతురు ఆదిలో ఈ నృత్యము, లయప్రధానమైన నృత్తముతో గూడియుండినను, కాలక్రమమున ఈ నర్తకులకు పట్టణములలో నివసించు ప్రజలతో పరిచయము గల్గుటచే నృత్యపద్ధతియందు అనేకమైన మార్పులుగల్గినట్లు తోచుచున్నది ఈ ప్రదర్శనము నృత్య నాటక పద్ధతితో నుండును అట్టిదే 'కురవ' లు ప్రదర్శించెడు కురవంజి నృత్యము ఈ నృత్యగాథ శివపార్వతికి సంబంధించియుండును దీనికే 'శివకల్లి' యనికూడ పేరు కొన్ని సమయములందు 'కిరాతార్జునీయ' కథనుగూడ నృత్యమాడుదురు ఈ నృత్యములు బృందనృత్యములు గావు ఇతర ఆటవిక నృత్యములందువలె ఇందు తెగవారందరుపాల్గొనుటకు వీలుండదు గాన ప్రేక్షకులు, ప్రదర్శకులు వేరుగా నుందురు చెంచులకు, కురవలకు ఆరాధ్యదేవతలు వేరుగానున్నను వైష్ణవ, శైవమత ప్రభావముగల్గిన ఆలయములకు చేరువన వారు నివసించుటచే ఆయా దేవతలకు సంబంధించిన కథలను నాటకము లాడుటకు అలవాటుపడిరి

'సవర' ల నృత్యములు సవరలు ఒరిస్సా అరణ్యములలో నివసించెడు ఆటవికులు వీరి నృత్యము లెక్కువగా ప్రకృతిఆరాధనమునకు సంబంధించినట్టివి ఈ నృత్యములు ముఖ్యముగా చతురశ్ర, తిశ్ర, ఖండగతులలో నుండును ఇవియును లయప్రధానముగ చేయబడు బృంద నృత్యములు ఋతువుల ననుసరించి చేయబడు నృత్యములు వీరి కళయందు ముఖ్యమైనవి ప్రతి ఋతువునకు తగిన అంగవిన్యాసములతో నృత్యములు వీరు ప్రదర్శింతురు ఆ నృత్యములను చూచినపుడు ఆయా ఋతువుల యందలి విశిష్టత వారి అంగవిన్యాసములో మనకు గోచరించును వాద్యములందు గూడ ఆ భావమును సూచించు ధ్వనులు పలికించబడును. ఋతునృత్యములు ఆయాకాలమందు తప్ప ఇతర కాలములందు ప్రదర్శించబడవు

'సుగాలి' ల నృత్యములు: సుగాలీలు, బంజారాలు, లంబాడీలు— వీరందరు ఒకే తెగకు చెందినట్టివారు పురుషుల నృత్యములకంటె, స్త్రీల నృత్యములు చాల చక్కగానుండును అద్దములతో కుట్టిన రంగురంగుల కుచ్చుల లంగాలను ధరించి, చేతులకు దంతపు గాజులను,

మెడలందు. గవ్వల మాలలను, చెవులకు గజ్జెల వెండి జూకాలను ధరించి, లంబాడీభాషలో గీతములనుపాడుచు చప్పట్లు తట్టుచు గుండ్రముగ తిరుగుచు, వీరు చేయు నృత్యము— మన దేశములో స్త్రీలు చేయు కుమ్మి, బతకమ్మలాట, గొబ్బి మొదలైన జానపద నృత్యములను పోలియుండును. వీరి నృత్యమందు పెద్దపెద్ద దప్పులు మాత్రము మగాలి పురుషులు వాయింతురు

'వర్లీ' తెగవారి నృత్యకేళులు: వీరు మహారాష్ట్ర ప్రాంతములోని అరణ్యములలో నివసించువారు వీరి నృత్యములన్నింటిలో 'ఆత్మయాత్ర' నృత్యము ముఖ్యమైనట్టిది చనిపోయిన మనుష్యుని భూమిలో పూడ్చిపెట్టి జీవాత్మ వదలును, అరణ్యములను దాటి అలసటలేకుండ ప్రయాణము సాగించి పరమాత్మను చేరుటకు, ఆ సమాధి చుట్టు స్త్రీపురుషులు చేరి, నృత్యగీతములతో సాగనంపుదురు వారి కంఠములలో విషాదము ప్రతిధ్వనించుచుండును వారి అంగచలనము అతిమన్నితమై, విలంబిత లయగలిగి కరుణరస మొలుకుచుండును. ఇట్లు సంధ్యా సమయము వరకు నృత్యమునల్పి వారింద్లకు పోవుదురు.

'కోయల' నృత్యములు వీరి నృత్యము అన్నింటిలోను వరికోతల నృత్యము ముఖ్యముగ చూడదగినది వీరు ముఖ్యముగా ఛోటానాగపూరునకు సింగభూమికి మధ్య భారతమునకు చెందిన అరణ్యములలో నివసించెదరు. వీరికి నృత్యమనిన అత్యంత ప్రీతి ఈ తెగవారందరు ఒకచోట గూడినప్పుడుగాని, ఒక పల్లెవారింకొక పల్లెలోని తమ బంధువుల జూడబోయినప్పుడుగాని నృత్యగానములతో కాలము గడుపుదురు వీరి నృత్యములు విలంబితముగా, స్వాభావికమై అతిసుకుమారముగా నుండును లయ తాళములందు వీరికి మంచి ప్రావీణ్య మున్నది వీరి వరికోతల నృత్యము హృదయరంజక మైనది. తాళగతి ననుసరించిన వేణుగానముతో స్త్రీలు వరుసగా నిలిచెదరు. వారొక గీతము నాలపించుచు లయతాళముల ననుసరించి అడుగులు వేయుచు, అందరు ఒకేసారి వంగి చేతులతో కొన్ని ముద్రలు ప్రదర్శింతురు ఆ ప్రదర్శనము అచ్చముగా పొలములలో వరివారు నాటినట్లుగా మనకండ్లకు తోచును తరువాత కోయుట, కోసినవానిని కట్టగట్టుట, కొట్టి దులిపి కుప్పలు చేయుట మున్నగునవి తాళలయల ననుసరించి, మధురముగా పాడుచు అభినయింతురు ధాన్యమును చేర్పరచి, చేతులతో చెరుగుచు శుభ్రపరచి, కుప్పలుగా పోసి యేడాదిగా నొనర్చిన ఫలితమును కన్నులారజూచి, ఆనందముతో త్వరితగతిని, నాట్యమాడుదురు ఇట్లు వారు వర్షఋతు ప్రారంభమున పొలము దున్నుట మొదలు ఆ వరి కృషిఫలితమైన క్రొత్తవడ్ల నిందారగించు వరకును జరిగెడు దృశ్యములను, వివిధ ఘట్టములుగా గైకొని నృత్యమాడుదురు

కోరుసాల నృత్యము మృదంగములు రణభేరులవలె గర్జించుచుండగా పురుషులు చక్రాకారముగా నిలబడెదరు. స్త్రీలు, ఆ పురుషుల మధ్య మరొకవలయముగా నిలువబడెదరు వారొకరినొకరు అంటిపెట్టుకొని చుట్టు చుట్టుకొని నిద్రించుచున్న పాములవలె నిలబడెదరు అందరిమధ్యన 'ఢోర్‌గన్' కూర్చుండి తన తంత్రీవాద్యమును వాయించుచు, పాడుచు నర్తకులకు ఉత్సాహమును కలిగించును పురుషులు తమ నిడుపైన వెండ్రుకలను ముడివేసి, అందు అమ్ములు ముంచుటచే వారు నృత్యమాడునప్పుడు వారి సిగలు, జడలు వానితో పాటు అమ్ములు లయానుగుణముగా కదలును వారొకరి చేతుల నొకరు పట్టుకొని గుండ్రముగా తిరుగుచు నృత్యమాడుచుండ చుట్టలుగా చుట్టుకొనియున్న పాములు తాళ లయకు కదులుచున్నట్లు భ్రమగొల్పును

వీరు 'ఖర్మ' నృత్యము గ్రీష్మఋతువులో చేయుదురు వర్షములు లేనిచో ఈ నృత్యమును వీరు ప్రతిరాత్రి చేయుదురు 'ఖర్మ' ఆరాధననృత్యమగుటచే భగవంతునికి ప్రీతి గల్గింపవచ్చునని వారి యుద్దేశము

'కపురు'లు కోలాటము చేయుదురు ఏకతారలను చేతులతో పట్టుకొని గీతములను పాడుచు, నృత్యమాడుదురు. వీరి నృత్యములకును సంతాలుల యొక్కయు, కోలుల యొక్కయు నృత్యముల కెట్టి సంబంధములేదు

బైగాలు అనువారు 'సేల', 'రేనా' అను రెండురకములైన ప్రత్యేక నృత్యములను చేయుదురు 'సేల' అను నృత్యము బైగా పురుషులు చేయునట్టిది 'రేనా' అనునది బైగా స్త్రీలు చేయునట్టిది. స్త్రీలు ఒకరిదగ్గరగా ఒకరు నిలబడి, చేతులను మాత్రము పట్టుకొనక ముందుకు

వచ్చుచు, వెనుకకు వెళ్ళుచు, వంగుచు నృత్యమాడుదురు. 'బైగాలు' అటవికజాతులవారి పూజారులు.

అటవికుల నృత్యరీతు లన్నింటిలోను ముఖ్యమైనట్టిది 'ఒరియమల' నృత్య జాతరలు ఇట్టి నృత్యజాతరలు మన దేశమునందును, ప్రపంచములో మరెచ్చటను లేవేమో ! కొన్ని వేల మంది ప్రజలు - స్త్రీలు, పురుషులు, వృద్ధులు, యువకులు— అందరును ఒకచోటచేరి నృత్యజాతరయందు పాల్గొందురు ప్రాతమామిడితోటలు వీరి జాతరస్థలములు తెల్లవారు సమయమున నృత్యజాతర ప్రారంభమగును సుమారు పదిమంది బాలురు మామిడితోటకు పోవుదారిలో నాటబడిన జెండాలను జూచి, ఆనందముతో వెఱ్ఱిగా కేక లిడుచు పల్లెలోనికి పరుగెత్తుదురు. ఆ చుట్టుప్రక్కల నున్న అన్ని గ్రామములవారికి తెలియుటకుగాను, పల్లెల జెండాలను తెచ్చి నృత్యము జరుగు ప్రదేశమునకు పోవు దారిలో నాటుదురు.

జాతర వార్తయు, నృత్యజాతర వార్తయు పల్లెలలోకి ప్రాకిపోవును. కొన్ని క్షణముల క్రింద నిశ్శబ్దముగానున్న పల్లెలన్నియును జాతర - జాతర - జాతర అను శబ్దములతో ప్రతిధ్వనించును

అందు గుంపులు గుంపులుగా జనులు అన్ని పల్లెల నుండియు జాతరజరుగుతోటకు చేరెదరు. సుమారు మధ్యాహ్నము రెండు గంటలకు వా రలంకరించుకొందురు

'డాయిరె డదా - డా రెడదా - డా రెడదా - డా ' అనురీతి మద్దెలలు మ్రోగమొదలిడువని కొమ్ము వాద్యములు ధ్వనించును

ఒక్కొక్క పల్లెవారు ఊరేగింపుతో నృత్యస్థలమునకు తరలి వచ్చెదరు ముందు యువకులు కత్తులు, డాలులు మున్నగు ఆయుధములను, తమ పల్లెలకు చెందిన పతాకములను పట్టుకొని నడుతురు చిన్న చిన్న బాలురు వింజామరలను, పెద్ద పొడుగువాటి కఱ్ఱలను పూలమాలలు మున్నగువానితో అలంకరించి, పూర్వము రాజులకు పట్టబడు గొడుగులవలె పట్టుకొందురు. ఒక పల్లెనుండి వచ్చినవారిలో ఒకడు రాజుగారి అలంకరణముతో కఱ్ఱ గుఱ్ఱమును స్వారిచేయును మరికొందరు యువకులు ఆ గుఱ్ఱముతోచేర్చి అతనినిగూడ తమ భుజములపై మోయుదురు వారిముందు కొందరు వేటజంతువులవలె అలంకరించుకొని నడుతురు వారివెనుక స్త్రీలు,పురుషులు బారులుదీరి నడతురు. మామిడితోటకు చేరి వారందరు కలిసి ముందుకు వంగుచు వెనుకకు వెళ్లుచు, సముద్ర తరంగములవలె అందరు ఒకేసారి కాళ్ళనెత్తి అడుగులు వేయుచు చక్రాకారముగా తిరుగుచు నృత్యముచేసి మరల నిలబడుదురు. (అతిరమణీయముగా శరీరములను కదిలించుచు కొంతతడవు నృత్యమాడిరి) ఇదియే 'ఒరియా' నృత్యము. సుమారు రెండువేల జనులు - స్త్రీలు, పురుషులు, వృద్ధులు వరుసగా నిలువబడి అందరు ఒకేసారి మృదంగ తాళముల ననుసరించి కాళ్ళనెత్తి భూమిపై కొట్టెదరు తరువాత నృత్యములో వారికి వాద్యములతో పనిలేదు వేలకొలదిజనులు ఏకకంఠముతో పాడుచు, కాళ్ళతో తాళలయలను జూపుచు, ఒకరినొకరు అంటుకొని నిలువబడి, గుండ్రముగా తిరుగుచు నృత్యమాడెదరు. కొంతసేపు నృత్యమాడి అలసిపోయినంతనే అందరు 'హుర్ ర్ ' అని నినాదము చేయుదురు. వెంటనే అందరు శిరస్సులను ముందుకువంచి, రెండు కాళ్ళనుచేర్చి, పైకెగిరి భూమి దద్దరిల్లునట్లు అడుగువేసి కూర్చుందురు ఒక నిముషకాలము విశ్రాంతి కలుగగా, ఒక మూలనుండి పురుషకంఠము ఉద్రేకపూరితముగా - ఓ...అని పిలిచినట్లు పాడును ఆ రాగమునందుకొని మరల అందరు నృత్యమున కుపక్రమింతురు ఇట్లు వారు అలసిపోవునంతవరకు నృత్యమాడి, సంధ్యవేళకు అన్ని పల్లెలవారు విడిపోయి నృత్యమాడుచు, తమ ఇండ్లకు పోవుదురు. ఇదియే 'ఒరియమల' నృత్యజాతర

వి. రా

ఆదిభట్ల నారాయణదాసు: ఆజానుబాహు విరాజితు డయి, బలిష్ఠమైన శరీరము, విశాల నేత్రములు, గొప్ప కీర్తి కలిగి హరికథ చెప్పు సమయమున [illegible] నృత్యమునకు వింతగొలుప ఆడుచు, పాడుచు, సమయస్ఫూర్తిగా సభాసదులను కొనియాడుచు, ఆక్షేపించుచు, రంజింప జేయుచు 'హరికథాపితామహు'డనుఖ్యాతివహించినమహా విద్వాంసులు కీ. శే. శ్రీ ఆదిభట్ల నారాయణదాసుగారు

శ్రీ నారాయణదాసుగారు శ్రీకాకుళము జిల్లా పార్వతీపుర సమీపములో సువర్ణముఖి తీరమునున్న అజ్జాడయను గ్రామములో రక్తాక్షి సంవత్సర శ్రావణ

బహుళ చతుర్థీ బుధవారమున (1864) ఆదిభట్ల వేంకట చయనులుగారి వలన నరసమాంబగారియందు అష్టమ గర్భమున సంజాతులయి యుండుటవలననే శ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వర కవులు ఈ రీతిగా వర్ణించిరి

అల నారాయణుఁ డష్ట కృష్ణుఁడయి గే
యమ్మందు సంతోషముం
గొలిపెంగాని కవిత్వమందుఁ గొలుపన్
గొంతేనియున్నేమకోఁ
దల లోపమ్మును దీర్పఁగోఁ దలచి నా
నా యుక్తి రూపమ్ములో
నిల నారాయణదాస నామమున ని
ట్లేపారె నాఁ జెల్లదే

నారాయణదాసుగారు దాదాపు అయిదు సంవత్సరముల వయస్సున తల్లిగారితోకలసి పార్వతీపురము వెళ్ళిరి అక్కడ నొక పుస్తకముల దుకాణములో భాగవతము చూచి తనకు కొనిపెట్టుమని తల్లిని నిర్బంధించిరి తల్లిగారి వద్ద సొమ్ము లేకపోవుటవలన కొనిపెట్టలేకపోయెను కాని నారాయణదాసుగారు చీకాకుపడుట దుకాణదారుడు చూచి 'అబ్బాయీ! నీవు పద్యములు చదువగలవా? అటులయిన నీకు ఈ భాగవతమును ఉచితముగా నిచ్చెదను' అని పలికెను అప్పుడు నారాయణదాసుగారు 'అయ్యా! నేను పద్యములు చదువగలను, మా యమ్మ అర్థము చెప్పగలదు' అని పలికి వెంటనే ఆ పుస్తకమును తెరచి రాగయుక్తముగ పద్యములు చదువుటయు తల్లిగారు చక్కగా అర్థముచెప్పుటయు జరిగెను నారాయణదాసుగారి కపుడు భాగవతము బహుమతిగా లభించెను.

నారాయణదాసుగారి రెండవ అన్నగారయిన సీతారామయ్యగారు విజయనగరములో నుండెడివారు వారు నారాయణదాసుగారి తెలివితేటలను గ్రహించి వారికి ఆంగ్లేయవిద్య చెప్పించి, పెద్ద ఉద్యోగమిప్పించవలెనని అభిప్రాయ పడిరి అందువలన 18 ఏండ్ల వయస్సులో నారాయణదాసుగారు విజయనగర మహారాజాగారి కాలేజిలో ఆంగ్లేయ భాషను ప్రారంభించి ఆంగ్లేయ భాషయందును, సంస్కృతమందును, సంగీతమందును, విశేషముగ ప్రావీణ్యమును స్వయంకృషి చేతనే సంపాదించుకొనిరి

శ్రీ నారాయణదాసుగారికి లయ జ్ఞానము పుట్టుకతోనే కలిగెను వారు మెట్రిక్యులేషను క్లాసు చదువుచుండగా చెన్నపట్టణమునుండి కుప్పుస్వామి నాయుడుగారు అను హరిదాసు విజయనగరమునకు వచ్చి ధ్రువ చరిత్రమును హరికథా రూపమున చెప్పి శ్రోతలను రంజింపచేసిరి నారాయణదాసుగారు కుప్పుస్వామి నాయుడుగారి హరికథను వినుటవలన, కవిత్వము చెప్పుటకంటెను, సంగీతము పాడుట కంటెను, శాస్త్రార్థము చేయుటకంటెను హరికథను చెప్పుటయే మిన్నయని గ్రహించిరి గ్రహించుటయు తడవుగ హరికథను చెప్పవలెనను కోరిక వారికి కలిగెను. కలిగి విశాఖపట్టణ వాస్తవ్యు లగు ధూళిపాటి కృష్ణయ్యగారు రచించిన ధ్రువ చరిత్రమును ఆధారముగా తీసికొని భాగవతములోని కొన్ని పద్యములను, తాము స్వయముగా రచించిన కొన్ని పద్యములను, కొన్ని కీర్తనలనుచేర్చి సోదరుడగు సీతారామయ్యగారి ఇంటిలో ప్రప్రథమమున హరికథా కాలక్షేపమును చేసిరి

సీతారామయ్యగారు అతని నృత్యమును వీక్షించి మెచ్చుగా మెచ్చి, హరికథ చెప్పునపుడు గజ్జెలు కట్టుకొని నృత్యము చేయుమని వారిని ప్రోత్సహించిరి ఈ రీతిగా ప్రథమమున తెలుగు దేశములో శ్రీ నారాయణదాసుగారు హరికథా కాలక్షేపముచేయుట జరిగెను వారు మొదట హరిదాసులగుటయేగాక, హరికథా పితామహుడనియు ప్రసిద్ధి పొందిరి

అప్పటినుండియు నారాయణదాసుగారు హరికథలు యక్షగానములుగ రచించి హరికథా కాలక్షేపములను ప్రారంభించిరి నారాయణదాసుగారును వారి మరియొక అన్నగారగు పేరన్నగారును చిన్నతనమునుండియు కవలల వలె పెరిగిరి పేరన్నగారు సంగీతములో మంచి ప్రావీణ్యమును, శ్రావ్యమగు కంఠధ్వనియు కలవారు. అందుచే వారు వెనుకపాట పాడుచు నారాయణదాసుగారి హరికథకు వన్నెతెచ్చెడివారు నారాయణదాసుగారు మెట్రిక్యులేషను పరీక్షలో కృతార్థులయి ఎఫ్ ఏ క్లాసులో చేరి మొదటి సంవత్సరము విజయనగరములో చదివిరి ఆ తరుణములో వారి సంగీత సాహిత్యములు విశాఖపట్టణము కాలేజీలో ప్రిన్సిపాల్ డబ్ల్యు రామయ్యగారిని ఆకర్షించెను అందుచే ప్రిన్సిపాలుగారి కోరికపై దాసుగారు వారిగృహమందుండి రెండవసంవత్సరము విశాఖపట్టణములో చదివిరి

నారాయణదాసుగారు ఆంధ్రదేశములో అనేకపట్టణములలో హరికథా కాలక్షేపములుచేసి ప్రజల ఆదరాభిమానములకు పాత్రులైరి మైసూరు మహారాజావారి యాస్థానములో హరికథలు చెప్పి వీణవాయించి గొప్ప గౌరవమును పొందిరి మలయాళదేశములో హరికథలు చెప్పి కేరళపండితుల మన్ననలకు పాత్రులయిరి కలకత్తాలో సంస్కృతములోను హిందీలోను హరికథా కాలక్షేపము లొనర్చి రవీంద్రనాథఠాగూరు మొదలగు వారిచే కొనియాడబడిరి అట్లు ప్రసిద్ధిగాంచిన నారాయణదాసుగారినిగూర్చి పెక్కురు కవులు, పండితులు కావించియున్న ప్రశంసల నన్నిటిని కూర్చినచో నది యొక మహాగ్రంథముగా పరిణమించగలదు శ్రీ రాంభట్ల జగన్నాథశాస్త్రిగారు నారాయణదాసుగారి నిట్లు ప్రశంసించిరి

శ్లో॥ అనన్య సాధారణ శక్తి యుక్త
స్త్వయం తు నారాయణదాస వీర।
అన్యేతు సాధారణ శక్తియుక్తా
స్సర్వేపి నారాయణదాసదాసాః॥

నారాయణదాసుగారి హరికథా కథనశక్తి అనన్యసాధారణ మైనది అట్టి శక్తికలవారు వారొక్కరే కలరు సాధారణ శక్తితోకూడిన శేషించిన హరికథకులు అందరు ఆ నారాయణదాసునకు భృత్యులవంటి వారే, అని పై శ్లోకమందలి భావము

1919 వ సంవత్సరములో విజయనగరపు మహారాజావారు సంగీత కళాశాలను స్థాపించి శ్రీ నారాయణదాసుగారిని అందు ప్రిన్సిపాలుగా నియమించిరి నారాయణదాసుగారు ప్రిన్సిపాలుగా నుండిన కాలమున కళాశాలలో ఇతరశాఖలతోపాటు 'హరికథ' నొకశాఖగా ఏర్పాటుచేసి ఎందరో హరిదాసులను తయారుచేసిరి వారు డెబ్బది మూడు సంవత్సరములు పూర్తియయినతోడనే 1936 వ సంవత్సరమున తమ ప్రిన్సిపాలు పదవినుండి విరమించుకొనిరి దాసుగారి అసాధారణప్రజ్ఞను గుర్తించి ప్రభుత్వమువారు వారి కంతకు ముందున్న జీతమునే ఉపకారవేతనముగా నొసగిరి

నారాయణదాసుగారు హరిదాసుగా గొప్పపేరు పొందియుండిరి అందుచే వారి హరికథాకథన కౌశల్య కేవ్వు వారియందలి యితర ప్రజ్ఞలను గప్పివైచెను వారు తమ ఇరువది వాల్గవయేటనే 'బాటసారి' యను ఆంగ్ల కావ్యము ననువదించిరి పారసీకభాషలో గొప్ప కృషిచేసిరి, ఉమర్ ఖయ్యాం రచించిన 'రుబాయతు' లను సంస్కృతములోనికిని అచ్చ తెనుగులోనికిని అనువదించిరి శ్రీ సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణపండితులు నయితము ఈ గ్రంథమును చాల మెచ్చుకొనిరి ఆంగ్ల మహాకవి యగు షేక్స్పియరు రచించిన నాటకములలోను కాళిదాస మహాకవి వ్రాసిన గ్రంథములలోను గల నవరసములను మథించి వాటిలోని గంభీరభావములను తెలుగులోనికి మార్చి 'నవరస తరంగిణి' అనునొక మహాగ్రంథమును నారాయణదాసుగారు రచించిరి. వారు అచ్చ తెలుగులో గొప్ప ప్రావీణ్యము కలవారు 'మారుగంటి' అను పేరుతో జానపద కథలను, 'వేల్పుమాట' యను నామముతో భగవద్గీతను, 'వెన్నుని వేయిపేర్ల వినుకలి' యను నామముతో విష్ణుసహస్రనామములను,

'గౌరమ్మపెండ్లి' యను నామముతో పార్వతీపరిణయమును అచ్చతెనుగున రచించిరి 'తారకము' అను సంస్కృతగ్రంథమును వ్రాసి అర్జునదేవశ్మదగు ప్రాభవరుతే గద్దెవరు అను వారిని ప్రశంసకు పాత్రులయిరి 'జగజ్జ్యోతి' యను గొప్ప వేదాంత గ్రంథమును రచించిరి "పీసుపట్కు వహి" అను నామముతో దేశ్యాంధ్ర నిఘంటువును రచించిరి చరమదశలో శ్రీ నారాయణదాసుగారు అలితా సహస్ర నామములను అచ్చతెనుగులోనికి భాషాంతరీకరించిరి ఇంకను వారి అముద్రితగ్రంథములు పెక్కులు గలవు

నారాయణదాసుగారి ఏకైక పుత్రిక సావిత్రమ్మ ఆమెను శ్రీ ఉపాధ్యాయుల అప్పల నరసయ్యగారు పెండ్లియాడిరి నారాయణదాసుగారు సహస్రమాసజీవియై 2-1-1945 తేదీని స్వర్గము నలంకరించిరి వ. బ్ర.

ఆదిమజనుల సంస్కృతులు - అల్పప్రాణులగు జంతువుల వలె మానవులు రక్తమాంసాస్థులతో కూడియుండుటయే గాక, వాటికంటె కొంత యాధిక్యమును గలిగియున్నారు. మానవులకు "సంస్కృతి" యుండుటయే ఆ ఆధిక్యము అయితే సంస్కృతి అనగా నేమి ? "ఒకానొక సంఘ సభ్యులు ఎట్టిభావములు కలవారో, ఎట్టి విశ్వాసములు కలవారో, ఎట్టి జీవితవిధానము కలవారో, ఎట్టి కొరముట్లను తయారుచేయువారో, ఎట్లు కార్యజాతమును ముగించువారో- వీటినన్నిటిని సాముదాయికముగ తెలుపు శబ్దము "సంస్కృతి" అని గ్రహించుదుము ఒక నిర్వచనము ఆచార సంప్రదాయముల నిర్ధారణమే. నిరూపణమే "సంస్కృతి" అని రెడ్‌ఫీల్డు ప్రవచనము ఆచారములనగా సామాజికుల జీవిత విధానమునకు అనుకూలముగా నిర్ణీతమయిన నిబంధనల యొక్కయు, విశ్వాసముల యొక్కయు, ప్రమాణముల యొక్కయు సముదాయమే ఈ ఆచారములు చిత్రకళ యందును, జనులు చేయు ఇతర నిర్మాణములందును ప్రతిబింబించుచుండును. సంప్రదాయ సిద్ధముగ ఈ ఆచారములు ఒక తరమువారి నుండి మరియొక తరమువారికి వచ్చుచుండును వేర్వేరు మానవసంఘముల స్వభావములను సరిగా తెలుపునవియివియే. వారిసంస్థలు, ఆచారములు, పాత్రలు అనగా వారి సంస్కృతులు తెగతెగకు భేదించుచుండును

ఆర్థిక వ్యవస్థ, అవశ్యక పూరణ విధానము వేటాడి, చేపలను దున్ని, పశువులగాచి జీవించు జనులుగల పెక్కు ప్రాంతాలు ఇప్పటికిని ప్రపంచములో నున్నవి తీర్చిదిద్ది కట్టిన భవనములు, చక్కని నాగాయనములు, ఆరోగ్యవిధులు, అతివేగ గమనముగల రైళ్ళు, వివిధ వినోద కార్య కలాపములు— ఇట్టి ఆధునిక ప్రగతి ఫలితములుగా మనము చెప్పెడు ఈ లాభము లన్నియు ఈ ఆదిమజను లెరుగరు "ఆహారసంగ్రాహకు" లనబడు కొందరు జనులున్నారు దూరదర్శిత్వము, ఆర్థిక ప్రణాళిక అనునవి వారికి తెలియని విధానములు వారు ఆహారపదార్థములను కూడబెట్టరు రాతియుగమునాటి వేలసంవత్సరములక్రిందటి తమ పూర్వులవలెనే అరణ్యక పుత్రులుగా నేడును జీవితములను సాగించుచు, రేపటి దినమను ఆలోచనయే లేకుండ ప్రకృతి ప్రసాదించిన దానినే పరిగ్రహించుచుందురు. అడవి కాయలు, మొక్కలు, దుంపలు ప్రోగుచేసికొందురు కుక్కగొడుగులు, తేనె సంపాదించుటకు వెదకెదరు. ఆస్ట్రేలియా లోని ఆదిమజనులు, ఫిలిప్పయిన్సులోని, మలయా ద్వీపకల్పములోని హ్రస్వదేహులు (పిగ్మీలు), దక్షిణాఫ్రికా లోని బుష్ (పొదల) జనులు, సింహళములోని వెడ్డాలు, కొచ్చిన్‌లోని కాడారులు, హైదరాబాదులోని చెంచులు వీరందరిని ఉదాహరణముగా గైకొనవచ్చును ఆహార పదార్థములను సంగ్రహించుటతోపాటు వేటాడుట, చేపలు పట్టుటకూడ వీరు చేయుచుండిరి పిగ్మీ, ఎస్కిమో, బుష్‌మెన్, కాన్యకవాగ, మురియాగోండు, జాలంగు, ఖారియా, బిర్హోరు జనులలో పూర్వపు వేటకాడు ఎవ్వడయినను సహజముగా గర్వదరిద్రుడునై జీవించుచుండెను ఆహార యోగ్యములగు మొక్కలుగల ప్రదేశములను, వన్యమృగముల ఆవాసాట్లను, ఇంకను పెక్కు విషయములను తెలిసికొనియుండవలయును వీరి తెచ్చుకొనియున్న వాటిని పెట్టుకొనుటకు తట్ట, బుట్ట వంటివి వారు అల్లుకొందురు. వారు వేటకొరకును, చేపలు పట్టుటకును బోనులు, చిక్కములు, బల్లెములు, ధనుర్బాణములు, వలలు మొదలగు సామగ్రిని సేకరించుకొందురు వారు మచ్చిక చేసికొని గృహమందు పెంచిన జంతువుల సంఖ్య అల్పము అట్టి జంతువులలో గుఱ్ఱములు, ఎద్దులు, కణజాలు, (రెయిన్

తీర్లు), ఒంటెలు, గొర్రెలు, బర్రెలు ముఖ్యములయినట్టివి. ల్యాపులాండు ప్రాంతమునుండి తూర్పు సైబీరియా ప్రాంతమువరకు ధ్రువమునకు చుట్టునున్న మండలములలో నివసించు ప్రాచీన ప్రపంచజనుల ఆర్థికవిధానమునకు కణుజులే మూలాధారములై యుండెను. ఆసియా ప్రాంతపు స్టెప్పీసునుండి దక్షిణమువరకు గుఱ్ఱములును, తూర్పు ఆఫ్రికాలో పశువులును ఎక్కువగా నుండును. సహారాఎడారిలోను అరేబియా ఎడారులలోను ఒంటెయు, గుఱ్ఱమును ప్రధాన జంతువులై యున్నవి. పశులకాపరితనము చేయు పలువురు జనులకు గొర్రెలును, అట్టి చిన్న జంతువులును ఉండును. టర్కిస్థానములోని కాజకులు, అల్టాయి పర్వతాలలోనుండు కాల్మకుజాతి పార్శ్వతేయులు, ఈశాన్య ఆసియాలోనున్న చక్చీలు, ఉత్తర యూరోపులోనుండు ల్యాపులు, నీలగిరిలో నుండు తోడాలు - అనువారు దేశద్రిమ్మరులై యున్నారు.

కఱ్ఱ, గసికవంటి ప్రాచీన సాధనములతో గుంటలు త్రవ్వి, విత్తులువాటి సేద్యముచేయుకాలములో నేటకాని కని, సేద్యగానికిని మధ్య అంతపెద్ద విభేదము లేకుండెను. లోరో ఇండియనులుకూడ అల్పారణ్య ప్రాంతములందు త్రవ్వుటకు ఉపయోగించెదు ఒక మోటుకఱ్ఱతో చెట్టు పుట్టలను చదునుచేసి, మిగిలిన వ్యవసాయకార్యములను స్త్రీలకు వదలెదరు. మధ్య ఆఫ్రికాలోనున్న జంబూటి తెగవారు "వృక్షమానవులు" అనదగినవారు. వారు చెట్ల దగ్గర, చెట్లలో, చెట్లమూలమున జీవించెదరు. వారు చెట్లపై కెగ్రాకుటలో అతిసాహసవంతులు. వృక్షారోహణమున ఇది చాల ఎత్తైన చెట్టనిగాని, ఇది అపాయకరమైన చెట్టని గాని వారు గమనించరు. వారి ఆహారధాన్యములలో ముఖ్యమైనదగు జొన్న (Finger millet) ధాన్యమును తమపీఠభూములమీది విస్తారపు నేలలందు పండించుటకు 8—18 ఎకరాలలో మండెడు చెట్లతలలు నరకి, వాటిని ఒకచోట కుప్పగాచేర్చి, ఆబొమ్మలను కాల్చి విత్తులు నాటుటకు యోగ్యమగు ఒక ఎకరము నేలను తయారు చేసెదరు. ఈ తోటను 4—6 ఏండ్ల వరకు ఉపయోగించి, ఏటేట ఒకపంటను పండించెదరు. అయితే ప్రతి సంవత్సరము క్రొత్తతోపులను నిర్మాణముచేసెదరు. పొలములు మార్చిమార్చి సేద్యము చేయుచుండుట ఇండియాలో సాధారణ విషయము. ఉత్తరప్రదేశ్ బీహారులలోని కొరవలు, తెంగాలు, అస్సాములందుండు గారోలు, అస్సాములోని నాగజాతివారు, మద్రాసు రాష్ట్రములోని ఖాండులు, కురుంబాలు, హైదరాబాదు రాష్ట్రములోని కోలములు, గోయలు భూమిని గుద్దలితో త్రవ్వి మార్చిడి, ఝుం, లేక పోడువ్యవసాయమును సాగించెదరు. ఇట్టికృషి విధానము పోలినేషియా, మెలనేషియా, మలనేషియాలలో కూడ అవలంబింపబడుచున్నది. అభివృద్ధిచెందినవ్యవసాయ విధానమునందు నైతగాంధ్ర సహాయము పొందెదరు. పంటలుపండించు విషయములో నీటిపారుదల, మెట్లుగా తీర్చుట(Terracing) ముఖ్యముగాగమనింపదగిన పద్ధతులు.

సంఘ వ్యవస్థ - ఈనాడు కుటుంబమే సంఘ వ్యవస్థ యందు మొదటిమెట్టు. ఈ విధానము ఏదో ఒకరూపమున సంస్కృతి పరిణామమందు అన్ని అవస్థలలోను గనబడు చున్నది. కుటుంబగణ నిర్మాణము ఆయాకాలములందు మారుచు వచ్చినది. వేర్వేరు సంఘములలో దేశకాలము లనుబట్టి వేర్వేరు కుటుంబవిధానములు అవలంబింపబడి నట్లు తెలియుచున్నది. మగవాడు ఒకేభార్యను కలిగి యుండి ఏకపత్నీవ్రతుడయి యుండవలెనను భావమును చాలమంది ఆమోదించరు. మగవాడు ఒక భార్యకంటె ఎక్కువమంది భార్యలను పెండ్లాడవచ్చును. దీనిని బహు భార్యాకత్వమందురు. పెక్కుమంది పురుషులకు ఒక స్త్రీయే భార్యగా ఉండి ఉపకరించుట సకృత్తుగా జరుగును. దీనిని బహుపతిత్వము అందురు. అసాధారణ పరిస్థితులలో పెక్కుమంది పురుషులు ఉమ్మడి భార్యలను కలిగియుండ వచ్చును. ఈ మిశ్రసంయోగమును 'గణోద్వాహము' (Group-marriage) అందురు. ఏకపత్నీవ్రతమును ప్రాచీనులలో పెక్కుమందియు, నాగరికతకలవారిలో పెక్కుమందియు అవలంబించినారు. కాంగో, ఆసియా ప్రాంతాలలోనుండు కుబ్జులును (Pygmies), ఫిలిప్పైన్ ప్రాంతమందలి 'ఆయేటా'లును (Aeta), సుమత్రా ప్రాంతమునందలి 'కుబు' (Kubu) జాతివారును, మలయా ప్రాంతపు సమాంగుజాతివారును- వీరలందరిలోను మగ వాడు ఒక్కభార్యనే గ్రహింపగోరును. గొల్లలలోను, వ్యావసాయికులలోను బహుభార్యత్వము అతివ్యాప్తిలో నున్నది. కాని ఇది క్రమక్రమముగా అంతరించుచున్నది

బహుపతిత్వ వివాహపద్ధతి పరిమితమైన వ్యాప్తి కలిగి యున్నది. ఇది టిబెత్తులోను, దక్షిణ హిందూస్థానము లోను కనిపించుచున్నది. పతులైనవారు సాధారణముగా సోదరులయియుందురు. అట్టి సందర్భమున ఉమ్మడిగా నున్న భార్యను చేరుహక్కు (అధికారము) విషయమున పెక్కు విధములయిన నిబంధనలు గలవు. పదకొండింటి ఏర్పాట్లలో భార్యకు విడిగా నొకగది ప్రత్యేకింపబడి ఉండును మరియొకగదిలో భర్తలు కలిసి శయనించె దరు సోదరులలో నొకడు భార్యగదిలోనికి పోయినపుడు వాడు తన టోపీనిగాని తన చెప్పులనుగాని గుమ్మము నొద్ద వదలిపేయును. ఆ సంకేతము తీసివేయువరకు మరి యొకడు అందు ప్రవేశించకూడదు. నీలగిరి కొండలలోని తోడాలలో ఒకానొక కన్య ఒక పురుషుని వివాహమాడిన దనగా అదేసమయమున వాని సోదరులనుగూడ వివాహ మాడినట్లుగనే యెంచెదరు తొలిబిడ్డ జనింపనుండగా సోదరులు తమలో దాము ఏకాభిప్రాయమునకువచ్చి పడు చెలులు గర్భవతిగా నున్నపుడు ప్రత్యేక కర్మకాండ నడిపి ఆ శిశువునకు తండ్రియెవడో నిర్ణయించెదరు, కర్మకాండ జరిపినవాడే ఆ శిశువునకును, ఆమె గర్భమున తరువాత జనించిన సంతానమునకును జనకుడుగా భావింపబడును ఏసమాజమునందును స్వచ్ఛమయిన గణోద్వాహ పద్ధతి (Pure form of group marriage) లేదు ఉత్తర సైబీ రియాలోని ఛక్చీ తెగవారిలో వినిమయ వివాహపద్ధతి (Exchange marriage) అను ఆచారము కలదు సుమారు సంగ్రెండుమందికూడి ఒండొరుల భార్యలపై సామాన్య మైన హక్కులను గలిగియుండుటకు అంగీకరింతురు ఈ ఏర్పాటునకు బద్ధులయినవారు భార్యల విషయములో చెలిమికాండ్రు (Companions in wives) అనబడుదురు ఒక పురుషుడు చెలిమికాండ్ర భార్యలనేయు స్వత్వము కలిగియుండును. అతడు రెండవవాని గూడెము (camp) నకు పెడలినపుడు ఇది సర్వసామాన్యముగా పాటింప బడును. అనుమనయుక్కలును, ప్రహ్మచారులును ఈ "వినిమయ వివాహ పద్ధతి (Exchange marriage)" సంఘమునకు ఆహ్వానింపబడరు.

వంశపారంపర్య విషయములో రెండు విధములను గూర్చి చెప్పవలసియుండును. ఒకటి పితృసుక్రమము, రెండవది మాతృసుక్రమము తన తండ్రిద్వారా వంశము విస్తరిల్లినచో యెడల అది పితృసుక్రమము అనబడును శిశువు తన తల్లి పుట్టింటివైపు సంబంధించియున్నచో, అట్లు విస్తరించిన కుటుంబము మాతృసుక్రమము అనబడును పితృసుక్రమముగల కుటుంబములలో తండ్రిద్వారా వంశక్రమమును గమనించెదరు. వివాహానంతరము వధువు తన భర్తతో నివసించుటకుపోవును దారసత్వము పురుష సంతతిలోనే యుండును తండ్రి అగృహ యజమానిగా భావింపబడును మాతృసుక్రమముగల కుటుంబములలో తల్లి ద్వారా వంశక్రమమును గమనించెదరు. అట్టి శిశువులు తమ యింటిపేరును తమ తల్లినుండియే గ్రహించెదరు వివాహానంతరము మగవాడు పుట్టింటిలోనున్న వధువుతో నివసించుటకుపోవును, లేదా సాంకపంసారమును ఏర్పాటుచేసికొనును మాతృసుక్రమముగల సంఘము లందున్నవాడు తన సోదరియొక్క సంతానపు క్షేమాభి వృద్ధులకు బాధ్యుడయి యుండును ఉత్తర మ్యాయార్కు, కాని, అప్పాంలోని గారో ప్రాంతములందలి "ఇరోక్ యోలు" (Iroquios) ను, మలబారులోని నాయరులును, కొచ్చిన్‌లోని కాడారులును, మద్రాసులోని ఇరులులును, పులయనులును, హోలియా, మాదిగ, వెల్లాలకులాలవంటి వారును దీనికి విస్పష్టమైన నిదర్శనములు

ఒక సంపూర్ణ జీవితచక్రమున పుట్టుట, పెద్దయగుట, పిల్లలను గనుట, మరణించుట అను నాలుగును, ప్రపంచమునందంతటను ప్రధానమైన క్లిష్టపరిస్థితులు శిశు జననమైనప్పుడును, తరువాతను తల్లియు, ఆమె భర్తయు ఎన్నో నిషేధములకు గురియగుదురు ఆమె ఎక్కుడు పదార్థములను తినగూడదు మార్యోదయమునకు పూర్వమే ఆమె నిద్రమండి లేవవలయును పగలంతయు మేల్కొనియుండవలయును రాబోవు కఠిన పరీక్ష నెదుర్కొనుటకు ఆమె చలినీళ్ళలో ఈదులాడ వలయును, నడవవలయును, పరుగెత్తవలయును ఈ కాలములో గుజ్జుపువ్వారి చేసి శక్తి సంపాదింప వల యును "కవేడ్" అనునది చాల వింతదైన పద్ధతి శిశువు జనించగానే తల్లి లేచిపోయి గృహవిషయములలో మగ్నురాలగును. ఇక తండ్రియో ఆ శయ్యయందు తీయుట జరుగును. శిశు ప్రసవానంతర ఫలితములనుండి

కోలుకొనుటకు కాలోలు! ఇక జీవితచక్రములోని రెండవ క్లిష్టపరిస్థితి ప్రౌఢదశా ప్రారంభము ప్రౌఢత కౌమారము నకు సంధ్యాకాలం, యౌవనమునకు (adulthood) ఉపః కాలము ఆస్ట్రేలియాలో సున్నతి (circumcision), అంత శ్ఛేదన (Subincision) కార్యముల విషయమున రాతి కత్తులతో బాధాకరమయిన, అపాయకరమయిన శస్త్ర చికిత్సలను మోటుగా చేసెదరు. ఆఫ్రికా సూడాన్‌లోని పలు ప్రాంతములందు కష్టలమైన చేయు అత్యాశ్చర్యకర లైంగిక ప్రయోగములు స్త్రీలుగా వారి పాత్రను (కృత్యము), భార్యలుగా వారి అంతరమును అమితము గను, దృఢముగను తెలుపుటకు అనుకూలించుచున్నవి మచ్చలుపడునట్లు చేయుట (Cicatrization), ముందటి పంటిని అకురాతితో అరగదీయుట లేక విరగగొట్టుట, అలంకరణము కొరకును, అంతరమును గుర్తించుటకు నుపకరించుచున్నవి యువకుల జీవిత వికాసోద్యమము నందు సమితులు, రహస్య సంఘములు, యువజన సదన ములు, లేక శయనాగారములు మిక్కిలి ప్రముఖ పాత్రను వహించుచుండును గ్రామశయనాగారముల (Village dormitory) వ్యవస్థాపద్ధతి ఛోటా నాగపూరు పీఠభూమి అందలి తెగవారగు ముండాలు, హోలులు, ఒరోలులు, భారియాలవంటి ఆదిమజాతులలో ఎక్కువగా కలిపించుచున్నది మధ్యప్రదేశములోని గోండులలో, భుయాలలో (Bhuyas) కూడ ఇది కనబడుచున్నది. అస్సాములోని నాగజాతులలో ఎక్కువగాను, మల నేషియా, పోలినేషియాలలోని పెక్కు తెగలయందును ఈ వ్యవస్థాపద్ధతి నెలకొనియున్నది

వ్యక్తిజీవితమునందు మరణము చరమావస్థ మర ణము స్వాభావిక కారణములవల్ల సంభవించునని కొంద రును, శత్రువుల మంత్రవిద్యా ప్రయోగములవల్ల సంభ వించునని మరికొందరును భావించెదరు మృతులను సాధారణముగా ఖననము చేయుటయో, దహనము చేయుటయో జరుగును వేర్వేరు సంఘములందు వేర్వేరు విధములయిన మృతక్రియలు (అపరకర్మలు) జరుగును ఉదాహరణముగా - తోడాలు, తడికర్మ (పచ్చికర్మ), పొడికర్మ (ఎండుకర్మ) చేయుదురు తడికర్మ మానవులు మృతిసంభవించగానే చేయునది పొడికర్మ మృతిసంభవించిన పెక్కు దినములకు చేయు నట్టిది మొదటిదాని విషయములో శవదహనము జరు గును రెండవదాని విషయములో మృతుని బూడిదను పెద్ద రాతిక్రింద పూడ్చిపెట్టెదరు గోండులవంటి కొన్ని ఆదిమజాతులవారు ఈ సమయమున అవులను బలియిచ్చె దరు మధ్యప్రదేశములో కొరుకు జాతి మొదలగువారు సమాధిపయి స్మారక స్తంభములను నిలబెట్టెదరు

కళావాఙ్మయములు :- సౌందర్యముకొరకు పాటుపడు ముప్పుకత విశిష్టములును, ఆనందకరములునైన మానవ లక్షణములలో నొకటి ప్రపంచమునం దంతటను మాన వుడు తన పరిసరములను అలంకారభూయిష్ఠముగా నుంచుకొనుట కభిలషించును ఒకానొకవస్తువు సర్వసాధా రణముగా ప్రయోజనకరమై యుండుట అతనికి చాలదు అది తన బాహ్యరూపములో కాని కానందమునుగూడ కూర్చవలయును అతడు కాను వాడుకొనునట్టి పెక్కు వస్తువులకు అలంకారములు కూర్చును లేదా వాటికి రంగు వేసియో, ఆకారమును గల్పించియో వాటి విశిష్ట తకు కడంగును ఆగోస్లావు స్త్రీలు తమ మొలకు జుట్టు కొను ముతకబట్టమీద చిత్రించిన బొమ్మలును, వాశ్వే దేశపు పడతుల ముఖభాగములందును, పొగత్రాగెడు కామెటూవ్ గొట్టముయొక్క గుంటమీదను చెక్కినచిత్ర ములును, సూడాన్‌దేశపు న్యూలియన్ స్త్రీలు పియదు లనై (అలంకారార్థము) వేసికొను పుంటిమచ్చలు (Cicatrization) ను, ఐపాని స్త్రీలును, తోడా స్త్రీలును చేతులమీదను, రొమ్ములమీదను పొడిపించుకొను తీయతీరు పచ్చబొట్టులును, ఇటలీదేశములో చర్మిమందిరపు కప్పు లపై చిత్రించిన బొమ్మలును - ఇట్టి పన్నియు మానవుని సౌందర్యాసక్తికి నిదర్శనములే మానవుడు తన స్వజ నాత్మక భావసిద్ధికి ప్రయత్నించు విశిష్టకళారూపము లెన్నో ఉన్నవి. చిత్రరచన, రాలపయి చిత్రములు చెక్కుట, క్షేత్రగణిత రేఖాకారములు, చారువు, శిల, లోహములు, ఎముకలు మున్నగువాటిపై స్థాపత్యవిధానరచన, ఎము కలపై, దంతముపై, లోహముపై, కుండలపై కళా కౌశల్యము చూపుట, వర్ణచిత్రములు గావించుట, కట్ట అల్లుట, బుట్టలల్లుట, వేషధారణకళ, దేహాలంకరణకళ - ఇట్టివే కళావిధానములయి యున్నవి ఇదేకాక సంగీ

తము, నృత్యము, కవనము, నాటకము, వాఙ్మయము - ఇవన్నియు అతి ప్రాచీనకాలపు సమాజములందును, నాగరికతా విశేషముతో కూడిన సమాజములందునుగూడ మరికొన్ని కళారూపములై ఉన్నవి

మానవుడు వృద్ధిపొందుచున్నకొలది మానవాతీతములగు భౌతిక అద్భుత దృశ్యములు, రూపములు మొదలగు వాటితో సంబంధము పొందుచున్నాడు వాటిని గూర్చి తెలిసికొనుటకు ప్రయత్నించుచున్నాడు వాటిని తన అధీనములో (చెప్పుచేతలలో) ఉంచుకొనుటకో వాటిని ప్రసన్నము చేసికొనుటకో ప్రయత్నించుచున్నాడు ఆదిమానవుడు ప్రకృతి పరిణామములన్నియు దుష్టశక్తులచే పరిపాలితము అని విశ్వసించి, వాటిని తన చెప్పుచేతలలో ఉంచుకొనగోరును ప్రతిక్రియ ప్రతి (like produces like) జనించు నను సిద్ధాంతమును పురస్కరించుకొని భౌతిక సంఘటన (Natural phenomena) లపై ఆధిపత్యము వహించు శక్తులను తన యాజ్ఞానువర్తులనుగా చేసికొనుటకు యత్నించును. ఈ సంబంధమున సంకేత విధానము (Symbolism) ప్రముఖపాత్రను వహించుచున్నది సూర్యుడు, వర్షము, మేఘములు, పంటలు, భూసారము (Fertility), ఉత్పత్తి (Growth) మొదలగువాటి సంకేతరూపములుముఖ్యములైనవి ఇందువలన, వర్షము కురియించు ఇంద్రుని (Sky-God), విత్తులకు దోహదమిచ్చు భూదేవతను, పైరులను పండింపచేయు సూర్యదేవతను, వీరేగాక ధాన్యదేవతను, ఉత్పత్తిదేవతను ఆదిమజనుడు పూజింపవలసి యుండెననుట స్పష్టము నైరృతి ఆఫ్రికాలోని "నామా హటంటాట్సు" జాతివారు (Nama Hottentots), అరిజోనా ప్రాంతమందలి "హోపి" జాతివారు (Hopi), ఛోటానాగపూర్ ప్రాంతమందలి "ముండాహో" జాతులవారు వర్షపాత దృశ్యము నటించుటచే వర్షము పడునట్లు చేయుదురు దేశీయ సమాజముల అన్నిరంగములయందును కర్మకాండ వ్యాపించి యుండును వేట, కళ, వివాహములు ప్రధానముగ కర్మకాండతో సంబంధించియుండును విత్తులు నాటిననాటి నుండి పంటకోత ముగియువరకు అన్నిసందర్భములందును మతకర్మలు కలవు మనుజునియొక్కగాని, సమాజము యొక్కగాని జీవితరంగములందలి ప్రధాన ఘట్టములందు మతకర్మప్రత్యక్షమగుచుండును కొన్ని తెగలలో జబ్బువచ్చినరోగము అది సహజకారణ సంభవమగు వ్యతిక్రమమని భావించక, క్షుద్రదేవతా ప్రభావ ఫలితమని భావించెదరు దక్షిణ అమెరికాలోని "శాన్ బ్లోస్ ఇండియను"లలో (San Blos Indians), ఒకవ్యక్తి రోగియగుటకు, వానియొక్కగాని, ఆమెయొక్కగాని ఆత్మను లేక పర్బాను (Purban) ను రాక్షసులు దొంగిలించుటయే కారణమని తలంపబడును చెరపట్టబడిన ఆయాత్మను మరల సంపాదించుట "వైద్యుడు – పురోహితుడు" అగు వాని కర్తవ్యమైయున్నది అదేవిధముగా మధ్య ఆస్ట్రేలియాలో నివసించు "అరాండా" (Aranda) జాతివారు సహజముగా మృత్యువువాతబడుట ఊహింపజాలరు అదంతయు శత్రువుయొక్క మంత్ర తంత్ర ప్రభావమే యని వారి నిరంతర దృఢవిశ్వాసము మంత్రప్రభావమున మరణమాపాదిల్ల చేయుటకు వారి కెన్నోమార్గములు తెలియును

అయితే మంత్రవిద్యకు మరణము కల్గించుటకంటె ఇతరప్రయోజనములును కలవు. ఉదాహరణముగా రోగములను కుదుర్చుట, భార్యను సంపాదించుట, నేరస్థులను శిక్షించుట, స్త్రీలను లొంగదీయుట పేర్కొనవచ్చును సర్ బాల్డ్విన్ స్పెన్సర్ దక్షిణాస్ట్రేలియా అరాండాలనుగూర్చి మాట్లాడు సందర్భమున "జీవయాత్రయందు తనకు ప్రముఖముగా ముందు ప్రతి విషయము – అది ఆనందాత్మకముగాని దుఃఖాత్మకముగాని, మంచిదిగాని, చెడ్డదికాని–నిస్సంశయముగ మంత్రవిద్యకు సంబంధించినదే క్షామము, వరదలు, ఋతుక్రమమున జంతువృద్ధి, భూమిలోనుండి చెట్లు అద్భుతముగా మొలచుట, చివరకు తనయొక్క జనన, మరణవిషయములు, తనచుట్టునుండు జనానీకపు జనన మరణ విషయములు– ఇవన్నియు మనము భావించినట్లు సహజకారణ ఫలితములుగాక ఏదో యొకరూపమయిన మంత్రవిద్యా ప్రభావమున జనించినవే యని అతని మనో నిశ్చయము" అని చెప్పిన మాట మిక్కిలి సత్యము ఈ వాక్యాలు ప్రపంచములోని పెక్కు తెగలకు అన్వయించగలవు

రాజకీయ పరిపాలనా విధములు రాజకీయ పరిపాలనా విధానములలో పెక్కు అంశములందును, కొన్ని నాగరకతా (సభ్య) మండలముల యందును కూడ భిన్న

తెగలు కలవు దక్షిణ అమెరికా రాజకీయ సంస్థలు "ఇంకాను" నందలి కేంద్ర నిరంకుశత్వము మొదలుకొని "ఓవా" యందలి మాత్రబద్ధ రాజకీయ విధాన శూన్య పద్ధతివరకు వివిధములుగా నున్నవి ఓవాలో వృద్ధుల యెడ గౌరవము చూపుట, స్త్రీకరణశుద్ధిగా నుండుట, అను ప్రాతిపదికలకే ఆధారముగా నైకొని స్థానిక సమాజ అధినాయకుడు శిష్టాచార సంప్రదాయములను ప్రవర్తిల్లజేయును కాంగోలోని పశ్చిమా ప్రాంతమందు పిగ్మి (Pygmi ప్రాప్యరూపుల.) తెగవారిలో నుండు అతి సామాన్యపు కట్టుబాటులకును, లుండా, షాంగో, యూగా రాష్ట్రములందు స్పష్టముగా లక్ష్య లక్షణసమన్వితమై, క్లిష్టతరమయి ఒప్పుచుండు రాజకీయ విధానములకును చాల వ్యత్యాసము కనిపించును పోలినేషియాలో రాజకీయ విధాన బోధమునకు పూర్తిగ మతమే మూలాధార మని చెప్పవచ్చును ఇచ్చటి అధినాయకులు (లేక గురువులు) దైవాంశసంభూతులమటుమట్టిరేయే వారి పదవి స్థిరపడు చుండును మాలనేసియా ద్వీపములందు యథార్థమును, సువ్యక్తమునైన నాయకత్వము కనబడుచున్నది పోలాదు మండలములోని ఎస్కిమోలు, హైదరాబాదు రాష్ట్రీము లోని చెంచులు – అనువారిలో నాయకత్వము వంశ పారంపర్యముగ సంక్రమించునది కాదు వారు తమ తెగ జనులలోనుండి నాయకుని ఎన్నుకొనెదరు ఆనాయ కుడు శక్తి సామర్థ్యములు, బలుకుబడి, వివేకము గల వాడుగా నుండుట ఎన్నికకు ఒక యోగ్యతగానుండును హైదరాబాదు రాష్ట్రీములో ఆదిమజనుల పంచాయతులు న్యాయ నిర్ణయమునందు చాల ప్రముఖ స్థానమును వహించియున్నవి

రా ద్ర

ఆదిలాబాదు జిల్లా .– ఆదిలాబాదుజిల్లా ఆంధ్ర ప్రదేశములో కలదు ఇది అక్షాంశరేఖ 18-3° నుండి 19-45° వరకును, రేఖాంశరేఖ 77 53° నుండి 80 0° వరకును వ్యాపించియున్నది. క్రీ శ 1905 వ సంవత్స రమునకు పూర్వము సిరిపూర్ కాండూరు జిల్లాకు ఆదిలాబాదు పటు జిల్లాగా ఎంచబడు చుండెడిది.

ఎల్లలు – ఈ జిల్లాకు ఈశాన్య, పూర్వభాగములందు మధ్య ప్రదేశములోని చాందా జిల్లాయు, దక్షిణమున కరీంనగరము, నిజామాబాదు జిల్లాలును, నైరృతి దిక్కున నాందేడు (బొంబాయి) జిల్లాయు కలవు పశ్చిమమునందును, ఉత్తరమునందును, మధ్య ప్రదేశము నుండియు, ఈశాన్య పూర్వములందు వార్ధా ప్రాణ హితలనుండియు ఈ జిల్లా వేరుపడుచున్నది ఆదిలా బాదు జిల్లాయొక్క వైశాల్యము 7,858 చ మైళ్ళు

ఈ జిల్లాలో నదునొకండు తాలూకాలు. 1796 గ్రామములు, 18 పట్టణములు కలవు

తాలూకాలు 1 ఆదిలాబాదు :– వైశాల్యము 580 46 చ మైళ్ళు జనాభా 1,01,611, పురుషులు 49,709, స్త్రీలు 51,902: జనసాంద్రత ప్రతి చ మైలుకు 175 మంది

2 ఉట్నూరు: వైశాల్యము 726 40 చ మైళ్లు జనాభా 84,404, పురుషులు 17.462, స్త్రీలు 16,942; ఇచట విశ్వేశ్వరాలయ మున్నది ఈ ఆలయ కారణముగనే దీనికి ఉట్నూరు అను పేరు కలిగినది మొత్తము జనాభాలో ఆదిమవాసులు 8 వ వంతుకలరు జనసాంద్రత ప్రతి చ మైలుకు 47 మంది

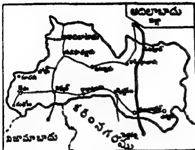
3 ఆసిఫాబాదు : వైశాల్యము 812 96 చ మైళ్ళు జనాభా 48,886, పురుషులు 22,891 స్త్రీలు 20,975, జనసాంద్రత ప్రతి చ మైలుకు 189 మంది

4 నిర్మల వైశాల్యము 566 40 చ మైళ్ళు జనాభా 1,21,029 పురుషులు 58,806, స్త్రీలు 62,728 జనసాంద్రత ప్రతి చ మైలుకు 214 మంది

5 బోథ్ వైశాల్యము 708,48 చ మైళ్లు జనాభా 72,872; పురుషులు, 86,282, స్త్రీలు, 86,140, జనసాంద్రత ప్రతి చ మైలుకు 102 మంది ఈ తాలూకాలో కుంతల, పోచరా అను జలపాతములు కలవు

6. కిన్వట వైశాల్యము 608 64 చ మైళ్ళు. జనాభా 78,118 పురుషులు 86,588, స్త్రీలు 86,585. జనసాంద్రత ప్రతి చ మైలుకు 120 మంది

7 రాజూరా వైశాల్యము 776 82 చ మైళ్ళు, జనాభా 75,857, పురుషులు 88,025, స్త్రీలు 87,887 జనసాంద్రత ప్రతి చ మైలుకు 97 మంది

8 సిర్పూరు వైశాల్యము 855 58 చ మైళ్ళు, జనాభా 1,04,091, పురుషులు 52,759, స్త్రీలు 51,332, జనసాంద్రత ప్రతి చ మైలుకు 122 మంది

9 చిన్నూరు : వైశాల్యము 688 64 చ మైళ్ళు, జనాభా 86,117, పురుషులు 43,666, స్త్రీలు 42,451 ; జనసాంద్రత ప్రతి చ మైలుకు 125 మంది

10 లక్సెట్టిపేట వైశాల్యము 784 08 చ మైళ్ళు, జనాభా 98,812, పురుషులు 50,150, స్త్రీలు 48,662, జనసాంద్రత ప్రతి చ మైలుకు 126 మంది

11 ఆసిఫాబాదు వైశాల్యము 838 92 చ మైళ్ళు; జనాభా 92,245, పురుషులు 46,599, స్త్రీలు 45,646; జనసాంద్రత ప్రతి చ మైలుకు 111 మంది

పుణ్యక్షేత్రములు ఈ జిల్లాలోని 33 పుణ్యక్షేత్రము లలో 32 హిందువులవి, 21 ముస్లిములవి, ఆదిలాబాదు తాలూకాలోని కేవలాపురము, కిన్వటు తాలూకాలోని మాహూరు ప్రసిద్ధ పుణ్యక్షేత్రములు

రాష్ట్ర పునర్వ్యవస్థీకరణ ఫలితముగా నాందేడు జిల్లా యందలి ముధోలు తాలూకాలోని ముధోలు, భైంసా, కుబేర్ పర్గణాలు ఆదిలాబాదు జిల్లాలో కలిసినవి ఆదిలాబాదు జిల్లాలోని బోథ్ తాలూకా, ఇస్లాపూరు పర్గణా, కిన్వటు, రాజూరా తాలూకాలు బొంబాయి రాష్ట్రములో చేర్చబడినవి (1956)

పర్వతములు ఈ జిల్లాలో సహ్యాద్రి ముఖ్యమైన పర్వతము ఈ పర్వతము జిల్లాలో వాయవ్యమునుండి, ఆగ్నేయదిశకు 175 మైళ్ళు వ్యాపించియున్నది ఇది గాక చిన్న గుట్టలుకూడ కొన్ని తూర్పు భాగమున కలవు

నదులు ముఖ్యమైన నదులలో గోదావరి పేర్కొనదగినది ఇది ఈ జిల్లాలో దక్షిణభాగమున ప్రవహించుచున్నది ఆదిలాబాదుజిల్లా గోదావరినదివలన దక్షిణమున నిజామాబాదుమండియు, కరీంనగరంలోని కొంతభాగము నుండియు వేరగుచున్నది పెనుగంగానది ఇంకొక ముఖ్యమైననది ఇది ఈ జిల్లా పశ్చిమ, ఉత్తర సరిహద్దులందు ప్రవహించి వార్ధాలో కలియుచున్నది వార్ధా, ప్రాణహిత నదులుకూడ ఈ జిల్లా ఈశాన్య పూర్వ సరిహద్దులపై ప్రవహించుచున్నవి ఇవిగాక, పెద్దవాగు, కావనపల్లి, అలమూాను, వంటి చిన్ననదులుకూడ కలవు

భూతత్త్వము : ఇచట భూగర్భ నిర్మాణమున పురాణ యుగమునకు సంబంధించిన పొరల పాషాణములు, కడప, మల్లివాయి, గోండ్వానా జాతులకుచెందిన రాళ్లు ఉన్నవి గోండ్వానా రాళ్ళ తరగతిలో తాల్చేరు, బరాకరు, కాంప్టి, కోటమాలేరి, చికియాల తలములు, దక్షిణ అగ్ని శిలాత్మకములు కూడి యున్నవి

అరణ్యములు : ఈ జిల్లాలో అధికభాగమున అరణ్యములు వ్యాపించియున్నవి ఈ అడవులలో నీలుగు, టేకు, మామిడి, చింత, బీజాసాల్, వృక్షములు పెరుగును ఈ అడవులందలి కొండ ప్రాంతములందు పులులు, చిరుతపులులు, ఎలుగుబంట్లు, సివంగులు, తోడేళ్ళు అడవి కుక్కలు, నివసించును అడవుల మైదాన ప్రాంతము లందు ఎనుబోతులు, జింకలు తరచు కనపించును

శీతోష్ణస్థితి అరణ్యము అధికముగా నుండుటవలన జిల్లా వాతావరణము ఆరోగ్యకరముగా నుండదు ఉష్ణోగ్రత మే నెలలో 105° F వరకు హెచ్చును డిసెంబరు నెలలో 56° F వరకు తగ్గిపోవును ఇచట సగటు వర్షపాతము సంవత్సరమునకు 41 అంగుళములు

ఖనిజములు : బలపపురాయి (Talc), సున్నపురాయి, ఎఱ్ఱలోహము, చల్ప ఆదిలాబాదు తాలూకాలో గలవు సిర్పూరు తాలూకాలోని రాజులగుట్ట కొండలలో మర్దరాయి, సున్నము లభించును రాజూరా తాలూకాలోని శాస్త్రి, పూనా గ్రామములందు నేలబొగ్గు కలదు

1874 75 సంవత్సరములలో పరిశోధనాత్మక ఖననము కొంత జరిగినను, తరువాత కృషి లేకపోవుటచే సరియైన ఫలితము కలుగలేదు శాస్త్రి గ్రామమున 8 బొగ్గుగనులున్నవి ఇచట గంధకముకూడ లభించును

జనాభా ఈ జిల్లా మొత్తం జనాభా 1951 సంవత్సరపు లెక్కల ననుసరించి 9,02,522 ఇందు పురుషులు 4 51,882, స్త్రీలు 4,50,640, వీరిలో 7,89,417 మంది గ్రామప్రాంతములందును, 1,18,105 మంది నగర ప్రాంతములందును నివసించుచున్నారు

కొండజాతులు ఇచట ముఖ్యమైన కొండజాతి ప్రజలు గోండులు జిల్లామధ్యలో పర్వతాలలోను అడవులలోను నిండియున్న ఉట్నూరు, ఆసిఫాబాదు, రాజూరా తాలూకాలయందు ఈ గోండులు అధికసంఖ్యాకులుగానున్నారు. ఈ జిల్లాలో వీరిసంఖ్య 1951 వ జనాభా లెక్కల ప్రకారము 90,591

వృత్తులు ఈ జిల్లాలో ముఖ్యవృత్తి వ్యవసాయము ఈ వృత్తిచే 6,40,150 మంది జీవించుచున్నారు ఇందు 3,06,059 మంది సొంతభూములను సేద్యముచేసి కొందురు 1,25,842 మంది యితరుల పొలములను కౌలుకు వ్యవసాయము చేయుదురు 1,98,336 గురు వ్యవసాయకూలీలు 9,918 మంది తమ భూములను కౌలుకు ఇచ్చి ఆ ఆదాయముతో జీవించెదరు

వ్యవసాయేతర వృత్తులైన వ్యాపారము, రవాణా ఉద్యోగాలుకూడ ప్రజలకు జీవనాధారములుగా ఉన్నవి వీనిలో వ్యాపారముచేసెడివారు 24,195 మందియు, రవాణావృత్తులలో నున్నవారు 11,766 మందియు, ఉద్యోగములలో 98,275 మందియు కలరు

విద్య ఆదిలాబాదు జిల్లాను విద్యలో వెనుకబడిన దానినిగానే చెప్పవలెను ఇచ్చట మొత్తము జనాభాలో విద్యావంతులు దాదాపు నూటికి 6 గురు మాత్రమే ఈ జిల్లాలోని 9,02,522 మందిలో అక్షరాస్యుల సంఖ్య 51,162 మాత్రమే ఈ జిల్లాలో 899 పాఠశాలలున్నవి ఇందులో 8 మాధ్యమిక పాఠశాలలు, 3 ఉన్నత పాఠశాలలు, మిగతవి ప్రాథమిక పాఠశాలలు కలవు ప్రాథమికవిద్య నభ్యసించెడి మొత్తము బాలబాలికల సంఖ్య 22,654

వైద్యము ఈ జిల్లాలో మొత్తము పదునాలుగు వైద్యశాలలు కలవు వీనిలో ఒకటి జిల్లా వైద్యశాల, అది పెద్దది శేషించిన వాటిలో ఒకటి ప్రాజెక్టులకు సంబంధించినది ఒకటి జైలుకు సంబంధించినది శేషించినవి అందరకు ఉపయోగించునవి ఈ వైద్యశాలలలో మొత్తం 24 మంది వైద్యులు పనిచేయుచున్నారు ఇవిగాక యూనాని వైద్యపద్ధతి ప్రకారము పనిచేయు వైద్యశాలలు మూడు, ఆయుర్వేద చికిత్సాపద్ధతి ననుసరించెడి వైద్యశాలలు మూడు కలవు వీనిలో 7 గురు వైద్యులు పనిచేయుచున్నారు

పంటలు ఈ జిల్లాలో ఆహారమునకు పనికివచ్చు పంటలందు జొన్నపంట ముఖ్యమైనది జిల్లా మొత్తము విస్తీర్ణములో 5,48,782 ఎకరములలో జొన్న సాగు చేయబడుచున్నది దీని తరువాత పేర్కొనదగినది వరి పంట 70,604 ఎకరములలో వరి సేద్యము జరుగుచున్నది వడ్లు, గోధుమ, మొక్కజొన్నకూడ పండించుట కలదు పెసర, కంది, పెసర ధాన్యములు కూడ ఈ జిల్లా వ్యవసాయోత్పత్తులలో నున్నవి

వ్యాపారపు పంటలలో ముఖ్యమైనది ప్రత్తి ఈ జిల్లాలో మొత్తము 2,69,958 ఎకరములలో ప్రత్తి పండించుట కలదు 84,119 బేళ్ల ప్రత్తి ఉత్పత్తి యగుచున్నది ఇదిగాక 17,767 ఎకరములందు వేరు సెనగ, 15,479 ఎకరములలో ఆముదాలు పండుచున్నవి ఆవాలు, నువ్వులు, చెరకు, పొగాకు ఇచట అప్రధానమైన వ్యాపారపు పంటలు

గృహపరిశ్రమలు ఈ జిల్లాలో ప్రత్యేకముగా పేర్కొనదగిన చేతిపరిశ్రమలు లేవు ఇచట సాలెవారు ముతక ధోవతులు, చీరలు స్థానికుల ఉపయోగార్థము తయారుచేయుదురు ఇచట మొత్తము మగ్గముల సంఖ్య 8,257 రంగిరేజులు వస్త్రములకు అద్దకముపని చేయుదురు వ్యవసాయ పరికరములను స్థానికులైన కమ్మరులు చేయుదురు చిర్పూరులో చర్మముతో చెప్పులు తయారు చేయుదురు. కొయ్యతోను, కఱ్ఱ చూర్ణముతోను వివిధ వర్ణములతో తయారుచేసెడి ఆటవస్తువులకు నిర్మల చాల ప్రసిద్ధివహించినది నిర్మలలో ఇనుపకత్తుల పరిశ్రమ కూడ కలదు

ఆదిలాబాదుజిల్లాలో 87 యంత్రశాలలున్నవి కార్మికుల సంఖ్య 5098 ఇందు పురుషులు 4613 మంది, స్త్రీలు 485 మంది

ముఖ్య స్థలములు మహూరు - ఇది కిన్వటు తాలూకాకు 80 మైళ్ళ దూరముననున్న చిన్న గ్రామము ఇది పూర్వము దక్కను మహమ్మదీయ రాజులకు ప్రాంతీయ రాజధానిగా నుండెను దీనికి కొంతదూరమున మహూరు దుర్గము కలదు ప్రాంతీయ విప్లవములను అణచుటకు వచ్చిన ఫిరోజుషాహా బహమనీ పెక్కు దినములు ఇచ్చట నివసించినట్లు ముస్లిము చరిత్రకారుల కథనము కలదు

మాక్కడు ఇది ఆదిలాబాదు తాలూకాలో నున్నది ఇచ్చట ఒక పర్వత దుర్గము కలదు ఈ దుర్గమున ప్రాచీనమైన ఒక మసీదును, కొండ దిగువభాగమున పాండోలేవా అను దేవాలయమును ఉన్నది

నిర్మల ఇది ఆదిలాబాదు జిల్లాలో చారిత్రక ప్రాముఖ్యము గల ప్రదేశములలో అతి ముఖ్యమైనది నిర్మల 18వ శతాబ్దపు ఉత్తరార్ధమున మిర్జా ఇబ్రాహిం బేగు జఫరుద్దౌలా దీనిని స్వాధీనపరచుకొనువంతవరకిది వెలమ రాజుల స్వాధీనములో నుండెను ఇచట గల కొండల దిగువభాగములందు ఫ్రెంచి ఇంజనీర్లు నిర్మించిన కోటగోడ లున్నవి

రవాణా : ఈ జిల్లాలో రవాణా సౌకర్యములు చాల తక్కువగా నున్నవి ఆసిఫాబాదునుండి బెల్లంపల్లిగుండా మంచిర్యాలకుపోయెడి రోడ్డు 75 మైళ్ళ పొడవు కలదు చిన్నూరునుండి పశ్చిమముగా 84 మైళ్ళలో నున్న నిర్మలకు పోవుబాటలో ఇది కలియుచున్నది ఈ త్రోవ గోదావరినదికి సమాంతరముగా ఉన్నది నిర్మలనుండి ఆదిలాబాదుకు పోవు 50 మైళ్ళ రోడ్డు ఒకటే జిల్లా ముఖ్య నగరముతో కలిపెడి రహదారి ఈ జిల్లాలో మొత్తము రోడ్ల పొడవు 806 మైళ్ళు

కాజీపేటనుండి బల్హారుషాకు పోవు రైలుమార్గము ఈ జిల్లాగుండా పోవును ఆ రైలుమార్గము తూర్పు వైపున పారిశ్రామిక ప్రాంతములు, బొగ్గుగనులు, కాగితపు మిల్లులు గల ప్రదేశముల ననుసరించి పోవును జిల్లా మధ్యభాగములోని ప్రత్తి, జొన్న మొదలగు పంటలను రవాణాచేయుటకు ముద్‌ఖేడ్, ఆదిలాబాదు ఇనుపదారి ఈ మధ్యనే నిర్మింపబడినది దీనిపొడవు 101 మైళ్ళు

పట్టణములు ఈ జిల్లాలో (1) నిర్మల, (2) ఆదిలాబాదు, (3) బెల్లంపల్లి, (4) కొత్తపేట - కాగజునగరు, (5) మంచిర్యాల, (6) చిన్నూరు, (7) ఆసిఫాబాదు, (8) కిన్వటు, (9) బోధ్, (10) సిర్పూరు, (11) రాజూరా, (12) లక్సెట్టిపేట, (13) ఖానాపూరు, అనునవి జనాభా లెక్కలప్రకారము "పట్టణములు"గా వర్గీకరింపబడినవి

భాషలు ఈ జిల్లాలో అధిక సంఖ్యాకులు తెలుగు మాతృభాషగా కలవారు ఇచట మొత్తము 64 భాషలు మాట్లాడెడు జనులు ఉన్నారు ముఖ్యమైన భాషలు, వానిని మాట్లాడువారి సంఖ్యలు - ఇట్లుండును

(1) ఆంధ్రము 5,08,188 (2) మరాఠీ 1,86,028 (3) ఉర్దు 55,449 (4) గోండి 90,204 (5) లంబాడి 35,518 (6) కోలామి 8,325 (7) హిందీ 3,965 (8) కోయ 2,975 (9) మార్వాడి 1,036 (10) గుజరాతి 1,022 (11) ఇతర 54 భాషలు 9,867

ఎం కు

ఆధునిక పాశ్చాత్య చిత్రకళ :- ప్రాచ్య పాశ్చాత్య నాగరకతా సమ్మేళనమువలన ఐరోపా దేశములో నొక నూతన కళావిర్భావము ఘటిల్లిన కారణముగా చిత్రకళా జగత్తునం దాకాలము బైజంటైన్‌యుగము (Byzantine Period) అను పేర వ్యవహరింపబడెను నాటినుండి నేటివరకు నిత్యనూతన రీతులతో నీకళ సెలయేరువలె ప్రవహించుచునే యున్నది ఈ బైజంటైన్ యుగమునకు చెందిన కళాకారులు మహమ్మదీయ కళారీతుల ననుసరించక, విలక్షణమైన పద్ధతుల నవలంబించియున్నారు. సాధారణముగ ఈ యుగ ప్రారంభకాలమునందు గాని, క్రైస్తవకళ ఆరంభకాలమందు గాని, చిత్రకారులపని, కేవలము క్రైస్తవాలయ కుడ్యముల నలంకరించుట యందును, క్రైస్తవ మతసంబంధములగు గాథలను చిత్ర రూపమున చిత్రించుట యందును, మతసంబంధములగు విషయములకు రూపనిర్మాణములను కల్పించుటయందును కేంద్రీకరింపబడి యుండెను ఈవిధముగ క్రైస్తవ మత సంబంధమగు విషయమునే ప్రధాన వస్తువుగ గ్రహించి

నన్నటిలేని, ఆ చిత్రకారు అవలంబించిన పద్ధతిమాత్రము మొదట హెల్లనిక్ (Hellenic) గను, రోమను గను, సాంకేతికముగను భావనాత్మకముగను పరిణమించినది. ఈ యుగమునకు చెందిన కళాకారుడు గుడి (చర్చి)కి సంబంధించిన కొన్ని నియమములకు లొంగవలసి యుండెను. ఈ నిబంధనలే, నియమములే కళయందు అపురూపమైన ఒక నూతనత్వ మేర్పడుటకు దారితీసినవి. ఈ కాలమునాటి కళాకారులు అనవసర విషయములను తొలగించి, ప్రధాన విషయముయొక్క లోతుల వరసి, కళను సృజనాత్మకముగను, భావనాత్మకముగను, సృతించుటయందే తమశక్తులను కేంద్రీకరించిరి.

13 వ శతాబ్దమునుండి దాదాపు 500 సంవత్సరముల కాలము ఒక గొప్ప ప్రవాహమువలె ఐరోపా చిత్రకళా వాస్తవికత, శాస్త్రీయ పద్ధతుల (Scientific realism) వైపు పరుగెత్తెను. ఈ 5 వందల సంవత్సరములలో, గియాటో (Giotto) మొదలు టర్నర్ (Turner) వరకు గల మధ్యకాలముననున్న టిటియన్ (Tition), పైటర్ (Pieter), పెద్ద బ్రూఘెల్ (Brughel the Elder), రెంబ్రాంట్స్ (Rembrants), కారట్ (Corot), రేనాల్డ్స్ (Reynolds), కాన్‌స్టబుల్ (Constable) మున్నగు ప్రసిద్ధ కళాకారులందరు అనేక ఉపనదులవలెవచ్చి ఈప్రధానచిత్రకళా ప్రవాహమునకు సంపూర్ణత్వమును చేకూర్చిరి. ఈ 13వ శతాబ్దము తరువాత చిత్రము కేవలము ద్వైమానముగ (Two dimensional) చూపునదిగానుండు పద్ధతి యంతరించినది. ఇప్పుడు చిత్రపటము (Painting) వస్తువుయొక్క కేవలపరిమాణ పరిమితిని(object in space)ఆకార వర్ణనలచే కాక ఆయతనము (volume) ను తెలుపునదిగా కూడ బయలువెడలినది. 13వ శతాబ్దమునందలి సుప్రసిద్ధ చిత్రకారుడగు గియట్టో (Giotto) వలెనే 15 వ శతాబ్దమునందలి లియోనార్డ్స్ డావిన్సీ (Leonardo davinci) అను కళాకారుడు, చిత్రకారుని దృష్టిని శాస్త్రకారుని దృష్టి పథముతో మేళవించెను. ఈ అధ్యాయమునందు స్మరింపబడిన చిత్రకారులందరిలో టర్నర్ (Turner), కాన్‌స్టబుల్ (Constable) అనువారలిద్దరు విశేషముగా స్మరణీయులు. వారి చిత్రకళారీతుల ప్రభావమునకు లోనైనవారు ఫ్రాన్సు దేశీయులు. వారి ప్రభావమే ఫ్రాన్సుదేశీయ చిత్రకారుల ఛాయావాదము (impressionism) నకు పునాది యని చెప్పవచ్చును.

19 వ శతాబ్ది అంత్యదినములలో కళాకారుడు శాస్త్రీయ జాగృతిని గుర్తించి, తత్ప్రభావ ఆవేశమునకు వశ్యుడుకాక ఉండలేకపోయెను. రెండవసారి ఐరోపా దేశీయ చిత్రకళా చరిత్రలో శాస్త్రీయ పద్ధతుల విజృంభణము, జయోత్సాహములు, కళాకారుని సమస్యలను తీర్చుటకు కాపటరై నిలిచెను. నిజమైన వాస్తవికతను సృష్టింపవలయునన్నచో పరిశోధనాగారపు పద్ధతులను (Laboratory methods) వినియోగించవలసిన యవసర మేర్పడెను. ఘనపదార్థములను (Solid bodies) వెలుతురు మూలమున చూడవచ్చునన్న సత్యమును గ్రహించి ఛాయావాదులు నవీనమైన శాస్త్రీయ సిద్ధాంతముల సాహాయ్యమున, వర్ణదృష్టి సంబంధ విషయమును (optic & colour) గ్రహించినవారు వారు వర్ణమును విచ్ఛిన్నకిరణాంతర్గత రేఖలుగను, అపసర్పణరశ్మి వర్ణములుగను (tunes of spectrum) విభజించి, పాలెట్ (pallet) నుండి భూమిరంగులను బహిష్కరించిరి. ఛాయావాదుల కాలము వరకు చిత్రకారుడు విశ్రాంతిగ చిత్రశాల (Studio) యందు చిత్రమును చిత్రించుచుండెడువాడు. అతనికి చిత్రింపబోవు చిత్రము యొక్క ఆకారముయొక్క పొందికయే ప్రధాన విషయముగ నుండెను. అంగిరైన ఆకారమునకు (Form) వర్ణమును అంగముగ గ్రహించి, దాని ఆకారపు పొందికయందే తన సర్వశక్తులను వినియోగించెడివాడు. తరువాత మోనోక్రోము (mono chrome) ను భూమికగ (underpaint) గ్రహించి దానిమీద వర్ణములను వేయుట చిత్రకారుల సంప్రదాయసిద్ధమైన పద్ధతిగా నుండెను. ఈ విధమైన పద్ధతియందు చిత్రకారుడు తన పనిని రెండు భాగములుగా విభజింపవలసియుండెను. మొదట తన శక్తిని చిత్రముయొక్క పొందికయందును ఆయా స్థితుల యొక్క రాగముల మేలు కలయిక (disposition of tones) యందును శ్రద్ధవహింపవలసియుండెను. ఈ కూర్పు తనకు తృప్తికలిగించిన తరువాత అతడు తగిన వర్ణములను చిత్రించుటకు పూనుకొనువాడు. ఛాయావాదమునకు పూర్వము వెలసిన ప్రసిద్ధ చిత్రకళా ఉద్యమములన్నియు

నీపద్ధతిపై చిత్రింపబడినవే. కాని ఛాయావాదుల యుగమునందలి చిత్రకారులు అనుక్షణము చంచలమైన వెలుతురుయొక్క ఫలితములను సహజము రాబట్టుటకు ప్రయత్నించిరి. ఈ విధమైన ప్రయత్నము సిద్ధింపవలయునన్నచో చిత్రకారుడు మోనోక్రోము (Monochrome) భూమిక యొక్క అవసరము లేకయే వర్ణమును సూటిగా ఫలకము (Canvas) నందు ఉపయోగింపవలయును. ఇది సులభరీతి కాదు. ఇది తాను చిత్రించు విషయముయొక్క పరిపూర్ణ జ్ఞానమునుపొంది, మనస్సునందు భావించి, సిద్ధహస్తుడైన చిత్రకారుడు చేయగలిగిన పద్ధతి. ఛాయావాదులు వర్ణములను ఇతర భూమికల సహాయము లేక వాడుటయే కాక, సాధ్యమైనంతవరకు మిశ్రమములుకాని (Pure) వర్ణములనే వాడిరి. పసుపు, నీలవర్ణముల కలయికవలన ఆకుపచ్చవర్ణమేర్పడినప్పటికి మిశ్రమవర్ణము, రెండు రంగుల ప్రకాశమును (Brilliance) పతనము చేయుచున్నదను జ్ఞానము కలిగినవారై ఈపద్ధతి నవలంబించిరి. ఈవిధమైన విలక్షణ పద్ధతుల నవలంబించుటవలన ఫలితములు విజయవంతములుగా నుండి చిత్రమునకొక యపురూపమైన సౌందర్యము నిచ్చినవి. ఈ పద్ధతివలన చిత్రము కేవల ఘనపదార్థముయొక్క వస్తురూపము చిత్రించుటయేగాక ఆ వస్తువు నావరించియున్న వాతావరణమును గూడ వ్యక్తీకరింపగలిగినది. ఈ యుగమునకు చెందిన చిత్రకారులలో ప్రసిద్ధిపొందినవారు మానెట్ (Manet) రినోయిర్ (Renoir) డిగాస్ (Degas) అనువారలు. గత 5 శతాబ్దముల నుండి వాస్తవికతను వ్యక్తించుటకు చేసిన కృషి. వీరికాలములో ఫలవంతమైనది.

ఛాయావాదము పరిపూర్ణముగ వికసించి, తన గమ్యస్థానమును చేరకపూర్వమే కొందరు కళాకారులు నూతన పద్ధతుల ననుసరించుటకు ప్రయత్నించిరి. ఆ ప్రయత్నమే పోస్టు ఇంప్రెషనిజం (Post impressionism) అను సిద్ధాంతముపేర వెలసినది. ఈ విధమైన నూతన సిద్ధాంతమును కళా జగత్తున ప్రవేశపెట్టుటలో తోడ్పడినది క్యామెరా (Camera) యొక్క ప్రభావ ఫలితములై యున్నవి. ఈ పోస్టు ఇంప్రెషనిజం అను దానికి సంబంధించిన చిత్ర ప్రదర్శనము లండన్‌లో జరిగిన సందర్భమున రోగర్ ఫ్రై (Roger Fry) అనువాతడు—"It was a new movement in Art, a movement which was the more disconcerting in that it was no more variation upon accepted themes but implied a reconsideration of the very purpose and aim as well as the method of plastic art. It was not surprising, therefore, that a public which had come to admire above every thing in a picture the skill with which the artist produced illusion should have resented an art in which such skill was completely subordinated to the direct expression of feeling" అని వ్యక్తపరచిరి. ఈ నూతన సిద్ధాంతము నంగీకరించి సాధించినవారు సోరట్ (Seurat), పాల్ సైనాక్ (Paulsignac) అనువారలై యున్నారు. ఈవిధముగ చిత్రకళ శిఖరస్థానమునందినది. ఈ రోజులలో చిత్రకారునకు ఆకారము (Form) అంతప్రధానమైనదిగా కాకుండెను. చిత్రమునకు పరిపూర్ణత్వము ప్రసాదించుటలో కొలదేల ఆకారమును విరూపముచేయవలసిన యవసరమేర్పడినచో చిత్రకారు డావిధముగనే చేయుచుండెను. దాదాపు ఈకాలమునందే ఛాయావాద రీతులందు విరక్తిపొందిన ముగ్గురు ఆచార్య శ్రేష్ఠులు విభిన్న దృక్పథములతో మూడు నూతన విధానములకు దారితీసిరి. వీరు పాల్ గాగిన్, వాంగోఘ్, సిజానె అనువారు. సాధారణముగా ఉద్రిక్త స్వభావుడైన వాంగోఘ్ యొక్క చిత్రములందు వర్ణముల విజృంభణము అధికముగా కానవచ్చును కాని అతడుమాత్రము తుదివరకు ఛాయావాద సిద్ధాంతములనే యనుసరించెను. ప్రాచీనాలంకారిక పద్ధతి ననుసరించిన గాగిన్ అనువానివలె సిజాన్ అనువాతడు ఛాయావాదపద్ధతులకు పూర్తిగ తిలోదకములను వదలలేదు. అతడు అవసరమైనచో తాను ప్రతిపాదింపబోవు నూతన సిద్ధాంతములయందు ఛాయావాదము యొక్క సాహాయ్యము సైతము స్వీకరించి తన వ్యక్తిత్వమును కాపాడుకొనెను. చిత్రకళ ఉదాత్తమైన కళయని ఎంచు దేశములన్నింటియందును సిజానె అను చిత్రకారుని పేరు కీర్తింపబడుచున్నది. అతడు తాను స్వయముగ (Abstract) చిత్రకళాకారుడు కాకపోయినను రాబోవు కాలములో వర్ధిల్లగల (Abstract) చిత్రకారులకు ఆచార్య ప్రాయు

డయినాడు అతని ప్రయత్నమంతయు ఎదుటనున్న దృశ్యమునకు సంపూర్ణమై శాశ్వతమైన లక్షణము (Characteristic) నాపాదించుటయందే లగ్నమై యుండెను అతడే ఒక పర్యాయము నేను ప్రకృతిని యథారూపమున చిత్రించుటకు పూనుకొనలేదు కాని దాని ప్రతినిధిరూపమును జూపితిని- అని అనెను. అతడు తనకు కలిగిన (మూడవ) పరిమాణ విషయికమయిన అనుభూతిని, చిత్రము యొక్క లోతును, (depth) చిత్ర ఫలకమునందు తార్కిక దృష్టిని పునర్నిర్మితము గావించుటకు పూనుకొనెను సాధారణముగ శాస్త్ర దృష్టిచే నావృతమైన వస్తువుల ఆకార ప్రాతిపదిక లన్నియు, శంకు, స్తూపము, గోళము- వీటియొక్క ఆకారములోనుండువన్న సత్యము నాతడు పునః ప్రతిష్ఠిత మొనర్చెను అతడు ఆరేఖాగణిత సంబంధములగు ఆకృతులన్నియు (plane by plane) విధానములో సమర్పితగిన రంగులతో సంక్షేపముగను, ప్రస్ఫుటముగను చూపగలిగెను అతని సమకాలిక కళాకారులు, విమర్శకులు అందరు, అతనికళ నిపుణమైనది కాదనియు, విశానహీనమైనదనియు విమర్శించిరి అయినను అతడు నరకుగొనక సమకాలిక భావముల కెదురీది తన సిద్ధాంతమునకు రూపురేఖల నొసగి ఘనాత్మకత (cubism) అని ప్రపంచములో ప్రఖ్యాతినొందిన సిద్ధాంత విషయమున గురుపీఠము నధిష్ఠించెను

ఛాయావాదముకంటె ఘనాత్మకత (cubism) అను సిద్ధాంతముయొక్క జీవనపరిమితి చాల స్వల్పమనియే చెప్పవచ్చును సిజానె అనువానికి సమకాలికుడైన గాగిన్ అనునతడు ప్రతిపాదించిన ప్రాచీనాలంకారిక పద్ధతి ననుసరించినవాడు మతిసే అను చిత్రకారుడు తన భావములను వ్యక్తీకరించుటకు తోడ్పడు వివిధాంశములను చిత్రకారుడు సాలంకారముగ కూర్చు కళయే చిత్రరచన యని అతడు భావించెను. అతని అనుయాయి వర్గము చే ఫావులు లేక అటవికులు అని పిలిచిరి ఈ ఫావుల సంచలనమీ కళమునందు ప్రారంభించి దాదాపు 1914 సం నాటి ప్రథమ ప్రపంచ సంగ్రామము వరకు సాగెను ఈరీతియందు ప్రసిద్ధులయిన చిత్రకారులు వ్లామింకు, డిరాయిన్, రొవాల్టు అనువారలు ఈఫావుల వలె పిరె, బొన్నార్డు ఎదుబార్డు, విల్లార్డు అనువారు ఉద్రిక్త విధానము ననుసరింపక ప్రశాంత విధానమును చేపట్టిరి వీరిని ఇంటిమిస్టీస్ (Intimistes) అందురు.

తరువాత, చిత్రలేఖనము యొక్క దృక్పథములు కూడ రాజకీయ దృక్పథములతో మేళవింపబడ వలయునను ప్రయత్నములు గావింపబడినవి ఆయత్నముల ఫలితమే ఫ్యూచరిస్టు (Futurist) సంచలనము 1909 వ సం న మారినెట్టు అనువాతడు ఫ్యూచరిస్టు సిద్ధాంతములను రాజకీయ సిద్ధాంతములతో మేళవించెను మారినెట్టు, సెవరిని, అనువారు తమ చిత్రములలో చాలభాగము యంత్రములయొక్క శక్తుల నధికతరముగ కనబరచుట యందును, అతి త్వరితగమనముగల మోటారు ధ్వనిని సాంకేతిక చిహ్నములను కల్పించుటయందును, విప్లవము చేత సంద్రిక్తమయిన భావములను ప్రదర్శించుటయందును, శ్రద్ధ వహించినట్లు కానవచ్చును ఐరోపా రాజకీయములు ముఖ్యముగా ముస్సోలినీ కాలమునాటి రాజ్యాంగ విధానములు, ఆనాటి చిత్రకళకు సామగ్రిగా గ్రహింపబడినట్లు తెలియుచున్నది ఈ విధానము ఆనాటి ఫ్రెంచి చిత్రలేఖనముపై అధిక ప్రభావము కలిగించెను

ఫ్యూచరిస్టుల యొక్క ప్రయోగములు Shock tactics చిత్రకారుల రచనా విధానమునకు తోడుపడునట్లుగా గ్రహింపబడినవి. 'డాడిజం' అను నవీన సిద్ధాంతము ఫ్రాన్సునందు జన్మించక జ్యూరిచ్‌నందు తలయెత్తినది దాని ప్రముఖానుయాయి దేశములు జర్మనీ, రుమేనియా అనునవి ఇంతవరకుగల నియమముల నుల్లంఘించుట, ఏవిధమయిన లక్షణమునకు లొంగకపోవుట అనునవియే ఈ సిద్ధాంతముయొక్క ప్రధానాశయములు కేవలము చిత్రకళయందేకాక సాహిత్యమునందును, రాజకీయము లందును, తుదకు జీవితమందుకూడ ఏ నియమముచేతను వ్యక్తి బంధింపబడకూడదనియే వారి భావము "అన్ని పద్ధతులను తిరస్కరించుట, జనసమ్మతినొందిన అన్ని విలువలను ధ్వంసముచేయుట, సృష్టి నిర్మాణము సహజమే (స్వాభావికమే) అనుట, సృష్టి నిర్మాణ కళయందు అది (ప్రకృతి) స్వయముగ నాశనమొందుట" అను సిద్ధాంతములను వారు ఉద్ఘాటించిరి. ఈ సంచలనము 1918 నాటి ప్రపంచ యుద్ధ ఫలితములగు నిరాశ, నిస్పృహ,

ప్రతీకారవాంఛ అనువాటివలన ప్రభవించినదని చెప్ప వచ్చును.

తరువాత ఫ్రాంఫెవరు ఫ్రెంచు అనువారి సిద్ధాంతముల సాధారముగ చేసికొని అతివాస్తవికత (Surrealism) అను నూతన విధాన మొకటి చిత్రకళయందు ప్రవేశ పెట్టబడెను. ఈ సిద్ధాంత మీ సామాన్య జాగ్రజ్జగత్తునకు సంబంధించినది కాదు. ఇది మానవుని స్వప్నావస్థకును, స్పృహారహిత స్థితికిని సంబంధించినది. మానవుని మనస్సు అతార్కికముగ పరిభ్రమించినప్పటికిని అది యుక్తస్థితిలో జాగ్రదవస్థయందు కంటె విశాలముగను, సత్యముగను, ప్రస్ఫుటముగను కలదనుచు వాదించి చిత్రోచితమయిన ప్రదర్శనము మూలమున (pictorial representation) ఈ సిద్ధాంతమును వ్యక్తీకరించిరి. ఈ సిద్ధాంతమునకు సంబంధించిన చిత్రకారులగు చిరికో, మార్క్ షేగల్ అను వారల చిత్రములందు సంభావ్యము అసంభావ్యముగ గన్పట్టుట, కొన్నియాకారములు (Figures) గాలియందు తేలిపోవుట మున్నగువాటిని కవితా సౌందర్యముతో ఆకర్షణీయమయిన పద్ధతితో (design) ను, రచనా కౌశల్యముతో (draughtsmanships) ను చిత్రించుట గోచరించును.

ఆధునిక చిత్రకారు లందరిలోను తలమానికముగా ఎన్నతగినవాడును, సృజనాత్మకుడును, స్వతంత్రుడును అయిన పికాసో అనువానిని ప్రత్యేకముగ స్మరింపక చిత్రకళా పరామర్శము పూర్తి కాజాలదు. విశాలదృక్పథము కల ఇతని చిత్రకళారంగము చాల భిన్నము విపులము నైనది. ఈ యుగములో తలసూపిన అధికసంఖ్య గల ప్రాయోగిక (experimental) చిత్రకళా ఉద్యమములకు కారణభూతుడు ఇతడే. ఇతని పేరు 'Abstract' చిత్రకళతో సంబంధము కలదై యున్నప్పటికిని, వాని చరిత్రము తన కాలమందలి పురోగమించుచున్న కళ యొక్క ముందడుగు "His history is very much the record of the Forward Art movement in our time" అని విమర్శకులు అభిప్రాయపడిరి. ప్రతిభావంతుడైన ఇతడొక్కొక్క అపురూపమైన చిత్రము ఒక్కొక్క కాలపు చిహ్నముగా వెలయించి తన సమకాలిక చిత్రకారులును, సాధారణ ప్రజలును ఆశ్చర్యచకితులగునట్లు చేసినవాడు. ఇతని ప్రథమ చిత్రమునందు రాపేలును, 'అగాఫే' అను చిత్రమునందు పాత్ర చిత్రణ విధానమును "ఫెమ్మె సాల్వార్" అను చిత్రమునందును కొంతవరకు ఛాయావాదరీతులును కొంతవరకు మనకు గోచరించును. ఇదియే ఇతని ప్రథమదశ (blue period) యొక్క ప్రారంభము. తరువాత నతడు నీగ్రోశిల్పము లందలి స్వతంత్ర భావమును, కళాసౌందర్యమును, కలి కాలి ప్రభావమునకు లోనయ్యెను. 'విలేత్రెస్ ద ఏప్రాగోసె' అను చిత్రమునందు 'సిజానె' యొక్క రచనా సంప్రదాయమును అనుకరించెను. తరువాత ప్రౌఢదశ (Rose period) ప్రారంభమయ్యెను. ఇందు సర్కస్ ప్రదర్శకుల జీవితమును, హార్లెక్విన్లు యొక్కయు, ఎక్రోబాట్సు యొక్కయు జీవితముల నితివృత్తములుగా గొనినాడు. ఇందు పికాసో 'బ్లూ పిరియడ్' నందుకంటె పరిపూర్ణత నొందెను. అతడు పూర్వాదర్శములనుమాత్రము అనుమోదింప లేదు. తిరిగి అతడు తనదృష్టిని ప్రదర్శనాత్మక చిత్రకళా సంప్రదాయమునుండి మరలించి ప్రాచీన సంప్రదాయములకు మలతరీతిలో మెరుగులను దిద్దెను. ఫెర్నెస్ ఎట్రాయిజ్ లోర్ల డిలాసెర్ అను చిత్రమునందు అతివాస్తవికత (surrealism) పునరుద్ధరించినది. అనంతమైన నూతన రీతులతో వివిధ రంగములలో విహరింపగల ఈ ఘనుని అనంతశక్తులకు ఆధునిక కళాకారులందరు జోహారు అర్పింపవలసినదే.

ఆధునికులలో పాల్ క్లీ, పాల్‌నాష్, రాబర్ట్సు, క్రిస్టఫర్ వుడ్, బెన్ నికల్సన్, రోడ్రిగో, మొయనిహాన్, మాథోస్మిత్, వింథాం మున్నగువారలందరు ప్రాచీనాచార్యుల పద్ధతుల ననుసరించి తమకు రుచించిన మార్గమును సాధించిరి. ఈ విధముగ ఆధునిక చిత్రకళా ప్రవాహము నిలుకడలేక నూతనమార్గముల నంతరించుకొనుచు ప్రవహించుచునే యున్నది.

పి టి ఆర్

ఆధునిక భారతీయ చిత్రకళారీతులు.- భారతీయ చిత్రకళా చరిత్రలో ఆధునికయుగము అందును స్వాతంత్ర్యప్రాప్తి తరువాత గడచిన కాలము చాల సారవంతమైనది. వ్యక్తిగత ప్రతిభల సవివర పరిశీలనకు పూనుకొనుటకుముందు ఒక సర్వంకష సమీక్షచేయుట అవశ్య

కర్తవ్యమై యున్నది. అట్లు చేయనిచో కళాప్రచలన విధానమును సరియైన సాంఘిక సందర్భములో మనము గ్రహింపజాలము

అజంతా ప్రథమ కుడ్య చిత్రములతో రెండువేల సంవత్సరముల పూర్వమునుండి వచ్చుచున్న భారతీయ చిత్రకళా సంప్రదాయము హిందూదేశమున క్రీ. శ 19 వ శతాబ్ది యంతమునకు అవసానదశ పొందినది

చిత్రకళా సంప్రదాయముయొక్క చరమ వికాసము హిమాచల ప్రదేశమునందలి చారిత్రకమైన త్రిగర్తమున (మూడు లోయలలో) ప్రత్యక్షమైనది హిమాలయ పాదములందలి మైదానముల వామకొని రాజపుత్ర వర్గములచే స్థాపింపబడిన ఈ మూడు చిన్నరాజ్యములలో రాజస్థాన చిత్రకళా సంప్రదాయాదర్శము పర్వత వాయు వైర్మల్యముయొక్కయు, కొండ సెలయేరుల స్వచ్ఛతయొక్కయు అంశములను పుణికిపుచ్చుకొనుటచే మరింత సుందరమై ఒప్పారినది కంగ్రా, బసోహ్లి, మనేత, మండి, చంబ మున్నగు ప్రదేశములందలి చిత్రకళ పోషకుల సంఖ్య తగ్గుటచే క్రమముగా సన్నగిల్లెను 1905 లో కలిగిన ధర్మశాలలోని భూకంపము ఈ మండలము నందలి కళకు స్వరూప ధ్వంసము గావించెను

పాశ్చాత్య సంప్రదాయ ప్రభావితమును, ఛాయాముల చిత్రించు సంప్రదాయముతో కూడినదియు అగు ఒక సంకీర్ణచిత్రకళా పద్ధతి భారతదేశమునందలి కొన్ని ప్రదేశములలో కొంచెముకొంచెముగా సాగుచుండెను లక్నో, పాట్నాలయందును, దక్షిణమున మైసూరునందును దక్షతతోకూడిన చిత్రకళ నిర్వహింపబడుచుండెను కాని పహారి చిత్రకళయందలి రసవత్తరమును ఆత్మీయాంశ భూయిష్ఠమునైన పద్ధతియొక్క జాడకూడ కనిపించుట లేదు

క్రీ శ 1854 లో వైదేశిక సంస్కృతి ప్రభావముచే కలకత్తా కళాపాఠశాల (Calcutta School of Arts) ఆరంభమాయెను ఈ పాఠశాల బ్రిటనును ఆదర్శముగా గ్రహించెను ఈ యుగమున బ్రిటిష్‌వారికళ అనావశ్యక వివరములతో కూడిన భారవత్త్వమునకును, వైజ్ఞానికమైన ఉదాత్తతకును గల భేదమును వివేచింపలేక మిక్కిలి హీనస్థితిలో ఉండుటచే ఆ పరిస్థితి మిక్కిలి విషాదకరముగా పరిణమించెను అవిచిత్రాదర్శములు ఆంగ్లేయ కళను తద్ద్వారా భారతదేశమునందలి కళాశిక్షణమును మలినీకరించుట సంభవించెను.

ఈ పద్ధతికి చెందిన మధ్యతరకపు ప్రతిభగల పలువురు వ్యక్తులలో పరిమిత రంగమునందే ఐనను స్థిరమైన సిద్ధి గాంచెనని చెప్పుటకు తగినవాడొక్కడున్నాడు అతడు రవివర్మ. వంగదేశమునందలి పునరుద్ధరణ కాలమునకు చెందిన కళాకారులును, తరువాతి యుగమునకు చెందిన ఆధునికులును పెక్కు కారణములచే అతనిని లాఘవముతో పరికించుచుందురు కాని రవివర్మ చిత్రలేఖనమునందలి గౌరవమును నిర్ణయించుట మాత్రము యథార్థము ఆధునిక యువకులం దిది ప్రధానలక్షణముగా కనిపింపదు అతడు తన చిత్రముల అమ్మకము దృష్టియం దిడుకొనుటచే కేవల పండితాదరమునకే యధికమైన ప్రాధాన్యమిచ్చి యుండలేదు అతడు పురాణములందలి అసంఖ్యాకములైన కథలకే చిత్రరూపము నొసంగెననుట నిజమే కాని అవి లేఖన (చిత్రణ) వర్ణనవిషయములందు మిక్కిలి దక్షతతో నిర్వహింపబడినవి అతని చిత్రములందలి సార్వత్రాశ్రయత్వముమాట యెట్లున్నను అందలి పరిపూర్ణమైన నిష్ఠమాత్రము తరువాతి వారికి ఆదర్శముకాదగి యున్నది

భారతదేశమునందలి ఆంగ్లేయుల బలవత్తరమయిన సామ్రాజ్యవర్ధన విధానమునకును వైదేశికాక్రమణము వలన దేశీయ సంస్కృతికి కలిగిన హానికి ఇద్దరు ఆంగ్లేయులు పరిహారము చేకూర్పరనుట మిక్కిలి ఆశ్చర్యదాయకముగా నుండును వీరు కర్జను ప్రభువు, ఇ బి హావెల్ అనువారు కర్జను ప్రభువు ఈ దేశమునందలి వాస్తుశిల్పముల గొప్ప సంప్రదాయమునకు అలరి, వాటి రక్షణమునకై చట్టములు గావించెను భారతీయ కళాకారులకు అమూల్యమును వైవిధ్యముతో కూడినదియు అగు సొంత సంప్రదాయము ఉండగా వారిని వైదేశికాదర్శమును అనుకరింప ప్రోత్సహించుట వ్యర్థమును, విషాదకరమును అని కలకత్తా కళా పాఠశాల కర్తయైన హావెల్ గుర్తించెను అందుచే కళావిషయమున పొందబడిన సాంప్రదాయిక సిద్ధుల పరిశీలనము ఒనరింప వలెనని అతడు వాదించెను విదేశములందు డాక్టరు

ఆనందకుమారస్వామిగారు "పునరుజ్జీవనము" నందలి శాస్త్రీయాశయములను వివరించి, అంతర్జాతీయ ప్రజలకు అతి దక్షతతో విశదపరచిరి ఈ పునరుజ్జీవన దృశ్యతమునకు విలువ కట్టునప్పుడు చరిత్రజ్ఞుడు లోతైన దాని సాంఘిక మూలములను విస్మరించరాదు

భారతదేశమున డాక్టరు అవనీంద్రనాథ ఠాకూరుగారి నాయకత్వమున యువక కళాకారులు పలువురు అజంతా కళను మొగలాయి రాజపుత్ర కళాఖండములను నిశితముగా పరిశీలింప మద్యుక్తులై హావెల్ గారి వాదములను సార్థక మొనరించిరి చిత్రకళా పునరుజ్జీవనము ఈ విధముగా ఆరంభింపబడెను. సంస్కృతి విజయముగా పరిణమింపనున్న రాజకీయ విజయముచే ప్రతిహతులైన పునరుజ్జీవన యుగమునందలి కళాకారులు భారత చరిత్రయందలి మహాయుగములనుండి అవసరమైన ఆవేశమును గ్రహింప అన్వేషించిరనుటలో ఆశ్చర్యములేదు

అవనీంద్రనాథఠాకూరు
ఆధునిక భారతీయ చిత్రకళోద్యమ నిర్మాత

పునరుజ్జీవన కాలమునందలి కళాకారులు యథార్థిత చిత్రణవిధానము, రూపసాదృశ్య నిర్వహణము మున్నగు పాశ్చాత్యుల విలువలను విసర్జించి కాల్పనికమును (Poetic) ప్రబోధాత్మకమును (Evocative) అగు పద్ధతిని అవలంబించిరి రచనా విధానమునకూడ వారు యూరపునందలి తైలవర్ణ చిత్రణమును విడిచి నీటిరంగులకై పునకు మరలిరి ఈ తిరుగుబాటు కేవలము పాశ్చాత్యపద్ధతికే కాని సర్వవైదేశిక ప్రభావములకును గాదు. ఏలయన చైనా జపాను దేశములందలి చిత్రకళావిధానములు నిశితముగా పరిశీలింపబడెను పునరుజ్జీవన యుగమునందలి రేఖావిన్యాస లేఖన విధానము కొంతవరకు చైనా చిత్రకళావిధానమునుండి గ్రహింపబడినదనియు, వర్ణనైశిత్యము ఘన సమీకృత సౌందర్యమును సంపాదించుటకై పలు మార్గ శాసనముచేయు విధానమున జపాను ప్రభావము గోచరించుచున్నదనియు చెప్పవచ్చును

కాని తీవ్ర మతప్రవృత్తి దాని చారిత్రక సమర్థనముతో అంతరించిపోయెను కాని ఈ పునరుజ్జీవన విధానము నుండియే భారతదేశమునందంతటను కళను పునరుజ్జీవింపజేయుశక్తి ప్రసరించియుండెనని కళాచారిత్రకులు కృతజ్ఞతతో తప్పక స్మరింపవలసి యున్నది ఈ ఉపఖండ మందలి కళాపాఠశాలలన్నిటికిని ఉపాధ్యాయులను సమకూర్చిన "వృద్ధకులపతి" అదియే

ఆధునిక భారతీయ చిత్రకారులలో ప్రథముడు అవనీంద్రనాథ ఠాకూరు అందే అతని గొప్పతనమునకు కారణము ఆతడు నిర్జీవ సంప్రదాయములతో కుప్పకూలి పోయిన ఢిల్లీ, పాట్నా విధానముల అమితాలంకరణపద్ధతినివిడిచి, చైనా జపాను విధానములందును, పాశ్చాత్యకళయందునుగల అతని పరత్వము, అపరిపక్వ దృష్టిఅనువానినుండి మరలిపోజాలెను దా అవనీంద్రనాథ ఠాకూరు ప్రాచీన మధ్యకాలములందలి భారతీయ కళావిధానములందలి పద్ధతిని, సిద్ధాంతములను కొనసాగించె ననుట సరియైనది కాకపోవచ్చును ఒక క్రొత్తసమన్వయ విధానమును కనుగొని నిజప్రామాణికత్వమును నిరూపించుట అతడు చేసిన ఘనకార్యము ఆ విధానము ప్రమాణభూతమై భారతదేశమునందలి లఘుచిత్రకళా విధానము (మినియేచరు) లోని మార్దవమును, జపానీయుల చిత్రకళా విధానమునకు చెందిన సంపన్న శిల్ప

కళా వైభవము తనలో ఇముడ్చుకొని పాశ్చాత్య లాక్షణిక రచనా విధానమునకు చెందిన నియమములచే సమీకరింపబడి యున్నది. అవనీంద్రనాథఠాకూరు కళాచార్య వర్యుడు. అతడు కళాఖండములను సృజించిన మహావ్యక్తి.

అవనీంద్రుడు పలువురు శిష్యులను సుశిక్షితుల జేసెను. ఆ కళాచార్యుని జ్ఞానజ్యోతిని భారతదేశమందన్ని వైపులను వెలయజేసిరి. వీరిలో వ్యగ్రేసరుడయిన నందలాల్ బోసు శాంతినికేతనములోని కళాభవనమున శిక్షకుడయ్యెను. అసితకుమార హాల్దారు లక్నో కళాపాఠశాలకు అధ్యక్షుడయ్యెను. సమరేంద్రనాథగుప్త లాహోరు కళాపాఠశాలం జేరెను. వేంకటప్ప మైసూరులో బోధకుడయ్యెను. శైలేంద్రనాథుడే జయపురమునకు వెళ్లెను. సర్దారు ఉకీల్ ఢిల్లీలో చేరెను. ప్రమోదకుమార ఛటర్జీ మచిలీపట్టణమునందలి జాతీయకళాశాలలో పని చేసెను. దేవీప్రసాదరాయ చౌధరీ మదరాసు కళాపాఠశాలను నడిపెను. పులిన బేహారి దత్తు బాల్యావస్థయందున్న బొంబాయిలోని కళను పెంపొందించెను. ముకుళచంద్రుడే కలకత్తా పాఠశాలను నిర్వహించెను. ముకుళచంద్రుని తరువాత కలకత్తా కళాపాఠశాలను నడిపిన రమేంద్రనాథ చక్రవర్తి డా. నందలాల్ బోసుగారియొద్ద పరిపూర్ణ శిక్షణము పొందుటకు పూర్వము డా. ఠాకూరుగారియొద్ద కళలో ప్రాథమిక శిక్షణము పొంది యుండెను. ఈ విధముగా సమకాలిక భారతీయ చిత్రకళ మూలము లందే సుశిక్షితము గావింపబడెను. వర్ధిష్ణువయిన అనంతర చిత్రకళాకారసంతతి వంగదేశమునందలి క్రొత్త ఉద్యమమునకు సంబంధించిన సిద్ధాంతములచే ప్రోదిచేయబడినది.

వంగదేశము పూర్వసంప్రదాయమును త్యజించుకొనవలసిన ఆవశ్యకమును నొక్కి చెప్పుచుండగా విదేశములతో సంపర్కముకలిగిన రేవుపట్టణమును సాధారణముగా కనబడు విశ్వైక్యతాంశములకు (Cosmopolitan elements) సంతత స్థానమైన బొంబాయి విశాలతరమైన పద్ధతియు, విధానమును గాంచి పని సాధించెను. బొంబాయి కళా పాఠశాలాధికారులు కళ స్వయంపోషకముగా యుండజాలదనియు, అది ప్రజల పోషణముపై

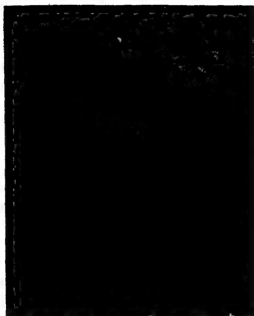

నృత్యము - వినాయకమసూజీ

ఆధారపడి యుండవలెననియు సూచించిరి. పోషకులందరును తమకు కావలసిన కళాఖండములు అన్నియు పునరుజ్జీవన పద్ధతిచే చిత్రింపబడవలెనని కాంక్షించిరి. అట్లే చిత్రకళ నేర్పిన అధ్యాపకులు అందరును ప్రాశ్చాత్య విధానమున నెప్పగా చిత్రింపజాలరు. అట్లు చిత్రింపజాలిన వారిలోకూడ పలువురు అధ్యాదర్శములను ఆదరించుచుందురు. మొత్తము

గోదాదేవి
కె. శేషగిరిరావు

స్నానానంతరము - వినోద్ విహారి ముఖర్జీ

వీణా వాదనము - కె. శ్రీనివాసులు

తల్లిబిడ్డలు - వినోదబిహారి ముఖర్జీ

మీద అభ్యాసకులు పలువురు అన్ని పద్ధతులను అవలంబింపగోరుచు ప్రత్యేక సమయములందు తాము గ్రహించు వస్తువులే రచనావిధానమును కూడ నిర్ణయింపవలెనని తలంతురని బొంబాయి పాఠశాల అనుభవము వలన తెలిన విషయము ఈ విధముగా వారొక కుడ్య చిత్రమును నీటిరంగులతోకాని, తైలవర్ణములతోకాని, మిశ్రముగాకాని చిత్రింపవచ్చును. తిరితముమండి చిత్రమును చిత్రింప అంగీకరించి, వారు పునరుజ్జీవన పద్ధతిని విడనాడి, పాశ్చాత్య పద్ధతిని అవలంబింపవచ్చును బొంబాయి కళాసమితి అందుచే పాఠ్యప్రణాళికలో పాశ్చాత్య రచనా విధానము కూడ చేర్పబడుట ఉపయోగకరముగా ఉండునని భావించెను 19 వ శతాబ్ది చివరి భాగమునాటికి బొంబాయి కళార్థులకు తీవచిత్రణ తరగతులుకూడ ప్రారంభింపబడినవి

ఈలోపుగా భారతీయ చిత్రకళా విధానమునందు సంప్రదాయమున కనవసర ప్రాధాన్యము నొసంగుటను, నిర్జీవమైన స్వాభావికతనుగూడ నిరసించు ఒక ప్రధాన తత్త్వము బయలుదేరెను గగనేంద్రనాథఠాకూరు, రవీంద్రనాథఠాకూరు, జెమినిరాయి, అమృతషెర్‌గిల్ అను పలువురును భారతీయనవీన సంప్రదాయమునకు ప్రవర్తకులు విశ్వకవి ఠాకూరు సృజనలు చెక్కు. అతిపారశ్యముతో తీర్పబడి అస్థియాంశావృతములై అగాధమైన అతీంద్రియ ప్రపంచమునుండి ఉద్భూతమయిన అంతరార్థముతో నిండియుండును ఆయన భ్రాతృపుత్రులైన గగనేంద్రనాథ ఠాకూరు క్యూబిజమ్ (Cubism) అను కళా విధానమున కృషిచేసెను అతడు వెలుగునకును చిత్రకళకునుగల సంబంధమునుగూర్చి పఠించి డామియర్ (Doumier) పద్ధతి ననుసరించి సాంఘిక వాస్తవికత్వమే తన రచనల సారమని అంగీకరించెను వంగదేశమునందలి పునరుద్ధారకులు రాజసములైన గత సంప్రదాయములకు విముక్తి కల్పించిరి సంపన్నము, సుందరము అగు జానపద సంప్రదాయము మరొకటి ఉండెను జానపద కళాదర్శములలో సారళ్యము, మనోరంజకములైన రంగులు, ప్రత్యక్ష భావోద్రేకము అను గుణములు కానిపించును జెమినిరాయి ఈ సారళ్యమును గ్రహించి దానికి ఆధునిక వివరణము నొసంగెను అమృతషెర్‌గిల్ తల్లి హంగేరీ వనిత తండ్రి భారతీయుడు ఆమె పారిస్‌లో విద్య అభ్యసించెను నవీన భారతీయ చిత్రకళా విధానమున ఆమె కళ ప్రాచ్య పాశ్చాత్య సంప్రదాయములకు చక్కని సమన్వయము కల్పించియున్నది

రాజా-రాణి - ఎ. ఎ. అల్మేకర్

బహుళత్వ సమ్మేళనముతోకూడి ఉండుటచే అధునిక కళాపరిస్థితిని విలువకట్టుట చాల కష్టము కాని అది ఒక విధముగా మంచి సూచనయే. నేటి భారతీయ చిత్రకళ పరుల సూచనలను ఆమోదించుచుండుటయందు విశ్వజనీనమును, స్వాయత్తము చేసికొని వ్యాఖ్యానించుటయందు జాతీయమును అయి కనబడుచున్నది. ఇటీవల చారిత్రక దృక్పథముకూడ పెంపొందింపబడినది. అధునిక కళాశిల్పులు గత చారిత్రక యుగములందలి కళాతత్త్వమును లోతుగా పరిశీలింపజాలియున్నారు. అజంతాగుహలలోని శిలాయుగపు వర్ణములందలి శక్తి సాక్షాత్కారములును, ఈజిప్టు కుడ్య చిత్రములందలి ఉదాత్తమయిన అంగిక చిత్రణమును, అజెటిక్ చిత్రములలోని అప్రకాశయుతత్వమును, ఆదిమ కాప్టిక్ కళయందలి నైశిత్యమును, మంగోల్ ప్రకృతి వర్ణచిత్రములందలి దృష్టి వైశాల్యమును, హారోపిగె కళలోని రసపరిపూర్ణతయు, టిబెట్టువందలి ధ్వజపట చిత్రములలోని కథావక పద్ధతియు, నీగ్రో కళయందలి సాంకేతికత్వమును — దూర దేశకాలములకు సంబంధించిన ఇవన్నియు అధునిక భారతీయ కళపై తమ ప్రభావమును చూపి ఉన్నవి.

కొందరు భారతీయ చిత్రకారులు పరమతములకు సంబంధించిన వస్తువులనుకూడ సమర్థతతో చిత్రింపగాలుటకు అధునిక ప్రవృత్తియందలి విశ్వజనీనతయే కారణము. క్రీస్తు జననము, మాజీ (Mogi) యాత్ర, సిలువపై మరణము మున్నగు కథావస్తువులను గ్రహించి భారతీయ చిత్రకారులు వర్ణచిత్రములు రచించియున్నారు. ప్రతి కళయు విశ్వజనీనమయిన అర్థమునకు వైయక్తికమయిన రూపనిరూపణమని చెప్పదగును. మత సంస్థానములు మున్నగు మహనీయుల విశ్వజనీనతలోని చింతయేమన వారి సందేశము ఆమోదింపబడిన ప్రదేశములందెల్ల వారు జాతీయులుగా పరిగణింప బడుచుందురు. క్రైస్తవమత సంబంధమయిన కళను భారతీయముగా రూపరించుటలో క్రైస్తవ చిత్రకారులు చాల కోర్పడిరి.

నేడు భారతీయుల యెదుట ఉన్న ప్రధాన సమస్య పాశ్చాత్యమును పాటించుటయా లేక పరదేశ ప్రభావముల నామోదించుటయా అనునది. జాతి బంధములచే యూరపునకు అంత సన్నిహితముగా కట్టుబడియున్న అమెరికాలో గూడ ఇట్టి సమస్య ఉత్పన్నమైనది అనుట విస్మయకరముగా ఉండును. నిశితమయ్యు అసంబద్ధమయిన ఆకస్మిక దేశాభిమానముచే అమెరికను విమర్శకులు కొందరు ఆ ప్రాచీన ఖండము నందలి సంస్కృతిని అలవరుచుకొనుటకయి యూరపునకు అరిగిన ప్రాంకో, ట్యూటో అమెరికనులను నిరసింప మొదలిడిరి. కాని బాగుగా ఆలోచించిన పిమ్మట సమకాలిక విమర్శక తత్త్వము 1884 లో కళాపాశ్చాత్యమునకు వ్యతిరేకముగా వ్రాసిన జేమ్సు జాక్సను జార్వెసు అను వాతని వాదముతో ఏకీభవించుచున్నది. శాస్త్రము, నీతి, భౌతికశాస్త్రము అనువానియందు ఎవ్వరును ఇట్టి పాశ్చాత్యము ఉండునని కలలో కూడ తలంచి ఉండలేదని జార్వెసు సూచించి ఉండెను. “మనము ఇతర నాగరకతా విధానములందువలెనే మన కళయందుకూడ సమన్వయమునకై యత్నింపవలయును. అన్ని ఆధారములనుండియు గ్రహింపబడినట్టియు, స్థిరమయిన మన ఆత్మీయతచే జాతీయమును సధర్మమును చేయబడినట్టియు ఉదాహరణములు, జ్ఞానము, భావములు మున్నగు వానివలన కళాసంపదను పొందుట, అందు సమగ్రత్వమును సంపాదించుటకు సరియైన పద్ధతి.”

భారతీయ పునరుజ్జీవనమునకు వెనుకనుండి ప్రాక్స్వాతంత్ర్య కాలభావములను ఇంకను విడువక పరదేశ ప్రభావమును అనుమానించువారు ఈ మాటలనుగూర్చి పర్యాలోచన చేయవలెను. కాని సమూల సంస్కరణము వాంఛించు భారతీయులు ఈ దృక్పథము యొక్క విజ్ఞానము తమ ప్రత్యేక సహకారముగా భావించి దానిని భారతదేశమున ఆచరణలో పెట్టుచో వారుకూడ పొరపడినవారే అగుదురు. ఏలయన పెక్కు శతాబ్దులనుండి భారతీయ సంప్రదాయములకును, ఆసియా సంప్రదాయములకును పరుసు అధికమైన సమ్మేళనము జరుగుచున్నది. భారతీయాదర్శములు సింహళము, చీనా, జపాను, ఇండోచైనా, ఇండొనేషియా మున్నగుచోట్లకు పయనించినవి. మధ్య ఆసియా ప్రభావము మన శిల్పమును చిత్రకళను అధికముగా మార్పు చెందించినది.

అనుకరణము, స్వాయత్తీకరణము అను వాని భేదమును గుర్తించినచో మనము సరియైన మార్గమును త్రొక్కినవారము.

వి ము

ఆధునిక వాస్తువాదములు:- ఆధునిక వాస్తుశాస్త్రముప పూర్వ్వమును, నేడును కలిగిన రీతులను పరిశీలించుటకు ముందు, వర్తమానోద్యమము ఐరోపాలో నెట్లు వ్యాపించినదో తెలిసికొనుట అవసరము. ఆధునిక వాస్తువు 19వ శతాబ్దారంభమున ప్రారంభమైనది. సాంఘిక పరిస్థితులు పూర్తిగా పరివర్తనమునంది సామాజిక జీవిత విధానము మారిపోయిన సమయ మిది. ఇట్టి సమయములోను ఐరోపాఖండమున వాస్తువు పరివర్తనరహితముగా నిలిచినది. వాస్తుశాస్త్రనిపుణులు ప్రాచీనములై, మృతప్రాయములైన పద్ధతుల పునరుజ్జీవింపజేయు ప్రయత్నమున నుండిరి. వాస్తుశాస్త్రమంతయు సామాజికముగ మరణావస్థయం దుండెనని చెప్పనగును. వాటి నిర్మాణముల పరిశీలించినచో నవసంరక్షణమే చైతన్యచిహ్నమని అప్పటి వాస్తుకారులు భావించినట్లు తోచును. మృతరీతుల మాత్రమే నిర్మాణోపయుక్తములైన రీతులని వారు తలపోయుటయే దీనికి కారణము. కాని కొందరు జిజ్ఞాసువులు వాస్తువునందు రూపకల్పనచేయు సమస్యలను గురించి ఆలోచింప మొదలిడిరి. సంఘమే వాస్తురూపము (Architectural form) నకు మూలమనియు, చైతన్యవంతము, ప్రయోజనకరము అగు సృష్టి జీవచైతన్యమునుండియే ప్రభవింపగలదనియు వీరు గుర్తించిరి. ఆధునికోద్యమము ప్రథమ ప్రపంచసంగ్రామానంతరము సంపూర్ణముగా రూపొందినది. వాస్తువున ప్రవేశించుటకు పూర్వమీ యుద్యమము కళలలో చేతిపనులలో పొడసూపి వర్ణచిత్రము, అద్దకము, ఘటనిర్మాణము, కల్లసామానుల తయారులలో నిమగ్నమై యారితేరినది. విలియం మోరిస్, ఫిలిప్ వెబ్ ఈ యుద్యమమునకు మార్గదర్శకులు. ఫిలిప్ వెబ్ 1851వ సంవత్సరమున 'అరుణ భవనము' (Red house) ను నిర్మించెను. దీనిలో అలంకారపుతీలుగు లన్నియు పరిహరింపబడి, ముఖ్యాంశములు మాత్రమే గ్రహింపబడెను. అవసరమునకు దగిన వస్తువులు మాత్రమే యుపయోగించుటయందును, పరశములును, యుక్తాయుక్తములునగు వివరముల యుపయోగమునందును ఇది ప్రత్యేకతనుగడించినది. ఇదివరలో కీర్తిగడించిన యేరీతులనుండియు వివరముల నీతడిం దుపయోగించలేదు. ఈ విధముగా నొక నూతనభవనము నిర్మాణ రీతులందు చైతన్యమునకు మూలమైనది. నానగృహవాస్తులే నూతన పద్ధతులు ప్రభవించుటకు కారణమైనది. ఇందవలంబింపబడిన సూత్రములు మూలాధారములైనవి. మానవత్వ నిర్మాణమునైపు గొనిపోవు నూతనసమాజ వ్యవస్థయే వీరి యాశయము. ఈ యుద్యమము ఆర్టు నావీ (Art Nowveau) అని ఫ్రాన్సుదేశమునందును జుగండిస్టిల్ (Jugendistil) అని జర్మనీదేశమునందును వ్యవహరింపబడినది. బెల్జియం దేశమున ఈ యుద్యమము హెన్రీవాన్‌డి వెల్డియనువానితో నారంభింపబడెనని చెప్పవచ్చును. ఇది ప్రారంభమున జర్మనీలోను, క్రమముగా ఐరోపా ఖండమందంతటను వ్యాపించెను.

ప్రజల యభిరుచులలో క్రొత్త పరిణామము, శాస్త్రీయము, సాంకేతికములైన నిర్మాణాభివృద్ధి, నూతన సందర్శన సిద్ధాంతములు, ఆధునికోద్యమము బయలుదేరుటకు ముఖ్య కారణములు. స్థాపత్య (Engineering) రంగమునందు అభివృద్ధి ప్రదర్శకమైన నిర్మాణములు, ఉక్కు, గాజు, దృఢీకృతమైన కాంక్రీటు (R. C. C) మొదలగువాని ఉపయోగ జ్ఞానము, వీటి సాంకేతిక సౌందర్యావకాశములు మృతరీతుల బంధనములనుండి వాస్తువునకు విముక్తి కలిగింప కృషిచేయుచున్న వాస్తుశాస్త్రజ్ఞులకు చక్కని దోహద మొసగినవి. ఈ కాలమున నిర్మింపబడిన సుందరమైన వంతెనలు, స్ఫటిక ప్రాసాదముల (Crystal palaces) వంటి కట్టడములు, నూతన పద్ధతిలో ముఖ్యముగా పేర్కొనదగిన పొలిమేరరాళ్ళు. వాస్తు శాస్త్రజ్ఞులు తమ భావములను ప్రయోజన ధర్మము నాధారముగాగొని నిర్మింప మొదలిడిరి. నిర్మాణ రంగమున నూతన పద్ధతుల నవలంబించుటవలన, రూపపరిణామము ప్రయోజ్య వస్తువులనై నాధారపడ జొచ్చెను. ఆధునిక వాస్తువునకు మార్గదర్శకులైనవారిలో అధిక సంఖ్యాకులు స్థాపత్య శాస్త్రజ్ఞులే ప్రత్యక్షముగనో పరోక్షముగనో ఆధునిక వాస్తుకారులకు గురుప్రాయులు లికార్ లిథియర్, గ్రోపియస్ మొదలగువారు. వీరిలో వెన్నిసుకు చెందిన యిద్దరు శిల్పులు, ఆటోవాగ్నరు (1841-1918), అడాల్ఫ లూసు (1870-1933) ఫ్రాన్సు దేశమునకు చెందిన అగస్ట్ పెరెట్, జర్మను దేశస్థుడగు పీటర్ బెహరన్సు అనువారు ముఖ్యులు. 1918 సం

తరువాత ఆధునిక వాస్తు శాస్త్ర చరిత్ర, వైతాళిక వైతాళిక వ్యక్తులను ఒక్కటిగాక, ప్రపంచమంతటను వ్యాపించిన యుద్యమమునుబట్టి నడచినది. దీనికి కారణము వాస్తు శాస్త్రజ్ఞులలో ముఖ్యులైనవారి నిరంతర ప్రయత్నములే. ఫ్రెంచి దేశీయుడును, స్విట్జర్లాండులో జన్మించినవాడును, ఆకృతి రచనావేత్తయు, తత్త్వజ్ఞుడును అగు లి-కార్-బిజీ యరు, జర్మనీదేశపు వాస్తు శాస్త్రజ్ఞులైన వాల్టర్ గ్రోపి యస్, మైస్ వెండర్ రోహె, ఎరిక్ మెండల్ సోహన్, డచ్ దేశీయుడగు జె. జె. పి. ఔడ్ అనువారు ఈ సందర్భ మున పేర్కొనదగినవారు. లి-కార్-బిజీయరు ఈ ఉద్యమ నాయకుడుగా ఎన్నబడుచున్నాడు. ఆధునిక వాస్తువు ప్రాథమిక దశయందు చిత్రకళా రంగము నందలి వివిధ మతములచే ప్రభావితమైనది.

ఈ తత్త్వము ఎన్నియో సందర్శన సిద్ధాంతములు (Theory of Vision) గూర్చిన వివిధ వాదములపై ఆధారపడియున్నవి. వీనిలో కొన్నిమాత్రమే వాస్తువు నందు ప్రతిఫలించినవి. వీటిని క్యూబిజమ్, నియోప్లాస్టి సిజమ్, ఎక్స్‌ప్రెషనిజమ్, ప్యూరిజమ్, కన్‌స్ట్రక్టివిజమ్, ఫ్యూచరిజమ్ అందురు. పయిని పేర్కొనిన వాదములు వాస్తుశాస్త్రము నావరించి చాలకాలము నిలువలేదు. ఇవి ఒక నూతనరీతిలో సంయోగము నొంది ఐరోపాలో నందరిచేత నవలంబింప బడినవి. అమెరికాదేశమున సలి వన్ ఫ్రాంక్ లాయిడ్ రైట్ (Sullivan Frank Lloyd Wright) అను వారి మార్గదర్శకత్వమున ఆధునిక వాస్తువు భిన్నమార్గ మవలంబించినది. కాని ప్రస్తుతము ముఖ్యమైన వాస్తుపద్ధతి యొక్కటే నిలిచియున్నది. ఈ పద్ధతి అమెరికా ఐరోపా పద్ధతుల సమ్మేళన రూపమని చెప్పవచ్చును. మనదేశమునందలి ఆధునిక వాస్తుశాస్త్ర పద్ధతులగూర్చి సంక్షిప్తముగా అంత్యభాగమున చర్చింతము

క్యూబిజమ్ : ఇది వస్తువులను రేఖాగణిత సంబంధము లయిన ఆకారములతోగూర్చి చిత్రించు పద్ధతి. వాస్తు శాస్త్రమును ప్రభావితము గావించిన విభిన్న వాదము లలో క్యూబిజమ్ (Cubism) ముఖ్యమయినది. ఈ ప్రభావ మొక యుద్యమ రూపమున కలిగినది. యథాదర్శనము (perspective) కనిపెట్టబడిన తరువాత అది నవజీవన (Renaissance) యుగవాస్తువుపై ప్రభావము కలిగించి నది. ఆధునిక వాస్తువుపై క్యూబిజమ్ ప్రభావముగూడ నిట్టిదే. యథాదర్శనము కనుగొనుటతో దృక్కు (Vision) త్రిపరిమాణకముగా మారినది. ఒకే దృక్కోణము నుండి స్థలాకాశము (Space) తోచుచుండును. ఇతరము లయిన రెండుపరిమాణములందును గ్రహింపబడుచున్నది. నిరంతరము పరిభ్రమించు ఒక కేంద్రమునుండి స్థలాకా శముయొక్క కొత్త భావనను గ్రహించుటను క్యూబిజము వాదులు అలవరచుకొనిరి. వీరికి ఒక దృక్కోణమునుండి చూచుట సరిపోదు. ఒకే వస్తువును వివిధ దృక్కోణముల నుండి ఏకకాలమున పరికించి సాధ్యమైనంత సన్నిహిత ముగ దాని ప్రత్యేకసారమును తెలిసికొనుటకు వీరు ప్రయత్నింతురు. వస్తువుయొక్క బాహ్యరూప సందర్శ నముతోనే తృప్తిచెందక వీరు వస్తువుయొక్క అంతర రూపమునుగూడ ప్రదర్శింతురు. యథాదర్శనముయొక్క మూడు పరిమాణములకు తోడుగా నాలుగవదిగా చెప్ప బడు కాలమునుగూడ వీరు చేర్చిరి. దీనిని సాధించుటకై వస్తువును అంగప్రత్యంగములుగా విడగొట్టి దానిని సామూహిక చిత్రముగా ప్రదర్శించుటకు క్యూబిజము చిత్రకారులు యత్నించిరి. ఈ పద్ధతి ఆధునిక వాస్తువున చాల నూతన లక్షణములు బయలుదేరుటకు కారణ మైనది. గమనాగమనము లొనర్చు సమతలములు, ఒక దాని నొకటి అడ్డముగా దాటి వివిధకోణములలో చొచ్చుకొనిపోవు ఉపరితలములు, స్థలాకాశమునందు ప్రేలాడు సమతలములు మొదలగు లక్షణము లిట్టివి. దాని ప్రత్యేక పరిమాణములలో నాడబడినవై ఒక సామాన్యమైన గోడయు, ఒక రేఖాగణిత ఆకృతియు, విశిష్టస్థాయి నందుకొని మనకు ప్రత్యేక సౌంద్రాసందము నీయ గలిగియున్నది. ఇట్టివానికి అలంకరణపు తొడుగులు అనావశ్యక భారములే యగుచున్నవి. ఇదివరకు వాస్తు కారులు భవన విషయములో పృథుత్వ దృఢత్వములను గూర్చియే యాలోచించువారు. కాని యాధునిక వాస్తు కారులు ఘనపరిమాణమును, "సమతలములచే నియమిత మైన స్థలాకాశమును" దృష్టియం దుంచుకొనుచున్నారు.

1925 సం॥ గ్రోపియస్‌చే నిర్మింపబడిన డెస్సౌలోని బాహుహాస్, ప్యారిస్ సమీపమున లి-కార్-బిజీయర్ నిర్మించిన సెవాయ్ భవనము, క్యూబిస్టు వాస్తురీతిని

సూచించు రెండు చక్కని నిదర్శనములు ఆధునిక వాస్తువునకు గురుప్రాయులైన యీ యిద్దరు శాస్త్రజ్ఞులును యుద్ధానంతర కాలమున క్యూబిజము సిద్ధాంతములను వాస్తువున ప్రవేశపెట్టుటకు ప్రోత్సహించిరి. బావుహౌస్ లోని ప్రయోగశాలా భవనపు గోడలు ప్రత్యేకమైన గాజు పలకలతో నిర్మింపబడినవి. దీనివలన కలిగిన పారదర్శకత బాహ్యాంతరములకున్న భేదమును తొలగించినది. ఒకదానిమీద నొకటిగా పేర్పబడిన అంతస్తులన్నియు ఏకకాలమునందే దృష్టికి అగును. గాజుతో నిర్మింపబడిన మూలలు భవన బాహ్యముయొక్క నిరంతర క్రమమును దృష్టికి నిశ్చేదన మొనర్చుటకు తోడ్పడుచున్నవి. ఇది యొక పెద్ద ద్రవ్యరాశి యను భావమే కలుగదు. భవనాంతర నిర్మాణము లన్నియు బాహ్యప్రదేశమునుండి కాన్పించును. స్థలాకాశములో ప్రేలాడునట్లు క్రమకొల్పు వివిధ సమతలములే ఈ భవన నిర్మాణమునందలి మూలాంగములు. సెకాయ్ ప్రాసాదమునందుకూడ అదే పారదర్శకతయు, బాహ్యాభ్యంతరావకాశముల అన్యోన్య సంక్రమణమును చూడనగును. ఇది పారదర్శకతవలన మాత్రమే కాక, భవనముయొక్క బాహ్యప్రదేశమును లోపలిభాగమునందలి ఘనావరణము (Cube) లోనికి గొనివచ్చుటవలన సాధింపబడినది. ఇష్టము వచ్చినట్లు అమర్చుటకు వీలుగానున్న గాజుగోడలు బాహ్యాంతర్భేదమును తొలగించినవి. ఈ కట్టడము అన్నివైపులను అభిన్నముగానుండుటకూడ దీని క్యూబిస్టు తత్త్వమున కొక నిదర్శనము. ఇది స్తంభములపై ఏకాంతముగ నుండుటచేతను, మొదటి అంతస్తును దాదాపు పూర్తిగా ఖాళీగా వదలుటచేతను కట్టడపు ఘనపరిమాణదృష్టియే యదృశ్యమగుచున్నది.

నియోప్లాస్టిసిజమ్ : ఇది బంకమన్ను, మైనము మొదలగు మృదు పదార్థములతో ఆకృతులను కల్పించు శిల్పములో మాతవరితి ఇదియు, ఇకముందు పేర్కొనబడు వాదములలో ఎక్స్‌ప్రెషనిజము అనునదియు తప్ప, తక్కినవన్నియును క్యూబిజమునుండి బయలుదేరినవియే. క్యూబిజమును వాస్తవికముగా మార్చుటయను ఈ వాదమును మోండ్రియం (Mondriam) అను చిత్రకారుడు స్థాపించెను. చిత్రముయొక్క సమతలముమీద దీర్ఘచతురస్రములును, సమచతురస్రములును మృదుగతితోనుండు సంబంధములైనవే చిత్రనిర్మాణమంతయు ఆధారపడి యుండునని ఇతనివాదము. మరియు మూలవర్ణములైన నీలి, ఎరుపు, పచ్చ - రంగుల సమసమ్మేళనము, దానికి నలుపుతోను, తెలుపుయొక్క వివిధ ఛాయలతోను ఉండదగిన సంబంధము అతిప్రాముఖ్యము నొందునని ఇతని భావము. రంగుల సమప్రదేశములు, రేఖాగణిత శాస్త్రానుసారముగా నున్న ఆకృతులు ఒండొంటి సరసను నిల్పుటచే ఆకర్షణ కలుగుచున్నది. మైస్ వాండర్ రోహె అను వాస్తుకారుడే నియోప్లాస్టిక్ వాదియనుటకు అధికార్హత కలిగియున్నాడు. జె. జె. పి. అవుడ్ కూడ ఈ సిద్ధాంతము ననుసరించినవాడే. దీనిప్రభావము బావుహౌస్‌పైగూడ నున్నది. గ్రోపియస్, మైస్ అనువారు శిక్షకులుగానున్న హార్వర్డు శిక్షాస్థానముపైగూడ దీని ప్రభావము లేకపోలేదు.

ఎక్స్‌ప్రెషనిజము (Expressionism) యుద్ధానంతర కాలమున ప్రారంభమైన ఇంప్రెషనిజము (Impressionism) అనుదానికి ఇది ప్రతికూలముగా చిత్రకళారంగమున బయలుదేరినది. చిత్రకళయందు వ్యంగ్యరీతికి ప్రాధాన్యమిచ్చి వాస్తవికతను అంగముగాచేయుపద్ధతిని ఎక్స్‌ప్రెషనిజము అందురు. చిత్రమునందు వివరముల యొక్కసమగ్రాకృతిపై భావనను నిలుపుట ఇంప్రెషనిజము అనబడును. వాస్తువునందు ఈ సిద్ధాంతము సమకాలికమైన నిరిశాదములకు ప్రతివాదముగా నావిర్భవించినది. ఎక్స్‌ప్రెషనిజము అను వాదమును సమర్థించిన నిర్మాత, ప్రయోజనవాదమును తిరస్కరించి, భవనాంగములను పాంకేతిక చిహ్నముల ద్వారమున ప్రకటించుటకు యత్నించును. వేత్రవైర్యమున కుపయోగపడు వరికరములు తయారు కర్మాగారము కమ్మలవంటి రెండు సమోన్నత ద్వారములచే సూచింపబడినది. ప్రథమ ప్రపంచ సంగ్రామమునుండి 1924 వరకు ఎరిక్ మెండెల్సన్ (Eric Mendhe Son) అనువాడు గొప్ప వ్యంగ్యరీతి ప్రవక్తగా భావింపబడెను. అతని చిత్రములు, పొట్స్‌డామ్ గోపురము. ఈ వాదమునకు చక్కని నిదర్శనములు జర్మను వాస్తుకారులందరు అల్పముగనో అధికముగనో ఈ యుద్యమముచే ప్రభావితులైనవారే.

Purism - విశ్శుద్ధతావాదము (విశుద్ధతావాదము): ఇది క్యూబిజమునకు మిక్కిలి సన్నిహితమైనది దీనిని లి - కార్ బిజియరును, ఓజెన్‌ఫాంటు అను చిత్రకారుడును ప్రవేశపెట్టిరి రేఖాగణితపు రూపములును, సహజ రూపములును గూడ సౌందర్య స్థానములేయనియు సమకోణ చతురస్రము, గ్రుడ్డు, వక్రరేఖ మొదలగు ఆకృతులన్నియు సుందరములేయనియు ఈ వాదసారము వాస్తువున ఈ వాదమును ప్రవేశపెట్టినవాడు లి-కార్ - బిజియర్ అనువాడు

Constructivism - నిర్మాణత్వవాదము భిన్న భిన్న కాలములందీ వాదమునకు భిన్న భిన్నార్థములు కల్పింపబడినవి కాసిమిర్ మాలెవిచ్ (**Kasimir Malewitch**) అను రష్యా చిత్రకారుడు 1918 ప్రాంతమున దీనిని ప్రారంభించెను అతడు సహజ వస్తువులన్నిటిని త్రోసిపుచ్చి, సంగ్యాత్మకములును, భావములను దెలియజేయునవియు నగు కొన్ని చిహ్నములను గ్రహించెను ఇతడు విభిన్న వస్తువులకును, వాటి అన్యోన్య సంక్రమిత దశలకును గల సంబంధమును గుర్తించుటకు యత్నించెను యుద్ధానంతరము రష్యాలో ప్రచారమైన వాస్తు - విద్య మంతయు నిర్మాణత్వ వాదము పేర జరగుచున్నది ఈ నిర్మాణములన్నియు భవనముయొక్క అంతరార్థమును ఆధునిక స్థాపత్యరీతులలో ధ్వనింపచేయుటకు పూనుకొనును ఈ ఉద్యమము ఐరోపాఖండమున అంతగా ఆమోదమును బడయలేదు ఫ్రెంచి చిత్రకారుడు గేబో దీనిని గ్రహించినను వాస్తువున నిది ప్రత్యేక కృతులను ప్రసాదించలేదు

Futurism - భవిష్యతావాదము: ఇటలీ దేశీయుడైన అంటోనియో సాంత్ యిలియా అనువాడు (**Antonio Sant Elia**) 1914 సం॥ లో చేసిన ప్రకటన పత్రిక (**Manifesto**) తో భవిష్యతావాద మారంభమైనది కాని త్వరలోనే ఇది ఆచరణము నుండి యంతరించినది బోక్సియోని యొక్క శిల్పఖండములు ఈ తత్త్వమునకు నిదర్శనములని చెప్పవచ్చును. వాస్తువునందు ఈ తత్త్వము ప్రయోజనతా వాదమును స్థిరపరచినది. ఇదిగాక నమ్యత్వము (**Elasticity**), తేలికదనము, గమనశీలము (**Mobility**), నిరంతర పరివర్తనము అను గుణములను గూడ ఈ వాదము సమర్థించినది సాంత్ ఇలియా యొక్క భావ్యమైన ఊహాశక్తి అతడు తన ఊహలకు ఎట్టి రూపమునొసగగలం దయ్యెను ఈ ఉద్యమము భవన బాహ్య స్వరూపముతో సంబంధించినది మాత్రము గాకుండెను. బాహ్య ప్రదేశమునందలి పైకిని, క్రిందకును కదలుచుండు నిచ్చెనలను విభిన్న తలములలో మోటార్లు పయనించుటకు వీలగు విశాలమైన వీథులును-భూగర్భమున ప్రయాణముచేయు రైలుబండ్లును ఈ వాదము వారి ప్రధాన విషయములు

ఆధునిక వాస్తువునకు, ప్రయోజనాత్మకము, వాస్తవికము, అంతర్జాతీయము, అను విశేషణము లుపయోగింపబడుచున్నవి అంతర్జాతీయమని అమెరికాలో ప్రచారమధికము ప్రయోజనాత్మకము, వాస్తవికము అను విశేషణముల ముఖ్యమాత్రములివి నగరములకు భవనములకు పర్పరచిన ఆకృతులకును వాటి నిత్యోపయోగమాత్రములకును, టెక్నికల్ అవకాశములకును వాస్తుశాస్త్రము విరుద్ధముగా ఉండరాదని వీరియుద్దేశము ఆకృతి రచనలు మానవుల నిత్యప్రయోజనములకు సంబద్ధములై యుండవలెను అనుల రాకపోకల అవసరము లనుగూడ దృష్టిలో నుంచుకొనవలెను ఒక దృష్టితో పరికించిన ఆధునిక వాస్తువు ప్రయోజనాత్మకమైనమాట నిజమే కాని, ప్రయోజనాత్మకతయే వాస్తువునకు మూలమాత్రము కారాదు. ఆధునికవాస్తువు అంతర్జాతీయమని చెప్ప వీలులేదు ఇది దీని ప్రాథమికావస్థలో అంతర్జాతీయముగా నుండెను. దీనికి కారణములు, అభిరుచుల పునరుద్ధరణము పాంకేతికముగా క్రొత్తరీతుల కనుగొనుట, మార్పులు, సాధూతిక సమస్యలపై చావశక్తి, నిర్మాణ ద్రవ్యములు- ఇవన్నియు అంతర్జాతీయములు ఇవి యాధునిక వాస్తువునకు అంతర్జాతీయత్వమును సమకూర్చినవి నిపుణమైన వాస్తువు ఒకేకాలమునందు వివిధ ధర్మములను కలిగియుండునని ఇప్పుడు విజ్ఞులందరును అంగీకరించుచున్నారు అది అంతర్జాతీయము, జాతీయము, ప్రాంతీయము, వైయక్తికముగూడ పకకాలమునందు కావచ్చును

1923-33 వరకుగల దశాబ్దమున ఐరోపాలో ఆధునిక వాస్తువును ప్రోత్సహించిన కేంద్రములు రెండుగలవు.

అని లి-కార్-బిజీయరు యొక్క కార్యాలయము, గ్రోపియస్ చే నిర్వహింపబడిన బావుహౌస్ విద్యాలయము అనునవి ఆధునిక నిర్మాణములందు. చక్కని కల్పనల కీదశాబ్ది మన్నికగన్నది. ఈ దశాబ్దపు చివర నీయుద్యమము వన్నెగిల్లెను ప్రథమమున జర్మనీలోను, క్రమముగా రష్యా, ఫ్రాన్సు దేశములందును, 1938 లో ఇటలీయందును దీనికి పట్టుతప్పినది. జర్మనీ, ఇటలీ, రష్యా దేశముల దీని క్షీణించుటకు ఆయాదేశముల రాజకీయ పరిస్థితులే కారణము. కాని ఫ్రాన్సులో దీని పతనమునకు హేతువులు భిన్నములు. ఇచట ఆధునిక వాస్తువునకు మూలమని యెంచబడిన ప్రయోజనాత్మక వాదము అసమర్థమని నిరూపింపబడినది, వాస్తవికవాదమును, ఉపయోగతా వాదమును (utilitarianism) ఉపాసించువారు అభావభావనలచే కొన్ని పనులు చేయుచుండిరి. ఈ సిద్ధాంతములు, క్షీణించిన రీతుల మట్టుపెట్టుట కుపయోగకారులుగనే యున్నను, సంప్రదాయ వాదముపై విజయము సాధింపబడిన తరువాతను, వాస్తుశాస్త్రజ్ఞులు వాస్తు నిజతత్త్వమును గ్రహించిన పిమ్మటను, ఆధునిక వాస్తుశాస్త్ర వ్యాప్తిని సమర్థించుట కీ వాదములు సమర్థములు గాకుండెను. ప్రయోజనాత్మక వాదమునకు మూలభూతుడైన లీకార్బుజీయర్ కూడ కళనుగూర్చి ఇంద్రజాలిక సిద్ధాంతములను ప్రతిపాదించుచు, అకలంక రూపసౌందర్యమునుగూర్చి గేయప్రశంసలు చేయుట చూచి భావుకులు కలవరపడ జొచ్చిరి. (లీకార్బుజీయరు విశుద్ధతా వాదమును సమర్థించినవాడు) వాస్తుశాస్త్రజ్ఞులు ఆధునిక వాస్తువునకు మూలములని చెప్పుచున్న వివిధ దార్శనిక సిద్ధాంతములను ప్రయోజనాత్మక వాదముతో సమన్వయింప మొదలిడిరి. అందుచేతనే 1930 నుండి లీకార్ బిజీయరును J. J. P. ఔడును యూరపులో తమ నిర్మాణకృషి సాగించిరి. గ్రోపియస్, మైస్, మెండెల్ సోహ్ను, జర్మనీ వదలి అమెరికా దేశమునకు వలసపోవలసి వచ్చెను. ఫిన్‌లాండు వాడగు సారినెను, స్వీడన్ దేశస్థుడగు రౌసెన్‌బర్గుకూడ అమెరికాలో ప్రవాస మేర్పరచుకొనిరి. ఆధునిక వాస్తువు స్విట్జర్లాండులోను, స్కాండినేవియన్ దేశములందును ఎక్కుగా అభివృద్ధి నందినది. ఇది కొంతకాలము ఇటలీలోను, జెకోస్లొవేకియాలోను అభ్యుదయము గాంచినది. ఇంగ్లాండునందు దక్క తక్కిన దేశములందు అంతటను ఆధునిక వాస్తువు క్షీణదశ నెదుర్కొనవలసి వచ్చినది. ఇంగ్లాండునందు ఆధునిక వాస్తువు సిద్ధాంతాత్మకముగాగాక, ప్రయోగ దశాత్మకముగా మాత్రమే గ్రహింపబడుటచే కొంతకాలము నిలుచుటకు సాధ్యమైనది.

ఆధునిక వాస్తుశాస్త్రజ్ఞులలో రెండవ తరమువారి నిర్మాణములలో చక్కని యభివృద్ధి గానవచ్చుచున్నది. ఈ తరమునకు చెందినవారు ప్రయోజనతా వాదపు వాతావరణమున జన్మించిరి. దానిని పునాదిగా స్వీకరించి వీరు పురోగమనము సాధించిరి. విశుద్ధరూపమునకును, సాంకేతిక ప్రక్రియకును సమన్వయము కుదుర్చుట వీరికి ముఖ్య సమస్యయైనది. వీరు వాస్తువును సిద్ధాంతముల కారినుండి తప్పించి, దానికి మానవత్వము సాపాదించుటకు ప్రయత్నించిరి. యువక వాస్తుకారుల యుత్తమ నిర్మాణముల దీ యభిప్రాయము చక్కగా వ్యక్తమగుచున్నది. సామాన్య మానవుని జీవితమునకును, అతని నిత్య సమస్యలకును వాస్తువును సన్నిహిత పరచుటకు వీరు ప్రయత్నించిరి. మానవ సంక్షేమమును, మనస్తత్త్వ పరిశీలనమును వీరు దృష్టిలో నిడుకొనిరి. వీరి నిర్మాణములు ప్రయోజనతాభిప్రాయములను విపులీకరించినవి. వీరి కట్టడములందు మానవత్వము, ఉల్లాసము, క్రీడారతియు కనిపించును. వైవిధ్యములేని చదునైన ఇంటి కప్పులకు, నగ్నకుడ్యములకివి భిన్నమైనవి. సాంకేతిక దృష్టినమనుసరించియు, ముఖ్యముగా నిర్మాణమునకు సంబంధించిన ఆర్థిక సమస్యలను బట్టియు వాస్తువు సామాన్య ప్రయోజనాత్మకమైనది. కాని కేవల మిదియే పరిపూర్ణ వాస్తువు కాజాలదు. వాస్తువు సామాన్యముగా మానవ కృషిక్షేత్రము నంతయు నాక్రమించును. అందుచే ఆధునిక వాస్తుకారుడు హేతువాద మాత్రమును, సాంకేతిక రంగమునుండి మానవతారంగమునకును, మానసిక రంగములకును, వ్యాపింపజేయుటకు ప్రయత్నించును. ప్రథమ దశయందలి సాంకేతిక తత్త్వ దృగ్విషయక మానవకల్పనలను ఇపుడిది తనలో లీనము గావించుకొన్నది. సిద్ధాంతవాదములతో తృప్తిపడక నిర్మాణాత్మకమైన తత్త్వమును చూపుచున్నది. సరిగా ఇటువంటి పరి

దాముచే భిన్నరీతులలో అమెరికాలో జరిగినది. యూరోపు వాస్తువుయొక్క ప్రభావము గ్రోపియస్, బ్రూయర్, లెస్కేజ్, నూటరా అనువారి ద్వారమున అమెరికా యొక్క నిర్మాణ చైతన్య సంప్రదాయముపై పడినది. అమెరికాలోని చైతన్య వాస్తు ప్రభావముగూడ యూరోపు వాస్తువుపై అధికముగనే ప్రసరించినది.

ప్రఖ్యాత అమెరికన్ వాస్తుకారుడగు ఫ్రాంక్ లాయడ్ రైట్ (Frank Lloyed Wright) అను వానిచే చైతన్య వాస్తువు (Organic Architecture) అను పదము ప్రయోగింపబడినది. పెక్కుమంది శాస్త్రకులు, విమర్శకులు ఈ పదమును నిర్వచించుటకు ప్రయత్నించిరికాని దీనిని పరిపూర్ణముగా నిర్వచించిన వారెవరును లేరు. సర్వత సన్నమైన వాస్తువు అనిర్వచనీయముగా నుండుటే సహజమేమో! చైతన్య వాస్తువును అనుష్ఠించు వాస్తుకారుల కళను, వారి దృష్టిని, పరిశీలించుట ఎక్కువ ఉపయోగకరముగ నుండగలదు. జీవవాస్తువు వాస్తు సౌందర్య తత్త్వమునకేగాక దీని నారాధించువారి మనస్తత్త్వమునందును, వారి సామాజిక జ్ఞానమునందును, వారి మానసిక ప్రవృత్తులందును, చక్కని స్థానమేర్పరచుకొన్నది. అమెరికా, యూరోపు వాస్తుకారులు వాస్తువుపైన కలిగియుండు మౌలికదృష్టినిబట్టి చైతన్యవాస్తువననేమో నిరూపించవచ్చును. యూరోపుదేశస్థుడైన ఒక రైతు తన ఇంటిని నిర్మింపవలసి వచ్చినపుడు అతడు దానిని ఘనరూపముగనో, లేక మరొక రేఖాగణిత స్వరూపముగనో భావించును. ఉతడు తన యవసరముకన్న పెద్దగా గృహమును నిర్మించును. కొన్ని గదులను తన సంతానము పెరిగినప్పుడు భవిష్యత్తులో వాడుకొనుటకై మూసియుంచును. తన ఇంటి పెరుగుదల ఒక నిర్దిష్ట క్రమమున ఒక రేఖాగణిత స్వరూపమును కలిగియుండవలెనని ఉతని యభిప్రాయము. ఇక నొక అమెరికా కార్మికుడు దీనికి భిన్నముగా వ్యవహరించును. ప్రథమమున నాతడొక గదిని మాత్రమే నిర్మించి తన యవసరమునుబట్టి కాలము గడచినకొలది దానిని విపులీకరించుచు ఒక గదికి మరొక గదిని చేర్చుచు, పోవును. ముందు పేర్కొనినది నిశ్చాంతికము లేక నిర్జీవవాస్తువు. రెండవది పరిణామ శీలము, సహజ వికాసవంతము, చైతన్య సహితము (Organic) అని చెప్పదగును. బాహ్య స్వరూపములన్నియు అంతరములైన ప్రదేశముల కనుగుణముగ ప్రభవించినవియే

పెక్కుమంది విమర్శకులు ప్రకృతిని, ఫ్రాంక్ లాయడ్ రైట్ రచనలకును పోలికలను అన్వేషింతురు. ప్రకృతిపై దృష్టినుంచుట మంచిదేకాని ప్రకృతిని (Art Nonvean) నవకళారీత్యాలంకరణము అనుకరించునట్లు- ఇందు అనుకరణముతగదు. ఇటులే భవనములకును, మనుష్యులకును పోలికలు చూపుదురు కాని యివి రూపక ప్రాయములు మాత్రమే. భవనములు భావస్ఫోరకములును, మానసిక స్థితులను, మనోగతిని సూచించునవియు కావలెనను సిద్ధాంతము ఊహావాదముచే ప్రదర్శింపను చైతన్య వాస్తువునం దిట్టి అన్యేతర విషయ విచారణలేదు. దీనికొక గతిశీలము, చలనభావము కలవు. ఇవి సాధింపబడినవి కూడ కాని జగతిశీలము దుర్బలానుభూతి సూచకమగు రేఖామాత్ర చిత్రాలంకరణరీతులచే సాధితము కాదు. ఈ భవనములందు నివసించి, వానినుపయోగించు మనుష్యుని వాస్తవికావసరములను మూలముగా చేసికొన్న ఏర్పాటులచే ఇది సాధ్యమైనది. "గదికిగాని, ఇంటికిగాని, నగరమునకుగాని మానవుని సంతోషమును దృష్టియందుంచుకొని ప్రత్యేకపు టేర్పాట్లు గావించినచే యది జీవవాస్తువగును. ఈ సంతోషము మానవుని భౌతిక, మనస్తత్త్వ, అధ్యాత్మిక సంబంధములలో వేరైన కలిగినది కావచ్చును. అందుచే నిది ఆలంకారిక కల్పనపైగాక సామాజిక అవసరములపై నాధారపడినది. మానవ కరుణాశీలమగుటకు పూర్వము, నిర్మాణము మానవ స్వభావమును కలిగియున్నపుడే దానిని మనము జీవ వాస్తు వనగలుగుదుము" భవనముయొక్క అంతర సన్నివేశము మిక్కిలి ముఖ్యమైనది. ఇది విచ్చుదనము కలిగి సాగనదయి, గంభీరతగలదియై యుండవలెను. అవసరమునుబట్టి మారుటకు వీలుకలదై, విశ్రాంతికి తావలమై ఉచితాలంకృతమై యుండదగును, వీలున్న యెడల ఉల్లాసప్రదమై, వలసినట్లు దిద్దుకొనుట కత్యంత మనయుక్తమై యుండునట్లు ఉండదగును

ఫ్రాంకు లాయడ్ రైట్‌నకు పూర్వము లూయీ సల్లివాన్ (1856-1964) అను నాతడు వాస్తువునకు అకృత్రిమ మైనదియు, మనోగ్రాహ్య మైనదియు,

ప్రయోజనాత్మకమైనదియు అగు మార్గ మేర్పరచెను. "రూపము ప్రయోజ్యత ననుసరించును" అనున దీతని సూత్రము ఒక కట్టడమునందు ఉపయోగించు బుద్ధి కుశలత, భావదీప్తి, భౌతిక, ఆధ్యాత్మిక క్రియాకలాపము— వీటిసముచ్చయమే 'ప్రయోజకత' అని అతని మతము ఈ ఆదర్శమును ఫ్రాంక్ లాయడ్ రైట్ మరింత యభివృద్ధిపరచెను. మనమొక రూపమును కల్పించునపుడు అతిముఖ్య జీవిత మాత్రమైన పరివర్తన సూత్రమును విస్మరించరాదని యీతడు హెచ్చరించెను ఒక నమూనా లేక ఒరవడి యేర్పరచునప్పు డది స్వతంత్రముగాను, ప్రవృద్ధినొందుట కనుకూలించునదిగాను - జీవితవికాసమును ప్రోత్సహించి దోహద మొసంగునదిగాను ఉండవలెను ఈతని తరువాతి పెక్కురు యువక వాస్తుకారు లీతని కృతులనుండి అనేక ముఖ్య మాత్రములను గ్రహించి తీర్చించుకొనిరి తమకు నచ్చని విషయములకు బదులుగా కొన్నిటిని క్రొత్తగా కల్పించుకొనిరి

కిటికీలు వరుసలలో నుపయోగించు పద్ధతిని మొట్టమొదట ప్రవేశపెట్టినవాడు ఫ్రాంక్ లాయడ్ రైటు కాని సామాన్యముగా నీతడధిక కాంతిని కాంక్షించువాడుకాడు తరువాత వచ్చిన యువక వాస్తుకారులు వాతాయనములను అంతకెక్కువగా వాడిరి అతడు తరచు అలంకరణముల నుపయోగించువాడు యువక వాస్తుకారులు దీనిని సంపూర్ణముగ పరిత్యజించిరి మనువు తీర్పని రాతిగోడలను, సంస్కార హీనమై యథేచ్ఛముగా పెరిగిన అటవిక ప్రకృతిని అత డభిమానించెను ఇది పందొమ్మిదవ శతాబ్దపు కాల్పనికోద్యమము యొక్క అవశిష్ట చిహ్నములు ఐరోపా వాసులకు ప్రకృతిపైగల చిన్నచూపు నాత డాక్షేపించెను సంస్కార రహితమైన యీ అటవిక ప్రకృతికి మారుగా తరువాతి యువక వాస్తుకారులు ఉద్యానవనకళాప్రీతిని ప్రవేశపెట్టిరి ఇంటిని విలువ నీడగా సంభావించు అభిప్రాయమును సూచించుటకు కాబోలు అతడు భవనముల కప్పులు చూరులు సుదూరము చొచ్చుకొని వచ్చునట్లు నిర్మించెను. తరువాతి వాస్తుకారులు ఇట్టి ఫలితమునే సాధించినను పైపద్ధతి వల్లగాక వేరు విధములైన యుపాయముల నవలంబించిరి రైట్ ఎప్పుడును ఆసనములు మొదలగు గృహోపకరణములను గూర్చి ఆలోచించినవాడుకాడు అతడు నిర్మించిన భవనములలో వీనికి ప్రసక్తి అత్యల్పము యువక వాస్తుకారులు ప్రయోజనాత్మక గృహోపకరణములపై అధికశ్రద్ధను ప్రకటించిరి అత డొక్కొక్కప్పుడు అలంకరణ ప్రాయమైన యొకే యొక కృతిని సాధించుటకు పట్టుబట్టి, ఇతర విషయములను వానికి గౌణముగా చేసి, సౌకర్యమువంటి యత్యవసర విషయమును గూడ విస్మరించువాడు కాలిఫోర్నియా లోని పాల్ హాన్ అను వానిని 'తేనెపట్టు భవనమున' 60°, 120° కోణముల నిర్మాణము, నక్షాలోను (plan) ఆసనోపకరణములలోను కూడ ఒత్తి చూపబడినది. యువక వాస్తుకారులు ఇంత దూరము పోకుండగనే, భవనాకృతి రచనలో పొందికను సాధించిరి వీరు సాంప్రదాయిక విభాగమును తిరస్కరించి యత్యవసరాంశములను మాత్రము స్వీకరించిరి గృహాంతర్భాగము విశాలముగానుండు ఆవశ్యకత, నక్షా గీయుటలో స్వాతంత్ర్యము, భవనము ఉద్యానములోనికి చొచ్చియుండుట, ప్రకృతిపై నాధారపడుట, వెచ్చదనము గలిగి, సహజములు, స్థానికముగా లభ్యములు అగు పరికరములనే విస్తారముగా వాడుట-ఇవి వా రాదరించిన యంశములు వీరు పూర్వసిద్ధములైన పద్ధతులతో తృప్తిపడక, ప్రయోగాత్మక పరిశోధనచే సమస్యలకు క్రొత్త సమాధానములు కనుగొనుట అన్నిటికన్న ముఖ్యమైన విశేషము ఇది యంతయు అమెరికాలో నివాస మేర్పరచుకొన్న ఐరోపా వాస్తుకారుల ప్రభావమే వాస్తు శాస్త్రజ్ఞుల యొక్కయు, విమర్శకుల యొక్కయు విభిన్నాభిప్రాయములు సమకాలిక వాస్తువునందలి ప్రస్తుతాభిప్రాయమును తెలియజేయును ఇది యొకవిధముగా అమెరికా చైతన్య వాస్తువును ఐరోపావాస్తు ఆదర్శములతో సమన్వయ పరచుటే యగును

"మానవునకును, ప్రకృతికిని లేక అతని పరిసరములకును గల సంబంధమును గూర్చిన భావమే భేదకారణము. లూయీసల్లివాన్, ఫ్రాంక్ లాయ్డ్‌రైట్ అనువారి సంప్రదాయములలో ఉపకరణ ద్రవ్యములు వాని స్వాభావిక గుణముల ననుసరించి గౌరవింపబడుచున్నవి ఇక ఐరోపాలో నున్నవో ద్రవ్యముల అభావమే కనబడు

చున్నది అమెరికా వాస్తువునందు మానవావసరముల కొరకును, నిర్మాణాత్మకములు ద్రవ్య సంబంధములు అగు భావముల ప్రకటన కొరకును ఆకృతి యుద్దేశింపబడి రెంపొందుచున్నది. ఐరోపా వాస్తువునందది అచంచల విశుద్ధత్వము కలిగినదై, ఆకృతికొరకే ఆకృతి యన్నట్లు నిల్చుచున్నది మానవ ప్రయోజనములు దీనిలో అలంకార ప్రాయముగా (plan libre) మాత్రమే భావించినవి. ముఖ్యముగా ఐరోపాలో ఆధునిక వాస్తువు మానవత్వము యొక్క సారమని నా యభిప్రాయము ఇక నిచట ప్రకృతి తత్త్వము, శైశవ్యవాస్తువు ప్రబలుచున్నవి" అని డబ్ల్యు. ఎఫ్ జెక్ సెటల్ వ్రాసెను. హెచ్ హెచ్ హారిస్ అను వాత డిట్లు నుడివెను "ఈ క్రింది లక్షణములను నా నిర్మాణములయందు గుర్తింపవచ్చును భవనము ప్రధానముగ నీడపట్టు (శీతాతపములనుండి రక్షణము నిచ్చునది) నేల, గోడ, కప్పులయొక్క సమతలములందు అది ద్యోతకము కావలెను అది మానవ పరిమాణములో నుండును భవనము, దానియందు నివసించువారికి సుఖావహమై గౌరవదాయకముగా నుండవలెను నివసించువాడు స్వేచ్ఛను సుఖమును పొందునపుడు మాత్రమే నాన గృహము జయప్రదమైన నిర్మాణముగా భావింపదగును. అది జీవితావసరములకు నెమక హంగుగా ఉండవలెను. నివాసమునకు సమీపమున సుందరమైన యుద్యానవనమున్నపుడే నివసించువానికి తృప్తియు కట్టడమునకు ఉపయోగమును కలుగును గృహాంతర్భాగము ఉద్యానములోనికి చొచ్చుకొనియుండదగును భవనము, అందలి అనవ పరికరములు, గృహోద్యానము - ఇవన్నియు నానసమైక్యమును కలిగి యుండవలెను ఈ నిర్మాణము అరలపై నాధారపడి యున్నది. ఒకయరకు మరొకదానిని అసంఖ్యాకముగ చేర్చుచు పోవచ్చును. ఇది పరివర్తనమునకు మిక్కిలి వీలగు కూర్పు. దీనికి చేర్పు కూర్పులసంఖ్యాకములు దీనికి నాళలు ఇష్టమునట్లియు అవసరమును బట్టియు ఏర్పడవచ్చును ఎచ్ నాశెట్ అనువాత డిట్లనెను: "ఐరోపాలో నాధునిక భవనములు చాలవరకు ధనవంతులకొరకు నిర్మింపబడినవి ఇక అమెరికాలో నాధునిక భవనముల దధికభాగము మధ్యతరగతివారికొరకు కట్టబడినవి అందుచే అమెరికాలోని యిండ్లు అధికసంఖ్యాకుల జీవితమునకు సంబంధించినవియై జాతియతకు చిహ్నములుగా నున్నవి"

అమెరికా యాంత్రికదేశమైనప్పటికిని, ఆధునిక మానవునకు బా యీ సంఘర్షణ ఉద్దేశించిన లక్ష్యమును సాధించుటలో నది సఫలమైనది. "యంత్రముల నధిగమించుటలో మన సామర్థ్యము యంత్రములను స్వాధీనము చేసికొని స్వోపయోగమునకు యుక్త పరచుకొనుటపై నాధారపడి యుండును యంత్రజగత్తుయొక్క లక్షణములైన ఐహిర్ముఖత్వము, వ్యక్తిరాహిత్యము, కాఠిన్యము - అను ధర్మములను మనలో జీర్ణించుకొను వరకును, మనము జీవనైకత్వము వంకకు పురోగమింపలేము అప్పుడే సర్వసంపూర్ణ మానవత్వము సాధ్యమగుచున్నది" అని సంఘర్షణ భావించెను.

ఇక మనదేశమందలి పరిస్థితులు పూర్తిగా భిన్నమైనవి ఇచట వాస్తుశాస్త్ర చింతన క్రమపరిణామము పందలేదు పరదేశీయ ప్రభుత్వకాలమం దభివృద్ధికి ఆటంకములు పెక్కు కలిగినవి కాని యిపుడిపుడే జాగృతి కలుగుచున్నది యువకవాస్తుకారులు ఆధునిక వాస్తువుయొక్క నిజతత్త్వము నాకళించుకొనుటకు ప్రయత్నించుచున్నారు సమకాలిక వాస్తుకారులలోను, పట్టణ నిర్మాతలలోను అగ్రేసరుడుగ భావింపబడుచున్న లి-కార్బిజియర్ అను వాస్తుశాస్త్రజ్ఞుని దర్శకత్వమున పంజాబు రాజధానియగు చండీగఢ్‌లో ఆధునిక వాస్తురంగమునను నగర నిర్మాణమునను గొప్ప ప్రయోగమని చెప్పబడుచున్న నిర్మాణము సాగుచున్నది ఇది వాస్తువునందు మనకుగల మహత్తరమైన వారసత్వముగ గర్వింపదగినదిగా నున్నది ఈకాలపు మన భవనములలో భారత ప్రాచీన వాస్తువునందలి అలంకరణ చిత్రములను, ఆభరణములను అవలంబించుట విధాయకమని కొందరు నమ్మకముగా చెప్పుచున్నారు. కాని ఈ పద్ధతిని సుదూరము కొనిపోవుటకు వీలులేదు ఎందుకనగా, వాస్తువుయొక్క సమస్య ముఖ్యముగా భవనముల అంతరస్థలమునకు సంబంధించినది బాహ్యస్థల ప్రాముఖ్యము దీనికరువాతిది ఆధునికవాస్తువు, ద్రవ్య పృథుత్వమును బట్టిగాక ఘనపరిమాణమును బట్టి గణ్యత నొందుచున్నది ఘనపరిమాణమనగా, సమతలములచే ఆవరణ చేయబడిన అవ

కాలమని నిర్వచింపబడుచున్నది. కేవల రీత్యభిమానమును దాటి చూచినచో, అవరణ కల్పించు తలములకు తక్కువ ప్రాముఖ్యమును, అవ్యక్తస్థలము (అనగా గృహాంత ర్భాగము) నకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యమును ఈయవలెను. మానవుడు తన జీవితమును గడుపు అంతర్భాగమునకే ప్రాముఖ్య మీయవలెను. మన మెట్లు పరిశీలించినను అభిప్రాయ మొక్కటియే. లక్ష్యమును ఒక్కటియే. 'చైతన్యవంతము' అను పదమును ప్రముఖ వాస్తుకారుడు ఉపయోగించినాడని మనము ఉపయోగించుటలేదు. ఈ లక్షణము విశ్వజనీనము. నవ్యప్రదేశములు ఆధునిక నిర్మాణమున నొక గమ్యస్థానమునకు పురోగమించు చున్నది.

కె. ఓ. వి.

ఆధునిక సంగీతము :- ఆధునిక కాలమున గాన విద్య ముఖ్యముగా పెక్కువిధములుగా ప్రదర్శింపబడు చున్నది. అవెవ్వియన 1 గానసభ, 2 రేడియో, 3 ఉత్సవములు, 4 టాకీలు, 5 నాటకములు, 6 హరికథలు, 7 భజనలు ప్రజల సేవభావనలు, భావ ములు, ప్రవర్తనము మున్నగువాటియందు గలుగు ప్రబలమైన మార్పులననుసరించి సంగీతము, సాహిత్యము చిత్రరచన మున్నగు లలిత కళలతోగూడ గొప్ప మార్పులు కలిగిన వనుటకును, కలుగగలవనుటకును సందియము ఉండజాలదు.

సంగీతము మార్గమనియు దేశ్యమనియు రెండు విధ ములు. మార్గ సంగీతము సిద్ధాంతమునకు లోనై స్థిరమై మార్పుపొందదు. దేశ్యసంగీతమనగా జనుల అభి రుచి ననుసరించి పాడుకలో నుండునట్టి సంగీతము. ప్రతాపరుద్రుని కాలములో పాడబడిన భైరవి రాగమున కును, కృష్ణదేవరాయల కాలములోని భైరవికిని, ఇప్పుడు పాడుకలోనున్న భైరవికిని భేదముండును. భైరవి రాగమునకుగల లక్షణములు అనగా స్వరములు, మూర్చ నలు, ప్రయోగములు, ఇవి స్థిరములు. ప్రజల నాగరకత మారుకొలది, ప్రజలయందలి సౌందర్యభావములు మారుకొలది, కాలానందించు సంగీతపుబాణిలో మార్పులు రావచ్చును. ఇందున కాధారము "దేశేదేశే జనానాం యద్రుచ్యా హృదయరంజకం" అని సంగీత శాస్త్రమునందే కలదు.

దేశ్య సంగీతము ప్రజాసామాన్యమునకు గలుగు రక్తి కారణమునై వ్యాపారవడుచున్నది. కనుకనే తోడిరాగము నకు హిందూస్తానీలోడి యనబడు రూపాంతరము, మరటి రాగమునకు హిందూస్తానీ మరటి అను రూపాంతరము ఇత్యాదులు ఏర్పడుచున్నవి. ఇటులనే కర్ణాటక సంగీతమనియు, హిందూస్తానీ సంగీతమనియు సంగీత శాస్త్రము రెండు విధములైనది. ఇట్టి తారతమ్యమును మన ప్రాచీన సంగీత గ్రంథకర్తలు గ్రహించి రాగము లలో శుద్ధము, ఛాయాలగము అను భేదములను సూచించియున్నారు.

పరిశుద్ధమై, పవిత్రమై, ప్రాచీన ప్రసిద్ధ వాగ్గేయకార కులచేత నిర్దిష్టమైన సంగీతము గానసభలయందు మెండుగా వినబడును. ఈ సంగీతము 'శాస్త్రీయ సంగీతము'— (Classical Music)— అని వ్యవహరింపబడుచున్నది. శాస్త్రీయ సంగీతమందు ప్రకృతమున పెక్కు మార్పులు కలిగినవనుట విదితము. అర్ధ శతాబ్దముక్రింద గాయకుల సంఖ్యయు, శ్రోతల సంఖ్యయు ఎక్కువగా నుండినను ప్రయాణ సౌకర్యములు విస్తారము లేమిచే గానసభలు తరచుగా జరుగక అప్పుడప్పుడు జరుగుచుండెడివి. ఈ కారణముచేత సామాన్యముగా ఒక ప్రసిద్ధ గానసభ రమారమి ఐదు గంటలు జరుగుచుండెను. పాడబడు కీర్త నాక్రమము మితముగానుండెడిది. విద్వాంసులు ఒకొక్క కీర్తనను చాలా విలంబముగను, విశ్రాంతిగను పాడుచు పల్లవిఘట్టములో విశేషకాలము పనిచేసి విస్తరించి గాన మొనర్చెడివారు. పల్లవి మూడు కాలములలో పాడెడి సంప్రదాయ ముండెడిది. ఇటీవల పల్లవిగానము పాడుక నుండి ఇంచుకతొలగి మరల నిప్పుడిప్పుడే ప్రోత్సాహము లభ్యమైనది. ప్రస్తుత కాలములో కీర్తనల సంఖ్య ఎక్కువ చేయుటయు, కీర్తనలు, రాగాలాపములు అత్యంత వేగ ముగా పాడుటయు, స్వర కల్పనలు చాల వేగముగా అనగా విశేషభాగము ద్రుతకాలములో నిర్వహించు టయు, రాగాలాపన క్లుప్తముగా చేయుటయు కాన నగును. దీనికి కారణము ప్రజాభిరుచి పాటకుల అభిరుచి అయియున్నట్లు విదితము. పూర్వపు విద్వాంసులు స్వాతంత్ర్యముతోను, ప్రతిభా వ్యుత్పత్తులతోను గానము చేసెడివారు. వర్తమాన కాలమున విశేషముగా దీనికి

వ్యతిరేకముగా జరుగుచున్నది. ఒక గాయకుని చూచి, లేదా గాయనీమణినిచూచి, మరొక గాయకుడు కాని, గాయనీమణి కాని కొంత యనుకరించి, కొంత యతిశయించి చమత్కృతులతో పాడుటకు ప్రయత్నించుట నేడు సహజమైనది. విపరీతమైన రాగాలాపనము, మితమైన స్వరము, కాలాకనదగిన శ్రోత్ర సంగతులు, అన్య సంగీత క్రమములతో మిశ్రమమైన కళలు, ఆలోచించి అమర్చుకొన్న రాగభాగములు, లెక్కవేసి యేర్పరచుకొన్న స్వరసమూహములు, మృదంగపు సరుసల ననుసరించి సల్లించిన ముక్తాయింపు స్వరములు, మున్నగునవి ఈకాలమునందలి కొందరి శాస్త్రీయ సంగీతమునకు ప్రత్యేక లక్షణములుగా నున్నవి. ఇట్లు చేయుటచే సంగీత గౌరవమున కెక్కువ భంగమొనర్చినట్లెంచరాదు. అనేక పద్ధతులలో నిది యొకటియనియు, ఇట్టి భంగమమార్పులు గలుగునవియు మన మూహింపవచ్చును. బహువిధముల మరొక పాతిక సంవత్సరములలో పూర్వపు పద్ధతులచే ఇట్టి విద్వాంసులు అనుసరించుట కవకాశము కలదు.

నేటి రేడియో కార్యక్రమము రెండు భాగములుగా నున్నది. ఒకటి శాస్త్రీయ సంగీతము. రెండు దేశీయ సంగీతము (Light Music), లఘుసంగీతము—అనగా గాలి పాటలు. పై రెంటి లక్షణములు అనగా రాగలక్షణము, లయవిధానము, తాళనిబంధనలు సమానమేయైనను, రెండవశాఖలో సంగీతవిశేషము సంక్షేపముగ రాగ విన్యాసమున కెక్కువ యవకాశము లేకుండ, సాహిత్యమునకు ఎక్కుడు ప్రాముఖ్యము నేర్పడుచున్నది. పిల్లలకు శాస్త్రీయ, దేశీయ సంగీతములు రెంటియందును ఆనందము పొందుటకు అవకాశము గలదు. ఇతరులలో శాస్త్రీయసంగీతమునందు ఆనంద మనుభవించువారు అరుదుగ నుందురు. దేశీయగీతముకూడ ఆనందకరమే యగుచున్నది. ప్రజలలో సలక్షణ సంగీతమునందు రసజ్ఞత గలవారు అల్పసంఖ్యాకు లగుటచే, దేశీయ సంగీతము వర్ధించువారి సంఖ్యయే యెక్కువగా గన్పట్టుచున్నది. కాని రేడియోమూలముగా ప్రదర్శింపబడు సంగీతములో శాస్త్రీయ సంగీత భాగమందు ఉన్నత కార్యక్రమములు (Concerts) ఒకగంట పదిహేను నిమిషములకు మించవు. కొన్ని కార్యక్రమములు ప్రత్యేకముగా 'రాగమునకును, తాళమునకును, పల్లవికిని వినియోగింపబడి నలుబదిఐదు నిమిషములకు మించక జరుగుచున్నవి. దేశీయ సంగీతములో ఇరువదియైదు నిమిషములకు మించుటకు వీలు లేదు. ఈ నియమముల ఫలితముగా మన కీర్తనలు, రాగములు, స్వరకల్పనలు మున్నగు గానప్రక్రియల వైశాల్యము మిక్కిలి సంక్షేపింపబడి, స్వల్పపరిమితిలో ముఖ్యమైన లక్షణములను గాయకులు కనబరచుట తటస్థించుచున్నది. మునుపు అరగంటసేపు పాడదగిన కీర్తన పది నిమిషములలో ముగియుచున్నది. ఇట్లనేక సంవత్సరములుగా జరుగుటచే, గాయకులకును, శ్రోతలకును విశ్రాంతిగను, విలంబముగను పాడదగిన కీర్తనలయందును, రాగములయందును వాంఛ తగ్గిపోవుచున్నది. ఇట్టి శ్రోత్ర యలవాటు చొప్పున గాన సభలలో సహితము, గాయకులు కీర్తనలను, రాగములను, కొద్దిలో ముగించుచున్నారు. పూర్వమొకప్పుడు తమిళదేశమునకు చెందిన సంగీత విద్వాంసుడు తోడి సీతారామయ్య యను వాతడు తోడిరాగమును ఎనిమిదిరోజులు పాడెడివాడని ప్రతీతి గలదు. ఇపుడన్ననో ఇరువది నిమిషములు పాడుటయే ఘనముగ చెప్పబడుచున్నది. ఇంచుమించు రేడియో సంగీత లక్షణములు గలదియే గ్రామఫోను సంగీతము. ఈ రెండువిధము లయిన సంగీత యంత్రములు మన సంగీతమును సంక్షిప్త మొనర్చినవి.

రేడియోలోని లలితసంగీతమునకు సరిపోలునదే సినిమా గానము. ప్రకృతమున ప్రజలను మిక్కిలి ఆకర్షించుచున్నది సినిమాగాన మని ప్రత్యేకముగ చెప్పనవసరము లేదు. సినిమాకు ప్రాబల్యము లభించినవాటినుండి నాటకములు క్షీణించినవి. నాటకరంగ ప్రముఖులు పెక్కండ్రు సినిమాలో చేరుటను మనము సామాన్యముగా గాంచుచున్నాము. నాటకములో గానమునకు లభించిన ప్రాధాన్యము సినిమాలో లేనందున సినిమాలో గానభాగము తక్కువయైనది. తెలుగు సినిమాలు విశేషభాగము హిందీ సినిమాలను అనుసరించుటచేతను, ప్లేబ్యాకులు, వాద్యబృందము (Orchestra), నేపథ్యసంగీతము (Back-ground music) మున్నగువాటి ఏర్పాటు అవసర మగుటచేతను సినిమాగానపుమట్లు హిందూస్థానీ సినిమా సంప్రదాయముల ననుసరించి యున్నవి. స్వచ్ఛమైన కర్ణాటక సంగీత

మనకు తెలుగు సినిమాలలో తావు లేదనియే చెప్పవచ్చును "త్యాగయ్య" "పోతన" ఇత్యాది ఫిల్ములలో తప్ప తెపించిన తెలుగు సినిమాలలో గానము చాలా భాగము హిందుస్థానీ పద్ధతుల ననుసరించినదై యున్నది సినిమా ప్రదర్శకులు, నిర్మాతలు, ఇచ్ఛగించినచో తెలుగు సినిమాలలో శాస్త్రీయగానము విస్తారము ప్రవేశపెట్టుటకు అవకాశము కలదనియు, అందుచేత సినిమాలోని విలువ (Entertainment Value) తగ్గదనియు చెప్పవచ్చును తమిళటాకీలలో శాస్త్రీయగానమునకు చాల ప్రాధాన్యము గలదు. అయినప్పటికిని తమిళ సినిమాల వినోదపువిలువ తగ్గదు సినిమాపాటలలోని సంగీతభాగము మిక్కిలి క్లుప్తమై దేశీయగానము ప్రధాన మగుచున్నది ఇట్టిపాటలు ప్రేక్షకులు తరచుగా వినుటచే శాస్త్రీయ సంగీతమునందు ప్రజలకు అభిలాష తగ్గిపోవుచున్నది ఈ కారణముచేత సినిమాగానము ఆదర్శమగుచున్నదనుటకు (Ideal Music) అవకాశము కలదు

నాటకరంగమందు శాస్త్రీయసంగీతమునకు పూర్వము ఎక్కువ ప్రాధాన్య ముండెడిది కొన్ని నాటక సమాజములకు సంగీత విద్యాగురువు లుండెడివారు ఈ నాడు అట్టి పద్ధతులు లోపించుటచేత నాటకములు శాస్త్రీయ సంగీతాభివృద్ధికి తోడ్పడజాలకున్నవి మరియు నటుడు హెచ్చయిన శ్రుతిమీద అందరును వినులాగున గొప్ప కంఠముతో పాడవలసి యున్నది నటుని గానమునకు విశ్రాంతి యెక్కువ గమక ప్రసిద్ధమైనట్టిదియు, నిర్దుష్టమయినట్టిదియు నైన శాస్త్రీయ సంగీతము నాటకరంగమందు ఉపయోగించుటకు మిక్కిలి అవకాశము గలదు

హరికథా కాలక్షేపములలోని సంగీతము శాస్త్రీయ సంగీతశాఖలోనికే వచ్చుచున్నది ప్రస్తుతకాలపు కథకులు పెక్కండ్రు సంగీతమందు మిశితులు గాకున్నను, స్వరజ్ఞానము కలిగినవారు కాకున్నను, వారు పాడెడు కీర్తనలు, దరువులు మున్నగునవి సుప్రసిద్ధ సంగీత పండితులచే రచింపబడినవగుటచేతను, తొలుదొల్త ఆదిభట్లనారాయణదాసుగారు, కుంభకోణము పంచాంగకేశి శాస్త్రియార్, మైనంపాటి నరసింగరావుగారు, రామాయణం సీతాపతిగారు మున్నగు ప్రముఖ సంగీత విద్వాంసుల ననుకరించుటచేతనేమి, వారియొద్ద కొంత గ్రహించుటచేతనేమి, శాస్త్రీయ సంగీతస్వరూపము కొందరి చేతులలో విశేషముగా మారుటలేదు కాని కొందరితరగతి కథకులు కొందరు స్వకీయ రచనలతో సభలు నిర్వహించుటలో, సంగీతములో తమకుగల అల్పజ్ఞానమును వెల్లడించుచున్నారు ఇది శోచనీయము వీరలు సంగీత కృషిచేసి స్వరజ్ఞాన మార్జించి లక్షణయుక్తమైన సంగీతముతో హరికథాకాలక్షేపములు చేయుట అవసరము

ఉత్సవములు, ఊరేగింపులు, వివాహాది కార్యములు-ఇత్యాది సమయములలో వాద్యగాండ్రొనర్చు సంగీతము శాస్త్రీయ సంగీతమే కాని, ద్రవిడదేశమందు నాగస్వరవాద్య (సాహిత్యవాద్య) విద్వాంసులు బహుసంఖ్యాకులగుటచేత అచ్చట శాస్త్రీయసంగీతము మహోన్నతదశలో నున్నది మన యాంధ్రదేశములో నహితమిప్పుడు సుప్రసిద్ధ నాగస్వరవాద్య విద్వాంసుల సంఖ్య హెచ్చుచున్నందులకు మనము సంతసింపవలెను

భజనలు, సప్తాహములు ఇత్యాది సమయములలో శాస్త్రీయ సంగీతమునకు తావుండజాలదు ఒక వేళ యున్నను ప్రేక్షకులు భక్తిపరులై నిమగ్నతతో ప్రవర్తించుట అశయమగుటచేతను, దీర్ఘకాలముగా నిట్టి తరుణములలో సంగీత విద్వాంసులు పాల్గొనకుండుటచేతను, శాస్త్రీయ సంగీతమానందించెడు అవకాశము భజనలో లేకున్నది మరియు "హరేరామ, హరేకృష్ణ" ఇత్యాది నామములు అనేకవందల పర్యాయములు తాళములతో ఉచ్చరించుటయు, తరంగములు మున్నగునవి విశేషముగా పాడుటయు, ఈ శాఖలో నేర్పరులయినవారే భజనలలో మిక్కుటముగా పాల్గొనుటయు, ఇందులకు మరికొన్ని కారణములు కాని ఇట్టిసమయములలో శాస్త్రీయ సంగీతము ప్రదర్శించుట కెట్టి యభ్యంతరము ఉండజాలదు.

భరతనాట్య ప్రదర్శనములలో ఈనాడు తగినంతగా శాస్త్రీయ సంగీతమునకు స్థానము లేకున్నది ఇంతేగాక నేడు నాట్యసమయమున నటుడే గానముచేయుట శాస్త్రీయపద్ధతి పూర్వము ఇట్లే జరుగుచుండెడిది ఇక బుఱ్ఱకథలు, వీథిభాగవతములు, జానపదగేయములు మున్నగునవి దేశీయగానమున వినియోగమగుచున్నవి

ప్రభుపరిపాలన మంతరించి ప్రజాపాలనము సుస్థిరమైన నవీనయుగమందు ప్రజలే సర్వవిధముల సంగీత

సంస్థకు చేయదగిన సేవ చాలగలదు విద్యావ్యాప్తి, వైద్యము, వ్యవసాయము, పరిశ్రమలు ప్రజారోగ్యములు ఇత్యాది సర్వవిషయములయందును ప్రభుత్వమువారు మిక్కిలి శ్రద్ధవహించి, ఎట్లు నిర్వహించుచున్నారో అట్లే సంగీత విషయమందును వారు శ్రద్ధను కలుగజేసి కొనవలసిన అవసరము గలదు ప్రభుత్వమువారు ప్రతి రాష్ట్రమందును సంగీతనాటక "ఎకాడమీలు" స్థాపన చేయుచుండుట ప్రశంసింప దగినది కాని ఇంతమాత్రమున ప్రజలలో సంగీత విద్యావ్యాప్తి కలుగజేరదు ప్రతి నగరమందును, గ్రామమందును, ప్రజలు సంగీత సమాజము లేర్పరచి, సంగీత విద్వాంసులను రావించి సత్కరింపవలెను ప్రజలెల్లరు, వివాహాది శుభకార్యములందు ఉత్తమగాయకుల నాహ్వానించి గౌరవింపవలెను దేవాలయ ధర్మకర్తలు, మఠాధిపతులు, విరివిగా సంగీత సభలు జరిపించి సంగీతపోషణకు పూనుకొనవలెను విద్యాలయములలో సంగీతవిద్యకు ఉచితస్థానము కలుగజేయవలయును ప్రతి గ్రామమందును సంగీతవిద్యాలయములు నెలకొల్పబడవలయును ఇట్టి మార్గము లింక ఎన్నియో కలవు ఇట్లొనర్చినచో సంగీతమునకు పూర్వపు ఔన్నత్యము లభించును "ఏకం సంగీత విజ్ఞానం చతుర్వర్గ ఫలప్రదం" అనునట్లు సంగీతమున కాధారమైన నాదము నుపాసించినచో చతుర్వర్గములను పొందగలుగుదురు. బ్రహ్మ, విష్ణువు, మహేశ్వరుడు, నాదమే స్వరూపముగా గలవారు గాన వారు నాదముచేతనే యుపాసింపబడుచున్నారని

(1) త్రివర్గ ఫలదా స్సర్వే దాన యజ్ఞ జపాదయః
ఏక త్సంగీత విజ్ఞానం చతుర్వర్గ ఫలప్రదమ్
(శివసర్వస్వం)

(2) నాదోపాసనయా దేవా బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరాః
భవంత్యుపాసితా నూనం యస్మాదేతే తదాత్మకాః
(సంగీత రత్నాకరము)

అను శ్లోకద్వయముచే విదితమగుచున్నది

పో. రా.

శ్రీ ఆనందగజపతి మహారాజా - పందొమ్మిదవ శతాబ్ది ఉత్తరార్ధమున సంగీత సాహిత్యాది విద్యలను పోషించిన వారిలో శ్రీ ఆనందగజపతి మహారాజును పేర్కొనవలెను వీరి పోషణమున ఆంధ్రదేశమున సాహిత్యమునకు చక్కని ప్రాపు లభించినది వీరు 31.12.1850 న జన్మించి 23 5 1897 లో స్వర్గస్థులైరి

శ్రీ ఆనందగజపతి మహారాజా జన్మించిన రాజవంశము ఆంధ్రదేశమున చివరివరకు ఆంగ్లేయులతో పోరిన గౌరవమును పొందినది ఈ వంశమునకు మూలపురుషులైన మాధవవర్మ క్రీ శ 591 లో ఉత్తరదేశమునుండి కృష్ణాతీరమునకు తరలివచ్చి రాజ్యమును స్థాపించెనని ఐతిహ్యమొకటి కలదు వీరి సంతతివారు గోల్కొండ నవాబులకు సహాయకులుగ నుండిరి వీరిలో నొకరయిన పూసపాటి మాధవవర్మ 1652 లో విశాఖపట్టణ ప్రాంతమున రాజ్యమును స్థాపించెను ఇతని తరువాత ప్రఖ్యాతికి వచ్చినవారు 1757 లో బొబ్బిలి యుద్ధము చేసిన పెద విజయరామ గజపతి

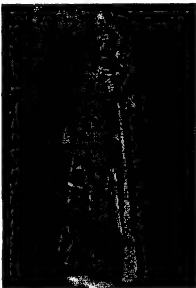
శ్రీ ఆనందగజపతి జనకులగు శ్రీ విజయరామ గజపతి 1852 నుండి సంస్థానమును పాలించిరి దక్షిణ భారతమున ఆంగ్ల విద్యావ్యాప్తికై కృషిచేసిన వారిలో వీరగ్రగణ్యులు ఆంగ్ల సంస్కృత కళాశాలలను వీరు విజయనగరమున స్థాపించిరి వీరి కృషికి మెచ్చి ఆంగ్ల ప్రభుత్వము వీరికి 'మహారాజ' 'కె సి యస్ ఐ' అను బిరుదములిచ్చి గౌరవించెను

వీరి పుత్రులు ఆనందగజపతి మహారాజుగారు ఆనందగజపతి తల్లి శ్రీ అలక రాజేశ్వరీ మహారాజ్ఞి. భార్య, జయపూరు రాకుమారియైన శ్రీ వనకుమారి శ్రీ ఆనందగజపతి తమకు ఔరసులు లేకుండుటచే, శ్రీ పూసపాటి విజయరామగజపతి మహారాజులను దత్తపుత్రునిగ గ్రహించిరి

శ్రీ ఆనందగజపతి మహారాజుగారు బహుభాషా కోవిదులు, సంగీత సాహిత్య వేత్తలు, సుందర విగ్రహులు ఆంగ్లేయు లితని (Prince Charming) అని కీర్తించిరి ఆనందగజపతి చూపిన అభిమాన కారణముగా విజయనగరము పండితులకును, శాస్త్రవేత్తలకును, సాహిత్యకులకును కేంద్రమయినది

శ్రీ ఆనందగజపతి మహారాజా శ్రీ భాగవతుల హరిశాస్త్రియొద్దను, ముడుంబై నరసింహాచార్యులయొద్దను, మేజర్ థామస్ కార్లైల్, లింగం లక్ష్మాజీ పండితుల యొద్దను సర్వవిద్యల నభ్యసించిరి మహారాజుల ఆంగ్ల

భాషా కోవిదత్వమును మెచ్చుకొని ఆంగ్లేయులు వీరికి చిన్నతనముననే గౌరవ డాక్టరు పట్టప్రదానము గావించిరి వీరికి వీణావాదనమందు అధికమైన కౌశల్యాభిమానము ఉండెడిది పారసీకాది భాషలలో వీరికి పాండిత్యము కలదు 'అద్యతనాంధ్రకవి ప్రపంచ నిర్మాత' లైన శ్రీ తిరుపతి వేంకట కవులు 'ఏము చూచిన రాజులందెల్ల నొక్క విజయనగర మహారాజు వేత్త' యని వీరిని ప్రశంసించి స్వీయ కవితావధూటిని సమర్పించిరి వీరి ఆస్థానములో మహాపండితులు, కవులు, గాయకులు, క్రీడానిపుణులు, నటులు, ఎందరో మహానుభావు లుండెడివారు ఆ తారాగణ మధ్యస్థుడయి ఈ రాజచంద్రుడు ప్రకాశించువాడు

శ్రీ ఆనందగజపతి మహారాజునకు రూపకముల నభినయింప చేయుటయన్న మిక్కిలి యిష్టము. సంస్కృత రూపకముల నెన్నిటినో వారు ఆదరించి అభినయింపచేసిరి అభిజ్ఞాన శాకుంతలము, రత్నావళి మొదలగు నాటకము లిందు గలవు నటుడుగా, నాటకకర్తగా విద్వాంసుడుగా శ్రీ గోమఠం శ్రీనివాసాచార్యులు ఈ రాజుగారి యాశ్రయమున ప్రఖ్యాతివహించిరి వీరి పోషణమున నటకులు, నర్తకులు ఎందరో వృద్ధిపొందిరి

శ్రీ ఆనందగజపతి మహారాజు పోషించిన పండితులలో కిడాంబి రామానుజాచార్యులు, చొరిమెళ్ళ రామమూర్తి పంతులు, గురజాడ అప్పారావు పంతులు మొదలైన ప్రతిభావంతులైన ప్రాజ్ఞులు కలరు హరికథా పితామహులైన ఆదిభట్ల నారాయణదాసుగారి ప్రతిభను చూచి మహారాజు ముగ్ధు డగుచుండెడివాడు

శ్రీ ఆనందగజపతి మహారాజు హిందూసంఘ సంస్కరణమునందు గూడ కృషిచేసెను. హిందువులలో కన్యాశుల్కమను దురాచారము వ్యాపించియున్న కాలమది ఈ మహారాజు దురాచారమును రూపుమాపుటకు కన్యాశుల్కమును గురించిన లెక్కలను తన యాధ్వర్యవమున సిద్ధముచేయించి తన సాంఘిక చైతన్యమును ప్రకటించుకొనెను మహారాజుగారి ఈ కృషి గురజాడ అప్పారావుగారి కన్యాశుల్క నాటకరచనకు దోహదమొసగినది అప్పారావుగారి ఈ నాటకమునకు మహారాజు కృతికర్తగా నుండి దానిని అభిమానించెను 1897 లో మహారాజుయొక్క అకాల మృతివలన వారి సంఘ సంస్కరణ కృషి తగినంతగా ఫలించలేదు ఆనందగజపతి మహారాజుయొక్క పోషణమున 'తెలుగుహార్ప్' అను ఆంధ్ర ఆంగ్ల వారపత్రిక యొకటి అవాడు విజయనగరమునుండి వెలువడు చుండెడిది ఇందు మహారాజా వారి ఆస్థాన పండితులు ఆంధ్రాంగ్ల భాషలలో రచనలను ప్రకటించువారు

శ్రీ ఆనందగజపతి మహారాజునకు సమస్యాపూరణ మన్న మిక్కిలి ఇష్టము తన విద్వత్కవులచే, కష్టమైన సమస్యలను పూరింపించుట, చమత్కారములైన సంస్కృత శ్లోకముల నాంధ్రీకరింపచేయుట, తెలుగు పద్యములను సంస్కృతీకరించుట మహారాజుగారి నిత్యవ్యాసంగములు తాముకూడ నెన్నియో సమస్యలను పూరించిరి సంస్కృత శ్లోకములను, తెలుగు పద్యముల నెన్నింటినో రచించిరి వీరి యీ రచనలు హృదయంగమముగా నుండును

నాడు సాహిత్యాదులలో కృషి జరిగినను, పరిశోధనలు జరిగినను. ఎవరికైనను ఆనందగజపతీంద్రుల సాహా

య్యము లభించుచుండెడిది మాక్సు ముల్లరు పండితుడు తలపెట్టిన ఋగ్వేద సంహితా ముద్రణమునకును, సంస్కృత వాచస్పత్య ముద్రణమునకును, ఎందరో శాస్త్ర పండితుల గ్రంథ ముద్రణమునకును, మున్షీమహమ్మద్ ఫాద్యాలియా సాహెబు యొక్క "భరసాంగే ఆనంద రాజ్" అను ఉర్దూ నిఘంటువు ముద్రణమునకును, మహారాజు కారణభూతుడు గురజాడ శ్రీరామమూర్తి గారు రచించిన "కవి జీవితములు" అను కవుల చరిత్రకు మహారాజు యొక్క సంపూర్ణ ప్రోత్సాహము లభించినది

మహారాజునకు సంస్కృతాంధ్ర భాషలతోపాటు లాటిన్, ఫార్సీ, ఉర్దూ, ఫ్రెంచి భాషలలోకూడ మంచి ప్రవేశము గలదట ఈ మహారాజు వరదరాజ కృతమగు లఘు కౌముదిని కొంతవరకు తెనిగించెను వీరి కాంగ్ల రచయితలలో జాన్ స్టూవర్టుమిల్, హెర్బర్టు స్పెన్సర్, పోప్ మొదలగువారియం దభిమానము వీ రాంగ్లమునను చాల రచనలు చేసినారు

ఇన్ని ప్రతిభలుకల మహాప్రభువైనను ఆయనలో నాడంబరముగాని, ఔద్ధత్యముగాని లేకుండెను వారు పండిత పామరులయం దభిమానదృష్టి కలవారు వారి సుగుణ సంపదను గురజాడ అప్పారావుగారు తమ డైరీలలో సముచితముగ స్తుతించినారు

ఆనందగజపతి మహారాజు తమ తండ్రివలె వైస్రాయి కౌన్సిల్ సభ్యులును, జి సి ఐ ఇ బిరుదాంకితులునై యలరారిరి

కొ వి

ఆనందవర్ధనాచార్యుడు - కాలము - సమకాలికులు :- భారతీయ సాహిత్యశాస్త్రము శాఖోపశాఖలుగా విస్తరిల్లినది సుప్రసిద్ధులైన సాహిత్య శాస్త్రకారులలో శ్రీ ఆనందవర్ధనాచార్యుడు పేరెన్నికగన్నవాడు ఇతడు కాశ్మీర దేశీయుడు 855-884 క్రీ శ లో కాశ్మీరదేశము నేలిన యవంతివర్మ యాస్థానము నీ విద్వన్మణి యలంకరించి యుండెను అనాడు ప్రఖ్యాత పండితకవులకు కాశ్మీరము కాణాచియై యుండెను సుప్రసిద్ధులయిన విద్వాంసులలో ముక్తాకణుడు, శివ స్వామి, రత్నాకరుడు మున్నగువా రానందవర్ధనునితో పాటుగా అవంతివర్మ సభను భూషించియుండిరని రాజ తరంగిణి చెప్పుచున్నది సమకాలిక మహాకవులలో నాయకమణి యనదగు ఆనందవర్ధనుడు క్రీ శ 800 ప్రాంతమందున్న ఉద్భటుని పేర్కొనెను క్రీ శ 900 ప్రాంతమందుండిన రాజశేఖరుని చే తాను ప్రశంసింప బడెను కావున నీతడు తొమ్మిది వది శతాబ్దముల నడిమి వాడై యుండు ననియు, ఇతని కావ్యరచనాకాలము క్రీ శ 840-870 వరకును అయియుండు ననియు చారిత్రకులు తలంచుచున్నారు

వంశము - ఆనందవర్ధనాచార్యునిది రాజానక వంశము కాశ్మీర పండిత వంశములలో రాజానక వంశము మిక్కిలి ప్రతిష్ఠగన్నది మహా విద్వాంసులు, రచయితలు ఎందరెందరో ఈ వంశమున ముద్భవించిరి రుయ్యక మమ్మటాదులగు నాలంకారిక శ్రేష్ఠులీ కోవలోనివారే ఆనందవర్ధనుని తండ్రి నోణపండితుడైనట్లు దేవీశతకము వలన తెలియుచున్నది

ఆనందవర్ధనుని కృతులు - ఈ మహాకవి రచించిన గ్రంథములలో దేవీశతకము, విషమబాణలీల, అర్జున చరితము, ధర్మోత్తమ వివృతి, ధ్వన్యాలోకము ముఖ్య ములు విషమబాణలీల, అర్జున చరితములు ప్రాకృత కావ్యములు దేవీశతకము యమకాది శబ్దాలంకారముల తోను, గోమూత్రికాది చిత్రబంధములతోను విలసిల్లుచు 'ఆనందవర్ధనుడు మహితధ్వని కర్తయే కాదు, చిత్రకవితా ధురీణుడు' నగునని యా కవీంద్రుని సవ్యసాచిత్వమును వెల్లడించుచున్నది దీనికి కయ్యటుడను కాశ్మీరపండితుడు టీకావ్యాఖ్యను వ్రాసెను ధర్మకీర్తి రచించిన ప్రమాణ విశ్చయమను గ్రంథమునకు వ్యాఖ్య ధర్మోత్తమ యను నది దానికి ఆనందవర్ధనుడు రచించిన వివరణమే ధర్మోత్తమ వివృతి

ధ్వన్యాలోకము :- ఆనందవర్ధనుని విస్తార యశస్సునకు మూలకారణమయినది యాతని ధ్వన్యాలోకము అలంకార శాస్త్రమునకెల్ల శిరోభూషణమన నొప్పిన దీ గ్రంథరాజము కావుననే వేదాంతశాస్త్రమునకు వ్యాస మహర్షి బ్రహ్మసూత్రము లెట్లో, వ్యాకరణమునకు పాణిన్యాచార్యుని యష్టాధ్యాయి యెట్లో సాహిత్య శాస్త్రమునకు శ్రీ ముదానందవర్ధనుని ధ్వన్యాలోక మట్లే యని విమర్శకు లుగ్గడించినారు. లలితమైన కావ్యతత్త్వమును

నిరూపించు నీ ధ్వన్యాలోకమును రచించి యానంద వర్ధనుడు సకల సహృదయ హృదయానంద వర్ధనుడుగా నన్వర్థుడైనా డని రసిక శేఖరులు ప్రశంసించినారు ధ్వన్యాలోకమున ప్రతిపాదింపబడిన మార్గమునే శిరసావహించి యానంతరికాలంకారికులు పలువురు సాహితీ విమర్శములు సాగించి గ్రంథములను వెలయించినారు

ధ్వన్యాలోకమునే సహృదయాలోక మనియు, కావ్యాలోకమనియు వ్యవహరించుట గలదు ఇది కారికా రూపమున నున్న ధ్వని యను మూలగ్రంథము–దానిపై ఆలోకమను వృత్తియు చేరి ధ్వన్యాలోకమైనది ఇది నాలుగు భాగములుగ విభజింపబడినది దీనిలోని భాగములకు ఉద్యోతము లని పేరు

కారికాకర్తయు ఆనందవర్ధనుడును భిన్నులు కారు ధ్వన్యాలోకములో కారికలను సహృదయు డను నతడు రచించెననియు, ఆ కారికలకు ఆలోక మను వృత్తిని మాత్రము ఆనందవర్ధనుడు నిబంధించెననియు కొందరు విమర్శకు లొక వాదమును లేవదీసిరి ఈ గ్రంథములో సహృదయ శబ్దము తరచుగా వచ్చుటయు, లోచన వ్యాఖ్యానమును రచించిన యభినవగుప్తు డచటచట 'కారికాకారుని మత మిది, వృత్తికారుని మత మిది'యని వేరుచేసి చెప్పుటయు ఈ వాదమునకు దారితీసినవి కాని చక్కగా పరిశీలించిన విద్వాంసులు కారికావృత్తి రూపమైన సంపూర్ణ ధ్వన్యాలోక గ్రంథమునకు కర్త యానంద వర్ధనుడే యని నిశ్చయించినారు ఆలంకారిక సంప్రదాయమున ఆనందవర్ధనుడే ధ్వన్యాలోక రచయిత యని ప్రసిద్ధి గలదు రాజశేఖరుడు, కుంతకుడు, మహిమభట్టు, క్షేమేంద్రుడు, హేమచంద్రుడు, ప్రతీహారేందు రాజు మొదలగు పెక్కురు సాహిత్యశాస్త్రకారులుకూడ ఆనంద వర్ధనుడే కారికావృత్తులు రెంటికిని రచయిత యైనట్లు తెలిపియున్నారు ధ్వని ప్రస్థానము (గ్రంథరూపము బొంది నట్టిది) స్వోపజ్ఞమైనట్లు ఆనందవర్ధనుడే రచించెను ఈ గ్రంథమున గన్పట్టు సహృదయ శబ్దము కారికా కర్త నామధేయ మనుటకు తగిన ప్రబల ప్రమాణములు లేవు కావ్యతత్త్వజ్ఞుడగు రసికు డనియే దాని కర్థము చెప్పుట యుక్తము అభినవగుప్తుడు కారికాకర్తను– వృత్తికర్తను వేరుచేసి చెప్పియుండుట పాఠక లోకవ్యా ర్థమే యనియు, వస్తుతః ఆతనికి కూడ ఆనందవర్ధనుడే ధ్వన్యాలోకకర్త యనునదియే యభిమత మనియు, నాతని భరతనాట్య శాస్త్ర వ్యాఖ్య యగు అభినవ భారతిని పరిశీలించినవారికి తెలియకపోదు

ధ్వన్యాలోకము, సాహిత్య శాస్త్రము :- శాస్త్ర మనగా శాసించునది అనధిగతార్థ జ్ఞాపనమే శాసనము సకల ప్రమర్థసాధకములగు రసాదులను గుర్తించిన జ్ఞానసాధన మగుట సాహిత్యము శాస్త్రము విశేషముగా ధ్వన్యాలోకము ప్రమాణాంతరమువలన తెలియరాని ధ్వని స్వరూపమును నిరూపించునదగుట దానికి శాస్త్రత్వము సుప్రసిద్ధము "ఆనందవర్ధనాచార్యులు ఈ శాస్త్రము ద్వార సహృదయ హృదయములయందు దేవాలయాది ధర్మసంస్థానిర్మాణమునవలె శాశ్వతమైన ప్రతిష్ఠను పొందుదు గాక!" యని మతివిన యభినవగుప్తాచార్యులు ధ్వన్యాలోకము శాస్త్రమని ముక్తకంఠమున చెప్పనే చెప్పిరి

గ్రంథ ప్రతిపాద్యము - ప్రథమోద్యోతములో ప్రతిపాదింపబడిన విషయము లివి 1 ధ్వని యనున దొకటి లేనేలేదను ధ్వన్యభావవాదుల వాదముల యనువాదము వాని ఖండనము 2 వాచ్యార్థ వ్యంగ్యార్థములు రస ధ్వనియే కావ్యాత్మ ధ్వని సహృదయైక వేద్యము 3 ధ్వని నిర్వచనము ఆక్షేప సమాసోక్త్యాదు లగు నలంకారములలో ధ్వని యంతర్భూతము కాదు ధ్వని బుధసమ్మతము రసధ్వనియే కావ్యాత్మ యను విషయమున అనుభవ ప్రమాణము– ఇతిహాస ప్రమాణము 4 ధ్వని భేదములు అవివక్షిత వాచ్యధ్వని, వివక్షితాన్య పరవాచ్య ధ్వని 5 భాక్తవాదము భక్తిధ్వనులు భిన్నములు భాక్తవాద నిరసనము 6 రసప్రతీతి రస ప్రతీతి శబ్దములవలన గలుగదు రసము సామాజికనిష్ఠము ధ్వని నిర్వచింపరాని దనుట యుక్తము కాదు

ద్వితీయోద్యోతము - 1 అవివక్షిత వాచ్యధ్వని యర్థాంతర సంక్రమితము–అత్యంత తిరస్కృతవాచ్యము నను విధమున రెండు తీరులు, ఉదాహరణములతో తన్ని రూపణము 2 వివక్షితాన్యపరవాచ్యము సంలక్ష్య క్రమవ్యంగ్యము– అసంలక్ష్యక్రమ వ్యంగ్యము నని రెండు విధములు 3 అసంలక్ష్యక్రమ వ్యంగ్యము రసము, భావము, రసాభాస భావాభాసములు, భావశమము

మొదలగు రూపముల విలసిల్లు విధము 4 రసవదాద్యలంకారముల స్వరూపము 5 గుణములకు అలంకారములకు భేదము 6 శృంగారాది రసముల కనుగుణములైన వరస్పర గుణాదులు, 7 సంలక్ష్యక్రమ వ్యంగ్యము లోని యవాంతర భేదములైన శబ్దశక్తి మూలధ్వని, అర్థశక్తి మూలధ్వని, 8 శ్లేషకు, అర్థశక్తి మూల ధ్వనికిని గల భేదము, 9 అలంకార ధ్వని కుదాహరణములు

తృతీయోద్యోతము :- 1 వ్యంజకముమబట్టి యేర్పడు ధ్వని భేదములు 2 వర్ణపద వాక్య సంఘటనా ప్రబంధ రూపకములైన వ్యంజకముల వలన నేర్పడు వివిధ వ్యంగ్యములు తదుదాహరణములు 3 అసమాస, మధ్యమ సమాస, దీర్ఘసమాస రూపమైన సంఘటనా స్వరూపము 4 రసోత్పత్తి, రసచర్వణము, ఏయలంకారము లేరసముల కనుకూలములను చర్చ 5 ఇతి వృత్తమునకు రసమునకుగల సంబంధము, సుప్తిఙ్ విభక్తులతోను, కృత్తద్ధిత ప్రత్యయములతోను, సమాసాదులతోను అసంలక్ష్య క్రమధ్వని ధ్వనించు విధము, రసవిరోధులు 6 ఒక కావ్యములో ముఖ్యమైన రస మొకటియే యుండును తక్కినరసము లప్రధానములు వాచ్యార్థ గమ్యార్థముల భేదము గుణవృత్తి వ్యంగ్యములకుగల భేదము వ్యంగ్య మనుమాన ప్రమాణముతో గతార్థము కాదు 7 గుణీభూత వ్యంగ్యము (ఇదియే మధ్యమ కావ్యము వ్యంగ్యార్థముకంటె వాచ్యార్థము సుందరముగా నున్నట్టిది గుణీభూత వ్యంగ్యము) గుణీభూత వ్యంగ్యమున కుదాహరణములు 8 చిత్రకావ్యము (దీనినే క్షుద్ర కావ్యమందురు) శబ్ద చిత్రములు, వాచ్య చిత్రములు, యమకాదులు - ఉత్ప్రేక్షాదులు 9 రీతులు-వృత్తులు

చతుర్థోద్యోతము - 1 ధ్వని కావ్యములలోను, గుణీభూత వ్యంగ్యములలోను కవి ప్రతిభ నిత్యనూతన శోభలను వెలయించును 2 రసభావ తదాభాస తత్ప్రశమనాది బహుప్రకారములు 3 కావ్యమున కవి యొకరసమునకే ప్రాధాన్య మిచ్చుటవలన శోభాతిశయము కలుగును 4 మహాభారతము శాంతరస ప్రధానము, రామాయణము కరుణరస ప్రధానము 5 దేశకాలావ్యవస్థా భేదమువలన వాచ్యార్థములు కూడ ననంతములు అవి నవ్యములు 6 పలువురు కవులచే పలు విధములుగా నభివ్యక్తమయ్యు కావ్య నవ్యత్వ స్థితికి హానిలేదు 7 కవుల వాక్యములకు పరస్పర సాజాత్యము గన్పట్టినను విషయభేద ముండుటవలన అది దోషము కాదు 8 వాక్యార్థ సాజాత్యము బింబ ప్రతిబింబ రూపమునను, వస్తుచిత్ర రూపమునను, వ్యక్తి వ్యక్త్యంతర రూపమునను గలుగును వీనిలో మొదటి రెండును అనుపాదేయములు పదార్థ సాజాత్యము దోషము కానేకాదు 9 స్వతంత్రులగు మహాకవుల వాక్యాహాత్మ్యము

ధ్వని ప్రస్థానము - సాహిత్య శాస్త్రకర్తలలో ముఖ్యులు కొందరు కావ్యతత్త్వమును పరిశీలించి కావ్యాత్మను నిర్ణయించిరి అట్టివారిలో భామహాదులు అలంకారమే కావ్యాత్మ యన్నారు వామనుడు రీతి కావ్యాత్మయని నిశ్చయించెను కుంతకుడు వక్రోక్తి కావ్యాత్మ యగునని పల్కెను క్షేమేంద్రుడు ఔచిత్యము కావ్యాత్మయని భావించెను, ఆనంద వర్ధనాచార్యుడు ధ్వనియే కావ్యాత్మయని సిద్ధాంతీకరించెను సహృదయ శేఖరుడగు నానందవర్ధనుని హృద్యమగు నీ ధ్వనిప్రస్థానము సాహితీలోకమునకు శిరోధార్యమైనది భరత మహర్షి నిర్వచించిన రసాభివ్యక్తిమార్గమును కేవలము శ్రవ్యకావ్య విషయకముగనేగాక కావ్య సామాన్యమునకు సమన్వయించి యీ విద్వదగ్రేసరుడు రసధ్వనియే కావ్యజీవితమని సోదాహరణముగా సయుక్తికముగా నిరూపించినాడు మహాకవులగు కాళిదాసాదుల కవితలలోకల ధ్వనిమణులను ప్రదర్శించినాడు

ధ్వనిమార్గము - ఆనందవర్ధనునికి పూర్వమే యుండెననుటలో సందేహములేదు కాని ధ్వని స్వరూపమును వివరించు గ్రంథమొద్దియు తొల్లి లేకుండెను ఛాయామాత్రముగానున్న ధ్వని భావమునకు రూపుదిద్ది శంకలను పరిహరించి, హేతుపుష్టి నొసగి, సంవాదములను జూపి, శాస్త్రత్వపదవి నధిరోహింపజేసిన మహనీయుడగుట శ్రీమదానంద వర్ధనుడు ధ్వనిప్రస్థానము స్థాపకుడని చెప్పుకొనుట కర్హుడై యున్నాడు 'ధ్వనిధ్వనియని ధ్వని చేయుటయేగాని నిగ్గదీసి ధ్వని స్వరూప మెట్టిది ?

యని యడిగిన ఈ జడులేమి చెప్పగలరు ?-' అని పరిహసించినవారి మోములు వెల్లబార ధ్వనిగ్రంథము వెలసినది ధ్వనిప్రస్థానము సిద్ధాంతమై మెరసినది ఈ ధ్వనిభావము తొలుత వైయాకరణుల స్ఫోటవాదముచే స్ఫురింప జేయబడినది స్ఫోటవాదము మిక్కిలి ప్రాచీనమైనది పాణిని మహర్షి కంటెముందే యీ వాదమున్నట్లు తెలియుచున్నది స్ఫోటాయనుడను నాచార్యుని పాణినియే స్మరించియుండెను ధ్వన్యాలోక గ్రంథరచనమును గురించి చెప్పుచు ఆనందవర్ధనుడు, 'ఈ గ్రంథము ధ్వనిసిద్ధాంతమును నిరూపించుటకు మాత్రమే ప్రవృత్తము కాలేదనియు, కవితా ప్రయోజనమును వివరించుచు సహృదయాహ్లాదమగు రసనిబంధనమున కవులకు మార్గదర్శకముగా కూడ నిది యుపకరించునని యు మటి వెను ధ్వన్యాలోకము కవితాలోకకు దీపగృహము

ఈ ధ్వనివాదమును వ్యక్తివివేకము, హృదయదర్పణము మున్నగు గ్రంథములలో మహిమభట్టు, భట్టనాయకుడు మొదలగువారు నిరసించిరి కాని యాలంకారికులలో పలువురిచే నాదరింపబడిన ధ్వనిప్రస్థాన గౌరవమున కంతమాత్రమున నావంతయు లోపము రాలేదు

ధ్వన్యాలోకము — వ్యాఖ్యలు :- ధ్వన్యాలోకముమీద చంద్రిక యను నొక వ్యాఖ్య పూర్వమున్నట్లు తెలియుచున్నది అది యిపుడు లభ్యము కాదు ప్రసిద్ధమయిన ధ్వన్యాలోక వ్యాఖ్య లోచనము దీనిని రచియించినది శ్రీమదభినవగుప్తాచార్యులు వీరు మహాపండితులు, విమర్శకులు, కాశ్మీర శైవాచార్యులు, పాణినీయమునకు మహాభాష్య మెట్లో, అలంకార శాస్త్రమునకు లోచన వ్యాఖ్య యట్లు లోచనవ్యాఖ్యవలననే ధ్వన్యాలోకమున కంతటి ప్రచార ప్రసిద్ధులు గలిగిన వనుట యతిశయోక్తి కానేరదు చంద్రికా వ్యాఖ్యాత శ్రీమదభినవ గుప్తాచార్యుని పూర్వ వంశీయుడే యని తెలియుచున్నది దానిని సమగ్రముగా అవలోకించియే యభినవ గుప్తులు లోచనమును రచించిరి అక్కడక్కడ చంద్రికా వ్యాఖ్యను ఖండించుచు 'మా పూర్వ వంశీయునితో వివాదము చాలును-' అనుచు లోచనకర్త వాదమును నుపసంహరించు చుండుటయే యందుకు సాక్షి

ఆంధ్ర ధ్వన్యాలోకములు - అఖిలభారత ప్రఖ్యాతిని గని పలువ పాఠములలో మిక్కిలి ప్రచారము నొంది యున్న ధ్వన్యాలోకమునకు తెలుగులోను గొన్ని యనువాదములు వెలసినవి ధ్వనికారికల కనువాద మగు "ఆంధ్రధ్వని" సుప్రసిద్ధ పండితులయిన శ్రీ ఆచ్చారి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు రచించిరి పిమ్మట ప్రకటింపబడిన వానిలో శ్రీ విద్వాన్, సాహిత్య శిరోమణి భాగవతుల కుటుంబశాస్త్రి (ఎం ఏ) గారి "అభినవాంధ్ర ధ్వన్యాలోకము (ప్రథమోద్యోతము మాత్రమే), శ్రీ పంతుల లక్ష్మీనారాయణ శాస్త్రులుగారి "ఆంధ్రధ్వని", న్యాయ శిరోమణి శ్రీమాన్ వేదాల తిరువేంగళాచార్యులవారి "ఆంధ్ర ధ్వన్యాలోకము" ప్రసిద్ధములు

వ రం

ఆనకట్టలు విశేష జలాశయ నిర్మాణము -

1 జలాశయ నిర్మాణమునకు గల ముఖ్యోద్దేశములు - జలాశయములు ఈ క్రింద వివరింపబడిన ఉపయోగముల కొరకై ముఖ్యముగా నిర్మించబడును

1 వర్షములేని ఋతువులలో, లేక వర్షములు తక్కువగా నున్న కాలములో సస్యములకు అనుకూలముగా నీరు సరఫరా చేయుటకు, వేసవికాలములో మానవులకు పశుపక్ష్యాదులకు జీవనాధారమునకై నీరు సమకూర్చుటకు,
2 పెద్దనదుల వరదలవలన దేశమునకు కలుగు ఉపద్రవములను అరికట్టుటకు,
3 దేశములో పారిశ్రామికాభివృద్ధికై అవసరమగు విద్యుచ్ఛక్తిని చౌకగా ఉత్పత్తి చేయుటకు,
4 నౌకాయానమునకు వసతులు కల్పించుటకు

కొన్ని ప్రదేశములలో వర్షములు సంవత్సరములో చాల భాగము విరివిగా కురియుచుండును ఇవి సామాన్యముగా సస్యానుకూలముగ నుండుటచే పంటలు పండించుటకు వర్షముల ద్వారమున దొరకు నీరు సరిపోవును కాని యితర ప్రదేశములలో సంవత్సరములో ఏ కొద్దికాలమో వర్షములు కురియును మిగత కాలములో వర్షము ఉండదు వర్షాకాలములో పైరులకు అవసరమైన దానికంటె అధికముగా నీరు లభించుటయు, ఇతర కాలములో పైర్లు పెరుగుటకు చాలినంత నీరు దొరకక

పోవుటయు జరుగును అట్టి సందర్భములలో వర్షాకాలములలో అధికముగా లభించి సముద్రమునకు నిరుపయోగముగా చేరుచున్న నీటిని నిలువచేసి సైర్లు పెరుగుటకు అనుకూలముగా నీరు అందచేయుటకు విశేష జలాశయములు (Storage reservoirs) నిర్మించబడును అట్టి జలాశయములనుండి కాలువలద్వారా నీరు పొలములకు అందచేయబడును

దేశములో ప్రవహించెడు పెద్దపెద్ద నదులలో తరచుగా వర్షాకాలమునందు వరదలు వచ్చును వీటివలన అనేక గ్రామములు అనేక చదరపుమైళ్ళ విస్తీర్ణముగల పంటభూములు చెల్లాచెదరై పోవును జలాశయ నిర్మాణము వలన ఈ వరదల ఉధృతమును తగ్గించి, దేశమునకు కలుగు అరిష్టములను పోగొట్ట వచ్చును

కర్మాగారములను నడపుటకు కావలసిన శక్తిని బొగ్గు, పెట్రోలు, డీజలు నూనె సప్లయి చేయును కాని ప్రపంచములో ఇవి లభించెడు ప్రదేశములు మిగుల తక్కువ వాటినిక్షేపములు కూడ దినదినము తగ్గిపోవుచున్నవి ఇందువలన క్రమముగా పారిశ్రామిక పరిస్థితులు క్షీణించవచ్చును ఈ క్లిష్ట పరిస్థితిని ఎదుర్కొనుటకు జలాశయములు ఉపయోగపడును వీటిద్వార ఒక ఎత్తైన ప్రదేశములో నీటిని నిలువచేసి, దానిని క్రమవిధమున క్రింది ప్రదేశములకు వదలినచో ఏర్పడు జలపాతమునుండి శక్తిని పుట్టించవచ్చును దీనినే జలవిద్యుత్ అందురు దీనిద్వారమున కర్మాగారములకు చౌకధరలో శక్తి దొరకును సరకులు ఒక ప్రదేశమునుండి ఇంకొక ప్రదేశమునకు రైళ్ళు, బస్సులు ఎద్దులబండ్లు మొదలైన వాటి మీదకన్న పడవలు, లాంచీలద్వార చాలతక్కువ ఖర్చులో రవాణా చేయవచ్చును జలాశయముల వలనను, వాటినుండి ప్రవహించు కాలువలవలనను దేశములో నీటి రహదారులను కల్పింపవచ్చును

2 జలాశయపు కట్టడముయొక్క నిర్మాణము ఏదైన ఒక నదిమీద జలాశయ నిర్మాణము కావించుటకు ముందు నదినుండి ఎంత నీరు లభించును ? ఈ నీటిద్వార ఎంత భూమి సేద్యము కాగలదు ? జలాశయముద్వార జలవిద్యుత్తును ఉత్పత్తిచేయుటకు అవకాశ మున్నదా? జలాశయ నిర్మాణమునకు అవసరమగు కట్టడమునకు తగినపునాది ఉన్నదా ! మొదలగు విషయములను పరిశీలించవలసి యుండును ఆనకట్ట నిర్మాణమునకు అనువగు స్థలము నిర్దేశించిన తరువాత ఏరకమైనకట్ట, ఎంత ఎత్తున కట్టవలెను అను విషయములను నిర్ధారణ చేయవలెను జలాశయముల కట్టలను మట్టితోగాని, రాతిగచ్చుతోగాని, సిమెంటు కాంక్రీటుతోగాని, నిర్మింపవచ్చును

3 మట్టి కట్టడములు - మనదేశములో మట్టితో కట్టలు వేయుట పూర్వకాలము నుండి ఆచరణలో నున్నది పాకాల,రామప్ప మొదలగుతటాకములను మట్టికట్టడములతో నేనిర్మించి యున్నారు మట్టికట్టలు యితర విధములైన కట్టలకంటె చాల తక్కువ ధరతో తయారగుటయు, ఈ కట్ట నిర్మించుటకు అవసరమగు మన్ను ఎచ్చటైన సులభముగా దొరకుటయు వీటిని నిర్మించుటకై ప్రత్యేకమైన నేర్పరితనముగల పనివాండ్రు అవసరము లేకపోవుటయు, మట్టి కట్టలు విరివిగా కట్టబడుటకు కారణములైయున్నవి సుమారు రెండి అడుగుల ఎత్తువరకు నీటిని ఆపుటకు మట్టితోనే కట్టలు కట్టవచ్చును

మనకు సామాన్యముగా లభించు మట్టి రెండు రకములుగా ఉన్నది ఒకటి ఇసుకమన్ను, రెండవది బంకమన్ను ఇసుకమన్నులో నున్న మట్టి రేణువులు పెద్దవిగాను, రేగడి, ఒండ్రు మట్టిలోనున్న రేణువులు సూక్ష్మమైనవిగాను ఉండును మంటి రేణువులు పెద్దవిగా ఉన్నప్పుడు ఆ మట్టికి ఎక్కువ స్థిరత్వముండును అటువంటి రేణువులు సులభముగా నీటిప్రవాహములో కొట్టుకొనిపోవు ఎండ తీవ్రతకు పగుళ్ళుపాయవు కాని రేణువుల మధ్యనున్న సూక్ష్మ రంధ్రములగుండ కొంత నీరు బైటికి ప్రవహించుటకు అవకాశమున్నది

రెండవరకపు మట్టిలో, మట్టి రేణువులు సూక్ష్మమైనవిగా నుండుటచేత నీటితేమకు మెత్తబడి తేలికగా తన నివాసస్థానమును వదలి కొట్టుకొనిపోవును ఎండ తీవ్రతకు పగుళ్ళుబారి బీటలు విచ్చును ఈ పగుళ్ళద్వారా ఆపబడిన నీరు వెలుపలకు పోవును కాని అణువులమధ్య సూక్ష్మ రంధ్రములు బహు చిన్నవిగా నుండుటచేత నీరు సులభముగా జారిపోదు ఈ మట్టికి జిగట స్వభావముండును కనుక పై రెండు విధముల మన్నులలో ఏ ఒక్క దానియందును కట్టలు కట్టుటకు అనుకూలమైన గుణములు

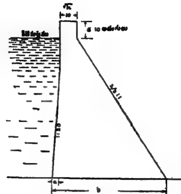
సంపూర్ణముగా లేవు. అందుచేత వీటిని సమభాగములుగా కలిపి కట్టిన, కట్ట మిక్కిలి పటిష్ఠముగా నుండును. కట్ట యొక్క మధ్యభాగములో వల్లమున్నను, కట్టకు అటు, ఇటు గరసమున్నను నేలకూడ బలమైన కట్టడము నిర్మింప వచ్చును. మన్ను సుమారు ఒక్కొక్క అడుగుమందము పరచి పశువులతో త్రొక్కించియైనను, లేదా యంత్రముతో నడిచెడు రోలర్లతోనైనను, గట్టి పరచుచు, కట్టను పెంచుచు పోవలెను.

కట్ట నిర్మాణమునకు అవసరమైన మట్టిని సేకరించిన పిదప కట్ట ఎంత ఎత్తు ఉండవలెను, దాని వెడల్పు ఎంత యుండవలెను అను అంశములు నిర్ణయించవలసి యున్నది. కట్ట సాధారణముగా ఒక లోయయొక్క ఒక పార్శ్వము నుండి మరియొక పార్శ్వమునకు ఆవరించి యుండవలెను. సేద్యము కాగల భూమి విస్తీర్ణత యొక్క అంచనా ప్రకారము కట్టయొక్క ఎత్తు నిర్ణయించబడును. ఎత్తు నిర్ణయమైన తరువాత కట్ట పై భాగముయొక్క వెడల్పు ఈ క్రింది పథకము ప్రకారము నిర్ణయమగును.

1 అ – 10 అ	ఎత్తువరకు	కట్టపై	వెడల్పు	6	అడుగులు
10 అ – 25 అ	,,	,,	,,	8	,,
25 అ – 50 అ	,,	,,	,,	15	,,
50 అ పైన	,,	,,	,,	20	,,

కట్టకు ఒక పార్శ్వమందు నీరు నిల్వ యుండును. దానిని నీటిపార్శ్వము అని అందురు. నీటి పార్శ్వమందు పటవాలు 1½ : 1 ఉండవలెను. ఈ పార్శ్వముపై రాతిని బిగించిన యెడల కట్టగుండ ఏ విధమైన నీటిజాలు కలుగకుండ అరికట్టుటకు సాధ్యమగును. కట్టయొక్క వెనుక భాగము 2 : 1 పటవాలుతో నిర్మించవలెను. సాధారణముగ మట్టికట్టలయొక్క పథకము ప్రక్క చూపబడినట్లుండును.

వర్షాకాలములో ఒక్కసారి వర్షము ఎక్కువగా కురియుటచే చెరువులు నిండి వాటి కట్టలమీది నుండి నీరు పొర్లిపోవును. నీటి ప్రవాహమువలన కట్టలమన్ను కొట్టుకొనిపోయి కట్టలు తెగిపోవును. కావున నీటి ప్రవాహము కట్టలపై నుండి పొర్లిపోకుండ చేయుట అవసరము. దీని కొరకు మత్తడి కట్టవలసియుండును. మట్టికట్టయొక్క మధ్యభాగమందుగాని, ఇరుపార్శ్వములందు గాని యీ

రాయిగచ్చుకట్ట పటము

సాధారణమైన కట్టయొక్క పటము

మత్తడి రాతితో కట్టబడును. ఇదికూడ కట్టయందు ఒక భాగమే. కాని మట్టికట్టకన్న సుమారు 5, 6 అడుగుల ఎత్తు తక్కువ యుండును. అందుచేత నీటి ప్రవాహము అధికమైనప్పుడు ఎక్కువైన నీరు మత్తడి భాగముగుండ ప్రవహించి పోవుటచే మట్టికట్టకు ప్రమాదము కలుగదు.

మట్టికట్టను నిర్మించునప్పుడు ఎంత గట్టిగా త్రొక్కించినను మట్టిరేణువులమధ్యనున్న సూక్ష్మరంధ్రములద్వారా తటాకమందలి నీరు కట్టగుండ జారుచుండును. నీటిజాలుగుండ మట్టిరేణువులు గూడ కొట్టుకొనివచ్చును. మట్టిరేణువులు కట్టలో నుండిపోవుటచే కట్ట క్రమేణ బలహీనమగును. దీనిని నివారించుటకు పడకట్టు కాలువలు నిర్మింపవలసి యుండును. కట్టపొడుగున నేలమట్టముపై, ఒక గజము వెడల్పు, ఒక గజములోతు కాలువను త్రవ్వి ఇసుక, కంకర, మరియు పెద్దపెద్ద రాళ్ళతో ఈ కాలువను నింపవలెను. కట్టలనుండి వచ్చు నీటిజాలు ఈ కాలువలోనికి చేరి చిన్న అడ్డకాలువద్వారా బయటికి పంపివేయబడును. ఈ అడ్డకాలువలో గూడ ఇసుక, కంకర, పెద్ద రాళ్ళను నింపవలెను.

4. రాతికట్టలు : రాయి, గచ్చులతో కట్టబడిన కట్టలు మట్టికట్టలకంటె ఎక్కువ బలముగా నుండును. జలాశయ

ముందు నిలువబడు నీటిలోతు పది అడుగులకన్న ఎక్కువగా నున్నప్పుడు రాయి, గచ్చుతో కట్టను కట్టవలసియుండును. అందుచేత, నీటిలోతు ఎక్కువగా ఉండనప్పుడు రాతి, గచ్చుతోనే కట్టలుకట్టుట ఉచితము. అట్టి కట్టలు 200 అడుగుల లోతుగల నీటిని ఆపుటకుగూడ ఉపయోగపడును.

రాతికట్టలను కట్టుటకు కావలసిన ముఖ్యపదార్థము గచ్చు. దీనిని తయారు చేయుటకు సున్నము, ఇటుకపొడి, ఇసుక, సమపాళ్ళలో కలిపి గానుగలో త్రిప్పించవలెను. దీనిని 'సుర్కి' అనిగూడ అందురు. సుర్కితోనేగాకుండ సిమెంటు, ఇసుక 1:3 మొదలు 1:4 నిష్పత్తిలో కలిపి గూడ గచ్చు తయారు చేయవచ్చును.

రాతికట్టడమునకు ముఖ్యమైన పరికరములు కఠినమైన రాళ్ళు, అగ్నిశిలలు (Granite), నల్లరాళ్ళు (Trap), ఇసుకరాయి మొదలగునవి. రాతి కట్టడము యొక్క స్వరూపము ఈక్రింది పటములో చూపబడినది.

రాయి - గచ్చుకట్ట

కట్టడముయొక్క నీటిపార్శ్వము నిట్టనిలువుగాను, పైకి కొంచెము వాలుగాను ఉండును. వెనుక కట్టు యొక్క వాలు 2:3 నిష్పత్తిలో ఉండును. ఇది నిర్ణయమైన తరువాత కట్టయొక్క అడుగుభాగపు వెడల్పు కనుగొనవలసియుండును. నీటివలన కలుగు ఒత్తిడి, కట్టయొక్క బరువు దృష్టియందుంచుకొని వెడల్పును నిర్ణయించవలెను.

రాతికట్ట నిర్మించుటకు గట్టి పునాది అవసరము. దీని కొరకై భూగర్భములో కఠినమైనరాయి దొరకువరకును పునాది త్రవ్వవలసియుండును. గట్టి చదరపురాయి కనబడినతరువాత దానిని గరుకుగా ఉండునట్లు చేయవలెను. ఇట్లుచేసిన రాతిమీద గచ్చు గట్టిగా పట్టుకొనును. 3 అంగుళముల మందముగల గచ్చును, పునాది రాతిపై పరచి దానిపైన పెద్ద పెద్ద రాళ్ళను తెచ్చి చేర్చవలెను. రాళ్ళమధ్య చిన్న చిన్న రాతిచెక్కలను నింపి, మధ్యనున్న సందులందు గచ్చు కూరవలెను. ఒకవరుస కట్టిన తరువాత గచ్చు గట్టిపడునంతవరకు వదిలి అది తిరిగి రెండవ వరుసలో రాళ్ల నింపవలెను. ఈవిధముగా కట్టను పైదాక తీసికొనిరావలెను.

5 సిమెంటు కట్టడము. — రాతికట్టలు 200 అడుగుల ఎత్తువరకే కట్టవచ్చును. అంతకన్న ఎత్తైన కట్టడములకు సిమెంటు, కాంక్రీటు అనుకూలముగా నుండును.

సిమెంటు, కాంక్రీటులవలన కట్టడములకు ఎంత బలము కావలెనో అంతబలము కలిగించవచ్చును. సిమెంటు కాంక్రీటు తయారుచేయుటకు తగిన యంత్రములున్నవి. సిమెంటు కాంక్రీటు పనికి శాస్త్రీయ పద్ధతులున్నవి. పరిశోధనాలయములో నిర్ణయించిన బలము సిమెంటు కాంక్రీటు కట్టడములో నమ్మకముగా కలిగించవచ్చును. కాని రాతికట్టడములోనున్న బలము నిర్ధారణగా చెప్పుటకు సాధ్యముకాదు. ఈ కారణమువలన చాల ఎత్తైన కట్టడములు కట్టవలసి వచ్చినపుడు సిమెంటు, కాంక్రీటు వాడుటయే మంచిది. సిమెంటు కాంక్రీటు తయారు చేయుటకు వివిధ రకముల యంత్రము లుండుటవలన రాతి కట్టడముకన్న సిమెంటు కాంక్రీటు కట్టడమునకు చాల తక్కువకాలము పట్టును.

సిమెంటు కాంక్రీటు తయారు చేయుటకు ఈ క్రింది పదార్థములు అవసరము (1) సిమెంటు, (2) రాతి కంకర, (3) ఇసుక. పై పదార్థములు ఏ నిష్పత్తిలో కలిపి కట్టడములో వాడుదురో దానినిబట్టి సిమెంటు కాంక్రీటుయొక్క బలము ఆధారపడి యుండును. వివిధ నిష్పత్తులలో తయారైన కాంక్రీటుయొక్క బలము ఈ క్రింది విధముగా ఉండును:-

కాంక్రీటు మిశ్రమము	తట్టుకొనగల నిరోధక శక్తి
1 1 2	3450 lbs. 1 Sq Inch.
1 1½ 3	2850 " 1 " "
1 2 4	2250 " 1 " "

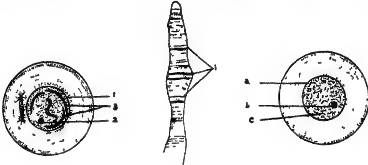
సిమెంటు కాంక్రీటు శాస్త్రము చాల వృద్ధిచెంది యున్నది. దీనిని ప్రతి పనికిని అనుకూలముగా తయారు చేయుటకు వివిధ రకములైన యంత్రము లున్నవి.

కె. వి. యస్.

అనువంశికము (Heredity) :- ప్రపంచములోని ప్రాణికోటి, జీవితకాలములో పలువిధములగు జీవన వ్యాపారములు నెరపుచుండును. వానిలో పునరుత్పత్తి యొకటి. దీనికి కారణము ప్రాణి చిరకాలము బ్రతికి యుండజాలదు. కావున తనజీవిత పరిమాణము పూర్తి యగుటకు పూర్వము (పునరుత్పత్తి క్రియవలన) తనవంటి సంతతిని వీడి నశించును. పునరుత్పత్తి క్రియయందు ఒక మానవునకు మానవులే పుట్టుచున్నారు. ఒక కుక్కకు కుక్కయే పుట్టుచున్నది. ఒక గేదెకు గేదెయే జనించుచున్నది. ఇవి సర్వవిధముల రంగు, రూపు, గుణములందు తమ తలిదండ్రులను పోలియుండును. తల్లిదండ్రులనుండి దేహదార్ఢ్యము, మేధాశక్తి మొదలగు మంచిగుణములతో పాటు చెడ్డగుణములు సయితము సంక్రమించుచున్నవి. ఇట్లు తల్లిదండ్రుల గుణములు ఒక సంతతినుండి మరొక సంతతికి సంక్రమించుట అనువంశికము (Heredity) అనబడును. ఇందులో గుణముల సంక్రమణము పలువిధములుగనుండి దాయపత్వము (Inheritance) పై ఆధారపడియుండును. కొన్ని గుణములు తల్లివి, మరికొన్ని తండ్రివి అయా సంతతిలో కానవచ్చును. ఒక్కొక్కప్పుడు కొన్ని గుణములు ఒక సంతతిలో కనబడక రెండవతరము సంతతి (Second Generation) లో గోచరించును. ఒకే సంతతియందలి వివిధ వ్యక్తులందు పలువిధములగు వ్యత్యాసము లుండును. ఇట్టి దాయపత్వమునకు కారణములు ఎంతో కాలమువరకు తెలియకుండెను. 18 వ శతాబ్దమువరకు దీనిని గురించి తెలిసికొనుటకు కృషి సలిపినవారే లేరు. ప్రప్రథమమున 18 వ శతాబ్దపు మధ్య కాలమున కొందరు వృక్షములలో కృత్రిమ సంపర్కము (Artificial pollination) చే సంతతి బడయగలిగిరి. కాని దానిని విశదీకరించలేరైరి. అటు తరువాత 19 వ శతాబ్దములో కృషి సాగించి కొందరు కొంతవరకు సఫలులైనారు. వీరిలో ముఖ్యులు అగస్టు వైజ్మన్ (August Weisman), గ్రెగర్ మెండెల్ (Gregor Mendel) అను వారలు.

అనువంశికమునకు భౌతికమైన పునాది (Physical Basis of Heredity) వైజ్మన్ (Weisman) తన పరిశోధనల ఫలితముగ అనువంశికము (Heredity) నకు బీజరసము (Germ plasm) కారణమని 1892 వ సంవత్సరమున తెలియపరచినాడు. దీని కాతడు బీజరస సిద్ధాంతము (Germ Plasm theory) అని పేర్కొన్నాడు. జీవపదార్థము (Proto plasm) ను రెండు తరగతులలో విభజించెను. అవి (1) పునరుత్పత్తి కణములందుండు బీజరసము (Germ Plasm) (2) దేహముయొక్క ఇతర కణములందుండు సొమాటోప్లాజమ్ అనునవి. పునరుత్పత్తి క్రియయందు పునరుత్పత్తికణములు అనగా శుక్రకోశములు (Sperms) ను, అండము (Ova) లును పాల్గొనును. ఇతర కణములకు ఇట్టి క్రియతో ఎట్టి ప్రసక్తి లేదు. కావున అనువంశికమునకు కారణము పునరుత్పత్తి కణములందుండు జీవపదార్థమే అని వైజమను తెలిపియున్నాడు. తదుపరి పరిశోధనలవలన ఫలదీకరణము (Fertilization) న పునరుత్పత్తి కణములందలి బీజము (Nucleus) ప్రధానమైనట్టిదనియు, ఇయ్యది లేనిచో కేవలము జీవపదార్థముతో ఫలదీకరణము జరుగనేరదనియు, జరిగినను పిండాభివృద్ధి కానేరదనియు ధ్రువపడినది. ప్రతిబీజము (Nucleus) లో ఒక వలయుండును. దీనిని అభివర్ణ (Chromatin net-work) వల యందురు. ఈవల కణవిభజనకాలమందు ముక్కలు ముక్కలుగా విడిపోవును. ఈ ముక్కలు పిత్ర్యసూత్రము (Chromosomes) లనబడును. వీనిసంఖ్య నిశ్చితమై (Definite) జీవులయొక్క వివిధ జాతులందు వేరువేరుగా నుండును. ఈ పిత్ర్య సూత్రములను పరిశీలించగా ఇవి పలువిధములైన ఆకారములు గలిగియుండునని తెలిసినది. వీటియందు ఒకజీవికి సంబంధించిన గుణములన్నియు నిలువున ఏర్పరచబడియుండును, ప్రతి పిత్ర్యసూత్రము (Chromosome) నందు ఒకదాని కంటె ఎక్కువ గుణములు ఇమిడియుండును. ఒక పిత్ర్య

గుణములేక వృజని (Gene) ఒకగుర్తు కలిగియుండును ఇట్లు గుణములన్నియు వివిధ వృజనుల రూపమున పిత్ర్య మాత్రములపై నుండును కాని ప్రతి గుణముయొక్క-

పటము 1

B
విభజనమగుచున్న జీవకణము
1 న్యూక్లియస్
2 న్యూక్లియోలస్
3 క్రోమోజోమ్స్

C
ఒక క్రోమోజోమ్
1 జీన్స్

A
విభజనకు పూర్వము జీవకణము
(a) న్యూక్లియస్
(b) న్యూక్లియోలస్
(c) క్రొమాటిన్‌వల

వృజని కనీసము రెండు పిత్ర్య మాత్రములపై నుండును ఇట్లు గుణములన్ని జతలుగా వేరువేరు పిత్ర్య మాత్రములపై నుండదు ఒకేవిధమగు వృజనులు (Genes) గల పిత్ర్య మాత్రములు జతలుగా నుండును ఇది హ్రాసవిభాజనము (Reduction division) నకు ముఖ్య విషయము పునరుత్పత్తికణములు అభివృద్ధిచెందునపుడు ఒక విభజనము నందు పిత్ర్య మాత్రముల సంఖ్య సగమగును ఫలదీకరణమప్పుడు సగము పిత్ర్య మాత్రములు శుక్ర (Sperm) గోళకమునుండి, సగము అండము (Ovum) నుండి ఒకచో కలియుటచే, పిత్ర్య మాత్రముల (Chromosomes) సంఖ్య సమానమగును ఇట్లుగానిచో ప్రతిఫలదీకరణమునందు సంఖ్య ద్విగుణీకృతమై పెరుగుచు పోవును తుదకు దీనికి అంతు ఉండదు వృజని (gene) సూక్ష్మాతిసూక్ష్మమై క్లిష్టతరమైన పదార్థము. ఇయ్యది న్యూక్లియో ప్రోటీన్ ఈ వృజనియే వారసత్వమునకును, అనువంశికమునకును కారణము కావున ఇచ్చట యేదిచర్చించినను వృజనిని గురించియే చర్చించవలసి యుండును ఈ వృజనిని చర్చించుశాస్త్రము వృజనశాస్త్రము (Genetics) అనబడును ఈ శాస్త్రమునకు 19 వ శతాబ్దములో పునాది వేయబడినది 20 వ శతాబ్దిలో అభివృద్ధి గావింపబడినది

వైజ్‌మన్ బీజరసము వారసత్వము (inheritance) నకు మూలపదార్థమని తెలుపగలిగినాడు కాని యిది ఎట్టి నిబంధనల ననుసరించి జరుగునో విశదీకరింపలేదు అనువంశికమునకు కారణము తెలిసినపిదప దానికి సంబంధించిన నియమములను గుర్తించుటకు ప్రయత్నములు జరిపినవారిలో గాల్టన్, (Galton) మెండెల్, (Mendel) అనువారు ముఖ్యులు గాల్టను కొన్ని వంశములందు గుణములను పరిశోధించి సంఖ్యాసంబంధమైన పరిశోధనములచే మొత్తముమీద ప్రతి వ్యక్తికి సగము గుణములు తండ్రివైపునుండి, సగము తల్లివైపునుండి సంక్రమించునని తెలియచేసినాడు అందులో ముఖ్యముగా సగము గుణములు తల్లిదండ్రులనుండి నాల్గవభాగము తాతనుండియు, ఎనిమిదవ భాగము ముత్తాతనుండియు ఇదే విధముగ క్రమముగా తగ్గుచుండునని తెలియ పరచెను దీనితో

కొంతవరకు విషయము గ్రాహ్యమైనదే కాని ఇట్లు జరుగునని రూఢముగా తెలియలేదు. మెండెలు (Mendel) కావించిన పరిశోధనలు శాస్త్రసిద్ధములై విషయమును విశద పరచుటకే గాక ముందు పరిశోధనములకు ఆధారములై నిలిచినవి.

మెండెల్ సిద్ధాంతము (Mendelism) - అనువంశికమును గురించిన సూత్రములను కనుగొన్నవారిలో గ్రెగర్ మెండెల్ (Gregor Mendel 1822-1884) ప్రథముడు. ఇతడు ఆస్ట్రియా దేశీయుడు. మొదట ఈతనికి పరిణామ సూత్రములతో గాని, వాటికి సంబంధించిన అభిప్రాయ భేదములతోగాని ఎట్టి సంబంధము లేకుండెను. ఈతడు తెలిసికొనదలచిన విషయము ఒక్కటే. అదేమన: శిశువు అన్ని విధముల తన తల్లిదండ్రులను ఎందుకు పోలియుండవలెను? శిశువునందుగల గుణములకు తల్లిదండ్రుల గుణములకు గల సంబంధమేమి? అను అంశములను తెలిసికొనుటకై కృతనిశ్చయుడై తన తోటలోని సాధారణమైన చిక్కుడు చెట్టును పరిశోధన ద్రవ్యముగా గైకొనెను. చివరకు సఫలితుడయ్యెను. ఈతడు తన సూత్రములను 1866వ సంవత్సరమున బ్రూన్ (ఆస్ట్రియా) ప్రకృతి చరిత్ర సంఘ (Natural History Society) సమావేశములో ప్రకటించెను. కాని అప్పటింతలో ఈతని సూత్రములను అర్థము చేసికొని ఒప్పుకొనునంత శక్తిగలవా రెవరును లేనందున అతని సూత్రములన్నియు అంధకారమునం దుండిపోయెను. మెండెల్ మరణానంతరము వేరు ప్రాంతములందు ముగ్గురు శాస్త్రవేత్తలు అవే సూత్రములను రెండవసారి కనుగొనిరి. వారు డివెరిస్ (హాలెండు), కారెన్సు (జర్మనీ), శాన్జర్‌మార్కు (ఆస్ట్రియా). ఎన్నడో విస్మరించిన మెండెల్ సూత్రములను వీరు వెలికితీసి పునరుజ్జీవింప చేయుటయే గాక ఒప్పుకొని, వానినే ఆధారముగ చేసికొని పరిశోధనములు సాగించిరి. ఒకనాడు అంధకారబంధురమైన సూత్రములు నేడు ప్రజనన శాస్త్రమునకే గాక ఆధునిక జీవశాస్త్రమునకే పునాదులై పరిశోధనములను, అతి శోధనములను కావించినవి. కాని చివరకు తన సూత్రము లామోదింపబడు గౌరవమును చూచి సంతసించు భాగ్యము మెండెలునకు చిక్కలేదు. అనగానేమి? నేడు అతని పరిశ్రమమునకు తగిన స్థానము లభించినది.

మెండెల్ పరిశోధనములు - మొదట మెండెలు తన తోటలోని చిక్కుడు తీగలలో ఒక పొడవుజాతిని, ఒక పొట్టిజాతిని తీసికొని పెంచి వానియందు పరపరాగ సంపర్కము (Cross Pollination) గావించి సంతతి కలిగించెను. ఇందు అన్నియు పొడవు రకపు గుణముచే ప్రకటించినవి. ఒకటరైనను పొట్టిరకపు తీగ లేక యుండెను. ఈ సంతతిని మెండెల్ మొదటి పిత్య్రమైన సంతతి (1st filial generation) అనెను. ఈ సంతతిని పెంచి పెద్దచేసి దీనియందు స్వపరాగముచే సంపర్కము (Self pollination) గావించి, రెండవ సంతతి కలిగించెను. ఇది రెండవ పిత్య్రమైన సంతతి (2nd filial generation) అనబడెను. ఇందులో మాత్రము కొన్ని పొడవుజాతివి, కొన్ని పొట్టి జాతివి ఉండెను. వీని నిష్పత్తి 3 : 1 అనగా మూడు పొడవుజాతి తీగలకైన ఒకటి పొట్టిజాతి తీగ యుండెను. తరువాత సంతతులలో పొట్టివాటి నుండి స్వపరాగ సంపర్కమువలన పొట్టి జాతియే సదా సంభవించుచు వచ్చినది. పొడవు జాతియందు మాత్రము ఇట్లుకాక కొన్ని పొడవుజాతివి, కొన్ని పొట్టి జాతివి సంభవించినవి. వీటిని సూక్ష్మముగ పరిశీలించినచో పొడవైన మూడింటిలో, ఒకటి మాత్రము, లేక మొత్తము పొడవుజాతిలో మూడవభాగము ఎల్లప్పుడు పొడవుజాతినే ఉద్భవింపచేసెను. కాని మిగిలినవి పొడవుజాతిని, పొట్టి జాతిని రెండింటిని ఉద్భవింపచేసెను. ఇట్లు ప్రతి సంతతియందు నాలిగింటిలో ఒకటి పొట్టిజాతివి మిగిలిన మూడింటిలో ఒకటి పొడవుజాతిని కలిగించుచుండెను. శేషించిన రెండును, పొడవు పొట్టి అను రెండుగుణములు గల జాతుల నుద్భవింప చేయుచుండెను. అనగా ప్రతి సంతతియందు 1 పొడవుజాతి, 2 పొడవు (బాహ్య), పొట్టి (అంతర) గుణములుకలజాతి, 3 పొట్టిజాతి కలుగుచుండెను. ఈయన ఈ ఫలితములు ఆధారముగా చేసికొని ఈ క్రింది నాలుగు సూత్రములను చేర్కొన్నాడు.

1 రెండు వ్యతిరేక గుణములు కలవాటియందు సంపర్కము కలుగచేసినయెడల మొదటి సంతతియందు ఒకేగుణము బయలుపడును. దీనిని మెండెల్ (Mendel)

బలీయమైన (dominant) గుణమని అనెను. రెండవది మీదికి కనుపడక దాగియుండి రెండవ సంతతియందు గోచరించు దానిని ప్రచ్ఛన్నమైన (Recessive) గుణమనెను. ఇట్లు గుణములు సన్నింటిని బలీయమైనవి (Dominant) లేక ప్రచ్ఛన్నమైనవి (Recessive) అను రెండు తరగతులలో విభజించవచ్చునని నిర్వచించెను.

తండ్రిరంగు నల్లగాను ఉన్నచో, సంతతియందు రంగునకు సంబంధించిన సృజములు ఉభయగుణ యుగ్మకము అగును. ఇద్దరు ఒకేరంగు కలిగియున్న సృజములు ఏకగుణయుగ్మక మగును.

3 ఒకదానికంటె ఎక్కువ గుణములు దృష్టియందుంచుకొని సంపర్కము గావించేసిన ప్రతిగుణము,

పటము 1

తల్లిదండ్రులు 1

మొదటి పిత్రీయమైన సంతతి 2

రెండవ పిత్రీయమైన సంతతి 3

2 జీవులయందు ప్రతి గుణమునకు సంబంధించిన ఒకజత సృజములు (Genes) ఉండును. ఇందులో ఒకటి తండ్రినుండి, మరొకటి తల్లినుండివచ్చి ఒకజతగా చేర్పడునవెను. వీనియందు రెండును ఒకేజాతికి చెందినవైనచో ఆ జత ఏకగుణ సృజనయుగ్మకము (Homozygous) అనియు లేక రెండును వ్యత్యాసము కలిగియున్నచో ఆ జత ఉభయగుణ సృజన యుగ్మకము (Heterozygous) అనియు వ్యవహరింపబడును. ఉ. తల్లి రంగు ఎఱ్ఱగాను,

సంతతియందు స్వాతంత్ర్యము కలిగియుండి, తన నివృత్తిని నావేగలిగియుండును. ఒకదానివలన వేరొక గుణము యొక్క నివృత్తియందు ఎట్టి భేదమురాదు. ఈ గుణము, శారనత్వమున, మీద ముదాహరించిన మెండెల్ పరిశోధనములు సమనరించి యుండును.

4 ఉభయగుణ సృజనయుగ్మక గుణములకు సంబంధించిన దానియందు సంపర్కము గావించేసినచో మూడు విధములగు సంతతులు లభించును. ఇందులో

సగము మిశ్రమరకము మిగత సగములో సగము బలీయమైన గుణముగలవి, సగము ప్రచ్ఛన్న గుణము గలవి ఒక బలీయమైన గుణముగలది, రెండు మిశ్రమ గుణములుగలవి, మరొకటి ప్రచ్ఛన్నమైన గుణముకలది యుండును మిశ్రితములగు వాటిని సంతతి బడయజేసినచో సంతతిలో తిరిగి మూడు విధములుండును కాని నిష్పత్తి 1 2 1 ఉండును ఈవిధముగ ప్రతి సంతతియందు కొన్ని స్వచ్ఛమైన బలీయ (Pure dominants) గుణములు కలవి, కొన్ని స్వచ్ఛమైన ప్రచ్ఛన్న (Pure recessives) గుణములుగలవి వేరగుచుండును

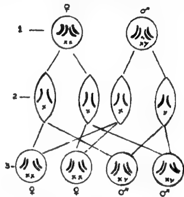
మెండెల్ మొదట తన పరిశోధనములను ఒక గుణము కొరకు జరిపెను దీనిని ఏకప్రసంకరణత్వము (Mono-hybridism) అందురు అటుపిమ్మట వివిధ గుణములకొరకు రెండు పరిశోధనములు సలిపెను దీనిని ద్విప్రసంకరణత్వము (Di-hybridism) అందురు గుణముల నెన్ని పెంచినను తానుమీదట సూచించిన సూత్రముల ననుసరించియే మెండెల్ కు ఫలితములు వచ్చెను

మెండెల్ తరువాత పలువురు శాస్త్రజ్ఞులు ఈ పరిశోధనములు జరిపి వృక్షములందేగాక జంతువులందు నియతముగనైన ఉదహరించిన ఫలితములను బడయగలిగి వారు దీనివలన మెండెల్ సూత్రములు సత్యములను మాట ధ్రువమైనది ఈ పరిశోధకులలో బేట్సన్ ఇంగ్లాండు నందు, మార్గన్ అమెరికా దేశమునందు ఎక్కువ ఖ్యాతి కాంచినవారు వీరి పరిశోధనములు మెండెల్ పరిశోధనములకు మెరుగుపెట్టుటయేగాక క్రొత్త విషయముల నెన్నియో తెలియజేసినవి ఇందులో కొన్ని ముఖ్యాంశములు ఈ క్రింద వివరించబడును

వారసత్వము - లింగభేదము (Inheritance of Sex) మెండెల్ సిద్ధాంతము ప్రకారము సంతతిలో లింగభేదమును లెక్కించవచ్చును దీని కొరకు గుణములలో ఒక ఏకగుణశీలముగల సృజనజతను ఒక ఉభయ శీలముగల సృజనజతతో సంపర్కము గలిగించుటను ఉదాహరణముగ తీసికొనవచ్చును ఈ రెండింటిలో భేద మేమియు ఉండదు

సాధారణముగ స్త్రీలయందు లైంగిక సంబంధమైన జతలో రెండు పితృత్వ సూత్రద్వయము (క్రోమోజోమ్స్) ఉండును అనగా ఈ జత ఏకగుణ సృజనయుగ్మక జాతికి చెందినదై యుండును

పురుషులందు ఒక (క) పితృత్వసూత్రము దాని వెంబడి ఒక చిన్న (చ) పితృత్వసూత్రము ఉండును ఇది ఉభయ

పటము 8

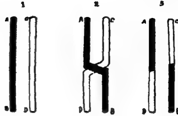
1 తల్లిదండ్రులు 2 పునరుత్పత్తి కణములు 3 సంతతి
మగ (xy హెటిరోజైగస్)
ఆడ (xx హోమోజైగస్)

గుణ సృజనయుగ్మక జాతికి చెందినది ఈ రెండు రకముల జతలచే కలుగు సంతతియందు సగము తల్లినిబోలు సృజనుల జతను సగము తండ్రిని బోలు సృజనుల జతను కలిగి యుండును అనగా సగము ఆడవి, సగము మగవి సంభవించును పశువులందును కొన్ని కీటకములందును లింగభేదమును సూచించు సృజనుల జతలు సాధారణ జంతువులలోవలెగాక స్త్రీలయందు ఉభయగుణ సృజనయుగ్మము పురుషులయందు ఏకగుణ సృజనయుగ్మము ఉండును

లింకేజ్ (Linkage) బోవెరి (Boveri) అను శాస్త్రజ్ఞుడు మెండెల్ యొక్క మూల సూత్రములకు కొంచెము విరుద్ధముగ ఒక విషయమును కనుగొన్నాడు ఒక పితృత్వ సూత్రములో ఒక్కటిని మించిన గుణము లుండును ఇవియన్నియు వారసత్వమున సంతతియందు కలిసి గోచరించును కేవలా ప్రచ్ఛన్న మగును అనగా అన్నియు స్వతంత్రముగా వ్యక్తముకావు ఇట్లు కలిసి

యుండుట సంపృక్తము (లింకేజ్ - Linkage) అన బడును. ఈ కలిసి యుండుటను సామాన్య పద్ధతిలో వేరుచేయుటకు వీలుగాదు. దీనికే వన్నెట్, బేట్‌సన్ మొదలగువారు బయలుపరచినారు. వీరి పరిశోధనములందు 'ఫలమక్షికము' (Fruit fly) అను ఒక విధమగు ఈగను పరిశోధన ద్రవ్యముగ గైకొన్నారు. ఇందులో తెల్లని కండ్లతోపాటు పసుపు పచ్చని దేహముగలవాటిని, ఎఱ్ఱని కండ్లతోపాటు బూడిదవర్ణపు దేహముగలవాటితో సంపర్కము గావించినచో అన్నియు ఎఱ్ఱని కండ్లు, బూడిదవర్ణపు దేహము గలిగియున్న సంతతి లభించెను. అనగా ఈ రెండు గుణములు ఒకే పితృమాత్రము పైనుండుటచే ఇట్లు సంభవమగును. అట్లుగాకున్న బూడిద వర్ణమును, పసుపు వర్ణమును వేరువేరుగా సంపర్కము గావించినచో పసుపువర్ణమే వ్యక్తమగును. కాని ఇచట ఎరుపురంగు కండ్లతో కలిసియున్నందున బూడిదవర్ణము వ్యక్తమైనది. ఇట్లే మానవులయందు అధిరక్తస్రావము (Haemophilia) అను రోగమునకు సంబంధించిన జీన్ ఎల్లప్పుడు పురుషులందు 'X' అను లింగజాతి పితృమాత్రముతో కలసియుండును. ఇది బలీయమైనది కాదు కావున 'X' పితృమాత్రము రెండింటి స్త్రీ సంతతి చేరును. అచట అది వ్యక్తముగాదు ప్రచ్ఛన్నముగా నుండిపోవును. రెండవసారి స్త్రీయే రోగముగల 'X' సృజనిని తన మగ సంతతి కిచ్చును. అప్పుడది వ్యక్తమగును. ఇట్టివానిని లింగసంపృక్త పితృమాత్రము అందురు.

పరోపగమనము (Crossing over) ఫలదీకరణము నకు పూర్వము పునరుత్పత్తికణములలో పితృమాత్ర సంఖ్య ఎల్లప్పటికంటె సగముగా నుండును. ఫలదీకరణము తరువాత సంఖ్య పూర్తి యగును. పునరుత్పత్తికణముల అభివృద్ధి కాలమునందు ఒక విభజన పితృమాత్ర సంఖ్యను సగముచేయును. ఇది మియోసిస్ (meiosis) అర్ధమాత్ర భాజనము అనబడును. ఇట్టి విభజన జరుగునప్పుడు ఒకప్పుడు సరూప పితృమాత్రములు (సిమిలర్ క్రోమోజోమ్స్) జతలుగా చేరుకొనును. దీనిని సైనాప్సిస్ (Synopsis). యుగ్మానుబంధముందురు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఇవి మెలిపడును (twist). ఆ మెలిపడినచోట్ల యందివి విరిగి ఒకదానితో నొకటొకటి అతుకుకొనిపోవును.

పటము 4

1 క్రోమోజోమ్సు సైనాప్సిసుకు పూర్వము 2 క్రోమోజోమ్సు మెలిపడుట 3 క్రోమోజోమ్సు సైనాప్సిస్ తరువాత

దీనివలన పితృమాత్రము పైనున్న గుణగుణ క్రమము మారును. ఈవిధముగా ముందుగా తల్లినుండి వచ్చిన పితృమాత్రము పైనున్న గుణములు తండ్రినుండి వచ్చిన పితృమాత్రములతో కలిసిపోవును. అట్లే రెండవ దానిలో మార్పువచ్చును.

ఈవిధముగ పరోపగమనముచేత సంతతియొక్క గుణ లక్షణములలో మార్పులుగలిగి, ఒకదానితో నింకొక దానికి చాల భేదమేర్పడును. ఒక జాతికి చెందిన రెండు జీవులలో లేక ఒకే తల్లి సంతతియందు భేదముండుటకు ఇదియే కారణభూతమై యున్నది.

ఉత్పరివర్తనములు (Mutations) సృజన (Gene) శాస్త్రము క్రమక్రమముగా ప్రపంచమంతట ప్రఖ్యాతి గాంచుటయే గాక పరిశోధనములకు కేంద్రమై నిలిచినది. సృజని (Genes) అనువంశికము (Heredity) నకు భౌతి కాధారము (Physical Basis) అను భావము ధ్రువతర మైనది. కదళీ మక్షికజాతి (Drosophyla) ఈగయందు పితృమాత్రము యొక్క ఉనికి, ఆకారమును గూర్చి పూర్తి పరిశోధనలు జరిగినవి. ఈ పరిశోధనముల మూల మున అప్పుడప్పుడు ఒక పితృమాత్రములోగల సృజనుల యందు అకస్మాత్తుగా మార్పు (Sudden change) వచ్చు నని డిప్రెస్ (D'Vries) అను వారు కనుగొనెను. ఇట్టి మార్పును ఉత్పరివర్తనము (Mutation) అందురు. ఇట్టి మార్పులవలన జీవియొక్క స్వభావము, ఉనికి మొదలగు వాటియందు కొన్ని మార్పులు సంభవించును. ఈ మార్పులు వాతావరణమునకు అనుకూలముగనుండి లాభ

దాయకములైనచో మార్పుగల సంతతి యంతయు అభివృద్ధి చెందును మార్పు నష్టదాయకమైనచో సంతతి క్షీణింప నారంభించును ఇట్టి సృజన ఉత్పరివర్తనములు అనాదినుండి జీవులలో సంభవించుచు వచ్చినవి కావుననే జీవము కాలక్రమేణ ప్రపంచమునందు అభివృద్ధి చెందుచు పరిణామము పొందినది ఇట్లు జరుగు ఉత్పరివర్తనములు వాతావరణములోని మార్పులవలన నేమి, ఆహారము వలననేమి ప్రకృతి సిద్ధముగ జరుగుచుండును కాని తరుచుగా మారవు మార్పు సంభవించినపుడు మాత్ర మొక క్రొత్తతెగను సృష్టింపజేయును ముల్లర్, స్టాడ్లర్ అనువారలు పరిశోధనములు జరిపి ఉత్పరివర్తనములు క్ష-కిరణముల (x Rays) మూలమున కేవచ్చునని తెలియజేసినారు ఇట్టి మార్పులను పరిశోధనముల మూలమున కలుగజేసి పరిణామ వేగమును ఎక్కువ చేయవచ్చును ఇంతియేగాక ఆహారమునందు మార్పుతో సహితము ఇట్టి సృజన మార్పులు సంభవింపజేయవచ్చునని తెలిసినది ప్రతి సృజని సూచించు గుణము దాని వలన జరుగు రాసాయనిక ప్రతిక్రియకు అనుగుణముగ నుండును దీని నాధారముగా జేసికొని ఈగలయందు స్పర్శసూత్రము (Antenna) లేక యుండు గుణమును విటమిన్ బి ఆహారముగ నిచ్చి సృజనియందు స్పర్శసూత్రమును (Antenna) పెంచు గుణముగలదానినిగా మార్చగలిగినారు

లైసెంకో (Lysenko) : మెండెల్ సిద్ధాంతములు ప్రపంచమంతట వ్యాపించి పరిశోధింపబడినవి రష్యాలో సయితము సృజన శాస్త్రము ఇతరదేశములతో సరిసమానముగ అభివృద్ధి చెందినది. ఈ శాస్త్రమునందు పలువురు శాస్త్రజ్ఞులు ఈ ప్రాంతమున ప్రఖ్యాతిగాంచినారు వీరిలో వావిలోవు (Vovilov) అనువాని పేరు మొదట పేర్కొనదగి యుండును. కాని దాదాపు 1980 నుండి రష్యాదేశమున మెండెల్ సిద్ధాంతమునకు వ్యతిరేకత మొదలయినది దీనిని ప్రతిపాదించినవాడు లైసెంకో ఈతడు మిచ్యూరిన్ అను నొక ఉద్యానపాలకుని (Horticulturist) అనుభవముల నాధారముగా చేసికొని ఒక క్రొత్త సిద్ధాంతమును ప్రవేశపెట్టెను దీనిని మిచ్యూరిన్ సిద్ధాంతము అందురు. ఈ సిద్ధాంతమునకు రష్యాదేశమున ఏర్పడిన గొప్పప్రచారము కారణముగా ఇది మెండెల్ సిద్ధాంతము యొక్క స్థానమునాక్రమించినది. మిచ్యూరిన్ అనువాడు వారసత్వమును గురించి లామార్క్ యొక్క అభిప్రాయముల ననుసరించినాడు దానినే లైసెంకో జనరంజక ప్రచారములోనికి తెచ్చెను మిచ్యూరిన్‌కు వృక్షవర్గ ప్రసంకరణము - (Vegetative hybridization) నందు ఎక్కువ నమ్మకముండెను ఒకజాతి వృక్షముయొక్క కొమ్మను ఇంకొకజాతి వృక్షముయొక్క కొమ్మతో అంటుపెట్టినచో (Grafting) ఆ అంటునందు రెండవదాని ప్రభావము పడును ఈ ప్రభావము అంటుచెట్టుయొక్క సంతతిలో కూడ కనబడునని తెలిపెను ప్రభావ గుణములు మొదట అస్థిరములుగా నుండును తరువాత గట్టిపడును గుణములను మార్పుశక్తి వాతావరణమునందు గలదని చాటెను మిచ్యూరిన్ సిద్ధాంతములో అనువంశికము విషయమున ఒకజీవిపైబడు వాతావరణ ప్రభావము కొన్ని తరముల (Generations) వరకు కొనసాగుటచే స్థిరపడిపోవును ఈ ప్రభావములో లేక గుణములలో మార్పు ఒక్క పునరుత్పత్తికణము (germ cells) అందు జరుగుటవలనగాక దేహకణములన్నిటియందును అనగా దేహమునందు జరుగు ఉపచయాపచయ క్రియలన్నిటియందును (Metabolic activities) మార్పు సంభవించుట వలన సంప్రాప్తమగు నని చెప్పబడినది ధాన్యములలో వసంతీకరణ (Vernalisation) పద్ధతిచే శీతకాలపు (Winter) జాతిని వసంతకాలపు (Spring) జాతిగా మార్చవచ్చును ఈ విషయము ఒక సంతతివరకే వసంతీకరణ (Vernalisation) పద్ధతితో మార్పులుకల్పించి అనువంశికముగా ఈ క్రొత్త గుణముండునటుల చేయవచ్చునని తెలుపబడినది ఇంతేగాక ఇదే పద్ధతిలో గోధుమలను నీవారము (Rye) గా గూడ మార్చవచ్చునని అనబడెను ఇంతవరకు ఇట్టి పరిశోధనములు రష్యావరకే పరిమితములై యున్నవి. రష్యనులు ప్రకటించినట్టి ఫలములను పొందజాలకుండుటచే ఇతర దేశస్థులు ఈ సిద్ధాంతములు శాస్త్రవిరుద్ధమని తిరస్కరించినారు

ఆర్థిక ప్రాముఖ్యము (Economic Importance) ఈ శాస్త్ర పరిశోధనముల ఫలితముగ ప్రపంచమునందు గల జంతువులయొక్కయు, వృక్షములయొక్కయు సంత

తని మెరుగుచేయుటకై కల్పితపద్ధతిలో సంతానోత్పత్తి (artificial breeding) గావించి పలువిధములగు క్రొత్త విషయములను పరిశోధకులు తెలిసికొన గలిగినారు ఇట్టి పద్ధతులు వ్యవసాయ పరిశోధన కేంద్రములందు పశు అభివృద్ధి కేంద్రములందు విరివిగా ఉపయోగమందున్నవి మెండెల్ సూత్రముల ననుసరించి రెండు భిన్న గుణములుగల తెగలను తీసికొని వానియందు కావలసిన లాభదాయక గుణము నొకదానిచే పెంపొందజేసి ఆ సంతతిచే ఇతరులనుండి వేరుచేసి, లాభదాయకమైన క్రొత్త జాతిని సంపాదించవచ్చును జంతువులలో ఎక్కువ పాలునిచ్చు ఆవుల తెగను లేక ఎక్కువ బలము కలిగి కష్టముచేయు కోడెల తెగలను ఈపద్ధతిలో అభివృద్ధి చేయవచ్చును మానవులలో నయితము వంశపారంపర్యముగావచ్చు చెడుగుణములను వివిధరోగములను నిర్మూలింపజేయుటకుగాని, లేదా మేధాశక్తి, గాయనము, గణితము, చిత్రలేఖనము మొదలగువానిని అభివృద్ధి చేయుటకుగాని ఈ సిద్ధాంత మెంతేని సహాయపడును ఇతర జంతువులయందువలె మానవులలో కృత్రిమ పద్ధతిలో సంతానము బడయుట సాధ్యము.గాని పవిత్రమైన సృజన శాస్త్రమును మానవాభ్యుదయమునకు వర్తింపచేయవచ్చును దీనినిగురించి చర్చించు శాస్త్రము సృజననవిద్య (యూజెనిక్స్- Eugenics) అనబడును ఈ శాస్త్ర సహాయ్యమున విద్యమూలమున మానవ తెగలందుగల మంచి గుణములను అభివృద్ధిచేయుటకును, చెడుగుణములను వారించుటకును తగిన చర్యలను తీసికొనవచ్చును వివాహములందు ఇట్టి నిబంధనలు పాటించుటకు ప్రయత్నములు సలుపవచ్చును మిదుమిక్కిలి నిబంధనలను చట్టబద్ధము చేయవచ్చును మానవులకు మంచి భోజనము, మంచి వాతావరణము మొదలగు సదుపాయములచే సృజనశక్తియందు తగిన ప్రభావము ప్రసరింప చేయవచ్చును ఆహారమునకై పెంచబడు పాలిచ్చు జంతువుల అభివృద్ధి కేంద్రములందుంచి మంచి మంచి తెగలను సృష్టించుటకు యత్నము జరుగుచున్నది ఆహారధాన్యములలో ఎక్కువ పంటనిచ్చు జాతుల అభివృద్ధికై కృషి జరుగుచున్నది ఈ కృషి మూలముననే పశువైద్యశాలలందు మంచి విత్తనపు కోడెలనుంచి మంచి సంతతిని బడయుటకు ఉపయోగించుటయు వ్యవసాయ శాఖవారు మంచి విత్తనముల ప్రోగుచేసి రైతుల కందించుటయు మనము కాంచుచున్నాము

వె. జ.

ఆనెగొంది.- తుంగభద్రానదికి ఉత్తర తీరమున నున్న ఇప్పటి శిథిలమగు ఆనెగొంది ఒకప్పు డొక ఆంధ్ర సంస్థానమునకు రాజధానిగా నుండి ఆంధ్ర చరిత్రమున ప్రముఖపాత్రను వహించి యుండెను కన్నడభాషలో 'ఆనె' యనగ ఏనుగని యర్థము ఆనెగొంది యనగా ఏనుగులకొన దీనివలన నా ప్రదేశ మొకప్పుడు నాకులు దూరని కారడవిగా నుండెనని తెలియుచున్నది ఆనెగొందియే కిష్కింధ యనెడు ఐతిహ్యము కలదు ఋష్యమూకము, పంపా సరోవరము, చక్రతీర్థము మున్నగు రామాయణ ప్రసిద్ధ స్థలములు ఆ పరిసరముల నుండుటచేతను, సీతాన్వేషణమున, లంకకు పోవుటకు శ్రీరాముడవలంబించిన మార్గ మదే యగుటచేతను ఆ ఐతిహ్యము నమ్మదగినదే కాగలదు

ఆనెగొంది పూర్వ చరిత్రము అగాధ కాలగర్భమున నిగూఢముగ నున్నది బౌద్ధమతావలంబకు లగు ఒఢ్ర యవనులీ ప్రాంతము నాక్రమించుకొని సముద్రతీరముల దనుక నాలుగు శతాబ్దముల వరకు పాలించిరను విషయము యథార్థమని చెప్పుట కవసరమగు చారిత్రక సంపద యింకను దొరకలేదు క్రీ శ ౧౧ వ శతాబ్దము నుండి కొంత చరిత్రము కనుపించును

క్రీ శ 1323 న సంవత్సరమున ఓరుగల్లు పతనానంతరము అట రాజ ధనాగారాధ్యక్షులుగ పనిచేయుచుండిన హరిహర, బుక్క అను సోదరులు ఆనెగొంది నేలుచున్న జంబుకేశ్వరుని కొలువులో ప్రవేశించిరి తమ ప్రతిభచే నచిరకాలముననే మంత్రి, కోశాధ్యక్ష పదవులను సంపాదించుకొనిరి.

జంబుకేశ్వరుడు ముప్పదేడేండ్లు (క్రీ శ 1297-1334) సర్వజనరంజకముగా రాజ్యమేలెను. అతడు సాహసి విక్రమోపేతుడు, త్యాగి. శరణాగత రక్షణ బద్ధకంకణుడు 'కంపిలి' నగర మతని రాజధాని కంపిలికి పడమట నమారను ఎనిమిది మైళ్ళ దూరమున దుర్గమ పర్వత సంస్థాన మధ్య, శత్రుదుర్భేద్యముగ నిర్మింపబడి యున్నది

ఆనెగొంది కోట అనతిశ్రమముయందు కంపిలి రాజులు అందు ప్రవేశించి ఆత్మరక్షణము చేసికొనుచుండిరి

ఘియాసుద్దీన్ తుగ్లక్ అనువాడు ఢిల్లీ చక్రవర్తియగు మహమ్మదు తుగ్లకునకు మేనల్లుడు అతడు తన మామపై తిరుగుబాటు చేసెను అతనికి ఉత్తర హిందూస్థానమందు తలదాచుకొనుటకు వీలు కలుగలేదు కనుక అతడు తుర కల కందుకాటులో లేని కంపిలి నగరమున కేతెంచి జంబుకేశ్వరుని శరణు జొచ్చెను కాని అతనిని తరుముచు మహాసేనలతో చక్రవర్తియు కంపిలిని సమీపించెను.

జంబుకేశ్వరుడు మెరికలవంటి ఐదువేల శూరులతో ఆనెగొంది దుర్గమున ప్రవేశించెను ఆకోటను మొగలులు ముట్టడించిరి శరణాగతుడగు బహాఉద్దీనను జంబుకేశ్వరుడు ద్వారసముద్రపు హోయసల రాజగు వీరబల్లాలుని కడకు 'కామారు' కు సురక్షితముగ పంపివైచెను చక్రవర్తి యొక్క సామదానభేదములు జంబుకేశ్వరుని ప్రలోభపరచజాలకుండెను జంబుకేశ్వరుడు తనకు జయము దుర్లభమని తెలిసికొని కోటలో గొప్ప చితి నేర్పాటు చేయించెను అందు అంతఃపుర స్త్రీలును, ఇతర సాధ్వీమణులును ఆహుతియైరి అసంఖ్యాకులగు స్త్రీలు, శిశువులు, తురకలకు చిక్కకుండుటకుగాను తమ జన్మము లకు తామే బలియైరి కోటలోని వస్తుసామగ్రి కొలది దినములలో వ్యయమై పోయినది తన ఐదువేల సైనికులతో జంబుకేశ్వరుడు యుద్ధరంగమున ప్రవేశించి శత్రునాశన మొనర్చుచు వీరస్వర్గ మందెను

ఈ విధముగా క్రీ శ 1334 లో ఆనెగొంది మునల్మానులకు వశమయ్యెను కోటలో ప్రవేశించిన చక్రవర్తికి అగ్గురు అధికారులును, పదునొకండుగురు రాజకుమారులును, సజీవముగ దొరికిరి చక్రవర్తి యనుమతిని జంబుకేశ్వరుని భౌతికదేహమునకు సైనికోచితముగ దహన సంస్కారము జరిగెను జనసామాన్యము నేటికిని అతని దేవతాంశునిగ ఎంచి పూజింతురు చక్రవర్తి జంబుకేశ్వరుని శీలమునకు సంతసించి, అతని కుమారులను గౌరవ మర్యాదలతో చూచెను చక్రవర్తి ఆనెగొందిలో మల్లిక్ నాయబును తన ప్రతినిధిగ నిల్పి రాజకుమారులను మంత్రి మున్నగు నితర బందీలను తోడ్కొని ఢిల్లీ నగరమునకు తిరిగిపోయెను

చక్రవర్తి తిరిగిపోయిన తరువాత స్వాతంత్ర్య పిపాసువులగు ఆనెగొంది ప్రజలు తిరుగుబాటు చేసిరి. వారిని అణచుటకు నాయబునకు సాధ్యము కాలేదు. ఢిల్లీ చక్రవర్తి సాయ మొనర్పజాలక పోయెను తన మంత్రుల హితోపదేశము ననుసరించి ఢిల్లీ చక్రవర్తి తన బందీ యందున్న ఆనెగొంది మంత్రియగు హరిహరుని ఆనెగొంది రాజుగను, అతని సోదరుడగు బుక్కుని మంత్రిగను నియమించి, వారు తనకు లోబడి యుండునట్లొడబరచి, తగు బలముతో వారిని ఆనెగొందికి పంపించెను ఆ సోదరు లట శాంతి నెలకొల్పిరి

జంబుకేశ్వరుని కుమారులు ఇస్లాము మతము నవలంబించుటచే వారు ఆనెగొంది రాజ్యార్హతను గోల్పోయిరి సుప్రసిద్ధ యాత్రికుడగు ఇబన్‌బతూతా, మహాంతరులైన ఈ రాజకుమారులకు అత్యంత సన్నిహితుడగు స్నేహితుడుగ నుండెను. వీరి సద్గుణములను గురించియు, చక్రవర్తికి వీరియెడగల గౌరవ ప్రేమలను గురించియు, అతడు తన గ్రంథములో వర్ణించినాడు

క్రీ శ 1336 లో విజయనగరము స్థాపితమైనది హరిహరుని రాజధాని ఆనెగొందినుండి విజయనగరమునకు మారినది అప్పటినుండి క్రీ శ 1565 వ సంవత్సరమువరకు ఆనెగొంది విజయనగరపు దండనాయకుల పాలనమున నుండెను తాళికోట పరాజయము తరువాత కొంతకాలమునకు మరల నిచ్చట ఒక చిన్న రాజ్యమేర్పడెను ఆ రాజులు విజయనగర సమ్రాట్టుల వంశీకులని తెలియుచున్నది

తాళికోట యుద్ధము తరువాత మునల్మాను సుల్తానులు విజయనగర సామ్రాజ్యాంతర్భాగములు పంచుకొన్నప్పుడు ఈ యానెగొంది గోల్కొండ నవాబులకు ముక్తమైనట్లగుపడుచున్నది క్రీ శ 1686 లో గోల్కొండతో పాటు ఆనెగొందియు మొగలులకు వశమైనది క్రీ శ 1776 లో టిప్పుసుల్తాను ఆనెగొంది తిమ్మప్ప రాజును సింహాసన భ్రష్టునిజేసి పట్టణమును ధ్వంస మొనర్చెను క్రీ శ 1799 లో శ్రీరంగపట్టణపు యుద్ధమందు ఇంగ్లీషువారు టిప్పును చంపి ఆనెగొంది రాజును మరల ప్రతిష్ఠించిరి. అతనికి 1800 రూప్యముల మానభృతి నేర్పాటు చేసిరి మైసూరు రాజ్యభాగములు పంపిణి

సందర్భమున ఆనెగొంది మరల గోల్కొండ నవాబుల భాగమునకు వచ్చెను అప్పటినుండి క్రీ శ 1950 వరకు అది అప్రధానమగు సామంతరాజ్యముగనుండెను. ఇతర సంస్థానములవలె, జాగీరులవలె ఆనెగొందియు ఆ సంవత్సరము హైదరాబాదు రాష్ట్రములో లీనమై పోయినది. ఆనెగొంది పట్టణము ఆనెగొంది సంస్థానమునకు రాజధానిగా కొనసాగుచుండెను.

కొ. భూ

ఆపత్ప్రతి చట్టనిర్మాణము - Emergency Law -

అసాధారణ పరిస్థితులయందు ప్రజలను, రాజ్యమును రక్షింపవలసిన బాధ్యత ప్రతి నవీన రాజ్యాంగ ప్రణాళికయందును చేర్చబడియున్నది. ఆపత్సమయమందు భూపాలుడో, రాష్ట్రపతియో, ముఖ్యమంత్రియో, సేనాపతియో మరియే యితర సమర్థుడో రాజ్యమును రక్షింపవలసిన విధియున్నదికదా! ఆపత్తు ఆసన్నమయినప్పుడు నిర్ణయింపబడిన విధానము "ఆపత్ప్రతి న్యాయ" మందురు ఈ అధికారము భారత రాజ్యాంగ ప్రణాళికలో రాష్ట్రపతియందు నిలుపబడినది.

ఈ సందర్భములో 'ఆపత్తు' అనగా మూడు విధముల స్థితమైన ఆపద

1 దేశాంతర యుద్ధము, లేక దేశములో విప్లవము

2 రాజకీయ కారణములచే రాజధానులందు రాజ్య కార్య స్తంభన

3 ద్రవ్యలోపముచే గలుగు ప్రమాదము

I బాహ్యాభ్యంతర యుద్ధవిప్లవములచే గలుగు ప్రమాదమాసన్నము కాగా రాష్ట్రపతి ప్రకటన యొకటి (Proclamation) గావించి, యావత్తు రాజ్య నిర్వాహకములను తనయందాపాదించుకొని, యావచ్ఛాసనాధికారము లోకసభయందు నిలుపునట్లుగా ప్రకటనచేయును. అట్టి సమయమందు కేంద్రాధికారమే ప్రమాణముగా వర్తింపగలదు కేంద్ర ప్రభుత్వోద్యోగులే సర్వాధికారములను నిర్వర్తించుచు రాష్ట్రపతికిని, లోకసభకును బాధ్యులయియుందురు. ఆ సమయమందు లోకసభకు శాసనాధికారము విపులమై, నిరంకుశమై యుండగలదు ఒకవేళ లోకసభ 'సమావేశములో' లేనిచో, రాష్ట్రపతి రెండు మాసములవరకు స్వతంత్రముగా ఆపత్ప్రతిస్థితిని నిర్వహించును కాని వెంటనే లోకసభను సమావేశపరచి లోకసభయొక్క యంగీకారమును బొందవలయును.

II రాజ్యాంగ స్తంభన : నిర్వాహకరాహిత్య తీర్మానముల వలనను, రాజకీయ వర్గములలో ఒండొరులపై సమ్మెల వలనను ఏ రాజధాని యందైనను మంత్రివర్గము స్థిరముగా పనిచేయలేక యుండలేని యట్టి పరిస్థితిని 'రాజ్య కార్య స్తంభన' యని చెప్పవలయును (Failure of Constitutional machinery). అట్టి పరిస్థితిని కూడ యాపత్తుగా గ్రహించి రాష్ట్రపతి ప్రకటనగావించి యా రాష్ట్రము యొక్క నిర్వాహకాధికారము తనయందును, శాసనాధికారము లోకసభయందును వెలకొల్పవలయును కాని న్యాయాధికారములను మాత్రము ఆ రాజధాని యొక్క ఉన్నత న్యాయస్థానము (హైకోర్టు) నుండి తొలగించరాదు రాష్ట్రపతిచేసిన ఈ ప్రకటనను లోకసభ యంగీకరించినచో ఆరు మాసములవరకు విలంబించవచ్చును ఈ కాలమందా రాష్ట్రములో నుండిన రాష్ట్రశాసనసభకు శాసనాధికారములు ఉండజాలవు

III ద్రవ్యాపత్తు : ఏ దుష్టకాలమందైనను దేశములో ద్రవ్యలోపముగలిగి భారతమున కన్యదేశములలో పరపతి (Credit) తగ్గినను రాష్ట్రపతి తద్విషయమయిన 'ప్రకటన' నొకటి గావించి ప్రభుత్వోద్యోగులు, న్యాయాధిపతులు మున్నగువారలయొక్క వేతనములను, భత్యములను (allowances) తగ్గించి ద్రవ్యాపత్తునుండి దేశమును రక్షించును మరియు రాష్ట్రపతి స్వతః పరిశీలించి సవరణలు గావించి, ఉచితరీతిగా అంగీకారమిచ్చును.

ఈ పై విధములయిన ప్రాథమిక హక్కులకు బాధ కలిగినదని ఆరోపణలు చేయుచు న్యాయ స్థానములకు విన్నపములు చేయరాదు

బు. సు.

ఆపస్తంబుడు -

ఏతద్దేశ ప్రసూతస్య సకాశాదగ్ర జన్మనః
స్వం స్వం చరిత్రం శిక్షేరన్ పృథివ్యాం సర్వమానవాః
వ్యవస్థితార్య మర్యాదః కృతవర్ణాశ్రమ స్థితిః
త్రయ్యాహి రక్షితో లోకః ప్రసీదతి నసీదతి.

(మనుస్మృతిః)

'ఈ భారతదేశమున పుట్టిన బ్రాహ్మణుని సమక్షమున భూమియందలి సర్వమానవులు తమ తమ ఆచారములను అభ్యసించవలయును నిర్దిష్టకార్య మర్యాదలు గలదై, అచరిత వర్ణాశ్రమ స్థితిగలదై, వేదత్రయ రక్షితమగు ధర్మముచే రక్షింపబడు దేశము ఉపద్రవ రహితమై శాంతి యుతముగా మనగలదు' అని మనువు వచించెను ఇట్టి మర్యాదలను (వ్యవస్థలను) ప్రతిపాదించిన మహర్షులలో ఆపస్తంబ మహర్షి అగ్రగణ్యుడు.

ఆపస్తంబుని సూత్రములు విశేషముగా పాటించువారు ఆంధ్రులై యున్నారు ఆంధ్ర కవులలో పెక్కురు ఆపస్తంబ సూత్రులు కలరు కావున ఆపస్తంబుడు ఆంధ్ర జాతీయుడని తోచుచున్నది అయ్యంగారు, గార్బు, బల్లారు, పండితులు మున్నగు విమర్శకులును అట్లు పరచిరి ఈ విషయమును మరియొక విధముగా గూడ స్థాపింప వచ్చును విశ్వామిత్రుని సంతతివారై అతనిచే శప్తులయిన వారలలో ఆంధ్రులుకూడ నున్నారు. శునశ్శేపుని కథ జరుగునప్పటికి విశ్వామిత్రుడు పుష్కరక్షేత్ర సామీప్య మున తపస్సు చేయుచుండినట్లు శ్రీమద్రామాయణ గ్రంథమువలన విదితమగుచున్నది. పుష్కరక్షేత్రమునకు సమీపముననే సాల్వదేశముకలదు ఆపస్తంబుడు సీమంతో న్నయన విధియందు సాల్వదేశమును, యమునా నదిని, యౌగంధరి యను ఆ దేశపు రాజును గూర్చి గానము చేయ దగు నని ప్రత్యేకముగ చెప్పియుండుటచే అతనికిసాల్వ దేశమునందును తత్రత్యు లయిన జనులయందునుగల ప్రత్యేకాభిమానము తేటపడుచున్నది ఆంధ్రగణమువారు ఆకాలమున సాల్వదేశ ప్రాంతమున నుండుటచే ఆప స్తంబుడుఆంధ్రజాతీయుడై నట్లు ఊహించుటవసంభవము

ఆపస్తంబుడు ప్రాచీన మహర్షియై యున్నట్లు నిరూ పించుటకు పెక్కు సాధనములు కలవు. బోధాయన సూత్ర గ్రంథములో ఆపస్తంబుడు గోత్ర ప్రవర్తకులలో నొకడుగా పేర్కొనబడెను పరాశర యాజ్ఞవల్క్యులు తమ ధర్మశాస్త్రములలో ఆపస్తంబుని ధర్మశాస్త్ర ప్రవర్త కునిగా పరిగణించిరి పాణిన్యాచార్యుడు 'ఆనృష్యానన్తర్యే బిదాదిభ్యో ఽఞ్ (4-1 104) అను సూత్రమున బిదాది గణములో ఆపస్తంబ శబ్దమును పఠించెను. అందుచే ఆపస్తంబుడు పాణినికి పూర్వుడని నిరూపితమగుచున్నది

ఆపస్తంబుని గృహ్యసూత్రములలో పాణినీయ వ్యాకర ణమునకు విరోధముగల ప్రయోగములు కలవు. ఉదా:- ఆరోహేతాం (5 24), తరతాం (6-2), పుంస్వాః (6-4); గృహ్ణుస్ని (20-11), అభ్యాకాయన్ (12-7); త్రిస్త్రైవష్టః (9 5); ప్రవిశ్యం (11-2), కుర్వాం (23 7) మున్నగునవి కొన్ని విభక్తివ్యత్యయములుకూడ కనవచ్చు చున్నవి ఉదా:- తస్యైవపా (22-4), అధ్యాఽస్యై దక్షిణేన (1-5); ఇయ్యంశములు కూడ ఆపస్తంబుడు పాణినికి పూర్వుడను విషయమును బలపరచు చున్నవి ఆపస్తంబుడు నిరుక్తకారుడయినయాస్కుని, జ్యోతిషకర్త యగు లగధుని తన ధర్మసూత్రములో పేర్కొనియున్నాడు అందుచే ఇతడు యాస్కలగధుల కనంతరీయుడని ఊహింపవచ్చును పాణిని క్రీ పూ 600-800 సం ల కాల మునకు చెందిన వాడనియు, యాస్కుడు క్రీ పూ 800-500 ల కాలమునకు చెందిన వాడనియు సి వి వైద్యమున్నగు పండితులు వ్రాసిరి అందుచే ఆపస్తంబుడు క్రీ పూ 800-600 లకు మధ్యనున్న వాడనుటసమంజసము

మహర్షులచే ప్రతిపాదితములైన మర్యాదలు విధి - నియమ - నిషేధ రూపములచే మూడు విధములు అందు ప్రవృత్తి ప్రయోజనకము విధి నిషేధ, నియమములు నివృత్తి ప్రయోజనకములు (1) విధి - 'సంధ్యోశ్చ బహి ర్గ్రామాదాసనం వాగ్యతశ్చ (1 ప్రశ్న 30 పటల, 8 సూ) అను ఆపస్తంబధర్మసూత్రమునుబట్టి సంధ్యోపాసనా కాలమున గ్రామమునకు వెలుపల నుండుట, వాఙ్నియ మము కలిగియుండుట అనునవి విధులు ఇచట ప్రవృత్తి ప్రయోజనము వివక్షితమైనది (2) ప్రాఙ్ముఖోఽన్నాని భుంజీత (1-31-1) అను సూత్రముచే ప్రాఙ్ముఖుడయి భోజనము చేయవలయు నని చెప్పుటచే అన్యదిగాభి ముఖ్యము నిషిద్ధమైనది. ఇది నిషేధ ప్రయోజనక విధియై యున్నది (3) "యాజనాధ్యాపన ప్రతిగ్రహై రేవ బ్రాహ్మణో ద్రవ్య మార్జయేత్" యజ్ఞము చేయించుట, వేదమును చదివించుట, ప్రతిగ్రహణము- అనువానిచేతనే బ్రాహ్మణుడు ద్రవ్యము సార్జింప వలయును అనునది నియమము ఇట్టి నియమముచే వృత్త్యంతరములచే యథేష్టముగా బ్రాహ్మణునకు ద్రవ్యా ర్జనము నిషిద్ధమగుచున్నది ఇట్లు పూర్వోక్తము లయిన

మర్యాదలను, వర్ణాశ్రమ ధర్మములను, బోధించు సూత్రములు ధర్మసూత్రము లనబడును శ్రుతిచోదితము లయిన యజ్ఞములను ఆచరించు పద్ధతిని బోధించునవి శ్రౌత సూత్రములు ప్రత్యక్ష శ్రుతి ప్రామాణ్యము లేనిచో ఆచారగ్రాహ్యములగు వివాహాది విధులను బోధించునవి గృహ్య సూత్రములు ఇట్లు ధర్మములను, గృహ్యములను, శ్రౌత ధర్మములను సూత్రరూపమున రచించిన మహర్షులలో ఆపస్తంబుడు అగ్రగణ్యుడు. ఈ మహర్షి రచించిన శ్రౌత సూత్రము వేదాంగకల్ప మని ప్రసిద్ధి గాంచినది ఆ శ్రౌత సూత్రమునందు 'అథాతో దర్శ పూర్ణమాసౌ వ్యాఖ్యాస్యామః' అనునది ఆద్య సూత్రమై యున్నది దీనిని బ్రహ్మయజ్ఞములో కల్ప స్థానములో బ్రాహ్మణులు పఠించుచున్నారు ఆపస్తంబుని శ్రౌత సూత్రము త్రింశదధ్యాయాత్మకము అదియందలి 23 అధ్యాయములలో దర్శ పూర్ణమాసేష్టి మొదలుకొని సహస్ర సంవత్సర పర్యంతములైన యజ్ఞకర్మలు చెప్పబడినవి ఇరువది నాల్గవ ప్రశ్నలో పరిభాషా సూత్రములు, ప్రవరఖండ, హౌత్రమంత్రములు వచింపబడినవి 25, 26 వ ప్రశ్నలలో గృహ్య కర్మలకు ఉపయోగించు సూత్రములును, 27 వ ప్రశ్నలో గృహ్య కర్మల పౌనర్వ్య విధానమును బోధితములైనవి 28, 29 ప్రశ్నలు సామయాచారిక ధర్మప్రతిపాదకములు 30 వ ప్రశ్న శుల్బ సూత్రము, ఇది వేదినిర్మాణ విధిని ఇష్టికాచయన ప్రమాణములను వివరించును ఈ శ్రౌత సూత్రము తైత్తిరీయ శాఖకు ఉపయోగించునదియై యున్నది ఆపస్తంబ శ్రౌత సూత్రములకై వ్యాఖ్యలు పెక్కులు కలవు ఈ వ్యాఖ్యలు అసమగ్రములై కానవచ్చుచున్నవి రుద్రదత్త - సూత్రదీపిక అను వ్యాఖ్య ఈ శ్రౌత సూత్రము నందలి 15 ప్రశ్నలకే లభించుచున్నది అది గార్గ్య వంశీకుడు [illegible] ధూర్తస్వామి కృతమైన భాష్యము, శ్రౌత సూత్రము నందున్న కేవల పరిభాషా సూత్రములకే లభించుచున్నది కపర్దిస్వామి రచించిన భాష్యము శుల్బ సూత్రాధ్యాయమునకే కనబడుచున్నది గురుదేవస్వామి, కరవిందస్వామి, కౌండపాచార్యుడు, అహోబలసూరి, సుందరరాజు అను ఐదుగురు, శ్రౌత సూత్ర వ్యాఖ్యాతలతో చేర్కొనదగినవారు. కౌండపాచార్యుని ప్రయోగ రత్నమాల శ్రౌత సూత్ర మూలమునకు సక్రమమైన వ్యాఖ్యగా పరిగణింపబడుచున్నది

'అథ కర్మాణ్యాచారాద్యాని గృహ్యంతే' అనునది ఆపస్తంబ గృహ్య సూత్రము అను గ్రంథమునందలి ఆద్య సూత్రము ఆపస్తంబుడు వ్యాకృతములయిన గృహ్య సూత్రములలో జాతకర్మాది సంస్కారములకు ఉపయోగించునట్టి ఋగ్యజుర్వేద మంత్రములను ఒకచో ప్రశ్నద్వయ రూపమునకూర్చి దీనికి 'ఏకాగ్నికాండము' అని పేరు పెట్టెను ఈ గృహ్య సూత్రములలో మంత్రప్రతీకము (స్వరూపోచ్చారణము) 'ఉత్తరయా, ఉత్తరేణ, ఉత్తరాభిః' అను అల్పపదములచే సులభముగా కర్మలను బోధించియున్న ఆపస్తంబుని వైశిష్ట్యము ఎన్నదగినది ఆషాఢ - మాఘ - ఫాల్గుణ మాసములు తప్ప వివాహములకు శేషించిన మాసములు ప్రశస్తములని "సర్వ ఋతవో వివాహస్య శైశిరేమాసౌ పరిహాప్యోత్తమంతు నైదాఘం" అను ఆపస్తంబ గృహ్యసూత్రముచే విదితమగుచున్నది కన్యావరణ సమయమున - శుభాశుభ పరీక్షకై వరబంధువులు, మట్టిముద్దలో నానావిధములయిన బీజములను యజ్ఞ వేదిగతములయిన పాంసువులను, కృషిక్షేత్రమందలి లోష్టములను (మట్టిపెల్లలను) శ్మశాన భూమి యందలి లోష్టములను కలిపి, వాటిలో నొకదానిని స్పృశింపుమని కన్యనడుగగా, ఆమె బీజస్పర్శ మొనర్చినచో సంతానముచే సమృద్ధి కలుగుననియు, వేది పాంసువులను తాకినచో యజ్ఞముచే సమృద్ధి కలుగుననియు, క్షేత్ర లోష్టములను తాకినచో ధనధాన్యములచే సమృద్ధి యేర్పడుననియు, శ్మశాన లోష్టములను స్పృశించినచో అశుభము వాటిల్లు ననియు భావింపవలెనని ఆపస్తంబుని (11 ప్రశ్న - 3 వ పటలము, 3,15,16,17,18) వలన గృహ్యసూత్రములచే విశదీకృతమైనది వరునకు వధూ విషయమున అనుకూల్యమును సంపాదించు నిమిత్తమై చేయదగినవిధి, సపత్నీ బాధనవిధి, రాజయక్ష్మ యను రోగమునొక్క శాంతికై చేయదగిన విధి, మారి పడుటకై చేయదగినవిధి, శ్వగ్రహ గృహీతుడైన బాలుని యొక్క గ్రహశాంతికై చేయదగువిధి; ఇత్యాదివిధులు ఆపస్తంబుని లోకజ్ఞానమును తెలుపుచున్నవి ఆపస్తంబ గృహ్యసూత్రము తైత్తిరీయ శాఖానుయాయులకు మిక్కిలి

ఉపయోగించును. పింగాక్షట్టీయము, ఉండపిళ్ల, అహోబల, తాత్పర్యదీపిక అనునవి ఆపస్తంబ గృహ్యసూత్రములపై వెలసిన వ్యాఖ్యానములు పింగాక్షట్టు, ఉండపిళ్ల హరదత్తుడు, సుదర్శనాచార్యుడు అనువారు క్రమముగా పైని పేర్కొనబడిన వ్యాఖ్యలను వ్రాసినవారు ఆంధ్రదేశమున తైత్తిరీయులు తరచుగ ఆపస్తంబ సూత్రానుసారులుగా నున్నారు

ధర్మ సూత్రములలో ఆపస్తంబ ధర్మసూత్రము కృష్ణయజుశ్శాఖీయులకు ముఖ్యమైనది "అథాతస్సామయాచారికాన్ ధర్మాన్ వ్యాఖ్యాస్యామః" (ఆ ధ 1) అను నీ ప్రథమ సూత్రము ధర్మశాస్త్ర స్థానమున బ్రహ్మయజ్ఞాదులందు ఉపయోగింపబడుటచేత ఈ గ్రంథము పరమధర్మ శాస్త్రమని తెలబడుచున్నది ఆపస్తంబ ధర్మ సూత్రములలో పెక్కు ముఖ్య విషయములు కలవు ఉపనయన కాలమున వటువు పాదోప సంగ్రహణము, గురుసన్నిధియందు అధ్యయనము, భిక్షాచరణము, మున్నగు ధర్మములను సక్రమముగా ఆచరించినచో, వాతని కర్మలు సఫలము లగును లేనిచో అతని సంతానము బ్రహ్మవర్చసవిహీన మగును అతని సంతతిలో ఋషులు పుట్టరు పుట్టినను శ్వేతకేతువువలె పూర్వకర్మ భోగార్హమై కొలది మంది జనన మొందుదురు కావున బ్రహ్మచర్య మవశ్యాచరణీయము అని చెప్పబడినది విక్రయాన్నము తినకుండుట, రసద్రవ్యములు, పచ్చిమాంసము, మధు-లవణేక్షురసములు, వృథుక - కృష్ణయవ - సక్తు - శాక మాంస - పిష్ట - క్షీర వికారములు, ఓషధి - వనస్పతి - మూలఫలములు మున్నగు వాటిని తినుటయు అవశ్యాంగమున అగ్నిసువర్ణములచే స్పృశించి కృతాన్నమును గ్రహించుటయు గృహస్థధర్మములుగా పరిగణింపబడినవి ఆర్య పోషితులయిన శూద్రులు స్నానాదులచే శుద్ధులయి త్రైవర్ణికులగు గృహస్థులు అతిథులు మున్నగు వారి కొరకు పాకము చేయవచ్చును శూద్రుడు నిత్యము క్షౌరము చేయించుకొని సచేల స్నానమొనర్చవలెనని పర్వ కాలమునందును, అష్టమినాడును క్షౌరము చేయించుకొనిగాని, పరోక్షముగా వండితెచ్చిన అన్నమును అగ్నిలో నుంచి, నీళ్ళతో ప్రోక్షించినచో అది దేవకార్యమునకు అర్హమగునని చెప్పబడినది అతిథికి గోమధుపర్క మిచ్చినచో ఫలాధిక్యము చేకూరు నను విషయమున బ్రాహ్మణము ప్రమాణమగు చున్నదని ఆపస్తంబుడు వచించెను అవిధిగా సన్యసించినవారు అభోజ్యాన్నులలో పరిగణింప బడిరి వ్రాత్యశబ్దము అమరకోశమునందును (వ్రాత్యస్సంస్కారహీనః స్యాత్) 'వ్రాతేన జీవతి' అను పాణినీయ సూత్రమునందును నిందితపరముగా వ్యాఖ్యాతమైనది ఆపస్తంబుడు దీనిని పూజ్యపరముగా ప్రయోగించెను ఇయ్యాశయమునే సమర్థించుచు ప్రశేఘసాధుః ప్రత్యః న తివవ్రాత్యః అను వ్యుత్పత్తిని వ్యాఖ్యాతలు ప్రదర్శించిరి దంపతుల నియమములను వివరించుచు శాస్త్రకర్తలు స్త్రీయ నియమాతిక్రమము చేసిరేని శిక్షార్హులగుదురని ఆపస్తంబుడు చెప్పెను అతడు నియోగ పద్ధతిని నిషేధించెను రాజు తపో విద్యావంతులగు బ్రాహ్మణులకు తనదేశములో జీవన క్షేత్రము లొసగి వారిని పోషింపవలయు నని చెప్పబడినది ఇతర సూత్రకర్తలు అష్టవిధ వివాహములను చెప్పిరి ఆపస్తంబుడు ఆరింటినే పేర్కొనెను ఏకాగ్ని కాండము నందలి కొన్ని మంత్రార్థములచే యువతీ వివాహము ప్రతిపాదిత మగు చున్నను, హరదత్త ప్రభృతి వ్యాఖ్యాతలు ఆవిషయము నంగీకరించి యుండలేదు

రాజధర్మములలో, రాజు దేశారాధన తత్పరుడగుచు, రాష్ట్రీమందలి ప్రజలలో ఎవరికిని శీతవాతాతపవ్యాధుల వలన క్లేశము కలుగకుండ చేయవలయు ననియు, కాల - వృద్ధ - కర్మకార - అంగవికల - శ్రోత్రియులనుండి పన్నును గ్రహింపకూడ దనియు, నగర - గ్రామ - రక్షకులుగా శాయస్థులను (కరణాలను) నియమింపవలయుననియు, నగర గ్రామములలో దొంగలు అపహరించిన ధనమును, నష్టపడిన యజమానులకు నగర రక్షకు లొసగవలయు ననియు చెప్పబడినది ఈ ధర్మములు అనుష్ఠించుట కష్టసాధ్యము ఐనను వీని శ్రద్ధతో నమష్ఠించినవారికి అయురారోగ్యములను, చిత్తశుద్ధిని ప్రసాదింప సమర్థములు హరదత్తస్వామి 'ఉజ్జ్వల' అను సమగ్ర వ్యాఖ్యను ఆపస్తంబ ధర్మసూత్రములపై రచించెను ఈ ధర్మసూత్రములలో కొన్ని వేదాంత ప్రతిపాదకములును కలవు వాటిపై (శ్రీ) శంకర భగవత్పాదులు వ్యాఖ్య వ్రాసిరి

సం వే. శా

ఆఫ్ఘనిస్థానము :- (చరిత్రము) - ఆఫ్ఘనిస్థానము ఇరేనియను పీఠభూమిలో ఈశాన్యదిక్కున ఉన్నది ఈ దేశపు సరిహద్దులు - ఉత్తరమున ఆక్సస్, మధ్య ఆసియాలోయలు, తూర్పున ఉత్తర హిందూస్థానము, పడమట పర్షియాదేశము, దక్షిణమున బెలూచిస్థానవు కొండాలు ఆఫ్ఘనిస్థానమను పేరు 18 వ శతాబ్దములో అహ్మదుషా రాజ్యకాలమునుండి స్థిరపడినది. ఈదేశము నందలి ముఖ్యజాతులు - ఆఫ్ఘనులు, పఠానులు, ఘిల్జాయిలు, టర్కొమనులు, ఇత్యాదులు

చారిత్రకముగ ఆఫ్ఘనిస్థానములో భాగములైన ఖురాసాన్, కాబూలు, బాక్ట్రియా, గజని, కాందహారు, హిరట్ - అనునవి గ్రీకుల, అరబ్బుల రాజ్యములలో రాష్ట్రములుగ నుండెను క్రీ శ. 1000 ప్రాంతమున గజనీ రాజులు, తర్వాత ఘోరీ రాజులు ఇచట వరిపాలించిహిందూదేశముపై దండయాత్రలు సాగించిరి ఢిల్లీలో ముస్లిము రాజ్యము స్థాపించిన బానిసరాజు కుతుబుద్దీన్ ఐబక్ ఆఫ్ఘనిస్థానము వాడే. క్రీ శ 1526 లో బాబరు మొగలు సామ్రాజ్యము స్థాపించు వరకు ఆఫ్ఘన్‌స్థానము నుండి తురకల దండయాత్రలు వరంపరగ హిందూదేశమును బాధించుచుండెను మొగలులకు పరిపైన పేరు వగతాయి వీరి స్వదేశమగు ఫెర్గానా ఆఫ్ఘనిస్థానమందే యుండెను

ఆఫ్ఘను చరిత్రలో కూడ అక్బరు రాజ్యకాలము (క్రీ శ 1556 - 1605) గొప్పది ఆఫ్ఘనిస్థానము ఇతని కాలములో ఢిల్లీ సామ్రాజ్యమున నొక భాగముగ స్థిరపడెను అక్బరు రాజపుత్ర సైన్యములు ఇవ్వంత సింగు సైన్యాధిపత్యమున ఆఫ్ఘనిస్థానములోని తిరుగబాటులను అణచెను ఔరంగజేబు తర్వాత ఆఫ్ఘను సామంతులు స్వతంత్రము ప్రకటించిరి క్రీ. శ 1621 లో పర్షియనులు కాందహారును జయించిరి క్రీ శ 1638 ప్రాంతమునుండి కాందహారును పర్షియనులు కాని, ఆఫ్ఘనులు కాని పాలించుచు వచ్చిరి

నాదిర్‌షా ఆఫ్ఘనిస్థానమును జయించి హిందూదేశముపై దండెత్తెను. ఇతడు క్రీ శ 1747 లో మృతి నొందెను తర్వాత అహమ్మదుషా అబ్దాలీ స్థిరమైన ఆఫ్ఘన్ రాజ్యమును స్థాపించెను ఇతని రాజ్యము మెషెద్ (Meshed) నుండి లాహోరువరకు వ్యాపించెను క్రీ శ 1773 లో అహమ్మదుషా చనిపోయెను అతని పుత్రుడు తైమూర్‌షా క్రీ శ 1793 వరకు పాలించెను తైమూరుషా తరువాత అతని తమ్ముడు షాహ జమాను రాజ్యమేలెను క్రీ శ 1803 తరువాత షాహమహమ్మదు, ఆటుపిమ్మటషాహషుజా పాలించిరి క్రీ శ 1827 నుండి 1863 వరకు దోస్తుమహమ్మదు, తర్వాత షేర్ అలీ, తర్వాత అబ్దుర్‌రహమాను, అతని కొడుకు హబీబుల్లా, మనుమడు అమానుల్లా పాలించిరి తర్వాత నాదిర్‌ఖాను అతడు క్రీ శ 1933 లో చంపబడగా, జాహిర్‌షాహ రాజయ్యెను

అంతర్యుద్ధములలో ఆఫ్ఘన్ సామంతరాజులు బ్రిటిష్ సాయమును తరుచుగ నపేక్షించుచుండిరి మొదటి ఆఫ్ఘను యుద్ధములో దోస్తుమహమ్మదు కాబూలు గద్దెనెక్కి, హిరట్, కాందహారులను గెల్చెను ఇతని పుత్రుడు గులామ్‌హైదర్ బ్రిటిషువారితో సంధి చేసికొనెను క్రీ శ 1863 లో దోస్తుమహమ్మదు చనిపోగా అతని 16 గురు పుత్రులు సింహాసనమునకై పోరాడు

కొనిరి రెండవ ఆఫ్ఘను యుద్ధములో బ్రిటిషు సైన్యములు 8 సైపులనుండి ఆఫ్ఘను రాజ్యమున ప్రవేశించెను కాందహారు యుద్ధ ఫలితముగ క్రీ॥ శ॥ 1880 నుండి 30 సం॥ లు ఆఫ్ఘన్ రాజు బ్రిటిషు మిత్రుడుగ నుండెను మూడవ ఆఫ్ఘన్ యుద్ధములో ఆఫ్ఘనులు ఇండియాపై దండెత్తి ఓటమిచెందిరి. 1919 లో హబిబుల్లా హత్యచేయబడెను అమానుల్లా రాజయ్యెను సంధి ఫలితముగ ఆఫ్ఘనిస్థానము స్వతంత్ర రాజ్యమయ్యెను

అబ్దుర్ రహమాను రోడ్లు వేయించెను రాజ్యాంగమున సంస్కరణలు తెచ్చెను అమానుల్లా ఐరోపాలో పర్యటనము చేసివచ్చి దేశములో మార్పులు చేసెను క్రీ॥ శ॥ 1928 లో శాసనసభలు అమలులోనికి వచ్చెను

వి యు

ఆఫ్ఘనిస్థానము - (భూగోళము) - ఆఫ్ఘనిస్థానము ఆసియాఖండపు దేశాలలో ఒకటి దీనికి దౌలత్ ఇ ఖాద్ షాహి-ఇ-ఆఫ్ఘనిస్థానము అని పూర్తిపేరు ఇది 29°-38° 35' ఉత్తర అక్షాంశముల మధ్యను 60°, 50' - 71° 50, తూర్పు రేఖాంశముల మధ్యను ఇమిడియున్నది దీని వైశాల్యము 2 లక్షల 50 వేల చదరపుమైళ్ళు ఉండును జనాభా ఒకకోటి ఇరువదిలక్షలు సుమారుగా ఉండును అందులో ఇరువది లక్షలమంది స్థిరనివాసము లేని చరజాతు లున్నవి పరిషియన్, పుష్టూ భాషలు మాట్లాడుదురు

పరిపాలనము 1914 లో జన్మించిన మహమ్మద్ జహీర్ షా ఈ రాజ్యమునకు రాజు ఒక ఉన్నతసభ (Senate) 50 మంది సభ్యులతోకూడి ఉన్నది ఇదిగాక, 171 మంది సభ్యులుగల జాతీయసభ (National Assembly) పరిపాలనాధికారము కలిగియున్నది మేనెలలోను, అక్టోబరులోను సమావేశములు అగుచుండును ఇదిగాక "లోయజిర్గా" (Loe jirga) అను మహాసభ ఇంకొకటి అప్పుడప్పుడు సమావేశము అగుచుండును రాజు ఏదైన అతి ప్రాముఖ్యము గల సమస్యను తీర్మానించు నిమిత్తమే దీనిని సమావేశ పరచుచుండును దీనిలో అకాలిక సంబంధించిన పెక్కుమంది నాయకులు సమావేశమౌందుదురు గడచిన సమావేశము 1941 లో జరిగినది ఇటీవల పాకిస్థానముతో ఏర్పడిన సమస్యల మూలముగా ఇప్పుడు మళ్ళీ సమావేశపరచబడినది దేశము ఏడు ముఖ్యమైన రాష్ట్రములుగా విభజింపబడి ఉన్నది కాబూలు, మజార్, కాందహారు, హిరాట్, కటఘన్, సంత్-ఇ-మష్రికి, సంత్-ఇ-జనూబి అనునవి పెద్ద రాష్ట్రములు బదక్షాన్, ఫరా, మైమనా, పర్వాన్ అనునవి నాల్గు చిన్న రాష్ట్రములు పెద్ద రాష్ట్రాలు నయీబ్-ఉల్-హుకుమేలను పరిపాలకునిచేతను చిన్నరాష్ట్రములు హాకెం-ఇ-అలా అను పరిపాలకునిచేతను, పాలింపబడుచున్నవి కొన్ని శాఖలు మంత్రులక్రిందను, కొన్ని అధ్యక్షులక్రిందను ఉండి, వీరిరువురితోకూడిన మంత్రివర్గము చేతులలో అధికారము కేంద్రీకృతమయి ఉన్నది కొద్దిమంది షియాశాఖీయులున్నను అధిక సంఖ్యాకులు సున్నీ శాఖకు చెందిన మహమ్మదీయ మతము ప్రధానముగా గలవారే శాబత్ న్యాయశాస్త్రము షరియత్ మీద ఆధారముచేసికొని అభివృద్ధి చెందినది జిల్లా న్యాయస్థానాలను మహకమా-ఇ-ఇబ్‌తిదాయియాలు అనియు, రాష్ట్రరాజధానులలో ఉండువాటిని మహకమా-ఇ-మురాఫాలు అనియు అందురు మహకమా-ఇ-అలీ తమీజ్ అను న్యాయస్థానము హైకోర్టువంటిది ఇది పరిపాలన న్యాయశాఖకు అనుబంధించి ఉండును ఉన్నత సభకు అనుబంధముగా దారియ్యానత్-ఇ-తమీజ్ ఇ అయన్ అను సుప్రీంకోర్టుకూడనున్నది ఆదాయపుపన్ను, భూమిపన్ను, వ్యాపార సుంకాలు దేశముయొక్క ఆదాయమును 18 కోట్ల 80 లక్షల ఆఫ్ఘనీ నాణెములవరకు పెంచినను, ప్రభుత్వాదాయము చాలుటలేదు సామాన్యమైన సేనావాహిని 75000, కలదు తరచుకు 2,000 మంది విద్యార్థులను తయారుచేయు మిలిటరీ శిక్షణాలయము ఒకటి పని చేయుచున్నది. కాబూలు పట్టణము దేశమునకంతకును రాజధాని. ఖ్వాజారావాష్, షెర్ పూరు విమానాశ్రయాలను పురస్కరించుకొని కొద్ది విమానదళమున్నది బ్రిటిషువారితో పూర్వము సరిహద్దులను గురించిన సంధులు (Treaties) పెక్కులున్నవి 1946 లో సోవియట్ రష్యాతో ఒక సరిహద్దు నిర్ణయము జరిగినది

ఆర్థిక పరిస్థితులు - దేశము యావత్తు పర్వతమయము వర్షరహితమైనది. అయినప్పటికిని చిన్న చిన్న జలాధారాల మూలమున వ్యవసాయము సాగుచునేయున్నది

పండ్లు, కూరగాయలు, తిండిగింజలు, పండింపబడుచున్నవి ప్రత్తి, ఇంగువచెట్లు ఎక్కువగా పెరుగుచున్నవి ఊలు, చర్మములు, ముఖ్యముగా కరాకులీస్ అను గొర్రె చర్మములు ఎగుమతి చేయుచున్నారు దేశములో కొన్ని ఖనిజములుకూడ ఉన్నవి రాగి, ఇనుము, సీసము ఎక్కువగా దొరకునని తెలియుచున్నది కాబూలు పట్టణములో అగ్గిపెట్టెలు, గుండీలు, చర్మము, చెప్పులు, రాళ్ళు కుర్చీలు చేయు చిన్న చిన్న కర్మాగారాలు ఉన్నవి కాందహారులో ఊలు ఫ్యాక్టరీ ఉన్నది ప్రత్తి కర్మాగారాలు ఉన్నవి ఆఫ్ఘన్ జాతీయబ్యాంకు అధ్వర్యము క్రింద దేశములో జలవిద్యుచ్ఛక్తి, గుడ్డలు, పంచదార, సిమెంటు, ప్రత్తి కర్మాగారాలు నిర్మించుటకు కృషి జరుగుచున్నది దిగుమతి సరకులలో పెక్కింటికి ప్రభుత్వానికి గుత్త హక్కు (Monopoly) ఉన్నది వీటి పర్యవేక్షణ నిమిత్తము రియాసత్ - ఇ - ఇక్తిసాదాత్ - ఇ - దౌలతి అను పేరుగల ప్రభుత్వ గుత్త హక్కుల అభివృద్ధి సంఘమును స్థాపించి, మోటారు కారులు, పంచదార, సిగరెట్లు మొదలైనవాటిని దిగుమతి చేసికొనుచున్నారు ఎగుమతుల విషయములో పనిచేయుటకు అనేక కంపెనీలు ప్రత్యేకముగా ఒక్కొక్క వస్తువును సేకరించి ఇతర దేశాలకు పంపుచున్నవి నూటికి 80 పంతులు వ్యాపారము పాకిస్థానుగుండా పోవలసి ఉండును ఆఫ్ఘను జాతీయ బ్యాంకునకు లండనులో ఒకశాఖ ఉన్నది భారత దేశముతో వ్యాపార సంబంధాలు ఎక్కువగా ఉన్నవి ఆఫ్ఘనిస్థానములో రైల్వేలు లేవు నౌకాయానమునకు పనికివచ్చు నదులును లేవు బరువులు మోయుటకు ఒంటెలను, గుఱ్ఱములను దేశీయులు ఇప్పటికిని ఉపయోగించుచున్నారు మోటారు రవాణా విధానము క్రమముగా వృద్ధిచెందుచున్నది సుమారు 6,000 మైళ్ళ రోడ్లు మోటారు రవాణాకు తగినవిగా నున్నవి

కి వి శే

ఆఫ్రికా :- సరిహద్దులు - ఆఫ్రికాఖండము 37½° ఉత్తర అక్షాంశమునుండి, 35° దక్షిణ అక్షాంశమువరకును, 17° పశ్చిమ రేఖాంశమునుండి, 50½° తూర్పు రేఖాంశమువరకును వ్యాపించియున్నది దీని వైశాల్యము 1,12,62,000 చ.మై ఇది కాక 2,89,000 చ మైళ్ళ వైశాల్యముకల ద్వీపము ఒకటి ఈ ఖండములోనున్నది వైశాల్యమునందు ఈ ఖండము హిందూదేశమునకు సుమారు అయిదురెట్లున్నది ట్యునీషియాలోని కేప్ బాన్ నుండి కేప్ అగల్హస్ వరకు ఉత్తర, దక్షిణములుగా దీని పొడవు 5000 మైళ్ళు అకేవిధముగా పడమరనున్న కేప్ వెర్డ్ నుండి తూర్పున నున్న గార్డిఫ్యూ వరకు దీని పొడవు 4600 మైళ్లు ముఖ్యమైన విషయమేమనగా, ఈ ఖండము భూమధ్యరేఖకు ఉత్తర దక్షిణములందు సమముగా వ్యాపించియుండుట అందువలన ఉత్తర దక్షిణ ఆఫ్రికాల శీతోష్ణమండలములందు, మరియు అనేక ఇతర విషయములయందు చాల పోలికలు కానవచ్చును ఈ ఖండముయొక్క విశేషభాగము కర్కాటక మకర రేఖల మధ్యనుండుట గమనింపదగినది

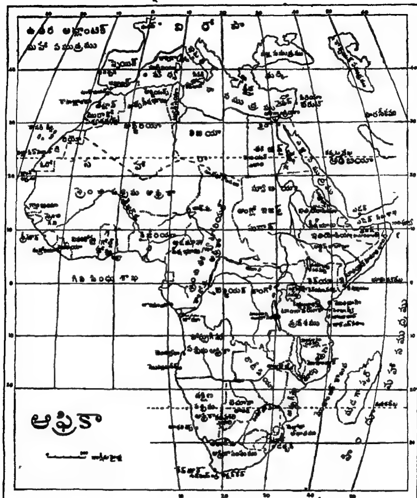
మధ్యధరాసముద్ర మిుత్తరమునను, ఎఱ్ఱ సముద్ర మీశాన్యమునను, హిందూమహాసముద్రము తూర్పుదక్షిణములను, అట్లాంటిక్ మహాసముద్రము పడమరను కలిగియుండుటచే నీ ఖండము ద్వీపఖండమనవచ్చును

ఫ్రెంచి భూమధ్యరేఖాగత ఆఫ్రికావంటి గినీసింధుశాఖయు, అంగోలా రాష్ట్రమువంటి లోబిటో అఖాతమును, బెంగోలా అఖాతమును ఈ ఖండమునందు చెప్పుకొనదగిన సముద్ర వ్యాపనములు ఈ ఖండపు సముద్రతీరము సరాసరి 19,000 మై పొడవుకలిగియున్నది

మెడగాస్కరు ద్వీపము మొజాంబిక్ విస్తృత జలసంధిచే భూఖండమునుండి వేరుచేయబడినది హిందూమహాసముద్రములోనికి చొచ్చుకొనివచ్చి కొమ్మువలె కనబడు భాగమును ఆఫ్రికా శృంగము అని అందురు

వైసర్గికస్వరూపము - ఆఫ్రికాఖండము 2000 అ సరాసరి ఎత్తుగల పీఠభూమి దీనిని రెండు ముఖ్యమైన భాగములుగా విభజింపవచ్చును 1 పీఠభూమి 2. తీరపు మైదానము పర్వతము అని పిలువబడునవి పీఠభూమి యొక్క విస్తృతమైన అంచులే కాని వీనియందు ముఖ్యమయిన పర్వత శిఖరము లున్నవి ఈ పీఠభూమి పడమరగా వాలి యున్నది

మొరాకో, అల్జీరియా, ట్యునీసియా రాష్ట్రములలో 1500 మై వ్యాపించి సరాసరిని 11,000 అ ఎత్తుగల

ఆఫ్రికా

అట్లాసు పర్వతములు ఉత్తరాఫ్రికాలో ముఖ్యమయిన పర్వతపంక్తులు ఉత్తరమునుండి దక్షిణముగా నీ పర్వత శ్రేణులకు టెల్ అట్లాసు, గ్రేట్ అట్లాసు, సహారన్ అట్లాసు అనుపేర్లు కలవు అట్లాంటిక్ తీరమునుండి నైలునదివరకు వల్లపు పీఠభూమి వ్యాపించియున్నది. దీని మధ్యభాగమున టిబెస్టి పర్వత పంక్తులుకలవు.

ఉన్నత పీఠభూమి పూర్తిగా దక్షిణ ఆఫ్రికాలోనే కలదు పడమరనుండి తూర్పునకు దీనిఎత్తు క్రమముగా హెచ్చు-వగును హైవెల్డు, లోవెల్డు అను రెండు మెట్లుగా ఈ పీఠభూమి తూర్పు అంచు తీరపు మైదానము నకు దిగుచున్నది వీనిని 'కేప్ కాలనీ'లో గ్రేట్ కారూ, లిటిల్ కారూ అని పిలిచెదరు ఈ పీఠభూమియొక్క ఎత్తైన అంచులనే నేటాలు రాష్ట్రములో డ్రాకెన్సుబర్గు అని అందురు,

ముఖ్యమయిన పర్వత శిఖరములన్నియు ఆఫ్రికా తూర్పుననే యున్నవి— మకెన్ జోరొ (16,800 అ), కెన్యా (17,040 అ), నిరంతరము మంచుతోనుండు కిలిమంజారో (19,321 అ) సముద్రతీరమున మాత్రమే పల్లపు మైదానము లున్నవి

ఎడారులు - ఉత్తర ఆఫ్రికాలో 35,00,000 చ మై వ్యాపించిన సహారా ఎడారి కలదు ఇది అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములకన్నను కొద్దిగా పెద్దది తూర్పు పడమరలుగా దీని పొడవు 3,200 మై ఉత్తర దక్షిణము లుగా దీని వెడల్పు 800 మై నుండి 1,400 మై వరకు కలదు సామాన్యముగా మనము భావించునట్లు సహారా ఎడారి యంతయు పనికిరాని ఇసుకబీడు కాదు పశ్చిమ సహారాయొక్క మధ్యభాగములో 6,000 అడుగుల ఎత్తుగల శిఖరములతో నిండిన అయిర్, హొగర్ పర్వత ములు గలవు. టిబెస్టి పర్వతపంక్తిలో 9,000 అ ఎత్తు గల ఉడిగిన అగ్నిపర్వతములు కలవు మరియు బిల్మా వంటి సహజ సరస్సులు ఈ ఎడారిలో కలవు ఈసరస్సుల చుట్టును వృక్షజాలమును, జంతుజాలమును కానవగును. ఫలవృక్షములు పెంచబడును బావులనుండి నీటినిపారించి వ్యవసాయముకూడ చేయుదురు.

ఆఫ్రికా నైరుతి భాగమునయున్న కలహారి ఎడారి సహారా అంత పెద్దదికాకపోయినను పేర్కొనదగినది

సరస్సులు :- తూర్పుననున్న పర్వత శ్రేణులయందలి చీలికలోయ (Rift valley) అని పిలువబడు పల్లపు ప్రాంతమున గొప్ప సరస్సులు ఉత్తర దక్షిణములుగా వ్యాపించియున్నవి ఈ క్రింద పేర్కొనబడినవి ముఖ్య మైన సరస్సులు

(క) విక్టోరియా న్యాంజా వైశాల్యము 26,000 చ మై, పొడవు 250 మై., వెడల్పు 200 మై, లోతు 270 అ

(ఖ) టాంగనీకా సరస్సు : వైశాల్యము 12,700 చ మై, పొడవు 450 మై, వెడల్పు 40 మై, లోతు 4,708 అ

(గ) న్యాసా సరస్సు : వైశాల్యము 11,000 చ మై, పొడవు 350 మై, వెడల్పు 45 మై,

(ఘ) కివూ సరస్సు వైశాల్యము — చ మై, పొడవు 50 మై, వెడల్పు 30 మై,

(చ) టానా సరస్సు ఇది 5,690 అ ఎత్తున అబి సీనియా పీఠభూమియొక్క ఉత్తరభాగమునకలదు నైలు నదికి ఈ సరస్సు మూలజలములుగా నుపయోగపడు చున్నది

(ఛ) రుడాల్ఫు సరస్సు వైశాల్యము 3,475చ మై, పొడవు 185 మై వెడల్పు 37 మై

(జ) చాడ్, ఙంగ్వలూ సరస్సులు ఇవి మధ్య ఆఫ్రికాయొక్క ఈశాన్య నైరుతి భాగములయందు గలవు వీటి నీరు ఋతువుల ననుసరించి సంకోచ వ్యాకోచ ములను చెందుచుండును

నదులు : ఆఫ్రికా ఖండమునందలి నదులు పెద్దవైనను జలపాతములవలనను అచ్చటిప్రజల అనాగరికతవలనను అంతగా నుపయోగము లేనివిగానున్నవి ఈ నదులవలన కొన్ని ప్రాంతములకు వాహన సౌకర్యములు కలుగు చున్నవి నైలునదికి నాలుగు పెద్ద జలపాతములుకలవు నైగరునదికి వేగముగల బూసా ఝరులు, కాంగో జాంబెసి నదులకు ఎల్లాలా, విక్టోరియా జలపాతములు కలవు. వీనిలో కొన్ని 420 అ ఎత్తుకూడ కలిగి యున్నవి. ముఖ్యమైనవి 5 నదులు :

1. నైలునది (4,000 మైళ్ళు): ఇది ఉత్తరముగా ప్రవహించి, మధ్యధరాసముద్రములో కలియుచున్నది

ఇది చాల ప్రాముఖ్యమైనది. ఏలయన, ఈజిప్టులోకెల్ల పురాతన నాగరకత గల ప్రాంతముగుండా ప్రవహించుచున్నది.

2. కాంగో (3 000 మై): ఇది దక్షిణ అట్లాంటిక్ మహాసముద్రములో కలియుచున్నది. దీనికి నదీ పరీవాహ ప్రదేశము చాల ఎక్కువ. దీనియందు నైల్ నదిలోకంటె ఎక్కువ పరిమాణముగల నీరు కలదు. ఉప నదులతో సహా యిది మధ్యఆఫ్రికా అంతటను వాహన సౌకర్యములను కలిగించుచున్నది.

3. నైజర్ (2,600 మై) - ఇది చెప్పియున్న ఉపనదితో సహా దక్షిణముగా ప్రవహించి గినీ సింధుశాఖలో పడుచున్నది.

4. జాంబెజీ (1,600 మై) - ఇది తూర్పు దిశగా ప్రవహించి మొజాంబిక్ చానలులో కలియుచున్నది. తూర్పుదిశగా ప్రవహించి లింపోపో అఖాతములో కలియు లింపోపోనదియు, ఈ నదియుకూడ ఎక్కువభాగము ఆఫ్రికా ఈశాన్య భాగమున ప్రవహించుచున్నవి.

5. ఆరెంజ్ (1,300 మై) - ఇది పడమరగా ప్రవహించి ఆఫ్రికా ఆగ్నేయ భాగమున అట్లాంటిక్ మహాసముద్రములో కలియుచున్నది.

ఇవికాక సెనిగల్ అను పేరుగల నది క్రింది పశ్చిమ ఆఫ్రికాగుండా ప్రవహించుచున్నది. కాని యిది అంత ప్రాముఖ్యమైనది కాదు.

శీతోష్ణస్థితి - ఆఫ్రికాలో ఉష్ణోగ్రతా వ్యాపనము సాధారణ విషయముగా కనబడును. ఋతువుల ననుసరించి సమోష్ణరేఖలు ఉత్తరమునకును, దక్షిణమునకును సూర్యునిగతి క్రమము ననుసరించి చలించుచుండును. వేసవిలోను, శీతాకాలమందును సమోష్ణరేఖలు తూర్పు పడమరలుగా వ్యాపించి, ఉత్తర దక్షిణములవైపున క్రమ క్రమముగా ఉష్ణోగ్రతలో మార్పు సూచించుచుండును. మన శీతకాలములో మధ్యధరా సముద్రపు ఉత్తర ప్రాంతపు ఉష్ణోగ్రత 50॰ ఫా నుండి 60° ఫా మధ్య నుండును. కాని దక్షిణతీర ప్రాంతపు ఉష్ణోగ్రత దీనికంటె కొంత అధికముగా నుండును. దక్షిణాఫ్రికా పీఠభూమి యొక్క మధ్యభాగములో అత్యధిక ఉష్ణోగ్రత ఉండును. ఔన్నత్యము ననుసరించియు, సముద్ర సామీప్యమును బట్టియు ఉష్ణోగ్రత మార్పుచెందు చుండును. ఈ విధముగా దక్షిణాఫ్రికాలో చాలదగ్గరలోనే ఉష్ణోగ్రతలందు ఎక్కువ మార్పు కనబడుచుండును.

వేసవిలో ఉత్తరాఫ్రికా శీతోష్ణస్థితి దీనికి విరుద్ధముగా నుండును. అత్యధిక ఉష్ణతా మండలములు సహారా ఎడారి వైపునకు కదలును. దక్షిణతీర ప్రాంతములందు 50॰-60॰ ఫా ఉండుటవలన సుఖముగా నుండును. మధ్యధరా తీర ప్రాంతమందు అధిక ఉష్ణోగ్రత ఉండును.

పవనములు - సూర్యగమనముతోపాటు ఉత్తరదక్షిణ దిక్కులకు చరించు భూమధ్యరేఖ యందలి అల్పపీడన మండలములయొక్కయు, కర్కట మకరరేఖల దాటి యుండు అధికపీడన మండలముల యొక్కయు, ప్రాబల్యము ఈ భూఖండముపై ఎక్కువగా నుండును. అట్లాంటిక్ సముద్రమందలి అధిక పీడన ప్రదేశము లన్నియు శీతకాలములో ఉత్తర దిశయందును, అజోర్స్ యొక్క అధికపీడన ప్రదేశము సహారా శీతల ప్రాంతమందును ఉండును. కాని భూమధ్యరేఖమీది అల్పపీడన ప్రాంతము దక్షిణదిశగా కదలును.

ఉత్తరార్ధగోళపు వేసవిలో అల్పపీడనముగల ప్రదేశములు ఉష్ణముగానున్న సహారా ఎడారి యంతయు వ్యాపించును. ఇప్పుడు ఉత్తరదిశకు మారెడు మకర రేఖా అధికపీడన మండలముయొక్క ప్రాబల్యము దక్షిణ ఆఫ్రికాకు ఎక్కువగా నుండును. ఆఫ్రికా ఈశాన్య ప్రాంతమునకంతకును హిందూ మహాసముద్రముయొక్క నుగ్రాహ్యముకాని ఋతుపవనముల ప్రాబల్యము ఎక్కువగా నుండును. ఈ క్రింద నుదహరించిన వాయుప్రవాహములు ఖండమంతటను వ్యాపించియుండును.

1. అజోర్సు అధికపీడన మండలమునుండి వెడలు అట్లాంటిక్ ఈశాన్య పవనములు నైరృతి దిశగా వీచును.

2. సహారా ఎడారియందలి అధికపీడన మండలము నుండి హార్మట్టన్ అనబడు గాలులు సూడాన్ మీదుగా పశ్చిమ ఆఫ్రికా వైపునకు వీచును.

3. ఈజిప్టుదేశపు వాయుప్రవాహములు నైలులోయ వరకు వీచి, భూఖండములో చాలదూరము పోవును.

4. నైరృతి ఆసియా అధికపీడన మండలమునుండి హిందూస్థానపు ఈశాన్య వ్యాపార పవనములు వీచును.

5 మధ్యధరా సముద్రమందు మహా చక్రవాత విస్తృతమగు అల్పపీడనములును, ఉన్నత పీడనములును కలుగుచుండును

6 దక్షిణ అట్లాంటిక్ మహాసముద్రపు అధిక పీడన ప్రాంతముల నుండి భూమధ్య రేఖవైపు అట్లాంటిక్ ఆగ్నేయ వ్యాపార పవనములు వీచును

7 ఉత్తరార్ధపు గోళపు వేసవిలో "గర్జించు వలుబదులు" (వాయువ్య ప్రతికూల వ్యాపార పవనములు) ఆఫ్రికాలో దక్షిణ భాగమునందు వీచును

8 హిందూ మహాసముద్రమునుండి బయలుదేరు ఆగ్నేయ వ్యాపార పవనములు ఈ భూఖండము యొక్క ఆగ్నేయ ప్రాంతమున వీచును

9 ఉత్తర ఖండపు వేసవిలో అట్లాంటిక్ ఆగ్నేయ వ్యాపార పవనములు భూమధ్యరేఖను దాటినతరువాత ఆఫ్రికా పడమటి భాగపు వైపునకు వంగి నైరృతి ఋతు పవనములుగా వీచును

ఆఫ్రికా శీతోష్ణస్థితిలో ముఖ్యముగా గమనించవలసిన విషయములు:- 1 భూఖండమునకు మార్పులు తెచ్చెడు శీతల వాయురాసులు లేవు 2 మహాసముద్ర ప్రవాహముల వలన తీరప్రాంతములందు శీతోష్ణస్థితి మార్పుచెంది అధికముగ ప్రభావితమై ఉండును

వర్షపాతము :- ఈ భూఖండమందు మంచి వర్షపాతముగల ప్రాంతములు మూడు కలవు 1 ఆగ్నేయ ప్రాంతము 2 అట్లాస్ మండలము 3 బెల్జియంకాంగో అనునవి ఆప్రాంతములు

హిందూ మహాసముద్రమునుండి బయలుదేరు పవనములు పీఠభూమియొక్క అత్యున్నతమైన అంచునుండి పైకెగయును ఈవిధముగా భూమధ్యరేఖకు దక్షిణవైపునున్న తూర్పుతీర ప్రాంతమందు వర్ష మెక్కువగానుండును. కాని ఖండాంతర్భాగమున పొడిగానుండును మధ్యధరా చక్రవాతములు అట్లాస్ పర్వతశ్రేణి వలన అడ్డుచేయబడినపుడు వాయవ్యతీర ప్రాంతమునకు శీతకాలములో వర్షమునిచ్చును అదేవిధముగా "గర్జించు వలుబదులు" (వాయువ్య ప్రతికూలవ్యాపార పవనములు) వలన శీతకాలములో కేప్ కాలనీకి వర్షము కలుగును. గినీ సింధుశాఖలోనికి ప్రవహించు భూమధ్య ప్రతిసముద్ర ప్రవాహము మంచుతోకూడిన తీర వాయువులకు సహాయ పడును తత్ఫలితముగా బెల్జియన్ కాంగో ప్రాంతమందును, ఫ్రెంచివారి భూమధ్యరేఖా ప్రాంతమందును, పశ్చిమతీర ప్రాంతమందును వర్ష మెక్కువగా కురియును దక్షిణముగా ప్రవహించి "డిలాగో" అఖాతములో పడు మొజంబిక్ ప్రవాహముల వలన చల్లని, వెచ్చని తీరవాయువులు ఉద్భవించును ఈ వాయువుచే భూమధ్యరేఖకు దక్షిణమువైపునున్న తూర్పు తీర ప్రాంతమునకు వర్షము లభింపచేయును

ఉత్తరాఫ్రికా పశ్చిమతీరమందలి కేనరిస్ (Canaries) ప్రవాహములు తరచుగా సంభవించు పొగమంచులకు తీరవాయువులకు కారణములు దీనిమూలకముగా ఇచ్చట తీరప్రాంతములు పొడిగా నుండును ఉత్తరముగా ప్రవహించు బెంగూలా (Benguela) శీతలజల ప్రవాహములవలన ఆఫ్రికా నైరృతి ప్రాంతమందుకూడ ఈ విధమైన వాతావరణ పరిస్థితులే యుండును. భూమధ్యరేఖకు ఉత్తరపువైపున మున్న తూర్పుతీరము పొడవునను ఈశాన్య నైరృతి ఋతుపవనములును, సముద్ర ప్రవాహములును ప్రభావము కలిగినవై యున్నవి ఇవి ఆయా ఋతువులయందు వాటికనుకూలముగా నుండును ఈశాన్య ఋతుపవనములు చల్లని పొడిగాలిని తెచ్చును ఇక నైరృతి ఋతుపవనములు తీర వాయువులను కలిగించును కావున భూమధ్యరేఖ కుత్తరపు వైపునున్న తూర్పుతీర ప్రాంత మంతయు పొడిగానుండును

మొత్తముమీద ఆఫ్రికాలో వర్షపాతము నిలుకడగా నుండదు ప్రతి సంవత్సరము భేదించుచుండును క్రమ పరిమాణముతో వేర్వేరు విధములగు శీతోష్ణస్థితులు లేర్పడును అయితే పొడిగానుండు ఉత్తర యీశాన్యముల మధ్యభాగము అందును, తడిగానుండు ఆగ్నేయ-ఆఫ్రికా ఉష్ణమండల మధ్యభాగముల యందును ఈ విభేదములు అత్యధికముగ గనపడుచుండును ఉష్ణాత్మకమగు శీతోష్ణస్థితి కలిగియుండుటయే ఆఫ్రికాయొక్క ప్రత్యేక విలక్షణత్వము

నేలలు :- 1 భూమధ్యరేఖా ప్రాంతపు నేలలు, ఉష్ణమండల ప్రాంతపు నేలలు ఆఫ్రికాలో భూమధ్యరేఖ

సారవుననూ, ఉష్ణమండలములోని తేమప్రాంతములందును కలవు ఇచటి నేలలు ఎఱ్ఱగ నుండును

2. మధ్యధరా శీతోష్ణస్థితియున్న ప్రాంతమందు మధ్యధరా ప్రాంతమునకు సహజమైన నేలలు కనబడును అగ్ర (cape) ప్రాంతమందును, అట్లాస్ ప్రాంతములోని తేమప్రదేశములందును గోధుమరంగుగల నేలలుకనబడును కాని దక్షిణముగా నీవి వానకొనియున్న ప్రాంతము లందును, మొరాకో మైదానములందును కాదముకాయ రంగుగల నేలలు కలవు

8 నేటాలులోని నేలలు తేమగానుండు సమశీతోష్ణ మండల సముద్రతీర ప్రాంతముల నేలలలో ప్రత్యేకత కలిగినవి

4 దక్షిణ ట్రాన్సువాల్ రాష్ట్రమందు ఆరెంజి, ఫ్రీస్టేటులోని హైవెల్డు ప్రాంతమందును గడ్డిమైదానపు పీఠభూములకు సంబంధించిన నల్లరేగడి నేలలు కలవు ఛెర్నోజమ్సు (Chernozems) సమూహమునకు సంబంధించిన లేతవర్ణపు నేలలు ఆఫ్రికా పీఠభూమియందలి ఎత్తైన ప్రాంతములందు కానబడును

స్వాభావిక వృక్షములు - అరణ్యములు, ఉష్ణమండల గడ్డిమైదానములు లేక సెవన్నాలు, ఎడారులు అనుమూడు భాగములుగా ఆఫ్రికాఖండపు సహజ ఉద్భిజ్జజాలమును విభజించవచ్చును ఇవి వరుసగా ఆఫ్రికా ఖండములో ⅕, ⅖, ⅖ భాగములు ఆక్రమించియున్నవి కాని సెవన్నాలను ఆఫ్రికాఉద్భిజ్జజాలమునకు ముఖ్యగాభావింపవచ్చును మిగిలిన విభాగములు ఈ క్రింద నీయబడుచున్నవి:-

1 భూమధ్యరేఖా ప్రాంతమందలి వర్షపుటడవులు.- ఇవి బెల్జియంకాంగో రాష్ట్రమందును, ఫ్రెంచి, ఆఫ్రికా అక్షరేఖా రాష్ట్రమందును, ఆఫ్రికాలో ఎక్కువగా వర్షమునకు వశ్యమ ప్రాంతమందును కలవు

2 సమశీతోష్ణ వర్షపుటడవులు - ఇథియోపియా పీఠభూమి యందును, పర్వతశ్రేణులయొక్క తూర్పు మధ్యభాగములందును కలవు

8 ఓక్-కోనిఫర్ వనములు - మొరాకో, అల్జీరియా ట్యునీసియా రాష్ట్రములందు కలవు

4 పొదివనములు - ఉష్ణమండల కాలమానము గల ప్రాంతములందు కలవు.

5 కంటకారణ్యములు :- ఉష్ణమండల కాలమానము గల ప్రాంతములయొక్క పొడిప్రదేశములందు కలవు

6 సమశీతోష్ణపు చిట్టడవులు :- అగ్ర (Cape) రాష్ట్రమునందును, ఉత్తరాఫ్రికా మధ్యధరా ప్రాంత మందును కలవు

7 సముద్ర తీరపుటడవులు - ఇవి సముద్రపు నీటి పాటుపోటులు కలిగిన ప్రాంతములందు ముఖ్యముగా పశ్చిమఆఫ్రాంతములందు కలవు

8 ఉష్ణమండల గడ్డిమైదానములు లేక సెవన్నాలు - ఉష్ణమండల ప్రాంతారణ్యముల సరిహద్దులందలి 35 అం నుండి 60 అంగుళముల వర్షము కురియుచోట్ల యందు గలవు

9 పర్వతపు పచ్చికమైదానములు, లేక ఆల్పైన్ మైదానములు - మధ్య ఆఫ్రికాలోని కెన్యా రాష్ట్ర మందలి ఎత్తైన పర్వత ప్రాంతమందును, ఇథియోపియా పీఠభూమియందును కలవు

10 చిత్తడినేలల గడ్డిమైదానములు - తూర్పు ఆఫ్రికా ప్రాంతములందును, నైలునది ఎగువప్రాంతము అందును కలవు

11 ఉప-ఎడారులు - ఇవి సెవన్నానుండి ఎడారి రూపమునకు మార్పు చెందుటలో ఒక పరిణామదశ చెల్లులయొక్క మేరక భాగములయందు కలవు.

12 ఎడారి - నిరర్థకమైన ఇసుకతలము, శిలాతలము, బురదతలము కలిగి మృగపక్షి వృక్ష విరహితమైన అప్పపు ఎడారి ఈ ఖండమునందు 8 శాతము మేర ఆక్రమించియున్నది

ఖనిజములు - బెల్జియం కాంగోనుండి ఉత్తర రొడీషియాలోనికి నైరృతి దిక్కునుండి ఈ శాన్యముగా వ్యాపించుచు, సుమారు 200 మైళ్ళపొడవున అత్యధికముగ రాగి ఉత్పత్తిగల ప్రదేశమున్నది ఈప్రాంతమందు రేడియం, కోబాల్టు, లోహములుగూడ ప్రపంచములో కెల్ల ఎక్కువగా గనులనుండి లభించుచున్నవి ప్రపంచములో లభించు మాంగనీసులో ఐదవవంతు గోల్డుకోస్టు రాష్ట్రములో దొరకును మొరాకో, అల్జీరియా, టునీషియా రాష్ట్రములందు ఇనుము లభించుచున్నది ప్రపంచములో నుత్పత్తియగు రాగిలో అరవభాగము

ఆఫ్రికాయందియే లభించును ట్రాన్స్‌వాల్ రాష్ట్రమందును, జోహాన్స్‌బర్గ్ దగ్గరనున్న రాండ్ అను ప్రాంతములోను కేప్ రాష్ట్రమునందలి కింబర్లీ ప్రాంతమందును వజ్రపు గనులు పనిచేయుచున్నవి డ్రాకెన్స్‌బర్గ్ యొక్క తూర్పు, పడమర తట్టులయందు బొగ్గు లభించును ఇవిగాక ఆఫ్రికా ఖండమందు మ్యురికములు, రేడియం పదార్థము, క్రోమియం, ప్లాటినమ్, తగరము, పుష్కలముగా లభించును కాని యీ ఖండమందు బొగ్గు, పెట్రోల్, సీసము, కుత్తుభాగమును పరిపడునంతగా లేవు

7. జనాభా-ఆదిమవాసులు - ఆఫ్రికాలోని జనుల విరళతావ్యాప్తి వలనను, అనాగరికత వలనను ఇందలి జనాభా సంఖ్యనుగూర్చి మదింపుచేయుట కష్టము కాని 1950లో ఈ ఖండమునందు 15 కోట్ల జనాభా యుండి యుండవచ్చును జనసాంద్రతలో ప్రదేశములను బట్టి చాల భేదాలు కలవు, ఉదాహరణమునకు ఈజిప్టునందలి కొన్ని ప్రాంతములందు చదరపు మైలునకు 1750 జనాభా కలదు ఎడారులలో కొన్ని ప్రాంతములందు ఒక్కరునూ లేరు

ఆదిమవాసుల తెగలు యీ క్రింద నీయబడినవి

1 ఇథియోపియా, సోమలీలేండ్, సూడాన్, కెన్యా రాష్ట్రములందలి తూర్పుభాగములలోను, పశ్చిమ ఆఫ్రికాయందలి కొన్ని ప్రాంతము లందును, హెమైటిక్ అను ఆదిమవాసులు కలరు

2 సెమైటిక్ అను తెగవారు ఉత్తరాఫ్రికా, తూర్పు ఆఫ్రికాలలో కలరు

3 భూమధ్యరేఖ కుత్తరమున పశ్చిమ తీరమునుండి సూడాన్ దేశమువరకును గల మధ్యఆఫ్రికాలో సూడాన్ భాష మాట్లాడు నీగ్రోజాతి ప్రజలు కలరు.

4 దక్షిణ ఆఫ్రికా యందంతటను, మెడగాస్కర్ ద్వీపమునందలి పశ్చిమ ప్రాంతమందును బంటూభాష మాట్లాడు నీగ్రోలు కలరు

5 నైరృతి ఆఫ్రికాయందు "బుష్‌మెన్" హాటెన్‌టాట్ అను తెగలవారు నివసించుచున్నారు

6 బెల్జియన్ కాంగోయొక్క ఈశాన్య ప్రాంతమందు "పిగ్మీస్" అను తెగవారు అక్కడక్కడ కలరు.

8. ఆఫ్రికా జనుల సంస్కృతి - పరిసరములలో ప్రతిఫలించు సాంఘిక కార్థికాభివృద్ధి అవకాశముల విషయమున ఆఫ్రికాలో ప్రదేశమునుండి ప్రదేశమునకు ముఖ్యములైన వ్యత్యాసములు కనిపించుచున్నవి మిక్కిలి వేగముగా పరివృద్ధిచెందిన సాంస్కృతిక ప్రదేశములు కొన్నియు, ఎట్టిమార్పునులేక స్థిరముగా ఉండిపోయిన ప్రదేశములు కొన్నియు గోచరించును

నైలునది లోయ నీగ్రో ప్రభావమేమియును లేక ప్రత్యేక ఔన్నత్యమును చెందిన హెమిటిక్ సెమిటిక్ సంస్కృతినందిన ప్రదేశము ఈ సంస్కృతి 6,000 సంవత్సరములనుండి వ్యాపించియున్నది అదినుండియు పారసీక, గ్రీకు, రోమను, అరబ్బుల దండయాత్రల సారాంశమును గ్రహించి పెక్కుమార్పులతో రూపొందినది ఈజిప్టు సంస్కృతి

ఇప్పుడు 'బెర్బరులు'అని పిలువబడు ఉత్తర హై మైట్సు ప్రదేశము ప్రత్యేకమైన సంస్కృతికి నెలవై పట్టిది అచ్చట ఫోనీషియనులయు, ఈజిప్టుదేశీయులయు, అరబ్ మహమ్మదీయులయు ప్రభావము కనబడుచున్నది

పశ్చిమ మధ్య ఆఫ్రికాల (నడుమయందలి) అరణ్య ప్రదేశమున మిక్కిలిపరిణతమైన దేశీయసంస్కృతి విలసిల్లుచున్నది వ్యవసాయము, మతము, గారడీ, వివిధ సాంఘిక ఆచారములు, ఇత్తడి, ఇనుపపనులు, అందమైన కుండలు ఈ ప్రదేశమునకు ప్రత్యేక ప్రాధాన్యము కూర్చుచున్నవి

సగము ఎడారిగను, సగము అరణ్యముగను ఉన్న ఆఫ్రికా తూర్పుభాగమున నివసించు మసై, నందిజాతులకు పశుపాలనమే ప్రధానవృత్తి ఈ సంస్కృతికి పార్కులాండు సంస్కృతి అని పేరు.

పై ప్రదేశములందలి సంస్కృతికి భిన్నములై ఈ క్రింది ప్రాచీన సంస్కృతులుకూడ గోచరించుచున్నవి

ఎడారికిని, అరణ్యమునకును నడుమనున్న బహిరంగ ప్రదేశమున పశువులను, మేకలను, గొర్రెలను, గుఱ్ఱములను కలిగియుండు సంచారజీవులు కనబడుచున్నారు ఈ సంస్కృతికి "గోపాలసంస్కృతి" (Pastoral culture) అని పేరు

లిబియా ఒయాసిస్సులలోని టారెగు, టిబు, అరబుల సంస్కృతిని సహారాలోని ఒంటెలను మేపువారి సంస్కృతి అని చెప్పవచ్చును దక్షిణ ఆఫ్రికాలోని కలహారి ఎడారిలో

గుబ్బనివాసుల (Bush men) మృగయా సంస్కృతి (Hunting culture) వ్యాపించియున్నది వీరు వింటితోను, విషబాణములతోను వేటాడుదురు

ఆఫ్రికా పలుదేశములందు పలువిధములైన సాంఘిక వర్తనములను అవలంబించు నీగ్రోలకు వివాహము వారందరును ఉత్తమ మార్దంగికులుగా ఖ్యాతికెక్కియున్నారు వారు తంత్రులతోకూడిన సాధనములను, గాలి సాధనములనుకూడ తయారుచేసి వానిపై పాడగలరు అన్ని కర్మకలాపములందును మృదంగమును, నృత్యమును అపరిహార్యములై యుండును వారి మానసిక పరిణామములో వెనుక కెవ్వరు నందీయకుండ కొన్ని విషయములకు సంబంధించిన గేయములను పాడజాలుట మిక్కిలి ఎన్నదగిన అంశము అచ్చటి దేశీయ జనులు అడవులలో సమృద్ధమైన జీవితమును గడపుదురు ఆ అడవులలో ఏనుగులు, లేళ్ళు, జిరాఫీలు, హిప్పోపోటమసులు నీటి గుఱ్ఱములు ఖడ్గమృగములు, సింహములు, చిరుతపులులు, హయనాలు, సివంగులు విస్తారముగా ఉండును అచ్చటి జాతులవారికి ఈ మృగములవలన ఆర్థిక ప్రయోజనము కలదు వారి పురాణ గాథలు, జానపద గేయములు సామెతలు మున్నగునవి సహజముగా వన్యమృగముల జీవితముచే ప్రభావితములై ఉన్నవి

ఆఫ్రికాలోని భాషలు పెక్కింటికి లిపులులేవు ఆఫ్రికా భాషలకు చిహ్నములైన అక్షరములను యూరోపియనులు ముఖ్యముగా పండితులును, పరిశోధకులును ప్రవేశపెట్టి యుండిరి ఈజిప్టునందును, ఉత్తర ఆఫ్రికాలోని పలుభాగములందును అరబిక్ అధికారికమైన భాష, క్రీ శ 1800 నుండి అబిస్సీనియాలో "అమ్‌హెరిక్" అధికార భాష ఈజిప్టునందలి పదచిత్రములకు (Wood pictures) చారిత్రక ప్రాధాన్య మున్నది గ్రీకు ఈజిప్టు అక్షరముల కలయికతోకూడిన కాప్టిక్ లిపిలో క్రీ శ 200-400 లకు నడుమ పురాతన మత గ్రంథములు వ్రాయబడినవి టిఫినాగు లనువారు అంత ముఖ్యులు కాకపోయినను ప్రాచీన జనులలో ఎన్నదగినవారు వారు సైబీరియాలోని ఒకజాతి భాషయైన 'తమాషెకు' ను 160 అక్షరములతో కూడిన లైబీరియాలోని 'వై' అను నీగ్రో లిపిని వ్రాయుచుండిరి

ఆఫ్రికా పరిశోధనకు సంబంధించిన కొన్ని ముఖ్యమైన తేదీలు క్రింద ఉయబడుచున్నవి

క్రీ పూ 500 హాన్నో అను కార్తజీనియను కార్తేజ్ నుండి ఆఫ్రికా పడమటితీరము చుట్టు తిరిగి సియారాలియోన్ అను ప్రదేశమునకు అరిగెను.

క్రీ శ 50 తూర్పుతీరము అరబ్ వర్తకులచే పరిశోధింపబడెను వీరో శత సేనాపులచే నైలునది ప్రదేశము పరిశోధింపబడెను

క్రీ శ 1419 గినీ సింధుశాఖలోని చిన్న ద్వీపము లను, మదీరాద్వీపములను పోర్చుగీసువారు కనుగొనిరి

క్రీ శ 1487 బార్థలోమియో డయాస్ గుడ్ హోప్ అగ్రమును చుట్టివచ్చెను కాని ఇండియా చేరలేకపోయెను

క్రీ శ 1497 వాస్కో-డి-గామా గుడ్‌హోప్ అగ్రమును చుట్టివచ్చి ఇండియాను చేరగలిగెను క్రీ శ 1482 కాంగోనది డయగోకామ్ చే పరిశోధింపబడెను

క్రీ శ 1622 ఫాదర్ జెరోనిమో, లోబా అబిసీనియాలో చాలభాగము పర్యటనము కావించెను

క్రీ శ 1826 మేజరు అలెగ్జాండరు గార్డను లైంగ్ ఉత్తరము నుండి టింబక్టు వరకు సహారా దాటెను క్రీ శ 1770 జేమ్సుబ్రూసు బ్లూ నైలు నదిని పరిశోధించెను క్రీ శ 1848 జాన్‌యల్ క్రాఫ్ మొంబాసా నుండి 80 మంజారో కెన్యా పర్వతముల వరకు గల ప్రదేశమును పరిశోధించెను.

8 ఆఫ్రికా యందలి రాజకీయ చారిత్రక వాతావరణము జగత్ప్రసిద్ధములైన పిరమిడులతో కూడిన ఈజిప్టును, అంతర్జాతీయోపయుక్తమైన సూయజు కాలువయును ఆఫ్రికా ఈశాన్య భాగమును మిక్కిలి చరిత్ర ప్రసిద్ధినొందిన ప్రదేశములు మధ్యధరా సముద్ర ప్రాంతమందును, మధ్య ఆసియా యందును గల జనులు ప్రాచీన కాలమున నే కావించిన దండయాత్రలు ఈజిప్టునకు అతి విస్తృతమైన చరిత్రను, మిక్కిలి పురాతనమైన నాగరకతను ఒసంగినవి క్రీ శ పడమటితీరమున 1600 నుండి 1880 వరకు పోర్చుగీసువారు పరిశోధనను, బానిసవర్తకమును సాగించిన గినీ సింధుశాఖ ఆధునిక కాలమున ప్రాధాన్యము వహించినది

ఈజిప్టు యొక్క 6000 ఏండ్ల చరిత్ర చెప్పుటకు ప్రత్యక్ష చరిత్ర సాక్ష్యమున్నది క్రీ పూ 9వ శతాబ్దిలో

కార్తజీనియను సంస్కృతి వచ్చినప్పటినుండియు లిఖిత చరిత్రమే లభించుచున్నది కాని ఆఫ్రికాలో యూరోపియనులు ప్రవేశించినప్పటి నుండియు, క్రీ శ 15 వ శతాబ్దిలో పోర్చుగీసువారు పరిశోధించి, ఆక్రమించి స్థిర నివాస మేర్పరుచుకొన్నప్పటి నుండియు ఆఫ్రికా రాజకీయార్థిక నిర్మాణము పూర్తిగా మార్పుచెందినది

క్రీ శ 1500 కును, 1886 కును మధ్యకాలమును అభ్యుదయకాలమని చెప్పవచ్చును యూరోపియనులు ఆఫ్రికాలో స్థిరపడుటయే ఇందుకు కారణము అది కాలమునందలి సముద్ర పరిశోధనయు, అంతర ప్రవేశమును, ఆ ఖండమునందలి లోహవృక్షాది సంపదను వెలుగునకు తెచ్చెను ఇది వర్తక సంఘ స్థాపనమునకును, మిషనరీల (మత ప్రచారకుల) ఆగమనమునకును దారి చూపెను పై వర్తక సంఘములు దేశీయ సంపదను కొల్లగొట్టుటయు, మిషనరీలు ప్రచార కార్యమును చేయుటయు కొనసాగుచుండ, యూరపునందలి వివిధ దేశముల ప్రభుత్వములు పరస్పర స్పర్థవహించి ఒండొంటితో యుద్ధముచేయ నారంభించెను దీని ఫలితముగా క్రీ శ 1880 1886 సంవత్సరముల నడుమ ఆఫ్రికా ఖండము పోర్చుగీసు, ఫ్రెంచి, డచ్చి, ఇంగ్లీషు, జర్మను ప్రభుత్వముల నడుమ విభక్తమగుట సంభవించెను ఒక్క ఎథియోపియా, లైబీరియా అనునవిమాత్రమే యూరోపియనుల చేజిక్కకుండ స్వతంత్రముగా ఉండిపోయెను

ఈ శతాబ్దిలో ఆఫ్రికావాసులకును యూరోపియనులకును నడుమ ఎక్కువ రాజకీయ సామరస్యము ఏర్పడుటయు, ఆఫ్రికా ప్రజలకు కొంతవరకు స్వయంప్రభుత్వము పరిణమించుటయు సంభవించెను ఈ కాలమందంతటను 4 మిలియనుల సంఖ్యగల యూరపుదేశములవారు తమ దేశములన్నియు కలిపిన భూవైశాల్యముకంటె 80 రెట్లధిక విశాలమైన ప్రదేశమున నివసించు 145 మిలియనుల సంఖ్యగల ఆఫ్రికను ప్రజల రాజకీయ భవితవ్యమును, ప్రకృతి సంపదను నిర్ణయించుచుండిరని చెప్పవచ్చును వారిట్టి అధికారమును చలాయించుటకు వారికి ప్రకృతి సంపదపైగల ప్రాభవమే కారణము ఉత్తర రొడీషియాలో రాగి, సీసము, తుత్తునాగము, మాంగనీసు మున్నగునవియు, బెల్జియం అధికారమునకుండిన మధ్య కాంగోలో కోబాల్టు, రాగి, బంగారము, యూరేనియము, మున్నగునవియు మరికొన్ని వాణిజ్యపు పంటలును, ఫ్రెంచివారి అధీనములోని అల్జీరియాలో ఇనుము, సీసము, ఫాస్ఫేట్లు తుత్తునాగము, తైలములు, మద్యము, టులు కోకో, ప్రత్తి, కల్ల మొదలగునవియు పైన చెప్పబడిన ప్రకృతి సంపదలలో ముఖ్యములైనవి దక్షిణాఫ్రికాయందలి వర్ణపృథక్కరణ సమస్యయందును, అల్జీరియాయందలి ఇటీవలి తిరుగుబాటునందును, దక్షిణాఫ్రికాయందలి పెక్కు దేశములలోని రాజకీయ సంక్షోభములందును (మౌ, మౌ) సూయజు కాలువను ఈజిప్టు జాతీయకరణ విషయమున పడమటి యూరపుదేశములు పొందిన కలవరమునందును ఈ యూరోపియాధికారము వలన రాజకీయ ప్రతిక్రియలు ప్రతిఫలించుచున్నవి

ఆఫ్రికాయందలి చాలభాగము బ్రిటను, ఫ్రాన్సు, బెల్జియము, పోర్చుగలు అను నాలుగు దేశముల అధీనమందున్నది సంయుక్త రాష్ట్రముల యాజమాన్యము (trusteeship) క్రింద మరికొన్ని యితర భాగములున్నవి ఆఫ్రికాఖండ మంతటికిని మూడే స్వతంత్ర దేశములున్నవి అందు ఒక్కటి పురాతనకాలమునుండియు స్వతంత్రమైయుండెను అమెరికానుండి విముక్తులైన నీగ్రో బానిసల కొరకు లైబీరియా ప్రజాస్వామ్యము ఏర్పరుపబడెను, ఎథియోపియా (అబిసీనియా) క్రీ శ 1941 లో ఇటలీ నుండి స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించెను

గుడ్ హోప్ అగ్రము, ట్రాన్సువాలు, ఆరెంజి ఫ్రీ స్టేటు, నేటాలు అనువానితోగూడిన సంయుక్త దక్షిణ ఆఫ్రికా స్వయంపాలితమైన ప్రదేశము ఆంగ్లేయులకును, డచ్చివారికిని నడుమగల స్పర్థచేతను, బహుముఖములైన దేశీయ సమస్యలచేతను, ప్రాచ్యులైన భారతీయులు వలసవచ్చుటచే నేటాలులో ఏర్పడిన స్థానిక రాజకీయ సంక్షోభముచేతను అచ్చటి రాజకీయ పరిస్థితి మరింత క్లిష్టతరమగుట సంభవించెను. పశ్చిమాఫ్రికా ప్రదేశములలో బ్రిటిషువారు దేశీయనాయకులద్వారా పరోక్షమైన పాలనపద్ధతిని అభివృద్ధికావించిరి పశ్చిమాఫ్రికాలో యూరోపియనులు వచ్చి స్థిరపడుట అంత ముఖ్యమైన సమస్యకాదుకాని తూర్పు ఆఫ్రికాలోని బ్రిటిషు ప్రాంతమున, ముఖ్యముగా కెన్యాలో వలస

వచ్చిన తెల్లవారు భూమి నాక్రమించుకొనుట మిక్కిలి తీవ్రమైన సమస్యగా పరిణమించినది (బ్రిటిషు) ఉగాండా ఆఫ్రికా యొక్క పరిపాలన విషయమున ముందంజ వైచినది. అచ్చట దేశీయ న్యాయస్థానములకు ఎన్నదగినంత న్యాయాధికారము (legal power) కలదు టాంగనీకాలో బ్రిటిషువారు ఒకశాసనముద్వారా దేశీయ ప్రజాసమూహమునకు తగినంత ఆర్థిక, రాజకీయ స్వాతంత్ర్యము నొసంగియుండిరి 48 వేల మంది ఆసియావాసులు (ముఖ్యముగా భారతీయులు) వచ్చి స్థిరపడుట టాంగనీకాలోని సాంఘిక పరిస్థితిని కొంతవరకు క్లిష్టము కావించినది ఉత్తర ప్రదేశములతో పోల్చినచో ఉత్తర రొడీషియాలో తెల్లవారి సంఖ్య చాల తక్కువే వారు గని పరిశ్రమలందు మగ్నులై యుందురు దక్షిణ రొడీషియాలో తెల్లవారి సంఖ్యకంటె దేశీయుల సంఖ్య 30 రెట్లెక్కువ బసుటోలాండు, బెచువానాలాండు, స్వాజిలాండు అను ప్రదేశములందొక్కొక్కచోట ఒక్కొక్క కమీషనరు కలడు అతడు దక్షిణాఫ్రికా హైకమీషనరు ద్వారా బ్రిటిషు ప్రభుత్వమునకు బాధ్యత వహించి యుండును

మధ్య కాంగో ప్రదేశమున బెల్జియమునకు విస్తృతమైన భూభాగము కలదు. అందు ఖనిజ జంతు సంపద విస్తారముగా కలదు అచ్చట పామ్ నూనె, కాఫీ, కోకో, పంచదార, రబ్బరు, కొపరి మున్నగువవికూడ లభ్యములగును

ఉత్తర ఆఫ్రికా యందలి ఫ్రెంచి రక్షిత స్థలములు మిక్కిలి సంపన్నములైనవి అల్జీరియాలోని ఖనిజ వృక్ష సంపదలు ముఖ్యముగా ఫ్రాన్సున కెగుమతి చేయబడుచున్నవి ప్రతి సంవత్సరము రెండుమిలియనుల టన్నుల ఇనుప యినుక ఫ్రాన్సునకు ఎగుమతి కావలయుట అల్జీరియాపై ఫ్రాన్సునకు గల గొప్ప ఆకర్షణకు కారణము

ఆఫ్రికాలో పోర్చుగీసువారికి మూడు ప్రదేశములు కలవు అవి దూర పశ్చిమాఫ్రికాలోని పోర్చుగీసుగినియా వాయవ్య భాగము నందలి అంగోలా, తూర్పు ఆఫ్రికా యందలి మొజాంబిక్ అంగోలాలో యూరోపియనుల స్థిరనివాసమునకు తగిన శీతోష్ణస్థితిగల ఉన్నత ప్రదేశము కలదు

టి. వ.

ఆఫ్రికా ఖండపు భాషలు :- ప్రధాన భాషలు - వర్గీకరణము : ఇటీవలి కాలమున వలసవచ్చిన ఐరోపావారిని వదలిపెట్టినచో ఆఫ్రికా ఖండములోని ప్రజలను నాలుగు ప్రధాన జాతులుగా విభజింపవచ్చును

1 పిగ్మీ - బుష్‌మన్ 2 నీగ్రో 3 హెమిటిక్ 4 సెమిటిక్ వీరికి సంబంధించి ఆఫ్రికా ఖండపు భాషలను కూడ నాలుగు వర్గములుగా విభజింపవగును కాని యిందలి నీగ్రో వర్గము 1 సూడానిక్ 2 బంటు అని తిరిగి రెండు అంతర్విభాగములుగా తరువాత విడిపడినది.

ఇట్లు ఆఫ్రికా ఖండ భాషలు ఐదు వర్గములుగా విభజింపవచ్చును - 1 బుష్‌మన్ 2 సూడానిక్ 3 బంటు 4 హెమిటిక్ 5 సెమిటిక్

స్ట్రక్ (struck) యొక్క వివరణననుసరించి, ఆఫ్రికా భాషల సంఖ్య ఈ విధముగా నున్నది —

(1) బుష్‌మన్ వర్గము : 11 భాషలు (2) సూడానిక్ వర్గము 264 భాషలు (3) బంటువర్గము 182 భాషలు (4) హెమిటిక్ వర్గము 47 భాషలు (5) సెమిటిక్ వర్గము 10 భాషలు

పెక్కు భాషలు కొలదివైశాల్యముగల ప్రదేశములో మాత్రమే మాట్లాడబడుచున్నవి సుమారు 12 భాషలు మాత్రము 10 లక్షలకంటె ఎక్కువ మందిచే మాట్లాడబడుచున్నవి

ప్రత్యక్షోపయోగము ననుసరించి, ఈ క్రింది ఆఫ్రికా భాషలు తక్కినవానికంటె ఎక్కువ ముఖ్యమైనవిగా ఉన్నవి :-

1 సెమిటిక్ భాషలు అమ్హారిక్, అరబిక్ 2 హెమిటిక్ భాషలు : హౌసా 3 బంటు భాషలు గండా, కికుయూ, కాంగో, లుబా లులువా, మ్బుందు (Mbundu), న్గాలా (Ngala), న్యాన్జా, సుకుమా-న్యాంవెజి, రుఅన్డా రుండి, సోతో-సెచిఛ్వానా, స్వాహిలీ స్వినా కారన్గా-న్డావ్ (Swina - Karanga - Ndao), జులూ - క్సోసా 4 సూడానిక్ భాషలు : అకాన్, డిన్కా - నూయర్, ఎఫిక్ - ఇబిబియో యు - వె హోరదహోం, ఇబో, కనూరి, కృల్ - మెండ్, మాలిన్కే - బ్బురా - బంబారా, మోసి - డాగోమ్బా, నూపెగ్బారి, టెంనె (Temne), వోలోఫ్, యోరుబా, జర్మ.

వర్గముల పరిశీలన: పై నుదాహరింపబడిన ఐదు ప్రధాన వర్గముల వివరములను ఇప్పుడు సంక్షిప్తముగా పరిశీలింతము:

I బుష్‌మన్ వర్గము: ఈ భాషలను తిరిగి మూడు అంతర్విభాగములుగా చేయనగును

(i) దాక్షిణాత్యము (ii) మాధ్యమికము, (iii) ఉత్తర దేశీయము

1 ధ్వనివిషయములో ఈ భాషలు టక్కు కొట్టు 'కటుక్కు' మను ధ్వనుల (Clicks లేక Clucks) ఎక్కువగా కలిగియుండును

2 స్వరభేదము (Intonation) ఈ భాషలకు మరొక లక్షణము

ఈ లక్షణము 'హాటెంటాట్', 'సూడానిక్' అంటు భాషలలోకూడ సామాన్యముగా కనిపించుచున్నది. ఒక మాటుచ్చరింపదగిన అక్షర సముదాయము (Syllable) ను, ఒక్కొక్కప్పుడు ఒకే ధ్వనిగల హల్లునుగూడ స్వరభేదమును కలిగియుండును. పదమునకు ధ్వని యెంత ముఖ్యమో ఈ స్వరభేదముకూడ అంత ముఖ్యమైయుండును. ధ్వనులు ఒకేవిధముగానున్న పదము స్వరభేదములు కలిగియుండుటచే ఒకదానితో నొకటి వ్యుత్పత్తి బాంధవ్యము లేమాత్రమును కల్గియుండని క్రొత్తపదములుగా మారును

బుష్‌మన్ భాషల యొక్క అనేక లక్షణములు సూడానిక్ భాషలకు కూడ సామాన్యములై కనబడుచున్నవి. అవి (1) స్వరభేదము (2) ఏకోచ్చారణ వర్ణత్వము (Mono-syllabism) (3) క్రియకును, నామవాచకమునకును రూపభేదము లేకుండుట (4) షష్ఠీ విభక్తి ప్రత్యయము యొక్క స్థానము (5) "వారు" ఉపయోగించి బహువచన రూపము నేర్పరుచుట

అయినను వ్యుత్పత్తి సంబంధములగు బాంధవ్యము లింతవరకును కన్గొనబడకపోవుటచే బుష్‌మన్, సూడాన్ భాషలొకే కుటుంబమునకు చెందినవని చెప్పుట కింకను మనకు తగిన ఆధారము లభింపలేదు

పిగ్మీభాషలనుగూర్చి మనకు తగిన పరిజ్ఞానము లేదు. అందుచే వీనినిగూర్చి చెప్పుటకు మనకు వివరములు లేవు. అన్నిచోట్లను వారు పొరుగునున్న నీగ్రో భాషను స్వీకరించి యున్నారు.

II సూడానిక్ వర్గము - అట్లాంటిక్ మహాసముద్ర తీరమున నున్న 'సెనగాంబియా - కేమరూన్సు' నుండి అబిసీనియా పడమటి పీఠభూముల వరకును ఈ భాషలు మాట్లాడబడుచున్నవి

ఉత్తరమున 'నూబా' (Nuba), 'కునామా' యును, తూర్పు ఆఫ్రికాలో గయా, నీఫా కవిరాన్డో (Nyifwa-Kavirondo) యను పైప్రదేశములో ఈ భాషలు మాటాడబడని తావులు

బంటువర్గమువలె ఈ వర్గపు భాషలు అన్యోన్యము, దగ్గరసంబంధము గలవిగాలేవు. అందలి కొన్ని భాషలు మిక్కిలి భేదభావమును ప్రదర్శించుచున్నవి

సూడాన్ అత్యంత ప్రాచీనకాలము నుండియు ఉత్తరము, తూర్పు దిక్కులనుండి దండయాత్రలకు గురియై యుండెను. అందుచే నేటి భాషా పరిస్థితులు ఎడతెగని యీ కదలిక, మార్పుల యొక్క ఫలితమై యున్నవి. ఈ మార్పులలో పాతభాష అంతరించి, క్రొత్తభాష లేర్పడినవి. క్రొత్తగావచ్చిన భాషల స్వభావమును బట్టి ఈ మార్పులు తరుచు తీవ్రములై ఆదిమలక్షణములను ఎక్కువగా మార్చివేయుచున్నవి. కనూరీ, ఒలఫ్ (wolof) ఇట్టి తీవ్రములగు మార్పులకు గురియైన భాషల కుదాహరణములు

సర్వసామాన్య లక్షణములు:- 1 ధ్వనివిశేషము 2 నిర్మాణము 3 వ్యుత్పత్తి విషయములలో ఈ వర్గ భాషలకు సామాన్య లక్షణములు కనబడుచున్నవి. నీగ్రో ప్రజ లెక్కువగాగల తావులలో ఈ సామ్యము ప్రబలతరముగా నున్నది

ఈ క్రింది సామాన్య లక్షణము లీభాషలలో కనబడుచున్నవి: (1) స్వరభేదముచే అర్థభేదము ఉ: యు (Ewe) భాషలో 'దో' (ఉచ్చస్వరము) = చెప్పుట, 'దో' (నీచస్వరము) = విచారముగా నుండుట-, 'దో' (సమాన స్వరము) = నిద్రపోవుట.

2 ఏకవర్ణ ధాతువులు:- 'యు' (Ewe) భాషలో 'కు' = చావు, 'నూబా' (Nuba) భాషలో 'టు' = బాలిక

3 క్రియలనుండి నామవాచకములు సంబోధన (Vocative) ప్రథమావిభక్తి ప్రత్యయము. లేక అనునాసిక ప్రత్యయము ముందు చేర్చుటచే ఏర్పడుట:- 'యొరుబా' భాష:

'ర'=కొనుట; "ఓ-ర"=కొనువాడు 'షిల్లక్' (Shilluk) భాష: 'బుగో'=గాలి తిత్తులను ఒత్తుట 'ఓ-బుక్'=గాలి తిత్తులు

4 బహువచన నామవాచకమును లేక సర్వనామమును చేర్చుటచే నామవాచకముల బహువచనము లేర్పడుట — 'యు' (Ewe) భాష 'అటి'=చెట్టు, 'అటి ఓ'=చెట్లు, 'న్యుయర్' (Nuer) భాష 'డాక్'='టిక్' అను ధ్వని; 'కే-డాక్'='టిక్' అను ధ్వనులు

5 నామవాచకముల బహువచనము 'ఇ' లేక 'అ' చేర్చుటచే ఏర్పడుట ఇబో (Ibo) భాష 'ఓ-య'=మనుష్యుడు 'ఇ-య'=మనుష్యులు, 'ఓ రు'=బానిస 'ఇ-రు'=బానిసలు

6 నిర్జీవ వస్తువులకు సజీవ వ్యక్తులకు భేదము సజీవుల విషయములో 'ఓ' అను ఉపసర్గ తరుచు చేర్పబడు చుండును 'టుయి' (Tui) భాష 'ఓ-నిపా'=మనుష్యుడు, 'షిల్లక్' భాష 'ఓ' అనునది ఇతరుల సంతతివారని సూచించును 'నాయో'=మేనమామ', 'ఓ-నాయో'=మేనమామ బిడ్డ వ్యాకరణ రీత్యా స్త్రీ పురుష భేదము లేదు

7 షష్ఠీ విభక్తిలో ఒక వస్తువును కలిగియున్నవాడు కలిగి యుండబడినదానికి ముందువచ్చును - 'ట్వి' (Twi) భాష 'నిపా-ను ఆ'=ఒక మనుష్యుని కొమ్ము; 'కుబామా' భాష 'ఇలామాపా'=ఇలా యొక్క బల్లెము

8 విభక్తి భేదము లేదు - చతుర్థీ విభక్తి (Dative) రూపము 'ఇచ్చుట' అను క్రియచే పరివృతమై యుండును 'యు' (Ewe) భాష 'ఎది గా వో ఫో ఫో' = అతడు 'తండ్రికిచ్చు ధనము కోరెను' = అతడు తండ్రికొరకు ధనము కోరెను

9 తర్వాత చేర్పబడు ప్రత్యయములు (Post Positions) అనగా స్థలమును సూచించు నామవాచకముల విభక్తి ప్రత్యయములకు బదులుగా వాడబడును 'యు' (Ewe) భాష 'అటిటా'=చెట్టుతల=తలమీద; 'నూబా' (Nuba) భాష 'గా టు'=ఇంటిగర్భము=ఇంటిలో

10 క్రియాసంయోగములు తరుచుగా వాడబడును; 'యు' (Ewe) భాష 'టో్వ వా నా'=తీసికొని వచ్చి ఇచ్చుట

11 క్రియ కాలభేదమునుబట్టి మారదు కాలములు వ్యాకరణ ప్రత్యయములు చేర్చుటచే ఏర్పడును. ఈ ప్రత్యయములు చాలవరకు నామవాచకములకు గాని, క్రియలకుగాని సంబంధించియుండును 'ట్వి' (Twi) భాష 'బా' ('బయా' నుండి) = వచ్చుట చేర్చుటచే ఏర్పడును, 'నూబా' (Nuba) భాష 'తై'=వచ్చుట, చేర్చుటచే భవిష్యత్తు ఏర్పడును

12 ఓష్ఠ్యకంఠ్యములు (Labio-Velar) అగు 'క్వ' 'గ్వ' అను వ్యంజనములు సూడానిక్ భాషలలో తరుచు వినవచ్చుచుండును

13 పెక్కు పదధాతువులు సమానముగా నుండును విభాగములు :- భూగోళ స్థితిననుసరించి సూడానిక్ వర్గమును మూడు అంతర్విభాగములు చేయవచ్చును 1 తూర్పుశాఖ 2 మధ్యశాఖ 3 పడమటిశాఖ

తూర్పుశాఖ - వీనిలో అధికసంఖ్యాకములు నిలోటా, సూడానిక్ భాషలుగా ఉన్నవి షిల్లక్ డిన్కా, నూయర్ (Nuer), నూబా (Nuba) వీనిలో కొన్ని భాషలు

2 మధ్యశాఖ 30° తూ రేఖాంశమునుండి 10° తూ రేఖాంశము మధ్య ఈ భాషలు మాటాడబడు చున్నవి డెలఫోస్ (Delefosse) వీనిని ఆరు అంతర్విభాగములుగా చేసియున్నాడు (1) నైల్-కాంగో వర్గము (2) ఉబంగి (Ubangi) వర్గము (3) షరి-వడై వర్గము (Sharwadai) (4) షరివర్గము (Shari) (5) నైగర్ ట్చాడ్ వర్గము (Niger-Tahad) (6) నైగర్ కేమరూన్స్ వర్గము (Niger-comeroons)

3 పడమటి సూడానిక్ శాఖ :- వీనిని గూర్చిన వివరములు మనకు బాగుగా తెలియును ఇవి ఈ క్రింది అంతర్విభాగములుగా చేయబడినవి (1) 'క్వా' (Kwa) భాషలు, వీనిలో చాల పదధాతువులు ఒక హల్లును, ఒక అచ్చును కల్గియున్నవి ఉదా అకాన్ (Akan) భాష 'క' = ఉండుట, 'వు' = మరణించుట సంబోధన ప్రథమావిభక్తి ప్రత్యయములను (Vocative) మరియు, అనునాసికములగు ప్రత్యయములను ముందుచేర్చుటచే ఇందు క్రియలనుండి నామవాచకము లేర్పడును

2 సెమా్రాబ్ పడికాషలు :- సూడానిక్ బంటూ సరిహద్దులలోనుండి, వీనిలో కొన్ని ఈ వర్గముల రెండిటి

లోను ఒకదానినుండి మరొకదానిలోనికి మార్పును సూచించుచున్నవి

మధ్యటోగో (Middle Togo) వర్గము :- ఇవి చాల వరకును 7°-8° అక్షాంశముల మధ్య ఉన్నవి వీనిలో కొన్ని అంతరించి 'ఎయు' (Ewe) 'అకాన్' (Akan) భాషలలో లీనమగుచున్నవి ఇవి (1), (4) వర్గముల మధ్యనుండి దానితో సుస్పష్టసంబంధములు కల్గియున్నవి

4 గుర్-గూర్ భాషలు (Gur-Goor) - ఇవకి గోల్డ్ కోస్ట్ టోగో, దహోం ఉత్తరభాగము నందును; హౌటివోల్టా (Hout Volta) పరిసరములయందును, ఈ భాషలు మాటాడబడుచున్నవి ఇవి తిరిగి ఎనిమిది అంతర్విభాగములుగా చేయబడినవి

5 పడమటి అట్లాంటిక్ భాషలు - సెనిగాల్ - అట్లాంటిక్‌లమధ్య కొంతిభాగములో ఇవి మాటాడబడుచున్నవి ఇవి తిరిగి (పదు) అంతర్విభాగములుగా చేయనగును

6 మాతిన్గో లేక మద్ది భాషలు - పడమటి సూడాన్‌లో నున్న ఈ భాషలు 4,5 వర్గములమధ్య నున్నవి ఇవి తిరిగి రెండు అంతర్విభాగములుగా చేయబడినవి

III బంటు భాషలు - ఇవి ఆఫ్రికాఖండపు దక్షిణార్థ భాగమున మాటాడబడుచున్నవి ఇవి సన్నిహిత శాంధవ్యములు పరస్పరమును గల కుటుంబమై సునష్ట లక్షణములను కలిగియున్నవి ముందు చేర్పబడు ఉపసర్గలచే (Prefixes) నామవాచకముల జాతిభేద మేర్పరుచుట వీనినిర్మాణములో ప్రధాన లక్షణముగా ఉన్నది సూడానిక్ భాషలలో ఈ లక్షణము కనబడుచున్నను, బంటు భాషలలో ఇది అధికతర వికాసదశను పొందియున్నది ఈ ఉపసర్గలు బహువచనములను గూడ ఏర్పరుచును ఉదా స్వాహిల్లి భాష (Swahili) లో - కి-ను కి హాల్లి కి-మోజా కి-మే పొటియా" (ఒక పదునైన కత్తి పోయినది) 'ను' అనగా కత్తి, 'కి' దానికి వర్గోపసర్గ ఇది '-ను' తో సంబంధించియున్న ప్రతిపదమునకు ముందుగా వచ్చుచుండును 'కి' కి సంబంధించిన బహు వచనోపసర్గ 'వి' ఇట్లు పెనుక వాక్యము బహువచన రూపములో ఇట్లుండును "వి-ను వి-కాలి వి-నానే-వి-మే పొటియా" (= ఎనిమిది పదునైన కత్తులు పోయినవి) టక్కుకొట్ల 'కటుక్కు' మను కంఠధ్వనులును (Lateral Sounds) కొన్ని దక్షిణ ఆఫ్రికా భాషలలో కనబడుచున్నవి. స్వరభేద మంత ముఖ్యముకాదు 'ఒత్తుడు' (Stress) సూడానిక్ భాషలలోకంటె అభివృద్ధి చేయబడినది రెండు వర్ణములుగల ధాతువులు విస్తారముగా ఉన్నవి వ్యాకరణ సంబంధమగు లింగములేదు విభక్తి ప్రత్యయములవలని మార్పులులేవు క్రియకు అనేకములగు వ్యుత్పత్తి రూపములున్నవి ఇందుచే ఒక విషయమును వెల్లడించుటలో వైవిధ్యమున కవకాశము కలుగుచున్నది

హోంబర్గర్ (Homburger) ఈ భాషలను పది వర్గములుగా విడదీసి యున్నాడు

(1) దక్షిణ లేక గండావర్గము (2) రుఅండా (Ruanda) వర్గము (3) ఈశాన్య లేక కిలిమంజారో వర్గము (4) తూర్పుతీరపు ఉత్తరవర్గము (5) కాగురుకొండె, యావో భాషలు (6) ఆగ్నేయవర్గము (7) లూబావర్గము (8-a) మధ్యవర్గము (8-b) పడమటివర్గము (9) కాంగో వర్గము (10) వాయవ్య వర్గము

IV సెమిటిక్ వర్గము - దక్షిణ అరేబియానుండి వచ్చిన వలసప్రభావముచే కాలోలు ఈ భాషలు అబిసీనియాలో మాటాడబడుచున్నవి అబిసీనియా ప్రాచీనభాషయగు గీజ్ (geez) నశించినది దీనినుండి ఏర్పడిన 'టైగ్రే' (Tigre) ఎఱ్ఱసముద్ర రాష్ట్రములో మాటాడబడుచున్నది 'అమ్హారిక్' గీజ్ యొక్క నేటికాలమునకు అవశేషముగా నున్న అబిసీనియాలోని ప్రాచీన లిఖితభాష ఇందుండి ఏర్పడిన రెండుభాషలు గురాగ్ (Gurague), హరార్ (Harar) అరబిక్ భాష ఈ వర్గభాషలలో ముఖ్యమైనది ఉత్తర ఆఫ్రికా, తూర్పుసూడాన్ భాగములందు ఇది ముఖ్యభాష ఇస్లాంప్రభావముచే తూర్పు ఆఫ్రికా, సూడాన్‌లలో ఇది వాఙ్మయ వ్యక్తీకరణ గల భాషయై యున్నది.

V హెమిటిక్ వర్గము - సెమిటిక్ భాషలతో తక్కిన ఆఫ్రికాభాషలకంటె ఈ వర్గభాషలు దగ్గర సంబంధమును కలిగియున్నవి అరబిక్ భాషాన్యములని ఈ హెమిటిక్, సెమిటిక్ భాషలు భావింపబడుచున్నవి "హెమిటో-సెమిటిక్" అని ఈ రెండు వర్గములయొక్కయు మూలభాష పేర్కొనబడుచున్నది

ఈ క్రింది భాషలు హెమిటిక్ వర్గములో ముఖ్యమైనవి - బెర్బర్ (అల్జీరియా + మొరాకో); హౌసా (Housa) (పశ్చిమ ఆఫ్రికా), తమాషెక్ (సహారాలోని టౌరగ్), గల్లా, సోమలి, దనకిల్ (Danakil) (ఉత్తర ఆఫ్రికా); నిలోటిక్ నీగ్రోలు, తూర్పు ఆఫ్రికాలోని పశు పాలకులు మాటాడు భాషలు దిన్కా, షిల్లక్, నూయర్ మొదలైనవి

ఇవి ఈ క్రింద పేర్కొన బడిన మూడు ప్రధాన విభాగములుగా చేయబడినవి :- (1) తూర్పు హెమిటిక్ భాషలు (తూర్పు ఆఫ్రికా) (2) నిలోటో హెమిటిక్ భాషలు (3) పశ్చిమ హెమిటిక్ భాషలు

హెమిటిక్ భాషలు యీ క్రింది విశిష్ట లక్షణములు కలిగియున్నవి :- (1) వ్యాకరణ లింగము కల్గియుండుట ఉదా షిల్హ్ (Schilh) భాష 'ఉల్-డియా'=మగ కుక్క, 'ఎన్-డియా'=ఆడ కుక్క. నామా (Nama) భాష 'యా'=వాడు, 'టా'=ఆమె

(2) బహువచన నిర్మాణములో వైవిధ్యము ఉదా హౌసా (Housa) భాష 'కుక్కా' (=వ్రేలిగోరు), బహు వచన రూపములు, 'కుకోఫీ', 'కుమ్మకా', 'కుకైకై'

(3) లోపలి అచ్చులో మార్పు షిల్హ్ (Shilh) భాష - 'ఇలిని' (=ముల్లు), 'ఇలాన్-ఆన్' (=ముండ్లు), 'అ-ఫులు' (=దారము), 'ఇ-ఫెల్-ఎన్' (=దారములు)

(4) బంటువర్గములో వలెనే షష్ఠీ విభక్తి రూపము నామవాచకమునకు తర్వాత వచ్చును

బంటు మరియు సుడానిక్ వర్గములకు మిక్కిలి దగ్గర సంబంధము కలదు, వర్గప్రత్యయములే కాక, వ్యుత్పత్తి, పద ధాతువులు కూడ చాలవరకు సమానములుగా నున్నవి రూపభేదముల నేర్పరచు 'మూలములు' ఈ రెండు వర్గములకు చాలవరకు ఒకటిగానే యున్నవి ఒకే భాష మూలమునుండి ఇవి బయలుదేరినట్లు కనబడు చున్నది బంటువర్గములోని ఫుల్‌ఫుల్డే (Fulfulde) భాష లోను, కొన్ని సుడానిక్ భాషలలోను గల నామవాచకముల వర్గ విభాగముకూడ ఇవి ఒకే భాష మూలముగా గలవని సూచించు చున్నవి

అత్యధిక సంఖ్యాకములై యుండుటచే ఈ భాషలలో కొన్ని ముఖ్యభాషలు వర్తకము మొ॥ వాని కొరకు సామాన్య భాషలుగా అంగీకరింపబడియున్నవి 1 బంటు వర్గములోని ఉంబండు (Umbundu) పోర్చుగీస్ పశ్చిమ ఆఫ్రికాలో (అంగోల్‌లో) ఉపయోగించుచున్నది

2. స్వాహిలి (Swahili) :- తూర్పు ఆఫ్రికాలో ఉపయోగించుచున్నది బంటు, అరబిక్ భాషలకలయికచే ఈ భాష ఏర్పడినది

3 హౌసా (Housa) - పశ్చిమాఫ్రికాలో 'సియారా లియోన్' (Sierraleone) నుండి 'చాడ్' సరస్సువరకును ఉపయోగింపబడుచున్నది

ఈనాడు ఆఫ్రికాలో విద్యావ్యాప్తికి ఈ దిగువ సమస్యలు పరిష్కరింప బడవలసినవిగా ఉన్నవి - 1 ఆఫ్రికాభాష అన్నింటిలోను గల ధ్వనులను ప్రదర్శింప గల ఒక ధ్వనిమీద ఆధారపడిన లిపిని సృష్టించుట 2. అధిక సంఖ్యాకములుగా మాటాడబడెడి భాషలకు బదులుగా కొన్ని ప్రధాన మూలభాషలను స్వీకరించుట

లిపి - లిపి విషయములో ఆఫ్రికా భాషలు వెనుక బడియున్నవి వానిలో పెక్కింటికి - ముఖ్యముగా నీగ్రో భాషలకు - లిపిలేదు నేటి ధ్వన్యనుకరణ వర్ణములు, లిపి, యూరప్ ఖండ పండితులచే సృష్టిరైు యున్నది

ప్రాచీనకాలము నాటివియును, ఆధునిక కాలమునాటివి యును అగు ఆఫ్రికా లిపులు ఈ దిగువ విధములుగా నున్నవి - 1 ఈజిప్టుదేశపు హైయిరో గ్లిఫిక్స్ లేక పద చిత్రములు 2 కాప్టిక్ (Coptic) లిపి ఇది గ్రీక్, ఈజిప్టు భాషలలోని వర్ణముల మిశ్రమము క్రీ॥ శ॥ 300-400 నాటి ప్రాచీన మత గ్రంథములలో ఇది ఉపయో గింపబడెను. 3 లిబియా భావలిపి 4 టిఫినాఘ్ (Tifinagh) టుఅరెగ్ (Tuareg- సహారా)లో మాటాడ బడు 'తమాషెక్' యొక్క లిపి ఇది (5) అమ్‌హారిక్ లిపి: ప్రాచీన సెమిటిక్ భాషయగు ఇది మధ్య అబిసీనియాలో అమ్‌హారావద్ద రాజభాషగా క్రీ॥ శ॥ 1300 ప్రాంతమున వాడబడుచుండెడిది (6) అరబిక్ - ఈజిప్టులో రాజ భాషయై ఇది ఉత్తర ఆఫ్రికాలో చాలచోట్ల వాడబడు చున్నది. (7) వై (Vai) వై లిబియాలోని ఒక నీగ్రోలిపి యిది. 'డోలుబుకేరి' (Doalu bukeri) (మరణము 1850) దీనిని సృష్టించెను.

'న్జోయా' (Njoya) అను ఒక నీగ్రో నాయకునిచే కేమరూన్స్‌లో నొక లిపి సృష్టింపబడెను.

జానపద వాఙ్మయము :- ఆఫ్రికాఖండములో, ఇది సమృద్ధముగా ఉన్నది. బానిసవర్తకముద్వారా ఇది కొంత అమెరికాలోనికి దిగుమతిచేయబడెను. చరిత్రలు, వంశక్రమవర్ణనలు, నాయకుని కుటుంబములోని ప్రత్యేకోద్యోగులచే పాటలలోని కెక్కినవి. వాద్యకావ్య బాగుగా అభివృద్ధిచేయబడెను. అనేకములగు మైళ్ల వార్తను పంపుటకు అనుకూలపరిస్థితులలో ఇది సమర్థమై యుండును.

సంగీతము, నాట్యము - భావములోని హృదయగత వస్తువును సూచించుటచే ఈ విషయము కొలదిగా ప్రస్తావించుట సముచితమైయున్నది. నీగ్రోలు వాద్యములను వాయించుటలో నిపుణులు. తంత్రులు, గాలిచేమ్రోగు పరికరములు, ధ్వనిచేయుసాధనములు విరివిగా వాడబడుచున్నవి. వాద్యముల ప్రయోగించుట, నాట్యము అన్ని ఉత్సవములలోను కనబడును. ఆయాకాల విశేషములను బట్టి మారుచుండు పాటలను రచించుటలో నీగ్రోలు నిపుణులు. తొలుత ఆఫ్రికాఖండపు పరిసరములకు సంబంధించిన అంశములు గేయవస్తువులై యుండెడివి.

క. రా. మూ.

ఆమ్లజని (Oxygen) - ఆమ్లజని రంగు, రుచి లేని వాయువు. ఇది గాలికంటె కొంచెము ఎక్కువ భారము కలిగియుండును. దీని విశిష్ట గురుత్వము 1.10523. ఇది నీటిలో మితముగా కరుగును. నీట కరగిన ఈ ఆమ్లజని జలచరముల శ్వాసక్రియయందు తోడ్పడుచున్నది. దీని చిహ్నము "O", పరమాణు సంఖ్య (atomic number) 8, పరమాణుభారము (atomic weight) 16·0000.

ఆమ్లజని అనుకూల పరిస్థితులలో ఇంచుమించు అన్ని మూలపదార్థములతో సంయోగము చెందును. కాని పదార్థములు పూర్తిగా పొడి (dry)గా నున్నప్పుడు ఈ రసాయన క్రియ తరుచు జరుగక పోవుటయు కలదు. ఆమ్లజని ఉదజనితో సంయోగము చెందునప్పుడు రెండు విధములయిన సమ్మేళనములు తయారగును. మొదటిది నీరు. రెండవది ఉదజని పరామ్లజనిదము (హైడ్రోజన్ పెరాక్సైడ్). ఈ రెండవ సమ్మేళనము బేరియం పరామ్లజనిదము (BaO_2)తో 5 రసగంధకికామ్లము చర్యవల్లను పెర్‌సల్ఫేట్ల విద్యుద్విశ్లేషణమువల్లను కూడ ఏర్పడును. ఇనుము సాధారణముగా తడిగాలిలో ఆమ్లజనీకరణము చెంది తుప్పుపట్టును.

ఘనలోహములయిన (noble metals) బంగారము, ప్లాటినము తప్ప మిగిలిన లోహము లన్నియు ఆమ్లజనిలో వేడిచేయబడినపుడు ఆమ్లజనీకరణము చెందును. కరిగియున్న (molten) రజతము మాత్రము 22 ఘన ప్రమాణముల ఈ వాయువును రాసాయనిక సంయోగము చెందకయే తనలో ఇముడ్చుకొనును. ఈ దృగ్విషయమును ఒక్లూషన్ (occlusion) అందురు. ఈ ఇముడ్చుకొన్న వాయువు తిరిగి ఈ రజతము చల్లారునపుడు వెలువడును.

ఆమ్లజని విరివిగా దొరకు మూలపదార్థము. మిగిలిన మూలపదార్థము లన్నియు కలిసిన ఈ ఆమ్లజని పరిమాణమునకు సరిపోవును. గాలిలో ఆయతనమున నూటికి 21 పాళ్లు ఆమ్లజని యుండును. నీటిలో భారమున దాదాపు 90 శాతము ఆమ్లజని యుండును. భూమిలో అరమైలు లోతువరకు గల శిలాభారములో 50 శాతము ఆమ్లజని యుండును. చెట్లన్నియు కర్బనద్వి ఆమ్లజనిదము (కార్బన్ డై ఆక్సైడ్)ను పీల్చుకొని దానిలోని కర్బనమును గ్రహించి ఆమ్లజనిని వదలివేయును. శ్వాసక్రియకు ఈ వాయువు మూలాధారము.

తయారుచేయు విధానము - ధర్మకులు పొటాసియం హరితము (పొటాసియం క్లోరేటు) దాని భారములో మూడవ వంతు మంగన ద్వి ఆమ్లజనిదము (మేంగనీస్ డై ఆక్సైడు)ను కలిపి వేడిచేయుట వలన ఆమ్లజని తయారగును. మంగన ద్వి ఆమ్లజనిదము వియోగ కాలక్యమున ఉపకరించును. 1886 నుండి 1906 వరకు "బ్రిన్" లేక బేరియ ఆమ్లజనిద (బేరియం ఆక్సైడు) విధానముద్వార ఆమ్లజని పెద్ద మొత్తములలో తయారుచేయబడినది. బేరియ ఆమ్లజనిదమును 1000°F వరకు గాలిలో వేడిచేసిన గాలిలోని ఆమ్లజనిని గ్రహించి, ద్వి ఆమ్లజనిదముగా మారును. దీనిని 1600°F వరకు వేడిచేసిన పై గ్రహింపబడిన ఆమ్లజని వెలువడి, బేరియ ఆమ్లజనిదము తిరిగి ఏర్పడును. ఈ విధానము వలన 94% పరిశుద్ధత గల ఆమ్లజనిని తయారు చేయవచ్చును.

1902వ సంవత్సరములో "లిండే" అను వైజ్ఞానికుడు ద్రవరూపములో నున్న గాలియొక్క సవరణ విధానము (Rectification of Liquid air) వలన 98.5% పరిశుద్ధత గల అమ్లజనిని తయారుచేయగలిగెను.

విద్యుద్విశ్లేషణము (Electrolysis) ద్వారా ఉదజనిని తయారుచేయుటలో అమ్లజని ఉపఫలితముగా (Bye-product) లభించును. కాని ఈ పద్ధతికి విద్యుచ్ఛక్తి విరివిగా కావలసియుండుటచే వాయు ద్రవీకరణ పద్ధతి ఎక్కువ ఉపయోగములోనికి వచ్చినది.

ఈ వాయువును 120–150 వాతావరణపీడనములో (atmosphere's pressure) ఉక్కు సిలిండరులలో నుంచి సరఫరాచేయుదురు. 1926 వ సంవత్సరములో ప్రపంచపు అమ్లజని ఉత్పత్తి 5000 ఘనపుటడుగులు.

పైరోగెలాల్ (Pyrogallol) యొక్క క్షారక ద్రావణము వలన గాని, అమ్మోనియాతో కూడిన అమ్మోనియా కర్బనిత (అమ్మోనియం కార్బొనేటు) ద్రావణముతో తామ్రము యొక్క చేరిక వలన గాని, భాస్వరపు కడ్డీల వలన గాని, సోడియ ఉదజగంధకితము (సోడియం హైడ్రోసల్ఫైటు) యొక్క సీరప క్షారక ద్రావణము వలన గాని, వాయువులో గల అమ్లజని యొక్క భాగము నిర్ణయించవచ్చును.

అమ్లజని లేతలేత నల్లరంగుగల అయస్కాంత ద్రవముగా ద్రవీకరించును. ఈ ద్రవము 182.97°c వద్ద మరుగును. త్వరగా ఆగిరి చల్లార్చుట వలన అమ్లజని లేత నీలిరంగుగల ఘన పదార్థముగా ఘనీభవించును. ఇది 219°c వద్ద కరగును. వాయురూపములోనున్న అమ్లజనికి నిశ్శబ్ద విద్యుత్ప్రయోగము వలన (silent electric discharge) అస్థిరమైన అమ్లజని రూపాంతరమగు "ఓజోను" (Ozone) తయారగును.

ఉపయోగములు – చాల వరకు అమ్లజని లోహములను అతికించుటకు కరగించుటకు ఉపయోగింపబడును. సాధారణముగా అమ్లజని ఎసిటలీను (acetylene) వాయువుల మంట (Oxy-acetylene flame) సహాయముచే లోహములు అతుకబడును. జ్వలనమునకు పూర్వము ఈ రెండు వాయువులును వేరువేరు గొట్టములలోనికి సరఫరా చేయబడి బాగుగా మిశ్రమము చేయబడును.

అమ్లజని విస్తారముగా వైద్య విధానములోను, న్యుమోనియా, గుండెజబ్బులు మొదలగు వ్యాధులలో శ్వాసక్రియకును, విషవాయువులను పీల్చుటవలన గలుగు దుష్ఫలములను నిర్మూలించుటకును ఉపయోగింపబడును.

ద్రవరూపములోనున్న అమ్లజని యొక్క పారిశ్రామిక ఉపయోగములు చాల కలవు. వాయు కర్బనపు (Gas carbon) కడ్డీలను ఒక చివర ఎఱ్ఱగా వేడిచేసి అమ్లజని ద్రవములో ముంచినచో ఎక్కువ కాంతితో మండి అపరిమితమయిన వేడిని ఇచ్చును. అపుడు ఏర్పడిన కర్బనద్వి అమ్లజనిదము గడ్డకట్టి తెల్లని ఘనపదార్థముగా మారును. అమ్లజనితో సచ్ఛిద్ర కర్బనము (Porous carbon), కఱ్ఱబొగ్గు, దీపపుమసి, పొగమసి, బెండు చూర్ణము (Cork meal), రంపపుపొడి లేక కలపగుజ్జు కలిపిన ఏర్పడు మిశ్రమము విధ్వంసక కాంతవము (Blasting gelatin) కంటె రెట్టింపు శక్తిగల ప్రేలుడు పదార్థముగా తయారగును. తుపాకిమందు, నత్రజని సమ్మేళనములు మొదలగు ఇతర ప్రేలుడు పదార్థములలోవలె అమ్లజని ఇతర మూలపదార్థములతో రాసాయనిక సంబంధము చెందక, స్వేచ్ఛగా నుండుటచే పై మిశ్రమము అంత శక్తిమంతమయినది. అతిశీఘ్రముగా (instantaneously) కర్బనము ఉదజని మొదలగు పదార్థములు అమ్లజనీకరణము చెందుటచే ఈ ప్రేలుడు ఏర్పడును.

అమ్లజని, సంయోగిక వాయువును—Synthetic gas—(ఉదజని కర్బన అమ్లజనిదము Carbon monoxide) తయారుచేయుటలో ఉపయోగింపబడును (Methane అమ్లజనితో అసంపూర్ణ సంయోగము చెందినపుడు ఎసిటలిన్ Acetylene ఏర్పడును) నత్రికామ్లము (నైట్రిక్ ఆసిడ్) తయారుచేయు విధానములలో కూడ అమ్లజని ఉపయోగింపబడును.

అనావృతమగు పొయ్యిగల (Open hearth) ఉక్కు కొలిమిలో సంయోగమునకును, కార్బనును వేరుచేయుటకును, విద్యుత్ ఉక్కు కొలిమిలో కర్బన నిస్సారణమునకును (Decarbonisation), పాడుపడిన యినుప వస్తువులను కరగించుటకును, గాలికొలిమిలో తక్కువరకపు ఇనుమును కరగించుటకును అమ్లజనితో పరిపుష్టత చెందిన వాయువు ఉపయోగింపబడును.

జా. అ.

ఆయిలర్ (1707 - 1783) :- 18 వ శతాబ్దిలో స్విట్జర్లండు దేశములోని బాసిల్ (Basle) నగర విశ్వ విద్యాలయము గణితశాస్త్రపరిశోధనలకు మిగుల ప్రసిద్ధి గాంచినది. అచ్చటనే లియొనార్డ్ ఆయిలర్ (Leonard Euler) అను మహాగణిత శాస్త్రవేత్త ఉద్భవించెను. అతడు తన తండ్రియగు జెకబ్ బెర్నౌలి (Jacob Bernoulli) వద్దను, జాన్ బెర్నౌలి (John Bernoulli) వద్దను గణితశాస్త్రము నభ్యసించెను. 1725 లో తన గురువు గారి కుమారుడగు నికోలాస్ బెర్నౌలి రష్యాలోనున్న సెయింట్ పీటర్సుబర్గు పరిషత్తుకు వెళ్ళినప్పుడు అతనితో ఆయిలర్ కూడ నచ్చటికేగి 1741 వరకు అచ్చటనే యుండెను. 1741 నుండి 1766 వరకు అతడు ఘనుడగు ఫ్రెడరికుయొక్క కొలువుకాడై బెర్లిన్ విశ్వవిద్యాలయమున పనిచేసెను. తిరిగి 1766 లో అతడు సెయింట్ పీటర్సుబర్గు పరిషత్తును చేరి 1783 వరకు అనగా జీవితాంతమువరకును అచ్చటనే పనిచేసెను. ఈ 18 వ శతాబ్దపు విజ్ఞానవేత్త తన జీవితకాలమంతయు గణితశాస్త్రమునకును, అనువర్తిత గణితశాస్త్రమునకును వినియోగించెను. అతనికి 1735 లో ఒక నేత్రమును 1766 లో రెండవ నేత్రమును పోయినను, అతని అంధత్వము అతని అత్యద్భుత సృజనాత్మకశక్తికి ఇసుమంతయు ప్రతిబంధకము కాజాలక పోయెను. అంధుడగు ఆయిలర్, తన అసాధారణ జ్ఞాపకశక్తిచే, గణితశాస్త్రమున అదివరకుండిన విజ్ఞానభాండారమునంతయు తన మనోనేత్రమున ఎదుట ప్రత్యక్షీకరించుకొని, అంతవరకును ఆ శాస్త్రమున కనివినియెరుగని అనేకావిష్కరణములను తన శిష్యులకు చెప్పి వ్రాయించుచుండెడివాడు. అతని రచనలు 530 అతని జీవితకాలముననే వెలువడినవి. అతడు చనిపోవునపుడు వదలివెళ్ళిన అనేక గ్రంథములను సెయింటు పీటర్సుబర్గు పరిషత్తు అతని మరణానంతరము ప్రకటించినది. అతని రచన లిప్పటికి 886 సేకరింపబడినవి. అప్పటికుండిన గణితశాస్త్రముయొక్క ప్రతి శాఖ యందును అతని పరిశోధనలున్నవి. ఇంతటి సృజనాత్మకముగు మేధాసంపత్తిగల గణితశాస్త్రజ్ఞుడు ఇంతవరకును మరొకరు పుట్టలేదేమో. అతడు రెండుమారులు వివాహమాడి మొత్తము పదముగ్గురు సంతానమును బడసెను.

ఆయిలర్ తన పరిశోధనలను లఘు వ్యాసరూపమునను విస్తృత వ్యాసరూపమునను ప్రకటించుటయే గాక, అనేక పాఠ్య గ్రంథములను రచించెను. ఈ పాఠ్య గ్రంథములలో అప్పటి కుండిన గణితశాస్త్ర జ్ఞానమంతయు క్రోడీకరింపబడి తర్కబద్ధమగు క్రమమున కూర్పబడినది. అనేక శాఖలలో ఆయిలర్ ఏర్పరచిన పద్ధతియే తుది మాటగా నిలచినది. ఉదా : నేటి కాలపు త్రికోణమితిశాస్త్ర పద్ధతి అతడేర్పరిచినదే. అత్యద్భుత ప్రఖ్యాతి గాంచిన అతని పాఠ్యగ్రంథములు, బీజగణితము నందును, కలన గణితము నందును గల సంకేతములపై అదివరకుండిన భిన్నాభిప్రాయముల నన్నిటిని తీర్పు చేసినవి. లెగ్రాంజ్, లెప్లాస్, గావుస్ మొదలగు మహామేధావులు అతని గ్రంథములను చదివి అతని పద్ధతి ననుసరించినవారే.

1748 లో అతడు రచించిన ఇంట్రడక్షియో ఇన్ ఎనలిసిన్ ఇన్‌ఫినిటోరమ్ (Introductio in Analysin Infinitorum) అను గ్రంథము వెలువడినది. ఇది రెండు సంపుటములలో నున్నది. దీనిలో ఆయిలర్ e^x, sin x, cos x మొదలగు వాని యపరిమిత శ్రేఢులను చర్చించి $e^{ix} = \cos x + i \sin x$ అను దానిని నిరూపించెను. ఈ గ్రంథమే విశ్లేషక రేఖాగణితమున (Analytic Geometry) మొదటి ప్రామాణిక పాఠ్యగ్రంథమని చెప్పవచ్చును. ఈ గ్రంథములో జీటా ప్రమేయము (zeta function) చర్చింపబడిన భాగమును, దానికిని అభేద్య సంఖ్యావాదమునకును (Prime number Theory) గల సంబంధము చర్చించబడిన భాగమును అత్యంత అద్భుతావహములు. 1755 లో ఆయిలర్ "ఇన్‌స్టిట్యూషనె కాల్క్యులి డిఫరెన్షియాలె" (Institutione calculi differentiales)" అను గ్రంథమును 1768, 1774లలో "ఇన్‌స్టిట్యూషనె కాల్క్యులి ఇంటిగ్రాలిస్" (Institutione calculi intigralis) అను గ్రంథమును రచించెను. వీనిలో చలకలన గణితము, చలరాశికలన గణితము అనునవేగాక చలకలన సమీకరణములు, టేలరు (Taylor) సిద్ధాంతము, దాని బహుళ ప్రయోజనములు, ఆయిలర్ సంకలన సూత్రమును, (Euler's summation farmula) ఆయిలర్ గామా, బీటా ప్రమేయములు చర్చించబడినవి.

ఆయిలర్ చే 1736 లో రచింపబడిన "మెకానికా సివె మోటస్ సైన్షియా ఎనలిటిక్ ఎక్స్పొసిటా" (Mechanica sive Motus scientia analytic exposita) అనునది న్యూటను సిద్ధాంతముపై విశ్లేషణ పద్ధతులలో వ్రాయబడిన మొదటి యంత్రశాస్త్రగ్రంథము 1770 లో అతడు "వోల్‌స్టాన్డిగె అలిటుంగ్ జూర్ అల్జీబ్రా" (Vollstandige Aleitung Zur Algebra) అను గ్రంథమును జర్మనుభాషలో రచించి తన సేవకునిచే లిఖింపచేసెను బీజగణితముపై తరువాత వచ్చిన పాఠ్యగ్రంథములు ఇదియే నమూనా 1744 లో ఆయిలర్ రచించిన "మెథడస్" ఇన్వెనియెండి లైనియాస్ కర్వాస్ మాగ్జిమి మినిమివె ప్రొప్రయిటేట్ గాండెంటెస్" (Methodus inveneindi lineas curvas maximi minimeve proprietate gandentes" అను గ్రంథము వైచిత్రిక కలనమున (calculus of variations) మొదటి గ్రంథము దీనిలో ఆయిలర్ సమీకరణములు, వాని బహుళ ప్రయోజనములు చర్చింపబడినవి

ఆయిలర్ కనుగొనిన అనేక విషయములు అతని చిన్న వ్యాసములలో అపర్ష రత్నములవలె విరజిమ్మబడియున్నవి అట్టి రత్నములలో నొకటి ఆయిలర్ సంఖ్య అనబడునది $\lim_{n\to\infty}(1+\frac{1}{2}+\frac{1}{3}+\quad\frac{1}{n}-\log n)=577216$ ఒక్క అంకశాస్త్రమున అతడొనరించిన పరిశోధనలే అతనికి శాశ్వత కీర్తి సంపాదించి పెట్టుటకు చాలును ఆయిలర్ తన బుద్ధిని ఖగోళశాస్త్రాభివృద్ధికై అధికముగా వినియోగించెను ముఖ్యముగా చాంద్రవాదము, త్రివస్తుసమస్య (Problem of three bodies) అతని నాకర్షించెను 1739 లో అతడు ఒక సంగీతశాస్త్ర గ్రంథము రచించెను దానిలోని గణితము సంగీతజ్ఞులకును, సంగీతము గణితజ్ఞులకును బోధపడక అది వ్యర్థమైనది.

ఆయిలర్ మేధాశక్తి యాతని గ్రంథముల జదివిన ప్రతివారిని చకితుల జేయును ఐనను అతనిలో కొన్ని లోపములు లేకపోలేదు అపరిమిత శ్రేఢుల విషయమై అతడు తగు జాగ్రత వహించక, వానిని తన ఇష్టము వచ్చినట్లు విరివిగా వాడు కొనెను. వాని సంఛిన్నతపై (Convergence) అతని దృష్టి పోలేదు అసలు ఆ కాలమునాటికి, గణితశాస్త్రములోని సంఛిన్నత, విచ్ఛిన్నత (divergence) మొదలగు అపరిమిత కల్పనులు (infinite processes) సరియైన పునాదులపై నిర్మింపబడి యుండలేదు అవని 19 వ శతాబ్దములో జరిగినది అందుచే 18 వ శతాబ్దిలోని గణితజ్ఞు లందరును అపరిమిత శ్రేఢులు, అపరిమితగుణాకార లబ్ధములు మొదలగువాని విషయమున తమ ఇష్టమువచ్చినట్లు ప్రయోగములను గావించిరి ఉదా : ఆయిలర్ ఈ క్రింది విధముగా వాదించెను.

$$\frac{n}{1-n}=n+n^2+$$

$$\frac{n}{n-1}=1+\frac{1}{n}+\frac{1}{n^2}+$$

కావున

$$\frac{1}{n^2}+\frac{1}{n}+1+n+n^2+\qquad=0$$

ఐనను విచ్ఛిన్నశ్రేఢుల విషయమున ఆయిలర్ చేసిన పన్నియును తప్పులని చెప్పరాదు నేటికాలపు సంఛిన్నతాపరీతలు మాత్ర మాతడు చేయలేదనుమాట నిజమే ఐనను అతడు నిరూపించిన అనేక విషయములను నేటికాలపు గణితజ్ఞులు మార్గాంతర పద్ధతులచే బోధించియున్నారు ఇట్లే కలన గణితవిషయమునను ఆయిలర్ త్రొక్కిన మార్గము, ఆధునికులకు మిగుల సంతృప్తికలిగింపక పోయినను. ఆధునిక గణితశాస్త్రమునకు ఆయిలర్ మూలస్తంభ మని చెప్పుటకు ఎవరికిని ఆక్షేపణము ఉండదు.

కే వి

ఆయుర్వేద గ్రంథములు :- "ఆయుర్విద్యతే ఒన్నిన్నితి, ఆయుర్వేదయతీతివా ఆయుర్వేదః" అను వ్యుత్పత్తిచే ఆయువునుగూర్చి బోధించు ఉపవేదము ఆయుర్వేద మని తెలియుచున్నది ఆయుర్వేదము వైద్యశాస్త్రమనియు వ్యవహరింపబడును. కాయ - బాల - గ్రహ - ఊర్ధ్వాంగ - శల్య - విష - రసాయన - వాజీకరణ చికిత్సాభేదములచే ఇయ్యది అష్టాంగ చికిత్సయని చెప్పబడుచున్నది. ఇది ఋగ్వేదమున కుపవేదమని కొందరును, అథర్వణ వేదమునకు ఉపవేదమని కొందరును చెప్పుదురు మొత్తముమీద ఈ విజ్ఞానభాగము వేదచతుష్టయమున

నందును కన్పట్టుచున్నది. ఉదా :- ఆయుర్వేదమును గూర్చి బోధించు కొన్ని వేదభాగములు

గర్భమునుగూర్చి తెలియవలసిన యంశములు గర్భోపనిషత్తునందు వర్ణింపబడినవి. ఋగ్వేదములో 10 వ మండలము, 184. వ సూక్తములోను, ఐతరేయ బ్రాహ్మణములోను, ఈ విషయము వర్ణింపబడియున్నది

శరీరమునకు పంచభూతములు కారణములని ఋగ్వేదము 10 మం - 16 సూ 3 - 7 ఋక్కులలోను, తైత్తిరీయోపనిషత్తునందు గల బ్రహ్మవల్లియందును, కానవచ్చును.

శరీరమునకు మూలమైన వాతపిత్త శ్లేష్మములను గూర్చి ఋగ్వేదము 1 మం - 34 సూ - 6వ ఋక్కునందు "త్రిధాతు శర్మ యచ్ఛతం" అని యున్నది ఇచ్చట 'త్రిధాతు' శబ్దమునకు వాతపిత్త శ్లేష్మములని శ్రీ విద్యారణ్యస్వామి భాష్యమును రచించిరి- శరీరాంగ ప్రత్యంగములనుగూర్చి ఋగ్వేదములోను, ఐతరేయ బ్రాహ్మణములోను వర్ణనలు కన్పట్టును శరీరశాస్త్రమును గూర్చియు ఋగ్వేదము 10 మం - 97 సూ - 6 వ ఋక్కులో వ్రాయబడి యున్నది రోగములను గూర్చియు, వాటి చికిత్సలను గూర్చియు ఋగ్వేదము 10 మం - 163 సూ- లోను, ఐతరేయ బ్రాహ్మణములోను, యజుర్వేద సంహిత - 2 అ - 3 పన్నం 5 అను - వందును గానవచ్చును

చికిత్సలకు ఉపయోగించు ఓషధులను గూర్చి ఋగ్వేదము 9, 10 మండలములలోను, యజుర్వేదమునందు బ్రా - 2 కాం - 4 ప్ర - 4వ అను - వందును, అధర్వణ వేదమునందును వర్ణింపబడెను

అధర్వణ వేదమునందలి ఆయుర్వేద విషయ సంగ్రహము :- అధర్వ వేదము 1వ కాండ - 2వ సూ-నందును, 6వ కాం - 44వ సూ - నందును ఉదరామయ, ఆమాశయాది రోగశాంతికి ముంజగడ్డితో బంధనము చేయవలయు ననియు, కోష్ఠబద్ధ, మూత్రస్రావ నిరోధములకు 1 కాం - 3 సూ - లో ఎనిమావంటి సాధనము ఉపయోగింపవలయు ననియు చెప్పబడెను. అధిక రజస్స్రావ, రక్తస్రావములకు 1 కాం - 17 సూ - లో బంధము చేయవలెనని చెప్పబడినది 1 కాం - 22వ సూక్తములో హరిద్రా అను మూలిక పాండురోగ నివారకమని చెప్పబడెను. 1 కాం - 23, 24 సూ - లలో శ్వేతకుష్ఠమును, నీలి - హరిద్రా - భృంగరాజ, ఇంద్రవారుణులు అను ఓషధులు హరించు నని చెప్పబడియున్నది 1 కాం - 25 సూ - 5 కాం - 4-22 సూ - 6 కాం - 20, 95, 3, 102, 116, 19, 39 సూ - లలో ఏకాహిక, ద్వ్యహిక, అన్యేద్యుష్క-పరేద్యు రుభయద్యురాది వివిధజ్వర లక్షణములు, తక్మణ అను జ్వర లక్షణములు చెప్పి, బలాస అను కాస తక్మణకు అన్నగా రనియు బహు ప్రయాస సాధ్యమనియు చెప్పి, సైసూక్త మంత్ర ఆపాదులను వివరించెను "అథ భైషజ్యాని" అని ఆరంభించి "లింగోన్మూలనం భైషజ్యం" అనగా రోగకారణోన్మూలనమే భైషజ్యమనియు, కారణనాశకమే కార్యనాశకము కావున కారణాన్వేషణము చేయుట ముఖ్యమనియు నిరూపించుచు 1 కాం - 12 సూక్తములో విద్యుత్తు అను అగ్నికి శిరఃపీడను, కాస-జ్వరాదులను కారణముగా చెప్పుచు కుష్ఠము అను ఓషధి సర్వజ్వరకారణహారముగా తెలియచేయబడెను 4 కాండలో నష్ట వీర్యోద్ధరణమునకు కపిత్థకమే ఓషధియనియు, 4 కాం - 2 సూ - లో కశారోగ్యమునకు అరుంధతి అను లతను, శల్లకానివృత్తి స్థానములుగా అశ్వత్థ - ప్లక్ష - ఖదిర - న్యగ్రోధములను వర్ణించెను. 6 కాం - 109 వ సూక్తములో కశారోగ్య సాధకముగా పిప్పలి వర్ణించబడెను 6 కాం - 19 సూక్తములో అపామార్గమును ఓషధి సమస్త ఓషధులకు రాజుగా వర్ణించబడెను 6వ కాం - 90వ సూక్తమున బలాస అను వ్యాధి నివారణకొరకు జపించవలయుననియు 6వ కాం - 25, 127వ సూ - లలో చీప్రద్రు అను ఓషధి సర్వరోగ ప్రశమనము చేయ సమర్థమైనదనియు చెప్పబడెను. 6వ కాం - 136, 137 సూ - లలో నితత్ని, శమి అను లతలు కేశవర్ధకములుగా చెప్పుచు, దీర్ఘ కేశములను దృఢపరచుట, అజాతకేశ జననము, జాతకేశ దైర్ఘ్య సంపాదనము, దీర్ఘీకృత కేశములకు కృష్ణవర్ణకల్పన మున్నగునవి వర్ణింపబడినవి. 19వ కాం- 35వ సూ - నందును, 2వ కాం - 4వ సూ - నందును గుగ్గులు మను ఓషధి మధుమేహ నివారకమని చెప్పబడినది. ఇంకను జలోదరము, గండమాల, సంధ్యాత్వము

మున్నగువానిని నివారణము చేయు పెక్కు ఉపథులు చెప్పబడెను.

గ్రహములను గూర్చి ఋగ్వేదము 10 మం. 118. 145, 161–166 సూక్తములలోను వర్ణనలు కనుపించు చున్నవి. మానసరోగ చికిత్సను గూర్చియు, ఆరోగ్యమునకు మనస్సు ముఖ్యకారణమను విషయమునుగూర్చియు గోపథబ్రాహ్మణమున I, 30 వాక్యములో కనిపించు చున్నది. మఱి మంత్రౌషధముల ఉపయోగములను గూర్చి తైత్తిరీయసంహిత 4 వ కాం. - 3 ప్ర. 6వ అను-3వ మంత్రములో కలదు. కఠ్యాకాలాక్యములను గూర్చి ఋగ్వేదము 1వ మం 116వ సూ 15వ ఋక్కులోను ఇంకను అనేక స్థలములలోను వర్ణింపబడి యున్నది. రసాయన వాజీకరణములను గూర్చి ఋగ్వేదము 1 మం 117 సూ 18వ ఋక్కులో చెప్పబడి యున్నది. ఈరీతిగ త్రిస్కంధాత్మక మగు అష్టాంగాయుర్వేదమును గూర్చి వేదములందు గల వర్ణనము దిఙ్మాత్రముగ సూచింపబడినది. ఆయుర్వేద గ్రంథములను మూడు రకములుగ విభజింపవచ్చును. అవి (1) వైదిక గ్రంథములు, (2) ఆర్షగ్రంథములు, (3) అనార్ష గ్రంథములు.

1 వైదిక గ్రంథములు : చతుర్ముఖబ్రహ్మ కల్పాదియందు వేదములను స్మరించినట్లుగనే ఆయుర్వేదమును గూడ స్మరించి పిమ్మట దీనిని లక్షశ్లోకరూపమగు సంహితగ చేసెనని ఇతిహాసమువలన తెలియుచున్నది. దీనికి బ్రహ్మసంహిత యని నామధేయము. ఇయ్యది వైదిక గ్రంథమని చెప్పవచ్చును. దీనిని బ్రహ్మ తన పుత్రుడగు దక్షప్రజాపతికి ఉపదేశించెను. దక్షుడును తాను గ్రహించిన యీ విద్యను అశ్వినీదేవతలకును, వారింద్రునకును బోధించిరి. వైదికగ్రంథములు పై నుదహరించిన బ్రహ్మసంహితకన్న మఱివేరుగ కన్పడవు. ఆ బ్రహ్మసంహితయు భూలోకమున ప్రచారము నందలేదు.

2 ఆర్షగ్రంథములు : ఇవి ఋషిపుంగవులచే రచింపబడిన తంత్రములు. ఋషులు అతీంద్రియద్రష్టలు కావున వారు చెప్పిన విషయములలో సంశయముండుటకు తావులేదు. కాన అత్యంతప్రమాణములుగ వీటిని స్వీకరింపదగును. ఋషులకు వైద్యశాస్త్రము లభించిన విధము చరకసంహితాది గ్రంథములందు ఉదహరింపబడెను.

ఈ మహాయుగముయొక్క మొదటి భాగమగు కృతయుగ సమాప్తి సమయమున అనగా ఇప్పటికి సుమారు 32 లక్షల సంవత్సరములకు పూర్వము భూలోకమునందలి ప్రజలు రోగపీడితులై ధర్మార్థకామమోక్షములను సాధించుటకు అసమర్థులై ఉండుటను గని భరద్వాజాది ఋషీశ్వరులు హిమవత్పర్వత ప్రాంతమునందు సభ చేసిరి. ఆ సభాసదులందరును ధ్యానయోగముచే సురాధిపతియగు దేవేంద్రుడు మర్త్యలోకవాసుల బాధల తొలగించునని తెలిసికొని ఇంద్రునిమండి వైద్యశాస్త్రమును గొనివచ్చుటకు సమర్థుడు భరద్వాజుండని నిర్ణయించి అతని స్వర్గలోకమునకు పంపగా ఆ యుదంతమునంతయు ఆకర్ణించి ఇంద్రుడు భరద్వాజునకు తాను అశ్వినీదేవతలవద్ద నభ్యసించిన వైద్యశాస్త్రము నుపదేశించెను. భరద్వాజుడు తన విద్యను పునర్వసుడను పేరుగల ఆత్రేయుడు మొదలగువారి కుపదేశింప వారు తమ తమ పేర గ్రంథములను రచించిరి. వీటినే ఆర్షగ్రంథములని వ్యవహరించుదురు. ఆయుర్వేదమునందలి అష్టాంగములనుగూర్చి గ్రంథములను రచించి వీరు లోకమునకు ఉపకారము గావించిరి. ఇందు ప్రధానముగ నేటివరకును పఠనపాఠములలో నున్న (1) చరకమును గూర్చియు, (2) సుశ్రుతమును గూర్చియు, (3) ఆర్షము కాకపోయినను తత్తుల్యముగనుండు అష్టాంగ హృదయమును గూర్చియు ప్రథమమున వర్ణింపబడుచున్నది.

1. అగ్నివేశతంత్రము: ఇది చరకమహర్షిచే సంస్కరింపబడి చరకసంహితయని ప్రకృతము వ్యవహరింపబడు చున్నది. భరద్వాజుని శిష్యుడగు ఆత్రేయుడు కాయ చికిత్సా ప్రధానమైన వైద్యశాస్త్రమును అగ్నివేశ, భేల, జాతూకర్ణ, పరాశర, హారీత - క్షారపాణి యను వార్గురు శిష్యుల కుపదేశించెను. వారందరును తమతమ పేర నొక్కొక్క గ్రంథమును రచించిరి. ఇవి ఆర్షవైద్యగ్రంథములలో మొదటివి. ఇందు అగ్నివేశతంత్రము మిక్కిలి ప్రధానమైనది. "బుద్ధేర్విశేష స్తత్రాసీత్ - అగ్నివేశః" అని చరకమునందు వర్ణితమై యున్నది. మిగిలిన తంత్రములు చాలవరకు లుప్తప్రాయములే. వాగ్భటుని కాలమునకే వీటికి పఠనపాఠనములు లేవని 'భేడాద్యాః కిం న పఠ్యన్తే' అను వాక్యముచే తెలియుచున్నది.

అగ్నివేశతంత్రము శాస్త్రముముఖ పఠనపాఠనాది ప్రచారము నుండుచుండ విస్మృతికి సుమారు 7000 సంవత్సరములకు పూర్వము జన్మించిన పతంజలిమహర్షి దీనిని సంస్కరించియున్నాడు పతంజలికే చరకుడని లోకము వ్యవహరించుచున్నది. కనుకనే ఈ తంత్రమునకు చరకమని పేరు వచ్చినది. మరికొంత కాలమునకు పంచనద మండలి దృఢబలు డను నతడు ఈ చరకమునందలి కొన్ని భాగములను (చికిత్సాస్థానమునందలి 17 వ అధ్యాయము మొ సిద్ధిస్థానాంతము) పూర్తిచేసెనని ఈ గ్రంథాంతము నందలి "అగ్నివేశ కృతే తంత్రే చరక ప్రతి సంస్కృతే - దృఢబలపూరితే" అనువాక్యమువలన తెలియుచున్నది ఈ గ్రంథము కాయచికిత్సను ప్రధానము చేసికొని అష్టాంగములను బోధించుచున్నది ఈ తంత్రమునందు (1) సూత్రస్థానము, (2) నిదానస్థానము (3) విమానస్థానము, (4) శారీరకస్థానము, (5) ఇంద్రియ స్థానము, (6) చికిత్సాస్థానము, (7) కల్పస్థానము, (8) సిద్ధిస్థానము అని ఎనిమిది స్థానములు కలవు

సూత్రస్థానమునందు 30, నిదాన స్థానమునందు 8, విమాన స్థానమునందు 8, శారీరక స్థానమునందు 8, ఇంద్రియ స్థానమునందు 12, చికిత్సా స్థానమునందు 30, కల్పస్థానమున 12, సిద్ధిస్థానమున 12, అధ్యాయములు చొప్పున మొత్తము 120 అధ్యాయములు కలవు. ఇది చాల ప్రమాణగ్రంథముగ గౌరవింపబడుచున్నది 'చరకస్తు చికిత్సితే' అని దీనిని కీర్తించుచున్నారు

2. సుశ్రుతసంహిత :- శల్య శాలాక్య విషయములను రెంటినిగూడ ప్రధానముగ బోధించుచు, అష్టాంగ వైద్య బోధకమగు సుశ్రుత సంహితకూడ చరకమువలెనే ప్రమాణ గ్రంథముగా గ్రహింపబడుచున్నది

శల్యతంత్రమనగా స్థూలముగా శస్త్రవైద్యమని చెప్పవచ్చును. దీనిని సర్జరీయని పాశ్చాత్యభాషలో వ్యవహరింతురు. దీనిని ప్రవర్తింపచేసినది ధన్వంతరి ఇతనికి దివోదాసుడనియు నామధేయము కలదు ఇతడు కాశీపట్టణమునకు పరిపాలకుడు ఈ మహామహుడు సాక్షాత్తుగ నమృత ప్రదాతయగు ధన్వంతరి యవతారమేయని "అహంహి ధన్వంతరి రాదిదేవో జరారుజామృత్యుహరో౽మరాణాం" అను- సుశ్రుతమందలి వాక్యమువలన తెలియుచున్నది భరద్వాజాది ఋషులు ఇంద్రుని వద్ద కాయచికిత్సా ప్రధానమైన తంత్రమును గ్రహించి నట్లుగనే, ధన్వంతరిగూడ ఇంద్రునివలన శల్యప్రధానమైన చికిత్సాశాస్త్రమును ఉపదేశము నొంది యీ లోకమున విశ్వామిత్ర సుతులైన సుశ్రుతుడు మొదలగు వారికి ఈ విద్యను బోధించెను

ధన్వంతరి మొదలైనవారివలన వైద్యశాస్త్రమును గ్రహించినవనియు వర్ణనలు గానవచ్చుచున్నవి. ఏది నిజమైనను శల్యతంత్ర ప్రధానమైన యీ శాస్త్రము ధన్వంతరిచేతనే వ్యాప్తి నొందిన దనుట నిర్వివాదము ధన్వంతరి యను పేరుకూడ "ధనుః ప్రధానస్య శల్యతంత్రస్య పారం ఇయర్తి గచ్ఛతీతి ధన్వంతరిః" అను వ్యుత్పత్తిచే శల్యశాస్త్ర పారగుడను నర్థమును బోధించుచున్నది

ధన్వంతరివద్ద శిష్యులుగ చేరి సుశ్రుత ఔపధేనవ - ఔరభ్ర - పౌష్కలావత - కరవీర్య - గోపుర రక్షితు లను వారలను ఈ విద్యను గ్రహించిరి అందు సుశ్రుతుడు కడుంగడు బుద్ధిమంతుడు ఇతడు స్వగురూపదేశములను గ్రంథరూపముగ రచించెను ఈ విషయము "యథోవాచ భగవాన్ ధన్వంతరి స్సుశ్రుతాయ" యను వాక్యముచే దృఢమగుచున్నది మిగిలిన శిష్యులుగూడ తమపేరిట తంత్రములను రచించిరి సుశ్రుత తంత్రముదక్క, మిగిలిన తంత్రములు చక్రపాణి - విజయ రక్షితాది వ్యాఖ్యాతల కాలమునాటికి దొరకుచుండెడి వని అందు ఉపలభ్యమానములగు తంత్ర వచనములచే తెలియుచున్నది ప్రస్తుతము సుశ్రుతగ్రంథము మాత్రము పఠన పాఠనములలో నున్నది

సుమారు 2000 సంవత్సరములకు పూర్వముండిన సిద్ధ నాగార్జును డను బౌద్ధ రససిద్ధుడు సుశ్రుతమును ప్రతిసంస్కరించెనని 'నాగార్జున ప్రతి సంస్కృతే' యను వాక్యమువలన తెలియుచున్నది.

సుశ్రుతుని జీవితకాలమునుగూర్చి పెక్కు తర్కవితర్కములు కలవు ఆంగ్లపండితుడు మాక్డొనెల్ అను నతడు క్రీ.శ 4వ శతాబ్దమువాడని చెప్పెను, జోన్స్-హాన్ అనువాడు క్రీ శ. 12 వ శతాబ్దపు వాడని చెప్పెను కాని ఇది నిజముగా కన్పట్టదు జి-హాలెన్ అనునతడు సుశ్రుతుడను తంత్రకర్త లేడేలేడనియు, ఉన్నయెడల

పోక్రేటిస్ అనువానికంటె భిన్నుడు కాడనియు, పాహాన ముగ వ్రాయబోర్చెను ఇది చాల ఆశ్చర్య జనకము సుమారు 2000 సంవత్సరములకు పూర్వుడగు బౌద్ధ నాగార్జునుడు తనచే రచించబడిన 'ఉపాయ హృదయము' అను గ్రంథములో సుశ్రుతాచార్యులను స్మరించి యుండుటచే ఇతడంతకన్న ప్రాచీనుడని తెలియుచున్నది శాలిహోత్ర సంహితలో వినబడుచున్న సుశ్రుతుడును, ఇతడును ఒకరు కారని నిరూపించుచున్నారు. కనిష్కుని పౌత్రుడొక సుశ్రుతు డుండెను తంత్రకర్తయగు సుశ్రుతు డతడేయని కొందరందురు. కాని కనిష్కుని సమకాలికు డగు నాగార్జునునిచే స్మరింపబడి యుంటకుమున్నే తంత్ర మును రచించిన సుశ్రుతుడు నాగార్జునునకు పిమ్మట జనించు సుశ్రుతు డగుట యెట్లు పొసగును? కనుక వీరుభయులును భిన్నులని ధ్రువపరచవలసి యున్నది. వృద్ధ సుశ్రుతుడగు వ్యవహారమున్నది కాని ఆతని పుట్టుక మొదలగు వివరములు ఎచ్చటను కానరాకపోవుటచేత ఆతనిని నమ్ముటకు వీలులేదని చెప్పుచున్నారు. ఇది ఆలోచనీయమైన యంశము

సుశ్రుతసంహితను సంస్కరించినది నాగార్జునుడను విషయము దల్హణుడు వ్రాసెను. సంశయింపవలసిన విషయముగ నున్నదని శ్రీ హేమరాజశర్మగారు కాము కాశ్యప సంహితకు వ్రాసిన యుపోద్ఘాతములో వెల్లడించు చున్నారు. సుశ్రుతసంహిత శకారంభమునకు పూర్వము 1000 సం. కాలమునందు రచింపబడినట్లు శ్రీ శంకర బాలకృష్ణ దీక్షితులు తమ భారతీయ జ్యోతిశ్శాస్త్రేతి హాసమునందు వివరించిరి దీనియందు సూత్ర, నిదాన, శారీరక చికిత్సా, కల్ప-ఉత్తరము లను నారు స్థానములు కలవు సూత్రస్థానమున 46, నిదానస్థానమున 16, శారీర స్థానమున 10, చికిత్సా స్థానమున 40, కల్పస్థానమున 8, ఉత్తరస్థానమున 66, అధ్యాయములచొప్పున మొత్తము 186 అధ్యాయములు కలవు.

అష్టాంగ హృదయము . కాలక్రమమున మనుజుల యల్ప మేధాశక్తులను గమనించి బహుతంత్ర పరిశ్రమ చేయజాలరను అనుకంపచే అతి మేధానిధులును, సర్వ తంత్ర పారగులును అగు వాగ్భటాది పండితవరేణ్యులు ఆయుర్వేద గ్రంథములను రచించి లోకోపకారము కావించిరి ఇవి అవార్షములయ్యు మహత్తి ఫలితము లగుటచే విద్యజ్జనోపాదేయములై సంప్రదాయానువిద్ధన్న ముగ పఠన పాఠన ప్రచారము నందుచు, వేనోళ్ళ శ్లాఘింపబడుచున్నవి ఇట్టి గ్రంథములలో అగ్రస్థానము వహించునది అష్టాంగ సంగ్రహము దానికంటె పార తరోచ్చయముగ వ్రాయబడిన అష్టాంగ హృదయము గూడ సంగ్రహముకంటె యెక్కువ పండితవాల్లభ్యము నందుచున్నది ఈ రెండును సింధుదేశమునందు జన్మించిన సింహగుప్తతను వైద్యుని కుమారు డగు వాగ్భటునిచే రచింపబడినట్లు తెలియుచున్నది కాని కొందరు అష్టాంగ సంగ్రహము హృదయకర్తయగు వాగ్భటుని పితా మహుడగు వాగ్భటుడు రచించె నని చెప్పుచున్నారు ఈ ఉభయమతములకును పండితవరేణ్యుల యందకలదు శ్రీ కవిరాజ గణనాథసేనుగారు వీరుభయులు నొకరే యనియు గ్రంథగతశైలి నిరూపించుచున్నదనియును నిర్ణ యించియున్నారు.

వాగ్భటుని జన్మకాలమునుగూర్చి మతభేదములు కలవు ఇతడు వరాహమిహిరునికి పూర్వకాలికుడని కొందరు (క్రీ. శ 505 సం వరాహమిహిరుని కాలము) అంతకు పూర్వము ఒక శతాబ్దమునకాని, పాద శతాబ్ది మునగాని వాగ్భటుడుండెనని చెప్పుదురు. గణనాథసేన్ క్రీ. శ. 5 వ శతాబ్దమువాడని నిరూపించుచున్నారు. యాదవత్రికంజీ ఆచార్యగారు క్రీ శ 6 వ శతాబ్దము లోని వాడని యూహించుచున్నారు ఇతడు వైదికా చార నిరతుడని చెప్పుటకును, బౌద్ధుడని చెప్పుటకును, గూడ ఈ గ్రంథములో నాధారములు కలవు ఇతడార్య మతానువర్తియయ్యు రాజశాసన భీతిచే ప్రచ్ఛన్న బౌద్ధుడుగా నుండె నని కొందరందురు

ఇతని తంత్రమగు అష్టాంగ హృదయమందును, సంగ్రహమునందును గూడ సూత్ర, శారీర, నిదాన, చికిత్సా, కల్ప, ఉత్తర స్థానము లని యారుస్థానములు కలవు.

అష్టాంగ హృదయమునందు సూత్రస్థానమున 30, శారీర స్థానమున 6, నిదాన స్థానమున 16, చికిత్సా స్థానమున 22, కల్పస్థానమున 6, ఉత్తరస్థానమున 40, అధ్యాయముల చొప్పున మొత్తము 120 అధ్యాయ

ములు కలవు. ఈ గ్రంథమును పఠించినచో చరక-సుశ్రుతముల యావశ్యకత యుండదని ఇతడు వ్రాసియుండెను అనుభవములో గూడ ఈ విషయము రుజువగుచున్నది

అంజననిదానము - ఇదియును అగ్నివేశ కృతమనియే తెలియుచున్నది శ్లోకరూపముగ నున్నది. వ్యాధుల యొక్క సంఖ్యను, నామధేయములను తెలియజరచును ఈ గ్రంథము లభ్యమగుచున్నది

భేలసంహిత :- ఇది భేలఋషి ప్రణీతము ప్రస్తుతమిది తంజావూరు ప్రభుత్వ పుస్తక భాండాగారమున ఖండితప్రాయముగ నున్నది దీనిని ఇటీవల ముద్రించినట్లు తెలియవచ్చినది ఈ గ్రంథముకూడ ప్రమాణముగ గ్రహింపబడియున్నది చక్రపాణి వ్యాఖ్యానములో దీని యుద్ధారములు కనిపించును కొందరీతంత్రమునే భాలుకి తంత్రమని అనుచున్నారు కాని అది సరికాదు రెండును భిన్నతంత్రములుగనే యున్నవి

జతూకర్ణసంహిత :- ఇదియును ప్రమాణగ్రంథమే చక్రపాణి పెక్కు స్థలములలో విషయ విస్తారణకై దీనినుండి వాక్యముల నుదహరించియున్నాడు. ఇది శివదాసుడను వ్యాఖ్యాత కాలమువరకు లభ్యమగుచుండెనని అతని వ్యాఖ్యానముల యందిది యుదహరింపబడుటచే తెలియుచున్నది

పరాశరసంహిత ; క్షారపాణి సంహిత :- ఇవికూడ శివదాసుని నాటికి లభ్యమగుచు నిప్పుడు దొరకుటలేదు

హారీతసంహిత - ఇదియును చక్రపాణి, విజయరక్షిత, శ్రీకంఠ, శివదాసాది వ్యాఖ్యాతల కాలములో దొరకుచు నిపుడు లుప్తప్రాయమైనది ప్రస్తుతము హారీత సంహితయని అచ్చైన ప్రచారమునందున్న ప్రతి యథార్థమైన హారీత సంహితకాదు దీనియందు చాల దోషములు కానవచ్చుచున్నవి.

ఖరనాదసంహిత :- దీనిని అరుణదత్త, చక్రపాణి, విజయ రక్షితాదులు ప్రమాణముగ గ్రహించియుండుటచే ఇది ప్రమాణగ్రంథమని తెలియుచున్నది ఇప్పుడిది దుర్లభము,

విశ్వామిత్రసంహిత - ఇది చాల ప్రాచీనతంత్రము చరక సుశ్రుత వ్యాఖ్యానములలో చక్రపాణి దీనిని స్మరించెను. ఇప్పుడిది దుర్లభము

అగస్త్యసంహిత - ఇది అగస్త్యునిచే రచింపబడినది ఈ పేరుగల ఒక ఋషి ధన్వంతరి శిష్యుడు కలడని దక్షిణాపథమున నొక ప్రచారము కలదు అగస్త్యుని యీ గ్రంథమును పురస్కరించుకొని ఒక సంప్రదాయము ఆ దేశమునందు అగస్త్య వైద్యమనుపేర వృద్ధినంది యున్నది ఇది రసతంత్రౌషధములను గూర్చి విపులముగ బోధించినను కాయచికిత్సా ప్రధానముగ నుండుటచే నిట నుదహరింపబడెను ఈ తంత్ర ప్రవర్తకులు 28 మంది అని కొందరు, 88 మంది అని కొందరు, 44 మంది అని కొందరును చెప్పుచున్నారు వారిలో నొకడగు వంగసేనాచార్యుడు ఈ తంత్రమును సంస్కరించి తనపేర "వంగసేన" యని ప్రసిద్ధినొందిన యొక గ్రంథమును ప్రకటించెను ఇది ముఖ్యముగ గ్రహింపబడుచున్నది హేమాద్రి తన వాగ్భట వ్యాఖ్యానములో దీనిని ఎక్కువగా గ్రహించియున్నాడు

అత్రిసంహిత :- ఇది మిక్కిలి ప్రాచీన గ్రంథమని కొందరును, అధునికమని కొందరును, నుడువుచున్నారు. దీనియందలి వచనములు ఏ వ్యాఖ్యానములలోను కనపట్టక పోవుటచే, దీని యార్షత్వము సంశయింపబడుచున్నది ఇది లభ్యమగుచున్నది పంచనదమందు ఇంతకన్న పెద్దదియగు నొకగ్రంథము ఈ పేరుతో ప్రచారమునందున్నదని తెలియుచున్నదిగాని ఆ గ్రంథము హస్తగతము కాలేదని మహా మహోపాధ్యాయ గణనాథ సేన్‌గారు వ్రాసియున్నారు. కాయచికిత్సా గ్రంథములలో అర్షము లనదగినవి యింతకుమించి ప్రచారమునందు లేవని చెప్పవచ్చును

శల్యతంత్ర గ్రంథములు :- శల్యతంత్రమనగా శరీరమునందు చేరి బాధించెడి శల్యముల నుద్ధరించి చికిత్సచేయు విధానము శల్యములు బాహ్యములగు బాణములు మొదలగునవిగా నుండవచ్చును, శోథ వ్రణాదుల యందలి పూయము మొదలగు నభ్యంతరములుగ నుండవచ్చును కనుక శస్త్రములచే చేయబడు వ్రణాదుల చికిత్సయు, బాహ్యముగ శరీరమునందు చేరిన ములుకులు మొదలగువానిని యంత్రాదులచే నాకర్షించి చికిత్సించుటయు కూడ శల్యతంత్ర మనబడును దీనిని బోధించు తంత్రములు శల్యతంత్రములు ఈ తంత్ర

ప్రవర్తకుడు ధన్వంతరి అతని విషయముగూర్చి లోగడ వర్ణింపబడియున్నది

సౌశ్రుతతంత్రము - దీనికి వృద్ధసుశ్రుత సంహిత అని పేరు. ఇది మనకు ఉపలభ్యమానమగు సుశ్రుత సంహితకు మూలమని తెలియుచున్నది ఇది ప్రస్తుతము దొరకుట లేదు

సుశ్రుతసంహిత - దీనినిగూర్చి లోగడ వర్ణింపబడి యున్నది

పౌష్కలావతతంత్రము; ఔరభ్రతంత్రము :- ఇవి రెండును నామమాత్రావశిష్టములు సుశ్రుత వ్యాఖ్యాతయగు డల్హణుడు తన వ్యాఖ్యానములో నొకటి రెండుచోట్ల వీనిని స్మరించెను

పౌష్కలావతతంత్రము - చక్రపాణి యనువాతడు భానుమతి యను తన సుశ్రుత వ్యాఖ్యలో దీని నుదహరించియున్నాడు ఇది దుర్లభము

వైతరణతంత్రము :- ప్రాచీన వ్యాఖ్యలలో దీని యుద్ధారములు కానవచ్చుచున్నవి కాని యిది దుర్లభము

భోజతంత్రము - దీనినే భోజ సంహిత యందురు ఈ సంహితాకారుడగు భోజుడు, సుశ్రుతునికి సమకాలికుడగు ఋషియని డల్హణుడు తన వ్యాఖ్యలో వ్రాసియున్నాడు వీనికి వృద్ధభోజుడని గూడ వ్యవహారము కలదు ఇది చాల ప్రమాణగ్రంథము దీని ప్రమాణము నసేక వ్యాఖ్యాతలు ఉల్లేఖించిరి

కరవీర్యతంత్రము :- దీనిని వ్యాఖ్యాత లరుదుగ నాడియున్నారు వారి కాలముననే యిది లభ్యము కాలేదని తోచుచున్నది

గోపురరక్షితతంత్రము - ఇదియు నామమాత్రావశేషముగనే యున్నది

భాలుకితంత్రము - ఇదియును వ్యాఖ్యాతలచే నరుదుగ స్మరింపబడుచున్నది. విజయ రక్షితుడు ఈతంత్రము నుండి జ్వరప్రకరణములో కొన్ని శ్లోకములను ఉదాహరించియున్నారు ఇది దుర్లభము

కపిలతంత్రము; గౌతమతంత్రము ఈ రెండుగూడ దుర్లభములే వీనియందలి వచనము లచ్చటచ్చట వ్యాఖ్యానములలో కానవచ్చుచున్నవి

శాలాక్య తంత్రములు :- ఊర్ధ్వాంగ చికిత్సలను బోధించు తంత్రములకు శాలాక్యతంత్రములనిపేరు శలాకలతో నిది నిర్వర్తింప బడునుగాన శాలాక్యమని పేరుకల్గినది దీనిని నిమిసాంప్రదాయ మనిరొందరు. ఈ వైద్యులకు శాలాకిను లని పేరు ఈ తంత్ర ప్రవర్తకులు కాంకాయన, గార్గ్య, గాలవ ప్రభృతులు

విదేహతంత్రము :- ఇదియును సుశ్రుతము వలెనే సర్వాంగములతో కూడిన గొప్ప తంత్రము ఇందు నేత్రము, శ్రోత్రము మొ॥ ఊర్ధ్వాంగ జనిత రోగ చికిత్స ముఖ్యముగా నున్నది ఇదియును ప్రస్తుతము దుర్లభము వ్యాఖ్యాతలచే చాల ప్రమాణగ్రంథము.గా గౌరవింప బడు చుండెను.

నిమితంత్రము - ఇది మరియొక శాలాక్య తంత్రము ఇదియును దుర్లభము

కాంకాయనతంత్రము :- ఈ తంత్రకారుడు బాహ్లీక దేశస్థుడని మాత్రము తెలియుచున్నది ఇదియును దొరకుటలేదు

గార్గ్యతంత్రము, గాలవతంత్రము :- డల్హణ వ్యాఖ్యలో ఈ తంత్రముల నామములు మాత్రము స్మరింపబడినవి కాని లభ్యమగుట లేదు

సాత్యకితంత్రము - ఇది అరుదుగా వ్యాఖ్యాతలచే స్మరింపబడినది, దుర్లభము

శౌనకతంత్రము - దీని పాఠములు డల్హణ, చక్రపాణి, దత్తులచే బహుప్రదేశములందు గ్రహింపబడినవి సర్వాంగ పూర్ణమైన గొప్పగ్రంథము ప్రస్తుతము లభ్యముకాదు

మద్రశౌనకతంత్రము :- ఇది శాలాక్యతంత్ర భాగము మాత్రము గలిగియున్నది దీనిని మదశౌనక తంత్రమనియు వ్యవహరింతురు. దుర్లభము

కరాళతంత్రము :- ఇది కరాళభట్టుచే రచింపబడినది ఇది అర్వాచీనము కాకపోయినను అతిప్రాచీన మగుటచే నిటు నుదహరింపబడినది. ఇదియును దుర్లభము

చక్షుష్యతంత్రము :- దీనిని చక్షుష్యా తంత్రమనియు అందురు.

కృష్ణాత్రేయతంత్రము :- కృష్ణాత్రేయుడన్నను, పునర్వసురాత్రేయుడన్నను ఒక వ్యక్తియే యని కొందరు, భిన్నులని కొందరును చెప్పుచున్నారు ఇదియు దుర్లభము.

కౌమారభృత్యతంత్రములు :- శిశువుల సంరక్షణ మును బోధించు తంత్రములకు కౌమారభృత్యతంత్రము అని పేరు.

జీవకతంత్రము , పార్వతకతంత్రము ; బంధక తంత్రము :- ఈ మూడు తంత్రములు పూర్వకాలమున ప్రసిద్ధిగ నుండెనని డల్హణుడు సుశ్రుత సంహిత ఉత్తర స్థానములో నుదహరించి యుండెను కాని యివి ఇపుడు నామమాత్రావశిష్టములు

కుమారతంత్రము :- చక్రపాణిచే భానుమతి యను సుశ్రుత వ్యాఖ్యలో దీని పాఠములు ఉద్ధరింపబడినవి కాని దీని కర్త యెవరో తెలియదు ఇది ప్రస్తుతము దుర్లభము

హిరణ్యాక్షతంత్రము - మాధవనిదాన వ్యాఖ్యలో శ్రీకంఠుడు దీనిపాఠము నుద్ధరించెను. దీనినే కొందరు కుమారతంత్రము అందురు దుర్లభము

గ్రహచికిత్స :- భూతవిద్యా తంత్రములు ప్రస్తుతకాల మున లుప్తప్రాయముగ నున్నవి చరకుని కాలమున వీటిని ఉన్మాదాది మానసికరోగముల చికిత్సలో కొద్దిగ వర్ణించి యున్నారు ఈ తంత్రములు ప్రస్తుతము దొర కుట లేదు.

అగదతంత్రములు - స్థావర, జంగమ, కృత్రిమ విషముల స్వరూప, లక్షణ, చికిత్సలను బోధించునవి అగదతంత్రము లని చెప్పబడును కాశ్యపాదులు వీని ప్రవర్తకులు

కాశ్యపసంహిత :- డల్హణ, చక్రపాణి, శ్రీకంఠాది వ్యాఖ్యాతలచే వీ తంత్రవచనములు ప్రమాణముగా నుద్ధరింపబడినవి

ఆలంబాయనసంహిత :- మాధవనిదాన టీకలో విషాధికారమున శ్రీకంఠుడు దీని యుద్ధారము నుదహ రించెను దుర్లభము

ఉశనస్సంహిత :- దీని రచయిత శుక్రాచార్యులని వృద్ధవైద్యులు చెప్పుదురు శుక్రాచార్య మతానుయాయి యగు కౌటిల్యుడు తన యర్థశాస్త్రమున కంటక శోధ నాధికరణమున విషాది ప్రతీకారోపదేశము, ఆయుష్కృతక పరీక్ష యనునాటిని చూచుటచే ఈ సంహిత యున్నట్లు తర్కింపబడుచున్నది.

సనకసంహిత - దీనికే శౌనక సంహిత యని పేరు కూడ కలదు ఇది మిక్కిలి ప్రాచీనమైనది ఇది అరబ్బీ భాషలోనికి తర్జుమా చేయబడినది ఈ భాషాంతరీకృత గ్రంథములోనున్న విషయములు చరక, సుశ్రుతాది గ్రంథములలోనున్న విషాధికారమునందలి యంశము లకు సరిపోవుచున్నట్లు ప్రఫుల్లచంద్రరాయ్‌గారు తమ భారతీయ రసాయనశాస్త్రేతిహాసమున వ్రాసియున్నారు దీని అరబ్బీ భాషానువాదము లభ్యము

లాట్యాయనసంహిత :- సుశ్రుతకల్ప స్థానములో డల్హణుడు దీని పాఠములను ఉద్ధరించెను దుర్లభము

రసాయన-వాజీకరణతంత్రములు :- రసాయన వాజీ కరణ తంత్రములలో రసాయనతంత్ర మనునది శరీరము నందు శ్రేష్ఠమగు సప్తధాతు సముదాయము సరివృద్ధి నందించు నుపాయములను బోధించునది యనియును, వ్యాధులను నశింపచేయు నుపాయములను బోధించునది యనియును వ్యవహరించుచున్నారు. చరకాదులు రసా యన సేవావిధానమును, మూలికాప్రధానమైన రసాయ నౌషధ యోగములను, ఉపదేశించియున్నారు. ఈ రసా యన తంత్రమునకే రసతంత్రమనికూడ వ్యవహారము ఈ వైద్యులకు రాసాయనికు లని పేరు. దీని ప్రవర్తకులు మహేశ్వర, నాగార్జునాదులు వాజీకరణతంత్ర మనునది శుక్రదోషములను పోగొట్టి సత్సంతానముకల్గు నుపాయ ములను బోధించును ఈ వైద్యులకు వాజీకరణికు లని పేరు దీని ప్రవర్తకులు బాభ్రవ్య, కుచుమార, వాత్స్యాయ నాదులు

రసాయనతంత్రములు : పాతంజలతంత్రము - శివ దాసాది వ్యాఖ్యాతలచే దీని పాఠములు ఉద్ధృతము లైనవి ఇది దుర్లభము

వ్యాడితంత్రము, వాసిష్ఠతంత్రము; మాండవ్యతంత్రము. ఇవి మూడును మిక్కిలి ప్రాచీనములైనవి. ఇపుడు దుర్లభములు

నాగార్జునతంత్రము - ఈ గ్రంథకర్త మహర్షి యని కొందరు, బౌద్ధపండితు డని కొందరు చెప్పుచున్నారు కొందరీ నాగార్జునతంత్రమనగా నాగార్జున ప్రణీతమగు రసరత్నాకరమనుచున్నారు. ఇది దుర్లభము ఈ నాగార్జు నునిచే కక్షపుటతంత్రము, ఆరోగ్యమంజరి యను మరి

రెండు గ్రంథములను రచించెనని చెప్పుదురు. ఇవి అలభ్యములు. ఇతనిచే రచింపబడిన రసేంద్రమంగళ మను గ్రంథమునందు ఎనిమిది అధ్యాయములు కలవు కాని ప్రస్తుతము 8 అధ్యాయములు మాత్రమే దొరకుచున్నవి దీనిని ఆంధ్రభాషలోనికి పరివర్తనమొనర్చిరి

రసహృదయతంత్రము - దీనిని శంకరాచార్యుల గురువగు గోవింద భగవత్పాదులు రచించిరి ఇది అలభ్యము

రసార్ణవతంత్రము :- ఇది ఈశ్వరునిచే పార్వతికి ఉపదేశింపబడినది బహు ప్రాచీనమైనది ఇది అలభ్యము

వాజీకరణతంత్రములు, కుమారతంత్రము - ప్రాచీనమైన తంత్రము అలభ్యము కాదు

నందితంత్రము -నంది అనువానిచే ప్రథమమున వేయి అధ్యాయములలో నీ సంహిత వ్రాయబడె నని తెలియుచున్నది

శ్వేతకేతుతంత్రము - ఉద్దాలకుని పుత్రుడగు శ్వేతకేతునిచే నందిసంహిత ప్రతి సంస్కరింపబడి 5 వందల అధ్యాయములలోనికి సంక్షిప్తము గావింపబడి శ్వేతకేతు తంత్రమని వ్యవహరింపబడిన తంత్రము

పాంచాలతంత్రము :- బభ్రుకుమారుడగు పాంచాలునిచే శ్వేతకేతు సంస్కృతమగు నందిసంహితాప్రతి సంస్కరింపబడి, మరికొంత సంక్షిప్తము కావింపబడి 7 భాగములలో రచింపబడినది

వాత్స్యాయనుని కామసూత్రములు - వాత్స్యాయన కృతము వాత్స్యాయనునిగూర్చి భిన్నాభిప్రాయములు కలవు- కొందరు ఋషియనియు, కొందరు చంద్రగుప్తుని మంత్రియగు చాణక్యుడనియు అందురు

టి అనార్ష వైద్యగ్రంథములు; అష్టాంగ సంగ్రహము - ఇదియును సూత్ర, శారీర, నిదాన, చికిత్సా, కల్ప, ఉత్తరస్థానము లను ఆరు స్థానములను కల్గియున్నది అందు సూత్రస్థానమున 40, శారీరస్థానమున 12, నిదానస్థానమున 16, చికిత్సా స్థానమున 24 కల్ప స్థానమున 8, ఉత్తరస్థానమున 50 అధ్యాయములు చొప్పున మొత్తము 150 అధ్యాయములు కలవు ఈ గ్రంథమును వృద్ధవాగ్భట మని వ్యవహరింతురు వృద్ధవాగ్భట మను పదముచే కొందరు పండితులు వాగ్భటు లిరువురుండెడివారని నిరూపించుచున్నారు దీనినిగూర్చి లోగడ వివరింపబడి యున్నది

అష్టాంగహృదయము ఈ గ్రంథ ప్రాధాన్యమును బట్టి ఇది మొదటనే వివరింపబడినది

మాధవనిదానము -- ఇది రోగనిర్ణయమున కుపయోగించు ప్రమాణగ్రంథము మహారాష్ట్ర దేశజాతుడును, ఇందుకరుని పుత్రుడు నగు మాధవకరునిచే రచింపబడినది ఇదికూడ బహు ఎక్కువ వాడుక ప్రచారములో నున్నది ఈ గ్రంథకర్త క్రీ శ 7, 8 శతాబ్దములలో జన్మించెను ఈ గ్రంథకర్త వేదవ్యాఖ్యాతయగు మాధవాచార్యుడని కొందరు వ్రాసిరి కాని అది నిరాధారము మాధవాచార్య ప్రణీతమగు గ్రంథము వేరొండు కలదేమోకాని అది ప్రస్తుతము మొత్తముగ దొరకుటలేదు ఈ మాధవ నిదానము ననుసరించి పెక్కుగ్రంథము లుద్భవించినవి

యోగరత్నాకరము :- ఇందును మాధవనిదానమందలి యనుక్రమము, శ్లోకములు గాన్పించును. ఈ గ్రంథకర్త నామధేయము అవిదితము కాలముకూడ తెలియదు

శార్ఙ్గధరసంహిత - ఇదికూడ శారీర నిదాన చికిత్సా విషయములతో విలసిల్లుచు వైద్యుల యాదరమును పొందుచున్నది ఇందు మూలికౌషధములు, రసౌషధములు కూడ కలవు పంచకర్మలు వర్ణింపబడినవి ఇందు మూడు ఖండములు కలవు అవి పూర్వ, మధ్యమ, ఉత్తర ఖండము లనునవి దీనిని శార్ఙ్గధరాచార్యులు రచించెను

భావప్రకాశము :- ఇదియు. అష్టాంగములను బోధించుట కుద్దేశింపబడినది ఇది ద్రవ్యగుణ విజ్ఞానమును ప్రధానముగ గణించుచు నిదాన చికిత్సలను పరిపూర్ణముగ వివరించు గ్రంథము ఇది భావమిశ్రకృతము ఉత్తరదేశమునందు దీనికి విస్తృతమగు ప్రచారము కలదు ఇందు ఫిరంగరోగమును గూర్చి వర్ణించియున్నాడు ఫిరంగి చెక్క మొదలగు వస్తువులను గూడ వర్ణించెను ఇతడు క్రీ శ 16వ శతాబ్దపు పూర్వభాగమున జనించెనని నిర్ణయింపబడెను

పిమ్మట గదనిగ్రహము, సిద్ధయోగము మొదలగు గ్రంథములు రచింపబడినవి వైద్యరత్నావళి, ఆయుర్వేద విజ్ఞానము ఇంకను అర్వాచీనములగు ప్రత్యేక

శారీరము మొదలగు గ్రంథము లావిష్కరింపబడినవి ఆంధ్రదేశములో ముఖ్యముగా వ్యవహరింపబడునవి "వైద్య చింతామణి" "బసవరాజీయము" అను రెండు పెద్ద గ్రంథములు కలవు ఇవి స్వతంత్రములు కావు పూర్వ గ్రంథములలోనుండి యుద్ధరింపబడిన విషయములతో నిండియున్నవి. నాడీజ్ఞానము మొదలగు అష్టస్థాన పరీక్షలు కర్మవిపాకము, జ్యోతిషాభిప్రాయము మొదలగు విశేషములు వీనిలో వర్ణింపబడినవి

ఇంకను చికిత్సారత్నమను బాలురకు స్త్రీలకు కలుగు రోగముల చికిత్సలను బోధించు గ్రంథమును, చికిత్సాసారమను గోపాలదాసుచే రచింపబడిన గ్రంథమును కలవు

రసతంత్రమునందును అనేక గ్రంథములు కలవు వానిలో రసరత్న సముచ్చయము (వాగ్భట విరచితము), రసేంద్ర చూడామణి (సోమదేవ విరచితము), రససారము (గోవింద భిక్షు విరచితము) రస రత్నాకరము (నిత్యనాథ విరచితము) అనునవి ముఖ్యమయినవి ఇంకను ఆయుర్వేద ప్రకాశము, రసేంద్రసార సంగ్రహము, రస సంకేత కలిక, రసకౌముది, లోహమంజరి, మొదలగు బహు గ్రంథములు కలవు

సో. రా. శా

ఆయుర్వేద ధర్మములు :- ధర్మములు శాశ్వతములు. అనగా దేశ కాల వయః ప్రకృతి భేదముల ననుసరించి ఎప్పటికప్పుడు మార్పు చెందించుటకు వీలులేనివి సర్వసార్వభౌమమగు ధర్మపదమునకు ప్రతివ్యక్తియు నియమితమగు నిత్య కర్మాచరణమున వర్తించుటను తెలియ చేయునది యని యర్థము ధర్మములు మానవ జీవిత సంపత్ప్రభా వాదకములు, చిరాయురారోగ్య సంపన్నములు ధర్మము లన్నింటియందును ఆయుఃపాలనము ముఖ్యమగుటను." జీవితకాలమును తెలియజెప్పి యుక్తాచరణమున ధర్మార్థ సుఖసాధన మగు ఆయుఃపాలనము చేయుటయందు పేర్పరిచనమును బోధించుటచే ఈ ధర్మములు ఆయుర్వేద ధర్మము లని చెప్పబడినవి

ఆయుర్వేద ధర్మములు కేవల సామాజికములుగా గాని, వర్ణ, వర్గీకరణములుగా గాని రూపొందింపబడి నిర్ణయింపబడినవి కావు. ఇవి సర్వమానవ సౌఖ్యావహములు. ప్రాణిమాత్ర జీవనోజ్జీవనములు శాశ్వతములు "శరీర మాద్యం ఖలు ధర్మసాధనం" ధర్మసాధనకు శరీరము మొదటిదిగా చెప్పబడినది "శరీర రక్షణో ధర్మః" శరీరమును రక్షించుటయే ధర్మమని చెప్పబడినది

"ధర్మసాధనంబు తనువు, ధర్మము వరి
జ్ఞానదాయి, యట్లుగాన తనువు
నోమవలయు మర్త్యుడేమిటు పేమర,
నాత్మహితముగోరి యనఘచరిత"

(మహాభారతము-శాంతి)

శరీరమనగా నశించునదియని యర్థము "శీర్యతే రోగాదిభా ఇతి శరీరః శ్రా హింసాయాం" అని నిర్వచనము- శరీరమునందు అరువది అవయవములు కలవు. ఇందే యొక్కటి లోదువరైనను లేక పనిచేయకపోయిన సౌందర్య విహీనమై శరీరముయొక్క ఉనికియే కష్టముగ తోచును శరీరమునందాత్మ సుస్థిరముగా యుండవలయును అట్లు నిలచియుండునంతవరకు శరీరము సందలి అవయవములు సుసమాహితములై పనిచేయుచుండవలయును

శరీరము - మనస్సు - ఆత్మ ఇవి ఒకదానినొకటి యొడబాయక కలసియుండునట్టి క్రియాత్మకమగు అవస్థావిశేషమునకు "ఆయువు" అని పేరు. ఆయుర్వేద ధర్మసముచ్చయమునందు మొదటి అధ్యాయము సద్వృత్తోపదేశము (చ సూ 1-46-47) ఆయుర్వేదమున చెప్పబడిన ఆ సద్వృత్తము నాచరించుటవలన ఆరోగ్యము, ఇంద్రియ విజయము అను రెండుఫలములు ఒకేసారి పొందవగును అట్టి సద్వృత్త విశేషములను సమగ్రముగా నిందు పొందుపరచుచున్నాము

1 "దేవ గో బ్రాహ్మణ గురు వృద్ధ సిద్ధాచార్యా నర్చయేత్." దేవతలను, గోవులను, బ్రాహ్మణులను, తపోయోగ సిద్ధులను, విద్యా మంత్రోపదేశకులను, పూజించవలయును

2 "అగ్ని ముపచరేత్" హోమాది సత్క్రియా కలాపములవలన అగ్ని నారాధించవలయును

3 "ఓషధీః ప్రశస్తా ధారయేత్" ఆరోగ్యదాయకములు, ఆయుర్వర్ధకములు, పవిత్రములు నగు ఓషధులను ధరింపవలయును.

4 "ద్వౌ కాలౌ పునస్స్నాయాత్" దినమును ఉదయ సాయంకాలములయందు రెండు వేళలను స్నానము చేయవలయును.

5 "మలాయన పేష్వభీక్ష్ణం పాదయోః కృతైశుద్ధ్యా మాదధ్యాత్" చంకలు, గజ్జలు, ముక్కు గు పంధులయందును, పాదములయందును మలినము (మురికి) చేర నీయక శుభ్రముగా నుంచుకొనవలయును

6 "త్రిపక్షస్య కేశ శ్మశ్రు లోమ నఖాన్ సంహార యేత్" ఐదు దినముల కొకసారి క్షౌరము చేయించు కొనవలయును

7 "నిత్య మనుపహతవాసా స్సుమనా స్సుగంధి స్స్యాత్" ప్రతిదినము ఉదికినబట్టలను, సుగంధ ద్రవ్యము లను ధరించి ప్రసన్నాత్ముడై యుండవలెను

8 "సాధు వేషః" సభ్యతను తెలియజేయు ఉడుపులను ధరించవలెను "వస్త్రేణ వపుషా వాచా" యన్నట్లు తన మంచి నడవడికను తెలుపునట్టి అలంకారము కల్గియుండ వలెనని భావము

9 "ప్రసాధిత కేశః" తల శుభ్రముగా దువ్వుకొని యుండవలయును చింపిరిగా వెంట్రుకలు చిక్కుపరచు కొని యుండరాదు

10 "మూర్ధ శ్రోత్ర ఘ్రాణ పాద తైలనిత్యః" ప్రతి దినము తలకు నూనె రాచుకొనవలయును చెవులలోను ముక్కులలోను తైలము వేసికొనవలెను అరికాళ్ళకు తైలము రాచుకొనవలయును.

11 "పూర్వాభిభాషీ" పూజ్యులగు పెద్దలను (సకలజనులను) చూచినపుడు తానుగానే ముందు పలుకరించ వలయును.

12, "సుముఖః" సర్వదా ప్రసన్నవదనుడై యుండ వలయును.

13 "దుర్గే ష్వభ్యుపపత్తా" ఆపదలలో చిక్కినప్పుడు సమయోచిత ప్రజ్ఞచే చిక్కులను తప్పించుకొనునట్టి ధైర్యము గలిగి యుండవలయును

14 "హోతా" హవిరాదులచే అగ్నిని ఆరాధించ వలయును.

15 "యష్టా" లోక క్షేమంకరము అగు యజ్ఞముల నొనర్పవలయును.

16. "దాతా." కలకొలది దానధర్మములను చేయ వలయును

17 "చతుష్పథానాం నమస్కర్తా" నాలుగు త్రోవలు కలియు ప్రదేశములందు, సావధానుడై నమ స్కారము చేయవలయును.

18 "బలీనా ముపహర్తా" బలి మంగళ పూజాదులచే దేవతల నారాధించవలయును,

19. "అతిథీనాం పూజకః" అతిథుల నర్చించవలయును.

20. "పితౄణాం పిండదః" పితరులకు శ్రద్ధాపూర్వ కముగ పిండము లొసంగ వలయును.

21 "కాలే హిత మిత మధురార్థవాదీ." సమయము ననుసరించి హితముగను, మితముగను, సంతోషకరము గను మాట్లాడవలయును

22. "ధూమపః." సుగంధ ద్రవ్యములచే ధూమ విధి ప్రకారము పొగపీల్పవలయును.

23. "వశ్యాత్మా" వశీకృత చిత్తుడై యుండవలయును

24 "ధర్మాత్మా" నియత కర్మాచరణము కలిగి యుండ వలయును

25. "హేతా వీర్ష్యుః" కార్యసాధన (హేతువు) యందు పట్టుదల కలిగియుండవలయును

26 "ఫలే నేర్ష్యుః" ఒకనికి కలిగిన ఫలమందు అసూయ పడరాదు

27. "నిశ్చింతః - నిర్భీకః" ఎల్లప్పుడు విచారము చేయకూడదు, లేక సంశయరహితమైన ఆత్మ కలిగియుండ వలయును

28. "నిర్భీకః" భయరహితుడై యుండవలయును

29 "ధీమాన్" వివేకవంతమగు బుద్ధికలిగి యుండ వలెను.

30 "హ్రీమాన్" పనికిరాని చెడ్డపనులు చేయుటలో లజ్జితుడై యుండవలెను (చేయరాదు)

31. "మహోత్సాహః" మంచిపనులు చేయుటలో ముందంజవేయువాడై యుండవలయును.

32 "దక్షః" క్రియా నిర్వాహణ సమర్థుడై యుండ వలయును.

33 "క్షమావాన్" ఓరిమి కలవాడై యుండ వలయును

34 "ధార్మికః" సత్కార్యములను మాత్రమే చేయువాడుగా నుండవలయును

35 "ఆస్తికః" వేదవిహిత విషయములయందు నమ్మకము కలవాడై యుండవలయును

36 "వినయ బుద్ధి విద్యాభిజన వయోవృద్ధ సిద్ధాచార్యాణా ముపాసితా" వినయము, వివేకము, విద్యావైభవము, కులీనత, వయః పరిణతి, ఆత్మసిద్ధిగలవారిని, శాస్త్రమంత్రోపదేశకు లగు ఆచార్యులను ఆరాధించువాడుగా నుండవలయును

37 "ఛత్రీ" గొడుగు,

38 "దండీ" కఱ్ఱ,

39 "మౌళీ" తలగుడ్డ, (టోపి)

40 "సోపానత్కః" పాదరక్షలు కలవాడై

41 "యుగమాత్రదృగ్విచరేత్" రెండు బారల దూరము (4 గజములు) ముందుచూపు కలిగి సంచరించుచుండవలయును

42 "మంగళాచారశీలః" పవిత్రమగు నడవడికయు, సంభాషణమును కలిగియుండవలెను

43 "కుచేలాస్థి కంటకామేధ్య కేశ తుషోత్కర భస్మ కపాలస్నాన భూమీనాం పరిహర్తా" చింపిపీలికలు, ఎముకలు, ముండ్లు, మలమూత్రములు, వెంట్రుకలు, వరిపొట్టు, బూడిద, కుండపెంకులుగల ప్రదేశములను స్నానము చేసిననీరు ప్రవహించుప్రదేశములందును సంచరించరాదు

44 "ప్రాక్ శ్రమాత్ వ్యాయామవర్జీ స్యాత్" అలసిక కలుగు వరకును వ్యాయామము చేయరాదు

45 "సర్వప్రాణిషు బంధుభూత స్స్యాత్" సమస్త ప్రాణులయందును బంధుప్రేమ కలిగి యుండవలయును

46 "క్రుద్ధానా మనునేతా" కోపము చెందినవారిని మంచిమాటలతో అనునయించవలయును

47 "భీతానా మాశ్వాసయితా" భయపడినవారిని ఊరడించువాడుగా నుండవలయును

48 "దీనానా మభ్యుపపత్తా" దీనులు (లేనిస్థితి గలవారు) అగువారిని ఉద్ధరించి స్వస్థులగునట్లు చేయువాడుగా నుండవలయును

49 "సత్యసంధః" చెప్పినమాటను నిలబెట్టుకొను దీక్షగలవాడై యుండవలయును.

50 "శామప్రధానః" మంచితనము గలవాడుగా నుండవలయును.

51 "పరపురుషవచన సహిష్ణుః" ఇతరుల దురుకు మాటలను ఓర్పుతో సహించవలెను

52 "అమర్షఘ్నః" అసహన గుణము పోగొట్టవలయును

53 "ప్రశమగుణ దర్శీ" శాంతి శమదమాది గుణములు కలిగి యుండవలయు

54 "రాగద్వేష హేతూనాం హన్తా" ఇచ్ఛాద్వేషములను కలుగచేయు కారణములను విడచి వేయవలయును

55 "నానృతం బ్రూయాత్" అబద్ధము చెప్పరాదు

56 "నాన్యస్వ మాదదీత" ఇతరుల ద్రవ్యమును అపహరింపరాదు

57 "నాన్యస్త్రియ మభిలషేత్" పర స్త్రీలను కోరరాదు

58 "నాన్యశ్రియం" ఇతరుల సంపద కోరతగదు

59 "న వైరం రోచయేత్" ఇతరులతో ద్వేషము వహింపరాదు

60 "న కుర్యా త్పాపం" చెడుపనులు చేయరాదు

61 "న పాపే౽పి పాపీ స్యాత్" అపకృతి చేసినవారియందైనను తిరిగి అపకారము చేయ తలపుంచరాదు.

62 "నాన్యదోషాన్ బ్రూయాత్" ఇతరుల తప్పులను బయలుపెట్టరాదు

63 "నాన్యరహస్య మాగమయేత్" ఇతరుల రహస్యములను వెల్లడిచేయరాదు

64 "నాధార్మికై ర్న నరేంద్రద్విష్టైః సహాసీత" దుష్ప్రవర్తన గలవారితోను, రాజద్రోహులతోను కలిసి యుండరాదు

65 "నోన్మత్తైః నపతితైః న భ్రూణహన్తృభిః నక్షుద్రైః నదుష్టైః" పిచ్చివారు, కులభ్రష్టులు, గర్భపాతకులు, నీచులు, చెడ్డనడతగలవారలతో కూడియుండరాదు

66 "న దుష్టయానా న్యారోహేత్" బాగరుపట్టిన వాహనములపై ఎక్కరాదు

67. "న జానుసమం కఠిన మాసన మధ్యాసీత" మోకాటియెత్తు కలిగి కఠినముగా నున్నట్టి ఆసనముపై కూర్చుండరాదు

68 "నా నాస్తీర్ణ మనుపహిత మవిశాల మసమం వా శయనం ప్రపద్యేత" పరిశుభ్రమైన బట్టలు పరువక, దిండ్లు పెట్టక, వెడల్పులేక, మెత్తదనములేకయున్నట్టి మంచముపై పడుకొనరాదు

69 "న గిరి విషమ మస్తకే ష్వనుచరేత్" పర్వత శిఖరములందును, ఎగుడుదిగుడులుగా నుండు గట్లు మొదలగుచోట్ల సంచరింపరాదు

70 "న ద్రుమ మారోహేత్," చెట్లపై యెక్కరాదు

71 "న జలోగ్రవేగ మవగాహేత్" ఎక్కువ వేగముగా ప్రవహించు జలములయందు స్నానము చేయరాదు

72 "న కూలచ్ఛాయా ముపాసీత" ఒడ్డుల మైనీడలో నిలువరాదు

73 "నాగ్న్యుత్పాత మభితశ్చరేత్" మండుచున్న అగ్నికి దగ్గరగా పోరాదు

74 "నోచ్చైర్హసేత్" అట్టహాసము (బిగ్గర) గా నవ్వరాదు

75 "న శబ్దవంతం మారుతం ముంచేత్" చప్పుడగునట్లు (అపాన) వాయువును విడువరాదు

76 "నానావృతముఖో జృంభాం క్షవథుం హాస్యం వా ప్రవర్తయేత్" నోరు తెరచుకొని ఆవులించుట, తుమ్ముట నవ్వుట పనికిరాదు

77 "న నాసికాం కుష్ణీయాత్" శబ్దమగునట్లు ముక్కు చెగ పీల్చరాదు

78 "న దంతాన్ విఘట్టయేత్." పండ్లు కొరకరాదు

79 "న నఖాన్ వాదయేత్" గోళ్ళతో గోళ్ళను వాయించరాదు

80 "నాస్థీన్యభిహన్యాత్" ఎముకలతో ఎముకలను కొట్టరాదు.

81 "న భూమిం విలిఖేత్" చేతులతో భూమిని వ్రాయరాదు

82 "న ఛింద్యాత్తృణం" గోళ్ళతో గడ్డిని త్రుంచరాదు

83 "న లోష్టం మృద్నీయాత్" చేతులతో మన్ను నలుపరాదు

84 "న విగుణ మంగై శ్చేష్టేత" కాళ్ళు చేతులు మొదలుగాగల అవయవములతో వికృతచేష్టలు చేయరాదు

85 "జ్యోతీంష్యనిష్ట మమేధ్య మశస్తం చ నాభివీక్షేత" వెలుగుగల వస్తువులను, ఇష్టములేని వానిని, అసహ్యములు పనికిరానివి యగు ద్రవ్యములను చూడరాదు (మలమూత్రములను, శవమును చూడరాదని భావము)

86 "న హుంకుర్యాచ్ఛవం" శవమును జూచి హుంకరింపరాదు

87 "న చైత్య ధ్వజ గురు పూజ్యాశస్త ఛాయా మాక్రమేత్" దేవాలయము, ధ్వజస్తంభము, గురువులు, పూజ్యులు మున్నగువారి నీడలయందును, కుష్ఠాది దీర్ఘరోగుల నీడలయందును నిలువరాదు

88 "న క్షపాస్వమరసదన చైత్య చత్వర చతుష్పథోపవన శ్మశానాఘాతనా న్యాసేవేత" దేవాలయములు యజ్ఞశాలలు, ముంగిళ్ళు, నాలుగు త్రోవలు కలిసిన చోటులు, నగరబాహ్యోద్యానములు, శ్మశానములు, వధ్యస్థానములు మొదలగు చోటులందు రాత్రులు వసించరాదు

89 "నైకః శూన్యగృహం న చాటవీ మనుప్రవిశేత్" పాడువడిన యిండ్లయందును, అడవియందును ఒంటరిగా ప్రవేశింపరాదు

90 "న పాపవృత్తాన్ స్త్రీ మిత్ర భృత్యాన్ భజేత" చెడు నడవడికగల స్త్రీలను, మిత్రులను, భృత్యులను ఆదరింపరాదు

91 "నోత్తమైర్విరుధ్యేత" యోగ్యులగు వారితో విరోధము పెట్టుకొనరాదు.

92 "నావరా నుపాసీత" హీనులగు వారితో స్నేహము చేయరాదు

93. "న జిహ్మం రోచయేత్" కపటవర్తనమును వహింపరాదు

94 "నానార్య మాశ్రయేత్" దుష్టుల నాశ్రయింపరాదు.

95 "న భయ ముత్పాదయేత్" వట్టి అల్లరులను బుట్టించి జనులను భయపెట్టరాదు,

96 "న సాహ సాతిస్వప్న ప్రజాగరో స్నాన పానా శనా న్యాసేవేత" తన శక్తికి మించిన పనిని చేయ బూనుట, అధికముగా నిద్రించుట, మేల్కొనుట, స్నానము చేయుట, నీళ్ళు త్రాగుట, భుజించుట యనునవి చేయ రాదు

97 "నోర్ధ్వజానుః చిరం తిష్ఠేత్" ఎక్కువకాలము గొంతు కూర్చుండరాదు (మునిగాళ్ళపై కూర్చుండ రాదనుట)

98 "న వ్యాళా ముపసర్పేత్"
99 "న దంష్ట్రిణః"
100 "నవిషాణినః"
సాములను, కోరలుగల క్రూరజంతువులను, నిడివియు వాడియునైన కొమ్ములుగల జంతువులదరి చేరరాదు

101 "పురోవాతాతప శ్యాయాతిప్రవాతాన్ జహ్యాత్" ఎదురు గాలిలోను, ఎదురెండయందును, మంచి మంచునందును, పెద్దదగు ఎదురుగాలియందును పోరాదు

102 "కలిం నారభేత" అనవసరముగా ఇతరులతో తగవులాడరాదు

103 "నామనిభృతోగ్ని ముపాసీత"
104 "నోచ్ఛిష్టో నాధఃకృత్వా ప్రతాపయేత్"
అజాగ్రత్తగా అగ్ని నారాధింపరాదు అగ్నిని నోటితో నూది రగుల్కొల్పరాదు స్థండిలము లేక వట్టిచోట అగ్నిని ప్రజ్వలింప చేయరాదు

105 "నావిగతక్లమః నానాప్లుతవదనః ననగ్న ఉపస్పృశేత్" బడలిక చెందియు, ముఖము కడుగుకొన కయు, దిగంబరుడయ్యును స్నానము చేయరాదు

106 "న స్నానశాట్యా స్పృశే దుత్తమాంగమ్" స్నానముచేసిన బట్టతో తల తుడుచుకోరాదు

107 "న కేశాగ్రా ణ్యభిహన్యాత్" తలవెండ్రుకలను తాడింపరాదు.

108 "నోపస్పృశ్య తదేవ వాసః బిభృయాత్" [illegible] విడచిన బట్టలను తిరిగి కట్టరాదు.

109 "నాస్పృష్ట్వా రత్నాజ్య పూజ్య మంగళ సుమనోభివిష్క్రామేత్" ఇంటినుండి బయలుదేరునపుడు రత్నములు, నేయి, గోవు, పూజ్యములు, మంగళకరములు నగు ఇతర ద్రవ్యములు, పువ్వులు ఎదురైనచో వానిని చేతులతో తాకి వెళ్ళవలయును

110 "నపూజ్య మంగళా న్యపసవ్యం గచ్ఛేత్" పూజ్యములగు గోవులు మంగళకరములగు ఇతర ద్రవ్యములు ఎదురైనపుడు వాటికి ప్రదక్షిణముగా వెళ్ళవలయును (గౌరవనీయులగు వారికందరికి ప్రదక్షిణీకృతముగా ఎడమప్రైపుగా వెళ్లవలయును.)

111. "నేతరా ణ్యనుదక్షిణం" అమంగళములగు ద్రవ్యములు, శవము, మున్నగునవి ఎదురైనపుడు వాటికి అప్రదక్షిణముగా వెళ్లవలెను (కుడిభాగమున వెళ్లవలయును)

112. (1) "నారత్నపాణిః" చేత రత్నాంగుళీయకములను ధరింపకయు

(2) "నాస్నాతః" స్నానము చేయకయు,

(3) "నోపహతవాసాః" ఉతికిన బట్టలు కట్టుకొనకయు

(4) "నాజపిత్వా" సంధ్యాది ఉపాసన చేయకయు

(5) నాహుత్వా దేవతాభ్యః" దేవతలకు ఆహుతులు చేయకయు

(6) "నానిరూప్య పితృభ్యః" మాతా పితరులకు పెట్టకయు

(7) "నాదత్వా గురుభ్యః" పూజ్యులను ముందు భుజింప చేయకయు

(8) "నాతిథిభ్యః" అతిథుల కిడకయు

(9) "నోపాశ్రితేభ్యః"అనుసరించుకొనియున్న వారిని భుజింపచేయకయు

(10) "నాపుణ్యగన్ధః" సుగంధ ద్రవ్యముల నలందుకొనకయు

(11) "నామాలీ" పుష్పధారణ చేయకయు

(12) "నాప్రక్షాళిత పాణిపాద వదనః" చేతులు, కాళ్ళు, ముఖము కడుగుకొనకయు

(13) "నాశుద్ధముఖః" చక్కగా పుక్కిలించి యుమియకయు

(14) "నోదఙ్ముఖః" ఉత్తరాభిముఖముగా కూర్చుండియు

(15) "నవిమనాః" మనస్థిమితము లేకయుండియు

(16) "నాశక్తా శిష్టా శుచి క్షుధిత పరిచరః" అయి ష్టులు, ఆరోగ్యులు, శుచిత్వము లేనివారు, ఆకలిగొన్నవారు ఎదుట నున్నపుడును

(17) "నాపాత్రే ష్వమేధ్యాను" అపరిశుభ్రములైన పాత్రలయందును

(18) "నాకాలే" సమయముకాని సమయమందును

(19) "నాదేశే" ఉచితముగాని స్థలమునందును

(20) "నాకీర్ణే" పరుగురున్నచోట

(21) "నారత్వాగ్ర మగ్నదే" వైశ్య దేవాదికము లాచరించకయు

(22) "నాప్రోక్షితం ప్రోక్షణోదకైః" మంత్రోదక ముచే పవిత్రము చేయకయు

(23) "మంత్రైరనభిమంత్రితం" అపోశనము చేయ కయు

(24) "నకుత్సయన్" కోపముతోను (తిరస్కరింప కయు)

(25) "నకుత్సితం" చెడిపోయినట్టియు (నింద్యమై నట్టియు)

(26) "నప్రతికూలోపహిత మన్న మాదదీత" అను కూలముగ లేనివారివలన అమర్చబడి నట్టియు, అన్నమును భుజింపరాదు

113 "నపర్యుషిత మన్యత్ర మాంసహరిత శుష్క శాకఫల భక్ష్యేభ్యః" మాంసము, పచ్చికూరలు (అల్లము, నిమ్మకాయ, కంద, ముల్లంగి మొదలగునవి హరితశాక ములని వాడబడును) వరుగుచేయబడిన కూరలు, పండ్లు, అతిరసాలు మున్నగు ఘృతతైల పక్వములగు భక్ష్యములు తప్ప నిలవయున్న పదార్థములను తినరాదు

114 "నాశేషభుక్స్యాత్ దన్యత్ర దధి మధు లవణ సక్తు సలిల సర్పిర్భ్యః" భుజించునపుడు పెరుగు, తేనె, ఉప్పు, సత్తుపిండి, నీళ్ళు, నెయ్యి- అను వీటిని మిగుల్ప రాదు

115 "న నక్తం దధి భుంజీత" రాత్రియందు పెరుగు తినరాదు

116 (1) "న సక్తూ నేకా నశ్నీయాత్" ఒక సత్తు పిండిని మాత్రమే కడుపునిండ భుజింపరాదు

(2) "న నిశి" రాత్రియందుగాని,

(3) "న భుక్త్వా" భుజించిన పిమ్మటగాని,

(4) "న బహూన్" అనేకసార్లధికముగా గాని,

(5) "నద్విరోన్నేదకాన్తరితాన్" భోజన కాలమునందు గాని మధ్యమధ్య నీళ్లు త్రాగుచుగాని, సత్తుపిండిని తినరాదు

117 "నచ్ఛిత్త్వా ద్విజైః భక్షయేత్" నరిగా పండ్లతో నమలకయే భక్షింపరాదు

118 (1) "నాన్యృజుః క్షుయాత్" తుమ్మునపుడు

(2) "నాధ్యాత్" భుజించునపుడు,

(3) "నాశయీత" పరుండిన యప్పుడు శరీర మును వంకరటింకరగా మెలికలు తిప్పి యుంచక నిటారుగా పండవలయును

119 "నవేగితోన్యకార్యస్స్యాత్" మలమూత్రము లను బిగపట్టుకొని యితరపనులు చేయరాదు (ఇచట వేగములు 13 కలవు, అవి యివి

(1) అపానవాతము (2) మలము (3) మూత్రము (4) తుమ్ము (5) ఆకలి (6) దప్పి (7) నిద్ర (8) దగ్గు (9) బడలికవలనకలిగిన ఆయాసము (10) ఆవలింత (11) కన్నీరు (12) వమనము (13) శుక్రము ఇవి ఎవ్వియు నిరోధింపరాదు అని ఆయుర్వేదము

120 "నవాయ్వగ్ని సలిల సోమార్క ద్విజగురు ప్రతిముఖం నిష్ఠీవికావాతవర్చో మూత్రాణ్యుత్సృజేత్" ఎదురుగాలిలో, అగ్నిసమీపమున, ఉదకసమీపమున, సూర్యచంద్రులయొక్కయు, బ్రాహ్మణులు, గురువులు మొదలగు పెద్దలయొక్కయు ఎదుటను ఉమియుట, అపానవాయువు విడచుట, మలమూత్రములను చేయుట తగదు

121. "న పన్థాన మవమూత్రయేత్" నలువురు నడచుత్రోవయందు మూత్రము చేయరాదు

122 (1) "నజనవతి" (2) "నాన్నకాలే" (3) "న జపహోమాధ్యయన బలి మంగల క్రియాసు శ్లేష్మ సింఘాణకం ముంచేత్" పదు గురుగల చోటను, భోజనముచేయు సమయము నందును, జపము హోమము అధ్యయనము చేయు సమయములందును, స్థలములందును,

అభినొవగుచోటను, శుభకార్యములు జరుగుచున్నపుడును, ఉమియుట, చీదుట తగదు.

123 (1) "న స్త్రియ మవజానీత" అతివను అవమానింపరాదు

(2) "నాతివిస్రంభ యేత్" అతి చనువుచూపరాదు

(3) "న గుహ్య మనుశ్రావయేత్" దాచతగిన రహస్యములు స్త్రీలకు వినిపించరాదు

(4) "నాధికుర్యాత్" ఆమెకు సర్వాధికారము ఒసంగరాదు

(5) "న రజస్వలాం" రజస్వలయైనట్టియు

(6) "నాతురాం" వ్యాధిబాధితురాలగునట్టియు

(7) "నా మేధ్యాం" అపరిశుభ్రతగలిగినట్టియు

(8) "నాశస్తాం" యోగ్యురాలు కానట్టియు

(9) "నానిష్టరూపాచారోపచారాం" అనాకారియు సహింపరాని నడవడిగలట్టిదియు, ఇష్టములేని పరిచర్యచేయునట్టిదియు అను ఈ లక్షణములు గలిగినట్టియు,

(10) "నాదక్షాం" తన శక్తిసామర్థ్యములకు తగనట్టియు,

(11) "నాదక్షిణాం" తన కనుకూలవతి కానట్టియు

(12) "నా కామాం" తనయందు ప్రీతిలేనట్టియు

(13) "నాన్యకామాం" ఇతరుని ప్రేమించినట్టియు

(14) "నాన్యస్త్రియం" ఇతరుని వశమునందున్నట్టియు

(15) "నాన్యయోనిం" తన జాతికి భిన్నమగుజాతి కలిగినట్టియు స్త్రీని

(16) "నా యోనౌ" యోనిగాని ప్రదేశమందును

(17) "నచైత్య చత్వర చతుష్పథోపవన శ్మశానాఘాత సలిలౌషధి ద్విజ గురు సురాలయేషు" ధర్మశాలలు, రచ్చపట్టులు, పురోపవనములు, శ్మశానము, వధ్యస్థానము, నీళ్ళగది, ఓషధులు భద్రపరచిన ప్రదేశము, బ్రాహ్మణగురు గృహములు, దేవాలయము, అను నిషిద్ధస్థలములందును

(18) "న సంధ్యయోః" (19) "నాతిథిషు" సంధ్యా సమయమందును, నిషిద్ధములగు తిథులయందును (మరతమునకు నిషేధించిన తిథులని భావము)

(20) "నాశుచిః" తాను శుభ్రముగా నుండకయు

(21) "నాజగ్ధ భేషజః" బలకరములగు ఔషధములను సేవింపకయు

(22) "నాప్రణీతసంకల్పః" మనసునం దిచ్ఛలేకయు

(23) "నా నుపస్థిత ప్రహర్షః" సంతోషము లేకయు

(24) "నాభుక్తవాన్" భుజింపకయు

(25) "నాత్యాశితః" అతిగ భుజించియు

(26) "న విషమస్థః" వ్యత్యస్తముగ నుండియు

(27) "న మూత్రోచ్చార పీడితః" మూత్రము నిరోధించియు

(28) "నశ్రమ వ్యాయామోపవాసక్లమాభిహతః" శ్రమచెందియు, సాముచేత, ఉపవాసముచేత బడలిక చెందియు

(29) "నారహసి వ్యవాయం గచ్ఛేత్" చాటులేని తావులందును

స్త్రీ సంభోగము చేయరాదు

ఇట్లు మంచి నడవడికను (సద్వృత్తమును) గురించి చెప్పబడిన ప్రధాన ధర్మసూత్రములందు నూట యిరువది మూడు ధర్మములు మాత్రమే యిచట చూపబడినవి ఈ సూత్రములలో సూ 112 నందు 25, సూ 116 నందు 4, సూ 118 యందు 3, సూ 122 నందు 2, సూ 123 నందు 28, ప్రధాన ధర్మ గర్భితములగు మరికొన్ని విశేషధర్మములు వివరింపబడినవి ఇందు 112 వ ధర్మమున మంచి నడవడి కలవాడు భుజింప తగని అన్నవిశేషములును, 116 నందు వరి, కొన్న, మొక్కకొన్న మొదలగువాటి పేలాలపిండిని ఉపయోగింపవలసిన విధులు, 118 యందు శరీరమును వంకరటింకరగా నుంచి చేయతగని పనులు, 122 నందు ఉమియుటకు, చీదుటకు తగని ప్రదేశములు, 123 నందు అతివలయెడ వర్తింపవలసిన విధినిషేధములు చెప్పబడినవి ఇట్లు సూత్రగర్భితములైన ధర్మములు 61 కలవు, ఇవియు మూలధర్మములును కలసి 184 అయినవి ఇవిగాక యీ సద్వృత్తమున తెలియదగిన ధర్మములింకను 147 కలవు ఇవన్నియు చేరిన మొత్తము సద్వృత్తమునందు మూడువందల ముప్పదియొకటిగా ధర్మములు నిరూపించబడినవి

ఇవి యిట్లుండి యింకను తెలియచేయ వలసిన ధర్మముల సంఖ్య 1180 మిగిలి యున్నవి అవి యివి

1	స్వస్థవృత్తమునందు (ఆరోగ్యవంతుడు నిత్య జీవనమునందు) రాత్రిందివములయందు ననుసరించవలసిన ధర్మములు	40
2	షడృతువులందును అనుసరించవలసిన విశేష ధర్మములు	24
3	వేగధారణము, త్రివర్గసాధనము, మున్నుగా దృఢసత్వ సంపన్నమగు శరీరముతో దీర్ఘ జీవితమును సుఖమయముగా గడపి, వేదోదిత మగు మనుష్యానందమును సంపూర్ణముగ ననుభవింపగల సమర్థతను ఇహఫల సాధన ముగా బోధించు ధర్మములు	950
4	స్వర్గసుఖ సాధన ధర్మములు	34
5	అపవర్గానుభూతి హేతువులగు ధర్మములు	56
6	శాశ్వత అజరామరానంద సందోహ దివ్య తనుత్వ సంపాదక ధర్మములు	76
	మొత్తము	1180
	పూర్వోక్తములు	431
		1611

ఇట్లు పదునారు వందల పదునొకండు ఆయుర్వేద ధర్మములు కలవు. ఇవన్నియు చరకము ప్రమాణముగా గలవి ఈ ధర్మములను చరక సంహిత యందలి సూత్ర విమాన, శారీర, ఇంద్రియ స్థానములందును, చికిత్సా స్థానమునగల మొదటి యధ్యాయమునందును చూడ నగును చరక సంహితయందులేని ఆరోగ్య ధర్మములు మరెచ్చటను లేవు పురాణములు మొదలగు ఇతరము లందు గల ఆయుర్ధర్మములు ఈ సూత్రముల ననుస రించియే సమకూర్పబడినవి

"చికిత్సా వహ్ని వేశస్య స్వస్థాతురహితంప్రతి"
యదిహాస్తి తదన్యత్ర యన్నేహాస్తి నతత్క్వచిత్"

(చ స 10 98)

స్వస్థ, ఆతుర, హితముగోరి అగ్నివేశునిచే రచింప బడిన ఈ సంహితయందు ఏది చెప్పబడినదో అది అన్నిం టను చెప్పబడి యుండును ఇందు చెప్పబడని విషయము మరెచ్చటను లభింపదు, అని యిట్లు ప్రతిజ్ఞచేసి శ్రీ అగ్ని వేశుడీ చరక సంహితను ముగించెను. అగ్నివేశునిచే సమకూర్పబడిన యీ సంహితయే, చరక సంస్కృతమై చరకసంహిత యనబడుచున్నది చరకసంహిత యన ఆయుర్వేద ధర్మ సర్వస్వము

సాహిత్య సమాలోచనమునకును, విశేష విజ్ఞాన సముపార్జనమునకును, ప్రజ్ఞాన్వితులగు జిజ్ఞాసువులు సావధానులై ఆమూలాగ్ర మొక పర్యాయము చరకసంహి తను పఠించి ఉభయలోకార్థ ఫలసిద్ధు లగుదురుగాత

"ఆయుర్వేదోఽమృతానామ్"

వే శి. వేం శా స్వా

ఆరణ్యకములు :- వేదము మంత్రబ్రాహ్మణాత్మకము. ఆ బ్రాహ్మణముల యనుబంధము లారణ్యకములు అథర్వబ్రాహ్మణమునకు దప్ప తక్కిన మూడు బ్రాహ్మణములకు నారణ్యకగ్రంథము కనబడుచున్నది సామబ్రాహ్మణమునకు దాని చివరనున్న ఉపక్రియ కాండమే ఆరణ్యక మనబడుచున్నది అట్లే శుక్ల యజుశ్శాఖకు శతపథబ్రాహ్మణ అంతిమకాండమే ఆరణ్యకము. కఠమైత్రాయణీయాది శాఖలకు ఆరణ్యకములేదు కాఠకారణ్యక మన్న పేరుమాత్ర మున్నదిగాని, ఆ గ్రంథము మృగ్యము ఇంక తైత్తిరీయారణ్యకము, ఐతరేయారణ్యకము ననెడి రెంటి విషయము తైత్తిరీయా రణ్యకము తక్కిన అన్నిటి కంటెను ప్రాచీనము "అరణ్యే ఒధీయీరన్" అను నిందలి వాక్యమును బట్టి ఇది అరణ్యములో అధ్యయనము చేయదగినదని తెలియుచున్నది కాని, ఇందలి - సావిత్ర - నాచికేత - చాతుర్హోత్ర - వైశ్వసృజ - భాగములకు ఈ నియమములేదని పూర్వాచార్యుల మతము ఇందలి పది ప్రపాఠకములలో కడపటిది నారాయణోపనిషత్తు మొదటి తొమ్మిదియు ప్రాచీన ములు ఈ ఆరణ్యకము యజ్ఞోపయోగిగా కనవచ్చినను, జీవేశ్వర తత్త్వబోధకములైన ఉపనిషత్తులును, వివిధ విజ్ఞానదాయకములైన ఇతర విషయములు నిందు కల వనుట నిజము

ఇందలి మొదటి ప్రపాఠకము 'అరుణకేతుకము' అన బడును దీనినే, అరుణమందురు. ఆరోగ్యకాములగువారు ఇందలి మంత్రములు పఠించుచు సూర్యనమస్కారము లొనర్చెడి యాచారము నేటికిని భరతఖండమంతట

గలదు ఈ ప్రపాఠకమునందు పురాతనార్య సంస్కృతి గోచరించుననుటకు ఇందలి మేరుగత సూర్యవర్ణనమే ప్రమాణము ఉత్తరధ్రువ గోచరమగు సూర్యవిషయక విజ్ఞానము ఆర్యపరంపరా ప్రాప్తమై ఇందు తెలియవచ్చును ఇందు మేరుగత కశ్యపసూర్యుడు, సప్త సూర్యులు, సూర్య మహత్త్వము, సంవత్సరస్వరూపము మొదలగు బహువిషయములు వర్ణితములు వసంతాది ఋతువులు అతి మనోహరముగా వర్ణింపబడినవి

స్వభావసిద్ధమైన ఇందలి ఋతువర్ణనము, సంవత్సర పరివర్తనమును, వాటి సాంఘికజీవనమును ప్రత్యక్షము గావించుచు, తరువాత బయలుదేరిన ఋతువర్ణనలకు మార్గదర్శకమైన దనవచ్చును

ద్వితీయ ప్రపాఠకము స్వాధ్యాయ బ్రాహ్మణ మన బడును ఇది మొదలుగా నైదు ప్రపాఠకములు వైదిక కర్మ పరములు ఆరవది పితృమేధ మనబడును 7,8,9 ప్రపాఠకములే శిక్షావల్లి, ఆనందవల్లి, భృగువల్లి అనబడెడి ఉపనిషత్తులు ఈ మూడింటికిని వేదాంతము అను ఖ్యాతి కలదు ఆత్మైకత్వ విజ్ఞానమునకు ఆధారములైన యీ ఉపనిషత్తులు దేశమంతట వేదమువ్యాప్తికెక్కియున్నవి

బృహదారణ్యకమునందలి 7-8 అధ్యాయములవలె ఇందలి దశమ ప్రపాఠకము ఖిలమనబడును కర్మోపాసన బ్రహ్మకాండములలో చెప్పగా మిగిలిన దానిని పూర్తిగా తెల్పెడి ప్రకీర్ణరూపమైన గ్రంథము 'ఖిల' మనబడును అట్టి ఈ దశమ ప్రపాఠకమైన నారాయణోపనిషత్తు, పూర్వోక్తమైన వల్లీత్రయమువలె శుద్ధముగా బ్రహ్మ ప్రతిపాదకము కాదు దీనికి యాజ్ఞికీయుపనిషత్తని ప్రసిద్ధి గలదు అయినా, "నారాయణం మహాజ్ఞేయం విశ్వాత్మానం పరాయణమ్" ఇత్యాది మంత్రముల వలన జగదాత్మకుడు వర్ణింపబడుటం బట్టి దీనికి నారాయణోపనిషత్తను పేరు వ్యాప్తమైనది

ఈదశమప్రపాఠక పాఠ సంప్రదాయము దేశమున బహువిధముగా నున్నది ద్రావిడ పాఠమున ఇందలి అనువాకములు 64 కర్ణాటక పాఠమున 74 మరికొన్ని చోట్ల 80 అనువాకములు సాయణాచార్యులు 64 అనువాకముల పాఠమే భాష్యమున గ్రహించిరి. ఈ పాఠభేదమే దీని అర్వాచీనతను బయలుపరచుచున్నది

ఐతరేయ బ్రాహ్మణమునకు అనుబంధమైన ఏతారణ్యకాండమం దైదు భాగములు కలవు అందు ప్రథమ ద్వితీయారణ్యక భాగములందు ఐదేసి అధ్యాయములును, తృతీయమున రెండును, చతుర్థమున నొకటియు, పంచమమున మూడును, అధ్యాయములు గలవు.

ఇందు ప్రథమారణ్యకభాగమునందు సత్రయాగము, మహావ్రతము మొదలయినవి వర్ణితములు ద్వితీయ తృతీయారణ్యక భాగములు జ్ఞానబోధకములు వీటికి ఐతరేయోపనిషత్తని పేరు. నాల్గవదానిలో మహానామ్నీ మంత్రములు చెప్పబడినవి అయిదవదానిలో మహావ్రత ప్రయోగము వివరింపబడినది అందుచే నిది యర్వాచీన కాండమని తెలియుచున్నది ఈ యభిప్రాయము భాష్యకర్తయగు సాయణాచార్యులు తెలిపినట్లు "పంచమారణ్యక మృషిప్రోక్తం సూత్రమ్, ప్రథమారణ్యకం త్వపౌరుషేయం బ్రాహ్మణమ్" అను భావమువల్ల ధ్రువపడుచున్నది

ప్రతివేదమునకును దానికి సంబంధించిన బ్రాహ్మణమందో, ఆరణ్యకమునందో కొంచెముగానో, గొప్పగానో, ఉపనిషద్భాగముగూడా చేరియున్నమాట సత్యము అట్లు చేరిన ఉపనిషద్భాగములు కర్మప్రతిపాదకములు గాకపోయినా, కర్మము జ్ఞానార్థమే కావున కర్మనిష్ఠులగు వారికి, జ్ఞానమార్గము ఉపదేశించుట ఆవశ్యకమను తలంపుతో శాఖాకాలిక ఋషులు వాని నందు చేర్చి యుందురు అది సముచితమే కదా!

ము. సూ. నా. శా

ఆర్కిమెడీసు (క్రీ పూ. 287-212):- క్రీస్తుకు పూర్వము మూడవశతాబ్దియందు సిసిలీ దేశమునకు రాజధానియగు సైరకూసు అను నగరమును హైరో అను రాజు పరిపాలించుచుండెను ఆర్కిమెడీసు హైరో అను రాజునకు సమకాలికుడు అతడు ఉత్తమమైన కుటుంబములో జన్మించెను, అతని తండ్రియగు ఫీడస్ (Pheidus) ఖగోళశాస్త్రజ్ఞుడు. అతడు హైరోరాజుతో ఎక్కువ పరిచయమును గలిగియుండెను

అలెగ్జాండ్రియా నగరమున యూక్లిడు (Euclid) అను గణితశాస్త్రోపాధ్యాయుడు ఉండెను అతనిదగ్గర ఆర్కిమెడీసు విద్యాభ్యాసము చేయుకాలమున ఈతప్పుడే

మందు నీటిపారుదలకు గల ఆవశ్యకతను గుర్తించెను.

ఇదియే ఆర్కిమెడియన్ సర్పిలయంత్రము (Archemedian Screw) ను కనిపెట్టుటకు కారణమయ్యెను.

హైరోరాజుకొరకు తయారు చేయబడిన పెద్ద నౌక నుండి నీరు తొలగించుటకుగాను ఇతడు నీరు పైకెత్తునట్టి ఈ పరికరమును కనుగొనెనని మరియొక ప్రతీతి కలదు. ఆర్కిమెడియన్ సర్పిలయంత్రము మిక్కిలి స్థూల రూపములో ఒక లోహముతో చేయబడిన గొట్టము. అది ఒక గట్టి స్తూపము చుట్టు సర్పిల ఆకారములో వంచబడి ఉండును. కర్ర స్తూపాకారపు చివరలయందు మొత్తము పరికరమును దాని ఇరుసుచుట్టును త్రిప్పుటకు వీలుగా భ్రమణ కీలకములు అమర్చబడియుండును. మెలికలు తిరిగిన గొట్టపు క్రింది చివర పైకెత్తబడవలసిన నీటిలో నుంచి స్తూపాకారముగల గొట్టమును దిఙ్మండలమునకు (Horizon) ఏటవాలుగా నుంచి, ఆ పరికరమును త్రిప్పినయెడల, క్రమముగా నీరు ఒక సర్పిలము (Spiral) నుండి మరియొక సర్పిలములోనికి ఎక్కును. ఇదే సూత్రము నేడు గోధుమలు మున్నగు ధాన్యముల విషయములో వాటిని పైకి చేరవేయు యంత్రములలో ఉపయోగించబడుచున్నది.

ఆర్కిమెడీసుచే కనుగొనబడిన అనేక యంత్రములలో ఆర్కిమెడియన్ సర్పిలయంత్రము ఒకటియై యున్నది. ఇతడు తులాదండము (Lever) యొక్క సూత్రమును కనుగొనెను. కప్పిలను (Pulleys), తులాదండములను ఉపయోగించి రోమన్ దండయాత్రికులకు భయమును కలిగించునట్లు అతికారము తో మండు పెద్దపెద్ద నౌకలను గూడ పైకెత్తగలిగెనని చెప్పబడుచున్నది. "ఒక తులాదండమును దానిని నిలువబెట్టుటకు కొంత స్థలమును ఇచ్చినచో, నేను యావత్ప్రపంచమును కదిలింతును" అని ఆర్కిమెడీసు చేసిన సుప్రసిద్ధమగు ప్రతిజ్ఞవలన ఈ సూత్రమునుగూర్చి అతనికిగల స్పష్టజ్ఞానము తేటపడుచున్నది. గెలిలియో కాలమువరకు తిరిగి ఇతని సిద్ధాంతములను అందుకొనగల ప్రయోగ శాస్త్రవేత్త వేరొకడు జన్మించలేదు.

ఆర్కిమెడీసు తనపేరుతో వ్యవహరింపబడు ఈ దిగువ సూత్రముతో మిక్కిలి ప్రఖ్యాతిగాంచెను.

"ఒక పదార్థము ద్రవములో మునిగినపుడు అది నష్టపోవుభారము దానిచేత తొలగింపబడిన ద్రవభారమునకు సమానము." ఆర్కిమెడీస్ కనుగొనినసూత్రములలో నిది మిక్కిలి ప్రసిద్ధమగు సూత్రము. ఈ సూత్రమును కనుగొనుటకు ఏర్పడిన పరిస్థితులు వివరించు ఒక చక్కని గాథ కలదు. హైరోరాజు తన కొరకు ఒక కంసాలి చేసి యిచ్చిన బంగారు కిరీటముయొక్క పారిశుధ్యమును నిర్ణయించవలసినదిగ విజ్ఞాన సమస్యలయందు ఆసక్తుడగు ఆర్కిమెడీసును ఆజ్ఞాపించెను. ఆర్కిమెడీసు ఆ శాస్త్రీయ సమస్యయందు నిమగ్నుడై యుండెను. ఇట్లుండ ఒక వేసవిలో ఒకనాటి సాయంకాలమున ఆర్కిమెడీసు పౌర స్నానాలయమునందు స్నానము చేయుచుండెను. ఆ సమయమున అతనికి ఆ సమస్యాపరిష్కారము స్ఫురించెను. తక్షణమే అతడు నగరవీధులగుండా వివస్త్రుడై 'యురేకా', 'యురేకా' (నేను కనుగొంటిని, నేను కనుగొంటిని) అని అరచుచు పరుగెత్తెను. అప్పుడతనికి స్ఫురించిన ఆ సమస్యాపరిష్కారము పై సూత్రము ననుసరించి ఇట్లుండి యుండవచ్చును. ఆ కిరీటముతో

సమానమగు భారముగల స్వచ్ఛమగు బంగారము నీటిలో ముంచబడినపుడెంత భారమును నష్టపోవునో కిరీటము కూడ నీటిలో ముంచబడినపుడు అంతే భారమును నష్ట పోవలెను అపుడే ఆ కిరీటములోని బంగారము పరిశుద్ధ మగువదిగా గ్రహింపబడును కాని అది నష్టపోవు భారము లలో ఎట్టి వ్యత్యాసమున్నను అది కల్మషమగు బంగారముగా గ్రహింపబడును

గరిమనాభి, (Centre of Gravity) తులాదండము, (Levers), ఉత్ప్లవనము (Buoyancy), అను మూడు విషయములలో నితడొనర్చిన పరిశోధనలు విజ్ఞానశాస్త్రాభి వృద్ధికెంతయు తోడ్పడినవి రేఖాగణిత శాస్త్రమునందు కూడ వివిధవిషయములను గూర్చి అతడు వివరించెను అతడు ఈ క్రింది విషయములపై గ్రంథములు వ్రాసెను

1 'గోళము, స్తూపము'—ఇందు గోళములు, శంఖులు, ఘన సమచతుర్భుజములు, స్తూపములు-అను వాటియొక్క కొలతలు శుద్ధరేఖాగణిత విధానము ననుసరించి చూపబడినవి ఈ గ్రంథము రెండు భాగము లుగా నున్నది

2 వృత్తముయొక్క కొలత

3 ఘనశంఖులు, ఘనగోళములు ఇందు 32 ఆకాంక్షా సిద్ధాంతములు ప్రతిపాదింపబడినవి

4 సర్పిలములు; ఇందు 28 ప్రతిపాదనలు కలవు

5 సమతలములయొక్క గరిమనాభిత్వము ఇది రెండు భాగములుగా నున్నది లోగడ అరిస్టాటిలుచే వివరింపబడిన విషయములు సాపేక్షముగా అనుమానా స్పదములుగాను అశాస్త్రీయములుగాను ఉండెను అందుచే ఆర్కిమెడీసు ఇందు వివరించిన విషయములు సిద్ధాంత పూర్వకములై యాంత్రిక శాస్త్రమునకు పునాదులుగా భావింపబడుచున్నవి ఈ గ్రంథమునందలి మొదటి భాగములో పదునేడు ప్రతిపాదనలును, ఏడు సిద్ధాంతములును (Postulates) కలవు రెండవ భాగ మందు పది ప్రతిపాదనలు కలవు. (1) రెండు భారములు, (2) సమాంతర చతుర్భుజము, (3) త్రిభుజము, (4) సమలంబ చతుర్భుజము, అను వాటియొక్క గరిమ నాభినిగూర్చి వేరు బాటుకలోనున్న నిరూపణలతో ఇతని నిరూపణలు సమానముగా నున్నవి

6 పరవలయ (Parabola) వైశాల్యము ఇందు ఇరువదినాల్గు ప్రతిపాదనములు కలవు "పరవలయము యొక్క ఖండవైశాల్యము, ఆ ఖండమునకు సమానమైన కొలతలతో కూడిన ఆధారము, లంబముగల త్రిభుజము యొక్క వైశాల్యములో $\frac{4}{3}$ వంతు ఉండును" అనుటకు రెండు నిరూపణములు ఇయ్యబడినవి

7 తేలెడివస్తువులు, ఇది రెండు సంపుటముల గ్రంథము

8 సామ్మైటిసు (Psammites) ఇసుకను లెక్కించు సాధనము (Sand reckoner) ఇది సంఖ్యా పరిభాషలతో కూడిన గ్రంథము

9 విధానము (Method) ఇది 1906 లో కనుగొన బడినది ఇది ఒక ముఖ్యమైన గ్రంథము ఇందు ఆర్కి మెడీసు యాంత్రిక పద్ధతులను వివరించెను వీటిచే అతడు అనేక నిర్ణయములు చేయగలిగెను

10 సమతల రేఖాగణిత శాస్త్రమునందలి ప్రతి పాదనములు

ఆర్కిమెడీసు పైన పేర్కొనబడిన విషయములేకాక క్రాను, కప్పీలు, ఖగోళశాస్త్రము, కాంతియొక్క వక్రీ భవనము మొదలగు విషయములలోకూడ కృషి సల్పినట్లు తెలియుచున్నది

పూర్వకాలపు యాంత్రిక నాగరకతకు ఆర్కిమెడీసు స్థాపకుడై యున్నను, సైరకూసు రక్షణ సంస్థను అయత్త పరచుటవలన అతనికీర్తి నల్దిక్కుల వ్యాపించియున్నను అతనికి యాంత్రికసాధనములపై ప్రబలమైన అనాదరము ఉండెడిది కావున వాటియెడ అతనికి గల ద్వేషము -అతడు వాటిని ఎక్కడను వ్రాసిపెట్టియుండకపోవుటచే విదితమగుచున్నది ఇట్టి యాంత్రికపరిశోధనలు కేవల శాస్త్రజ్ఞుని కీర్తిప్రతిష్ఠలకు లోపము నాపాదించు నని అతడు తలంచెను

రోమను సేనానాయకుడగు మార్సిలను సైరకూసు నగరమును జయించునాటికి ఆర్కిమెడీసు తన అవసాన దశయందుండెను విజయమునొందిన రోమనునాయకునకు ఆర్కిమెడీసుపై గాఢాభిమానము ఉండెను, అతడు ఆర్కిమెడీసును తీసికొని రావలసినదిగా ఆజ్ఞాపించెను. మార్సిలను ఆర్కిమెడీసును ఆదరించుతలపుతోనే అతని పిలిపించెను. కాని మార్సిలను ఆజ్ఞయందలి పర్యాప

ముమ గ్రహింపజాలని రోమను సైనికుడొకడు, ఆర్కి-మెడీసును కలిసికొని అతనిని తనవెంట రావలసినదిగా ఆజ్ఞాపించెను కాని మహామహుడగు ఆర్కిమెడీసు శూన్యమనస్కుడై కొంతతడవుండెను క్రోధితుడైన సైనికుడు అతని శూన్య మనస్కతను అర్థము చేసికొనలేదు అతడు దానిని ఆజ్ఞా తిరస్కారముగా భావించి వెంటనే అతనిని కత్తితో పొడిచి చంపెను పిదప ఆర్కిమెడీసుయొక్క దుర్మరణమునకై ఆ రోమను-సేనానాయకుడు మిక్కిలి దుఃఖించెను మహావిద్యుడగు ఆ శాస్త్రజ్ఞుని భౌతికదేహము గౌరవపూర్వకముగా పాతిపెట్టబడెను అతని సమాధిపై ఒక శిల స్థాపింపబడెను. ఆశిలపై నొక చిత్రము వ్రాయబడెను అందు ఒక స్తూపము, దానిలో నొకగోళము నిమిడింపబడెను ఎందుచేతననగా ఆర్కిమెడీసు గోళముయొక్కయు దానిని ఆవరించియుండు స్తూపముయొక్కయు ఘనపరిమాణములకు గల సంబంధములో తాను కనిపెట్టియున్న విశేషము అన్నివిధముల ముఖ్యమైనదానినిగాభావించెను

క న వ

ఆర్థిక ఖనిజములు*.- ఉపోద్ఘాతము - భూమిపై దొరకు ఖనిజసంబంధమైన వస్తువులను మానవు లనాదిగా నుపయోగించుచుండిరను విషయ మెల్లరకు విదితమే మొట్టమొదట వాడిన వస్తువులలో గొడ్డండ్లు, కత్తులు మొదలగు సామగ్రిని తయారుచేయుట కుపయుక్తమైన చెకుముకిరాయి (flint, chert etc.), స్ఫటికపురాయి, పలుగురాయి, లేక పిండిరాయి (quartz) మొదలైన వాటిని చెక్కినవచ్చును బలపపురాయి (steatite) సున్నపురాళ్ళు (lime stones) మొదలైన మెత్తనిరాళ్ళ చిప్పలు, తొట్లు మొదలైనవి చేయుట కుపకరించిరి తరువాత పలురకములగు మన్నులతో కుండలు, పెంకులు చేయబడినవి క్రమక్రమముగా రంగుమన్నులు, బంగారు, రాగి, మొదలగు లోహములు కూడ ఉపయోగింపబడుచు వచ్చినవి

వివిధదేశపు ప్రజలలో నాగరకత ప్రబలుచు వచ్చిన కొలది అంతకంతకు ఖనిజములు అత్యధికముగా ఉపయోగింపబడుచు వచ్చినవి ఖనిజముల ఉపయోగము హెచ్చుకాసాగినది, వాటిని వెదకి, భూమినుండి త్రవ్వితీయుపద్ధతులు గూడ క్రమముగా నభివృద్ధి చెందసాగినవి ఖనిజములను గురించిన సమస్యలు, వాటి సాధనలు విజ్ఞాన శాస్త్రములలో నొకభాగముగా పరిణమించినవి ఇదియే ఆర్థిక ఖనిజములకు సంబంధించిన భూగర్భ శాస్త్రము (Economic Geology)

భూగర్భశాస్త్రరీత్యా భూమి పైభాగము సుమారు 40 మైళ్ళ లోతువరకు, రాతిమయమై యున్నది దీనిలో చాలభాగము అనేకలాది సంవత్సరముల క్రితము శిలాద్రవము (magma) ఘనీభవించుట వలన నేర్పడిన రాళ్ళు (Igneous rocks) ఇవిగాక యిసుక, బంకమట్టి మొదలైన పదార్థములు నీటి ప్రవాహములద్వార సముద్రములలోనికి కొట్టుకొనిపోయి అచ్చట చాల కాలము తరువాత గట్టిపడి శిలలుగామారి, యుగాంతము లందు వచ్చు భూచలనములలో నీటి పైభాగమునకు వచ్చిన రాళ్ళుగూడ ఉన్నవి (Sedimentary rocks) పై రెండురకముల రాళ్ళు శీతోష్ణ పరిణామములవలనను పీడనము (pressure) చేతను మార్పుచెంది పలురకము లగు ఇతరశిలలుగూడ నేర్పడినవి (metamorphic rocks)

ఇట్లు భూమిపై నున్న శిలలన్నిటిని ముఖ్యముగా మూడు రకములుగా విభజింపవచ్చును ఈ శిలలన్నియు చాలవరకు పలువిధములగు ఖనిజసముదాయములే ఈ ఖనిజములలో పారిశ్రామికముగ నుపయోగపడునవి చాల తక్కువ అవిగూడ పలురకములగు శిలలతోగూడి యనేకచోట్ల నున్నను ప్రకృతిలో కొన్నికొన్ని చోట్లనే అవి కేంద్రీకరింపబడి యున్నవి అట్లు కేంద్రీకరింపబడి లాభదాయకముగా నుపయోగింప బడగలిగినవ్వుడే వానిని 'ఆర్థిక ఖనిజము' అనదగును ప్రస్తుతము తెలిసి యున్న సుమారు 1400 ఖనిజములలో 200 మాత్రము ఆర్థిక ఖనిజములుగా పరిగణింపబడుచున్నవి

ఆర్థిక ఖనిజములు - వాటి విభజన - ఆర్థిక ఖనిజము లను, ముఖ్యముగా మూడురకములుగా విభజింపవచ్చును. (1) ధాతు ఖనిజములు (metallic ores) (2) అలోహ ఖనిజములు (non-metallic minerals) (3) అంగారిక ఖనిజములు (minerals of organic origin). ధాతు ఖని

* భారతీయ భూగర్భ శాస్త్రక సమీక్ష వైరెక్టరుగారి అనుమతితో.

ములు సర్వసాధారణముగా వానిలోనుండు పలురకము లగు ధాతువులను వివిధరూపములలో నుపయోగించు నిమిత్తమై భూమినుండి త్రవ్వి తీయబడుచున్నవి. ఇట్టి ఖనిజము లెన్నియో గలవు ఉదాహరణకు ప్లాటినము (platinum), బంగారము, వెండి, రాగి, ఇనుము, తగరము, తుత్తునాగము (zinc) మొదలగు లోహము లకు సంబంధించిన ఖనిజములను పేర్కొనవచ్చును

అలోహ ఖనిజములుగూడ ససంఖ్యాకములుగ గలవు ముఖ్యముగా నిటీవల నుపయోగింప బడుచు వచ్చిన యలోహ ఖనిజముల సంఖ్య పెరుగుచున్నది వీనిలో కొన్ని ధాతువులుగూడ రాసాయనికరీత్యా సమ్మిశితమై, యున్నను ఈ ఖనిజములు చాలవరకు, ఆయా ధాతువుల కొరకు గాక భూమినుండి త్రవ్వి తీయబడిన రూపము లోనే వాడుటకై సేకరింపబడును ఇట్టి ఖనిజముల కుదాహరణముగా నీ క్రింది వానిని పేర్కొనవచ్చును - వజ్రములు (Diamonds), అభ్రకము (Mica), రాతినార (Asbestos), హరశోధము (Gypsum), గంధకము (Sulphur), మెరుగుమట్టి (Graphite), నీలస్ఫటికము (కైనైటు Kyanite), కురువిందము (Corundum), రాతియుప్పు (Rock salt) మున్నగునవి ఇట్టి ఖనిజము లలో రసాయన సంఘట్టన కెట్టి ప్రాముఖ్యత లేదన్న విషయమును విశదీకరించుటకై ఉదాహరణముగా మెరుగుమట్టి, వజ్రములను పేర్కొనవచ్చును ఈరెండును రాసాయనికముగా కర్బనము (Carbon) తో చేర్పడినవే గాని, వాటి ఉపయోగములలోను, విలువలలోను, భౌతిక గుణములలోను చాల తారతమ్యము గలదు

కొందరు వైజ్ఞానికులు రాసాయనిక దృష్ట్యా ఖనిజము లనబడకపోయినప్పటికిని, పలురకముల కట్టడపురాళ్ళు (Building stones), బెల్లమన్ను (Clays), ఇసుక (Sand) అంతర్జలము (Ground water) మున్నగునవిగూడ నలోహ ఖనిజములుగా పరిగణించబడుచున్నవి అంగారిక ఖనిజ ములను గూడ అలోహ ఖనిజములలో నొక భాగముగా భావించవచ్చును గాని, వాని ఉత్పత్తివిధానముల ననుస రించి సాధారణముగ వాటినొక వేరు తరగతికి చెందిన ఖనిజములుగా చర్చించుటకద్దు నేలబొగ్గు (రాతిబొగ్గు) పెట్రోలియము మొదలగునవి ఈ తరగతికి చెందినవి.

అర్థిక ఖనిజములు - వాని వైజములు .- అర్థిక ఖనిజ ములు సాధారణముగా ప్రకృతిలో పరిశుద్ధమైన స్థితిలో దొరకవు వీనితోపాటు అనేకరకములైన యితర నిరుప యోగ ఖనిజములు కలిసియుండును వీటిని 'గ్యాంగు' (Gangue) లేక "అనార్థిక ఖనిజము'లందురు ఒక యార్థిక ఖనిజనిధిలో చాలచోట్ల నొకేరకమైన యనార్థిక ఖనిజములు కలిసియుండును సాధారణముగా వీటిలో నున్న అర్థిక ఖనిజమును మాత్రము విడదీసి ఉపయో గించుచు మిగతా ఖనిజములన్నింటిని పారవేయు చుందురు కాని యొక్కొక్కప్పుడు ఈ యనార్థిక ఖనిజములలోగూడ కొన్ని యుపయుక్తమగుచుండును అప్పుడు వానితో గలిసియుండు అర్థిక ఖనిజము తక్కు వగానున్నను, లేక తక్కువ విలువగలదైయున్నను దీనిని లాభదాయకముగనే త్రవ్వి తీసి ఉపయోగింపవచ్చును ఇట్టి యనార్థిక ఖనిజములకు ఉదాహరణముగ నీక్రింది వానిని పేర్కొనవచ్చును. మార్జలము (కాల్సైటు Calcite), సున్నపురాయి (lime stone), మృద్ధమన్ను (clays), స్ఫటికపురాయి (quartz), భూస్ఫటికము (ఫెల్స్పారు fellspar), మాక్షికము (పైరైటు pyrites) మొదలైనవి వీటిలో కొన్ని, రోడ్లు మరి కట్టడములకు కావలసిన కంకరగాను, సున్నపురాయి మొదలగునవి ద్రవకారులుగాను (fluxes) మాక్షికము గంధకోత్పత్తికిని ఉపయోగపడగలవు

చాలచోట్ల అర్థిక ఖనిజములు విరివిగా నుపయోగింప బడు చున్నను, అట్టి ఖనిజములు దొరకు అన్నిచోట్లలోను, అవి అన్ని సమయములందును, లాభదాయకముగా పరిగ ణింపబడక పోవచ్చును అవి యార్థిక ఖనిజములుగా నుపయోగింపబడగలవా లేదా యను సమస్య ఎన్నియో విషయములపై నాధారపడి యుండును మొదట, అట్టి ఖనిజములు ప్రకృతిలో తగురీతిని కేంద్రీకరింపబడి యుండ వలెను వీలయినంత తక్కువ ఖర్చుతో వానిని భూమిలో నుండి త్రవ్వితీసి వానితోగలసి యున్న యితర అనార్థిక ఖనిజములనుండి సునాయాసముగా విడదీసి వాని నుప యోగించు స్థితిలోనికి తెచ్చునట్లుండవలెను అట్టి అర్థిక ఖనిజముల యొక్కగాని, వానినుండి తయారుచేసి వాడ బడు వస్తువుల యొక్కగాని క్రయవిక్రయముల ధరలు

తగురీతి నుండవలెను. అట్టి ఖనిజముల నిధులు దొరకు చోట్లు రాకపోకల కనుగుణ్యముగా నుండు టత్యావశ్యకము.

అట్టి విషయములన్నియు నొక సమయమునుండి మరియొక సమయమునకును, ఒకచోటినుండి వేరొకచోటికిని మారుచు నుండవచ్చును గాన ఆర్థిక ఖనిజములుగా నుపయోగింపబడు ఖనిజము లన్నిచోట్లను, అన్ని వేళల యందును లాభకరముగా నుపయోగింపబడజాలక పోవచ్చును. అల్యూమినియం నూటికి 20-25 పాళ్ళు రాసాయనికముగా కలిసియున్న మన్నులు (clays) సాధారణముగా ప్రతిచోటను ఉండునుగాని వానినుండి యా ధాతువును తేలికగా విడదీయు విధాన మింతవరకు కనుగొనబడనందున వని యార్థిక ఖనిజములు గావేరవు. నూటికి 80 వంతులు లోహము (Iron) గల ఖనిజములు ఉపయోగపడక పోవచ్చునుగాని నూటి కొక్క వంతు ధాతువులున్న తగరపు ఖనిజములను లాభదాయకముగా త్రవ్వి తీయవచ్చును. అట్లే బంగారము, ప్లాటినము, రేడియం, మొదలైన విలువగల ధాతువులు, నిధులలో కొన్ని లక్షలలో నొక వంతు ఉన్నను, అవి లాభదాయకముగ పరిగణింపబడును.

ఇవిగాక, ప్రస్తుత మెందుకు పనికిరావనుకొన్న కొన్ని ఖనిజములు కొంతకాలము తరువాత నెంతో యుపయుక్తము కావచ్చును. ఉదాహరణమునకు మనదేశమందు అభ్రకపు గనులలో దొరకు బెరిల్ (Beryl) అను ఖనిజము, చాలకాలమువరకు పనికిరానిదిగా పారవేయబడు చుండెడిది. కాని గత యుద్ధకాలములో దానికి ప్రాముఖ్యము వచ్చినందున, ఇదివరలో త్రవ్విపోసిన రాశికుప్పలనుండి కూడ వెలికితీయుట జరిగినది.

ఆర్థిక ఖనిజనిధులు - వాని నైజములు - పుట్టుక - ఆర్థిక ఖనిజనిధులు ప్రకృతిలో పెక్కువిధములుగా నేర్పడి యున్నవిగాని వానిని ముఖ్యముగా రెండుతెగలుగా విభజించవచ్చును. (1) వెయిన్ నిధులు (Vein deposits) (2) పొరల నిధులు (bedded deposits). వీనిలో మొదటివి భూమిలోపలి భాగమునుండి పగుళ్ళద్వార పైకి ప్రవహించుచువచ్చిన శిలాద్రవము (magma) మూలమునగాని, చాల వేడిమి, పీడనములతోగూడి అట్లు ప్రవహించుచు వచ్చిన ద్రావణముల (Solutions) మూలమున గాని యేర్పడినవి. శిలాద్రవము ఘనీభవించునప్పుడు తమతమ విశిష్ట గురుత్వమూలమున వేర్వేరు నిధులుగా నేర్పడిన ఖనిజములలో మాగ్నటైటు (magnetite) క్రోమైటు (Chromite)), ఇల్మనైటు (Ilmenite) మొదలైనవి.

శిలాద్రవములలో గూడ ననేక విధములయిన ధాతువులు (metals) ఇతర మూలకములు (elements) వాయురూపమున (gaseous state) గాని, ద్రవరూపమున (fluid state) గాని యిమిడియుండి భూమిలోపలనుంచి కొంత పైకి చొచ్చుకొని వచ్చుచు చల్లబడుచు నిధులుగా నేర్పడును. అట్టి నిధులలో తగరము, టంగ్‌స్టన్ (Tungsten), రాగి, సీసము, వెండి, బంగారము మొదలగు ధాతుఖనిజములను చేర్చవచ్చును. వీటిలో గలసియుండు అవార్థిక ఖనిజము లనేకము గలవుగాని వీనిలో గొన్ని స్ఫటికము (Quartz) చూర్ణికము (కాల్సైటు - Calcite) భూస్ఫటికము (ఫెల్స్పారు - Felspar) హారికుల్యజము (బెరైట్సు Barytes) మున్నగునవి. ఇదే తెగకు సంబంధించిన అలోహ ఖనిజములలో అభ్రకము, మెరుగుమట్టి మొదలగునవి యున్నవి. ఇట్టి వెయిన్‌నిధులు సాధారణముగా భూమిలోకి చాల లోతుకాలుగా నుండును.

భూతలమునకు సమీపమునందుండు అంతర్జలము కొంతవరకు ఆమ్లపూరితమై యుండుట వలనను, మరి యితర కారణముల వలనను, ఇదివరలో నేర్పడిన ధాతుఖనిజములను కరగించుకొని తిరిగి భూమిలోనుండు పగుళ్లు మొదలగువానిలో వేరురూపమున ఖనిజ నిధులనుగా నేర్పరచుట జరుగుచుండును. ఇట్లు కేంద్రీకరింపబడిన నిధులు మొదటివానికంటె విలువగలవై యుండును. ఇట్లు రెండవతూరి ఖనిజనిధు లేర్పడుట (Secondary enrichment) అనబడును. ఉదాహరణకు రాగి, వెండి, గంధకిదములను చెప్పవచ్చును. మరికొన్నిచోట్ల సున్నపురాయి (Lime stone) మొదలైన రాళ్ళను కరగించి వాటిస్థానే వేర్వేరు ఖనిజ నిధులనుగూడ నేర్పుట జరుగుచుండును. భూమిలోనుండి పైకివచ్చు నీటితోను, ఇతర ద్రావణములతోను ఈ నిధులేర్పరుపబడుచుండును. ఇట్లు ఖనిజము లేర్పడుట (Metasomatism) అనబడును.

కొన్ని ధాతువులు, ఖనిజములు సాధారణ రాసాయనిక విధానముచే వియోగము (Decomposition) చెందకుండుట వలనను, ఇసుక మొదలగు ఇతర వస్తువులకంటె ఎక్కువ విశిష్ట గురుత్వము గలిగియుండుటచేతను నీటిలో కొట్టుకొనిపోయి, కొన్నికొన్ని చోట్ల కేంద్రీకరింపబడును. ఇవి చాలవరకు విఘటన చెందిన (Disintegrated) రాళ్ళనుండి జనించినవి. ఇట్టి ఖనిజ నిధులను నదీనిధులు (Placer or alluvial) అందురు. బంగారము, తగరపు ఖనిజమైన త్రపుజాశేయజము (కాసిటరైటు Cassiterite) తిరువాన్కూరు, ఆంధ్రతీరముల దొరకు మోనజైటు (Monozite) మొదలగునవి ఈ జాతికి కొంతవరకు చెందినవి.

నీటియడుగున చేర్పడిన రాళ్ళ (Sedimentary rocks) తో గూడిన ఖనిజములుగూడ చాల గలవు. ఇవి సాధారణముగా రకరకములైన రాతిపొరలలో (Sedimentary rocks) నిధులుగా నేర్పడియుండును. వెయిన్ నిధులవలె నివి యెక్కువ యేటవాలుగా నుండవు. కొన్ని నిధులు (మన్ను, ఇసుక ఖనిజములు) నీటిలో కొట్టుకొనివచ్చి యేర్పడినవి. మరికొన్ని నీటిలో రాసాయనిక అవక్షేపము (Precipitation) వలన గలిగినవి (ఉదా: కొన్ని సున్నపురాళ్ళు, లోహఖనిజములు మొదలైనవి) మరికొన్ని సముద్రజలము ఎండవేడిమిచే ఇగిరిపోయినందున ఆ జలములో ఇమిడియున్న లవణములు పొరలు పొరలుగా నేర్పడిన నిధులు. ఇట్టి లవణనిధులుగూడ ననేకములున్నవి. సాధారణముగా రాతియుప్పు నిధులు ఎక్కువగా నున్నను, ఒకచోట అనేక లవణములు పొరలు పొరలుగా నుండుటగలదు. జర్మనీలో స్టాస్‌ఫర్టు (Stassfurt) అనుచోటునందు లవణ నిధులు చాల ప్రసిద్ధి.

అంగారిక ఖనిజములుగూడ నీటియడుగున చేర్పడిన శిలలతోనే గలిసియుండునుగాని వాని పుట్టుకలో కొంత వ్యత్యాసమున్నది. పైచెప్పిన ఖనిజములన్నియు చాలవరకు అదివరకే భూమియందుండిన రాళ్ళు ఛిన్నాభిన్నములగుటవలన నేర్పడినవి. కాని బొగ్గు మొదలగు ఖనిజములు కోట్ల సంవత్సరముల క్రితము పుట్టిపెరిగిన చెట్లు చేమలు నీళ్ళలో కొట్టుకొనిపోయి, పెద్దపెద్ద పరప్పులలో పడి యిసుక, మన్నుపొరలతో కప్పబడుటవలన జనించినవి. అట్టి చెట్లుచేమలు వేరుచోట్లనుండి కొట్టుకొనివచ్చి యిప్పుడు బొగ్గున్నచోట పూడ్చబడినవనియు, అచ్చటనే పుట్టి పెరిగి పూడ్చబడినవనియు రెండు భేదాభిప్రాయములు గలవు. ఒక్కొకచోట ఇసుకరాతి పొరలమధ్య చాల బొగ్గుపొర లుండును. ఈ పొరలలో వ్యాపారికముగా నుపయోగించునవి 2-3 నుండి 100 అడుగుల వరకు మందము గలిగియుండును.

పెట్రోలియం నిధులు అంగారక పదార్థములనుండి యుద్భవించినవనియు, అట్టి వస్తువులలో చెట్లుచేమలేగాక జంతు సంబంధమైనవికూడ గలవనియు తెలియుచున్నది. ఇదిగాక పెట్రోలియం అనంగారక వస్తువులనుండి భూమియందే రాసాయనికముగా నుద్భవించినదనికూడ కొందరి యభిప్రాయము. కాని దీని కెక్కువ ఆధారములేవు. బొగ్గువలెనే పెట్రోలియం కూడ నీటియందు జనించిన శిలలతోనే కలిసియుండును. కాని దీనితోగూడిన రాతిపొరలు, సరంధ్రములు (Porous) గాను, కొన్ని విధములుగా మడతలుపడి (Folded) వంగియుండవలెను. ఇది నీటికంటె తేలికయగుటచే, భూమిలోపలనే నీటిపై తేలుచుండును. పెట్రోలియం నిధుల పైభాగమున పెట్రోలియం వాయువు (Petroleum gas or natural gas) గూడ కొన్నిచోట్ల నేర్పడియుండును.

ఆర్థిక ఖనిజనిధుల పరిశీలన - వానిని త్రవ్వి తీయు విధానములు.- ఆర్థిక ఖనిజములను లాభదాయకముగా త్రవ్వి తీయుటకై మొదట ఆయాచోట్లనున్న పలురకములగు రాళ్లను, వాటి గుణములను భూగర్భశాస్త్రరీత్యా పరిశీలించి, పటములు (maps) తయారు చేయుదురు. ఆర్థిక ఖనిజము లున్నవని తెలిసినను, లేక దొరకవచ్చునని యూహించినను తగు స్థలములందు, చిన్నగోతులు (pits) కందకములు, (trenches) త్రవ్విగాని లేక డ్రిల్లింగ్ (drilling) మూలమునగాని వాటి ఉనికి యొక్క వైశాల్యమును పరిశీలించి, ఖనిజముల నిధులు, వాని విలువ మొదలగు విషయములను సుమారుగా అంచనా వేసి వాటిని త్రవ్వి తీయుటకై గనులేర్పరుచుదురు. అట్టి గనులు, నీరు, రైలుమార్గము లేక యితరబాటలు మొదలుగాగల వసతులన్నియు పరిశీలించుకొనిన వెనుకనే, మొదలుపెట్టబడును.

ఆర్థికఖనిజపుగనులు ముఖ్యముగా రెండురకములుగా నున్నవి. మొదటిది భూమిపైనుండియే లోతుగా గోతులు త్రవ్వితీయునవి. వీనిని క్వారీలు (quarries) అందురు. రెండవది, భూమిలో సొరంగములుగా త్రవ్వి తీయునవి. వీనిలో మొదటిరకపుగనులు, ఖనిజములు భూమిపైననే దొరకుచోట్లగాని, లేక ఖనిజము తక్కువ విలువలేనిదై చాల తక్కువ ఖర్చుతో త్రవ్వి తీయబడగల చోట్లను, ఇంకా యిట్టి యితర సందర్భములలోను తీయుదురు. ఇవి సాధారణముగా 100 అడుగులకంటె ఎక్కువలోతు ఉండవు. కాని, ఒక్కొక్కప్పుడు 400-500 అడుగులవరకు కూడ లోతు ఉండుట గలదు. కొన్ని బొగ్గుగనులు, పలకరాళ్లు, కట్టడపురాళ్ళు మొదలైన ఖనిజముల గను లీతెగకు చెందినవి. ఇట్టి గనులందు భూమియందుండి వచ్చు ఊటనీరేగాక వర్షపునీరుగూడ చేరుచుండుటచేత ఆనీరు పైకి తోడుటకు వ్యయమధికముగా నగుచుండును.

సొరంగపుగనులు, భూమిలో లోతుగానున్న ఖనిజ నిధులను త్రవ్వితీయుటకును, లేక భూమి పైభాగము నుండి క్వారీలద్వారా త్రవ్వుటకు సాధ్యముగాని, నిధులను త్రవ్వుటకును ఉపయోగింతురు. భూమి పైభాగము నుండి బావులు, లేక ఏటవాలుగానున్న సొరంగముల ద్వారా ఖనిజము లున్నచోట ప్రవేశించి వానిని త్రవ్వి తీయుదురు. ఖనిజనిధి తెలిసినపిదప దానియందే తగురీతిని వేర్వేరు సొరంగములను త్రవ్వి ఖనిజమును భూమిపైకి తీయుదురు. ఈ సొరంగములు పట్టాలమీద నడచు తొట్టి బండ్లలో ఖనిజమును పైకి తీసికొని పోవుటకును, పని వారు నడుచుటకును, పైనుండి పరిశుభ్రమైనగాలి పారుటకును తగినట్లు వెడల్పు, ఎత్తు గలిగియుండును. ఇట్టి గనులలో నొక్కొక్క ఖనిజమునకు సంబంధించిన సమస్యలు అసంఖ్యాకములుగా నుండును. సాధారణముగా నన్ని గనులలోను నీరూరుచుండును. ఆ నీటిని పైకి తోడుటకు పంపులు ఏర్పాటు చేయుచుండవలెను. ఖనిజములను, వాటి నంటియున్న శిలలను పగులగొట్టుటకై వాడు ప్రేలుడుమందు నుపయోగించుటచే జనించు విషవాయువులను, తదితర విషవాయువులను పైకి పంపుటకై పరిశుభ్రమైన గాలి గనులలోనికి వచ్చున ట్లేర్పాట్లుచేయవలెను.

బొగ్గుగనులు సుమారు 2000 అడుగులకంటె ఎక్కువ లోతుగా నుండవు. కాని కొన్ని ధాతు ఖనిజములగనులు 10,000 అడుగులకంటెకూడ ఎక్కువ లోతుగా నుండును. ఇట్టి గనులలో భూమిలోనికి పోయినకొలది వేడిమి యెక్కువగుచుండుటచేత పైనుండి పంపెడు పరిశుభ్రవాయువును చల్లబరచి పంపవలసి వచ్చుచుండును. ప్రపంచములో చాలాచోట్ల బంగారపు గనులు 10 వేల అడుగులపైగా లోతుగా నున్నవి. కోలారులో నున్న బంగారపు గనులుగూడ నట్టివానియందు చేరినవే. ఇట్టి లోతుగల గనులలో, పైనున్న శిలలపీడనమువలన ఒక్కొక్కప్పుడు రాళ్ళు తమంతటతామే ప్రేలుచుండి (Rock burst) ప్రమాదములు సంభవించుచుండును. అట్లే కొన్ని బొగ్గుగనులలో కొన్ని వాయువులు అగ్ని సోకగానే ప్రేలుటగాని, మండుటగాని సంభవించి ప్రమాదములు కలుగుచుండును. ఖనిజములు త్రవ్వి తీయగానే పైనున్న రాళ్ళు విరిగి పడకుండ కర్ర, లేక యినుప దూలములు, స్తంభములు, పోటీపెట్టి యుంచుట గనులలో సామాన్య విషయమే. కొన్ని బొగ్గుగనులలో బొగ్గు తీయగానే, ఖాళీయైన స్థలమును ఇసుకతోగాని మరి యితరరాళ్ళ ముక్కలతోగాని నింపుచుందురు. ఇట్లు చేయుటచే గనులలోని పైభాగపురాయి విరిగి పడకుండ నుండును. ఇట్లిసుకతో నింపుట సేండ్ స్టోయింగ్ (Sand stowing) అనబడును. ఇంకను ఇట్టి సమస్యలవలననే ఒక్కొక్కప్పుడు, ఖనిజ నిధులు బాగుగా నున్నను, వాని సేకరణ లాభదాయకముగా నుండదు. పెట్రోలియం గనులు పైచెప్పిన గనులవలెగాక, మొదట బోరింగుల వల్ల నీ ఖనిజమున్నదని తెలిసినచోట, పైనుండియే పంపుల నేర్పరచి గొట్టముల ద్వార దీనిని పైకితీయుదురు. వీటిని నూనెబావు (Oil wells) లందురు.

ముడిఖనిజములను శుభ్రపరచుట - ముడిఖనిజములను గనులనుండి త్రవ్వితీసిన వెనుక వాటిలో వివిధ పరిశ్రమలకు పనికివచ్చు ఖనిజములను వేరుచేసి శుభ్రపరుచుదురు. ఇట్లు శుభ్రపరచుట ఓర్ డ్రెస్సింగు (ore dressing) అందురు. పైనచెప్పినట్లు అలోహఖనిజములను చాలవరకు ఆ రూపములలోనే పరిశ్రమలలో వాడుదురు. అందుచే వీటిని శుభ్రపరచుట అనగా వానితో కలిసియున్న

అనార్థిక ఖనిజములు. రాళ్ళు మున్నగువాటిని తీసివేయుటయే అట్టి ఖనిజములను, రాళ్లను, చేతులతో వేరిచేయుట, ఖనిజములను నీటియందు కడుగుట, మొదలగు విధానములచే వేరుచేయబడుచున్నవి ధాతు ఖనిజములను శుభ్రపరచిన తరువాత, వాటిని కరగించిగాని లేక ఇతర రాసాయనిక విధానములచే గాని, వాటిలోనుండు ధాతువులను వేరుచేయుదురు. బంగారు మున్నగు కొన్ని ధాతువులు అరూపములోనే రాళ్లయందు మిశ్రమై దొరకుచుండును అట్టి ధాతువులను సేకరించుట సులభసాధ్యము ఆ ధాతువులుండు శిలలను మెత్తగా పొడిగొట్టి నీటియందు తగురీతిని కడుగుటచే ధాతువులు చాలవరకు విడిపోవును. చివరకు మిగిలిపోయిన కొంచెము భాగమును రాసాయనిక విధానములచే సేకరింతురు.

ఖనిజములలోని ధాతువులను సేకరించుటకు ముందు ఒక్కొక్కప్పుడు వేర్వేరు విధానములచే వాటిని సంకేంద్రీకరింపచేయుదురు. అట్టి విధానము లనేకములు గలవు ఉదాహరణమునకు అయస్కాంతములచే విడదీయుట (Magnetic separation) నురుగుచే విడదీయుట (Froth floatation) పేర్కొనవచ్చును అయస్కాంతముచే ఆకర్షింపబడు ఖనిజములు సులాయాసముగా వేరుచేయబడవచ్చును నురుగుచే వేరుచేయబడు విధానము ఇటీవల కనిపెట్టబడినదే. ఇది ముఖ్యముగా గంధకిద (సల్ఫైడు) ఖనిజముల కుపకరించును ఖనిజములను మెత్తగా పొడిచేసి, కొన్ని రాసాయనిక వస్తువులతో కూడ నీటిలో కలిపి చాలసేపు యంత్రసహాయమున చిలికెదరు అట్లు చేసినప్పుడు గాలిబుడగల వలన ఏర్పడిన నురుగుతోకూడ ఖనిజకణములు వేరయి, యితర అనార్థిక ఖనిజములు నీటి యడుగుభాగమున చేరును ఇటీవల ఈ విధానము అలోహ ఖనిజములు సంకేంద్రీకరింపబడుటకు గూడ కొలదిగా నుపయోగింపబడుచున్నది ఉత్తర ప్రదేశములోనున్న ఖేరీ గనులలో ఇదివరకు పనికిరాదనుకొన్న మన్నువురాయి నీవిధమున బాగుపరచి యిప్పుడు సిమెంటు తయారుచేయుచున్నారు.

– ఇనుము మొదలగు లోహ ఖనిజములనుండి ధాతువులను వేరుచేయుటకై వాటిని బొగ్గు, మరికొన్ని ద్రవకరణ వస్తువులతో (Fluxes) చేర్చి కొలుములలో కరగింతురు ఈ విధానమునందు బొగ్గు వేడిని జనింపచేయుటయేగాక రాసాయనికముగా గూడ పనిచేయును అల్యూమినియం మొదలగు ధాతువులను ఖనిజముల నుండి విడదీయుటకై విద్యుచ్ఛక్తి విరివిగా నవసరము ఈ విధముగా నార్థిక ఖనిజములు లాభదాయకములుగా నుండగలుగుట వాటియందున్న ధాతువులను విడదీయు పద్ధతులపై గూడ నాధారపడియుండును

ఆర్థిక ఖనిజములు, వానినుండి యుత్పత్తియగు పదార్థముల ఉపయోగములు - ఆర్థిక ఖనిజముల యొక్కయు, వానినుండి తీయు ధాతువుల, ఇతర వస్తువుల యొక్కయు ఉపయోగము లసంఖ్యాకములుగా గలవు మనము ప్రతిదినము వాడుకొను పెక్కు వస్తువులందు ఖనిజము లేదో యొక రూపము వహించియుండును ఉదాహరణకు కాగితములందు మద్దమన్ను (China clay) పూతయుండును పెన్సిళ్ళ ములుకులు మెరుగుమట్టితో తయారుచేయుదురు. ప్రతి చిన్న మేకుగూడ ఇనుము ఖనిజములనుండి తయారుగాబడిన యినుముతో చేసినదే

కొన్ని ఖనిజములు చాల అరుదుగను, స్వల్పపరిమాణములలోను దొరకినను, వాటి ప్రాముఖ్యము చాల ఎక్కువగానున్నది తేజాతువు (రేడియం) కిరణాతువు (యురేనియం), మొదలగు ధాతువుల ఖనిజము లిందుకు తార్కాణము ఇవిగాక పెక్కు ధాతువులు, వివిధములైన ధాతుమిశ్రణములను (alloys) తయారుచేయుట యందుపకరించుచున్నవి కొన్ని మిశ్రణముల యందు ఒక్కొక్క లోహము మిగుల కొలదిగా నున్నప్పటికిని దాని కలయికవలన మార్పు చాల యెక్కువగానుండును. నూటికి ఒక పాలు కంటె తక్కువగా రోదాతువు (వెనాడియం) అను ధాతువు చేర్చుటవలన ఉక్కు కెంతయో బలము చేకూరును అట్లే చండాతువు (టంగ్‌స్టన్) అను ధాతువు గట్టితనము ఎక్కువగల యనేక మిశ్రణములలో నుపయోగింతురు భూగర్భశాస్త్రజ్ఞులకు మాత్రమే తెలిసి పరిశ్రమలలో కెందుకు పనికిరావనుకొని, తరువాత యెంతో నుపయుక్తములైన కొన్ని ఖనిజము లిటీవల ననేకము గన్పించుచున్నవి కృమిరూపిజము (వర్మిక్యులైటు (Vermiculite), సిల్లిమనైటు (Sillimanite)

మొదలగు ఖనిజము లిటువంటివి. ఇట్టి ఖనిజముల సంఖ్య వాని ఉపయోగములు నానాటికెక్కువగుచునే యున్నవి

భారతదేశపు ఖనిజసంపద - ఇతరదేశములతో గల తారతమ్యత - ప్రపంచములో నేదేశమందును దానికి కావలసిన ఖనిజములన్నియు దొరకవు. కొన్ని దేశములందు ముఖ్య ఖనిజసంపద యెక్కువగా నుండును. అందుచేత వివిధదేశములమధ్య ఖనిజముల యెగుమతి దిగుమతులు సర్వసామాన్యముగా జరుగుచుండును. ఖనిజసంపద యెక్కువగా గలిగి వానిని ఉపయోగించు విధానములను బాగుగ చక్కబరచుకొనిన దేశములు, ఆర్థిక విషయములందును రాజ్యాంగ విషయములందును ముందడుగు వేసి యుండును. భారతదేశములో ఇతర దేశములవలెనే కావలసిన ఖనిజము లన్నియు పూర్తిగా లేకపోయినను కొన్ని ముఖ్య ఖనిజసంపదలలో అది ఇతరదేశముల కెంతమాత్రము తీసిపోదు. వీనిలో ముఖ్యముగా పేర్కొనదగినవి, తిరువాన్కూరు తీరమున దొరకు మోనజైటు ఇసుక (monozite sands), ఇల్మెనైటు ఖనిజము (ilmenite), అభ్రకము (mica), మాంగనీసు (manganese), ఇనుము (iron), అల్యూమినియం (Allummuum) ఖనిజములు కొలది సంవత్సరముల క్రితమువరకు మనదేశపు ఖనిజములు ఎక్కువగా ముడిస్థితిలోనే యితర దేశముల కెగుమతి యగుచుండెడివి. కాని యిటీవల వానిని వీలైనంతవరకు మనదేశమందే యుపయోగించుచు కొన్ని ధాతువులను గూడ నిచ్చటనే తయారు చేయు నేర్పాట్లు జరుగుచున్నవి. మనకు కావలసిన వానికంటె నెక్కువగానున్న ఖనిజములను కొన్నింటిని మాత్ర మితర దేశముల కెగుమతి చేయుచున్నాము. మనకు కావలసిన ఖనిజములను దిగుమతి చేసికొనుచున్నాము

మన దేశమునుండి యెగుమతియగు ముఖ్యఖనిజములు అభ్రకము, మాంగనీసు, లోహఖనిజములు, బొగ్గు మొదలైనవి. నెల్లూరు, హజారిబాగ్ జిల్లాలలో దొరకు అభ్రకము చాల ప్రసిద్ధికలది. ఇచ్చటి కార్మికులు అభ్రకమును పలుచటి పొరలుగా చీల్చి, కత్తిరించుటలో నసామాన్యమగు నిపుణత గాంచిరి. అభ్రకము ఎక్కువగా విద్యుద్యంత్ర నిర్మాణమునం దుపయోగింపబడు చుండుటచేతను ఆ పరిశ్రమ యింకా మనదేశమునం దభివృద్ధి చెందనందునను ఆ ఖనిజమింకా చాలవరకు ఎగుమతి చేయబడుచున్నది. మేలిమి రకమునకు చెందిన మాంగనీసు, లోహఖనిజములు మనదేశమం దపారముగ నున్నవి. ఇట్లున్నను మనదేశమం దింతవరకు మనకు కావలసిన యినుము, ఉక్కు తయారగుట లేదు. ఇటీవల మధ్యప్రదేశమునందు భిల్లాయివద్దను, ఒరిస్సాలో రూర్కేలావద్దను, బెంగాలులో దుర్గాపూరు వద్దను పెద్దపెద్ద యినుము, ఉక్కు కర్మాగారముల నేర్పరచుటకు ప్రయత్నములు సాగుచున్నవి. ౫, ౬, సంవత్సరములలో మనకు కావలసినంత యినుము, ఉక్కు ఇచ్చటనే తయారు కాగలదని యంచనా వేయబడినది. మన దేశమందు విరివిగా దొరకు బాక్సైటు (Bauxite) నుండి అల్యూమినియం తయారుచేయుటకును, మోనజైటు మొదలగు ఖనిజములనుండి పలువిధముల నుపయోగింపబడు అణుశక్తిని తయారు గావించుటకునుగూడ నేర్పాట్లు జరుగుచున్నవి. మనకు కావలసినంత పెట్రోలియం మనదేశమం దింతవరకు దొరకనందున ఈ ఖనిజమునకై తీవ్ర పరిశోధనలు జరుగుచున్నవి. అదిగాక యితరదేశములనుండి ముడి పెట్రోలియం తెప్పించి మనదేశమందు బొంబాయి, విశాఖపట్టణములవద్ద, దానినుండి పెట్రోలు, కిరోసిన్ మొదలగు నూనెలు, తదితరవస్తువులు తయారుచేయు పెద్దపెద్ద యంత్రాగారములు నెలకొల్పబడుచున్నవి

ఈ క్రింద కొన్ని ముఖ్యఖనిజముల పేర్లు, అవి యెక్కువగా నుత్పత్తియగు దేశముల పేర్లు ఇవ్వబడినవి. వాని క్రింద మన దేశమునందు 1954 వ సంవత్సరమున ఉత్పత్తియయిన కొన్ని ముఖ్యఖనిజములు, వాని విలువలు ఇవ్వబడినవి

బొగ్గు అమెరికా, జర్మనీ, ఇంగ్లండు, రష్యా

పెట్రోలియం :- అమెరికా, రష్యా, వెనిజులా, రుమేనియా, ఇరాన్ (జర్మనీ, ఇటలీ, ఫ్రాన్సు, ఇంగ్లండు, జపానుదేశములలో పెట్రోలియం చాలతక్కువ)

ఇనుము :- అమెరికా, రష్యా, ఇండియా, ఫ్రాన్సు, ఇంగ్లండు, జర్మనీ, బ్రెజిల్

అల్యూమినియం :- ఫ్రాన్సు, అమెరికా, హంగరీ, ఇటలీ, ఇండియా

తగరము :- మలయా, బొలివియా, డచ్చి యీస్టు యిండీస్, (అమెరికా, రష్యా, ఫ్రాన్సు, ఇటలీ, జపాను దేశములలో వీటి చాల తక్కువ)

తుత్తునాగము (Zinc) :- అమెరికా, కెనడా, ఆస్ట్రేలియా (ఫ్రాన్సులో తక్కువ)

వర్ణతారేయిజము (క్రోమైటు Chromite) రష్యా, టర్కీ, దక్షిణరొడీషియా

మాంగనీసు (Manganese) :- రష్యా, ఇండియా, ఘనా (గోల్డుకోస్టు), దక్షిణ ఆఫ్రికా, (ఫ్రాన్సు, జర్మనీ, ఇటలీ, జపానులలో తక్కువ)

తంతాతువు (టంగ్స్టన్ Tungsten) - చైనా, బర్మా, మలయా, అమెరికా (రష్యా, జర్మనీ, ఇటలీలలో తక్కువ)

బంగారము :- దక్షిణ ఆఫ్రికా, రష్యా, కెనడా, ఆస్ట్రేలియా, దక్షిణ రొడేషియా (ఇండియాలో తక్కువ)

వెండి :- మెక్సికో, అమెరికా, కెనడా, ఆస్ట్రేలియా, పెరూ, (ఇండియాలో తక్కువ, ఇటీవల తుత్తునాగము, సీసపు గనులలో కొంచెముగా దొరకుచున్నది)

పాదరసము (Mercury) :- స్పెయిను, అమెరికా

అభ్రకము :- ఇండియా, అమెరికా, రష్యా

మోనజైటు (Monazite) - ఇండియా, బ్రెజిల్

వజ్రములు (Diamonds) :- గోల్డుకోస్టు (ఘనా), బెల్జియన్ కాంగో, దక్షిణ ఆఫ్రికా, బ్రెజిల్

లిఖిజము (గ్రాఫైట్ (Graphite) కొరియా, ఆస్ట్రేలియా, జర్మనీ, సిలోన్

తిరజాతువు (యురేనియం) - బెల్జియన్ కాంగో, కెనడా (కొంత ఆస్ట్రేలియా, అమెరికా గూడ)

1954 వ సంవత్సరమున ఇండియాలో ఉత్పత్తియైన కొన్ని ముఖ్య ఖనిజముల, షుమారుగా అంచనా వేయబడిన వాటి విలువలు -

మొత్తము ఖనిజముల విలువ (పెట్రోలియంగాక)

1953 లో రూ 1,12,78,21,111 1954 లో రూ. 1,02,51,97,252 (ఇంకా కొన్ని ఖనిజము లీక్రింది పట్టికలో నివ్వబడలేదు)

ఖనిజము	మొత్తము	విలువ రూ.
బొగ్గు	38,386,910 టన్నులు	58,38,92,866
మాంగనీసు	1 413,847 ..	19,54,17,452
అభ్రకము	163,991 హం. వె.	1 56 91,884
బంగారము	239,188 ఔన్సులు	5,92,00 814
ఇనుము (ఖనిజము)	4,393,278 టన్నులు	2,29,28,096
రాగి (ఖనిజము)	342,750 ..	1,37,22,029
అయోరిటాణిజము (ఇల్మెనైటు)	249,513 ..	79,00 310
క్రోమైటు	45,507 ..	13,89,087
జిప్సం	812,120 ..	41,59,388
తుత్తునాగము (సంకేంద్రీకృతములు)	8,974 ..	10,38 096
వెండి	165,155 ఔన్సులు	8 67,888
బాక్సైటు	74,747 టన్నులు	5,27,795
వజ్రములు	1,995 కారట్లు	4,74,290
పచ్చలు (emeralds)	809,189 ..	8 70,406
కెరైటీస్	10,782 టన్నులు	2,01,879
ఓకర్ (రంగుమట్టి)	75,506 ..	5,47,169

పి. వేం

ఆర్థికభూగోళశాస్త్రము - వరివరములకు సంబంధించి, మానవుని ఆర్థికచర్యలను గురించి తెలుపు శాస్త్రమును ఆర్థిక భూగోళశాస్త్రమని నిర్వచింపవచ్చును ప్రతి భౌగోళిక ప్రాంతమునందును వరివర ప్రకృతికి అనువగునట్లు మానవుని ప్రవృత్తి మారుచుండును అనగా ప్రదేశభేదమునుబట్టి మానవుని ఆహారము, దుస్తులు, వృత్తి మొదలగునవి ప్రకృతి కల్పించు అవకాశములను బట్టి మారుచుండును

ఆహారములు, ముడిపదార్థములు, ఆర్థిక ఖనిజములు ఖనిజవస్తువులు, భారీపరిశ్రమలు, వాటి సరఫరా, ముడిపదార్థముల యొక్కయు యంత్రములచే తయారైన పదార్థములయొక్కయు పరస్పర వినిమయము అంతర్దేశీయ, విదేశీయ వర్తక వ్యాపారములు, మున్నగు అంశములయొక్క పరిశీలనమే ఆర్థిక భూగోళశాస్త్రమందలి ముఖ్యమైన విషయము

పై విషయములను ఇంకను సూక్ష్మముగా తెలుపుటకై ఈ క్రిందివిధముగా అంతర్విభాగము చేయవచ్చును.

ముఖ్య ఆహారమనియు, సహకారి (subsidiary) ఆహారమనియు ఆహారము రెండువిధములు. గోధుమ, వరి, జొన్నలు, సజ్జలు, రాగులు మున్నగు ధాన్యముల ఉత్పత్తి, వాటి ఖర్చు మున్నగు విషయములు ముఖ్యాహారమునకు చెందినవి పప్పు దినుసులు, చక్కెర, ఫలములు, కూరగాయలు మున్నగునవి సహకారి ఆహారమునకు చెందినవి పై రెండు కాక మూడవ విభాగము క్రింద వచ్చునవి తేనీరు, కాఫీ కోకో, ఓవలటీను మున్నగు పానీయములు

ప్రత్తి, జనుము, నార పొగాకు, రబ్బరు, అవిసెనార మున్నగునవి ముఖ్యమైన ముడిపదార్థములు ఈపంటలు పండుటకు అనువగు పరిస్థితులను గూర్చి విమర్శించుట కూడ ముఖ్యమైన విషయము

ఖనిజపదార్థములును మూడు రకములు - (1) ఇనుముతో సంబంధము గల లోహములు ఉదా - ఇనుము, మాంగనము, (2) ఇనుముతో సంబంధము లేని లోహములు, ఉదా - సీసము, యశదము, రాగి, అల్యూమినియము, తగరము, (3) మిక్కిలి విలువగల లోహము లగు బంగారము, వెండి, ప్లాటినము ఇవిగాక పెట్రోలు, బొగ్గు మున్నగు పారిశ్రామిక ఇంధనములు, రాతిఉప్పు, రాతియగంధకితము, రాతినార, అభ్రకము మున్నగు అనేక లోహేతర ఖనిజములుకూడ ఖనిజసంపత్తియందలి అంతర్విభాగములే స్థూలదృష్టిచే పరిశ్రమలు కుటీరపరిశ్రమ అనియు కర్మాగారపరిశ్రమ అనియు, యంత్రపరిశ్రమ అనియు మూడు తెరగులు యంత్రములను నడుపుటకు వలసిన శక్త్యుత్పత్త్యాధారముల సాధనములను గూర్చిన పరిశీలనముకూడ ఆర్థిక భూగోళశాస్త్రముయొక్క ముఖ్య విషయములలో నొకటి 'ఆట్టి ఆధారములలో మానవ కృషి, జంతు సాహాయ్యము, బొగ్గు, పెట్రోలు, విద్యుత్తు, సూర్యశక్తి, అణుశక్తి మున్నగునవి లెక్కింపదగినవి రవాణా సౌకర్యములలో రహదారులు, రైలుమార్గములు, జల వాయుమార్గములును చేరును ఆర్థిక భూగోళశాస్త్రములో, వాణిజ్య మొక ప్రధానాంశమై యున్నది వివిధప్రాంతముల మధ్య జరుగు ఎగుమతి దిగుమతి వస్తువులనుగూర్చి తెల్పు విషయమే వాణిజ్యము వివిధదేశములమధ్య జరుగు ఎగుమతులనుగూర్చి ఇందు చర్చింపబడును వ్యాపారము కొంత విలువగలదైనను ఆర్థిక భూగోళశాస్త్రమున దానికి ప్రాముఖ్యము లేదు

ఆధునిక ఆర్థిక శాస్త్రపఠనములో మానవుని వృత్తులు ఆధారముగా కనుపడినవి ఆ వృత్తులు పురాతన వృత్తులనియు, ప్రధాన వృత్తులనియు, సహకారి వృత్తులనియు మూడు తెరగులు

కాయలు, దుంపలు ఏరుట, చేపలు పట్టుట, వేటాడుట ఇవి పురాతన వృత్తులు వీటిని ఆధారముగా గొనియే పురాతన కాలములో మానవుడు జీవిత సమరమును సాగించుచుండెను.

మానవుడు తన పరిసరములకు అలవాటుపడిన కొలది ప్రకృతి కనుగుణముగా ప్రవర్తింపనేర్చిన కొలదియు, ప్రధానవృత్తులను స్వీకరించెను పశువులను పెంచుట, కాలక్రమమున గనులు త్రవ్వుట మున్నగునవి ప్రధాన వృత్తుల కుదాహరణము

ప్రధానవృత్తు లాధారముగా పర్పడి పారిశ్రామిక విప్లవానంతరము అభివృద్ధిలోనికి వచ్చిన వృత్తులు సహకారివృత్తు లనబడును ఉదా రవాణాలు, వాణిజ్యము మున్నగునవి

ప్రతిప్రాంతమునందును ఈ వృత్తులలోగల వైవిధ్యమును, మనుష్యుడు చేయు కృషికి ప్రకృతినుండి కలుగు ఫలితములును పరిశీలింపబడి, మానవుని పరిసరములకును, అతడవలంబించు వృత్తికిని సమన్వయము కల్పింపబడుచున్నది

వివిధ భౌగోళిక ప్రాంతములలో మానవులెట్లు జీవించుచున్నారో, ఎట్లు సంచరించుచున్నారో, ఎట్లు తమ క్షేమము సాధించుకొనుచున్నారో వివరించు భూగోళశాస్త్రభాగమును ఆర్థిక భూగోళము అందురు ఇది ఆర్థికావసరములమీదను, వాటిని సాధించు పద్ధతుల మీదను ప్రాధాన్యమును ప్రసరింప చేయును

వి యస్ చ

ఆర్థిక వ్యవసాయ ప్రణాళిక (ఇండియా):- భారతదేశపు ప్రణాళికా విధానము ప్రజాస్వామ్య దృక్పథము కలిగియుండవలె ననువిషయము ఎల్లరిచే ఆమోదింపబడినది. ప్రజలయొక్క ఆర్థిక పపతులను,

ప్రతివ్యక్తికివచ్చు స్వల్ప ఆదాయమును మనము పరిగణించవలసియున్నది ఉద్యోగావకాశములను పెంపొందించుటతోపాటు, ఉత్పత్తిని అధికముచేయుటకును వ్యవసాయ ప్రణాళికలను తయారుచేసికొనుట మన ఆశయము కావలసియున్నది మనకుగల పెట్టుబడి అవకాశములు బహుపరిమితములు అను విషయము వాస్తవమే విదేశ వాణిజ్యములను మారకముద్వార సంపాదించుటకుగాను ఎగుమతులను ఎక్కువచేయుటకును వ్యవసాయ ఉత్పత్తిని పెంపొందించుటకు మనము ప్రయత్నించవలసియున్నది మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికా కాలమున మనము ఉత్పత్తిని పెంపొందించుకొని సామ్యవాద వ్యవస్థా నిర్మాణ మార్గమును సుగమము చేసితిమి భారతదేశపు ప్రణాళికా రచనా విధానము 38 కోట్లమంది ప్రజల భవిష్యత్తుకు తద్వారా కొంతవరకు ఇతరదేశముల భవిష్యత్తుకు సంబంధించిన మహోజ్వల విషయము ప్రణాళికా నిర్మాణములో ఒకే దృక్పథమును ఒకేమాదిరి పద్ధతులను అనుసరించుట అవశ్యకము మనము అనుసరించెడు ప్రణాళిక ప్రజల పురోగమనమునకు తోడ్పడవలసియున్నది ఆపురోగమనము నిరంతరమైనది అందులకు పెక్కు ప్రణాళికలు అవశ్యకములు. సాంకేతిక విషయములలో చెప్పుకొనదగిన అభివృద్ధిని సాధించనియెడల మనము ఈ 20వ శతాబ్దిలో మన గమ్యస్థానముచేర జాలము మనకు విశిష్టమైన ఆశయములు నిర్దుష్టమైన సిద్ధాంతములు ఉన్నవి సాంకేతిక విషయములలో అధికమైన పురోభివృద్ధి కలిగినది కావున మనము ప్రణాళికా రచనను గురించి యోచించుచున్నాము మన సాంకేతికాభివృద్ధిని గూర్చి యోచించవలసియున్నది ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళిక ఎన్నో సత్ఫలితములను సమకూర్చినది, మన జాతీయాదాయము రు 10,800 కోట్లు ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికాకాలము ముగియు సరికి అది రూ. 18,480 కోట్లు కాగలదని అంచనాబడుచున్నది కావున సగటున వ్యక్తిగత ఆదాయము 281 రూపాయలనుండి 381 రూపాయలకు హెచ్చవలసియున్నది తృతీయ పంచవర్ష ప్రణాళికద్వార యిది రు. 396 కును, చతుర్థ పంచవర్ష ప్రణాళిక ద్వార రు. 496 కును హెచ్చవలసి యున్నది. పంచమ ప్రణాళికయందు అనగా 1976 నాటికది రు 546 కాగలదు

మనము తయారుచేయు ప్రణాళికయందు మార్పులకు వీలుండవలెను మనము ఆశించెడు ప్రమాణములలో మాత్రము అనిశ్చితత యుండరాదు వ్యవసాయమే మన ప్రజల ముఖ్యవృత్తి కావున వ్యవసాయ ప్రణాళిక యనగా మనమాశించెడు ఆహారోత్పత్తి ప్రమాణమునకై ప్రణాళిక తయారుచేయుటయే కాగలదు ఆహారోత్పత్తిని మనము నాటికి 30 నుండి 40 వంతులవరకు హెచ్చించుట అవశ్యకము ప్రణాళికా కాలములోనే మన జనసంఖ్యయు పెరుగుచుండును రాబోవు 20 సంవత్సరములలో మనదేశపు జనసంఖ్య సుమారు 50 కోట్లు కాగలదు జనసంఖ్య అభివృద్ధి, సంఘములోని నేటి ఆదాయములలో పెట్టుబడికై వెచ్చించబడిన భాగము, ఆ పెట్టుబడిపై అధికోత్పత్తి రూపమున లభించిన ప్రతిఫలము అను విషయములపై మన ఆర్థికాభివృద్ధి ఆధారపడును ఎంత నిష్పత్తిలో పెట్టుబడి పెట్టబడినది అనునది చాల ముఖ్యవిషయము ఆర్థికముగా వెనుకబడియున్న దేశములలో అట్టిది స్వల్పముగా నుండక తప్పదు. వ్యక్తిగతకృషికి మన మెల్లవిషయములు వదలివేయ జాలము ఆర్థికముగా వెనుకబడియున్న దేశములలో ప్రణాళికానుసరణము అవశ్యకము కేవలము మనకు అధికముగా ఆహారము కావలసియుండుట మాత్రమే మన వ్యవసాయాభివృద్ధికి కారణముగాదు ఆహారమును ఎగుమతి చేసి, మనకు కావలసిన వస్తు సంచయమును దిగుమతి చేసికొనుటకు గూడ వ్యవసాయాభివృద్ధి అవశ్యకము విదేశ మారక ద్రవ్యము మనదేశమునకు అత్యావశ్యకము వస్తువులను ఎగుమతి చేయు శక్తిలేనియెడల మన ఆర్థిక పతనము అనివార్యము కాగలదు మన వ్యావసాయిక పునాదులను గట్టిచేసికొనని యెడల మన ఆర్థిక వ్యవస్థ సుస్థిరము కాజాలదు కావున వ్యవసాయోత్పత్తి అవశ్యకము. కావున దానిని నాటికి 30-40 పాళ్ళవరకు హెచ్చించవలెను. నేడు ప్రపంచమున వ్యవసాయ ఉత్పత్తి మిగుల తక్కువలో నున్నది మన ఉప జలాధారములను వృద్ధిచేసికొని, పెద్ద కాలినుండి పూర్తిలాభములను పొందినయెడల అట్టిది

మనకు అసాధ్యము కాకాండు నేడు మన జనసంఖ్య 36 కోట్లు జనసంఖ్య పెరిగినకొలదియు మనకు ఆవశ్యకము కాగం ఉత్పత్తి ప్రమాణము ఈదిగువను మాదింప బడినది:-

సంవత్సరము	జనసంఖ్య లక్షలలో	కావలసిన స్థూల సాయోత్పత్తి లక్షలలో	అభివృద్ధి జరగయ ప్రమాణము లక్షలటన్నులలో
1961	4100	850	150
1971	4600	960	260
1981	5200	1080	380

ప్రజల అవసరములు తీర్చుటకై మనము ఉత్పత్తిని 1981 కి మాటికి 30-40 వంతులు హెచ్చింపవలసియున్నది. మన జలాధార ప్రణాళిక లన్నియు పూర్తియైనపుడు మన వ్యవసాయోత్పత్తి 36 లక్షల టన్నులు మాత్రమే పెరుగగలదు ఈవాటికొరతలు తీర్చుటకు 150 లక్షల టన్నులు కావలసి యుండును. పెరుగుదలలోనున్న మన జనాభాకుగల ఆహార వసతులు మిగుల తక్కువలో నున్నవి ఉత్పత్తిశక్తి సామర్థ్యములు తక్కువయగుటచే వారు జాతీయాదాయాభివృద్ధికి చేదోడు ఇయ్యగల వయస్సులోనే అకాలమరణమునకు గురియగుచున్నారు వ్యవసాయాభివృద్ధి ప్రణాళిక సామ్యవాద వ్యవస్థాము గుర్యాము కావలసియున్నదను విషయము యథార్థము సహజ సంపదలను భూ వినియోగమును గూర్చి సరియగు రీతిని ప్రణాళికలు వేసికొన వలయునని దీని అర్థము వ్యవసాయము అందరకు పని కల్పింపజాలదు ఆర్థికముగ ఉన్నతస్థితిలోనున్న దేశములలోగూడ అదనపు జనాభాను చేతివనులలోను, చిన్నపరిశ్రమలలోను వినియోగించుచున్నారు ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికయందు చిన్న పరిశ్రమలకు, కుటీరపరిశ్రమలకు ప్రాముఖ్యము ఇచ్చుటకు ఇదియే కారణము ఉత్పత్తి పెరుగుదల, జాతీయాదాయము హెచ్చుట, ప్రజల జీవన ప్రమాణాభివృద్ధి యిందు మూలమున సాధింపబడగలవు. జనసంఖ్యను పరిమితము చేయనియెడల ఈదేశము అభివృద్ధి పొందజాలదు

అస్థిరమైన మన ఆర్థిక సాంఘిక వ్యవస్థకై జన సంఖ్య పెరుగుదల ఫలితములు అనునవి ముమ్ముందు మనల నెదుర్కొనబోవు ముఖ్య సమస్యలలో నొకటి.

ప్రణాళికానుబంధమైన నిర్దుష్ట విధానముతో ఈ సమస్యను అనుబంధించవలెను ఇందులో గల సాధక బాధకములు సుస్పష్టముకే కాని మనదేశపు భవిష్యత్తునుగూర్చి ధైర్యముగ ప్రణాళికలు వేయవలెను వ్యవసాయమేగాక యితర వృత్తులనుగూడ వృద్ధిచేయనియెడల మనము ప్రజల అవసరములను తీర్చుట మిగుల కష్టము కాగలదు భూ వసతులను ఉండోపఖండములుగ విభజించుట, ముక్కచెక్కలు చేయుట, భూ యాజమాన్యము, గృహపరిశ్రమల అభివృద్ధి మనము పరిష్కరింపవలసిన ఇతర సమస్యలు ఖండోపఖండములుగను, ముక్కచెక్కలుగను, భూ విభజనము. భూ యాజమాన్యము విషయములలో తీవ్రములగు భూ సంస్కరణము ఇదివరకే హైదరాబాదు మున్నగు వివిధ రాష్ట్రములందు ప్రవేశపెట్టబడినవి రైతుకు సమంజసమైన ప్రతిఫలము లభించురీతిని భూ వసతుల పరిమాణమును నిర్ణయింపవలసి యున్నది నేటి మన ప్రత్యేక పరిస్థితులను దృష్టియం దుంచుకొని భూ వసతుల గరిష్ఠ ప్రమాణము (Maximum Holding) ను నిర్ణయించవలెను కాని తద్మూలమున వ్యవసాయోత్పత్తి కెట్టి ఆటంకము కలుగకుండునట్లు చూడవలసియున్నది ఆ ప్రమాణము అత్యధికము గాని, అత్యల్పము గాని కారాదు రైతుకు భూమిని దున్నుకొనుటకు రక్షణ యివ్వవలెను వ్యవసాయ సహకార సంస్థల నిర్మాణము మన అంతిమ ఆశయము కావలెను. జపాన్ పద్ధతిని వరి సాగుచేయుటవంటి నూతన ఉత్పత్తి విధానములను అనుసరించవలెను భారత వ్యవసాయము ఋతుపవనములతో జూదమాడుటవంటిది కావున రైతులకు ఉప వృత్తులు కల్పించుటకై గృహపరిశ్రమలను ప్రోత్సహించవలెను

వెనుకబడియున్న ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఉద్యోగ పరిశ్రమా ప్రణాళికలు - ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక సంగతు ఉద్యమించుచున్న మనయొక్క ఋణములకై గల్గ బాధ్యత అపారమైనది అది ప్రజలెల్లరియొక్క సంక్షేమమును పరిగణింపవలసి యుండును మన ఆర్థిక వ్యవస్థ అభివృద్ధి చెందని ఆర్థికవ్యవస్థ. సంపదలు, మనుష్యశక్తి మనకు అపారముగా గలదు అయితే అవి ఇంతవరకు సక్రమముగా వినియోగించుకొనబడలేదు . జీవనప్రమాణము

హెచ్చుచేయుటకు ప్రయత్నించుట అవసరము. పౌరులెల్లరు ఆర్థికాభ్యుదయ కార్యక్రమములో ప్రముఖపాత్ర వహించజాలెడు ఆర్థిక వ్యవస్థానిర్మాణమునకు మనము ప్రయత్నించవలెను. స్వల్ప సగటు ఆదాయము, ప్రాముఖ్యముగా వ్యవసాయాధారమైన ఆర్థికవ్యవస్థ, అధికముగా పెరిగిపోయెడు జనసంఖ్య, అధికమైన దామాషా జననమరణాలు, భారీపరిశ్రమలులేమి - ఇవి వెనుకబడి యున్న ఆర్థిక వ్యవస్థయొక్క కొన్ని లక్షణములు. జనసంఖ్య పెరుగుదలను అదుపుచేసెడుచర్యలు, సంపదలను వినియోగించుటకు సాంకేతిక నైపుణ్యము అత్యావసర విషయములు. జలవిద్యుచ్ఛక్తి యంత్రముల స్థాపనకు, జలాధారముల నిర్మాణమునకు, వ్యవసాయములో యంత్ర విధానములు ప్రవేశపెట్టుటకు అభివృద్ధిచెందిన దేశములు వెనుకబడిన దేశములకు తోడ్పాటు నియ్యవలెను. దురదృష్టవశమున హద్దుపద్దులు లేక పెరిగిపోయెడు జనసంఖ్య ఆర్థికాభివృద్ధికి ఒక పెద్ద అడ్డంకియైనది. బహుముఖాభివృద్ధిని సాధించుటకు కాలవ్యవధి, పాశ్చాత్య దేశములవారి తోడ్పాటు అవసరము. కావున స్వల్పకాలములోనే సత్ఫలితముల నీయజాలెడు ఉపాయములను మనము అన్వేషించవలసియున్నది. మానవుల అనుదిన జీవితమును సుఖప్రదముచేయుట యనే మహా ప్రయత్నములో మనము నిమగ్నులమై యున్నాము. నిరుద్యోగముకన్నను చాలినంత పనిలేకపోవుట భారత దేశమును, ఆసియాయందలి ఇతరదేశాలను పీడించుచున్న గడ్డువ్యాధి. జీవనప్రమాణాలు బహుతక్కువగా నుండుట కిదియే కారణము. జనసంఖ్య పెరిగిపోవుటవలన వ్యవసాయములో నిమగ్నులయినవారిసంఖ్య సాగులోనున్న భూవిస్తీర్ణముబట్టి ఉండవలసినదానికంటెను అధికముగా నున్నది. దుష్టములయిన భూయాజమాన్య విధానములు, సామర్థ్యరహితములైన వ్యవసాయపద్ధతులు, మిగుల చిన్నవైన వ్యక్తిగత భూవసతులు జీవితముపట్ల అనాది సిద్ధమైన అదృష్టవశదృక్పథము— ఈ సమస్యను మిగుల క్లిష్టతరము చేయుచున్నవి. జనసంఖ్య వత్తిడిని తగ్గించుట అవసరము. వ్యవసాయ కూలీలసంఖ్య ఉద్యోగావకాశములను మించి పెరిగిపోవుచున్నది. మన వ్యవసాయము ఋతుపవనములతో జూదము. కావున చాలినంతపనిలే కుండుట మన ఆర్థికవ్యవస్థకు వంటబట్టిన రోగమై పోయినది. పరిశ్రమలు నెలకొల్పుటద్వార ప్రజలను గ్రామసీమల నుండి పట్టణములకు మార్పుచేయగలము. కాని పెట్టుబడి నిర్మాణము శీఘ్రముగ వృద్ధిపొందకుండుటచే, అందులకు అత్యావశ్యములైన ఆర్థిక వసతులు సమకూరకున్నవి. భారతదేశమునందు ఇంతవరకు ఆంగ్లవ్యవసాయవిప్లవము వంటి విప్లవముయొక్క ఛాయలైనను పొడచూపుట లేదు. నేటి చేతిపనులలోను, చిన్నపరిశ్రమలలోను నవీన పద్ధతులను ప్రవేశపెట్టియు, వానిని తద్వారా వృద్ధిచేసి జీవనప్రమాణమును పెంచవచ్చును. ఇవి గ్రామసీమలందే కలవు. కావున వానిద్వార రైతులయొక్క పెక్కు అవసరములను తీర్చవచ్చును. ఇవి నేటికిని పెక్కుమందికి జీవనాధారములుగ నున్నవి. భారతదేశమునందు 2 కోట్ల మంది చిన్నపరిశ్రమలలో, కుటీరపరిశ్రమలలో పనిచేయుచున్నారు. కావున వానిని వృద్ధిచేయుట సమంజసమైన విషయము. చేనేత పరిశ్రమద్వార దేశమున తయారగు బట్టలో నాల్గవ వంతు ఉత్పత్తి యగుచున్నది. సింహాళములో ఇట్టి పరిశ్రమలు (చిన్నపరిశ్రమలు, కుటీర పరిశ్రమలు) మొత్తము జనసంఖ్యలో పదవ వంతుకు పని కల్పించుచున్నవి. దీనినిబట్టి జనసంఖ్యలో పెక్కుమందికి పనికల్పించి, వ్యవసాయముపై ఆధారపడిన జనుల జీవన ప్రమాణముయొక్క పెంపుదలకు దోహద మివ్వజాలునను విషయము స్పష్టమైనది. భారీపరిశ్రమల పోటీ వలన పతనమునకు గురియైన ఈ పరిశ్రమలలో నవీన పద్ధతులను ప్రవేశపెట్టి, వాటికి నూతన శక్తి సౌష్ఠవము లను చేకూర్పవలెను.

గృహపరిశ్రమలు, చిన్నపరిశ్రమలు ఆవశ్యకములా ? యని తర్జనభర్జనలు చేయవలసినకాలము గతించినది. వానికి మన ఆర్థికవ్యవస్థలో అత్యధిక ప్రాధాన్య మున్నది. వానివలన తయారగు వస్తుసంచయము హెచ్చుకాగలదు. పెట్టుబడి పెట్టుటకు మనకుగల శక్తి స్వల్పమైనది. కాని మనకు అపార మనుష్యశక్తి సంపద గలదు. భారీ పరిశ్రమలు వృద్ధిపొందరాదని ఎవరి అభిమతమును కాదు. కాని నేటి పరిస్థితులలో గృహపరిశ్రమలు, చిన్నపరిశ్రమలు మాత్రమే ఉత్పత్తిని పెంచుటలోను, ప్రజావసరములను తీర్చుటలోను స్వల్పకాల సత్ఫలితముల నియ్యగలవు.

కర్మకారులే ఉత్పత్తి పద్ధతులను అభివృద్ధిచేసినయెడల వారు చేయు వస్త్రోత్పత్తి యెంతయో అధికము కాగలదు ఇంతటి శిక్షిత మనుష్యశక్తి విలువ నశించుట, వస్తువులను, సంపదలను వ్యర్థముచేయుట మాత్రమే కాగలదు చిన్న పరిశ్రమలద్వారాను, కుటీర పరిశ్రమలద్వారాను ఉత్పత్తిచేయువారిని అశ్రద్ధచేయుట అవాంఛనీయమైన చర్య కాగలదు ఈ పరిశ్రమలలో నిమగ్నమైన అధికసంఖ్యలో నున్న జనులను అందుండి తొలగింపజాలము వ్యవసాయదారులకు ఉపవృత్తుల యొక్క అవశ్యకతయు అంతటి ప్రాధాన్యముగల విషయమే గృహ పరిశ్రమలను, చిన్న పరిశ్రమలను నిర్లక్ష్యముచేసి కేవలము భారీపరిశ్రమలను మాత్రమే ప్రోత్సహించు విధానమువలన అత్యధికసంఖ్య గల ఒక వర్గమువారి జీవనప్రమాణము పెరుగుటకు దోహదము కలుగుటయు, వ్యవసాయముపై ఆధారపడిన తక్కిన వారిని దారిద్ర్యముపాలుచేయుటయు కాగలదు జన సంఖ్యలో నూటికి 70 మంది గ్రామసీమలందు నివసించు చున్నారు. గ్రామసీమలందలి అదనపు జనాభాకు జీవనోపాధి చూపించవలెను జనసంఖ్యలోని అన్నివర్గములకు పనిచూపించుటయే భారత దేశార్థికాభ్యుదయ సమస్య యొక్క కీలకము మనదేశములోని జనులలో అధిక సంఖ్యాకులు గ్రామనివాసులగుట, వారి ప్రధాన జీవనోపాధి వ్యవసాయమే యగుట, వారికి చాలినంతపని లేకుండుట వాస్తవ విషయములు. ఈ పరిస్థితులనుండియే కుటీర పరిశ్రమల అవశ్యకత ఉద్భవించుచున్నది ఈ పరిస్థితులనుండి సంభవించిన రుగ్మతకే ఈ పరిశ్రమలు దివ్య ఔషధములు

కుటీర పరిశ్రమలు పెక్కుమందికి పని కల్పించి, సంపదను సృష్టించుటతోపాటు అది విస్తృతముగా విభజనయగుటకు దోహద మివ్వగలవు అసమర్థుడగు కార్మికుని సృష్టి స్వల్పమే కావచ్చును కాని శరీర సౌష్ఠవము కలవారందరికి పనికల్పించుట యనునది మనముందు గల సమస్య ప్రజలకు స్వగృహములందే పని కల్పించుట చిన్న పరిశ్రమలయందలి విశిష్టమైన సౌకర్యము చిన్న పరిశ్రమలలోను కుటీర పరిశ్రమలందును కూడ సాంకేతిక విధానములను వృద్ధిచేసి, గ్రామసీమలు కళకళలాడునట్లు చేయవచ్చును నేడు జనసంఖ్యతో పోల్చిన పెట్టుబడి అవకాశములు తక్కువగా నున్నవను విషయమును మనము విస్మరింపకుందుముగాక పెట్టుబడి అవకాశములు మిగుల మందముగా వృద్ధియగుచున్నవి శాస్త్రీయ చర్యలవలన ఈ సమస్యలు పరిష్కారము కావు పెట్టుబడి కొదువగ నున్నప్పుడు ముడి సరకులను సంపదలను సమంజసమగురీతిని వినియోగించుటకు వీలుకాదు ఒక మొత్తమును చిన్న పరిశ్రమలకు గృహపరిశ్రమలకు పెట్టుబడిగా వినియోగించినయెడల అందుమూలమున ఎక్కువ పరిశ్రమా విభిన్నత్వము, పరిశ్రమావికేంద్రీకరణము, మరియు తొందరలో సత్ఫలితములు ప్రాప్తించగలవు.

మన ఆర్థిక సమస్యను గ్రహించినవారికి జనసంఖ్యా సమస్యను గూర్చియు, సంతాన నిరోధమును, పద్ధతుల గూర్చియు శాస్త్రీయ చర్యలవలన నిది పరిష్కరింపబడదను విషయము సుస్పష్టమే దేశమున అధికసంఖ్యలోగల ప్రజలకు పని కల్పించవలెనను వాస్తవికదృష్టితో ప్రణాళికలు తయారు చేయుటయే యిందులకు పరిష్కార మార్గము ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికలో చిన్న పరిశ్రమలకు, గృహపరిశ్రమలకు ప్రాముఖ్యము ఇవ్వబడిన కారణమిదియే జపాను స్విట్జర్లండు దేశములందీ పరిశ్రమలు అద్భుతముగ వృద్ధియగుటకు కారణము వానిపై జాగరూకతతో ప్రణాళికవేసి, శ్రద్ధతో తదను గుణ్యముగ వృద్ధిచేయుటయే భారతదేశమున గూడ వానినట్లే వృద్ధిచేసి తద్వారా రైతుల పరిస్థితిలో మార్పు కల్గించుట అసాధ్యమగు విషయముగాదు

చిన్న పరిశ్రమలను గృహపరిశ్రమలను గురించి ప్రణాళికలు వేయుట ఇటీవలి విషయము మన అర్థిక వేత్తలలో పెక్కు మందికి వీనిలో ఇటీవలి వరకు నమ్మకము లేదు

గత 5 సంవత్సరములలో కుటీరపరిశ్రమాభివృద్ధికి హైదరాబాదు ప్రభుత్వము మిగుల నిర్దుష్టమైన చర్యలను తీసికొనినది. పారిశ్రామిక సహకారసంఘముల సహాయ్యా వీని ఉత్పత్తికి ధనసహాయము, విక్రయ సదుపాయములు కల్గించుచున్నది. ప్రభుత్వ వాణిజ్య పరిశ్రమలశాఖ ఉత్పత్తి విధానముల వృద్ధిపొందించుటకు శిక్షణ కేంద్రముల

ఏర్పాటుచేయుటయేగాక సాంకేతిక ప్రవీణ వ్యక్తులలో నిరుద్యోగ నిర్మూలనకై సహకారకృషి కేంద్రముల స్థాపనకుద్యమించినది. గ్రామసీమలలో పరిశ్రమల నెలకొల్పు ప్రణాళికలో గ్రామీణ కర్మకారుల సహకారము పొందుటకై విద్యుచ్ఛక్తితో నడుపబడు యంత్రముల వినియోగించు గ్రామీణ కర్మకారులకు తరిఫీదు ఇచ్చుచున్నది. అనేక జలప్రణాళికల మూలమున వివిధప్రాంతములకు విద్యుచ్ఛక్తి సరఫరా కానున్నది. చిన్నపరిశ్రమలను, గృహపరిశ్రమలను నవీనపద్ధతులు అవలంబించునట్లు చేయుట కిది అపూర్వతరుణము.

వ్యవసాయాభివృద్ధికి ప్రణాళిక వేయుటలో అనుసరించవలసిన ప్రధానసూత్రములు పైన సూచింపబడినవి. పరస్పర సమన్వయము, ఐక్యతగల ప్రణాళిక మనకు కావలసి యున్నది. ముమ్ముందు పెక్కు సంవత్సరముల వరకు వ్యవసాయము మనప్రజల ప్రధాన జీవనోపాధియై యుండుట తప్పదు. ఈనాడు అది లాభసాటికాని పరిశ్రమ. అట్లుగాక అది రైతుకు గిట్టుబాటుగా నుండుటకు చర్యలు తీసికొనవలెను. వ్యవసాయమునుగూడ మన మొక పరిశ్రమగానే పరిగణించిననాడే అది సాధ్యమగును.

ఆర్ వి రా

ఆర్యభటుడు - భారతీయ జ్యోతిశ్శాస్త్రములో అర్ష సిద్ధాంతముల తరువాత శాస్త్రీయ సిద్ధాంత గ్రంథములను రచించినవారిలో ఆర్యభటుడు మొదటివాడుగ చెప్పబడుచున్నాడు. ఇతడు క్రీ శ 476 లో జన్మించినట్లు తన గ్రంథములోని ఈ శ్లోకమువలన తెలియగలదు.

శ్లో॥ షష్ట్యబ్దానాం షష్టి ర్యదా
వ్యతీతా స్త్రయ శ్చ యుగపాదాః।
త్ర్యధికా వింశతి రబ్దా స్త
దేహ మమ జన్మనో ఒతీతాః॥
(కాలక్రియాపాదము 10)

అనగా ఈ వైవస్వత మన్వంతరములో మూడు యుగపాదములగు కృత, త్రేతా, ద్వాపరములును, నాలుగవ పాదమగు కలిలో 60×60(=3600) సంవత్సరములు తన గ్రంథారంభము నాటికి గడచినవనియు, అప్పటికి తనకు ఇరువదిమూడు సంవత్సరములు నిండినవనియు అర్థము. దీనినిబట్టి అతడు శా శ 398 (క్రీ శ 476) లో జన్మించి శా శ. 421 (క్రీ శ 499) లో తన గ్రంథమును రచించెనని స్పష్టము. గణితపాదములోని ప్రథమ సూత్రమునందలి 'కుసుమపురే' అను పదమును బట్టి ఇతడు పాటలీపుత్రమునకు సంబంధించిన వాడని విదితము.

ఇతడు రచించిన గ్రంథము "ఆర్యభటీయ" మని వ్యవహరింపబడుచున్నది. ఇది భారతదేశమందలి మొట్టమొదటి అనార్షమగు జ్యోతిశ్శాస్త్రగ్రంథము. తన గ్రంథమునకు మూలభూతమైన ప్రాచీన పరిజ్ఞానమును గూర్చి ఆర్యభటుడిట్లు చెప్పెను.

శ్లో॥ సదసత్ జ్ఞాన సముద్రా
త్సముద్ధృతం దేవతా ప్రసాదేన,
సత్ జ్ఞానోత్తమ రత్నం
మయా నిమగ్నం స్వమతినావా

ఈ శ్లోకమునుబట్టి ఆర్యభటుడు తననాటికి వాడుకలో నున్న అనేక జ్యోతిశ్శాస్త్ర సంప్రదాయములను తన బుద్ధి విశేషముచే పరిశీలించి వాటియందలి దోషములను పరిహరించుచు యథార్థమగు భగోళ సిద్ధాంతములను రచించెనని తెలియుచున్నది. జ్యోతిశ్శాస్త్ర నిర్ణయములు ప్రయోగ పూర్వక పరిశోధనములతోనే సాధ్యపడునవి యగుటచే అతడట్టి పరిశోధనలను సలిపియే శాస్త్రీయము లగు సిద్ధాంత ఫలితములను పొందగలిగెనని విదితమగుచున్నది. అతడు తన గ్రంథములో పరిశోధన ఫలితములను మాత్రప్రాయముగా చెప్పియున్నను అందు ప్రధాన అంగమగు గణితమును ప్రత్యేకించి చెప్పెను. ఈవిషయ మతని స్వతంత్ర పరిశోధనముల ప్రాముఖ్యమును వెల్లడించును. పాండురంగస్వామి, లాటదేవుడు, నిశ్శంకుడు, మొదటి భాస్కరుడు మొదలుగాగల శిష్యులు పెక్కురు ఇతని యొద్ద పరిశోధనాత్మక శాస్త్రము నభ్యసించినట్లు ప్రతీతికలదు. ఈ గ్రంథములో చెప్పబడిన భగోళ స్థిరాంకముల తులనాత్మక పరిశీలనమును బట్టి ఆర్యభటీయము స్వతంత్రగ్రంథమే అని స్పష్టమగుచున్నది. మరియు భారతీయ జ్యోతిశ్శాస్త్రము గ్రీకు సంప్రదాయము యొక్క అనుకరణమను పాశ్చాత్య విమర్శకుల వాదము అనాప్తమగుచున్నది. ఆర్యభటుడు తన సరి

శోధన ఫలితములతో, స్వప్రతిభా విశేషమువల్ల ప్రాచీన సిద్ధాంతములను సంస్కరించుచు స్వతంత్ర గ్రంథమును రచించెనని పండితలోక విశ్వాసము

ఆర్యభటీయములో గణితపాదము, కాలక్రియా పాదము, గోళపాదము అను మూడుభాగములుకలవు వీటిలో వరుసగా 33, 25, 50 సూత్రములును, గ్రంథాదియందు 13 గీతిసూత్రములును మొత్తము 121 సూత్రములు ఆర్యావృత్తములలో గలవు ఈ గ్రంథమునకు సూర్యదేవయజ్వ (1204), పరమేశ్వ రాచార్య (1480), నీలకంఠసోమసుత్వ (1550) అను వారలు సంప్రదాయసిద్ధములగు ప్రామాణిక వ్యాఖ్య లను రచించిరి కొందరు ఆధునిక వ్యాఖ్యాతలు కూడ కలరు వారిలో కోటికలపూడి కోదండ రామ సిద్ధాంతి (1870) సుధాతరంగ మను వ్యాఖ్యను తెలుగులో రచించెను ఇది అముద్రితము పాశ్చాత్యులు ఆంగ్లాను వాదములు కూడ కొన్నికలవు,

విషయ పరిశీలనము గీతిసూత్రములు - ఇవి గ్రంథాది యందు ఉపోద్ఘాతరూపమున జ్యోతిశ్శాస్త్రమునకు ఉప యుక్తములగు కొన్ని స్థిరాంకములను వివరించుచున్నవి వీటిలో మొకటి పెద్దసంఖ్యలను తెలుపువిధమును గూర్చిన పరిభాష. అది ఇట్లుండును వర్ణక్రమములోని కకారాది మకార పర్యంతము గల 25 వర్గాక్షరములు, ఒకట్లు, పందలు, పదివేలు, పదిలక్షలు మొదలగు బేసి స్థానముల లోని సంఖ్యలను, యకారాది హకారపర్యంతము గల అవర్గాక్షరములు పదులు, వేలు, లక్షలు మున్నగు సరి స్థానములలోని సంఖ్యలను తెలుపును. 'య' కారము ప్రత్యేకముగా 'శ్నోయః' అని సూత్రదిక పదముగా (ఙ+మ=5+25=30) నిర్దేశింపబడెను కాని ఒక స్థానములో రెండుస్థానములు గల ముప్పదిని ఇముడ్చుట అర్థరహితము గనుక 'య' కారము సరి స్థానములలో 3కు పదము అట్లే ర=4, ల=5, వ=6, శ=7, ష=8, స=9 ఈ వర్గ, అవర్గ అక్షరములకు అనుబద్ధ ములై యుండు అ, ఇ, ఉ, ఋ, ౡ మున్నగు అచ్చులు, ఆ హల్లు ఎన్నవ బేసి లేక సరి స్థానములోని సంఖ్యయై వాడబడెనో తెలుపును ఉదా ఖ్యుఘృ=4,32,00,00 (ఖ్=2, య్=3) ఇవి మూడవ అచ్చు అగు ఉకార ముతో మున్నవి గనుక ఇవి మూడవ బేసి పరిస్థానములలోని సంఖ్యలగును అనుక్తములు శూన్యములు ఘ్=4 బేసిస్థాన ములో ఇది నాలుగవ అచ్చు అగు 'ఋ'తో కలిసియున్నది గనుక ఆ బేసి స్థానములోని విలువకలదియగును అట్లే

చ యగి యి ఙు శు ళ్లృ = 57,75,33,36

ఙి శి బు ణ్ష్వ ఖ్యృ = 15,82,28,75,00

(గీతి సూ 3)

అంకానాం వామతో గతిః అను వచనమును ఈ గణనయందు గమనింపవలెను

ఇట్టి గణనను తరువాతివారగు భాస్కరాదులచే వాడబడలేదు గనుక ఇది ఆర్యభటునివాటి పద్ధతి యని ఊహింపవగును ఈ సూత్రములందు చెప్పబడిన యుగ భగణములు, ఆకాశ గ్రహ నక్షత్ర కక్ష్యా యోజన పరి మితులు, విషువత్తునుండి గ్రహములయొక్క అతిక్రమణ పరిమాణములు, పాత (పతన) భాగలు, మందోచ్చ భాగలు మున్నగువానిని స్థిరాంకములు అందురు ఇవి పంచాంగ కర్తలచే నేటికిని గ్రహింపబడుచున్నవి.

గణితపాదము — జ్యోతిష గ్రంథములలో గణిత విభాగ మును ప్రత్యేకించి చెప్పినవారిలో ఆర్యభటుడు మొదటి వాడు సంఖ్యలయొక్క స్థానక్రమము "స్థానాత్ స్థానం దశగుణం స్యాత్" (గ పా 2) అను దశగుణ విధానము ననుసరించి ఒకట్ల నుండి పది కోట్లవరకు చెప్పబడెను అంకగణితమునకు చెందిన సామాన్య పరికర్మలలో ముఖ్యములగు వర్గీకరణము, వర్గ సమీకరణములు, ఘనమూలానయనము, త్రైరాశికము, కుట్టకము అను విశేషములు సోదాహరణముగా వివరింపబడెను మరియు కొన్ని క్షేత్రగణిత సమస్యలుకూడ చెప్పబడెను వృత్తవైశాల్యము, గోళ ఘనపరిమాణము, త్రిజ్యా (radian) పరిమితి మున్నగు విషయములు సోదాహరణ ముగ తెలుపబడెను "అన్నివిధముల క్షేత్రములకును ఇట్లే రెండు పెడల్పులను నిర్ణయించి వాటిని గుణించిన క్షేత్ర ఫలములు వచ్చును (సర్వేషాం క్షేత్రాణాం ప్రసాధ్య పార్శ్వే తదభ్యాసః —గణితపాదము. 9) అని చెప్పుటచే ఆర్యభటుని క్షేత్రగణిత విషయక పరిజ్ఞానము అల్పమని చెప్పవలెను కాని ఇతడు తన గ్రంథములో అవసరాను గుణముగా మాత్రమే చెప్పెను.

శ్రేఢీవ్యవహారములో, పదముల మొత్తమును కను గొనుట, పదముల సంఖ్యను కనుగొనుట, వర్గశ్రేఢి, ఘనశ్రేఢి మున్నగు భేదములు చెప్పబడెను (గ పా 20-25) ఘనమూలమును సాధించుటలో ఆర్యభటుడే ప్రథము డని ప్రతీతి ఆ విధానము కొంత క్లిష్టమైనను చెప్పబడియున్నది (గ పా 5) ఉదా: 1953125 యొక్క ఘనమూలమును (cube root) కనిపెట్టుట సంఖ్యలో రెండేసి స్థానములను విడుచుచు ఒకట్ల స్థానము నుండి గుర్తించవలెను

మొదటి ఘనమూలమునకు మూడురెట్లతో భాగింపవలెను. (1×3)	1	19 53 12 5̇	1
		1	
	3	9	2 (లబ్ధ భాగ ప్రక్రియతోకదా [illegible] లబ్ధముగా గ్రహించవలెను
		6	
లబ్ధముయొక్క వర్గమును ఘనమూలముయొక్క మూడురెట్లతో గుణించి తీసివేయవలెను. $2^2\times(3\times1)=12$		35	
		12	
		233	
లబ్ధముయొక్క ఘనమును తీసివేయవలెను. $2^3=8$		8	
ఘనమూలముయొక్క వర్గమునకు మూడురెట్లచే భాగించవలెను. $12^2\times3=432$	432	2251	5
		2160	
		912	
మరల $5^2\times3\times12(=900)$ను తీసివేయవలెను.		900	
		125	
లబ్ధముయొక్క ఘనమును (5^3)ను తీసివేయవలెను.		125	

∴ 1953125 యొక్క ఘనమూలము $=125$

అవ్యక్త సమీకరణములనుగూర్చి కూడ ఆర్యభటుడు చెప్పెను (గ పా 30) ద్వివర్ణవర్గసమీకరణములను ప్రత్యేకించి చెప్పకపోయినను అనేక సమస్యలలో వాడి యుండెను (గ. పా 23, 24, 25) కుట్టకమను గణిత భాగమును సృష్టించిన మొట్టమొదటి భారతీయ గణి కుడు ఆర్యభటుడే కుట్టకమనగా ఒక దత్తసంఖ్యను ఏగుణకముచే గుణించిన వచ్చులబ్ధము దత్తహారముచే నిశ్శేషముగా భాగింపబడునో అట్టి గుణకమును కను గొనుట, లేక దత్తహారములచే ఏ సంఖ్యను భాగించిన దత్తశేషములు వచ్చునో ఆసంఖ్యను కనుగొనుట దీనిలో ఇంకను కొన్ని ప్రభేదములు గలవు ఇట్టి గణితభాగము నేడు అనిశ్చిత సమీకరణములు (Indeterminate equations) అని వ్యవహరింపబడుచున్నది దీనిరూప మిట్లుం డును: దత్తసంఖ్య=ద సం; దత్తహారములు=ద హా$_1$, ద హా$_2$, దత్తశేషములు=ద శే$_1$, ద శే$_2$, వి$_1$, వి$_2$ లు అవ్యక్తములై కనుగొనవలసిన విభాజకములు అయిన,

$$\frac{\text{ద సం}}{\text{ద హా}_1}=\text{వి}_1+\frac{\text{ద శే}_1}{\text{ద హా}_1} \qquad \text{(i)}$$

$$\text{అట్లే}\ \frac{\text{ద సం}}{\text{ద హా}_2}=\text{వి}_2+\frac{\text{ద శే}_2}{\text{ద హా}_2} \qquad \text{(ii)}$$

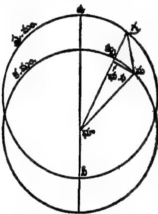
కావున

$\text{ద. సం}=\text{వి}_1\times\text{ద హా}_1+\text{ద శే}_1=\text{వి}_2\times\text{ద హా}_2+\text{ద శే}_2$ $=\text{వి}_1\times\text{ద హా}_1-\text{వి}_2\times\text{ద హా}_2=\text{ద శే}_2-\text{ద శే}_1=\pm$ ఒక స్థిరరాశి

ఈ సమీకరణములో వి$_1$, వి$_2$ లు మాత్రమే అవ్యక్త రాసులు, వీటి విలువలో ఒకదానిని అనుసరించి మరి యొకటి ఉండును ($ax-by=\pm c$ అను x, y ల ప్రథమ పరిమాణములోని అనిశ్చిత సమీకరణము వంటిది) ఈ సమీకరణమును సాధించుటకై భాజ్య, హారములు అల్పతమము అగునంతవరకు (గ పా. భా లో వలె) భాగించుచు చేయవలెను గనుక దీనికి కుట్టకమని పేరు వచ్చెను దీనిలోని ప్రభేదములు గణితపాదములోని 32-35 లలో గలవు ఈ విధానమును అనుసరించి ఒక గ్రహముయొక్క వ్యక్తాంశములనుబట్టి వేరొక గ్రహము యొక్క అవ్యక్తాంశములను కనిపెట్టవచ్చును

కాలక్రియాపాదము: దీనియందు గ్రహగతులు వివరింప బడినవి భూకేంద్రముతో సమానకేంద్రము (concentric) గల వలయము కక్ష్యామండలమనియు, అసగత కేంద్రము (eccentric) గల వలయము ప్రతి మండలమనియు చెప్పబడును ప్రతిగ్రహము స్వప్రతి మండలమందు తిరుగు చున్నను కక్ష్యామండలమందు మధ్యగతి ననుసరించి తిరుగుచున్నట్లు కనిపించును ఇది మధ్యగ్రహము.

భూమికి దూరముగనుండు ప్రతి మండలస్థానము 'ఉచ్చ' అనియు, సన్నిహితముగనుండు ప్రతి మండల స్థానము 'నీచ' అనియు పిలువబడును ఉచ్చస్థానమునకు మందగతి ఫలసాధనము చేసినపుడు 'మందోచ్చ' అనియు, శీఘ్రగతి ఫలసాధనము చేసినపుడు 'శీఘ్రోచ్చ'అనియు చెప్పబడును. ఉచ్చస్థానమునుండి భుజఫలమును సాధించి ధన సంస్కారము లేక ఋణ సంస్కారమును చేసినచో ప్రతిమండల వృత్తమునందు తిరుగు గ్రహము కక్ష్యామండల మందు స్ఫుటగ్రహమై కనబడును. ఇట్టి సంస్కారములకు సంబంధించిన కొన్ని స్థిరాంకములను ఆర్యభటుడు ప్రయోగపూర్వకముగా నిర్ణయించెను అవి నేటికిని అట్లే వాడబడుచున్నవి (గ్రహలాఘవము - మధ్యమాధికారము)

స్ఫుటగ్రహ సాధనమును తెలుపుపటము

భూ = భూమి

గ్ర = దృక్కర్మాంతగ్రహము

మ = మధ్యగ్రహము

స్ఫు = స్ఫుటగ్రహము

భు ఫ = భుజఫలము

ఉ = ఉచ్చ

నీ = నీచ

క మం = కక్ష్యామండలము

ప్ర. మం = ప్రతిమండలము.

గోళపాదము - ఇందు ప్రయోగసిద్ధమైన గోళ కల్పకాదికములతో కూడిన యంత్ర నిర్మాణములు చెప్పబడెను ఈ నిర్మాణములతో ప్రయోగములను సలిపి కాలాంశమువల్ల ప్రమాణములు, ఉదయాస్తమయ కాలములు, కాలాంశమువల్ల వృద్ధిక్షయములు, ఆయా దేశములందు మేషాది రాసులయొక్క ఉదయకాల ప్రమాణములు, ఇష్టకాల నిర్ణయము, దృక్కర్మ విధానము, గ్రహణప్రకారము మున్నగు విషయము లన్నియు చెప్పబడెను ఈ నిర్ణయములు గోళ త్రికోణమితికి చెందినవై శాస్త్రీయ నిరూపణములకు తగియున్నవి

గ్రంథమందలి విషయము లన్నియు సాంకేతిక భూయిష్ఠము లగుటచేతను, సంక్షిప్తముగా సూత్రప్రాయములై యుండుటచేతను సంప్రదాయసిద్ధములుగా రచింపబడిన వ్యాఖ్యానములఅవసరము అనివార్యమైయుండును తరువాతివారగు బ్రహ్మగుప్తుడు, శ్రీధరాచార్యుడు, భాస్కరాచార్యుడు మున్నగువారి ప్రతిభకు మూల ఆర్యభటుడే మూలమని చెప్పకతప్పదు వారందరు కొన్ని మార్పులతో ఆర్యభటుని నిర్ణయవిధానములనే ప్రామాణికముగా స్వీకరించియుండిరి ఇట్లు దైవజ్ఞమూర్ధన్యు డగు ఆర్యభటుడు జ్యోతిశ్శాస్త్ర ప్రవర్తకులలో విశిష్టస్థానమును వహించుచు అగ్రగణ్యుడై వరలెను

ఆర్యభటుని గూర్చి విమర్శకుల దృష్టిని ఆకర్షించు మరియొక విషయము భూభ్రమణ సిద్ధాంతము అతడు ఇరువదవ శతాబ్దమువారికి అనువగు రెండు వాదములను చెప్పెను. 'పడవమీద పోవువారు ఒడ్డుమీద స్థిరముగా నుండు వృక్షాదులను తమకు వ్యతిరేకదిశలో పోవుచున్నట్లు గమనించుదురు. అట్లే తిరుగుచున్న భూమిమీద నున్నవారు గ్రహ నక్షత్రాదులు తిరుగుచున్నట్లు భావింతురు కాని అవి స్థిరముగనే యున్నవి' (గో. పా 9) అని భూభ్రమణ సిద్ధాంతమును కనుగుణముగ చెప్పెను. అట్లే 'సూర్యాది గ్రహములకు ఉదయాస్తమయములను కల్పించుచున్న నక్షత్ర పంజరము ప్రవాహవాయువుచే ఎల్లప్పుడును ప్రేరేపింపబడుచు లంకాస్థానమున నుండు వారి శిరోభాగమున సమపశ్చిమముగా కదలుచు తిరుగుచున్నది' (గో. పా. 10) అని నక్షత్ర భ్రమణమును ప్రత్యేకించి చెప్పుటచే భూభ్రమణ సిద్ధాంతము విరమింప.

జనెను మరియు ఆర్యభటుని భూభ్రమణమే అభిమతమై యున్నచో ఇతర గ్రహములవలెనే భూమికూడ మధ్య స్ఫుటగతులను, వానికి హేతుభూతము లగు మందోచ్చ శీఘ్రోచ్చ మున్నగు విషయములను అతడు నిరూపణ పూర్వకముగ చెప్పియుండెడివాడు అట్లు చెప్పియుండక పోవుటచే ఆర్యభటునకు భూభ్రమణ సిద్ధాంతమునందు విశ్వాసముతే దని గ్రహించవలసి వచ్చుచున్నది

పు వ శా

ఆర్యసమాజము :- ఇది యొక ధార్మికసంస్థ మతసంస్థ కాదు సాంప్రదాయికము కాదు వైదిక సిద్ధాంతములను విశ్వమున నలుగడల వ్యాపింప చేయు టకై యీ ధర్మసంస్థ స్థాపింపబడినది జగద్గురు శ్రీమ ద్దయానంద సరస్వతీస్వామి యీ సమాజసంస్థాపకుడు ఇయ్యది విక్రమశకము 1932 చైత్రశుద్ధ పంచమి (క్రీ శ 1875 ఏప్రిల్ 10 వ తేది) నాడు బొంబాయి నగర మున ప్రారంభింపబడినది

శ్రీ దయానంద సరస్వతీస్వామి క్రీ శ 1824వ సం న మోర్వి రాజ్యములోని టంకారా గ్రామ మున జన్మించిరి వీరి పూర్వా శ్రమనామము మూలశంకర్, తండ్రియగు కర్షన్‌జీ వైదికసంప న్నులు, శివభక్తులు మూలశంక రుడు తన చిన్నతనమందే వేదా ధ్యయన మొనరించి జననమరణ క్లేశములతో కూడిన యీ సంసా రమునుండి ముక్తిమార్గము నన్వే షించుటకై ఇల్లువిడిచి సన్న్యసించెను. ఇది మొదలు అతడు దయానందసరస్వతి యని వ్యవహ

శ్రీ దయానంద సరస్వతి స్వామి

రింపబడుచుండెను. దయానంద సరస్వతి వైదిక సత్య సందేశమును విశ్వమంతటను వ్యాపింపచేయ పూనుకట్టి ఆర్యసమాజ మను పేరనొక సంస్థను స్థాపించెను ఈ సంస్థకు దయానంద కృతములగు యజుర్వేద భాష్యము, ఋగ్వేదములోని ఏడు మండలముల భాష్యము, సత్యార్థ ప్రకాశము మున్నగునవి ప్రమాణ గ్రంథములు

ఆర్యసమాజమునందలి మొదటి రెండు నియమములు పరమేశ్వరునకును, అతని గుణములకును చెందినవి మూడవ నియమము వేదము సత్యజ్ఞానములకు చెందిన గ్రంథ మనియు, దాని నెల్లరు పఠింపదగునని యు తెలుపును వేదాధ్యయనమున స్త్రీ పురుష భేదముకాని, మానవుని రంగుభేదముకాని, జాతిభేదముకాని పాటింప బడరాదనియు ఇయ్యది తెలుపును నాలుగవనియమము అసత్యమును విడిచి సత్యమును గ్రహించుట ప్రతివానికి కర్తవ్యమనును. ఐదవ నియమము ఎల్లరు చెడుగునువదలి మంచిని గ్రహింపవలయుననును ఆరు, ఏడు, తొమ్మిది నియమములు మానవులెల్లరు సర్వమానవ శ్రేయస్సునకై పాటుపడుటయే తమజీవితమునకు లక్ష్యముగా నుంచు కొన వలెనని బోధించును. ఎనిమిదవనియమము అందరి యజ్ఞానము బోనాడి జ్ఞానము కల్గించుటకు యత్నింప బోధిం చును పదియవనియమము వ్యక్తి తనకు మాత్రము సంబంధించిన కార్యములలో స్వతంత్రుడై యితర కార్యములందు సమాజ హితము కొరకు ప్రయత్నింప బోధించును

ఆర్యసమాజ మంతవ్యములు ఆర్యసమాజము వేదమూలకము లగు సార్వభౌమ ధర్మములను ప్రబోధింప నేర్పడినసంస్థ కావున యిది ఆస్తిక సంఘమని వేరుగ చెప్పవలసినపనియుండదు ఋగ్వే దము, యజుర్వేదము, సామ వేదము, అథర్వవేదము సనెడి నాలుగు సంహితలు ఈ సంఘ దృష్టిలో అపౌరుషేయములు అందువలన అవి స్వతః ప్రమాణములు మిగిలిన గ్రంథజాల మంతయు పరతః ప్రమాణము - వేదముల కనుకూలముగ నున్నంతవరకే యవి ప్రామాణికములు.

I ఈ దృశ్యమాన ప్రపంచమునకు మూలకారణములు మూడని యీ సంఘసిద్ధాంతము (1) ఈశ్వరుడు, (2) జీవులు, (3) ప్రకృతి. ఇందు మొదటి రెండు పదార్థములు చేతనములు మూడవదైన ప్రకృతి జడము

(1) ఈశ్వరుడు – సచ్చిదానంద స్వరూపుడు నిత్య శుద్ధ బుద్ధ ముక్తస్వభావుడు సృష్టి, స్థితి, లయములకు కారణభూతుడు. ఆద్యంతములు లేక నిర్వికారుడై, నిరంతరము సర్వాంతర్యామియై, జీవులకు కర్మఫలముల నొసంగుచుండును అతడే విశ్వమున కధిష్ఠాత శివుడు, విష్ణువు, మహాదేవుడు, బ్రహ్మము, పరమాత్మ, ఇంద్రుడు, అగ్ని, వాయువు మున్నగు అనేక నామములతో వేద శాస్త్రములందు పేర్కొనబడి యున్నాడు

"ఏకం సత్ విప్రా బహుధా వదన్తి
అగ్నిం మిత్రం వరుణ మాహు రథో
దివ్యః స సుపర్ణః"

ఓంకార మతనికి ముఖ్యనామము ఓంకారమే ప్రణవ మనియు చెప్పబడును సృష్టిప్రారంభమునుండి ఋషులీ నామముతోనే యీశ్వరుని స్మరించిరి

"తస్య వాచకః ప్రణవః" – యోగశాస్త్రము

ఈశ్వరుడొక్కడే అతనికి సమానుడుగాని, అధికుడు గాని మరియొకడు లేడు

"అణో రణీయాన్ మహతో మహీయాన్" అనున దీతనియం దన్వర్థము

ఈశ్వరుడు నిరాకారుడు కావున నతడు శరీరధారి కాడు రాముడు, కృష్ణుడు, క్రీస్తు, బుద్ధుడు మున్నగు వారు మహాపురుషులేకాని ఈశ్వరుని యవతార పురుషులు కారు. వీరెల్లరు జీవకోటిలోనివారే. ఇట్టి ఈశ్వరు నుపాసించి జీవులు పరమపదము నందగలరు జీవులు ముక్తు లగుటకు జీవేశ్వరులకు మధ్య అవతార పురుషులనుగాని, సందేశహరులనుగాని, దేవుని ప్రియ పుత్రులనుగాని అంగీకరింపవలసిన యవసరము లేదని ఆర్యసమాజము చాటి చెప్పెను

ఈశ్వరుడు సృష్టి ప్రారంభమునందే మానవులకు వలయు జ్ఞానము, మహర్షుల పవిత్రాంతఃకరణములందు ప్రకాశింపజేసియున్నాడు ఆ జ్ఞానమే వేదములనబడును.

ఈశ్వరుడు సర్వవ్యాపకుడు, నిరాకారుడు కావున నతనికొక ప్రతికృతి (బొమ్మ) గాని, ప్రతిమ (విగ్రహము) గాని యేర్పరుపరాదు అందువలన విగ్రహారాధనము ఈశ్వరారాధనము కాదనియు, నది యవైదికమగుటచే త్యాజ్యమనియు నార్యసమాజము బోధించును

ఆర్యసమాజము సగుణ నిర్గుణోపాసనముల నంగీకరించును 'భగవంతుడాయాగుణములు (ఆనందాదులు) కలవాడని భావించుట సగుణోపాసనము అయాగుణములు (రాగద్వేషాదులు) లేనివాడని భావించుట నిర్గుణోపాసన' మని ఈ సమాజము చెప్పును ఈశ్వరుడు సగుణుడయ్యు సాకారుడుకాడు అందువలన సాకారోపాసన ఈశ్వరోపాసనము కాజాలదని సమాజ మభిప్రాయపడుచున్నది.

(2) జీవులు:– రెండవ చేతన తత్త్వము జీవుడనబడును. సుఖము, దుఃఖము, ఇచ్ఛ, రాగము, ద్వేషము, జ్ఞానము, ప్రయత్నము మున్నగు గుణములు జీవుని లక్షణము జీవతత్త్వము, ఈశ్వర తత్త్వమువలె సర్వ వ్యాపకము కాక, అణుపరిమాణము కలదియై యుండును గాని యిదియు పుట్టుక, నాశము లేనిదై యుండును. సర్వజ్ఞము కాక యల్పజ్ఞము, సర్వశక్తిమంతము కాక యల్పశక్తిమంతమై యుండును. ఇట్టిజీవులు ప్రతి శరీరమున నొక్కటి చొప్పున నసంఖ్యాకము లని యార్యసమాజ మంగీకరించును ఇదియే శాస్త్ర సమ్మతము

జీవులు కర్మచేయుటలో స్వతంత్రులుగా నుందురు ఫలము ననుభవించుటలో వారికి పారతంత్ర్యము తప్పదు అందువలన నిష్టమువచ్చినట్లు శుభాశుభ కర్మల నొనరించి వానికి తగిన ఫలముల నీశ్వరు డొసంగగా తప్పనిసరిగా వారనుభవింతురు ఆయా కర్మల ఫలముల ననుభవించుటకు జీవులొక శరీరమును విడిచి మరియొక శరీరమును బొందుచుందురు. అందువలన క్రిమికీటాది బ్రహ్మ పర్యంతము గల శరీరములు జీవులు కర్మానుగుణ ఫలముల ననుభవింప ననువగు యోనులు జీవులకు శరీరముతో సంబంధము కలుగుటను జన్మమనియు, శరీరముతో సంబంధము విడిపోవుటను మరణ మనియు నందురు జీవునకు స్వరూపతః జనన మరణములు లేవు

"న హన్యతే హన్యమానే శరీరే"

"జీవులు జన్మింతురుగాని, వారికి నాశములేదు" అను సిద్ధాంతము బుద్ధి విరుద్ధమని యార్యసమాజ

పొందును. జీవులు వేదవిహిత ధర్మములను కర్తవ్య బుద్ధితో నాచరించి నిష్కాంగులైనవారు జన్మమరణ పరంపరనుండి ముక్తులగుదురు ముక్తులైనవారు ప్రకృతి సంపర్కములేని పరమాత్ముని నిరవధికానంద స్వరూపమున యథేచ్ఛముగ విహరించుచు ముక్తిసుఖము ననుభవింతురు పరాంతకాలము వరకు ముక్తిసుఖము ననుభవించి జీవులు మరల జన్మబద్ధు లగుదురు. జీవుల సావధిక ప్రయత్న ఫలమయిన ముక్తి నిరవధికము కాజాలదని యార్యసమాజ మంతవ్యము

(3) ప్రకృతి - దృశ్యమాన ప్రపంచమున స్థూలముగ గనబడు జడపదార్థముల కన్నిటికి నుపాదాన కారణము ప్రకృతి యనబడును ఇది యచేతనమును, అత్యంత సూక్ష్మమును, పరమాణు రూపమును, పరిచ్ఛిన్నముచై యున్నది పరమాణు రూపమగు నీ ప్రకృతి యుత్పత్తి వినాశములు లేక సదా యవికృతమై యుండును ఈ పరమాణువులు ఈశ్వరసంయోగముచే క్రియావంతములై పరస్పర సంయుక్తములై స్థూలతను పొందును క్రమముగా పృథివ్యాది పంచభూతములు నిర్మితములగును

ఈ ప్రకృతి సత్వరజస్తమోగుణాత్మకమై యింద్రియ గోచరము కాక యవ్యక్తము, అలింగము అనబడును వ్యాపక పరమాత్మయం దిది యేకదేశమునమండి వ్యాప్య మనబడును

పరమాణువుల సంయోగముచే స్థూలతను పొందుట సృష్టియనబడును అవి వియోగమువలన సూక్ష్మతను పొందుట ప్రళయ మనబడును ప్రకృతిలో నిట్లు సంయోగ వియోగాత్మక పరిణామము కలిగించువాడు పరమేశ్వరుడు ఈశ్వరుడు తన సామర్థ్యముచే కారణరూపమున నున్న ప్రకృతిని కార్యరూపగత వికృతిగా మార్చును ఇదియే సృష్టి అట్లే ఈశ్వరుడు కార్యరూపముననున్న వికృతిని కారణరూపమున మార్చును దీనిని ప్రళయ మందురు.

ఆర్యసమాజమిట్లు దృశ్యమాన జడచేతనాత్మక ప్రపంచమునకు మూలకారణము మువ్విధములుగా నంగీకరించును ఆ మూడు కారణములు సంక్షిప్తముగా జీవేశ్వర ప్రకృతు లనబడును వేదములం దిట్లే వర్ణింపబడినది

"ద్వా సుపర్ణా సయుజా సఖాయా
సమానం వృక్షం పరిషస్వజాతే,
తయో రన్యః పిప్పలం స్వాద్వత్తి
అనశ్న న్నన్యో అభిచాకశీతి"

అందువలన ఆర్యసమాజము శంకర, రామానుజాది సంప్రదాయముల బోలి అద్వైతమో, విశిష్టాద్వైతమో, ద్వైతమో, ద్వైతాద్వైతమో బోధింపక వైదిక సిద్ధాంతమగు త్రైతమును బోధించును చార్వాకుడు, కార్లాయిల్, మార్క్సు మున్నగువారు చెప్పునట్లు కేవల భౌతిక వాదమును కాని, క్రైస్తవ మహమ్మదీయాది మత సంస్థ లంగీకరించునట్లు కేవల చేతన వాదమును కాని యార్యసమాజము ప్రబోధింపదు భారతీయ వేదాంతులు బోధించునట్లు ఈ ప్రపంచము మిథ్య, మాయ, ఉనికిలేనిది యని యార్యసమాజ మంగీకరింపదు గీతయందుచెప్పినట్లు 'నాసతో విద్యతే భావః, నాభావో విద్యతే సతః" అసత్తునకు భావము కాని సత్తున కభావముకాని యుండదనుట బుద్ధిసంగతము, యదార్థము నగును ఇతర మతవాదులు "మతమునందు విశ్వాసముంచవలసినదే కాని హేతువాదమునకు, తర్కమునకు తావులేదు" అని చెప్పుదురు ఆర్యసమాజము "య స్తర్కేణానుసంధత్తే స ధర్మో నేతరః" తర్కసిద్ధము ధర్మమగును మతాంతరుల దృష్టిలో మతము. విజ్ఞానము (Religion & Science) పరస్పర విరుద్ధములు ఆర్యసమాజ దృష్టిలో ధార్మిక సిద్ధాంతములు విజ్ఞాన విరుద్ధములు కావు. ఇయ్యది ఆర్యసమాజ మంగీకరించు తత్త్వనిర్ణయములకు సంబంధించిన సామాన్యస్వరూపము

II కర్మఫలవ్యవస్థసిద్ధాంతము - ఆర్యసమాజము వైదిక కర్మసిద్ధాంతము నంగీకరించును మానవులు మనోవాక్కాయముల ద్వారమున చేయు చేష్టలు కర్మ అనబడును అందు శుభకర్మలకు సుఖరూపమునను, అశుభకర్మలకు దుఃఖరూపమునను మానవులకు ఫలముచేకూరుచుండును జీవులు తాము చేయు కర్మలకు ఫలము ననుభవించుటకే శరీరమును స్థూలరూపమునందే జీవులు సుఖదుఃఖ రూప కర్మఫలముల ననుభవింతురు అందువలననే "భోగాయతనం శరీరమ్" అని చెప్పబడినది. ఒకరుచేసిన కర్మలకు ఫలము మరియొకరికి చెందదు కర్తయే కర్మ

ఫలముల ననుభవింపవలెను జీవులకు తాను చేయు కర్మలకు తగిన ఫలముల నీశ్వరు డొసగును. అతడు పాపములను క్షమింపడు జీవులొనరించు కర్మలకు ఉద్దిష్టఫలము వెంటనే లభించుననుట నియమము లేదు కావున కొన్ని కర్మల ఫలము జీవులకు జన్మాంతరమున ననుభవింపవలసి వచ్చును. పూర్వజన్మకృత కర్మలలో నెయ్యవి ప్రస్తుత శరీరమున ననుభవింపనగునో యవి ప్రారబ్ధము లనియు, శేషించిన కర్మలు సంచితము లనియు; రాబోవు జన్మములలో ననుభవింప నగునట్లు ప్రస్తుత జన్మమున చేయు కర్మలు ఆగామికర్మ లనియు పేర్కొనబడును మనుష్య జన్మమందు జీవుడు కర్మల నాచరించు స్వాతంత్ర్యముగలిగి యుండును అన్యజన్మలు భోగజన్మలు పశుపక్ష్యాది జన్మలందు జీవులు కర్మల నాచరించుటలో స్వతంత్రులు కారు కావున పుణ్య పాప విభజనము మానవులకేకాని అన్యప్రాణుల కుండదు అందువలన ధర్మాధర్మ ప్రవృత్తి నివృత్తులను బోధించి శాసించు శాస్త్రములు మానవుల కొరకే నిర్మింపబడినవి ఈ విషయమును గుర్తించి ఫలాపేక్షలేక శుభకర్మల నాచరించి యంతఃకరణమును పరిపూత మొనర్చుకొని ముక్తిసుఖమును బడయువారు, జన్మమరణ బంధనము పరాంతకాలముదనుక తప్పించుకొనువారు ధన్యులు

III యజ్ఞములు – ఆర్యసమాజము వేదవిహితములైన అగ్నిహోత్రము మొదలు అశ్వమేధపర్యంతముగల యజ్ఞములు మానవులకు అనుష్ఠేయములుగ నెంచును బ్రహ్మయజ్ఞము (సంధ్యోపాసనాదులు), దైవయజ్ఞము (అగ్నిహోత్రము), పితృయజ్ఞము (మాతాపితరుల సేవ), మనుష్య యజ్ఞము (అతిథి సత్కారము), బలివైశ్వదేవము (ఆశ్రితప్రాణుల కాహారాదుల నొసంగుట) అను పంచమహాయజ్ఞములు ఎల్లరకు కర్తవ్యములు

వేదోక్తయజ్ఞములు హింసారహితములు యజ్ఞములందు పశు విశసనాదులను ఆర్యసమాజ మంగీకరింపదు ఉవ్వట, సాయణ, మహీధరాదులచే రచియింపబడిన వేద భాష్యములు యజ్ఞములందు పశు హింసాదులను అంగీకరించును అందువలన ఆ భాష్యము లార్షములు కావు. తాంత్రికుల ఆచారములచే ప్రభావితులై భాష్యకారులు వేదముల నట్లు వ్యాఖ్యానించిరని యీసమాజ మెంచును

యజ్ఞశబ్దము ధాత్వర్థమును పురస్కరించుకొని దేవపూజనమును, సంగతీకరణమును, దానమును బోధించును అట్లే మేధశబ్దము పవిత్ర వాచకమేకాని హింసావాచకముకాదు అధ్వరము హింసావాచకముకాకపోగా హింసను నిషేధించుచున్నది (ధ్వరతిః హింసాకర్మ వధ్వరతి ర్యధ్వరః) ధ్వరమనగా హింస అదిలేనిది అధ్వరము అనగా అహింసాత్మకమని భావము

వేదములందు సర్వత్ర సర్వభూతహితమే కర్తవ్యముగా బోధింపబడినది (మా హిగ్ంసీః సర్వభూతాని) ఏ భూతమును హింసింపకుము "అఘ్న్యా గావః" గోవులు హింసింపదగినవి కావు" అను నిట్టి వేదవిధులు లెక్కకు మిక్కిలిగా వేదములందు ఉపలబ్ధములగుచుండ యజ్ఞ వ్యాజమున పశువిశసనాది హింసలు వేదములచేత జరుపుట బుద్ధిసంగతముకాదు (వైదికీ హింసా హింసా న భవతి) 'వైదికహింస హింసకాదు' అను నిట్టి వాక్యములు వేదవిరుద్ధములగుటచే అప్రమాణములు కావున గోమేధమునకు ఇంద్రియములను పవిత్రము చేసికొనుట, అశ్వమేధమునకు రాష్ట్రమును పవిత్రముచేయుట మున్నగు నర్థములను గ్రహించుట యుక్తము గావః = ఇంద్రియములు అశ్వః = రాష్ట్రము ఇట్టి శబ్దార్థములు బ్రాహ్మణగ్రంథములందు గానవగును

IV వర్ణాశ్రమ వ్యవస్థ – విశ్వమునగల మానవులెల్లరును ఒకేజాతికి చెందినవారు మానవులలో వివిధజాతులు లేవు కాని మానవసంఘము సర్వాంగీణాభివృద్ధి నొందుటకు తగినట్లు చతుర్వర్ణములుగ వ్యవహరింపబడుటను ఆర్యసమాజ మంగీకరించును అనగా వేదమూలక వర్ణాశ్రమ వ్యవస్థను సమాజ మంగీకరించును. బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్ర వ్యవహారము మానవసంఘమున జన్మప్రయుక్తముకాక గుణకర్మప్రయుక్తముగా నంగీకరించును అందువలన బ్రాహ్మణాద్యాదులు జాతులుకావు. బ్రాహ్మణ, క్షత్రియాది శబ్దములు వర్ణబోధకములు జాతి వాచకములుకావు.

ప్రస్తుతము భారతదేశము వ్యవహారమందున్న జాతి భేదములు అవిద్యాకల్పితములు అందువలన నవి వేదవిహితములుకావు మానవులందరు పరమేశ్వరుని బిడ్డలు సర్వప్రాణులు పరమేశ్వరుని ప్రజ. పరమేశ్వరుడు ప్రజాపతి.

మానవజీవితము శతవయస్సుగా ఎంచి నయినట్లు జీవితకాలము బ్రహ్మచర్యము, గార్హస్థ్యము, వాన ప్రస్థము, సన్యాసము అనబడు ఆశ్రమములుగా నాలుగు భాగములు చేయబడెను. ఐదేండ్ల తరువాత బాలుర ఇరువదియైదేండ్లవరకును, బాలికలు పదునారు యేండ్లవరకును గురుకులములందుండి బ్రహ్మచర్యము నలుపుచు విద్య నభ్యసించవలెను

అటుపై శాస్త్రవిహిత గృహస్థ ధర్మములను నిర్వర్తించి ఏబదియేండ్లకు పైబడినతరువాత వానప్రస్థు లగుట మానవుల కుచితము తరువాత సాంసారిక జీవన మును గడుపరాదు వానప్రస్థులు గ్రామమునకు వెలుపలనుండి సంఘమున కుపకరించు కర్తవ్యముల నాచరించుచు స్వాధ్యాయాదులను చేయుచుండవలెను

క్రమముగా సాంసారిక భోగములనుండి విరక్తులై సన్న్యసించి బ్రహ్మనిష్ఠులై జీవితమును సఫలమొనర్చు కొనుట సన్న్యాసాశ్రమ విధి

V సంస్కారములు :- మానవజీవితమును పరిష్క రించుటకుగాను నిషేకాది శ్మశానాంత షోడశవిధ సంస్కారములను ఆయా కాలమున జరుపుట శ్రేయస్క రమనియును సమాజ మంగీకరించును

VI శుద్ధి మత పరివర్తనము :- ఏమతమునకు చెందిన వారైనను వైదికధర్మమార్గము నవలంబింప మందు రేని యట్టివారి నార్యసమాజము వైదికమార్గమున దీక్షితుల నొనర్చును వేదధర్మముల ననుసరించుటకు సర్వ మానవులకు నధికారమున్నది అందు జాతిభేదము కానీ, వర్ణభేదము కానీ, దేశభేదము కానీ పాటింపబడలేదు వేద ములు సార్వకాలిక సార్వభౌమ ధర్మ ప్రతిపాదకములు అవి ఈశ్వరీయములు కావున ఒకరిసొత్తుగ భావింపబడదు విశ్వమునంతటిని ఆర్యమొనర్చుటకు ఆర్యసమాజ మను దినము ప్రయత్నించుచున్నది 'కృణ్వంతో విశ్వమార్యమ్' ఇది దాని నినాదము అందువలన నేడు క్రైస్తవ మహమ్మ దీయాది నామములచే వ్యవహరింపబడువారు వేదధర్మ పరులు కావెంచుకేని ఆర్యసమాజమువారికి సదా స్వాగత మిచ్చి వేదమార్గమును ప్రదర్శించును.

ఆర్యసమాజము మానవజీవనమునకు సంబంధించిన ఎల్లవిషయములను వైజ్ఞానిక దృష్టానుకూలముగ పరిష్కరింప యత్నించును అది విశ్వాసములకును మూఢాచారములకును తావీయదు. అది సర్వతోముఖ మగు మానవాభ్యున్నతికొరకై సర్వప్రాణికోటి హితము కాంక్షించి తదనుకూలాచరణమునకు గడంగును

ఆర్యసమాజ నిర్మాణము - సమాజ నిర్మాణము ప్రజా తంత్ర పద్ధతుల ననుసరించి చేయబడినది పదునెనిమిది సంవత్సరములు దాటిన ప్రతి వ్యక్తియు నీ సమాజమున సదస్యుడు కాదగును కనీసము పదిమంది సభ్యులతో నొక సమాజము స్థాపింపనగును సమాజమున సదస్యుడు కాదలచినవ్యక్తి తన యాదాయమునందు శతాంశము నకు తక్కువకాని ద్రవ్యమును చందారూపమున సమాజ మున కొసగవలసియుండును అతడు సమాజముచే సూచింపబడిన సదాచార నియమములను పాటింపవలసి యుండును

ప్రతి సమాజమును నియమానుకూలముగ నడుపుటకు తగినట్లు సమాజ సదస్యులు తమలో కొందరిని కార్య కర్తలుగా నెన్నుకొందురు వారిలో అధ్యక్షుడు, కార్య దర్శి, కోశాధ్యక్షుడు, పుస్తకాధ్యక్షుడు ముఖ్యులు వీరితోపాటు మరిముగ్గురినిచేర్చి ప్రతి సమాజమునకు నొక కార్యనిర్వాహకవర్గము (అంతరంగసభ) ఏర్పరుపబడును సదస్యులు మిక్కిలిగానున్నచో అధికారుల (కార్యకర్తల) సంఖ్య యథోచితముగ పెంచుకొనవచ్చును

ఇట్టి సమాజము లొక ప్రాంతమున పదికిమించి యేర్పడిన తరువాత యా సమాజ సదస్యులద్వారమున ఎన్నుకొనబడిన ప్రతినిధులతో నొక ప్రాంతీయ ఆర్య ప్రతినిధిసభ యేర్పడును సమాజములు ప్రతి యిరువది మంది సదస్యులకొక ప్రతినిధి నెన్నుకొని ప్రాంతీయసభ కేర్పరచుకొనును. సమాజమున నున్నట్లు ప్రతినిధిసభ యందును అధికారు లెన్నుకొనబడుదురు ప్రతి ఆర్య సమాజము తన యాదాయమునందు పదియవవంతు ద్రవ్యము ప్రతినిధిసభకు చేర్చును

ఇట్టి ప్రాంతీయ ఆర్యప్రతినిధిసభలనుండి యెన్ను కొనబడిన ప్రతినిధుల మూలమున సార్వదేశిక ఆర్యప్రతినిధి సభ యొకటి నిర్మింపబడును ఆ సభా కార్యములను నిర్వ హించుటకు ప్రాంతీయ ప్రతినిధిసభలు తమ యాదాయ మున దశమాంశము చందారూపమున నిచ్చును.

ప్రాంతీయ సభలనుండి యెన్నుకొనబడిన ప్రతినిధులు సార్వదేశిక ఆర్యప్రతినిధిసభకు అధికారులు నెన్ను కొందురు అందునను ఒక కార్యనిర్వాహక వర్గముండును

ప్రతి ఆర్యసమాజమును సప్తాహమున కొక పర్యాయము సత్సంగ మను పేరిట సదస్యుల నెల్లరను సమావేశ పరుచును ఆ సమావేశమున సంధ్య, అగ్నిహోత్రము, భగవద్భజనలు జరుపును విద్వాంసుల ద్వారమున ధర్మోపదేశము చేయించును విజ్ఞులమూలమున జ్ఞానచర్చ జరిపి వైయక్తిక, సామాజిక జీవనౌన్నత్యమునకు పాటు పడుచుండును

వార్షిక సమావేశముల సాయమున వైదికధర్మ ప్రబోధము నొనరింప శక్తికొలది యత్నించును.

ఇట్టి యార్యసమాజములు భారతదేశమునం దంతటను అనేకము లేర్పడినవి పంజాబు, ఉత్తరప్రదేశము బీహారు మధ్యప్రదేశము మున్నగు ప్రాంతములలో ప్రాంతీయ ప్రతినిధిసభ లేర్పడి నిజధర్మమును నిర్వర్తించుచున్నవి

విదేశములందు ఆఫ్రికా, ఇంగ్లండు అమెరికా, బర్మా, అస్సాము మున్నగు దేశములందును ఆర్యసమాజములు నెలకొల్పబడినవి

భారతదేశమున ఢిల్లీనగరమున నున్న సార్వదేశిక ఆర్యప్రతినిధిసభతో ఎల్ల దేశముల సమాజములకును సంబంధమున్నది భారతదేశమునుండి వెళ్ళి విద్వాంసులైన ధర్మప్రచారకులు విదేశములందు వైదికధర్మప్రచారము నొనర్చుచున్నారు

ఆర్యసమాజము నడుపు సంస్థలు - బాలురు, బాలికలు బ్రహ్మచర్యపూర్వకముగ జాతీయపద్ధతులతో విద్యల నభ్యసింప ననువుగ ననేకసంస్థలు నెలకొల్పి విద్యావ్యాప్తికి తోడ్పడుచున్నది అందు గురుకులములు, దయానంద ఆంగ్ల వైదిక కళాశాలలు (D A. V Colleges) ముఖ్యములు

ఇవికాక అనాథశరణాలయములు కూడ స్థాపించి వానిని నిర్వహించుచున్నది దిక్కులేని పిల్లల నందుచేర్చి వారికి హస్తకళలతోపాటు విద్యాప్రదాన మొనర్చి స్వతంత్రులై జీవనోపాధి గడుపుకొనదగిన సామర్థ్యమును కలిగించుచున్నది

వైదికసాహిత్యమును ప్రచారముచేయు నుద్దేశముతో ముద్రణాలయములను నెలకొల్పి వేదాదిగ్రంథములను ముద్రించుచున్నది

దేశ విదేశములందు వైదికధర్మముల నుద్బోధించుటకు యోగ్యులయిన ప్రచారకులను సిద్ధముచేయుటకు నువగు ఉపదేశక విద్యాలయములను స్థాపించి నిర్వహించుచున్నది

ఈ సంస్థలన్నియు వాయా ప్రాంతములందు ప్రాంతీయ ఆర్యప్రతినిధి సభల యధీనమున నడుచుచున్నవి వీని నిర్వహణమునకు వలయు ధనము విశేషభాగము సమాజ కోశముమండియే వెచ్చింపబడును విద్యాసంస్థల నిర్వహించుటకు ప్రతి సంవత్సరమునందును సుమారు 25 లక్షల రూపాయలు వెచ్చింపబడుచున్నవి

సం. గో

అర్షగణితము - ఛాందోగ్యోపనిషత్తునందు (vii 1 2) నారదముని సనత్కుమారునితో తానది వరకు నేర్చిన విద్యలను చెప్పుచు రాశివిద్యను నక్షత్ర విద్యను పేర్కొనెను రాశివిద్యయనగా గణితమనియు, నక్షత్రవిద్యయనగా జ్యోతిషమనియు అర్థము అర్షసంప్రదాయమున తత్త్వజ్ఞానోపయుక్తములగు విద్యలు తక్క మిగిలిన విద్యలన్నియు తత్ప్రతిబంధకములుగా ఉపేక్షింపబడినవి అయినను శ్రౌతస్మార్త క్రియలకు అవసరమగు నంతమటుకు ప్రతి విద్యలోను పరిపూర్ణతను ఆయా శాస్త్రములు పొందియే యున్నవి అట్టి షడంగములలో జ్యోతిషము మూర్ధన్యమని వేదాంగజ్యోతిషము చెప్పును అట్లే యాగములందు ప్రధానమగు అగ్నివేదియొక్క నిర్మాణమును గూర్చి బ్రాహ్మణము లందును, కల్పసూత్రములందును చెప్పుచు గణితమును అనేక విధములుగా ఉపయోగించిరి ఇట్లు వైదికఋషులచే ఉపయుక్తమైన గణితమందలి కొన్ని విషయము లిచట పరిశీలింపబడును ఇచట అర్షగణితమనగా ఋషిప్రోక్త గణితమనియే అర్థము

అంకగణితము (Arithmetic) - ఒకటి మొదలు పరార్థమువరకుగల సంఖ్యలు వేదములో ననేకచోట్ల కాదబడుటయేగాక తైత్తిరీయసంహితాదులలో* సంఖ్యలుగా

* తై సం 4 4 11; కాఠక సం. 17 10 మైత్రాయణీ సం. II 8 14; కపిష్ఠల సం. 26, 1

చేర్చి చెప్పబడినవి. వానినిబట్టి 1 మొదలు 10 వరకు, 10 నుండి 100 వరకు తరువాత సహస్ర, అయుత, నియుత, ప్రయుత, అర్బుద, న్యర్బుద, సముద్ర, మధ్య, అన్త, పరార్థపర్యంతము కనిపించును అనగా 10^0 మొదలు 10^{12} వరకుగల సంఖ్యలు వాడబడినవి. అథర్వ వేదములో (XIX. 22 3, 23 21) క్షుద్ర = 0 గను, ఋచ్చ అర్ధ్యచ్చపదములు వరుసగా ధన, ఋణ సంఖ్యావాచకములుగా నున్నవి లీలావతియందు ఖర్వ (10^{10}), మహాపద్మ (10^{12}), నీల (10^{13}), జలధి (10^{14}) మొదలగునవి మరికొన్ని చేర్పబడి పరార్థమ్ అనునది 10^{17} గా చెప్పబడెను ఏక, ద్వి, దశ, శత సహస్ర మొదలగు వాటికి నిరుక్తములో (III. 10) వ్యుత్పత్త్యర్థములు చెప్పబడెను ఈసంఖ్యలు నేటి దశాంశ పద్ధతి కనుగుణమగు స్థానక్రమముచే కలిగియున్నవి మహాభారతమందు (184 16) 'నవైవ హూగో గణనేతి శక్యత్' అని సంఖ్యలగుర్తులు తొమ్మిదేనని చెప్పబడెను పెద్ద మొత్తములను చెప్పునపుడు శత సహస్ర పరిమాణములను వాడుచుండెడివారు షష్టిమ్ సహస్రాణి, ద్వాసప్తతిస్సహస్రాణి (72,000) (ఋ iv 16 18) మొ సాధారణముగా 'అంకానాం వామతో గతిః' అను న్యాయముననుబట్టి 'షణ్ణవతి' (96) 'చతుస్సప్తత్యధిక చతుశ్శతాని' (47, 400) వంటి ప్రయోగములే అధికముగా నున్నను వేదములలో కొన్నిచోట్ల 'సప్త శతాని వింశతిః' (720) (ఋ i. 164 11); 'షష్టిమ్ సహస్రా నవతిమ్ నవ' (60099) (ఋ i 53 9) వంటి ప్రయోగములుకూడ కనిపించును వైదిక ఋషులకు అంకగణితములోని సంకలన వ్యవకలనాది ప్రధాన పరికర్మలు (fundamental operations) తెలియునని ముందుచెప్పబోవు బ్రాహ్మణాదులలోని విషయములనుబట్టి తెలియగలదు

భిన్నములతోకూడిన సంఖ్యలు అనేకచోట్ల కనుపించును త్రిపాద ($\frac{3}{4}$) (ఋ x. 90-4), కలా ($\frac{1}{16}$) (మైత్రా సం iii. 7 7), పంచదశభాగ ($\frac{1}{15}$) (అ కు X 8) సపాదా ($2\frac{1}{4}$) అర్ధతృతీయ ($2\frac{1}{2}$) (అ కు III 20), సప్తభాగ ($\frac{1}{7}$), నవమీకలా ($\frac{1}{9}$) ఇత్యాది ప్రయోగము లనేకములు కనుపించును అట్లే వర్గము, వర్గమూలము లతో గూడిన ప్రయోగములు కూడ కలవు శుల్బసూత్రములందును వానికి మూలములగు బ్రాహ్మణము లందును వర్గములతో కూడిన నిర్మాణము లనేకములు ఉన్నవి వానియందు వర్గమూలములను ద్వికరణీ ($\sqrt{2}$) త్రికరణీ ($\sqrt{3}$) అనియు (అ కు V) దశకరణీ ($\sqrt{10}$), చత్వారింశత్కరణీ ($\sqrt{40}$) అనియు (శా కు ii. 8 9) వాడిరి. కనుక కరణీశబ్దమునకు వర్గమూలమని యర్థము † శ్రేఢీరూపములోనుండు సంఖ్యలు తైత్తిరీయ సంహిత యందనేకములు కనుపించును రుద్రాధ్యాయములో రెండు కలవు

(i) 1, 3, 5 33

(ii) 4, 8, 12 . 48

పంచవింశ బ్రాహ్మణములో (XVIII 3) యజ్ఞ ఫలితములు జ్యామితి శ్రేఢిలో (Geometrical Progression) చెప్పబడెను 24 48, 96, .. . 49152, 98304, 196608 393216

తైత్తిరీయోపనిషత్తులో (ద్వి ప్ర) బ్రహ్మజ్ఞానాదిక కలుగు ఆనందము 100, 100^2, 100^3 . 100^{10} అను శ్రేఢీరూపములో చెప్పబడెను.

శతపథ బ్రాహ్మణములో (X 5 4 7) ఒక అంకగణితశ్రేఢి మొత్తముచేసి చెప్పబడినది ఆ శ్రేఢియొక్క మొదటిపదము 24 భేదము 4, పదముల సంఖ్య 7 దాని మొత్తమునకు మూడురెట్లు 756 అగునని యున్నది

కాలమానము, దైర్ఘ్యమానము బ్రాహ్మణములలో చెప్పబడినవి శత బ్రా xii. 3, 2 లో కాలమాన మీదిగువ విధముగా కలదు

ప్రాణః ‡ 15 ప్రాణులు = 1 ఇద 15 ఇదలు = 1 ఇతర్హి 15 ఇతర్హులు = 1 క్షిప్ర 15 క్షిప్రలు = 1 ముహూర్తము 30 ముహూర్తములు = 1 దినము (ము = 48 నిమిషములు) ($1\frac{1}{4}$ ము = 1 గంట)

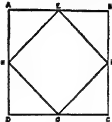
† కరణీశబ్దమునకు రేఖాగణితమందు భుజమను నర్థముకూడ కలదు

‡ 1 ప్రాణ = $\frac{1}{17}$ సెకండు (సుమారు)

శుల్బకారులు బ్రాహ్మణములనుండి సంగ్రహించిన దైర్ఘ్యమాన పట్టిందుము.- 14 అణువులు = 1 తిల; 34 తిలలు = 1 అంగుళము, 12 అం = 1 ప్రాదేశము, 12 అం = 1 వితస్తి, 15 అం = 1 పదము, 24 అం = 1 అరత్ని, 32 అం = 1 జానువు, 36 అం = 1 శమ్య, 86 అం = 1 యుగము, 120 అం = 1 పురుషము, 400 అం = 1 అక్షము

రేఖాగణితము (Geometry) :- దీనిని ఆర్షసంప్రదాయమున రజ్జువనియు, శుల్బమనియు పేర్కొనుచుండెడివారు రజ్జువనగా త్రాటితో కొలచి చేయు గణితమనియు, శుల్బమనగా సమిధలుంచుటకు తగిన వేదుల నిర్మాణమును చెప్పు గణితమనియు అర్థములు యజ్ఞసాఫల్యము కొరకు వాట్లయం దుపయుక్తము అగు వేదికయొక్క నిర్మాణములు సరియగు కొలతలతో శాస్త్రబద్ధము కావింపబడెను వాటితో బోధాయన, ఆపస్తంబ, కాత్యాయన శుల్బసూత్రములు ఆయా ఋషిప్రోక్తము అగు శ్రౌత సూత్రముల కనుబంధములుగా దొరకుచున్నవి ఆర్ష రేఖాగణితమున కివియే ఆధారములు వీటిలోని కొన్ని నిర్మాణము లిచట ఉదహరింపబడును నవీన భాషా చరిత్రకారుల ననుసరించి బోధాయనుడు క్రీ పూ 1200, ఆపస్తంబుడు క్రీ పూ 800, కాత్యాయనుడు క్రీ పూ 500 ల నాటి వారని గ్రహింపవలెను.

1 కర్ణసూత్రము "దీర్ఘస్యా క్ష్ణయా రజ్జుః పార్శ్వమానీతిర్యఙ్మానీ చయత్ పృథగ్భూతే కురుతస్తదుభయం కరోతి" (ఆ శు 1.8) (కొద్దిభేదముతో బో శు i 48, కా శు ii 11) అనగా "దీర్ఘచతురస్రము యొక్క కర్ణము (చేయు చతురస్రము) పొడవు వెడల్పులు విడిగాచేయు వాటి (చతురస్రముల) మొత్తమునకు సమానము" దీనినే ఆధునిక పైథాగరస్ (540 B. C) సిద్ధాంతముగా చెప్పుదురు. దీని విలోమము సూత్రరూపమున లేకున్నను ఉపయోగములు కనుపించును. శతపథ బ్రాహ్మణములో (XIII. 8 1) పైతృకవేది నిర్మాణము దిక్కులందు లంబకోణము లేర్పడవలెనని యున్నది దానిని కాత్యాయనుడు (ii.6) "దిక్కులవైపు భుజములుగల చతురస్రమును నిర్మించి దాని భుజముల మధ్య బిందువులను కలుపగా నేర్పడు చతురస్రము దిక్కులవైపు లంబకోణములు కలదిగను పెద్ద చతురస్రములో సగమువైశాల్యము కలదిగను నుండు" నని చెప్పెను EFGH చతురస్రము దిక్కులవైపు లంబకోణములు కలిగి ABCD చతురస్ర వైశాల్యములో సగముండును

పటము 1.

ఈ కర్ణసూత్రమును చతురస్రమున కుపయోగించి ఆపస్తంబుడు $\sqrt{2}$ యొక్క విలువను కనిపెట్టెను (ఆ శు I 10; కా శు II 13) అది 'భుజప్రమాణమునకు దాని మూడవ వంతును, దీని నాలుగవవంతును కలిపి యీ నాలుగవ వంతులో 34 వ వంతు తీసివేయవలెను' అనగా

$$\sqrt{2}=1+\frac{1}{3}+\frac{1}{3\cdot 4}-\frac{1}{3\cdot 4\cdot 34}=1\,4142156$$

ఆధునిక పద్ధతిలో కనిపెట్టబడిన దీనివిలువ 1 414218 ఆపస్తంబ శుల్బసూత్ర వ్యాఖ్యాతయగు కపర్దిస్వామి, దీనిని నీలకంఠాచార్యుడు ఇట్లు నిరూపించెనని చెప్పెను

$$2.\ 12^2=288=289-1=17^2-1$$

$$12\sqrt{2}=\sqrt{17^2-1}=\sqrt{(17-0)(17-\tfrac{1}{17})}$$

$$=\sqrt{17-\left(\frac{1}{2\,17}\right)\left(17-\frac{1}{2\,17}\right)}$$

$$\text{సుమారు}=17-\frac{1}{2\cdot 17}$$

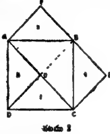
$$=12+4+1-\frac{1}{2\,17}$$

$$\sqrt{2}=1+\tfrac{1}{3}+\frac{1}{3\cdot 4}-\frac{1}{3\cdot 4\cdot 34}\ \text{సుమారు}$$

ఇట్లు కర్ణసూత్రము ననుసరించి నిర్మాణము లనేకములు శుల్బకారులకే చెప్పబడెను

ఒక క్షేత్రమును సమాన వైశాల్యముగల మరొక క్షేత్రముగా మార్చుట - ii. చతురస్రమును దీర్ఘచతురస్రముగా మార్చుట (కా శు III 4.) 'చతురస్రము యొక్క

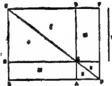
ఒక కర్ణముచే భాగింపబడిన వగమునకు రెండవ కర్ణముచే రెండవ వగములో చేర్పదు విభాగములను కలుప వలెను.' ABCD చతురశ్రము లో ABC భాగమునకు ADO ను GDO ను AB, BC భుజముల మీద చేర్పగా ACEF అను దీర్ఘచతురశ్రము ఏర్పడును. అది AB CD అను చతురశ్రముతో సమానమై కాల్యాము కలిగియుండును. (పటము 2)

పటము 2

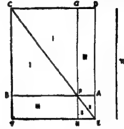
దీనిచే దత్తభుజములగల దీర్ఘచతురశ్రముగా మార్చవలెనన్న (ఆ కు iii 1) నిర్వాణ మిట్లుండును. దత్త భుజము (m)తో చతురశ్ర (ABCD) భుజము (DA) ను ఖండించి ఆ బిందువు (E) నుండి (CE అను) కర్ణమును మరొక భుజము (BA ను పొడిగించగా P వద్ద) ఖండించు వరకు పొడిగించవలెను (పటము 3)

ఈ రెండు ఖండన బిందువులనుండి చతురశ్ర రెండు భుజములకు సమాంతర రేఖలు గీయవలెను (మందర రాశీయ వ్యాఖ్య). దత్త భుజము చతురశ్ర

పటము 3

భుజముకన్న పెద్దదగుచో చతురశ్రముయొక్క రెండు నిలువు భుజముల (DA, CB) ను దాని (m) కి సమానముగా పొడిగించి, ఒకదాని చివర (C) నుండి కర్ణమును గీయగా అది చతురశ్రముయొక్క అర్ధభుజము (BA) ను ఖండించు బిందువు (P) వద్ద దీర్ఘ చతురశ్రపు దత్త పరిమాణ భుజము (GH) గీయవలెను (పటము 4) ABCD చతురశ్రములను m భుజముగల దీర్ఘ చతురశ్రములుగా చేయగా GHFC లు కోరిన దీర్ఘచతురశ్రము అగును ఉపపత్తి సులభము. దీర్ఘచతురశ్రమును చతురశ్రముగా మార్చుట ముందు చెప్పబడును.

(iii) చతురశ్రమును వృత్తముగా మార్చుట (ఆ కు iii 2, కా. కు iii. 13, 14) – '(చతురశ్ర) మధ్య

పటము 4

బిందువునుండి కోణమునకు గల దూరములో, భుజముయొక్క సగముమీసివేయగా మిగిలినదానిలో మూడవ వంతును ఆ సగ భుజమునకు కలుపగా వచ్చిన పొడవు వ్యాసార్ధముగా వృత్తమును గీయవలెను ' ఇది స్థూలముగా చతురశ్రమైకాల్యాము కలిగియుండును

ఉదా చతురశ్ర భుజము 16″ అనుకొనుము

దాని కర్ణము $= 16\sqrt{2}'' = 22{\cdot}6272''$

$\frac{1}{2}$ కర్ణము $-$ $\frac{1}{2}$ భుజము $= 11\ 3136'' - 8'' = 3{\cdot}3136''$

వ్యాసార్ధము $=$ $\frac{1}{2}$ భుజము $+ \frac{1}{3}(3\ 3136) = 8'' + 1\ 105''$
$= 9{\cdot}105''$

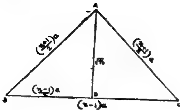
(దీనిని బట్టి $\pi = 3{\cdot}088$)

వృత్తమును చతురశ్రముగా మార్చవలెనన్న దాని వ్యాసమును 18 భాగములు చేసి వాటిలో 16 భాగముల భుజముతో చతురశ్రమును నిర్మించవలెను. (కా. కు iii 14 కారిక)

(దీనిని బట్టి $\pi = 3{\cdot}160$, వచ్చును.)

(iv) కొన్ని సమానములగు చతురశ్రములను ఒకే పెద్ద చతురశ్రముగా మార్చుట (కా కు vi 7) :-

'దత్త చతురశ్రములను ఒకటి తక్కువగా పంక్తిలో చేర్చిన ఆ వరకరేఖ భూమి యగును ఒక ఎక్కువగా చేర్చిన వచ్చు పొడవును రెండుసమభుజములుగా అమర్చిన దాని యెత్తు కోరిన చతురశ్ర భుజమగును ' ఇచట దత్త చతురశ్రముల భుజము a పరిమాణములు మరియు వాటి సంఖ్య n అయిన నిర్మించవలసిన త్రిభుజము యొక్క

పటము 5.

భూమి $(n-1)a$ పరిమాణములు ఈ భూమి చివరలకు $(n+1)a$ పరిమాణములు గల త్రాడును కట్టి దాని మధ్య శీర్ష కోణము వచ్చునట్లు లాగవలెను దీని యెత్తు AD క్రొత్తగా నిర్మింపవలసిన చతురస్ర భుజమగును దీని విలువ $\sqrt{n}.a$ పరిమాణములని శుల్బసూత్రము (పైథాగరస్ సిద్ధాంతము) తో నిరూపింపవచ్చును (పటము 5)

$$na^2=\left(\frac{n+1}{2}\right)^2a^2-\left(\frac{n-1}{2}\right)^2a^2 *$$

ఇట్లు త్రిభుజములను చతురస్రములుగను, చతురస్రములను త్రిభుజములుగను మార్చుట, పెద్ద చతురస్రమునుండి కావలసిన చిన్న చతురస్రమును ఖండించుట, కొన్ని అసమాన చతురస్రములను కలుపుట మొదలగు పద్ధతు లనేకములు చెప్పబడెను ఆ యా వేదుల నిర్మాణములకు కావలసిన ఇటుకల ఆకారములు, సంఖ్యలు కూడ చెప్పబడెను

శ్యేనచితికి కావలసిన ఇటుకల ఆకారములు, సంఖ్యలు, 4 అవ్యక్తరాసులుండు సమకాలీన సమీకరణములతో గాని సాధింపబడనివిగా నుండును ఇట్టివి కా. శు iii 24 లోను, ఆ. శు xi లోను చెప్పబడినవి వాటిని ఈ పరిమితమగు వ్యాసమందు వివరించుటకు వీలుకాదు.

బీజగణితము (Algebra) వైదిక గ్రంథములందు రేఖాగణితము ప్రత్యేకముగా శుల్బమను పేరుతో కన్పించినట్లు బీజగణితము విడిగా కనిపించదు కాని బ్రాహ్మణములందును, శుల్బములందును క్షేత్రములను సాధించునపుడు బీజగణిత సిద్ధాంతములు కొన్ని వాడబడెను. ఆ యంశము లిచట ఉదాహరింపబడును

i చతురస్రమును దీర్ఘ చతురస్రముగా మార్చునపుడు వెనుక చెప్పబడిన పద్ధతి ననుసరించి $ax=c^2$ ($a=$ దత్త భుజ పరిమాణము) వంటి సమీకరణము ఏర్పడును.

ii శతపథ బ్రాహ్మణము (x 2-3-7-10) లో మహావేదిని గూర్చి చెప్పబడెను దీని నిర్మాణము ఆపస్తంబునిచే వివరింపబడెను (ఆ. శు v 1) అది ఒక సమద్విబాహు సమలంబ చతుర్భుజము (Isosceles Trapezium) దాని భూమి 30 అడుగులు, రెండవ సమాంతర భుజము (ముఖము) 24 అ., ఎత్తు 36 అడుగులు ఉండును. దీని వైశాల్యము 972 చ అడుగులు.

వైశాల్యము కొన్ని చదరపు పరిమాణములు ఎక్కువ కావలెనన్న మొదటి దైర్ఘ్య పరిమాణము లన్నియు ఎక్కువ కావలెను అట్లెక్కువైన క్రొత్త పరిమాణము (unit) x అయిన

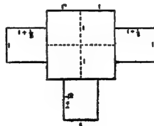
$$36x.\left(\frac{24x+30x}{2}\right)=972+m$$ (m చదరపు వైశాల్యములో వృద్ధి)

$$972x^2=972+m$$

లేక $x=\sqrt{1+\frac{m}{972}}$

ఇట్టి విలువ $\sqrt{\frac{101}{7}}$ అయినప్పటి నిర్మాణక్రమమును కాత్యాయనుడు వివరించెను (కా. శు vi. 2)

iii శ్యేనచితి యొక్క వృద్ధిని చెప్పెడి ఒకపద్ధతి

పటము 6

* ఇది బీజగణితములో అంకోణ త్రిభుజములందుభుజముల నిష్పత్తిని తెలుపును.

సంపూర్ణవర్గ సమీకరణమునకు చెందియున్నది. దాని ఆకారము కొలతలు పురుష ప్రమాణములో 6 వ పటములో చూపినవిధముగా నుండును దాని వైశాల్యము $7\frac{1}{2}$ చతురపు పరిమాణములు m చతురపు పరిమాణములు వైశాల్యములో వృద్ధియైనచో క్రొత్త దైర్ఘ్య పరిమాణము x అగు ననుకొందము

(Increased unit of length = x) అయిన,

$2x.2x+2(x+\frac{1}{3})x+(x+\frac{1}{6})x=7\frac{1}{2}+m.$

$7x^2+\frac{5}{6}x=7\frac{1}{2}+m.$ ఈ సమీకరణములో m యొక్క పెద్ద ఘాతముల విలువల నుపేక్షించిన

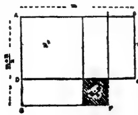
$x^2=1+\frac{m}{7}$ (దాదాపు) అగును

కాత్యాయనుడీ విలువలోనే వేదివృద్ధిని చెప్పెను (కా, శు vi 4)

iv శుల్బకారులు లంబకోణ త్రిభుజములను సాధించిన విధమే క్రింద సమీకరణము ననుసరించి యుండును

$x^2+y^2=z^2$ (1)

కాత్యాయనుడు దీర్ఘ చతురస్రమును చతురస్రము (Square) గా మార్చునపుడుకూడ ఇదేరకమగు సమీకరణమును పొందగలిగెను దాని నిర్మాణ మిట్లుండును (కా శు iii 2.) *దీర్ఘ చతురస్రపు పొడవును వెడల్పుతో ఖండించి మిగిలిన భాగమును అట్లే ద్వికండనచేసి ఒక విభాగమును దక్షిణవైపునను, రెండవ దానిని తూర్పు వైపునను చేర్పగా చేర్పడుదానికి కొంత కలిపి (చతురస్రమును) పూర్తిచేసి తగ్గించవలెను" దీనినిట్లు వివరించవచ్చును m పరిమాణములు పొడవు, n పరిమాణములు వెడల్పుగల దత్త దీర్ఘ చతురస్రములో n^2 ను ఖండించగా మిగిలిన $(m-n)$ పొడవును రెండు సమభాగములుచేసి బొమ్మలో చూపిన విధముగా చేర్చవలెను గీతలున్న మూలను పూరించగా నొక చతురస్ర మేర్పడును. దానిని కోరిన చతురస్రమునకు సమానముగా మరొక విధమున తగ్గించవలెను ఈ నిర్మాణము ననుసరించి,

పటము 7

$$mn=\left\{m-\frac{m-n}{2}\right\}^2-\left(\frac{m-n}{2}\right)^2$$

$\sqrt{(mn)}^2=\left(\frac{m+n}{2}\right)^2-\left(\frac{m-n}{2}\right)^2, m=p^2, n=q^2$ గా ప్రతిక్షేపించిన †$p^2q^2+\left(\frac{p^2-q^2}{2}\right)^2=\left(\frac{p^2+q^2}{2}\right)^2$ అగును

ఇది పైన వ్రాసిన (1) ని పోలియున్నది ఇట్టి సమీకరణము మీద శాధారపడు కొన్ని లంబకోణ త్రిభుజములను ఆపస్తంబుడు సాధించెను (ఆ శు V 3-7) అవి

(1) $3^2+4^2=5^2$ దీని ననుసరించి

$(3+3\cdot3)^2+(4+4\cdot3)^2=(5+5\cdot3)^2$

$(3+3\cdot4)^2+(4+4\cdot4)^2=(5+5\cdot4)^2$

ఇవికూడ లంబకోణ త్రిభుజము లగును

(2) $5^2+12^2=13^2$ దీని ననుసరించి

$(5+5\cdot2)^2+(12+12\cdot2)^2=(13+13\cdot2)^2$

ఇదికూడ లంబకోణ త్రిభుజ మగును

ఈ విధముగా తెలిసిన లంబకోణ త్రిభుజమునుండి భుజ పరిమాణములను మార్చుచు ఇతర లంబకోణ త్రిభుజములను సాధించెను వెనుక చెప్పబడిన సమాన చతురస్రము లనేకములను ఒకటిగాచేయు కాత్యాయనుని పద్ధతికూడ ఇట్టి సమీకరణముచే యిచ్చును దీనినే బ్రహ్మగుప్తుడు బ్రహ్మస్ఫుట సిద్ధాంతము (XII 33) లో

m^2-n^2, $2mn$, m^2+n^2 వంటి రూపములో లంబకోణ త్రిభుజముయొక్క భుజముల సంబంధమును చెప్పెను శుల్బశాస్త్రములో దీని ననుసరించి చెప్పబడిన

* The science of Sulba by Bibhuti Bhushan Datta—Calcutta P 167

† $(\sqrt{mn})^2=\left(\frac{m+n}{2}\right)^2-\left(\frac{m-n}{2}\right)^2$ దీనికే భుజముల సంబంధములో $2pq$, p^2+q^2, p^2-q^2 గా వ్రాసిన లంబకోణ త్రిభుజమునకు ఉపయోగించెను.

లంబకోణ త్రిభుజములపై మహాహరించిన రెండు రకముల కాల్పించును. తరువాత బ్రహ్మగుప్తుడు, మహావీరుడు, భాస్కరాచార్యుడు మొదలగువారు మరికొన్ని లంబకోణ త్రిభుజములను చెప్పిరి.

శుల్బకర్తలకు రేఖాగణితము, బీజగణితము తెలిసినను వారు వాటిని పోనవత్తికముగా మాత్రికరింపకపోయిరి వా రుపయోగించిన విజ్ఞానములను మనము నవీన గణితముతో ఉపపత్తికరించుకొనవలసి వచ్చెను ఉపపత్తులుపకరించు సిద్ధాంతములను వారేమియు చెప్పలేదని వచ్చును దానికితోడు ఈ వంటి సాంకేతిక సంజ్ఞలను కూడ వారు వాడలేదు అందుచే వారి సూత్రములు గణితమున కంతగా తోడ్పడకపోయెను.

జ్యోతిషము (Astronomy) - నక్షత్రవిద్య ప్రత్యేక విద్యగా చెప్పబడెను. గ్రహములసంఖ్య, గమనము, నక్షత్రములు, రాశివిభాగము, అయనములు, ఋతువులు మొదలగు ప్రాథమిక విషయములేగాక గ్రహణములు, అధికమాసములు మొదలగువాని వివరములుకూడ వేదములలో కలవు ఋ సం V 40. 5–9 ఋక్కులలో అత్రిమహాముని సూర్యగ్రహణమును గూర్చిన విషయము పూర్తిగా తెలియుననియు, వారి సంతతికూడ పూర్తిగా తెలియుననియు ఉన్నది. అధికమాసమునుగూర్చి ఋ సం I. 25 8 లో కలదు వేదాంగ జ్యోతిషమునుబట్టి 1880 దినములలో సూర్యుడు ఆకాశవీథిని 5 చుట్లును, చంద్రుడు 67 చుట్లును తిరుగుదురు. 5 సంవత్సరములు గల ఒక యుగములో ఈ 67 చుట్లు నాక్షత్రమాసము లవబడును. అట్టి మాసమునకు 27$\frac{1}{3}$దినములు కాని సావనమాసములు 5 సంవత్సరములలో 62 మాత్రమే ఉండును సావనమాసమునకు దినములు 29$\frac{1}{2}$ ప్రతి 5 సం లకు రెండు అధికమాసములు వచ్చును. అట్లే ప్రతి 62 దినములకు ఒక తిథి లోపించును. ఈవిధముగా 5 సంవత్సరముల కాలములో సూర్యచంద్రుల గమనమునుగూర్చిన విషయములు వేదాంగ జ్యోతిషమందు చెప్పబడెను భగోళమునకు సంబంధించిన సూక్ష్మగణితమేమియు దానియందు లేదనవచ్చును పైచెప్పిన విషయములుకూడ స్థూలముగనే యుండుననియు, అవి అన్ని కాలములకు తగినట్టి పద్ధతులలో లేవనియు లోకమాన్య బాలగంగాధరతిలక్ తన వ్యాఖ్యానములో వ్రాసెను అగ్రంథము చేత సిద్ధాంతములేమియు ఉపయుక్తముగా లేదు కేవలము యజ్ఞయాగాదుల కాలనిర్ణయమునకే ఉపయోగించును

భూమి గుండ్రముగా, మండునదియు అది గాలిలో నిరాధారముగా సూర్యునిశక్తిచే నున్నదనియు (ఋ iv 53. 3, I. 33 8) కొందరి వ్యాఖ్యాతల నమ్మకము సూర్యు డుదయించుట కాని అస్తమించుట కాని లేక కొంతభాగమునకు రాత్రి, కొంతభాగమునకు పగలు ఏర్పరచుచు తిరుగుచుండును అని ఐతరేయ బ్రాహ్మణము (iii. 44) వలన తెలియును

సంజ్ఞావివరణము

తై సం—తైత్తిరీయసంహిత

ఋ సం—ఋగ్వేదసంహిత

ఆ శు—ఆపస్తంబ శుల్బ సూత్రములు

కా శు—కాత్యాయన శుల్బ సూత్రములు

శత బ్రా—శతపథ బ్రాహ్మణము

బో శు—బోధాయనశుల్బ సూత్రములు.

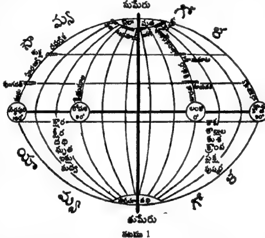
వు వ శా

అర్ధభూగోళము :- భూగోళస్వరూపము :- భూమి సూర్యచంద్రులవలె ఆకాశములో నున్నది భూమి మిగుల పెద్దదగుటవలన బల్లపరపుగా గనబడును. మరియు దీని మీది జనులందరును, తాము పైనున్నటులును, కొందరు క్రిందనున్నటులును తలంతురు. ఆకసమునకు మధ్యనున్న గోళమునకు క్రిందుమీదులేవి ? (భూమి విశాలము జనులో అల్పకాయులు) అది ఎటుచూచినను చదునుగనే కన్పించును. మరియు ఆకసము భూమినంటినట్లు కనబడును. కాని యిది వెలిగపండువలె గోళాకారము ఈ గోళమునకును మేరువు దండాకారముగ దక్షిణోత్తరముల వెలికుబికినది దీని ఉత్తరాగ్రము పేరు సుమేరువు దక్షిణాగ్రము పేరు కుమేరువు ఉత్తరమేరువునకు పైగా ఆకాశమునందు ఉత్తర ధ్రువతారయు, దక్షిణ మేరువునకు పైగా ఆకాశమునందు దక్షిణ ధ్రువతారయు, గలవు.

యామ్యగోళము - సౌమ్యగోళము :- ఉత్తరాయణ దక్షిణాయన కాలంశములందు సూర్యుడు సూటిగా

భూమధ్యరేఖమీదుగా పోవును ఈ రేఖకు ఉత్తరమున నున్న భాగమునకు సౌమ్యగోళమని పేరు. దక్షిణమున నున్న భాగమునకు యామ్యగోళమని పేరు సౌమ్యగోళ మంతయు జంబూ ద్వీపము.

భూమధ్య వలయరేఖకు విషువన్మండలరేఖయని పేరు. ఈ రేఖమీద లంక కలదు ఇది నేటి సింహళము కాదు నిశాడో లవణ సముద్రములో మునిగిపోయినదో లంక ఉజ్జయిని నుండి ఒక లంబరేఖ గీచినచో అది నిరక్ష రేఖ వంటియున్న యీ లంకమునకాకును. ఈ రేఖమీదనే లంకకు తూర్పున యమ(వ)కోటియను పత్తనము గలదు లంకకును యమ (వ) కోటికిని 1265 యోజనముల దవ్వు (వృ వ సిద్ధాంతము) ఇది భూమి యర్ధ కొలతలో నాలుగవ వంతు యమ (వ) కోటికి తూర్పుగా 1265 యోజనములదూరమున ఆ రేఖమీదనే సిద్ధపురి యున్నది అటనుండి ఆ రేఖ మీదనే రోమకము అను ప త్త న ము గలదు ఈ నాలుగు పత్తనములకును సుమేరు కుమేరువులు 1265 యోజనముల దూరముననే యున్నవి నిరక్ష దేశమునందు వారికి రెండు మేరువులును, రెండు ధ్రువములును క్షితిజమున కనిపించును

పటము 1

యామ్యగోళము :– భూగోళమధ్య వలయమునకు దక్షిణమున లవణ సముద్ర మున్నది అటనుండి యొకదాని కొకటి దక్షిణముగా (1) క్షీర (2) దధి (3) ఘృత (4) ఇక్షురస (5) మద్య (6) స్వాదునీర సముద్రములు గలవు. ఈ లవణ సముద్రమున కొకదాని కొకటి దక్షిణముగా (1) శాక (2) శాల్మల (3) కుశ (4) క్రౌంచ (5) గోమేధ (6) పుష్కరము అను ఆరు ద్వీపములు గలవు ఈ యారు ద్వీపములును, లవణ సముద్రమునకు ఉత్తరముగా నున్న జంబూ ద్వీపమును గలిపి యేడు ద్వీపములు కావుననే 'సప్త ద్వీపా వసుంధరా' అను సూక్తి సరియగుచున్నది.

కొన్ని పురాణములలో ప్లక్ష, శాల్మల, కుశ, క్రౌంచ, శాక, పుష్కర ద్వీపము లొకదాని కొకటి దక్షిణముగా నున్నవని కలదు మరికొన్ని పురాణములలో వివి కొంత వ్యత్యస్తముగా నున్నవి యోగమాత్ర భాష్యములో (శ్రీ) వ్యాసులు శాక, కుశ, క్రౌంచ, శాల్మల, మగధ (గోమేధ), పుష్కర ద్వీపములనుచెప్పిరి

యామ్య గోళమునం దిపుడు మనకు ఆస్ట్రేలియాయును, ఆఫ్రికాలో కొంత భాగమును, అమెరికాలో నగభాగమును కానిపించుచున్నవి మలయా మొదలగునవి భరత వర్షమున అనుద్వీపము లని పురాణము లలో గలదు. ఈ యామ్య గోళము నందు ఈ ద్వీప షట్కము లోని కొంత భూమి మునిగిపోయి యుండును. అట్లే జంబూ ద్వీపమునందును కొంత భూమి మునిగి యచట సముద్రము లేర్పడి యుండును

కుల పర్వతములు – భారత వర్షములో మహేంద్ర, మలయ, సహ్య, శక్తిమత్, ఋక్ష, వింధ్య, పారియాత్రము లను ఏడు కులపర్వతము లున్నవని వాయు పురాణము చెప్పుచున్నది (57 అధ్యాయము) ఉత్తరమున గంగ పుట్టిన చోటనుండి దక్షిణమున కన్యాకుమారి వరకును వేయి యోజనములు వ్యాపించియున్న భూమియే భారత వర్షము లేక భరత ఖండము అనిరి

అమరసింహుడు '—హిమవాన్ నిషధో వింధ్యో మాల్యవాన్ పారియాత్రకః గంధమాదన మన్యేచ హేమకూటాదయో నగాః—' అని జంబూద్వీపములోని కొన్ని పర్వతములను చెప్పినాడు

1 హిమవంతము — ఇది కింపురుషవర్షమునకు దక్షిణమందు మేరయై యుండునది

2. నిషధము — ఇది హరివర్షమనెడు వర్షమునకు ఉత్తరమున హద్దుగా ప్రకాశమై యుండును

3 వింధ్యము — ఇది భారత వర్ష మందుండు కుల పర్వతము

4 మాల్యవంతము — ఇదియే క్రౌంచపర్వతము ఇది మేరు పర్వతమునకు పడమట గంధమాదన సమప్రమాణమై యుండును

5 పారియాత్రకము — ఇది భారతవర్షమం దున్నది

6 గంధమాదనము — ఇది మేరు పర్వతమునకు తూర్పున నున్నది

7 హేమకూటము — ఇది కింపురుష వర్షమునకు ఉత్తరముననున్నది. (ఇది లింగాభట్టుచేసిన వివరణము) జంబూద్వీపములో ఒక్కొక్క వర్షములోనేగాక నిరక్ష రేఖక్రింది ఆరు దీవులలోను దీవికి ఏడేసి కులపర్వతము లున్నవని వాయుపురాణము చెప్పినది

కులపర్వతము లనగా ప్రధానపర్వతములని భావము పర్వతమను పదమునకు పర్వములు కలది, సంధులుగలది యనియు వ్యుత్పత్తియున్నది పర్వములు లేకపోయినచో గిరియగును అది పర్వతముకాదు రెండు పర్వతముల నడుమనున్న నేల లోయ లేక కనుమ సంస్కృతములో ఇదియే ద్రోణి గిరి పగిలినచో అవగులును దరి యందురు

భారత వర్షములో నున్న మహేంద్ర మలయాది కుల పర్వతములకు లెక్కపెట్టలేనన్ని శాఖలున్నవి ఇవి శాఖా పర్వతములు మందరము, వైహారము, దుర్దురము, కోలాహలము, సురసము, మైనాకము, వైద్యుతము, పాతంధమము, పాండురము, కృష్ణము, గంతుప్రస్థము, గోధనము, పుష్పగిరి, (శ్రీ) జయంతము, రైవతకము, కామవు, కూటశైలము మున్నైనవి శాఖా పర్వతములు ఈ కొండలలో ఆర్యమ్లేచ్ఛ జనపదము లున్నవని వాయు పురాణము తెలుపుచున్నది

కులపర్వతముల పుత్రికలు — త్రిసామ, ఋషికుల్య, ఇక్షుల, త్రిదివ, లాంగూలిని, వంశధార అను నదులు మహేంద్రమను కులపర్వతము గన్న కూతుండ్రు. వంశధార మన మెఱిగినదే. వీనిలో కొన్ని నదులు నేడు లేవు కొన్ని నదులు నామరూపములు లేకుండ పోవుట కలదు త్రివేణిగా ప్రసిద్ధి చెందినదానిలో సరస్వతి నేడు లేదు నదులేమి ? అవి పుట్టిన పర్వతములే యొక్కొక యెడ మటుమాయమై పోయినవి ఉత్తర సముద్రములో కొన్ని కొండలు మునిగిపోయినవని వాయు పురాణము వాకొనుచున్నది

కృతమాల, తామ్రపర్ణి, పుష్పజాతి, ఉత్పలావతి అను నవి మలయపర్వతమునుండి ప్రవహించిన యమృత వాహినులు వీనిలో తామ్రపర్ణి సుపరిచితము ప్రసిద్ధమైన ఉదకమండలమే మలయపర్వతమని కొందరనుచున్నారు.

సహ్యకుల పర్వత పుత్రికలైన గోదావరి, భీమరథి, కృష్ణవేణి, వంజుల, తుంగభద్ర, సుప్రయోగ, కావేరులు దక్షిణ భారతము నానంద నిలయము గావించినవి

ఋషీక, సుకుమారి, మందగ, కూపపలాశిని యను వాహినులు శుక్తిమత్కుల పర్వత సంతానము

ఋక్షకుల పర్వతము గన్న గారాబు బిడ్డలు శోణ, నర్మద, మందాకిని, దశార్ణ, చిత్రకూట, తమస, పిప్పల, శ్రోణి, కరతోయ, పైశాచిక, నీలోత్పల, విపాశ, జంబుల, శుక్తిమతి, మక్రుణ, త్రిదివ అనునవి

వింధ్యకులపర్వతము తాపి, పయోష్ణి, నిర్వింధ్య, మద్ర, నిషధ, వేణ్య, వైతరణి, శితిబాహు, కుముద్వతి, తోయ, మహాగౌరి, దుర్గ, అంతశ్శిల అను అనేకన్యలను గన్నది

పారియాత్ర కులపర్వతమునుండి వేదస్మృతి, వేదవతి, వృత్రఘ్ని, సింధు, పర్ణాశ, చందన, సతీర, మహతి, పర, చర్మణ్వతి, విదిశ, వేత్రవతి, శిప్ర, అవంతి, అను ప్రవంతి సంతానముద్భవిల్లినది

ఇట్టి నదీమతల్లులకు పుట్టినింటైన యీమహాపర్వతముల వయస్సెంత ? ఇవి యెప్పటివి ? వీనికి నానైసర్గికభూమి వయస్సు రెండువందల కోట్లయేండ్లని భూతత్త్వవేత్తలు నుడువుచున్నారు మన పురాణములు నైసర్గికమునకు 300 కోట్ల యేండ్లవెనుకటిదని చెప్పినవి ఈ నైసర్గిక

మనువునకు మునిమనుమడే సుప్రసిద్ధ భరతుడు. ఇతని పేరనే మనభూమి భారతవర్షమని ఖ్యాతమైనది ఇతడును మనువే కావున ఈ భూమి అంత వయస్సుగలదియని తెలుచున్నది పర్వతములుకూడ కోట్లయేండ్లక్రింద నేర్పడి నవే. కొన్ని కొండలు సుమారు 180 కోట్ల పైచిలుకు పేండ్లక్రింద పుట్టినవని భూగోళశాస్త్రజ్ఞులు నిరూపించిరి.

భారతవర్షము :- పురాణములన్నింటిలోను కడుంగడు ప్రాచీనములైనవి వాయు, విష్ణు, బ్రహ్మాండ పురాణములు ఇవి భారతవర్షమును గురించి యేమి చెప్పినవి? భుగోళజ్ఞులు ఏమిచెప్పిరి? పరిశీలింతము

మేరుపర్వతము - మేరువు బ్రహ్మాండములో ఈశ్వర మాయ ఇదియే దేవలోకము మేరువు భార్య ధారిణి. ఈమె శాక్తినదుల కూతురు. ఈమెకు మందర అను పుత్రుడేకాక మరి ముగ్గురు కూతుంద్రుకలరు ఇది స్వాయంభువ మన్వంతరములోనిముచ్చట (వా 30-35)

వెనుకటిరోజులలో మేరు శిఖరము ధగధగలాడుచు ముల్లోకములకు కనబడుచుండెడిది దానికి సావిత్ర మని పేరు దాని ఒక ప్రక్క హిమవంతుని కూతురు నివసించెడిది (వా 30-81)

మేరువు ఇలావృతవర్షము నడుమ మున్నది మేరువునకు నాలుగువైపులను భద్రాశ్వ, భారత, కేతుమాల ఉత్తర కురుదేశము లున్నవి ఇందు నీల, నిషధ, శ్వేత, హేమకూట, హిమవత్, శృంగవత్ పర్వతములును, హిమవత్పర్వతము నాశ్రయించి భరతవర్షమును, హేమకూటము నాశ్రయించి, కింపురుషవర్షమును, నిషధ హేమకూట పర్వతముల నాశ్రయించి హరివర్షమును, నీలశైలము నాశ్రయించి రమ్యకవర్షమును, శ్వేతపర్వతము నాశ్రయించి హిరణ్మయ వర్షమును, శృంగవత్పర్వతము నాశ్రయించి కురువర్షమును గలవు. ఇలావృతవర్షముతో నివి మొత్తము ఏడు వర్షములు.

జంబూద్వీపము :- స్వాయంభువుని కొడుకు ప్రియవ్రతుడు జంబూద్వీపమును తన పెద్దకొడుకగు అగ్నీధ్రునికిచ్చెను అగ్నీధ్రుడు తన పెద్దకుమారుడైన నాభియను వానికి జంబూద్వీపములో దక్షిణమునమున్న హిమవర్షము నిచ్చెను. (వా 33-37-45) జంబూద్వీపమునందు సిద్ధచారణ గంధర్వులు నివసించు కొండలు గంతొమ్మిది భువనములున్నవి. లవణ సముద్రము దానిని చుట్టుకొనియున్నది జంబూద్వీపములో భారతవర్షమునకు దక్షిణమున అంగ, యమ, మలయ, శంఖ, కుశ, వరాహ, ఖర్హిణము అను పేరు ఆరుద్వీపము లున్నవి. అంగ ద్వీపములో మ్లేచ్ఛగణములున్నవి. యమద్వీపము బంగారమునకు పుట్టినిల్లు మలయద్వీపములో మ్లేచ్ఛులున్నారు ఇక్కడ చందనవృక్షాలెక్కువ ఇదికూడ బంగారమునకు, ముత్యములకు నిలయము ఈ ద్వీపములో మందర పర్వతమున్నది దానిమీద సురాసురపూజితుడు శ్రీ అగస్త్య మహర్షి యుండును ఇందు త్రికూట పర్వత మున్నది. దానిమీద 8000 యోజనాల లంకాపట్టణ మున్నది. అది రావణ నివాసము దీనికి తూర్పున గోకర్ణ క్షేత్రమున్నది. శంఖ ద్వీపము మూరు యోజనాల వరవు ఇది మ్లేచ్ఛ నివాసము కుముద ద్వీపములో మహాదేవుని సోదరియగుకుముదను, మహాద్వీపములో ఆదివరాహస్వామిని పూజింతురు

ఇట్లు భూమికి నడుమ లవణ సముద్రము మేఖలవలె నున్నది ఆ సముద్రములో ఆరుద్వీపాలున్నవి

వాటిలో పుట్టు మీసాలవారు, మోకాలి జంటివారు, బ్రేళ్ళు వెల్లంకులు, కాయలు గనుక్కు తినువారు, కాలి వరునలు లేనివారు, 80 పేండ్లు బ్రతుకువారు గలరట!

వీరు ఊరాంగ్ ఉటాన్ వంశ మూలపురుషులేమో? ఇందలి మలయము నేటి మలయాకొనా? ఖర్హిణద్వీపము నేటి బోర్నియో కావచ్చునా?

మేరువునకు దక్షిణముగా హిమవత్పర్వతము, దానికి దక్షిణముగా సముద్రము వరకును భారత వర్షము, దీనికి ఉత్తరమున అనగా హిమాలయమున కెగువ కింపురుష వర్షము, దానికి ఉత్తరముగా హరివర్షము గలవు.

కొందరు సవ్యపరిశోధకు లిట్లందురు :- జంబూ ద్వీపములో దక్షిణపు పెద భారత ద్వీపము కావున నిది జంబూ భారత ద్వీపము. దీని దక్షిణపుకొన భారతవర్షము అది కూడ జంబూ ద్వీపమే తత్పూర్వకముగా నేటికిని కాశ్మీరములో జమ్మూ అని కొంత ప్రదేశ మున్నది జంబూపదమునకు తద్భవమే జమ్మూ అనునది

బ్రహ్మాండ పురాణములోని జంబూద్వీపము వేరుగా నున్నది దానిలోను నవఖండములున్నవి వాని పేర్లు:

(1) కైతఖండము (2) గభస్త్యఖండము (3) పురుష ఖండము (4) భరతఖండము (5) శరభఖండము (6) గంధర్వఖండము (7) తామ్రఖండము (8) కేరుఖండము (9) ఇందుఖండము ఈ తొమ్మిది ఖండములలోను వరుసగా (1) దేవ (2) భూత (3) కింపురుష (4) మానవ (5) సిద్ధ (6) గంధర్వ (7) రాక్షస (8) యక్ష (9) పన్నగు లుందురు.

తక్కిన వర్షములలో యుగములు లేవు కాని భారత వర్షములో నాలుగు యుగములున్నవి భరతునికిపూర్వము దీనికి హిమవర్షము లేక హైమవతవర్షము అని పేరుండెను నాభి అనువాడు దీనిని పరిపాలించెను. దీనికి నాభివర్షమని కూడ పేరున్నట్లు గనబడుచున్నది (వెన్నెలగంటి సూరన తెలుగు విష్ణుపురాణము) నాభికొడుకు ఋషభుడు ఋషభుని కుమారుడు భరతుడు వానివలననే హిమవర్ష మునకు భారతవర్షమని పేరువచ్చినది అజనాభమనియు దీనికి వ్యవహారముండెను (భాగవత 5 స్కం)

సగరుని కుమారులు జంబూద్వీపమును త్రవ్వివోయుట వలన (1) స్వర్ణప్రస్థము (2) చంద్రశుక్లము (3) ఆవర్తనము (4) రమణకము (5) మందహారిణము (6) పాంచజన్యము (7) సింహళము (8) లంక అను ఎనిమిది ఉపద్వీపము లేర్పడినట్లు భాగవత పురాణము తెలుపుచున్నది

ఆర్యభటుడు తన సిద్ధాంత శిరోమణిలో 'లవణ సముద్రమునకు ఉత్తరముగానున్న భూమిలో సగము జంబూద్వీపము ఇక మిగిలిన సగములో ఆరుదీవులును, ఏడు సముద్రములును ఉన్నవి' అని చెప్పెను.

లవణ సముద్రము 2701 యోజనాలు నిరక్షరేఖ మీద లవణ సముద్రములో లంక యున్నది నిరక్షరేఖ మీద లంక, రోమకము, సిద్ధపురి, యమ(వ)కోటి అను పట్టణములున్నవి ఈ నాలుగు పట్టణములకు పరస్పర దూరము భూవృత్తములో నాలుగవ వంతు. అనగా తొంబది యంశలు లంకలో సూర్యోదయమైనప్పుడు యమ(వ)కోటిలో మట్ట - మధ్యాహ్నము సిద్ధపురిలో అస్తమయము రోమకములో నడిరేయి

దీని తెలిపిడి జాడి ఒ ఎనిమిది యినుపచువ్వలు గల యొక గుడ్డగొడుగును తెఱచి నిలువుగా నేలలో నిలుచు

పటము 1

నట్లు పెట్టుదము గొడుగునడుమ ఆధారముగానున్న [illegible] మేరువు యొక్క పాదు అని యనుకొందము గొడుగు మీదికి ఉన్నత్తుగా వచ్చిన కఱ్ఱకొన మేరువు. దానిచుట్టు నున్న చిన్న గుండ్రని గుడ్డముక్క ఇలావృతము ఇనుప చువ్వల చివళ్ళచుట్టును గుండ్రముగా ఒక దారమును కట్టుదము అదియే నిరక్షరేఖ ఆ దారములో కలిసి మన యెదురుగానున్న ఒక యినుపచువ్వకు ఒక ముత్యమును కట్టి దానిని లంక యందము దానికి సమదూరములో మరిమూడు ముత్యములు కట్టి వానిని తక్కిన రోమక, సిద్ధపురి, యమ(వ)కోటి యను పట్టణము లని యందము దారము క్రిందనున్న ఆకాశము లవణసముద్రము, గొడుగుకఱ్ఱ నడుదెసల నున్న గుడ్డయే జంబూద్వీపము మనయెదురుగానున్న యినుపచువ్వకు ఈవలి యావలి రెండుచువ్వల నడుమనుండి ఎగువకఱ్ఱ కొనవరకును గల ప్రదేశము భారతద్వీపము దీనిని మూడుగా విభజించి క్రింది భాగమును, లంకను ఆశ్రయించియున్న దానిని, భారత వర్షమని గుర్తింతము

ఈ రీతిగా పురాణములలో చెప్పబడిన జంబూద్వీపము, భారత వర్షము - ఆర్యభటుడు చెప్పిన జంబూద్వీపము, భారతవర్షము సరిగా సరిపోవుచున్నవి

పి. ఆ. నా.

అనుబంధములు

సూచిక

అ

భ

పారిభాషిక పదములు

అ

అంగ వర్తులత్వ సౌష్ఠవము – Radial Symmetry
అంగారయుగము – Carboniferous period.
అంజనము – Antimony
అండము – Ovum
అంతర్గుహాకములు – Coelenterata
అంతర్విద్యుత్ప్రతిష్ఠ – Internal Electrical Installation
అక్షోటములు – Walnuts
అణు సంఘట్టన – Atomic Structure
అతంచనక్రియ – Coagulation process.
అతిక్షారశిలలు – Ultra basic rocks.
అతిభౌతికశాస్త్రము – Metaphysics
అతి శ్రుతి ధ్వని శాస్త్రము – Ultrasonics
అధిక రక్తస్రావము – Haemophilia
అనావృతమగు కొలిమి – Open hearth
అనిశ్చిత సమీకరణములు – Indeterminate equations.
అనుక్రమము – Sequence.
అనువాదము – Resonance
అనుభవ మూలవాదము – Empiricism
అనువర్తిత గణితశాస్త్రము – Applied mathematics
అనువర్తిత యంత్రశాస్త్రము – Applied Machanics.
అపగతకేంద్రకము – Eccentric
అపరిమిత కల్పములు – Infinite processes
అపసర్పణరశ్మి వర్ణములు – Tunes of Spectrum.
అభిశావనము – Annealing
అభివర్ణి – Chromatin
అభేద్య సంఖ్యావాదము – Prime Number Theory
అభ్రకస్థానీయములు – Substitutes for mica
అమ్మోనియా ద్వి ఉదజ భాస్వరితము – Ammonium dihydrogen phosphate
అయస్కాంతపు తుపానులు – Magnetic storms
అయస్కాంత విభ్రమిష – Magnetic moment
అయస్కాంతశాస్త్రము – Magnetism
అయస్కాంతావలోకనశాలలు – Magnetic observatories
అలోహ ఖనిజములు – Non-metallic ores,
అవక్షేపము – Precipitation
అవపాతము – Dip or Inclination
అవసరానుగుణమగు ఆకృతి రచన – Functional design
అవిక్షేమరూపము – Secretionary form.
అవిభాజ్య (ప్రధాన) సంఖ్యలు – Prime Numbers.

ఆ

ఆంగారిక ఖనిజములు – Minerals of orginic origin
ఆధార పంజరముల నిర్మాణము – Framed structure
ఆధారము – Base
ఆపత్స్థితి చట్టనిర్మాణము – Emergency Legislation
ఆమ్లజని – Oxygen.
ఆయతనము – Volume.
ఆవర్తనకాలము (డోలనకాలము) – Period of oscillation
ఆలేఖకుడు – Designer

ఇ

ఇత్తడి అచ్చుముక్కలు – Matrices
ఇనుప గంధకిదము – Pyrites
ఇటిక శిలలు – Laterites

ఉ

ఉక్కి-గ్లపద్ధతి – Intaligo
ఉత్పరివర్తనము – Mutation.
ఉత్పాదకము – Transducer
ఉత్ప్లవనము – Buoyancy
ఉదజని – Hydrogen

ఉదజహరికా (కా) మ్లము – Hydrochloric acid.
ఉపచయాపచయ క్రియలు – Metabolic activities
ఉబికినప్రాంత – Relief
ఉభయగుణవ్యజనయుగ్మకము – Heterozygous
ఉష్ణతా ఉత్పాదనములు – Thermal generators.
ఉష్ణోత్పాదకము – Heater.
ఉష్ణోదకస్రోతస్సులు – Geysers.
ఊర్ధ్వ మత్స్యయుగపు శిలారూప జీవములు – Upper Domain Fossils

ఋ

ఋణవిద్యుత్ప్రవాహ ద్వితంత్రీప్రేషణము – Two wire D C. Supply
ఋణాంకము – Negative Number

ఎ

ఎఱ్ఱమద్ద – Red ochre.
ఏకకణజీవి – Protozoa
ఏకగుణవ్యజనయుగ్మకము – Homozygous
ఏకప్రవంకరణత్వము – Monohybridism
ఏకముఖ వికల్ప విద్యుత్ప్రవాహము – Single phase A C.
ఏకముఖ విద్యుత్ప్రవాహము-Direct current (D C)
ఏకముద్రణము – Monotype
ఏకాధిచుంబకము – Para magnetic
ఏకోనచుంబకము – Diamagnetic
ఏటవాలు అక్షరములు – Italics.

క

కంకతినములు (టెనోఫోరా) – Ctenophora
కందెన – Lubricant.
కందెన సమ్మేళన ద్రవ్యము-Lubricating compound
కజ్యాసంధలము – Concentric.
కట్టడపురాళ్ళు – Building Stones.
కణము – Particle.
కదళీమక్షికము – Drosophyla.
కరణీయాంకము – Irrational number
కరణ్యంకము – Irrational Quantity
కర్బన నిస్సారణము – Decarbonization
కర్బనము – Carbon
కలనగణితము – Calculus.
కవాటికలు – Volves.
కాంతి వక్రీభవనము – Refraction of light.
కారణాంకము – Factor
కిరణధాతువు – Uranium.
కీలకస్థానము – Focal point.
కురువిందము – Corrundum
కుసుమాభము – Sea-anemone
కృత్రిమ సంపర్కము – Artificial Pollination
కృత్రిమ సర్జరసములు – Artificial resins
కృమి రూపిజము – Vermiculite.
కేంద్రము – Main
కేవల నిర్మాణ విశేషములు – Pieces of abstract Composition
కొలిమి – Furnace
కొలిమిమద్ద – Fire clay
కోటిపూరక సంఖ్య – Complement Number
క్రమసూచక సంఖ్యలు – Ordinal Number
క్రమస్థాపనము – Grading.
క్రుమము – Cromium.
క్లీబాణువులు – Neutrons
క్ష - కిరణములు – X-rays
క్షార జలవృక్ష ప్రాంతములు – Mangrove swamps
క్షా స్ఫటికము – Crystolite.
క్షేత్రవ్యాపనము – Extension of field

ఖ

ఖండిలనము – Strobilation.
ఖటిక కర్బనితము – Calcium Corbonate.
ఖటికము – Calcium
ఖటీయుగము – Cretacious period
ఖనిజరంగులు – Ochres.
ఖనిజ సంబంధము – Inorganic.

గ

గంధక మిశ్రమ ద్రవ్యములు – Sulphur Compounds.
గంధ దృంహణము – Volcanising.
గణన సంఖ్యలు – Cordinal Numbers
గణోద్వాహము – Group Marriage
గరిమ నాభి – Centre of Gravity

గరిష్ఠ సామాన్య భాజకము – Greatest Common Factor

గాఢత – Intensity

గుండ్లపొర – Conglomerate.

గుత్తహక్కు – Monopoly

గొడుగురాయి – Lintel.

గోథిక వాస్తువు – Gothic Architecture.

గోపాల సంస్కృతి – Pastoral Culture

గోళ త్రికోణమితి – Spherical Trigonometry

ఘ

ఘనగోళము – Solid Sphere.

ఘనపదార్థములు – Solid bodies.

ఘనము – Cube

ఘనమూలము – Cube root

ఘనాత్మకత – Cubism

చ

చండాతువు – Tungsten

చతుర్నిరాతువు – Plutonium.

చతుస్తంత్రీ ప్రేషణము – 4 wire supply

చలన కలన గణితము – Differential Calculus

చలన కలన సమీకరణములు–Differential Equations.

చలన రేఖా గణితశాస్త్రము – Kinematics.

చవిటి ఉప్పు – Earth Salt

చవిటి సోడా – Saline Efflorescence

ఛాయ – Tone.

చికిటకము – Planula.

చిట్టము – Hank

చీలికతో కూడిన కాండ్యూట్ – Slit Conduit.

చూర్ణము – Calcite

చైతన్యసహితము – Organic

చైనామద్ద – Kaolin

ఛ

ఛత్రికలు – Medusoids

ఛత్రికవర్గము – Scyphozoa.

ఛాయావాదము – Impressionism

ఛేదన విస్తృతి – Cross Sectional Area

జ

జంతు లేక వృక్ష సంబంధము – Organic.

జడపూరకము – Inert Filler

జనకము – Generator

జలీయకము – Hydra

జీవపదార్థము – Proto Plasm

డ

డింభదశ – Larva

డోలన వలయము – Oscillating circuit

డోలన పరిపథము – Oscillatory circuit.

త

తంత్రులు – Cables.

తింత్రిణ్యామ్లకము – Tartaric acid

తీగెలతో చేసిన వాహకములు–Stranded Conductors

తులాదండము – Lever

తెల్లమద్ద – White Clay

తేజాతువు – Radium

త్రపుజా శేయిజము – Cassiterite

త్రికోణమితి – Trigonometry

త్రిజ్య – Radian

త్రితంత్రీ ప్రేషణము – 3 wire supply

త్రిముఖ (దశా) వికల్ప విద్యుత్ప్రవాహము – Three Phase A C.

త్రైపరిమాణికములు – Three Dimensional

త్వరణము – Accelaration

ద

దంశ ఘటములు – Cnidoblasts

దశ – Phase

దశాంశ భిన్నములు – Decimal Fractions.

దిక్పాతము – Declination.

దిక్సూచి – Compass.

దిఙ్మండలము – Horizon

దూలముల కట్టడము – Trabeated mode.

దృక్ రేఖాఫలకము – Optical grating.

దృగ్విధానము – Optical Methods.

దృఢీకృతమైన సిమెంటు కాంక్రీటు – Reinforced Concrete cement (R C C.)

దైనందిన మార్పు – Diurnal Variation.

ద్రవకారులు – Fluxes.

ద్రవ్యవేగము – Momentum

ధ

ధనధ్రువ మార్గము – Anode
ధనాంకము – Positive Number
ధాతుఖనిజములు – Metallic Ores.
ధాతునిస్సారణము – Extraction
ధాతుమండలము – Tissue.
ధాతుమిశ్రమములు – Alloys.

న

నత్రజని – Nitrogen.
నమ్యత్వము – Elasticity
నావికా దిక్సూచి – Mariner's Compass.
నాళవిధానము – Conduit system
నాళాభము – Solenoid
నాళికా కాచము – Pipe line enamel
నిబంధన – Condition
నిరోధకశక్తి – Incompressibility
నిక్షేపజలాశయములు – Storage Reservoirs
నిర్మాణాత్మకము – Structure
నిశ్శబ్ద విద్యుత్ప్రయోగము – Silent electric discharge.
నీరసగంధకి కామ్లము – Dilute Sulphuric acid

ప

పంక్తి ముద్రణము – Linotype.
పంపిణీ పెట్టె (ఫలకము) – Distributing board
పచ్చమట్టి – Yellow Ochre.
పటలములు – Films.
పరవలయము – Parabola
పరామ్ల జనిదము – Peroxide
పరివర్తనములు – Cycles.
పలుగురాయి – Vein Quartz.
పారదర్శకత – Transparency
పారద్యుతిక క్షేత్రము – Dielectric field
పార్శ్వము – Lateral Part.
పితృ సంతతి – Filial generation
పితృ సూత్రము – Chromosome.
పీడనజనిత విద్యుత్తు ఉత్పాదనము – Piezo electric generator
పీడనము – Pressure.

పునఃసృష్టి – Regeneration
పునరుత్పత్తి కణము – Germ cell.
పురుషార్థశాస్త్రము – Philosophy of values
పుర్వ్యగకములు – Polypoida.
పుష్పజీవములు – Anthozoa
పూర్ణాంక గుణిజము – Integral multiple
పెద్ద కీలు – Master point.
పొటాసియం ద్వి ఉదజ భాస్వరితము – Potassium dihydrogen phosphate.
పోగులు – Fibres
పోత – Moulding.
ప్రతిమండలము – Eccentric.
ప్రతిరోధకములు – Resistors
ప్రతిస్ఫుటిక పరిశోధనము – Colloid Research.
ప్రధాన తంత్రులు – Main leads
ప్రధాన పరికర్మలు – Fundamental operations
ప్రమాణవాదము – Quantum Theory
ప్రమృత్తు – Kaolin.
ప్రమేయము – Function
ప్రయోగవిధానములు – Operations.
ప్రాక్షేపకశాస్త్రము – Ballistics
ప్రాణువులు – Protons.
ప్రేషణ అగ్రములు – Supply ends
ప్రేషణ యంత్రము – Transmitter

ఫ

ఫలదీకరణము – Fertilization
ఫలమక్షికము – Fruit fly
ఫ్యూజు తీగెలు – Fuse wires.

బ

బస్తిక – Blastula
బహురూపత – Polymorphism
బిందువులు – Nodes
బీజపూర్ణాంకములు – Algebraic Integers.
బీజము – Nucleus.
బీజ రసము – Germ Plasm.
బీజ సంఖ్య – Algebraic number
బీజ సంఖ్యా క్షేత్రము – Algebraic number field

బీటికలు – Fissures

బేరియం గంధకితము – Barium Sulphate.

భ

భార ప్లవదము – Barium.

భాస్వర త్రిగంధకితము – Sesani - Sulphide of Phosphorus.

భిత్తి శృంగములు – Cornices

భూ పీడనము – Earth potential.

భూమికొలత డ్రాయింగు – Survey

భూ స్ఫటికము – Felspar

భేద్యత – Permeability

భ్రమణ కీలకములు – Rotating Pivots.

భ్రమణ ముద్రాయంత్రము – Washing Mangle

భ్రాజాభ్రకము (ఫ్లోగొపైట్) – Magnesium mica

భ్రాజాస్ఫటీయములు – Spinels.

మ

మగ్నము – Magnesium.

మగ్నస్ఫటము – Magnalium.

మచ్చలుచేయుట – Cicatrization

మధుశిలీంధ్రకణములు – Yeast cells

మధుసారము – Alcohol

మధ్యోద్భిదములు – Mesphytes.

మ.లాభ్రకము.బయోటైట్ – Magnesium iron mica

మాంగనము – Manganese.

మాక్షికము – Pyrites.

మిశ్రమ సంఖ్య – Composite number

మిశ్రలోహము – Alloy

మీటలబల్ల – Key-board

ముగ్గురాయి – Barytes

ముష (స) లకము – Piston.

మూలము – Radix.

మూసకట్టు – Mould

మెట్టురాళ్లు – Trap rock

మెట్లుగా తీర్చుట – Terracing.

మెరుగుడు ఖనిజములు – Abrasives.

మైకాలెక్సు – Micalex.

య

యంత్రశాస్త్రము – Mechanics

యథాదర్శనము – Perspective.

యశద గంధకిదము – Zinc blende.

ర

రజనములు – Resins.

రసాయనిక విక్రియ – Chemical reaction

రసాయనిక వియోగము.Chemical decomposition

రాచిప్పరాయి – Steatite

రాతిగుండ్లు – Float ore.

రాతినార – Asbestos.

రేఖాఫలకపు కిరణ వ్యుత్కరణము – Grating Spectroscopy

రేఖాఫలకపు కిరణవ్యుత్కరణమాపనము.Grating Spectrometry

రేడియోనాళములు – Radio tubes

రోచాతువు – Venadium

ల

లంబరూప దైర్ఘ్యము – Vertical length

లఘుభ్రాభ్రకము - లెపిగోలైట్ – Lithium mica

లయ – Rythm

లాభాంశము – Royalty

లిఖజము – Graphite

లోహపునాళములు – Metallic conduits

వ

వక్రీభవనఘాతాంశ(క)ము – Refractive Index.

వర్గపారస్పర్య సిద్ధాంతముQuadratic Reciprocity Law

వర్గమూలము – Square root

వర్గావశిష్టములు – Quadratic Residues.

వర్గావశిష్టేతరములు – Quadratic non-residues.

వర్ణలారేయుజము – Chromite

వర్ష పాతజలము – Meteoric-water

వలయాత్మక పటములు – Wiring Diagrams

వశీకరణ యంత్రసాధనము – Control gear

వసంతీకరణము – Vernalization

వస్తుస్వరూప నియమనము – Statistical quality

వస్తుస్థితిశాస్త్రము – Statics.

వాయుచలనశాస్త్రము – Aero-Dynamics.

వాయుశిఫలు (గాలివేళ్ళు) – Mangroves.

వాస్తురూపము – Architectural form.

వాహకత్వము – Conductance.
వి ు ఆర్ తంత్రులు – Volcanised rubber wires.
వికరణ్యాంకము – Rational quality
వికల్ప ఉత్పత్తివిధానము – Alternate system of generation
వికల్ప విద్యుత్ప్రవాహము – Alternating Current
వికిరణమానములు – Rediometers
వికిరణము – Radiation.
విఘటనము – Disintegration
విజాతి ధ్రువత్వము – Opposite Polarity
విశకలబ్ధము – Factorial.
విద్యుత్కరణము – Electrolysis.
విద్యుద్గ్రాహిణులు – Electrical detectors.
విద్యుత్ ప్రతిష్ఠాపకులు – Electricians
విద్యుత్ప్రభవము – Source of Electricity
విద్యుత్ప్రేర(ర)ణము – Electric Induction
విద్యుదంశిక – Electrolytic
విద్యుదంశిక కోశము – Electrolytic cell
విద్యుదాయాసము – Electrical Strain
విద్యుదుష్ణవిధానము – Electric diathermy
విద్యుద్బంధనము – Insulation.
విద్యుద్బంధన నిరోధము – Insulation resistance
విద్యుద్వలయము – Electrical Circuit.
విద్యుద్వాహకములు – Electrical conductors.
విద్యుద్విశ్లేషణము – Electrolysis
విధ్వంసక జాంతవము – Blasting gelatin
వినిమయము – Exchange.
విభాజ్య సంఖ్యలు – Composite numbers.
విమాన వహ్నిస్ఫులింగములు – Aeroplane motor spork plugs
విలోమ విభాజ పద్ధతి – Converse method
విశీర్ణత – Divergence.
విశీర్ణ శ్రేఢులు – Divergent series
విశుద్ధవాదము – Purism.
విశ్లేషక రేఖాగణితము – Analytic Geometry
విసంవాహనము – Insulating.
విస్తృతి – Amplitude.
విస్ఫులింగములు – Sparks.
వృక్ష వర్ణ ప్రసంకరణము Vegetative hybridisation.
వేరు వేరు గాడీలు – Separate grooves.
వైకల్పిక కలనము – Calculus of Variation
వ్యత్యయ ఖండములు – Commutator Segments

శ

శిలాద్రవము – Lava, Magma.
శిలాముద్రణము – Lithographing
శుక్రకోశములు – Sperms.
శ్రేఢీవిధానము – In series
శోషణము – Absorption
శ్రుతిదండము – Tuning fork

ష

షష్ట్యంక గుణిత భిన్నములు–Sexagesimal fractions

స

సంకలన సూత్రము – Summation formula
సంకీర్ణ వస్తుచిత్రము – Mosaic
సంఖ్యా స్వరూపము – System of notation
సందర్శన సిద్ధాంతము – Theory of vision
సంపీడన విరళీకరణములు – Compressions & rare factions
సంపూర్ణ కిరణ భేద్యము – Transparent.
సంపృక్తము – Linkage
సంభిన్నత – Convergence.
సంయోగిక వాయువు – Synthetic gas.
సంశ్లేషము – Sytheses.
సచ్ఛిద్ర కర్బనము – Porous carbon
సజలీకరణము – Dilution
సత్తాశాస్త్రము – Ontology
సమకోణచతురస్రము – Rectangle.
సమతల రేఖాగణితము – Plane geometry,
సమద్విబాహు సమలంబ చతుర్భుజము – Isosceles Trapezium.
సమ దిశ రేఖలు – Isoganic lines.
సముద్ర అక్షోటములు – Sea-walnuts
సమోష్ణరేఖలు – Isotherms.
సరళవిద్యుద్వలయము – Simple Electric Circuit
సర్పిలము – Spiral.
సర్వసమత్వము – Congruence.

సహజసంఖ్య – Natural number
సహజీవనము – Symbiosis.
సహాయకద్రవ్యము – Mordant.
మడ్డరాయి – Shale.
సున్నపుగుల్లరాయి – Calcarius Tufa
సూచ్యంగములు – Endoblasts.
సృజనవిద్య – Euginics
సృజనశాస్త్రము – Genetics
సృజని – Gene.
సైకతము – Silican
సొరంగమార్గము – Caverus.
సోడా-ఆష్ – Sodium-Carbonate
సోడియ హారితము – Sodium Chlorate.
స్ఖలనము – Leakage
స్థాపత్యము – Engineering.
స్థితికోష్ఠము – Statocyst.
స్థిరస్ఫటము – Duralumin

స్థిరాంకములు – Constants.
స్థూపముద్రణము – Cylinder printing.
స్థైతిక విద్యుచ్ఛక్తి – Electrostatic energy
స్ఫటము – Aluminium.
స్పర్శసూత్రము – Antesina.
స్ఫటమయ విభాజీయశిలలు – Crystolline Rocks and Schists.
స్ఫటామ్లజనిదము – Aluminium oxide
స్ఫటికములు – Crystals.
స్ఫాక్షము – Alumite or Alumstone.
స్ఫోరిజము – Bauxite

హ

హరశోకము – Gypsum.
హరిదామ్లపు అగ్గిపుల్లలు – Eximuriated matches.
హరిశుభ్రజము – Barytes.
హేతుప్రాధాన్యవాదులు – Rationalists
హ్రాసనవిభాజనము – Reduction division

★

ACKNOWLEDGEMENTS

We desire to gratefully record our thanks to the following institutions that have helped us in various ways in the compilation of this volume —

1 The foriegn service of the United states of America, Madras for supplying us with a book "Layman's guide to modern art and 5 Photos Viz. 1 Experimental detonation under water, 2. The USS MUTILUS, 3 Abraham Lincoln, 4, 5 American Indians."

2. The Library of Congress, Processing Department, Washington, 25 D C. Exchange and Gift Division for supplying three books, (a) Information please, 1954, Alamanac, (b) Introduction to Asia, (c) The New International 1955 Year Book.

3 The Archaelogical Department, Govt. of Andhra Pradesh, Hyderabad for the supply of colour and half-tone blocks for the article on Ajanta.

4. The Director of Information and public relations, Govt Andhra Pradesh, Hyderabad for supplying needed information

5 The Telugu Bhasha Samiti, Madras for supplying six blocks.

6 Principal Biswanath Mukharjee, College of Fine Arts, Hyderabad for supplying 5 blocks for the section of painting.

7 The Ajanta Printers, Secunderabad for supplying some needed blocks for use in this volume.

★

శుద్ధపత్రము

పుట	తప్పు	ఒప్పు
20	ప్రైప్టోకాకన్	ప్రైప్టోకాకస్
20	ప్రైప్టోకోకల్	ప్రైప్టోకాకస్
21	కాకి	కాని
21	Menınjitis	Meningitis
21	Serebro Spinal	Cerebro Spinal
21	లింపసైటిక్	లింఫోసైటిక్
21	లింపోసైటోస్	లింఫోసైటోస్
21	Encaphalitis	Encephalitis
36	Celenterata	Coelenterata
41	Synbosis	Symbiosis
45	వ వేం	ఏ బి వి యస్
76	బయోనియమ	అయోనియము
76	అతడు	(లేదు)
76	స్వాధ్యాయము	స్వాధ్యాయము
79	వేచాంతమని	వేదాంతమని
93	గలవి	గలవి)
94	Fracade	Facade
105	శతాబ్ది	శతాబ్ది
107	వస్నాన	వ్యాఖ్యాన
107	ప్రదర్శిరంపబడి	ప్రదర్శింపబడి
108	మందరముగా	మందరముగా
112	మెదలగు	మొదలగు
112	గోశము	గోళము
120	కాగువరిచు	కాగువరచు
124	మోటాఫిటిక్సు	మెటాఫిజిక్సు
125	లై బ్రిడ్జు	లై బ్రిడ్జు
133	మలివములు	మలినములు
143	అవసరమా	అవసరమో
144	స్తూవము	స్తూపము
46	కూత్మరూవ	మూత్మరూప
46	ఆర్ వెం ప్యా	బి పి
52	వశిష్ఠునకు	వసిష్ఠునకు
,,	వశిష్ఠుడు	వసిష్ఠుడు
152	ఛందోబద్ధములైన	ఛందోబద్ధములైన
,,	ధార్షాంతిక ములతో	దార్షాంతిక ములతో
,,	125	152 (పుట సంఖ్య)
156	అను	(పై పంక్తి మొదట ఉండవలెను)
157	పొవగు వటుల	పొవగ వటుల
,,	శివాత్రైక	శివాత్రైక్య
158	మహాకావ్యము	మహావాక్యము
158	"నిఠోఘటః"	"నీలోఘటః"
160	విద్ధాంత	సిద్ధాంత
177	(రచయిత పేరులేదు)	ఆ వీ
178	పతాపరుద్ర	ప్రతాపరుద్ర
197	సంఖ్యాశాస్త్రు	సంఖ్యాశాస్త్రు
199	ఎమైలేన్	ఎమైలేస్
199	యిన్వర్టేస్	యిన్వర్టేస్
199	(షుగర్	(గ్లూకోస్
199	లూటిస్	లూపిన్
200	10 మి గ్రా, శాతము	omit
200	2%	2 మి గ్రా %
201	కెటోన్	కీటోన్
201	(రెటినిటిస్)	(రెటసైటిస్)
201	Omit	మూత్రములోను
202	కెటోసెస్	కీటోసిస్
218	—ప్లే	—ఆప్లే
232	అధారగ్రంథ	అధారగ్రంథ
232	వి జ్	'వీజ్'
234	అర్ధపతాక	అర్ధపతాక
238	హస్తముమ	హస్తపర్శితార్థమును
239	పొడ్డు	పొడ్డు
243	అంధలి	అందలి
245	వర్వవ్వము	సర్వస్వము
,,	వరాయణము	వరాయణము
262	కె ఆ కె. ఎస్	ఆ ఆ కె ఎస్

పుట	తప్పు	ఒప్పు	పుట	తప్పు	ఒప్పు
268	Pavalion	Pavilion	475	చనిపోయెచు	చనిపోయెను
286	కారుకులైన	కారకులైన	458	గుటూరు	గుంటూరు
287	మోగ్యమయిన	యోగ్యమయిన	462	వల్లవ	పల్లవ
288	వంఖ్యలోమ	సంఖ్యలోను	465	రాజకియ	రాజకీయ
326	ఉద్భిదజాలరు	ఉద్భిదజాలము	467	శ్రీ వ	శ్రీ శ
345	కట్టుకొనివచ్చే	కట్టుకొనివచ్చే	467	విజయనగర	విజయనగర
348	మాతాచ్యుతవ	మాత్రాచ్యుతవ	467	విషయ	విషయ
350	అఖ్యాయిక	ఆఖ్యాయిక	468	దార్ఢ్యము	దార్ఢ్యము
359	త్రైలోక్యమల్ల	త్రైలోక్యమల్ల	468	చేసికొనెమ	చేసికొనెను
376	ప్రవరుల	ప్రవరుల	477	చేసెమ	చేసెను
376	దిని యొక	నిది యొక	478	తోడ్పడెమ	తోడ్పడెను
385	అవనీంద్రనాథ	అవనీంద్రనాథ	480	పెరువబడు	పిలువబడు
389	గ్రహించి	గ్రహించి	481	పలలతులంగు	పలలతులంగు
414	భారతీయందు	భారతమందు	497	జీవినము	జీవితము
423	పౌరనత్వము	పౌరస్వత్వము	497	కొమఠ్ఠాలు	కొమఠ్ఠాలు
424	speach	speech	498	అగ్రంథమాల	ఆగ్రంథమాల
426	కాలముందునది	కాలముందునది	499	ఎన్నికలు	ఎన్నికలు
429	వివరింవ	వివరింప	502	రాష్ట్రీకము	రాష్ట్రీము
431	మచిలీపట్నములో	వాక్యము మొదట	504	మూరు	మూరు
		చదువుము or	504	అగ్రకోశ్వత్తి	అగ్రకోశ్వత్తి
		(మచిలీపట్నము)	504	జల్లా	జిల్లా
435	వైటకారుల	వైటకారుల	507	మీట్ట	మిట్ట
435	కృతోప్రిర్తిక	కృతోప్రిర్తిక	507	రాచిప్ప	రాచిప్ప
441	సమ్మరావంత	సమ్మరావంత	507	రకవు	రకవు
442	వికృతిలో	వికృతిలో	507	ద్విరోదక	ద్విరోధక
443	విమరురాయి	విమరురాయి	526	1920	1928
444	పొలులు	పాటలు	538	మాత్రములలో	మాత్రములలో
444	కవితా రతులు	కవితా రీతులు	543	బల్లారి	బళ్ళారి
445	ఆహారము	అహారము	545	పిశేష	విశేష
447	సప్తగోదావరి	సప్తగోదావరము	574	భోజరాజీయము	భోజరాజీయము
449	రచించెమ	రచించెను	585	పూర్వార్థము	పూర్వార్ధము
450	ప్రవక్తకు	ప్రవర్తకు	585	పంచి	పంపి
453	అంతట	అంతట	586	నన్కృత	సంస్కృత
454	కళాజ్ఞపు	కళాజ్ఞపు	589	వమట	వమట
455	ఏమగ	ఏమగు	592	స్వాతంత్ర్యము	స్వాతంత్ర్యము
456	తిరుపై యాయ్యారు	తిరుపై యారు	592	ప్రబంధ	ప్రబంధ
457	జరివి	జరిపి	598	పట్టంపు	పట్టంపు

పుట	తప్పు	ఒప్పు
593	పురోషో త్తము	పురుషో త్తము
594	తియ్యేదము	తియ్యేదనము
599	కళుక	కళుకె
600	దొడగెను,	దొడగెను,
600	ముందును,	ముందును
600	చెప్పురురు	చెప్పుదురు
602	అచ్చుటచ్చుట	అచ్చుటచ్చుట
602	ముండుదు	ముందును
605	అమ్రుత	అమ్రుత
605	పూనక	పూనక
607	వి స్తృతము	వి స్తృతము
607	కార్యములో	కార్యములతో
612	కుతోధర్కము	కుతోదర్కము
617	తిరువేంగాశాచార్యులు	తిరువేంగళాచార్యులు
623	బాధమే	బాధయే
625	dimesional	dimensional
633	మొదవై నవి	మొదలై నవి
634	మంటము	మంటపము
639	కొంటకొం	కంటకొవ్వల
639	భూగోళము	భూగోళము
639	ఆంధ	ఆంధ్ర
640	ఉండెను"	ఉండెను" అని వ్రాసిరి
643	దరిద్రేవత	దరిద్రదేవత
650	పోవతెవని చేయు	పోవలెననియు
656	గాజు పలకలను	గాజు పలకలు
663	అందుకాటుతో	అందుకాటుతో
664	యోగజము	యోగజము
665	నిరూపింపబడి	నిరూపింపబడి
677	అముద్రిత	అముద్రిత
679	తీసి వేయువరకు	తీసి వేయువరకు
679	వరకు	వరకు
687	Direet	Direct
689	పరమర్శము	పరామర్శము
692	రమెంద్రనాథ	రమేంద్రనాథ
692	శై లేంద్రనాథుచే	శై లేంద్రనాథ చే
692	ముకుళ చంద్రుచే	ముకుళచంద్ర చే
[illegible]	[illegible]న	సమ్మేళన
696	మాచించి	సూచించి
699	వంగ్యాత్మక	వ్యంగ్యాత్మక
701	లాయడ్	లాయడ్
701	1954	1924
707	అని	అని
717	ముండదు	మందును
721	ముందురు	మందురు
727	ఋగ్వజుర్వేద	ఋగ్యజుర్వేద
728	ప్రాతప్పంపాక్కర	ప్రాత్యప్పంపాక్కర
738	వ్రతేము	వ్రతేము
739	(Wood	(Word
753	పఠించినవో	పఠించినచో
753	యందుమ	యందును
759	నోన్న త్తో	నోన్న త్తో
761	పాతివ్యవ్న	పాతివ్వవ్న
773	ఇతత	ఇతర
773	వస్తువుల	వస్తువుల
774	ఎక్కువగుమచే	ఎక్కువగుచునే
774	అకక	అత్రక
776	సంబ త్తి	సంప త్తి
776	ఫాగోళక	ఫాగోళక
778	అర్థికముగ	అర్థికముగ
778	గలదు	గలవు
781	సంవతరములు	సంవత్సరములు
781	తవ	తన
784	దైవజ్ఞ	దైవజ్ఞ
787	స్థూలతమ	స్థూలతమ
788	కరణముమ	కరణమును
789	సూచింపబడిన	సూచింపబడిన
792	మూనవత	మూడవ
792	$\sqrt{17-\left(\frac{1}{2\,17}\right)}\left(17-\frac{1}{2\,17}\right)$	$\sqrt{\left(17-\frac{1}{2.17}\right)\left(17-\frac{1}{2.17}\right)}$
795	$\left(\frac{p^2+q^2}{2}^2\right)$	$\left(\frac{p^2+q^2}{2}\right)^2$
795	ఐదవ	ఐదవ

లయం

★